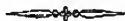

உ
கணபதி துணை

எட்டுத்தொகையுள் எட்டாவதாகிய

புறநானூறு மூலமும் உரையும்

562

இவை

மகாமகோபாத்தியாய தாண்டிணையகலாநிதி

டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையரால்

பல பிரதிகளைக்கொண்டு பரிசோதித்து

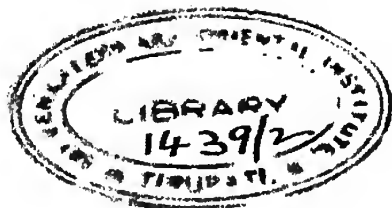
நூதனமாக எழுதிய பலவகை ஆராய்ச்சிக்குறிப்புக்களுடன்

சென்னை லா ஜர்னல் அச்சுக்கூடத்திற் பதிப்பிக்கப்பெற்றன.

மூன்றாம் பதிப்பு

யுவனஸ் மார்கழி மீ

1935

PRINTED AT
THE MADRAS LAW JOURNAL PRESS,
MYLAPORE, MADRAS.

இப்புத்தகத்தில் அடங்கியவை.

பக்கம்

1.	இப்பதிப்பில் எடுத்துக்காட்டிய நூற்பெயர்கள்
முதலியவற்றின் முதற்குறிப்பகராதி	v-vi
2.	முகவுரை	vii-xx
3.	பாடினோர் வரலாறு ..	1—46
4.	பாடப்பட்டோர் வரலாறு ..	47—69
5.	திணைகளும் துறைகளும் ..	69—70
6.	விசேடச் செய்திகள் ..	70—79

[அளவுகள் - ஆபரணவகை - ஆபுதவகை - ஆறுகள் - இட

வகை - உடைவகை - உணவுவகை - உலோகவகை - உவமைகள் -
 ஊர்கள் - ஊர்திவகை - ஐதிற்பயம் - கட்டில்வகை - கதைகள் -
 கூத்துவகை - கூற்றங்கள் - கோயில்கள் - சரதிகள் - சிறு தெய்
 வங்கள் - தானியங்கள் - துவசவகை - தெய்வவகை - தொகை
 கள் - நாடுகள் - நார்வகை - நீர்நிலைவகை - நீர் மிதவை - நீர்வாழ்
 வன - நூல்கள் - நோய்கள் - பண்கள் - பந்தர் - பரிசில் - பளி -
 பழமொழி - பழவகை - பறவைவகை - பாத்திரங்கள் - பால்
 வகை - பாவை வகை - பின்வருவனவற்றை முன் அறிவிப்பவை -
 புகைவகை - புளிவகை - பொருள்களின் இயற்கை - மணிகள் -
 மரமுதலியன - மலைகள் - மன்றவகை - மாலைவகை - முடி
 மன்னர் - முள்வகை - யுத்தவகை - வீழ்க்கங்கள் - வாணிகம் -
 வாத்யங்கள் - வாழ்த்துவகை - விலங்கு முதலியன - விழாக்
 கள் - வேளிகள் - வேள்வி - வேறு பெயர்கள்.]

7. உரையின் இயல்பு

.. 80—94

[சொற்பெய்துரைத்தல் - மாறிக்கூட்டுதல் - பழஞ்செய்
 யுட்பகுதியை உரைநடையாக உரைத்தல் - சொன்னடை -
 மாறுபாடு நீக்கல் - சொல்வருவித்துரைத்தல் - வருத்துக் கூறல் -

iv

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

கூற்று விளக்கல் - குறிப்பாலறிந்த பொருள் - வரலாற்றுச் செய்
 திகள் - கருத்துரைத்தல் - நினைவுரைத்தல் - பயனுரைத்தல் -

பெறப்பட்டவை கூறுதல் - இன்னுமைக் குறிப்பு - வழக்கு -
 மரபு - உவமைகளை விளக்கல் - வடசொல்லாட்சி - குறிப்பு
 மொழி - இன்ன சிறப்பென்றுரைத்தல் - நபங்கள் - இலக்கணக்
 குறிப்பு.]

8.	பாட்டுமுதற்குறிப்பகராதி	..	94—99
9.	பிழையும் திருத்தமும்	..	100
10.	புறநானூறு மூலமும் உரையும்	..	க—கூடு
11.	அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி	..	1௦௩௯—௧௧௧
12.	சிறந்தபாடல்களும் பாடற்பகுதிகளும்		௧௧௨.

இப்பதிப்பில் எடுத்துக்காட்டிய நூற்பெயர்கள்
 முதலியவற்றின் முதற்குறிப்பகராதி.

அகநா - அகநானூறு.
 அடிக் - அடிக் குறிப்பு.
 அடியார் - அடியார்க்கு நல்லார்;
 அடியார்க்கு நல்லாருரை.
 அம்பிகாபதி - அம்பிகாபதிகோவை.
 அரும்பத - அரும்பதவுரை; அரும்
 பதவுரையாசிரியர்.
 அறநெறி - அறநெறிச்சாரம்.
 ஆசார - ஆசாரக்கோவை. [ணம்.
 ஆனைக்கா - திருவாணைக்காப்புரா
 இராசராச - இராசராச சோழ
 னுலா.
 இலிங்க - இலிங்கபுராணம்.
 இ. வி - இலக்கணவிளக்கம். [ணர்.
 இளம் - இளம்பூரணம்; இளம்பூர
 இறை - இறையனாரகப்பொருள்.
 இன்னா - இன்னாநாற்பது.
 இனியது - இனியநாற்பது.

குறந் - குறந்தொகை.
 கூர்ம் - கூர்ம்புராணம்.
 கூவப் - திருக்கூவப்புராணம்.
 கேத்திரத் - கேத்திரத் திரு
 வெண்பா.
 சங்கர - சங்கரநமச்சிவாயருரை.
 சரபேந்திர. குற - சரபேந்திர
 பூபால குறவஞ்சி நாடகம்.
 சிதம்பரமும்மணி - சிதம்பரமும்
 மணிக்கோவை.
 சிலப் - சிலப்பதிகாரம்.
 சிற்-திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார்.
 சிறப்புப் - சிறப்புப்பாயிரம்.
 சிறுபஞ்ச - சிறுபஞ்சமூலம்.
 சிறுபாண் - சிறுபாணாற்றுப்படை.
 சீகாளத்தி, சீகாளத்திப் - சீகாளத்
 திப் புராணம்.
 சீவக - சீவகசிந்தாமணி.

ஐங், ஐங்குது - ஐங்குதுதுது.
 ஐங். ஏழு, ஐங். ஏழுபது - ஐந்திணை
 யெழுபது.
 கடவுள் - கடவுள்வாழ்த்து.
 கந்த - கந்தபுராணம்.
 கம்ப - கம்பராமாயணம்.
 கல் - கல்லாடம்; கல்லாடர்; கல்
 க. றை - கலித்துறை. [லாடருரை.
 கலி - கலித்தொகை.
 கலிங்க - கலிங்கத்துப்பராணி.
 களவழி - களவழிநாற்பது.
 காசிக்கலம் - காசிக்கலம்பகம்.
 காஞ்சிப் - காஞ்சிப்புராணம்.
 கார் - கார்நாற்பது.
 குண்டல - குண்டலகேசி. [பாட்டு.
 குறிஞ்சி, குறிஞ்சிப் - குறிஞ்சிப்

சுந்தர - சுந்தரமூர்த்தி நாயனார்.
 கு - குத்திரம்.
 குடாமணி - குடாமணிநிகண்டு.
 குளா - குளாமணி. [யர்.
 சே - சேனாவரையம், சேனாவரை
 தக்க - தக்கயாகப்பராணி.
 தகடூர் - தகடூர் யாத்திரை.
 தண்டி - தண்டியலங்காரம். [ணம்.
 தணிகை - திருத்தணிகைப் புரா
 தணிகையாறு - திருத்தணிகையாற்
 றப்படை.
 தஞ்சை - தஞ்சைவாணன் கோவை.
 தத்துவ - தத்துவராயர் பிரபந்தங்
 கன். [பது.
 திணைமாலை - திணைமாலையூற்றைம்
 திணைமொழி - திணைமொழி ஐம்பது.

* நூலுறுப்புக்களின் முதற்குறிப்புக்கள் விரிவஞ்சி விடுக்கப்பட்டன.

vi புறநானூறு மூலமும் உரையும்.
 தியாக - தியாகராசலீலை. பரி - பரிடாடல்.

திரி - திரிகடுகம்.

திருக்கண்ணப்பர் - திருக்கண்ணப்ப
தேவர் திருமறம்.

திருக்கழுக்குன்ற - திருக்கழுக் குன்
றப்புராணம்.

திருக்கழுமலமும்மணி - திருக்கழு
மலமும்மணிக்கோவை.

திருச்சந்த - திருச்சந்தவிருத்தம்.

திருச்சிற் - திருச்சிற்றம்பலக்
கோவையார்.

திருஞா - திருஞானசம்பந்தர்.

திருநா - திருநாவுக்கரசுநாயனார்.

திருவள் - திருவள்ளுவமலை.

திருவா - திருவாசகம்.

திருவால் - திருவால்வாயுடையார்
திருவிளையாடற் புராணம்.

திருவானைக்கா - திருவானைக்காப்
புராணம்.

திருவிளை - திருவிளையாடல்.

திவ் - திவ்யப்பிரபந்தம்.

தெய்வச் - தெய்வச்சிலையார் உரை.

தே - தேவாரம்.

தொல் - தொல்காப்பியம்.

ந - நச்சினார்க்கினியர், நச்சினார்க்
கினியருரை. [பொருள்.

நம்பி - நாற்கவிராசநம்பியகப்

நள - நளவெண்பா.

நற் - நற்றிணை.

நன் - நன்னூல்.

நாலடி - நாலடியார்.

நான்மணி - நான்மணிக்கடிகை.

நீதிநெறி - நீதிநெறி விளக்கம்.

நெடுநல் - நெடுநல்வாடை.

நைடத - நைடதம்.

பரிமேல் - பரிமேலழகர், பரிமே
பழ - பழமொழி. [லழகருரை.

பாக, பாகவத - பாகவதப்புராணம்.

பிங்கலம் - பிங்கலநிகண்டு.

பி - ம் - பிரதிபேதம்.

பிரயோக - பிரயோக விவேகம்,

பிரயோகவிவேக நூலுடையார்.

பெருமாள் - பெருமாள் திருமொழி.

புறநா - புறநானூறு. [மலை.

பு. வெ - புதப்பொருள் வெண்பா

பெரிய - பெரியபுராணம்.

பெருங் - பெருங்கதை. [படை.

பெரும்பாண் - பெரும்பாணற்றுப்

பேர் - பேராசிரியம், பேராசிரியர்.

பொருந - பொருநராற்றுப்படை.

மணி - மணிமேகலை.

மதுரை, மதுரைக் - மதுரைக்காஞ்சி.

மயிலை - மயிலைநாதருரை.

மலைபடு - மலைபடுகடாம்.

மாறன் - மாறனலங்காரம்.

மு - முற்றும்.

முத் - முத்தொள்ளாயிரம்.

முதுமொழிக் - முதுமொழிக்காஞ்சி.

முருகு - திருமுருகாற்றுப்படை.

முல்லை, முல்லைப் - முல்லைப்பாட்டு.

மேருமந்தர - மேருமந்தரபுராணம்.

மேற் - மேற்கோள்.

யா. கா - யாப்பருங்கலக்காரிகை.

யா. வி - யாப்பருங்கல விருத்தி.

வாயுசங் - வாயுசங்கிதை.

வி - விசேடவுரை, விருத்தியுரை.

விக்கிரம - விக்கிரமசோழனுலா.

விநாயக - விநாயகபுராணம்.

வி. பா, வில்லி. பா, வில்லி. பாரதம் -

ப, பக - பக்கம். [பாலை. வில்லிபுத்தூராவார் பாரதம்.
பட்டின, பட்டினப் - பட்டினப் வீர - வீரசோழியம்.
பதிற - பதிறுப்பத்து. வெங்கைக் - வெங்கைக்கோவை.

உ
கணபதி துணை.

முகவுரை

திருச்சிற்றம்பலம்.

(தேவாரம்.)

“ஆட்டுவித்தா லாரொருவ ராடா தாரே
அடக்குவித்தா லாரொருவ ரடங்கா தாரே
ஒட்டுவித்தா லாரொருவ ரோடா தாரே
உருகுவித்தா லாரொருவ ருருகா தாரே
பாட்டுவித்தா லாரொருவர் பாடா தாரே
பணிவித்தா லாரொருவர் பணியா தாரே
காட்டுவித்தா லாரொருவர் காணா தாரே
காண்பாரார் கண்ணுதலாய் காட்டாக் காலே.”

அமிழ்திற் சிறந்த தமிழ் மொழியதனை ஒன்பான்

சுவை

புணர்த் தன்பால் வளர்த்தருள் நச்சும் பெருமை

முச்சங்கத்து

கடைச்சங்கப் புலவர்கள் அருளிச் செய்த *எட்டுத்தொகை
நூல்

களுள் புறநானூற்றென்பது எட்டாவதாகும். மற்ற ஏழு
நூல்

களாவன:—நற்றிணை, குறுந்தொகை, ஐங்குறு நூறு,
பதிற்று. பத்து, பரிபாடல், கலித்தொகை, அகநானூறு
என்பன.

இவற்றுள் ஒவ்வொன்றும் பலரால்
செய்யப்பட்டு
தொழில் அளவு பாட்டு பொருளென்பனவற்றுள்
ஒவ்வொரு

நூல் தொகுக்கப்பட்டமையின், இவை
தொகையென்று
பெயர்பெற்றனவென்பர்.

புறநானூறு என்பது கடவுள்வாழ்த்துச் செய்யுள்
முதலி

400 அகவற்பாக்களை உடையது. அப்பாக்களுள் முதற்
செய்

ளாகிய கடவுள்வாழ்த்துப் பாரதம்பாடிய
பெருந்தேவனாலு

மற்ற 399 பாக்களும் முரஞ்சியூர் முடிநாகராயர் முதல்
கோவு

கிழார் இறுதியாக வுள்ள புலவர் பலராலும்
இயற்றப்ப

உள்ளன. இதனைத் தொகுத்தோரும்
 தொகுப்பித்தோரு.
 இன்னொன்றொன்று விளக்கவில்லை. இந்நூலிலுள்ள
 பாக்கை

*இவை எட்டும் அச்சிடப் பெற்றுள்ளன.

viii புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

னுடைய அடிகளின் சிறுமை பெருமையும் தெரியவில்லை. இது
 புறப்பாட்டெனவும் புறமெனவும் புறம்புநானூறெனவும் வழங்
 கும். அகம் புறமென்னும் பொருள்கள் இரண்டனுள் புறத்
 தால் தொகுக்கப் பெற்றது இது.

அகமாவது ஒத்த அன்பினராகிய தலைவனும் தலைவியும்
 தம்முட் கூடுகின்ற காலத்துப் பிறந்து அக்கூட்டத்தின் பின்பு
 அவ்விருவராலும் ஒருவருக்கொருவர் தத்தமக்குப் புலனாக இவ்
 வாறிருந்ததெனக் கூறப்படாததாய் எப்பொழுதும் உள்ளத்
 துணர்வாலேயே அதுபவிக்கப்படும் இன்பம்; இன்பம்.பற்றி
 அகத்தே நிகழும் ஒழுக்கத்தை அகமென்றது ஆகுபெயர்;
 அகம் - உள்.

புறமாவது மேற்கூறிய ஒத்த அன்புடையாராலேயே யன்றி
 எல்லாராலும் அதுபவித்து உணரப்பட்டு இஃது இவ்வாறிருந்த
 தெனப் பிறர்க்குக் கூறப்படும் பொருள்; அதில் அறனும்,

பொருளும் அடங்கும்; அறனும் பொருளும் பற்றிப் புறத்தே
 நிகழு மொழுக்கத்தைப் புறமென்றது ஆகுபெயர்; புறம் - வெளி.

இந்நூல், மேற்கூறிய புறத்தின் பகுதியாகிய வெட்சி
 முதலிய திணைகளுக்குரிய துறைப்பொருளமைந்த 400
 பாக்களையுடைமையின், புறநானூற்றென்று பெயர் பெற்றது.
 அத்திணைகளாவன:—வெட்சி, கரந்தை, வஞ்சி, காஞ்சி, நொச்சி,
 உழிஞை, தும்பை, வாகை, பாடாண், பொதுவியல், கைக்
 கிளை, பெருந்திணை யென்பன. திணை - ஒழுக்கம். துறை -
 மக்களும் விலங்குகள் முதலியனவும் சென்று நீருண்ணும் துறை
 போலப் பலவகைப்பட்ட பொருளும் ஒருவகைப்பட்டு இயங்கு
 தற்குரிய வழி.

பண்டைக் காலத்தே இத்தமிழ் நாட்டிலிருந்த சேர சோழ
 பாண்டியர்களாகிய முடியுடை வேந்தர், சிற்றரசர், அமைச்சர்,
 சேனைத்தலைவர், வீரர் முதலிய பலருடைய சரித்திரங்களும்
 கடையெழு வள்ளல்களின் சரித்திரங்களும், கடைச்சங்கப்
 புலவர் பலருடைய வரலாறுகளும், அக்காலத்துள்ளாருடைய
 நடை முதலியனவும், இன்னும் பற்பலவும் இந்நூலால் நன்கு
 புலப்படும். இந்நூற்செய்யுட்களாற் பாடப்பட்டவர்கள் ஒரு
 காலத்தாரல்லர்; ஒரு குலத்தாரல்லர்; ஒரு ஜாதியாரல்லர்;
 ஒரிடத்தாரும்ல்லர். பாடியவர்களும் இத்தன்மையரே. இவர்

களில் அந்தணர் சிலர்; அரசர் பலர்; வணிகர். பலர்; வேளாளர்
பலர்; பெண்பாலாரும் உளர்.

- ‘முன்னு ளிடுடையே யிந்நா டாண்ட
காவலர் பல்லோர் பாவலர் பல்லோர்
மாசரி தத்தை யாசற விளக்கிச்
சொற்சுவை பொருட்சுவை துவன்றியெஞ் ஞான்றும்
5 ஒப்புமை யில்லாத் திப்பிய நடையுடைத்
திறப்பா டமைந்தவிப் புறப்பாட் டிக்கள்
தெய்வ வணக்கஞ் செய்யுமி னென்பவும்
அறத்தின் பருதியை உறத்தெரிப் பனவும்
பாவ வழியை நீவானன் நென்பவும்
10 இம்மைப் பயனெடு மறுமைப் பயனைச்
செம்மையின் வருத்துத் தெரிவிப் பனவும்
அந்தண ரியல்பைத் தந்துரைப் பனவும்
அரச நீதியை யுரைசெய் வனவும்
வணிக ரியல்பைத் துணிவுறுப் பனவும்
15 வேளாண் மாக்களின் றுளாண் மையினை
இயம்பு வனவும் வயம்புரி போர்க்கு
முந்துறு மாசரைச் சந்துசெய் வனவும்
ஒற்றுமைப் பயனைச் சொற்றிடு வனவும்
வீரச் சிறப்பை யாராத் தெரிப்பவும்
20 இல்லற மாகிய நல்லற முரைப்பவும்
துறவற மதனைத் திறவிதிற் நெரிப்பவும்
மிடித்துன் பத்தை யெடுத்தரைப் பனவும்
வண்மையுந் தண்மையு முண்மையுந் திண்மையும்
என்னு மிவற்றைப் பன்னுகின் றனவும்
25 அளியையு மொளியையுந் தெளிவுறுப் பனவும்

தம்மைப் புரந்தோர் தாமாய்ந் திடவே
புலவர்கள் புலம்பி யலமா நெரிப்பவும்
நட்பின் பயனை நன்கியம் புநவும்
கல்விப் பயனைக் கட்டுரைப் பனவும்

- 30 நீர்நிலை பெருக்கென நிகழ்த்து கின்றனவும்
மானந் தன்னைத் தாநன் குரைப்பவும்
இளமையும் யாக்கையும் வளமையு நிலையா
என்றே யிசைத்து நன்றேய்ப் பனவும்
அருளுடை மையினை மருளறத் தெரிப்பவும்

b

x

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

- 35 தாமறிந் தொழுகென் றானுற விதிப்பவும்
அவாவின் கேடே தவாவின் பென்பவும்
இனியவை கூற னனிநல னென்பவும்
உழவின் பெருமையை யழகுற வுரைப்பவும்
நன்றி யறிக வென்றிசைப் பனவும்

- 40 கொடுங்கோன் மையினை விடுங்கோ னென்பவும்
தவத்தின் பெருமையைத் தவப்பகர் வனவும்
மடியெனும் பிணியைக் கடியி னென்பவும்

கொலையெனும் பகையைத் தொலைவி னென்பவும் நல்லோர்ப் புணர்ந்து
புல்லோர்த் தணந்து

- 45 தாழ்வொன் றின்றி வாழ்மி னென்பவும்
சுற்றம் புரக்கு நற்றிற முரைப்பவும்
கற்பின் றிறத்தைக் கற்பிப் பனவும்

மக்சட் பேற்றின் மாண்புரைப் பனவும்
கணவனை யிழந்த மணமலி கூந்தலார்
50 தீப்பாய் செய்தி தெரிவிப் பனவும்
கைம்மை விரத வெம்மை விரிப்பவும்
இன்னும் பற்பல பன்னு வனவுமாய்ச்
செப்புந ரெவர்க்கு மெய்ப்பிடை வைப்பாய்
அரும்பெறன் மரபிற் பெரும்பயன் றருமே'

என்று ஒருவாறு பொதுப்படத் தொகுத்துக் கூறுவதன்றி
இன்ன பாடல் இத்தன்மையது இன்ன பாடல் இத்தன்மைய
தென்று தனித்தனியே எடுத்துக்காட்டி இவற்றின் அருமை
பெருமைகளைச் சீராட்டிப் பாராட்டுதற்கு ஒரு சிறிதும்
வல்லேனல்லேன்.

இச்செய்யுட்கள் நூலாசிரியர் பலருடைய உள்ளத்தையும்
உரையாசிரியர் பலருடைய உள்ளத்தையும் தம்வயமாக்கி அவற்
றைத் தமக்கு முழுமணிப் பீடிகையாகக் கொண்டு வீற்றிருந்தன
வென்பதை, அவரவர் அருளிச்செய்த நூல்களும் உரைகளும்
இவற்றின் சொன்னடை பொருணடைகளை இடையிடையே
பெரும்பாலும் தழுவி யிருத்தலே தெளிவாகப் புலப்படுத்தும்.

எனக்குக் கிடைத்த ஏட்டுச் சுவடிகளுள் ஒரு பிரதியின்
தொடக்கத்தில் 'அறநிலை' என்று வரையப் பெற்றிருந்தது.
அப்படியே பொருள்நிலை, இன்பநிலை என்ற பகுதிகள் எந்த
எந்தப் பாடலிலிருந்து தொடங்குமோ வென்று தேடிப் பார்த்
ததில் ஒரு பிரதியிலும் கிடைக்கவில்லை; ஆனாலும் இந்நூல்

அறநிலை, பொருள்நிலை, இன்பநிலை என்னும் மூன்று பகுதிகளாகப் பகுக்கப் பெற்றிருக்க வேண்டுமென்பது இதனால் ஊகித்தறியப் படுகின்றது.

இந்நூற்கு இலக்கணம் அகத்தியமும் தொல்காப்பியமுமே யென்பதும் இதில் ஒவ்வொரு பாட்டின் பின்னும் எழுதப்பட்டுள்ள திணையும் துறையும் அவ்வப்பாட்டிற்கு ஏற்றனவல்லவென்பதும் நச்சினார்க்கினியர் கருத்து; இது, 'தத்தம் புதுதூல் வழிகளால் புறநானூற்றிற்குத் துறை கூறினானும் அகத்தியமும் தொல்காப்பியமுமே தோகைகளுக்கு நூலாகலின் அவர்கூத்திரப்பொருளாகத் துறை கூறவேண்டுமென்றறிக' என்று தொல்காப்பியப் புறத்திணையியலில், "கொடுப்போரேத்தி" என்னும் சூத்திர வுரையில் அவர் எழுதியிருத்தலாலும் மேற்கூறிய புறத்திணையியலுரையில் இந்நூற்பாட்டுக்களுட்சிலவற்றை வேறு திணை துறைகளுக்கு உதாரணமாகக் காட்டி அவர் மறுத்தலாலும் துணியப்படும்.

கிடைத்த பிரதிகளுள் ஒன்றிலேனும் இந்நூல் உசுள, உசுஅ-ஆம் பாடல்களின் மூலமேனும் உரையேனும் காணப்படவில்லை.

இந்நூற்குக் கிடைத்த உரை பதப்பொருளை இனிது விளக்கி உரிய இடங்களிற் சொற்களை முடித்துக் காட்டி இலக்கணக் குறிப்பையும் திணை துறைகளையும் ஆங்காங்குள்ள பழமொழிகளையும் அணியையும் சொன்னயம் பொருணயங்களையும் புலப்படுத்துவது; இவ்வுரையில் இக்காலத்து வழங்காத சொற்கள் பலவுள்ளன. அன்றியும், இதன் இடையிடையே சிற்சில வாக்கியங்கள் அவ்வவ்விடத்திற்குப் பொருத்த மில்லாதனவாகத் தோற்றும். அவற்றைச் செவ்வை செய்துகொள்வதற்கு இப் பொழுது தக்க சாதனம் கிடையாமையாலும் இனி நல்லபிரதிகள் கிடைப்பின் அவற்றைக்கொண்டு செவ்வை செய்துகொள்ளலாமென்றும் அவற்றை மாற்றாமற் பிரதிகளிலிருந்தவாறே பதிப்பித்தேன். இவ்வுரை, இந்நூலின் முதல்இருநூற்றறு பத்தாறு பாடல்களுக்கு மட்டுமே கிடைத்தது; மேலுள்ள பாடல்களுக்கு ஒரு பிரதியிலும் கிடைத்திலது; 243-ஆம் பாடலுக்கு மேற்பட்டுள்ள சிலவற்றின் உரை இடையிடையே சிதைந்து மாறியிருக்கிறது.

xii

புறநாணுறு மூலமும் உரையும்.

இந்நூலுரையாசிரியர் மேற்கோளாக எடுத்துக் காட்டிய நூல்கள், தோல்காப்பியம், கலித்தொகை, குறுந்தொகை, சீவக சிந்தாமணி, பெரும்பாணாற்றுப்படை யென்பன. இவ்வுரையாசிரியர் இன்னாரென்று தெரியவில்லை. இவர் சில பாடல்களின் விசேட வரையிலெழுதும் சில செய்திகள் இந்நூற்குப் பழைய வரை ஒன்று உண்டென்பதைக் குறிப்பிக்கின்றன.

அவ்வுரை இப்பொழுது கிடைக்கவில்லை.

கூ-ஆம் பாட்டின் விசேடவுரையில் இவர், 'யாற்றும் நீரும் ஊற்று நீரும் மழை நீருமுடைமையால், கடற்கு முந்நீர் என்று பெயராயிற்று; அன்றி முன்னீரென்றோதி, நிலத்திற்கு முன்னு கிய நீரென்றுமுரைப்ப' என்று முந்நீர், முன்னீர் என்பவற்றின் பெயர்க்காரணத்தைக் கூறுகின்றார். சிலப்பதிகார உரையில் அடியார்ச்சுநல்லார் இவ்விரண்டு காரணங்களையும் மறுத்து, 'முந்நீர் - கடல்; ஆகுபெயர்; ஆற்று நீர் ஊற்றுநீர் மேனீரென இவை பென்பார்க்கு அற்றன்று; ஆற்றுநீர் மேனீராதலானும் இவ்விரண்டுமில்வழி ஊற்றுநீரும் இன்றுமாதலானும் இவற்றை முந்நீரென்றல் பொருந்தியதன்று; முதிய நீரெனின், "நெடுங் கடலுந் தன்னீர்மை குன்றும்" என்பதனால் அதுவும் மேனீ ரின்றி அமையாமையின் ஆகாது; ஆனால் முந்நீர்ப்பொருள் யாதோவெனின் முச்செப்கையையுடைய நீர் முந்நீரென்பது; முச்செப்கையாவன மண்ணைப்படைத்தலும் மண்ணையழித் தலும் மண்ணைக்காத்தலும்' என்று கூறுவர். இம்மறுப்பு முற் கூறிய உரைப்பகுதியை மறுத்ததாகக் கொள்ளின் அடியார்க்கு நல்லார்க்கு இவ்வுரையாசிரியர் முற்பட்டவரென்ற கொள்ள இடமுண்டு.

ஏறக்குறைய 55-வருஷங்களுக்கு முன்பு சீவக சிந்தாமணியை யான் ஆராய்ந்து வருகையில் திருவாவடுகறை யாதீன

கர்த்தர்களாக விளங்கிய பூநீ சுப்பிரமணிய தேசிகரவர்கள் ஆதீன புத்தக சாலையிலிருந்து அளித்த ஏட்டுப்பிரதிகளுள் மிகப்பழையனவும் பெயரெழுதப்படாதனவுமான மூன்று சுவடிகள் இருந்தன; அவற்றில் முதலுமில்லை; இறுதியுமில்லை; பக்கங்கள் மிகச் சிதைந்தும் தேய்ந்துபோயும் இருந்தன. அந்தக் காலம் பத்துப்பாட்டு இன்னவை எட்டுத்தொகை இன்னவை என்று தெரியாத காலம். சில வருடங்களுக்குப் பின்பு சீவக சிந்தாமணி

முகவுரை.

xiii

யைப் பதிப்பித்துவருகையில் விளங்காத மேற்கோள்களுக்குரிய இடத்தைத் தேடிவரும்பொழுது அந்தச் சுவடிகளுள் ஒன்றை ஒருநாள் பிரித்துப் பார்த்தேன். அப்போது, “கொற்றறைக் குற்றில்” என்னும் தொடர்மொழி காணப்பட்டது. சீவக சிந்தாமணி, கனகமாலைபாரிலம்பகம் 309-ஆம் செய்யுளின் உரையில் இத்தொடர்மொழியை நச்சினூர்க்கினியர் மேற்கோளாகக் கொடுத்திருத்தலால், இஃது ஏதோ ஒரு பழைய நூலாக இருக்கவேண்டுமென்று மட்டும் தெரியவந்தது. பிறகு படித்துப் பார்க்கையிற் பாட்டும் உரையும் காணப்பட்டன. அப்பால் அந்தப் பாடலின் எண்ணைக் கவனிக்கையில் ‘கூடு’ என்று தெரிந்தது. நற்றிணை முதலியவற்றின் மூலமட்டும் அடங்கிய கையெழுத்துப் பிரதி வேறு இருந்தமையால் அவற்றுள் ஒவ்வொன்

றையும் சோதித்துக்கொண்டெவரும்போது இது புறநானூற்று உரை யென்று தெரிந்தது. அப்போது உண்டான மகிழ்ச்சிக்கு எல்லையில்லை. மற்ற இரண்டு குறைச்சுவடிகளுள் ஒன்று பரிபாடலுரை; மற்றொன்று பத்துப்பாட்டுரை.

அக்காலமுதல் இந்நூலைப்பற்றிய செய்திகளைத் தொகுக்கத் தொடங்கினேன். பல இடங்களில் தேடி அன்பர்களுடைய பேருதவியாற் பல கையெழுத்துப் பிரதிகளைப் பெற்று ஆராய்ந்து வரலானேன். இறைவன் திருவருளால் இந்நூலின் முதற்பதிப்பு 1894-ஆம் வருஷத்திலும் இரண்டாம் பதிப்பு 1923-ஆம் வருஷத்திலும் வெளியாயின. இந்நூல் முதற்பதிப்பு வெளிவந்த காலத்தில் அதன் முகவுரையில், 'இத்தமிழ் நாட்டின் பழைய சரித்திரங்களைத் தெரிந்துகொள்ளுதலிலும் தெரிவித்தலிலுமே பெரும்பாலும் காலம் கழித்து உழைத்து வரும் உபகாரிகளாகிய விவேகிகள், இந்நூலை நன்கு ஆராய்ச்சி செய்வார்களாயின், பலருடைய வரலாறுகள் முதலியன தெரிந்துகொள்ளுதல் கூடும்' என்றெழுதி யிருந்தேன். அப்பதிப்பு வெளிவந்த பின்னர் இன்றுவரையில் தமிழ் நாட்டின் சரித்திரச் செய்திகளை அறிவதற்கு இந்நூல் இத்தனை வகையாக பயன்பட்டிருக்கின்றதென்பதைத் தமிழ் நாட்டினர் நன்கு அறிவர். தமிழ்ப் புலவர் வரலாறுகளையும், தமிழ்ப்பேரரசர், சிற்றரசர், உபகாரிகள் முதலியோர்களுடைய சரித்திரங்களையும், பண்டைத்தமிழருடைய ஒழுக்க வழக்கங்களையும் இதிற

கண்ட ஆராய்ச்சியாளர் பலர் அவற்றைத் தனித்தனியே தொகுத்தும் விரித்தும் விரவுவித்தும் அமைத்துப் பலவகையான சரித்திரங்களையும், ஆராய்ச்சி நூல்களையும், சிறுவர்களுக்குரிய புத்தகங்களையும் வெளியிட்டிருக்கின்றனர். இவ்வொரு நூல் இத்துணை ஆராய்ச்சிகளுக்கு இடங் கொடுப்பதையும் இதனை வெளியிடும்படி நேர்ந்த திருவருட்டிறத்தையும் எண்ணும்போது தமிழ்ப்பணியை இடையீடின்றிச் செய்துவருங்கால் இடையிடையே பலவகையால் தோன்றும் துன்பங்களை மறந்துவிடற் குரிய பெரிய ஆறுதல் எனக்கு உண்டாகின்றது.

காலஞ் சென்ற ஜி. யு. போப் துரையார்களுக்குத் தமிழில் அன்பு உண்டாவதற்கு முக்கிய காரணமாக இருந்தவற்றை இப்புறநானூறும் ஒன்றாகும். அவர் இப்புத்தகம் வெளிவந்த காலத்தில் இப்புத்தகத்தைப் பாராட்டி அடிக்கடி எனக்கு எழுதுவதுண்டு. இதிலுள்ள சில செய்யுட்களை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்து வெளியிட்டிருக்கின்றார். ஒவ்வோர் ஆங்கில வருஷப்பிறப்பன்றும் இந்நூற் செய்யுட்களுள் ஒன்றை மொழிபெயர்த்து எனக்குச் சில வருஷங்கள்வரையில் அனுப்பி வந்தார்.

உரையில்லாத மூலங்கள் எழுத்துஞ்சொல்லும் மிகுந்தும் குறைந்தும் பிறழ்ந்தும் திரிந்தும் பலவாறு வேறுபட்டிருந்த தன்றி, இவற்றுள் சில பாடல்களின்பின் திணை பெழுதப்படாமலும் சிலவற்றின்பின் துறை பெழுதப்படாமலும் சிலவற்றின்பின் இரண்டு பெழுதப்படாமலும் சிலவற்றின்பின் பாடினோர் பெயர் சிதைந்தும் சிலவற்றின்பின் பாடப்பட்டோர் பெயர் சிதைந்தும் சிலவற்றின்பின் இருவர் பெயருமே சிதைந்தும் சில பாடல்கள் இரண்டிடத்து எழுதப்பட்டி இரண்டெண்களையேற்றும் வேறு வேறிடத்தில் இருத்தற்குரிய இரண்டு பாடல்கள் ஒருங்கெழுதப்பட்டி ஒரெண்ணையேற்றும் சில முதற்பாகங் குறைந்தும் சில இடைப்பாகங் குறைந்தும் சில கடைப்பாகங் குறைந்தும் சில முற்றுமின்றியும் ஒரு பாடலின் அடிகளுள் ஒன்றும் பலவும் வேறு பாடல்களின் அடிகளோடு கலந்தும் ஓரடியே ஒரு பாட்டுட் சிலவிடத்து வரப்பெற்றும் பொருளுண்மை காணாதவண்ணம் இன்னும் பலவகைப்பட மாறியும் கையெழுத்துப் பிரதிகளில் இருந்தன. இவற்றைப் பரிசோதித்து முகவுரை.

XV

வருகையில், இந்நூலிலிருந்து வேறு நூல்களினுடைய பழைய வுரைகளின் இடையிடையே உரையாசிரியர்களால் பூர்ணமாகவும் சிறிது சிறிதாகவும் எடுத்துக் காட்டப்பட்டிருந்த

உதாரணங்களும், புறத்திரட்டென்னும் தொகைநூலும் சிற்சில பாடல்களிலுள்ள வழுக்களை நீக்கிச் செவ்வை செய்துகொண்டு பொருளுண்மை காணுதற்கும், சிற்சில பாடல்களிற் குறைந்த பாகங்களை நிரப்பிக்கொள்ளுதற்கும் பிறழ்ந்துகிடக்கும் சில பாடல்களை ஒழுங்குபடுத்தி வரையறை செய்துகொள்ளுதற்கும் பெருந்துணையாக இருந்தன.

இதன் முதற்பதிப்பிற் காணப்படாத சில திருத்தங்களும் செய்திகளும் இரண்டாம் பதிப்பில் அமைந்துள்ளன. முன் இரண்டாம் பதிப்பைக்காட்டிலும் இப்பதிப்பில் பாடினோர் பெயர், அடிக்குறிப்புக்கள் என்பவற்றில் சில சிறு மாறுதல்களும் சில புதிய செய்திகளும் காணப்படும். உரையின் இயல்பென்ற பகுதியொன்று புதியதாக எழுதி இப்பதிப்பிற் சேர்க்கப் பட்டுள்ளது.

முன்னிரண்டு பதிப்பைப்பற்றிய விரிவான வரலாறுகள் அவ் வப்பதிப்புப் புத்தகங்களிலுள்ள முகவுரைகளால் அறியலாம்.

இரண்டாம் பதிப்பைப் போலவே இப்பதிப்பிலும், இதன் மூலங்களோடு சொல்லாலும் பொருளாலும் ஒத்திருக்கும் இந் நூற் பகுதிகளும் பிறநூற் பகுதிகளும், இந்நூற் செய்யுட்களின் முழுப்பாகமேனும் ஒவ்வொரு பகுதியேனும் மேற்கோளாக வந்துள்ள இடங்களும், பழைய உரையால் விளங்காதவற்றிற்குக்

குறிப்புரையும், உரையில்லாத பாடல்களெல்லாம் பதவுரையெழுதுவதற்குரிய திருத்தமுறாமலிருந்தமையின் அவற்றின் அடிகளுட் சிலவற்றிற்குமட்டும் அறிந்த அளவு குறிப்புரையும் மூலத்திலும் உரையிலும் கண்ட பிரதிபேதங்களும் ஆராய்ச்சி செய்வோர்களுக்கு மிகவும் உபயோகமாக இருக்குமென்றெண்ணி மூலமுள்ள பக்கங்களில் அங்கங்கே அடிக்குறிப்பாகச் சேர்க்கப் பெற்றுள்ளன. மூலத்திலும் உரையிலும் காணப்படும் அரும்பதங்கள், தொடர்மொழிகள், புலவர் பெயர்கள், தலைவர் பெயர்கள், அரியசெய்திகள், உவமைகள் முதலியன தொகுக்கப்பெற்று 'அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி' என்னும் தலைப்பில் அமைக்கப் பெற்றுள்ளன.

xvi

முகவுரை.

கிடைத்த கையெழுத்துப்பிரதிகள் :--

மூலப்பிரதிகள்

பிரதிக்கிரியவர்கள்.

பிரதியை உதவிசெய்வ
தவர்கள்.

பாடல்
வரையறை.

(1) திருவாவடி துறை ஆதினத்து ஸ்ரீ சுப்பிரமணியதேசிகரவர்கள்

(2) திருத்தணிகைச் சரவணப் பேருமையரவர்கள்

(3) யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர், சதாசிவப்பிள்ளையவர்கள். திரு. த. கனகசுந்தரம்பிள்ளையவர்கள்.

(4) யாழ்ப்பாணம், வி. கனகசபைப் பிள்ளையவர்கள்.

(5) திருமயிலை வித்துவான், சுண்டுகம் பிள்ளையவர்கள்.

(6) மந்தித் தோப்பிலுள்ள ஸ்ரீ சங்கரசுவாமி ஆதினகர்த்தர் மஹத்துஸ்ரீ மத் சங்கர சுப்பிரமணியதீபக் கவாமிகள்.

(7) திருநெல்வேலி ஸ்ரீ கவிராஜ ஈசுவர ஸ்ரீதீபப் பிள்ளையவர்கள்.

(8) அரியூர் ஸ்ரீ எஸ். சாமிநாதையரவர்கள்.

பிரதிக்குரியவர்களே.

யாழ்ப்பாணம், ராவ்பகதூர் சி. வை. தாமோதரம் பிள்ளையவர்கள்.

சென்னை, பா. வாசுதேவ முதலியாரவர்கள்.

பிரதிக்குரியவர்களே.

திருவனந்தபுரம், பி. சுந்தரம் பிள்ளையவர்கள்.

பிரதிக்குரியவர்களே

பிரதிக்குரியவர்களே

க-ச00.

க-ச00.

உ-சு-சு-சு.

க-சு-சு-சு.

சு-சு-சு.

க-ச(1)

க-ச00

உரைப்பிரதிகள்

(1) திருவாவடு துறை
யாதீனத்து, ஸ்ரீ சுப்பிர
மணிய தேசிகரவர்கள்.

பிரதிக்குரியவர்களே.

க-2௬0.

(2) ஸ்ரீ ஆதீனத் து
ஸ்ரீ அம்பலவாணதேசிக
ரவர்கள்.

பிரதிக்குரியவர்களே.

க-௧0௪.

முகவுரை

xvii

பிரதிக்குரியவர்கள்.

பிரதியை உதவிசெய்த
வர்கள்.

பாடல்
வரையறை.

(3) ஆழ்வார் திருநகரி, தாயவலந்தீர்த்த கவிராய ரவர்கள்.

(4) மிகிலைப்பட்டி, அழகிய சிற்றம்பலக் கவிராய ரவர்கள்.

(5) " " " " " "
(6) திருநெல்வேலி யைச் சார்ந்த வண்ணாப் பேட்டை, திருப்பாற்கட னுத கவிராய ரவர்கள்.

(7) தென்காசி, சுப்பையாப் பிள்ளையவர்கள்.

(8) „[பதவுரைசிலம்]

(9) „ „ „ „ „ „

(10) தாத்துக்குடி, துமார சாமீப் பிள்ளையவர்கள்.

(11) „ „ „ „ „ „

(12) மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கம்.

(13) யாழ்ப்பாணத் துவண்ணைநகர் ஸ்ரீசுவாமீ நாதபண்டிதர்.

ஸ்ரீவைகுண்டம், ஈ. சுப்பராய முதலியாரவர் கள்.

ப்ரதிஞ்ஞரியவர் களது பரம்பரையோராகிய அழகிய சிற்றம்பலக் கவிராய ரவர்கள்.

„ „ „ „ „ „
யாழ்ப்பாணம், ராவ்பக தூர், சி. வை. தாமோதரம் பிள்ளையவர்கள்.

மேலகரம், திரிகூடரா சப்பக் கவிராயரவர்கள்.

„ „ „ „ „ „

„ „ „ „ „ „

ஆறுமுகமங்கலம், ஏ.சுந்தரமூர்த்தியா பிள்ளை யவர்கள்

„ „ „ „ „ „

க-உகக.

க-உகக.

க-ககக.

க-உக0.

க-சஅ.

க-௫௭.

௭-சஅ.

க-உகக.

க-ககக.

மூலத்திலும் உரையிலுங் கண்ட அளவைப் பெயர்கள் முதலியவற்றுள் தெரிந்தவற்றைத் தொகுத்து வகைப்படுத்திய பகுதியொன்று 'விசேடச் செய்திகள்' என்ற பெயருடன் இதில்

பதிப்பிக்கப் பட்டுள்ளது.

முதன்முறை இந்நூலை அச்சிட்டு வருகையில் சிலாசாஸனம் முதலியவற்றில் அறிதற்குரிய சிலவற்றைத் தெரிந்துகொள்ளுதற்பொருட்டு நான் வினாவினபோது ராப்பகதூர் வி. வேங்கையரவர்களும், ராப்பகதூர் வி. கனகசபைப் பிள்ளையவர்களும் அனுப்பிய விடைகள் அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதியில் உரிய இடங்களில் அடிக்குறிப்பாகச் சேர்க்கப்பெற்றுள்ளன.

xviii புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

பாடல்களிலும், அவற்றின்பின்னர்த் திணை துறைகளையும் பாடப்பட்டோர் பாடினோர்களையும் தனித்தனியே தெரிவிக்கும் வாக்கியங்களிலும், உரைகளிலும் பிரதிகளிற் சொற்கள் சிதைந்தவிடத்தைப் புலப்படுத்தற்கு (.....) இவ்வொற்றைப்புள்ளி நிரைகள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. பிரதிபேதங்களும் எடுத்துக்காட்டப்பட்டிருக்கின்றன.

உரை கிடையாதவிடத்து ஒருவகையாலும் பொருள் காணாத விதம் சிதைவுற்றிருந்த மூலங்கள் ஏட்டுப்பிரதியிலிருந்து படியே புள்ளியிடுதல் முதலியனவின்றிப் பதிப்பிக்கப் பட்டன.

இதற் கொடுத்துள்ள பிரதிபேதங்களுள்ளே சிலசிலவற்றிற்குமட்டும் பொருள் புலப்படும்; பலவற்றிற்குப் புலப்படா.

அவை பிழைகளாகவே இருத்தலும் கூடும்; ஆனாலும், வெறு
பிரதிகள் கிடைப்பின் அவற்றோடு ஒப்புநோக்கி உண்மையான
உருவங்களை அறிந்துகொள்ளுவதற்கு அனுகூலமாக இருக்கு
மென்றெண்ணியே பிரதிகளிற் காணப்பட்ட பலவகையான
பேதங்களும் உள்ளபடியே அங்கங்கே காட்டப்பட்டிருக்கின்றன.
ஒற்றுப்புள்ளி முதலியவற்றை நீக்கி அவற்றைப் படித்தல் நலம்.

சில சுவடிகளில் ஈகார ஐகார உயிரீற்றின்பின் மகாரம்
வரையப் பெற்றிருந்தமையின், அம்மொழிகள் அவ்வாறே
உரிய இடங்களிற் பதிப்பிக்கப் பெற்றாள்ளன.

இந்தாற்பகுதிகளுள் சில சிவஞானபாடியத்தில் மேற்
கோள்களாக எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ளன; அவை வருமாறு:

(க) “கறைமிட றணியலு மணிந்தன் றக்கறை” —க-ஆம்
சூ. ௨-ஆம் அதி.

(௨௨) “தூங்கு கையா னேங்குடைய” ௫-ஆம் சூ.
க-ஆம் அதி.

(௧௨௪) “நாளன்று போகி” ௨-ஆம் சூ. ௪-ஆம் அதி.

(௩௯௫) “நீர்க்கோழி கூப்பெயர்க் குந்து” ௮-ஆம் சூ.
க-ஆம் அதி.

இந்நூல் சக, எஅ, கடுக-ஆம் பாடல்களின் உரைகளில்
மேற்கோளாக வந்துள்ள “ஏவ லீனையர் தாய்வயிறு கரிப்ப”
என்பது வேறு பல உரைகளில் “புலைய நெறிந்த பூசற் றண்
னுமை” என்பதனோடு சேர்ந்து வழங்கக்காணப்பட்டும், இன்ன

முகவுரை.

xix

நூலில் இன்ன பாடலிலுள்ளதென்று புலப்படாமலிருந்தது.
பிறகு, தமிழ்நெறிவிளக்கமென்னும் பழைய இலக்கண நூலொன்
றில் வந்துள்ள மேற்கோளாகிய,

“நிரையர் செல்லு மோவென நோந்து

புலைய நெறிந்த பூசற் றண்ணுமை

ஏவ லீனையர் தாய்வயிறு கரிக்கும்

இன்னு வருஞ்சுர மென்ப

என்னோ தோழியவர் சென்ற வாதே”

என்னும் செய்யுளின் 4-ஆம் அடியின் பாட்பேதமென்று
தெரியவந்தது.

இந்நூலிலுள்ள செய்யுட்களைப் பாடிய நல்லிசைப் புலவர்
களுடைய வரலாறுகளும், அவர்களால் இந்நூற் செய்யுட்களிற்
பாடப்பட்டவர் வரலாறுகளும் தனித்தனியே இதற் காணப்
படும். இவை இரண்டாம் பதிப்பிலுள்ளவாதே அமைக்கப்
பட்டன; செய்திகளில் வேறுபாடு இல்லையெனும் சில செய்யுட்

பகுதிகள்மாத்திரம் நீக்கப்பட்டன.

மேற்கூறிய இருவகையார் பெயர்களுட் சில பெயர், கையெழுத்துப் பிரதிகளிற் பலவகைப்பட்ட விசேடணத்தோடு கூடியும் கூடாமலும் வேறுவேறிடத்து வேறுவேறு விதமாக எழுதப்பட்டும் இருந்தன; அவை இன்ன பெயரின் பிரியாய்ங்களுனத் தெரிந்தும் அவற்றை ஒரேவிதமாகத் திருத்திவிடாமல் ஏனைத் தொகைகளிலும் மற்றை நூல்களிலும் உரைகளிலும் வழங்கும் பழைய வழக்கத்தைத் தெரிவித்தற்கு அவை பிரதிகளில் இருந்தவாறே பதிப்பிக்கப்பட்டன. அவற்றுள் ஒன்றற்கு உதாரணம்:—

க. மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறை, உ. சேரமான்மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறை, ஈ. யானைக்கட்சேய்மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறையார், ச. சேரமான்யானைக்கட்சேய்மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறை, ஞ. கோச்சேரமான் யானைக்கட்சேய்மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறை.

மேற்கூறிய இருவகையோருடைய பெயர்களிற் சிலபெயர்களுக்குக் காரணம் புலப்படுகின்றது; பலவற்றிற்குப் புலப்படவில்லை.

தாம் பாடிய செய்யுட்களிலுள்ள தொடர்மொழிச் சிறப்
பாற் சில புலவர்களுக்குப் பெயர்வந்திருத்தல் கூடுமென்று
தோற்றினும் இந்நூலிலாவது வேறு நூலிலாவது அப்பாடல்
கள் அகப்படாமையின் துணிந்து காரணம் எழுதக்கூடவில்லை.

நாளடைவிற்கெய்துவந்த ஆராய்ச்சியின் பயனாக இந்நூலிற்
கண்ட நல்லிசைப் புலவர், அரசர்கள், உபகாரிகள் முதலியோர்
வரலாறுகளுக்குரிய பல செய்திகள் இப்பொழுது விளங்குகின்
றன. அவற்றையும் சேர்த்து விரிவாக எழுத எண்ணியிருந்தும்
இப்போது போதிய அவகாசமின்மையால் அங்ஙனம் செய்யக்
கூடவில்லை. மேற்கூறிய வரலாறுகளைத் தனித்தனியேவிரிவாக
எழுதி வெளியிடவெண்டுமென்பது எனது நோக்கமாதலின்
அங்ஙனம் வெளியிடுங்கால் அச்செய்திகளைச் சேர்த்துக்
கொள்ளக் கருதியிருக்கின்றேன். அம்முயற்சி நிறைவேறும்படி
செய்வித்தருளும் வண்ணம் இறைவன் திருவருளைச் சிந்தித்து
வந்திக்கின்றேன்.

சிலருடைய விருப்பத்தின்படி புறநானூற்றின்மூலம்
மாத்திரம் அதற்குரிய அங்கங்களுடன் தனியே பதிப்பிக்கப்
பெற்றுள்ளது.

இப்பதிப்புக்கு உடனிருந்து உதவி செய்தவர்கள் சென்னைக்
கிறிஸ்தியன் காலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதர் சிரஞ்சீவி வித்வான் வி.
மு. சுப்பிரமணிய ஐயரும், சிரஞ்சீவி வித்வான் கி. வா. ஜகந்
நாதையரும் வேறு சில அன்பார்களும் ஆவர்.

‘தியாகராஜ விலாஸம்’
திருவேட்டிசுவரன் பேட்டை
20—12—35.

இங்கனம்,

வே. சாமிநாதையர்

—:0:—

*பாடினோர் வரலாறு

—:0:—

அடைநேடுங்கல்வியார்:—இது கல்வியாற் பெற்ற சிறப்புப் பெயர். எனினில் அடைந்த மிக்க கல்வியையுடையாரென்பது இதன் பொருள்; பாண்பாட்டு, மகட்பாற்காஞ்சியென்னுந் துறைகள் இவரால் அழகுபெறப் பாடப்பெற்றுள்ளன. இவராற் பாடப் பட்டோரும், இவர்காலத்தவரும் இன்னாரென்று விளங்கவில்லை.

அண்டர்மகன் குறுவழுதி:—தொகைநூல்களில் குறுவழுதியானொன்று ஒரு பெயர் காணப்படுகின்றது. இவ்விருபெயரினரும் ஒருவரோ வேறோ தெரியவில்லை. அண்டர்மகன் குறுவழுதி இப்நிறியனவாகப் புறச்செய்யுள் ஒன்றும், குறுந்தொகைச் செய்யுளொன்றும், குறு வழுதியென்பார் இயற்றியனவாக அகநானூற்றுச் செய்யுள் இரண் டும் உள்ளன. இவராற் பாடப்பட்டவர் பெயர் முதலியன விளங்க வில்லை. இவர் வாக்கில் வந்துள்ள, “கல்வி பென்னும் வல்லாண் சிறுஅன்” (புறநா. ௩௪௬) என்பது பாராட்டற்பாலது.

அரிசில்கிழார்:—கொள்ளிடத்தின் வடபால் அரியிலூர் அல்லது அரியில்

என்று வழங்கும் ஒருரின் பெயர் அரிசில் என்பதன் மருஉவாகக்
 சருதப்படுகின்றது; சகர யகரங்கள் தம்முள் மயங்குதல் இயல்பு;
 “அரிசிற்கரை” என்று மைஸூர் ஸம்ஸ்தானத்திலும் ஓர் ஊர்
 உள்ளது. கிழார் - உரியவர். கிழாரென்பது வேளாளர்க்கேயுரிய
 சிறப்புப்பெயராக இருந்ததென்று தெரிதலின், இவர் வேளாண்
 மரபினராக இருத்தல் கூடும். இஃது, “ஊரும் பேரும்” (தொல்.
 மாபு. 74) என்னும் சூத்திரத்தின் உரையிற் காட்டிய பெயர்களா
 லும், திருத்தொண்டரீபுராண வரலாற்றின் 2-ஆம் செய்யுளில்
 எடுத்துக்காட்டிய பெயர்களாலும் அறியலாகும். கடையெழுவள்ளல்
 களுள் ஒருவனாகிய பேகனைப் பாடியிருத்தலின் இவர் அவன்

*பாடினோர் சம்பந்தமான புறநானூற்றுச் செய்யுளெண்களை
 அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதியில் உரிய இடங்களிற் காணலாம்.

A

2

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

காலத்தினராக நினைக்கப்படுகின்றார்; அவனால் துறக்கப்பட்ட
 கண்ணகி யென்பவளை அவனோடு சேர்த்தல்வேண்டி அவனைப்

பாடினர்; இந்தக் கண்ணகி சிலப்பதிகாரத்திற் கூறப்பட்ட கண்ணகியல்லள். அதியமான் தகடூர்பொருது வீழ்ந்த எழினியின் மரிவாற்றாது வருந்தி இவர் புலம்பினர்; பதீற்றுப்பதீதில் எட்டாம்பத்தைப் பாடித் தகடூரெறிந்த பெருஞ்சேரலிரும்பொறையிடம் ஒன்பது தூறியிரங் காணம் பரிசில்பெற்று அவன்பால் அமைச்சுத்தொழில் பூண்டி விளங்கியவர். தகடூரீயாத்திரை யென்னும் தூலில் இவராத் பாடப்பட்ட பாடல்களும் சில உள்ளனவென்பது, தோல்காப்பியப்

புறத்திணையியலில் 8, 12 - ஆம் சூத்திரமுதவியவற்றிற்கு நச்சினூக்கினியர் எழுதிய உரையால் விளங்குகின்றது. திருவள்ளுவ மாலையிலுள்ள, “பாந்த பொருளெல்லாம்” என்னும் 13 - ஆம் செய்யுள் இவரியற்றியதாகக் கூறப்பட்டிருத்தலின், திருவள்ளுவர் காலத்தினராகிய கடைச்சங்கப் புலவர்களுள் ஒருவராக இவரைச் சொல்லுவதற்கு இடமுண்டி. இவர்பெயர் அரியில்கிழாரென்றும் வழங்கும். இத்தாலுள் இவராத் பாடப்பெற்ற குணமறம், தானமறம், பேய்க்காஞ்சி, மகட்பாற்காஞ்சி என்னும் துறைகள் அறிந்து இன்புறற்பாலன. பதீற்றுப்பதீது, 8 - ஆம் பதீதின் இறுதியில் அமைந்திருக்கும் “பாடிப்பெற்ற பரிசில்: தானும் கோயிலாளும் புறம்போந்து நின்று கோயிலிலுள்ள வெல்லாம் கொண்மினென்று காணம் ஒன்பது தூறியிரத்தொடு அரசுகட்டிற் கொடுப்ப அவர் யான் இரப்ப இதனை ஆள்க வென்று அமைச்சுப்பூண்டார்” என்னும் வாக்கியத்தால் இவருடைய குணவிசேடங்களும் மேம்பாடும் விளங்கும்; (கோயிலாள் - பட்டத்தேவி; காணம் - ஒருவகைப் பொற்காசு; அரசுகட்டில் - சிங்காதனம்; அமைச்சு - மந்திரி வேலை.) மேற்கூறிய சேரவரசனும் உக்கிரப்பெருவழுதியும் பேசுகொன்னும் வன்னலும் அதியமான் தகடூர்பொருதுவீழ்ந்த எழினியும் இவர்காலத்தவர். இவருடனிருந்த புலவர்: கபிலர், பரணர், பெருங்குன்றர் கிழார், பொன்முடியார் முதலியோர்.

அள்ளுர் நன்முல்லையார்:—அள்ளுரென்பது பாண்டிநாட்டில் மருதநிலத் தின்கண்ணதோர் ஊர்; இது, “கொற்றச் செழியன், பிண்ட நெல்லி னள்ளு ரன்னவென், ஒண்டொடி” (அகநா. ௪௬) என்னும் இவர் பாடலால் விளங்குகின்றது; “கிள்ளை, வளைவாய்க் கொண்ட வேப்ப வொண்பழம், புதுநா ணுழைப்பா னுதிமாண் வள்ளுகிர்ப், பொலக் கல வொருகா சேய்க்கும்” என்னும் உவமையும், “அரும்பணி யச் சிரந் தீர்க்கும், மருந்துபிறி தில்லையவர் மணந்த மார்பே”, “அவந் தமக், கண்ணையு மத்தனு மல்லரோ” (குறுந். ௧௪, ௧௮, ௧௯) என்

பாடினோர் வரலாறு.

3

பனவும் இவருடைய துண்மாண்புலமை முதலியவற்றைத் தெரி வியாநிற்கும்; இவர் பெயர் அள்ளுர்நன்முல்லையெனவும் வழங்கும்.

ஆடுதுறை மாசாத்தனார்:—காவிரி நதியின் தென்பாலொன்றும் வடபா லொன்றும் வடவெள்ளாற்றங்கரையிலொன்றுமாக மூன்று ஊர்கள் ஆடுதுறையென்னும் பெயரினவாக உள்ளன; இவற்றுள் முன்னுள்ள இரண்டும் நேவாரம் பெற்றனவும் பின்னது புராண வரலாறுள்ளதுமான சிவஸ்தலங்கள்; இவை முறையே தென்குரங் காடுதுறை, வடகுரங்காடுதுறை, ஆடுதுறையென வழங்கும்; பின் னுள்ளது ஏழு துறைகளுள் ஒன்று. தெய்வப்பெயரை மக்கட்கிட்டு வழங்குதல் மரபாதலின் ஐயனருடைய திருநாமமாகிய மாசாத்தனா ரென்பது இவருக்குப் பெயராக அமைந்ததுபோலும்; சோழன் குளமுற்றத்துத் தஞ்சிய கிள்ளிவளவனைப் பாடியவராதலால், இவர் சோழநாட்டினரென்றே கொள்வது தக்கது. அவன் இறந்த

பொழுது யிரிவாற்றாமல் வருந்திப் பாடியிருத்தலால் அவன் இறந்தபின்னும் இவர் இருந்தாரென்பதும், அவனைப்பாடிய ஆலத்தூர் கிழார் முதலிய புலவர் ஒன்பதின்மரும் இவர்காலத்தினரென்பதும் தெரிகின்றன; “பகைவர்களுையும் அவர்கள் சேனைகளையும் கொன்று உன்பசியை எளிதில் ஒழிக்கும் இந்த வளவனைக் கைக்கொண்டாயே! இனி உன் பசியைத் தீர்க்கும் ஆற்றலுடையார் யாவர்? உனக்கே நீ தீக்கை விளைவித்துக்கொண்டமையின் நீ மிக்க பேதைமையை யுடையாய்!” (புறநா. ௨௨௭) என்று கூற்றத்தை நோக்கி இவர் கூறின செய்யுள் பாராட்டற்பாலது.

ஆலங்குடி. வங்குலி:—ஆலங்குடி. யென்னும் பெயருள்ள ஊர்கள் பல இருத்தலின் இவர் ஊர் இன்னதென்று நிச்சயிக்கக்கூட வில்லை. தொகைதூல்களில் ஏழு பாடல்களும், திருவள்ளுவமாலையில் ஒரு செய்யுளும் இவர் செய்தனவாக இப்பொழுது காணப்படுகின்றன.

ஆலத்தூர்கிழார்:—நன்றியறிவும், அரசர்களை இடித்துக்கூறும் மனவலியும், குறிப்பறிந்தளிக்கும் உபகாரிகளின் இயல்பை வெளிப்படுத்தும் அன்புடைமையும், போர்செய்யும் முறைமையை விளக்கும் இயல்பும், பொருள்களின் இயற்கைநலனைப் புலப்படுத்தும் துண்ணறிவும் உடையவர் இவர். “நெடுங்காற் கணந்து ளாளறி வுறீஇ, யாறுசெல் வம்பலர் படைதலை பெயர்க்கும்” (குறுந். ௩௫௦) எனக் கணத்துட் பறவையின் தன்மையை இவர் தெரிவித்திருக்கின்றார். இவர் செய்தனவாகத் தொகைதூல்களில் 7 - செய்யுட்கள் காணப்படுகின்றன. இவரார் பாடப்பட்டோர் சோழன் குளமுற்றத்துத் தஞ்சைய கிள்ளிவளவனும், சோழன் நலக்கிள்ளியுமாவர்.

ஆலியார்:—ஆலி என்பது சோழநாட்டின் உள்ளாடுகளுள் ஒன்றாகிய ஆலிநாடென்பதன் தலைநகர். இது திருமங்கையாழ்வார் அவதரித்த தலமென்பார். இவ்வூரினராதலால் இவர் இப்பெயர்பெற்றார்போலும்; இவ்வூர்ப்பெயர் திருவாலியென வழங்காநிற்கும். தன்னுடைய தலைவன் தனக்குச் சிறந்த உணவை யளிக்கின்றானேயன்றி, போர் செய்தற்குத் தன்னை முந்திச்செல்லென்று ஏவுகின்றானல்லவென்று ஒரு வீரன் சொல்லியதாக இவர் இயற்றிய பாடலின் (புறநா. ௨௬௮) பொருள் வீரச்சுவையைப் புலப்படுத்துகிறது. இதனால் இவர் வீரர்குடியிற் பிறந்தவராகவும் கருதப்படுகிறார்; இப்பெயர் சில பிரதிகளில் ஆலியாரென்றும், ஆனியாரென்றும் காணப்படுகிறது.

ஆவூர்கிழார்:—ஆவூரென்னும் பெயருள்ள ஊர்கள் பல இருத்தலின் இந்த ஆவூர் இன்ன இடத்திலுள்ளதென்று தெரிந்துகொள்ளக் கூடவில்லை; ஆனாலும், மருதநிலத்தின் வளம் இவர் பாடலிற் கூறப்பெற்றிருத்தலின், இது சோழநாட்டிற் காவிரியின் தென்கரையிலுள்ள ஆவூராக இருக்கலாமென்று ஊகிக்கப்படுகின்றது. கள்ளியின் முள்ளிற்குக் காவிரியின் பதனழிந்த கொம்புகளை இவர் உவமை கூறியிருக்கின்றார். இப்பெயர் ஆவூரழகியாரென்றும் சில பிரதிகளிற் காணப்படுகின்றது.

ஆவூர் மூலங்கிழார்:—இப்பெயர் இவருக்கு நாண்மீனால் வந்தது போலும்; மூலம் - ஒரு நகரத்திரம். இவருடைய பாடல்களில் அடியில் எடுத்துக்காட்டிய கருத்தமைந்த பகுதிகள் சிறந்தவை:—

(க.) 'செம்கோலினனாகிய ஓராசனது நாடு சுவர்க்கத்தினும் சிறந்தது'; (உ.) 'வேந்தே! நீ இன்சொல்லையும் பிறர் வந்து காணுதற்கு எளிததாகிய சமயத்தையும் உடைய யாவை'; (சு.) 'பல நாள் தேகம் உலரக் கூடாதிருந்து பெருஞ்செல்வரிடத்துப் பெற்ற யானை மூதலிய பெரும் பரிசில்களைக்காட்டிலும் ஒருவன் அன்புடனணிக்கும் உண

வைக் காலையிற் பனம்பட்டையில் உண்ணல் மிகச்
 சிறந்தது'; (ச.) 'அரசு 1 கையிலுள்ளதைக் கொடுத்தலும்
 இல்லாததை இல்லையென்றலும் உலகிபற்கை; அங்ஙன
 மின்றிப் பரிசிலரை அலைக்கழித்தல் உனக்கு நன்றன்று;
 நான் செவ்வேன்'.

இவற்றால் இவருடைய குணவிசேடங்கள் புலனாகின்றன.
 இன்னும் பாரம்பரைத் தொழிலை வழுவின்றிச் செய்துபோதரும்
 ஓரந்தணனுடைய இயல்பையும், தன் வீரர்க்கு முன்னே போரில்
 முற்படும் ஓராசனது இயற்கையையும் யானையின்மேலன்றி ஏனை

பாடினோர் வரலாறு.

5

யிடங்களில் தன் வேலினை எறியாத ஒரு வீரனது இயல்பையும்
 இவர் பாராட்டியிருக்கின்றார். ஒருபகாரி இறந்த பின்பு அவன்
 வீட்டை ரோக்கி, 'சுணவனை யிழந்து மழித்த தலையையுடைய
 கழிகலமகடுஉடைப்போல்கின்றாய் நீ' என்று இரங்கிக் கூறியதும்
 யாவருடைய உள்ளத்தையும் களியச்செய்யும். இவர் செய்தன
 வாகத் தொகை நூல்களில் 10 - செய்யுட்கள் காணப்படுகின்றன:
 அகநா. 2; புறநா. 8. இவ்வாற் பாடப்பெற்றோர்: சோணட்டுப்
 பூஞ்சாற்றார்ப் பார்ப்பான் கவுணியன் விண்ணந்தாயன், சோழன்
 குளமுற்றத்தத் தஞ்சிய கிள்ளிவளவன், பாண்டியன் இலவந்திகைப்
 பள்ளித்தஞ்சிய நன்மாறன், பாண்டியன் கோஞ்சாத்தன், மல்லி
 கிழான்காரியாதி முதலியோர். இவர்காலத்திருந்த புலவர்: சோழன்
 குளமுற்றத்தத்துஞ்சிய கிள்ளிவளவன் முதலிய தலைவர் நால்
 வரைப் பாடிய பதின்மூவராவார்.

இடைக்காடலர்:—இடைச்சாடென்னும் ஊரிலுள்ளாராதலின், இவர் இப்
 பெயர்பெற்றார். இவர் கபிலருடைய தோழர்; மந்தப்புலவர்களிடத்
 தும் அன்புடையவர்; கவிசெய்யும் ஆற்றலில் மிக்கோர்; இவை,
 “முன்னமோர் நாணன் மாட மதரையின் முழுது ணர்ந்தோன்,
 பின்னமில் கபிலன் ரோழன் பெயரிடைக் காட நென்தோன்,
 இன்னியல் வாணர்க் கெல்லா மிதவியோன் கவியான் மிக்கோன்”,
 “எனையந் தாதி சொன்னவன் கபிலன் ரோழன்” (திருவால. ௨௦ : 1,
 11) என்பவற்றால் அறியலாகும். “கடுகைத் துளைத்தேழ் கடலைப்
 புகட்டிக், குறுகத் தறித்த குறள்” என்று திருச்சிறுள்ளியல்பைப்
 புலப்படுத்திப் பாடியிருத்தலால், இவர் பெரும்பொருளைச் சிறுகவி
 யில் அடக்கும் இயல்பினரென்பதும், சுருங்கச் சொல்லென்னும்
 அழகில் மிக்க விருப்பமுடையரென்பதும் புலனாகின்றன. ‘அரசு !
 மலையினின்றிழிந்து ஆறுகள் கடலை நோக்குவது போலப் புலவர்
 கள் நன்னையே நோக்கினர்; நீ பகைவேந்தருடைய மண்களை
 நோக்கினை’ (௪௨) என இந்நூலுள்ளும் வேறுவகையாக ஏனைத்
 தொகைதூல்களிலும் இவர் கூறியிருக்கும் உவமைகள் மதிக்கற்
 பாலன. இவருடைய செய்யுட்களை உற்றநோக்குமிடத்துப் பெரும்
 பான்மையாக முல்லைத்திணை, மழை, இடைச்சாதி என்பவற்
 றின் இயல்புகளும் சிறுபான்மையாக மருதத்திணை வளமும்
 அமைந்திருப்பது விளங்கும். சில பாடல்கள் இடைக்காடர் ஊசிழறி
 பென்று பழைய உரைகளிற் காணப்படுகின்றன; இதனால் ஊசிழறி
 பெனப் பெயரிய துறொன்று இவரார் செய்யப்பட்டிருந்ததென்று
 தெரிகின்றது; ஊசி - எழுத்தாணி. இவர், ஒரு பாண்டியன்
 மீது சில பாடல்களைப் பாடிக்கொண்டு சென்று அவனைக் கண்டு

தெரிவித்தபொழுது அவன் அவற்றை மதியாதிருந்தமைகண்டு மனம்
 கொந்து உடனே ஆலவாயடிகளையடைந்து குறையிர்த்து நிகழ்ந்த
 தனை விண்ணப்பித்து வடபாற்சென்று ஓரிடத்திருப்ப, அவரும்
 சங்கப்புவவர்களும் இவர்பின் சென்று இவருடன் இருந்தாரென்
 றும், இந்நிகழ்ச்சியை யறிந்த டாண்டியன் மனங்கலங்கி இவரை
 யடைந்து குறையிர்த்து இவர்பின்வருத்தத்தைத் தீர்த்தானென்றும்
 இருவரைத் திருவிளையாடல்களிலும் ஒருசரித்திரம் வழங்குகின்றது;
 “திருந்திய செல்வ மதுரைச் செழியன்முன் சென்றடியென், அருந்
 தமிழ் பாடினன் தள்ளின னேயென் தவன்செல்லவே, நரும்பன
 சொல்லி யுடன்வட பாலிடைக் காடனுக்காய், பரிந்துயின் போன
 சொக் கேபர தேசி பயகரானே” (திருவிளையாடற்பயகரமலை, 20),
 “கூறுமிடைக் காடனியற் கவிதை பாடிக் கொடுகாண மன்னிகழ்ந்து
 தள்ள கொந்தே, வீறுயரா லயத்தனுகிப் பொருள் சொல்லுன்
 மெல்லியென மறைபுகலு மிகழ்ந்த தன்னை, மாறகலுன் தேவியைமற்
 றிலையென் தேத்தி வரைந்தேக யானுமே குவிலென் தேசி, ஏறியசங்
 கத்தொழிருந்தழைப்பப் போந்தா னிடத்தைவட திருவால் வாயென்
 ருர்கள்” (கடம்பவனபுராணம், இலீலாசங்கிரக அத்தியாயம், 20)
 என்பவற்றாலும் இவ்வாலாறு அறியப்படும். இவரின் பாடப்பட்ட
 டோன் சோழன் குளமுற்றத்துத் தஞ்சைய கின்னவ நகரம்.

இடைக்குன்றார்கிழார்:—இவருக்கு இப்பெயர் ஊரான் வந்தது. நெடுஞ்
 செழியனென்பான் தனது மிக்க இளமைப்பருவத்தில், சோனாட்
 டெள்ள தலையாலங்காடென்னும் ஊரில் முடிமன்னர்க்கரசிய சோ
 சோழர் இருவரையும் ஐம்பெருவேளிரையும் பொருதென்ற
 பெருவிறலும் அவனுடைய அடக்கமும் பிற விசேடகுணங்களும்
 இந்துலுள் இவர்வாக்கில் நன்கு அறியலாகும். இவரின் பாடப்பட்ட

டோன் அப்பாண்டியன். இவர்காலத்தப் புலவர் அவனைப் பாடிய கல்லாடனார் முதலியோராவர்.

இரும்பிடரீத்தலையார்:—இவர் சோழன்கரிகாலனுடைய அம்மான்; அவனுக்குப் பெருந்துணையாயிருந்தவர்; “சுடப்பட்ட நிரும்ப்த சோழன் மகனும், பிடர்த்தலைப் பேரானைப் பெற்றே - கடைக்காற், செயிரறு செங்கோல் செலீஇயினான்” என்னும் பழமொழி நென்பாவாலும் அதன் பழைய உரையாலும் உணர்க. யானைப்பட்டரை திரும்ப்டர்த்தலை யென்று சிறப்பித்தமைபற்றி இவர் இர்பெயர்பெற்றார்போலும் (புறநா. க : 11.) இவருடைய இயற்பெயர் விளக்கவில்லை. தலைவன், இரவலருடைய குறிப்பறிந்து கொடுக்கும் வண்மைநலம் முதலியன இவராத் பாராட்டப் பெற்றுள்ளன; இவராத் பாடப்பட்ட டோன் பாண்டியன் கருங்கையொள்வாட் பெரும்பெயர்வழுதி.

பாடினோர் வரலாறு.

7

உலோச்சனார்:—உலோச்சென்பது சைனர்கள் செய்து கொள்ளும் ஒரு கிரியை. அதனால் இவர் சைனரென்று கொள்ளுதற்கு இடமுண்டு. இவரவாக்கில் ஒருமைமறமென்னுந்துறை விளக்கக் கூறப்பெற்றுள்ளது; இவராத் பாடப்பட்டோன் சோழன் இராசசூயம் வேட்ட பெருநற்கிள்ளி.

உறையூர் இளம்போன் வாணிகனார்:—இவர் வாணிகர்; ஒரு வீரனுடைய கொடைச்சிறப்பும் பேராரில் இறந்த பின்பு அவனுக்காக கட்ட வீரக் கல்லின் கோலமும் அவனை இழந்தமையாத் பாணர்கள் படுத்துன்ப

மும் இவ்வாற் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

உறையூர் எணிச்சேரி முடமோசியார்:—இவர் அந்தணர்; சேரமான் அந்து வஞ்சேரலிரும்பொறையால் ஆதரிக்கப் பெற்றவர்; இவை முறையே “ஊரும்பேரும்” (தொல். மரபு. 74, பேர்) என்பதன் விசேட வுரையாலும், ‘சேரமான் அந்துவஞ்சேரலிரும்பொறையோடு வேண் மாடத்திலிருந்து’ என்பதனாலும் பெறப்படுகின்றன; போர்க் களத்திற் பகைவரது சேனையைப் பிளந்துகொண்டு வாள்வீரர்க் கிடையே தந்தலைமை தோன்றச்செல்லும் சோழன்களிற்பிற்குக் கடலைக் கிழித்துச்செல்லும் நாவாயையும், விண்மீன்களுக்கு இடையே விளங்கும் திங்களையும் இவர் உவமை கூறியிருக்கின்றார்; புறநா. கக. ஆய் என்னும் வள்ளலுடைய கொடைச்சிறப்பும் வீரச்சிறப்பு முதலியனவும் இவ்வாற் பலபடியாகப் புனைந்து பாராட்டப்பெற்றுள்ளன; இதுபற்றியே, “திருந்துமொழி மோசி பாடிய ஆயும்” (ககஅ) எனப் பெருஞ்சித்திரனார் என்னும் புலவர் இவரைப் பாராட்டியுள்ளார்; இதிலுள்ள ‘திருந்துமொழி’ என்னும் அடைமொழி இவருடைய சிறந்த புலமையை வெளியாக்குகின்றது; இவ்வாற் பாடப்பெற்றோர் சோழன் முடித்தலைக்கோப் பெருநற் கிள்ளியும், ஆயுமாவார்; ஆய் இறந்த பின்பும் இருந்தவர் இவர். இவர்பெயர் மோசி, எணிச்சேரி முடமோசியார் எனவும் வழங்கும்.

உறையூர்மருத்துவன் தாமோதரனார்:—இவர் மருத்துவனாறுமோதரனார் எனவும் வழங்கப்பெறுவர்; மருத்துவர் - மருத்துவனில் வல்லவர்; வைத்தியர். இது, “சேந்திரீர்க் கண்டந் தெரிசுக்குத் தேனளாய், மோந்தபின் யார்க்குந் தலைக்குத்தில் - காந்தி, மலைக்குத்து

மால்யானை வள்ளுவர்மூப் பாலாற், தலைக்குத்துத் தீர்வுசாத்
தற்கு” (நீருவள். 11) என்னும் வெண்பாவால் விளங்குகின்றது;
தாமோதரானுரென்பது தெய்வத்தால் வந்த பெயர்; இதனால்,
இவர் குடும்பத்தினர் திருமாவின் அடியவராகக் கருதப்படுகின்றனர்.
இவர் செய்தனவாக 6 - பாடல்கள் கிடைக்கின்றன: அகநா. 2;

8

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

நீருவள். 1; புறநா. 3. இவராத் பாடப்பட்டோர் சோழன் குராப்
பள்ளித்தஞ்சிய பெருந்திருமாவளவன், பிட்டம் கொற்றனென்
பார். இவர் வாக்கிற் பாலை நிலத்தினியல்பும் ஏற்ற உவமையணி
களும் காணப்படுகின்றன; “முந்நீர் நாப்பட் டிமிற்சுடர் போலச்,
செம்மீ னிமைக்கு மாக விசும்பு”, “கழியுப்பு முகந்து கன்னாடு
மடுக்கும், ஆரைச் சாகாட் டாழ்ச்சி போக்கும், உரனுடை நோன்
பகட்டன்ன வெங்கோன்”, “உலைக்கல் லன்னவல் லாளன்”
என்பவை இந்நூலுள் இவர் வாக்கிற் சிறந்த பகுதிகள்.

உறையூர் முதுகண்ணன் சாத்தனார்:—‘முதுகண்’ என்பது ப்ராயத்தாலும்
அறிவாலும் முதிர்ந்து, அரசர்க்கும் பட்டத்தேவிகளுக்கும் உசாத்
துணையாக விருந்து, நீதிகளைச் செவியறிவுறுத்தம் ஆண்பாலார்
பெண்பாலார்களுக்கூரிய பெயராகச் சொசாசன முதலியவற்றிற்
காணப்படுகின்றது; “முற்றிழை மகளிர்க்கு முதுக னுமென”
(பெருங். க. 36: 198) என வருதலும் காண்க; இவர், உறையூர்
அரசர்பால் அத்தொழிலை உடையவராக இருந்தார்போலும்;
இவராத் பாடப்பட்டோன் சோழன் நலங்கிள்ளி; இவர்காலத்தப்

புலவர் அவனைப் பாடிய ஆலத்தூர்கிழாரும் கோவூர்சீழாரும்; இவர் சிறந்த குடியிற் பிறந்தவருக்குத் தாமரைப்பூக்களையும், வளர்தல் முதலியவற்றையடைந்தபொருள் குறைதல் முதலிய வற்றையடையுமென்பதற்குத் திக்களையும் உவமைகூறியிருத்தலும், அருளுங் கொடையும் வெற்றிக்கும் அவையின்மை தோல்விக்கும் காரணமென்பது புலப்பட, “அருள வல்ல யாகும், யருளினர், கொடாமை வல்ல ராகுக, கொடாத துப்பினின் பகை யென்றித் தோரே” (௨௭) என விளக்கி யிருத்தலும் நன்கு மதிக்கற்பாலன. இவர் செய்தனவாக 6 - செய்யுட்கள் உள்ளன: குறுந். 1; புறநா. 5.

உறையூர் டிதுகூந்தனார்:—இப்பெயர் முதகூற்றஞரெனவும் சில பீரநிகளிற் காணப்படுகின்றது; “வென்றெறி முரளின் விற்றப்போர்ச் சோழர், இன்கடுங் கள்ளி னுறந்தை” என இவரே கூறியிருத்தலால் தம்முடைய ஊரில் இவர் அன்புடையரென்பதும், அன்புந் அரசராகிய சோழரால் நன்கு மதிக்கப்பெற்றவரென்பதும் வெளியாகின்றன; “உள்ளது, தவச்சிறி தாயினு மிகப்பல ரென்றான், நீனெனும் பந்தருண்முறை யூட்டும், இற்பொலி மகடுஉ” (௩௩௩) எனக் கற்புடை மக்கையினியல்பையும், “தேவிற் சிறந்த திருவன் எவர்குறள் வெண், பாவிற் சிறந்திடுமுப் பால்பகாரர் - நாவிற், குயலில்லை சொற்சுவை யோர்வில்லை மற்றஞ், செயலில்லை யென்னுந் திரு” எனத் திருக்குறளின் சிறப்பையும் பாராட்டியிருத்தல் மதிக்கற்

பாலது; இவர் வாக்கிற் பெரும்பாலும் காணப்படுவது பாலைநிலத்தி
 னியல்பு; இவர் செய்தனவாக 6 - பாடல்கள் தெரிகின்றன: அகநா. 2; துறுந். 2; திருவள். 1; புறநா. 1.

ஊன் பொதி புகங்குடையார்:—இவரார் பாடப்பட்டோர் சேரமான் பாமு
 னுரெறிந்த இளஞ்சேட்சென்னி, சோழன் செருப்பாழியெறிந்த
 இளஞ்சேட்சென்னி, சோழன் நெய்தலங்கானல் இளஞ்சேட்
 சென்னி யென்பார்; இவர் அரசர்களுக்குத் தருமங்களைக் கற்பிக்கும்
 முறை மிக அழகுறவாய்ந்தது; இராவணன் உயிரோடிருக்கையில் தம்
 பால் அடைக்கலம்புருந்த விபீடணனுக்கு இராமர் இலங்காராச்சிய
 மளித்ததை உட்கொண்டு, “ஒன்றார், ஆரோயி லவர்கட் டாகவு
 துமதெனப், பாண்கட னிறுக்கும் வள்ளியோய்” (உரு) எனக் கூறி
 யிருத்தலையும், மிக்க வறுமையுற்ற கிணைப்பொருளுருவன் தன்
 உறவினரோடு சென்றகாலத்தில் ஒருபகாரி அவர்களுடைய நிலை
 மைக்கு எத்தனையோ மடங்கு மேற்பட்டுள்ளனவாகிய அணிகலங்க
 ளைக் கொணர்வித்து அவர்களிடையே சொரிவித்தபொழுது, அவர்
 கள் அணியு முறையறியாமல் தடுமாற்றமுற்று விரைந்து சென்று
 அவற்றை அணிந்து கொண்டதற்கு இராவணன் வெளவிச்சென்ற
 சீதை தான் சென்றவழியை இராமன் அறிந்துகொள்ளுதற்கு அடை
 யாளமாகத் தகிலால் முடிந்து வீழ்த்திய அணிகலங்களைக் கண்ட
 வானரங்கள் தனித்தனியே விரைந்தெடுத்து அவற்றை அணிந்து
 கொள்ளுந் தடுமாற்றத்தை உவமித்திருப்பதையும் (௩௪௮) நோக்கு
 கையில், இராமசரித்திரம் இவருடைய ரூபகத்திலிருந்து வந்த
 தென்பதும், வறுமையின் இயல்பை விளங்கக் கூறுதலில் இவர்
 வல்லுநரென்பதும் விளங்குகின்றன.

எருக்காட்டுரீத் தாயங்கண்ணாள்:—எருக்காட்டுரென்பது திருவாநூக்குத் தென்மேற்கில் மூன்றுநாழிகைவழித்தூரத்தில் உள்ளதென்பர்; கண்ணனென்பது க்ருஷ்ணனென்னும் தெய்வப்பெயரின் சிதைவு போலும்; 'கண்ணனென்பது கரியோனென்னும் பொருளதோர் பாகதச் சிதைவு' (திருக்கோவையார், 53, பேர்.) என்பது ஈண்டறியற்பாலது; "செறுவிற் பூத்த சேயிதழ்த் தாமரை, அறுதொழிலந்தண ரறம்புரிந் தெடுத்த, தீயொடு விளங்கு நாடன்" என அந்தணரின் வேள்வித்தீயைப் பாராட்டிக் கூறியிருத்தலால் இவர் அந்தணராகக் கருதப்படுகிறார்; அக்காலத்திருந்த அரசரால் இவருக்கு இவ்வூர் பிரமதாயமாகக் கிடைத்ததென்று தெரிகிறது; தாயம் - உரிமை. இவரார் பாடப்பட்டோன் சோழன்ருள்முற்றத் துத்துஞ்சிய கிள்ளிவளவன்; இவர்காலத்துப் புலவர்கள் அவனைப்

B

10

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

பாடிய ஆலத்தூர்கிழார் முதலியோர்; தாயங்கண்ணனென்று ஒரு புலவர் பெயர் தொகைதூல்களிற் காணப்படுகின்றது; அவரும் இவரும் ஒருவரோ வேறோ தெரியவில்லை. இத்தூலிவன்றி, இவர் செய்தனவாக அகநானூற்றில் 3 - செய்யுட்கள் உண்டு.

எருமைவேளியாள்:—எருமைவேளியென்பது ஓரூர். இவரார் குதிரை மறமென்னுந் துறை மிகச் செவ்விதாகப் பாடப்பெற்றுள்ளது. இவரியற்றிய பாடல்கள் - 3: அகநா. 1; புறநா. 2.

ஐயாதீச் சிறுவெண்டேரையார்:—யாச்சுக்கநிலையாமையை அறிவித்தல் வாயிலாக விரைந்து அறஞ்செய்க வென்று இவர் அறிவுறுத்து கின்றார்; சிறுவெண்டேரையாரென்று இத்தாலுள் ஒருவர் பெயர் காணப்படுகின்றது. அவரும் இவரும் ஒருவரோ வேறோ விளக்க வில்லை.

ஐயூர் முடவனர்:—இவருக்கு முடவனாரென்னும்பெயர் சினை யாக்கித்தது போலும்; இப்பெயர் ஐயூர்கிழாரானவும், உறையூர் முடவனாரென வும் சில பிரதிகளில் உள்ளது. இவர் நடந்துசெல்லுதற்கு இயலாத முடவராதலின், தாமான் தோன்றிக்கோனை அடைந்து பாண்டிய முதற் தற்குப் பகலிவேண்டுமென்று பாடி, அவன் பகலிகளும் பல பசுக்களையும் ஊர்தியுக் கொடுக்கப்பெற்று வாழ்ந்தவர்; இதர்தோருடும் பைத் தாழியாற்கலித்தலுண்டென்பதும் வீரச்சிறப்பும் கொண்டச் சிறப்பும் இவர்பாடல்களிற் காணப்படுகின்றன. இவர்த் பாடப்பட்ட டோர் ஆதனெழினி, தாமான் தோன்றிக்கோன், சோழன்குளமுற் றத்துத்தஞ்சிய கள்ளிவளவன், பாண்டியன் கூடகாத்தந் தஞ்சிய மாறன்வழுதியென்பார். “அறவ ரறவன் மறவர் மறவன், மன்னர் மன்னன் ஞெல்லோர் மருகன், இசையிற் கொண்டான்” என்பது இவர் தாமான் தோன்றிக்கோனைப் பாராட்டிய பகுதி. இவர் செய் தனவாக 10 - செய்யுட்கள் தொகைநூல்களிற் காணப்படுகின்றன: அகநா. 1; குறுந். 3; நற். 2; புறநா. 4.

ஐயுர் ழலங்கீழார்:—இவருக்கு இப்பெயர் மூலமென்னும் நான்குமீட்டில் வந்ததுபோலும்; இவர்பாடலில் வேங்கைமாப்பென்னும் தலைமொன்று பாதுகாக்கப்பட்டுள்ள காணப்பேரென்னும் மூலில் அமைந்திருந்த அரணின் அமைதி கூறப்பெற்றுள்ளது; இவ்வாற் பாடப்பட்டோன் காணப்பேரெயில்கடந்த உக்கிரப்பெருவாழி. இவர்காலத்துப் புலவர் அவ்வழுதியைப் பாடியவர்களாவர்.

ஒக்கூர் மாசாத்தனார்:— இவர் செய்யுளிற் கணவனை யிழந்த மகளிர் புல்லரிசிக் கூழை அகாலத்திலுண்டு கைம்மைகோன்பு கோற்றிருத்தல்

பாடினோர் வரலாறு.

11

கூறப்பெற்றுள்ளது. இப்பெயர் எக்கூர் மாசாத்தனா ரென்றும் சில பிரதிகளிற் காணப்படுகின்றது.

ஒக்கூர் மாசாத்தியார்:—இவர் செய்யுளில் ஒரு மறக்குடிமகளின் வீரச்செயல் விசேடித்துப் பாராட்டப்பெற்றுள்ளது. இவர் செய்தனவாகக் கிடைத்த பாடல்கள் - 9: அகநா. 3; குறுந். 5; புறநா. 1.

ஒருசிறைப் பெரியனார்:—இவர் நாஞ்சில்மலையின் வளத்தையும் அதன் தலைவனது இயல்பையும் பாராட்டியிருக்கின்றார். இவர் பெயர்

‘ஒருசிறைப்பெயரினார்’, ‘ஒருசிறைப்பெயரியனார்’ என்று சில

பிரதி

களிற் காணப்படுகின்றது. இவ்வாற் பாடப்பட்டோன் நாஞ்சில் வள்ளுவனென்பான். இவர் இயற்றிய பாடல்கள் - 3: குறுந்.

நற். 1; புறநா. 1.

ஒருஉத்தரூர்:—இவர் செய்யுளில், ஒரு வீரன் பகைவர் சேனையைத்
தனியே நின்று தடுக்கும் மறச்செயலாகிய எருமைமறம்
விளக்கப்
பெற்றுள்ளது.

ஒல்லையூர்நந்த பூதபாண்டியன்:—புதுக்கோட்டை ஸம்ஸ்தானத்திலுள்ள
ஒலியமங்கலமென்னும் ஊரிலுள்ள சாஸனத்தால்

ஒல்லையூரென்பது
அவ்வூரென்று தெரிகின்றது. தென்னாட்டிலுள்ள

பூதபாண்டி
யென்னுமோரூர் பண்டைக்காலத்தில் இவன்பெயரால்

அமைக்கப்
பெற்றதுபோலும். போர்க்களத்தில் இவன் கூறிய

வஞ்சினவகைகள்
அறியற்பாலன; போரில் வல்லவன்; செய்யுள் செய்தலிலும்

திறமை
புடையோன்; இதனை இவன் பாடிய பாடல் புலப்படுத்தும்;

இவன்
பெயர் பூதபாண்டியனெனவும் வழங்கும்; இவன் நட்பினர்:

மைய
லென்னும் ஊரிலுள்ள மாவன், எயிலென்னும்

ஊரிலுள்ளாளுகிய
ஆந்தை, அந்துவஞ்சாத்தன், ஆதனழிசி, இயக்கன் என்னும்

இவர்
கள். இவன் மனைவி இவன் இறந்தவுடனே தீயிற் பாய்ந்து

இறந்

தாள். இவன் இயற்றிய பாடல்கள் - 4: அகநா. 1; புறநா. 3.

ஓரம்போகியார்:—இப்பெயர் ஓரம்போகியாரென்றும்,
ஓரேர்போகியா

ரென்றும் சிலபிரதிகளில் உள்ளது. இவர்

ஐங்குறுநூற்றில் மருதத்தைப்

டொருளாகவுடைய முதலாம் நூறு இயற்றிய ஆசிரியர்;
மருதத்தினை

யில் மிகப் பயின்றவர்; தமிழ்நாட்டரசர் மூவராலும் பிற
உபகாரி

களாலும் நன்கு மதிக்கப்பெற்றவர்; இவைகள் இவரியற்றிய
செய்

யுட்களால் புலனாகின்றன. எட்டுத்தொகையில்
ஐங்குறுநூற்றின்

முதல்நூறுபாடலை யன்றி இவர் இயற்றினவாக 8 -
செய்யுட்கள்

தெரிகின்றன: நற். 2; குறுந். 4; அகநா. 1; புறநா. 1.
இவருடைய

செய்யுட்களில் 106 மருதத்திணையின் வளத்தையே
புலப்படுத்துவன.

12 புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

இவராற் பாடப்பட்டோர் சேரமான் ஆதனெழினி, சோழன்
கடுமாண்கிள்ளி, பாண்டியன், மத்தி, விராடன் என்னும் இவர்கள்.

இவர்பாடலில் வந்தள்ள ஊர்கள்: ஆமூர், இருட்டை, கழார், தெனூர் என்டன; நதிகள்: சாவிரி, வையை யென்டன; வீழுவ: இந்திராவீழவு; வீரதம்: தைநீராடல்.

ஓரோருநூலார்:—வீணமுற்றி மீளும் தலைமகன் தலைமகளைக் காண்டற்கு விரையும் தன்னொஞ்சிற்கு ஈரட்செவ்வியில் விதைவிதைத்தற்பொருட்டுக் கொல்லையை அடைதற்கு விரையும் ஓரோருநூலனை உவமை கூறிய சிறட்டால் இவர் இட்டெயர் பெற்றனர்; “ஆடமை புரையும் வனப்பிற்றிணைத்தோட், பேரமர்க் கண்ணி யிருந்த ஐரே, நெடுஞ்சே னாரிடை யதவே றெஞ்சே, ஈரம் டட்ட செவ்விப் படைப்புனத், தோரே நூலன் டோலப், டெருவிதப் புற்றன்று ஓரோ யானே” (குறுந். ௧௭௧) என்பதனால் உணர்க. இவருடைய இயற் பெயர் தெரியவில்லை. தம்முடைய செய்யுளில் இல்லறத்தை வெறுத்தக் கூறுதலின், இவர் துறவறத்தில் விருப்புடையவரென்று சொல்ல இடமுண்டு.

ஔவையார்:—இவர் அதியமான் நெயொனஞ்சியிடம் அழுதமயமாகிய நெல்லிக்கனி பெற்று அவனைப் புகழ்ந்தார். இவர் அக்கனையைப்பெற்றமை இந்நூல் ௧௧ - ஆம் பாட்டினாலும், “பூங்கமல வாவிரூழ் புல் றேனார்ப் பூதனையும், ஆக்குகரும் பாற்றெண்ணை யாற்றினையும்- ஈங்கே, மறப்பித்தாய் வாழதிகா வன்குற்றி னுறை, அதுபய்த்தா யாமலகந் தந்து”என்னும் நென்பாவாலும், 100-ஆம் நிருக்குறளுக்குப் பரிமேலழகர், ‘இனிய கனிகளென்றது ஓளவெண்ட நெல்லிக் கனிடோல் அமிழ்தாவனவற்றை’ என்று எழுதிய விசேடவரையா லும் வெளியாகின்றது. இவரார் பாடப்பட்டோர்: அதியமான் நெடு மானஞ்சி, தெண்ணடயான், அதியமான்மகன் பொருட்டெழினி,

நாஞ்சில் உள்ளவன், சேரமான் மாவெண்கோ, பாண்டியன் காணப்
 பேரெயில்கடந்த உக்கிரப்பெருவாழி, சோழன் இராசசூயம் வேட்ட
 பெருநற்கிள்ளி மென்டார். இவரியற்றிய பாடல்கள் புதநாணுற்றி
 ல்ன்றி நற்றிணையிலும், குறுந்தொகையிலும், அகநானூற்றிலும்,
 தொல்காப்பிய உரையிலும், யாப்பருங்கலவிருத்தியை முதலியவற்
 றிலும் காணப்படுகின்றன. ஆத்திருடி, கொன்றைவேந்தன், மூதரை,
 நல்வழி, அசுதிக்கோவை முதலியன இவரியற்றிய நூல்களென்கர்.
 இவர் அவ்வச்சமயத்துச் செய்தனவாகவுள்ள தனிப்பாடல்கள் மிகப்
 பல. பகைவரை நோக்கிக் கூறுவார்போல, அதியமான்நெடுமானஞ்சி
 யின் குணங்களை இவர் பாராட்டிக் கூறியிருக்கும் பகுதிகளும் அவ

பாடினோர். வரலாறு.

னால் தூதனுப்பப்பட்டுச் சென்றபொழுது தன் மேம்பாட்டைப் புலப்
 படுத்தற்பொருட்டுத் தொண்டைமான் தன் படைக்கலக்கொட்டிலைக்
 காட்டக் கண்டு அப்படைக்கலங்களைப் புகழ்வார்போல அதியமானது
 போர்த்திறத்தை வெளிபடுத்தியிருக்கும் பருகியும் மிக்க விம்மி
 தத்தை விளைவிக்கும். அதியமான் கோவலுரெறிந்ததனைப் பரணர்
 பாடியதையும் (புறநா. ௬௬), மூவேந்தரும் சேனைகளுடன் பாரியை
 வெல்லக் கருதி அவன் நகரைச் சூழ்ந்து புகல்போக்கின்றித் தடுத்த
 போது பறவைகளால் நெற்கதினைப் புறத்திருந்து வருவித்து உள்
 நகரத்தாரைப் பசியால் வருந்தாதபடி பாதுகாத்தளித்த கபிலர் செய்
 தியையும் (அகநா. ௩௦௩), பிரிவாற்றாது வருந்திய வெள்ளிவீதியார்
 என்னும் புலமைவாய்ந்த பெண்பாலாருடைய துன்பமிகுதியையும்
 (அகநா. ௧௪௭) புலப்படுத்தியிருத்தல் புலவரிடத்து இவருக்குள்ள
 பேரன்மை விளக்குகின்றது; பழையணுர்க் காரிக்காகச் சென்று
 ஆடொன்று கேட்டபோது சேரன் இவருடைய மேம்பாட்டை
 நினைந்து, பொன்னால் ஓர் ஆடு செய்வித்து அளிக்க, இவர் அதனைப்
 பெற்று மனமகிழ்ந்து, “சேரா! உன்னாடு பொன்னாடு (உன் நாடு
 பொன் நாடு)” என்று கூறினாரென்றும் அதனால் மலைநாடு இது
 காலும் சிறப்புற்று விளங்குகின்றதென்றும் ஒரு செய்தி வழங்கு
 கிறது. தம்முடைய கூற்றுகவன்றிப் பாடியிரத்தற்குரிய விறலி முத
 லியவர்களின் கூற்றுக்களாகவும் இவர் பாடிய பாடல்கள் இந்நூலி
 லும் பிறநூல்களிலும் காணப்படும். ஆராய்வேவர், அதனைக்கொண்டு
 இவரை விறலி முதலியவர்களாக நினைந்து விரைந்து முடிவுசெய்து
 விடுதல் மரபன்று; அங்ஙனம் பாடுதல் கவிமதமெனக் கொள்ளுதல்
 முறை; பிறபுலவர்கள் பாடல்களிலும் இம்முறை காணப்படும்.
 தொகைநூல்களில் இவர் பெயர் ஒளவையெனவும் வழங்கும்.

கடலுண்மாய்ப் பந்த இளம்பெருவழி:—இவர் பாண்டியர் குடியிற் பிறந்தவர்; வழுதியாரென்றபெயரே இதனைப் புலப்படுத்தும். பரிபாடலில் திருமாலுக்குரிய கடு - ஆம் பாடலை இயற்றிய இளம்பெருவழுதியார் என்பவரும் இவரும் ஒருவராகவே கருதப்படுகின்றனர்; பரோபகாரச்செய்திகூறல் முதலிய கருத்துக்களில் இருவர்பாடல்களும் ஒத்திருத்தலும் பெயரொற்றுமையும் பிறவும் இக்கருத்தை வலியுறுத்தும். இளம்பிராயத்திலேயே பேரறிவினராக இருந்தது பற்றி இவர் இப்பெயரை அடைந்தனர் போலும்; ஒரு பெரியார்க்குச் சிறுப்பெரியார் என முற்காலத்திற் பெயர் வழங்கிற்று. 'கடலுண்மாய்ப் பந்த' என்னும் அடை, இறந்த பின்பு இவருடைய பெயரின் முன்னர் அமைக்கப்பெற்றதென்பது சொல்லாமலே விளங்கும்;

14

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

'துஞ்சிய' என்பதுபோல. சோலைமலையிலுள்ள திருமலைப் பாடியிருத்தல்பற்றிச் சமயத்தால் இவர் வைணவராகக் கருதப்பெறுகின்றனர். இவர் பாடிய "உண்டாலம்ம" என்னும் இந்துநம்பாடல் சொல்லாலும் பொருளாலும் இனிமை வாய்ந்தது. இவருடைய ஏனை வரலாறுகளைப் பரிபாடல் பதிப்பிற் பாடினோர் வரலாற்றிற் காணலாகும்.

கண்ணகனார்:—இவர் காலத்தவர் கோட்பெருஞ்சோழன், ப்சிராந்தையார், பொத்தியார் முதலியோர்; பரிபாடலில் செவ்வேன் மேலதாகிய உக - ஆம் செய்யுளுக்கு இசைவகுத்தவர் இவரே. இதனால் இவரை முருகக்கடவுளின் அடியவராகக் கருதுவதற்கு இடமுண்டு. "என்றும், சான்றோர் சான்றோர் டால ராட, சாலார் சாலார் பாலரா

குப்பை" (உகஅ) என்பது இவர் வாக்கிற் சிறந்த பகுதி; இவராத்
பாடப்பெற்றோர் பிசிராந்தையார்.

கணியன் பூங்குன்றன்:—கணியன் - சோதிடம்வல்லோன்; "வினாவெல்
லாம், கண்ணி யுரைப்பான் கணி" (பு. வெ. 174); பூங்குன்ற
மென்பது நாடொன்றின் தலைநகர் (நாலடி. 128, 212.) *இராம
நாதபுரம் ஜில்லாவிலுள்ள மகிபாலன்ட்டிக்கு அருகிலுள்ள சாஸ
னங்களில் அவ்வூர் பூங்குன்றநாட்டிப் பூங்குன்றமேனக் குறிக்கப்
பட்டிள்ளது; அதனால் அவ்வூரே இப்புலவருக்குரிய ஊரென்று
கொள்ளலாகும். இவருக்கு இப்பெயர் தொழிலாலும் இடத்தாலும்
வந்ததுபோலும். இப்பெயர் கணிபுன்குன்றனானவன் வந்ததும்.
இவராத் பாடப்பெற்றதம் அரிய பொருள்களமைந்ததுமான 'யாதா
மூரே' (புறநா. ககஉ) என்னுஞ் செய்யுள் படிக்குந்தோறும் நினைக்
குந்தோறும் வருக்கும் மிக்க இன்பத்தை விளைவிக்கும். நன்றியு
யிலும் இவரியற்றிய பாடலொன்று உண்டு.

கபிலர்:—கபிலரென்னும் பெயருள்ள முனிவர் சிலருண்டு; அவருள்,
எவருடைய பெயர் இவருக்கு இடப்பட்டதோ அது விளங்க
வில்லை. இவர் பிறந்த ஊர் பாண்டிநாட்டிலுள்ள திருவாதவூர்;
இது, "நீதிமா மதாக நீழ் ினெட்டிலை யிருப்பை பென்றோர், காதல்
கூர் பணுவல் பாடுங் கபிலனார் பிறந்த மூதூர், சோதிசேர் வருள

* கலைமகள், தொகுதி, 8: பக்கம், 226.

† "நெட்டிலை யிருப்பை வட்ட வொண்பூ, வாடா தாயிற் பீடுடைப்
பிடியின், கோடேய்க் கும்மே வாடினோ பைந்தலைப், பாதர் மனைதொறு
முணங்குஞ், செந்தலை யிறவின் சீரேய்க் கும்மே"—இச்செய்யுள் தயிழ்
நாவலர்சரிதையிற் கண்டது.

நீழற் சிலம்பொலி துளக்கக் காட்டும், வேதநாயகனார் வாழும் வியன்
 நிருவாத ஆரால்” (திருவால. உஎ : 4) என்பதனால் வெளியாகின்
 றது. இவர் அந்தணவருணத்தினர்; “யானே, பரிசிலன் மன்னு
 மந்தணன்”, “யானே, தந்தை தோழ னிவரென் மகளிர், அந்தணன்
 புலவன் கொண்டுவர் தனனே” (புறநா. ௨௦௦, ௨௦௧) எனத் தம்மைப்
 புலப்படுத்துவதற்காக இவர் கூறிய செய்யுட்களும், “புலனமூக்
 கற்ற வந்த னான” (புறநா. ௧௨௬) என மாறோக்கத்து நப்பசலையார்
 இவரைப் பாராட்டிக்கூறிய செய்யுளும் இதனைப் புலப்படுத்தும்.
 வேள்பாரியினுடைய உயிர்நண்பரும் அவனுடைய அவைக்களத்துப்
 புலவருமாக இவர் விளங்கினார். தன் மகளிரை மணஞ்செய்து கோ
 டற்குத் தாம் விரும்பியபடி அவன் கொடாததுபற்றிச் சினந்து
 தமிழ்நாட்டு மூவேந்தரும் பெரும்போர்செய்ய நினைந்து நால்வகைச்
 சேனைகளோடும் அவன் மலையைச் சூழ்ந்தகாலையில் அவர்களைச்
 சிறிதும் மதியாது அவனுடைய அருமைக் குணங்களைப் புலப்படுத்திப்
 பாடினர்; அவ்வருமைச் செய்யுட்கள் இந்நூலிற் காணப்படும்;
 அவனிற்றத்தின்பு, இவர் பிரிவாற்றாது மனமுருகிப் பல செய்யுட்
 களாற் புலம்பி, அவன் புதல்வியரை அழைத்துச்சென்று மணஞ்
 செய்துகொள்ளும்படி இருங்கோவேள், விச்சிக்கோன் என்பவர்களை

வேண்ட மறுத்தமைகண்டு அவர்களை வெறுத்துப் பின்பு அம் மகளிரைப் பார்ப்பார்க்கு வாழ்க்கைப்படுத்திவிட்டு வந்து தம்முடைய ஈட்புக்கடனைக் கழித்தனர். ஆரியவாசன் பிரகத்தனைத் தமிழறிவித் தற்குக் குறிஞ்சிப்பாட்டை இயற்றினார். ஐங்குறுநூற்றிற் குறிஞ்சியைப் பொருளாகவுடைய மூன்றாம் தூறு இயற்றியவர் இவரே. பதீற்றுப் பதீறில் எ - ஆம் பத்தைப் பாடிச் சேரமான் செல்வக்கடுங்கோவாழி யாதனிடம் தூறியாக் காணமும் அவன் நன்றுவென்னும் ஒருமலை மீது ஏறிக் கண்டு கொடுத்த நாமும் பரிசிலாகப்பெற்றனர். பதினெண் கீழ்க்கணக்கினுள் ஒன்றாகிய இன்னநாற்பதும் கலித்தொகையில் இரண்டாவதாகிய குறிஞ்சியிலுள்ள கலிப்பாக்களும் இவர் இயற்றி யனவோ. இவர் குறிஞ்சித் திணையில் மிகப்பயின்றவரென்றும், அதன் வளங்களை விளங்கப் பாடுதலிற் பேராற்றலுடையவரென்றும் இவர் இயற்றிய செய்யுட்கள் புலப்படுத்தும்; இவருடைய செய்யுட்கள் மிக்க இனிமையை யுடையன; பழைய இலக்கண உரைகளில் உதாரணமாகக் காட்டப்படும் 'கபிலரதுபாட்டு' என்னும் தொடர் மொழியே இதனை வலியுறுத்தும்; இவராளிச்செய்தனவாக 278-பாடல்கள் இப்பொழுது கிடைக்கின்றன: நற். 20; துறுந். 29; கலி. 29; ஐங்குறு. 100; பதீற். 10; அகநா. 16; புறநா. 30; குறிஞ்சி. 1; "கெட்டிலையிருப்பை" என்பது - 1; திருவள். 1; இன்னநாற்பது, 41. பன்னிரு.

16 புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

பாட்டியலில் இவர் பெயரினோடு சில சூத்திரங்கள் காணப்படுகின்றன. இவருடைய வாக்கில் விநாயகக்கடவுள், முருகக்கடவுள், சிவ பெருமான், பலதேவர், திருமால் இவர்களுடைய துதிகள் வந்திருக்க

கின்றன. இதனால், இவர் சமயக்கோட்பாட்டிற் பாரதம்பாடிய பெருந் தேவனுரைப் போன்றவராக எண்ணப்படுகிறார். எட்டுத்தொகை, பத்துப்பாட்டு, பதினெண்ஐழ்க்கணக்கு என்னும் முத்தொகுதி நூல்களிலும் இவருடைய பாடல்களும் நூல்களும் கலத்திருத்தல் இவரது பெருமையை விளக்குகின்றது. “அரசவை பணிய வறம் புரிந்து வயங்கிய, மறம்புரி கொள்கை வயங்குசெந் தாவின், உலலை கூராக் கலாலையி னெஞ்சின், நனவிற் பாடிய நல்லிசைக், கபிலன்” (பதிந். அதி) எனப் பெருங்குறார்சிழாரும், “வெறுத்த கேள்வி விளங்குபுகழ்க் கபிலன்” (புறநா. 16) எனப் பொருத்திலிளங்கீர னாரும், “புலனமுக் கற்ற வந்த னானன், இரந்தசென் டாக்கட் கினி யிட னின்றிப், பரத்திசை நிற்கப் பாடினன்”, “தொய்யா நாலிற் கபிலன்” (புறநா. 328, 338) என மாணிக்கமுதலியாரும் பாடியவற்றைப் பார்க்கையில் இவருடைய மன வாக்குக் கையட் களின் தூய்மையும் அறம்புரி கொள்கையும் பெரும்புலமைப் பம் அன்புடைமையும் நட்பின் பெருமையும் நன்கு விளங்குகின்றன. இவராத் பாடப்பட்டோர்: அகுதை, இருங்கோவேள், சூர், சேர மான் செல்வக்கடுங்கோவாழியாதன், சேரமான்மாந்தரஞ்சோலிநம் பொறை, நள்ளி, மலையமான் திருமுடிக்காரி, மலையன், விச்சிக் கோன், வேள்பாரி, வையாலிக்கோப்பெரும்பேகன் என்பவர்கள், கொல்லிமலை, பறம்புநாடு, பறம்புமலை, முள்ளூர்மலை, முள்ளூர்க் காணமென்பவைகள் இவராத் பாராட்டப்பெற்றிருத்தலின், அவை கள் இவர்காலத்தில் விளக்கமுற்றிருந்தனவென்றும், இவர் பழைய இடங்களென்றும் தெரிகின்றன. நட்பு, வண்மை, நன்றிமறவாமை என்பவைகளை இவருடைய செய்யுட்களிற் பாக்கக் காணலாகும். பழைய இலக்கண உரைகளில் வந்துள்ள ‘கபிலபரணர்’ என்பதனால் பரணர் என்பவருக்கும் “பின்னமில் கபிலன் ரோழன் பெயரிடைக்

காட நென்போன்” (திருவால. ௨௦ : 1) என்னும் திருவிருத்தத் தால் இடைக்காடருக்கும் சிறந்த நட்பினராக இவர் எண்ணப்படுகிறார். இவர் வேறு; தொகை நூல்களிற் காணப்படும் தொல்காப்பியர் என்பவர் வேறு. வீரசோழியம், தொகைப்படலம், 6 - ஆம் கட்டளைக்கலித்தறையுரையால், பரணருடன் இவர் வாதுசெய்தன ரென்பது வெளியாகின்றது. ௧௧ - ஆம் திருமுறையில் வந்துள்ள ழுத்தநாயனார் திருவிரட்டைமணிமாலை, சீவபெருமான் திருவிரட்டை மணிமாலை, சீவபெருமான் திருவந்தாதி என்னும்

பாடினோர் வரலாறு.

17

பிரபந்தங்கள் மூன்றையும் அருளிச்செய்த கபிலதேவநாயனார் என்பவர் இவரேயென்று சிலர் கூறுவர். மேற்கூறிய திருவிளையாடற் புராணத்தில், இடைக்காடன் பிணக்குத்தீர்த்த திருவிளையாடல்: 11 - ஆம் திருவிருத்தத்தில், “எனையந்தாதி சொன்னவன் கபிலன்” எனச் சீவபெருமான் கட்டளையிட்டருளியதாக வந்திருத்தல் காண்க. ‘முதலிற் கூறுஞ் சீனையறி கிளவி’ என்னும் தொல்காப்பியச் சூத்திரத்துக்கு இளம்பூரணரும் சேனாவரையரும் எழுதிய உரையால் கபிலராத் செய்யப்பெற்றுக் கபிலம் என்னும் பெயரிய நூலொன்று இருந்ததாகத் தெரிகிறது. இவருடைய விரிந்த வரலாற்றைப் பத்துப்பாட்டுப் பதிப்பிலுள்ள பாடினோர் வரலாற்றிற் காணலாம்.

கயமனார்:—உப்பங்கழியில் மலர்ந்த கருநெய்தற்பூ நீர் பெருருந்தோறும் ஈயத்தில் முழுகும் மகளிருடைய கண்களை ஒத்துத்தோன்றுமென்று, “யாயாகியளே” (குறுநீ. ௯) என்னுஞ் செய்யுளில் இவர் மொழிந்திருத்தலின், இவருக்கு இப்பெயர் அமைக்கப்பெற்றது போலும்; கயம் - நீர்நிறைந்த பள்ளம். இந்நூலுள் போரில் இறந்த

மகனுடைய பிரிவாற்றாது வருந்தும் நற்றாயின் இயல்பைப் புலப்படுத்தி, “என்மகன், வளனுஞ் செம்மலு மெமக்கென காளும், ஆறுது புகழு மன்னை, யாங்கா குவள்கொ லளிய டானே” (200) எனக் கண்டோர் கூறியதாக இவர் பாடியிருக்கும் கயம் படிப்பவர் மனத்தைக் களிவிக்கும்; வேறு தொகைநூல்களிலும் (அகநா. துறுநீ. நம்.) இவருடைய பாடல்கள் பல காணப்படுகின்றன.

கருங்குழலாதலுர்:—இவர் சோழன் கரிகாற்பெருவளத்தான் இறந்தபின்பு அவன் பிரிவாற்றாது வருந்துதல் வாயிலாக அவனுடைய ருண வீசேடங்களையும் அரிய செயல்களையும் அவனுரிமைமகளிர் அருக் கல முதலியவற்றைக் களைந்ததனையும் கூறியிருக்கின்றனர்.

கருவூர்க் கதப்பிள்ளை:—இவருடைய ஊர் கருவூர். இவரார் பாடப்பட்டோன் பாண்டியனுடைய வீரனும் கந்தன் என்னும் பெயரினனுமாகிய நாஞ்சில்வள்ளுவனென்பான். இவர்பாடலால் அவனுடைய வண்மையும் வீரமும் நாஞ்சில்மலையின் வளனும் புலனாகின்றன; “துப்பெதிர்த் தோர்க்கே யுள்ளாச் சேய்மையன், நட்பெதிர்த் தோர்க்கே யங்கை கண்மையன்” என்பது இவர் அவனைப் பாராட்டிய பகுதி. இவர்செய்த பாடல்கள் - 3 : துறுநீ. 2 ; புறநா. 1. கருவூர்க் கந்தப்பிள்ளை யெனவும் இப்பெயர் காணப்படுகின்றது; பண்டைக்காலத்தும் தெய்வப்பெயரை மனிதர்க்கு இடவெழுங்குதல் மரபாகத் தெரிதலாலும், மீனைக்கந்தன், மீனைப்பெருங்கந்தன்

C

என்று வேறு தொகைநூல்களிற் புலவர்கள்பெயர் காணப்படுதலாலும் இப்பாடலும் பொருத்தமுடையதென்றே தோற்றுகிறது.

கருவூரீக் கதப்பிள்ளைசாத்தனார்:—இப்பெயர் கருவூரீக் கத்தப்பிள்ளை சாத்தனாரெனவும் காணப்படுகின்றது. இவருடைய ஊர் கருவூர். சாத்தனாரென்பது இவரது இயற்பெயர். ‘கதப்பிள்ளை’ என்பவர் இவருடைய தந்தை. சேரன் சேனாதிபதியும் குதிராமலைத்தலைவனும் மாகிய பிட்டங்கொற்றனை நோக்கி, “பாடுப வென்ப பரிசிலர் நானும், ஈயா மன்னர் நானா, வீயாது பார்த்தின் வசையில்லான் புகழே” (ககஅ) என்று பாடியுள்ளார்; இப்பாடலிற் குதிராமலையிலுள்ள குறவர்களின் இயல்பு நன்கு கூறப்பெற்றுள்ளது; ஏனைத் தொகை நூல்களிலும் இவர் செய்யுட்கள் உள்ளன : அகநா. 1; துறுநீ. 1; நந். 1.

கருவூரீப் பெருஞ்சதுக்கத்துப் பூதநாதனார்:—சதுக்கம் - நான்கு தெருக்கள் கூடுமிடம்; அக்கேயுள்ள தெய்வமாகிய ஒரு பூதத்தின் பெயர் இவருக்கு எய்தியதுபோலும்; கருவூரீற் சதுக்கப்பூதமொன்றிருந்தமை, “சதுக்கப் பூதரை வஞ்சியுட் டந்து, மதுக்கொள் ளொள்வீ லோட்டோ னாயினும்” (சிலப். ௨௮ : 147 - 8) என்பதனால் அறியலாகும்; வஞ்சி - கருவூர். முசுருந்தனுக்குத் தனையாக இந்நிரானல் அனுப்பப்பட்ட பூதமொன்று காவிரிப்பூம்பட்டினத்திற் சதுக்கத்திலிருந்து அங்கரைப் பாதகாத்துவந்ததாகச் சிலப்பதிகார முதலியன தெரிவிக்கின்றன. துறவுபுண்டிருந்த சோம்பெருஞ் சோழனை நோக்கி மனமுருகிப் பாடியவர்களுள் இவர் ஒருவர்.

கல்லாடனார்:—கல்லாடமென்னும் ஊரிலுள்ளவராதலின் இவர் இப்பெயர் பெற்றார்போலும்; “கல்லா டத்தக் கலந்தினி தருளி” (நிநுளா. கீர்த்தி.) என்பதை நோக்குக. தொல்காப்பியத்திற்கு உரை செய்தவர்களுள் கல்லாடர் என்பவர் ஒருவர்; “ஒல்காப் பெருமைத் தொல்காப் பியத்திற், குரையிடை யிட்ட விரகக்கல் லாடர்” என்னும் ஆன்றோர் வாக்காலுணர்க. அவர் வேறு, இவர் வேறு.

இவருடைய பாடல்களில் பகைவருடைய சீர்நிலையைக் கெடுத்தல் கடிமாரந்தடிதல் அவர் முரசைக் கைக்கொள்ளல் முதலிய தலைவர்களின் வீரச்செயல்களும், பகைவர் இறந்தபின் அவருடைய மனைவிமார் கைம்மைநோன்பு நோற்றிருத்தலும் கூறப்பெற்றுள்ளன. இவர் கிணைப்பொருளுகத் தம்மைக் காட்டி அவன் செயல்களை முறையே சொல்லிச் செல்லும் டடக்களவழி ஏர்க்கள வருவகமென்னுந் துறைகள் நயப்பாடுடையன. பகைவரைக் கொன்றவிடத்து அவருடைய பெண்டிர் தம் இளம்புதல்வரைப்

பாடினோர் வரலாறு.

19

பாதுகாத்தற்பொருட்டுத் தாம் இறந்துபடாமல் இலைகளைத் தின்று உயிர்வாழ்தலைப் புலப்படுத்தி இவர் கூறியிருக்கும் செய்யுள் யாருடைய மனத்தையுங் கனியச்செய்யும். கக - ஆம் திருமுறையிலுள்ள திருக்கண்ணப்பதேவர் திருமறமென்னும் நூலொன்று இவர் செய்ததாகக் கூறுவர். பன்னிரு பாட்டியலில் இவர் செய்தனவாகச் சில சூத்திரங்கள் காணப்படுதலால் இவரார் செய்யப்பட்ட பாட்டியலொன்றுள்ளதென்று கொள்வாரும் உளர். இலக்கணவுரைகளில் கல்லாடமாழலர் என்று ஒரு தொடர்மொழி இருப்பதால் மாமூலரென்னும் புலவரோடு இவர் நட்புடையவொன்று சொல்லலாம். இவரியற்றிய பாடல்கள் - 16 : அகநா. 7; குறுந். 2; திருக்கண்ணப்பர். 1; திருவள். 1; புறநா. 5. இவரார் பாடப்பெற்றோர் : அம்பர்கிழானருவந்தை, பாண்டியன் தலையாலக்கானத்துச் செருவென்ற நெடுஞ்செழியன், புல்லி, பொறை

யாற்றுகிழானென்பார்.

கழாத்தலையார்:—கழாத்தலை - ஒருர்; சேரமான்ருடக்கோடுநெடுஞ் சேர
லாதனும் சேரமுன் வேற்பகிறடக்கைப் பெருநற்கிள்ளியும் போர்ப்
புறத்துப் பொருது வீழ்ந்து இறந்தது கண்டு இவர் மனம்வருந்திப்
பாடினர்; இருங்கோவேளின் முன்னோரில் ஒருவன் இவரை இகழ்ந்
தமையால் அவனது நகரமாகிய அரையமென்பது அழிவுற்ற
தென்று கபிலர் பாடியிருத்தலின், இவர் மேம்பாடு விளங்குகின்றது;
உட; அன்றியும் கபிலருக்கு இவர் காலத்தால் முற்பட்டவ
ரென்று தெரிகிறது. இவர் கூறும் உவமைகள் அழகுவாய்ந்தவை.
இவ்வாற் பாடப்பட்டோர் மேற்கூறிய அரசரும் சேரமான் பெருஞ்
சேரலாதனுமாவர்.

சுழைநீன் யானையார்: — இவர் தைரியமும் கம்பீரமுமுடையவர்.
“ஈயென விரத்த லிழிந்தன் நதனெதிர், ஈயே னென்ற லதனினு
மிழிந்தன்று, கொள்ளெனக் கொடுத்த லுயர்ந்தன் நதனெதிர்,
கொள்ளே னென்ற லதனினு முயர்ந்தன்று” என்பது இவருடைய
வாக்கிற் சிறந்த பகுதி. இவ்வாற் பாடப்பட்டோன் வல்விலோரி.

கள்ளில் ஆந்திரையனார்:—கள்ளில் என்பது தொண்டைநாட்டிலுள்ள
தும் தேவாரம் பெற்றதுமான ஒரு சிவஸ்தலம். ஆந்திரையன் -
அத்திரிகுலத்திற் பிறந்தவன்; இவ்வாறு இப்பெயர் குடிப்பெயர்;
இதனால் இவர் அந்தணராகக் கருதப்படுகிறார்; துறுந்தோகையில்
இவர் பாட்டில் வந்துள்ள ‘கள்ளில்’ என்பது இவர் பெயர்க்காரண
மென்பதற்குப் பொருத்தமின்று. நன்றியறிவு முதலிய உத்தம
குணத்தினர். இவ்வாற் பாடப்பட்டோர் : வேங்கடமலைக்குரிய

தலைவனாகிய ஆதனுங்கனும், ஆதியருமனும், முதியனுமாவார். இவர் செய்த பாடல்கள் - 3 : குறுநீ. 1; புறநா. 2.

காக்கைபாடினியார் நச்செள்ளையார்:—இவர் பெண்பாலார். ஆடுகோட் பாட்டுச் சேரலாதனென்னும் அரசன்மீது பதீற்றுப்படுத்துள் ஆறும் பத்தைப் பாடி, அணிகலனுக்கென்று ஒன்பது துலாம் பொன்னும், நூறாயிரம் பொற்காசும் பரிசுபெற்றவர்; நச்செள்ளையாரென்பது இவரது இயற்பெயரென்பதும், குறுநீதோகையில், “திண்டேர் நள்ளிகானத் தண்டர், பல்லா பயந்த நெய்யிற் றெண்டி, முழு துடன் விளைந்த வெண்ணெல் வெஞ்சோ, நெழுகலத் தேந்நினுஞ் சிறிதென் றேழி, பெருந்தோ ணெகிழ்த்த செல்லற்கு, வீருந்தவரக் கரைந்த காக்கையது பலியே” என்னும் ௨௧0-ஆம் பாட்டில், காக்கை கரைந்தமையைப் பாராட்டிக் கூறிய அருமைபற்றிக் சாவுச்சுபாடினியார் என்ற சிறப்புப்பெயரைப் பிற்காலத்தில் ஆன்றோரால் இவர் பெற்றனரென்பதும் தெரிகின்றன; பாடினி - பாடிபவன். செள்ளை

யென்பது பெண்பாலார்க்கு இயற்பெயராகப் பண்டைக்காலத்த
வழங்கிவந்தது போலும்; பதிற். ௬-ஆம் பத்தின் பதிகத்தில் மையூர்
கிழானுடைய மனைவியின் பெயர் அந்துவஞ்சென்னை யென்று வந்தி
ருத்தல் காண்க. மறக்குடி மங்கையின் இயல்பைவிளக்கி இவர்
பாடிய “படுமகன் கிடக்கை காணா உ, ஈன்ற ஞான்றினும் பெரிது
வந்தனளே” உஎஅ என்னும் புறப்பாட்டுப் பாடல் ஒக்கூர்
மாசாத்தியார் என்னும் பெண்பாலாருடைய பாக்களின் வரிசையிற்
சேர்க்கப்பெற்றிருத்தலும் இவர் பெண்பாலாராதலை வலியுறுத்தும்;
‘ந’ என்பது சிறப்புப்பொருளைத் தருவதோரிடைச்சொல். ‘கலன
ணிக’ என்று அரசன் பொற்காசு முதலியன கொடுத்தானென்றது
ஈண்டு அறியற்பாலது. இப்பெயர் சில பிரதிகளில் காக்கைபாடி
னியார் கச்சென்னையாரெனவும் காணப்படுகின்றது.

காரிகிழார்:—இவர் வேளாளர்; இவருக்கு இப்பெயர் ஊரான் வந்தது;
காரி யென்பது தொண்டை காட்டிலுள்ளதோரூர்; இப்பொழுது
இராமகிரி யென்று வழங்கப்படுகின்றது; “பணியிய ரத்தையின்
குடையே முனிவர், முக்கட் செல்வர் கைவலஞ் செயற்கே” என்று
அரசனை நோக்கிக் கூறியதனால், இவர் பாமசிவனை வழிபடுபவ
ரென்று தெரிகின்றது; இவருடைய செவியறிவறு உவை உற்று
நோக்குகையில் வைதிக வொழுக்கிற் சிறந்தவராகக் கருதப்படு
கின்றனர்; இவருடைய சிவநேமத்தையும் பெயரையும் பார்க்கும்
பொழுது, பேரியபுராணத்துக் கூறப்படும் காரிகாயனார், திருவால
வாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணத்தில், ௫௨-ஆம் திருவிளையா
டலில் வந்துள்ள காரியாரென்பவர்களுடைய ஞாபகம் வருகின்றது.

பாடினோர் வரலாறு.

21

இவராத் பாடப்பட்டோன் பாண்டியன் பல்யாகசாலை முதகுடிப்

பெருவழுதி.

காலட்டஹர்:—இப்பெயர் கானட்டரெனவும் வழங்கும்; இவர் பாடலில் வந்துள்ள 'வசையு நிற்கு மிசையு நிற்கும்' என்பது முதலிய ஆரிய வாக்கியங்கள் அறிந்து கோடற்பாலன; இவர் செய்த பாடல்கள் - 2 : அகநா. 1; புறநா. 1. இவரார் பாடப்பட்டோன் அந்து வன்கீரன்.

காவற்பெண்டு:—இவர் சோழன் போர்வைக்கோப் பெருந்திள்ளியின் செவிவித்தாயென்று தெரிகிறது. காவற்பெண்டு - செவிவித்தாய். இவர் பெயர் காதற்பெண்டு எனவும் காணப்படுகின்றது; தம் மகன் போர்செய்தற்குச் சென்றானென்னும் பகுதி இவர் வீரக்குடியிற் பிறந்தவரென்பதைப் புலப்படுத்தும்.

காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக் காரிக்கண்ணஹர்:—இப்பெயர் காரிக்கண்ண ரெனவும் வழங்கும்; இவருக்கு இப்பெயர் உறுப்பான் வந்தது போலும்; காரி - கரிக்குருவி; இவர் வணிகர்; இதனை "ஊரும்பேரும்" (தொல். மரபு. கு. 74, பேர்.) என்பதன் விசேடவுரையால் உணர்க; இவர் வாக்கிற் காவிரி கடலொடு கலக்கும் சங்கமுகத்துறை கூறப் பெற்றுள்ளது (அகநா. ௧௨௬.) பாண்டியனுக்குத் திருமாலையும் அப் பாண்டியனும் சோழனும் ஒருங்கிருந்தபொழுது அவர்களுக்குக் கண்ணன் பலதேவரிருவரையும் உவமை கூறியிருத்தலின், இவர் திருமாலடியவராகக் கருதப்படுகின்றனர். மேற்கூறிய அரசருக்கு ஒற்றுமையுடன் வாழவேண்டுமென்று இவர் கூறும் பகுதியும் பிறவும் இன்பத்தைத் தருவன. அயனே திருவள்ளுவராக வந்து திருக்குறளைத் தந்தானென்றதனால், அந்நூலின்பால் இவர்களுள்ள கண்மதிப்பு வெளியாகும். இவரார் பாடப்பட்டோர் : சோழன் குரரப்பள்ளித் தஞ்சிய பெருந்திருமாவளவன், பாண்டியன்

இலவந்திகைப்பள்ளித் துஞ்சிய நன்மாறன், பாண்டியன் வெள்ளி
யம்பலத்துத் துஞ்சிய பெருவழுதி, பிட்டக்கொற்றனென்பார்.
இவரியற்றிய பாடல்கள் - 9 : அகநா. 2; துறுந். 1; திருவள். 1;
புறநா. 5.

குட்டுவன் கீரனார்:—குட்டுவன் - குட்டநாட்டில் உள்ளவன்; கீரனென்
பது இவரது இயற்பெயர். கீரனென்னும் பெயருள்ள புலவர் சிலர்
இருத்தலின் இவர் பெயர்க்குத் தேயப்பெயரை அடைமொழி
யாக்கினார் போலும்; சிறந்த உபகாரியாகிய ஆய்அண்டிரன் தன்
உரிமை மகளிரோடு தேவலோகத்தை அடைந்தமையால் புலவர்கள்
மிக்க பசியையுடையவர்களாகி அயல்காடு செல்லுவதாக வருத்திக்

22

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

கூறியிருத்தலின் இவர் அவனிறந்த பின்பும் இருந்தவரென்று
தெரிகின்றது.

குடபுலவியனார்:—போர்க்களத்தின் இயல்பைப் பாடுதலில் இவர்
ஆற்றலையுடையவர்; சினவாதபடி அரசனுக்கு இவர் தருமங்களைக்
கூறும் இயல்பு யாரும் கற்றுக்கொடற்குரியதே. “உண்டி
கொடுத்தோ நுயிர்கொடுத்தோ” என்பது இவர்காக்கு. இவரார்
பாடப்பட்டோன்: பாண்டியன் நெடுஞ்செழியன்; இவர்காலத்தப்
புலவர்: அவனைப் பாடிய கல்லாடர் முதலியோர்.

குடவாயிற் கீரத்தூர்:—குடவாயிலென்பது சோழநாட்டிலுள்ளதும் சோழர்களின் தலைநகராகவிருந்ததும் தேவாரம்பெற்ற சிவன் தலமு மான ஓரூர்; “தண்குட வாயி லன்னோன்”, “கொற்றச் சோழர் குடந்தை வைத்த, நாடுதரு நிதியினுஞ் செறிய, வருங்கடிப் படுக்கு வன்” (அகநா. ௪௪, ௬௦), “தேர்வண் சோழர் குடந்தை வாயில்” (நற். ௩௭௬) என்பவற்றால் அவ்விடத்தின் பெருமையை இவர் புலப் படுத்தியிருக்கின்றனர்; புலவர்கள் தம்மூர்ப்பெயர் முதலியவற்றை ஒருவகையாகத் தம்முடைய பாடல்களில் தெரிவித்தல் மாபு; ஒவ்வொரு பூர்வீழான்மகன் பெருஞ்சாத்தன் இறந்த பின்பு அவனுடைய வண்மையைப் பாராட்டியும் இவ்வலர் வருந்துதலை ஒருவகையாகப் புலப்படுத்தியும் இவர்பாடிய செய்யுள் படிப்பவர் உள்ளத்தை உருகச் செய்யும்; இன்னும் சேரனுடைய தொண்டி, பாண்டியரின் கூடல் நகர், கொற்கைத்துறை, சோழரின் உறையூரென்பவை இவர் பாடலிற் பாராட்டப் பெற்றிருத்தலின், மேற்கூறிய பெருஞ்சாத்தனை யன்றிச் சேரர் முதலிய முடியுமன்னர் மூவராலும் நன்னாலும் இவர் ஆதரிக்கப்பெற்றவரென்று தெரிகின்றது; பெரும்பாலும் இவர் பாடல்களில் வந்துள்ளது பாலைத்திணை; இவர்பற்றிய பாடல்கள் - 18 : அகநா. 10; துறந். 3; நற். 4; புறநா. 1.

குண்டிகட்பாலியாதன்:—குண்டிகண் - ஆழமான கண்; பாலி - ஓரூர்; இவருக்கு இப்பெயர் சிணையாலும் இடத்தாலும் வந்தது; பகைவர் தருந் திறைப் பொருள்களை அரசர் இவ்வலர்க்குக் கொடுத்தலின் வழக்கம் பண்டைக்காலத்தில் உண்டென்பது இவர் பாடலாலும் தெரியவருகின்றது; சேரமான் சிக்கற்பள்ளித்துஞ்சிய செல்வக் கடுங்கோவாழியாதனுடைய வண்மையைப் பாராட்டி, இவர் கூறியிருக்கும் அருமைச் செய்யுள் (௩௮௭) மிகப் பாராட்டற்பாலது; இவர் பாடிய பாடல்கள் - 2 : நற். 1; புறநா. 1.

தளம்பாதாயனார்:—இவர்பாடலில் விளையல் களைந்த மகளிர் கைகளுக்குப் பட்டை நீங்கிய மூங்கில் உவமை கூறப்பெற்றுள்ளது.

பாடினோர் வரலாறு.

23

குறமுகள் இளவெயினி:—இவருக்கு இப்பெயர் சாதியால்வந்தது; குறவர் தலைமகனாகிய ஏறைக்கோளை, “எம்மோன்” (கடுள்) என்று இவர் சொல்லியிருத்தலும் இதனை வலியுறுத்தும்; “தமர்தம் றப்பி னது நோன் றல்லும், பிறர்கை யறவு தானு ணுதலும், கடைப்பழி தாரா மைந்தின றுகலும், வேந்துடையவையத் தோங்குபு நடத்தலும்,ஏறைக்குத் தருமே” என அச்செய்யுளில் இவர் விதந்திருக்கும் அவனுடைய அருமைக்குணங்கள் அறிதற்பாலன.

குறுங்கோழியூர் கிழார்:—இவர் வேளாளர்; சேனையை இவர் வருணித்தல் மிக அழகிது; இவராத் பாடப்பட்டோன் யானைக்கட்சேய் மாந்தரஞ் சேரலிரும்பொறை யென்னுஞ் சோவாசன்; போரிற் பாண்டியன் தலைபாலங்கானத்துச் செருவென்ற நெடுஞ்செழியனாற் பிணிப்புண்டு அப்பால் அப்பிணிப்பைத் தானே நீக்கிக்கொண்டு சென்று அவன் சிங்காதனத்திலேறிய வரலாறும், அச்சேரனுடைய வீரமும், செங்கோன்முறைமையும் இவரால் நன்கு கூறப்பெற்றுள்ளன; இவர்பெயர் குறுங்கோளியூர்கிழாரெனவும் வழங்கும்; இவர் பாடல்களுட் சிறந்த பகுதிகளின் கருத்துக்கள் வருமாறு:— (க) ‘அரச! ஐம்பூதங்களை அளந்தறிந்தாலும் அறியலாகும்; உன்னுடைய அறிவுமுதலியன அளந்தறிதற்கரியன’; (உ) ‘சோற்றை ஆக்குந் தீயாலும் வெயிலாலும் உண்டாகும் வெம்மையை யன்றி உன் குடைநீழலில் வாழ்வோர்க்கு வேறு வெம்மை யில்லை’; (ஈ) ‘இந்திரவில்லை யன்றி வேறுகொலைவில்லையும் கலப்பையை

யன்றி வேறு படைக்கலங்களையும் உன் நாட்டார் அறியார்'; (ச) 'வயாவற்ற மகளிர் விரும்பியுண்பாரே யன்றிப் பகைவர் நின் மண்ணை ஒருபொழுதும் துகரார்'; (டு) 'உண்ணப் பாடிய நா வேறொருவரையும் பாடாதபடி கொடுக்கும் வண்மையை உடையாய் நீ'; (சு) 'எல்லாவகையாலும் உன் நாடு தேவருலகம் போல்வது'.

தூண்டிழார் மகனார்:—இவர் வேளாளர்; நீர் நிறைந்த வயல்களின் இடையேயுள்ள ஒருரின் மதிலுக்குக் கடலின் இடையேயுள்ள புற முலர்ந்த கப்பலை உவமை கூறியிருக்கின்றனர். இவராத் பாடப் பட்டோன் போந்தையென்னும் நகரின் தலைவனான நெடுவேளாத னென்பான்.

கூகைக் கோழியார்:—மயானத்தின் இயல்பை, பழைய மாக்களின் பொந்திற் பிறர் திடுக்கிடும்படிச் சுட்டுக்குவியென்று ஒலித்துக் கொண்டிருக்கும் கூகைக் கோழிகள் நீங்காதது என்னும் கருத்துப் பட, "முதுமரப் பொத்திற் கதுமென வியம்பும், கூகைக் கோழி புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

24

யானாத், தாழிய பெருங்காடு" (ககச) என்றமையன், இப்பெயர் இடப்பட்டதென்று தெரிகின்றது.

கூடலூர்கிழார்:—இவர் மலைநாட்டின்கண்ணதாகிய கூடலூரை இருப்பிடமாக உடையவர்; வேளாண்மாயினர்; இவருடைய பாடல்கள் இன்சுவையைத் தருபவை; ஒரு விண்மீன் வீழ்ச்சிபைக் கண்டு கோச்சேரமான் யானைக்கட் சேய்மார்தாஞ்சேரவிரும்பொறை என்னும் அரசன் இன்னநாளில் இறப்பானென்று முதலில் நிச்சயித் திருந்து அவ்வாறே அவன் இறந்ததகண்டு ஒருவாற்றினும்

பிரிவாற்றாது வருந்தினாரென்று, “ஆடியவழற்குட்டத்தி” (௨௨௬) என்னும் பாடலாலும் அதன்பின்னுள்ள வாக்கியங்களாலும் தெரிதலால், இவர் கணிதத்திலும் வல்லவராகக் கருதப்படுகிறார்; இவர் மேற்கூறிய அரசனால் மிக ஆதரிக்கப்பெற்றவர்; அவன் வேண்டி கோளால் ஐந்துநூறென்னுங் தொகைதூலைத் தொகுத்தவர் இவரே; ஐங்குறுதூற்றின் இறுதி வாக்கியத்தில் ‘புலத்தறை முற்றிய கூடலூர் கிழார்’ என ஆன்றோராற் சிறப்பித்தக் கூறப் பெற்றிருத்தலின், இவருடைய பெரும்புலமை நன்கு வெளியாகின்றது; இவர் காலத்துப்புலவர்கள் குறுங்கோழியூர்கிழார், பொருந்நில இளங்கிரை என்பவர்கள். ஸுதுமொழிக்காஞ்சியை இயற்றிய மதுரைக்கூடலூர் கிழார் என்பவர் வேறு; இவர் வேறு. இவரையற்றிய பாடல்கள் - 4 : குறுந். 3; புறநா. 1.

கோடைபாடிய பெரும்பூதனார்:—பெரும்பூதனாரென்பது இவரது இயற்பெயர்; கோடைமலையையோ கோடைக்காலத்தையோ நன்கு பாடிய இவருடைய ஆற்றலுடைமையைக் கண்டு ‘கோடைபாடிய’ என்னும் அடைமொழியை இவர்பெயர்க்கு முன்பு ஆன்றோர் அமைத்தனர்போலும்; “முருகுமெய்ப் பட்ட புலத்தி போலத், தாவு தெறிக்குமான்” (௨௫௬) என்னும் இவர் பாடலானது முருகக் கடவுளின் ஆவேசங் கொண்டு மகளிர் ஆடும் வழுக்கம் பண்டைக் காலத்தில் உண்டென்பதைத் தெரிவிக்கின்றது.

கோதமனார்:—இவர்பெயர் கௌதமனாரெனவும், பாலைக் கௌதமனாரெனவும் வழங்கும்; இவர் அந்தணர். பதிற்றுப்பத்தில் ௩ - ஆம் பத்தைப் பாடி இவர் இமயவரம்பன் தம்பி பல்யானைச் செல்கெழு குட்டுவனாற் சுவர்க்கம் பெற்றார்; இதனை, “பல்யானைச் செல்கெழு குட்டுவனைப் பாலைக் கௌதமனார் பாடினார் பத்துப்பாட்டு...பாடிப் பெற்ற புரிசில்: ‘நீர் வேண்டியது கொண்டின்’ என, ‘யாணும் என் பார்ப்பனியும் சுவர்க்கம் புகவேண்டுமீ’ என, பார்ப்பாரிற் பெரியோரைக் கேட்டுப் பெருவேள்வி வேட்பிக்கப் பத்தம்பெருவேள்வியற்

பார்ப்பாளையும் பார்ப்பனியையும் காணாயினார்” (பதிந். ௩-ஆம் பத்தின் இறுதிக்கட்டுரை) என்பதனாலும், “பாடாண்டினையே” (தோல். புறத்திணை. கு. 25, ந.) என்பதன் விசேடவுரையாலும், “சேரன் குட்டுவன்புகழைச் செய்யுளாகத் தொடுத்த கௌதமனென்னும் பெரிய புலவன், ‘யானும் என்சுற்றமும் துறக்கம்புகும்படி பொருந்திய அறங்களை முடித்துத் துறக்கத்தைத்தா’ என்றறற்கு, அவன் சொற்குறை தீர்ப்பான்பொருட்டு உவந்து யாகங்களை நடத்தி, ‘நீவேண்டிய துறக்கத்தின்கண் நீடு வாழ்வாயாக’ என்றான்; ஆதலால் புனைந்து இப்பெற்றியாரென்று புகழ்வேண்டுவதில்லை; இயற்கையாகக் கொடுக்கும் சிலத்தார் தம் அளவினாற் கொடுக்கவல்ல தனைத் தாமே அறிந்துகொடுப்பார்” (பழ. 316, பழையவுரை) என்பதனாலும் உணர்க.

கோப்பெருஞ் சோழன்:—“செய்குவாக் கொல்லோ நல்வினை யெனவே, ஐய மறாஅர் கசடெண்டு காட்சி, நீங்கா நெஞ்சத்துத் துணிவில் லோரே”, “பிசிரோ னென்பவன் னுயிரோம் புகனே, செல்வக்காலை நிற்பினும், அல்லற் காலை நில்லன்” என்பவை இந்நூலுள் இவன் பாடல்களிற் சிறந்த பகுதிகள். இவனாற் பாடப்பட்டோர் பிசிராந்தையார். இவனியற்றிய பாடல்கள் - 7 : குறுந். 4; புறநா. 3. இவனுடைய பிறவரலாற்றைப் பாடப்பட்டோர் வரிசையிற் காண்க.

கோலூர்கிழார்:—இவர் வேளாண்மரபினர்; சோழ பரம்பரையோரால்

ஆதரிக்கப்பெற்றவர்; நன்றியறிவுள்ளவர்; பிறருடைய சீற்றத்தைத் தணித்தலிற் கண்ணுங் கருத்துமாக விருந்து வாழ்ந்தவர் ; யாரும் மன ஒற்றுமையுடன் இருக்கவேண்டுமென்பது இவரது கொள்கை. கஞாநூல், சோதிடநூல், இசைநூல் என்பவற்றில் வல்லுநர்; உவமை கூறுதலிலும் உபகாரிகளின் குணங்களைப் பாராட்டுதலிலும் வீரச் செயல்களை விளக்குதலிலும் மிக்க ஆற்றல் வாய்ந்தவர்; அஞ்சாத நெஞ்சினர். இவை இவருடைய பாடற்பகுதிகளால் விளங்கும். சோழர்களுள், நலங்கிள்ளி யென்பவன் ஒருகாலத்தில் ஆவூரையும் ஒருகாலத்தில் உறையூரையும் முற்றியிருந்தபொழுது அவ்வாக்காலத்தில் அடைத்துக்கொண்டு அந்நகரங்களுக்குள்ளே அஞ்சியிருந்த நெடுங்கிள்ளியை நோக்கி, 'வெளியேவந்து போர்செய்தல், ஒற்றுமையுடன் வாழ்தல் இந்த இரண்டனுள் ஒன்றைச் செய்து கொள்க' என்று இடித்துக்கூறிய பகுதியும் (சச - ௫), நலங்கிள்ளியிடத்திருந்து உறையூர்க்கு வந்த இளந்தத்தனென்னும் புலவனை ஒற்றுவந்தா னென்று நெடுங்கிள்ளி கொல்லத்தொடங்கிய விடத்து அப் புலவனை

உய்வித்தற்பொருட்டுப் பொதுவாகப் புலவர்களின் இயல்பை
 விதந்து கூறிய பகுதியும் (சஎ), மலையமான் மக்களைக் கிள்விவளவன்
 யானைக்கு இடத்துணிந்தபொழுது அவர்களை உய்விக்கவும் அவனு
 டைய மனத்தைக் கனிவிக்கவும் எண்ணிச் சிறுவர்களின் இயல்பை
 எடுத்துக் கூறிய பகுதியும் (சசு) இவருடைய ஆற்றலையும் அருமைக்
 குணங்களையும் புலப்படுத்தும். “சிறப்புடை மரபிற் பொருளு
 மின்பமும், அறத்துவழிப் படுஉந் தோற்றம் போல், திருகுடை
 பின்பட வோங்கிய வெருகுடை”, “போரெனிற்புகலும் புனைகழன்
 மறவர்”, “ஊன்சோற் றமலை பாண்கடும் பருத்தம், செம்மற்
 றம்மரின் வெம்முனை யிருக்கை”, “காலனுங் காலம் பார்க்கும்
 பாராது, வேலீண்டு தானை விழுமியோர் தொலைய, வேண்டிடத்
 தடுஉம் வெல்போர் வேந்தே”, “மையல் கொண்ட வேமயி லிருக்
 கையர், புதல்வர் பூங்கண் முத்தி மனையோட், கெல்வங் கரக்கும்
 பைதன் மாக்கனோடு, பெருங்கலக் குற்றன்றூற் றுனே காற்றோ,
 டெரிநிகழ்ந் தன்ன செலவிற், செருமிரு வளவநிற் சீனைஇயோர்
 நாடே”, “உடம்புரித் தன்ன வென்பெழு மருங்கிற், கடுமீன் கடும்
 பசி களையுநர்க் காணாது, சில்செவித் தாகிய கேள்வீ கொந்து
 நொந்து”, “மென்மையின் மகளிர்க்கு வணங்கி வன்மையின், ஆட
 வர்ப் பிணிக்கும் பீடுகெழு நெடுந்தகை, புனிற்றுநீர் குழலிக் கிவிற்று
 முலை போலச், சுரந்த காவிரி மரங்கொன் மலிரீர், மன்பதை புரக்கு
 நன்னாட்டுப் பொருநன்”, “யானை, நெடுநகர் வரைப்பிற் படுமுழா
 வோர்க்கும், உறந்தை யோனே குருசில், பிறன்கடை மறப்ப நல்
 குவன் செலினே”, “தைஇத் திங்கட் டண்கயம் போலக், கொளக்
 கொளக் குறைபடாக் கூழுடை வியனகர், அநிதி யல்லது சுநிதி
 யறியா, திருமருந்து விளைக்கு நன்னாட்டுப் பொருநன்”, “நிறனுற்ற
 வராப்போலும் வறன்”, “வெய்துண்ட வியர்ப்பல்லது, செய்தொழி
 லான் வியர்ப்பறியாமை, ஈத்தோ நெந்தை” என்பவை இவருடைய

பாடல்களுட சிறந்த பகுதிகள். இவ்வாற் பாடப்பட்டோரும் இவர் காலத்தவரும்: சோழன் நலங்கிள்ளி, சோழன் குளமுற்றத்துத் தஞ்சிய கிள்ளிவளவன், காரியாற்றுத் தஞ்சிய நெடுங்கிள்ளி, சோழன் குராப்பள்ளித் தஞ்சிய கிள்ளிவளவன், சிறுகுடிகுழான் பண்ணென்போரும் அவர்களைப்பாடிய புலவர்களும் ஆவார். இவர் இயற்றிய பாடல்கள் - 18 : துறுத். 1; திருவள். 1; நய். 1; புறநா. 15.

கோலுட்டு எறிச்சிலார் மாடலன் மதுரைக்குமரனார்:—வஞ்சப் புகழ்ச்சியணி இவர் பாடல்களில் நன்றாக அமைந்துள்ளது; திருவள்ளுவ மாலையில் இவர் பெயரோடு ஒருபாடல் காணப்படுகின்றது.

பாடினோர் வரலாறு.

27

இவ்வாற் பாடப்பட்டோர்: சோமான் குடும்பவன்கோதை; சோழன் இலவந்திகைப்பள்ளித்துஞ்சிய நலங்கிள்ளி சேட்சென்னி, ஏனாதி திருக்கிள்ளி, ஈர்த்தூர்கிழான் தோயன் மாறன், சோழன் குராப்பள்ளித்துஞ்சிய பெருந்திருமாவளவன், சோழிய ஏனாதி திருக்குட்டு வனென்போர்.

சங்கவருணரென்னுய் நாகரியர்:—இவர்பாடிய பெருங்காஞ்சித்துறை இனியபொருள் வாய்ந்தது. இவர்பாடல் யாக்கைநிலையாமை முதலியவற்றை வற்புறுத்திக் கூறும்; இவ்வாற் பாடப்பட்டோன் தந்து மாறன்.

சாதீதநீதையார்:—இவர், பதினெண்கீழ்க்கணக்கினுனொன்றாகிய தீணை மொழியைப்பது என்னும் தூலாசிரியரான கண்ணஞ்சேந்தனரு டைய தந்தையார். மற்போரியல்பு இவர் பாடலிற் காணப்படுகின் றது. இவராத் பாடப்பட்டோன் சோழன் போர்வைக்கோப்பெருநற் கின்ளி.

சிறுவெண்டேரையார்:—ஐயாதிச் சிறுவெண்டேரையாரென்றும் இவர் பெயர் காணப்படுகின்றது.

சேரமான் கணிக்காலநம்போறை:—இவன் சோழன் செங்கணவெடு போர்செய்து பிடிக்கப்பட்டிக் குடவாயிற்கோட்டச் சிறையிற் கிடந்து தண்ணீர் தாவென்று கேட்டு உடனே பெறுது பின்பு பெற்று அதனை மானத்தால் உண்ணாது கைக்கொண்டிருந்து, “குழவி யிறப்பினும்” என்னும் பாடலைப் பாடித் தன்கருத்தைப் புலப்படுத்தி அப்பால் தஞ்சினான்.

சேரமான் கோட்டம்பலத்துத்துஞ்சிய மாக்கோதை:—இவன், தன் மனைவி யிறந்தபொழுது பிரிவாற்றாது “யாங்குப்பெரி தாயினும்” என்னும் பாடலைப் பாடினான்.

சோனுட்டுழகையலூர்ச் சிறுகருந்தும்பியார்:—முுகையலூர்ச் சிறுகருந் தும்பியாரென்றும் பிரதிபேதமுண்டு. திருவள்ளுவமாலையில் 17 - ஆம் செய்யுளாகிய “உள்ளுத லுள்ளி” என்னும் வெண்பா இவரால் இயற்றப்பெற்றது. இவராத் பாடப்பட்டோன் வல்லார்கிழான் பண்ணன்.

சோழன்துளமுற்றத்துத் துஞ்சிய கிள்ளிவளவன் :— தன்னாட்டில் வேளாண்மைத் தொழிலிற் சிறந்து விளங்கிய பண்ணனென்பவ னுடைய அரிய குணங்களை இவன் பாராட்டிப் பாடினான். இவனது மற்ற வரலாற்றைப் பாடப்பட்டோர் பெயர்வரிசையிற் காண்க.

சோழன் நல்லுநுத்திரன்:—இப்பெயர் சோழன் நல்லுத்திரனெனவும், நல்லுத்திரனெனவும், உருத்திரனெனவும் ப்ரதிகளில் வேறுபட்டுள்ளது. இவன் முயற்சியுடையாரிடத்து மிக்க வீருப்பும் முயற்சியில் லாரிடத்து மிக்க வெறுப்புமுடையானென்றும் சிறந்த நட்புடையவர் பாற் பழகும் இயல்பினனென்றும் இவன் பாடிய பாடல் தெரிவிக்கின்றது; கலித்தொகையில் முல்லைக்கலி இவன் பாடியது.

சோழன் நலங்கள்ளி:—இவன் பகைவரை அஞ்சாது வெல்லும் ஆற்றலுடையவனென்றும் பொதுமகளிரைச் சிறிதும் விரும்பா தவனென்றும் இரப்போர்க்கு எவற்றையும் வரையாதுகொடுக்கும் வள்ளலென்றும் செங்கோலு உடையவனென்றும் இவன்பாடிய பாடல்கள் தெரிவிக்கின்றன. இவனுடைய மற்ற வரலாற்றைப் பாடப்பட்டோர் பெயர் வரிசையிற் காண்க.

தண்காற் பூட்கோல்லனார்:—தண்கால் - பாண்டி நாட்டிலுள்ளதோரூர்; திருத்தண்காலென இக்காலத்து வழங்கும்; இது திருமாவின் தூற் றெட்டித் திருப்பதிகளுள் ஒன்று. பூண் கொல்லனார் - ஆடாணஞ் செய்யுந் தட்டார்; இவருக்கு இப்பெயர் ஊராலும் தொழிலாலும் வந்தது. இப்பெயர், தண்கால் தாட்கோவலனாரெனவும் தண்கால் பூட்கோவலனார் எனவும் காணப்படுகின்றது. இவர்பாடலில் இல்லறவொழுக்கம் நன்கு கூறப்பட்டுள்ளது.

தாமப்பல்கண்ணனார்:—காஞ்சிபுரத்தின் பக்கத்தில் தாமல் என்று ஒருர் உள்ளது; இவர் அந்தணர்; அரசரோடு நெருங்கிய பழக்கமுடையவர்;

தேறிய மிக்கவர். இவ்வாற் பாடப்பட்டோன் சேரமுன் நலங்களிளி
தம்பி மாவளத்தான்.

தாயங்கண்ணனார்:—எருக்காட்டூர்த் தாயங்கண்ணனாரென்ற புலவரும்
இவரும் ஒருவரோ வேறோ தெரியவில்லை. இவருடைய பாட்டில்,
மயானத்தின் இயல்பும் அதன் தொன்மையும் விளக்கக் கூறப்பெற்
றுள்ளன; “நெஞ்சமர் காதல ரமுத கண்ணீர், எண்புபடு சுடலை
வெண்ணீ றவிப்ப, எல்லார் புறனுந் தான்கண் டெகத்து, மன்ப
தைக் கெல்லாந் தானுய்த், தன்புறங் காண்போர்க் காண்பறி யாதே”
(புறநா. கடுக: 5 - 9) என்பதைப் பார்க்க; “முன்புறந் தான்காணு
மிவ்வுலகை யிவ்வுலகிற், றன்புறங் கண்டறிவார் தாயில்லை -
அன்பின், அமுதார்க ணீர்விடுத்த வாறுடிக் கூடை, கமுதார்க் திரை
ழங்குங் காடு” (பு. வெ.) என்னும் காடு வாழ்த்து மேற்
கூறிய பகுதியை ஒத்து விளங்குதல் காண்க. இவர் பெயர்
கதையங்கண்ணனாரெனவும் பிரதியிற் காணப்படுகின்றது.

பாடினோர் வரலாறு.

29

தாயங்கண்ணியார்:—கைம்மை நோன்பு இவர் பாடலிற் கூறப்பெற்றுள்
ளது. குறுந்தொகையிலும் நற்றிணையிலும் இவர் பாடல்கள் காணப்
படும்.

திருக்காமனார்:—இவ்வாற் பாடப்பட்டோன் சேரமான்வஞ்சன்.

தும்பிசோகினார்:— தும்பி - ஒருவகை வண்டு; சோகினம் - நிமித்தம்.
தும்பியை நோக்கிச் செய்திகூறிய சிறப்பால் இவர் இப்பெயர் பெற்
ருர்போலும்; தும்பிசேர்கீரனாரென்றும் பிரதிபேதமுண்டு; இவரு
டைய பாடல்கள் குறுந்தொகையிலும் நற்றிணையிலும் உள்ளன.

துறையூர் ஓடைகீழார்:—இவர் வேளாளர்; இவர் வறுமையால் மிக்க துன்பமுற்றவரென்று தெரிகிறது. இப்பெயர் துறையூர் அரிசில் கிழாரெனவும் பிரதிகளிலுள்ளது. இவரார் பாடப்பட்டோன் ஆய் என்னும் வள்ளல்.

தொடித்தலை விழுத்தண்டினர்:—தாம் கூறும் முதுமைப்பருவாருணனை யில், 'தொடித்தலை' என்னும் அடையைத் தண்டிதற்குக் கூறிய சிறப் பால், இவர் இப்பெயர் பெற்றார்: தொடி - பூண். இவரார் பாடப் பட்டோன் ஒல்லையூர்கிழான் மகன் பெருஞ்சாத்தன். திருவள்ளுவ மாலையில் இவர் பெயரோடு பாடல் ஒன்றுள்ளது.

தொண்டைமான் இளநீரையன்:—இவன் காஞ்சிநகரத்திருந்த ஓரசன்; பாடுதலில் வல்லவன்; கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணனா பாடிய பெரும்பாணாற்றுப் படைத்தலைவன் இவனே; இவன் பெயர்க் காரணத்தைப் பெரும்பாணாற்றுப்படை, 37 - ஆம் அடியின் விசேட வுரையால் உணர்க. இவன் காலத்துப்புலவர் மேற்கூறிய உருத்திரங் கண்ணனாரும் நக்கண்ணையாருமாவார்.

நரிவேருத்தலையார்:—இவர், யாதுகாணத்தாலோ தம் உடம்பு வேறு பட்டிருந்து சேரமான் கருவூரேறிய ஒள்வாட்கோப்பெருஞ்சேரலி ரும்பொறையைக் கண்டநாளில் அவ்வேறுபாடு நீங்கித் தம் உடம்பு பெற்றனர். இது, புறநானூற்றுந் ௩ - ஆம் பாட்டின் பின்புள்ள வாக்கியத்தாலும், "புதுமை பெருமை" (தோல். மெய்ப்ப. கு. 7, பேரீ.) என்பதன் விசேடவுரையாலும் விளங்கும். இவரார் பாடப் பட்டோன்: மேற்கூறிய சேரமான் கருவூரேறிய ஒள்வாட்கோப் பெருஞ்சேரலிரும்பொறை. இவர் இயற்றிய பாடல்கள் குறுந் தொகையிலும் திருவள்ளுவமாலையிலும் உள்ளன.

நல்லிறையனார்:—இவர் வாக்கிற் காவிரி சிறப்பிக்கப் பெற்றுள்ளது. இவரார் பாடப்பட்டோன் சோழன் குளமுற்றத்துத்துஞ்சிய கிள்ளி

நன்னுகனார்:—ஆறுகளில் தருமவோடமுண்டென்று இவர் பாடலால் தெரிகின்றது. இவராத் பாடப்பட்டோன் கரும்பனூர்கிழான். பரி பாடலில் இரண்டாம்பாட்டுக்கு இசைவகுத்தவர் இவரே.

நெட்டிமையார்:—இவருக்கு இப்பெயர் உறுப்பால் வந்தது; நெடுமை இமையார். இவராத் பாடப்பட்டோன் பாண்டியன் பல்யாகசாலை முதுகுடுமிப் பெருவழுதி. அப்பாண்டியன் பகைவருடைய மதிலை அழித்து ஊரைப் பாழ்படுத்தினமையும், குதிரைகளைச் செலுத்தி அவர்வயல்களை அழித்தமையும், யானைகளால் அவர் குளங்களைக் கலக்கினமையும், அவன் செய்த தருமயுத்தமும் இவர்பாடல்களிற் கூறப்பெற்றுள்ளன.

நெடுங்குழத்துப் பரணர்:—போருக்குச் செல்லோர் வெள்ளுடை உடுத்துச் செல்லவேண்டுமென்பது இவர் பாடலால் தெரிகின்றது. இவருக்கு இப்பெயர் உறுப்பால் வந்ததுபோலும்.

நெடும்பல்லியத்தனார்:—நெடிய பலவாத்தியங்களை உடைமையின், இவருக்கு இப்பெயர் வந்தது; இவராத் பாடப்பட்டோன் பாண்டியன் பல்யாகசாலை முதுகுடுமிப் பெருவழுதி.

நொச்சி நியமங்கிழார்:—நொச்சியம் - ஒரூர்; இக்காலத்து நொச்சியம் என்று வழங்கப்படுகிறது. இவர் வேளாண்மரபினர்; இவர்பாடல்கள் அகநானூற்றிலும், நற்றிணையிலும் காணப்படுகின்றன. நொச்சி ரீயக் கிழாரென்று இவர்பெயர் சில பிரதிகளில் உள்ளது.

பக்குடுக்கை நன்கணியார்:—நன்கணியாரென்பது இவரது இயற்பெயர்; கணி - சோதிடவல்லவன்; உலகத்தை வெறுத்த ஞானியாதலால், இவர் பைபையே உடையாகக் கொண்டிருந்தனரென்றும் அதுபற்றியே 'பக்குடுக்கை' என்னும் அடை இவர் பெயர்க்குமுன் கொடுக்கப்பட்டதென்றும் தெரிகின்றன; பக்கு - பை (ஐங்குறு. ௨௪௧.) இவர் ஞானியென்பது இவரது செய்யுளால் அறியலாகும்.

பரணர்:—இவர் கயிலர்பால் மிக்க கேயமுடையவர். இது கயிலரணர் என்னும் தொடரால் விளங்கும். இவர் பதிற்றுப்பத்தில் ஐந்தாம் பத்துப் பாடிக் கடல்பிறக்கோட்டிய கோச்செங்குட்டுவனிடம் உம்பற்காட்டு வாரியையும், அவன்மகன் குட்டுவன் சோலையும் பரிசிலாகப் பெற்றனர்; இதனை மேற்கூறிய பகுதியின் இறுதிக்கட்டுரையால் உணர்க. இவராற் பாடப்பட்டோர்: சோழன் உருவப்படிதேரிளஞ்சேட்சென்னி, சேரமான் குடக்கோ கெடுஞ்சேரலாதன், சோழன் வேற்பகிதடக்கைப் பெருநற் கிள்ளி, வையாவிக்கோப் பெரும்பேகன், சேரமான் கடலோட்டிய வேல்கெழு குட்டுவனென் பாடினோர் வரலாறு.

31

பார். "அமரர்ப் பேணியும்" என்னும் ஞ்வையாருடைய பாட்டினால், அதியமான் நெடுமானஞ்சியை இவர் புகழ்ந்திருப்பதாகத் தெரிகின்றது. திருவள்ளுவமாலையிலுள்ள 'மாலுங் குறளாய்' என்னும் அரிய வெண்பா இவர் பெயரால் உள்ளது. இன்னும் இவரியற்றிய பாடல்கள் நற்றிணையிலும், துறுந்தோகையிலுமுண்டு; கக - ஆம் திருமுறையில் உள்ளதான சிவபெருமான் திருவந்தாதி யென்னும் பிரபந்தத்தின் ஆசிரியராகிய பரணதேவநாயனாரென்பவர் இவரென்று சொல்லுவர். இவர் வேறு; வன்பரணர் வேறு.

இரண்டு திருவிளையாடற் புராணங்களிலும் இவர் புகழப்பட்டிருக்கிறார்.

பாண்டராங் கண்ணனார்:—இவராற் பாடப்பட்டோன் சோழன் இராச குயம் வேட்ட பெருநகின்னி.

பாண்டியன் அறிவுடைநம்பி:—இவர் அரசர்; புதல்வர்களால் உண்டாகும் இன்பமானது இம்மையின்பம் எல்லாவற்றிலும் சிறந்ததென்பதை இவர், “படைப்புப்பல படைத்து” என்னும் பாடலால் நன்கு விளக்கியிருக்கின்றனர்; இவர் காலத்துப் புலவர் பிசிராந்தையார்.

பாண்டியன் லுரியப்படை கடந்த நெடுஞ்செழியன்:—இவன் கற்றோர் பால் மிக்க மதிப்புடையவனென்றும், கற்றலையே பெரும்பயனாக எண்ணியவனென்றும் இவன்பாடிய பாடல் விளக்கும்; சீலப்பதி காரகீ கதாநாயகனாகிய கோவலனைக் கொல்வித்தவன் இவனே. இதனை அந்நூல் மதுரைக்காண்டத்தின் இறுதிக்கட்டுரையால் உணர்க.

பாண்டியன் தலையாலங்கானத்துச் செருவேன்ற நெடுஞ்செழியன்:—இவன் பகைவரை வெல்லுதலிற் சிறந்தவனென்பதும், குடிகளைப் பாதுகாத்தலில் வன்மையுடையோனென்பதும், புலவர்களால் மதிக்கப்படுதலில் மிக்க நாட்டமுடையோனென்பதும், இரப்போர்க்கு வேண்டியவற்றைக் கொடுத்தலையுடையோனென்பதும் இவன் பாடியபாட்டால் விளங்குகின்றன. இவன் பாடப்பட்டவருள்ளும் ஒருவனாவன்; இவன் வரலாற்றை அவர் வரிசையிற் காண்க.

பாரதம்பாடிய பேருந்தேவனார்:—இவர் தொண்டைநாட்டினர்; தமிழில் பாரதகதையை உரையிடையிட்ட பாட்டுடைச்செய்யுளாக இயற்றிய ஆசிரியர்; அந்நூற் செய்யுட்கள் தோல்காப்பியப் பொருளதிகாரம் நச்சினூர்க்கினியத்திலும் யாப்பருங்கலவிருத்தி முதலியவற்றிலும்

32

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

காணப்படும். நற்றிணை, ஐந்தறுநூறு, அகநானூறு, புறநானூறு

என்பவற்றிலுள்ள கடவுள்வாழ்த்துக்களும், திருவள்ளுவமாலையி

லுள்ள, 'எப்பொருளும் யாரும்' என்னும் வெண்பாவும் இவராவ

லேயே செய்யப்பட்டுள்ளன. இவருடைய மற்ற வரலாறுகளை

ஐதங்குநூற்றிற் பாடினோர் வரலாற்றிற் காண்க.

பாரிமகளிர்:—இவர்கள் பாரியென்னும் வள்ளலுடைய மகளிர்; இவர்களுள் ஒருத்தி, மழையில்லாத வறட்காலத்தில் இரந்துவந்த ஒரு

பாணனை உண்பித்தற்குச் சோறுபெறுமையாற் பொன்னை உலையிற்

பெய்து சோறுக்கிக் கொடுத்தாளென்று "மாரியொன் நின்றிவறம்

திருந்த காலத்துப், பாரி மடமகள் பாண்மகற்கு-நீருலையுட், பொன்

றந்து கொண்டு புகாவாக நல்கினாள், ஒன்றுரு முன்றிலோவில்"

(பழமொழி, 171) என்னும் வெண்பாவால் விளங்குகின்றது.

இவர்

கள் தம் தந்தை யிறந்தபின்பு அவன் பிரிவாற்றாது வருந்திப்
புலம்

பிப்பாடினர்; அப்பாடல்கள் படிப்பவர் மனத்தைக்
கலங்கச்

செய்யும். பின்பு, தமது தந்தையின் தோழராகிய
தயிலரால்

பார்ப்பார்க்கு மணஞ்செய்து கொடுக்கப்பட்டார்கள்.

பாலைபாடிய பெருங்கடுங்கோ:—இவர் சேரநாள் ஒருவர்;
பட்டப்பட்ட

டோருள்ளும் ஒருவராவர்; இப்பெயர் சேரமான்
பாலைபாடிய

பெருங்கடுங்கோவெனவும் வழங்கும். பெருங்கடுங்கோ
வென்பது

இவரது இயற்பெயர். பாலைத்திணையின் இயல்பை நன்றாக
விளக்

கிப்பாடுதலில் மிக்க ஆற்றல் வாய்ந்தவராதலின்,
பாலைபாடியவென்

னும்அடைமொழி இவர் பெயருக்குமுன் சார்த்தப்பெற்றது;
இதனை

ஏனைத்தொகைகளிற் (அகநா. குறுநீ. நய்.) காண்க.
“வருபடை

தாங்கிய கிளர்தா ரகலம், அருங்கட னிறுமார் வயல்
செய்ய,

உடம்புந் தோன்ற வுயிர்கெட் டன்றே,.....சேன்

விளங்கு

நல்லிசை நிதிஇ, நாகவில் புலவர் வாபு ளானே" என

ஒரு

வீரனது ஆற்றலை இவர் பாராட்டியிருத்தல் கருதத்தக்கது.

இவ

ருடைய பிற வரலாறுகள் பாடப்பட்டோர் பெயர் வரிசையில்

அறிய

லாகும்.

பிச்சிராந்தையார்:—இவர் பாண்டிநாட்டிலுள்ள பிச்சிரென்னம்
உயிரினர்;

கோப்பெருஞ்சோழனுடைய உயிர்த்தோழர்; அவன்

துறந்து

உயிரிந்தது கேட்டுத் தாமும் உடன் உயிரிந்தார்;

“பிச்சிரோ

னென்பவென் னுயிரோம் புனனே” (உகடு) என்னும் அவன்

வாய்

மொழியாலும், “கோப்பெருஞ் சோழனுக்கும்

பிச்சிராந்தையார்க்கும்

போல உணர்ச்சியொப்பின், அதுவே உடனுயிர் நீக்குமுரிமைத்
தாய கட்பினைப்பயக்கும்” (குறள். 785, பரிமேல்.), “இதற்குத்

பாடினோர் வரலாறு.

33

கோப்பெருஞ்சோழன் துறந்துழிப் பிச்சிராந்தையாரும் பொத்தியாரும்

போல்வார் துறந்தாரென்று கூறும் புறச்செய்யுடிகள் உதாரணம்

(தொல். கற்பு. கு. 52, ந.) என்பவற்றாலும் இவை அறியலாகும்.

இவருடைய பாடல் மிக்க இன்பம் பயக்கும். இவர் நரை திரை மூப்புத்துன்பங்களின்றி வாழ்ந்தவர்; அதன்காரணத்தை, “யாண்டு பலவாக” என்னும் இவர்பாடல் புலப்படுத்தும். இவர்பெயர் இரும் பிசிராந்தையாரெனவும் வழங்கும்; இவராத் பாடப்பட்டோர்: கோப்பெருஞ்சோழன், பாண்டியன் அறிவுடைநம்பி.

பிரமநூர்:—நிலையாமைபை இவர் நன்கு அறிந்தவர்; அதனை அறிவுறுத்து தலிலும் வல்லவர்; இது “பொதுமை சுட்டிய மூல ருலகமும், பொதுமை யன்றி யாண்டிசி னோர்க்கும், மாண்ட வன்றே யாண்டி கள்” என்பதனால் விளங்கும்.

புல்லாற்றார் எயிற்றியநூர்:—இம்மை மறுமைப்பயன்களை இவர் நன் கறிந்தவர். கோப்பெருஞ்சோழன் தன் மக்களோடு போர்செய் தற்கு எழுந்தபொழுது பாடித் தடுத்த அரியபாடலே இதனை விளக்கும்; புல்லாற்றார் எயிற்றியாரெனவும் பிரதிபேதமுண்டு; இவராத் பாடப்பட்டோன் மேற்கூறிய கோப்பெருஞ்சோழன்.

புறநீதினூர் நன்னுகநூர்:—புறத்தினைத்துறைகளைச் சிறப்புறப் பாடுதல் பற்றி இப்பெயர் இவருக்கு அமைந்ததுபோலும். பெருமாவிலக்கை, பாரிபுறம்பிற்சுனை யென்பவை இவர்வாக்கிற் பாராட்டப்பெற்றுள் ளன; “இல்லோர் சொன்மலை”, “நிரயத் தன்னவென் வறன்களைந் தன்றே, இரவி னானே யீத்தோ னெந்தை, அன்றை ஞான்றினே டின்றி னூங்கும், இரப்பச் சிந்தியேன்... நிறைக்குளப் புதவின் மகிழ்ந்தனென்”, “மண்ணாணப் புகழ்வேட்டு நீர்நாண நெய்வழங்கிப், புரந்தோ னெந்தை.. யாண்டு நிற்க வெள்ளி” என்பவை உபகாரி களை இவர் பாராட்டிய அருமைப்பகுதிகள். இவர்பெயர் நன்னுகநூ ரெனவும் நன்னாதனாரெனவும் சில பிரதிகளில் வழங்கும். இவராத் பாடப்பட்டோர்: ஓய்மான் நல்லியக்கோடன், ஓய்மான் நல்லிய தான், ஓய்மான் வில்லியாதன், கரும்பனூர்கிழானென்பார்.

பூங்கனாத்திரையார்:—“மீனான் கொக்கின் றாவி யன்ன, வானரைக்

கூந்தன் முதியோள் சிறுவன், களிமெறித்து பட்டன் நென்னு
 முவகை, ஈன்ற ஞான்றினும் பெரிதே” என மறக்குடியிற் பிறந்த
 முதுமகளின் இயல்பை இவர் தெரிவித்திருத்தல் அறிதற்பாலது.
 குறுந்தோகையிலும் இவர் செய்யுட்கள் உண்டு.

பூதப்பாண்டியன்தேவி பெருங்கோப்பெண்டு:—பெருங்கோப்பெண்டு -
 பட்டத்துத் தேவியார். இவர் தம் கண்வஞ்சிய பூதப்பாண்டியன்
 E

34 புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

இறந்தபொழுது அவன் பிரிவாற்றாமல் வருந்தி, ‘மற்றைமகளிர்
 போல யான் இனி உயிரோடினேன்’ என்று, “பல்கான் நீரே”
 என்னும் அரிய பாடலைப் பாடித் தீயிற் பாய்ந்தார். இவர் காலத்துப்
 புலவர் மதுரைப் பேராலவாயார். பூதப்பாண்டி என்ற ஓர் ஊர்
 பாண்டி நாட்டிலுள்ளது.

பெருங்குன்றார்கிழார்:—இவர் வேளாண்மாயினர். இவர் பதிற்றுப்பத்
 தில் கூ - ஆம் பத்தைப் பாடிச் சேரமான் குடக்கோ இளஞ்சேர
 விரும்பொறையிடம் முப்பத்திராயிரம் காணம் முதலிய பரிசில்பெற்
 றனர். இதனை, அப்பத்தின் பதிகத்தால் உணர்க. வையாலிக்கோப்
 பெரும்பேகனால் துறக்கப்பட்ட கண்ணகி யென்பவளை அவனுடன்
 சேர்த்தற்கு அவனைப் பாடி அதனையே பரிசிலாகக் கூறினர். இவ
 ராற் பாடப்பட்டோர் வையாலிக்கோப்பெரும்பேகன், சேரமான்
 குடக்கோச்சேரவிரும்பொறை, குடக்கோ இளஞ்சேரவிரும்
 பொறை, சோழன் உருவப்பலிறேரினஞ்சேட்சென்னி பென்பார்.
 இன்னும் இவரரியற்றிய செய்யுட்கள் அகநானூற்றிலும் குறுந்
 தோகையிலும் நற்றிணையிலுமுண்டு. பன்விருபாட்டியலில் இவர்

பெயரோடு சில சூத்திரங்கள் காணப்படுகின்றன. ஈண்டுக் கூறிய கண்ணகி சிலப்பதிகாரத்திற் கூறப்பெற்ற கண்ணகியல்லள். இறை யனாகப்பொருளுரையிலும் இவர்பெயர் வந்தள்ளது. இவர் காலத் துப்புலவர்கள் : சிறுமேதாவியார், சேத்தம்புத்தூர், அறிவுடையானார், இளந்திருமாதனார், மதுரைபாசிரியன் நல்லந்தவனார், மருத னிள நாகனார், கணக்காயனார்மகனார் நக்கீரனார், பரணர் முதலியோர்.

பெருங்கோழிநாய்கன்மகள் நல்கண்டாயாள்:—இவரார் பாடப்பட் டோன் சோழன் போர்வைக்கோப்பெருநற்கிள்ளி. அவனைத் தானாக விரும்பி அவன் வெற்றியைப் பாராட்டி இவர்பாடிய பாடல் கள் மதிக்கற்பாலன; 'பெருங்கோழி நாய்கன்மகள் ஒருவன் ஒத்த அன்பினாற் காமமுரதவழியும் குணச்சிறப்பின்றித் தானே காம முற்றுக்கூறியது' (தொல். புறத்திணை. கு. 28, ந.) என்பதும் இதனை வலியுறுத்தும்.

பெருஞ்சித்திரனார்:—அன்பில்லாதவர்கள் எவ்வளவு செல்வமுடையவர் களாக இருப்பினும் அவர்களை இவர் மதிப்பவரல்லர்; ககஉ, உ௦௭-௮. ஊக்கமுதலிய இயல்புவாய்ந்தவர்; ககக. குமணனுடைய வண்மையைப் புலப்படுத்துதல்முகமாகக் கடையெழுவள்ளங்களின் வரலாறுகள் சிறுபாணாற்றுப்படையிற் போலச் சுருக்கமாக இவரார் கூறப்பெற்றுள்ளன; கக௮. தம்முடைய தாய், குழந்தைகள், மனைவி, சுற்றத்தார் ஆகிய இவர்கள் பசியால் வருந்துவதை இவர் பாடினோர் வரலாறு.

35

குமணனுக்குக் கூறும் பகுதிகள் (ககக) கன்னெஞ்சையும் கரையச் செய்யும்; பசியால் வருந்தும் குழந்தைகளுக்கு அத்துன்பத்தைப் போக்குதற்பொருட்டு, அவ்வப்பொழுது தம் மனைவி செய்யும்

உபாயங்களை இவர்கூறும் பகுதிகளும் (கக0) குமணனளித்த பரிசிலை அம்மனைவியிடங்கொடுத்து, “நீ இனிக் கவலையின்றி வாழ்” (கச௩) என்று கூறுவனவும் அறிதற்பாலன; செய்யுளி லுள்ள பொருளமைதிகளை நோக்கியே இவருக்கு இப்பெயரை இட்டனர் போலும்; சித்திரம் - ஆச்சரியம். இவரார் பாடப்பட் டோன் குமணன்; இகழப்பட்டோர்: அதியமானெமொனஞ்சி, இளவெளிமானென்பார்.

பெருந்தலைச்சாத்தனார்:—சாத்தனாரென்பது தெய்வத்தான் வந்த இவரது இயற்பெயர்; குமணனது தலையை இவர் பாதுகாத்ததபற்றியோ உறுப்புப்பற்றியோ இப்பெயர் முன் இவ்வடைமொழி சார்த்தப்பெற் றதபோலும். ஆவூர் மூலங்கிழாரென்பவருடைய புதல்வர் இவர் (அகநா. உஉச); நள்ளியின் தம்பியாகிய இளங்கண்டரக்கோவும் இளவிச்சிக்கோவும் சேர்ந்திருந்தபொழுது சென்று இளவிச்சிக் கோவை மதியாமல் இளங்கண்டரக்கோவைமட்டுத் தழுவி, அதற்குக் காரணமூங் கூறினர்; கடுக. தம்பியால் நாடு கொள்ளப்பட்டிக் காடு பற்றியிருந்த குமணனைக் கண்டு தம்முடைய வறுமைத்துன்பத்தைக் கூறித் தன் தலையைத் துணித்தற்கு அவன் வாங்கொடுப்ப அதனைக் கொண்டுசென்று இளங்குமணனுக்குக் காட்டி அவன் மனத்திலிருந்த மாறுபாட்டைப் போக்கினர்; கச௪ - ௫. இவரார் பாடப்பட்டோரும் இவர் காலத்தவரும் இளங்கண்டரக்கோ, இளவிச்சிக்கோ, குமணன், இளங்குமணன், கடியநெடுவேடுவன், மூவனென்பார்; இவர் பாடல்கள் அகநானூற்றிலும், நற்றிணையிலும், திருவள்ளுவமாலையிலும், யாப்பருங்கலவிருத்தியுரையிலும் காணப்படுகின்றன.

பெரும்புதுமனார்:—உயர்ந்த கருத்தமைந்த செய்யுள் செய்தலில் வல்லவர்; “ஆலமாத்தின் பழங்களை நேற்று உண்டேமென்று நினையாமல்

மீட்டும் அமமரத்தின்பாற் செல்லுதலைத் தவிர, புள்ளினங்கள்; இரவலரும் அத்தன்மையரே; தம்மை ஆதரிப்போர் செல்வமே இவர் செல்வம்; அவர் வறுமையே இவர் வறுமை” என்பது இவர் பாடலின் (ககக) பொருள். குறுந்தோகையிலும், நற்றிணையிலும் இவர் பாடல்கள் உள்ளன.

பேய்மகள் இளவேயினி:—பேய்மகள் - தேவராட்டி; பூசாரிச்சி; பேயினது ஆவேசமுற்றவள். இந்தவகையார் இக்காலத்தும் அக்கங்கே உள்ளார். இப்பாட்டின் விசேடவுரையால், பேயே ஒரு மகள்

36

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

வடிவங்கொண்டு பாடினனென்று இந்துலின் பழைய உரையாசியர் கருதியதாகத் தெரிகிறது. எயினி - எயினக்குலத்திற் பிறந்த மங்கை. வஞ்சிகளின் வளமும் தலைவன் கொடையும் இவர் பாடலிற் கூறப்பெற்றுள்ளன. இவராற் பாடப்பெற்றோன், சேரமான் பாலைபாடிய பெருங்கடுங்கோ.

பேரேயின் முறுவலார்:—முறுவலாரென்பது இவரது இயற்பெயர்; பேரேயில் - சோழநாட்டிற் காவிரியின் தென்பாலுள்ள தேவாரம் பெற்ற ஒரு சிவஸ்தலம்; இவருக்கு இப்பெயர் ஊராலும் உறுப்பாலும் வந்த பெயர்போலும். அன்றிப் பெரிய மும்மதில் களைத் தமது முறுவலாலெரித்த பாரசிவனுடைய திருநாமம் இவருக்கு இடப்பட்டதென்று கொள்ளினும் பொருந்தும்; முறுவல்-புன்னகை. நம்பி நெடுஞ்செழியனென்பான், இம்மையில் தானடை தற்குரிய இன்பங்களை யெல்லாம் அடைந்தானென்றும் செய்ய வேண்டிய நற்காரியங்களை யெல்லாம் வழுவின்றிச் செய்தானென்

றும் இவர் அவனைப் பாராட்டியிருக்கும் பகுதிகள் அறியற்பாலன. இவர் செய்யுள் குறுந்தொகையிலும் உண்டு.

பொத்தியாரி:—இவர் கோப்பெருஞ்சோழனுடைய உயிர்த்தோழர்; இவருடைய ஊர் உறையூர்; அவன் வடக்கிருத்தற்குச் செல்லும்பொழுது உடன் சென்று அங்கே பிசிராந்தையார் வரக்கண்டு வியந்து (உகன), “நீர் பிள்ளையைப் பெற்றபின்பு ஈங்குவாரும்” (உஉஉ) என்று அவன் சொல்லக்கேட்டு மீண்டிவந்து உறையூர் புருந்து அவனுடைய பிரிவாற்றும் வருந்திச் (உஉ௦) சிலநாள் இருந்து, புதல்வன் பிறந்த பின் சென்று அவன் நடுகற்கண்டு வருந்தி ‘எனக்கு இடந்தா’ என்று கேட்டு அவன் இடங்கொடுக்கப்பெற்று வியப்புற்று அவனைப் பாடித் (உஉ௧ - ௩) தாரும் வடக்கிருந்து உயிர் நீத்தனர். அவனது பிரிவாற்றாமையால் இவர் அடைந்த வருத்தங்களும் அவனுடைய அருமைக்குணங்களும் இவருடைய செய்யுட்களால் விளங்கும். ‘கோப்பெருஞ்சோழன் துறந்துழிப் பிசிராந்தையாரும் பொத்தியாரும் போல்வார் துறந்தாரென்று கூறும் புறச்செய்யுட்கள் உதாரணம்’ (தொல். கற்பு. ௫. 53, ௩.) என்பது இச்சரிதத்தைத் தெரிவிக்கின்றது. இவராத் பாடப்பட்டோர்: கோப்பெருஞ்சோழன், பிசிராந்தையாரென்பார்.

பொய்கையாரி:—இவருடைய ஊர் மலைநாட்டிலுள்ள தொண்டியென்பது; ச.அ. இவராத் பாடப்பட்டோன் சேரமான் கோக்கோதைமார்பன்; சேரமான் கணைக்காலிரும்பொறையின் அமைச்சராகத் துறப்புலவராக விளங்கியவர்) இவர் பழவன் என்பவனை அச்சேரமான் வென்று அவனது பல்லைப் பிடுக்கித் தன்னுடைய தொண்டி நகரத்துக்

கோட்டை வாயிற் கதவிலே அழுத்திவைத்த செய்தி இவர் பாடலில் வந்துள்ளது; நநீ. கஅ. அச்சோமானைப் போரில் சோழன்செங்க ணன் வென்று சிறையில் வைத்துவிட்டபொழுது சோழன்மீது களவழிநாற்பது என்னும் துலைப் பாடி அச்சோமானை மீட்ட போரு ளாளர்; “செய்கை யரிய களவழிப்பா முன்செய்த, பொய்கை யொருவனாற் போந்தாமோ” (பழம்பாடல்), “களவழிக்கவிதை பொய்கையுரை செய்ய வுதியன் கால்வழித்தனையை வெட்டியா சிட்டபரிசும்” (உலிங்க.), “இன்னருளின், மேதக்க பொய்கை கவிகொண்டு வில்லவனைப், பாதத் தனைவிட்ட பார்த்திபனும்” (விகீரமசோழனுலா), “பொறையனைப் பொய்கை கவிக்குக், கொடுத்தக் களவழிப்பாக் கொண்டோனும்” (குலோத்துங்க சோழனுலா), “பொய்கை களவழி காற்பதுக்கு, வில்லவன் காற்ற னையை விட்டகோன்” (இராசராச சோழனுலா) என இச்செய்தி கூறப்பெற்றிருத்தல் காண்க. இவர் பாடியனவாக யாப்பருங்கல விருத்தியிற் சிலவெண்பாக்களும், பன்னிருபாட்டியலிற் சில சூத்திரங் களும் காணப்படுகின்றன. இவரே பொய்கையாழ்வாரென்பது சிலருடைய கொள்கை; ஆழ்வார்கள் மறந்தும் புறந்தொழாத பெரியாரென்பது வைஷ்ணவசித்தாந்தமாதலால் அவர் வேறு, இவர் வேறென்று கொள்வதே மாபு.

பொருந்திலிளங் கீரனார்:—“செறுத்த செய்யுள் செய்செந் நாவின், வெறுத்த கேள்வி விளங்குபுகழ்க் கபிலன்” எனக் கபிலருடைய கல்வி கேள்விகளை இவர் புகழ்ந்திருத்தலால் இவருடைய நற்குணம் வெளியாகின்றது; ௫௩. இவரார் பாடப்பெற்றோன் சோன் மாந் தாளு சோலிரும்பொறை.

பொன்முடியார்:—இவர் சேரமான் தகடுமெறிந்த பெருஞ்சேரவீரும் பொறையின் காலத்தவர்; தகடுயாத்திரை யென்னும் தூலில் இவரால் செய்யப்பட்ட சில செய்யுட்களுமுன்னன; தோல். புறத்தினை. கு. 8, 12, ந. இவ்ருடனிருந்த புலவர்: அரிசில்கிழார். இவரால் பாடப்பட்டோன் அதியமான் நெடுமானஞ்சி. திருவள்ளுவமலை யிலும் இவர் பெயரோடுள்ள செய்யுளொன்று காணப்படுகின்றது. மறக்குடியிற் பிறந்த முதியவள் கூற்றாக இவர்கூறிய, “நன்று புறந் தருந் லென்றிலைக் கடனே, சான்றோ னுக்குத் தந்தைக்குக் கடனே, வேல்வடித்துக் கொடுத்தல் கொல்லற்குக் கடனே, நன்னடை நல்கல் வேந்தற்குக் கடனே, ஒளிறுவா ளருஞ்சம முருக்கிக், களிமெறிந்து பெயர்தல் கரீனைக்குக் கடனே” (ககஉ) என்னும் பாடலால், ஒவ்வொருவருக்கு முரிய கடப்பாடுகள் இவை

38

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

என்பது விளங்கும்; இவர் கூறும் உவமை இனிமைவாய்ந்தது; இது, “சிறுநீரரசனுடையதும் உழுத்தஞ்சுக்கையுண்டதும் அலங்காரமில்லாததுமான குதிரை, பகைவருடைய சேனையைக் கடலில் அலைகளைப் பிளந்து செல்லும் தோணியைப்போல விரைந்து அஞ்சாமல் செல்லாநின்றது. பெருஞ்செல்வத்தையுடைய அரசரின் நெய் விரவிய கவளத்தை உண்டனவும் மிக்க அலங்காரமுள்ளனவுமான குதிரைகள் முருகன் கோயிலில் கலந்தொடாத மகளிரைப் போலப்

‘போரில் சம்மா நிற்கின்றன’ (உகக) என்பதனால் விளங்கும்.

மதுரை அளக்கர்ஞாழலார் மகனார் மள்ளனார்:—அளக்கர்ஞாழலென்பது ஒருர். பாண்டிய அரசரால் முதலில் இவர் பாதுகாக்கப்பெற்றவர்; சுக்கிரன் வானத்தில் தென்பாற் காணப்படின் மழை குறையு மென்று இவரறிந்திருந்தவர்; ஈஅஅ: 1 - 2, 15 - 6. இவரார் பாடப் பட்டோன் சிறுகுடிமீழான் பண்ணென்பவன். ஏனைத்தொகைகளிலும் (அகநா. தறுநீ. நய்.) இவருடைய பாடல்கள் காணப்படுகின்றன. இப்பெயர் ‘அளக்கர் ஞாழார்’ என்று பிரதிகளிற் காணப்படினும் அது பிழையென்று தோற்றுகின்றது.

மதுரை அறுவை வானிகன் இளவேட்டனார்:—இவர் ஆடை விற்கும் வணிகர்; அறுவை - ஆடை. “அரவுறை புற்றத் தற்றே நானும், புரவலர் புன்க ணோக்கா திரவலர்க், கருகா தீயும் வண்மை, உரைசா னெடுத்தகை யோம்பு மூரே” (உகக) என்பது இவருடைய பாடற் பகுதி; ஏனைத் தொகைகளிலும் (அகநா. தறுநீ. நய்.), திருவள்ளுவ மாலையிலும் இவர் பாடல்கள் காணப்படுகின்றன.

மதுரை இளங்கண்ணிக் கேளசிகனார்:—கேளசிகனரென்பது இவரது இயற்பெயர்; ஒருமுனிவர் பெயர் இவருக்கு இடப்பட்டது. பகைவர் சேய்மையிலிருந்தே அஞ்சுதற்குரிய ஒளி தன்டால் அமையப் பெற்ற தலைவனுக்கு எல்லபாம்பு தங்கும் புற்றையும் கொல்லேறு திரிந்துலாவும் மன்றத்தையும் இவர் உவமை கூறியிருக்கின்றார்.

மதுரை ஒலைக்கடைக் கண்ணம்புதுந்தாராயத்தனார்:—ஒலை - ஒலையால் இயற்றப்பட்ட குடை; தாழை முதலியவற்றின் ஒலையுமாம். இதனால், இவர் வியாபாரஞ் செய்பவரென்று தெரிகிறது; இவர் பாடிய மகட்பாற்காஞ்சி இன்சவையுடையது.

மதுரைக் கணக்காயனார்:—கணக்காயர் - ஒதவீட்பார்; “கணக்காய ரில்லாத ஶ்ரீரும்” (திரி. 10.) இதனால், இவருடைய தொழில் இன்ன தென்று விளங்கும்; திருவருளார் கிடைத்த சக்கட்டிலகையில் முதலில் ஏறி வீற்றிருந்தவரும் நல்லிசைப் புலவர்களின் நடுநாயகமாக

பாடினோர் வரலாறு.

39

இதனாலேயே இவருடைய தவப்பயனும் கல்விப்பெருமையும் விளங்கும்; பகைவருடைய பெருஞ்சேனையைத் தனியே நின்று தடுக்கும் ஒரு வீரனை, “பெருங்கடற் காழி யனையன்”, “தொன்மை சுட்டிய வண்மையோன்” என்று இவர் பாராட்டினர்.

மதுரைக் கணக்காயனார்மகனார் நக்கீரனார்:—இவருர் மதுரை; மதுரைக் கணக்காயனாரொன்பது இவர் தந்தையார் பெயர். குலம், ஒருவகை வேதியர் குலமென்பது சிலர்கொள்கை. கடைச்சங்ககாலத்திற் சங்கப்பலகையில் முதலிடத்தை முதலில் ஏற்றவர் இவரே; கோற் கொற்றனருடைய தந்தையார்; இந்நூலிற் பாண்டியன் இல வந்திகைப்பள்ளித் துஞ்சிய நன்மாறனுக்குச் சிவபிரான், பலதேவர், மாயோன், முருகவேளென்பவர்களை உவமையாக்கி இவர் பாடிய பூவைநிலையும்(டுசு), பொதுவாகப் பாடிய பொருண்மொழிக்காஞ்சியும் (கஅசு) மிக அழகுவாய்ந்தவை. திருமுருகாற்றுப்படைபு, நெடுநல் வாடையும் இவர் இயற்றிய நூல்கள். நக்கீரர் நாலடிநாற்பதென்னும் நூலொன்று இவர் இயற்றியதாக யாப்பருங்கலவிருத்தி முதலியவற் றால் தெரிகின்றது. இறையனாரகப்பொருளுக்கு முதலுரை கண்டவர் இவரே. இவர்செய்தனவாகச் சில தனிப்பாடல்கள் வழங்கு கின்றன. இவர் இயற்றியதாகத் திருக்காளத்தி ஞானப்பூங்கோதை ஸகஸீரநாமம் ஒன்று தஞ்சாவூர் அரண்மனைப் புத்தகசாலையி லுள்ளதென்பர். அதனால், இவர் வடமொழியிலும் பயிற்சியுள்ளவ ரென்று தெரிகின்றது. இவருடைய மாணுக்கர் இவர் புதல்வரான கொற்றனாரென்பவரே. இன்னும் கக-ஆம் திருமுறையிற் காணப் படும் கைலாபாதி காளத்திபாதிநீதாதி முதலிய 10 - பிரபந்தங்

களின் ஆசிரியர் இவரே யென்பாரும் உளர். மதுரைப்பட்டிமண்டபம் (வித்தியாமண்டபம்) புருந்து வடமொழியே சிறப்புடையதென்றும் தென்மொழி இழிந்ததென்றும் கூறிய ருயக்கொண்டானென்ப வனை இறக்கப்பாடி, சிலர் வேண்ட அவனைப் பிழைப்பிக்கவும் பாடிய ஆற்றல்வாய்ந்தவர். இவருடைய வாலாறு இவரியற்றிய பிரபந்தங்களாலும், தனிப்பாடல்களாலும், திருப்புகழாலும், கல்லாடம் முதலியவற்றாலும், தொல்காப்பியவுரைகளாலும், இறையனாராகப் பொருளுரையாலும், திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம், திருவிளையாடல், திருப்பரங்கிரிப்புராணம், சீகானத்திப்புராணம் முதலியவற்றாலும் நன்குவிளங்கும். இவருடைய திருவுருவம் திருப்பரங்குன்றத்தில் ஸ்ரீமுத்துக்குமாரக்கடவுளின் பக்கத்தே எழுந்தருளியிருக்கின்றது; திருவிழாக்காலத்தில் அதற்குப் புறப்பாடு உண்டு. மதுரை மேலைமாசிலீதியின் மேல்சிறகில் நக்கீரர்கோயிலென்று ஒரு கோயில் பெரிதாகவுள்ளது; 'அது' சங்கத்தாரீ

40

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

கோயிலெனவும் வழங்கும். ஈங்கோய் மலையென்னும் சிவஸ்தலத்தில் பண்டைக்காலத்தில் ஓரசர் நக்கீரர் திருவுருவத்தைப் பிரதிட்டை செய்து நிவந்தங்கள் அமைத்தனரென்று அத்தலத்திலுள்ள ஒரு சாஸனம் தெரிவிக்கிறது. நக்கீரரார் பிரதிட்டை செய்யப் பெற்றதாகக் கருதப்படும் ஒரு சிவலிங்கப்பெருமான் நக்கீரநாதர் அல்லது நக்கீரலிங்கம் என்னும் திருநாமத்தோடு திருக்காளத்தியில் எழுந்தருளியிருக்கின்றனர். இவர் வாலாறு இன்னும் விரிப்பிற் பெருகும்.

மதுரைக் கள்ளிற்கடையத்தன் வெண்ணுகளுர்:—வெண்ணுகளுரென்பது

இவரது இயற்பெயர்; இவர் பாடிய வல்லாண்முல்லைத் துறை பொருட்சிறப்புடையது. அகநானூற்றில் ஒரு செய்யுள் இவர் பாடியதாகவுள்ளது.

மதுரைக் கூலவாணிகன் சீத்தலைச் சாத்தனார்:—இவர் கூலவியாபாரி; கூலம் - நெல் முதலியவை; பாண்டியன் சித்திரமாடத்துத் தஞ்சிய நன்மாறனை நோக்கி, அவனுடைய இயல்புகளைச் சுருக்கிக் கூறியவர்; இ.க. பத்தினிக் கடவுளாகிய கண்ணகியின் வரலாற்றையும் அவள் மேம்பாட்டையும் சேரன் செங்குட்டுவனுக்கு அறிவுறுத்தி அவனைக்கொண்டு அவளுக்குக் கோயில் கட்டுவித்த நித்தியபூசை முதலியன நடக்கும்படி செய்தவர். அவ்வாசனுக்குக் கண்ணகியின் வரலாற்றைக் கூறியபொழுது அவனோடு கேட்டுக்கொண்டிருந்தவரும் துறவுபூண்டவருமாகிய இளங்கோவடிகள் அவனுடைய சரித்திரத்தைப் பொருட்டொடர்நிலைச் செய்யுளாகச் செய்தற்கு வேட்கையடையும் வண்ணம் செய்தவரும் இவர்; இதனைச் சிலப்பதிகாரத்தின் பதிகத்தாலும், அத்தாற் காட்சிக் காதையாலும் உணர்க. மணிமேகலை நூலாசிரியர் இவரே; 'சீத்தலைச்சாத்தனார் செய்யப்பட்ட மணிமேகலை' (தொல். செய். சூ. 241, பேரீ.) ஏனைத்தொகை நூல்களிலும் (குறுந். அகநா. நந்.) இவர் செய்யுட்கள் உண்டு. திருவள்ளுவமாலையில் இவர் பெயரோடு ஒரு வெண்பா காணப்படுகிறது. இவர் பெயர், மதுரைச் சீத்தலைச் சாத்தனாரெனவும், சீத்தலைச் சாத்தனாரெனவும், சாத்தனாரெனவும் வழங்கும்; "தண்டமிழ்ச் சாத்தன்" (பதிகம், 10) என்றும், "தண்டிழாசான் சாத்தன்" (உநி : 66) என்றும், "நன்னூற்புலவன்" (உநி : 106) என்றும் சிலப்பதிகாரத்து இவர் சிறப்பிக்கப் பட்டிருக்கின்றனர். சங்கத்தில் அரங்கேற்றுவித்ததற்பொருட்டுவரும் நூல்களிற் பிழைகள் காணப்படுங்கோறும் ஆக்கியோர்களைக் குற்றஞ்சூறுதற்குத் துணியாராய், 'இத்தப் பிழைகளைக் கேட்கும்படி கேரிட்டதே' என்று இவர் மனம் வருந்தித் தமது தலையைக்

குத்திக்கொள்வாரென்றும், அதனால் தலை புண்பட்டுச் சீயோடிருந்த
மையின், சீத்தலைச் சாத்தனாரென்பது இவர்க்குப் பெயராயிற்
றென்றும் கூறி, “வள்ளுவர்மூப் பாலாற், நலைக்குத்துத் தீர்வுசாத்
தற்கு” என்று மருத்துவன் றமோதானார் நீநக்துறனைச் சிறப்பித்
துக் கூறிய செய்யுளை ஆதாரமாகக் காட்டுவர் ஒருசாரார்;

“சீத்தலைச்

சாத்தன், கொடும்புறமருதியென்பன, சினைப்பெயரொடு

தொடர்ந்து

வரும் முதற்பெயர்’ (தோல். பெயர். கு. 20, இளம்.)

என்பது

இக்கருத்தை வலியுறுத்தும். சிலப்பதிகாரத்தை இவர்

கேட்டன

ரோனச் சிலப்பதிகாரப் பதிகத்து இறுதியிலும்,

மணிமேகலையைச்

சிலப்பதிகார நூலாசிரியர் கேட்டனரோன அந்நூற்பதிகத்து

இறுதி

யிலும் கூறியிருத்தலால், இளங்கோவாடிகளும் இவரும்

ஒரேகாலத்

தினரென்பது அறியப்படுகின்றது. சீத்தலையென்னும் ஓர்

உயர்

லுள்ள ஐயனார் பெயராகிய சீத்தலைச் சாத்தனாரென்பது

இவரது

இயற்பெயரென்பது ஒருசாரார் கொள்கை; உண்மை

விளங்கவில்லை.

இவரைப்பற்றிய பிறவாலாறுகளை மணிமேகலைப் பதிப்பிற்
காண
லாம்.

மதுரைத் தமிழ்க்கூத்தனார்:—ஆரியக்கூத்து
முதலியவற்றைப்போலத்
தமிழ்மொழிக்கேயுரிய கூத்தாற் பெயர்பெற்றவர் இவர்.
இவருக்குக்
கடுவன் மள்ளனார், நாகன்றேவானாரென இரு புதல்வருளர்;
அகநா.

எடு, ககச, கடுச. இவர்பாட்டில் வாந்துள்ள உவமையும்
தலைவன்

தலைவிகளுக்குரிய இல்லறமுறையும் அறிந்து இன்புறற்பாலன.
மதுரை நக்கீரர்:—நிலையாமையை இவர் எடுத்துக்காட்டி
யிருக்குமுறை
மிக அழகிது; ககடு. இவர் தலையாலங்கானத்துச்
செருவென்ற

பாண்டியன் நெடுஞ்செழியனால் ஆதரிக்கப் பெற்றவர்;
கபிலருக்கும்
வேள்பாரிக்கும் காலத்தாற் பிற்பட்டவர்; அகநா. கக, எஅ.

மதுரைப் படைமங்கமணியார் :— எயினனென்னும்
ஒருபகாரியையும்
அவனது ஊராகிய வாகையென்பதையும் இவர் பாராட்டி
யிருத்
கிறார்.

மதுரைப்பூதனிலநாகனார்:—தன்னுடைய தறுகண்மையாற்
பகைவு

ருடைய சேனையை அஞ்சுவித்து வேறுபடுத்தும் ஒரு
வீரனுக்குக்

குடத்திலுள்ள பாலையெல்லாம் தயிராகத் திரிக்கும்
சிறுபிரையை

இவர் உவமை கூறியிருக்கின்றனர்.

மதுரைப் பேராலவாயார்:—சொக்கநாதக் கடவுள், ஒரு புலவராக
வந்து

சங்கப்புலவருடைய வழக்கை விடுவித்தபொழுது முதலில்
அவர்

பெயராக அமைந்திருந்த இப்பெயர் (திருவால. கடு: 13 -
9),

பின்பு

F

அவர்களுள் ஒருவராகிய இவருக்கு இடப்பட்டு வழக்கலா

42

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

யிற்று; ஒல்லையூர் தந்த பூதப்பாண்டியன் காலத்தினர் இவர்.
அவன் இறந்தபின்பு தானும் இறத்தற்குத் தீயிற் பாயும் அவன்
மனைவியின் நிலைமையைப் பார்த்து இவர் கூறிய பாடல் (உசஎ)
யாருடைய மனத்தையும் நெகிழ்விக்கும். இன்னும் இவர் செய்த
பாடல்கள் ஏனைத்தொகைகளிலும் உண்டு; அகநா. நந்.

மதுரை மருதனின் நாகனார்:—இவராற் பாடப்பட்டோன், பாண்டி
யன் இலவந்திகைப்பள்ளித் துஞ்சிய நன்மாறன்; இவர் பாடலில்,
திரிபுரவிசயமும், கிருச்சேந்தூரில் முருகக்கடவுள் எழுந்தருளிய
துறைக்கணுள்ள மணற்குவியல்களும் பாராட்டப்பெற்றுள்ளன.
இறையனாகப் பொருளுக்கு நல்லுரையியற்றியவர்களுள் இவரு

மொருவர்; 'உருத்திரசன்மன் . . . எல்லாரும் முறையே உரைப் பக் கேட்டு வாளாவிருந்து மதுரை மருதனிளநாகனார் உரைத்த விடத்து ஒரோவழிக் கண்ணீர்வார்ந்து மெய்மயிர் நிறுத்தி . . . இருந்தான்' (இறை. முதற் சூத்திரவுரை) என்பதனால், அவ்வுரையின் பெருமை விளங்கும். இவர் பாடல்கள் ஏனைத்தொகைகளிலும் (அகநா. குறுந். நந்.) காணப்படுகின்றன.

மதுரை வேளாசாஃ:—வேள் - யாகஞ்செய்யுந் தொழிலின் பெயராகிய வேட்டென்பதன் முதனிலை; ஆசான் - ஆசிரியன். ஒரு வேந்தனிடமிருந்து மற்றொரு வேந்தன்பால் அந்தணன் தூதுசெல்லுதற் குரியனென்பது இவர் பாடலால் தெரியவருகின்றது.

மருதனிளநாகனார்:—இப்பெயர் மருதனிள நாகனாரெனவும் பிரதிகளிற் காணப்படுகின்றது. இவராத் பாடப்பட்டோர்: பாண்டியன் கூடகாரத்துத்துஞ்சிய மாறன் வழுதி, நாஞ்சில் வள்ளுவனென்பார். மருதக்கலியைப் பாடியவர் இவர்; "மருதனிள நாகன் மருதம்" என்பதனால் உணர்க. இவர்பாடல்கள் ஏனைத்தொகைகளிலும் (அகநா. குறுந். நந்.) காணப்படுகின்றன.

மாங்குழகிழார்:—இவராத் பாடப்பட்டோர்: தலையாலங்கானத்துச் செரு வென்ற நெடுஞ்செழியன், வாட்டாற்றெழினியாதனென்பார். இவர் பாடலொன்றில் (உச) எவ்வியென்னும் வேளினுடைய மிழலைக்கூற்றத்தையும் பழையவேளிர்களுக்குரிய முத்தூற்றுக் கூற்றத்தையும் மேற்கூறிய செழியன் கைப்பற்றினமை கூறப்பெற்றுள்ளது; இவர் பாடல்கள் ஏனைத் தொகைகளிலும் வந்துள்ளன; குறுந். நந்.

மாதி மாநிரந்தனார்:—இஃது இத்தூல் அகச-ஆம் செய்யுளியற்றிய ஆசிரியர் பெயராகச் சில பிரதிகளிற் காணப்படுகின்றது.

மாரீக்கண்டேயனார்:—ஒரு முனிவர் பெயராகிய இஃது இவருக்கு இடப்பட்டது. இவரியற்றிய தூலைத் தலையாயவோத்தென்பர் (தொல்.

புறத்திணை. கு. 20, ந.); மார்க்கண்டேயனார் காஞ்சி யென்று ஒரு தூற் பெயரும் ஒருசெய்யுளும் வழங்கும்; யா. வி.; பா. கா., உரை.

மாற்பித்தியார்:—இவர் பெண்பாலாரென்று தெரிகிறது. பெருஞ் செல்வத்தை துகர்ந்த ஒருதலைவன் அச்செல்வத்தை வெறுத்துத் துறவுபூண்டு கடிய விரதங்கொண்டு நோற்றிருத்தல் இவர் பாடல்களிற் கூறப்பெற்றுள்ளது.

மாறேச்சுத்து நப்பசலையார்:—மாறேச்சு - கொற்கையைச் சூழ்ந்த தொரு நாடு; ந - சிறப்புப்பொருளைத் தருவதோர் இடைச்சொல். பசலை - கணவனைப் பிரிந்த மகளிருடைய நெற்றி முதலியவற்றில் உண்டாவதாகிய வேறுபட்ட நிறம்; “மணியிடை பொன்னின் மாமை சாயவென், அணிநலஞ் சிதைக்குமார் பசலை” (நற். ௩௦௪), எனப் பசலையின் இயல்பை விளக்கக் கூறியிருத்தலின், இவர் இப் பெயர்பெற்றார்; சோழன் குளமுற்றத்துத் தஞ்சிய கிள்ளிவளவனுடைய போர்வென்றியையும் அவன் கொடைமுதலியவற்றையும் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார். அவன் இறந்தபொழுது இவர் பாடிய பாடல் படிப்பவர் மனத்தை உருக்கும். மலையமான் திருமடிக் காரியும் அவன்மகன் சோழியவேனாதி திருக்கண்ணனும் கபிலரும் இவராத் பாராட்டப்பெற்றோராவார். இவர் பெண்பாலாரென்று தெரிகிறது; ௩௭, ௩௯, ௧௨௬, ௧௪௪, ௨௨௬, ௨௮௦, ௩௮௩. இவர் இயற்றிய செய்யுளொன்று நற்றிணையில் உண்டு.

முரஞ்சியூர் முடிநாகராயர்:—இப்பெயரினரொருவர் தலைச்சங்கத்தில் இருந்தனரென்று இறையனாரகப்பொருளின் முதற் சூத்திரவுரையால் தெரிகின்றது. இவ்வாற் பாடப்பட்டோன் சேரமான் பெருஞ் சோற்று உதியஞ் சேரலாதன்.

மோசகீரனார்:—இவ்வாற் பாடப்பட்டோர்: சேரமான் தகளுரெறிந்த பெருஞ் சேரலிரும்பொறை, கொண்கானங்கிழானென்பார். இவர் பெயர் மோசகீரனாரெனவும் வழங்கும்; “நெல்லு முயிரன்றே நீரு முயிரன்றே, மன்ன னுயிர்த்தே மலர்தலை யுலகம், அத்தனல், யானுயி ரென்ப தறிகை, வேன்மிகு தானே வேந்தற்குக் கடனே” என்பது இவருடைய பாடல்களுள் ஒன்று.

மோசி சாத்தனார்:—இவர்கையுளிற் களவேன்வி ஒருவகையாக வினங்கக் கூறப்பெற்றுள்ளது.

வடம நெடுந்தத்தனார்:—இவ்வாற் பாடப்பட்டோன் காலே கிழவன் நாகனென்பான். இவர்பெயர் வடநெடுந் தத்தனாரெனவும், வடம நெடுந் தச்சனாரெனவும் சில பிரதிகளிற் காணப்படுகின்றது.

44

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

வடமவண்ணக்கன் தாமோதரனார்:—வண்ணக்கன் - நானையபரிசோத கன்; இப்பொருள் நீலகேசியுரையிற் கண்டது. நோட்டக்கார னென்னும் பெயர் இப்பொருளில் இக்காலத்து வழங்கப்படு கின்றது. தாமோதரனாரென்பது கடவுள்பெயரால்வந்த இவரது இயற்பெயர். இவர் வடதிசையிலிருந்து வந்தவராக எண்ணப் படுகிறார். இவ்வாற் பாடப்பட்டோன் பிட்டங்கொற்றனென்பான்.

வடமவண்ணக்கன் பேருஞ்சாத்தனார்:—இவராத் பாடப்பட்டோன் தேர் வண்மலையன். அவனை நோக்கி இவர், “உழுத நோன்பக டழிதின் றுக்கு, நல்லமிழ் தாகநீ நயந்துண்ணு நறவே” என்கிறார்; அழி - வைக்கோல். இப்பெயர் வடவண்ணக்கன் பெருஞ்சாத்தனாரென வும் வழங்கும்.

வடமவண்ணக்கன் பேரிசாத்தனார்:—“தெண்கடல், முழங்குதிசை முழுவின் பாணியிற் பைபயப், பழம்புண் ணுறுநரிற் பரவையி னாலும்” (நற். ௩௭௮) எனக் கடலையின் ஒலிக்கு முழுவின் ஒவியை உவமங் கூறிய சிறப்பால் இவர் பெயர்க்குமுன் ‘பேரி’ என்னும் அடை கொடுக்கப்பட்டது போலும். இவராத் பாடப்பட்டோன் பாண்டியன் இலவந்திகைப் பள்ளித் துஞ்சிய நன்மாறனென்பான். அவனை நோக்கி, ‘நீயும் நின்புதல்வரும் அவர்பெறும் புதல்வரும் நீவொழிக்’ என்று கூறும்பகுதி மிக்க நயமுடையது. இவர் பாடல்கள் ஏனைத்தொகைகளிலுங் காணப்படுகின்றன; அகநா. குறுந். நற்.

வடமோதங்கிழார்:—இவருடைய பாடலிற் பகைவர் கைப்பற்றிச் சென்ற நிரையை மீட்டுவந்த வீரனொருவன் தன் உயிர்விட்ட சிறப்பும் அவ னுக்காக நடப்பட்ட வீரக்கல்லில் அவன் தெய்வமாக வாழ்ந்ததும் கூறப்பெற்றுள்ளன. இவர் பாடியதாக அகநானூற்றில் ஒரு செய் யுள் காணப்படுகின்றது.

வண்பரணர்:—பரணர், நெடுங்கழுத்தப் பரணரென வேறு இரு புலவர் உளராதலின், இவர் பெயர்க்குமுன் வன்மையென்னும் அடைமொழி கொடுக்கப்பட்டது. இவருடைய செய்யுளிலுள்ள பொருள் நயம் சிறந்தது. இவராத் பாடப்பட்டோர் : கண்டரக்கோப்பெருநள்ளி, வல்விலோரி மென்பார். நள்ளியை நோக்கி, ‘நீ முற்ற அளித்த தால், இனி எம்முடைய நா வனை அரசரைத் துதித்தலையறியாது’

என்பர் : “பரிசின் முற்றளிப்பப், பீடின் மன்னர்ப் புகழ்ச்சி வேண்டிச், செய்யா கூறிக் கிளத்தல், எய்யா தாகின்றெஞ் சிறுசெந் நாவே” (கசஅ.) பெருஞ்செல்வத்தை அடைந்தமையால், எம்மவர் ஆடல்பாடல்களை அடியோடே மறந்தனரென்பதைப் புலப்படுத்தி,

பாடினோர் வரலாறு.

45

“மாலை மருதம் பண்ணிக் காலைக், கைவழி மருங்கிற் செவ்வழி பண்ணி, வாவெமர் மறந்தன ரதநீ, புரவுக்கடன் பூண்ட வண்மையானே” (கசக) எனவும், “பசியா ராகன் மாறுகொல் விசிபிணிக், கூடுகொ ளின்னியக் கறங்க, ஆடலு மொல்லார்தம் பாடலு மறந்தே” (கடுக) எனவும் கூறுவர்; நள்ளி தன்னை இன்னொன்று புலப்படுத்தாமல் உணவு முதலியவற்றை அன்புடனளித்துச் சென்ற அருமையைக் கூறிய கடு௦ - ஆம் செய்யுள் அறிஞரும் கொடையாளிகளும் எப்பொழுதும் படித்துக் கைக்கொண்டொழுகற்பாலது. வல்விலோரியின் வில்வன்மையைப் புலப்படுத்தற்கு, “வேழம் வீழ்த்த விழுத்தொடைப் பகழி, பேழ்வா யுழுவையைப் பெரும்பிறி துறீஇப், புழற்றலைப் புகர்க்கலை யுருட்டி யுரற்றலைக், கேழற் பன்றி வீழ வயல, தாழற் புற்றத் துடும்பிற் செற்றும், வல்வில் வேட்டம் வலம்படுத் திருந்தோன்” (கடுஉ) என இவர் கூறிய அருமை நுணுகி அறிதற்பாலது. இவர் செய்ததாக நற்றிணையில் ஒரு செய்யுள் காணப்படுகின்றது.

வான்மீகியார்:—ஒரு முனிவர் பெயராகிய இப்பெயர் மரபுபற்றி இவருக்கு இடப்பட்டதுபோலும். இவர் கூறிய துறவறத்தின் பெருமை அறிதற்பாலது; “வையமூந் தவமூந் தூக்கிற் நவத்துக், கையவி

யனைத்து மாற்றாது” என்பதனால் அறிக. இவர்பெயர் வான்மீகையா
 ரெனவும் வழங்கும். முதற் சங்கத்திருந்த புலவருள் வான்மீகனா
 ரென்று ஒருவருளர்; அவர் வேறு; இவர் வேறு.

விரிச்சியூர் நன்னுகனார்:—தம்முடைய தலைவன் போர்செய்தற்குத் தம்மி
 னும் முந்திச் செல்லுதலை விளக்கிக் கூறியிருத்தலின், இவர் ஒரு
 வீரராக எண்ணப்படுகிறார்; அன்றி ஒரு வீரன் கூற்றைக் கொண்டு
 கூறியதுமாம்.

விரியூர் நக்கனார்:—சிவபிரானுடைய திருநாமமாகிய நக்கனாரென்
 பது இவருக்கு இடப்பட்டதுபோலும். இப்பெயர் விரியூக நக்கனா
 ரெனவும் விரியூரங்கனெனவும் பிரதிகளிற் காணப்படுகின்றது.
 *இவர் தம்முடைய தலைவனது வேற்படையைப் பலபடப் பாராட்டிக்
 கூறியிருக்கின்றனர்.

வீராவேளியனார்:—வீராவேளியென்பது ஒருர். இவர், “முன்றின்
 முஞ்ஞையொடு முசுண்டை பம்பிப், பந்தர் வேண்டாப் பலர்தாங்கு
 நீழல்” எனத் தம்முடைய தலைவனது வீட்டு முன்றிலையும், “வேந்து
 தரு விழுக்கூழ் பரிசிலர்க் கென்றும், அருகா தீயும் வண்மை, உரை
 சா னெடுத்தகை” என அவன் கொடை விசேடத்தையும் கூறுவர்.

வெண்ணிக் குயத்தியார்:—வெண்ணியென்பது ஒருர்; குயத்தி - குயச்
 சாதியிற் பிறந்த மாதா. இவராற் பாடப்பட்டோன் சோழன் கரிகாற்

பெருவளவன். இப்பெயர் வெண்ணிற் குயத்தியாரெனவும் காணப்
 படுகின்றது.

வேள் னெருக்கிலையார்:—இவராத் பாடப்பட்டோன் வேள் எவ்வி. அவ னிறந்த பின்பும் இவாரிருத் து புலம்பினர். இறந்த அவனுக்கு அவன் மனைவி சிறிய இடத்திற் பிண்டம்வைத்தலைக் கண்டு கூறுதல் வாரி லாக, அவன் பெருங்கொடையைப் புலப்படுத்தினர்.

வேள் னேக்கீதுடி நாசனார்:—வெள்ளைக்குடி யென்பது ஓரூர். இவர் தம் முடைய பழைய நிலங்களுக்குரிய வரிப்பணத்தைச் செலுத்துதற்கு ஆற்றாதவராகிச் சோழன் குளமுற்றத்துத் துஞ்சிய கிள்ளி வளவ னுக்குச் செவியறிவுறுத்தி அச்செய்களை *முற்றாட்டாகப் பெற் றனர். இன்னும் இவரவாக்காக நற்றிணையில் இரண்டு பாடல்கள் உள்ளன.

வேள் னோமாளர்:—இவர் பாடிய ஏறாண்முல்லைத்துறை மிக்க பொருள் நயமுடையது.

வெறிபாடிய காமக்கண்ணியார்:—இவர் பெண்பாலார். காமக்கண்ணி (காமாக்ஷி) யென்பது காஞ்சிநகரத்திற் கோயில்கொண்டெழுந் தருளிய அம்பிகையின் திருநாமம். வெறியென்பது தெய்வமேறப் பெற்று ஒருத்தியாதெல். இது வெறியாட்டமெனவும் வழங்கும்; இதன் இயல்பை நன்றாக விளக்கிப் பாடியிருத்தலால், 'வெறிபாடிய' என்னும் அடைமொழி இவர் பெயர்க்குமுன் சேர்க்கப்பெற்றது; அகநா. ௨௨, ௬௨; நற். ௨௬௮. இவர் பெயர் வெறியாடிய காமக் கண்ணியாரெனவும் பிரதிகளிற் காணப்படுகின்றது. இவர் இந் தூலிற் பாடிய செருவிடைவீழ்தல், குதிரைமறமென்னுந் துறைப் பாடல்கள் அறிதற்பாலன.

வேம்பற்றாரீக் குமரனார்:—வேம்பற்றாரென்பது மதுரைக்குக் கிழக்கே யுள்ள தோரூர்; வேம்பத்தாரென இக்காலத்து வழங்கும்; துலசேகரசுதர்வேதீமங்கலமென்றும் இதனுக்கு ஒரு பெயருண் டென்று சிலாசாசனத்தாற் றெரிகிறது. கடைச்சங்கப் புலவர் காலத்தொடங்கி இன்றுவரை அந்தணர்களே தமிழ்ப்புலவர்களாக இவ்வுரில் விளங்கியிருத்தல் கண்டாதலாலும், பெயராலும் இவர்

அந்தணராகக் கருதப்படுகிறார்.

ஆசிரியர் பெயரில்லாத பாட்டுக்கள்:—உசச, உசுச - ஏ, உசுந, உசுள -
அ, உசுள, கூ௦௭, கூ௨சு, கூ௨௭ - அ, கூ௩சு, கூ௩சு - ச௦, கூ௩௩, கூ௩க.

*முற்றுட்டு - ஸர்வமானியம்.

பாடப்பட்டோர் வரலாறு.

அததை:—இவன் பரிசிலர்க்கு யானைகொடுக்கும் கொடையாளி
களுள் ஒருவன்; போர்செய்தலில் வல்லவன்; இவன் ஊர் மதுரை;
இவற்றை, “இன்கடுங் கள்ளி னருதை களிற்றொடு, நன்கல னீயு நாண்
மகிழ்நுக்கை” (அகநா. எசு), “பாவடி யானை பரிசிலர்க் கருகாச், சீர்
கெழு நோன்ற ளருதை”, “மணநாறு மார்பின் மறப்போ ருதை, குண்டு
நீர் வரைப்பிற் கூடல்” (உசுந, கூச௭) என்பவற்றாலுணர்க. இவனைப்
புகழ்ந்த புலவர்: வெள்ளெருக்கிலையார், கபிலர்; இவன் பெயர் அஃதை
யென்றும் பிரதியிற் காணப்படும்.

அத்யமான் தகடீர் பொருதுவீழ்ந்த எழினி:—இவன் ஓரசன்;
போரில் வல்லவன்; சிறந்த கொடையாளிகளுள் ஒருவன்; செங்கோலை
யுடையவன்; இவன் யுத்தத்தில் இறந்தபொழுது பிரிவாற்றாது வருந்தி
யமனை நோக்கி, “நோயுழந்து வையிய வலகினு மிகநனி, நீயிழந்தனையே
யறனில் கூற்றம், வாழ்தலின் வருடம் வயல்வள னறியான், வீழ்குடி யுழ
வன் வித்துண் டாஅங், கொருவ னொருயி ருண்ணு யாயின், நோரார் பல்
லயிர் பருகி, ஆர்குவை மன்னோவாவ னமரடி களத்தே” என்று அரிசில்

கிழார் கூறிய பாட்டே இவன் இத்தன்மையொத்தலைப் புலப்படுத்தும்; அதியமான் தகடுரெறிந்துவீழ்ந்த எழினியென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

அதியமான் நெடுமானஞ்சி:—இவன் கடையெழுவன்னல்களிலொருவன்; யுத்தத்திற் பேர்பெற்ற வீரன்; ஒருவகை வீரர்களாகிய மழவர்களுக்குத் தலைவன்; ஒரு காலத்தில், உண்டோரை நெடுங்காலம் சீவித் திருக்கச் செய்யும் கருநெல்லிப்பழத்தைப் பெற்று அதனை ஒளவைக்குக் கொடுத்துப் புகழ்பெற்றவன்; காஞ்சிநகரத்திருந்த தொண்டைமானென்னும் அரசனிடம் ஒளவையைத் தூதுவிடுத்தோன்; சோமானுடைய உறவினன்; பனைமாலையை யுடையவன்; வெட்சிப்பூவையும் வேங்கைப்பூவையும் அணிவோன்; அரசரெழுவர்க்குரிய ஏழிலாஞ்சனையும் நாமும் அரசவுரிமையு முடையோன்; மேற்கூறிய அரசர் எழுவரோடு பகைத்து மேற்சென்று அவரைப் போரில் வென்றோன்; பாணர் புகழ்ந்து பாடும்படி கோவலனாரையும் வென்றான். இவனுடைய ஊர் தகடூர்; இவன் மலை குதிரைமலை; இவன் மகன் பொருட்டெழினி; 48 புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

இவன் முன்னோர், தேவர்களைப் போற்றி வழிபட்டு விண்ணுலகிலிருந்து கரும்பை இவ்வுலகிற் கொணர்ந்தனர். அவர்களுக்கு வரங்கொடுக்கும் பொருட்டுத் தேவர்கள் வந்து தங்கிய தொருசோலை இவனுரில் இருந்தது. இவன் பெயர் அதிகமான் நெடுமானஞ்சி யெனவும், நெடுமானஞ்சி யெனவும், அஞ்சி யெனவும், எழினி யெனவும் வழங்கும்; கடுஅ. இவன் சோமான் பெருஞ்சோலிரும்பொறையால் வொல்லப்பட்டானென்று பதிற்றுப்

பத்துள் எட்டாம்பத்தினால் விளங்குகின்றது. 'ஒருவன்மேற் சென்றுழி ஒருவன் எதிர்செல்லாது தன் மதிற்புறத்து வருந்துணையும் இருப்பின் அஃது உழினைஞயின் அடங்கும்; அது சேரமான் செல்வுழித் தகடுரிடை அதியமானிருந்ததாம்' (தொல். புறத்திணை. சூ. 7, ந.) என்றதனால் இவனுடைய வரலாற்றின் ஒரு பகுதி அறியப்படுகின்றது. இவனைப் பாடியவர்கள்: ஔவையார், பரணர், பெருஞ்சித்திரனார், பொன்முடியார்.

அதியமான் நெடுமானஞ்சிமகன் பொருட்டெழினி :— இவன் கொடையும் இன்பச்சிறப்பும் வென்றிச்சிறப்புமுடையோன்; இவன் பெயர் அதியமான் மகன் பொருட்டெழினி எனவும் வழங்கும்; இவனைப் பாடியவர் ஔவையார்.

அந்நுவஞ்சாத்தன்:—இப்பெயர்க்கு அந்துவன் மகனாகிய சாத்தனென்ப பொருள் கொள்க. இவன் ஒல்லையூர் தந்த பூதப்பாண்டியனுடைய நண்பருள் ஒருவன்; "உரைசா லந்துவஞ் சாத்தனும்" (எக.)

அந்நுவன்கீரன்:—இதற்கு அந்துவன் மகனாகிய கீரனென்பது பொருள். இவனுக்குக் கொடையைச் செவியறிவுறுத்திப் பாடிய புலவர் காவட்டனார்.

அம்பர்கிழாஅன் அருவந்தை:—இவனைப் பாடிய புலவர் கல்லாடனார்; ௯௮௫-ஆம் செய்யுளின் 9-10-ஆம் அடிகளின் குறிப்பாற் பிற வரலாறுகளை உணர்க.

அவியன்:—ஒருபகாரி; இவனைப் பாடியவர் மாறோக்கத்து நப்பசலையார்.

ஆதனழிசி:—ஒல்லையூர் தந்த பூதப்பாண்டியனுடைய நண்பருள் ஒருவன்.

ஆதனுங்கன்:—இவன் கொடையாளிகளுள் ஒருவன்; வேங்கடமலையின் தலைவன்; இவனைப்பாடிய புலவர் கள்ளில் ஆத்திரையனார். இவன் அருமைபெருமையை இப்புலவர் பாடிய பாடல்கள் புலப்படுத்தும்.

ஆந்தை:—இவன் ஒல்லையூர் தந்த பூதப்பாண்டியனுடைய நண்பருள் ஒருவன்; இவனுடைய ஊர் எயிலென்பது; “மன்னெயி லாந்தையும்” (எக.)

ஆழார் மல்லன்:—முக்காவனாட்டு ஆழார்மல்லனென்னும் பெயரைப் பார்க்க.

41/10401/P3

பாடப்பட்டோர் வரலாறு.

49.

ஆய்:—இருவகைவேளாளரில் இவன் உழுவித்தண்போர்வகையினன்; அரசராற் கொடுக்கப்படும் வேளென்னும் உரிமையடைந்தோன்; கடையெழுவள்ளல்களில் ஒருவன்; சிறந்த வீரன்; பொதியின் மலைத்தலைவன்; அதனருகேயுள்ள ஆய்குடி என்பது இவனுடைய ஊர்; ஆய் அண்டிநென்றும், அண்டிநென்றும் இவன் பெயர் வழங்கும்; பாணர்க்கும் இராவலர்க்கும் யானைகளையும் பிறவற்றையும் மிகுதியாகக் கொடுத்தோன்; சரபுன்னைப்பூ மாலைமைய உடையவன்; கொங்கு நாட்டாரோடு போர்செய்து அவர்களைப் புறங்காட்டியோடச் செய்தோன்; யாதொரு பயனையும் கருதாது இராவலர்க்குக் கொடுத்து மகிழ்வித்தலையே கடனாகவுடையோன்; இவனுடைய நற்குண நற்செய்கைகளையாவும் மனமுருகிப் புலவர்கள் இவனைப் பாடிய பாட்டுக்களால் (கடஎ - ஈச, உசு - சக, ஈச - டி) நன்கு புலப்படும்; இன்னும், பாம்பு பெற்றுக்கொடுத்த நீலஉடையினை ஆலின் கீழெழுந்தருளிய தலைவனுக்கு (பரமசிவனுக்கு) இவன் கொடுத்தனன்; இதனை, “நீல நாக நல்கிய கலிங்கம், ஆலமர் செல்வந் கமர்ந்தனன் கொடுத்த, சாவந்தாகிய சாந்துபுலர் தினிதோன், ஆர்வ நன்மொழி யாயும்” (96 - 9) என்னும் சிறுபாணுற்றுப்படையால் உணர்க. இவனைப் பாடிய புலவர்கள்: உறையூர் ஏணிச்சேரி முடமோசியார், துறையூர் ஓடைசிழார், குட்டுவன் கீரனார். இவர்களுள் இவன் இறந்தபின்பும் இருந்தோர்: துறையூர்

ஒடைகிழாரொழிந்த மற்றையோர்.

இயக்கள்:—இவன் ஒல்லையூர் தந்த பூதப்பாண்டியனுடைய நண்பருள் ஒருவன்.

இருங்கோவேள்:—இவன் கொடையாளிகளுள் ஒருவன்; வடபக்கத்தில் ஒரு முனிவருடைய ஓமகுண்டத்திலே தோன்றித் துவராபதியை (துவாராசமுத்திரத்தை) ஆண்டு நாற்பத்தொன்பது தலைமுறை தொன்று தொட்டுவந்த வேளிர்களுள் ஒருவன்; ஒரு பெரியோர் தவஞ்செய்து கொண்டிருக்கையில் அவருக்கு இடையூறு செய்யவந்த புலியொன்றை அவர் கட்டளையின்படி கொன்றமையால் இவனுக்குப் புலிகடிமாலென்று ஒரு பெயர் உண்டாயிற்றென்பர்; இவற்றை, “நீயே, வடபான் முனிவன் நடவினுட் டோன்றிச், செம்புபுனைந் தியற்றிய சேனெனும் புரிசை, உவரா வீகைத் துவரை யாண்டு, நாற்பத் தொன்பது வழிமுறை வந்த, வேளிருள் வேளே”, “ஒலியற் கண்ணிப் புலிகடி மாஅல்” என்பவற்றை லுணர்க. வேன்பாரி இறந்த பின்பு அவன் புதல்வியரை அழைத்துவந்து மணஞ்செய்து கொள்ளும்படி கபிலர் புகழ்ந்துவேண்ட, அத்தற்கு உடம்படாது மறுத்தமையால் இவன் அவரால் வெறுக்கப்பட்டான்.

இளங்கண்கரக்கோ:—இவன் கண்டகர்கோவின் தம்பி; இவனும் இளங்கண்கோவும் ஒருங்கிருந்தபொழுது அங்கு; வந்த பெருந்தலைச்

G

சாத்தனார் இவனை மட்டும் தழுவ, அவன் இவ்வாறுசெய்தது என்னையென, அவர் இவன் மேம்பாட்டைப் புகழ்ந்தும் அவனை அவமதித்தும் பாடினார்.

இளங்குமணன்:—இவன் குமணன் தம்பி; இவன் தன் தமையனும் சிறந்த கொடையாளியுமாகிய குமணன்பாற் பகைமையுற்று அவன் நாட்டைக் கைக்கொண்டு, காட்டிற் புருந்து ஒளித்திருந்த அவனைக் கொல்ல நினைந்து பின்பு பெருந்தலைச்சாத்தனரால் அப்பகைமை ஒழிந்து வாழ்ந்தான்.

இளந்தந்தன்:—இவன் ஒரு புலவன்; சோழன் நலங்கிள்ளியிடத் திருந்து உறையூர் புருந்தபொழுது, ஒற்றுவந்தானென்று காரியாற்றுத் தஞ்சைய நெடுங்கிள்ளியால் எண்ணப்பட்டு அவன் கொல்லப்புருந்த விடத்துக் கோவூர் கிழாராற் பாடி விடுவிக்கப்பட்டான்.

இளவிச்சிக்கோ:—இவன் விச்சிக்கோவின் தம்பி; இவனைப்பற்றிய வரலாற்றை 'இளங்கண்மரக்கோ' என்பதிற் காண்க. இவன் பெயர் இளவச்சிரக்கோவெனவும் வழங்கும்; இவன்காலத்துப் புலவர் பெருந்தலைச்சாத்தனார்.

இளவேளியான்:—இவன் வெளிமானுடைய தம்பி; உலோபகுணமுடையவன்; கல்விமான்கள்பால் அன்பில்லாதவன். வெளிமானிறந்த பின்பு பெருஞ்சித்திரனார் வந்து, 'பரிசில்கொடு' என்று கேட்ப, சிறிது கொடுத்தமையின் அவரால் அவமதித்துப் பாடப்பெற்றான்; இவன் காலத்துப்புலவர் பெருஞ்சித்திரனார்.

சுந்தரர் கிழான் தோயன்மாறன்:—இவன் சிறிது செல்வமுடைய வானுயினும் பரிசிலர்க்கு இல்லையென்னுது கொடுப்போன்; தன் அரசனுக்கு வந்த துன்பங்களைத் தாங்கிப் பகைவரை வெல்லும் வீரமுடையோன்; இவனைப் பாடிய புலவர்: கோனாட்டு எறிச்சிலூர் மாடலன் மதுரைக்குமாரனார்; சுந்தரர் கிழான் கோயமானெனவும்பிரதிபேதமுண்டு.

எயின்ன்:—ஒருபகாரி; இவனது ஊர் வாகையென்பது; இவனைப் பாராட்டிய புலவர் மதுரைப் படைமங்க மன்னியார்.

எவ்வி:—வேளெவ்வியென்னும் பெயரைப் பார்க்க.

எழின்:—இவன் கடையெழுவள்ளல்களில் ஒருவன்; கூவிளங்கண் ணியையுடையான்; குதிரைமலை இவனுடையது.

ஏறையக்கோள்:—இவன் குறவர்கள் தலைவன்; காந்தட்பூமாலையை அணிவோன்; மலையாட்டை ஆள்வோன்; நற்குணநற்செய்கையை உடையவன்; இவனைப் பாடியவர் குறமகன் இளவெயினியென்பார்.

ஏறுநீ திருக்கீள்ளி:—இவன் கொட்டையும் வீரமும்முடையான்; இவனைப் பாடிய புலவர்: கோனாட்டு எறிச்சிணூர் மாடலன் மதுரைக்குமாறாச்.

பாடப்பட்டோர் வரலாறு.

51.

ஏறையென்பது அரசரைக் கொடுக்கப்படும் பட்டப்பெயர்; தொல்காப்பியப் புறத்திணையியல் 8 - ஆம் குத்திர (ந.) உரையிற் காண்க.

ஒல்லையூர்க்குமான் மகன் பெருஞ்சாத்தன் :—இவன் வீராக்கும் பாணாக்கும் விறலியாக்கும் பேருதவி புரிந்தோன்; வலியவீரன்; இவன் இறந்த பின்பு பிரிவாற்றாது பாடிய புலவர்: குடவாயிற்கீர்த்தனார், தொழித்தலை விழுத்தண்டினார். இவன்பெயர் சாத்தனெனவும் வழங்கும்.

ஓய்மான நல்லயக்கோடன் :—இவன், ஓய்மானாட்டு நல்லியக் கோடெனனவும் வழங்கப்படுவான். இவன் ஒரு சிற்றரசன்; சிறுபாணற்றுப்படைத் தலைவன்; இவன்காலத்தில் இவனைப்போன்ற பெருங்கொடையாளிகள் யாரும் இலரென்று தெரிகின்றது. பேகன் முதலிய எழுவள்ளல்களுக்கும் இவன் காலத்தார் பிந்தியவன்; இவை, அப்பாட்டிலுள்ள, “வஞ்சியும் வறிதே”, “மதுரையும் வறிதே”, “உறந்தையும் வறிதே” என்பவற்றாலும் அதன் 84 - ஆம் அடி முதலியவற்றாலும் விளங்கும். இவன் பரம்பரையில் ஓய்மானநல்லியாதன் ஓய்மானவில்லியாதென்ற இரண்டு பாகாரிகள் இருந்து விளங்கினார்களென்று இந்நூலால் தெரிகின்றது. இவனைப் பாடிய நல்லிசைப் புலவர்கள்: நல்லூர் நத்தத்தனாரும், புறத்திணைநன்னகருமாவார். கிடங்கிலென்னும் ஊரும் திருத்திண்டிசுவரமும் (திண்டிவனமும்) ஓய்மானாட்டில் உள்ளனவென்று தென்னிந்திய சிலாசாசனத்தின் 3-ஆம் தொகுதி, 2-ஆம் பகுதி, 201-ஆம் பக்கத்திலுள்ள சாசனத்தால் தெரிகின்றது; கிடங்கில் (சிறுபாண். 160) என்பது திண்டிவனத்தைச் சார்ந்த ஊர்களுனொன்று; இக்காலத்துக் கிடங்காலென வழங்கும்; யாப்பநங்கலவிநுத்தியின் மேற்கோளாகிய “கிடங்கிற் கிடங்கில்” என்னும் வெண்பாவில் வந்துள்ள கிடங்கிலென்னுமூர் இதுவே. இவ்வூரின் சிதைந்த அகழியும் இடிந்த கோட்டையும் இன்றும் காணப்படுகின்றன. இவனுடைய ஊர்களுள் ஒன்றாகிய மாவிலங்கை (கஞ்சு) புனாட்டிக்கு வடக்குள்ள அருவாநாடி, அருவாவடதலை நாடென்ற இரண்டும் சேர்ந்த இடமென்று கூறுவர். அவ்வூர் சிறுபாணற்றுப்படையாலும் இவனதென்று தெரிகின்றது. இவனுடைய மற்ற ஊர்களுள் எயிற்பட்டினம், வேலூர், ஆழ்வாரென்பவை தொண்டைநாட்டிலுள்ள இருபத்துநான்கு கோட்டங்களுள் மூன்று கோட்டங்களுக்குத் தலைநகரங்களாகவுள்ளவை. வேலூர் உப்புவேலூரென்று இக்காலத்து வழங்கு

கனறவதன்பா. “உறுபுலத் துபபி னோவியர் பெருமகன்” (சிறுபாண்.

122) என்பதனால், ஒவியர்துடியிற் பிறந்தவனென்று எண்ணப்படுகின்றான். ஒவியர்குடி. நாகர் வகுப்பினுள் ஒரு பிரிவென்பார். இவன்பெயர் ஏறுமா நாட்டு நல்லியக்கோடனெனவும், வழுங்கும்.

ஓய்மாண் வில்லியாதல்:—இவன் இவற்றை என்னுமூர்க்குத் தலைவன்; இவ்விலங்கை மேற்குறிய மாவிலங்கையென்னும் ஊரென்பதும், இவன்

52. புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

மேற்குறிய ஓய்மான் நல்லியக்கோடன் பரம்பரையைச் சார்ந்தோனென்பதும் ஊகித்தறியப்படுகின்றன. இவனைப் பாடிய புலவர் புறத்தினை கண்ணுக்கனார்.

கடியநெடுவேடீவேன்:—இவன் கொடையாளிகளுளொருவன்; வேடர்கள் தலைவன்; தன்னைச் சார்ந்தவர்களுக்கு உதவிபுரிந்து பகைவர்களை அழிக்கும் வன்மையுடையவன்; கோடையென்னும் மலைக்குத் தலைவன்; இவனைப் பாடியவர் பெருந்தலைச்சாத்தனார்.

கண்ணகர்கோப் பெருநள்ளி:—இவன் கடையெழு வள்ளல்களில் ஒருவன்; தோட்டியென்னும் மலைக்கும் அதனைச் சார்ந்த மலைநாட்டிற்கும் காட்டுநாட்டிற்கும் தலைவன்; “கரவாது, ஈட்டோ ருவாப்ப நடைப் பரிகாரம், முட்டாது கொடுத்த முனைவிளங்கு தடக்கைத், துளிமழை பொழியும் வளிதுஞ்ச நெடுங்கோட்டு, நளிமலை நாட னள்ளியும்” (103 - 7) எனச் சிறுபாணுற்றுப்படையிலும் இவனைப் புகழ்ந்து கூறினர்; இவன் பெயர் கண்டிற்கோப்பெருநள்ளி யெனவும், நள்ளி யெனவும், கண்டிற்கோப்பெருநற்கிள்ளியெனவும் பிரதிகளிற் காணப்

படம். இவனைப் பாடிய புலவர்: வன்பாணர், பெருத்தலைச்சாத்தனார்.

கண்ணகி:—இவன், வையாலிக்கோப் பெரும்பேகனுக்குரியவன்; ஒருகாலத்து அவனால் துறக்கப்பட்டுப் பிரிவாற்றாது வருந்திக் கபிலர், பாணர், அரிசில்கிழார், பெருங்குன்றூர்கிழாரென்பவர்கள் தன்னை அவனோடு சேர்த்து வைத்தற்கு அவனைப் பாடிவேண்டும்படி பெருமையுற்றவன்; 'கண்ணகி காரணமாக வையாலிக்கோப் பெரும்பேகனைப் பாணர்பாடிய கைக்கிளைவகைப் பாடாண்பாட்டு' (தொல். புறத்திணை. கு. 35, ந.) என்பதனாலும் இது விளங்குகின்றது. இவன் சிலப்பதிகாரத்துக் கூறப்பட்டுள்ள கண்ணகியல்லள்.

கந்தன்:—இது காஞ்சிற் பொருளனது இயற்பெயர்.

கபிலர்:—இவர்வரலாற்றைப் பாடினோர் பெயர்வரிசையிற் காண்க.

கரிகால்வளவன்:—இவன் வரலாற்றைச் சோழன் கரிகாற்பெருவளத்தானென்னும் பெயரிற் காண்க.

தரும்பனூர்கிழான்:—இவன் வேங்கடமலையைச் சார்ந்த நாட்டையுடையவன்; இவனைப் பாடியவர்: நன்காகனார், புறத்திணை நன்காகனார்.

காரியாற்றுத் துஞ்சிய நெடுங்கிள்ளி:—இவன் சோழபரம்பரையைச் சார்ந்தோன்; உறையூரில் இருந்தோன்; சோழன் நலங்கிள்ளிக்குப் பகைவன்; இவன் பெயர் நெடுங்கிள்ளியெனவும் வழங்கும்; இவனைப் பாடியவர் கோலூர்கிழார். 'இளந்தத்தன்' என்னும் புலவர் இவன்காலத்தவரே. 'காரியாற்றுத் துஞ்சிய' என்பதற்குக் காரியாற்றென்னுமிடத்தில் இறந்த என்பது பொருள்.

கானப்பேரேயில்கடந்த உக்கிரப்பெருவழுதி:—இவன், சேரமான் மாவெண்கோ, சோழன் இராசசூயம் வேட்ட பெருநற்கிள்ளி யென்பவர் களுடைய நண்பன்; கடைச்சங்கமீது பான்டியர் நாற்பத்தொன் பதின்மருள் ஒருவன்; இதனை இறையனாரடப்போருளையாலும் சிலப் பதிகார வரையாலும் உணர்க. இவன் முன்னிலையில் திருக்குறள் அரங் கேற்றப்பட்டதென்றசெய்தி, அக்குறளுக்கு இவன் கொடுத்த, “நான் மறையின் மெய்ப்பொருளை” என்னும் வெண்பாவிற் காணப்படுகிறது; எட்டுத்தொகையுள் அகநானூற்றைத் தொகுப்பித்தோன் இவனே. “புல வரையிறந்த” என்னும் புறப்பட்டால், வேங்கைமார்பனென்னும் பகை வனை வென்று அவன் ஆட்சியிலிருந்த பல சிற்றாண்களையுடைய கானப் பேராரணைக் கைக்கொண்டானென்று விளங்குகின்றது; இவன்பெயர், பான்டியன் உக்கிரப்பெருவழுதி யெனவும், உக்கிரப்பெருவழுதி யெனவும், பான்டியன் கானப்பேர் தந்த உக்கிரப்பெருவழுதி யெனவும் வழங்கும். இவனைப் பாடிய புலவர்: ஐயூர்மூலங்கிழார், ஒளவையார்.

குமணன்:—இவன் மிக்க கொடையாளி; முதிர்மென்னும் மலைக் குத் தலைவன்; இவன்காலம் கடையெழுவள்ளல்களின் பிற்காலம். தன் தம்பியால் நாடு கொள்ளப்பட்டிக் காடுபற்றியிருந்தபொழுது பெருந்தலைச் சாத்தனார் இரப்பத் தனது தலை கொடுத்தற்கு வானைக் கொடுத்தோன். இவன் கொடைவிசேடம் முதலியவற்றை, இந்நூல், கடுஅ - ககடு ஆம் பாடல்கள் புலப்படுத்தும். இவனைப் பாடிய புலவர்: பெருஞ்சித்திரனார்; பெருந்தலைச் சாத்தனார்.

குளமுற்றத்துக் துஞ்சிய கிள்ளிவளவன்:—இவன் குளமுற்றமென் னும் இடத்தில் இறந்ததுபற்றி இப்பெயர் பெற்றான்.

கோண்கானங்கீழான்:—இவன் கொடை வெற்றி இரண்டுமுடையோன்; கொண்கானமென்னும் மலைக்குத் தலைவன்; கொண்கானம் - கொங்கணம். இவனைப் பாடிய புலவர் மோசிகோனார்.

கோச்சேரமான் யானைக்கட்சேய்மாந்தரஞ் சேரலிரும்பொறை:—இவன் செங்கோலையுடையவன்; யானையினது பார்வைபோலும் பார்வையையுடையவன்; கொல்லிமலைக்குத் தலைவன்; விளங்கிலென்னும் ஊரார்க்குப் பகைவரான்வந்த துன்பத்தைத் தீர்த்தோன்; கபிலருடைய நண்பன்; கடற்கரையிலுள்ள தொண்டியென்னும் நகரத்தை ஆண்டோன்; ஒரு காலத்து, பாண்டியன் தலையாலங்கானத்துச் செருவென்றநெடுஞ் செழியனாற் கட்டப்பட்டுப் பின்பு அதனை நீக்கிக்கொண்டு புதழ் பெற்றோன்; சோழன் இராசகுமம் வேட்ட பெருநற்கிள்ளியொடு போர் செய்தோன்; இவன் பெயர் யானைக்கட்சேய்மாந்தரஞ் சேரலிரும்.

54

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

பொறை யெனவும், சேரமான் யானைக்கட்சேய் மாந்தரஞ் சேரலிரும் பொறை யெனவும், சேரன் மாந்தரஞ் சேரலிரும்பொறை யெனவும் வழங்கும். எட்டுத்தொகையுள் ஒன்றாகிய ஐங்குறுநூற்றைத் தொகுப்பித் தோன் இவனே. இவனைப் பாடிய புலவர்: குறுங்கோழியூர்கிழார், பொருந்தில் இளங்கோனார், கூடலூர்கிழார்; இவருள் இவன் இறந்த பின்பும் இருந்தவர்: கூடலூர்கிழார்.

கோப்பெருஞ்சோழன்:—இவனுடைய இராசதானி உறையூர்; பிசிராந்தையார்க்கும் பொத்தியார்க்கும் உயிர் நண்பன்; இவன் தன் பிள்ளைகள் இருவரோடு பகைமைகொண்டு போர்செய்தற்கு எழுந்த பொழுது புல்லாற்றார் எயிற்றியனாரைச் சமாதானம் செய்யப்பட்டான். செய்யுள் செய்தலில் வல்லவன்; இவன், பின்பு எல்லாவற்றையுந் துறந்து வடக்கிருந்து, உடன் உயிர் நீத்தற்குவந்த பொத்தியாரை, 'மகன் பிறந்த பின் வருக' எனக் கூறித் தான் உயிர்நீத்துக் கல்லாகியும், அவ்வாறு வந்த அவருக்கு இடங்கொடுத்துப் புகழ்பெற்றுவிளங்கினான்; இவன் வடக்கிருந்ததைக் கேட்டு வந்த பிசிராந்தையாரும் உடன் உயிர்நீத்தனர்; இதனை, "புனர்ச்சி பழகுதல் வேண்டா" என்னுந் திருக்குறளுக்குப் பரிமேலழக ரெழுதிய விசேடவுரையாலும், "தோழிதாயே" (தொல். கற்பு. சூ. 52) என்பதனுரையாலுமுணர்க. இவன் இளஞ்சேரலிரும் பொறையால் வெல்லப்பட்டான் போலும் (பதிற். 9 - ஆம் பத்தின் பதிகம்.) இவனைப் பாடிய புலவர்: பிசிராந்தையார், புல்லாற்றாரெயிற்றியனார், பொத்தியார், கருவூர்ப் பெருஞ்சதுக்கத்துப் பூதநாதனார்; இவ்வரசனும் இப்புலவர்களும் அவ்வச்சமயத்துக் கூறிய பாடல்கள் மிக அற்புதமானவை.

சிறுதுழிகிழான் பண்ணன்:—இவன் சோழன் குளமுற்றத்துத் துஞ்சிய கிள்ளிவளவனுடைய நண்பருள் ஒருவன்; சிறந்த கொடையாளி; "தனக்கென வாழாப் பிறர்க்குரி யானன், பண்ணன் சிறுதுழிப் படப்பை துண்ணிலைப், புன்காழ் நெல்லிப் பைங்காய்" என அகநானூற்று ௫௪ - ஆம்

பாட்டிலும் இவன் பாராட்டப்பட்டிருத்தல் காண்க. இவன் பெயர் பண்ணெனவும் வழங்கும். இவனைப் பாடியவர்கள்: கோவூர்கிழார், சோழன் குளமுற்றத்துத் தஞ்சிய கிள்ளிவளவன், மதுரை அளக்கர் ஞாழார் மகனார் மள்ளனார்.

சேரமான் அந்நிவலஞ்சேரல் இரும்பொறை:—இவன் சோழன் முடித்தலைக் கோப்பெருநகரின்னியின் பகைவன்; உறையூர் வணிக்சேரி முட்டோசியாருடைய நண்பன்.

சேரமான் கடலோட்டிய வேல்கேழ் தடவேள்:—இவன் போரில் வல்லவன்; இவனைப் பாடிய புலவர் பரணர். பதிற்றுப்பத்தில் ஐந்தாம்

பாடப்பட்டோர் வரலாறு. 55

பத்தை யேற்று அதனைப் பாடிய பரணர்க்கு உம்பற்காட்டுவாரியையும் தன் மகன் குட்டுவன்சேரலையும் பரிசில் கொடுத்தோன் இவனே. இவன் கடலோட்டிய வரலாறு, “கோடுநால் பெளவங் கலங்க வேலிட், டெடநிறைப் பாப்பிற் படுகட லோட்டிய, டெல்புகழ்க் குட்டுவன்” (பதிற். ௪௬), “மட்டவிழ் தெரியன் மறப்போர்க் குட்டுவன், பொருமுரண்

பெருஅது விலங்குசினஞ் சிறந்து, செருச்செய் முன்பொடு முந்நீர் முற்றி, ஒங்குதிரைப் பெளவ நீங்க வோட்டிய, நீர்மா ணெஃகம்” (அகநா. ௨௧௨), “கொடும்போர் கடந்து நெடுங்கட லோட்டி” (சிலப். ௨௮ : 119), “பொங்கிரும் பாப்பிற் கடல்பிறக் கோட்டி” (ஊ. ௩௦: கட்டுரை, 19) என்பவற்றாலும் அறியலாகும்.

இவன் கடல்பிறக்கோட்டிய செங்குட்டுவனெனவும் வழங்கப்படுவன்.

சேரமான் கடுங்கோவாழியாதன்:—இவன் சிறந்த வீரன்; பதிற்றுப் பத்தில், கபிலர்பாடிய ஏழாம்பத்தைக் கேட்டு அவருக்கு துறையிரம் காணமும், ஒரு மலைமீதேறிக்கண்ட நாமம் பரிசிலாகக் கொடுத்தனன். இதனைப் பதிற்றுப்பத்து, 7 - ஆம் பத்தின் பதிகத்தால் உணர்க. இவனைப் பாடிய புலவர்: கபிலர்.

சேரமான் கருவூரேறிய

ஒளவாட்கோப்பெருஞ்சேரலிநம்பொறை:- இவனைக் கண்டபொழுது கரிவெருடத்தலையார்க்குப் பழைய கல்லு டம்பு கிடைத்தது; இவனைப் பாடிய புலவர் அவரே.

சேரமான் துட்டுவன் கோதை:—இவன் இரவலர்க்கு வேண்டியவற் றைக் கொடுப்பவன்; வீரன்; குட்டுவன் - குட்டகாட்டரசன்; குட்ட நாடு - மலைநாட்டின் ஒருபகுதி. இவனைப்பாடிய புலவர் கோனாட்டு எறிச்சிலூர் மாடலன் மதுரைக்குமரனார்.

சேரமான் துடக்கோச் சேரலிநம்பொறை:—இவன்பெயர் துடக்கோ இளஞ்சேரலிரும்பொறையெனவும் வழங்கும் ; பதிற்றுப்பத்தில், ஒன்பதாம் பத்திற்குத் தலைவன் இவனே; இவனைப் பாடியவர் பெருங் குன்றூர்கிழார்.

சேரமான் துடக்கோ நெடுஞ்சேரலாதன்:—இவன் சோழன்வேற்பகி ரடக்கைப் பெருநற்கின்னியோடு போர்செய்து இறந்தான். அக்காலத்து அக்களத்தில் இவனைப் பாடிய புலவர்கள்: கழாத்தலையார், பரணர்.

சேரமான் கோக்கோதைமார்பன்:—இவன் சிறந்த கொடையாளி; இவன் நகரம் தொண்டியென்பது; இவனைப் பாடிய புலவர் பொய்கையார்; “கோதை மார்ப னுவகையிற் பெரிதே” (அகநா. ௩௪௬.) இவன் நக்கீரனாலும் பாராட்டப்பெற்றவன்.

சேரமான் சிகேற்பள்ளித் துஞ்சிய செல்வக்கடுங்கோவாழியாதன்:—

இவன் சிறந்த கொடையாளி; மிக்க வீரமுடையவன். இவனைப் பாடிய

புலவர் குண்டகெட்பாலியாதனார்.

56

புறநாணாறு மூலமும் உரையும்.

சேரமான் சேல்வக்கடுங்கோ வாழியாதன்:—இவன் புலவர்பால் மிக்க கேயமுடையோன். இவனைப் பாடிய புலவர் கபிலர்.

சேரமான் தகடுரேறிந்த பெருஞ்சேரலரும்பொறை:—இவன், தன் முரசுகட்டிலின்மேல் அறியாமல் ஏறித் துயின்ற மோசிகோளரைத் துன்பஞ் செய்யாமல் அவர் எழுமளவும் கவரிகொண்டு வீசியதனால் அவராற் புகழ்ந்து பாடப்பெற்றான். பகீற்றுப்பகீதுள் எட்டாம்பத்திற்குத் தலைவன் இவனே. அதுபாடிய அரிசில்கிழார்க்கு ஒன்பது நூறு யாக்காணம் பரிசில் கொடுத்தான்; அதியமானுடைய தகடுரை வென்றான்; தகடுரீ யாத்திரை யென்னும் நூல் இவன்காலத்துச் செய்யப்பட்டது போலும்.

சேரமான் பாமுஞ் சேரறிந்த நெய்தலங்கான்ல் இளஞ்சேட் சேள்வி:—இவன், அரசர்களுக்கு இன்றியமையாத குணங்கள் பலவும் நிறைந்தவன்; சோழபரம்பரையிற் பிறந்தவன். ஒரு காலத்துச் சேர மானுடைய பாமுஞ் சேர வென்று கைக்கொண்டான். இதனாலேயே இவனுக்கு இப்பெயர் வந்தது; இரப்போரைப் பாதுகாத்தலேயே விரதமாக வுடையவன்; இவன் பெயர் சோழன் நெய்தலங்கான் விளஞ்சேட்சென்னி யெனவும் வழங்கும். சேரமான் பாமுஞ் சேரென்பதற்குச் சேரமானுடைய பாமுஞ் சேர என்று பொருள்கொள்க. இவனைப் பாடிய புலவர் ஊன்பொதி பசங்குடையார்.

சேரமான் பாலைபாடிய பெருங்கடுங்கோ:—இவன் கொடையும் வீரமும் உடையோன்; பாலைநிலத்தைப் பாடுதலில் ஆற்றல் மிக்கவனாக இருந்ததுபற்றி இவன் இப்பெயர் பெற்றான்; இவன்பெயர் பாலைபாடிய பெருங்கடுங்கோவெனவும் காணப்படுகின்றது. இவனைப் பாடியவர் பேய் மகள் இளவெயினியென்பார்.

சேரமான் பெருஞ்சேரலாதன்:—இவன், சோழன் கரிகாற்பெரு வளத்தானோடு போர்செய்து புறப்புண்ணுற்று நாணி வடக்கிருந்தான். இவனைப் பாடியவர்கள்: கழாத்தலையார், வெண்ணிக் குயத்தியார். இவன் பெயர் சேரமான் பெருந்தோளாதனெனவும் வழங்கும்.

சேரமான் பெருஞ்சோற்று உதயஞ்சேரலாதன்:—இவன், பாரதப் போரிற் பாண்டவர் துரியோதனாகியவரென்னும் இருவகையார் சேனைக் கும் உணவளித்தான். இவ்வாலாற்றை, “ஓரைவரீரைம் பதின்ம ருடன் நெழுந்த, போரிற் பெருஞ்சோறு போற்றாது தானளித்த, சேரன் பொறையன் மலையன்றிறம்பாடி, கார்செய் குழலாட வாடாமோ ஜுசல், கடம்பெறிந்த வாபாடி யாடாமோ ஜுசல்” என்னும் சிலப்பதிகார வாழ்த்துக்கதைச் செய்யுளும் புலப்படுத்தும். இதனாலேயே இவன் இப் பெயர் பெற்றான். இவனைப் பாடிய புலவர் முஞ்சியூர் முடிகாகராயர்.

பாடப்பட்டோர் வரலாறு.

57.

சேரமான் மாந்தரஞ்சேரலரும்பொறை:—கோச்சேரமான் யானைக் கட்சேய் மாந்தரஞ்சேரலரும்பொறை யென்னும் பெயரைப் பார்க்க. மாந்தரன் - ஒரு சேரன் (பதிற். கூ0); “இலமல னன்ன வஞ்செந் நாவிற்கு, புலமீக் கூறும் புரையோ ரேத்தப், பலர்மேந் தோன்றிய கலிகை வள்ளல்,

நிறையருந் தானே வெல்போர் மாந்தரன், பொறையன்" (அகநா. கசஉ); அம்மாந்தான் புதல்வனாதலின் இவனுக்கு இப்பெயர் வாய்ந்தது. இவன் காலத்துப் புலவர் வடமவண்ணக்கன் பெருஞ்சாத்தனார்.

சேரமான் மாரீவெண்கோ:—இவன் காலத்தரசர்: பாண்டியன் கானப்பேரெயில்கடந்த உக்கிரப்பெரு வழுதியும் சோழன் இராசசூயம் வேட்ட பெருநற்கிள்ளியுமாவார்; இவனைப் பாடியவர் ஞானவையார்.

சேரமான் யானைக்கட்சேய் மாந்தரஞ் சேரலிரும்பொறை:—கோச் சேரமான் யானைக்கட்சேய் மாந்தரஞ் சேரலிரும்பொறையென்னும் பெயரைப் பார்க்க. இதனை ஒட்டிப்பெயரென்பர் (இ. வி. சூ. 38, உரை.) இவனைப் பாடிய புலவர் குறுங்கோழியூர்கிழார். இவனுடைய பிற வாலாறுகள் ஐயுறுநூற்றிற் காணலாகும்.

சேரமான் வஞ்சன்:—இவன் பரிசிலர்க்கு வேண்டியவற்றைக் கொடுப்போன்; இவனைப் பாடிய புலவர் திருத்தாமனார்.

சோனாட்டுப் பூஞ்சாற்றார்ப் பார்ப்பான்கௌணியன் விண்ணந் தாயன்:—பூஞ்சாற்றாரென்பது முடிக்கொண்டானுற்றங்கரையிலுள்ளது; இவன் அந்தணர்திலகன்; கௌண்டின்னிய கோத்திரத்திற் பிறந்தோன்; சூதல் முதலிய அறுவகைத்தொழிலிலும் சிறந்து பார்ப்பனவாகை பெற்றோன்; மிக்க கொடையாளி; இவனைப் பாடிய புலவர் ஆவூர் முலங்கிழார். பூஞ்சிற்றாரென்று சில பிரதிகளிற் காணப்படுகின்றது.

சோழநாட்டுப் பீடவூர்கிழாமகன் பெருஞ்சாத்தன்:—இவன் வேளாளரில் உழுவித்துண்போன்; முடியுடைவேந்தற்கு மகட்கொடைநேர்தற்கு உரியோன் (தொல். அகத்திணை. சூ. 30, ந.) இவனைப் பாடிய புலவர் மதுரை நக்கீரர்.

சோழன் இராசதுயம்வேட்ட பெருநற்கீள்ள்:—இவன் யுத்தத்தில் வல்லவன்; தேர்வண்மலையனென்பவனைத் துணையாகக் கொண்டு சேரமான் மாந்தரஞ் சேரலிரும்பொறையோடு பொருது அவனை வென்றான்; சேரமான் மாரிவெண்கோ, பாண்டியன் கானப்பேரெயில்கடந்த உக்கிரப் பெருவழுதி யென்பவர்களின் நண்பன். இவனைப் பாடியவர்கள்: பாண்டரங்கண்ணனார், ஒளவையார், உலோச்சனார். இன்னும் இவன் காலத்துப் புலவர் வடமவண்ணக்கன் பெருஞ்சாத்தனார்.

H

58 புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

சோழன் இலவந்திகைப்பள்ளித் துஞ்சிய நலங்கீள்ள் சேட்சேனீனி:—இவன் சிறந்த வீரன். இவனைப் பாடிய புலவர் கோனாட்டு எறிச்சிலூர் மாடலன் மதுரைக்குமரனார். காலேகப்பள்ளி யெனவும் பிரதிபேத முண்டு.

சோழன் உருவப்பஃறேரிளஞ் சேட்சேனீனி:—இவன் சோழன் கரிகாற் பெருவளத்தான் தந்தை; அழுந்தூர் வேளிடை மகட்கொண்டோன். இதனை “மன்னர்பாங்கின்” (தொல். அகத்திணை. கு. 30, ந.) என்பதன் உரையாலுணர்க; “உருவப்பஃறே ரினையோன் சிறுவன்” (130) என்றார் பெருநராற்றுப்படையிலும்; வீரத்திலும் கொடையிலும் சிறந்தோன். இவன் பெயர் இனையோனெனவும் வழங்கும். இவனைப் பாடிய புலவர்கள்: பரணர், பெருங்குன்றூர்கிழார்.

சோழன்கரிகாற் பெருவளத்தான்:—இவன் சோழன் உருவப்

பகீதேரிளஞ் சேட்சென்னியின் புதல்வன்; பொருந. 130; நாகுகூர் வேளி
டை மகட்கொண்டோன்; தோல். அகத்திணை. சூ. 30, ந. தம்முள்
மாறுபட்டுவந்து தன்னை இளையனென்றிகழ்ந்த முதியோர் பொருட்டுத்
தான் முதியனாய் வந்து அவர்கள் வழக்கைத் தீர்த்தானென்றும், தான்
கருவூரிலிருக்கையில், கழுமலமென்னுமூரிலிருந்த யானையாற் கொண்டு
வரப்பட்டு அரசாட்சிக்குரியனாயினென்றும், இளமையில் நெருப்பார்
சுடப்பட்டு உயிர் பிழைத்தானென்றும், இரும்பிடர்த்தலையாரை அம்மா
ளுக உடையானென்றும் பழமொழி, 21, 62, 105-ஆம் வெண்பாக்களும்
அவற்றின் உரைகளும் விளக்குகின்றன. பொருநராற்றுப்படைக்கும்
பட்டினப்பாலைக்கும் தலைவன் இவனே. பட்டினப்பாலை கேட்டுக்
கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணனாருக்குப் பதினாறுதூறியிரம் பொன் பரிசளித்
தானென்று கலிங்கத்துப்பராணி, இராசபாரம்பரியம் 22-ஆம் செய்யுளால்
விளங்குகின்றது. *வெண்ணியென்னும் ஊர்ப்புறத்தேயுள்ள போர்க்களத்
திற் சோமான் பெருஞ்சோலாதனோடு போர்செய்து அவனையும்
அவனோடு வந்த ஒரு பாண்டியனையும் அக்களத்தில் இவன் வென்றான்;
இஃது, “இரும்பனம் போந்தைத் தோடுங் கருஞ்சினை, அரவாய் வேம்பி
னங்குழைத் தெரியலும், ஒங்கிருஞ் சென்னி மேம்பட மிலைந்த, இரு
பெரு வேந்தரு மொருகளத் தவிய, வெண்ணித் தாக்கிய வெருவரு
கோன்றாட், கண்ணூர் கண்ணிக் கரிகால் வளவன்” (143-8) என்னும்
பொருநராற்றுப்படையால் விளங்குகின்றது. மேற்கூறிய முடிமன்ன
ரிருவரோடு பதினொரு வேளிரையும் அக்களத்தே வென்றனென்று,
“காய்சின மொயம்பிற் பெரும்பெயர்க் கரிகால், ஆர்கலி நறவின் வெண்ணி

*இவ்வூர், சோழகாட்டில் நீடாமங்கலத்திற்கு மேற்கேயுள்ளது;
தேவாரம்பெற்ற சிவஸ்தலம்; கோவிலுண்ணியென வழங்கப்படுகின்றது.

வாயிற், சீர்கெழு மன்னர் மறவிய ஞாட்பின், இயிழிசை முரசம் பொரு
களத் தொழிய்ப், பதினொரு வேளிரோடு வேந்தர் சாய, மொய்வலி யறுத்த
ஞான்றைத், தொய்யா வழந்தா ரார்ப்பினும் பெரிதே” (அகநா. உசசு)
என்பதனால் தெரிகின்றது. இவன் காவிரிப்பூம்பட்டினத்திலிருந்து
அரசாட்சி செய்தானென்பதும், ஒரு காலத்தில் இமயமலைவரையிற்
சென்று இடையிலுள்ள

அரசர்களை வென்றானென்பதும் சிலப்பதிகாரம், கலிங்கத்துப்பராணி,
பெரியபுராணம், காஞ்சிப்புராணம் முதலியவற்றால் தெரிந்த
வரலாறுகள். இவன் வீரருட் சிறந்த வீரன். இவன் பெயர்
‘சோழன் கரிகால்வளவனெனவும், கரிகாலனெனவும்,
கரிகாலெனவும் வழங்கும்; அகநா. கஉஇ, உசசு. இவனைப்
பாடியவர்கள் : கருங்குழ லாதனார், வெண்ணிக் குயத்தியார். இவர்களுள்
இவன் இறந்த பின்பும் இருந்தவர் கருங்குழலாதனார்.

சோழன் தராப்பள்ளித்துஞ்சிய கள்ளிவளவன்:—இவன் ஒரு
சோ னேரி பகைமைகொண்டு அவனது கருவூரை யழித்தான்.
பாடிய புலவர் கோவூர்கிழார்.

இவனைப்

சோழன் தராப்பள்ளித்துஞ்சிய
பெருந்திருமாவளவன்:—இவன்
பாண்டியன் வெள்ளியம்பலத்துத்துஞ்சிய பெருவழுதியோடு
நட்புடை

யவன். இவனைப் பாடிய புலவர்கள்: காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக்
காரிக்
கண்ணனார், உறையூர் மருத்துவன்தாமோதரனார், கோனாட்டி
ஏறிச்சிலார்
மாடலன் மதுரைக்குமாரனார்.

சோழன் குளமுற்றத்துத் துஞ்சிய
கிள்ளிவளவன்:—இவனது
இராசதானி உறையூர்; மிக்க கொடையும் வீரமும்
உடையோன்;
செரியுள் செய்தலில் வல்லவன்; கருவூரை முற்றுகைசெய்து
சேரனை

வென்றவன். இவனைப் பாடிய புலவர்கள்: ஆலத்தூர்கிழார்,
மாரேஞ்சு

கத்து நப்பசலையார், ஆவூர் மூலங்கிழார், இடைக்காடனார்,
ஆடுதுறை

மாசாத்தனார், ஐயூர் முடவனார், கோவூர்கிழார், நல்விழையனார்,
எருக்

காட்டுர்த் தாயங்கண்ணனார், வெள்ளைக்குடி நாகனார்; இவருள்,
இவன்

இறந்தபின்பும் இருந்து பிரிவாற்றாது வருந்தியவர்கள்:
மாரேஞ்சுக்கத்து

நப்பசலையார், ஐயூர்முடவனார், ஆடுதுறை மாசாத்தனார்.

சோழன் சேங்கணன்:—இவன் சேரமான் கணைக்கால்
இரும்

பொறையோடு போர்செய்து அவனைப் பிடித்துக் கட்டிச்
சிறைப்படுத்தி

தினான். பொய்கையார் பாடிய 'களவழிநாற்பது' என்னும்.
நூலின்

தலைவன் இவனே. இவன்காலத்துப் புலவர் பொய்கையார்;
இம்புத்த

கம் 669-ஆம் பக்கத்தின் அடிக்குறிப்பைப் பார்க்க.

60 புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

சோழன் செருப்பாழியேறிந்த இளஞ்சேட்சேனின்:—இவன் மிக்க
வீரமும் கொடையுமுடையோன்; இவனைப் பாடிய புலவர்: ஊன்பொதி.
பசங்குடையார்.

சோழன் நலங்கிள்ளி:—இவன் கவிசெய்தலில் வல்லவன்; பாண்டிய
நாட்டிலிருந்த வழரண்களை அழித்துக் கைக்கொண்டு அவற்றில்
தனது புலிக்கொடியை நாட்டினான்; தன் தாயத்தாரோடு பகைத்து அவர்
களிருந்த ஆவூரையும் உறையூரையும் முற்றுகைசெய்தான்; மாவளத்தா
னென்பவனுக்குத் தமையன்; இவனுக்குச் சேட்சென்னியென்றும்
புட்பகையென்றும் தேர்வண்கிள்ளியென்றும் பெயருண்டு; நெடுங்கிள்ளி
யென்பவனோடு பகைமையுடையோன்; முன்னர், போர்செய்து வெற்றி
கொள்ளுதலையே பொருளாகக் கொண்டிருந்த இவன் உறையூர் முதுகண்
ணன்சாத்தனார் சொல்லாற் பின்பு அதனைத் துறந்து அறஞ்செய்தலையே
மேற்கொண்டான்; இவனைப் பாடிய புலவர்கள்: உறையூர் முதுகண்ணன்

சாத்தனார், கோவூர்கிழார், ஆலத்தூர்கிழார்.

சோழன் நலங்கிள்ளிதம்பி மாவளத்தான்:—இவனைப் பாடிய புலவர் தாமப்பல்கண்ணனார்.

சோழன் நெய்தலங்கான லிளஞ்சேட்சேனீனி:—இவனைப் பாடிய வர்: ஊன்பொதி பசங்குடையார்; நெய்தலங்காலையெனவும் இப்பெயர் சில பிரதிகளிற் காணப்படுகின்றது.

சோழன் போர்வைக்கோப்பெருநற்கிள்ளி:—இவன் தித்தனென் னுஞ் சோழனுடைய மகன். அவனோடு பகைத்து நாடிழந்து வறுமை யுற்றுப் புல்லரிசிக்கூழை யுண்டிருந்தான்; முக்காவல்நாட்டு ஆழார்மல்ல னைப் பொருது கொன்றான். இவனைப் பாடிய புலவர்கள்: சாத்தந்தை யார், பெருக்கோழிநாய்கன் மகன் கக்கண்ணையார்.

சோழன் முடித்தலைக்கோப்பெருநற்கிள்ளி:—இவன் சேரமான் அந்துவஞ்சேரலிரும்பொறையோடு பகைமையுடையவன்; இவனைப் பாடிய புலவர் உறையூர் ஏணிச்சேரிமுடமோசியார்.

சோழன் வேற்பஃறடக்கைப்பெருநற்கிள்ளி:—இவன் சேரமான் குடக்கோ நெடுஞ்சேரலாதனோடு போர்செய்து இறந்தான். அக்காலத்து இவனைப் பாடிய புலவர்: கழாத்தலையார், பாணர்; இவன்பெயர் சோழன் வேற்பஃறடக்கைப் பெருவிற்றங்கிள்ளியெனவும் வழங்கும்.

சோழியவேனாதி கிருகீர்டுவேன்:—இவன் மிக்க கொடையாளி; இவனைப் பாடிய புலவர் கோனாட்டு ஏறிச்சிலூர் மாடலன் மதுரைக் குமரனார்.

தந்துமாறன்:—மிக்க ஒழுக்கமுடையவன்; நிலையாமையை இவனுக்கு அறிவுறுத்திய புலவர் சங்கவருணரென்னும் நாகரியர்.

தருமபுத்திரன்:—இவன் ஓராசன்; இவனைப் பாடிய புலவர் கோதமனார்.

தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற நெடுஞ்செழியன்:—இவன் இளமைப்பருவத்தில் தலையாலங்கானத்தில் கோச்சேரமான் யானைக்கட்சேய் மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறையோடு போர்செய்து அவனைச் சிறைப்படுத்தியதன்றிச் சேரன், சோழன், திதியன், எழினி, எருமையூரன், இருங்கோவேண்மான், பொருநன் என்பவரையும் வென்றான்; வேள் எவ்வியின் மிழலைக்கூற்றத்தையும் பழைய வேளிருடைய முத்தூற்றுக் கூற்றத்தையும் கைக்கொண்டான்; மறக்களவேள்வியும் அறக்களவேள்வியும் செய்தான்; செய்யுள் செய்தலில் வல்லவன்; புலவர்களிடத்து மிக்க அன்புள்ளவன்; உத்தமகுணங்கள் பலவும் உடையோன். மாங்குடி மருதனாரியற்றிய மதுரைக்காஞ்சிக்குத் தலைவன் இவனே. “நகுதக்கனரே” (எஉ) என்னுஞ் செய்யுளை இயற்றியவனாதலால், இவன் நல்லிசைப் புலவர் வரிசையில் விளங்கியவனென்று தெரிகின்றது. “பல்யானை மன்னர் முருங்க” (யா. வி. மேற்) என்னும் பாடலும் இவன் வரலாற்றின் ஒரு பகுதியைத் தெரிவிக்கும். இவன்பெயர் பாண்டியன் தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற நெடுஞ்செழியனெனவும், பாண்டியன் நெடுஞ்செழியனெனவும் வழங்கும். இவனைப் பாடிய புலவர்கள்: குறுங்கோழியூர்கிழார், குடபுலவியனார், கல்லாடனார், மாங்குடிகிழார், இடைக்குன்றார்கிழார்.

தழும்பன்:—இவனைப் பாடியவர் பாணர்.

தாமாந்தோன்றிக்கோன்:—இவன் தோன்றியென்னும் மலைக்குத் தலைவன்; இவனைப் பாடிய புலவர் ஐயூர்முடவனார்.

கீத்தன்:—இவன் உறையூரிலிருந்த ஒரு சோழன்; “நொச்சி வேலித் தித்த னுறந்தை” (அகநா. ௧௨௨) சோழன் போர்வைக்கோப்பெரு நற்கிள்ளியின் தந்தை; அவனோடு மிக்க பகைமைகொண்டிருந்தான்.

தேர்வண் மலையன்:—இவன் சிறந்த வீரன்; சோழன் இராசசூயம் வேட்ட பெருநற்கிள்ளிக்குத் துணையாய்வின்று சேரமான் மாந்தரஞ் சேர விரும்பொறையை வென்றான்; இவனைப் பாடிய புலவர் வடமவண்ணக் கன் பெருஞ்சாத்தனார்.

தொண்டைமான்:—இவன் காஞ்சி நகரத்திருந்த ஓரசன்; அதிய மான் நெடுமானஞ்சிகாலமும் இவன் காலமும் ஒன்றே; இவன்காலத்தவர் ஓளவையார். இவன், தொண்டைமான் இளந்திரையனென்றும் வழங்கப் பெறுவன்; பெரும்பாணாற்றுப்படைக்குத் தலைவன் இவனே; இவனுடைய

பிறப்பின் வரலாறு அந்தால், 29 - 31 ஆம் அடிகளால் அறிய-
 லாகும்; அதில் நாககன்னியென்றது, பீலிவளையையே யென்றும்
 (மணி. உச : 57) அதற்குத் தக்க ஆதாரம் சாசனத்திலும் தூல்
 களிலுமுள்ளதென்றும் சொல்லுகின்றனர்; இவன் முடியுடை மன்னர்
 மூவரோடு சேர்த்து எண்ணப்படும் பெருமை வாய்ந்தவனேனும், “வில்-
 லும் வேலும்” (தொல். மரபு. கு. 83) என்பதன் உரையில், “மன்பெறு
 மரபி னேனோரெனப்படுவார், அரசுபெறு மரபிற் குறநில மன்னரெனக்
 கொள்க ; அவை பெரும்பாணற்றுள்ளும் பிறவற்றுள்ளுக் காணப்படும்”
 எனப் பேராசிரியர் எழுதியிருத்தலால், இவனைக் குறநிலமன்னனாகப்
 பண்டையோர் கொண்டிருந்தனரென்று தெரிகின்றது. இப்பெயர் இளந்-
 திரையனெனவும் திரையனெனவும் தூல்களில் வழங்கும். இவனியற்றிய
 பாடல்களாக நற்றிணையில் மூன்றாம் இந்நூலில் ஒன்றும் காணப்படுதலால்,
 இவன் நல்லிசைப்புலவர்வரிசையிற் சேர்ந்த பெருமை வாய்ந்தவனென்-
 றும் தெரிகின்றது. இளநீரையமென ஒரு தூல் இவனாற் செய்விக்கப்
 பெற்றதென்று இறையனாரடப் போருளுரை, நன்னூல்மயிலேநாதருரை
 முதலியன தெரிவிக்கின்றன; நன்னூல் மயிலேநாதருரையில் (கு. 372)
 திரையனாற் செய்யப்பட்ட ஊர் திரையனது ஊரென்றுபொருள்செய்திருத்-
 தலின், இப்பெயருள்ள ஊரொன்று பண்டைக்காலத்தில் இவனாலோ
 பிறராலோ நிருமிக்கப்பெற்றிருந்ததாகத் தெரிகிறது. “வீணைநவில் யானை
 விறற்போர்த் தொண்டையர், இனமழை தவழு மேற்றரு நெடுங்கோட்,
 டோங்குவெள் ளருவி வேங்கடத் தும்பர்” (அகநா. உகக), “பாடுகோ
 பாடுகோ பாடுகோ பாடுகோ, பாவீற் நிருந்த புலவீர்காள் பாடுகோ,
 ஞாயிற் றொளியான் மதிநிழற்றே தொண்டையார், கோவீற் நிருந்த
 குடை”, “வஞ்சி வெவிய குருகெல்லாம் பஞ்சவன், நான்மாடக் கூடலிற்
 கல்வலிது, சோழ னுறந்தைக் கரும்பினிது தொண்டைமான், கச்சியிற்
 காக்கை கரிது”, “ஆழி யிழைப்பப் பகல்போ யாவெல்லாம், தோழி
 துணையாத் துயர்திரும் - வாழி, நறுமலை தாராய் திரையவோடு வென்னும்,

செறுமலை சென்றடைந்த போது” (யா. வி. மேற்) என்பவற்றால், இவன் பரம்பரையோருடைய பெருமைகள் புலப்படும்.

நம்பிநேடுஞ்சேழியன்:—இவன் அரசர்களுக்கூரிய எல்லா இன்பங்களையும் அனுபவித்தவன்; பலவித நன்மைகளையுமுடையவன். இவனைப் பாடிய புலவர் பேரெயின்முதுவலார்.

நள்வி:—இவன் கடையெழுவள்ளல்களில் ஒருவன்; இரப்போர்க்கு இழையணி நெடுந்தேர் களிற்றொடும் ஈவோன்; அகநா. ௨௩௭. கண்டரசுக் கோப்பெருநன்னியென்னும் பெயரைப் பார்த்து. பாண்டிகாட்டில் நன்னியென ஒருருள்ளது.

பாடப்பட்டோர் வரலாறு.

63

நன்னன்:—இவன் விச்சிக்கோவின் பரம்பரையில் முன்னுள்ளோன்; பல்குன்றக்கோட்டமுடையவன். இவன் மகன் நன்னன்மீது (மலைபடு. 64) இரணியமுட்டத்துப் பெருங்குன்றார்ப் பெருங்கெளசிகனார் மலைபடுகடாம் பாடினார். “சூழி யானைச் சுடர்ப்பூ ணன்னன், பாழியன்ன”, “நறவுமகி ழிருக்கை நன்னன் வேண்மான், வயலை வேலி வியலூரன்ன” (அகநா. ௧௮, ௧௭) எனக் கூறியிருத்தலாற் புகழுடையவனென்று இவன் நினைக்கப்படுகின்றான். இவனைப் பாராட்டிய புலவர் பெருந்தலைச் சாத்தனார்.

நாஞ்சிலவள்ளுவன்:—இவன் நாஞ்சில்மலையையுடையவன்; சேரனிடத்து அன்புற்று அவனுக்குப் படைத்துணையாய் நின்றோன்; பரிசிலர்க்கு வேண்டியவற்றைக் கொடுப்போன்; இவனைப் பாடியவர்கள்: ஒளவையார், ஒருசிறைப்பெரியனார், மருதனிளநாகனார், கருவூர்க்க தப்பின்னா.

நாலகீழவன் நாகன்:—இவன் பாண்டியனுடைய வீரன்; மிக்க கொடையையுடையவன்; இவனைப் பாடிய புலவர் வடமநெடுத்தத்தார். இவன் பெயர் நாலகிழாளுகனெனவும் வழங்கும். 'நால' என்பதை 'நால' எனவும் படிப்பதற்கிடமுண்டு.

நேடுங்கிள்ளி:—இவன் சோழபரம்பரையைச் சார்ந்தோன்; ஆஆரும் உறையூரும் இவனுடையவை; சோழன் கலங்கிள்ளி இவற்றை முற்றி இருந்தபொழுது கோட்டைவாயிலை அடைத்துக்கொண்டு உள்ளேயிருந்த இவன் பின்பு கோலூர்கிழாரால் தேற்றப்பட்டான்; காரியாற்றுத்துஞ்சிய நெடுங்கிள்ளியெனவும் இவனுக்குப் பெயருண்டு; இவனைப் பாடிய புலவர்: கோலூர்கிழார்.

நேடுமானஞ்சி:—அதியமான் நெடுமானஞ்சியென்னும் பெயரைப் பார்க்க.

நேடுவேளாதன்:—இவனைப் பாடியவர் குன்றார்கிழார்மகனார்.

பரதவர்:—தென்றிசைக்கட் குற்றிலமன்னர்; “தென்பரதவர் மிடல் சாய” என இந்நூலிலும், “தென்பரதவர் போரேறே” (144) என மதுரைக் காஞ்சியிலும் கூறப்பட்டிருத்தல் காண்க.

பழையன்:—இவன் பாண்டிய நாட்டிலுள்ள மோகூரிலிருந்த குற்றிலமன்னன்; இதனை மதுரைக்காஞ்சியாலுணர்க. இவன் காவன்மரமாக ஒருவேம்பினை வளர்த்துவந்தானென்று பதிற்றுப்பத்தால் தெரிகின்றது; 5-ஆம் பத்தின் பதிகம். சோழநாட்டிற் போரென்னுமூர்க்குத் தலைவனாகப் பழையனொருவன் இருந்தானென்றும் தெரிகிறது; அகநா. 186.

பாண்டியன் அறிவுடை நம்பி:—இவன் சிறந்த அறிவுடையோன்; இவன்காலத்துப் புலவர் பிசிராந்தையார்.

பாண்டியன் இலவந்திகைப்பள்ளித்துஞ்சிய நன்மாறன்:—இவன் தமிழ் நாட்டரசர் மூவரிலும் மேம்பட்டு விளங்கினான். இவனைப் பாடியவர்கள்: மதுரை மருதனின்நாகனார், மதுரைக்கணக்காயனார் மகனார் நக்கீரனார், காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக் காரிக்கண்ணனார், ஆயூர் மூலங்கிழார், இடைக்காடனார், வடமவண்ணக்கன் பேரிசாத்தனார்.

பாண்டியன் கருங்கையொள்வாட் பெரும்பெயர்வழி:—இவன் மிக்க வீரமும் கொடையுமுடையான். இவனைப் பாடிய புலவர் இரும் பிடர்த் தலையார்.

பாண்டியன் கானப்பேரிதந்த உக்கிரப்பெருவழி:—இவனைப் பாடியவர் ஓளவைபார். கானப்பேரெயில் கடந்த உக்கிரப்பெருவழுதி யென்னும் பெயரைப் பார்க்க.

பாண்டியன்கீரஞ்சாத்தன்:—இவன் வந்தோர்க்கு அன்புடன் உணவளிப்போன்; சிறந்தவீரன்; இவன்பெயர் பாண்டிக்குதிரைச்சாக்கையவனெனவும் பிரதிகளிற் காணப்படுகின்றது. இவனைப் பாடியவர் ஆயூர் மூலங்கிழார்.

பாண்டியன் கூடகாரத்துத் துஞ்சிய மாறன்வழி:—இவன் மிக்க வீரச்செல்வமுடையான்; வடநாட்டரசரை வென்று அடிப்படுத்தினான். இவனைப்பாடிய புலவர்கள்: ஐயூர்முடவனார், மருதனின்நாகனார்.

பாண்டியன் சித்திரமாடத்துத் துஞ்சிய நன்மாறன்:—இவன் தன்னைச்சேர்ந்தோருக்கு மிக்க நன்மையும் பகைவருக்குத் தன்பழம் புரிபவன்; இவனைப் பாடியவர் மதுரைக்கூலவாணிகன் சித்தலைச்சாத்தனார்.

பாண்டியன் தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற நெடுஞ் செழியன்:-
இவன் வரலாற்றைத் தலையாலங்கானத்துச்செருவென்ற நெடுஞ்செழிய
னென்பதிற் காண்க.

[யனார்.

பாண்டியன் நெடுஞ் செழியன்:—இவனைப் பாடிய புலவர் குடபுலவி

பாண்டியன் பல்யாகசாலை முதுகுமீப்பெருவழி:—இவன் அநேக
யாகங்களைச் செய்தவன்; பல பகைவர்களையும் அறப்போரால் வென்று
மறக்கள வேள்வி புரிந்தோன்; பெரிய வன்னல்; சிவபெருமானிடத்து
மிக்க பக்தியுடையோன்; இவனைப் பாடியவர்கள்: காரிகிழார், நெட்டிமை
யார், நெடும்பல்லியத்தனார்; பெருந்தோட் பல்யாகசாலை முதுகுமீப்
பெருவழுதி யெனவும் இவன் பெயர் வழங்கும்; 'பெருந்தோட் பல்யாக
சாலை முதுகுமீப் பெருவழுதி' (தொல். கிளவி. கு. 26, சே. மேற்.)

பாண்டியன் வெள்ளியம்பலத்துத் துஞ்சிய பெருவழி:—இவன்
சோழன் குரரப்பள்ளித் துஞ்சிய பெருமாவளவனோடு நட்புடையன்;
இவன் காலத்துப் புலவர் காவிரிப்பூம்பட்டினத்துத் காரிக்கண்ணனார்.

பாடப்பட்டோர் வரலாறு.

65

பாரி:—இவன் கடையெழுவள்ளல்களிலொருவன்; முந்நூறு

ஊரை

யுடைய பதம்பு நாட்டிற்கும் பதம்பு மலைக்கும் தலைவன்; முல்லைக்கொடிக்
 குத் தேர்கொடுத்தோன்; இவற்றை, “சிறுவீ முல்லைக்குப் பெருந்தேர்
 நல்கிய, பிறங்குவெள் ளருவி வீழுஞ் சாசற், பதம்பிற் கோமான் பாரியும்”
 (89 - 91) என்னும் சிறுபாணற்றுப்படையால் உணர்க. தன்னுடைய முந்
 துறு ஊரையும், மற்றைப்பொருள்கள் எல்லாவற்றையும் பரிசிலர்க்குக்
 கொடுத்தோன்; மிக்க பராக்கிரமமுடையவன். இவனை வெல்லக்கருதிய
 தமிழ்காட்டுவேந்தர் மூவரும் போரில் வெல்ல வொண்ணாமையின் வஞ்சித்
 துக்கொன்றனர். இவன் இறந்தபின்பு இவன் நண்பராகிய கபிலர் சென்று
 இவன் மகளிரை மணஞ்செய்துகொள்ளும்படி விச்சிக்கோளையும், இருந்
 கோவேளையும் வேண்டுகையில் அவர்கள் மறுப்ப, அம்மகளிரைப் பார்ப்
 பார்ச்சு மணம்புரிவித்தனர். இவனைப்பற்றி அவ்வச்சமயங்களிற் கபிலர்
 பாடிய செய்யுட்களை ஊன்றிப்படிப்பின் யாரும் மனமுருக்காதிரார். சைவ

சமயாசாரியருள் ஒருவராகிய ஸ்ரீ கந்தரமூர்த்திநாயனார்,

“கொடுக்கி
 லாதனைப் பாரியேயென்று கூறினுங் கொடுப்பாரிலை” என்று
 அருளிச் செய்திருத்தலின் இவன் அவர்காலத்துக்கு
 முந்தியவனாதல்வேண்டும்.

இவன் மலைச்சுனை புலவர் பலராலும் புகழப்பட்டுள்ளது.
 “பலராலும் பழுத்த” (பதிந். ௧௧) என்பதிலும் இவன்
 பாராட்டப்பெற்றுள்ளான். இவன் பெயர் வேன்பாரியெனவும்
 வழங்கும். இவனைப் பாடியவர் : கபிலர், இவன் மகளிர் முதலியோர்.
 இவன் இறந்த பின்பும் இருந்த புலவர் : புறத்தினை நன்னாகனார், கபிலர்
 முதலியோர். பரிமுகளிர்:—இவர்கள் கபிலரால்

பாடப்பட்டவர்கள்.

பிச்சிராந்தையார்:—இவரைப் பாடியவர் கண்ணகனார்.

பிட்டங்கோற்றன்:—இவன் குதிராமலைத்தலைவன்.

சோனுடைய

சேனாதிபதி. மிக்க கொடையாளிகளுள் ஒருவன். இவன் பெயர் பிட்டனெனவும் வழங்கும். இவனைப் பாடிய புலவர்கள்: கருவூர்க் கந்தப்பிள்ளை

சாத்தனார்; காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக் காரிக்கண்ணனார், உறையூர் மருத்து வன் தாமோதரனார், வடமவண்ணக்கன் தாமோதரனார்.

புல்லி:—ஒருபகாரி; வேங்கடமலை இவனுக்கு உரியது.

பூதப்பாண்டியன்றேவி பெருங்கோப்பேண்டு:—இவரைப் பாடியவர் மதுரைப் போலவாயார்.

பேகன்:—இவன் கடையெழுவள்ளல்களில் ஒருவன். இவன் வரலாற்றை வையாவிற்கோப் பெரும்பேகனென்பதிற் காண்க.

பொதுட்டேழி:—இவன் அதியமான் நெடுமொன்றி யென்பவ னுடைய மகன்; இவனைப் பாடிய புலவர் ஒளவையார்.

I

66

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

பொறையாற்றுகிழான்:—இவன் பொறையாறென்னும் ஊருக்குரியவன்; மிக்ககொடையையுடையோன். இவனைப்பாடியவர் கல்லாடனார்.

மல்லிகழான் காரியாதி:—இவன் குடநாட்டையுடையவன்; வற வோர்க்கு வேண்டியவற்றை மிக்க அன்புடன் அளிக்கும் கொடையையுடையான். இவனைப் பாடியவர் ஆஆர் மூலங்கிழார்.

மலையமான் சோழியவேனாதி திருக்கண்ணன்:—இவன் மலையமாளுட் டிள்ள கோவலூர்க்கரசன்; முள்ளூர் மலையையுடையவன்; சோழராச னுக்குப் பேருதவி புரிந்தோன்; இரவலர்க்கு வைப்புத்திரவியம்போன்ற வன். இவன் பெயர் மலையமான் சோழியவேனாதி திருக்கிள்ளியெனவும் வழங்கும். இவனைப் பாடிய புலவர் மாறோக்கத்து நப்பசலையார்.

மலையமான் திருமுடிக்காரி:—இவன் பெண்ணையாற்றங்கரையின்கண் உள்ள மலாடென்று வழங்கும் மலையமாளுட்டின் அரசன். கோவலூர் இவனது இராசதானி. தமிழ்நாட்டரசர் மூவர்களுள் ஒவ்வொருவருக் கும் ஒவ்வொருசமயத்து யுத்தத்தில் உதவிபுரிந்தவன்; புலவர்க்குப் பரமோபகாரி; முள்ளூர்மலையையுடையான்; அந்தணர்க்கு நிலங்கொடுத்தோன்; கடையெழுவள்ளல்களில் ஒருவனென்று கூறப்படும் மலையன் இவனே. இவன் குதிரைக்குக் காரியென்று பெயர். மேற்கூறிய வள்ளல்களு ளொருவனாகிய ஓரியென்பவனோடு போர்செய்தவன்; இதனை: “காரிக் குதிரைக் காரியொடு மலைந்த, வோரிக் குதிரை யோரியும்” (110 . 11) என்னும் சிறுபாணுற்றுப்படையாலுணர்க. இன்னும், “துஞ்சா முழவிற் கோவற் கோமான், நெடுந்தேர்க் காரி கொடுக்கான் முன்றுறைப், பெண்ணையம் பேரியாற்று தண்ணறல் கடுக்கும், நெறியிருங் கதாப்பி னென்பே னைக்கு” (அகநா. கூடு), “முரண்கொ டிப்பிற் செவ்வேன் மலையன், முள்ளூர்க் கானம்” (குறுந். கூஉ), “ஆரியர் துவன்றிய பேரிசை முள்ளூர்ப், பலருடன் கழித்த வொள்வான் மலையன், தொருவேற் கோடியாங்கு” (நற். ௧௭0) எனச் சான்றோர் இவனைப் பாராட்டியிருத்தல் காண்க. இவன்பெயர் மலையமானெனவும் காரியெனவும் மலையனென வும் வழங்கும். இவனைப் பாடிய புலவர்கள்: கபிலர், மாறோக்கத்து

மலையமான் மக்கள்:—இவர்கள் தம் குலப்பகைவனாகிய சோழன் குளமுற்றத்துத்துஞ்சிய கிள்ளிவளவன் தம்மை யானைக்கு இடத்தொடங்கிய பொழுது கோஆர்கிழாராற் பாடி உய்விக்கப்பட்டார்கள்.

மாங்குடி மருதனார்:—இவர் மதுரைக்காஞ்சி யென்னும் நூலின் ஆசிரியர்; பாண்டியன் தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற செடுஞ்செழிய

பாடப்பட்டோர் வரலாறு.

67

னால் கன்கு மதித்துப் பாடப்பட்டார். இவருடைய பிறவரலாறுகளைப் பத்துப்பாட்டில், பாடினோர் வரலாற்றிற் காண்க.

மாவளத்தான்:—இவன் சோழன் கலங்கிள்ளியின் தம்பி; தாமப் பல்கண்ணனாரோடு வட்டாடியபொழுது, அவர் கைகரப்பத் தான் வெகுண்டு வட்டுக்கொண்டெறிந்து, அவர் 'நீ சோழன்மகனல்ல' என்று சொல்ல நாணமுற்றுப் பின்பு அவராற் புகழ்ந்து பாடப்பெற்றான். இவனைப் பாடியவர் மேற்கூறிய தாமப்பல் கண்ணனார்.

ழக்காவனுட்டு ஆழர்மல்லன்:—இவன் மற்போரிற் சிறந்தவன்; உறையூரிலிருந்த சோழனாகிய தித்தன்மகன்; போர்வைக்கோப் பெருநற் கிள்ளியாற் பொருது கொல்லப்பட்டவன். இவன்காலத்தவர் சாத்தந் தையார்.

[ரைப் பார்க்க.

முதியன்:—ஆதனுங்கனென்பவனது இயற்பெயர் இது; அப்பெய

ழுவன்:—இவன் ஒரு சிற்றரசன்; விரைந்து
பரிசில்கொடாமையால் பெருந்தலைச் சாத்தனரால் இகழ்ந்து
பாடப்பட்டான்.

ழவேந்தர்:—சேரசோழபாண்டியர்; இவர்கள் வேள்
பாரியென்னும் வள்ளலை வஞ்சனையாற் கொன்றார்.

யானைக்கட்சேய் மாந்தரஞ்சேர
லிரும்பொறை:—கோச்சேரமான்
யானைக்கட்சேய்மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறை யென்பதைப்பார்க்க.

வடிம்பலம்பநின்ற பாண்டியன்:—இவன்
கடற்றெய்வத்திற்குப் பெரியதொரு விழவு செய்தான்;
பஹுளியாற்றை உண்டாக்கினான். இன்னும் இவன் பெருமையை
மதுரைக்காஞ்சியாலும், சிலப்பதி காந்தாலும் உணர்க.

வல்லார்த்தினன் பண்ணன்:—இவன் வல்லாரென்னும்
ஊரிலுள்ள வன்; பண்ணனென்னுமியற்பெயரையும் உடையான்;
சிற்றரசன். இவனைப் பாடிய புலவர் சோனாட்டி முகையலார்ச்
சிறுகருந்தும்பியார்.

வல்வல் ஓர்:—இவன் கடையெழு வள்ளல்களில் ஒருவன்;
கொல்லிமலைக்கும் அதைச் சார்ந்த நாட்டிற்கும் தலைவன்; “காரிக்
குதிரைக் காரியொடு மலைத்த, ஓரிக் குதிரை யோரியும்” எனச் சிறுபாணுந்
றுப்படையிலும் இவனைப் புகழ்ந்து கூறினர். இவன் பெயர் ஆதனோரி
யெனவும் வழங்கும். இவனைப் பாடிய புலவர்கள்: வன்பாணர், கழைதின்

68

புறநாணுறு மூலமும் உரையும்.

வாட்டாற்றெழின்யாதன்:—இவன் சிறந்த கொடையாளி; வாட்டாறு என்னும் ஊரிலுள்ளவன். இவனைப் பாடிய புலவர் மாங்குடிசுழார்.

விசீசிக்கோன்:—இவன்

சிற்றரசருளொருவன்.

பாரிமகளிரை

மணஞ்செய்து கொள்ளும்படி கபிலரால் வேண்டிப்

பாடப்பெற்றேன்.

இவன் சேரமான் குடக்கோவிருஞ்சேரலிரும்பொறையால்

வெல்லப்

பட்டான்; பதிற். - க ஆம் பத்தின் பதிகம்பார்க்க.

வேளிமான்:—இவன் சிற்றரசன்; மிக்க கொடையாளி;

இவன்

காலத்தவரும் இவனிறந்தபின்பு பிரிவாற்றாது வருந்திப் பாடியவரும் பெருஞ்சித்திரனார்.

லேங்கைமார்பன்:—இவன் கானப்பேரெயிலின் தலைவன்; பாண்டியன் உக்கிரப்பெருவழுதியால் வெல்லப்பட்டான். இவன்காலத்துப் புலவர் ஐயூர் மூலங்கிழார்.

வேள்எவ்வி:—இவன், *வேளாளருள் உழுவித்துண்போர் வகை
 வினன்; மிழலைக் கூற்றத்தூத்தலவன்; மிகுந்த கொடையாளி; தலையாலங்
 கானத்துச் செருவென்ற பாண்டியன். நெடுஞ்செழியனால் வெல்லப்பட்
 டோன்; “ஓம்பா வீகை மாவே னெவ்வி”, “எவ்வி தொல்குடி”, “போரடு
 தானை எவ்வி” என இந்நூலிலும், “எவ்வி யிழந்த வறுமையாழ்ப்பாணர்,
 பூவில வறுந்தலை போல” (கக) எனக் துறுந்தோகையிலும் சான்றோர்
 இவனைப் புகழ்ந்து கூறியிருத்தல் காண்க. கடற்கரைக்கணுள்ள
 நீழலென்னுமார் இவனுடையது; சுகநா. ௩௬௬. இவனைப் பாடியவர்கள் :
 மாங்குடிகிழார், சபிலர், வெள்ளெருக்கிலையார். இவருள், இவன் இறந்த
 பின் வருந்திப் புலம்பியவர் வெள்ளெருக்கிலையார்.

வேள்பாரி:—இவன் கடையெழுவள்ளல்களில் ஒருவன்; இவன்
 வரலாற்றைப் பாரி யென்னும் பெயரிற் காண்க.

*வேளாளர் உழுவித்துண்போரும், உழுதுண்போருமென இரு
 வகையினர். அவருள், உழுவித்துண்போர் மண்டிலமாக்களும், தண்டத்
 தலைவருமாய்ச் சோழநாட்டுப் பிடவூரும், அழுந்தாரும், நாகூரும்,
 காவூரும், ஆலஞ்சேரியும், பெருஞ்சிக்கலும், வல்லமும், கிழாருமுதலிய
 பதியிற்றோன்றி வேளெனவும், அரசெனவும் உரிமையெய்தினோரும்,
 பாண்டிநாட்டிக் காவிதிப்பட்ட மெய்தினோரும், குறுமுடிக் குடிப்பிறந்
 தோர் முதலியோருமாய் முடியுடைவேந்தர்க்கு மகட்கொடைக்குரிய
 வேளாளராய் நோல். அகத்திணை. சூ. 30, ந.

வையாவிக் கோப்பெரும் பேசுள் :—இவன், கடையெழு வள்ளல்
களில் ஒருவன்; மலைநாட்டையுடையவன்; மயிற்பறவைக்குப் போர்வை
கொடுத்தோன். இவனது ஊர் நல்லூரென்பது; ஆவியர்குடியிற் பிறந்
தவன். இதனை இவன் பெயராலும், சிறுபாணுற்றுப்படையாலும் உணர்க.
தனக்குரியவளாகிய கண்ணகியென்பவளைத் துறந்ததனால், 'இவனை
அங்கீகரித்துக்கொள்க' என்று கபிலர் முதலிய புலவர்களால் இரந்து
பாடப்பெற்றான்; 'கண்ணகிகாரணமாக வையாவிக் கோப்பெரும்
பேசனைப் பாணர்பாடிய கைக்கிளைவகைப் பாடாண்பாட்டு' (தொல்.
புறத்திணை. கு. 35, ந.) "கான மஞ்ஞைக்குக் கலிங்க நல்கிய, அருந்திற
லணங்கிய ஓவியர் பெருமகன், பெருங்க ஹடன் பேசனும்" (85 - 7)
என்றார் சிறுபாணுற்றுப்படையிலும். இவன்பெயர் பேசனெனவும்
வழங்கும். இவனைப் பாடிய புலவர்கள் : பாணர், கபிலர், வண்பாணர்,
அரிசில்கிழார், பெருங்குன்றூர்கிழார்.

—:0:—

*திணைகளும் துறைகளும்.

—:0:—

திணைகள்:—காந்தை, காஞ்சி, கைக்கிளை, தும்பை,
நொச்சி, பாடாண்டிணை, பெருந்திணை, பொதுவிபல், வஞ்சி,
வாகை, வெட்சி.

திணையிறந்துபோன பாட்டுக்கள்:—உசச - ௫௦, உசுஎ - அ,
உஅஉ, உஅசு, ஈஉஈ - ௫, ஈஉஈ, ஈஈஈ - சுக.

துறைகள்:—அரசவாகை, ஆனந்தப்பையுள், இயன்மொழி,
உடனிலை, உண்டாட்டு, உவகைக்கலுழ்ச்சி, எருமைமறம்,
ஏர்க்கள வருவகம், ஏறுண்முல்லை, கடவுள்வாழ்த்து, கடைநிலை,
கடைநிலைவிடை, களிற்றுடனிலை, குடிநிலையுரைத்தல், குடை
மங்கலம், குதிரைமறம், குறுங்கலி, கையறுநிலை, கொற்றவள்ளை,
செருமலைதல், செருவிடைவிழ்தல், செவியறிவுறூஉ, தலைத்
தோற்றம்; தாபதநிலை, தாபதவாகை, தாணைநிலை, தாணைமறம்,

* இவற்றின் விளக்கத்தையும் இவற்றிற்குரிய செய்யுளெண்ணையும்
‘அரும்பதழதலியவற்றினகராதி’ என்னும் பகுதியிற் காண்க.

70 புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

துணைவஞ்சி, தொகைநிலை, நல்லிசைவஞ்சி, நீண்மொழி, நூழி
லாட்டு, நெடுமொழி, பரிசில்கடாநிலை, பரிசில்விடை, பரிசிற்
றுறை, பழிச்சுதல், பாண்பாட்டு, பாணாற்றுப்படை, பார்ப்பன
வாகை, பிள்ளைப்பெயர்ச்சி, புலவராற்றுப்படை, பூக்கோட்
காஞ்சி, பூவைநிலை, பெருங்காஞ்சி, பெருஞ்சோற்றுநிலை, பேய்க்
காஞ்சி, பொருண்மொழிக்காஞ்சி, மகட்பாற்காஞ்சி, மகண்
மறுத்தல், மழபுலவஞ்சி, மறக்களவழி, மறக்களவேள்வி, மனை
யறந்துறவறம், முதல்வஞ்சி, முதுபாலை, முதுமொழிக்காஞ்சி,
முதினமுல்லை, வஞ்சினக்காஞ்சி, வல்லாண்முல்லை, வாண்மங்க

லம், வாழ்த்தியல், வாழ்த்து, கிறலியாற்றுப்படை, வேத்தியல்.

துறையிறந்துபோன பாட்டுக்கள்:—உசச - ஐ, உசுஎ - அ,
உஅஉ, உஅஐ, ஈஉஈ - ஐ, ஈஐஐ - எ, ஈசுக.

திணை துறையில்லாதபாட்டு:—உஅசு.

விசேடச் செய்திகள்

அளவுகள்:—உறை, காழி, மா, வேலி.

ஆபரணவகை:—அருங்கலம், அருங்கலவெறுக்கை, ஐம்படைத்
தால், கம்பியாகச்செய்த தூல், கிண்கிணி, குறவளை, தாலி, தொடி,
நெற்றிப்பட்டம், புலிப்பற்றாவி, பொலங்கலம், பொலங்காசு, பொலந்
தாமரை, பொற்கம்பி, பொற்றளிர், பொற்றும்பை, பொன்னுழினை,
மங்கலியகுத்திரம், முத்தாரம், முத்துவடம், முன்கைக் கடகம், யானை
யின் நெற்றிப்பட்டம், வள்ளித்தொடி, வளை, வளைந்தகடகம், வீரக்கழல்
(வீரகண்டை), வீரவளை.

ஆயுதவகை:—அடார், அம்பரூத்தூணி, அம்பு, அரம், அரிவான்,
ஆயுதக்காம்பு, எஃகு, கண்ணாடிதைத்த கேடகம், கணிச்சிப்படை,
கலப்பை, கழிப்பிணிப்பலகை, காழெகம், கிளிகடிகருவி (தட்டை),
குந்தால், குறடு, கேடகம், கோடாலி, சக்கரம், சிறியிலையெகம்,
சேறுகுத்தி, தறிகை, துடுப்பு, நலியம், படைவான், பூண்கட்டிய தண்டு,
மழு, வான், வில், வேல், வேலுறை.

ஆறுகள் :—ஆன்பொருகை (பொருகை), கங்கை, காரியாறு, காவிரி, குமரி, பஃதுளி, பெண்ணை, வையை.

விசேடச் செய்திகள்.

71

இடவகை :—அம்பலம், அரண்மனை, அரைமணிஞ்சி, அரைமலை, அறச்சபை, ஆயுதக்கொட்டில், ஆலை, ஆற்றிடைக்குறை, ஆற்றின்குடல், இடைகழி, இடைமதில், இளமாச்சோலை, இறைப்புரிசை, ஊர்ப்பொது, ஊருண்மரம், எயில், கட்டூர், கடைமடை, கடைமுகம், கரம்பை (பாழ்நிலம்), கருப்பம் பாத்தி, கருப்பாலை, கல்லணை, கல்வளை, கலிங்கு, கவர்த்தவழி, கழனி, கள்ளிற்கடை, காட்டுவழி, காட்டுவாயில், காலை ஓலக்கம், காவற்காடு, குகை, குடம்பை, குதிரைப்பந்தி, குறியஅரண், குறுநெறி, கூடகாரம், கூற்றம், கொற்றறைக்குற்றில், கோட்டம்பலம், கோடியாடுப்பு, சதுக்கம், சபை, சித்திரமாடம், சில்குடிச்சிறார், சிற்றாண், சிற்றூர், சிறுமனை, கூலை, சென்டுவெளி, சேக்கை, சேனைகளின் வரவைப் பார்த்துக்கொண்டு இருத்தற்குரிய இருப்பு, தாதெருமறுகு, திண்ணை, தெரு, நாளோலக்கம், நெற்கதிர் வேய்ந்தவீடு, நெற்களம், பசுத்தொழு, படைக்கலக்கொட்டில், படைவீடு, பணிக்களரி, பாண்சேரி, பாத்தி, பாழூர், பீலிவேய்ந்த குடம்பை, புக்கில், புல்லால் வேய்ந்த சிறுமனை, புலிபொறித்த கோட்டை, புற்று, புறங்காடு, புன்செய், புனம், பூஞ்சோலை, பெருங்குறம்பு, பொதியில் (அம்பலம்), மணற்குன்று, மதில், மதிற்குட்டி, மலைநாடு, மலைவழி, மாடம், முரம்புநிலம், முல்லைநிலம், முற்றம், முன்னூர்ப்பொதியில், யாகசாலை, யானைக்கூட்டம், வயல், வழி, வண்புலம், வாய்த்தலை, வாயில், விடுநிலம், வீட்டின்இறப்பு, வீடு, வீதி, வேண்மாடம், வேத்தவை, வேலி.

உடை வகை :—கலிங்கம், காழகஆடை, சிதார், சீரை, தழைகளா

லாகிய ஆடை, தழைகளாலும் பூக்களாலுமாகிய உடை, பழந்துணி, புதுக்காழ்ப் போர்வை, புதுமடி, பூவடிவமைந்த ஆடை.

உணவுவகை:—அரிசி, அல்குபதம், அல்லியரிசி, அவல், அவிப்புழுக்கல், அவிழ், ஆட்டிறைச்சி, ஆமைப்புழுக்கு, ஆமையிறைச்சி, ஆரன்மீன் குட்டிறைச்சி, இல்லம் கள், இலைக்கறி, இளநீர், உப்பிலாப் புழுக்கல், உலை, ஊன் சோறு, ஊன்றடி, ஊன்றுவை, கட்கலங்கல், கடுங்கன், கந்தாரம், கருளை, கள், களிகொன்சோறு, காடி, குய்புடையடிசில், கூழ், சுட்டபனங்கிழங்கு, சுடுகிழங்கு, சோற்றத்திரளை, துவை, நறுநெய், நனைக்கன், நிணப்புழுக்கு, நிணமுரி, நெய், நெய்மயிதி கவளம், நெற்கவளம், பழஞ்சோறு, பன துகும்பு, பனம்பிசிர், பாகு, பாசவல், பாலுலையில் வெந்ததம் தேனோடு கலந்ததுமான வரகரிச்சோறு, புல்லரிசி, புளிக்கறி, புளிக்கூழ், புளி மிதவை, புற்கை, பெருஞ்சோறு, பொரியல், மரையான்பாலுலையில் வெந்த சோறு, மான்வறைக்கருளை, மான்றசைப்புழுக்கல், மானிறைச்சி, முயலின் குட்டிறைச்சி, முயலின் நிணம், மோர், வரகின்சோறு, வராலிறைச்சி.

72

புறநாணுறு மூலமும் உரையும்.

வறை, விழுக்கு, விழுக்குநிணம், வீரபானம், வெந்தை,

வேளையிலை

வேவை (வேளைவெந்தை.)

உலகவகை:—கீழுலகம், கோலோகம், சுவர்க்கம், நாகம், வீரசுவர்க்கம்.

உலோகவகை:—இரும்பு, செம்பு, பொன், வெள்ளி.

உவமைகள்:—அரசனுக்கு உயிர், அருவிக்குத் துகில், அருளுக்கு நீர், அழகிய இடத்திற்கு ஓவம், அழித்தற்குத் தீ, உபகாரியாகிய

ஒருவனுக்கு அருளுசரத்தின் மரம், உசாவினது அகலத்திற்கு ஆகாயம், எருமைக்குக் குண்டிக்கல், எருமைக்கொம்பிற்குப் பயற்றுநெற்று, கந்தைத் துணிக்குப் பாசிவெர், கன்மயக்கத்திற்குத் தேனின் கடுப்பு, கலிங்கவுடைக்குப் பாம்பின் தோல், கிணைப்பறைக்குக் களிற்றின் அடி, குடுமிக்கு மாணுளை, குதிரைவேகத்திற்குக் காற்றின் வேகம், சாயலுக்கு நீர், செந்நெலுக்கு வேங்கைப்பூ, சேவற்கோழியின் நெற்றிச்சூட்டிற்கு முள்ளுமுருங்கைப்பூ, சேனைக்குக் கடல், தடாரிப்பறைக்குத் திங்களும் யானைக் காற்சுவடும், தமிழ்நாட்டரசர்மூவர்க்கு முத்தி, தலைவனுக்குச் சூரியன், நண்பர்க்குக் கண், நரைக்கூந்தற்குக் கொக்கின் றூவி, நிணத்திற்கு நெய்விழுதும் மெழுகடையும், நிமிர்ந்த அவிழுக்குக் கொக்கின் நகம், நிரைக்கு விண்மீன், பகைவார்சேனையைத் தடுத்து நிற்கும் வீரனுக்குக் கடலைத் தடுத்து நிற்கும் கரை, பலவகைப் பூக்களாலாகிய மாலைக்கு இந்திரவில், பன்றித்தலைக்கு உரல், பனையினடிக்கு முழா, பாசறைக்குக் கடல், புகழுக்குத் திங்களும், புகைக்கு இருளும் மங்குலும், புதல்வர் தலைக்கு முனிவர்தலை, பொறுமைக்கு நிலம், மகனிரங்கடைக்கு மயில்கடை, மணிக்கு முழவு, மதுவைப் பிழிந்தகோதுக்கு யானையுண்ட கவளக்கோது, மதுவிற்கு ஆனெய், முத்தாரத்திற்குப் பிறை, முயல்விழிக்கு நீர்க்கொப்புள், மேகத்தோற்றத்திற்கு மலை, யானைச் செவிக்கு முறம், யானைத்தாளுக்குப் பனை, வண்மைக்கு மாரி, வலிக்குக் காற்று, வறுமைக்கு அரா, வறுமைத்துன்பத்திற்கு நாகத்துன்பம், வீட்டிற்குக் கயம்(நீர்நிலை), வெள்ளைக்கூந்தலுக்கு விரித்தஅரல், வேலுக்குக் கெண்டை, வெள்வித்தீக்குத் தாமரை.

ஊர்கள்:—அம்பர், அரிசிவ் (அரியலூர்), அரையம், அழும்பில், அன்றூர், ஆடுதுறை, ஆமூர், ஆய்குடி, ஆலங்கானம், ஆலக்குடி, ஆலத்தூர், ஆலூர், இடைக்காடு, இடைக்குன்றூர், இலவந்திகைப்பள்ளி, ஈர்ந்தூர், (ஈரத்தூர்), உறையூர், உறையூர் ஏணிச்சேரி, ஊனூர், எக்கூர், எயில், எருக்காட்டூர், எருமைவெளி, எறிச்சிலூர் (எறிச்சி), ஐயூர், ஒக்கூர், ஒல்லையூர், கபிலநகர், கரும்பனூர், கருவூர், கழனிவாயில், கள்ளில், காவிரிப்பூம்பட்டினம், கானப்பேர் (காளையார்கோயில்), குடவாயில், குராப்பள்ளி, குளமுற்றம், குறங்கோழியூர், குன்றூர், கடலூர், கோட்டம்பலம், கோவலூர், கோவூர், சிக்கற்பள்ளி, சிற்றரையம், சிறுகுடி, செந்தில், செருப்பாழி,

விசேடச் செய்திகள்.

73

தகடூர், தங்கால், தலையாலங்கானம், தழும்பனூர், திருப்போர் (திருப்பூர்), துவராபதி, துறையூர், தொண்டி, நல்லூர், நாலே (நாலூர்), *நெய்தலங்கானல், நொச்சிநியமம், பாமுனூர், பிசுர், பிடலூர், புல்லாற்றூர், பூஞ்சாற்றூர், பெருங்குன்றூர், பேரரையம், பொருந்தில், பொறையாறு, போர்தை, மதுரை, மல்லி, மாங்குடி, மாவிலங்கை (இலங்கை, பெருமாவிலங்கை), முகையலூர், முசுறி, முரஞ்சியூர், முள்ளூர், மையல், வஞ்சி, வல்லூர், வாகை, வாட்டாறு, விரிச்சியூர், விரியூர், விளங்கில், வீரை, வெண்குடை, வெண்ணி, வெள்ளைக்குடி, வேம்பற்றூர்.

ஊர்தீவகை:—குதிரை, சகடம், தேர், யானை.

ஐதீவியம்:—ஆலமரம், சமிகாடி, தூண், மலை இவற்றில் தெய்வங்களுண்டென்றல்; மேல்கடல் பழையதென்பது.

[முரசுகட்டில்.

கட்டில்வகை:—அரசகட்டில், ஆயுதக்கட்டில், கால்கழிகட்டில்,

கதைகள்:—கீழ்கடல் சகாரால் தோண்டப்பட்டது, சிபி புருவிற்கா கத் துலையிலேறியது, சீதை ஆப்ரணங்களை முடிந்துவிழ்த்தியது, பரம சிவன் முப்புரங்களை எரித்தது, பாண்டவர் நூற்றுவரோடு போர்புரிந்தது.

கூத்துவகை:—அல்லியக்கூத்து, குரவைக்கூத்து.

கூற்றங்கள்:—மிழலைக் கூற்றம், முத்துற்றுக்கூற்றம் (முத்தூர்க் கூற்றம்.) [கோயில்.

கோயில்கள்:—இந்திரன்கோயில், சிவாலயம், முருகக்கடவுள்

சாதிகள்:—அந்தணர், அரசர், அளவர், இடையர், இயவர், உப்பு வாணிகர் (உமணர்), உழவர், எயிற்றியர், கடம்பர், கடைசியர், கம்மியர், களமர், கிணைஞர், கிணைமகள், குயவர், குறத்தியர், குறவர், குறும்பர், கூத்தர், கொல்லர், கோசர், தச்சர், தேர்ப்பாகர், துடியர், துளையர், பரதவர், பறையர், பாடினி, பாணர், பாணிச்சி, புலையர், பூண்டெய்கொல்லர், பூவிலைப்பெண்டு, பொதுவிலைகளிர், பொருநர், மடையர், மழவர், மறத்தியர், மறவர், மோரியர், யவனர், யாழ்ப்புலவர், யானைப்பாகர், யானைவேட்டுவர், வடவடுகர், வண்ணாத்தி, வணிகர், விலைஞர், விலைப்பெண்டிர், வேடர்.

சிறுதெய்வங்கள்:—களளிநீழற் கடவுள், காளி, நடுகற்றெய்வம், பேய், பேய்ப்பெண்டிர், பேய்மகள், பேயாயம்.

* நெய்தல் வாயில் அல்லது நெய்வாசலென்று காவிரிப்பூம்பட்டி னத்துக் கருகே ஒருருள்ளது.

† இப்பெயருள்ள ஊர்கள் பல.

தானியங்கள்:—அவரை, உழுந்து, எள், கடலை, குளநெல், கொள், செந்நெல், தினை, நெல், பயறு, மலைநெல், மூங்கில்நெல், வாகு, வெண் சிறுகடுகு, வெண்ணெல், வெள்ளெள், வெள்ளைவாகு.

துவசவகை:—இடபக்கொடி, கருடக்கொடி, துகிற்கொடி, நாட் கொடி, பனைக்கொடி, புலிக்கொடி, மயிற்கொடி, மீனக்கொடி, விசயக்கொடி (வெண்கொடி.)

தேய்வவகை:—அருந்ததி, இந்திரன், இயக்கன், இராமன், உலக பாலர், கண்ணபிரான், காலன், சிவன், ஞாயிறு, திருமகன், திருமால், தாமக்கோன், பலராமர், பிதிரர், பிரமதேவர், முருகக்கடவுள், யமன், விண்மீன்கள்.

தொகைகள்:—அங்கம் - ச; அங்கம் - சு; அந்தணர் தொழில் - சு; அரசர்மூவர்; இலாஞ்சனை - எ; உண - ச; உலகம் - க; உழவர் உழாமலுள் வாகும் பயன் - ச; ஊர் - கூ00; எச்சம் - அ; எயில் - எ; ஐம்படைத்தாலி; கடல் - எ; கணம் - கஅ; கழல் - உ; காட்டிப்பசு - எ; குடிகள் - ச; திசை - ச; திதி - கடு; தீ - கூ; தூரியோதனாதியர் - க00; நாட்டிப்பசு - எ; நீர் - கூ; பாடற்றுறை - உக; பாண்டவர் ஐவர்; பூக்கள் - ச; பூதம் - இ; பெரு வேளிர் ஐவர்; பொறி - இ; மருந்து - உ; முரசு - கூ; மூர்த்திகள் - கூ; வருணம் - ச; வள்ளல்கள் - எ; வேதம் - ச; வேள்வி - உக.

நாடுகள்:—காட்டுநாடு, காரிநாடு, கொங்குநாடு, கோனாடு, சோனாடு, பதம்புநாடு, பெண்ணைநாடு, மலைநாடு, மாளேக்கம், முக்காவா னாடு, வேங்கடநாடு.

நார்வகை:—ஆத்திகார், நறைக்கொடிநார், மரல்நார்.

நீர்நிலைவகை:—அருவி, ஆறு, உவார்க்குவல், ஊருண்கேணி, கடல், கயம், களர்நிலக்கிணறு, கற்குவல், காட்டாறு, சிற்றாறு, சுனை, நிறைக்குளம், பொய்கை, மடு, வல்லுவார்க்குவல்.

நீர்மீதவை:—அம்பி (ஓடம்), அறத்துறையம்பி, கப்பல், கழித் தோணி, தெப்பம், தோணி, நாவாய், மீன்படகு.

நீர்வாழ்வன:—அயிரைமீன், ஆமை, ஆரன்மீன், இராமீன், கயல், கவடி, கெடிற்றுமீன், கொழுமீன், கோட்டிமீன், சங்கு, சிப்பி, சிறுசின் மீன், சுராமீன், நத்தை, நந்தினேற்றை, நீர்க்கோழி, நீர்நாய், துழைமீன், மலங்குமீன், முதலை, வரால், வாளை.

நூல்கள்:—அங்கங்கள், அருத்தநூல், தருமநூல், வேதங்கள்.

நோய்கள்:—நினைவாலுண்டாகும் நோய், பஞ்சி கனையாப் புண், புண்வாழலை, மிடற்றுப் பசும்புண், வயானோய்.

விசேடச் செய்திகள்.

75

பண்கள்:—இரங்கற்பண், காஞ்சிப்பண், குறிஞ்சிப்பண், செவ் வாழிப்பண், படுமலைப்பண், மருதப்பண், விளரிப்பண்.

பந்தர்:—கூவையிலைப்பந்தர், தழைப்பந்தர், படஞ்செய் பந்தர்.

பரிசில்:—ஊர்ப்பரிசில், ஓடைப்பரிசில், யானைப்பரிசில் முதலியன.

பலி:—குருதிப்பலி, நாட்பலி.

பழுவகை:—ஆலம்பழம், களங்கனி, துடரிப்பழம், கெல்லிக்கனி, பலாக்கனி, பனம்பழம், மாங்கனி, விளாங்கனி. [றடிக்கச்செல்லல்.

பழமோழி:—கிளியீடுவாய்த்தாற்போல்வது, கொண்டைமேற் காற்

பறவைவகை:—அன்னப்பறவை, ஆந்தை, இதல், ஈசல் (செம்புற் றீயல்), கழுகு (கழுகின்சேவல்), காக்கை, காட்டுக்கோழி, கானக் காக்கை, கிளி, குயில், குருவி, குறும்பூழ், கொக்கு, கோட்டான், செவ்வரி நாரை, தும்பி, தூக்கணங்குருவி, தேனீ, நாரை, பருந்து, புதா, புறவு, பூழ், பேராந்தை, பொருவல், மயில், மனைக்கோழி, மிஞிறு, வானம்பாடி.

பாத்தீரங்கள்:—உண்கலம், கட்டுடம், கருங்கலன், கவிக்குந்தாழி, கிண்ணி, குடம், குடை (உண்கலம்), குண்டிகை, கோய், சமைக்கும் பாளை, சாடி, சேறுபட்ட தசம்பு, தாலம், தாழி, பனங்குடை, பாற்பாளை, பாளை, பொற்கலம், மண்டை, மதுக்குடம், மிடா, முதுமக்கட்டாழி, வட்டி, வெண்மண்டை, வெள்ளிக்கலம்.

பாலீலகை:—கவரிமாவின் பால், பசுப்பால், மரையாவின்பால்.

பாவைவகை:—அல்லிப்பாவை, கண்மணிப்பாவை, கொல்லிப் பாவை, தெற்றிப்பாவை, மணற்பாவை, வண்டற்பாவை.

பீன்வருவனவற்றை முள் அறிவிப்பவை:—உற்பாதம், தீயகஞ், பழம்புள் போதல், பறவை நிமித்தம், புதுப்புள்வருதல், விண்வீழ் கொள்ளி. [மீன்சுடுகை, யாகப்புகை.

புகைவகை:—சூளைப்புகை, துகிற்புகை, நறைப்புகை, நாடுசுடுகை,

புளிவகை:—களாப்பழப்புளி, துடரிப்பழப்புளி, நாவற்பழப்புளி,

நெல்லிப்பழப்புளி, புளியம்பழப்புளி, மாக்கனிப்புளி.

பொருள்களின் இயற்கை:—இடி வெள்ளை நிறத்தது, நிலத் திற்கு நீர் முந்தியது, புலி இடப்பக்கத்தில் வீழ்ந்ததை உண்ணாது, பூமிக்குக் கீழே நீர்நிலையுண்டு, மலையில் ஆவியுண்டாகும், மழைநீர்த் துளி கடலில் வீழ்ந்து முத்தாகும், யானை தன்மேலே ஒருவனெறிந்த கல்லைக் கவுளில் அடக்கிவைத்திருந்து பின்னர்க் காணும்பொழுது அதனை யெறிந்து அவனைக் கொல்லும், யானைப்போர்க்கு வேற்படை

76

புறநாணாறு மூலமும் உரையும்.

உரித்து, யானைமதம் மணமுடையது, யானையிறைச்சியைப் விரும்பும், விளக்கொளியில் மான் துயிலும்.

புலி

மணிசுள்:—அரவீன்றமணி, சிப்பிமுத்து, தென்கடன் முத்து, நீல மணி, பவமும், மலைபயந்த மணி, மாணிக்கம், யானைக்கொம்பின் முத்தம்.

மாழதல்யன்:—அதிரல், அல்லி, அலரி, அவரை, ஆசினிமரம், ஆத்தி, ஆம்பல், ஆம்பற்கிழங்கு, இரவமரம் (இரமரம்), இருப்பை, இருவாட்சி, இலந்தை, இலைப்பாசி, ஈந்து, ஈரப்பலா, உடை, உழினைஞ்சுக் கொடி, உழுஞ்சில், உன்னம், ஊகம்புல், எருக்கு, என், ஒடி, கடம்பு, கடல்முள்ளி, கண்பு, காந்தை, கருநெய்தல், கரும்பு, கழற்கொடி, கழைக் கரும்பு, கள்ளி, களாச்செடி, காஞ்சி, காந்தள், காலைச்செடி, காளாம்பி, காளான், கோரை, குச்சுப்புல், குமிழ், குரலிக்கொடி, குருந்தமரம், குளநெல், குன்றி, கூதளம், கூவிளை, கூவை, கொற்றாணுழினைஞ், கொன்றை, கோங்கு, சந்தனம், சிறகடு, சாபுண்ணை, சரைக்கொடி, செங்கழுநீர், செருந்தி, தகரமரம், தருப்பைப்புல், தர்மரை, தாழை, தாளிச்செடி, தில்லைமரம், திளை, தூடரி, தும்பை, தெங்கு, தெறுழிக்கொடி, நார்த்தப்புல், நார்த்தம், நறும்புல், நாவல், நெட்டி, நெருஞ்சி, நெல்லி, நொச்சி, பகன் னைக்கொடி, பருத்தி, பலா, பனை, பாகல், பாதிரி, பீர்க்கு, புளி, புளிமா, புண்ணை, பூவாதுகாய்க்குமரம், மரல், மருதம், மலைமல்லிகை, மினகு கொடி, முஞ்ஞை, முசுண்டை, முண்முருங்கை, முல்லைக்கொடி, முல்லைப்புதல், முன்னமரம், மூங்கில், மூங்கில்முளை, வாடருன்றத்துச் சார்த்தம், வயலைக்கொடி, வள்ளிக்கிழங்கு, வள்ளிக்கொடி, வள்ளைக்கொடி, வாகை, வாயை, விளாமரம், வெட்சி, வெண்காந்தள், வெண்சிறுகடுகு, வெண்ணெட்டி, வெள்ளரி, வெள்ளெருக்கு, வேங்கை, வேம்பு, வேல், வேளை.

மலைகள்:—இமயம், கண்டமரம், குடகமலை, குதிரைமலை, கொண் கானம், கொல்லி, கோடை, தோட்டி, தோன்றி, நாஞ்சில், பறம்பு, பாயல், பூங்குன்றம், பொதியில், பொன்படுநெடுவரை, முதிரம், முன்னார் மலை, விச்சிமலை, வேங்கடம்.

[மன்றம்.

மன்றலகை:—இரத்திமன்றம், பலாமன்றம், விளாமன்றம், வேப்ப

மாலைவகை:—அடையாளமாலை, ஆத்திமாலை, ஒருகாழ்மாலை, கடன்முள்ளிப்பூமாலை, கண்ணி, காஞ்சிப்பூமாலை, காந்தப்பூமாலை, குடர்மாலை, கூவிளங்கண்ணி, சுரபுண்ணைப்பூமாலை, செம்பூங்கண்ணி, தழைமாலை, தளிர்மாலை, தளிரும் உழிஞையும் கலந்தமாலை, தும்பை மாலை, நரந்தப்பூமாலை, நூலரிமாலை, பகைமாலை, பன்காழ்மாலை, பன்ந் தோட்டில் வேங்கைப்பூக்களை வைத்துத் தொடுத்தமாலை, பனமாலை,

விசேடச் செய்திகள்.

77

பீலிக்கண்ணி, புறத்திணைமாலை, புண்ணைமாலை, பூக்களுடன் இலைகளை விரவிக்கோத்தமாலை, வஞ்சிமாலை, வளையமாலை, வேப்பமாலை,

முடிமன்னர்:—சோர், சோழர், பாண்டியர்.

முள்வகை:—இடுமுள், உடைமுள், கயல்முள், கழல்முள், கள்ளி முள், நெருஞ்சிமுள், வேல்முள்.

யுத்தவகை:—அறப்போர், கன்னிப்போர், குதிரைப்போர், தேர்ப் போர், நீர்ப்போர், மற்போர், யானைப்போர், வாட்போர், விழவு மேம் பட்ட போர், விற்போர், வேற்போர்.

வழக்கங்கள்:—அரைத்த மண்ணால் மதிலமைத்தல், அவலை வாயி லடக்கிக்கொண்டு நீந்துதற்கு மடுவிற்பாய்தல், ஆகுதிசெய்தல், ஆபரணங் களில் அருப்புத்தொழிலமைத்தல், ஆம்பலிலையால் மதுவை யுண்ணல், ஆம்பற்கொடியை வளையாக அணிதல், ஆயுதங்களுக்கு நெய்ப்பூசிப் பீலி யணிந்து மாலைசூட்டல், ஆறலைத்தல், இசைகேட்போர் தலையசைத்தல்,

இறந்தவர்க்குப் பிண்டோதகக் கிரியைசெய்தல், இறந்தவருடம்பைச்
சுடுதல், உடலை வெறுத்துத் துறக்கவிரும்பினோர் வடக்கிருத்தல், உடன்
கட்டையேறல், உடைப்பை மீனாலடைத்தல், உப்பு முதலிய பண்டங்களை
வண்டியிலேற்றிக்கொண்டுபோய் விற்பல், ஊர்காப்பாளர் பறையறைந்து
கொண்டு விளக்குடன் யாமந்தோறுஞ் சென்று ஊரைக்காத்தல், ஊர்ப்
பொதுவிடத்திற் பரிசிலர் தங்கல், கடாவடித்தல், கடாவிடல், கடிமரந்
தடித்தல், கழற்கனியாற் கூந்தலை வகிர்தல், கள்ளையுண்டோர் புளிச்சுவை
யை விரும்பல், களம் வேட்டல் (களவேள்விசெய்தல்), களவேள்வியிற்
கூழை இடந்துழந்தடுதல், களைகளேதல், காலையில் மதுவை யுண்ணல்,
காவற்குத் தீயிடல், குதிரையை இடவாய் வலவாய் செலுத்தல், குழந்
தைகளுக்கு அம்புலி காட்டல், கைம்மைநோன்பு கோற்றல், கோலாற்
கடைந்து விறகில் நெருப்பெடுத்தல், குதாடுதல், குளுறல், தயிர்கடை
தல், தருப்பைப்புன்மேல் பிண்டம் வைத்தல், தருமவோடம்விடுதல்,
தாளித்தல், தாளியடித்தல், தானோப்பாடல், தானியங்களைக் குத்தல்,
தீவேட்டல், தூய்மைஇல்லாமகளிர் கலந்தொடாமை, தெய்வஆவே
சமுற்று மனிதர் ஆடுதல், தைத்தல், நல்லவேளைபார்த்துப் புறப்படல்,
நாட்கடாவழித்தல், நாட்சோறளித்தல், நீரில் மூழ்கி மண்ணெடுத்தல்,
நீலமணியை உச்சியில் தரித்தல், நெய்யை உலையாக வைத்தல், நெல்
உருத்துக் கடவுளைப் பாவுதல், நோயாலிறந்த அரசருடம்பைத் தருப்பை
யிற் கிடத்தி வாளாற் பிளத்தல், பகைவரிடமிருந்து கவர்ந்தபசுக்களைப்
பொதுவிடத்தில் நிறுத்தல், பகைவருடைய அரணிற் கொண்டபொருள்
களைப் பரிசிலர்க்குக் கொடுத்தல், பன்னாடையாற் கள்ளைவடித்தல், பனங்
குருத்தில் வேங்கைப்பூவைவைத்துத் தொடுத்தல், பாலில் உறையைத்

புறத்திணைக்குரிய பூக்கள் பொன்னாற் செய்யப்படல், புறத்திணைக்குரிய பூக்களைக் காலத்திற் பறித்தல் அல்லது வாங்கிக்கோடல், பெண்டிர் பருத்திதூற்றல், பொதுவிடத்துள்ள வேப்பந்தளிரைச் சூடல், போர்க் களத்தைத் தமதாக்கிக்கோடல், போர்க்குச் செல்வோர் கயத்தில் மூழ்கிச் செல்லல், மணியை ஒப்பமிடல், மருந்திற்காக மரங்களிலிருந்து பாலெடுத்தல், மழையின்பொருட்டுத் தெய்வத்திற்குப் பலிதூவுதல், மன்றத்திற் பாணர் முதலியோர் முழுவைக் கட்டுதல், யானைக்குப் பூணணிதல், யானையின்மீது கொடியெடுத்தல், யுத்தத்தில் இமைத்தவர் முதலியவரோடு போர்செய்யாமை, வஞ்சிபாடல், வயாவற்றமகளிர் மண்ணுண்ணல், வாழையிலையிலுண்டல், வீரமுரசை நீராட்டல், வெறியாடல், வேட்டையாடல், வேலுக்குப் பீலியணிதல்.

வாணிகம்:—உடைவாணிகம், ஒலைவாணிகம், கள்வியாபாரம், கூல வாணிகம், பொன்வாணிகம்.

வாந்தியங்கள்:—அரிப்பறை, அனந்தற்பறை, ஆகுளிப்பறை, ஆம்பற்குழல், உடுக்கை, ஏற்றுத்தோல்முரசம், ஒருகட்பறை, ஒருகண்மாக்கிணை, கண்விடுத்தம்பு, காலைமுரசம், கிணை, சல்லிப்பறை, சாக்காட்டுப்பறை, சிறுகிணை, சிறுபறை, சிறியாழ், செருப்பறை, தடாரிப்பறை, தண்ணுமை, கெய்தற்பறை, பதலை, பவிபெறுமுரசம், பெருவாங்கியம், பேரியாழ், போர்ப்பறை, மணப்பறை, மத்தளம், முரசம், முழவு, யாழ், வேய்க்குழல்.

வாழ்த்துவகை:—ஆற்றுமணலினும் நின் ஆயுள் சிறக்க, கழனியில் விளையும் நெல்லினும் நீ வாழ்க, காலிரிமணலினும் நின் ஆயுள்சிறக்க, நின் தாள் வாழ்க, நின் தாள் வாழ்க, நின்நாண்மீன் நிலைத்திடுக, நின்பகடுவாழ்க, நின்புரலிவாழ்க, பொருளை மணலினும் நீ வாழ்க, மழைத்துளியினும் பல நாள் நீ வாழ்க, வாழ்க நின் கண்ணி, விண்மீனினும் உன்னுடைய நாள் பொலிக.

விலங்குதலியன :—அணில், ஆடு, ஆமான், ஆம்ம, ஆவேறு, ஆளி, இரலைமான், ஈர், உடம்பு, எய்ம்மான், எருது, எருமைக்கடா, எலி, ஏறம்பு, ஐந்தலைநாகம், கடமாணேறு, கடுவன், கலைமான், கவரிமா, கழுதை, கறையான், காட்டுப்பசு, காட்டுப்பூனை, குதிரை, குரங்கு, குரார்பசு, குறுநரி, கேழற்பன்றி, சிங்கம், சிலைப்பேன், செம்மறியாடு, செம்முகக்குரங்கு, தேன், நரி, நாய், பசு, பல்லி, பன்றி, பாம்பு, பார்வைப்பிணை, புலி, புள்ளிமான், பேன், மந்தி (துய்த்தலைமந்தி), மரையா, முகக்கலை, முயல், முன்னம்பன்றி, யாளி, யானை, வீட்டெலி, வெண்ணரி, வெருக்குவிடை, வெள்ளாடு.

விசேடச் செய்திகள்.

79

விழாக்கள் :—கடற்றெய்வ விழா, சிறுசோற்றுவிழா, யுத்தவிழா, வதுவைவிழா.

வேலிகள் :—இடுமுள்வேலி, கழன்முள்வேலி, நெல்லிவேலி, பருத்திவேலி, மலைவேலி, முல்லைவேலி, முள்வேலி. [வேள்வி.

வேள்வி :—அறக்களவேள்வி, சோமயாகமுதலியன, மறக்கள

வேறுபெயர்கள் :—அடிக்கும் மணி, அதட்படுக்கை, அமிழ்தம், அரக்கன், அரில், அழற்பள்ளிப்பாயல், அறக்கற்பு, ஆகுதி, ஆணி, ஆயுத இலக்கம், ஆயுதப்பிடி, ஆரக்கால், ஆரநெருப்பு, ஆலம்பொந்து, ஆலம்வீழ், இந்திரலில், இராசகுயம், இலக்கம், ஈமவினக்கு, உப்பு, உரல், உருளி,

உருளை, உலக்கை, உலைக்கல், உள்ளிடுபருக்கை, எண்ணெய், எந்திரம், எரிகொள்ளி, எழுத்தாங்கிய கதவு, ஏணி, ஏத்தம், ஏர், ஒடுங்காழ்ப்பட்டிலை, ஒத்தல் (தாளம்), ஒலைக்கடை, ஒமகுண்டம், கச்சு, கச்சை, கடகப்பெட்டி, கடல்முத்தி, கடற்றூரம், கடிவாளம், கடிந்தெற்றுமூடை, கடைக்கொள்ளி, கண்ணாடி, கண்ணேணி, கணக்காயர், கணையமரம், கதவு, கருக்கல், கப்பற்பாய், கரும்பின்பூ, கரும்பினெந்திரம், கவசம், கவரி, கழிப்பினிப்பலகை, கற்பகச்சோலை, காம்பு, காமரம், காவற்பெண்டு, காவன்மரம், கிணைப்பறைக்கோல், கிளியீடு, குப்பி, குப்பை, குயவன்சக்கரம், குரல்நாம்பு, கூடு, கைகவாரும்பு, கொங்கர், கொளுத்து, கொற்றக்குடை, கோல், சக்கரவாளசக்கரவார்த்திகள், சங்கிலி, சித்திரம், சிறுகாடு, சிறுதூறு, சுவர், சுள்ளி, சுளகு, சூடு, சூரபன்மா, சூளை, செருப்பு, சேமவச்சு, தலையடுப்பு, தலையாட்டம் (உளை), தவம், தாளநிழல், திறை, திக்கடைகோல், தூண், தூண்டில், தேர்மொட்டு, தொடிமானுலக்கை, நடுகல், நரம்பு (தந்தி), நல்வினை, நாய் (குதாடுகருவி), நாராசம், நிறைக்குளப்புதவு, நீலக்கச்சை, துகம், தூலிழை, நெற்கூடு, நெற்கூடு, நெற்பொலி, நெற்போர், பஞ்சு, படஞ்செய்பந்தர்க்கல், படப்பை, படமடை, படுக்கை, பரிசம், பருக்கைக் கல், பறவைக்கூடு, பன்னாடை, பனிச்சை, பனைப்போழ், பா, பாடை, பாதகம், பாய், பாய்மரம், பின்படை, புலிநிறக் கவசம், புலிப்பொறி, புறச்சமயத்தோர், பூணூல், பொற்றைக்கல், மடல், மத்து, மலைத்தாரம், மறுபிறப்பு, மார்பிற் செம்பொறி, மலைப்பந்து, மிளகுமூடை, மீப்பாய், முட்டை, முாசடிக்குக் குறுந்தடி, முருக்கமா இலக்கம், முருகன் யானை, முன்படை, முனிவர், மூதிற்பெண்டிர், மேழி, யாகபத்தினி, யாகம், யானைக்கம்பம், யானைத்தந்தத்தாற் செய்யப்பட்ட துலாக்கோல், யானைத்தந்தப்பூண், யானைமணி, யூபத்தம்பம், வண்டிப்பார், வலை, வளைமுறி, வன்னித்துடுப்பு, வார், வாழைப்பூ, விமானம், விளக்கு, வீரச்செல்வம், வேணுவியோர், வேலுறை.

உரையின் இயல்பு

முகவுரையில் தெரிவித்தபடி புறநானூற்றிற்கு உரை இயற்றிய ஆசிரியர்பெயர் முதலிய வரலாறுகளுள் ஒன்றும் கிடைக்கவில்லை. இவரைப்பற்றி அறிந்துகொள்ளுவதற்குக் கருவியாக இருப்பது இவருடைய உரை ஒன்றே. இவருடைய உரைநடையின் அமைதியும் உரைநயமும், இலக்கணம் கூறும் திறமும், பிறவும் இளம்பூரணர், பேராசிரியர், நச்சினார்க்கினியர், அடியார்க்கு நல்லார் முதலியவர்களுடன் ஒப்பக்கருதும் அறிவுடையவராக இவரைப் புலப்படுத்துகின்றன. தமிழ் நாட்டின் பண்டைக்கால வரலாறுகளையும் தமிழர் ஒழுக்க முதலியவற்றையும் அறிவிக்கும் கருவூலமாகிய இந்நூலுக்கு உரைவருக்கப் புகுந்த தொன்றே இவர் பேராற்றலுடையாரென்பதைப் புலப்படுத்தும்.

ஆற்றொழுக்காகச் செய்யுளிற் சொற்கிடக்கை அமைந்தவாறே பொருள் கூறிச்செல்லுதலும், எளியநடையில் உரைவரைதலும், பிறரைக் கண்டியாமல் அவர்கள் கூறும் பலதிறப்பட்ட பொருள் வேறுபாடுகளையும் எடுத்துக் கூறுவதும், இன்றியமையாதவற்றைமட்டும் சுருக்கமாக உரைப்பதும், விளங்கும்பொருட்டு வினைமுடிவு காட்டுதலும் இவ்வரையாசிரியருடைய சிறப்பியல்புகள். இவருடைய உரை பதவுரையாக விளங்குகின்றது.

சொற்பெய்துரைத்தல்

ஒவ்வொரு சொல்லுக்கும் மூலத்திலுள்ள முறையிலேயே உரைகூறும் பொழுது சில இடங்களில் கருத்தை விளக்குதற்குரிய சொற்களைப் பெய்து வரைதல் இவருடைய வழக்கம். கடவுள் வாழ்த்துச் செய்யுளில் இறைவனுடைய திருமிடற்றிலுள்ள கறையைப்பற்றி, “அக்கறை மறை நவிலந்தணர் துவலவும் படுமே” என்று சிறப்பித்துள்ள பகுதிக்கு, ‘அக்கறுப்பு, தான்மறுவாயும் வாறேரை உய்யக்கொண்டமையின் வேதத்தைப் பயிலும் அந்தணராற் புகழவும்படும்’ என்று அது புகழப்படுதற்குரிய காரணத்தையும் உடன்பெய்துரைத்தார். இங்ஙனமே, “அப்பிறை, பதினெண் கணனு மேத்தவும் படுமே” என்றவிடத்து, ‘அப்பிறைதான் பேரியோன் துதேலால் பதினென்கணங்களாலும் புகழவும்படும்’ என்று உரைகூறினார். “இருநிலத்தன்ன நோன்மை” (சசு) என்றவிடத்து ‘துளக்கபடாமையின் பெரிய நிலம்போன்ற வலியினையும்’ என்று

உரையின் இயல்பு.

81

கூறினார். “நாடனென்கோ லூரெனென்கோ, பாடிமிழ் பணிக்கடற் சேர்ப்பனென்கோ” (சக) என்னும் பகுதிக்கு, ‘துறிஞ்சிநிலமுடையமையால் நாடெனன்று சொல்லுவேனோ? மருதநிலமுடையமையால் ஊரெனன்று சொல்லுவேனோ? நெய்தனிலமுடையமையால்.....சேர்ப்பனென்று

சொல்லுவேனோ?’ என்று பொருள்கூறினார். “மையன்மலை” (௬௭) என்பதற்கு, ‘தமியராயினோர்க்கு மயக்கத்தைச் செய்யும் மலைப்பொழுது’ என்றும், “பகைவர், ஒடுகழற் கம்பலை கண்ட” (௧௨௦) என்பதற்கு, ‘பகைவரது புறக்கொடுத்தோடும் வீரக்கழலினது ஆரவாரத்தைக் கேட்டு நாணிப் பிண்செல்லாது கண்டுநின்ற’ என்றும், “பீடிண்மன்னர்” (௧௬௮) என்பதற்கு, ‘பிரிர்க்கீயும் பெருமையில்லாத அரசர்’ என்றும் கூறினர்.

இங்ஙனம் பெய்துரைக்கும் முறையிற் சிலவிடங்களில் தாம் அங்கனம் கூட்டியுரைத்தமைக்குரிய காரணத்தை வெளியிடுவர்:—

“நின்மதனுடை முழவுத்தோ ளோச்சித் தண்ணென, வீசியோயே” (௮௦) என்பதில், ‘வீசியோயே’ என்பதற்கு, ‘சாமரத்தாற் குளிரவீசினாய்’ என்று உரைவகுத்துவிட்டு, ‘முழவுத்தோ ளோச்சியெனவும், தண்ணென வீசியோயெனவும் கூறியவாற்றால், சாமரையென்பது பெற்றும்’ என்று அதற்குரிய காரணமும் காட்டினர். “முன்னுள்ளுவோனைப் பின்னுள்ளி னேனே, ஆழ்கென் னுள்ளம் போழ்கென் னாவே, பாழூர்க் கினற்றிற் றார்கவென் செவியே” (௧௩௨) என்னும் பாடற்பகுதிக்கு, ‘யாவரினும் முன்னே நினைக்கப்படுமவனைப் பின்பே நினைத்தேன் யான்; அவ்வாறு நினைந்த குற்றத்தால் எனதுள்ளம் அமிழ்ந்திப் போவதாக; அவனையன்றிப் பிறரைப் புகழ்ந்தநாவும் கருவியாற் பிளக்கப்படுவதாக; அவன் புகழ்நிற்ப் பிறர் புகழைக் கூறக்கேட்ட எனது செவியும் பாழ்பட்ட ஊரின் கட்கிணறு போலத் தூர்வதாக’ என்று பலசொற்களைப் பெய்துரைத்து அங்கனம் உரைத்ததன் காரணத்தை, ‘முன்னுள்ளு வோனைப் பின்னுள்ளினை னென உள்ளம் ஆழ்தற்குக் காரணங் கூறினமையால், பிறரைப் புகழ்ந்த நாவெனவும், பிறர்புகழ்க்கேட்ட செவியெனவும் ஏனையவற்றிற்கும் காரணம் வருவித்து உரைக்கப்பட்டது’ என்பதனால் அறிவிக்கின்றார்.

மாறிக் கூட்டுதல்.

இன்றியமையாத சில இடங்களில் மாறிக் கூட்டியுரைத்தல் இவர் இயல்பு. அங்ஙனம் கூட்டும்பொழுது அதனைத் தனியே எடுத்துக் கூறுவதோடு சில இடங்களில் அதற்குரிய காரணத்தையும் உணர்த்துவார்:—

“வார்கோற், செறியரிச் சிலம்பிற் குறுந்தொடி மகளிர்” (௩௬) என்றவிடத்து, ‘செறிந்த உள்ளிடுபருக்கையையுடைய சிலம்பினையும் நீண்டகோற்றெழிலாம் செய்யப்பட்ட குறிய வளையையுமுடைய மகளிர்’

K

82 புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

என்று மாறிக்கூட்டி உரைசுறி அங்ஙனம் கூறியதை விசேடவுரையில், ‘வார்கோற் குறுந்தொடியென மாறியரைக்கப்பட்டது’ என்று அறிவித்தனர். ‘உணவின் பிண்டம் உண்டிமுதற் றுதலான், உண்டி கொடுத்தோர் உயிர்கொடுத் தோரென மாறிக்கூட்டுக’ (௧௮) எனவும், ‘சுரம்பல கடந்து புள்ளிற் போகி’ (௪௭) எனவும் வேறுபல இடங்களிற் கூறுதலும் காண்க.

பழஞ்செய்யுட்பகுதியை உரைநடையாக உரைத்தல்.

இவர் பழையநூல்களிலுள்ள செய்யுட்பகுதிகளை இடைவிட்டு எழுதுவார்:—

“நிற்றிறஞ் சிறக்க” (௬) என்பதற்கு, ‘படைகுடி முதலாகிய கூறு பாடுகள் சிறக்க’ என்று உரையெழுதியிருத்தல், “படைகுடி கூழமைச்சு நட்பர னாறும், உடையா னரசரு ளேறு” என்னும் திருக்குறளின் நினைவி

விருந்தெழுந்தமை காண்க. “பல்கதிர்ச் செல்வன்” (௧௪) என்னும் தொடருக்கு, ‘வாழ்நாடீது அலகாகிய பலகதிரையுடைய செல்வன்’ என்று இவர் உரைத்த உரையில், “வாழ்நாட் கலகாய் வாய்க்கொளி மண்டிலம்” என்னும் நாலடிச் செய்யுட்பகுதி யமைந்திருக்கின்றது. “பூவால்” (௧௫) என்ற சொல்லுக்கு, ‘ஈத்தளிப்போர்’ என்று உரைகூறினர்; இவ்வுரை, “இன்சொலா லீத்தளிக்க வல்லாற்கு” என்னும் குறளை அடியொற்றியது. “கவிழ்ந்தமண்டை” (௧௬) என்ற தொடருக்கு ‘ஏலாது கவிழ்ந்த என் மண்டை’ என்று உரை எழுதுகையில், புறநானூற்றிலுள்ள வேறொரு செய்யுளின் அடியாகிய “ஏலாது கவிழ்ந்தவென்னிராவன் மண்டை” (௧௭) என்பது நினைவிவிருந்ததென்றே தோற்றுகின்றது. “உழுத கோன்பக டுழிதின் ருங்கு” (௧௮) என்னும் உவமையை விளக்கி, ‘தாளாற்றலாந் செய்தபொருளில் நல்லனவெல்லாம் பரிசிலர்க்கு வழங்கி எஞ்சியது உண்டலான் அழிதின்ருங்கென்றார்’ என்றொழுதிய உரையில் “தாளாற்றித் தந்த பொருளெல்லாந் தக்கார்க்கு, வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு” என்னும் குறளின் சொல்லும் பொருளும் அமைந்திருக்கின்றன.

சொன்னடை.

இவர் செயவென்னும் எச்சத்திற்குப் பொருள் கூறும்பொழுது பரிசு என்னும் சொல்லைக் கூட்டி யுரைப்பர்; இதனை, ‘தீப்பிறக்கும் பரிசு முறுகி’ (௧௭), ‘மாளும்பரிசு.....சொல்லம்’ (௧௮), ‘கைவிடும் பரிசு.....மாரிய’ (௧௯), ‘தூங்கும்பரிசு தூக்கி’ (௨௦), ‘கொள்ளா வாம்பரிசு’ (௨௧), ‘முழ்கும்பரிசு குளிர்’ (௨௨) முதலியவற்றால் அறியலாம்.

*‘வைத்து’ என்னும்சொல் இவாது உரைநடையில் இடையிடையே வரும்:—“எம்முளும்” (அ) என்பதன் உரையில், ‘எங்களுள் வைத்து’

*பரிமேலழகரது உரைநடையிலும் இது காணப்படும்.

உரையின் இயல்பு.

83

என்றும், வேறேரூரிடத்தில் (கஃ) ‘அவை இரண்டினும் வைத்து எண்ணப் படாத’ என்றும் இச்சொல்லைச் சொன்னடையாக அமைத்திருத்தலைக் காணலாம்.

பொழிப்புரையின் பின்னர் விசேடவுரையில் முன்னர்க்குறிய உரையைப்பற்றி வேறுசில உரைகளையும் கூறி ‘எனினும் அமையும்’ என்று முடிப்பர். பிறர்கூறும் உரைகளையும் எடுத்துக்கூறுவர். பாடபேதங்களைக் காட்டிச் சில இடங்களில் அவற்றிற்கும் உரைகூறுவர். வினை முடிவுகாட்டுவதும், சிலசில தொடர்களுக்குப் பதசாரம் கூறுவதும், இலக்கணம் உரைப்பதும், துறைப்பொருத்தம் உணர்த்துவதும் இவர் இயல்பு. இரண்டு வகையாகத் துறைகூறுமிடங்களில் அவ்விரண்டிற்கும் செய்யுட்பொருளோடு பொருத்திக் காட்டுவதுண்டு. சில இடங்களில் துறைப்பொருத்தம் காட்டாமற் செல்லுவதும் உண்டு.

மாறுபாடு நீக்கல்.

செய்யுளிற் கூறப்பட்ட பொருள் சிலவகைகளில் மாறுபாடாகத் தோற்றுவதற்கு இடமிருப்பின் அம்மாறுபாடுநீக்க, இன்னகாரணத்தால் இவ்வனம் கூறப்பட்டதென்று தெளிவுறுத்துவது இவர் இயல்பு:—

இரண்டாவது பாட்டில் போற்றார்ப்பொறுத்தல் முதலியவற்றிற்கு உவமையாக ஐம்பெரும்பூதங்கள் கூறப்படுகையில் அவை நிலன், விசம்பு, வளி, தீ, நீர் என்ற முறையில் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. அம்முறை ஐம்பூதங்களின் தோற்றமுறையாகவேனும், ஒடுக்க முறையாகவேனும் இல்லை. இம்மாறுபாட்டை இவர், 'போற்றார்ப்பொறுத்தல் முதலாகிய குணங்களை அரசியலடைவாற் கூறுகின்றாராதலின் பூதங்களின் அடைவு கூறாயினார்' என்று தெளியவைக்கின்றார். "ஆரைச் சாகாட் டாழ்ச்சி போக்கும், உரனுடை நோன்பகட் டன்ன வெங்கோன்" என்றவிடத்து உயர்ந்த தலைவனுக்கு இழிந்த பகட்டை உவமை கூறுவது குற்றமாகுமோ என்னும் மயக்கத்தை, 'இராச்சிய பாரத்தைப் பொறுத்து நடத்துமாறு நோக்கி நோன்பகட்டோடு உவமித்தமையின், இறப்ப இழிந்த ஆனந்த உவமை அன்றாயிற்று' என்பதனாற் போக்குகின்றனர். சோழன் நலங்கிள்ளியின் பாட்டில் (௭௧) "மெல்ல வந்தெ னல்லடி பொருந்தி" என்னும் பகுதியில் தனதடியைத் தானே நல்லடியென்று சொல்லுதல் தற்புகழ்ச்சி யென்னும் குற்றமாகுமோ என்னும் மயக்கத்தை, '*தன், மேம்பாடு கூறுகின்ற இடமாதலின், நல்லடியென்பது தற்புகழ்தலென்னும் குற்றமாகாது' என்று அகற்றுக்கின்றார். "மூவரு னொருவன் றுப்பா கியரென, ஏத்தினர் தருஉங் கடழே" (௧௨௨) என்றவிடத்து

* நன் கு. 53.

ஒருவன் என்ற ஒருமையும் எத்தினரென்னும் பன்மையும் பொருளொடு பொருந்துமாற்றை, 'எத்தினர் தருஉமென்று பன்மையாற் கூறியது, அவ்வேந்தன் அமைச்சரை; மூவரும் யான் ஒருவன், எனக்குத் துப்பாகியரென அம் மூவரும் எத்தினர் தருஉமென்று உரைப்பினும் அமையும்' என்று தெளியவைக்கின்றார். "பயனின் மூப்பிற் பல்சான் நீரே" (ககடு) என்றதில் பயனின்மூப்பு என்னும் இழிவுக்கு மாறாகச் சான்நீரென்றிருத்தல் பொருந்துமோ என்னும் ஐயறவை, 'பயனின்மூப்பென்று வைத்துப் பல்சான்நீரேயென்றது இகழ்ச்சிக்குறிப்பு' என்று போக்குகின்றார். "காலன புனைகழல்" (க஠) என்றதில் காலன என்னும் பன்மைக்கு வகை, 'காலன புனைகழல் என்பது வீரத்திற்கும் வென்றிக்கும் கட்டின; போர்தொறும் வென்று கட்டினவெனவுயாம்' என்று புலப்படுத்துகின்றார். பிட்டங்கொற்றனை வாழ்த்தவந்த வடமவண்ணக்கண்டாமோதரனார், "மாறுகொண் மன்னரும் வாழியர் நெடிதே" (கஎஉ) என்று அவன் பகைஞரையும் வாழ்த்துதல் முரண்பாடுடையதுபோலத் தோற்றி மயக்கம் தருதலை, 'மாறுகொண் மன்னரும் வாழியரென்ற கருத்து: இவன் வென்று திறைகொள்வது அவருளராயினென்பதாம்' என்பதனால் தெரிவிக்கின்றார்.

சொல்வருவித்துரைத்தல்.

அங்கங்கே துறைப்பொருளொடு பொருந்தும்பொருட்டும் பொருள் முடிபின்பொருட்டும் ஒருசொல் வருவித்து முடிப்பார்:—

'வாழ்த்தியலாதல் விளங்க, வேண்டிமென ஒருசொல் தந்துரைக்கப்பட்டது' (க), 'கொளீஇ யென்னுமெச்சம் அமைத்த வென்னும் ஒரு சொல் வருவித்து முடிக்கப்பட்டது' (கச), 'செரீஇயென்னும் வினையெச்சத்தை ஆடுமென ஒருசொல் வருவித்து அதனோடுமுடிக்க' (உஉ), 'செய்யென ஒரு சொல் வருவித்து உரைக்கப்பட்டது' (சச) முதலிய இடங்களைக் காண்க.

செய்யுளிற் கூறப்படும் பொருள்களை இன்னவை இன்னவற்றைச் சார்ந்தனவென்று வருத்து எளிதிலறியும்படி கூறுவர்:—

‘நகர்வலஞ்செயற்கு ப்பணியியரென வீடும், ஏந்துகை பெதிர் இறைஞ் சுகவென அறமும், புகையெறித்தலான் வாடுகவெனப் பொருளும், முகத் தெதிர் தணிகவென இன்பமும் கூறியவாறாயிற்று’ (சு), ‘கழறையியவல் லாளனென்றதனாற் பகையின்மையும், ஒருபிடி படியஞ் சீறிடமெழுகளிறு புரக்கும் நாடுகிழவோயென்றதனாற் பொருட்குறைவின்மையும் கூறியவாறாயிற்று’ (சு), ‘உற்கமுதலிய நான்கும் உற்பாதமாய் நனவிற் காணப் பட்டன; எயிறு நிலத்து வீழ்தல் முதலாயின கனவிற் காணப்பட்டன.’

உரையின் இயல்பு.

85

கூற்றுவிளக்கல்.

இன்னாரால் இன்ன காலத்தில் இது கூறப்பட்டதென்று விளக்கு வர்:—

‘தாம் நினைந்த நினைவு எவ்வண்ணமாவதென்று தம் நெஞ்சொடு கூறிப் பின் பொலிக தும்புகழேயென அவ்வரசர் கிடந்தவாறு கண்டு கூறியவாறு’ (சு), ‘உனையக் கூறியதனைத் தம்மிடமிருந்து கூறியதாக வும், சிறுசொற் சொல்லியதனைப் போர்க்களத்து எதிர்ப்பட்டுக் கூறிய தாகவும் கொள்க’ (எ), ‘இது, பரிசில்பெறப் போகின்றான் வருகின்ற வரைக் கண்டு வினவுவான் பண்ணனது இயல்பு கூறிவாழ்த்தியவாறு’ (சு), ‘இவன் நிரைகொள்ளச் செல்கின்றமை கண்டார்கள் விலையாட்

டிக்குக் கூறியது' (உருஅ.)

குறிப்பாலறிந்த பொருள்.

அகப்பொருட்செய்யுட்களுக்கு உரைவகுக்கும் உரையாசிரியர்கள் உள்ளுறையுவமமாகவும், இறைச்சிப்பொருளாகவும் அறிந்து கூறும் பொருளைப்போன்று பாட்டிற் காணப்படும் இன்ன சொற்களின் குறிப்பினால் இன்னபொருள் தோற்றுகின்றதென்றும், இன்ன நயம் புலப்படுகின்றதென்றும் இவர் எழுதிச்செல்லும் இடங்கள் மிக்க இன்பத்தை உண்டாக்கும்.

'கலை புலிப்பாற்பட்டெனச் சிறுமறி தழீஇய மடப்பிணை பறந்தலை வேளை வெண்பூக் கறிக்குமென்பது, அவன் பகைவரைக் கொன்றவழி அவர்பெண்டிர் தம் இளம்புதல்வரை ஒம்புதற்பொருட்டி இறந்துபடாது அடகு தின்று உயிர்வாழ்கின்றாரென்பதோர் பொருள் தோன்றலின்றது' (உரு), 'நின்மலையிற் குறவர்மாக்கக் கடவுட் பேணி மழைவேண்டிய பொழுது பெற்றுத் தாம் வேண்டுமுணவு துகருமாறுபோல் இவரும் நின் அருள்பெற்று இன்பம் துகர்வாளாக வேண்டுமென்பதொரு நயந் தோன்ற லின்றது' (கசக), 'மடத்தகைமாமயில் பனிக்குமென்றருளிப் படாஅ மீத்த பேசு என்ற கருத்து: இவ்வாறு ஒரு காரண மின்றியும் அருள்பண்ணுகின்ற நீ நின்னால் வருந்துகின்ற இவட்கு அருளா தொழிதல் தகாதென்பதாம்' (கசரு), *'பலவின் கனிகவார்துண்ட கடுவன் மந்தியோடு சிறந்து சேண்விளங்கிக் கழையிசைத் துஞ்சுமென்ற தனால், நீயும் இவரை வரைந்து கொண்டு இன்புற்று வாழ்தல் வேண்டு மென்பது தோற்றி லின்றது' (உரு), 'வேங்கைவீ தாயதுறுகல் இரும்புலி வரிப்புறங்கடுக்கு மென்ற கருத்து: எதம்செய்யாததூஉம் எதம்செய் வதுபோலக் கண்டார்க்கு அச்சம்வரத்தோன்றுமென்றமென்றமையான், இதுவும் இகழ்ச்சி தோன்ற லின்றது'.

வரலாற்றுச்செய்திகள்.

சில இடங்களில் வரலாற்றுச்செய்திகள் சிலவற்றை இவர் கூறுகின்றார்:—

‘தான் பேய்மகளானமை தோன்றப் பரிசில் கடாயினுளெனவுங் கூறுவாருமுளர்’ (கக) என்று பேய்மகள் இளவெயினியின் வரலாற்றென்றைப் புலப்படுத்துகின்றார். ‘புட்பகையென்பது இஃனுக்கு ஒரு பெயர்’ (கஅ) எனச் சோழன் நலங்கிள்ளியைப் பற்றிக் கூறுகின்றார். ‘என்றது, தந்தையுடன் வெறுத்துப் போந்தான் அமருட் புகுந்து இப்போர் செய்தானே அவன் விரும்பின் உவக்கின்றான்; விரும்பாவிடின் அஞ்சுகின்றனென்பதாம்’ (அக) என்று சோழன் போர்வைக்கோப் பெருநங்கிள்ளியைப் பற்றிக் கூறுகின்றார். ‘பூவார்கா - வாறோர் இவன் முன்னோர்க்கு வரங்கொடுத்தற்கு வந்திருந்ததொரு கா’ (கக) என்று அதியமான் நெடுமானஞ் சியைப்பற்றிய வரலாற்றென்றும், ‘ஆய்க்கு அண்டிரனென்பதும் ஒரு பெயர்’ (ககக) என்று ஆயைப் பற்றிய செய்தியொன்றும், ‘நன்னன்மருகனன்றியு மென்றதற்குப் பெண்கொலைபுரிந்த நன்னன்போல, வரையா நிரயத்துச் செலியரோ வன்னை யென்றமையின் அதுவும் வரைதற்கு ஒரு காரணமாக உரைப்பாரும் உளர்’ என்று நன்னனைப் பற்றிய வரலாறு ஒன்றும், ‘மோரியராவார் சக்கரவாள சக்கரவர்த்திகள்’ (கஎஞ்) என்று மோரியரைப்பற்றிய செய்தியும் கூறப்படுகின்றன.

கருத்துரைத்தல்.

சில இடங்களில் செய்யுட்களிற் சொற்கிடந்தவாறே பதவுரையிற் பொருள் கூறிவிட்டு இங்ஙனம் கூறினாரேனும் கருதியது இன்னதென்று தெளிவுறுத்துதல் இவர் உரைவகைகளில் ஒன்று:—“எம்மு முள்ளுமோ முதுவா யிரவல, அமர்மேம் படுஉங் காலைநின், புகழ்மேம் படுநனைக் கண்டன மெனவே” (சஅ) என்ற செய்யுட்பகுதியைப் பற்றிய விசேட உரையில், ‘கண்டனமென எம்முமுள்ளென்றாரேனும், உள்ளிக்கண்டன மெனச்சொல்லென்பது கருத்தாகக் கொள்க’ என்றுரைத்ததையும், “குடுமிய வாகபிறர் குன்றுகெழு நாடே” (இஅ) என்றவிடத்துச் சொற் கிடந்தவாறே பொருளுரைத்தல் மாறுபாடாதலை நினைந்து, ‘குன்றுகெழு நாடென்றதாயினும், கருதியது பிறர் நாட்டுக்குன்றுகளென்றதாகக் கொள்க’ என்று அமைத்ததையும், வேறொருசெய்யுளில் (கஃ) ‘நான்கு பயனுடைத்தென்றுவைத்து, நெல்விளையும் பழம் ஊழ்க்கும் கிழங்கு வீழ்க்கும் தேன்சொரியுமென்று அவற்றின் செய்கை தோன்றக் கூறின ரெனினும், கருதியது நெல்லும் பழனும் கிழங்கும் தேனுமாகக் கொள்க’ என்று வரைந்ததையும், உஃஆம் செய்யுளுரையில் ‘காட்டகமென்ற ரேனும் கருதியது அதன்கண் மரமாகக் கொள்க’ என்று உரைத்ததையும் காண்க.

நினைவுரைத்தல்.

இங்ஙனமே, இவ்வாறு கூறியது இன்னநினைவுபற்றி யென்றெழுது வது இவ்ருரைத்திறங்களில் ஒன்று:—அன்னச்சேவலைக் கோப்பெருஞ் சோழன்பால் தூதவிடும் பிசிராந்தையார் செய்யுளில் (கஎ) அவ்வன்னத் தைப் பார்த்து, “நின், இன்புறு பேடை யணியத்தன், நன்புறு நன்கல நல்குவா னினக்கே” என்ற பகுதியைப் பற்றிய விசேடவுரையில், ‘பேடை யணிய நன்கலம் நல்குவனென்றதொற் பயன்: மறவாது போதல்வேண்டு மென்னும் நினைவாயிற்று’ என்பர். சோழன்போர்வைக்கோப்பெருநற் கிள்ளியைப் பாடிய நக்கண்ணையார் பாட்டில், ‘உமணர்வொருஉம் துறை

யன்னென்றதொற்பயன் வருத்துக்கூற்றின் ஆடவரையும் மகளிரையும்
 ஒக்கவருத்துவதல்லது அருளுமாறு கற்றிலனெவென்னும் நீனைவிற்று’
 (அச) என்பர். வன்பரணர் பாடிய பரிசில்லிடைத்துரைச் செய்யுளுரையில்
 (கடுஉ), ‘பாடுவல்லிறலியோர் வண்ணமென்றது நீயும் ஒன்று பாடுவாயாக
 வென்னும் நீனைவிற்று’ என்பர். மூவென்பான் பரிசில் கொடுக்க
 நீட்டித்த காலத்துப் பெருந்தலைச் சாத்தனார் கூறிய செய்யுளின் (உ௦௯)
 உரையில், ‘நம்முட் குறுநணி காண்குவதாகவென்றது: நீ என்மாட்டுச்
 செய்த அன்பின்மையை அவ்விருக்கையன்றிப் பிறர் அறியாதொழிவா

88

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

ராகவென்னும் நீனைவிற்று’ என்பர். வெளிமான் இறந்ததையறிந்து
 பெருஞ்சித்திரனார் வருந்திக்கூறியசெய்யுளில், “அவல மறுசுழி மறுகலிற்,
 நவலே நன்றுமற் றகுதியுமதுவே” (உ௬௮) என்றதுகண்டு, ‘யான்அது
 செய்யப் பெற்றிலேனென்னும் நீனைவிற்று’ என்றுரைத்தார். இங்ஙனம்
 உரைகூறுதல் ஆசிரியர்களுடைய உள்ளக்கருத்தை உள்ளியறிந்து உரைக்
 கும் இவரது ஆற்றலைப் புலப்படுத்துகின்றது.

பயனுரைத்தல்.

இது கருத்தென்றும், இது நினைவென்றும் கூறுவதுபோலவே இது
 பயனென்று சில இடங்களில் இவர் உரைவகுப்பார்:—

சோழன் நலங்கிள்ளியைப் பாடிய உறைபூர்முதகண்ணன் சாத்தனார் அவ்வரசனுக்கு, “வருந்தி வந்தோர் மருங்கு நோக்கி, அருளவல்லையாகுமதி” (௨௭) என்று அறிவுறுத்திவிட்டு, “அருளிலர், கொடாமை வல்ல ராகுக, கெடாத துப்பினின் பகையெதிர்த் தோரே” என்று கூறுகின்றார். ‘பகைவர் கொடாமைவல்லராதலினால் இவனுக்கு என்ன பயன்?’ என்ற வினாவெழுங்கால் அதற்குரிய விடை எளிதிற்றோற்றுவதில்லை. இவ்வினாவை இவ்வுரையாசிரியர், ‘அருளிலர்கொடாமை வல்ல ராகுகவேன்றதனாற் பயன், *அவையுடையோர் தத்தம் பகைவரை வெவ்வராதலால், பகையெதிர்த்தோர் அவை இலராகவென்பதாம்’ என்று விடுத்தார். “விரைவனர் கூந்தல் வரைவளி யுளர்” (௧௩௪) என்பதற்குப் பயன், ‘பிறிதொன்றால் இடையூறில்லை யென்பதாம்’ என்றார்.

பெறப்பட்டவை கூறுதல்.

கூறப்பட்ட செய்திகளைக்கொண்டு இவற்றால் இன்னவை பெறப்பட்டன என்று வேறு சிலவற்றைக் கூறுவர்:—

‘சென்றமர் கடத்தல் யாவதென்றதனானும் வாள்போழ்ந்தடக்கலும்
 உயர்ந்தனரென்றதனானும் வந்தோர் பட்டமை விளங்கும்’ (கக); ‘சந்தனப்
 புகை வேங்கையிசைத்தவழும் பறம்பெனவே, இவை யொழிய மரமின்
 மையும், பகைவர் சுடும் புகையின்மையும் கூறியவாறாயிற்று’ (க௦அ);
 ‘பெண்டிரும் தம்பதங் கொடுக்குமெனவே ஆடவரும் தம்தாத் தே களிந்து
 கொடுத்தல் போந்தது’ (கடுக); ‘விடர்ப்புலி பொறித்த கோட்டை யென்
 றதனால், சோழமொடு தொடர்புபட்டு அவனுக்குத் துப்பாதல் தோன்றி
 நின்றது’ (க௭ச); ‘யானே பரிசில நென்பதனால் நினக்கு என் குறை
 முடிக்கவேண்டுமென்பதுஉம், அந்தணனென்றதனால் யான் தருதற்
 குரியேனென்பதுஉம் கொள்ளப்படும்’ (௨௦௦); ‘பெருங்கடலுண்ணு
 ராகுப நீர்வேட்டோ ரென்பதனால் செல்வரேயாயினும் வள்ளியோரல்

* அருளும் கொடையும்.

உரையின் இயல்பு.

89

லார்பாற் செல்லெனென்பதும், உண்ணீர் மருங்கின் அதர் பலவாகுமென்ப
 தனால் நீ வள்ளியைப்பாகலின் நிற்பால் வந்தேனென்பதும் கொள்ளப்
 படும்’ (௨௦௪) என்பவற்றால் இதனை அறியலாகும்.

இன்னுமைக் குறிப்பு.

நல்லிசைச்சான்றோர்களாகிய புலவர்கள் இன்னொவற்றை இயன்ற
 வகையில் மறைத்துக் குறிப்பாகப் புலப்படுத்தும் இயல்புடையவர்கள்.
 அவ்வியல்பை நன்கு அறிந்தவர் இவ்வுரையாசிரியர் :—

‘கோவதை முதலாயின வாக்காற் சொல்லவும் படாமையின், ஆன்

முலையறுத்த வெனவும், மகளிர் கருச்சிதைத்த வெனவும், பார்ப்பார்த் தப்பிய வெனவும் மறைத்துக் கூறப்பட்டன' (௯௪); 'இறந்தவென்று சொல்லுதல் இன்னுமையால் போகியவென்றார்'; (௨௨௦) 'படவென்றல் இன்னுமையிற் கைவைத்துறங்கவும் கண் கிழிந்துருளவும் கால்பரிந்துலற வும் கதியின்றி வைகவுமெனத் தருதிபற்றிக் கூறப்பட்டன' (௨௨௬.)

வழக்கீது.

சில இடங்களில் இன்ன உலகவழக்கைக் குறிக்கொண்டது இது வென்றும் இச்சொல் இன்ன நாட்டார் வழக்கென்றும் புலப்படுத்துவர்:—

'உழிஞை - கொற்றான்; அது குடநாட்டார் வழக்கீது' (௮௦); 'விரை வளர்கூந்தல் வரைவளியுளரவென்றது, கொண்டைமேற் காற்றடிக்க வென்பதொரு வழக்குப்பற்றி நின்றது' (௧௯௬); 'கிளி குரலனைய னென்றது கிளியீடு வாய்த்தாற்போல்வென்னும் வழக்கைப்பற்றி 'ின்றது' (௧௯௮); 'ஒசையென்றது ஆகுபெயரான் ஒசையையுடைய ிறியை; இஃது ஒரு திசைச்சொல்' (௨௪௧).

மரபு.

சிவபெருமான், திருமால், பலதேவர், முருகக்கடவுள் முதலியவர் களைப்பற்றிய செய்திகள் வருமிடங்களில் இவர் அவ்வக்கடவுளின் அன் பர்கள் வாழங்கும் மரபு பிழையாமல் உரைவருக்கின்றார். இது, சிவபிரா னுக்குரிய பொருள்களைத் திருவென்னும் அடைகொடுத்து, 'திருதுதல், திருச்சடை, திருமுடி' என்றும் (௧), திருமால் மேனியைத் திருமேனி யென்றும், பலதேவரை நம்பி மூத்தபிரானென்றும் அவரது நிறத்தைத் திருநிறமென்றும், முருகக்கடவுளைப் பிள்ளையாரென்றும் (௮௧) வழங்கு வதனால் உணரலாம்.

உவமைகளை விளக்கல்.

உவமைகள் வந்த இடங்களில் இன்னதற்கு இஃது உவமையென் பதையும் பொதுத்தன்மை இன்னதென்பதையும் வெளிப்படுத்துவர்;

அங்கனம் வெளிப்படுத்தும் முறை சுருக்கிய உருவத்தில் இருப்பினும் விளக்கவைக்கும் திறனுடையதாக இருக்கும்.

L

90

புறநாணுறு மூலமும் உரையும்.

‘களிற்றுக்கு நாவாயோடு உவமை எதிர்ப்படையைக் கிழித்தோடலும், திங்களோடு உவமை வாளோர் சூழத் தன்தலைமை தோன்றச்செல்லுதலுமாகக் கொள்க’ (கக); ‘மன்னர்க்கு இடையனும், அவர் படைக்குச் சிறுதலையாயமும், கோதைநாட்டிற்குப் புலிதுஞ்சலியன்புலமும் உவமையாகக் கொள்க’ (கிச); ‘திங்கள் நான்நிறைமதியத்தனையை யென்றது, அறிவும் நிறைவும் அருளும் முதலாகிய குணங்களால் அமைந்தா யென்றவாரும்’ (கௌ); இங்ஙனம் உள்ள பிற இடங்களையும் கண்டு கொள்க.

வடசொல்லாட்சி.

இவாது உரைநடை பெரும்பாலும் செந்தமிழ்ச்சொல் நிறைந்ததாக இருப்பினும் ஒரோவிடங்களில் சில தமிழ்ச்சொற்களுக்கு வடசொற்களைக் கொண்டு இவர் பொருளுெழுதியுள்ளார். கடனென்பதற்குப் பிண்டோதகக் கிரியையென்றும், மருந்தென்பதற்குப் பரிகாரமென்றும், ஒளிமென்பதற்குப் பாடஞ் செய்யுமென்றும், அறமென்பதற்குத் தர்மமென்றும், பூண்டென்பதற்குப் பரித்தென்றும், ஒம்புதலென்பதற்குப் பரிகரித்தலென்றும் இடங்களையும் இவற்றைப்போன்ற பிறவற்றையும் காண்க.

குறிப்புமொழி.

அங்கங்கே நல்லிசைப்புலவர்கள் குறிப்பாகப் புலப்படுத்தியிருக்கும் பகுதிகளைச் சுட்டி, 'இது குறிப்புமொழி, இஃது இகழ்ச்சிக்குறிப்பு' என்று தெளிவுறுத்தலை இவர் உரையிற் பல இடங்களிற் காணலாம்:—

பாரிமகளிர் தம் தந்தையின் பகைவராகிய வேந்தரை, "வென்றெறி முரசின்வேந்தர்" (ககஉ) என்றதை, 'நண்டு இகழ்ச்சிக்குறிப்பாய் நின்றது' என்பர். பரிசில்கொடாமல் நீட்டித்த நன்மாதன்பால் ஆவூ. மூலங்கிழார், "நோயில ராக நின்புதல்வர்", "சிறக்கநின்றுயள்" (ககக) என்று கூறியவற்றைக் குறிப்புமொழி பென்பர். இங்கனமே, 'வாழ்க நின்கண்ணியெனவும் நீடுவாழியவெனவும் நின்றவை குறிப்புமொழி' (ககஅ), 'வெலீஇயர் நின்வேல் என்றது குறிப்புமொழி' (உ௦உ), 'யான் களிறின்றிப் பெயராகின்றேனென்பது கருத்தாகலின், நோயிலையாகுக வென்பது இகழ்ச்சிக்கூறிப்பு' (உ௦டு), 'புலம்பை முந்துறுத்துக்கொண்டு போகாநின்றேனென இரங்கிக் கூறியவதனால், வாழியர் குருகிலென்பது இகழ்ச்சிக்கூறிப்பாயிற்று' (உ௧௦), 'இன்சிறுபிண்டமென்றது இகழ்ச்சிக் குறிப்பு' (உ௧௪) என்ற இடங்களில் உரைத்தல் காண்க.

இன்ன சிறப்பென்றுரைத்தல்.

சில செய்யுட்களின்பின் இவற்றால் இன்ன சிறப்புக் கூறப்பட்டது என்று பகுத்துக் கூறுதல் இவர் உரைவகுப்பினுள் ஒன்று. பதீற்றுப் பத்து உரையாசிரியரும் இங்ஙனம் கூறுவர்:—

உரையின் இயல்பு.

91

'இது கொடைச்சிறப்பும் வென்றிச்சிறப்பும் கூறியவாறு' (க௧, க௧௦); 'இதனால் அவன் இன்பச்சிறப்பும் வென்றிச்சிறப்பும் கூறியவாறு' (க௧௧) என வரும் இடங்களைப் பார்க்க.

நயங்கள்.

இவருடைய உரையிலுள்ள நயங்கள் பலபடியாகப் பகுத்து அறிந்து இன்புறுத்தற்குரியன. சிலசில இடங்களில் இவர் அமைத்திருக்கும் உரை இவருடைய உலகியலறிவையும், பொருளியலறிவையும், கல்விச் சிறப்பையும் புலப்படுத்துகின்றன:—

“எருத்து வவ்விய புலி” (ச) என்பதற்கு, ‘கழுத்தைக் கவ்வி உதிரும் உவற்றியுண்ட புலி’ என்று விரித்துக்கூறும் உரை இவர் ஒவ்வொரு பொருளின் இயல்பையும் அறிந்து உரையெழுதும் திறவினரென்பதைப் புலப்படுத்துகின்றது.

“வழிபடு வோரை வல்லறி தீயே” (க0) என்ற விடத்து அதன் கருத்தை, ‘அறிந்து அவர்களுக்கு அருள்செய்வை யென்பதாம்’ என்று புலப்படுத்தல் பலதூல்களில் வந்துள்ள அத்தகைய பிரயோகங்களுக்கு நல்லுரைகாணத் துணையாகின்றது.

தாமப்பல்கண்ணொர் மாவளத்தானை இகழ்ந்ததற்கு இரங்கிப்பாடிய செய்யுள் அரசவாகையாதலை, ‘பொறுத்தற்கரிய பிழையைப் பொறுத்த குணவென்றியான் அரச வாகையாயிற்று’ (சக) என்று தெளிவுறுத்திய பகுதி இவருடைய நுண்ணறிவைக் காட்டுகின்றது.

“இளைய னிவனென வுளையக் கூறி” (எ2) என்ற இடத்து இவனென்ற அண்மைச்சுட்டி நெடுந்தூரத்திலுள்ள பகைவர் கூற்றாக அமையுமோ என்ற ஐயத்தை, ‘இவனென்றார் தம் கருத்துக்கண் அஹுமையால்’ என்று நீக்குவதால் படிப்பாருக்கு இன்னதை விளக்கவேண்டுமென்பதை யறிந்து உரைபெழுதுபவரென்று அறியலாம்.

‘பொய்கூறுமையிற் செந்நாவென்றார்; தற்புகழ்ந்தாராகாமற் சிறு செந்நாவென்றார்’ என்ற உரையினால் இவர் கல்விசைப்புலவரின் சால்பை நன்கறிந்தவரென்பது போதரும்.

“ஆடுநனி மறந்த கோடிய ரடுப்பின்” (ககச) என்றவிடத்து, ‘அடுதலை மிகவும் மறத்தலால் தேய்பின்றி உயர்ந்த அடுப்பென்றாராம்’ என்றும், “நெடுமொழி மறந்த சிறுபேராளர்” (கஎஅ) என்றவிடத்து, ‘நெடுமொழி மொழிதலாற் பேராண்மையும், பின் அதனை மறத்தலாற் சிறுமையு முடைமையின் சிறுபேராளர் என்றார்’ என்றும், “முழுஉவள்ஞரமுணக்கு மள்ள” (உகக) என்றவிடத்து, ‘அரசுதுறந்து வடக்கிருந்து உயர்ந்த உள்ளமிசுதியால் மள்ளவென்றார்’ என்றும், “வல்வின் மறவ ரொடுக்கங் காணாய், செல்லல் செல்லல் சிறக்கநின் னுள்ளம்” (உடுக) என்றவிடத்து;

92

புறநாணுறு மூலமும் உரையும்.

‘செல்லலென்றது

அவரைக்கண்டு பொருது கொன்றன்றிச் செல்லலென்பதாம்’ என்றுமெழுதிய பதசாரங்கள் மிக்க இன்பத்தை விளைவிக்கின்றன.

‘நட்டோரை யுயர்பு கூறினனென்றது, தான் உயர்த்துக்

கூறவே

யாவரும் உயர்த்துக்கூறுவரென்பதாம்” (உகக) என்றது இவருடைய உலகியலறிவை விளக்குகின்றது.

இலக்கணகீதறிப்பு.

இவர் அங்கங்கே எழுதிச் செல்லும்

இலக்கணங்கள் பலவகைப் படும். எச்சத்திரிபுகளையும்,

அசைநிலைகளையும், விகாரங்களையும், அடுக்கு இடைச்சொல்

முதலியவற்றூற் பெறப்படும் பொருள்களையும்
எடுத்துக் கூறுவார். புறப்பொருட்டுறைகளைச் செய்யுட்பொருளோடு
பொருத்திக்காட்டுவதன்றிச் சில இடங்களில் சிலதுறைகளுக்குப் புறப்
பொருள். வெண்பாமாலையிலிருந்து மேற்கோள்காட்டுவர். அங்கனம்
இவர் காட்டிய துறைகள், பரிசில்விடை, வல்லாண்முல்லை, ஆனந்தப்
பையுள், தாபதநிலை, முதுபாலை,
தோற்றம் என்பன.
உண்டாட்டு, செருமலைதல், தலைத்

சில இடங்களில் இஃது இன்ன அணியெனப் புலப்படுத்துவதுண்டு:
இவ்வாறு இவர் கூறியிருக்கும் அணிகள்: உவமை, ஒட்டு, தலைப்பெயலு-
வமை, தற்குறிப்பேற்றம், தவாலாதவற்சி, பழித்ததுபோலப் புகழ்தல்,
புகழ்வதுபோலப் பழித்தல், வெளிப்படை.

இவர் கூறியுள்ள இலக்கணக்குறிப்புக்கள் வருமாறு:—

அசைநிலையும்மை, அசைநிலையோகாரம், அடுக்கு இரங்கத்தறிப்புணர்த்தல், அடுக்கு விராவின்கண் வருதல், அடை, அத்தையென்னும் அசைநிலை, அம்மவென்னும் அசைநிலை, அம்ம கேட்பித்தற்கண் வருதல், அல்லீற்றுத் தனித்தன்மைவினை, அல்லீற்று வியங்கோள், அல்வழிச் சாரியை, ஆகுபெயர், ஆங்க என்னும் அசைநிலை, ஆங்கதென்பது ஒருசொல், ஆங்கேன்னும் அசைநிலை, ஆசாசேன்னும் இரங்கத்தறிப்புப் படுமொழி, ஆல்என்னும் அசை, ஆலுருபு விரித்தல், ஆற்றலாற் போந்த பொருள், இகழ்ச்சிக்குறிப்பு, இச்சினென்பது தன்மைக்கண் வருதல், இச்சினென்பது படர்க்கைக்கண் வருதல், இடத்திரிகழ் பொருளின் தொழில் இடத்துமேல் ஏறிநின்றல், இடவழுவமைதி, இடைக்குறை, இயரீற்று வியங்கோள், இருமுறை கூறுதலால் ஆதரவு தோற்றல், இழிவுசிறப்பும்மை, இறப்ப இழிந்த ஆனந்தஉவமை, இன்னென்னும் அசைநிலை, இன்னென்னும் சாரியை, உம் உந்தாய் நின்றல், உம்மை இசைநிறை, உம்மை எஞ்சிநின்றல், உம்மை விகாரத்தால் தொகுதல், உயர்திணை ஆற்றொருமையில் அதுவெனுருபுக்கெடக் குகாம் வருதல், உருபுமயக்கம், உருபு விரித்துரைத்தல், உலமரவென்னும் உரிச்சொல், உலமங்கருதாத

உரையின் இயல்பு.

அடை, உவமை, எச்சத்திரிபு, எச்சவும்மை, எதிர்காலச்சொல் இறந்த
 காலப் பொருட்டாய் நின்றல், எதிர்மறை வினையெச்சமுற்று, எனவேன்
 னும் அசைநிலை, எளுவென்னும் எண்ணிடைச்சொல், ஏ யென்னும்
 அசைநிலை, ஐ என்னும் அசைநிலை, ஐகாரம் முன்னிலையைவிளக்கி
 நின்றல், ஐகாரம் விகாரத்தால் தொகுதல், ஒட்டன்றி ஒருபெயராய்
 நீங்கும் தொடர், ஒப்பில்போலி, ஒருசொல்வருவித்து வினையெச்சத்தை
 முடித்தல், ஒருமை பன்மை மயக்கம், ஒன்றேவேன்னும் எண்ணிடைச்
 சொல், ஒ என்பது அசைநிலைப்பொருளிலும் வியப்புப் பொருளிலும்
 வினாப் பொருளிலும் வருதல், ஓர் என்னும் அசைநிலை, ஓரிடத்திலுள்ள
 சொல்லை எங்குந் தந்துரைத்தல், கடைக்குறை, கண் என்னும் அசைநிலை,
 கருவிசுருத்தாவாய் நின்றல், காலமயக்கம், குடிமை ஆண்மைத்தொடக்கத்
 தன் உயர்திணைபெறுதல், குறிப்பிற்றேன்றல், குறிப்புமொழி, குறிப்பு
 வினையெச்சம் எதிர்மறைவினையின் முதனிலையோடு முடிதல், குறுகி
 நின்றல், கொல்லென்பது அசைநிலையாகவும் ஐயப்பொருளிலும் வியப்புப்
 பொருளிலும் வருதல், சிறப்பும்மை, சின் என்னும் இடைச்சொல்
 முன்னிலைவினைச்சொல்லோடு அசைக்கப்பட்டு நின்றல், சினைவினை
 முதல்வினை கொள்ளல், செய்தென் வாய்பாட்டு வினையெச்சம் செய
 வெனத்திரிதல், செய்தெனெச்சம் வினைக்குறிப்பொடு முடிதல், செய்
 யுள்ளோக்கி விரித்தல், செய்யுள்விகாரம், செயவெனெச்சம், செய
 வெனெச்சம் பிறவினையொடு முடிதல், செயவெனெச்சம் வினைக்குறிப்
 பொடுமுடிதல், சொற்றோடர் ஒருசொல் நடைத்தாதல், சொற்றோடர்
 பெயர்மாத்திரையாக நின்றல், தகுதிபற்றிக் கூறல், தலையென்னும்
 அசைநிலை, தானென்னும் அசைநிலை, திசைச்சொல், தில்லென்பது
 அசைநிலையாகவும் விழைவுப்பொருளிலும் வருதல், தொகுதல், தொகுதி
 ஒருமை, நிரனிறை, படர்க்கைச்சொல் முன்னிலைக்கண் வருதல், பண்புத்
 தொகைப்புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை, பண்பொட்டு, பன்மை
 ஒருமை வழுவமைதி, பன்மை பெரும்தந்தோன்றி நிர்நலி. 19

அசைநிலை, பிறவினை தன்வினையாய் நின்றல், பெயர் மாத்திரையாய் நின்றல், பெயரெச்சம் பெயரோடு முடிதல், பொதுவினை, பொருளோக் கால் முடிவு பெறுதல், மதியென்னும் அசைநிலை முன்னிலையில் வருதல், மற்று என்னும் அசைநிலை, மறைப்பொருள், மன் ஆக்கப் பொருளிலும் ஒழியிசைப் பொருளிலும் கழிவுப்பொருளிலும் வருதல், மன் என்னும் அசைநிலை, மா என்னும் அசைநிலை, மாதோ என்னும் அசைநிலை, மாறிக் கூட்டுதல், மாறென்னும் ஏதுப்பொருள்தரும் இடைச்சொல், முதற்கேற்ற அடையுதித்த ஆகுபெயர், முற்றவினைக்குறிப்பு, முன்மொழி நிலையல், முன்னிலைப்பெயரோடு படர்க்கைப்பெயர்கள் விராய் வந்து முன்னிலை வினையால் முடிதல், முன்னிலையேவல், முன்னிலை வினைச்சொல்

94

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

மெலிந்து நின்றல், மோ என்னும் முன்னிலை அசைச்சொல், வகரவீற்றுச்செயவேனெச்சம் வகரங்கேட்டுமுடிதல், வலித்துநின்றல், வழக்கு, வாய்பாடு, வாழியென்னும் அசைநிலை, விகாரம், வியப்பின்கட்டுறிப்பு, வினைக்குறிப்பு ஆக்கம்பெறுதல், வினைக்குறிப்புமுற்று, வினைத்தொகை, வினைமுடிவு, வினையெச்சக்குறிப்பு, வினையெச்சம் குறிப்புவினையோடு முடிதல், வினையெச்சம் பெயரெச்சமறையோடு முடிதல், வினையெச்சம் பெயரெச்சவினையோடு முடிதல், வினையெச்சம் வருவித்துரைக்கும் சொல்லோடு முடிதல், வினையெச்சமுற்று, வினையெச்சவினைக்குறிப்பு முற்று, வெளிப்படை, வேண்டாவென்பது வினைமேனின்றதொருசொல்.

பாட்டு முதற்குறிப்பகராதி.

[எண் - செய்யுளெண்.]

அகன் றலைவையத் துப்
அஞ்சவருமரபின்
அடலருந் துப்பின்
அடிபுனை தொடுகழன்

அடுநையாயினும்
அடுமகண்முகந்த
அணங்குடைநெடுங்
அணங்குடையவுணர்
அணித்தழைநுடங்க
அத்தநண்ணிய
அதனெறிந்தன்ன
அந்தோவெந்தை

அமரர்ப்பேணிய
அரிமயிர் த்திரண்
அருப்பம்பேண
அருவிதாழ்ந்த
அருவியார்க்கும்
அருளாயாகலோ
அரைசுதலைவரினு
அலங்குகதிர்சுமந்த

நளக	அலர்பூந்தும்பை	கூகூ
உகக	அழல்புரிந்தவடர்	உகூ
நநடு	அழலவீர்வயங்கி	உஉஉ
அந	அளிதோதானே பாரி	க0கூ
நகூ	அளிதோதானேபேரிருங்	ககக
நகூகூ	அளியதாமேசிறுவெள்	உசஅ
டுஉ	அற்றைத்திங்கள்	ககஉ
கஎச	அறவைநெஞ்சத்	நகூ0
நச0	அறுகுளத்துகுத்து	கசஉ.
நகந	அறையும்பொறையும்	ககஅ
ககூந	அன்னச்சேவலன்ன	கூஎ
உகூக	அன்னவாகநின்னருங்கல	கசகூ
கூகூ	ஆசாகெந்தை	ந0எ
கக	ஆசில்கம்மியன்	நடுந
உஉச	ஆடியலழற்குட்டத்	உஉகூ
ககூஅ	ஆடுநடைப்புரவி	உச0.

ககஅ	ஆடுநனிமறந்த	ககச
கசச	ஆர்கலியினனே	நநஎ
நநச	ஆர்ப்பெபழுகடலினும்	அக
நஎந	ஆரந்தாழ்ந்த	நக

பாட்டு முதற்குறிப்பகராதி.

95.

ஆவுமானியற்	கூ	உற்றுழியுதவியும்	கஅந
ஆன்முலையறுத்த	நச	ஊர்க்குறுமாக்கள்	கூச
ஆனவீகையடுபோர்	சஉ	ஊர்நனியிறந்த	உகூடு
ஆனினங்கலித்த	கநஅ	ஊர்முதுவேலி	நஉகூ
இம்மைச்செய்தது	கநச	ஊனுமுனுமுனையின்	நஅக
இமிழ்கடல்வளைஇய	ககூ	எஃகுளங்கழிய	உஅஉ
இரங்குமுரசின்	கநஎ	எங்கோணிநுந்த	டுச
இரவலர்புரவலை	ககூஉ	எந்தைவாழி	களடு
இருங்கடலுமித்த	நகூந	எமக்கேகலங்க	உகூஅ
இருப்புமுகஞ்செறித்த	நகூகூ	எருதுகா லுறு	நஉஎ
இரும்பனைவெண்டோடு	சடு	எருதேயினைய	க0உ
இரும்பிடித்தொழுதி	சச	எருமையன்ன	டு
இரும்புகஞ்சிதைய	ந0கூ	எழுவினினெஞ்ச	உ0எ
இருமுந்நீர்க்குட்டமு	உ0	எறிபுனக்குறவன்	உநக
இல்லடுகள்ளின்	நஉகூ	என்றிறத்தவலங்	உடுந
இல்லாகியரோ	உநஉ	என்னைக்கூரிஃத	அடு
இவ்வே பீலியணிந்து	கூடு	என்னை புற்கையுண்டும்	அச
இவரியாரென்குவை	உ0க	என்னைமார்பிற	உஅ0
இவற்கீத்துண்மதி	உகூ0	எனைப்பல்யானையும்	கூந
இவனியாரென்குவை	கந	ஏர்பாரந்தவய	நநஅ
இழையணிப்பொலிந்த	அகூ	ஏற்றுக்வுலையே	களஉ
இளையருமுதியரு	உடுச	ஏற்றுவலனுயரிய	டுகூ
இளையோர்கூடார்	உசஉ	ஏறுடைப்பெருகிரை	உடுகூ
இன்கடுங்கள்ளின்	அ0	ஐயோவெனின்	உடுடு
இன்றுசெலினுந்	களக	ஒன்செங்குரவி	உஅந
இனிநினைந்திரக்க	உசந	ஒன்பொறிச்சேவல்	நநஅ
ஈண்டுநின்றோர்க்குந்	ககச	ஒருசாரருவியார்ப்ப	ககடு
ஈயெனவிரத்தல்	உ0ச	ஒருதலைப்பதலை	க0ந
ஈரச்செவ்வி	உஅகூ	ஒருதிசையொருவனை	கஉக

ஈன்றுபுறந்தரு	நகஉ	ஒருநாட்செல்ல	ககக
உமீம்புரித்தன்ன	கஅ	ஒருவனையொருவன்	எசு
உடையனாயினுண்ண	நகந	ஒல்லுவதொல்லும்	ககசு
உடைவளைகடுப்ப	கக	ஒன்றுவாண்மன்னர்	கஎஎ
உண்டால்மமலிவ்	கஅஉ	ஒன்றுநன்குடைய	கநிசு
உண்போன்றானு	நசஎ	ஒன்றார்யானை	கஉசு
உருகெழுஞாயிற்றெறண்	ககக	ஒங்குமலைப்பெருவிற்	நிநி
உருமிசைமுரசு	நஎந	ஒரினெய்தல்	ககசு
உவவுமதியுருவி	ந	ஒரையாயத்து	கஎசு
உழுதுர்காளை	நஉஉ	ஒவத்தன்ன	உருக
உள்ளாற்றுக்கவலை	உகசு	கடந்தடுத்தானை	ககக

கடல்கிளர்ந்தன்ன	௨௬௫
கடல்கொளப்படா அது	௧௨௨
கடவுளாலத்து	௧௯௯
கடற்படையடற்	௩௮௨
கடுங்கண்ணகொல்	௧௪
கடுந்தோர்குழித்த	௧௫
கடும்பினடுகல	௩௨
கண்ணிகார்நறுங்	௧
கதிர்மூக்காரல்	௨௪௯
கந்துமுனிந்துயிர்க்கும்	௧௭௮
கல்லறுத்தியற்றிய	௩௩௧
கலஞ்செய்.... அச்சு	௨௫௬
கலஞ்செய்...இருடிணிந்	௨௨௮
கலையுணக்கிழிந்த	௨௩௬
கவிசெந்தாழிக்	௨௩௮
கவைக்கதிர்வரகி	௨௧௫
கழிந்ததுபொழிந்தென	௨௦௩
களள்ளின்வாழ்த்தி	௩௧௬
களங்கனியன்ன	௧௨௭
களம்புகலோம்பு	௮௭
களர்ப்படுகுவற்	௩௧௧
களரிபரந்து	௩௫௬
களிறணைப்ப	௩௪௫
களிறுகடைஇய	௭
களிறுநீராடிய	௨௨௫
களிறுபொரக்	௩௦௬
களிறுமுகந்து	௩௬௮
கறங்குமிசையருவிய	௧௪௮
கறங்குவெள்ளருவி	௨௫௨
கன்முழையருவி	௧௪௭
கன்றமராயங்	௨௩௦

கிண்கிணிகளோந்த	௭௭
கீழ்நீரான்	௩௯௬
குய்குரன்மலிந்த	௨௫௦
குயில்வாயன்ன	௨௬௯
குழவியிறப்பினு	௭௪
குறத்திமாட்டிய	௧௦௮
குறியிறைக்குரம்பை	௧௨௬
குன்றுதலைமணந்த	௩௫௭
குன்றுமலையும்	௨௦௮
கூதிர்ப்பருந்தின்	௧௫௦
கேடுகசின்றை	௨௭௯
கேட்டன்மாத்திரை	௨௧௬
கையதுகடனிறை	௬௬
கையதுவேலே	௧௦௦
கோடுங்குழைமகளிர்	௩௦௪
கொடுவரிவழங்கு	௧௩௫
கொண்டைக்கூழை	௬௧
கொய்யடகுலாட	௩௧௮
கோட்டங்கண்ணி	௨௭௫
கோதைமார்பிற	௪௮
சாறுதலைக்கொண்டென	௮௨
சிலையுலாய்நிமிர்ந்த	௩௬௪
சிறற்றினற்றூண்	௮௬
சிறப்பில்சிடடு	௨௮
சிறப்புடைமரபிற	௩௩
சிறுஅர் துடியர்	௨௯௧
சிறியகட்பெறினே	௨௩௫
சுவலமுந்தப்பலகர்ய	௧௩௯
சேஞ்ஞாயிற்றுச்	௩௦
செந்நெலுண்ட	௩௪௪
செய்குவங்கொல்லோ	௨௧௪

காமருபமுனக்	நநச	செருபபிடைச	உருள
காய்நெல்லறுத்து	கஅச	செற்றன்றாயினுஞ்	உஉசு
கார்ப்பெயறலைஇய	ககசு	சேயிழைபெறுகுவை	க0ரு
காரெதிருருமின்	நசுக	சேற்றுவளர்தாமரை	உஎ
கால்பார்கோத்து	கஅரு	ஞாயிற்றன்ன	நசுஉ
காலனுங்காலம்	சக	ஞாலமீமிசை	கஎசு
கானக்காக்கை	நசஉ	தடவுநிலைப்பலவின்	கச0
கானன்மேய்ந்து	நஎச	தண்டுளிபலபொழிந்	நசுக
கானுறைவாழ்க்கை	நந	தமர்தற்றப்பின	கருள

பாட்டு முதற்குறிப்பகராதி.

97

தலையோர் நுங்கின்
திண்டேரி ரவலர்

திண்பிணி முரசம்
திரைபொருமுந் நீர்
தீங்கனியி ரவமொடு

தீநீர்ப்பெருங்குண்டு
துடியெறியும்புலைய

தூங்குகையான்

தூர்ந்தகிடங்கிற்

தேண்கடல்வளாகம்

தென்குமரிவடபெரு

தென்பரதவர்

தென்பவ்வத்து

தேளங்கொண்ட

தேளந்தீந்தொடை
தோடியுடையதோண்
தோறுதோறு
நகுதக்கனரே
நஞ்சடைவாஸெயிற்
நரம்பெழுந்து
நல்யாழாகுளி
நல்லவுந்தீயவு
நள்ளிவாழியோ

நளிகடலிருங்
நளியிருமுந் நீர்நாவாய்
நளியிருமுந் நீரேணி
நறவுந்தொடுமி
நறுவிரைதுறந்த
நன்றாய்தநீணிமிர்
நனிபேதையே
நாகத்தன்னபாகார்
நாட்கள்ளுண்டு
நாடெனன்கோ

நாடாகொன்றே

நாளன்றுபோகி

நிரப்பாதுகொடுக்கும்

நிலம்பிறக்கிடுவது

நிலமிசைவாழ்நர்

நிறப்படைக்கொல்காய்

நின்னயந் துறைநர்க்

M

உரு	நீனைக்குங்காலை	உக
உசக	நீடுவாழ்கென்றி	உரு
கரு	நீண்டொலியமுவம்	கக
கருச	நீயே, அமார்காணின்	கக
உசக	நீயே, தண்புனற்காவிரி	ரு
கக	நீயே, பிறரோம்புற்ற	ச
உச	நீயே, புறவினல்ல	சக
உரு	நீர் நுங்கின்கண்வலிப்ப	ருக
ரு	நீர்மிகிற்சிறையு	ருக
கக	நீரறவறியாநில	உக
க	நீருட்பட்டமாரி	ருரு
ரு	நீலக்கச்சைப்பூவார்	உச
ரு	நுங்கோயாரென	உக
ரு	நுதிவேல்கொண்டு	ருசக
ரு	நும்படைசெல்லுங்	கக
ரு	நெடுநீரநிறைகயத்	ருக
ரு	நெல்லரியுமிருந்	உச
ரு	நெல்லுமுயிரன்றே	கக
ரு	நொகொயாநனை	—

உஎஅ	படுமணரிமருங்கின	நடுக
கூச	படைப்புப்பலபடைத்து	கஅஅ
க௦கூ	பண்டும்பண்டும்	கடுக
கசகூ	பதிமுதற்பழகா	நகூந
உகூ	பயங்கெழுமாமழை	உகூகூ
கூகூ	பரலுடைமருங்கிற்	உகூச
நடு	பருத்திப்பெண்டின்	கஉடு
உகூஉ	பருத்திவேலிச்	உகூகூ
உஎகூ	பருதிசூழ்ந்த	நடுஅ
ககூகூ	பல்சான்றீ கயன்முள்ககூடு	
உஉஎ	பல்சான்றீ குமரி	நடுக
நகூஎ	பல்சான்றீ . . செல்கென	உசகூ
கஉந	பலர்க்குநிழலாகி	உஉந
சகூ	பன்மீனிமைக்கு	உஎ௦
கஅஎ	பனிபழுனியபல்	நஎஎ
கஉச	பனிவரைநிவந்த	உ௦௦
கஅ௦	பாசறையீரே	உஅடு
ந௦ந	பாடுநர்க்கீத்த	உஉக
சந	பாணர்சென்னி	உசச

உகூந் | பாணாதாமரை
ககூந் | பாணன்சூடிய

கஉ
கசுசு

98

புறநாணுந் மூலமும் உரையும்.

பாரிபாரி

பாஸ்கொண்டு

பாறுபடப்ப்பற்றந்த

பிற. . ளபாலென

பிறர்வேல்போலா

புலவரையிற்றந்த

புலிப்பாற்பட்ட

புறவினல்லல்

பூவற்படுவிற்
பேரிதாராச்

பெருங்களிற்றடி
பெருஞ்சோறுபயந்து
பெருநீர்மேவ
பொய்கைநாரை
பொய்யாகியரோ
பொரிப்புறப்பூழின்

பொன்வார்ந்தன்ன
பொன்னுந் துகிரு

போர்க்குரைஇ
போற்றுமின்மறவீர்

மட்டுவாய்திறப்பவு

மடங்கலிற்சினேஇ

மடத்தகைமாமயில்

மண்கொளவரிந்த .

மண்டமரட்ட

மண் டி ணிந் தநிலனும்
மண் முழாமறப்ப
மணி துணர்ந் தன்ன
மதிநிலாக்கரப்ப
மதியேர் வெண்குடை
மதி லுஞாயில்
மயங்கிருங்கருவி
மரைபிரித் துண்ட
மலைவா ன்கொள்கென

மழைக்கண்ணா
மழையணிக்குன்றத்
மன்பதைகாக்கு
மன்றப்பலவின்
மன்றவிளவின்
மன்றாவுலகத்து

க௦௭	மனைக்குவிளக்காகிய	நகச
நக௦	மாகவிசும்பின்	ச௦௦
நடுகூ	மாசறவிசித்த	டு௦
நசகூ	மாவாராதே	௨௭ந
நந௨	மீன்றிகழ்விசும்பி	௨டு
௨க	மீனுண்கொக்கின்	௨௭௭
ந௨ந	மீனொடுத்துநெற்	நசந
நகூ	முட்காற்காரை	௨டுஅ
நககூ	முதிர்வாரிப்பி	டுந
நக௦	முந்நீர்நாப்பட்டிமிற்கடர்	க௦
௨கந	முரசுகடிப்பிகுப்ப	கடுஅ
௨௨௦	முழங்குமுந்நீர்	கஅ
௨க௭	முற்றியதிருவின்	௨௦டு
௨௦கூ	முன்றின்முஞ்ஞை	ந௨௦
௨நந	முன்னுள்ளுவோனை	கந௨
ந௨க	முனைத்தெவ்வர்	கூஅ
ந௦அ	முத்தோர்முத்தோர்	௭டு
௨கஅ	முதுர்வாயில்	௭கூ

கூஎ	மயலவநெதனலலடி	எந
க௦ச	மெல்லியல்விற்றலி	கநந
ககந	மென்பாலானுடனணை இநஅச	
எக	மென்புலத்துவயலுழவர் நகூநு	
கசநு	மைம்மீன்புகையினும்	ககஎ
உஅஅ	யாங்குப்பெரிதாயினு	உசநு
உகந	யாண்டுபலவாக	ககூ
உ	யாதுமுரே	ககூஉ
கூநு	யாவிராயினுங்	அஅ
உஎஉ	யாழ்ப்பத்தர்	கநகூ
நகூஅ	யாழொடுங்கொள்ளா	கூஉ
நகூஉ	யான்வாழுநானும்	கஎந
நநுநு	யானேபெறுக	நஎகூ
நகூநு	யானைதந்தமுளிமா	உசஎ
கஎ௦	வடாஅதுபனிபடு	கூ
கசந	வணங்குதொடை	எஅ
கநக	வணர்கோட்டு	கநுநு
கநுந	வயலைக்கொடி	ந௦நு
உக௦	வருகதில்வல்லே	உஅச
கஉஅ	வருதார்தாங்கி	கூஉ

கஅக வரைபுரையு
ககாடு வல்லாராயினும்

நஅ
டுஎ

பாட்டு முதற்குறிப்பகராதி.

99

வலம்படுவாய்	கக	வெடிவேய்கொள்வது	ந02
வழிபடுவோரை	க0	வெண்குடைமதி	உகச
வள்ளியோர்	சஎ	வெண்ணெல்லரிநர்	நசஅ
வள்ளுகிரவய	நஅஎ	வெப்புள்விளைந்த	கஉ0
வளரத்தொடி	உச0	வெருக்குவிடை	நஉச
வளரிநடந்தன்ன	ககஎ	வெள்ளிதென்புல	நஅஅ
வாடாமலை	நகச	வெள்ளிதோன்ற	நஅடு
வாயிலோயே	உ0க	வெள்ளியுமிருவிசம்	நகஎ
வாழநாளோ	கடுக	வெள்ளைவெளயாட்டி	உஅக
வாள் வலந்தர	ச	வெளிற்றிளோள்காழ்	உந
விசிபிணித்தடாரி	நஎஉ	வென்வேல்	நகஎ
விசம்புரீத்த	நஎக	வேட்டவேந்தனும்	நநக
வியன்புலம்	நநக	வேந்தற்கேந்தி	உகஉ
விழுக்கடிப்பறை	நகக	வேந்துகுறையுற	நசக
விளங்குமணி	கந0	வேந்துடைத்தாளை	நந0
விளைபதச்சீறி	கக0	வேம்புசினை	உகக
வினைமாட்சிய	கக	வேழம்வீழ்த்த	கடுஉ
வேட்சிக்கானத்	உ0உ	வையங்காவலர்	அ

..ளி நாரும் போழுஞ் நஎ0

முற்றுமில்லாத பாட்டுக்கள்:— உசஎ, உகஅ.

முதலில்லாத பாட்டுக்கள்:—நஉஅ, நௌ0.

இடையிற் சில பகுதிகள் இல்லாத பாட்டுக்கள்:—

உஅஉ, உஅந, உஅநு, உஅஅ, ந0சு, நுகள, நஉக, நஉந,

நஉஅ, நநந, நநச, நநநு, நநள, நநக, நச0, நசக,

நசநு, நசள, நநுஉ, நநுந, நநுள, நசுக, நசுஉ, நசுக,

நளந, நளள, நளக, நஅ0, நஅந, நஅச, நஅள, நஅஅ,

நக0, நகக, நகந, நகநு, நகக, நகஅ, நகக, ச00.

திற்பகுதியில்லாத பாட்டுக்கள்:—உசச, நநுநு, நசுக.

—:0:—

பீழையும் தீருத்தழம்.

பக்கம்	வரி	பீழை	தீருத்தம்
உந	..	19	..
நச, நந	..	32,18	..
நள	..	7	..
சுக	..	13	..

நசு	..	7	..
நசு	..	12	..
எக	..	8	..
அசு	..	15	..
ககசு	..	34	..
கநௌ	..	13	..
கசுசு	..	30	..
உகநு	..	35	..
உசுக	..	5	..

உகௌ	..	3	..
நகந	..	7	..
நக (ந)	..	25	..
நஉ (ந)	..	9	..
சுநௌ	..	6	...
சுசுக	...	27	...
சுகுக	..	20	..
(ந)கந	..	24	..
(ந)கௌ	..	25 - 26	..
(ந)நுக	..	24	..

டுசஉ	..	4	..
டுடுடு	..	12	..
டுஎடு	..	34	..
டுஅஅ	..	18	..
குகக	..	4	..
குகு0	..	33	..
குகுசு	..	4	..
குகுஅ	..	27	..
குகக	..	3	..

நிக

நிக

பேர்.

.. தேய்வச்.

வ்வாறு

.. இவ்வாறு.

வண்டுமளவிலே

.. வேண்டுமளவிலே

குன்றத்திருந்த

.. குன்றத்திறுத்த .

சென்று உதைத்த

.. சென்றுதைத்த.

நாடு

.. ஆடு.

அவம்

.. அவலம்.

எரி

.. எரி.

முரசுட்டி

.. முரசுகட்டி.

பேர்.

.. தேய்வச்.

3தட

.. 2தட.

வமர்கண்

.. வமர்க்கண்

மறியுனனாய்

.. மறியுநனாய்

வன் மையிற்	..	வண்மையிற்
வேளி	..	வேளி. [பினும்.
யென்றுரைப்பினும்	..	யென்று முரைப்
களத்திற்கேற்ப	...	தாளத்திற்கேற்ப.
ஒலிநரம்பால்	...	ஒலிநிரம்பா
உஉசு	..	உசுசு.
கழீஅய	..	கழீஇய. [தாலீ
குடித்ததால்	..	குடித்த மயக்கத்
களிறு	..	களிறும்.
காவில்	..	காவின்.
காஞ்சிதுஞ்சம்	..	காஞ்சித்துஞ்சம்.
னுதைத்த	..	னுதைத்த.
திரையாக	..	திறையாக.
தியம்ப்ப	..	தியம்ப்ப
குழு=உகுழு	..	குழுஉ=குழு.
எறிச்சலூர்	..	எறிச்சிலூர்.

வேல்கெழு	..	வெல்கெழு.
போகா	..	போகாமை.
மாறென்னுடைச்	..	மாறென்னு மிடைச்

உ
கணபதி துணை
எட்டுத்தொகையுள்

எட்டாவதாகிய

புறநானூறு

மூலமும் உரையும்.

(க) கண்ணி கார்நறுங் கொன்றை காமர்
வண்ண மார்பிற் றுருங் கொன்றை
ஊர்தி வால்வெள் ளேறே சிறந்த

1. கண்ணி - ஆடவர் தலையிற் சூடுதற்குரிய மாலை; “பெருந்தண்
கண்ணி மிலைந்த சென்னியன்” (முருகு. 44); கார்நறுங் கொன்றை:

“காரினார் மலர்க்கொன்றை தாங்கு கடவுள்”, “கார்க்கொன்றை மாலை
லந்த துண்டோ” (தேவாரம்); கொன்றைமாலை சிவபெருமானது
அடையாள மாலை யென்பர்; கலி. கடு: 1; சீவக. 208, ந.

2. தார் - மார்பிலணியுமாலை; “மாற்பொடு விளங்க வொருகை,
தாரொடு பொலிய வொருகை” (முருகு. 112 - 3); “பொலந்தார் மார்பி
னெடியோன்” (மதுரை. 61); “புனைதார்ப் பொலிந்த வண்டுபடு மார்
பின்” மலைபடு. 56.

1 - 2. “கார்விரி கொன்றைப் போன்னேர் புதுமலர்த்,
தாரன் மாலையன் மலைந்த கண்ணியன்” அகநா. கடவுள்.

3. “ஒன்றனுங் குறைவில்லை யூர்திவெள்ளே” (தே.);
“வால் வெண் சண்ணம்” (மணி. ச : 18); “வால் வெண்டோடு - இளைய
வெள்” ளிய தோடெனினுமமையும்; “ஊர்திவால்வெள்ளேதே”
என்றாகலின்” சீலப். கசு : 35, அடியாள்.

1 - 3. “கண்ணி.....ஏதே யென்புழிக் கொன்றையையும்
வற்றை யும் இடைவந்த சொற்கள் விசேடித்து வந்தன” தோல்.
எச்ச. கு. 59, ந.

2 புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

சீர்கெழு கொடியு மவ்வே நென்ப

5 கறைமிட றணியலு மணிந்தன் றக்கறை
மறைநவி லந்தணர் துவலவும் படுமே
பெண்ணுரு வொருதிற னாகின் றவ்வுருத்
தன்னு ளடக்கிக் கரக்கினுங் கரக்கும்
பிறை துதல் வண்ண மாகின் றப்பிறை

5. “இயங்கலு மியங்கு மயங்கலு மயங்கும்” (சிலப். ௨௨ : 154);

“சுழலலுஞ் சுழலு மோடலு மோடும்....நீடலு நீடும்”, “தமபெரும் பற்று நீக்கலு நீக்கார்” (மணி. க: 111 - 3, அ: 57); “முரிமுரிந்த வென் பதனை, ‘அணியலு மணிந்தன்று’ என்றற்போலக் கொள்க” (சீவக. 2310, ந.); “கறைமிட றணியலு மணிந்தன்றென்புழிக் கறை மிடற்றை அழகு பெறுதலையுஞ் செய்ததென....முழுதும் காரியராசகமாயே நின்றவாறு காண்க” (தொல். வேற்றுமைமயங்கு. சூ. 29, ந.); வேற்றுமைக்கண் தகரம் மிகாமைக்கு இவ்வடி மேற்கோள் (நன். மயிலை. சூ. 182; நன். வி. சூ. 183; இ - வி. சூ. 102, உரை); “விடமும்வந் தீசன் கோல மிடற்றினி னீல வண்ண, வடிவுபெற் றணிய தாகி வயங் கிற்றுப் பெரிது மென்றால், கொடியரும் பெருமையோரைக் கூடினவெங் கோதுநீக்கி, ஒடிவறு நலம்பெற் றுய்த லுரைப்பதெ னுலகி னம்மா” (பாடிவதம், அ: கடல்கடைந்த. 24); “அணியலுமணிந்தன்று : ஒரு பொருட் பன்மொழி” (நன். மயிலை. சூ. 397); கறை மறுவெனப் படுத்தல்: “விண்ணினார் புகழ்தற் கொத்த விழுமியோ னெற்றி போழ்ந்த, கண்ணினான் கண்டந் தன்மேற் கறையையார் கறையன் நென்பார்” (குண்டல.); “பாவகத்தைப் பாவித்தலென்பது, ‘கறைமிட றணியலு மணிந்தன்று’ என்றது போலக் கொள்க” (சீவஞானபோதம், பொது வியல்பு. சூ. 6, மேற்.); கறை அழகு செய்யு மென்பதை, “கடுக்கவின் பெறு கண்டனும்” (திருவிளை. நகரப்.) என்பதனால் உணர்க.

6. “நவிலல் கூறியடிப்படல்; “நாவிடை நன்னூ னன்கன நவிற்றி” மணி. கக: 24.

9. புறநா. 100 : 4 - 5; "பிறைநெற்றி யோடுற்ற முக்கண்ணி
 னா", "பிறை தாங்கு நெற்றியர்". "பிறைநெற்றி எல்லாம் உணர்ந்
 தவுனே" தே.

ஆகின்ற - ஆயிற்று; புறநா. 100 : 7.

புறநாணுறு மூலமும் உரையும்.

10 பதினெண் கணனு மேத்தவும் படுமே

எல்லா வுயிர்க்கு மேம மாகிய

நீரற வறியாக் காகத்துத்

தாழ்சடைப் பொலிந்த வருந்தவத் தோற்கே.

கடவுள் வாழ்த்து.

பாரதம்பாடிய பேருந்தேவனா பாடியது.

இதன்பொருள்.—திருமுடிமேற் *சூடப்படுங் கண்ணி கார்காலத்து

மலரும் நறிய கொன்றைப்பூ; அழகிய நிறத்தையுடைய திருமார்பின்
 மாலையும் அக் கொன்றைப்பூ; ஏறப்படுவது தூய வெளிய ஆனேறு; மிக்க
 பெருமை பொருந்திய கொடியும் அவ்வானேறென்று சொல்லுவர்; நஞ்சி
 னது கறுப்பு, திருமிடற்றை அழகுசெய்தலும் செய்தது; அக்கறுப்பு,
 தான் மறுவாயும் வாளுரை உய்யக்கொண்டமையின், வேதத்தைப்
 பயிலும் அந்தணரார் புகழவும்படும்; பெண்வடிவு ஒருபக்கமாயிற்று;
 ஆய அவ்வடிவுதான், தன்னுள்ளே ஒடுக்கி மறைக்கினும் மறைக்கப்
 படும்; பிறை, திருதுதற்கு அழகாயது; அப்பிறைதான் பெரியோன்

சூடுதலால், பதினெண்கணங்களாலும் புகழவும்படும்; எவ்வகைப்பட்ட உயிர்களுக்கும் காவலாகிய, நீர் தொலைவறியாக் குண்டிகையானும்

10. பதினெண்கணன்: “ஒன்பதிற் றிரட்டி யுயர்நிலை பெறீஇயர்” ழருகு. 168.

9 - 10. பிறை தொழுதேத்தப்படுதல்: “தொழுதுகாண் பிறையிற் றேன்றி” (குறுந். களஅ); “ஒள்ளிழை மகளி ருயர்பிறை தொழுஉம், புல்லென் மாலு” (அகநா. உருக); “குழவித் திங்க ளிமையவ ரேத்த, அழகொடு முடித்த வருமைத்து” (சிலப். உ: 38 - 9); “அப்பிறை, பதினெண் கணனு மேத்தவும் படுமே யென்றார் புறப்பாட்டினும்” (சிலப். உ: 38 - 9, அடியார்.); வி. பா. குருகுலச். 6.

11 - 2. ஆசிரியப்பாவில் ஈற்றயலடி முச்சீர்த்தாய் வந்ததற்கு இவ் வடி மேற்கோள்; தோல். செய். கு. 68, பேர்.

13. அருந்தவத்தோன்: “அருந்தவ முதல்வன்” (கலி. ௧௦௦: 7); “நற்றவனைப் புற்றாவ நானி னானை”, “நற்றவனை நான்மறைக் ளாயி னானை”, “நற்றவாவனை நான்மறக்கினுஞ் சொல்லுநா நமச்சிவாயவே”, “நற்றவன் காண்”, “மாதொர் கூறடை நற்றவனை” (கே. 1): “அருந்தவ னகிசயித்து” திருவால். சுத: 6.

பிரதிபேதம். *குட்டியகண்ணியும். †திருநதல்து.

சு புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

தாழந்த திருச்சடையானும் சிறந்த செய்தற்கரிய தவத்தையுடையோ னுக்கு.—என்றவாறு.

தன்னுளடக்கிக் காக்கினும் காக்குமென்பதற்கு அவ்வடிவதான்

எல்லாப் பொருளையும் தன்னுள்ளேயடக்கி அவ்விறைவன்கூற்றிலே
மறையினும் மறையுமென்று உரைப்பினும் அமையும்.

நீரவறியாக் கரகம் - கங்கையென்பாருமுளர்.

அக்கறை, அவ்வுரு, அப்பிறை என நின்ற எழுவாய்கட்டு துவலவும்
படும், கரக்கினுங்காக்கும், ஏத்தவும்படும் என நின்ற பயனிலைகளை நிரலே
கொடுக்க. இவ்வெழுவாய்களையும் பிறவற்றையும் அருந்தவத்தோற்கென்
னும் நான்காவதனோடு முடிக்க.

ஏமமாகிய (11) அருந்தவத்தோ (13) னென்க; ¹ஏமமாகிய நீரோனினும்
அமையும்.

அணியலுமணிந்தன்றென்பது, ²“உண்ணலு முண்ணேன்” என்பது
போல நின்றது.

பதினேன்கணங்களாவார்: தேவரும் அசுரரும் முனிவரும் கின்னா
ரும் கிம்புருடரும் கருடரும் இயக்கரும் இராக்கதரும் கந்தருவரும்
சித்தரும் சாரணரும் வித்தியாதாரும் நாகரும் பூதமும் வேதாளமும்
தாராகணமும் ஆகாசவாசிகளும் போகபூமியோருமெனஇவர்; ³பிறவாறும்
உரைப்பர்.

இப்பெரியோனை மனமொழி மெய்களான் வணங்க அறமுதல் நான்
கும் பயக்குமென்பது கருத்தாகக் கொள்க. (க)

¹‘ஏமமாகிய நீர்’ என்றது “நீரின் றமையா துலகு” (குறள், 20)
என்பது கருதி.

(உ) மண்டிணிந்த நிலனும்
நிலனேந்திய விசும்பும்
விசம்புதைவரு வளியும்

1. “மண்கெழு ஞாலம்” (பதிற். சுசு: 12); “மண்டிணி ஞால
மான்வோன்” (சிலப். உசு : 42); “மண்டிணி ஞாலத்து வாழ்வோர்க்கு”
மணி. சுசு : 95.

1 - 3. “மண்டிணிந்த...வளியும் என்பது என்” நொல். இடை.
கு. 7, தெய்வக்.; ந.

புறநாணாறு மூலமும் உரையும்.

௫.

வளித்தலைஇய தீயும்

5 தீமுரணிய நீரு மென்றாங்

கைம்பெரும் பூதத் தியற்கை போலப்

போற்றார்ப் பொறுத்தலுஞ் சூழ்ச்சிய தகலமும்

வலியுந் தெறலு மளியு முடையோய்

நின்கடற் பிறந்த ஞாயிறு பெயர்த்துநின்

10 வெண்டலைப் புணரிக் குடகடற் குளிக்கும்

யாணர் வைப்பி னன்னாட்டுப் பொருந

வான வரம்பனை நீயோ பெரும

4 - 5. “வளித்தலைஇய...நீருமென்ற அங்கென நாற்சோடிக்கு இரு சீரும் மூச்சீரும் பொருந்தி ஆசிரியம் வந்தது” தோல். செய். கு. 115, ந.

1 - 5. “அல்லதாஉம் நேரீற்றியற்சீர் இறுதிக்கண் நிற்கல் பெரும் பான்மையெனப்பமெ; மண்டிணிந்த...நீரும்” (தோல். செய். கு. 26, பேர்.); “மண்டிணிந்த...நீருமென சுற்றுக்கண்வருதல் பெரும்பான்மை யாதலின் இறுதிநில்லாவெனப் பொருள் கூறலாகாமையுணர்க” (தோல். செய். கு. 26, ந.); “மண்டிணிந்த...நீரும்: இவ்வஞ்சியடியிற்றுதி நேரீற்றி யற்சீர் சிறுபான்மை வந்தது” யா - வி. கு. 15.

2 - 7. “விசம்பி னன்ன குழ்ச்சி” தோல். உவம. கு. 6, பேர். மேற்.

8. பெரும்பாண். 422; “அவை நிகழ்ந்த பொழுதே அவற்றிற்குத் தக்க அளியாகத் தெறலாகச் செய்ய வேண்டதெலின்” குறள், 582, பரிமேல்.

4 - 8. “வளியிதின் வலியுமில்ல” புறநா. இச : 3.

3 - 8. “வளியிடைத், தீயெழுந் தன்ன திறலினர்” முருகு. 170-71.

1 - 8. நிரனிறை.

10. “வெண்டலைப் புணரிநின் மான்குளம் பலைப்ப” (புறநா. நக: 14); “வெண்டலைப் புணரியின் விளிம்புமுழ் போத” சிலப். உசு : 81.

12. “கானக காடனை நீயோ பெரும” (புறநா. இச : 3); “வான வரம்பனெனப் பேரினிது விளக்கி” பதிந். சு - ஆம் பத்தின் பதிகம்.

13. “ஐவர் : குறிப்பினால் தொகைப்பொருள் அறியவந்தது” (நன். மயிலை. கு. 268); “ஐவொன்னுந் தொகைக்குறிப்புச்சொற் பாண்டவரைக் குறிப்பாஊணர்த்திற்று” (நன். வி. கு. 269); “ஐவ் ரென்னுந் தொகைச்சொல் அநாமன்ருதலிய ஐவரையும் குறிப்பான்

- நிலந்தலைக் கொண்ட பொலம்பூந் தும்பை
15 ஈரைம் பதின்மரும் பொருதுகளத் தொழியப்
பெருஞ்சோற்று மிகுபதம் வரையாது

கொடுத்தோய்

- பா அல்புளிப்பினும் பகலிருளினும்
நா அல்வேத நெறிதிரியினும்
திரியாச் சுற்றமொடு முழுதுச்சேன் விளங்கி
20 நடுக்கின்றி *நிலியரோ வத்தை யடுக்கத்துச்
சிறுதலை நவ்விப் பெருங்கண் மாப்பிணை

விளங்கியவாறு காண்க" (இ - வி. சூ. 170, உரை); "அல்குளை...சுனைஇ
யென்பது தருமன், வீமன், அருச்சுனன், நகுலன், சகதேவனென்பன
கொண்டது" நன். வி. சூ. 360.

14. பொலம்பூந்தும்பை: "பொலந்தோட்டுப் பைந்தும்பை",
"பொலந் தும்பை" (புறநா. உஉ : 20, கூஎ : 15); "பொலம்பூந் தும்பை"
மதுரை. 737.

13 - 5. செய்தெனெச்சம் வினைமுதல்வினைகொண்டு முடிந்ததற்கு
"ஐவரொடு...கொண்ட" என்பது மேற்கோள் (நன். மயிலை. சூ. 343;
நன். வி. சூ. 344; இ - வி. சூ. 247, உரை); "ஈரைம் பதின்மரும்
பொருதுகளத் தவியப், பேரமர்க் கடந்த கொடுஞ்சி நெடுந்தே, மாராச்
செருவி னைவர்" பெரும்பாண். 415 - 7.

16. “முதியர்ப் பேணிய வுதியஞ் சோல், பெருஞ்சோறு கொடுத்த ஞான்றை” (அகநா. உகக : 8 - 9); “பெருஞ்சோறு பயந்த திருந்துவேற் ற்டக்கை” (சிலப். உக : 55); “ஓரைவ ரீராம் பதின்ம ருடன்றெழுந்த, போரிற் பெருஞ்சோறு போற்றாது தானளித்த, சோன்” (சிலப். உக : ஊசல் வரி.) பெயரின் ஈற்றபலாகாரம் ஓகாரமாக வந்ததற்கு இவ்வடி மேற்கோள்; நன். மயிலை. கு. 352; நன். வி. கு. 353.

17. இயற்சீர் வெள்ளடியல்லது பிறவடி ஆசிரியத்தன் மயங்கு மென்பதற்கு இவ்வடி மேற்கோள் ; தோல். செய். கு. 62, பேர்.

17 - 8. “பால்புளித்துப் பகலிருண்டு மாறுபடினும் எக்காலத்தினுந் தப்பா சான்றோர் மெய்ப்மொழி” பு - லெ. 167, உரை.

19. ஈரசைச்சீர் நின்று வேற்றுச்சீரோடு ஒன்றிய சிறப்பில் ஆசிரியத் தனைக்கு இவ்வடி மேற்கோள்; யா - வி. கு. 19.

20. ரகாமெய்யீற்று வியங்கோள்முற்றிற்கு இவ்வடி மேற்கோள்; நன். மயிலை. கு. 337 ; நன். வி. கு. 338; இ - வி. கு. 239, உரை.

பி - ம். *நிலையரோ.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

எ

அந்தி யந்தண ரருங்கட னிறுக்கும்

முத்தி விளக்கிற் றஞ்சும்

பொற்கோட்டிமயமும் பொதியமும் போன்றே.¹

திணை - பாடாண்டிணை; துறை - சேவியறிவுறாஉ; வாழ்த்தியலு மாம்.

2 சேரமான் பெருஞ்சோற்றுதியஞ்சேரலாதனை ழரஞ்சியூர் ழடிநாக
ராயர் பாடியது.

22 - 3. “ஒன்றுபுரிந் தடங்கிய விருபிறப் பாளர், முத்தீப் புரைய”
(புறநா. கூஎ : 12 - 3); “மூன்றுவகைக் குறித்த முத்தீச் செல்வத், திரு
பிறப் பாளர்” முருகு. 181 - 2.

21 - 3. நெருப்பிற்கு அஞ்சிப் புலி வாராமையின் கவலையின்றி
மாண்கள் தூங்குமென்பர்; “தானவர் பொத்திய ஁ளுலிதி விளக்கத்து,
மடமான் பெருநிரை வைகுதயில்” (புறநா. உசஎ : 2 - 3); “஁ளுலிகழை
முழங்கழல் வயமா வெருஉம்” ஐங்குறு. ௩0௭.

24. இமயம் பொற்கோட்டதென்பது: “பொன்படு நெடுங்கோட்
டிமயம்” (புறநா. கூக : 14 - 5, கூசக : 24; நந். கூகூ); யா. கா. அவை. 2.
இனமில்லாத பொருள் அடையடுத்த மொழிக்கு இவ்வடி மேற்கோள்;
நந். மயிலை. கு. 400; நந். வி. கு. 401; இ - வி. கு. 312, உரை.

20 - 24. இமயம்போலத் துளக்கமின்றி நெடுங்காலம் நிற்பாயாக
வென்றல் மரபு; “மின்னுமிழ் வைரக் கோட்டு விளங்கொளி யிமய மென்
னும், பொன்னெடுங் குன்றம் போலப் பூமிமே னிலவி வையம், நின்னடி
நிழலின் வைக நேமியஞ் செல்வ னாகி, மன்னுவாய், திருவோ டென்று
வாழ்த்துகெய் யேற்றி னாரே” (சீவக. 2417); “துளக்க லாகா நிலையுந்
தோற்றமும் . . . மலைக்கே” நந். பாயிரம்.

¹இச்செய்யுள், ‘பால்புளிப்பினும் பகலிருளினும் . . . நடுக்கின்றி

‘நிலியரோ’ என்றதனாற் செவியறிவுறுஉவும், ‘இமயம் போன்று . . . நடுக்கின்றி நிலியரோ’ என்றதனால் வாழ்த்தியலுமாயிற்று; இது, “பகை நிலத்தரசர்க்குப் பயந்தவாறு கூறிப் பின்னர்த் திரியாச் சுற்றமொடு விளங்கி நடுக்கின்றி நிற்பாயென அச்சந்தோன்றக் கூறி ளும்படுத்தலின், ளும்படைவாழ்த்தாயிற்று” என்பர்; தோல். புறத்திணை. கு. 36, ந.

²இதன் 16 - ஆம் அடியால் பாட்டுடைத்தலைவன் பெயர்த்காரணம் புலப்பட்டவாறு அறிதற்பாலது; “நாடுகண் ணதற்றிய வுதியஞ் சோற், பாடிச் சென்ற பரிசிலர் போல, உவவினி வாழிய தோழி”, “கொடைக் கட னேன்ற கோடா நெஞ்சி, னுதியஞ் சோல னட்டில் போல, வெலி யெழுந்த” (அக்நா. கூடு, “ககஅ”) என்பவற்றால் இத்தலைவன் குணங்கள் வினங்கும்.

அ புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

இ - ள்.—அணுச்செறிந்த நிலனும், அந்நிலத்தின் ஓங்கிய ஆகாட மும், அவ்வாகாயத்தைத் தடவிவரும் காற்றும், அக்காற்றின்கண் தலைப் பட்ட தீயும், அத்தீயோடு மாறுபட்ட நீருமென ஐவகைப்பட்ட பெரிய பூதத்தினது தன்மைபோலப் பகைவர் பிழைசெய்தால் அப்பிழையைப் பொறுத்தலும், அப்பிழை பொறுக்குமளவல்லவாயின் அவரை அழித்தற்கு உசாவும் உசாவினது அகலமும், அவரை அழித்தற்கேற்ற மனவலியும் சதூரங்கவலியும், அவ்வாற்றால் அவரை அழித்தலும், அவர் வாழிபட்டால் அவர்க்குச் செய்யும் அருளுமுடையோய்! நினது கடற்கட்டோன்றிய ஞாயிறு பின்னும் நினது வெளிய தலைபொருத்திய திரையையுடைய மேல்கடற்கண்ணே மூழ்கும் புதுவருவாய் இடையரூத ஊர்களையுடைய கல்லாட்டிற்கு வேந்தே! வானவாரம்ப! பெரும! கீ, அசைந்த தலையாட்ட மணிந்த குதிரையையுடைய பாண்டவர் ஐவருடனே சினந்து நிலத்தைத்

தம்மிடத்தே கொண்ட பொற்பூந்தும்பையையுடைய துரியோதனன்
முதலாகிய தூற்றுவரும் பொருது போர்க்களத்தின்கட் படுத்துணையும்
பெருஞ்சோறுகிய மிக்க உணவை இருபடைக்கும் வரையாது வழங்கி
னோம்! பால் தன் இனிமையொழிந்து புளிப்பினும், ஞாயிறு தன் விளக்க
மொழிந்து இருளிணும், நான்குவேதத்தினது ஒழுக்கம் வேறுபடினும்
வேறுபாடில்லாத சூழ்ச்சியையுடைய ¹மந்திரச்சுற்றத்தோடு ஒழியாது
நெடுங்காலம் விளங்கித் துளக்கமின்றி நிற்பாயாக; அரைமலையின்கட்
சிறிய தலையையுடைய மறிகளையுடையவாகிய பெரிய கண்ணையுடைய
மான்பிணைகள் அத்திக்காலத்தே அந்தணர் செய்தற்கரிய கடனாகிய ஆவுதி
யைப் பண்ணும் முத்தியாகிய விளக்கின்கண்ணே துயிலும் பொற்சிகரங்
களையுடைய இமயமலையும் பொதியின்மலையும்போன்று.—எ - று.

குளிக்குநாடென இயையும்; குளிக்குநாடென இடத்து நிகழ்பொரு
ளின் தொழில் இடத்துமேல் ஏறிநின்றது. நீயோ; ஒ: அசைநிலை;
அன்றி, இதனை வினாவாக்கி, ஞாயிறு குளிக்குமென்பதனை முற்றாக்கி,
வானவரம்பெனப்பதனை அவ்வினாவிற்குப் பொருளாக்கி உரைப்பாரு
முளர்.

முத்தியாவன: ஆகவானியம், காருகபத்தியம், தென்றிசையங்கி.

ஆங்கும், அத்தையும்: அசைநிலை. வானவரம்பனை; ஐகாரம்: முன்
னிலையை விளக்கிநின்றது.

நிலத்தலைக்கொண்ட (14) என்பதற்கு நிலக்கோடல் காரணமாகத்
தலைக்கட்குடியவெனினும் அமையும்.

¹கம்ப. அயோத்தி. மந்திர. 71.

போற்றார்ப்பொறுத்தல் முதலிய குணங்களை யுடையோய், பொருந், வரையாதுகொடுத்தோய், வானவரம்ப, பெரும, நீ, புளிப்பினும் இருளினும் திரியினும் இமயமும் பொதியமும் போன்று நடுக்கின்றிச் சுற்ற மொடு விளங்கி நிற்பாயாகவெனக் கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

போற்றார்ப்பொறுத்தல் முதலாகிய குணங்களை அரசியலடைவாற் கூறுகின்ற ராதலின், பூதங்களின் அடைவு கூறா யினார்.

இதனாற் சொல்லியது, *தன்கடற்பிறந்தனாயிற்று தன்கடற்குளிக்கும் நாடனாதலாற் செல்வமுடைய யாகவென்று வாழ்த்தவேண்டுவதின்மையின், நீடு வாழ்கவென வாழ்த்தியவாறாயிற்று. (உ)

பி - ம். *வான வரம்ப னாதலாற் செல்வமுடைய யாகவென்று வாழ்த்தவேண்டுவதின்மையின், நீடுவாழ்கவென வாழ்த்தியவாறாயிற்று.

(ஈ) உவவுமதி யுருனி னோங்கல் வெண்குடை
நிலவுக்கடல் வரைப்பின் மண்ணாக நிழற்ற
ஏம முரச மிழுமென முழங்க
நேமி யுய்த்த நேள நெஞ்சிற்
5 றவிரா லீகைக் கவுரியர் மருக
செயிர்தீர் கற்பிற் சேயிழை கணவ
*பொன்னோடைப் புகரணி நுதற்

1. தோல். செய். சூ. 14, 54, 94, பேர். ந.; ஷே. ஷே. சூ. 92, ந. மேற்.

3. “ஓம முரசு மிழுமெனச் சிலைப்ப” பேருங். உ. 5: 18.

1 - 5. கலி. கக: 8 - 9.

6. பெண்பாலாரை ஆண்பாலாரோடு சேர்த்து வாழ்த்துதல் மரபாதலின் இங்ஙனம் கூறினார்; “ஒடுங்கீ ரோதிக் கொடுங்குழை கணவ்”, “ஆன்றோள் கணவ்”, “பாலை யன்ன நல்லோள் கணவன்”, “புரையோள் கணவ்” (பதிற். கசு, டுடு, சுசு, எடு); “மங்கையர் கணவ்” (முருகு. 264); “மலர்போன் மழைக்கண் மங்கையர் கணவன்” (மலைபடு. 58); “மக்களுட் பெண்பாலைப் பாடுதல் சிறப்பன்மையின், ‘செயிர் தீர்.....கணவ்’ என்றாற்போலச் சிறுபான்மை ஆண்மக்களோடு படுத்தப் பாடுப” தோல். புறத்திணை. கு. 26, ந.

டி - ம். *பொன்னி னோடை.

2

க0

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

துன்னருந்திறற் கமழ்க்கடாஅத்
தெயிறுபடையாக வெயிற்கத விடாஅக்
10 கயிறுபிணிக் கொண்ட கவிழ்மணி மருங்கிற்
பெருங்கை யானை யிரும்பிடர்த் தலையிருந்து
மருந்தில் கூற்றத் தருந்தொழில் *சாயாக்
கருங்கை யொள்வாட் பெரும்பெயர் வழுதி
நிலம்பெயரினு நின்சொற்பெயரல்

8. “துன்னருங் கடாஅம் போல” (புறநா. கூச : 4.) கடாம் மணமுள்ளது: “மிஞ்ஞார்க்குங் கமழ்கடாத்து”, “வாரிஞ்ஞி ருர்க்கும் வாய்புகு கடாஅத்து” (புறநா. ௨௨: 6, கூச: 12; சலி. ௨௧: 2); “கடுஞ்சினத்த கமழ்கடாஅத்து” மதுரை. 44; தக்க. 3, விசேட.; கம்ப. நகரப். 58.

9. புறநா. ச: 10 - 11. இடாஅ - குத்தி; புறநா. கூச: 9; சலி. ௨௪: 10.

9 - 11. சலி. கூச: 2 - 4.

7 - 11. “பொன்னோடை . . . யானை என அறிக்கி வருவானவும் ஒட்டி ஒரு சொல்லாகாமையுமுணர்க” நோல். எச்ச. கு. 16, ந.

12. “மருந்தில் கணிச்சி” (புறநா. ச௨ : 22); “ஈன்ற கருமத்த தல்லாத கூற்ற” (அறநெறி. 111); “மாற்றருங் கூற்றஞ் சாற்றிய பெருமையும்” (நோல். புறத்திணை. கு. 24); “மாற்றே னெனவந்த காலனை” (திருச்சிற். 150); “மாற்றருங் கூற்றம்” மணி. ௨௬: 49.

7 - 12. “எயிறுபடையாக . . . சாயா என மாட்டாய் ஒட்டி னின்றது, “கயிறு பிணிக்கொண்ட” என்பதனோடும் ஒட்டி ஒரு போலர்ந்து ஒற்றடுத்தது, இன்னோசை பெறுதற்கு” (நோல். புறநா. கு. 9, ந.); “பொன்னோடை . . . சாயாவென்றாற்போல வருவானவெல்லாம் அணுகி வந்த மாட்டென்னுமுறுப்பு” நோல். எச்ச. கு. 13, ந.

10 - 13. “மணியிலாக் குஞ்சரம் வேந்தூர்த வின்னா” இளநா. 14.

14. “நிலம்புடை பெயர்வ தாயினும்” (புறநா. கூச : 5); “நிலந்திறம் பெயருங் காலை யாயினும், கிளந்த சொன்னி பொய்ப்பறி யலையே” (பதிற். கூச : 6 - 7); “காதலர், நிலம்புடை பெயர்வ தாயினும் கூறிய, சொற்புடை பெயர்தலோ விலரோ” (நற். ௨௮௬); “இம்மூ வலகி னிருந் கடியு மாய்க்கிர்போல், அம்மூன்று முற்ற வறிதலாற் - றம்மின், உறழா மயங்கி யுறழினு மென்றும், பிறழா பெரியோர்வாய்ச் சொல்” பு - வெ.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

கக்

- 15 பொலங்கழற்காற் புல்சாந்தின்
விலங்ககன்ற வியன்மார்ப
ஊரில்ல வயவரிய
நீரில்ல நீளிடைய
பார்வ லிருக்கைக் கவிகண் ணோக்கிற்
20 செந்தொடை பிழையா வன்க ணுடவர்
அம்புவிட வீழ்ந்தோர் வம்பப் பதுக்கைத்
திருந்துசிறை வளைவாய்ப் பருந்திருந் துயவும்
உன்ன மரத்த துன்னருங் கவலை

16. இவ்வடி ஒருபொருட்பன்மொழிக்கு மேற்கோள்; நன். மயிலை.
சூ. 397.

19. பார்வல் - பார்த்தல்; "பார்வற் பாசறை" (பதிந். அசு. 15);
"பருந்துபறக் கல்லாப் பார்வற் பாசறை" மதுரை. 231.

19 - 20. "அற்றம்பார்த் தல்குங் கடுங்கண் மறவர்" கலி. ச: 3.

21. "வெண்ணுனை யம்பின் விசையிட வீழ்ந்தோ, வெண்ணுவரம்
பறியாவுவாவிடு பதுக்கை", "வில்லிட வீழ்ந்தோர் பதுக்கை", "வாழ்நவி
லம்பி னேவ லாடவ, ராளழித் துயர்த்த வஞ்சவரு பதுக்கை", "கொடுவிற்

கானவர் கணையிடத் தொலைந்தோர், பகைநத் துயர்த்த மயிர்த்தலைப் பதுக்கை” அகநா. ௧௦௯, ௧௧௭, ௨௧௧, ௨௧௧.

23. உன்னம் - போர் செய்தற்குச் செல்லோர் நிமித்தம் பார்த்தற் குரிய ஒருவகை மாம்; “புன்கா லுன்னஞ் சாய” (பதிந். ௪௦ : 17) என்ப தும், ‘தன்னொடு பொரக்கருதுவார் நிமித்தம் பார்த்தவழி அவர்க்கு வென்றியின்மையிற் கரிந்து காட்ட’ என்னும் அதன் உரையும், “புன்கா லுன்னத்துப் பகைவன்” (பதிந். ௬௧ : 6) என்பதும், “துன்னருந் தானைத் தொடுகழலான் றுப்பெதிர்த்து, முன்னர் வணங்கார் முான் முருங்க - மன்னரு, மீடெலாந் தாங்கி யிகலவிந்தார் கீயுரின், கோடெலா முன்னங் குழை” (பு - வெ. 243) என்பதும் இங்கே அறியற்பாலன. உன்னம் - இலவமாமென்பது மலைநாட்டி வழக்கென்பர்.

20 - 23. “இலமாண் பகழிச் சிலைமா னிரீஇய, அன்பி லாடவ ரலைத்தலிற் பலருடன், வம்பலர் தொலைந்த வருஞ்சாக் கவலை, அழல் போற் செவிய சேவ லாட்டி, நிழலொடு கதிக்கு நின்ம்புரி முதுநரி, பச்சுன் கொள்ளை, மாந்திவெய் துற்றத், தேர்திகழ் வறம்புலந் துழைஇ நீர்நயந்து, பதுக்கை நீழ லொதுக்கிடம் பெருஅ, வஞ்சவருத்தலினை” நந். ௧௧௨.

௧௨

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

நின்னசை வேட்கையி னிராவலர் *வருவாது
25 முன்ன முகத்தி னுணர்ந்தவர்

இன்மை தீர்த்தல் வன்மை யானே.

தீனையும் ¹துறையும் அனவ.

பாண்டியன் கருங்கையோள்வாட் பெரும்பெயர்வழியை இரும்
பிடர்த்தலைபார் பாடியது.

இ - ள்.—உலாநாளின் மதியினது வடிவுபோலும் வடிவினையுடைய
உயர்ந்த வெண்கொற்றக்குடை நிலைபெற்ற கடலெல்லைக்கண் நிலத்தை
நிழற்செய்ய, காவலாகிய வீரமுரசம் இழுமென முழங்கும் ஓசையை
யுடைத்தாய் முழங்க, சக்கரத்தைச்செலுத்திய ஈரமுடைய நெஞ்சினையும்
ஒழியாத வண்மையையுமுடைய பாண்டியர் மரபினுள்ளாய்! குற்றமற்ற
கற்பினையுடைய சேயிழைக்குத் தலைவா! பொன்னுனியன்ற பட்டத்தை
யுடைய புகாணிந்த மத்தகத்தினையும், அணுகுதற்கரிய வலியையும், மண
நாறும் மதத்தினையுமுடைய, கொம்பு படைக்கலமாகக் கொண்டு பகைவர்
மதிவின்கட் கதவைக் குத்திக் கயிற்றூற் பிணித்தலைச்செய்த கவிழ்ந்த
மணியையணிந்த பக்கத்தையும் பெருங்கையையுமுடைய யானையினது
பெரிய கழுத்திடத்தே யிருந்து பரிகாரமில்லாத கூற்றத்தினது பொறுத்
தற்கரிய கொலைத்தொழிலுக்கு இனையாத வலிய கையின்கண்ணே ஒள்
ளிய வாளினையுடைய பெரும்பெயர்வழுதி! நிலம் பிறழினும் நினது
ஆனையாகிய சொற் பிறழாதொழியல்வேண்டும் ; பொன்னாற் செய்யப்

24. “நீர் கைச வேட்கையின்” (மணி. உக : 112); “பெறனசை
வேட்கையி னின்குறி வாய்ப்ப” சலி. கூக: 17.

25. “ஒளிப்பினு முள்ளம், படர்ந்ததே கூறு முகம்”, “நோக்கி, முக
னறிவார் முன்ன மறிப” (பழ. 41, 301); “முன்ன, முகம்போல முன்
னுரைப்ப தில்” (நான்மணி. 50); “அடுத்தது காட்டும் பளிங்குபோ
னெஞ்சங், கடுத்தது காட்டி முகம்”, “முகத்தின் முதுக்குறைந்த
துண்டோ வுவப்பினுங், காய்னுந் தான்முந் துறம்” துறள், 706 - 7.

24 - 6. "சுரந்தவான் பொழிந்தற்றாச் சூழநின் றியாவர்க்கும்,
இரந்தது நசைவாட்டா யென்பது கெடாதோதான்" உலி. ௧00: 11 - 2.

¹நிலம்பெயரினு நின்சொற் பெயரல்' என்றதனால், இது செவியறிவுறுஉவாயிற்று.

²11-ஆம் அடியாற் புலவரது பெயர்க்காரணமும், 13-ஆம் அடியாற் பாட்டுடைத் தலைவனது பெயரும் விளங்கியவாறறிக.

பி - மீ. * வருவதை.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

௧௩௩

பட்ட வீரக்கழல்புனைந்த காலினையும் பூசிப்புலர்ந்த சந்தனத்தையுடைத்
தாசிய குறுக்ககன்ற பார்த மார்பினையு முடையோய் ! ஊரில்லாதனவும்,
பொறுத்தற்கரிய உயங்குதலையுடையனவும், நீரில்லாதனவும், நீண்ட வழி
யனவுமாகிய, வம்பலரை நலியச் சேய்மைக் கண்ணே பார்த்திருக்கும்
இருப்பினையும், கையாற் கவிக்கப்பட்ட கண்ணாற் குறித்துப்பார்க்கும்
பார்வையையும், செவ்விய தொடைபிழையாத தறுகண்மையையுமுடைய
மறவர்தாம் அம்பை விடுதலாற் பட்டோரது உன்முடிய புதிய கற்
ருவையின்மேலே திருந்திய சிறகினையும் வளைந்த வாயினையுமுடைய
பருந்திருந்து வருந்தும் உன்னமரத்தினையுடையவாகிய அணுகுதற்கரிய
கவர்த்த வழியின்கண்ணே நிற்பால் நச்சிய விருப்பத்தால் இரப்போர்
வருகுவர் ; அங்ஙனம் வருவது, அவர் மனக்குறிப்பை அவர் முகத்
தானறிந்து அவருடைய வறுமையைத் தீர்த்தலை வல்ல தன்மையான்.—
எ - று.

துதலையும் திறலையும் கடாத்தையும் மருங்கையும் பெருங்கையையும் உடைய யானைப்பிடர்த்தலையிருந்து எயிறுபடையாக எயிற்கதவிடாக் கூற்றத்து அருக்தொழில் சாயாப்பெரும்பெயர்வழுதியென மாறிக்கூட்டுக; *காலாலதிதல் கையாலாக்குதலன்றி எயிறுபடையாக எயிற்கதவிடக்கை விடாத பெருங்கையானையென இயைத்துரைப்பினுமமையும்; எயிற்கதவிடாஅக் கயிறுபிணிக்கொண்டவென இயைத்துரைப்பாருமுளர்.

ஊரில்ல உயவாரிய நீரில்ல நீரிடையவாகிய உன்னமர்த்த கவலை யெனவும், பருந்திருந்துயவும் தன்னருங்கவலையெனவும் இயையும்.

மருக, கணவ, வழுதி, மார்ப, இரவலர் வருவர்; அஃது அவர் ஐன்மை தீர்த்தல்வன்மையான்; அதனால், நின்சொற் பெயராதொழியல் வேண்டுமெனக் கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

வாழ்த்தியலாதல் வினங்க, வேண்டுமென ஒருசொல் தத்துரைக்கப் பட்டது. (ந)

(ச) வாள், வலந்தர மறுப்பட்டன

செவ்வானத்து வனப்புப்போன்றன

1 - 2. கோசை கூனாய்நின்றதற்கு இவ்வடிகள் மேற்கோள்; நோல். செய். கு. 48, பேர்.; 49, ந.

டி - டீ * காலாலதிதல்.

தான், கள்ங்கொளக் கழல்பறைந்தன

கொல்ல லேற்றின் மருப்புப்போன்றன

5 தோல், துவைத்தம்பிற் றுளைதோன்றுவ

நிலைக்கொராஅ விலக்கம்போன்றன

மாவே, எறிபதத்தா னிடங்காட்டக்

கறுழ்பொருத செவ்வாயான்

எருத்துவவ்விய புலிபோன்றன

10 *களிறு, கதவெறியாச் சேவந்துராஅய்

துதிமழுங்கிய வெண்கோட்டான்

உயிருண்ணுங் கூற்றுப்போன்றன

நீயே, அலங்குளைப் பரீஇயிவுளிப்

பொலந்தேர்மிசைப் ட்பொலிவுதோன்றி

15 மாக்கட னிவந்தெழுதரும்

செஞ்ஞாயிற்றுக் கவினைமாதோ

3. களத்தைத் தமதாக்கிக் கொள்ளுதல் : புறநா. திரு : 5 அடிக். ;
 “வென்று களங்கொண்ட வேல்வேந்தே” (பு - வெ. 225) என்பதனாலும்,
 “தேன்மிடைந்த தாரினுள் செங்களஞ் சிறந்ததே” (கீவக. 279)
 என்பதற்கு எழுதப்பட்ட ‘இத்தனையும் இவன் வெற்றியாதலின் இவன்
 களமென்றார்’ என்னும் குறிப்புமையாலும் விளங்கும். “பறைநாள்
 விளவு” (பெரும்பாண். 95). இவ்வடி பதினேரொழுத் திருசீரடி வாஞ்சிப்
 பாவிற்கு மேற்கோள்; யா - வி. ஒழிபியல், கு. 95.

5. துவையென்னும் உரிச்சொல் ஓசைப்பொருளில் வந்ததற்கு
 இவ்வடி மேற்கோள்; நன். மயிலை. கு. 458; நன். வி. கு. 459.

5 - 6. குறளடியும் சிந்தடியும் வந்தமையான் மயக்கடி வாஞ்சிப்
 பாட்டானதற்கு மேற்கோள்; தொல். செய். கு. 47, ந.

6. “கம்பமொடு துளங்கிய லிலக்கம்” புறநா. உக0 : 23.

9. நக்க. 386, மேற்.

10 - 11. “கடிமதிற் கதவம் பாய்தலிற் றொடியினந்து, துசிமுக
 மழுகிய மண்ணைவெண் கோட்டுச், சிறுகண் யானை” அகநா. உச : 11 - 3.

10 - 12. களிற்று...போன்றன : நிராயசை வாஞ்சியடியிற் கூனும்
 வந்ததற்கு மேற்கோள்; தொல். செய். கு. சஅ, பேர்.; ந.

13. புறநா. உ : 13.

15 - 6. “பலர்புகழ் ஞாயிறு கடற்கண் டாஅன், கோவற விமைக்குஞ்
 சேண்விளங் கலிரொளி” (முருகு. 2 - 3.) தொல். கிளவி. கு. 18, நெய்வகீ.
 கல். மேற்.) புறநா. உஉஅ : 8 - 9; பு - வெ. 201; கீவக. 2371.

13 - 6. வாழ்த்து வகையில் தோடித்து வந்ததற்கு இது மேற்கோள்;
 தொல். புறத்திணை. கு. 31, ந.

பி - க். *களிதே.

† பொலிவொடுதோன்றி.

. புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

கரு

அணையை யாகன்-மாறே.

தாயி றாவாக் குழவி போல்.

ஒவாது கூஉநின் னுடற்றியோர் நாடே.

திணை - வஞ்சி ; துறை - கொற்றவள்ளை.

¹சோழன் உருவப்படுநோரிளஞ்சேட்சேள்ளியைப் பாணர் பாடியது.

இ - ள்.—வாள் வெற்றியைத் தருதலாம் குருதிக்கறைபட்டன, செக்கர் வானத்தினது அழகையொத்தன; கால் புடைபெயர்ந்து போர் செய்து களத்தைத் தமதாக்கிக்கொள்ளுதலால் வீரக்கழல். ²அருப்புத் தொழில் பறைந்தவை; கொல்லும் ஆனேற்றினது கோட்டையொத்தன; பரிசைகள் ஒலித்துத் தைத்த அம்புகளால் துளைதோன்றுவன, நிலையிற் றப்பாத இலக்கத்தையொத்தன; குதிரைகள், எதிரியை எறியும் கால் முடையான் ³இடவாய் வல்வாயாகிய இடத்தைக் காட்ட முகக்கருவி பொரப்பட்ட செவ்வரையை உடைமையான் மான்முதலாயினவற்றின்

17. மு. புறநா. ௨௦ : 20; பதிந். ௮௦ : 12. மாறு, மூன்றாம்வேற் றுமைப்பொருட்கண் வருமென்பதற்கும் (தொல். இடை. கு. 2, செ.; இ - வி. கு. 251, உரை), காரணப்பொருளுணர்த்தி நிற்குமென்பதற்கும் (தொல். இடை. கு. 2, ந.), ஆகவென்னும் வினைக்குறிப்புச்சொல் சார்ந்துநின்ற சொற்பொருளையே உணர்த்தி நிற்குமென்பதற்கும்; முச்சீரடி இடைவந்ததற்கும் இது மேற்கோள்; தொல். இடை. கு. 32, ந.; தொல். செய். கு. 71, பேரீ.

18 - 9. “ஈன்றோ ணீத்த் குழவி போல்”, “தாயி, றாவாக் குழவி போல்” (புறநா. ௨௯௦ : 7, ௯௭௧ : 14-5); “குழவிகொள் வாரிற் குடிபுறந் தந்து” (பதிந். ௬-ஆம்பத்துப் பதிகம்); “தாயிலாக் குழவி போலச், சாதுய ரெய்து கின்றேன்” (சீவக. 1581); “தாயி றாவாக் குழவித்துயர்”.

“தாயொழி குழவி போலக் கூடம்” (மணி. கக : 11, உடு : 111); “ஓங்கு குடை நீழ லுலகுதுயின் மடியக், குழவிகொள் பவரி னிகழா தோம்பி” பெருங். ச. 10 : 133-4.

15 - 9. வஞ்சிப்பா மண்டில் ஆசிரியத்தான் இற்றதற்கு மேற்கோள்; தொல். செய். கு. 71, பேர்.

¹இதன் 14-ஆம் அடியாற் பாட்டுடைத்தலைவனது பெயர்க்காரணம் புலப்படுகின்றது.

²கலி. க0ச : 23, ந. ³கலி. சச0 : 14, ந.

கக புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

¹கழுத்தைக் கவ்வி உதிரம் ²உவற்றியுண்ட புலியை யொத்தன; களிற் கள், கதவை முறித்து வெகுண்டு உலாலி துனேதேய்ந்த வெளிய கோட்டையுடைமையான் உயிரையுண்ணும் கூற்றையொத்தன; நீதான், அசைந்த தலையாட்டமணிந்த கதியையுடைய குதிரையாற் பூட்டப்பட்ட பொற்றேரின்மேலே பொலிவொடு தோன்றுதலாற் கரிய கடலின் கண்ணே ஒங்கியெழுநின்ற செய்ய ஞாயிற்றினது ஒளியையுடையை; அத்தன்மையையாதலால், தாயில்லாத உண்ணக் குழவிபோல ஒழியாது கூப்பிடும் நின்னைச் சினப்பித்தவருடைய நாடு.—எ - று.

நாடென்றது (19) நாட்டுள் வாழ்வாரை. மாறென்பது (17) ஏதுப் பொருள்படுவதோர் இடைச்சொல்.

கழல்பரிந்தன (3) வென்றோதி, வீரக்கழல் நீங்கியவையென்று உரைப்பாருமளர்.

வாளாகிய மறுப்பட்டவை (1) யெனவும், கழலாகிய பறைத்தலை

யெனவும் (3) தோலாகிய துணைதோன்றுவ (5) வெனவும் கொள்க.

துவைத்துத் தோன்றுவவென இயையும்.

எறிபதத்தா (7) நென்பதற்கு ³ஒத்தும் காலையுடையானென்று உரைப்பாருமுனர்.

செஞ்ஞாயிற்றுக் கவினை (16) யென்றதுணையும் மன்னவன் புகழும், ஓவாது கூஉநின் உடற்றியோர் நாடென (19) ஒன்றார் நாடழிபிரக்கலு மோதலான், இது ⁴கொற்றவள்ளையாயிற்று. (ச)

¹‘எருத்துவ்விய’ எனப்பாடங்கொண்டு, எரு, இறைச்சியென பொருள் கூறுவர். தக்கயாகப்பரணி உரையாசிரியர்; 386.

²உவற்றி - ஊற்றி; “ஒன்செம் குருதி யுவற்றியுண் டருந்துபு புலவுப்புலி துறந்த கலவுக்கழி கடுமுடை” அகநா. ந.

³ஒத்துதல் - அழுத்தல்; “ஒத்துந் தாளத் தொக்கத் தத்தித், தத்தும் பரிதன் ருள்வைத் ததுவே” கீருவால. உஅ : 53. ⁴பு - வெ. 43.

(ரு) எருமை யன்ன கருங்கல் விடைதோ
ருனிற் பரக்கும் யானைய முன்பிற்

1. “மேதி யன்ன கல்” மலைபடு. 111.

2. “ஆபாந் தன்ன செலவிற்பல், யானை”, “ஆபாந் தன்ன யானை யோன் குன்றே” பதிநீ. எஎ : 11 - 2; எஅ : 14.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

கானக நாடனை நீயோ பெரும
 நீயோ ராகலி னின்னென்று மொழிவல்
 5 அருளு மன்பு நீக்கி நீங்கா
 நிரயங் கொள்பவரொ டொன்றது காவல்
 குழவி கொள்பவரி னோம்புமதி
 அளிதோ தானையது பெறலருங் குரைத்தே¹.

திணை - பாடாண்டிணை; துறை - சேவியறிவுறாஉ; பொருண்
 மொழிக் காஞ்சியுமாம்.

சேரமான் கருவூரேறிய ஓள்வாட்கோப்பெருஞ்சேரலிரும்பொறை
 யைக் கண்டனான்று நின் உடம்பு பெறுவாயாகேன அவனைச் சென்று
 கண்டு தம்முடம்பு பெற்றுநின்ற நரிவேடுஉத்தலையார் பாடியது.

இ - ள்.—எருமைபோலும் வடிவையுடைய கரிய கந்தொருந்திய
 இடத்தோறும் பெற்றம்போலப் பாக்கும் யானையையுடையவாய் வலியை
 யுடைய காட்டிற்றுள்ளாகிய காட்டினையுடையாய்! பெரும! நீ இக்கனம்

3. “வான வரம்பனை நீயோ பெரும” புறநா. உ : 12. தொல்.
 இடை. கு. 8, தெய்வச். மேற்.

1 - 3. “எருமை...பெருமவென்பது, நரிவெருஉத்தலையார் தம்
 உடம்பு பெற்று வியந்து கூறிய பாட்டாகலின், இது தன்கட்டோன்றிய
 ஆக்கம் பற்றி வியப்புப் பிறந்ததாயிற்று” தொல். மெய். கு. 7, பேர். ;
 ம. வி. கு. 578.

6-7. புறநா. ச: 18-9-ஆம் அடிக்குறிப்பைப் பார்க்க. மக்கட்கணின்ற
 இனமைப்பெயர்க்கு இது மேற்கோள்; தொல். மரபு. கு. 23, பேர்.

8. “அளிதோ...குரைத்தே : இஃது இசைநிறை” (தொல். இடை.

சூ. 24, சே. தேய்வகி. ந.; இ. வி. சூ. 278); “என்றிசினோர், பெறலருங் குரைத்து என்பன போலச் செய்யுண் முடிபு பெற்று நின்றதென்றலே பொருத்த முடைத்து” (தொல். எச்ச. சூ. 1, சே.); குரையென்னும் அசைநிலையிடைச்சொல் வந்துள்ளதொடர்மொழிக்கு இது மேற்கோள் (நன். மயிலை. சூ. 440; நன். வி. சூ. 441.) “கண்ணிற் சொலிச்செலியி னோக்கு மிறையாட்சி, புண்ணியத்தின் பாலதே” (நீதிநெறி. 28) என்பது இங்கே அறியற்பாலது.

1“எருமை...குரைத்தே : இதனுள் நிரயங்கொள்பவரொடொன்றது காவலையோம்பென வேம்புங் கடுவும்போல வெய்தாகக் கூறி அவற்கு உறுதி படித்தலின், வாயுறைவாழ்த்தாயிற்று” தொல். புறத்தினி. சூ. 35, ந.

3

கஉ புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

பகைவரான் அணுகப்படாத இயல்பாகிய பெருஞ்செல்வத்தையுடைய னாதலால், நினைக்கு ஒரு காரியஞ் சொல்வேன்; அதனைக் கேட்பாயாக; அருளையும் அன்பையும் நீக்கிப் பாவஞ்செய்தாரை நீங்காத நாகத்தைத் தமக்கிடமாகக் கொள்பவரோடு பொருந்தாது நீ காக்கப்படும் தேயத்தைக் குழுவியை வளர்ப்பாரைப்போலப் பாதுகாப்பாயாக; அளிக்கத்தக்க தொன்று அக்காவல்; அது பெறுதற்கறிது.—எ - று.

காவலென்றது (7) ஆகுபெயர். நாடனை: ஐகாரம் (3), முன்னிலைக்கண் வந்தது. ஓவும், ஓரும்: அசைநிலை.

1அருளாவது:—ஒன்றின் துயர்கண்டாற் காரணமின்றித் தோன்றும் இரக்கம்.

²அன்பாவது:--தன்னாற் புரக்கப்படுவார்மேலுளதாகிய காதல்.

இனி, ஓகாரத்தைப் பிரித்து வினாவாக்கிக் கோப்பெருஞ்சேலிரும் பொறையைக் கண்டஞான்று நின்னுடம்புபெறுவாயெனத் தம்முடம்பு பெற்றமை தோன்ற, நீயோவென வினாவினாக்கியுரைப்பாருமுளர்.

காவல் குழலிகொள்பவரினும்பென்றமையாற் செவியறிவுறு உவும், அருளும் அன்பும் நீக்கி நீங்கா நிரயங்கொள்பவரொடொன்றாதென்றமையாற் பொருண்மொழிக்காஞ்சியுமாயிற்று. (இ)

¹தொல். பொருளியல், சூ. 53, ந.

²ஷை ஷை ஷை

(சு) வடாஅது பணிபடு நெடுவரை வடக்கும்
தெனாஅ தருகெழு குமரியின் நெற்கும்

1. கட்டளை ஒரு உமோனைக்கு இது மேற்கோள்; தொல். செய். சூ. 92, ந.; ஆசிரியத்தில் அடிமுதற்கண், 'வடாஅது' என உகரவீரூய நேரீற்றியற் சீர்க்குன் அருகி வந்ததற்கு மேற்கோள்; யா. வி. சூ. 94.

2. "தெனாஅ தருகெழு குமரி யென்னுங் குறிப்பு வினைச்சொல் குறிப்பினானறி வினையறியலாகாமையின், வினைக்குறிப்புமொழி" நன். மயிலை. சூ. 268.

1 - 2. “வடாஅது, தெனாஅதென்பனவும் ஏழாம்வேற்றுமைப் பொருண்மைக்கண் வந்த வினைக்குறிப்பு; பெயருமாம்”, “வடாஅது, தெனாஅதென்பன ஏழனுருபின் பொருள்பட வந்தன” தோல். வினை-கு. 23, சே. ந.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

கசு

குனாஅது கரைபொரு தொடுகடற் குணக்கும்
குடாஅது தொன்றுமுதிர் பெளவத்தின் குடக்கும்
5 கீழது, முப்புண ரடுக்கிய முறைமுதற் கட்டின்
நீர்நிலை நிவப்பின் கீழு மேல
தானிலை யுலகத் தானு மாளு

துருவும் புகழு மாகி விரிசீர்த்
*தெரிகோன் குமன்ன போல வொருதிறம்
10 †பற்ற விலியரோ நிறற்றஞ் சிறக்க
செய்வினைக் கெதிர்ந்த தெவ்வர் தேளத்துக்
கடற்படை குளிப்ப மண்டி ‡யடர்புகர்ச்

3. சகரரால் தோண்டப்பட்டமையின் கீழ்கடலைத் தொடுகட் லென்றார்; “தொட்ட பைங்கடற் றூரியன் றோன்றுமுன் றோன்றி” வி. பா. நிரைமீட்சி. 24.

4. மேல்கடல் பழையதாதலின், தொன்றுமுதிர் பெளவமெனப்பட்டது.

1 - 4. “தென்குமரி வடபெருங்கல், குணகுடகட லாவெல்லை”
புறநா. கள : 1 - 2; மதுரை. 70 - 71.

7. ஆனிலையுலகம் - கோலோகம். இதனியல்பை, சிவதருமோத்தாத்
துள்ள கோபுரவியலாலும், “விளங்கும் முலகின் மேலாம் வைருந்த
மதன்மேற் கந்தன், வளங்கெழு முலகம் வெற்பின் மாதுல கதனின்
மேலாம், களங்கனி யனைய கண்ட னுலகதன் மேலாம் பாங்கர், உளங்
கவர் வனப்பின் மேவுந் கோவின துலக மாமே” (காசிகாண்டம், உ: 29)
என்னுஞ் செய்யுளாலுமுணர்க.

8. இவ்வடி அகலக்கலியைக் கொண்டோர் பெறும் பயனுக்கு
உதாரணமாகக் காட்டப்பட்டது; இ. வி. சூ. 940, உரை.

9. “வாண்குமற்கு” சீவக. 251.

9 - 10. குறள், 118; “செம்பொற்றுலைத், தால மன்ன தனிநிலை
தாங்கிய, ஞால மன்னற்கு” (கம்ப. மந்தரை. 19); “ஓர்வுந் நெருநிற
மொல்காத நேர்கோல், அறம்புரி நெஞ்சத் தவன்” கலி. சஉ : 14 - 5.

12. ‘கடற்படை குளிப்ப மண்டி’ என்பது, பின்னின்ற மொழி
முன்னே மாற்றப்பட்டதற்கு மேற்கோள்; தொல். எச்ச. சூ. 13, ந.

11 - 2. “விரிகடல் வியன்றானையொடு, முருகுறழப் பகைத்தலைச்
சென்று” மதுரை. 180 - 81.

பி - ம். *தெரிகோற்சமன். †பற்றிலியரே. ‡யடர்ப்புகர்ச்.
உ0 புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

சிறுகண் யானை செவ்விதி *னேவிப்

- பாசவற் படப்பை யாரெயில் பலதந்
 15 தவ்வெயிற் கொண்ட செய்வுறு நன்கலம்
 பரிசின் மாக்கட்கு வரிசையி னன்கிப்
 †பணியிய ரத்தைநின் குடையே முனிவர்
 முக்கட் செல்வர் நகர்வலஞ் செயற்கே
 இறைஞ்சுக பெருமரின் சென்னி சிறந்த
 20 நான்மறை †முனிவ ரேந்துகை யெதிரே
 வாடுக ||விறைவரின் கண்ணி யொன்றார்
 நாடுசெடு கமழ்புகை யெறித்த லானே

16. “வரிசை யறிதலோ வரிதே” (புறநா. கஉக: 3); “வரிசை யறிதலும் வரையாது கொடுத்தலும்” சிறுபாண். 217.

15 - 6. “ஆண்டுநீர்ப் பெற்ற தார மீண்டிவர், கொள்ளாப் பாடற் கெளிவினி னீயும்” (பதிநீ. சஅ : 5 - 6); “அங்கட் கீணையன் றுடியன் விறலிபாண், வெங்கட்கு வீசம் விலையாகும் - செங்கட், செருச்சிலையா மன்னர் செருமுனையிற் சீறி, வரிச்சிலையாற் றந்த வளம்” (பு. வெ. 16); “கலந்தோ ருவப்ப வெயிற்பல கடைஇ, மறங்கலங்கத் தலைச்சென்று, வாளுழந்ததன் றுள்வாழ்த்தி, நாளீண்டிய நல்லகவர்க்குத், தேரோடு மாசிதறி” (மதுரை. 220 - 24); “பலர்புறங் கண்டவ ரருங்கலந் தரீஇப், புலவோர்க்குச் சுரக்குமவ னீகை மாரியும்” மலைபடு. 71 - 2.

11 - 6. “விறல்வேன் மன்னர் மன்னெயின் முருக்கி, நயவர் பாணர் புன்கண் டுர்த்தபின்” சிறுபாண். 247 - 8.

17-8. “நிலவுக்கதிர் முடித்த நீளிருஞ் சென்னி, உலகுபொதி யுருவத் துயர்ந்தோன் சேவடி, மறஞ்சேர் வஞ்சி மாலை யொடுபுனைந், விறைஞ்சாச் சென்னி யிறைஞ்சிவலங் கொண்டு” சிலப். உசு : 54- 7.

20. “முனிவர்.....வாழ்கெனப் பரவிப் பாணியை ‘விரித்தனர் நிற்ப’ கந்த. சூரனரசிருக்கை. 19.

19 - 20. “பார்ப்பார்க் கல்லது பணிபறி யலையே” பதிந். கூக : 1.

17 - 20. இவ்வடிகள், செவியுறைவாழ்த்திற்கு மேற்கோள்; தொல். செய். சூ. 114, பேர்.

22. “ஊர்சடு விளக்கத் தழுவியிக் கம்பலைக், கொள்ளை மேவலை”, “ஏம நன்னா டொன்னெரி யூட்டினை”, “வினைபுனை நல்லில் வெவ்வெரி ரைப்பக், கணையெரி யுறிய மருங்கும்” (புறநா. எ: 8 - 9, கச : 17, உக:

பி - ம். *னேஎய்ப். †பணிஇயரத்தை. ‡முதல்வர்.
||வியவுணின்.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

உக

செலிய ரத்தைநின் வெகுளி வாலிழை
மங்கையர் துணித்த வாண்முகத் தெதிரோ
25 ஆங்க, வென்றி யெல்லாம் வென்றகத் தடக்கிய
தண்டா வீகைத் தகைமாண் குடுமி
தண்கதிர் மதியம் போலவுந் தெறுசுடர்
ஒண்கதிர் ஞாயிறு போலவும்
†மன்னிய பெருமநீ நிலமிசை யானே.¹

தினையும் துறையும் அவை; துறை வாழ்த்தியலுமாம்.

²பாண்டியன் பல்யாகசாலை முதுகுடும்பு பெருவழிதையக் கார் கிழார் பாடிமது.

10 - 11); “யாண்டெலைப் பெயர வேண்டுபுலத் திறுத்த, முனையெரி
பாப்பிய தன்னருஞ் சீற்றமொடு”, “பசம்பிசி ரொன்னழ லாடிய மருங்கு”,
“ஊரெரி கவர வருத்தெழுந் துரைஇப், போர்கடு கமழ்புகை மாநிர
மறைப்ப” (பதி. சங் : 1 - 2, உடு : 7, எக : 9 - 10); “செருமிகு சின
வேந்தன் சிவந்திறுத்த புலம்போல், எரிமேய்ந்த கரிவறல்” (சுலி. கக:
1 - 2); “நாடுகெட வெளிபாப்பி” மதுரை. 126.

23. அத்தை என்னும் இடைச்சொல், முன்னிலையசையாய் வரு
மென்பதற்கு இவ்வடி மேற்கோள்; தொல். இடை. கு. 47, தெய்வச்.;
இ. வி. கு. 276, உரை.

24. “துனிநீங்கி யாட ரெடங்கு துனிநனி, கன்றிடிற் காமங்
கெடுவம்” பரி. சு: 97 - 8.

25. வென்று அகத்தடக்கல்: புறநா. எள : 10 - 13.

26. “தண்டாக் களிப்பு” மணி. சு : 126.

29. இது, யகரவீற்றுவியங்கோளுக்கு மேற்கோள்; தொல், உயிர்.
கு. 8, இளம்; நன். மயிலை. கு. 337; நன். வி. கு. 338; இ. வி.
கு. 239, உரை; மன்னாமை நிலையாமைபை உணர்த்துமென்பதற்கு
மேற்கோள்; தொல். கிளவி. கு. 34, ந.

¹மு. “இதனுள் இயல்பாகிய குணக்கூறி அவற்றோடு செவியுறை
யும் கூறினான், செவியுறைப்பொருள் சிறப்புடைத்தென்று அவன்கருதி
வாழ்தல் வேண்டி” தொல். புறத். கு. 35, செய். கு. 144, ந.

²பாட்டுடைத்தலைவன் பெயரின் ஒருபகுதி இப்பாட்டின் 26 - ஆம்
அடியில் அமைந்திருத்தல் காண்க.

டி - மீ. *சொலிகவத்தை. †மன்னுக.

இ - ள்.—வடக்கின்கண்ணது பனிதங்கிய நெடிய இமயமலையின் வடக்கும், தெற்கின்கண்ணது உட்குந்திறம் பொருந்திய ¹கன்னியாற்றின் தெற்கும், கிழக்கண்ணது கரையைப்பொருகின்ற சகரரால் தோண்டப் பட்ட சாகரத்தின் கிழக்கும், மேல்கண்ணது பழைதாய் முதிர்ந்த கடலின் மேற்கும், கீழதாகியநிலமும் ஆகாயமும் சவர்க்கமுமென மூன்றுங்கூடிய புணர்ச்சியாக அடுக்கப்பட்ட அடைவின்கண் முதற்கட்டாகிய நீர்நிலைக் கண் ஒங்கிய நிலத்தின்கீழும், மேலதாகிய கோலோகத்தின்கண்ணும் அமையாது உட்கும் புகழுமாகப் பார்த்த அளவையுடைய பொருள்களை ஆராயும் துலாக்கோலின்கட் சமன்வாய்போல ஒருபக்கம் கோடா தொழிக; நினது ²படை குடிமுதலாகிய கூறுபாடுகள் சிறக்க; போர் செய்தற்கு மாறுபட்ட பகைவர் தேயத்தின்கண்ணே நினது கடல் போலும் படை மேல்லிழுந்து உள்புக மிக்குச் சென்று அடர்ந்த புகரினை யுடைய சிறுகண்யானையைத் தடையின்றி நேரே வவிப் பசிய விளைநிலப்

பக்கத்தை யுடைய ஆரிய மதிலரண் பலவற்றையுங் கொண்டு அவ்வா
 ணின்கட் கொள்ளப்பட்ட அழகுபடச் செய்த நல்ல அணிகலங்களைப்
 பரிசிலர்க்கு வரிசையின் வழங்கி நினது கொற்றக்குடை முனிவராற்
 பாவப்படும் மூன்று திருநயனத்தையுடைய செல்வாது கோயிலை வலம்
 வருவதற்குத் தாழ்க; பெரும! நினது முடி, மிக்க நான்கு வேதத்தினை
 யுடைய அந்தணர் நின்னை நீடுவாழ்கவென்றெடுத்த கையின்முன்னே
 வணங்குக; இறைவ! நினதுகண்ணி, நிற்பகைவாது நாட்டைச் சுடும்
 பலமணம் நாளும் புகையுறைத்தலான் வாடுக; நினது சினம், வெளிய
 முத்தாரத்தை யுடைய நின் தேவியருடைய துணித்த ஒளியையுடைய
 முகத்தின் முன்னர்த் தணிக; வென்று வென்றிமுழுதையும் வியவாது
 நின்மனத்தே உட்கொண்ட தணியாத வண்மையையுடைய தகுதிமாட்சி
 மைப்பட்ட குடும்பி! குளிர்த் தடையுடைய திங்களையொப்பவும் சுடு
 கின்ற ஒளிபொருந்திய ஒள்ளிய கதிரையுடைய ஞாயிற்றையொப்பவும்
 நிலபெறுவாயாக, நீ உலகத்தின்மேல்.—எ - று.

வடாதென்னும் (1) முற்றுவினைக்குறிப்பைப் பெயர்ப்படுத்தி, பனி
 படு நெடு வரையொடு பண்பொட்டாக்கி, அதன்வடக்குமென்க; ஒழிக்
 தனவு மன்ன.

மேலது துறக்கத்தின் மேலுமென்பார், அதற்கு மேலதாகிய ஆனிலை
 யுலகத்தானு (7) மென்றார். உருவென்பது (8), இவ்வினையாற் பிறரஞ்சும்
 உட்குடைமை.

¹ கன்னியாறு: பாண்டி நாட்டைக் கன்னி நாடென்பது இதனாலும்
 இருத்தல் கூடும்; வேறு கூறுவாருமுளர்; நீடுவினை. தடாதகைப். 61.

² துறள், 381.

அத்தையும் (23), ஆங்கவும் (25) அசைநிலை.

குடமி ! பெரும ! உருவும் புகழும் ஆக ஒருதிறம்
பற்றாதொழிக; நின்றிறஞ் சிறக்க; பணிக; இறைஞ்சுக; வாடுக;
செல்லுக; பரிசின்மாத் கட்டு நல்கி மதியம்போலவும்,
ஞாயிறுபோலவும் நீ நிலத்தின்மிசை மன்னுக வெனக்கூட்டி
வீணெழுடிவு செய்க.

தேவத்தென்பதனுள் (11), அத்தை அசைநிலையாக்கி,
தேயம் கடற் படைக்குள்ளே குளிப்பவென்றுரைப்பாருமுளர்.

ஞமன் (9) - யமனென்னுமமையும். அடற்புகர்ச் சிறுகண்
யானை (12) யென்று பாடமோதி, கொலையைச்செய்யும் புகரையுடைய
யானை யென்னும் அமையும்.

ஆகி (8), ஆகவெனத் திரிந்துநின்றது; ஆகியென்பதனைத்
திரியாது,

நின்றிறஞ் சிறக்க (10) வென்பதனோடு இணைத்துரைப்பாரும்
உளர். நின்றிறம், நின்றிறமென வலிந்துநின்றது.

நகர்வலஞ்செயற்குப் பணியியரென வீடும், வந்துகையெதிர்
இறைஞ் சுகவென அறமும், புகையெறித்தலான் வாடுகவெனப்
பொருளும், முகத் தெதிர் தணிகவென இன்பமும் கூறியவாறாயிற்று.

இஃது, இவ்வாறு செய்கவென அரசியல் கூறலிற்

¹செவியறிவுறாஉ வும், மதியமும் ஞாயிறும்போல

மன்னுகவென்றமையான் வாழ்த்தியலு மாயிற்று.

(சு)

¹ஒருவுதல், ஒருஉதலெனவும் ஒருஉவெனவும் கூறப்படுதல்
போல உறுதலும் உறுஉதலெனவும் உறுஉவெனவும் கூறப்படுமென்பர்;
தொல். புறத்திணை. கு. 35, ந.

(எ) களிற்று கடைஇயதாட்
 கழலுரீஇய திருந்தடிக்
 *கணைபொருது கவிவண்கையாற்
 கண்ணொளிர்வருடங் கவிஞ்சாபத்து
 5 மாமறுத்த மலர்மார்பிற்

1. மு. பதிந். எ0 : 1.

5. மாவென்பது இடத்தால் திருவை விளக்கியதென்பதற்கு

இது

மேற்கோள்; நன். மயிலை. கு. 389; நன். வி. கு. 390; இ. வி.

கு. 320, உரை.

பி - ம். *கணைக்கால் பொருத.

உச

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

ஞெல்பெயரிய வெறுழ்முன்பின்

எல்லையு மிரவு *மெண்ணுப் பகைவர்

ஊர்சடு விளக்கத் தழுவிளிக் கம்பலைக்

கொள்ளை மேவலை யாகலி னல்ல

10 இல்லவா குபவா லியறேர் வளவ

தண்புனல் பார்த பூசன் மண்மறுத்து

மீனிற் செறுக்கும் யானார்ப்

பயன்றிகழ் வைப்பிற்பிற ரகன்றலை நாடே.¹

நீனை - வஞ்சி; துறை - கொற்றவள்ளை; மழபுலவஞ்சியுமாம்.

சோழன் கரிகாற்பெருவளத்தானைக் கருங்குழலாதனார் பாடியது.

இ - ள்.—களிற்றைச் செலுத்திய தானையும், வீரக்கழலுரிஞ்சிய இலக்கணத்தாற்றிருந்திய அடியினையும், அம்பொடு பொருது இடக் கவிந்த வள்ளிய கையுடனே கண்ணிற்கு விளங்கும் அழகினையுடைய வில்லையும், திருமகன் பிறர்மாம்பை மறுத்தற்கு ஏதவாகிய பரந்த மார்பினையும், யானையைப்பெயர்த்த மிக்க வலியினையுமுடைய, பகலுமிரவும் எண்ணாது பகைவாது ஊரைச் சுடுகின்ற தீயினது ஒளியின்கண்ணே தம்சுற்றத்தை அழைத்தலுடனே அழுகின்ற கூவுதலையுடைய ஆரவாரத்தோடுகூடிய கொள்ளையை விரும்புதலுடையை; ஆதலான், நல்ல பொருள்கள் இல்லையாகுவனவால்; இயற்றப்பட்ட தேரையுடையவன்வா! குளிர்ந்த நீர்பரந்த ஓசையையுடைய உடைப்புக்களை மண்மறுத்தலான் மீனாட்டைக்கும் புதுவருவாயினையுடைய பயன் விளங்கும் ஊர்களைபுடைய மாற்றாது அகன்ற இடத்தைபுடைய நாடுகள்.—எ - று.

திருந்தடி (2) யென்பதற்குப் ²பிறக்கிடாத அடியெனினும் அமையும்.

கணைபொரு (3) தென்றது, அதனொடு மருவுதலை.

தானையும், அடியையும், கையுடனே சாபத்தையும், மாம்பையும், முன்பையுமுடைய வனவா! நீ கொள்ளைமேலையாதலின், யாணரையும் வைப்பினையுமுடைய பிறர்காடு, நல்ல இல்லவாகுபவனைக் கூட்டுக. நாடு நல்ல

6. எறுழ் முன்பு: ஒருபொருட் பன்மொழி.

12. செறுக்கும் - அடைக்கும்; “செறுத்தோ றுடைப்பினுஞ் செம்புனலோ டோர்” நாலடி. 222.

¹இப்பாட்டினை வஞ்சித்திணைக்குரிய எரிபரந்தெடுத்தலென்னுந்
துறைக்கு உதாரணமாகக் காட்டினர்; தொல். புறத். கு. 8, ந.
²பிறக்கு - பின்; “நசைபிறக் கொழிய” புறநா. கடு : 15.
பு - ம். *மென்னாய். †பொருத.

புறநாணாறு மூலமும் உரையும்.

உரு

இல்லவாகுபவென இடத்தநிகழ்பொருளின் தொழில் இடத்துமேலேறி
நின்றது.

இனித் தாளாலும் அடியாலும் கையாலும் சாபத்தாலும் மார்பாலும்
முன்பாலும் கொள்ளைமேவலையாகவினென ஆலுருபு விரித்துரைப்பினும்
அமையும்.

இது, பிறாகன்றலைநாடு நல்ல இல்லவாகுப வென்றமையிற் கொற்ற
வள்ளையும், ஊர்சுடு விளக்கத்து அழுவிளிக் கம்பலையென்றமையின் மழ
புல வஞ்சியுமாயிற்று.

(எ)

(அ) வையங் காவலர் வழிமொழிந் தொழுகப்
போகம் வேண்டிப் பொதுச்சொற் பொருஅ

திடஞ்சிறி தென்னு மூக்கந் தூப்ப

ஒடுங்கா வுள்ளத் தோம்பா வீகைக்

5 கடந்தடு தானைச் சேர லாதனை

யாங்கன மொத்தியோ வீங்குசெலன் மண்டிலம்

பொழுதென வரைதி புறக்கொடுத்த திறத்தி

1. “தொன்றுபட்டு வழிமொழிய” புறநா. கள : 4.

2. புறநா. கரு : 4 - 5; “பொதுமொழி பிறர்க்கின்றி முழுதாளுஞ் செல்வர்க்கு” (கலி. சுஅ); “அரசன் போகம் வேண்டிப் பொதுச் சொற் பொறாளுய்” (நெடுநல். அவதாரிகை); “கொடியு முரசுங் கொற்ற வெண் குடையும், பிறர்கொளப் பொறாஅன் றானே கொண்டு” சிதம்பர ழும்மணி. 25.

4. “ஓம்பா தீயு மாற்ற லெங்கோ” (புறநா. உஉ : 33); “ஓம்பா லீகையின் வண்மகிழ் சுரந்து” பதிந். சஉ : 13.

5. “ஒன்னுதார்க் கடந்தடுஉ முரவுநீர் மாகொன்ற, வென் லோலான்” கலி. உள : 15 - 6.

6. யாங்கனம்: “நீங்கு கென்றியான் யாங்கன மொழிகோ” (அகநா. கூ : 8); “யாங்கனம் வந்தனை” (மணி. கரு : 41.) ஒக்குமெனக் கூறாமல் ஒவ்வொருதெனக்கூறலும் உவமையாமென்பதற்கு இவ்வடி மேற்கோள்; தோல். உவம. கு. 33, பேர்.

7. “மலர்ந்த ஞாலம் புலம்புபுறக் கொடுப்ப” (அகநா. ச : 5); “அழிசுநர் புறக்கொடை” பு. வே. 55, கொளு.

8. புறநா. சுரு : 6 - 8.

4

உள புறநானாறு மூலமும் உரையும்.

அகலிரு விசும்பி னானும்

10 பகல்விளங் குதியாற் பல்கதிர் விரித்தே.¹

10. புறநா. களச : 17 - 8.

19. “ஓர் இக் கூறலும்” (தோல். உவம. சூ. 35, இளம்.)

என்பதற்கு மேற்கோள்; “‘வையங் காவலர்...பல்கதிர் விரித்தே’
என்னும் பாட்டினுள், ‘கடந்தடி தானைச் சேரலாதனை’ என்னுந்துணை
உவமத்திற்கு வந்த அடையினைப் பொருட்கு மறுத்துக் கொள்ளவைத்தா
னென்பது. என்னை? வெஞ்சுடர் வழிபென்னுந்துணை உவமத்திற்குரிய
அடையினைப் பொருட்கு மறுத்துக் கொள்ளவைத்தானென்பது. இனி,
‘பொழுதென வரைநி’ என்பது தொடங்கிப் பாட்டு முடிவாகும் பொருட்
குரிய அடையினை உவமத்திற்கு மறுத்துக் கொள்ளவைத்தானென்பது.
என்னை? வெஞ்சுடர் வழித்தோன்றிய அரசனைத் தண்கடரோடு உவமிப்
பான், ‘பொருளே யுவமஞ் செய்தனர் மொழியினும்’ என்றதனாற் பொரு
ளினை உவமைப்பாகக்கூறுது உள்ளுறையுவமம் போலக் கொள்ளவைத்துப்
பின்னர் உவமத்திற்கு அடையாயவற்றுள், ‘வையங்காவலர் வழிமொழிந்
தொழுக’ என்றான். வழிமொழிதலென்பது வேற்றரசர்க்குத் தம் தன்மை
யென வேறின்றித் தன்னகப்படுத்தல்; ஆகலால் தத்தம் ஒளியொடுபித்து
ஒழிந்தகோளுஞ் செல்லத் தானுஞ் செல்லும் மதியமென்று எதிர்மறுத்
துக் குற்றங்கூறும் குறிப்புப்படவைத்தானென்பது. ‘போகம் வேண்டிப்
பொதுச்சொற் பொறுஅது’ எனவே இன்பநுகர்வு முற்றுச்சிறப்பில்லாக்
கட்டிரை பெய்தானெனவும் அவனோடு உவமிக்கின்ற மதியமாயின்
இருபத்தெழுவர்மகளிரோடு போகந்துய்த்துச் சிறப்பில்லாத கட்டிரை
புனையுமென்று எதிர்மறுத்துக் கொள்ளவைத்தான். சிறப்பின்மையென்
பது, எல்லார்க்கும் ஒத்தவாற்றான் அறஞ்செய்யாது உரோகிணிமேற்
கழிபெருங்காதலெனென்பபுதல் போல்வான். ‘இடஞ் சிறிதென்னு
மூக்கந்தரப்ப’ எனவே, எஞ்ஞான்றும் தன்னெல்லைக்கண்ணே வரும்,
மதிமண்டிலமென்று எதிர்மறுத்துக்கொள்ளப்படும். ‘ஒடுங்கா வள்ளம்’
எனவே, மதியம் தேய்க்தொடுங்கு மென்பது கொள்ளப்படும். ‘ஓம்பா
லீகை’ எனவே, நாடோறும் ஒரோவோர் கலைமாகப் பல்லாயிர்க்கும்
இன்பம் பயக்குமாற்றால் தருவதல்லது தானுடையதெல்லாம் ஒருகாலே

கொடாது மதியமெனப்படும். 'கடந்திதானே' எனவே மதிக்குத் தானே யாகிய தாரகையெல்லாம் பகைக்கதிராகிய பருநிமண்டிலத்துக்குத் தோற்குமென்றாலும். இவ்வாற்றான் உவமான அடையெல்லாம் எதிர் மறுத்துக்கொள்ளப்பட்டன. இனி, பொருட் குரிய அடையும் அவ்வாறே எதிர்மறுத்துக் கொள்ளப்படு மென்றவாறு. 'விலங்குசெலன்மண்டிலம்'

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

௨௭

நீணை - பாடாண்டிணை; துறை - இயன்மோழி; புவைநிலையுமாம். சேரமான்கடுங்கோ வாழியாதனைக் கபிலர் பாடியது.

இ - ள்.—உலகத்தைக் காக்கும் அரசர் வழிபாடு சொல்லிநடக்க துகரும் இன்பத்தை விரும்பிப் பூமி பிறவேந்தருக்கும் பொதுவென்னும் வார்த்தைக்குப் பொறுது தன் நாடு இடஞ்சிறிதென்னும் 1மேற்கோள் செலுத்த மடியாத உள்ளத்தையும் பொருளைப் டாதுகாவாது வழங்கும் வண்மையையும் வஞ்சியாது எதிர் நின்று கொல்லும் படையையுமுடைய சேரலாதனை எவ்வாறொப்பை? மிக்க செலவையுடைய மண்டிலமே! நீ பகற்பொழுதை நினக்கெனக் கூறுபடுப்பை; திங்கள் மண்டிலத்திற்கு முதுகிட்டுப் போதி; தெற்கும் வடக்குமாகிய இடங்களில் மாறிமாறி வருவை; மலையின்கண்ணே வெளிப்படாது காப்பை; அகன்ற பெரிய ஆகாயத்தின்கண்ணும் பகற்பொழுது விளங்குவை, பல கிரணங்களையும் பரப்பி.—எ - று.

மாறிவருதி (8) யென்பதற்கு இராசிதோறும் மாறிவருதி யெனினு மமைபும்.

வீங்குசெலன்மண்டிலமே! வரைதி; இறத்தி; வருதி; ஒளித்தி; நீ விசம்பினுனும் பகல் விளங்குதி; இக்குறைபாடெல்லாமுடைய நீ சேரலா தனை யாக்கன மொத்தியோவெனக் கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

ஒழுகவென்னுமெச்சம் (1) துகருமென ஒருசொல் வருவித்து அதனோடு கூட்டி முடிக்கப்பட்டது; ஒழுகவும் போகம்துகரவும் வேண்டி.

எனவே, கடையாயினார் கதியிற்செல்லு மதியமென்று பாட்டுடைத் தலைவன் தலையாயினார் கதியிற்செல்லுமென்றான். 'பொழுதென வரைதி' எனவே, நாடோறும் நாழிகை வேறுபட்டு எறித்தியென்றதனால் இவன் பொழுது செய்யானெனவும், 'புறக்கொடுத்திறத்தி' எனவே, தோற்றார் போன்று ஒளி மழுங்கிச் செல்கின்றயென்பதனால் சுடர்போல விளங்கிப் பிறர் தோற்றோடக்காயும் இவனெனவும், 'மாரிவருதி' எனவே, திங்க டோறுமாறிப் பிறத்தியென்பதனால் இவன் நிலபெற்றனெனவும், 'மலைமறைந்தொளித்தி' எனவே மலைசார்ந்தவழித் தோன்றயென்பதனால் இவன் தன்னாட்டு மலைமீக்கருமெனவும், 'அகலிரு விசம்பினனும்' எனவே, இவன் இவ்வுலகத்து நிலேபேறுடையனெனவும், 'பகல்விளங்காய்' எனவே, இவன் இருபொழுதும் விளங்குமெனவும் கொள்ளப்படும். முற்பகுதியும் பிற்பகுதியும் வேறுபட வருதலின் இது வேறுபட வந்ததாயிற்று" தோல். உவம. கு. 32, பேர்.

¹மேற்கோள் - பிரதிஞ்ஞை.

உய புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

யெனினும் அமையும். வேண்டி, பொருது, தூப்ப என நின்ற வீளை யெச்சங்கள் ஒடுங்காவென்னும் பெயரெச்சமறையோடு முடிந்தன.

இனி, 'பகல்விளங்கலை' என்னும் பாடத்திற்குத் ¹திங்கண்மண்டில மாக்கி, 'மாரிவருதி' என்பதற்குத் தேய்ந்தம் வளர்ந்தம் வருதியெனவும் பிறவும் அதற்கேற்ப ²வுரைப்ப. (அ)

¹புறநா. உள: 11 - 4; “மாய்தலும் பிறத்தலும் வளர்ந்து வீங்கலும், தேய்தலு முடைமையைத் திங்கள் செப்புமால்” (சீவக. 2932); “உலகினர் செல்வநந்த லுரைப்பொரு ளிரண்டுங் கோடல், இல்குவெண் மதியங் காட்ட வென்றுமோர் தகைத்தாய்ச் சேறல், விலகுதஞ் செல்வ மெங்கள் விழுப்பொரு ளாய வண்ணல், அல்கிச்செஞ் சோதிட்பின்ன லணி மதி யுணர்த்த வாழ்வார்” (கூவப். நைமிசா. 14); “அகன்மதி வளர்ந்து தேய்ந்தற் றச்சக போகத் தன்மை, நகலுறக் காட்ட” தீயாக. நைமிச. 16.

²உரைப்பவர் இளம்பூரணர்.

(க) ஆவு மானியற் பார்ப்பன டாக்களும்

பெண்டிரும் பிணியுடை யீரும் பேணித்

தென்புல வாழ்நர்க் சருங்கட னிறக்கும்

பொன்போற் புதல்வர்ப் பெருஅ தீரும்

5 எம்மம்பு கடிவிடு து நம்மரண் சேர்மினென

1. சிறிதும் தீங்குசெய்யத்தகாத சாதியாகலின், பசு முற்கூறப் பட்டது; “ஆவு மாவங் கொண்டுசுழி கென்றே” மணி. சு : 25.

1 - 2. தோல். விளி. கு. 8, தேய்வகீ. மேற்.; “ஆவு மானியற்.... ..பிணியுடையீரும்’ என்றற் போலும் அண்மைவிளியும் இதனாற் கொள்க” தோல். விளி. கு. 12, ந.

4. “பொன்போற் புதல்வனோ டென்னத் தோனே” (ஐங்குறு. உசுடு : 4.) புதல்வன் செல்வமென்பது; சலி. அடு : 34 - 6, ந.

5. “எம்மம்பு...சேர்மி னென்பது விரைவு” நன். மயிலை. கு.

1 - 5. “மண்டமர் மேல்கொடு வந்தன மின்னே, தண்டக நாட்
 றை தாபதர் கோயோர், பெண்டிரு தும்மா ணைகுதிர் டெட்டென்,
 றெண்டிசை யார்ப்ப விசைப்பறை சாற்றி” (சாஸ்திரி. நாடு. 21.) “ஆவும்
 ...சேர்மினெனத் திணைவிராய்வந்து முன்னிலை வினைகோடல் ஏற்றாந்
 பெறுதுமெனின்,—அந் நிகரன செய்யுண்முடிபெனப்படும்; அவற்றை

புறநாணுறு மூலமும் உரையும்.

உசு

அறத்தாறு துவலும் பூட்கை மறத்திற்
 கொல்களிற்று மீமிசைக் கொடிவிசம்பு நிழற்றும்
 எங்கோ வாழிய குடுமி தங்கோச்
 செந்நீர்ப் பசும்பொன் வயிரியர்க் கீத்த

அதிகாரப்புறனடையாற் கொள்க” (தொல். கிளவி. கு. 45, கே.);
 “ஆவு மானியற் பார்ப்பன மாக்களுமென எண்ணி ‘தும்மாண்சேர்மின்’
 என முன்னிலைவினைகோடல் செய்யுண்முடிபென்பது அதிகாரப்
 புறனடையாற்கொள்க” (தொல். கிளவி. கு. 45, ந.); “ஆவு மானியற்
 பார்ப்பனமாக்களும்...சேர்மின் என எகரலீற்று உயர்திணைப்பெயர்
 அண்மைக்கண் இயல்பாயிற்று” இ. வி. கு. 207, உரை.

6. “அறத்தின் மண்டிய மறப்போர் வேந்தர்” (புறநா. கூஉ : 7.)
 “சொல்லுதல் யார்க்கு மெளிய வரியவாம், சொல்லிய

வண்ணஞ்

செயல்” (குறள், 664) என்பதும், “சிறப்புடை அரசியலாவன:

மடிந்த
உள்ளத்தோனையும் மகப்பெருதோனையும் மயிர்குலைத்தோனையும் அடி
பிறக்கிட்டோனையும் பெண்பெயரோனையும்

படையிழுந்தோனையும்

ஒத்தபடையொடாதோனையும் பிறவும்

இத்தன்மையுடையோரையும்

கொல்லாது விடுதலும் கூறிப்பொருதலும் முதலியனவாம்”

(தொல்.

புறத்திணை. சூ. 10, ந.) என்பதும் இங்கே அறியற்பாலன.

1 - 6. “இருபெருவேந்தர் பொருவது கருதியக்கால் ஒருவர்,
ஒருவர்

நாட்டிவாழும் அந்தணரும் ஆவும் முதலியன தீங்கு செய்யத்தகாத
சாதி ஆகவே ஆண்டு நின்றும் அகற்றல் வேண்டிப் போதருகவெனப்
புகறலும்,

அங்மனம் போதருதற்கு அறிவில்லாத ஆவ்னைக் கனவினால்
தாமே

கொண்டு வந்து பாதுகாத்தலும் தீதெனப்படாது

அறமேயாமென்றற்கு

‘ஆதந் தோம்பல்’ என்றான்; அஃது, ‘ஆவும்...மறத்தின்’ எனச்
சான்

ரோர் கூறியவாற்றா னுணர்க; மன்னுயிர்காக்கும் அன்புடை
வேந்தற்கு

மறத்துறையினும் அறமே நிகழுமென்றற்கு, ‘மேவற்றாகும்’
என்றான்”

(தொல். புறத்திணை. சூ. 2, ந.; இ. வி. சூ. 602, உரை)

என்பனவும்,

“நன்பால் பசுவே துறந்தார் பெண்டிர் பாலர்பார்ப்பார்,
என்பாரை

யோம்பே எனெனியா னவனாக வென்றான்” (சீவக. 443)
என்பதும்

இங்கே அறியத்தக்கவை.

7. மீமிசை: “ஒங்குயர் சமந்தத் துச்சி மீமிசை” (மணி. கக: 22.)

யானைமேற் கொடி: பதீந். இஉ: 1, சுசு: 1 - 2, அஅ: 17; நெடுநல்.

87;

கம்ப. சம்புமாலி. 26.

9. செந்நீர்ப் பசும்பொன் - நால்வகைப் பொன்னுட்
கிளிச்சிறை

யென்பது; “செந்நீர்ப் பசும்பொன் புனைந்த பாவை” மதுரை. 410.

நா0

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

10 முந்நீர் விழவி னெடியோன்

நன்னீர்ப் பஃதுளி மணலினும் பலவே.¹

தீனையும் துறையும் அவை.

பாண்டியன் பல்யாககாலே ழதுதடுமீப்பெருவழநியை நேட்டிமை
யார் பாடியது.

இ - ள்.—ஆவும், ஆனினதியல்பையுடைய அந்தணரும், மகளிரும்,
நோயுடையீரும், பாதுகாத்துத் தென்றிசைக்கண் வாழ்வோராகிய தங்
குடியில் இறத்தோர்க்குச் செய்தற்கரிய பிண்டோதகக்கிரியையைப் பண்
னும் பொன்போலும் பிள்ளைகளைப் பெருதீரும் எம்முடைய அம்பை
விரையச் செலுத்தக்கடவோம், நீர் தமக்கு அரணாகிய இடத்தை அடையு
மென்று அறநெறியைச் சொல்லும் மேற்கோளினையும் அதற்கேற்ற

மறத்தினையுடைய, கொல்யானைமேலே எடுக்கப்பட்ட கொடிகள் ஆகாயத்தை நிழற்செய்யும் எம்முடைய வேந்தருகிய குடுமி வாழ்வானாக;

10. முன்னொருகாலத்தில் மதுரையை அழித்தற்கு வந்த கடலை உக்கிர குமார பாண்டியனென்டவன், ஸ்ரீ சோமசுந்தரக் கடவுள் அருளிய வேலை பெறிந்து வற்றச்செய்து, அக்கடல் தன்னுடைய காலின் வடிம்பை யலம்பும்படி உயர்ந்து நின்றமையால், அவனுக்குக் கடல்வடிம் பலம்பநின்றபாண்டியனென்பது பெயராயிற்று; இதனைத் திருவாலவா யுடையார். திருவிளையாடல்புராணத்தில் உக - ஆவதினாள் 6 - ஆம் விருத்தமுதலியவற்றாலுணர்க; “அடியிற் தன்னள வரசர்க் குணர்த்தி வடிவே லெறிந்த வான்டகை பொருது, பஹுளி யாற்றுடன் பன்மலே யடுக்கத்துக், குமரிக் கோடுங் கொடுங்கடல் கொள்ள” (சிலப். கக: 17 - 20), “ஆழி வடிம்பலம்ப நின்றனும்” (நள. சுயம். 137), “கடல்வடிம் பலம்ப நின்ற கைதவன்” (வி. பா. கடு - ஆம் போர். 18) எனவும் வருபவை இதனை வலியுறுத்தும். நெடியோன்: “பொலந்தார் மார்பி னெடியோ னும்பல்” (மதுரை. 61); “உரைசால் சிறப்பி னெடியோ னன்ன, வரைச பூதம்” சிலப். உஉ: 60 - 61.

11. பஹுளியாறு : சிலப். கக. 19.

8 - 11. ஓர் அரசரை வாழ்த்துகையில் அவரை அவர்க்குரிய ஆற்று மணலினும் வாழ்கவென்றல் மரபாகலின் இங்கனம் கூறினார்; புறநா. சக: 21 - 3; “மண்ணாள் வேந்தே நின்வா ண்டுகள், தண்ணன் பொருளை மணலினுஞ் சிறக்க” சிலப். உஅ : 125 - 6.

1இச்செய்யுள், பொருளின்றியுத்த பேராண்பக்கத்திற்கும், இயன் மொழிவாழ்த்திற்கும் (தொல். புறத். கு: 7, 29, இளம்.) உதாரணமாக முறையே காட்டப்பட்டுள்ளது.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

தம்முடைய கோவாகிய, சிவந்த நீர்மையையுடைய போக்கற்ற பசிய
பொண்ணைக் கூத்தர்க்கு வழங்கிய முந்நீர்க் ¹கடற்றெய்வத்திற்கெடுத்த
விழாவினையுடைய . *நெடியோனால் உளதாக்கப்பட்ட நல்ல நீரையுடைய
பஃதுளியென்னும் ஆற்றின்மணலினும் பலகாலம்.—எ - று.

எங்கோவாகிய குடியி, பஃதுளியாற்றின் மணலினும் பலகாலம்.
வாழியவெனக் கூட்டுக.

கொடி விசம்பு நிழற்று (6) மென்பது, சினைவினைப்பாற்பட்டு எங்கோ
வென்னும் (7) முதலொடு முடிந்தது; கொடியால் விசம்பு நிழற்றுமென்
றுரைப்பினும் அமையும்; மீமிசைக்கொடி விசம்புநிழற்றும் களிற்றினையு
மென மாறிக் கூட்டுவாருமுளர். தக்கோச் செந்நீர்ப் பசும்பொனென்ப
தற்குத் (9 - 10) தமதாசாட்சியினது செவ்விய நீர்மையாற்செய்த பசும்பொ
னென்பாருமுளர்.

முந்நீர்க்கண் வடிம்பலம்ப நின்றானென்ற வியப்பால், நெடியோ
னென்றோரென்ப. யாற்றுநீரும் ஊற்றுநீரும் மழைநீருமுடைமையால்,
கடற்கு ²முந்நீர் என்று பெயராயிற்று; அன்றி, முன்னீரென்றோதி,
³நிலத்திற்குமுன்னாகிய நீரென்றுமுரைப்ப.

பிணியுடையீரும் புதல்வார்ப்பெருநீருமென்னும் முன்னிலைப் பெய.
ரோடு ஆவும் பார்ப்பனமாக்களும் பெண்டிருமென்னும் படர்க்கைப்
பெயர்கள் விராய்வந்து, தும்மாண் சேர்மினென்னும் முன்னிலைவினை
யான் முடிதல், ⁴“செய்யுண் மருங்கினும் வழக்கியன் மருங்கினும்”
என்னும் அதிகாரப்புறனடையாற் கொள்ளப்படும். (க)

¹கடற்றெய்வக் காட்டிக் காட்டி” சிலப். கானல்வரி.

2“முந்நீர் - கடல்; ஆகுபெயர்; ஆற்றுநீர் ஊற்றுநீர் மேனீரென இவையென்பார்க்கு அற்றன்று; ஆற்றுநீர் மேனீராதலானும் இவ்விரண்டு மில்வழி ஊற்றுநீரும் இன்றாமாதலானும் இவற்றை முந்நீரென்றல் பொருத்தியதன்று; முதிய நீரெனின், “நெடுங்கடலுந் தன்னீர்மை குன்றும்” (குறள், 17) என்பதனால் அதுவும் மேனீரின் அமையாமையின் ஆகாது; ஆனால் முந்நீர்க்குப்பொருள் யாதோவெனின் முச்செய்கையையுடையநீர் முந்நீரென்பது; முச்செய்கையாவன மண்ணைப் படைத்தலும் மண்ணையழித்தலும் மண்ணைக்காத்தலுமாம்” என்பர் அடியார்க்குநல்லார் (சிலப். கள: முந்நீரின்); பெரும்பாண். 441; சீவக. 5, ந.

பாக்க.

³இங்கனம் கூறியது பூதங்களின் தோற்ற முறைபற்றி.

⁴தோல். எச்ச. கு 67.

பி - மீ. *உயர்ந்தோனால்.

102 புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

(க0) வழிபடு வோரை வல்லறி தீயே
பிறர்பழி கூறுவோர் மொழிதே றலையே
நீமெய் சுண்ட தீமை காணின்
ஒப்ப நாடி யத்தக வொறுத்தி

5 வந்தடி பொருந்தி முந்தை நிற்பிற
றண்டமுந் தணிதிரீ பண்டையிற் பெரிதே
அமிழ்தட் டானாக் கமழ்குய் யடிசில்
வருநர்க்கு வரையா வசையில் வாழ்க்கை

மகளிர் மலைத்த ஸல்லது மள்ளர்

- 10 மலைத்தல் போகிய சிலைத்தார் மாற்ப
செய்திரங் காவினைச் சேண்விளங் கும்புதழ்

3 - 4. “முறையெனப் படுவது கண்ணோடா துயிர் வெளவல்” (கலி. ககந: 13); “எங்க ணினைய ரெனக்கருதி னேதமால், தங்கண்ண ராயினுந் தகவில கண்டக்கால், வன்கண்ண னாகி பொறுக்க வொறுக் கல்லா, மென்கண்ண னுளா னரசு” (பழமொழி, 322); “தண்டமாவது, அவ்வொழுக்கநெறியினும் வழக்குநெறியினும் வழீஇயினுரை அந்நெறி நிறுத்துதற்பொருட்டி ஒப்ப நாடி அதற்குத் தகவொறுத்தல்” குறள், பரிமேல். உரைப்பாயிரம்.

5 - 6. “அஞ்சினர்க் களித்தலும்” சீறுபாண். 219.

8. வாழ்க்கை: ஐங்குறுநூற்றின் முதற்பத்தால் விளங்கும்.

10. போகிய: “மக்கள் போகிய வானிலாதி முன்றில்” குறுந். சக. ௨௩.

9 - 10. “சிலைத்தா ரகல மலைக்குந ருளரெனிற, ஸுமறி குவர்தமக் குறுதி யாமவன், எழுவுறழ் திணிதோள் வழுவின்று மலைந்தோர், வாழக் கண்டன்று மிலமே”, “மலைப்பரு மகல மதியார் சிலைத்தெழுந்து” (புறநா. சக: 14 - 7, எஅ: 4); “வணங்குசிலை பொருதநின் மணங்கம முகல, மகளிர்க் கல்லது மலைப்பறி யலையே” (பதிந். சுந: 4 - 5.) “இளை யோர்க்கு மலர்ந்த மாற்பினை” (சீறுபாண். 232, ந.) என்பதற்கும், “சோலைமயிலார்கடுணை வெம்முலைக டஞ்சுங், கோலவரைமாப்பு” (சீவக. 283, ந.) என்பதற்கும் இவ்வடிகள் மேற்கோள்; “மள்ளர்...மாற்ப : இது தாமிரத்தது” நோல். புறத்திணை. ரு. 31, ந.

11. செய்திரங்காவினை: “செய்துபின் னிரங்கா வினையொடு (அகநா. உசஅ : 13); “எற்றென் றிரங்குவ செய்யற்க” (குறள், 655); “கற்றார்முற் றேன்ற கழிவிர்க்கம்” (நான்மணி. 10.) “செய்திரங்கா வினையென இரங்கல் இசையேயன்றிப் பொருளது கழிவாகிய குறிப்பும்

நெய்தலங் கான நெடியோய்

எய்தவந் தனம்யா மேத்துகம் பலவே.

தீணையும் துறையும் அவை.

சோழன் *நெய்தலங்கானல் இளஞ்சேட்சேன்னியை ஊன்பொதி
புகுத்துடையார் பாடியது.

இ - ள்.—நின்னை வழிபட்டொழுகுவோரை விரையஅறிவை;
பிற ருடைய குற்றஞ்சொல்லுவாரது வார்த்தையைத் தெளியாய்; நீ
மெய்

யாக மனத்தான் ஆராய்ந்து அறுதியிடப்பட்ட கொடுமையை ஒருவன்பாற்
காணின், அதனை நீதிதூற்குத் தக ஆராய்ந்து அத்தீமைக்குத் தகத் தண்
டஞ்செய்வை; வந்து நின்றாதத்தை யடைந்து

முன்னேநிற்பாராயின்,

அவர் பிழைசெய்வதற்குமுன் நீ செய்யும் அருளினும் அருள்
பெரிதாக அவரைச்செய்யுந் தண்டமும் தணியை; அமிழ்த்ததைத்
தன்கவையால்

வென்று உண்ண உண்ண அமையாத மணங்கமழும்
தாளிப்பையுடைய அடிசிலை விருந்தினர்க்கு மிகுதிசூறைபடாமல்
வழங்கும் பழிதீர்ந்த மனை

வாழ்க்கையையுடைய பெண்டிர் முயக்கத்தால் மாறுபடுத்தல்லது
வீரர்

போரால்

மாறுபடுத்தலொழிந்த

இந்திரவிற்போலும்

மாலையையுடைய

மார்ப்!

ஒரு தொழிலைச் செய்து பின் பிழைக்கச்செய்தேமென்று கருதாத
செய்கையையும் செய்மைக்கண்ணே விளங்கும்

புகழினையுமுடைய

நெய்தலங்கானலென்னும் ஊரையுடைய நெடியோய்! அணுகவந்தேம்
யாம்; நின் பலகுணங்களையும் புகழ்வேமாக.—எ - று.

வழிபடுவோரை வல்லறிதியென்றது, ¹அறிந்து அவர்களுக்கு
அருள்

செய்வையென்பதாம்.

உணர்த்திற்று” (தோல். உரி. சூ. 63, கே.); “இரங்கல், இசையே
யன்றி ஒரு பொருளது கழிவாற் பிறந்த வருத்தமாகிய குறிப்பும்
உணர்த்தும்; ‘செய்திரங்கா...புகழ்’ எனவரும்” (ஷ. ஷ. ஷ. 61, ந.);
“செய்து.....புகழென இரங்கலென்னுமுரிச்சொல்.....ஒருபொருளது
கழிவாற்பிறந்த வருத்தமாகிய குறிப்புப் பொருளுணர்த்தலும் பொருந்
தும்” (இ. வி. சூ. 286, உரை.) சேண்விளங்கும்புகழ்: “விண்
பொருபுகழ்” (புறநா. கக: 6); “சேணறு நல்லிசைச் சேயிழை கணவ”
(பதிற். அஅ: 36); “கெடாது நிலைஇயர்நின் சேண்விளங்கு நல்லிசை”
மதுரை. 209.

¹‘அறிதி’ என்றதற்கு இங்கே எழுதிய உரையாம், “ஒருவாரண
மழைப்ப நீயோவந் தேனென்றாய்” (கம்ப. விராதன். 49), “எங்கை
மீரேனென்கிலீர்” (தக்க. 298), “என்னென்ற நெங்கட்கிறை” (நள.
காப்பு) என்பவற்றிலுள்ள ‘எனென்றாய்’, ‘எனென்கிலீர்’, ‘எனென்
றான்’ என்பவற்றிற்கு இன்னவாறு பொருள்செய்யவேண்டுமென்பதை
கன்கு புலப்படுத்துகின்றது.

பி - ம். *நெய்தலங்காலை.

பெரிதென்பது (6) வினையெச்சக்குறிப்பாகலின், ஆகவென ஒரு சொல் வருவித்து உரைக்கப்பட்டது. பண்டையிற்பெரிது தணிதியென்பதற்கு நீ பண்டுசெய்த கோபத்தினும் பெரிதாகத் தணிதியென்றுரைப்பினும் அமையும். அடப்பட்டமையாத அமிழ்துபோலும் அடிசிலென்றுரைப்பினும் (7) அமையும்.

நெடியோய்! பல எத்துவேமாக எய்தவந்தனமெனக்கூட்டுக. (௧0)

(௧௧) அரிமயிர்த் திரண்முன்கை

வாலிழை மடமங்கையர்

வரிமணற் புனைபாவைக்குக்

குலவுச்சினைப் பூக்கொய்து

5 தண்பொருரைப் புனல்பாயும்

விண்பொருபுகழ் விறல்வஞ்சிப்

பாடல்சான்ற விறல்வேந்தனும்மே

வெப்புடைய வரண்கடந்து

துப்புறுவர் புறம்பெற்றிசினே

10 புறம்பெற்ற வயவேந்தன்

மறம்பாடிய பாடினியும்மே

ஏருடைய விழுக்கழஞ்சிற்

சீருடைய விழைபெற்றிசினே

1. “அரிமுன்கை” (கலி. கசள : 36.) அரியென்பது ஐம்மைப் பொருளில் ஏருமென்பதற்கு இவ்வடிமேற்கோள்; தோல். உரி. கு. 59, இளம்.; கு. 60, சே.; கு. 58, ந.; இ. வி. கு. 290, உரை.

5. “புல்விலை வஞ்சிப் புறமதி லலைக்கும், கல்லென் பொருளை” புறநா. கஅள : 33 - 4.

2 - 5. “மணற், செய்வுறு பாவைக்குக் கொய்ப்புத் தைஇத், தண் கய மாடு மகளிர்”. புறநா. உசக : 1 - 3.

6. பொருவென்பது, பயவுவமைபற்றி ஏருமென்பதற்கு இவ்வடிமேற்கோள்; தோல். உவம. கு. 14, பேரீ.; இ. வி. கு. 642, உரை.

7 - 9. சின்னென்பது பால்காட்டிம் எழுத்தோய் அடுத்து ஏருமென்பதற்கு மேற்கோள்; தோல். இடை. கு. 26, பேரீ.

11 - 3. தோல். எச்ச. கு. 53, பேரீ..மேற்.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

௩௫

இழைபெற்ற பாடினிக்குக்

15 குரல்புணர்ச்சீர்க் கொளைவல்பாண் மகனும்மே
எனவாங்

கொள்ளழல் புரிந்த தாமரை

வெள்ளி நாராற் பூப்பெற் றிசினே.¹

தீணை - பாடாண்டிணை; துறை - பரிசில்கடாநிலை.

சேரமான் பாலைபாடியபெருங்கடுங்கோவைப் *பேய்மகள் இள

வெயின் பாடியது.

இ - ள்.—ஐய மயிரையுடைய திரண்ட முன்கையினையும் தாய் ஆபரணத்தையுமுடைய பேதைமகளிர் வண்டலிழைத்த சிற்றிற்கட் செய்த பாவைக்கு வளைந்த கோட்டுப்பூவைப்பறித்துக் குளிர்த்த ஆன் பொருந்தத்து நீரின்கட் பாய்ந்து விளையாடும் வாளைமுட்டிய புகழினையும் வென்றியையுமுடைய கருவூரின்கட் பாடுதற்கமைந்த வெற்றியையுடைய அரசனும், பகைதெறும் வெம்மையையுடைய அரணை அழித்து வலியோடு எதிர்த்தவருடைய புறக்கொடையைப் பெற்றான்; அப்புறக்கொடையைப்

-
16. “அழல்புரிந்த வடர்தாமரை” புறநா. உக: 1.
- 15 - 7. எனவும் ஆங்கும் அசைநிலையாயின வென்பதற்கு மேற் கோள்; தோல். இடை. சூ. 47, பேர்.
- 14 - 7. “இழைபெற்ற...பெற்றிசினே: இஃது, ஈற்றயலடி முச்சீர்த் தாகிவந்து செந்துக்கியற்றுகி இற்ற வஞ்சிப்பா” தோல். செய். சூ. 71, பேர்.
- 11 - 7. பாடினி இழைபெறுதல், பாணன் பொற்றாமரை பெறுதல்: கலி. சூ: 2, அடு: 2; புறநா. கஉ : 1; உக: 1 - 5; ஈக: 4 - 21 ; கஉச: 1 - 3 ; ககக: 9 - 15; ககச: 1 - 3 ; “எரியகைந் தன்ன வேடி றாமரை, சுரியரும் பித்தை பொலியச் சூட்டி, தூலின் வலவா துணங்கரின் மாலை, வாலொளி முத்தமொடு பாடினி யணிய” (பொருந. 159 - 62); “தலைவன் றாமரை மலைய விறலியர், சீர்கெழு சிறப்பின் விளங்கிழை யணிய” மலைபடு. 569-70.
- 1மு. “ மகிழ்செய்தற்கட் காமம் நறவினும் சிறந்ததேயெனினும் இவன் குறிப்பு ஆராய்ந்தறியர்மையின் யானது பெற்றிலேனெனக் குறிப் பெச்சம் வருவித்தரைக்க, ‘அரிமயிர்த்திரண்முன்கை’ என்னும் புறப்

பாட்டிற் குறிப்புப்போல” துறள், 1090, பரிமேல்.

பு - ம். *பேய்மகன் இளவினி.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

பெற்ற வலிய அரசனது வீரத்தைப் பாடிய பாடினியும், தோற்றப் பொலிவுடைய சிறந்த பலகழஞ்சாற் செய்யப்பட்ட நன்மையையுடைய அணிகலத்தைப்பெற்றான்; அவ்வணிகலத்தைப்பெற்ற விறலிக்கு முதற் றுணமாகிய ரூலிலே வந்து பொருந்தும் அளவையுடைய பாட்டைவல்ல பாணனும், விளங்கிய தழலின்கண்ணே ஆக்கப்பட்ட பொற்றாமரை யாகிய வெள்ளிகாராற்றொடுத்த பூவைப் பெற்றான்.—எ - று.

பாடினி இழைபெற்றான், பாணன் பூப்பெற்றான், யான் அதுபெறு கின்றிலேனெனப் பரிசில்கடாநிலையாயிற்று; இனி, இவன் பேயாயிருக்கக் கட்டிலனாய்தோர் வடிவுகொண்டு பாடினொளருத்தியெனவும், ‘இக் களத்து வந்தோர் யாவரும் பரிசில் பெற்றார்கள்; ஈண்டு நின்னோடு எதிர்த்து பட்டோரில்லாமையான், எனக்கு உணவாகிய தசை பெற்றி லேன்’ எனத் தான் பேய்மகளானமை தோன்றப் பரிசில்கடாயினு ளெனவுங் கூறுவாருமுளர்.

‘பாடினிக்கு...பாண்மகன்’ என்பது, ¹அதுவெனுருபுகெடக் குகாம் வந்தது; உயர்திணையாகலின். ²பாடினிபாடலுக்கேற்பக் கொனைவல் பாண்மகனெனினும் அமையும். எனவும், ஆங்கும்: அசைநிலை; பெற்றிசின் மூன்றும் படர்க்கைக்கண் வந்தன. (கக)

¹தொல். வேற்றுமைமயங்கு. கு. 11.

²“பாடினி, பாடின பாணிக் கேற்ப” பொருந. 47 - 8.

(கஉ) பாணர் தாமரை மலையவும் புலவர்
 பூறுதல் யானையொடு புனைதேர் பண்ணவும்
 அறனோ மற்றிது விறன்மாண் குடுமி
 இன்ன வாசப் பிறர்மண்கொண்
 5 டினிய செய்திரின் ஞர்வலர் முகத்தே.¹

1. இந்நூல் கக-ஆம் பாட்டின் 11 - 7-ஆம் அடிகளின் குறிப்பைப் பார்க்க.

3 - 5. “அறனோ..முகத்தே..இவை சொல்லுவான் குறிப்பினுற்
 பொருளறிய வந்தன” நன். மயிலை. கு. 268; நன். வி. கு. 269.

¹இச்செய்யுள், கொடுத்தலெய்திய கொடைமைக்கு மேற்கோளாகக்
 காட்டப்பட்டது; தோல். புறத்திணை. கு. 7, இளம்.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

௩௭

திணை - அது; துறை - இயன்மொழி.

பாண்டியன் பல்யாகசாலை ழுதுகுடும்ப்பெருவழியை நேட்
 டிமையார் பாடியது.

இ - ள்.—பாணர் பொற்றாமரைப்பூவைச் சூடவும், புலவர் பட்டம்
 பொலிந்த மத்தகத்தையுடைய யானையுடனே அலங்கரிக்கப்பட்ட
 தேரினை ஏறுதற்கேற்ப அமைக்கவும், அறனோ வ்வாறு செய்தல்?
 வென்றிமாட்சிமைப்பட்ட குடுமி! வேற்றரசருடைய நிலத்தை அவர்க்கு
 இன்னவாகக் கொண்டு நின்னுடைய பரிசிலரிடத்து இனியவற்றைச்

செய்வை.—எ - து.

குமீ ! பிறர்மண் இன்னுவாகக்கொண்டு, மலையவும் பண்ணவும் நின் ஆர்வலர் முகத்து இனியசெய்வை; இது நினக்கு அறனோ ? சொல்லுவாயாகவெனக் கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

மற்று: அசைநீலை.

இது, பழித்ததுபோலப் புகழ்ந்ததாகக் கொள்க.

(கஉ)

(கங) இவனியா ரென்குவை யாயி னிவனே
புலிநிறக் கவசம் பூம்பொறி சிதைய
எய்கனை கிழித்த பகட்டெழின் மார்பின்
மறலி யன்ன களிற்றுமிசை யோனே

1. “இவன் யார்...இவனையென்னும் புறப்பாட்டினுட் சோனை முன்னிலையாக்கி முடமோசியார் கூறுகின்ற காலத்து இவனென்பது முன்னிலைப்படர்க்கையாய் நின்றது” (தொல். எச்ச. கு. 67, ந.); “இவன் யார்....இவனே யென்னும் புறப்பாட்டினுள் இவனென்பது முன்னிலைப்படர்க்கையாய் நின்றலும் இன்னோரன்ன பிறவும் இப்புற னடையானே அமைத்துக்கொள்க” இ. வி. கு. 372, உரை.

2. “புலிப்பொறிப் போர்வை நீக்கி” சீவக. 266.

3. எழில்-எழுச்சி; “துண்மா ணுழைபுல மில்லா னெழில்” குறள், 407.

2 - 4. “தன்மையென்பது சாதியியல்பு; பார்ப்பார் அரசர் இடையர் குறவரென்று இன்னோர் மாட்டு ஒருவரை யொருவர் ஒவ்வாமற் கிடக்கும் இயல்பு; அது மெய்த்தன்மையின்கண் வேறுபட்டு வருதலின் மெய்ப்பா

டாயிற்று;.....‘புலிநிறக் கவசம் பூம்பொறி சிதைய...களிற்று மிசை
யோனே’ எனவும்.....வரும்” தோல். மெய்ப்ப. கு. 12, இளம்.

௩௮ புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

- 5 களிநே, முந்நீர் வழங்கு நாவாய் போலவும்
பன்மீ னாப்பட் டிங்கள் போலவும்
சுறவினத் தன்ன வானோர் மொய்ப்ப
மரீஇயோ ரறியாது மைந்துபட் டன்றே
நோயில னாகிப் பெயர்கதி லம்ம
- 10 பழன மஞ்ஞை யுருத்த பீலி
கழனி யுழவர் சூட்டொடு தொகுக்கும்
கொழுமீன் விளைந்த கள்ளின்
விழுநீர் வேலி நாடுகிழ வோனே.

திணை - பாடாண்டிணை; துறை - வாழ்த்தியல்.

சோழன்முடித்தலைக்கோப்பெருநற்கிள்ளி கருவூர்டுஞ்சேல்வாணைக்
கண்டு சேரமானத்துவஞ்சேரலிரும்பொறையோடு ¹வேண்மாடத்து
மேலிருந்து உறையூர் ஏணிச்சேரி முடமோசியார் பாடியது.

இ - ள்.—இவன் யாரென்று வினவுவாயாயின், இவன்றான், புலியி
னது தோலாற் செய்யப்பட்ட மெய்புருக்கருவிபொலிந்த கொளுத்தற

குட்டத்து, வளிபுடைத்த கலம்போலக், களிறுசென்று களனகற்றவும்” (புறநா. உசு: 1-3); “வீங்கு நோன்கயிறு...கடாஅயானையும்” (மதுரை. 376 - 83); “நீயா னடுங்க.....கால வேகங் களிமயக்குற்றென” மணி. ச: 29 - 44.

6. புறநா. ஈசுசு : 25 - 7; பதிந். கூ0 : 17 - 8.

7. “எறிசுற விளையவர்”, “கோட்டிமீன் குழாத்தின் மள்ள நீண்டினர்”, “தூத்திரட் சுறுவினந் தொக்கபோன் மறவரும்” (சீவக. 1446, 1845, 2325.) பலபொருளோடு பலபொருள்கள் உவமையாய் வந்ததற்கு இவ்வடி மேற்கோள்; இ. வி. சூ. 639, உரை.

5 - 8. பலபொருளோடு பலபொருள் உவமையாய் வந்ததற்கு மேற்கோள்; தண்டி. சூ. 30, உரை.

11. சூடு - செல்லரி; “சூடுகோ டாகப் பிறக்கி” பொருந். 243.

10 - 11. “எல்வளை மகளிர் தெள்விளி யிசைப்பிற், பழனக் காவிற் பசுமயி லாலும்”, “கழனி யுழவர் தண்ணுமை யிசைப்பிற், பழன மஞ்ஞை மழைசெத் தாலும்” பதிந். உள்: 7 - 8; கூ0 : 41 - 2.

12. கொழுமீன்: ஒரு சாதியின்; திருச்சிற். 188, பேரி.

13. நாடுகிழவோன்: “காவிரி புரக்கு நாடுகிழ வோனே” பொருந். 248.

1“வேளா விக் கோ மாளிகை காட்டி” சிலப்: உஅ: 198.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

நாசு

எய்த அம்புகள் போழப்பட்ட பரந்துயர்ந்த மார்பினையுடைய கூற்றம் போன்ற களிற்றின்மேலோன்; இக்களிறுதான், கடலின்கண்ணே

இயங்கும் மரக்கலத்தையொப்பவும் பலமீனினது. நடுவே செல்லும் மதியத்தை யொப்பவும் சுறவினத்தையொத்த வாண்மறவர் சூழத் தன்னை மருவிய பாகரையறியாது மதம்பட்டது; இவன் நோயின்றிப் பெயர்வா னாக; வயலிடத்து மயிலுதிர்த்த பீலியை ஆண்டுள்ள உழவர் நெற் சூட்டுடனே திரட்டிம் கொழுவிய மீனையும் விளைந்த கள்ளையுமுடைய மிக்கநீராகிய வேலியையுடைய நாட்டையுடையோன்.—எ - று.

களிற்றுமிசையோனாகிய இவன் யாரென்குவையாயின், நாடுகிழ வோன்; இவன் களிறு மதம்பட்டது; அதனால், இவன் நோயின்றிப் பெயர்கவெனக் கூட்டி விளைமுடிவு செய்க.

களிற்றுக்கு நாவாயோடு உவமை எதிர்ப்படையைக் கிழித்தோட லும், திங்களோடு உவமை வாளோர் சூழத் தன் தலைமைதோன்றச் செல்லுதலுமாகக் கொள்க.

தில் : விழைவின் கண் நின்றது.

பெருநெடுகிள்ளி களிறு கையிகத்து பகையகத்துப் புருந்தமையான் அவற்குத் தீங்குறுமென்று அஞ்சி வாழ்த்தினமையால், இது வாழ்த்திய லாயிற்று; இவற்குத் தீங்குறின் நமக்குத் தீங்குறுமென்னுங்கருந்தால் நோயிலனாகிப் பெயர்கவென்றாராயின், வாழ்த்தியலாகாது; துறை, பாட் டிடையானது என்றுணர்க. (கங)

(கசு) கடுங்கண்ண கொல்களிற்றற்
காப்புடைய வெழுமுருக்கிப்
பொன்னியற் புனைதோட்டியான்
முன்புதூரந்து சமந்தாங்கவும்

1. “கடுஞ்சினத்த கொல்களிறும்” (புறநா. ௫௫ : 7); “கடாஅஞ் சென்னிய கடுங்கண் யானை” (பதிற். ௨௫ : 2); “கடுஞ்சினத்த களிறு” மதுரை. 179.

3. “விளங்குபொன் னெறிந்த நலங்கிளர் பலகை” (புறநா. ௧௫ : 12); “மின்னுந் தமணியமும் வெற்றிரும்பு மொன்றாகப், பொன்னென் பெயர்படைத்தாற் போலுமே” பெரும்பொருள்விளக்கம்.

சு0 புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

நீரமூவ நிவப்புக்குறித்து

நிமிர்பரிய மாதாங்கவும்

ஆவஞ் சேர்ந்த புறத்தை தேர்மிசைச்

*சாவ நோன்றான் வடுக்கொள வழங்கவும்

10 பரிசிலர்க் கருங்கல நல்கவுங் குரிசில்

வலிய வாசுரின் றுடோய் தடக்கை

புலவுநாற்றத்த பைந்தடி

பூநாற் றத்த புகைகொளீஇ யூன்றுவை

கறிசோ றுண்டு வருந்துதொழி லல்லது

15 பிறிதுதொழி லறியா வாகலி னன்றும்

மெல்லிய பெரும தாமே நல்லவர்க்

காரணங் காகிய மார்பிற் பொருநர்க்

8 - 9. இது, படைதடுத்ததற்கு மேற்கோள்; தோல். புறத்திணை. கு. 31, ந.

11. “தாட்டாழ் தடக்கைத் தனிமதி வெண்குடையான்” பு. வெ. 52.

10 - 11. இவ்வழிகள், ஆக்கக்கிளவி காரணம் பெற்று வந்தமைக்கு மேற்கோள்; தோல். கிளவி. கு. 22, சே.

8 - 11. “மாண்வினைச் சாப மார்புற வாங்கி, ஞாண்பொர விளங்கிய வலிகெழு தடக்கை” (பதிந். கூ0: 33 - 4) என்பதையும் அதன் உரையையும் பார்க்க.

13 - 4. “மற்று, ஊன்றுவை கறிசோறுண்டு வருந்துமென வந்ததால் எனின், அது பாடமறிந்து திருத்திக்கொள்க” (தோல். கிளவி. கு. 46, இளம்.); “அக்டேல், ஊன்றுவை...அல்லது என்புழி உண்டென்பது ஒன்றற்கே உரிய வினையாகலின் வழுவாம் பிறவெனின், உண்டென்பது உண்பன தின்பன வெனப் பிரித்துக் கூறும்வழிச் செற்புவினையாம்; பசிப்பிணி தீர நுகரப்படும் பொருளெல்லாம் உணவெனப்படுமாகலிற் பொதுவினையுமாம்; அதனான் அது வழுவன்றென்பது” (ஊ. ஊ. ஊ. 47, சே.; இ. வி. கு. 319, உரை); “ஊன்றுவை.....அல்லதென்புழி நுகரப்படும் பொருள் எல்லாவற்றிற்கும் உண்டற்றொழில் வந்தவாறு காண்க” (தோல். கிளவி. கு. 47, ந.); உண்டல் பொதுவினையென்பதற்கு மேற்கோள் (ஊ. ஊ. ஊ. 42, தேய்வக.); பல பொருள் விரவின, செற்பினால் ஒன்றற்கேற்ற வினை கொண்டதென்பதற்கு மேற்கோள்; நன். மயிலை. கு. 377.

பி - ம். *சாப.

கிருநிலத் தன்ன நோன்மைச்

செருமிகு சேளய்நிற் பாடுநர் கையே.¹

திணை - அது; துறை - இயன்மொழி.

சேரமான் செல்வக்கடுங்கோவாழியாதன் சுபிலர் கைப்பற்றி,
'மெல்லியவாமால் நங்கை' எனக் சுபிலர் பாடியது.

இ - ள்.—வன்கண்மையையுடைய கொலையானையாலே காவலை

யுடைய ²கணையமரத்தை முறித்து இரும்பாற்செய்யப்பட்ட அழகுசெய்த
அங்குசத்தால் முன்னர்க் கடாவி அதுசெய்யும் வினையைப் பின்வெண்மொள
விலே பிடிக்கவும், வலிய நிலத்தைக் குந்தாலியால் இடித்துச்செய்த
குழிந்த கிடங்கின்கண் நீர்ப்பரப்பினது ஆழமாகிய உயர்ச்சியைத் கருதி
அதன்கட் செல்லாமல் மிகைத்த செவ்வினையுடைய குதிரையைக் குசை
தாங்கி வண்மொளவிலே பிடிக்கவும், அம்பரத்தாணிப்பொருந்திய முதுகை
யுடையபாய்த் தேர்மேலே நின்று வில்லினது வல்லியநாளுற்பிறந்த
வடிப்பொருந்தும்படி அம்பைச் செலுத்தவும், பரிசிலர்க்குப் பெறுதற்கரிய
அணிகலங்களை அளிக்கவும், தலைவ! வலியவாகும் நின் முழந்தாளைப்
பொருந்திய பெரிய கைகள்; புலாளுற்றத்தை யுடையவாகிய செவ்வித்தடி
யைப் பூநாற்றத்தவாகிய புகையைக் கொளுத்தி அமைத்த ஊனையும்
துவையையும் கறியையும் சோற்றையும் உண்டு வருந்துஞ் செயலல்லது
வேறுசெயலறியா வாகலான், அவைதாம் பெரிதும் மெல்லியவாயின;
பெரும! பெண்டிர்கட்கு ஆற்றாதற்கரிய வருத்தமாகிய மார்பினையும்
பொருவார்க்குத் துளக்கப்படாமையிற் பெரிய நிலம்போன்ற வலியினையும்
இடைய, போரின்கண்ணே மிக்க சேயையொப்பாய்! நின்னைப் பாடு
வாருடைய கைகள்.—எ - று.

கொளீஇயென்னுமெச்சம் (13) அமைத்தவென்னும் ஒருசொல் வரு வித்து முடிக்கப்பட்டது; கொளுத்தவெனத் திரித்து, அவ்வுனென ஒரு சுட்டு வருவித்து அதனோடு முடிப்பினும் அமையும்.

உண்டென்பது (14) பொதுவினையன்றேனும் கறியொழிந்தவற்றிற் கெல்லாம் சேறலின், பன்மைபற்றி அமைத்துக்கொள்ளப்படும். ஊன்

19. “செருமிகு சேளயொ டற்ற குளே” அகநா. உசுசு : 21.

1 “கடுக்கண்ண கொல்களிற்றால் என்னும் புறப்பாட்டுப் படைக் கலங்கூறியவாதொற் காத்தல் கூறியவாறுங் காண்க” தோல். புறத்திணை. கு. 16, இளம்.; ஷே. ஷே. கு. 20, ந.

2 கணையமரம் - கதவின் உட்புறத்தே குறுக்காகப் போடப்படும் மரம்; “முழுவிறற் கணையம்” சிலப். கடு : 215, அடியாரீ.

6

சஉ புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

துவை கறியொடுகடிய சோற்றை உண்டென உரைப்பினும் அமையும்; இதனைப் பொதுவினையென்று உரைப்பாருமுளர்.

குரிசில் ! பெரும ! சேளய் ! வலியவாகும் நின்கை; நிற்பாடுநர்கை தாம் மெல்லியவாகுமெனக் கூட்டுக.

இளி, மா தாங்கவுமென்பதற்கு (7) அகழியைக் கடக்கப்பாய்தற்குக் குதிரைக்குசையைத் தாங்கி எடுத்துவிடவுமென்றுரைப்பாருமுளர்.

பாடுநரெனத் (19) தம்மைப் படர்க்கையாகக் கூறினார்.

தம் கையின் மென்மையது இயல்பு கூறுவார், அரசன்கையின் வலிய இயல்புங் கூறினமையான், இஃது இயன்மொழியாயிற்று. (கசு)

(கரு) கடுந்தேர் குழித்த ஞெள்ள லாங்கண்

*வெள்வாய்க் கழுதைப் புல்லினம் பூட்டிப்

பாழ்செய் தனையவர் நனந்தலை நல்லெயில்

புள்ளின மிமிழும் புகழ்சால் விளைவாபல்

5 வெள்ளுளைக் கலிமான் கவிஞளும் புகளத்

தேர்வழங் கிணைநின் றெவ்வர் தேளத்துத்

1. ழு. அகநா. கூஉ : 4; பெரும்பாண். 397. கடியென்னும் உரிச் சொல் வீரைவுப் பொருளை உணர்த்துமென்பதற்கு மேற்கோள்; தோல். உரி. சூ. 85, ந.; இ. வி. சூ. 282, உரை.

1 - 3. பகைவர் மதிலையுழித்துக் கழுதையேரால் உழுது வெள்ளை வாரும் கொள்ளும் வித்துதல் மரபு; புறநா. கூஉ: 9 - 11; “எழுதெழின் மாடத் திடனெலா தூறிக், கழுதையேர் கையொளிர்வேல் கோலா-உழுத தற்பின், வெள்வாரு கொள்வீத் திடினும் விளியா தாற், கள்வீரவு தாரான் கதம்” (பு. வெ. 120); “வடதிசை மன்னர் மன்னெயின் முருக்கிக், கவடி வித்திய கழுதையே ருழுவன்” (சிலப். உள: 225 - 6); “இடித்தவெளி செய்துநக ரெக்கணு துழைந்தாங், கடுத்தமட வார்வாய் நலைத்தன ரிரங்கக், கொடுத்திடு வளங்கன்பல கொள்ளுகொடு மண்ணின், எடுத்து வரு வெள்வாரு கொள்ளுட னிறைத்து” (சாஹிபி. நா. 28.) இவ் வாடிகளை மக்கட்பாடாண்டிணைக்குரிய துறையாகிய மண்ணுமங்கலத் திற்கு உதாரணமாகக் காட்டுவர்; தோல். புறத்திணை. சூ. 36, ந.

3 - 5. புறநா. கூஉ: 1-4.

பு - ம். *பேழ்வாய்.

- துளங்கியலாற் பணையெருத்திற்
பாவடியாற் செறனோக்கின்
ஒளிற்றுமருப்பிற் களிற்றவா
10 காப்புடைய கயம்படியினை
- அன்ன சீற்றத் தனையை யாகவின்
விளங்குபொன் னெறிந்த நலங்கிளர் பலகையொடு
நிழல்படு நெடுவே லேந்தி யொன்னார்
ஒண்படைக் கடுந்தார் முன்புதலைக் கொண்மார்
15 நசைதர வந்தோர் நசைபிறக் கொழிய
வசைபட வாழ்ந்தோர் பலர்கொல் புரையில்
நற்பனுவ னுல்வேதத்
- தருஞ்சீர்த்திப் பெருங்கண்ணுறை
நெய்ம்மலி யாவுதி பொங்கப் பன்மாண்
20 வீயாச் சிறப்பின் வேள்வி முற்றி
- யூப நட்ட வியன்களம் பலகொல்
யாபல கொல்லோ பெரும வாருற்று
விசிபிணிக் கொண்ட மண்கனை முழுவிற்

8 - 10. புறநா. கச : 6; உக : 1 - 2.

12. புறநா. கச : 3.

14. கொண்மார்: முருது. 173.

15. 'பிறக்கு' என்பது அசைநிலையாக வருமென்பதற்கு மேற்கோள்;
மேதால். இடை. கு. 30, தேய்வசீ.; ஷ. ஷ. கு. 31, ந.; இ. வி. கு.

18. கண்ணுறை: புறநா. சுக: 5; கசு0: 4.

19 - 20. புறநா. கசுசு: 22-3.

1 - 21. “‘கடுத்தோர்.....எயில்’ என எயிலழித்தவாறு கூறி, ‘வீயாச் சிறப்பின்...நாட்டி’ எனவே ஒருவாற்றான் மண்ணியவாறும் கூறியவாறு காண்க” தோல். புறத்திணை. கு. 36, ந.

22. “காழி லாவாறு பத்துநான் கெணுங்கலை யானும், வாழி வென்று வென் றலைகடல் வரைப்பெலா நாட்டும், கேழில் வாகைய மதலையுங் கிளர் மறை முறையான், வேழ்வி யாற்றிய பூபமும் விறந்தன வனேகம்” காஞ்சிப். நகரோற்றுப். 183.

15 - 22. சிறப்பினான் அஃறிணைமுடிபேற்றதற்கு மேற்கோள்; நன். மயிலை. கு. 377; நன். வி. கு. 378; இ. வி. கு. 298, உரை.

சச புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

பாடினி பாடும் வஞ்சிக்கு

25 நாடல் சான்ற மைந்தினேய் நினக்கே.

திணையுந் துறையும் அவை.

¹பாண்டியன் பல்யாகசாலை முதுகுடும்பி பெருவழியை நெட்டிமையார் பாடியது.

இ - ள்.—விரைந்த தேர் குழித்த தெருவின்கண்ணே வெளிய வாயையுடைய கழுதையாகிய புலங்கிய ஈரையைப் பூட்டி உழுது பாழ்படுத்தினை அவருடைய அகலிய இடத்தையுடைய நல்ல அரண்களை; புள்ளினங்கள் ஒலிக்கும் புகழ்மைந்த வினைகழனிக்கண்ணே வெளிய தலையாட்டம் அணிந்த மனஞ்செருக்கிய குதிரையினுடைய கவிந்த குளம்புகள் தாவத் தேரைச் செலுத்தினை நின்னுடைய பகைவர் தேயத்துக்கண்; அசைந்த

தன்மையோடு பெரிய கழுத்தினையும் பார்த் அடியோடு வெகுட்சி பொருந்திய பார்வையினையும் விளங்கிய கோட்டினையுமுடைய களிற்றை அப்பகைவருடையனவாகிய காவலையுடைய வாலிக்கட் படிவித்தனை; அப்பெற்றிப்பட்ட சினத்துடனே அதற்கேற்ற செய்கையையுடையை; ஆதலான், விளங்கிய இரும்பாற் செய்யப்பட்ட ஆணியும் பட்டமும் அறைந்த அழகு மிக்க பலகையுடனே நிழலுண்டாகிய நெடிய வேலை எடுத்துப் பகைவர் ஒள்ளிய படைக்கலங்களை யுடைய நினது விரைந்த தூசிப்படையின் வலியைக் கெடுத்தல்லோண்டித் தம் ஆசை கொடுவா வந்தோர் அவ்வாசை பின் ஒழியவசையுண்டாக உயர்வாழ்ந்தோர் பலரோ? குற்றமில்லாத நல்ல தருமநூலினும் நால்வகைப்பட்ட வேதத்தினுஞ் சொல்லப்பட்ட எய்தற்கரிய மிக்க புகழையுடைய சமீபதையும் பொரியும் முதலாகிய பெரிய கண்ணுறையோடு நெய்மிக்க புகை மேன்மேற் கிளரப் பல மாட்சிமைப்பட்ட கெடாத தலைமையையுடைய யாகங்களை மூடித்துத் தூண் நடப்பட்ட அகன்ற வேள்விச்சாலைகள் பலவோ? இவற்றுள், யாவையோ பல? பெரும! வார்பொருந்தி வலித்துக் கட்டுதலைப் பொருந்திய மார்ச்சனை செறிந்த தண்ணுமையையுடைய விறலி பாடும் மேற் செலவிற்கு ஏற்ப, ஆராய்தலமைந்த வலியையுடையோய்! நினக்கு.—ஏ-று.

பூட்டி (2) என்னும் வினையெச்சத்திற்கு உழுதென்னுஞ்சொல் தந்துரைக்கப்பட்டது. நற்பனுவலாகிய நால்வேத (17) மென்பாருமுனர். நற்பனுவல் நால்வேதத்து வேள்வியென இயையும்.

பெரும! மைந்தினோய்! பாழ்செய்தனை; தேர் வழங்கினை; கயம் படியினை; ஆகலின், நினக்கு ஒன்றாகிய வசைபடவாழ்ந்தோர்

24. புறநா. கூ : 10.

¹இப்பாட்டின் 20 - 21 - ஆம் அடிகளால் தலைவனுடைய பெயர்க் காரணம் புலப்படுகின்றது.

பலர்கொல்? யூபம் ஈட்ட வியன்களம் பலகொல்? இவற்றுள், யா பல
கொல்லோ எனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

விளங்குபொன்னெறிந்த (12) வென்பதற்குக் கண்ணாடிதைத்த
எனினும் அமையும். தார் முன்பு தலைக்கொண்மா (14) ரென்பதற்குத்
தாரைவவியால் தலைப்படவெனினும் அமையும்.

புரையுநற்பனுவு (16 - 7) லென்பதூஉம் பாடம்.

யா பலவென இவ்விரண்டின் பெருமையும் கூறியவாறு.

இவை எப்பொழுதுஞ்செய்தல் இயல்பெனக் கூறினமையின்,
இஃது இயன்மொழியாயிற்று. (கரு)

(ககா) வினைமாட்சிய விரைபுரவியொடு

மழையுருவின தோல்பரப்பி

முனைமுருங்கத் தலைச்சென்றவர்

விளவையல் கவர்யூட்டி

5 மனைமரம் விறகாகக்

கடிதுறைநீர்க் களிறுபடஇ

எல்லுப்பட விட்ட சுடுதீ விளக்கம்

செல்கடர் ஞாயிற்றுச் செக்கரிற் றேன்றப்

புலங்கெட விறுக்கும் வரம்பி றுனைத்

10 துணைவேண்டாச் செருவென்றிப்

புலவுவாட் புலர்சாந்தின்

2. கேடகத்திற்கு மேகம் உவமை: புறநா. கஎ : 34;

“மன்ன

ரெயிலூர் பஃரோல் போலச், சென்மழை” (நற். ககஎ: 10 - 12); “மழை
யென மருளு மாயிரும் பஃரோல்” (பதிற். சுஉ: 2); “மழைமருள்
பஃரோல்” மலைபடு 377.

4. புறநா. கஇ : 6.

6. புறநா. கஓ : 8 - 10.

10. “கூட்டொரு வரையும் வேண்டாக் கொற்றவ” (கம்ப. வாலி
வதை. 81.) “துணைவேண்டாச் செருவென்றி நாடகவழக்கு” தோல்.
புறத். கு. 8, ந.

9 - 10. “மன்னர், உவப்ப வழிபட் டொழுதினுஞ் செல்வம்,
தொகற்பாவ போழ்தே தொகும்” (பழ. 120); “ஊக்க முரண்மிருதி
யொன்றிய நற்குழ்ச்சி, யாக்க மவன்க ணகலாவால் - வீக்க, நகப்ப்டா
வென்றி நலமிருதாராற், ககப்ப்டா வில்லை யான்” பு. வே. 100.

சுகு புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

முருகற் சீற்றத் துருகெழு குருசில்
மயங்குவள்ளை மலராம்பற்

பனிப்பகன்றைக் கனிப்பாகற்

15 கரும்பல்லது காடறியாப்

பெருந்தண்பனை பாழாக

ஏம நன்னு டொள்ளொரி யூட்டினை

நாம நல்லமர் செய்ய

திணை - வஞ்சி; துறை - மழபுலவஞ்சி.

சோழன் இராசசூயம் வேட்ட பெருநற்கிள்ளியைப் பாண்டரங் கண்ணனார் பாடியது.

இ - ள்.—போரிற்கு நன்மையையுடையவாகிய விரைந்த குதிரை யுடனே முகில்டோலும்நிறத்தையுடைய பரிசையைப் பரப்பி, முனையிடங் கலங்க மேற்சென்று, அவரது நெல்விளைகழழினியைக் கொள்ளையூட்டி, மனை யிடத்து மாமே விறகாகக் காவற் பொய்கைகளின் நீரிலே களிற்றைப் படிவித்து, விளக்கமுண்டாக இடப்பட்ட நாடுசெடுநெருப்பினது ஒளிதான் விடுகின்ற கதிரையுடைய ஞாயிற்றினது செக்கர்நிறம் போலத் தோன்ற இடமில்லையாகச் சென்று விடும் எல்லையில்லாத படையினையும், துணைப் படை வேண்டாத போர்வெற்றியினையும், புலால்நாறும் வாளினையும், பூசிப்புலர்ந்த சாந்தினையும், முருகனது வெகுட்சிபோலும் வெகுட்சியினையு முடைய உட்குப்பொருந்திய தலைவ! ஒன்றோடொன்று கலந்த வன்னையை யும் மலர்ந்த ஆம்பலையும் குளிர்ச்சியையுடைய பகன்றையையும் பழத்தை யுடைய பாகலையும் உடைத்தாகிய கரும்பல்லது பிறிதுகாடறியாத பெரிய மருதம் பாழாகக் காவலையுடைய நல்ல நாட்டை ஒள்ளிய தீயை ஊட்டி அஞ்சத்தக்க நல்ல போரைச் செய்ய, நின்கருத்திற்கேற்ப ஒரு பெற்றிப் படப் பொருதன, பெரும ! நின்னுடைய களிறுகள்,—எ - று.

12. மு. பொருந. 131; “முருகி னன்ன சீற்றத்து” அகநா. கடுஅ.

14. பகன்றை - சிவந்தை; குறிஞ்சி. 88; ஐங்குறு. சடுக; கலி. எக.

15 - 6. “கரும்பலாற் காடொன்றில்லாக் கழனி” சீவக. 2902.

16 - 7. புறநா. சு: 21 - 2, எ: 7 - 8, உக: 10 - 11; “இழிபறியாப்

பெருந்தண்பனை, குறுஉக்கொடிய வொரிமேய, நாடெனும்பேர் காடாக...

பாழாயினதின் பக்கவர் தேனம்" (மதுரை. 154-76); கலி. கக: 1 - 2.

... 1இப்பாட்டினை, எரிபாந்தெடுத்தலென்னும் துறைக்கு உதாரணமாகக்காட்டுவர்; தோல். புறத்தினை. கு. 7, இளம்.; ஷு. ஷு. கு. 8, ந.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

சுஎ

தோல்பாப்பி (2) யென்பது முதலாகிய வினையெச்சங்களை இறுக்கு (9) மென்னும் பெயரெச்சவினையோடு முடித்து, அதனைத் தானையென்னும் (9) பெயரோடு முடிக்க. பாகற் (14) றண்பனை (16) யென இயையும். எல்லுப்பட இட்ட சிந்தி (7) யென்றதனைத் தானைக்கு அடையாக்குக.

கவர்பூட்டி (4) யென்பதற்கு விரும்பிக் கொள்ளையூட்டியெனவும், புலக்கெட (9) வென்பதற்கு நாடழியவெனவும், புலவுவா (11) னென்பதற்குப் புலாலுடைய வானெனவும் உரைப்பினும் அமையும்.

குருசில் ! பெரும ! நீ அமர்செய்ய, நின் களிறு ஓராங்குமலைந்தன வென வினைமுடிவுசெய்க.

பாகல் - பலாவென்று உரைப்பாருமுளர்-

ஏம னன்னாடு ஒன்னொரியூட்டி யென்றதனால், இது மழபுலவஞ்சியாயிற்று.

(சக)

(கஎ) தென்குமரி வடபெருங்கல்

குணகுடகட லர்வெல்லை

குன்றுமலை காடுநா

டொன்றுபட்டு வழிமொழியக்

5 கொடிதுகடிந்து கோற்றத்திப்

படுவதுண்டு பகலாற்றி

இனிதுருண்ட சுடர்நேமி

முழுதாண்டோர் வழிகாவல

குலையிறஞ்சிய *கோட்டாழை

10 அகல்வயன் மலைவேலி

நிலவுமணல் வியன்கானற்

1. செய்யுளில் இனமில்லாத இடப்பெயர் அடையடுத்து வந்ததற்கு
மேற்கோள்; நன். மயிலை. கு. 400. 1 - 2. புறநா. சு: 1-4.

1 - 4. “தென்குமரி வடபெருங்கல், குணகுடகட லாவெல்லைத்,
தொன்று மொழிந்து தொழில் கேட்ப” மதுரை. 70 - 72.

11. “நிலவெக்கர்” (பொருந. 213, அடிக்.); துயநீ. கூஉ : 3; கலி.
ககக: 17. நிலவுமணல் வியன்கானலென்பது வஞ்சியடிக்கு மேற்கோள்;
தொல். செய். கு. 14, பேரீ.; ந.

10 - 11. இயற்சீர் தூங்கிவந்ததென்பதற்கு மேற்கோள்; தொல்.
செய், கு. 216, பேரீ.; ந.

பி - ம். *காய்த்தாழை.

சுஅ புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

தெண்கழிமிசைச் சுடர்ப்பூவிற்

றண்டொண்டியோ ரடுபொருந

மாப்பயம்பின் பொறைபோற்றுது

15 நீடுகுழி யகப்பட்ட

பிடுடைய வெறுழ்முன்பிற்
கோடுமுற்றிய கொல்களிற்று
நிலைகலங்கக் குழிகொன்று
கிளைபுகலத் தலைக்கடியாங்கு

20 நீபட்ட வருமுன்பிற்

பெருந்தளர்ச்சி பலருவப்பப்
பிறிதுசென்று மலர்தாயத்துப்
பலர்நாப்பண் மீக்கறலின்
உண்டாகிய வுயர்மண்ணும்

25 சென்றுபட்ட விழுக்கலனும்

பெறல்கூடு மிவனெஞ் சுறப்பெறி நெனவும்
ஏந்துகொடி யிறைப்புரிசை
வீங்குகிறை வியலருப்பம்

இழந்துவைகுது மினிநாமிவன்

30 உடன்றுநோக்கினன் பெரிதெனவும்

வேற்றரசு பணிதொடங்குநின்
ஆற்றலொடு புகழேத்திக்

காண்கு வந்திசுற் பெரும வீண்டிய
மழையென மருளும் பஃரோன் மலையெனத்

35 தேனிறை கொள்ளு மிரும்பல் யானை

13. தொண்டி - (இங்கே) சேரநாட்டிற் கடற்கரைக்கண்ணதொரு பட்டினம்.

14 - 9. “அருங்கரை கவியக் குத்திக் குழிகொன்று, பெருங்கை யானை பிடிபுக் காங்கு” பட்டின. 223 - 4.

33. செய்கென்னும் வாய்பாட்டு வினைமுற்று வினைகொண்டு முடிந்ததற்கு மேற்கோள்; தொல். வினை. கு. 7, ந.

34. புறநா. கசு : 2 - ஆம் அடிக்குறிப்பைப் பார்க்க. ‘தோல்’ என்பது பரிசை என்னும் பொருளில் வந்ததற்கு மேற்கோள்; சிலப். இ: 81, அடியாரீ.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

சசக

உடலுந் ருட்க வீங்கிக் கடலென
வானீர்க் கூக்குந் தானை யானாது
கடுவொடுங் கெயிற்ற வரவுத்தலை பணிப்ப
இடியென முழங்கு முரசின்
40 வரையா வீகைக் குடவர் கோவே.

தீணை - வாகை; துறை - அரசவாகை; இயன்மொழியுமாம்.

பாண்டியன் தலையாலங்கானத்துச் செருவேன்ற நெடுஞ்செழியனற் றினியிருந்த யானைக்கட்சேய் மாந்தரஞ்சேரலிநம்பொறை வலிந் து போய்க் கட்டிலெய்தினனைக் *குறுங்கோழியூர்கிழார் பாடியது.

இ - ள்.—தென்றிசைக்கட் கன்னியும் வடதிசைக்கண் இமயமும்
 சீழ்த்திசைக்கண்ணும் மேற்றிசைக்கண்ணும் கடலும் எல்லையாக நடுவு
 பட்டநிலத்துக் குன்றும் மலையும் காடும் நாடும் என இவற்றையுடையோர்
 ஒரு பெற்றிப்பட்டு வழிபாடு கூறத் தீர்த்தொழிலைப் போக்கிக் கோலைச்
 செவ்விதாக்கி ஆறிலொன்றாகிய இறையை உண்டு நடுவுநிலைமையைச்
 செய்து தடையின்றாக உருண்ட ஒளியையுடைய சக்கரத்தால் நில
 முழுதையும் ஆண்டோரது மரபைக் காத்தவனே! சூலைதாழ்ந்த கோட்
 புக்க தென்கிணையும் அகன்ற கழனியையும் மலையாகிய வேலியையும்
 நிலாப்போன்ற மணலையுடைய அகன்ற கடற்கரையையும் தெளிந்த கழி
 யிடத்துத் தீப்போலும் பூவினையுமுடைய குளிர்த் தொண்டியிலுள்ளோ
 ருடைய அடுபொருந்! யானை படுக்குக்குழிமேற் பாவின் பாவைத் தன்
 மனச்செருக்காற் பாதுகாவாது ஆழத்தால் நெடிய குழியின்கண்ணே
 அகப்பட்ட பெருமையையுடைத்தாகிய மிக்கவலியையுடைய கொம்பு
 முதிர்ந்த கொல்லுங்களிற்று அதன் நிலைசரியக் குழியைத்தூர்த்துத் தன்
 னினம் விரும்பத் தன்னினத்திலே சென்று பொருந்தினாற்போல,
 பொறுத்தற்கரிய வலியாற் பகையை மதியாது நீயுற்ற பெரியதளர்ச்சி
 நீங்கப் பிறிதொரு சூழ்ச்சியாற் போய்ப் பலரும் மகிழப் பாரந்த உரிமையை
 யுடைய இடத்தின் நின் சுற்றத்தார் பலர்க்கு நடுவே உயர்த்துச்
 சொல்லப்படுதலால், நீ செழியனாற் பிணிப்புண்பதற்கு முன்பு நின்னால்

36 - 7. “படுநீர்ப் புணரியிற் பாரந்த பாடி” ழுல்லை, 28.

38 - 9. பாம்பு இடிக்கு அஞ்சதல் : புறநா. உகக : 1 - 4;
 “விரிநிற நாகம் விடருள தேனு, முருமின் கடுஞ்சினஞ் சேணின்று
 முட்கும்” நாலடி. 164.

40. “ஓம்பா வீகையின்” பதிற். சஉ.

41 - ம். *குறுங்கோளியூர்.

அழிக்கப்பட்டுப் பின்பு தம்மாசுவெளவாது நின்வாவு பார்த்திருந்த அரசர்
 நமதாய் இவனாற்கொள்ளப்பட்டு உண்டு அடிப்பட்டுப்போந்த மேம்பட்ட
 நிலமும் இவன்பாற் சென்றுற்ற சீரிய அணிகலமும் கிடைத்தலுண்டாம்,
 இவனது நெஞ்சு நமக்கு உரித்தாகப்பெற்றினென நினைந்தும், நின்வாவு
 பார்த்திராது தம்மாசுவெளவிய பகைவர் எடுத்தகொடியையுடைய உயர்ந்த
 மதிலையும் மிக்க காடும் அகமும் முதலாய காவலையுடைய அகலிய அரணி
 னையும் நாம் இனி இழந்து தங்குவோம், இவன் நம்மை வெருண்டு பார்த்
 தான் மிகவென நினைந்தும் பகைவேந்தர் ஏவல் செய்யத்தொடங்கு
 தற்குக் காரணமாகிய நினது வலியுடனே புகழை வாழ்த்திக் காண்
 பேறாக வந்தேன்; பெரும ! திரண்ட முகிலெனக் கருதி மயங்கும் பல
 பரிசைப் படையினையும், மலையென்று கருதித் தேனினந் தங்கும் பெரிய
 பல யானையினையும், மாறுபடுவோர் அஞ்சும்படி பெருத்தலாற் கடலெனக்
 கருதி மேகம் நீர்முகக்க மேற்கொள்ளும் படையினையும், அமையாது
 நஞ்சுகரக்கும் பல்வினையுடையவாகிய பாம்பினது தலைநடுக்கும் பரிசு
 இடியென்று கருத முழங்கும் முரசினையும், எல்லார்க்கும் எப்பொருளும்
 வரையாது கொடுக்கும் வண்மையையும் உடைய குடநாட்டார் வேந்தே!
 —எ—று.

காவல ! (8) பொருந ! (13) பெரும ! (33) கோலோ ! (40) ஏத்திக்
 காண்கு வந்தேனெனக் (32 - 3) கூட்டி வினைமுடிவு செய்க.

குன்றென்றது (3), சிறுமலைகளை; அன்றி, மணற்குன்றென்று
 நெய்தல் நிலமாக்கி ஏனை முன்றொடுங் கூட்டி, நானிலத்தோருமென்று
 உரைப்பாருமுளர்.

அடுபொருந (13) வென்றது, வேந்தற்கு வெளிப்படையாய் நின்றது.
தளர்ச்சி (21) யென்பதன்பின் நீங்கவொன ஒருசொல் தந்தது.

‘அருமுன்பிற்..பிறிது சென்று’ (20 - 22) என்பதற்கு முன்போலே
தளர்ச்சி பிறிதாகப் பலருவப்பச் சென்றெனினும் அமையும்; அன்றி
முன்பின் தளர்ச்சி பிறிதாகச் சென்றென்று உரைப்பாருமுளர்.

ஆனது முழங்கும் முரசென்க.

(கஎ).

(கஅ) முழங்கு முந்நீர் முழுவதும் வளைஇப்
பார்துபட்ட வியன்ஞாலம்

தாளிற் றந்து தம்புகழ் நிரீஇ

1. ‘முழக்கு’ என்பது ஒலித்தற்றொழிற்பண்ணை உணர்த்துதற்கு
மேற்கோள்; நள. மயில. சூ. 458; நள. வி. சூ. 459.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்:

ருக

ஒருதா மாகிய வரவோ ரும்பல்

5 ஒன்றுபத் தடுக்கிய கோடிகடை யிரீஇய
பெருமைத் தாகநின் னாயு டானே
நீர்த்தாழ்ந்த குறுங்காஞ்சிப்

பூக்கதூஉ மினவானே

துண்னூரற் பருவராற்

- 10 * குருஉக்கெடிற்ற குண்டகழி
வானுட்கும் வடிநீண்மதில்
மல்லன்முதூர் வய்வேந்தே
செல்லு முலகத்துச் செல்வம் வேண்டினும்
ஞாலங் காவலர் தோள்வலி முருக்கி
- 15 ஒருநீ யாகல் வேண்டினுஞ் சிறந்த
நல்லிசை நிறுத்தல் வேண்டினு மற்றதன்
தகுதி கேளினி மிகுதி யாள
நீரின் றமையா யாக்கைக் கெல்லாம்
உண்டி கொடுத்தோ ருயிர்கொடுத்தோரே
- 20 உண்டி முதற்றே யுணவின் பிண்டம்

5. “பல்வெள்ள மீக்கூற வுலக மாண்ட வுயர்ந்தோர் மருக”
(மதுரை. 23 - 4); “அடையசிப் பறியா வருவி யாம்ப, லாயிர வெள்ள
ஆழி, வாழி யாத வாழிய பலவே” பதிந். சுரு : 19 - 21.

10. கெடிறு: “இன்கெடிறு சொரிந்த வகன்பெரு
வட்டி”,

“காக்கை, இருங்கழி யினக்கெடி ருருந் துறைவன்” ஐங்குறு. சௌ, கௌ.

11. வடி - திருத்தம்; “வடித்தேர்த் தானை” மணி. கரு: 62.

14 - 5. “வாட்சான்ற கூந்தல் வரம்புயர வைகலு, நீர்சான் றுயாவே
கெல்லுயருஞ் - சீர்சான்ற, தாவாக் குடியுயரத் தாங்கருஞ்சீர்க் கோவுயரும்,
ஓவா துரைக்கு முலகு” சிறுபஞ்ச. 46.

16. புறநா. ௫௦: 14 - 5.

18. “நீரின் றமையா துலகு” குறள், 20.

18 - 9. “மண்டிணி ஞாலத்து வாழ்வோர்க் கெல்லாம்,

உண்டி. கொடுத்தோ ருயிர்கொடுத்தோரே" மணி. கக: 95 - 6.

20. "மக்கள் யாக்கை யுணவின் பிண்டம்" (மணி. க0 : 90.)
"இசைபடவாழ்தற்குக் கல்வி ஆண்மை முதலிய பிறகாரணங்களும்
உளவேனும் 'உணவின் பிண்ட முண்டி முதற்று' ஆகவின்
ஈதல்

சிறந்தது என்பதற்கு ஞாபகமாக ஈதலென்றார்" குறள், 231,
பரிமேல்.

டி - ம். *ஞாஉக் கெடிற்றுக்குண்டகழி.

௫௨ புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

உணவெனப் படுவது நிலத்தொடு நீரே
நீரு நிலனும் புணரி யோரீண்
டுடம்பு முயிரும் படைத்திசி னேரே
வித்திவா னேக்கும் புன்புலங் கண்ணகன்
25 வைப்பிற் றுயினு நண்ணி யானும்
இறைவன் றுட்குத வாதே யதனால்
அடுபோர்ச் செழிய விகழாது வல்லே
நிலனெளி மருங்கி னீர்நிலை பெருகத்
தட்டோ ரம்ம விவட்டட் டோரே

30 தள்ளா தோரிவட் டள்ளா தோரே.

திணை - பொதுவியல்; துறை - *முதுமொழிக்காஞ்சி.

பாண்டியன் நெடுஞ்செழியனைக் குடபுலவியனார் பாடியது.

இ - ள்.—ஒலிக்கின்ற கடலானது முழுதுஞ் சூழப்பட்டுப் பரந்து கிடக்கின்ற அகன்ற உலகத்தைத் தமதுமுயற்சியாற் கொண்டு தம் முடைய புகழை உலகத்தின்கண்ணே நிறுத்தித் தாமேயாண்ட வலியோருடைய வழித்தோன்றியோம்! ஒன்றைப் பத்துமுறையாக அடுக்கப் பட்டதாகிய கோடி என்னும் எண்ணினைக் கடையெண்ணாக இருத்திய ¹சங்கு முதலாகிய பேரெண்ணினை உடைத்தாக நீனது வாழ்நாள்; நீரின் கண்ணே உறத்தாழ்ந்த குறியகாஞ்சியினது பூவைக் கவரும் இனமாகிய வானையினையும் துண்ணிய ஆரவியையும் பரிய வராலியையும் நிறமுடைய கெடிற்றினையும் உடைத்தாகிய குழிந்த கிடங்கினையும் வானமஞ்சம் திருந்திய நெடிய மதிலையும் உடைத்தாகிய வளவிய பழைய ஊரினையுடைய வலியவேந்தே! நீ போகக்கடவ மறுமையுலகத்தின்கண் துகருஞ் செல்வத்தைவிரும்பினும், உலகத்தைக் காப்பாரது தோள்வலியைக் கெடுத்து நீ ஒருவனுமே தலைவனாதலிலிரும்பினும், மிக்க நல்லபுகழை இவ்வுலகத்தே நிறுத்துதலை விரும்பினும், அவ் வேட்கைக்குத் தக்க செய்கையைக் கேட்பாயாக, இப்பொழுது; பெரியோய்! நீரை இன்றியமையாத உடம்பிற்கெல்லாம் உணவு கொடுத்தவர்கள் உயிரைக்கொடுத்தார்; உணவை முதலாகவுடைத்து அவ்வுணவால் உளதாகிய உடம்பு; ஆதலால், உணவென்று சொல்லப்படுவது நிலத்தோடுகூடிய நீர்; அந்நீரையும்

24. “வானோக்கி வாழு முலகெல்லா மன்னவன், கோனோக்கி வாழும் குடி” குறள், 542.

28 - 9. குளந்தொட்டு வளம்பெருக்கி” பட்டின. 284.

1“சங்குதரு நீணிதியஞ் சாலவுடை நாய்கன்” சீவக. 493.

பி - ம். *பொருண்மொழிக்காஞ்சி.

நிலத்தையும் ஒருவழிக் கூட்டினவர்கள் இவ்வுலகத்து உடம்பையும் உயிரையும் படைத்தவராவர்; நெல் முதலாயவற்றை வித்தி மழையைப் பார்த்திருக்கும் ¹புல்லிய நிலம் இடமகன்ற நிலத்தை உடைத்தாயினும் அது பொருந்தியாரும் அரசனது முயற்சிக்குப் பயன்படாது; ஆதலால், கொல்லும்போரையுடைய செழிய! இதனைக் கடைப்பிடித்து விரைந்து நிலங்குழிந்தவிடத்தே நீர்நிலைமிகும்பரிசு தனைத்தோர், தாம் செல்லும் உலகத்துச் செல்வம் முதலாகிய மூன்றினையும் இவ்வுலகத்துத் தம் பேரோடு தனைத்தோராவர்; அந்நீரைத் தனையாதவர், இவ்வுலகத்துத் தம் பெயரைத் தனையாதோர்.—எ - று.

இதனால், நீயும் நீர்நிலைபெருகத் தட்கவேண்டுமென்பது கருத்தாகக் கொள்க.

மற்றும் (16), அம்மவும் (29) அசைநிலை.

உணவின் பிண்டம் உண்டி முதற்றதலான், உண்டிகொடுத்தோர் உயிர் கொடுத்தோரென (19 - 20) மாறிக்கூட்டுக.

தள்ளாதோர் இவட்டள்ளாதோராதலால், செழிய! இதனை இகழாது வல்லை செய்யென ஒருசொல் வருவித்துரைப்பாரும் உளர். தட்டோர் என்பதற்குத் தம்பெயரைத் தனைத்தோரெனினும் அமையும்.

நீரும் நிலனும் புணரியோர் உடம்பும் உயிரும் படைத்தோரெனவே செல்லுமுலகத்துச் செல்வமும், வித்திவானோக்கும் புன்புலம் இறைவன் ரூட்டு உதவாதெனவே நீர்நிலைபெருகத்தட்டலால் வானோக்கவேண்டாத நன்புலம் இறைவன்ரூட்டு உதவி ஞாலங்காவலர் தோள்வலிமுருக்கு "தலும், நிலனெளிமருங்கின் நீர்நிலைபெருகத் தட்டோர் இவட்டட்டோ ரெனவே நல்லிசை நிறுத்தலும் கூறப்பட்டன.

நீர்நிலைபெருகத்தட்கவே ²அறன்முதன்மூன்றும் பயக்குமென்பது
கூறினமையான், இது முதமொழிக்காஞ்சியாயிற்று. (கஅ)

¹புல்லியநிலம் - புன்செய். ²புறநா. உஅ : 15.

(கக) இமிழ்கடல் வளைஇய வீண்டகன் கிடக்கைத்
தமிழ்தலை மயங்கிய தலையாலங் கானத்து

1. 'இமிழ்' என்பது ஒலித்தற்றொழிற்பண்பில் வந்ததற்கு
மேற்கோள்; நன். மயிலை. சூ. 458; நன். வி. சூ. 459.

1 - 2. "இமிழ்கடல்.....தலையாலங்கானத்து என்றவழித் தலை
யாலம் என ஆசிரியவடியுள் இன்சீர் இயைய வென்சீர் வந்தது"
தொல். செய். சூ. 30, பேரீ.; ந.

ருசு புறநாணுறு மூலமும் உரையும்.

மன்னுயிர்ப் பன்மையுங் கூற்றத் தொருமையும்
நின்னொடு தூக்கிய வென்வேற் செழிய

5 இரும்புலி வேட்டுவன் பொறியறிந்து மாட்டிய

பெருங்கல் லடாரும் போன்மென விரும்பி
முயங்கினே னல்லனோ யானே மயங்கிக்
குன்றத் திருந்த ஞீ இயினம் போல
அம்புசென் றிறுத்த வரும்புண் யானைத்
10 தூம்புடைத் தடக்கை வாயொடு துமிந்து
நாஞ்சி லொப்ப நிலமிசைப் புளா

4. பெயரெச்சத்திற்கு முடிபாகிய பெயரை இடைவருஞ்சொற்கள்
விசேடித்து நின்றதற்கு மேற்கோள்; நோல். எச்ச. சூ. 59, ந.

3 - 4. “எருமைக் கடும்பரி யூர்வோ னுயிர்த்தொகை, ஒருபக
லெல்லையி னுண்ணு மென்ப, தாரிய வரச ராமர்க்களத் தமிழிய, தாழி
லாட்டிய சூழ்கழல் வேந்தன்”, “கூற்றுக்கண் ணோட வரிந்துகளங்
கொண்டோர்” சிலப். உசு : 215 - 8; உள : 40.

5 - 6. “தினையுண் கேழ விரியப் புனவன், சிறுபொறி மாட்டிய
பெருங்கல் லடாஅர், ஒண்கேழ் வாய்ப்புலி படுஉ நாடன்” (நற். ககக);
“புழைதொறு மாட்டிய விருங்க வரும்பொறி” (மலைபடு. 194); “கொல்
புலி படுக்கும் பெருங்கனீ ளடார்வெங் குறவார்வீழ்த் திழதலும்” (கூர்ம
சம்புத்தீவின். 29); “பண்ணேறு சிறுகுதலைக் கொடிச்சியருட் பதை
பதைத்து நடுங்க வெய்ய, திண்ணேறுங் கொடுஞ்சினத்த செங்கண்வா
லுனைமடங்கற் சிதர்ந்து வீழ, விண்ணேறு மமராளம் வியப்பூர்க்
கல்லதரின் வீழ்த்தி விண்டு, தண்ணேறு மலர்த்தொடையற் குறவருறை
வாமனமார் தகைசால் குன்றும்” இலிங்க. பிலக்கமுதலானதிவு. 54.

8 - 9. யானையின்மேல் தைத்த அம்புகளுக்கு மலைநீது தங்கிய குருவிகள் உவமை; “யானை மேல் யானை நெரிதர வானுது, கண்ணைக் கடுக்கனை மெய்மறைப்ப வெவ்வாயும், எண்ணருங் குன்றிற் றூர்இயினம் போன்றனவே” (களவழி. 8); “கணைமொய்ப்பக் கதஞ்சிறந்த, குருவிச் சேர் வரைபோன்ற குஞ்சரம்” (கீவாக. 2237); “கோல்பொர்க் குளித்த யானை குருவிச் சேர் குன்ற மொத்த” மேருமந்தர. பலதேவர். 15.

11. “உறலூறு கமழ்கடாத் தொல்கிய வெழில்வேழம், வறனுழு நாஞ்சில்போன் மருப்பூன்றி நிலஞ்சேர்” (கலி. அ); “பிடிவா யன்ன மடிவாய் நாஞ்சில்” பெரும்பாண். 199, அடிக்.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

௫௫

எறிந்துகளம் படுத்த வேந்துவாள் வலத்தர்
எந்தையொடு கிடந்தோரெம் புன்றலைப் புதல்வர்
இன்ன விறலு முளகொ னமக்கென
15 மூதிற் பெண்டிர் “கசுந்தழ நானிக்
கூற்றுக்கண் னோடிய வெருவரு பறந்தலை
எழுவர் நல்வலங் கடந்தோய்நின்

9 - 12. “மின்னலி, ரோடையொடு பொலிந்த வினைநலில் யானை, நீடிா டடக்கை நிலமிசைப் புளகக், களிறுகளம் படுத்த” நெடுநல். 168 - 71.

14. 'இன்ன' என்பது உவமவுருபாக வந்ததற்கு மேற்கோள்; நன். மயிலே. சூ. 366.

15. மூதிற் பெண்டிர் - மறக்குடிமகளிர்; "மூதிற் பெண்டி ரோதையிற் பெயர்" (சிலப். ௫ : 75); "கற்றோன்றி மண்டோன்றாக் காலத்தே வானோடு, முற்றோன்றி மூத்த குடி" பு. வெ. 35.

13 - 6. புறநா. உஎஅ; மறக்குடிமகளிர், தம்முடைய தந்தை முதலியவர்கள் போர்க்களத்தில் இறந்ததுகண்டு இன்புறுதல், "கன்னின்று நெந்தை கணவன் களப்பட்டான், முன்னின்று மொய்யவிந்தா ரென்னையர் - பின்னின்று, கைபோய்க் கணையுதைப்பக் காவலன் மேலோடி, எய்போற் கிடந்தானென் னேறு" (பு. வெ. 176) என்ப னாலும் அறியப்படும்.

14 - 6. "இன்னவிறலும்.....பறந்தலை என்புழி மூதிற்பெண்டிர் இழவுபற்றி அழுதாராயிற் கூற்றுக்கண்ணோடாதாகலின் அவர் உவந்தனர் என்பது பெற்றும்; அதனானே அஃது உவகைக்கலுழ்ச்சியாமென்பது" தோல். மெய். சூ. 5, பேர்.

17. புறநா. எசு : 12 - 3; "கொய்சுவற் புரவிக் கொடித்தேர்ச் செழியன், ஆலங் கானத் தகன்றலை சிவப்பச், சேரல் செம்பியன் சினங் கெழு திதியன், போர்வல் வியானைப் பொலம்பூ ணெழிளிர்; நாரரி நறவி

நெருமை யூரன், தேங்கம முகலத்துப் புலந்த சாந்தின், இருங்கோ
 வேண்மா னியறேர்ப் பொருநென், நெழுவர் நல்வல மடக்க வொரு
 பகல், முரைசொடு வொண்குடை யகப்படுத் துரைசெலக், கொன்று",
 "காலிய நெடுந்தேர்க் கைவண் செழியன், ஆலங் கானத் தமர்கட்
 துயர்த்த, வேலினும் பல்லாழ் மின்னி", "தென்னர் கோமான், எழுவுறழ்
 திணிதோ ளியறேர்ச் செழியன், நேரா வொழுவா ரடிப்படக் கடந்த, ஆலங்
 கானத் தார்ப்பினும் பெரிது" (அகநா. ஈசு, கஎடு, ௨௦௯); "இருபெரு
 வேந்தரொடு வேளிர் சாயப், பொருதவரைச் செருவென்று", "ஆலங்

௫௬

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

*கழுஉவிளங் காரங் கவைஇய மார்பே.

நீணை - வாகை; துறை - அரசவாகை.

அவளை அவர் பாடியது

இ - ள்.—ஒலிக்குங் கடலாற் குழப்பட்ட அணுச்செறிந்த அகன்ற உலகத்துக்கண் 1தமிழ்ப்படை கைகலந்த தலையாலங்கானத்துக்கண் நிலை பெற்ற உயிரது பன்மையையும் அவ்வுயிரைக் கொள்ளுங் கூற்றினது ஒருமையையும் நின்னுடனே சீர்தூக்கிக்காட்டிய வென்றிவேலையுடைய செழிய! பெரும்புலியைப் படுக்கும் வேட்டுவன் எந்திரமறிந்து கொளுத்திய பெரிய கல்லையுடைய அடாரையும் போலுமென்று விரும்பிப் புல்லினேனல்லனோ யான்? கலங்கி மலைக்கண்ணே தங்கிய குருவியினம்போல அம்புசென்று உதைத்த பொறுத்தற்கரிய புண்ணையுடைய யானையினது துளையையுடைய பெருங்கை வாயுடனே துணிந்து வீழ்ந்து கலப்பையையொப்ப நிலத்தின்மேலே புரள வெட்டிப் போர்க்களத்தின் கண்ணே வீழ்த்த எந்திய வாள்வெற்றியையுடையோராய் எந்தலைவனோடு கிடந்தார், எம்முடைய புல்லிய தலையையுடைய மைந்தர்; இப்பெற்றிப் பட்டவென்றியும் உளவோ நமக்கென்று சொல்லி முதிய மறக்குடியிற் பிறந்த பெண்டிர் இன்புற்று உவகையால் அழ, அதுகண்டு நாணிக் கூற்றம் இரங்கிய அஞ்சத்தக்க போர்க்களத்தின்கண்ணே இருபெரு வேந்தரும் ஐம்பெருவேளிருமாகிய எழுவரது நல்லவலியை வென்றோய்! நினது கழுவி விளங்கின முத்தாரம் அகத்திட்ட மார்பை.—எ - று.

கானத் தஞ்சவரவிறுத், தாசுபட வமருழக்கி, முரசுகொண்டு களம் வேட்ட, அடுதிறலுயர் புகழ்வேந்தே” மதுரை. 55 - 6, 127 - 30.

17 - 8. “பொன்மா மௌலி புனைந்து பொய்யிலான், நன்மா னக்கழ ருமும் வேலையி, னன்மார் பிற்றழு வுற்ற நாயகன், சொன்னான்” கம்ப. கிட்கிந்தா. அரசியல். 26.

7 - 18. கவவு என்னுஞ்சொல் அகத்தீடென்னும் பொருளுணர்த்து
மென்பதற்கும் (தொல். உரி. கு. 61, கே.); எச்சமாங்கால் திரிந்துவரு
மென்பதற்கும் மேற்கோள் (தொல். உரி. கு. 59, ந.); செய்யுட்கண்
'கழுவினங் காரங் கவைஇய மார்பே' என இறுதிக்கண் இரண்டாவது
தொக்கது, 'முயங்கினேனல்லனே' எனவரும் முடிக்குஞ் சொல்லோடு
ஒட்டி ஒருசொல்லாகாதென்பதற்கு மேற்கோள்; தொல். எச்ச. கு. 16,
ந.

1 "தலைப்பெருஞ் சேனைத் தமிழ்ச்சேரி" பெருங். க. 4 : 10 - 11.
பி - மீ. *கழுவினங்.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

ரு௭

தமிழ்தலைமயங்கியவென்புழி, தலை, அசைநிலை; இடமுமாம்.

செழிய! கடந்தோய்! நின்மார்பை யான் விரும்பி முயங்கினேனல்ல
னேவெனக் கூட்டுக.

பெருங்கல்லடாருமென்ற உம்மை, எமக்கு விருப்பஞ் செய்தலே
யன்றி நிற்பகைவார்க்கு வருத்தஞ் செய்தலான், நின்மார்பு கல்லடாரும்
போலுமென எச்சவும்மையாயிற்று; சிறப்பும்மையுமாம்.

மூதிற்பெண்டிர் கசிதலால் நாணியெனவும் அழுதலாற் கண்ணேடிய
எனவும் நிரணிறையாகக்கொள்க.

போர்முடிதலாற் போயினகற்றை நாணியும் கண்ணேடியும்
போயிற்றுப்போலக் கூறியது, ¹ஒரணி கருதிநின்றது.

இனி, அம்பு தைத்த யானையை வெட்டிப்படுத்தல் மறத்திற்குழி

பென்று பெண்டிர் இரங்கியழுதலின், கூற்றுக் கண்டு நாணிக்
கண்ணோடியதென்று உரைப்பாருமுளர். (கக)

¹ஒரணியென்றது தற்குறிப்பேற்றத்தை.

(உ௦) இருமுந்நீர்க் குட்டமும்

வியன்ஞாலத் தகலமும்

வளிவழங்கு திசையும்

வறிதுநிலைஇய காயமும், என்றாங்

5 கவையளந் தறியினு மளத்தற் கரியை

அறிவு மீரமும் பெருங்க ணோட்டமும்

சோறுபடுக்குந் தீயோடு

செஞ்ஞாயிற்றுத் தெறல்லது

பிறிதுதெற லறியார்நின் 'னிழல்வாழ் வோரே

10 திருவி லல்லது கொலைவில் லறியார்

1. புறநா. உசு: 1 ; “கடற்குட்டம் போழ்வர் கலவர்” நான்மணி.
18.

1 - 5. புறநா. கூ0 : 1 - 6; “நிலநீர் வளிவிசும் பென்ற நான்கின்,
அளப்பரி யையே” பதிநீ. கச.

10. திருவில் - இத்திரவில்; “தேர்செல வழங்கத் திருவிற் கோலி,
ஆர்கலி யெழிலி சோர்தொடங் கின்றே” (ஐங்குறு. சஉஅ); “திருவில்
வீழ்ந், தொருக்குலாய் நிலமிசை மிளிர்வ” (சீவக. 1903); “திருவி
8

ருஅ

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

நாஞ்சி லல்லது படையு மறியார்
திருநறி வயவரொடு தெவ்வர் தேயவப்
பிறர்மண் ணுண்ணுஞ் செம்மனின் னுட்டு

வயவுறு மகளிர் வேட்டுணி னல்லது
15 பகைவ ருண்ணு வருமண் னினையே
அம்புதுஞ்சங் கடியராணல்
அறந்துஞ்சஞ் செங்கோலையே
புதுப்புள் வரினும் பழம்புட் போகினும்
விதுப்புற வறியா வேமக் காப்பினை

லிட்டித் திகழ்தரு மேனியன்” (சிலப். கடு:156; மணி. சு: 10); “நாமவே
னாபதி யுலகங் காத்தடாட், காமலேள் கவர்களை கலந்த தல்லது, தாம
லேல் வயவர்தந் தழலங் கொல்படை, நாமநீர் வரைப்பக நலிவ
தில்லையே” நுளா. நகர. 18.

13. “பொருவார், மண்ணெடுத் துண்ணு மண்ணல் யானை, வண்
டேர்த் தொண்டையர்” குறுநீ. உசு0.

14. வயவு - வயா; கருப்பமுற்ற மகளிர்க்கு துகரப்படும் பொருள் மேற்செல்லும் வேட்கை; அதனால் அவர்கள் புகையுண்ட மண்ணை யுண்பர்; “மனைபுகை யுண்ட கருமண் ணிடந்து, பவள வாயிற் சுவை காணாது” (கல்லாடம், எ); “வயானோ யெய்தி மண்ணினை துகர்தல் தேன்சோர், முருகவிழ் துளவத் தண்டார் முகுந்தனை மல்ல லோங்கு. திருமகள் சேரு முன்னஞ் சேர்ந்திட வேண்டு மென்ன, இருநில மங்கை முன்போ யெய்துதல் போன்ற தன்றே” (கூர்ம. கண்ணனவதரித்த. 21); “பொருதடந்தோண் மகன்பழகப் புகையுண்ட கருமண்ணும்..... உவந்தருந்தும் வயாநிறைந்த” (நீருவானைக்கா. கோச்செங்கனார். 171.) ‘வயா’ என்னுஞ்சொல் ‘வயவு’ எனத் திரிந்துநின்று வேட்கைப் பெருக்கமாகிய குறிப்பையுணர்த்துதற்கு மேற்கோள்; தொல். உரி. சூ. 75, சே.; ஷை. சூ. 73, ந.

18. “புதுப்புள் வருதலும் பழம்புள்போதலும் பொழுதன்றிக் கூகை குழறலும் போல்வன புள்ளின்கட்டோன்றிய நிமித்தம்” தொல். புறத் திணை. சூ. 36, ந.

19. ‘விதிர்ப்பு’ நடுக்கமாகிய குறிப்புணர்த்துமென்பதற்கு மேற்கோள்; தொல். உரி. சூ. 20, சே.; ஷை. ஷை. சூ. 18, ந.; இ. வி. சூ. 281, உரை.

18 - 9. மணி. கஉ: 94.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

ருகை

20 அனையை யாகன் மாறே

மன்னுயி ரெல்லா நின்னஞ் சும்மே.¹

தினையும் துறையும் அவை.

சேரமான் யானைக்கட்சேய் மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறையைக்
தறுங்கொழியூர்கிழார் பாடியது.

இ - ள்.—பெரிய கடலினது ஆழமும், அகன்ற உலகத்துப் பாப்பும்,
காற்றியங்குந் திசையும், வடிவின்றி நிலைபெற்ற ஆகாயமும் என்று சொல்
வப்படும் அவற்றை வரையறுத்தறியினும் வரையறுத்தற்கு அரியை, அறிவும்
அன்பும் மிக்க கண்ணோட்டமும்; ஆகலால், சோற்றை ஆக்கும் நெருப்
புடனே செஞ்ஞாயிற்றினது வெம்மையல்லது வேறுவெம்மையறியார், நின்
குடை நிழற்கண்வாழ்வோர்; இந்நிலாவில் அல்லது பகைவரது கொலை
வில்லை அறியார்; கலப்பை அல்லது வேறுபடைக்கலமும் அறியார்; போர்
செய்யும் கூறுபாட்டை யறியும் வீரருடனே பகைவர் மாய அம்மாற்றா
ருடைய மண்ணைக்கொண்டு உண்ணுந் தலைவ! நின்னுடைய நாட்டின்கண்
நோக்கைநோயுற்ற பெண்டிர் விரும்பி உண்ணினல்லது பகைவர் உண்ணப்
படாத பெறுதற்கரிய மண்ணை யுடையை; அம்பு தங்கும் காவலையுடைய
அரணுடனே அறம் தங்கும் செவ்விய கோலை யுடையை; புதுப்புள் வரி
னும் பழையபுள் அவ்விடத்தைவிட்டுப் போகினும் அவற்றால் நடுக்கமுறு
தல் அறியாத சேமமாகிய காவலை யுடையை; அத்தன்மையை யுடையை
யாதலான், உலகத்து நிலைபெற்ற உயிரெல்லாம், தத்தம்காதலால் நினக்கு
ஏதம் வருங்கொலென்று அஞ்சும்.—எ - று.

அறிவும் ஈரமுங் கண்ணோட்டமுமென்பன சினைவினைப்பாற்பட்டு
அளத்தற் கரியை யென்னும் முதல்வினை கொண்டன. (உ0)

20. புறநா. ச : 17.

21. சீவக. 957, ந. மேற்.

18 - 21. புட்களைப்பற்றி வந்ததற்கு மேற்கோள் ; நோல். புறத் திணை. கு. 30, இளம்.

1 மு. “குடியேயும்புதல் வருமாறு:—‘இருமுந்நீர்.....அஞ்சும்மே’ என வரும்” (நோல். புறத்திணை. கு. 16, இளம்.); புள்ளிமித்தத்தால் பாடாண்டலைவற்குத் தோன்றிய தீங்குகண்டு அஞ்சி ஒம்படை-கூறிய தற்கு மேற்கோள்; நோல். புறத்திணை. கு. 36, ந.

2 இப்பொருள்பற்றியே வடமொழியிலும் ‘பூபுக்’ என்று அரசனைக் கூறுவர்.

சு0

புறநாணாறு மூலமும் உரையும்.

(உக) புலவரை யிறந்த புகழ்சா றேன்றல்

நிலவரை யிறந்த குண்டுகண் னாகழி
வான்றோய் வன்ன புரிசை விகம்பின்
மீன்பூத் தன்ன வருவ ஞாயிற்

5 கதிர் துழை கல்லா மரம்பயில் கடிமிளை
அருங்குறும் புடித்த கானப் பேரெயில்
கருங்கைக் கொல்லன் செந்தீ மாட்டிய
இரும்பு ணீரினு மீட்டற் கரிதென
வேங்கை மார்ப னிரங்க வைகலும்

10 ஆடுகொளக் குழைந்த தும்பைப் புலவர்
பாடுதுறை முற்றிய கொற்ற வேந்தே
இகழுந ரிசையொடு மாயப்

புகழொடு விளங்கிப் பூக்கநின் வேலே.

நீணையும் துறையும் அவை.

¹ கானப்பேரெயில்கடந்த உக்கிரப்பெருவழியை ஐயூர் ழல
கிழார் பாடியது.

1. புலவரை - அறிவின் எல்லை; “புலவரை யிறந்தோய் போகுத
பொதேஎன்” (சிலப். உஅ: 174); “புலவரை யிறந்த புகாரெனு
பூங்கொடி” மணி. இ: 109.

2. “மண்ணுற வாழ்ந்த மணிரீர்க் கிடங்கின்” மதுரை. 351.

4. ஞாயில் - குட்டு; என்பது மதிலின்மீதுள்ள ஒரு சிற்றறுப்பு
எப்புழைக்கு நவொய் எய்துமறையும் குட்டென்பர்; சீவக. 105, ந.

5. “வெயினுழை பறியாக் குயினுழை பொதும்பர்” (பெரும்பாண்
374; மணி. ஈ: 5); “வெயிலொளி யறியாத விரிமலர்த் தண்காவில்”
கலி. நு: 7.

2 - 6. மதுரை. 64 - 7; பதிந். உ: 17 - 9.

7. புறநா. நக: 6; “கருங்கைக் கொல்லர்” (சிலப். இ: 29)
என்பதையும் அதனுரைகளையும் பார்க்க.

7 - 8. “கனலிரும் புண்ட நீரின் விடாது”¹ (பெருங். ந. 25: 71);
“இரும்புண்டநீர் மீன்கினு மென்னுழையிற், கரும்புண்டசொன் மீன்
கிலள் காணுதியால்” கம்ப. சடாயு. 104.

12 - 3. “பிறந்திறந்து போய்ப் பெறுவது மிழப்பதம் புகழேல்”
கம்ப. மந்தரை. 66.

¹ இப்பாட்டின் 5 - 6 ஆம் அடிகளில் கானப்பேரென்னும் பெயர்க்
காரணம் வந்திருத்தல் காண்க.

இ - ள்.—நின்னைப் பாடுவாரது அறிவின் எல்லையைக் கடந்த புகழ் மைந்த தலைவ! நிலவெல்லையைக் கடந்த பாதலத்தேயுற ஆழ்ந்த இடத்தை யுடைய அகழியினையும் உயர்ச்சியான் வாளைப்பொருந்துவதுபோன்ற மதியையும் அவ்வானிடத்து மீனைப்பூத்தாற்போன்ற வடிவையுடைய சூட்டினையும் வெயிற்கதிர் துழையாத மாஞ்செறிந்த காவற்காட்டினையும் உடைத்தாய் அனைதற்கரிய சிற்றாண்களாற் சூழப்பட்ட கானப்பேரென் னும் அரண், வலிய கையையுடைய கொல்லாற் செந்தீயின்கண்ணே மாட்டப்பட்ட இரும்புண்ட நீரினும் மீட்டற்கரிதெனக்கருகி வேங்கை மார்பன் வருந்த நாடோறும் வென்றிகொளத் தழைத்த தும்பையை யுடைய, புலவர் பாடப்படுங் துறைகளைமுடித்த வெற்றியினையுடைய வேந்தே! நின்னை மதியாத பகைவர் தம்முடைய புகழுடனே பொன்ற வெற்றிப் புகழுடனே விளங்கிப் பொலிவதாக நின் வேல்.—எ - று.

கானப்பேரெயில் மீட்டற்கரிதென வேங்கைமார்பன் இரங்கப் பாடு துறை முற்றிய கொற்றவேந்தே! நின்வேல் பூக்கவெனக் கூட்டி வினை முடிவுசெய்க.

குழைத்தவென்பது குழைந்தவென மெலிந்துநின்றது.

(உக)

(உஉ) தூங்குகையா னேங்குநடைய

உறழ்மணியா னுயர்மருப்பின

பிறைதுதலாற் செறனோக்கின

பாவடியாற் பணையெருத்தின

5 தேன்சிதைந்த வரைபோல

1. மூன்றாம் வேற்றுமைவிரியைக்கூறும் சூத்திரத்தில் 'அன்ன பிறவும்' என்பதற்கு மேற்கோள்; நொல். வேற்றுமை. சூ. 13, சே.; ஆணுருபு சகார்த்தமாய் வந்ததற்கு மேற்கோள்; பிரயோக. காரக. 16, உரை.

2. ஆன் ஒடுவாதற்கு மேற்கோள்; நொல். வேற்றுமை. சூ. 13, ந.

1 - 2. "தூங்கு...மருப்பின என்பனபோல்வனவெல்லாம் ஆன் ஒடுவாயின" (இ. வி. சூ. 200, உரை); "தூங்குகையா லோங்குநடைய, உறழ்மணியா லுயர்மருப்பின...இவை உடனிகழ்ச்சி; ஆன்உருபோடும் இவ்வாறே ஒட்டிக்கொள்க" நன். மயிலை. சூ. 296; நன். வி. சூ. 297.

6. யானைமதம் மணமுடையதென்பதையும் அதில் வண்டுமொய்க்கு மென்பதையும், "வரிவண் டார்க்கும் வாய்புகு கடாஅம்" (புறநா. 48:

சுஉ

புறநாணுறு மூலமும் உரையும்.

தயறுசோரு மிருஞ்சென்னிய
மைந்துமலிந்த மழகளிறு
கந்துசேர்பு நிலைஇவழங்கப்
10 பாஅனின்னு கதிர்சோரும்
வாணுறையும் மதிபோலும்
மாலெவண் குடைநிழலான்
வாண்மருங்கிலோர் காப்புறங்க.
அலங்குசெந்நெற் கதிர்வேய்ந்த
15 ஆய்கரும்பின் கொடிக்கரை

சாறுகொண்ட களம்போல

வேறுவேறு பொலிவுதோன்றக்

குற்றான வுலக்கையாற்

கலிச்சம்மை வியலாங்கட்

20 பொலந்தோட்டுப் பைந்தும்பை

12 - 3), “ஈரநறுங் கமழ்கடாஅத் தின்ம்பிரி யொருத்தல்”, “வாரிவண்,
டோங்குய ரெழில்யானைக் களைகடாங் கமழ்நாற்றம், ஆங்கவை விருந்
தாற்ற” (கலி. உக : 2, சுசு : 2 - 4), “வாரிஞ்சி ரூர்க்கும் வாய்புகு கடா
அத்துப், பொறிதுதற் பொலிந்த வயக்களிற் றொருத்தல்” (அகநா. எஅ :
3 - 4), “பூநாறு கடாஞ் செருக்கி” (மணி. கக : 22), “புணர்மருப் பியானை
யின் புயல்கொண் டும்மத, மணமகள் கதுப்டென நாளும்” (சீவக. 162H),
“பாத்த யானையிற் டத்தங்களிற் படுமத நாதக், காத்த வங்குச நிமிர்ந்திடக்
கால்பிடித் தோடிப், பூத்த வேழிலைப் பாலையைப் பொடிப்பொடி
யாகச், காத்தி ரங்களாற் றலத்தொடுந் தேய்த்ததோர் களிது”
(அம்ப. வரைக. 6), “விழிமலர்ப்பூ சனையுற்றித் திருநெடுமால் பெறு
மாழி மீன வாங்கி, வழியொழுகாச் சலந்தான்மெய்க் குருதிபடி முடை
நாற்ற மாறு மாற்றாற், பொழிமதகீர் விரையேற்றி” (காஞ்சிப். கடவுள்.
5) என்பவற்றால் அறிக.

6 - 9. “கமழ்கடாஅத், தளறுபட்ட நறுஞ்சென்னிய, வரைமருளு
டயுர்தோன்றல்” மதுரை. 44 - 6.

10 - 12. புறநா. சு0 : 3 - 12.

15. “கொடி - ஒழுங்கு; ‘கொடிக்கூரை’ என்றார்” சீவக. 1976.

16. “சாறயர் கனத்து வீறுபெறத் தோன்றி” முருகு. 283.

20. புறநா. சுஎ : 15; “செய்பொன் வாணை” மணி. உக : 90.

மிசையலங் குளைய பனைப்போழ் செரீ இச்
சினமார்தர் வெறிக்குரவை
ஓத நீரிற் பெயர்பு பொங்க
வாய்காவாது பரந்துபட்ட

25 வியன்பாசறைக் காப்பாள
வேந்துதந்த பணிதிறையாற்
சேர்ந்தவர் *கடும்பார்த்தும்
ஓங்குகொல்லியோ ரடுபொருந்
வேழ நோக்கின் விறல்வெஞ்சேஎய்

30 வாழிய பெருமநின் வரம்பில் படைப்பே
நிற்பாடிய வலங்குசெந்நாப்
பிறரிசை நுவலாமை
ஓம்பா தீயு மாற்ற லெங்கோ
மாந்தரஞ் சேர லிரும்பொறை யோம்பிய நாடே

20 - 21. அரசர் தமக்குரிய அடையாளப்பூவொடு புறத்தினைப்
பூக்களையும் விரலித் தொடுப்பித்தத் தாம் குடிக்கொள்ளுதலும்,
வீரர்க்குச் சூட்டுதலும் மரபு; புறநா. எசு : 4 - 5; எள : 2 - 3, க00 : 3 - 6;
“குடைநிலை வஞ்சியும்.....வட்கர் போகிய வான்பனந் தேடிட்டுடன்,
புட்கைச் சேனை பொலியச் சூட்டி” (சீலப். உடு: 141 - 7); “இளவரிக்
கவட்டிலை யாரோ டேர்பெறத், துளவிய றும்பையுஞ் சுழியச் சூடினான்”
கம்ப. முதற்போர். 115.

28. “கொல்லிப் பொருந்” (பதிந். எக); “முன்னூர் மன்னன் கழறொடிக் காரி, செல்லா நல்விசை நிறுத்த வல்வில், ஓரிக் கொன்று சேரலற் கீத்த, செவ்வேர்ப் பலவின் புயக்கெழு கொல்லி” (அகநா. ௨௦௬), “கொல்லி யாண்ட குடவர் கோவே” (சிலப். ௨௪) என்பவற்றூற் கொல்லிமலை சேரபரம்பரையினர்க்குரித்தாதல் காண்க.

30. படைப்பு - செல்வம் ; புறநா. ௧௮௮.

31-3. புறநா. ௧௮; 19; “செருமான வேற்சென்னி தென்னுறந்தை யார்தம், பெருமான் முகம்பார்த்த பின்னர் - ஒருநாளும், பூதலத்தோர் தம்மைப் பொருணசையாற் பாராவாம், காதலித்துத் தாழ்ந்திரப்போர் கண்” (நண்டி. கு. 21, மேற்.) என்பதும், “இலனென்னு மெவ்வ முரையாமை வீதல்” என்னும் திருக்குறளின் (223) பொருள் விசேடங்களும் இங்கே அறிதற்குரியன.

பி - மி. *கடம்பருத்தும்

சுசு புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

35 புத்தே ஞலகத் தற்றெனக் கேட்டுவந்
தினிது கண்டிசிற்பெரும முனிவிலை
வேறுபுலத் திறுக்குந் தானையொடு
சோறுபட நடத்திநீ தஞ்சாய் மாறே.

தினையும் துறையும் அவை; துறை - இயன்மொழியுமாம்.

¹சேரமான் யானைக்கட்சேஎய் மாந்தரஞ்சேரலரும்பொறையைக் குறுங்கொழியூர்கிழார் பாடியது.

இ - ள்.—அசைந்த பெருங்கையுடனே தலையெடுத்து நடக்கும் உயர்ந்த நடையையுடையனவும் அந்நடைக்கேற்ப ஒன்றற்கொன்று மாறு பட்டொலிக்கும் மணியுடனே உயர்ந்த கோட்டினையுடையனவும் பிறை வடிவாக இடப்பட்ட மத்தகத்துடனே சினம்பொருந்திய பார்வையை யுடையனவும் பரந்த அடியுடனே பரிய கழுத்தையுடையனவும் * தேனழிந்த மலைபோலத் தேனீயொலிக்கும் மணம் நாளும் மதத்துடனே புண்வழிலவடியும் பெரிய தலையையுடையனவுமாகிய வலிமிக்க இளங்களிற்று கம்பத்தைப் பொருந்தித் தான் நின்றநிலையிலே நின்று அசையப் பக்கத்தே நின்று கிரணத்தை விடுகின்ற வானத்தின்கண்ணே தங்கும் திங்கள் போலும் முத்தமாலையையுடைய வெண்கொற்றக் குடையினது நிழற்கண்ணே தம்பக்கத்து வாளில்லாதோர் அக்குடையேகாவலாக உறங்க அசைந்த ²செந்நெற்கதிரால் வேயப்பட்ட மெல்லிய கரும்பாற்கட்டப்பட்ட ஒழுங்குபட்ட கூரை விழாவெடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட இடம்போல் வேறு வேறாகப் பொலிவுதோன்றக் குற்று அமையாத உலக்கையொலியுடனே

34 - 5. “மீக்கூறு மன்ன னிலம்” (குறள், 386) என்பதும், ‘மீக்கூறு தல்:—இவன் காக்கின்ற நாடு பசி பிணி பகைமுதலியவின்றி யாவார்க்கும் பேரின்பத் தருதலின் தேவருலகினும் நன்றென்றல்’ என்னும் அதன் உரையும் இங்கே கருதற்பாலன.

1. “கோச்சேரமான்யானைக்கட்சேனய் மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறை என்றவழி அரசனென்பதொரு சாதியும், சேரமானென்பதொரு குடியும், வேழநோக்கினையுடையானென்பதொரு வடிவும், சேயென்பதோர் இயற்பெயரும், மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறையென்பதொரு சிறப்புப்பெயரும் ஒரு பொருளின்கட் கற்பனை” (குறள், 355, பரிமேல்.) இச்செய்யுளின் 29, 34-ஆம் அடிகளில் தலைவன்பெயர் அமைக்கப்பெற்றுள்ளது.

²ஒரு சமயத்தில் கம்பருக்காகச் சடையப்பவள்ளல் விராவில் வீடொன்று கட்டுவித்து அதனை நெற்கதிரால் வேய்ந்தளித்தமையின் கதிர்வேய்மங்கலமென்று அவ்வீடுள்ள ஊர் பெயர்பெற்றதென்ற பழஞ்செய்தி இங்கே கருதற்குரியது.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

சுரு

யிக்க ஆரவாரத்தையுடைய அகன்றவிடத்துப் பொன்னூற் செய்யப்பட்ட இழையையுடைய பசிய தும்பையுடனே மிசையே அசைந்த தலையினையுடைய பனந்தோட்டைச் செருகிச் சினத்தையுடைய வீரர் வெறியாடும் குரவைக் கூத்தொலி ஓதத்தையுடைய கடலொலிபோலக் கிளர்ந்து பொங்கப்¹ படைப்பெருமையாற் பகைவருட்கும் மதிப்புடைமையின் இடங்காவாது பார்த்துகிடக்கின்ற அகன்ற பாசறையிடத்துக் காவலான்! மாற்றரசர் பணிந்துதந்த திறையால் தம்மை அடைந்தவருடைய சுற்றத்தை நிறைக்கும் உயர்ந்த கொல்லிமலையோருடைய அடுபொருந்! யானையினது நோக்குப்போலும் நோக்கினையுடைய வெற்றியை விரும்பும் சேயே! வாழ்க, பெருமானே! நினது எல்லையில்லாத செல்வம்; நின்னைப் பாடிய வினங்கிய செவ்விய நாப் பின்னைப் பிறருடைய புகழைச் சொல்லாமற் பாதுகாவாது கொடுக்கும் வலியையுடைய எங்கோவே! மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறை பாதுகாத்த நாடு தேவருலகத்தை யொக்குமென்று பிறர் சொல்லக் கேட்டு வந்து கட்கினிதாகக் கண்டேன்; பெருமானே! முயற்சி வெறுப்பில்லையாய் வேற்றுநாட்டின்கட் சென்று விடும் படையுடனே சோறுண்டாக நடப்பை; நீ மடியாயாதலான்.—எ - று.

கதிர்சோருமதியெனவியையும்; கதிர்சோருமென்னும் சினைவினை மதி யென்னும் முதலொடு முடிந்தது; கதிர்சோருமாலையென இயைப்பினும அமையும்.

பாய்நின்றென்று பாடமோதுவாரும் உளர்.

கூரை பொலிவுதோன்றவென இடத்துநிகழ்பொருளின் தொழில்
இடத்துமேல் ஏறிநின்றது.

செரீஇயென்னும் வினையெச்சத்தை ஆடுமென ஒருசொல் வருவித்து
அதனோடு முடிக்க.

நிலைஇ வழங்கக் காப்புறங்கப் பொலிவுதோன்றப் பெயர்ப்பொங்க
என்னும் செயவெனெச்சங்களும், வாய்காவாதென்னும் எதிர்மறை வினை
யெச்சமும் பார்த்துபட்டவென்னும் பெயரெச்சவினையொடு முடிந்தன.

காப்பாள! பொருள! சேஎய்! பெரும! எங்கோ! பெரும! நீ துஞ்சா
யாதலாற் சோறுபட நடத்தி; அதனால் இரும்பொறை ஒம்பியநாடு புத்தே
ஞலகத்தற்றெனக் கேட்டுவந்து இனிது கண்டிசின்; நிற்படைப்பு வாழிய
வெனக் கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க; அன்றி, எங்கோவோ நீ துஞ்சாதபடி
யாலே, இரும்பொறையோம்பியநாடு புத்தேஞலகத்தற்றெனப் பிறர்
சொல்லக்கேட்டு நிற்பாடிய அலங்குசெந்நாப் பிறரிசை துவலாதபடி
வந்து இனிது கண்டேன்; நினது படைப்பொடு வாழ்வாயாகவென
இயைப்பினும் அமையும்.

1 “தானை, படைத்தகையாற் பாடு பெறும்” குறள், 768.

9

சாசா,

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

இசின், தன்மைக்கண் வந்தது.

சோறுபடநடத்தி யென்பதனை வினையெச்சமாக உரைப்பினும்
அமையும்.

உயர்மருப்பினென்பதும், செறனோக்கினென்பதும், பனை
யெருத்தினென்பதும் பாடம். (உஉ)

- (உங்) வெளிநி னோன்காழ்ப் பனைநிலை முனைஇக்
கனிற்படிந் துண்டெனக் கலங்கிய துறையும்
கார்நறுங் கடம்பின் பாசிலைத் தெரியந்
சூர்நவை முருகன் சுற்றத் தன்னநின்
5 கூர்நல் லம்பிற் கொடுவிற் கூளியர்
கொள்வது கொண்டு கொள்ளா மிச்சில்
கொள்பத மொழிய வீசிய புலனும்
வடிநவில் நவியம் பாய்தலி னூர்தொறும்
கடிமரந் துளங்கிய காவு நெடுநகர்
10 வினைபுனை நல்லில் வெவ்வொரி நைப்பக்

1. வெளிது - வயிரமின்மை; “இரும்பனை வெளிற்றின் புன்சா
யன்ன” முருகு. 312.

1 - 2. புறநா. கடு: 9-ஆம் அடி முதலியவற்றைப் பார்க்க.

3-4. புறநா. நக: 12-3 ; “மறுவில் கற்பின் வாணுதல் கணவன்... மராஅத், துருள்பூந் தண்டரர் புரளு மார்பினன்”, “செங்கான் மராஅத்த வாலிண ரிடையிடுபு, சுரும்புணத் தொடுத்த பெருந்தண் மாத்தழை” (முருகு. 6-11, 202-3); “காரலர் கடம்பன்” (மணி. ச: 49); “கார்க்கடப் பந் தாரெங் கடவுள்” சிலப். உச: ‘நேரிழை’.

5. கூளியர், ஏவல் செய்வோரென்பதற்கு இவ்வடி மேற்கோள்; முருகு. 282, ந.; “கொடுவிற் கூளியர் கூவை காணின்” மலைபடு. 422.

8-9. பனகவருடைய காவன்மாத்தை அரசர் வெட்டுவிப்பர்; புறநா. நக: 6-9 ; இள : 10 ; “கடிகாவி னிலைதொலைச்சி” (மதுரை. 153); “பழையன் காக்குங் கருஞ்சினை வேம்பின், முழாவரை முழுமுத றுமியப் பண்ணி” (பதிற். இ-ஆம் பத்து, பதி.); “பழையன் காக்குங் குழையி னெடுங்கோட்டி, வேம்புமுத றடிந்த வேந்துவான் வலத்துப், போந்தைக் கண்ணிப் பெற்றைய” சிலப். உள: 124-6.

புறநாணுறு மூலமும் உரையும்.

சுள

கனையெரி யுறிய மருங்கு நோக்கி

நண்ணார் நாண நாடொறுந் தலைச்சென்

றின்னு மின்னபல செய்குவன் யாவரும்

துன்னல் போகிய துணிவி னேனென

15 ஞால நெளிய வீண்டிய வியன்படை

ஆலங் கானத் தமர்கடந் தட்ட

கால முன்பநிற் கண்டனென் வருவல்

அறுமருப் பெழிற்கலை புலிப்பாற் பட்டெனச்

சிறுமறி தழீஇய தெறிநடை மடப்பினை

20 பூனை நீடிய வெருவரு பறந்தலை

வேலோ வெண்பூக் கறிக்கும்

ஆளி லத்த மாகிய காடே.

நீணையும் துறையும் அவை; துறை - நல்லிசைவஞ்சியுமாம்.

பாண்டியன் தலையாலங்கானத்துச் செருவேன்ற
யனைக் கல்லாடனார் பாடியது.

நெடுஞ்செழி

இ - ள்.—வெண்மையில்லாத வலிய வயிரக்கம்பத்தையுடைய கூடத்
தில் நின்றலை வெறுத்துச்சென்று யானை படிந்து நீருண்டதாகக் கலக்க
முற்ற துறையையும் கார்காலத்து நறிய கடம்பினது பசிய இலையோடு
விரவிய மாலையையுடைய சூரபன்மாவைக்கொன்ற முருகனது கூளிச்சற்
றத்தை யொக்கும் நின்னுடைய கூரிய நல்ல அம்பினையும் வளைந்தவில்லி
னையுமுடைய மறவர் தம்மாற் கொள்ளலாவதனை முகந்துகொண்டு கொள்
ளாத ஒழிபொருளை மாற்றார் முகந்து கொள்ளப்படும் உணவாக்காமற் சித்
றிய நிலங்களையும் வடித்தல்பயின்ற-கோடாலிவெட்டுதலான் ஊர்தோறும்.

11. “கனையெரி பொத்தி” மணி. ௨: 42.

10 - 11. புறநா. சு: 21 - 2, அடிக்.

15. “கார்வினை மேக மன்ன கவுளழி கட்டாத்த வேழம், போர்வினை
யிவுளித் திண்டேர் புனைமயிர்ப் புரவி காலான், வார்வினை முரசம்
விம்ம வானுலாப் பேர்ந்த தேபோல், நீர்வினை சுரிசங் கார்ப்ப நிலநெளி
பரந்த வன்றே” சீவக. 433.

16. “ஆலங் கானத் தஞ்சுவர விறுத்த, வேல்கெழு
தானைச் செழியன்” நற். கூஅஎ: 7 - 8.

17. புறநா. கக: 3; சக: 1 - 3; “மீளி மொய்ம்பின் மிகுவலி
செருக்கி” (பொருந. 140); “ஆற்றல், காலனோ டொக்கும்” (பெருங். சு.
36: 100 - 101); “எண்மரின் வலியஞய யமன்” கம்ப. மிகிலை. 107.

சு.அ புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

காவல்மரங்கள் நிலைகலங்கிய காவையும் நெடிய நகரின்கண் தொழில் புனைந்த நல்ல மனைகளிடத்து விரும்பும் அடுத்தியைக்கெடுக்க மிக்க நி முழங்கிய பக்கத்தையும் பார்த்துப் பகைவர் நாண நாடோறும் அவரிடத் துச் சென்று இன்னமும் இத்தன்மையுன பலவுஞ் செய்குவன், யாவரும் தன்னை அணுகவொண்ணாத சூழ்ச்சித் தெளிவினையுடையோனெனக்கருதி உலகம் பொறையாற்றாது நெளியத் திரண்ட பரந்த படையினையுடைய தலையாலங்கானத்தின்கட் போரை எதிரின்று கொன்ற காலன்போலும் வலியையுடையோய்! நின்னைக் கண்டேனாய் வந்தேன்; அற்ற கோட்டையுடைய பெரிய கலை புலியின்கண்ணே அகப்பட்டதாகச் சிறிய மறியை அனைத்துக்கொண்ட துள்ளிய நடையையுடைய மெல்லிய மான்பினை பூனையோங்கிய அஞ்சத்தக்க பாழிடத்து வேளையினது வெளிய பூவைத் தின்னும் ஆளற்ற அருஞ்சாமாகிய காட்டுவழியே.—எ - று.

காலமுன்பு! துறையும் புலனும் காவும் மருங்கும் நோக்கி இன்னும் இன்னபல செய்குவன் துணிவினோனென உட்கொண்டு காட்டின்கண்ணே நின்னைக் கண்டு அக்காட்டுவழியே வந்தேனெனக் கூட்டி வினை முடிவு செய்க.

வருவென்பது, ஈண்டு இறந்தகாலப்பொருட்டாய் நின்றது.
இவனைக் காணமுன்னே கண்டு வந்தேனென்றான், இவன்செய்த வென்றியெல்லாம் கண்டமையின்.

பாசிலைத்தெரியல் முருகனென இயையும்.

நவியம்பாய்தலென்பது, கருவி கருத்தாவாய் நின்றது.

கலை புலிப்பாற்பட்டெனச். சிறுமறி தழீஇய மடப்பிணை பறந்தலை
வேளைவெண்பூக்கறிக்குமென்பது, அவன் பகைவரைக் கொன்றவழி அவர்
பெண்டிர் தம் இளம்புதல்வரை ஓம்புதற்பொருட்டு இறந்துபடாது அடகு
தின்று உயிர்வாழ்கின்றாரென்பதோர் பொருள்தோன்ற நின்றது.

இனித் துணிவினோனென்று பிறர்சொல்லவெனவும், கண்டனென்
வருவென்பதனைக் காலமயக்கமாக்கிக் கலங்கியதுறைமுதலாயினவற்றை
நோக்கி இன்னும் இவ்வாறு பகைவர் நாட்டின்கண் மேற்செல்வனென
நினைந்து காட்டிடத்தே நினைக்க காணியவந்தேனெனவும் உரைப்பாரும்
உளர். (உரு)

11 "நல்லிற் சிதைத்ததி நாடொறு நாடித்தம், இல்லத்தி லாக்குதலால்"
நாலடி. 225.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

சுசு

(உசு) நெல்லரியு மிருந்தொழுவர்

செஞ்ஞாயிற்று வெயின்முனையிற்
நெண்கடற்றிறை மிசைப்பாயுந்து

திண்டிமில் வன்பரதவர்

5 வெப்புடைய மட்டுண்டு

தண்குரவைச் சீர் தூங்குந்து

* தூவற் கவித்த தேம்பாய் புன்னை
மெல்லிணர்க் கண்ணி மிலைந்த மைந்தர்
எல்வனை மகளிர் தலைக்கை தஞ்ருந்து
10 வண்டுபட மலர்ந்த தண்ணறுங் கானல்

1. புறநா. உ0க: 2; தொழுவர் - தொழில்செய்வார்; மதுரை. 89.

3. உம்மீறு உந்தாய்த் திரிந்ததென்பதற்கு, 'பாயுந்து' என்பது
மேற்கோள்; இ. வி. சூ. 244, உரை.

1 - 3. "நெல்லரியும்பாயுந்து; இதில் 'பாயும்' எனற்பாலது
'பாயுந்து' என வந்தது" (தொல். இடை. சூ. 7, தேய்வகீ.) உம் உந்தாயிற்
தென்பதற்கு மேற்கோள்; நளீ. வி. சூ. 341.

1 - 4. உம்மீறு உந்தென்றாயதற்கு மேற்கோள்; நளீ. மயிலை.
சூ. 340. 5. புறநா. உக: 15.

4 - 6. குரவை: புறநா. கஉக: 1 - 3; கலி. க0க: 32 - 3; அகநா.
உ0 : 7.

3 - 6. 'பாயுந்து', 'தூங்குந்து' என வருவன பெயரெச்சவினைத்
திரிசொல் என்பர்; தொல். எச்ச. சூ. 61, ந.

7. "புன்னை, உடைதிரைத் திவலை யரும்புந் திரீர்" (குறுந். இ: 2 - 3.)
'கவித்தல்' தழைப்பென்னும் பொருளில் வந்ததற்கு மேற்கோள்; தொல்.
உரி. சூ. 93, தேய்வகீ.

9. "எல்லென்பது உரிச்சொனீர்மைத்தாயினும், ஆசிரியர் இடைச்
சொல்லாக ஒதினமையான் இடைச்சொல்லென்று கோடும்; 'எல்வனை' என
எல்லென்பது இலங்குதற்கண் வந்தவாறு" தொல். இடை. சூ. 21, சே.
தலைக்கை: கலி. எக: 16, ந.

8 - 9. "மருங்கிற் கட்டிய நிலனோர்பு. துகிலினன், முழவுறழ் தடத்
கையி னியல வேந்தி, மென்றோட் பல்பிணை தழீஇத் தலைத்தந்து" ஐநகு.

பி - மீ. *திவலையிற் கவித்த. †தழுஉந்து.

எடு புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

- முண்டகக் கோதை யொண்டொடி மகளிர்
 இரும்பினையின் குரும்பைநீரும்
 பூங்கரும்பின் தீஞ்சாறும்
 ஒங்குமணற் குவவுத்தாழைத்
 15 தீநீரோ டென்விராஅய் .
 முந்நீ ருண்டு முந்நீர்ப் *பாயுந்
 தாங்கா வுறையு ணல்லூர் கெழீஇய
 ஒம்பா வீகை மாவே. டெல்லி
 புனலம் புதவின் மிழலையொடு கழனிக்
 20 கயலார் நாரை †போர்விற் சேக்கும்
 பொன்னணி யானைத் தொன்முதிர் வேளிர்

11. “மணிப்பூ முண்டகத்து மணன்மலி.கானற், பரதவர் மகளிர்
 குரவையொ டொலிப்ப” (மதுரை. 96 - 7); “அணிமலர் முண்டகத்
 தாய்ப்பூங் கோதை, மணிமரு னைம்பால் வண்டுபடத் தைஇ” (நற். கடடு:
 2 - 3); “முண்டகக் கோதை நனையத், தெண்டிரைப் பெளவம் பாய்ந்து
 நின் றோளே” ஐங். கடக.

1 - 17. “நெல்லரியும்.....கெழீஇய என்ற வழி உம் உந்தாயிற்று” (தொல். இடை. கு. 43, தேய்வகி.); பெயரெச்ச வினை அடுக்கி வந்து ஒரு பெயர் கொண்டதற்கு மேற்கோள்; நன். மயிலை. கு. 354.

1 - 19. “நெல்லரியுமிருந்தொழுவர் என்னும் புறத்தோகைப் பாட்டினுள் ‘தெண்கடற்றிரை மிசைப்பாயுந்து’ எனவும், ‘தண் குரவைச் சீர்துங்குந்து’ எனவும், ‘எவ்வளை மகளிர் தலைக்கை தருஉந்து’ எனவும், ‘முந்நீர்ப்பாயும்’ எனவும் செய்யுமென்னும் பெயரெச்சம் அடுக்கி, ‘ஓம்பா வீகை மாவே ளெவ்வி, புனலம் புதவின் மிழலை’ என்னும் ஒருபொருள் கொண்டு முடிந்தவாறு கண்டுகொள்க; ஆங்குத் ‘தாங்கா விளையு ணல்லூர் கெழீஇய’ என்னும் பெயரெச்சம் இடைநிலையாய் வந்தது” தொல். வினை. கு. 36, கே.; ந.; இ. வி. கு. 328, உரை.

20. மு. ஐந்தறு. கூ: 4.

21. தொன்முதிர்வேளிர்-அகத்தியமுனிவராற் கொண்டுவரப்பட்ட பழமை முதிர்ந்தவேளிர்; இது, “துவராபதிப்போந்து நிலங்கடந், நெடுமுடி யண்ணல்வழிக்கண் அரசர் பதினெண்மரையும், பதினெண்குடி வேளிருள்ளிட்டாரையும்.....கொண்டுபோந்து”, “மலய மாதவன் நிலங்கடந்த நெடுமுடியண்ணலுழை நரபதியருடன் கொணர்ந்த பதினெண்வகைக் குடிப்பிற்றந்தவேளிர்” (தொல். பாயிரம், ந.; ஷ. அகத். கு. 32, ந.) எனப் போந்துள்ள வாக்கியங்களால் விளக்குகின்றது.

பி - ம். *பாயுந்து. †போரிற்.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

எக

- குப்பை நெல்லின் முத்தூறு தந்த
கொற்ற நீள்குடைக் கொடித்தேர்ச் செழிய
நின்று நிலைஇயர்நின் னுண்மீ னில்லாது
25 படாஅச் செலீயர்நின் பகைவர் மீனே
நின்னொடு, தொன்று மூத்த வுயிரினு முயிரொடு
நின்று மூத்த யாக்கை யன்னநின்
நாடுகுடி மூத்த விழுத்திணைச் சிறந்த
வாளின் வாழ்நர் தாள்வலம் வாழ்த்த
30 இரவன் மாக்க ளீகை துவல.
ஒண்டொடி மகளிர் பொலங்கலத் தேந்திய
தண்கமழ் தேறன் மடுப்ப மகிழ்சிறந்
தாங்கினி தொழுகுமதி பெரும வாங்கது
வல்லுநர் வாழ்ந்தோ ரென்ப தொல்லிசை

22. 'தால்' படர்க்கைக்கண்வந்ததற்கு மேற்கோள்; நன். மயிலே.
சூ. 380.

24. "‘நெல்லரியு மிருந்தொழுவர்’ என்னும் புறப்பாட்டினுள்,
'நின்று நிலைஇயர் நின்னாண்மீன்' என அவன் நாளிற்குமுற்கூறியவாற்றான்
ஓர் இடையூறுகண்டு அவன்கண் அன்பால் அஞ்சி ஓம்படை கூறியது."
(தொல். புறத். சூ. 36, ந.) 24-5. புறநா. உஉக: 10 - 12.

29. "அஞ்சினர்க் களித்தலும் வெஞ்சின் மின்மையும், ஆணணி
புகுதலு மழிபடை தாங்கலும், வாண்மீக் கூற்றத்து வயவ ரோத்த"
(சிறுபாண். 210 - 12); "ஒன்னு ரோட்டிய செருப்புகன் மறவர், வாள்
வலம் புணர்ந்தநின் றுள்வலம் வாழ்த்த" (மதுரை. 726 - 7); "தாள்

வலம்படவென்று” கலி. கூ: 13.

30. “வ்ரையாது கொடுத்தலும், பரிசில் வாழ்க்கைப் பரிசில் ரேத்த”
சிறுபாண். 217 - 8.

32. தண்கமழ்தேறல்: “தண்கமழ் நறுந்தேறல்” (கலி. எக: 4);
“தண்ணற வுண்களி” சிறு. 122.

31 - 3: புறநா. இசு: 18 - 21; கூசு: 6 - 7; “மகிழ்.....மகளிர்,
போக்கில் பொலங்கல நிறையப் பல்கால், வாக்குபு தாத்தா” (பொருந.
84 - 7); “இலங்கிழை மகளிர் பொலங்கலத் தேந்திய, மணங்கமழ் தேறன்
மடுப்ப நாளும், மகிழ்ந்தினி துறைமதி பெரும” (மதுரை. 779 - 81);
“பூங்குழை மகளிர் பொலங்கலத் தேந்திய, தேங்கமழ் தேறலொடு
தெளிமது மடுப்பினும்” பெருங். உ. 14: 60 - 61.

எஉ புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

35 மலர்தலை யுலகத்துத் தோன்றிப்

பலர்செலச் செல்லாது நின்றவிளிந் தோரே.

நீணை - பொதுவியல்; துறை - பொருண்மொழிக்காஞ்சி

அவனை *மாந்தடிக்கிழார் பாடியது.

இ - ள்.—நெல்லையரியும் பெரிய உழவர் செஞ்ஞாயிற்றினது
வெயிலை வெறுப்பின் தெளிந்த கடற்றிரையின்மேலே பாயும் திண்ணிய
திமிலையுடைய வலிய துளையர் வெம்மையையுடைய மதுவையுண்டு

மெல்லிய குவைக்கூத்திற்கு ஏற்ற தாளத்தையாடும் கடற்றுவிலையாலே தழைத்த தேன்பரந்த புண்ணியினது மெல்லிய பூக்கொத்தாற் செய்யப் பட்ட மாலையைச் சூடிய ஆடவர் விளங்கிய வளையையுடைய மகளிர்க்கு முத்தகைகொடுக்கும் வண்டுமொய்ப்ப மலர்ந்த குளிர்ந்த நறிய கானலிடத் துக் கடன்முள்ளிப்பூவாற் செய்யப்பட்ட மாலையையுடைய விளங்கிய வளையையணிந்த மகளிர் பெரிய பனையினது துங்கின் நீரும் பொலிவினையுடைய கரும்பினது இனியசாரும் உயர்ந்தமணலிடத்துத் திரண்ட தெங்கினது இனிய இளநீருடனே கூடக் கலந்து இம்மூன்று நீரையும் உண்டு மூன்று நீரையுடைய கடற்கண்ணே பாயும் பரிக்கவொண்ணாத பலமக்களும் வாழ்தலையுடைய நல்ல ஊர்கள் பொருந்திய பொருளைப் பாதுகாவாத வண்மையையுடைய பெரிய வேளாகிய எவ்வியது நீர்வழங்கும் வாய்த்தலைகளையுடைய மிழலைக்கூற்றத்துடனே வயலிடத்துக் கயலைமேயும் நாரை போரின் கண்ணே உறங்கும் பொன்னணிந்த யானையையுடைய பழைய முதிர்ந்த வேளிரது திரண்ட நெல்லினையுடைய முத்தாற்றுக் கூற்றத்தைக்கொண்ட வெற்றிபொருந்திய உயர்ந்த குடையினையுடைய கொடியாற்பொலிந்த தோரினையும் உடைய செழிய! நின்றுநிலைப்பதாக நினது நாளாகியமீன்; நில்லாது பட்டுப் போவதாக நிற்பகைவருடைய நாளாகியமீன்; நின்னொடு பழைதாய் முதிர்ந்த உயிரினும் உயிருடனே நின்று முதிர்ந்த உடம்புபோன்ற நினது வெற்றிக்குடியோடு மூத்த சீரிய குடியின்கட் சிறந்த வாட்போராலே வாழ்வார் நினது முயற்சிவலியை வாழ்த்த இரக்கும் பரிசிலர் நின்வண்மையைச் சொல்ல ஒள்ளிய வளையையுடைய மகளிர் பொற்கலத்தின்கண் ஏந்திய குளிர்ந்த நறுநாற்றத்தை யுடைய மதுவை மடுப்ப அதனையுண்டு மகிழ்ச்சிமிக்கு அப்படி இனிதாக

34 - 6. புறநா. ககடு: 1 - 5, ஈசுசு: 1 - 5; “மாய்ந்தவர் மாய்ந்தவரல்லர்கண் மாயா, தேந்திய கைகொ டிரந்தவ ரெந்தாய், லீந்தவ ரென்பவர் லீந்தவ ரேனும், ஈந்தவ ரல்ல திருந்தவர் யாரே” கம்ப. வேள்வி. 30.

புறநாணுறு மூலமும் உரையும்.

௭௭௩

நடப்பநயாக; பெரும! அவ்வொழுக்கம்வல்லவரை வாழ்ந்தோரென்று சொல்லுவர் அறிவுடையோர்; பழைய புகழ்தான், பரந்த இடத்தை யுடைய உலகத்தின்கண்ணே பிறந்து பாக்க ஒழுகாது நின்றுமாய்ந்தோர் பலர்; அவர் வாழ்ந்தோரெனப்படாராதலான்.—எ - று.

மேல் எண்ணப்பட்ட பெயரெச்சமூன்றும் மிழலையென்னும் பெயர் கொண்டன; அவை உம் உந்தாய் நின்றன.

முந்நீர்ப்பாயும் நல்லூரென்க.

உயிரினும் சிறந்த, ஆக்கையன்ன வாளின்வாழ்நரெனக் கூட்டி உயிர்க்கு யாக்கைபோலவும் யாக்கைக்கு உயிர்போலவும் இன்றியமை யாது இரண்மொயிருக்கின்ற வாளின் வாழ்நரென்க.

நிங்குடியொழுத்த நின்யாக்கையன்ன விழுத்திணைக்கண் உளராய் நின்னுயிரினுஞ்சிறந்த வாளின்வாழ்நரெனக் கூட்டினும் அமையும்.

செழிய! நின் நாண்மீன் நின்னுநிலையர்; நிற்பகைவர்மீன் படாஅச்செலீஇயர்; உலகத்துத் தோன்றி இசைசெலச் செல்லாது விளிந் தோர் பலர்; அவர் வாழ்ந்தோரெனப்படார்; ஆதலால், பெரும! வாழ்த்து வுல மடுப்ப மகிழ்சிறந்து இனிது ஒழுகு; அது வல்லுநரை வாழ்ந்தோ ரென்பவெனக் கூட்டி வினைமுடிவு செய்க.

தாங்காவினையுனென்பது உம் பாடம்.

ஆங்கது: ஒருசொல்; ஆங்கு, அசைநிலையுமாம்.

இனி, தொல்விசையையுடைய உலகத்துத் தோன்றி மேற்சொல்லப் பட்ட நன்மைகள் தமக்குப் பாக்க ஒழுகாது நின்று விளிந்தோர் பலரென உரைப்பாரும் உளர்.

இது, நிலையாமை கூறி, இனிது ஒழுகென்றமையாற் பொருண்
மொழிக்காஞ்சி. (உச)

(உரு) மீன்றிகழ் விசம்பிற் பாயிரு ளகல
ஈண்டுசெலன் மரபிற் றன்னியல் வழாஅ
தூவுச்சினர் திருகிய வருகெழு ஞாயிறு
நிலவுத்திகழ் மதியமொடு நிலஞ்சேர்ந் தாஅங்

3 - 4. சோ சோழர்க்கு ஞாயிறும் மதியமும் உவுமை; புறநா. ௫௫;
4 - 6; கூசுள்; 13 - 4.

10

எஃ புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

5 குடலருந் துப்பி னென்றுமொழி வேந்தரை
அணங்கரும் பறந்தலை யுணங்கப் பண்ணி
பிணியுறு முரசங் கொண்ட காலை
நிலைதிரி பெறியத் திண்மடை கலங்கிச்
சிதைதலுயர் தன்றோ நின்வேல் செழிய

10 முலைபொலி யாக முருப்ப னாறி

மெய்ம்மறந்து பட்ட வன்ரயாப் பூசல்
ஒண்ணுதன் மகளிர் கைம்மை கூர
அவிராறல் கமிக்கு மம்மென்

குவையிருங் கூந்தல் கொய்தல் கண்டே.

5. ஒன்றுமொழி: புறநா. எக - ௩; “தன்பான் மனையா
ளயலான்றலைக் கண்டபின்னும், இன்பா லடிசிற் கிவர்கின்றகைப் பேடி
போலாம், நன்பால் பசுவே துறத்தார் பெண்டிர் பாலர்பார்ப்பார்,
என்பாரை யோம்பே நெனின்யானவ ளாகவென்றான்” (சீவக. 443);
“நின்னையறி வன்பெரிது நின்முறையு ளாய, கன்னியையொர் காளை
பிற நெய்துவது கண்டு, மன்னுமண வில்லுள்வயி ரூரவயில் கின்றாய்க்,
கின்னுமுள வோபுகிய வென்றுமிக நக்கான்” (குளா. அரசியல். 156);
“வினையிலென் மகன்றனுயிர் வேறுசெய் வித்தோனைக், குனிசிலையி
ளுையுயிர் கோறல்புரி யேனேல், மனைவியய லான்மருவல் கண்டுமவன்
கையாற், நினையளவு மோர்பொழுது தின்றவனு மாவேன்” வி. பா.
பதின்மூன்றும்போர். 184.

5 - 7. வென்ற அரசர் பகைவருடைய முரசைக் கவர்த்து கொள்ளு
தல் மரபு; புறநா. உக: 6 - 7, எஉ: 8 - 9, கஎக: 4; “அரசபட
வமருழக்கி, முரசுகொண்டு களம்வேட்ட.....வேந்தே”, “வேந்தர்,
இன்னிசை முரச மிடைப்புலத் தொழிய.....புறம்பெற்று” (மதுரை.
128 - 30, 348 - 50); “எழுவர் நல்வல மடங்க வொருபகல், முரசொடு
வெண்குடை யகப்படுத்து” அகநா. ௩௬.

8. மடை - மூட்டுவாய்; புறநா. கடுப.

8 - 9.. தலைவனது வேலினைப் புகழ்த்ததற்கு மேற்கோள் ; தோல்.
புறத்திணை. கு. 17, இளம்.

10. உருப்ப: புறநா. உகஎ: 10.

11. மெய் - அறிவு; “விதமுற வடிவங் கண்டே மெய்யொருப்

பட்டதில்லை" (திருவால. ௩௦: 31.) பூசல் - அமுசையாவாரம்; "கரையா தேனிட பூசல் கண்டிமொன், துரையா" கம்ப. கிட்கிந்தா. அரபியல். 8.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

௭௫

திணை - வாகை; துறை - அரசவாகை.

அவனைக் கல்லாடனார் பாடியது.

இ - ள்.—மீன்விளங்கும் வானத்தின்கண் பரந்த இருள் நீங்க ஒங்கிச்

செல்லுதல் முறைமையையுடைய தனது தன்மையிற் பிழையாது வலிய வெம்மை ¹முறுகிய உட்குப்பொருந்திய ஞாயிறு நிலாவிளங்கும் திங்க ளுடனே நிலத்தைப் பொருந்திஹற்போலப் பகைத்தற்கரிய வலியை யுடைய வஞ்சினங்கூறிய இருவேந்தரை வருத்துதற்கரிய போர்க்களத் தின்கண்ணே மாயப் பொருது அவருடைய வாராற் பிணிப்புற்ற முரசுத் தைக் கொண்டகாலத்து நின்றநிலையிலே நின்று நின்னைச் சூழ்ந்து கொண்ட வீரரைப் புரிந்தெறிதலால் திண்ணிய கொளுத்துக்கலங்கிக் கெடுதல் பிழைத்தது, நினது வேல்; செழிய! மூலப்பொலிந்தமார்பம் அழல் அறைந்துகொண்டு ...அறிவுமயங்கியுற்ற அளவற்ற அமுசையா வாரத்தையுடைய ஒண்ணுதல்மகளிர் கைம்மைநோன்பிலே மிக விளங்கும் அறலை யொக்கும் அழகிய மெல்லிய சூவிந்த கரிய மயிரினைக் கொய்த பரிசைக் கண்டு.—எ - று.

செழிய! மகளிர் கூந்தல்கொய்தல்கண்டு நின்வேல் சிதைதல்உய்ந்த தெனக் கூட்டுக.

நாண்டிச் செலன்மரபெனவும், ஐம்பாற்குவையிருங்குந்த லெனவும்
பாடமோதுவாருமுளர்.

உய்ந்தன்றோ; ஒ : அசைநிலை.

(௨௫)

¹முறுகிய - மிகுத்த; சீவக. 1503; காஞ்சிப். திருநகர். 1.

(௨௬) நளிகட லிருங்குட்டத்து
வளிபுடைத்த கலம்போலக்
களிறுசென்று களனகற்றவும்
களனகற்றிய வியலாங்கண்
5 ஒளிநிலைய வெஃகேந்தி
அரைசுபட வமருழக்கி

1. புறநா. ௨௦:1.

1 - 3. புறநா. கக: 5, அடிக்.; கலி. ககஉ: 5 - 8.

5. ஒளிநிலை - விளங்குதல்; புறநா. களஎ: 1; “ஒளிநிலை
விழுப்புண்” (நெடுநல். 172); “ஒளிநிலை மறவரும்” மணி. க: 1

6. ழ. மதுரை. 128.

எக

புறநாணாறு மூலமும் உரையும்.

உரைசெல முரசுவெளவி
முடித்தலை யடுப்பாகப்

புனற்குருதி யுலைக்கொளி இத்

10 தொடித்தோட் டிடுப்பிற் றுழந்த வல்சியின்

அடுகளம் வேட்ட வடுபோர்ச் செழிய

ஆன்ற கேள்வி யடங்கிய கொள்கை

நான்மறை முதல்வர் சுற்ற மாக

மன்ன ரேவல் செய்ய மன்னிய

15 வேள்வி முற்றிய வாய்வாள் வேந்தே

நோற்றோர் மன்றின் பகைவர் நின்னொடு

7. புறநா. உடு: 5 - 7, அடிக்.

8 - 10. “ஆண்டலை யணக்கடுப்பின், வயவேந்த ரொண்குருதி,
சினத்தீயிற் பெயர்ப்பொங்க.....தொடித்தோட்கை துடுப்பாக,
ஆற்ற ஆன்சோறு” (மதுரை. 29 - 35); “முடித்தலை யடுப்பிற் பிடர்த்
தலைத் தாழித், தொடித்தோட் டிடுப்பிற் றுழைஇய ஆன்சோறு” சிலப்.
உசு : 242 - 3.

11. களம் வேட்டலென்பது, பலிகொடுத்தலென்றும் களவேள்வி
செய்தலென்றும் வழங்கும்; புறநா. ஈளஉ: 12; “கறுவுகொ ணெஞ்சமொடு
களம்வேட் டன்றே” (முருகு. 100); “அரசுகெட....களம் வேட்ட, வடுதிற
லுயர் புகழ்வேந்தே” (மதுரை. 128 - 30); “பாண்டியன் சோழற்காய்ந்து,
பெருக்கள வேள்விசெய்த பீடுடைக் காட்டு நாட்டு” (திருவால. சச: 54);
“பிடித்தாடி யன்ன பிறழ்பற்பே யாரக், கொடித்தானை மன்னன் கொடுத்தான் -
முடித்தலைத், தோனொடு வீழ்ந்த தொடிக்கை துடுப்பாக,
மூளையஞ் சோற்றை முகந்து” (பு. வெ. 160.) அரசன் வேட்டதற்கு
மேற்கோள்; தோல். மரபு. கு. 72, பேர்.

12. கொள்கை - விரதம்; “தாவில் கொள்கைத் தந்தொழின் முடிமார்” முருகு. 89.

13. புறநா. கள: 1 - 4, அடிக்.

12-5. “நளிகடலிருங்குட்டத்தென்ற புறப்பாட்டில், ஆன்றகேள்விவாள்வேந்தே என வரும் அடிகளில், பார்ப்பார் வேட்பித்தவாறும் அரசன் வேட்டவாறும் கண்டுகொள்க” (தொல். புறத்திணை. கு. 16, இளம்.); “நளிகடலிருங்குட்டத்து என்னும் புறப்பாட்டினுள் அந்தணன் வேட்பித்தலும் அரசன் வேட்டலும் வந்தது” ஷே. ஷே. ஷே. 20, ந.

16. “நோற்றோர் மன்ற தோழி” துறநீ. கூசச.

புறநாணுறு மூலமும் உரையும்.

எள

மாற்றா ரென்னும் பெயர்பெற

முற்றா ராயினு மாண்டுவாழ் வோரே.¹

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை மாங்குடிகிழார் பாடியது.

இ - ள்.—பெரிய கடலின்கட் பெரிய ஆழத்திடத்துக் காற்றாற் புடைக்கப்பட்ட ²மாக்கலம் நீரைக் கிழித்து ஒடுமாறுபோலக் களிறு சென்று போர்க்களத்தை இடமகலச்செய்ய அவ்வாறு களமகலச்செய்த பார்த இடத்தின்கண் விளங்கிய இலையையுடைய வேலையேந்தி வேந்து படப் போரைக் கலக்கிப் புசுழ் பாக்க அவர்முரசைக் கொண்டு முடித் தலையை அடுப்பாகக்கொண்டு குருதிப்புனலாகிய உலையின்கண் தசையும் மூளையுமுதலாயினவற்றைப்பெய்து வீரவளையையுடைய தோளாகிய துடுப் பால் துழாவி அடப்பட்ட உணவால் அகௌத்தின்கட் களவேள்விவேட்ட

கொல்லும் போரையுடைய செழிய! அமைந்த கேள்வியையும் ஐம்புலனும் அடங்கிய விரதங்களையும் நான்கு வேதத்தையுடைய அந்தணர் சுற்றமாக வேந்தர் அதற்கேற்ப எவல் செய்ய நிலைபெற்ற வேள்வியைச் செய்து முடித்த வாய்த்தவாளினையுடைய வேந்தே! தவஞ்செய்தார், யாவர்க்குந் தெளிவாக, நின்னுடைய பகைவர்; நினக்குப் பகைவரென்னும் பெயரைப் பெற்று நின்னொடு போர்செய்தற்கு மாட்டாராயினும் அத்துறக்கத்து வாழ்வோர்.—எ - று.

களனகற்றவுமென்னும் உம்மை, அசைநிலை.

மன்னியவேள்வியென்றது, களவேள்வியொழிந்த வேள்விகளை.

செழிய! வேந்தே! ஆற்றாராயினும், ஆண்டொழ்வோராகிய நின் பகைவர் மாற்றாரென்னும் பெயர்பெற்று நோற்றாரெனக் கூட்டுக. (உச)

16 - 8. “புண்ணியம் புரிந்தோர் புகுவது துறக்க மென்னுமீ தருமறைப் பொருளே” கம்ப. நகர. 5.

1 மு. அரசன் களவேள்வி வேட்டதற்கு மேற்கோள்; நொல். புறத்திணை. கு. 17, இளம்.; “நளிகடலிருங்கூட்டத்து என்னும் புறப் பாட்டுப் பலிகொடுத்தது” ஷை. ஷை. கு. 21, ந.

2 “வங்கம்போழ் முந்நீர்” பு. வெ. 185.

(உஎ) சேற்றுவளர் தாமரை பயந்த வொண்கேழ்
நூற்றித முலரி னிரைகண் டன்ன

வேற்றுமை யில்லா *விழுத்தினைப் பிறந்து
வீற்றிருந் தோரை யெண்ணுங் காலை

5 உரையும் பாட்டு முடையோர் சிலரே
மரையிலை †போல மாய்ந்திசினோர் பலரே
புலவர் ‡பாடும் புகழுடையோர் விசம்பின்
வலவ னேவா வான லூர்தி

எய்துப வென்பதஞ் செய்வினை முடித்தெனக்

3. ‘விழுமம்’ சிறப்பாகிய குறிப்பையுணர்த்துதற்கு மேற்கோள்;
தொல். உரி. சூ. 57; சே.; ஷ. ஷ. ஷ. 55, ந.; இ. வி. சூ. 282, உரை.

1 - 4. சாதிக்கேற்ற உவமையென்பர்; தண்டி. சூ. 88, உரை;
இ. வி. சூ. 639, உரை.

5. புறநா. கசுடு: 1 - 3; “நல்லிசை நிலைஇ”, “நல்லிசை நிலைய
நனந்தலை யுலகத்து” (பதிற். கசு, அசு); “தொலையா நல்லிசை யுலக
மொடு நிற்ப”, “செல்லா நல்லிசைப் பெயரொடுநட்ட” (மலைபடு. 70, 388);
“மண்ணின்மேல் வான்புகழ் ஈட்டானும்.....சாவாவுடம்பெய்தினார்”
(தீரி. 16); “ஒருவன திரண்டி யாக்கை யூன்பயி னரம்பின் யாத்த, வருவா
மும் புகழு மென்றும் கவற்றினூழ்காத்துவந்து, மருவிய வருவ மிக்கே
ம்றைந்துபோ மற்ற யாக்கை, திருவமர்ந் துலக மேத்தச் சிறந்துபின்
னிற்கு மன்றே”, “பொன்று மிவ்வுட லின்பொருட்; டென்று நிற்குமிரும்
புக, ழின்று நீர்கழிந் தீர்களாற், குன்றின் மேற்குடை வேந்திற்கான்”
(குளா. சேயவதை. 204; ஷ. அரசியல். 226.) இவ்வடியை, “புகழ்தான்
உரையும் பாட்டுமென இருவகைப்படும்; அவற்றுள், உரைப்பார் உரைப்

பவையென எல்லார்க்குமுரிய வழக்கினையே எடுத்தாராயினும் இனம் பற்றிப் புலவர்க்கேயுரிய செய்யுளும் கொள்ளப்படும்; ப்டவே, பாடுவார் பாடுவனவெல்லாம் புகழாமென்பதூஉம் பெற்றும்” (குறள், 232) என உரைநடையாக அமைத்தருளினர் பரிமேலழகர்.

6, “மரையிலையின் மாயந்தார் பலர்” நாலடி. 359.

8. “ஊரா நற்றேர்” மணி. சு : 39.

7 - 9. புறநா. 100 : 14 - 5; “புகழுடம்பான் இவ்வுலகும் புத்தே டுடம்பான் அவ்வுலகும் ஒருங்கே எய்தாமையின் ‘புலவரைப் போற்றுது’ என்றார்; அவன் இரண்டிலகும் ஒருங்கெய்துதல், ‘புலவர் பாடும்... முடித்து’ எனப் பிறராலுஞ் சொல்லப்பட்டது; “புலவர் பாடும் புகழுடையோர்...எய்துவராதலின் துறக்கச்செலவு சொல்லவேண்டாவாயிற்று” குறள். 234, 970, பரிமேல்.

பி - ம். *விழுக்குடிப். † போன்மாயந்திகினோர். ‡ பாடுபுகழ்.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

எண்

- 10 கேட்ப லெந்தை சேட்சென்னி நலங்கிள்ளி
தேய்த லுண்மையும் பெருக லுண்மையும்
மாய்த லுண்மையும் பிறத்த லுண்மையும்
அறியா தோரையு மறியக் காட்டித்
திங்கட் புத்தே டிரிதரு முலகத்து
- 15 வல்லா ராயினும் வல்லுந ராயினும்
வருந்தி வந்தோர் மருங்கு நோக்கி

அருள வல்லையாகுமதி யருளிலர்

கொடாமை வல்ல ராகுக

கெடாத துப்பினின் பகையெதிர்ந் தோரே.

திணை - பொதுவியல் ; துறை - முதுமொழிக்காஞ்சி.

¹சோழநிலங்கிள்ளியை உறையூர் முதுகண்ணன்சாத்தனார் பாடியது.

இ - ள்.—சேற்றின்கண்ணே வளரும் தாமரைபூத்த ஒள்ளிய நிறத்தை உடைத்தாகிய நூறுகிய இதழையுடைய மலரினது நிரையைக் கண்டாற்

11 - 4. புறநா. அ-ஆம் செய்யுளின் அடிக்குறிப்பைப் பார்க்க.
“அங்கண்மா ஞாலத்தை விளக்கு மாய்கதிர்த், திங்களு மொருமுறை வளருந் தேயுமால்” கம்ப. சடாயுவுயிர். -196.

15. புறநா. இஎ: 1.

17 - 8. அருளும் கொடையுமுடையோர் தம்பகையை வெல்வாரென் பதை, “திருமகற் பெற்றெனச் செம்பொற் குன்றெனப், பெருநல் நிதி தலை திறந்து பீடுடை, யிருநிலத் திரவலர்க் கார்த்தி யின்னணஞ், செரு நிலம் பயப்புறச் செல்வன் செல்லுமே” (சீவக. 331.) என்னுஞ்செய்யுளா லும், அதனுரையில், நச்சினூர்க்கினியர் ‘அருளிலர், கொடாமை வல்லரா குக’ என மேற்கோள்காட்டியிருத்தலாலும் அறிக. இது ககரவீற்று வியக்கோள் பலர்பாலில் வருதற்கும் (நன். சூ. 337, மயிலை.), வியங் கோள் வாழ்த்துதற்பொருளில் வருதற்கும் (இ. வி. சூ. 239, உரை) மேற்கோள்.

1 இப்பாட்டின் 10-ஆம் அடியில், தலைவன்பெயர் அமைந்திருத்தல்

காண்க.

பி - ம். * அருளி.

அ0 புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

போன்ற ஏற்றத் தாழ்வில்லாத, சிறந்த குடியின்கட்பிறந்து 1 வீற்றிருந்த வேந்தரை எண்ணுங்காலத்துப் புகழும் பாட்டும் உடையோர் சிலர்; தாமரையினது இலையையொப்பப் பயன்படாது மாய்ந்தோர் பலர்; புலவரார் பாடப்படும் புகழையுடையோர் ஆகாயத்தின்கண் பாகனாற் செலுத்தப்படாத விமானத்தைப் பொருந்துவாரென்று சொல்லுவார் அறிவுடையோர், தாம் செய்யும் நல்வினையைமுடித்தென்று சொல்லக் கேட்பேன்; என்னுடைய இறைவி! சேட்சென்னி! நலங்கிள்ளி! வளர்ந்த தொன்று பின் குறைதலுண்டாதலும், குறைந்ததொன்று பின் வளர் தலுண்டாதலும், பிறந்ததொன்று பின் இறத்தலுண்டாதலும், இறந்த தொன்று பின் பிறத்தலுண்டாதலும் கல்விமுகத்தான் அறியாத மடவோரையும் அறியக்காட்டித் திங்களாகிய தெய்வம் இயங்குகின்ற தேயத்தின் கண் ஒன்றை மாட்டாராயினும் வல்லாராயினும் வறுமையான் வருத்த முற்று வந்தோரது உண்ணாத மருங்கைப் பார்த்து அவர்க்கருளி வழங்க வல்லையாகுக; அருளிலராய்க் கொடாமையை வல்லராகுக, கெடாத வலியையுடைய நினக்குப் பகையாய் மாறுபட்டோர்.—எ - று.

தூற்றிதழலரின் நிரைகண்டன்ன உரையும் பாட்டும் உடையோர் சிலரென இயையும்.

நிரைகண்டன்ன விழுத்திணையென்றுரைப்பினும் அமையும்.

அருளில் கொடாமவல்லராகுக வென்றதனாற் பயன், அவை
புடையோர் தத்தம் பகைவரை வெல்வாராதலால், பகையெதிர்த்தோர்
அவை இலராக வென்பதாம்.

செய்வினைமுடித்து வானவூர்தி எய்துபவென இயையும். (உ௭)

¹வீற்றிருத்தல் - கவலையின்றியிருத்தல்; “வீற்றிருந் தவருங்
கற்றார்” (சீவக. 1676); “தமிழ்ப்புலவ, ராய்க்கேட்க வீற்றிருக்க லாம்”
திருவள்ளுவமாலை, 16.

(உ௮) சிறப்பில் சிதடு முறுப்பில் பிண்டமும்
கூனுங் குறஞ் சூமுஞ் செவிடும்
மாவ் மருளு முளப்பட வாழ்நர்க்
கெண்பே ரெச்ச மென்றிவை யெல்லாம்

2. மு. சிலப். இ : 118; மணி. கட : 97.

1 - 4. “கூனெடு வெதிரே பங்கு குருமபே ருமை யானே, ருமை
தடைந்த புன்மை யாக்கையோ டொழியு மம்மா” (கந்த. பாணுகோபன்

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

அக

5 பேதைமை யல்ல தூதிய மில்லென

முன்னு மறிந்தோர் கூறின ரின்னும்
அதன்றிற மத்தையா னுரைக்க வந்தது
வட்ட வரிய செம்பொறிச் சேவல்
ஏனல் காப்போ ருணர்த்திய கூடம்

10 கானத் தோர்நின் றெவ்வர் றீயே

புறஞ்சிறை மாக்கட் கறங்குறித் தகத்தோர்
புய்த்தெறி கரும்பின் விடுகழை தாமரைப்
பூம்போது சிதைய வீழ்ந்தெனக் கூத்தர்
ஆடுகளங் கடுக்கு மகநாட் டையே

15 அதனால், அறனும் பொருளு மின்பமு மூன்றும்
ஆற்றும் பெருமரின் செல்வம்

ஆற்றா மைந்நிற் போற்றா மையே.

நீணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—மக்கட்பிறப்பிற் சிறப்பில்லாத குருடும், வடிவில்லாத தசைத்திராளும், கூனும், குறளும், ஊழும், செலிடும், மாவும், மருளும் உளப்பட உலகத்து உயிர்வாழ்வார்க்கு எட்டுவகைப்பட்ட பெரிய எச்ச

வதை. 24); “குறளொடு செவிடு மூங்கை கூன்மருள் குருடு மாவே, உறுமுறுப் பில்லாப் பிண்ட மோதிய வெண்மெய் யெச்சம்” துடாமணி.

கஉ : 94.

10. “சூழிருஞ் சடைக டாங்கிச் சுடர்முடி துறந்து கான்போய், வீழ்சரு கருந்தி றீவிர் மெய்த்தவம் புரிதல் வேண்டி” நைடதம், போர் புரி. 3.

12. புய்த்தல்: “புய்ந்துகால் போகி” (களவழி. 39); “கோடுபுய்க் கல்லா துழக்கு நாடகேள்” (கலி. ௩௮); “கோட்டினிற் குத்திக் குடர் புய்த் துறுத்து” மணி. ௧௩ : 47.

13. பூ என்பது பொலிவினை உணர்த்தலால் ‘பூம்போது’ பண்புத் தொகையுள் அடங்குமென்பர்; நன். கு. 397, மயிலை.

12 - 4. “நீலத் தன்ன பைம்பயிர் பிசைதொறும், வெள்ளி யன்ன வொள்வீ யுதிர்ந்து, சரிமுகிழ் முசுண்டையொடு முல்லை தாஅய், மணி மருணெய்த லுறழக் காமர், துணிநீர் மெல்லவற் றெய்யிலொடு மலர, வல்லோன் றைஇய வெறிக்களங் கடுப்ப” (மதுரை. 279 - 84); “பல்லிதழ் தாஅய், வெறிக்களங் கடுக்கும் வியலறை” மலைபடு. 149 - 50.

11

௨௨ புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

மென்று சொல்லப்பட்ட இவையெல்லாம் பேதைத்தன்மையையுடைய பிறப்பாவதல்லது இவற்றாற் பயனில்லையென முற்காலத்தும் அறிந்தோர் சொன்னார்; இன்னமும் அவ்வுத்தியத்தின் பாகுபாட்டை யான் சொல்ல வந்தது, வட்டமாகிய வரியையுடைத்தாகிய செம்பொறியையுடைய காட்டுக்கோழிச்சேவல் தினைப்புனங் காப்போரைத் துயிலுணர்த்துவதாகக் கூவும் காட்டின்கண் உள்ளோர், நின்னுடைய பகைவர்; நீதான் வேலிப்புறத்து நின்று வேண்டிய மாக்கட்டு அறத்தைக் கருதி, அகத்துள்ளோர்தாம் பிடுங்கியெறியும் கரும்பாகிய போகடப்பட்ட கழை வாவி யகத்துத் தாமரையினது பொலிந்த பூச் சிதற வீழ்ந்ததாக, அது கூத்தர் ஆடுகளத்தையொக்கும் உள்ளாகிய நாட்டையுடையை; ஆதலான், அறனும்

பொருளும் இன்பமும் என்னப்பட்ட மூன்றும் செய்வதற் குதவும் பெரும! நினைது செல்வம் உதவாதொழிதல் நின்னைப் பாதகாவாமை.—எ - று.

பிண்டமென்பது, மனைபோலப் பிறக்குமது. மாவென்பது, விலங்கு வடிவாகப் பிறக்குமது. மருளென்பது, அறிவின்றியே மயங்கியிருக்கு மது.

ஊதியமென்பது, அறம்பொருளின்பங்களை; அன்றி அறமென் பாரும் உளர்.

நிற்போற்றாமையென்ற கருத்து, சிதடுமுதல் அறிவின்மை பிறப் பொடு கூடாதவாறுபோல நின்செல்வமும் அறமுதலியன செய்தற்கேற் றிருப்பச் செய்யாமையாகிய அறிவின்மை, மக்கள் யாக்கையிற் பிறந்தும் பயனில்பிறப்பாகப் பண்ணுதலால் நினக்கு வரும் பொல்லாங்கைப் போற்றாமையென்பதாம்.

கானத்தோர் நிற்பகைவரென்றவதனாற் பகையின்மை 'தோற்றி' நின்றது.

மாவும் மருளும் உளப்படச் சிதடுமுதலாகப் பிறப்பொடுகூட்டப்படாத பெரிய எச்சமெனப்பட்ட எட்டுமெனக் கூட்டியுரைப்பினும் அமையும்.

இஃது அறஞ்செய்யாதானே அறஞ்செய்கவெனக் கூறியவாறு.

அதன்திறமென்பதற்கு அப்பேதைமையென்றாக்கி, அஃது உண்டா னால் வரும் பொல்லாங்கும், அதபோனால் வரும் நன்மையுமென்றுரைப் பாரும் உளர்.

(உஅ)

(உக) அழல்புரிந்த வடர்தாமரை

ஐதடர்ந்த னுற்பெய்து

புனைவினைப் பொலிந்த *பொலநறுந் தெரியல்

பாறுமயி ரிருந்தலை பொலியச் சூடிப்

5 பாண்முற் றுகநின் னாண்மகி ழிருக்கை

பாண்முற் றெழிந்த பின்றை மகளிர்

தோண்முற் றுகநின் சாந்துபுல ரகலம், ஆங்க

முனிவின் முற்றத் தினிதுமுர சியம்பக்

கொடியோர்த்தெறுதலுஞ் செவ்வியோர்க்களித்தலும்

10 ஒடியா முறையின் மடிவிலை யாகி

நல்லத னலனுந் தீயதன் றீமையும்

இல்லை யென்போர்க் கினனா கிலியர்

நெல்விளை கழனிப் படுபுள் ளோப்புநர்

ஒழிமடல் விறகிற் கழிமீன் சுட்டு

15 வெங்கட் டொலைச்சியு மமையார் தென்கின்

இளநீ ருதிர்க்கும் வளமிகு நன்னாடு

பெற்றன ருவக்குநின் படைகொண் மாக்கள்

பற்றா மாக்களிற் பரிவுமுந் துறுத்துக்

கூவை துற்ற நாற்காற் பந்தர்ச்

3. பொல்லமென்னுஞ் சொல் பிறகணத்து மகரங்கெட்டு முடிந

லுக்கு மேற்கோள்; தொல். புள்ளிமயங்கு. கு. 61, ந.

5. நாண்மகிழிருக்கை - காலையில் யாவரும் தன்னைக் காணும்படி

காட்சிக்கு எளியனாய் வீற்றிருக்கை; இது நாளவையென்வுங் கூறப்படும்; புறநா. ௨௪ : 3; ௧௨௬ : 1.

1 - 5. புறநா. ௧௧ : 11 - 7, அடிக். ௩௧௧ : 14 - 5; ௩௧௪ : 1 - 3; "எரியகைந் தன்ன வேடி ருமரை, சுரியரும் பித்தை பொலியச் சூட்டி, தூலின் வலவா துணைக்கரின் மாலை, வாலொளி முத்தமொடு பாடினியணி" பொருந. 159 - 62, அடிக்.

11 - 2. இல்லையென்போர் - நாஸ்திகர்; இவ்வடிகளை, 'சிறியவின மாவது நல்லத னலனுந் தீயதன் நீமையு மில்லென்பாரும். : உன்னிட்ட குழு' (குறள். ௪௬ - ஆம் அதிகார அவதாரிகை) என உரைநடையாக அமைத்தனர் பரிமேலழகர்; 'அறிவாவது: நல்லதனலனுந் தீயதன் நீமையு முள்ளவாறுணர்தல்' நோல். பொருளியல், சூ. 53, ந.

15. புறநா. ௨௪ : 5.

19. கூவை - மஞ்சளைப்போல்வதொரு புத்தல்; இது தென்னாட்டுள்ள டி - ம். *பொலனறுந்.

அசு புறநாணறு மூலமும் உரையும்.

20 சிறுமனை வாழ்க்கையி னொரீஇ வருநர்க்
குதவி யாற்று நண்பிற் பண்புடை
ஊழிற் றுகநின் செய்கை விழவிற்
கோடியர் நீர்மை போல முறைமுறை
ஆடுநர் கழியுமில் வுலகத்துக் கூடிய

25 நகைப்புற னுகநின் சுற்றம்

இசைப்புற ஞகநீ யோம்பிய பொருளே.

நீனையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—எரியால் ஆக்கப்பட்ட தகடாகச் செய்த தாமரைப்பூவுட
னே ஐதாகத் தட்டிக் கம்பியாகச்செய்த தூலின்கண்ணையிட்டு அலங்
கரித்த தொழிலாற் பொலிந்த பொன்னானியன்ற நல்லமாலையைப் பாறிய
மயிரையுடைய கரியதலை பொலிவுபெறச் சூழிப் பாண்சுற்றம் சூழ்வதாக,
நினது நாட்காலத்து மகிழ்ந்திருக்கும் ஒலக்கம்; பாண்சுற்றம் சூழலொழிந்த
பின்னர் நினது உரிமைமகளிருடைய தோள் சூழ்வதாக, நின் சாந்து
புலர்ந்த மார்பம்; எப்போதும் வெறுப்பில்லாத அலங்காரத்தையுடைய
கோயின்முற்றத்தின்கண்ணே இனிதாக முாசு ஒலிப்பத் தியோரைத்
தண்டஞ் செய்தலும் நடுவுநிலையையுடையோர்க்கு அருள்பண்ணுதலு
மாகிய இடையருத் முறைமையாற் சோம்புதலையுடைய யல்லையாகி
நல்வினையினது நன்மையும் தீவினையினது தீமையும் இல்லைபென்று
சொல்லுவோர்க்கு இனமாகாதொழிவாயாக; நெல்விளைந்த வயலிடத்து
தாகிய புள்ளை ஓட்டுவார் வீழ்ந்த பனங்கருக்காகின்ற விறகாற் கழிக்கண்
மீனைச் சுட்டு அதனுடனே வெய்ய மதுவை உண்டுதொலைத்தும் அமை
யாராய்த் தென்கினது இளநீரை உதிர்க்கும் செல்வமிக்க நல்லநாட்டைப்
பெற்று மகிழும் நின்னுடைய படைக்கலம்பிடித்த மாந்தர் நின்னுடைய

மலைப்பக்கங்களிற் காணப்படுகின்றது; “நூரெடு குழீஇயின கூவை”
(மலைபடு. 137); “பொலிகூவை” மதுரை. 142.

23 - 4. “கூத்தாட் டவைக்குழாத் தற்றே பெருஞ்செல்வம்,
போக்கு மதுவிளிந் தற்று” (குறள். 332) என்பது இவ்வழிகளுடன்
ஒப்பிடற் பாலது.

22 - 4. விழாக்காலத்துக் கூத்தர்கள் வருதலும் அது முடிந்தபின்பு
அவர்கள் வேறிடஞ் செல்லுதலும், “அரா அ யாண ரகன்றலைப் பேரூர்ச்,
சாறுகழி வழிநாட் சோறுகசை யுரது, வேறுபுல முன்னிய விரகறி
பொருந்” (பொருந. 1 - 3) என்பதனாலும் அறியப்படும்.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

அரு

பகைவரைப்போல இரக்கத்தை முன்னிட்டுக்கொண்டு

கூவையிலையால்

வேயப்பட்ட நான்கு காலையுடைய பந்தராகிய சிறிய இல்லின்கண் வாழும்
வாழ்க்கையினின்று நீங்கி நிற்பால் வருவார்க்கு உதவ்செய்யும் நட்போடு
கூடிய குணத்தையுடைய முறைமை யுடைத்தாக, நினது தொழில்;
விழுவின்கண் ஆடும் கூத்தரது வேறுபட்ட கோலம்போல அடை

வடைவே தோன்றி இயங்கி இறந்துபோகின்ற

இவ்வுலகத்தின்கண்

பொருந்திய மகிழ்ச்சியிடத்தாக, நின்னுடைய கிளை; புகழிடத்தாக,
நீ பாதுகாத்த பொருள்.—எ - று.

நின் நாண்மகிழிருக்கை பாண்முற்றுக்; அதன்பின் அகலம்
தோள் முற்றுக்; நீ மடிவிலையாய் இனனாகாதொழிவாயாக;
நின் பற்றுமாக்களைப் போல முற்காலத்துச் சிறுமனை வாழும்
வாழ்க்கையின்நீங்கி இப்பொழுது நின்னாடு பெற்று உலக்கும் நின்
படைகொண்மாக்கள் வருநர்க்கு உதவி யாற்றும் நண்போடுகூடிய
பண்புடைத்தாகிய முறைமையையுடைத்தாக, நின் செய்கை;
நகைப்புறனாக நின் சுற்றம்; இசைப்புறனாக நீ ஓம்பிய பொருளெனக்
கூட்டுக.

சுரீஇ (20) யென்பதனை ஒருவனெனத் திரிப்பினும் அமையும்.
நறுமை பொன்னிற்கு இன்றெனினும் தெரியற்கு
அடையாய் நின்றது; நன்மையுமாம்.

ஆங்க: அசை.

நகைப்புறனாகவென்று உரைப்பாரும் உளர்.

இதனாற் சொல்லியது: ட்டைகொண்மாக்களும்

முறைமுதலாயின

தப்பாமற் செய்து இன்புற்றிருக்கும்படி

சிறப்புச்செய்யவேண்டிமென்ப

காயிற்று.

(உசு)

1“ஆடுங் கூத்திய ரணியே போல, வேற்றோ ரணியொடு
வந்தி ரோவென ” (மணி. கஉ : 51- 2); “ஆடுங் கூத்தர்போ
லாருய் ரொருவழி, கூடிய கோலத் தொருங்குநின் றியலாது”
(சிலப். உஅ : 165 - 6) என்பவை இங்கே கருதற்குரியன.

(௩௦) செஞ்ஞா யிற்றுச் செலவுமஞ் ஞாயிற்றுப்
பரிப்பும் பரிப்புச் சூழ்ந்தமண் டிலமும்
வனிதிரி தரு திசையும்
வறிது நிலைஇய காயமு மென்றிவை

4. ஆகாயமென்பது முதற்குறைந்தமைக்கு மேற்கோள்;
நீன். கு. 268, மயிலை.

அசு புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

- 5 சென்றளந் தறிந்தோர் போல வென்றும்
இளைத்தென் போரு முளரே யனைத்தும்
அறிவறி வாகாச் செறிவினை யாகிக்
களிறுகவு ளடுத்த வெறிகற் போல
ஒளித்த துப்பினை யாதலின் வெளிப்பட
10 யாங்கனம் பாடுவர் புலவர் கூம்பொடு
*மீப்பாய் களையாது மிசைப்பரந் தோண்டாது
புகாஅர்ப் புகுந்த பெருங்கலந் தகாஅர்
இடைப்புலப் பெருவழிச் சொரியும்

கடற்பலி ஞாத்த நாடுகிழ வோயே.

நீணை - பாடாண்டிணை; துறை - இயன்மொழி.

அவுணை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—செஞ்ஞாயிற்றினது வீதியும், அஞ்ஞாயிற்றினது இயக்கமும், அவ்வியக்கத்தாற் சூழப்படும் பார்வட்டமும், காற்றியங்கும் திக்கும், ஓர் ஆதாரமுமின்றித் தானே நிற்கின்ற ஆகாயமும் என்று சொல்லப்பட்ட இவற்றை ஆண்டாண்டுப் போய் அளத்தறிந்தவர்களைப்போல நானும் இத்துணையளவை உடையனவென்று சொல்லும் கல்லியையுடையோருமுளர்; அப்பெரியோர் அச்செலவுமுதலாயின அறியும் அறிவாலும் அறியாத அடக்கத்தையுடையயாகி யானை தன் கதுப்பின்கண் அடக்கியு ஏறியுங் கல்லைப்போல மறைத்த வலியையுடையயாதலான், நின்னை வினங்க எப்பரிசு பாடுவர் புலவர்? கூம்புடனே மேற்பூரிக்கப்பட்ட பாயை மாற்றாமல் அதன் மேற்பாரத்தையும் பறியாமல் ஆற்றுமுகத்துப் புரு

1-6. புறநா. ௨0 : 1 - 5 ; “நிலநீர் வளிவிசம் பென்ற கான்கின், அளப்பரி யையே” பதிற். ௧௪ : 1 - 2.

8 - 9. “தாய்ந்தெறி கடுங்கற் றன்னைக் கவுட்கொண்ட களிறு போல, ஆய்ந்தறி வுடைய ராகி யருளொடு வெகுளி மாற்றி, வேந்தர்தாம் விழைப வெல்லாம் வெளிப்படார் மறைத்தல் கண்டாய்” (கீவக. 2910) என்பதும், “களிறுகவு ளடுத்த வெறிகற் போல, ஒளித்த துப்பினை என்றார் பிறரும்’ (ஹை. ஹை. உரை) என இவ்வடிகளை நச்சினூர்க்கினியர் மேற்கோள் காட்டியிருத்தலும், “வேற்றுவு னெறிந்த கல்லைக், காந்தியங் கந்த தாகக் கவுட்கொண்ட களிறு போலச், சேந்தவ ருரைத்த மாற்றஞ் சிந்தையு ளடக்கி வைத்து, காந்தகக் கிழவர் கோமா னயந்தெரி மனத்த னாண்” (குளா. சேவகதை. 94) என்பதும் இங்கே அறியத்தக்கவை.

11. மீமுன் வலிமிக்கதற்கு மேற்கோள்; நன். கு. 177, மயிலை.

புறநாணுறு மூலமும் உரையும்.

௨௭

பெரிய மரக்கலத்தைப் பாதவரும் அளவருமுதலாகிய தகுதியில்லா
தோர் தம்புலத்திற்கு இடையாகிய பெருவழிக்கண்ணே சொரியும்
கடலால்வரும் பலபண்டத்தையுடைய நாட்டையுடையோய் !—எ - று.

செலவென்றது, செல்லப்படும் வீதியை.

பரிப்பென்றது, இத்துணை நாழிகைக்கு இத்துணையோசனை செல்லு
மென்னும் இயக்கத்தை.

பாய் களையாது பரந்தோண்டாதென்பதனால், துறைநன்மைகூறிய
வாரும்.

பெருங்கலத்தினின்றென ஐந்தாவதாக உரைப்பினும் அமையும்.

துப்பினையாதலிற் புலவர் யாக்கனம் பாடுவெனக் கூட்டுக. (௩௦)

(௩௧) சிறப்புடை மரபிற் பொருளு மின்பமும்
அறத்து வழிப்பேஉந் தோற்றம் போல
இருகுடை பின்பட வோங்கிய வெருகுடை
உருகெழு மதியி னிவந்துசேண் விளங்க
5 நல்லிசை வேட்டம் வேண்டி வெல்போர்ப்
பாசறை யல்லது நீயொல் லாயே

தமிழக மழுங்க மண்டி யொன்றார்
கடிமதில் பாயுநின் களிநடங் கலவே

1 - 2. குறள், ச - ஆம் அதிகாரத்தின் அவதாரிகையில் இவ்
வடிகள் மேற்கோளாகப் பரிமேலழகரார் காட்டப்பட்டுள்ளன.

3 - 4. கலி. ௧00 : 3 - 4.

1 - 4. “குன்றுயர் திங்கள்போற் கொற்றக் குடையொன்று,
நின்றுயர் வாயிற் புறநிலைப் - ஒன்றார், விளங்குருவப் பல்குடைகள்
வெண்மீன்போற் றேன்றித், துளங்கினவே தோற்றந் தொலைந்து”
பெரும்பொருள்விளக்கம்.

5. வேட்டம் - விரும்புதல்; புறநா. ௨௧௪ : 6.

5 - 6. “வென்றே புகழ்புனை வேலண்ண லேயிந்த வெற்பினுள்ள,
தன்றே யெனினு மரிவையை யானடி வீழ்ந்திறைஞ்சி, யின்றே திருத்தி
யிருந்தழை வாங்குவ னின்றைக்குரீ, சென்றே வருக சிறுகான் முடியுநின்
சிந்தனையே” அம்பிகாபதி. 117.

அஅ

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

போரெனிற் புகலும் புனைகழன் மறவர்

10 காடிடைக் கிடந்த நாடுநனி சேய

செல்வே மல்லே மென்றார் கல்லென்

விழவுடை யாங்கண் வேற்றுப்புலத் திறுத்துக்

குணகடல் பின்ன தாகக் குடகடல்

வெண்டலைப் புணரிநின் மான்குளம் பலைப்ப

15 வலமுறை வருதலு முண்டென் றலமந்து

*நெஞ்சநடுங் கவலம் பாயத்

துஞ்சாக் கண்ண வடபுலத் தரசே.¹

திணை - வாகை; துறை - அரசவாகை; மழபுலவஞ்சியுமாய்.

அவனைக் கோலூர்கிழார் பாடியது.

இ - ள்.—சிறப்புடைமுறைமையாற் பொருளும் இன்பமும் அறத் தின்பின்னே தோன்றும் காட்சிபோலச் சேரபாண்டியருடைய இரண்டு குடையும் பின்னாக ஓங்கிய நினது ஒன்றாகிய வெண்கொற்றக்குடை நிறம்

9. வீரர்கள் போரின்கண் மிக்க விருப்பமுடையவரென்பது, புறநா.

கஅ: 11 - 3, அக: 7 - 9, என்பவற்றாலும், “மண்டமர் நசையொடு கண்படை பெறுஅது” (முல்லை. 67), “செருவேட்டிச் சிலைக்குஞ் செங்க ண்டவர்” (அகநா. கடுஎ: 4), “உறினுயி ரஞ்சா மறவ ரிறைவன், செறினுஞ்சீர் குன்ற விலர்” (குறள். 778) என்பவற்றாலும், ‘போர்பெற் றறியாமையின், அது பெற்றால் அரசன்றிப்பினும் நில்லாரென்பதாம்; பிறரும், ‘போரெனிற்புகலும் புனைகழன் மறவர்’ என்றும்.....கூறினார்’ என்னும் பரிமேலழகருரையாலும் விளங்கும்.

14. புறநா. உ: 10, அடிக்.

15. “வங்க மறிகடல் சூழெழு பார்வலம் வந்தமனுசுல சோழனை”
வி. பா. 17 - ஆம் போர். 66.

17. “பகைமுக ஆரிற் துஞ்சலோ விலளே” (குறள். உகஉ: 8.)
உயர்திணை அஃறிணையாகக் கூறப்பெற்ற வழுவமைதிக்கு
மேற்கோள்; நள். வி. கு. 410.

16 - 7. 'நெஞ்சநடுங் கவலம்.....அரசே: அஃது அரசியற்
றன்மையை யுணர்த்தற்பாலது அத்தன்மையையுடைய மக்களைபுணர்த்தி
உயர்திணையாய் ஈண்டு அஃறிணையான் முடிதலின் வழுவாயிற்று
இவ்வாறு வருவனவும் பிறவும் அமைத்துக்கொள்க' நன். கு. 409, மயிலே.

1ழ. வஞ்சித்திணைஞ்ஞரிய இயங்குபடையாவமென்னும் துறைக்கு
மேற்கோள்; தோல். புறத்திணை. கு. 7, இளம்.; ஷ. ஷ. கு. 8, ந.

பு - ம். * நெஞ்சநடுங்கியவலம், நடுங்கவவலம்.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

அச்சு

பொருந்திய கலைநிறைந்த திங்கள்போல ஒங்கிச் சேய்மைக்கண்ணே
விளங்க நல்ல புகழ்வேட்கையை விரும்பி வெல்லும்போரினைச்செய்யும்
வீட்டின்கண்ணே யிருத்தலல்லது நின்நகரின்னகண் இருத்தலை உடம்படாய்
நீ; கோட்டினது துணைமுகந் தேய மடுத்தப் பகைவாது காவலை
யுடைய மதிலைக் குத்தும் சின்னுடைய யானைகள் அடங்கா; பூசலென்று
கேட்பின் விரும்பும் அணிந்த வீரக்கழலையுடைய மறவர், காடு நடுவே
கிடந்த நாடு மிகவும் தூரியவாதலால், யாம் போவேமல்லேமென்று
கருதார்; ஆதலான், ஓசை உண்டான விழாவினையுடைய அவ்விடத்துப்
பகைப்புலத்தின்கண்ணே தங்கிவிட்டிக் கீழ்கடல்பின்னதாக மேல்கடலி
னது வெளிய தலையையுடைய திரை நினது குதிரையினது குளம்பை
யலைப்ப வல்லமாக முறையே வருதலுமுண்டாமென்று சுழன்று நெஞ்சம்
நடுங்கும் அவலம் பாப்பத் துயிலாத கண்ணையுடையவாயின, 'வட
நாட்டுள்ள அரசுகள்.—எ - று.

அவம் பாபவென்பது உமாம்.

(ருக)

(௩௨). கடும்பி னடுகல நிறையாக நெடுங்கொடிப்

பூவா வஞ்சியுந் தருகுவ னென்றே

வண்ண நீவிய வணங்கிறைப் பணைத்தோள்

ஒண்ணுதல் விறலியர் பூவிலை பெறுகென

5 மாட மதுரையுந் தருகுவ னெல்லாம்

2. “பூவா வஞ்சியிற் பூத்த வஞ்சி, வாய்வா ணெடுத்தகை மணிமுடிக் கணித்து” (சிலப். உசு: 50 - 51); “பூத்த வஞ்சி பூவா வஞ்சியிற், போர்த்தொழிற் றுனை குஞ்சியிற் புனைய” மணி. உசு: 78 - 9.

3. “வணங்கிறைப் பணைத்தோள்” குறுந். கசுச.

5. “மாடமலி மறுகிற் கூடல்” (முருகு. 71); “மாடம் பிறங்கிய மலிபுகழ்க் கூடல்” (மதுரை. 429); “மாடக் கூடல்” (பரி. உ0: 106); “மாட மதுரை”, “மாட மதுரையும்” (சிலப். பதி. 20, அ: 3, க: 76, கடு: 112); “நான்மாடக் கூடன் மகளிரு மைந்தரும்” (கலி. கூஉ) என்பதும், “நான்கு மாடங் கூடலின் நான்மாடக்கூடலென்றாயிற்று; அவை திருவாலவாய், திருநள்ளாறு, திருமுடங்கை, திருநடுஞர்; இனி, கன்னி, கரியமால், காளி; ஆலவாயென்றுமாம்” என்னும் அதன் விசேடவுரையும், “அம்புத நால்களா னீடு கூடல்” (திருநள்ளாறும் திருவாலவாயும்; தே.) என்னுந் திருவாக்கும், “மதிமலி புரிசை மாடக் கூடல்” (திருமுகப் பாசுரம்) என்பதும், “சசனார் மகிழ்ந்த தானம்” (திருவால. கக்ர. 12)

பாடுகம் வம்மினோ பரிசின் மாக்கள்

தொன்னிலக் கிழமை சுட்டி னன்மதி
வேட்கோச் சிறுஅர் தேர்க்கால் வைத்த

பசுமட் குருஉத்திரள் போலவவன்
10 கொண்ட குடுமித்தித் தண்பனை நாடே.

தினை - பாடாண்டினை; துறை - இயன்மொழி.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—நமது சுற்றத்தினது அடுகலத்தை *நிறைக்கும் பொருட்டு
விலையாக னெடிய துகிற்கொடியினையுடைய பூவாத வஞ்சியையும்
தருகுவன்; நிறமுடைய கலவை பூசப்பட்ட வளைந்த சந்தினையுடைய
முன்கையினையும் வேய்போன்ற தோளினையும் ஒள்ளிய துதலினையு
முடைய விறலியர் பூலிற்கு விலையாகப் பெறுகவென்று மாடத்தையுடைய
மதுரையையும் தருகுவன்; ஆதலால், யாமெல்லாம் அவனைப் பாடுவேமாக
வாரீர் பரிசின்மாக்கள்! பழைய நிலவுரிமையைக் குறிப்பின், நல்ல
அறிவையுடைய குயக்குலத்தினையோர் கலம் வளைதற்குத் திகிரிக்
கண்ணோ வைத்த பச்சைமண்ணாகிய கனத்த திரள்போல அவன் கருத்
திற்கொண்ட முடிபையுடைத்து, இக்குளிர்த் மருதநிலத்தையுடைய
நாடு.—எ - று.

பூவாவஞ்சியென்றது, கருவூர்க்கு வெளிப்படே.

1 ஒன்றோவென்றது, எண்ணிடைச்சொல்.

தேர்க்காலென்றது, தேர்க்கால்போலும் திகிரியை.

அவன் கொண்ட குமிழ்த்து, இந்நாடு; ஆதலால், வஞ்சியையுந்
தருகுவன்; மதுரையைந் தருகுவன்; ஆதலால், பரிசின்மாக்கள் !
நாமெல்லாம் அவனைப் பாடுகம் வம்மினோவெனக் கூட்டுக.

தொன்னிலைக்கிழமையென்று பாடமோதுவாருமுள். (௩௨)

என்பது முதலிய திருவிருத்தங்கள் நான்கும், “கன்னிதிரு மால்காளி
யீசன் தாக்குந் கடிமதில்கூழ் மாமதுரை” (ஷே. பயன்முதலியன. 5)
என்பதும் இங்கே கவனிக்கத்தக்கவை.

5-6. “உரைப்பா ருரைப்பவை யெல்லா மிரப்பார்க்கொன், நீவார்மே
னிற்கும் புகழ்” (குறள். 232) என்பதனாலும் அதற்குப் பரிமேலழகர்
எழுதிய உரையாலும் ஈவார் புகழப்படுதல் அறியலாகும்.

9. சீலக. 786, ந. மேற்.

1“பொய்படு மொன்றோ” குறள், 836.

பு - ம். * நிறைக்கும் பொருளாக.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

சுருதி

(௩௩) கானுறை வாழ்க்கைக் கதராய் வேட்டுவன்
மான்றசை சொரிந்த வட்டியு மாய்மகள்
தயிர்கொடு வந்த தசம்பு நிறைய
ஏரின் வாழ்நர் பேரி லரிவையர்

5 குளக்கீழ் விளைந்த களக்கொள் வெண்ணெல்

முகந்தனர் கொடுப்பவுகந்தனர் பெயரும்
தென்னம் பொருப்ப னன்னாட் டிள்ளும்

ஏழெயிற் கதவ மெறிந் துகைக் கொண்மிநின்

பேழ்வா யுழுவை பொறிக்கு மாற்றலை

10 பாடுநர் வஞ்சி பாடப் படையோர்

தாதெரு மறுகிற் பாசறை *பொலியப்

2. வட்டி - கடகப்பெட்டி; ஆவது பனை அகணியாற்செய்த
பெரிய பெட்டி; “ஊனார் வட்டியர்” (மலைபடு. 152.) ஆய் - இடைச்
சாதி; சீவக. 426, ந.

5. சீவக. 355; நாலடி. 191; நான்மணி. 83.

6. பலர்பாற்படர்க்கை வினையுற்று வினையெச்சமானதற்கு
மேற்கோள்; நன். சூ. 350, மயிலே.; நன். சூ. 351, வி.

1 - 6. “முள்ளெயிற்றுப் பாண்மக ளின்கெழுது சொரிந்த, வகன்
பெரு வட்டி நிறைய மனையோ, ளரிகாற் பெரும்பயறு நிறைக்கு மூர்”,
“விலைவல் பாண்மகன் வாலெயிற்று மடமகன், வராதுல் சொரிந்த வட்டி
யுண் மனையோள், யாண்டுகழி வெண்ணெ னிறைக்கு மூர்” ஐங்குறு.
சஎ, சஅ.

7. மு. புறநா. உகடு : 6.

8. ஏழெயிற்கதவம் - (பகைவருடைய) ஏழுமதிலின்கணுள்ள
கதவுகள்; பாண்டிகாட்டில் ஏழுபொன்கோட்டையென்று ஒருருளது;
சிவகங்கையைச் சார்ந்தது; அஃது இங்கேகூறிய ஏழெயிலிருந்த இடமாக

ஊசிக்கப்படுகின்றது; இந்தவூர், பல சிற்றாண்கள் வாய்ந்திருந்ததாக இந்நூல் உக - ஆவது செய்யுளிற் கூறப்பட்டுள்ள காளப்பேருக்குச் சமீபமாக இருத்தல் இக்கருத்தை ஒருவாறு வலியுறுத்தும்.

9. பகைவருடைய இடங்களைக் கைப்பற்றியவுடன் அவற்றில் அவர்களுடைய முத்திரைகளைச் சிதைத்துத் தம்முடைய பொறிகளை அமைப்பது மாபு.

11. புறநா. கூகக : 3, அடிக். “தாதெருத் ததைந்த முற்றம்” மலைபடு. 531.

டி - மீ. * மலிய.

கூஉ

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

புலராப் பச்சிலை யிடையிடுபு தொடுத்த
மலர்மா மாலைப் பந்துகண் டன்ன
ஊன்சோற் றமலை ப்ாண்கடும் பருத்தும்

15 செம்மற் றம்மரின் வெம்முனை யிருக்கை
வல்லோன் றைஇய வரிவனப் புற்ற

அல்லிப் பாவை யாடுவனப் பேய்ப்பக்
காம விருவ ரல்லதி யாமத்துத்

தனிமகன் வழங்காப் பனிமலர்க் காவின்

20 ஒதுக்கின் றிணிமணற் புதுப்பூம் பள்ளி
வாயின் மாடந்தொறு மைவிடை வீழ்ப்ப
நீயாங்குக் கொண்ட விழவினும் பலவே.

தீனை - வாகை; துறை - அரக் வாகை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—காட்டின்கண்ணே தங்கும் வாழ்க்கையையுடைய சினம் பொருந்திய நாயையுடைய வேட்டுவன் மானினது தசையைச் சொரிந்த கடகமும் இடைமகள் தவிர்தொண்டுவந்த யிடாவும் நிறைய வரானுழுது உண்டு வாழ்வாரது பெரிய மனையின்கண் மகளிர் குளத்துக்கீழ் விளைந்த களத்தின்கட் கொள்ளப்பட்ட வெண்ணெல்லை முகந்துகொடுப்ப உவந்து மீளும் தென்றிசைக்கட் பொதியின்மலையையுடைய பாண்டியனது நல்ல நாட்டுள்ளும் ஏழாகிய அரணின்கட் கதவத்தை யழித்துக் கைக்கொண்டு நினது பெரிய வாயையுடைய புலியைப் பொறிக்கும் வலியை ; ஆதலான் நின்னைப்பாடும் புலவர் நினது மேற்செல்வைப் பாடப் படைக்கலத்தினையுடையோர் தாதாகிய எருப்பொருந்திய மறுகினையுடைய பாசறைக்

12. 'செய்பு' என்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சம் வினைமுதல் கொண்டதற்கு மேற்கோள் ; நள். மயிலே. சூ. 343 ; நள். வி. சூ. 344.

13. "மாலைப் பந்தும் மாலை யு மேந்தி" சீவக. 2928.

12 - 3. புறநா. உக : 3.

14. புறநா. 'கஎஎ : 14 - 5; "கோழுன்குறைக் கொழுவல்லி" மதுரை. 141.

'ஊண்மலைச் செருகுடி' (அலி. 10) என்பதற்கு 'ஊன்சோற்றமலை பாண்கமும் பருத்தும்' என்பது மேற்கோள்.

16. வரிவனப்பு : மணி. க : 8.

16 - 7. வல்லோன் றைஇய...பாவை : கலி. 6சு : 7.

20. பள்ளி : மணி. உக : 72.

21. மைவிடை வீழ்த்தல் : புறநா. உக : 1

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

சுரு

கண்ணே பொலிவுபெறப் புலராத பசிய இலையை இடையீட்டுத் தொடுக்
கப்பட்ட மலராத முகையினையுடைய மாலைவினது பந்தைக் கண்டாற்
போன்ற தசையோடு கூடிய பெருஞ்சோற்றுத்திரையைப் பாண்
சுற்றத்தையூட்டித் தலைமையையுடைத்து, நினது வெய்யமுனையாகிய
இருப்பிடம்; கைவல்லோனாற் புனைந்துசெய்யப்பட்ட எழுதிய அழகு
பொருந்திய அல்லிப்பாவை ¹அல்லியமென்னும் கூத்தையாடும் அழகை
யொப்ப அன்பினையுடைய துணைவனும் துணைவியுமாகிய இருவரல்லது
இடையாமத்தின்கண் தனிமகன் வழங்காத குளிர்ந்த மலரையுடைய
காவின்கண் இயங்குதற்கு இனிய செறிந்த மணலையுடைய புதிய
பூவையுடைய சாலையினது வாயிலின்கண் மாடந்தோறும் செம்மறிக்
கிடாயைப் படுக்க நீ அவ்விடத்து எடுத்துக்கொண்ட விழவினும் பல.—
எ - று.

நன்னாட்டுள்ளுமென்ற உம்மை, சிறப்பும்மை.

அல்லிப்பாவை யாடுவனப்பென்றது, ஆண்கோலமும் பெண்
கோலமுமாய அவ்விருவருமாடுங் கூத்தை. படையோர் பாசறை பொலிய
வென்பதற்குப் படையோரது பாசறை பொலிவுபெறவென்று உரைப்பி
னும் அமையும்.

பாசிலை மலையவென்று பாடமோதுவாரும் உளர்.

தனிமகன்வழங்காவென்றது, ²தனித்து வழங்கின் அப்பொழில்
வருத்துமென்பது.

களத்துக்கொள் வெண்ணெலென்பது, களக்கொள் வெண்ணெ
லெனத் தொக்கது.

முகந்தனர் கொடுப்ப, உகந்தனர் பெயருமென்பன வினையெச்ச
முற்று.

உழுவைப்பொறிக்குமாற்றலையாகலின், பாண்கடும்பருத்தும் நின்
வெம்முனையிருக்கை நீ கொண்ட விழவினும் பல செம்மற்றெனக்கூட்டுக,
விழவென்பது, ³சிறுசோற்றுவிழவினை; வேள்வியென் றுரைப்பினும்
அமையும். (௩௩)

¹அல்லியக்கூத்து : சிலப். சு: 48, அடியார்.

²தனியவரை முனிவு செய்யும் பொழில் இறை. கு. 2, உரை.

³சிறுசோற்றுவிழவு - சோற்றைத் தயிர்முதலியவற்றோடு கலந்து
உருண்டைகளாக்கி அவற்றை வருவோர் ஒவ்வொருவருக்கும் கொடுத்து
மகிழ்தல்.

சுசு புறநாணுறு மூலமும் உரையும்.

(௩௪) ஆன்முலை யறுத்த வறனி லோர்க்கும்

மாணிழை மகளிர் கருச்சிதைத் தோர்க்கும்
பார்ப்பார்த் தப்பிய கொடுமை யோர்க்கும்
வழுவாய் மருங்கிற் கழுவாய் *முளவென

5 நிலம்புடை பெயர்வ தாயினு மொருவன்
செய்தி கொன்றோர்க் குய்தி யில்லென

†அறம்பா டிற்றே யாயிழை கணவ

காலை யந்தியு மாலை யந்தியும்

புறவுக் கருவன்ன புன்புல வரகின்

1. “குடிக்கொன் றிறைக்கொள்ளுந் கோமகற்குக் கற்றா, மடி
கொன்று பால்கொளலு மாண்பே” நீதிநெறி. 29.

1 - 3. இவ்வடிகளிற் கூறப்பட்டவற்றை, ‘பெரிய அறங்களைச்
சிதைத்தலாவது ஆன்மூலையறுத்தலும் மகளிர் கருவினைச் சிதைத்தலும்
பார்ப்பார்த் தப்புதலுமுதலிய பாதகங்களைச் செய்தல்’ (குறள், 110) என
உரைநடைமையிலமைத்தனர் பரிமேலழகர்.

4. கழுவாயுமுள: குறள். 948, பரிமேல். மேற்.

1 - 4. “கொலைகளிற் கொடுமை சான்ற பார்ப்பனக் கொலைவல்
வீரக், கொலைகருக் கொலைதாய் தந்தைக் கொலைகவைக் கோட்டு நல்லான்,
கொலைமுதற் பிறவு நீக்கும்” காஞ்சிப். சருவதீர்த்த. 14. [சூக: 6.

5. நற். உஅக : 2; “நிலந்திறம் பெயருங் காலை யாயினும்” பதிற்று.

6. உய்தி - பிழைத்தல்; “உய்திக் கால முரையீ ரோவென”
(சிலப். க0 : 240); “சார்பறுத் துய்தியும்” மணி. உரு : 5.

1 - 7. “எந்நன்றி கொன்றார்க்கு முய்வுண்டா முய்வில்லை, செய்ந்
நன்றி கொன்ற மகற்கு” (குறள். 110); “சிதைவகல் காதற் றுயைத்
தந்தையைக் குருவைத் தெய்வப், பதவியந் தணரை யாவைப் பாலரைப்
பாவை மாரை, வதைபுரி குநர்க்கு முண்டா மாற்றலா மாற்றன் மாயா,
உதவிகொன் றார்க்கென் றேனு மொழிக்கலா முபாய முண்டோ” (கம்ப.
கிட்கிந்தை. 62) என்பன இங்கே அறியத்தக்கவை.

5 - 7. ‘பாட்டு’ என்னும் உரிச்சொல் சொல்லுதற்றொழிற்
பண்பின்மேல் வருதற்கு மேற்கோள்; நன். மயிலே. கு. 457; நன். வி.
கு. 458.

6 - 7. “நன்றி, செய்குநர்ப் பிழைத்தோர்க் குய்வில வென்னும்,
குன்ற வாய்மை” கல்லாடம், 4.

பி - ம். * உளவே. † அறம்பாடின்றே.

புறநாணுறு மூலமும் உரையும்.

கூடு

- 10 பாற்பெய் புன்கந் தேனெடு மயக்கிக்
குறுமுயற் கொழுஞ்சூடு கிழித்த வொக்கலொ
டிரத்தி நீடிய வகன்றலை மன்றத்துக்
காப்பி லுள்ளமொடு வேண்டுமொழி பயிற்றி
அமலைக் கொழுஞ்சோ ருர்ந்த பாணர்க்
- 15 ககலாச் செல்வ முழுவதுஞ் செய்தோன்
எங்கோன் வளவன் வாழ்க வென்றுநின்
பிடுகெழு நோன்றாள் பாடே னாயிற்
படுபறி யலனே பல்கதிர்ச் செல்வன்
யானே தஞ்சம் பெருமனில் வுலகத்துச்
- 20 சான்றோர் செய்த நன்றுண் டாயின்
இமயத் தீண்டி யின்கூரல் பயிற்றிக்
கொண்டன் மாமழை பொழிந்த
நுண்பஃ றுளியினும் வாழிய பலவே¹.

திணை - பாடாண்டிணை; துறை - இயன்மொழி.

சோழன் குளமுற்றத்துத் துஞ்சிய கிள்ளிவளவனை ஆலத்தூர்க்கிழார் பாடியது.

இ - ள்.—ஆணினது முலையாற் பெறும்பயனைக் கெடுத்த திவினை யாளர்க்கும் மாட்சிமைப்பட்ட ஆபாணத்தையுடைய பெண்டிரது கருப்பத்தை அழித்தோர்க்கும் பார்ப்பாரைப் பிழைத்த கொடுந்தொழிலை

12. “இரத்தி மன்றமும்” மணி. சு : 89.

14. “பெருஞ்சோற் றமலை” மணி. கள : 2.

19. ஒருசொல்முன் ஒருசொல் வரும்கால் தொகைநிலைவகையானும், எண்ணுநிலைவகையானும், பயனிலைவகையானும் வருதலேயன்றி எச்சவகை, அடுக்குவகை, பொருள்கோள்வகை, ஆக்கவகை, இடைச்சொல்வகை, உரிச்சொல்வகை என்றாற்போலப் பிறவகையாலும் வருதலுண்டென்று கூறி இவ்வாடியை இடைச்சொல்வகையான் வந்ததற்கு மேற்கோள் காட்டினார்; தோல். கிளவி. கு. 1, கல்.

20 - 23. புறநா. கஉக: 5-6; ஈ0உ: 11; ஈஅடு: 10-12; “நனந்தலை புலகஞ் செய்தநன் றுண்டெனின்.....வாழிய பலவே” பதீர். சுரு:18-21.

¹ழ. ‘வாழ்த்து’ என்னுந் துறைக்கு மேற்கோள்; தோல். புறத் திணை. கு. 29, இளம்.

டி - ம். * பாபெரி.

சுசுசு புறநாணுறு மூலமும் உரையும்.

யுடையோர்க்கும் அவர்செய்த பாதகத்தினை ஆராயுமிடத்து அவற்றைப் போக்கும் வழியுமுனவெனவும், நிலம் கீழ்மேலாம் காலமாயினும் ஒருவன் செய்த நன்றியைச் சிதைத்தோர்க்கு நாகம் நீங்குதலில்லையெனவும் அறதால் கூறிற்று; தெரிந்த ஆபரணத்தைபுடையாள் தலைவ! காலையாகிய அந்திப்பொழுதும் மாலையாகிய அந்திப்பொழுதும் புறவினது கருவாகிய முட்டைபோன்ற புல்லியநிலத்து வாகினது அரிசியைப் பாலின்கட் பெய்து அடப்பட்ட சோற்றைத் தேனோடு கலந்து உண்டு குறிய முயலினது கொழுவின ரூட்டிறைச்சியைத் தின்ற என் சுற்றத்தோடுகூட

இலந்தைமாமோங்கிய அகன்ற இடத்தையுடைய பொதியிற்கண் ஒன்ற
னையும் மறைத்தலில்லாத உள்ளத்துடனே வேண்டிய வார்த்தைகளைப்
பலகாலங் கூறிப் பெரிய கட்டியாகிய கொழுவியசோற்றை அருந்திய
பாணர்க்கு நீங்காத செல்வமெல்லாவற்றையும் செய்தோன் எம்முடைய
வேந்தனாகிய வளவன் வாழ்வாளுகவென்று சொல்லி நினது பெருமை
பொருந்திய வலிய தானைப் பாடிற்றிலேனாயின், ¹வாழ்நாட்டு
அலகாகிய பலகதிரையுடைய செல்வன் தோன்றுதலறியான்; யானே
எளியேன்; பெரும! இந்தவுலகத்தின்கண் நற்குணங்களால் அமைந்தோர்
செய்த நல்வினையுண்டாயின், இமயமலையின்கண்ணே திரண்டு இனிய
ஒசையைப் பயிற்றிக் கீழ்காற்றான் வரும் பெரிய முகில் சொரிந்த
துண்ணிய பலதுளியினும் பலகாலம் வாழ்வாயாக.—எ - று.

நிலம்புடைபெயர்வதாயினுமென்பதற்கு ²ஊழி பெயருங்காலத்து
யாவருஞ் செய்த இருவினையும் நீங்குதலின், அக்காலத்தும் செய்தி
கொன்றோர்க்கு உய்தியில்லென்றும், நிலத்துள்ளார் யாவரும் இவர்
கூற்றிலே நிற்பாராயினுமென்றும் உரைப்பாரும் உளர்.

புன்கம் இவன்பாற் செல்வதற்குமுன்பு பெற்ற உணவாகவும்,
அமலைக்கொழுஞ்சோறு இவன்பாற் பெற்ற உணவாகவும் கொள்க;
அன்றிச் சென்ற இடந்தோறும் பெற்ற உணவாகவுரைப்பினும் அமையும்.

மன்றத்துச் சூடு கிழித்த ஒக்கலொடுகூட வேண்டுமொழிபயிற்றி
ஆர்ந்த பாணர்க்கெனக் கூட்டுக.

பாணர்க்கெனத் தம்மைப் பிறர்போலக் கூறினார்.

ஆயிழைகணவ! செய்துகொன்றோர்க்கு உய்தியில்லென அறம்
பாடிற்று; ஆதலால், பாணர்க்குச் செல்வமுமுவதுஞ்செய்தோன், எங்
கோன் வளவன் வாழ்கவென்று காலையந்தியும் மாலையந்தியும் நின் தாள்

1 'வாழ்நாட்கலகாகிய' என்பது, "வாழ்நாட் கலகாய் வயங்கொளி மண்டிலம்" (நாலடி. 22) என்பதனைத் தழுவியது.

2 கம்ப. கடல்காண். 2.

புறநாணுறி மூலமும் உரையும்.

சீன

பாடேனாயின், பல்கதிர்ச்செல்வன் படுபறியான்; பெரும! யானே தஞ்சம்; சான்றோர் செய்த நன்றுண்டாயின், துண்டொளியினும் பலகாலம் வாழ்வா யாக வெனக் கூட்டுக.

கோவதை முதலாயின வாக்காற்சொல்லவும்படாமையின், ஆன்முலை யறுத்தவெனவும், மகளிர்கருச்சிதைத்தவெனவும், பார்ப்பார்த்தப்பிய வெனவும் மறைத்துக் கூறப்பட்டன.

இது, பரிசில்பெற்றுப் போகின்றானே நீ எம்மை நினைத்து வருவையோ என்றற்கு இவ்வாறு செய்த நினைவை வளவன்வாழ்கவென்று பாடேனாயின், யானிருக்குமிடத்துப் பல்கதிர்ச்செல்வன் படுபறியான், அதனால் இம்மையின்பம் பெறேனெனவும், செய்ந்நன்றிகொன்றோர்க்கு உய்தியில்லையெனவே மறுமையின்கண் நரகம்புகுவேனெனவும் கூறியதாகக் கொள்க.

(௩௪)

(௩௫) நளியிரு முநீ ரேணி யாக

வளியிடை வழங்கா வானஞ் சூடிய

மண்டிணி கிடக்கைத் தண்டமிழ்க் கிழவர்
முரசுமுழங்கு தானே மூவ ருள்ளும்

1. 'எணியில் - எல்லையில் ; களியிரு முந்நீ ரோணி யாக வென்றார்' சிலப். உக : 165, அரும்பத. 3. புறநா. உ : 1, அடிக்.
- 2 - 3. "வான்கவிந்த வையகம்" நாலடி.
4. மு. பொருந. 54; பெரும்பாண். 33; "முடியுடை வேந்தர் மூவருள்ளும், தொழிலினங்கு தடக்கைச் சோழர்" சிலப். ப. 267.
- 3 - 4. "முரசுமுழங்கு தானே.....நினதே பெரும என்புழி மூவி ருள்ளுமென முன்னிலையாகற்பாலது மூவருள்ளுமெனப் படர்க்கையாய வுழி அமைதலும்", "முரசு முழங்குதானே.....பெரும என்புழி மூவிரொன்றது என்னையெனின் புலவன் கூறுகின்ற இவனை ஒழிந்த இருவகைக் குலத்தோரும் இவன் முன்னுள்ளோரும் படர்க்கைய ராதலின், அம்மூவகைக் குலத்துள்ளோரையுங் கூட்டி முரசுமுழங்கு தானே மூவர் அரசுள்ளும் அரசென்று ஈண்டுச் சிறப்பித்துச் சொல்லப் படுவது அச்சோழர்வழித்தோன்றிய நின்னரசே யென்றொனெனப் பொருள் கூறுக" தொல். எச்ச. கு. 67, கே. ந. 4 - 5. அரசனது தன்மையென்ப் பாவத்தன்மையை யுணர்த்தும் உகரவீற்றுப் பாவத்தத்தின் என்று கூறி இப்பகுதியை மேற்கோள்காட்டினர்; பிரயோக. 34.

13

சுந்தி புறநாணாறு மூலமும் உரையும்.

5 அரசெனப் படுவது நினதே பெரும

அலங்குகதிர்க் கனலி நால்வயிற் றேன்றினும்
 இலங்குகதிர் வெள்ளி தென்புலம் படரினும்
 அந்தண் காவிரி வந்துகவர் பூட்டத்
 தோடுகொள் வேலின் றேற்றம் போல

- 10 * ஆடுகட் கரும்பின் வெண்பூ துடங்கும்
 நாடெனப் படுவது நினதே யத்தை, ஆங்க
 நாடுகெழு செல்வத்துப் பீடுகெழு வேந்தே
 நினவ கூறுவ லெனவ கேண்மதி
 அறம்புரிந் தன்ன செங்கோ னூட்டத்து
- 15 முறைவேண்டு பொழுதிற் பதனெளி யோரீண்

6-8. புறநா. ககஎ : 2, கூஅஅ : 1-2; “கல்காயுக் கடுவேனிலொ,
 டிருவானம் பெயலொளிப்பினும், வரும்வைகன் மீன்பிறழினும்,
 வென்னமா ருது” (மதுரை. 106-9), “வசையில்புகழ் வயங்கு
 வெண்மீன், நிசைதிரிந்து தெற்கேகினுந், தற்பாடிய தனியுணவிற்,
 புட்டேம்பப் புயன்மாறி, வான்பொய்ப்பினுந் தான்பொய்யா, மலைத்தலைய
 கடற்காவிரி” (பட்டின. 1-6), “கரியவன் புகையினும் புகைக்கொடி
 தோன்றினும், விரிகதிர் வெள்ளி தென்புலம் படரினும்.....காவிரிப்
 புதுநீர்க் கடுவரல் வாய்த்தலை” (சிலப். ௧௦ : 102-8), “காவிரி யென்னத்
 தப்பாக் கருணையான்” (வி. பா. அருச்சுனன்றவநிலை. 24), “வற்றாது
 காவிரி” தக்க. 812.

9 - 10. “கரும்பின், வேல்போல் வெண்முகை பிரிய” (நற். ௩௬௬);
“வேலீண்டு தொழுதி பிரிவுற் றென்ன” மலைபடு. 116.

11. “தண்ணீரும் காவிரியே தார்வேந்தன் சோழனே, மண்ணு
வதுஞ்சோழ மண்டலமே” என்னுஞ் செய்யுள் இக்கே அறியத்
தக்கது.

1 - 11. “களியிரு முநீர் ரோணி யாக என்னும் புறப்பாட்டினுள்,
‘முரசுமுழங்கு.....பெரும்’ எ - ம், ‘ஆடுகட்....அத்தை’ எ - ம் சிறப்புப்
பற்றிப் புணர்த்தார் சான்றோர்” யா. வி. எழுத். 1.

13. “எனவ கேண்மதி” அகநா. ௩௭௧ : 5.

“நினவ கூறுவலெனவ கேண்மதி என்றற்போல ஆறுவதற்குரிய
அகாவுருபின் முன்னரும் ஓர் அகாவெழுத்துப்பேறு நிலைமொழிக்கண்
வருதலுளதாகக் கருதினார்” நோல். புணர். கு. 13, ந.

பி - ம். * ஆடுகழைக்கரும்பு.

புறநாணாறு மூலமும் உரையும்.

௯௯௯

நிறைவேண்டு பொழுதிற் பெயல்பெற் றோரே
ஞாயிறு சுமந்த கோடுதிரள் கொண்மூ
மாக விசும்பி னடுவுநின் றுங்குக்
கண்பொர விளங்குநின் னிண்பொரு வியன்குடை
20 வெயின்மறைக் கொண்டன்றோ வன்றே வருந்திய
குடிமறைப் பதுவே கூர்வேல் வளவ
வெளிற்றுப்பணர் துணியின் வீற்றுவீற்றுக் கிடப்பக்

களிற்றுக்கணம் பொருத கண்ணகன் பறந்தலை
வருபடை தாங்கிப் பெயர்புறத் தார்த்துப்

15 - 6. “முறைவேண்டு நர்க்குக் குறைவேண்டு நர்க்கும், வேண்டிப்
வேண்டிப் வேண்டினர்க் கருளி” (பெரும்பாண். 443 - 4); “காட்சிக்
கெளியன் கடுஞ்சொல்ல னல்லனேன், மீக்கூறு மன்ன னிலம்” (குறள்.
386), ‘முறைவேண்டினார்க்குக் குறைவேண்டினார்க்குக் காண்டற் கெளி
யனாய்’ (ஐ. பரிமேல்.) என்பவற்றில் இவ்வடிகளின் சொல்லும் பொரு
ளும் அமைந்திருக்கின்றன; “முறைகோடி மன்னவன் செய்யி னுறை
கோடி, யொல்லாது வானம் பெயல்” (குறள். 559), “வெஞ்சின வேந்தன்
முறைநெறியிற் சேர்தலும்.....திக்கண்மும் மாரிக்கு வித்து” (தீர். 98)
என்பவை இங்கே அறியற்பாலன.

18. மாகவிசம்பு: பரி. க : 47; அகநா. உடுக : 24; மதுரை. 454.

19 - 21. புறநா. சு0 : 11 - 2; “உலகுட னிழற்றிய தொலையா
வெண்குடை” (அகநா. உ0ச); “திங்களைப் போற்றுதுந் திங்களைப்
போற்றுதுந், கொங்கலர்தார்ச் சென்னி குளிர்வெண் குடைபோன்றிவ்,
வங்க ணுலகளித்த லான்” (சிலப். க : 1 - 3); “எமவெண்குடை”, “வெயி
லழல் கவியாது வியலக வரைப்பி, னுயிரழல் கவிக்கு முயர்ச்சித் தாகிப்,
பூந்தா ரணிந்த வேந்தல் வெண்குடை” பெருங். க. 36 : 104; 42 : 44 - 6.

“திதுதீர் மதுரை” (சிலப். கடு : 9 - 10) என்பதன் விசேட
வுரையில் அடியார்க்குநல்லாரால் இப்பகுதி மேற்கோள் காட்டப்பெற்
றுள்ளது. இங்கனம் குடையை உயர்த்துக் கூறுதல், ‘நடைமிகுத்தேத்
திய குடைநிழல் மரபு’ என்னுந் துறையின் பாற்படுமென்றும், இங்கனம்
புகழ்தல் குடியைப் புறங்காத்தற்கு அறிகுறியாக இக்குடையை யான்
கொண்டேனென்று அரசனாற் குறிக்கப்படுதலின் என்றும் கூறுவர்
(தொல். புறத்திணை. கு. 36) நச்சினர்க்கினியர்.

22. வெளிற்றுப்பனை : உயிர்த்தொடர்க்குற்றியலுகாத்தின்முன்

அவ்வழியில் வல்லின நகரம் இரட்டினமைக்கு மேற்கோள்; நன். ௧. 182, மயிலை.

24. “ஒன்னுத் தெவ்வ ருலவிடத் தார்த்த” பெரும்பாண். 419.

கூடு

புறநாணுறு மூலமும் உரையும்.

25 பொருபடை தருஉங் கொற்றமு முழுபடை
ஊன்றுசான் மருங்கி னீன்றதன் பயனே
மாரி பொய்ப்பினும் வாரி குன்றினும்

*இயற்கை யல்லன செயற்கையிற் றோன்றினும்
காவலர்ப் பழிக்குமிக் கண்ணகன் ஞாலம்

30 அதுநற் கறிந்தனை யாயி னீயும்
நொதும லாளர் பொதுமொழி கொள்ளாது
பகடுபுறந் தருநர் பார மோம்பிக்
குடிபுறந் தருகுவை யாயினின்
அடிபுறந் தருகுவ ரடங்கா தோரே1.

25 - 6. வீரர்கள் அரசனுக்கு வெற்றிதருதற்குக் காரணம்

உழவென்பதை, “பலகுடை நீழலுந் தங்குடைக்கீழ்க் காண்ப, ரலகுடை
நீழலவர்” (குறள். 1034), “குடைநீழலென்பதாஊம் ஆகுபெயர்; ‘ஊன்று
சான் மருங்கி னீன்றதன் பயனே’ என்றதனால் தம்மரசனுக்குக் கொற்றம்
பெருக்கி மண்முழுதும் அவனதாகக்கண்டிருப்பரென்பதாம்” (ஷை
பரிமேல்.), “இரப்போர் சுற்றமும் புரப்போர் கொற்றமும், உழவிடை
விளைப்போர்” (சிலப். ௧0 : 149 - 50) என்பவற்றாலும் உணர்க.

30. ழு. புறநா. கஉக : 5.

32. பகடுபுறந்தருதற்கு மேற்கோள்; தோல். புறத்திணை. கு.

16, இளம்.

33. “சாலக், குடியோம்பல் வல்லா னாசன்” (திரு. 13);

“கண்ணிற்- சொலிச் செவியி னோக்கு மிறைமாட்சி,
புண்ணியத்தின் பாலதே யாயினுந்- தண்ணளியான், மன்பதை
யோம்பா தார்க் கென்னும்” நீதிநெறி. 28.

32 - 3. “குடிபுறந் தருநர் பார மோம்பி” பதிற். கக : 24.

“வீழ்குடி - காணியாளர்; ‘பகடு.....தருகுவையாயின்’
என்றார் பிறரும்” (சிலப். இ : 43 - 5, அடியார்.); வேளாளர்
உழுதுண்டற்கு மேற்கோள்: தோல். அகத்திணை. கு. 30, ந.

32 - 4. “உற்றதற் கெல்லா முாஞ்செய்தல் வேண்டுமோ, கற்றறிந்
தார் தம்மை வெகுளாமை காப்பமையு, நெற்செய்யப் புற்றேய்ந்தாற்
போல நெடும்பகை, தற்செய்யத் தானே கெடும்” (பழ. 83); “வகைய
றிந்து தற்செய்து தற்காப்ப மாயும், பகைவர்கட் பட்ட செருக்கு”
தறள். 878.

1ழ. “நளியிரு முந்நீர்.....அடங்காதோரோ: இஃது இஞ்ஞாலம்
இயற்கை யல்லது தமது செயற்கையிற்றோன்றினும் காவலனைப் பழிக்
பி - ம். * இயற்கையல்லது. † பொய்ம்மொழி.

புறநாணாறு மூலமும் உரையும்.

கஉக

திணை - அது; துறை - செவியறிவுறுஉ.

அவனை வேள்ளைக்குடிநாகனார் பாடிப் பழஞ்செய்க்கடன் வீடுகொண்டது.

இ - ள்.—நீர்செறிந்த பெரிய கடல் எல்லையாகக் காற்று ஊடு

போகாத வானத்தைச் சூடிய மன்செறிந்த உலகத்தின்கட் குளிர்த் தமிழ்
 நாட்டிற்கு உரியாகிய முரசொலிக்கும் படைநீயையுடைய மூவேந்தருள்
 ளும் அரசென்றற்குச் சிறப்புடையது, நின்னுடைய அரசே; பெரும! விளங்
 கிய சுடரையுடைய ஞாயிறு நான்குதிக்கினுந் தோன்றினும், விளங்கிய
 கதிரையுடைய வெள்ளிமீன் தென்றிசைக்கட் செல்லினும், அழகிய
 குளிர்த் தகவிரி வந்து பலகாலாயோடி ஊட்டத் தொகுதிகொண்ட
 வேலினது காட்சியை யொப்ப அசைந்த கண்ணினையுடைய கரும்பினது
 வெளிய பூ அசையும் நாடென்று சொல்லப்படுவது, நின்னுடைய நாடே;
 அந்நாடு பொருந்திய செல்வத்தையுடைய பெருமைபொருந்திய வேந்தே !
 நின்னுடையன சில காரியஞ்சொல்லுவேன்; என்னுடையன சிலவார்த்தை
 கேட்பாயாக ; அறக்கடவுள்மேவி ஆராய்ந்தாற்போன்ற செங்கோலான்
 ஆராயும் ஆராய்ச்சியையுடைய நீதியைக் கேட்கவேண்டும்காலத்துச்
 செவ்வியெளியோர் இவ்விடத்துத் துளிவேண்டும்காலத்து மழைபெற்ற
 வரே ; ஞாயிற்றைத் தன்மேற்கொண்ட பக்கந்திரண்ட முகில் மாகமாகிய
 உயர்ந்த வானத்தினது நடுவுநின்று அதன் வெயிலை மறைத்தாற்போலக்
 கண்ணொளியோடு மாறுபட விளங்குகின்ற நினது வாளைமுட்டிய பரந்த
 வெண்கொற்றக்குடை வெயிலைமறைத்தற்குக் கொண்டதோவெனின்,
 அன்று ; வருத்தமுற்ற சூடியை நிழற்செய்தல்காரணத்தாற் கொள்ளப்
 பட்டது; கூரிய வேலினையுடைய வளவ! இளைய பனையினது துண்டம்
 போல வேறுவேறு கிடப்பக் களிற்றுத்திரைப் பொருத இடமகன்ற
 போர்க்களத்தின்கண் வருகின்றபடையை எதிரின்று பொறுத்து அது
 சரிந்துமீளும் புறக்கொடைகண்டு ஆர்த்துக்கொண்டு நின்போர் செய்யும்
 படை தரும்வெற்றியும் உழுகின்ற கலப்பை நிலத்தின்கண்ணே ஊன்று
 சாவிடத்து விளைந்த நெல்லினதுபயன் ; மழை பெய்யுங்காலத்துப் பெய்யா
 தொழியினும், விளைவு குறையினும், இயல்பல்லாதன மக்களது தொழி

கும்; இதனையு முணராதே நீ வேற்றரசர்க்குப் பெறுதற்கரிதாகிய சிறந்த
 காட்டினை நினதாகப் பெற்றுவைத்தும் அதனை யழிக்கின்றது நினக்கு
 அரசியலன்றென்று அவனுட்டை யழித்தமை கூறுதலில், துகளொடு
 புணர்வும், குடிபுறத்தரின் நினக்குச் செல்வம் முதலிய சிறத்தலிற்
 பகைவர் நின்னை வணங்குவனெனப் பொருளொடு புணர்வும், வெளிப்படுத்தி
 கூறலிற் 'செம்பொருட்செவியுறை அக்சதமாயிற்று" கொல். மகப்.
 கு. 128, ந.

கரஉ புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

விலே தோன்றினும் காவலரைப் பழித்துரைக்கும், இவ்விடமகன்ற
 உலகம்; அதனை நன்றாக அறிந்தனையாயின், நீயும் குற்றைகூறுவாரது
 உறுதியில்லாத வார்த்தையை உட்கொள்ளாது ஏரைப் பாதுகாப்பாரு
 டைய குடியைப் பாதுகாத்து அக்காவாலாலே ஏனைக் குடிகளையும் பாது
 காப்பாயாயின், நின் அடியைப் போற்றுவார், நின் பகைவர்.—எ - று.

வளியிடை வழங்கா மண்டிணி கிடக்கையென இயையும்; அன்றி,
 வாயுபதத்துக்கு மேலான வானமெனக் கிடந்தவாறே உரைப்பினும்
 அமையும்.

அரசென்றது, அரசர்தன்மையை.

முறைவேண்டுபொழுதிற் பதனெளியோர் ஈண்டு உறைவேண்டு
 பொழுதிற் பெயல்பெற்றோரென்ற கருத்து : நீயும் பதனெளியை
 யாதல் வேண்டும், அவ்வாறு பெயல்பெறுதற்கென்றவாரும்; அன்றி,
 இதற்கு முறைவேண்டுபொழுதிற் பதனெளியோர் ஈண்டு உறைவேண்டு
 பொழுதிற் பெயல் பெற்றோரோ டொப்பொன்று உரைப்பாருமுளர்.

அத்தையும், ஆங்கவும், மதியும் அசைநிலை. நினவ எனவென சுற்று
 நின்ற அகரங்கன், செய்யுள்கோக்கி விரிக்கப்பட்டன.

நாடுகெழுசெல்வத்துப் பீடுகெழுவேந்தே! நின்வ கூறுவல்; எனவ
கேண்மதி; குடை வருந்தியகுடி மறைப்பதுவாகும்; கூர்வேல்வளவ !
பதனெளியோர் உறைவேண்டுமொழுதிற் பெயல்பெற்றோராவர்; ஆகை
யால், நீயும் அவ்வாறு காலம் எளியையாய்க் கொற்றமும் ஈன்றதன்
பயனென்று கருதிக் காவலர்ப்பழிக்கும் இக்கண்ணகன்ஞாலமென்று
கொண்டு கொதமலாளர் தொதமொழி கொள்ளாது பாரமோம்பிப்
புறந்தருகுவையாயின், நின்னடி புறந்தருகுவர், அடங்காதோரென்றமை
யால், சேவியறிவுறுஉவாயிற்று. (கடு)

(நட்ச) அடுகை யாயினும் விடுகை யாயினும்
நீயளந் தறிதிரின் புரைமை வார்கோற்
செறியரிச் சிலம்பிற் குறுந்தொடி மகளிர்
பொலஞ்செய் கழங்கிற் நெற்றி யாடும்

1 - 2, "ஒல்லை யாயினுங் கொல்லை யாயினு, நீயளந் தறிவைநின்
புரைமை" குறுந். உடுக.

3 - 4. "மகளிர்,.....முத்த வார்மணற் பொற்கழங் காடும்" பெருந்
பாண். 327 - 35.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

கடுந்

5 தண்ணான் பொருரை வெண்மணல் சிதையக்
கருங்கைக் கொல்ல னாஞ்செ யவ்வாய்

நெடுங்கை நவியம் பாய்தலி னிலையழிந்து

வீகமழ் நெடுஞ்சினை புலம்பக் காவுதொறும்

கடிமரந் தடியு மோசை தன்னூர்

10 நெடுமதில் வரைப்பிற் கடிமனை யியம்ப

ஆங்கினி திருந்த வேந்தனொ டெங்குநின்

சிலைத்தார் முரசங் கறங்க

மலைத்தனை யென்பது நாணுத்தக வுடைத்தே¹.

திணை - வஞ்சி; துறை - துணைவஞ்சி.

அவன் கருவூர் முற்றியிருந்தானே ஆலத்தூர்க்கீழார் பாடியது.

இ - ள்.—கொல்வாயாயினும் கொல்லாது ஒழிவாயாயினும் அவற்
றால் நினக்கு வரும் உயர்ச்சி யாம் சொல்லவேண்டா ; நீயே எண்ணி
யறிவை; செறிந்த உள்ளிடு பருக்கையையுடைய சிலம்பினையும் நீண்ட

5. புறநா. கக : 5, அடிக்.

6. வாய் : “வலம்படு திகிரி வாய்நீ வுதியே” கலி, எ.

9. ‘கடி’ என்னும் உரிச்சொல் காப்பு என்னும் பொருளில்
வந்ததற்கு மேற்கோள் ; தொல். உரி. சூ. 85, ந.

6 - 9. புறநா. உக : 8 - 9, அடிக்.

8 - 9. 'சடி' என்னும் உரிச்சொல் காவலென்னும் பொருளில் வந்ததற்கு மேற்கோள்; இ. வி. கு. 282, உரை.

9 - 10. இயம்பலென்னும் உரிச்சொல் இசைப்பொருளுணர்த்தற்கு மேற்கோள்; தொல். உரி. கு. 62, சே.; ஷ. ஷ. கு. 60, ந.; இ - வி. கு. 285, உரை.

12. சிலைத்தார்: புறநா. ௧0 : 10; "அகலிரு வானத்துக் குறைவிலேய்ப்ப, அரக்கிதழ்க் குவளையொடு நீல நீடி, முரட்பூ மலிந்த முதுநீர்" பெரும்பாண். 292 - 4.

'சிலை' என்னும் உரிச்சொல் ஒலித்தற்றொழிற் பண்பில் வந்ததற்கு மேற்கோள்; நன். மயிலை. கு. 458; நன். வி. கு. 459.

13. "நாப்புடை பெயராத நானுத்தக வுடைத்தே" மணி. ௨௩ : 16,

1௫. 'உள்ளியது முடிக்கும் வேந்தனது சிறப்பும்' என்னுந்துறைக்கு மேற்கோள் (தொல். புறத்திணை. கு. 10, இளம்.); "அடுக்கயாயினும்... ..நானுத்தகவுடைத்தே: இது புறத்துழிகையோன்கண் தாதன் அவன் சிறப்பு எடுத்துரைத்தது" ஷ. ஷ. 12, ந.

௧0௪ புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

கோற்றொழிலாற் செய்யப்பட்ட குறிய வளையையுமுடைய மகளிர் பொன்றைச் செய்யப்பட்ட கழலான் வேதிகை போல உயர்ந்த எக்கர்க்கண்ணே இருந்து விளையாடும் அனுமையையுடைய குளிர்ந்த ஆன்பொருந்தத் தினது வெளியமணல் சிதற வலிய கையையுடைய கொல்லன் அரத்தாற் கூர்மைசெய்யப்பட்ட அழகிய வாயினையுடைத்தாகிய நெடிய கையை யுடைய கோடாலிவெட்டுதலான் நின்றநிலைகலங்கி வீழும் பூ நாறுகின்ற நெடிய கொம்புகள் தனிப்பக் காக்கள்தோழும் காவன்மாங்களை வெட்டு மோசை தன்னுடைய ஊரின்கண் நெடியமதிலெல்லையில் தனது காவலை

யுடைய கோயிற்கண்ணே சென்றொலிப்ப அவ்விடத்து மானமின்றி இனி
தாக்கவிருந்த வேந்தனுடன் இவ்விடத்து நினது இந்திரவிற்போலும் மாலை
யையுடைய முரசொலிப்பப் பொருதாயென்பது கேட்டார்க்கு காணும்
தகுதியை யுடைத்து; ஆதலால், அப்போரை ஒழியத்தரும்.—எ - று.

வார்கோற் குறுந்தொடியென மாறியுரைக்கப்பட்டது.

இனிதிருந்தவென்றது, குறிப்புமொழி.

கடிமாந்தடியுமோசை தன்மனையியம்ப இனிதிருந்த வேந்தனொடு
மலைத்தனையென்பது காணுத்தகவுடைத்து; அதனால் அடுகையாயினும்
விடுகையாயினும் நின் புரைமை நீ அளந்தறிதியென மாறிக்கூட்டி வினை
முடிவு செய்க.

மகளிர் தெற்றியாடும் பொருளை யென்ற கருத்து : இங்கனம்
இளமகளிர் கழங்காடும் அணுமையதாயினும் புறப்பட்டுப் போர்செய்யாக
அவன் வலியின்மை தோற்றிநின்றது.

தெற்றியாடும் தன்னூரென இயைப்பினும் அமையும்.

மேற்சென்றோனைச் சந்துசெய்து மீட்டலின், இது துணைவஞ்சி
யாயிற்று. (ருக)

(ருள) நஞ்சடை வாலெயிற் றைந்தலை சுமந்த

வேக வெந்திற னாகம் புக்கென

விசம்புதிப் பிறப்பத் திருகிப் பசுங்கொடிப்

பெருமலை விடாகத் துருமெறிந் தாங்குப்

4. புறநா. கக : 8 ; கலி. க௦க : 19.

1 - 4. புறநா. உகக : 1 - 4; “பாளுட், பாம்புடை விடா வோங்கு மலை மினிர, உருமுச்சிவந் தெறியும் பொழுது” நந். க௦ச.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

க௦ரு

5 புள்ளாறு புன்கண் டீர்த்த வெள்வேற்
சினங்கெழு தானைச் செம்பியன் மருக
கராஅங் கலித்த குண்டுகண் ணகழி
இடங்கருங் குட்டத் துடன்றொக் கோடி
யாமங் கொள்பவர் சுடர்நிழற் கதூஉம்

10 கடுமுரண் முதலைய நெடுநீ ரிலஞ்சிச்
செம்புறழ் புரிசைச் செம்மன் முதூர்

5 - 6. புன் - புற ; அகிதற்ற்புன்களைத் தீர்த்தோன் சிபி; புறநா. கக, சக, சக; “எள்ளறு சிறப்பி னிமையவர் வியப்பப், புள்ளாறு புன்கண் டீர்த்தோன்”, “அறனறி செங்கோன் மறநெறி நெடுவாட், புறவுநிறை புக்கோன்”, “புறவுநிறை புக்குப் பொன்னுலக மேத்தக், குறைவி லுடம் பரிந்த கொற்றவன்” (சிலப். ௨௦ : 51 - 2, உக : 57 - 8, உக : “அம்மானை வரி”); “உல்கலக்கற வரிந்துதசை யிட்டுமொருவ நொருதுலைப் புறவொ டொக்கநிறை புக்கபுகழும்” (கலிங்க. இராச. 13); “புக்கால், மறானிறை யென்று சரண்டைந்த வஞ்சப், புறநிறை புக்க புகழோன்” (இராசராசசோழனுலா, 5 - 6); “கொலையே றடம்படையக் கொய்தாலு மெய்தாத், துலையேறி வீற்றிருந்த சோழன்” (குலோத்துங்கசோழனுலா, 17); “உலகறியக், காக்குஞ் சிறுபுறவுக் காகக் களிகூர்ந்து, தூக்குந்

துலைபுக்க துயோனும்” (விக்கிரமசோழனுலா, 10 - 11); “புறவொன்
றின் பொருட்டாகத் துலைபுக்க பெருந்தகை”, “இவர்குலத்தோன் மேற்
பறவை, மன்னுயிர்க்குத் தன்னுயிரை மாறாக வழங்கினான்”, “பிறந்த
நாட் டொடங்கி யாரந் துலைபுக்க பெரியோன் பெற்றி, மறந்தநா
ளுண்டே”, “புக்கடைந்த புறவொன்றின் பொருட்டாகத் துலைபுக்க,
மைக்கடங்கார் மதயானை வான்வேந்தன்” (கம்ப. திருவாவதார. 65,
குலமுறை. 7, விபீடண னடைக்கல. 110, சும்பகருணன்வதை. 355);
‘என்பும் உரியராதல், தன்னகம்புக்க குறுநடைப் புறவின் தபுதியஞ்சிச்
சீரைபுக்கோன் முதலாயினார்கட் காண்க’ குறள். 72, பரிமேல்.

7. “கராஅங் கலித்த கண்ணகன் பொய்கை” பட்டின. 242.

9. கலி. கசஉ : 32 - 3.

7 - 10. ‘முதலையும் இடங்கரும் கராமும் தம்மின் வேறெனப்படுமோ
வெனின், கராஅங் கலித்த.....இலஞ்சியென வேறெனக் கூறப்பட்டன
வென்பது’ நோல். மரபு. கு. 41 - 3, பேர்.

11. புறநா. உ0க : 9; “செம்பியன் தன்ன செஞ்சுவர்” (மதுரை.
485); “செம்பியன் தன்ன செய்வுறு நெடுஞ்சுவர்” (நெநேல். 112);
“செம்புறழ் புரிசை” (அகநா. ௩௭௫); “செம்பைச்சே ரிஞ்சி”; “செம்

14

க0௬ புறநாணாறு மூலமும் உரையும்.

வம்பணி யானை வேந்தகத் துண்மையின்
நல்ல வென்னாது சிதைத்தல்
வல்லையா நெடுந்தகை செருவத் தானே1.

*திணை - வாகை ; துறை - அரசவாகை; முதல்வஞ்சியுமாம்.
அவனை தமாறேக்கத்து நப்பசலையார் பாடியது.

இ - ள்.—நஞ்சடைத்தாகிய வெளிய பல்லினையுடைய ஐந்துபடம் பொருந்திய தலையைச்சுமந்த சினம் பொருந்திய வெய்ய திறலையுடைய பாம்பு புக்கதாக வானம் தீப்பிறக்கும்பரிசு முறுகிப் பசிய கொடியினை யுடைய பெரிய மலைமுழையின்கண்ணே இடியேறு எறிந்தாற்போல, புறவுற்ற துயரத்தைக் கெடுத்த வெள்வேலோடு சினம்பொருந்திய படை யையுடைய செம்பியன்மரபிலுள்ளாய்! கராம்செருக்கிய குழிந்த இடத்தை யுடைய அகழியினையும், இடம் கரிதாகிய ஆழத்தின்கட் சேரத்திரண் டோடி இடையாமத்து ஊர்காப்பாருடைய விளக்குரிழலைக் கவரும் கடிய மாறுபாடுபொருந்திய முதலையையுடைய நீர்மிக்க மடுவீனையும், செம்பு பொருவும் மதிலையும் உடைய தலைமைபொருந்திய பழைய ஊரினுள்ளே கச்சணிந்த யானையையுடைய அரசுண்டாகலின், அவற்றை நல்லவென்று பாராது அழித்தலைவல்லையாயிருந்தாய் பெருந்தகாய்! போரின்கண். எ-று.

இலஞ்சியையுடைய அகழியென் மாறிக்கூட்டினும் அமையும்; இப்பொருட்டும் கராம் கலித்தலை அகழிக்கு அடையாக்குக.

கராம் - முதலையுள் ஒருசாகி.

செம்பியன்மருக! நெடுந்தகாய்! விடரகத்து நாகம்புக்கென உரு மெறிந்தாங்கு முதாரகத்து வேந்துண்மையின், செருவத்துச் சிதைத்தல் வல்லையென மாறிக்கூட்டுக.

புள்ளுறு புன்கண் தீர்த்த பேரருளினை மருகனாயும் செருவின் கண் இவற்றை நல்லவென்று பாராது அழித்தல் வல்லையாயிருந்தாயென அவன் மறம் வியந்து கூறியவாறு.

ஐந்தலையென்றதற்கு ஐந்துதலையெனினும் அமையும்.

படுத்த செழும்புரிசை", "செம்புகொப் புளித்த மூன்றுமதில்" (தே); "செம்புகொண் டன்ன விஞ்சித் திருநகர்" சீவக. 439.

¹மு. முரணியபுறத்தோ னணங்கியபக்கமென்னுந் துறைக்கு மேற் கோள்; தோல். புறத்தினை. கு. 10, இளம்.

²“விரிநிற நாகம் விடருள தேனும், உருமின் கடுஞ்சினஞ் சேணின்று முட்டும்” நாலடி. 164.

பி - ம். *திணை - உழிகை; துறை - குற்றுழிகை. †மாறோகத்து.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

கௌ

இடங்கருங்குட்டமென்பதனுள், உம்மையை அசைநிலையாக்கி,
இடங்கரையுடைய குட்டமென்று உரைப்பாரும் உளர்.

இடங்கரீட்டத்தென்று பாடம் ஒதுவாரும் உளர்.

(கௌ)

(நாஅ) வரைபுரையு மழுகளிற்றின்மிசை

வான்றுடைக்கும் வகையபோல

விரவுருவின கொடி துடங்கும்

வியன்றானை விறல்வேந்தே

5 நீ, உடன்றுநோக்கும்வா யெரிதவழ

நீ, நயந்துநோக்கும்வாய் பொன்பூப்பச்

செஞ்ஞாயிற்று நிலவுவேண்டினும்

வெண்டிங்களுள் வெயில்வேண்டினும்

1. இவ்வடி முதற்கு முதலேவந்த உவமைக்கும் (தொல். உவம. கு. 6, பேர்.), ‘ஒப்பு’ புறப்பொருட்கண்வந்ததற்கும் (தொல். பொருளியல்,

கு. 53, ந.), ‘மழ’ என்னும் உரிச்சொல் இளமைப்பொருளில் வந்த தற்கும் (தொல். உரி. கு. 15, சே.; ஷ. ஷ. கு. 14, ந.; இ. வி. கு. 281,

உரை) மேற்கோள்.

4. வியலென்னும் உரிச்சொல் வியனென்று திரிந்துநிற்றற்கு
மேற்

கோள்; தொல். உரி. சூ. 66, ந.

5 - 6. புறநா. உகக : 4 - 5, அடிக்.; “மலைந்தோர் தேள மன்றம்
பாழ்ப்பட, நயந்தோர் தேள கண்பொன் பூப்ப” பெரும்பாண். 423 - 4.

7 - 8. புறநா. கூ0 : 1; “அகப்படு பொறியி னாரை
யாக்குவா

ரியாவ ரம்மா, மிகைப்படு பொறியி னாரை வெறியாச் செய்ப
லாமோ,

நகைக்கதிர் மதியம் வெய்தா நடுங்கச்சட் டிடுத லுண்டோ,
பகைக்கதிர்ப்

பருதி சந்து மாலியும் பயத்த லுண்டோ” வளையாபதி.

“இனப்பொருளைச் கட்டுதலின்றிப் பண்படுத்து வழங்கப்படும்
பெயர்

வழக்குவெறியல்ல செய்யுணைறி யென்றவாறு; உ - ம். ‘செஞ்ஞாயிற்று..
வேண்டினும்’ எனவரும்; பலபொருட்குப்

பொதுவாகிய சொல்லன்றே ஒரு

பொருட்குச் சிறந்த பண்பான் விசேடிக்கப்படுவது; ஞாயிறு
திங்க

என்பன பொதுச்சொல்ன்மையிற் செஞ்ஞாயிறென்றும்
வேண்டிக்க

என்றும் விசேடிக்கப்படாவாயினும், செய்யுட்கண் அணியாய்
நிற்றலின்

அமைக்கவென்றார்”, “செஞ்ஞாயிற்று நிலவு.....வெயில்
வேண்டினும்? என இவை கருஞாயிறும் கருந்திங்களுமாகிய
இனமின்மையின்

விசேடிக்கப்படாவாயினும் செய்யுட்கு அணியாய் நின்றவின் அமைத்தான்”
(தொல். கிளவி. கு. 18, சே. ந.); செம்மை வெண்மை, இக்கே

கௌ

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

வேண்டியது விளைக்கு மாற்றலை யாகலின்

10 நின்னிழற் பிறந்து நின்னிழல் வளர்ந்த

எம்மள வெவனோ மற்றே யின்னிலைப்

பொலம்பூங் காலி னன்னாட் டோரும்

செய்வினை மருங்கி னெய்த லல்லதை

உடையோ ரீதலு மில்லோ ரிரத்தலும்

15 கடவ தன்மையிற் கையற வுடைத்தென

ஆண்டுச்செய் நுகர்ச்சி யீண்டுங் கூடலின்

நின்னா டென்றவர் பரிசில்

ஒன்றார் தேளத்து நின்னுடைத் தெனவே.¹

திணை - பாடாண்டிணை; துறை - இயன்மொழி.

அவன் ‘எம்முள்ளீர் எந்நாட்டீர்?’ என்றுற்து ஆவூர்மூலங்கிழார்

பாடியது.

இ - ள்.—மலையையொக்கும் இளக்களிற்றின்மேல் ஆகாயத்தைத் தடவும் கூறுபாட்டை யுடையனபோல் விரவின பலநிறத்தை யுடையன வாகிய கொடிகள் அசைந்து தோன்றும் பரந்த ப்டையையுடைய விறல் வேந்தே ! நீ முனிந்து பார்க்குமிடம் தீப்பாக்க, நீ அருளிப்பார்க்குமிடம் பொன்பொலியச் செஞ்ஞாயிற்றின்கண்ணே நிலவுண்டாகவேண்டினும், வெளிய திங்களின்கண்ணே வெயிலுண்டாகவேண்டினும் நீ வேண்டிய பொருளை உண்டாக்கும் வலியையுடையயாகலின், நினது நிழற்கண்ணே பிறந்து நினது நிழற்கண்ணே வளர்ந்த எமது நினைவெல்லே சொல்ல வேண்டுமோ ? வேண்டாவன்றே; இனியநிலையையுடைத்தாகிய பொற்பூர்.

இனமில்லாதவற்றிற்கு அடையாக வந்தனவென்பர்; நன். கு. 400, மயிலை.; நன். கு. 401, வி.; இ. வி. கு. 312, உரை; பிரயோக. 23.

12 - 5. ஈதல் ஏற்றல் முதலியன இல்லாமையால் தேவருலகம் அவ மதிக்கப்படுதலை, “ஈண்டுச் செய்வினை யாண்டுதுகாந்திருத்தல், காண்டகு சிறப்பினுக் கடவுள் ரல்ல, தறஞ்செய் மாக்கள் புறங்காத் தோம்புநர், நற்றவஞ் செய்வோர் பற்றற் முயல்வோர், யாவரு மில்லாத் தேவாநன் னாட்டுக், கிறைவ னாகிய பெருவிறல் வேந்தே” (மணி. கச : 38 - 43), “ஈவாரு மேற்பாருமின்றி எல்லாரும் ஒரு தன்மையராதலின் (ஒப்புரவு) புத்தேளுலகத்து அரிதாயிற்று”, “ஈவாருங் கொள்வாரு மில்லாத வானத்து, வாழ்வாரே வன்க ணவர்” (குறள். 213, 1058, பரிமேல்.) என்ப வற்றாலும் உணர்க.

13. புகழ்ச்சிக்கண் வந்த செந்துறைப் பாடாண்பாட்டிற்கு மேற் கோள்; தோல்: புறத்தினை. கு. 27, ந.

புறநாணாறு மூலமும் உரையும்.

கட்சி

பொருந்திய கற்பகக்காவையுடைய நல்ல விண்ணுலகத்தவரும் தாம் செய்த நல்வினைநாலுள்ள இன்பத்தின் பக்கத்தைப் பொருந்துவதல்லது, செல்வமுடையோர் வறியோர்க்கு வழங்குதலும் வறியோர் செல்வமுடையோர்பாற் சென்றிரத்தலும் ஆண்டுச் செய்யக்கடவதல்லாமையான், அது செயலறவுடைத்தெனக் கருதி, அவ்விடத்துதகரும் துகர்ச்சி இவ்விடத்தும் கூடுதலான், நின்னாட்டை நினைப்பர் பரிசிலர்; பகைவர்தேயத்திருந்தும், நின்னாடு நின்னையுடைத்தென்று கருதி ஆதலால்.—எ - று.

மற்று : அசை.

வேந்தே! நீ வேண்டியது விளைக்கும் ஆற்றலையாகவின், விண்ணுலகத்து துகர்ச்சி ஈண்டுக்கடலின், ஒன்றா தேயத்திருந்தும், பரிசிலர், நின்நாடு நின்னையுடைத்தென்று நின்நாட்டையுள்ளுவர்; ஆதலான், நின்னிழற் பிறந்து நின்னிழல் வளர்ந்த எம்மளவு எவனோவென மாறிக்கூட்டுக.(௩௮)

(௩௯) புறவி னல்லல் சொல்லிய கறையடி
யாணை வான்மருப் பெறிந்த வெண்கடைக்
கோனிறை துலாஅம் பக்கோன் மருக
நதனின் புகழு மன்றே சார்தல்
5 ஒன்றா ருட்குந் துன்னருங் கமிந்திறற்
றாங்கெயி லெறிந்தநின் னூங்கணோர் நினைப்பின்

1. சொல்லிய - களைய; புறநா. ௧௦ : 7; “துணைவனுக் குற்ற

துன்பஞ் சொல்லிய தொடக்கி னுளே" சீவக. 1146.

1 - 3. புறநா. கௌ : 5 - 6, அடிக்.

5 - 6. செம்பியன் பகைவருடைய தூங்கெயிலெறிந்தமை பின்வரு

வனவற்றாலும் விளங்கும்:—"ஒன்னு, ரோங்கெயிற் கதவ முருமுச்சுவல்
சொறியும், தூங்கெயி லெறிந்த தொழிவிளங்கு தடக்கை, நாடா நல்லிசை
நற்றேர்ச் செம்பியன்" (சிறுபாண். 79 - 82); "வீங்குதோட் செம்பியன்
சீற்றம் விறல்விசம்பிற், தூங்கு மெயிலுந் தொலைத்தலால்" (பழ. 49);
"வெயில்விளங்கு மணிப்பூண் விண்ணவர் வியப்ப, எயில்மூன்றெறிந்த
விக்லவேற் கொற்றமும்", "தூங்கெயின் மூன்றெறிந்த சோழன்கா
ணம்மாளை" (சிலப். உள : 164 - 5, உக : "வீங்குநீர்"); "தூங்கெயி
லெறிந்த தொடித்தோட் செம்பியன்" (மணி. க : 4); "திறல்விளங் கவுணர்
தூங்கெயி லெறிந்த, விறன்மிகு முரசின் வெல்போர்ச் சோழன்" (தோல்.
களவு. கு. 11, ந. "கண்ணை"); "தேங்குதூங்கெயி லெறிந்தவவ்னும்"
(கலிங்க. இராச. 17); "வாங்குந் திருக்கொற்ற வானொன்றின் வாய்

கீக0 புற்றநீர்ஊறு மூல்மும் உரையும்.

அடுதனின் புகழு மன்றே கெடுவின்று

மறங்கெழு சோழ ருறந்தை யவையத்

தறநின்று நிலையிற் றுகளி னதனால்

10 முறைமைநின் புகழு மன்றே மறமிக்

கெழுசமங் கடந்த வெழுவுறம் திணிதோட்

கண்ணார் கண்ணிக் கலிமான் வளவ

யாங்கன மொழிகோ யானே யோங்கிய
வரையளந் தறியாப் பொன்படு நெடுங்கோட்
15 டிமயஞ் சூட்டிய வேம விற்பொறி

மாண்வினை நெடுந்தோர் வானவன் றொலைய
வாடா வஞ்சி வாட்டுநின்

பிடுகெழு நோன்றாள் பாடுங் காலே.

நீணையும் துறையும் அவை.

அவனை மாறேக்கத்து நப்பசலையார் பாடியது.

இ - ள்.—புறவினது வருத்தத்தைக் களையவேண்டிக் கறைபொருந்
திய அடியிணையுடைய யானையினது வெளிய கோட்டாற் கடைந்து
செறிக்கப்பட்ட வெளிய கடையிணையுடைய கோலாகிய நிறுக்கப்படும்
துலாத்தின்கண்ணே துலைபுக்க செம்பியனது மரபினுள்ளாயாதலான்,
இரந்தோர்க்குக் கொடுத்தல், நினக்கு இயல்பாவதல்லது புகழுமல்லவே;
அசுரார்க்குப் பகைவராகிய தேவர்கள் கிட்டிதற்கு வெருவும் அணுகுதற்
கரிய மிக்க வலியையுடைய ஆகாயத்துத் தூங்கெயிலே அழித்த நின்
னுடைய முன்னுள்ளோரை நினைப்பின், ஈண்டுள்ள பகைவரைக் கொல்லு
தல் நினது புகழுமல்லவே; கேடின்றி, மறம்பொருந்திய சோழரது உறை
பூர்க்கண் அவைக்களத்து அறம்நின்று நிலைபெற்றதாதலால், முறைமை

வாய்ப்பத், தூங்கும் புரிசை துணித்தகோன்” (இராசராச. 13);
“கூடார்தந், தூங்கு மெயிலெறிந்த சோழனும்” விக்கிரம. 8 - 9.

8 - 9. புறநா. ௮௮ : 9; “மறங்கெழு சோழ ருறந்தை யவையத்,
தறங்கெட வறியா தாங்கு” (நற். ௪௦௦); “ஆரம் கண்ணி யடுபுரார்ச்
சோழர், அறங்கெழு நல்லவை யுறந்தை” அகநா. ௬௬.

12. “கண்ணூர் கண்ணிக் கரிகால் வளவன்” பொருந். 148.

15. “விடர்ச்சிலை பொறித்த வேந்தன்” (சிலப். உரு : 82; மணி. உரு : 104); “விடர்ச்சிலை பொறித்த விறலோன்” சிலப். உரு : 136.

14 - 5. புறநா. உ : 24, அடிக்.

புற்றினுறு மூலமும் உரையும்.

ககக

செய்தல் நினக்குப் புகழமல்லவே; அதனால், மறம் மிக்கெழுந்திருந்த போரை வென்ற கணையமாத்தோடு மாறுபடும் தசைசெறிந்த தோனினையும், கண்ணிற்கு ஆர்ந்த கண்ணியையும், மனஞ் செருக்கிய குதிரையைப் முடைய வளவ! எவ்வாறு கூறுவேனோ யான்? உயர்ந்த எல்லை அளந்தறியப் படாத பொன்படுகின்ற நெடிய சிகரங்களையுடைய இமயமலையின்கட் குட்ப்பட்ட காவலாகிய விற்பொறியையும், மாட்சிமைப்பட்ட தொழில் பொருந்திய நெடிய தேரையுமுடைய சேரன் அழிய அவனது அழிவில்லாத கருவூரை அழிக்கும் நினது பெருமைபொருந்திய வலியதானைப் பாடும்காலத்து.—எ - று.

நின்னைப்பாடும்காலென்பார், அவனது சிறப்புத்தோன்றத் தான் பாடும்காலென்றார்; தானே முயற்சியெனினும் அமையும்.

நிறைதுலாம் புக்கோன் மருக !⁵ அவன் மருகனாதலால், ஈதல் நின் புகழமன்று; தூங்கெயிலெறிந்த நின் ஊங்கனோர் நினைப்பின், அடுதல் நின்புகழமன்று; உறந்தை அவையத்து அறம் நின்றநிலையிற்றாதலின், முறைமை நின் புகழமன்று; அதனால், கலிமான்வளவ! நின் தான் பாடும்கால், யான் யாங்கனம் மொழிகோவெனக் கூட்டுக.

அதனால், யாங்கனம் மொழிகோவென இயையும்.

மருகவென்புழி, ஆதலானென்பது ஆற்றலாற் போந்தபொருளைக் கொள்க.

1 கதையடியென்பதற்கு உரல்போலும் அடியென்பாருமுள். (கக)

1பெரும்பாண். 351, ந.

(சு0) நீயே, பிற *ரோம்புறு மறமன்னெயில்

ஓம்பாது கடந்தட்டவர்

முடிபுனைந்த பசும்பொன்னின்

அடிபொலியக் கழறைய

5 வல்லாளனை வயவேந்தே

யாமேனின், இகழ்பாடுவோ †ரெருத்தடங்கப்

புகழ்பாடுவோர் பொலிவுதோன்ற

1 - 3. “புலவர் பூண்கட னாற்றிப் பகைவர், கடிமதி லெறிந்து குடியி
கொள்ளும், வென்றி” பெரும்பாண். 450 - 52.

2. கடந்ததெல்: புறநா. அ : 5, உக : 16, அ0 : 9, கக0 : 1; கலி. உ :
4, உள : 15.

டி - ம். *ரோம்புற்றமன். †ரெருத்தமடங்க.

ககஉ

புறநாணாறு மூலமும் உரையும்.

இன்று கண்டாங்குக் காண்குவ மென்றும்

இன்சொலெண் பதத்தை யாகுமதி பெரும

10 ஒருபிடி படியுஞ் சீறிடம்

எழுகளிறு புரக்கு நாடுகிழ வோயே.

தீனை - அது; துறை - சேவியறிவுறாஉ.

அவனை ஆவூர் மூலங்கிழார் பாடியது.

இ - ள்.—நீ, பகைவரது பாதுகாத்த மறம் நிலைபெற்ற அரண்
களைப் பாதுகாவாது எதிரின்று அழித்து அவரைக்கொன்று அவர் மருட்
மாகச் செய்யப்பட்ட பசும்பொன்னால் நினது அடிபெர்லிய வீரக்கழல்
செய்து புனைந்த வலிய ஆண்மையையுடைய; வயவேந்தே! யாங்கள்,
நின்னை இழித்துரைப்போர் கழுத்திறைஞ்சப் புகழ்ந்துரைப்போர்
பொலிவுதோன்ற இன்று கண்டாற்போலக் காண்போம்; எந்நாளும்
இனிய மொழியோடு எனிய செவ்வியை யாகுக; பெரும! ஒருபிடி
கிடக்கும் சிறிய இடம் ஏழு களிற்றியானையைப் பாதுகாக்கும் நாட்டை
யுடையோய்.—எ - று.

நாடுகிழுவோய்! இன்சொல் எண்பதத்தை ஆகுமதி; அதனால், நின்
இகழ்பாடுவோர் எருத்தமடங்கப் புகழ்பாடுவோர் பொலிவுதோன்ற யாம்
இன்றுகண்டாங்குக் காண்குவமெனக் கூட்டிக்.

வல்லாளனையென்பதனுள் ஐகாரம், முன்னிலை விளக்கின்றது.
அசைநிலையுமாம். மதி: முன்னிலையசைச்சொல்.

‘கழறையு வல்லாளன்’ என்றதனாற் பகையின்மையும், ‘ஒருபிடி
படியுஞ் சீறிட மெழுகளிறு புரக்கும் நாடுகிழுவோய்’ என்றதனாற்
பொருட்குறைவின்மையுங் கூறியவாறாயிற்று. (சு0)

9. “காட்சிக் கெளியன் கடுஞ்சொல்ல னல்லனேல், மீக்கூறு
மன்ன னிலம்” குறள். 386.

8 - 9. செவியறிவுறுத்தற்கு மேற்கோள்; நோல். செய். சூ. 114, ந.

(சுக): காலனுங் காலம் பார்க்கும் பாராது

வேலீண்டு தானே விழுமியோர் தொலைய

வேண்டிடத் தடேம் வெல்போர் வேந்தே

1 - 3. “செயிரிற் குறைநானாற் பின்சென்று சாடி, உயிருண்ணும்
கூற்றமும் போனம்” (கலி. ௧௦௫ : 37 - 8); “உண்ணுந் துணைக்காக்குந்
கூற்று” (பழ. 89); “ஞாலத் தின்னுயிர் வாழ்வோர் நாப்பட், காலம்
பார்க்கும் காலன் போல” (பெருங். க. 37 : 204 - 5); “சாற்றுநா னற்ற

புறநாணுறு மூலமும் உரையும்.

௧௧௩

திசையிரு நான்கு *முற்க முற்கவும்

5 பெருமரத், திலையி னெடுங்கோடு வற்றல் பற்றவும்

வெங்கதிர்க் கனலி துற்றவும் பிறவும்

அஞ்சுவரத் தஞந புள்ளுக்குர லியம்பவும்

எயிறுநிலத்து வீழவு மெண்ணெ யாடவும்

களிறுமேல் கொள்ளவுங் காழக நீப்பவும்

10 வெள்ளி நோன்படை கட்டிலொடு கவிழவும்

கனலி னரியன காணு நனலிற்

செருச்செய் முன்பரின் வருதிற னோக்கி

மையல் கொண்ட வேமமி லிருக்கையர்

புதல்வர் பூங்கண் முத்தி மனையோட்

15 கெல்வங் கரக்கும் பைதன் மாக்களொடு

பெருங்கலக் குற்றன்றாற் றானே காற்றோ

டெரிபிக்டிங் தன்ன செலவிற

செருமிகு வளவறிற் சினைஇயோர் நாடே.¹

தெண்ணித் தருமம்பார்த், தேற்றும் விண்ணென்ப தன்றி யிவளைப்போல்,
நாற்றங் கேட்டலுந் தின்ன நயப்பதோர், கூற்றுண்டோ” கம்ப.
தாடகைவதை. 64.

‘அடல்வேண்டிஒற்றுபவர்கண்’ என்பதற்கு வேற்றுவேந்தரைக்
கோறல் வேண்டியவாழி அதனை அப்பொழுதே செய்யவல்ல வேந்தர்
மாட்டு எனப் பொருள்கூறி இப்பகுதியை மேற்கோள்காட்டினர்; துறள்.
893, பரிமேல்.

9 - 10. களிநென்றது பன்றியை உணர்த்திவருதற்கு இப்பகுதி
மேற்கோள்; சிலப். கடு : 95 - 106, அடியார்.

“மிக்க வெயிற்றின கொம்பின பன்றி விறற்குரங்கு, தொக்கன
தம்மைக் கனவினிற் காணிற் சுடர்மகுடச், சக்கர வர்த்திக ளாற்பய
முண்டெனுந் தம்முயிர்க, ஞக்கன வாதல்செய் தாற்பொரு டேயும்
பயமுடைத்தே” கணநூல், 15.

14 - 5. மனைவியர்க்குத் தமது வருத்தந் தோன்றாமல் கணவர்
மறைத்தலை, “கருங்கய நெடுங்கட் காதலி தன்னை...வருபனி கரந்த
கண்ண னாகி” (சிலப். கக : 94 - 7) என்பதனாலும் அறிக.

6 - 16. “பிறவும்...தானே”: தோற்றோர் தேய்விற்கு மேற்கோள்;
தொல். புறத்திணை. கு. 7, இளம்.

17. நிமித்தம்பற்றிவந்ததற்கும் (தொல். புறத்திணை. கு. 30, இளம்),
பாடரண் கொற்றவள்ளைக்கும் (ஊ. ஊ. கு. 34, ந.) ஒம்படை வாழ்த்
திற்கும் (ஊ. ஊ. 36, ந.) மேற்கோள்.

பு - ம். *முற்கவும்.

ககச

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

நீனை - வஞ்சி; துறை - கொற்றவள்ளை.

அவனைக் கோலூர்கிழார் பாடியது.

இ - ள்.—கூற்றும் தன்னால் உயிர்கொள்ளலாங்காலம் வருந்துணையும் பார்க்கும்; அவ்வாறு காலம்பாராது வேல்நெருங்கிய படையினையுடைய பெரியோர் மாளும்பரிசு நீ வேண்டியவிடத்தே கொல்லும் வெல்லும் போரையுடைய வேந்தே! எட்டுத்திசையும் எரிகொள்ளி எரிந்து வீழவும், பெரியமரத்தின்கண்ணே இலையில்லாத நெடியகோடாகிய வற்றல் பற்றவும், வெய்யசுடரையுடைய ஞாயிறு பலவிடத்தும் செறிந்துதோன்றவும், மற்றும் அஞ்சத்தருவனவாகிய புட்கள் குரலிசைப்பவும், பல்லு நிலத்தின்கண்ணே வீழவும், எண்ணெயை மயிரின்கண்ணே வார்க்கவும், ¹பன்றி யேற்றை ஏறவும், ஆடையைக் களையவும், வெளிதாகிய வலிய படைக்கலம் தானிருந்த கட்டிலுடனே மறியவும், இங்ஙனம் கனாவினும் மெய்ம்மையினும் பொறுத்தற்கரியவற்றைக் கண்டு போர்செய்யும் வலியையுடையோய்! நின் மேற்செலவின் கூறுபாட்டைக்கருதி, மயக்கம்பொருந்திய காவலில்லாத இருத்தலையுடையராய்த் தம் பிள்ளைகளுடைய பூப்போலும் கண்ணை முத்தங்கொண்டு தம்மனைவியர்க்குத் தமது வருத்தந்தோன்றாமல் மறைக்கும் துன்பத்தையுடைய ஆடவரோடு மிக்க கலக்கமுற்றது; காற்றுடன் எரி நிகழ்ந்தாற்போன்ற செலவையுடைய போரின்கண்ணே மிக்க வளவ! நின்னைச் சினப்பித்தோருடைய நாடு.—எ - று.

உற்கலென்றது, வீழ்தலை. உற்கமுதலியநான்கும் உற்பாதமாய் கனவிற் காணப்பட்டன; எயிறுநிலத்து வீழ்தல் முதலாயின கனவிற் காணப்பட்டன.

வரு நிறன் : ஈண்டுச் செலுந்திறனென இடவழுவமைதியாய் நின்றது.

‘மனையோட் செவ்வங் கரக்கும்’ என்பது, 2“வவ லினையர் தாய்வயிறு
கறிப்ப” என்றும்போலப் பன்மைக்கேற்ப நின்றது.

தான் : ஈண்டு அசைநிலை.

பெருமரத்துப் பற்றவுமென இயையும்.

இலையினெடுக்கோடு வற்றல்பற்றவுமென்பதற்கு நெடுக்கோட்டின்
கண்ணே இலையில் வற்றற்றன்மைபற்றவுமென உரைப்பினும் அமையும்.

வேந்தே! முன்ப! வளவ! நீ இத்தன்மையையாதலால், நிற்கினைஇ
யோர்நாடு, பைதன்மாக்களொடு பெருங்கலக்குற்றதெனக் கூட்டிக்.

காற்றோடு ஏரி நிகழ்ந்தன்ன செலவிற் செருமிசு வளவவென மன்ன
வன் புகழும், நிற்கினைஇயோர் நாடு பைதன்மாக்களொடு பெருங்கலக்

¹களிறு - பன்றி; தோல். மரபு. சூ. 34.

²தமிழ்நெறிவிளக்கம், மேற்.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

ககரு

குற்றன்றென ஒன்றார்நாடு அழிபிரங்கியதும் கூறுதலால், இது கொற்ற
வள்ளை யாயிற்று. (சக)

(சஉ) ஆளு வீகை யடுபோ ரண்ணனின்

யானையு மலையிற் றோன்றும் பெருமனின்

தானையுங் *கடலென முழங்குங் கூர் துணை

வேலு மின்னின் விளங்கு முலகத்

- 5 தரைசுதலை பணிக்கு மாற்றலை யாதலிற்
புரைதீர்த் தன்றது புதுவதோ வன்றே
தண்புனற் பூச லல்லது நொந்து
களைக வாழி வளவ வென்றுநின்

முனைதரு பூசல் கனவினு மறிபாது

- 10 புலிபுறங் காக்குங் குருளை போல
மெலிவில் செங்கோ னீபுறங் காப்பப்
பெருவிறல் யாணர்த் தாகி யரிநர்
கீழ்மடைக் கொண்ட வானையு முழுவர்
படைமிளிர்ந் திட்ட யாமையு மறைநர்

- 15 கரும்பிற் கொண்ட தேனும் பெருந்துறை
நீர்தரு மகளிர் குற்ற குவளையும்

1. புறநா. சச : 7.

2. யானைக்கு மலை: புறநா. கூஅ : 1; பெரும்பாண். 352; மதுரைக்.
46; மலைபடு. 572.

6. புறநா. எச : 2.

9. இவ்வடியை மனத்துட் கொண்டு சிலப்பதிகார உரையில்
'பகைவர் தெறுதலைக் கனவிலுநினைந்தறியாதவெனவுமாம்' (சிலப். கச:
200, உரை) என அடியார்கீதுநல்லாரீ எழுதியுள்ளார்.

7 - 9. 'நீரழி பாக்கமென்றது வென்னத்தான் அழிவுபடினல்லது
பகைவரான் அழியாத பாக்கமென்றவாறு' பதிந். கக : 12, உரை.

10. "குட்டியைத் தின்ன லாமோ கோட்புலி புறத்த தாக" (சீவக.

1134); “புலிதானே புறங்காக்கக் குட்டிகோட் படாதென்ன, ஒலியாழி
புலகுரைக்கு முரைபொய்யோ”, “புன்புற மலிரும் பூவாக் கட்புலம்
புறத்து நாறு, வன்பறழ் வாயிற் கவ்வி வல்லிய மிரிந்த” கம்ப. ரூர்ப்ப

நகை. 102, கடராவு. 7.

டி - ம். * கடலி னெலிக்கும் வைத்துதி. † மின்போ ல்விரவ்ரு

ஞாலத்து.

ககக புறநாணாறு மூலமும் உரையும்.

வன்புலக் கேளிர்க்கு *வருநிருந் தயரும்
மென்புல வைப்பி னன்னாட்டுப் பொருந
மலையி னிழிந்து மாக்கட னோக்கி

20 நிலவரை யிழிதரும் பல்யாறு போலப்

புலவ ரெல்லா நின்னோக் கினரே.

நீயே, மருந்தில் சுணிச்சி வருந்த வட்டித்துக்

கூற்றுவெகுண் டன்ன முன்பொடு

மாற்றிரு வேந்தர் மண்ணோக் கினையே.¹

17 - 8. ‘வன்புல.....பொருந : என்றக்கால் பகைவேந்
தரை வென்றிகொள்ளுங்கால் அவர்தாமே தத்தம் பொருள் பிறர்க்களிப்
பாரென் னுபொருள் தோன்றினுந்தோன்றுமென்பதல்லதும் ஒருதலையாக
உள்ளுறையுமவங் கோடல் வேண்டுமென்று; என்னை ? ‘தாய்சாப்பிறக்
கும்...அவனார்’ என்றற்போலக் கூறுது அந்நாட்டுக்கருங்கனமர்முதலா
யினார் வருந்தாமற் பெறும் பொருள் பிறநாட்டார்க்கு விருந்துசெய்யத்

தகுமென்று அந்நாட்டினது வளமை கூறினமையினென்பது' தோல். உவம. கு. 31, பேர்.

19 - 21. "கல்வீ முருவீ கடற்படர்ந் தாங்குப், பல்வேறு வாகையிற் பணிந்த மன்னர்" (பெரும்பாண். 427 - 8); "துமலர் துவன்றிய கரை பொரு நிவப்பின், மீமிசை நல்யாறு கடற்படர்ந் தாஅங்கு, யாமவ் ணின் தும் வருதும்" (மலைபடு. 51 - 3); "கடுவரை நீரிற் கடுத்துவா" (பு. வெ. 11); "பெய்யு மாரியாற் பெருகு வெள்ளம்போய், மொய்கொள் வேலைவாய் முடுகு மாறுபோல்" கம்ப. கையடை. 15.

22. புறநா. க: 12 - ஆம்; அடிக்குறிப்பைப் பார்க்க; "கூற்று வெகுண்டு வரினு மாற்றுமாற் றலையே" பதிந். கச: 10.

23 - 4. 'கூற்று.....நோக்கினையே : என்பது வெகுளியுவாமம்' தோல். உவம. கு. 19, பேர்.

21 - 4. புறநா. உ0க; "நெருக வென்பது சென்றது நின்ற, இன்றுஞ் செல்லா நின்றது முன்சென்று, வருநாள் கண்டா ரியாரோ யதனால், ஒருநா ளகப்படுத் துடையோ ரின்மையின், நல்லது நாடுமி னுள்ளது கொடுமின், வழாஅ விற்பமும் புணர்மி னதாஅன்று, கீழுது நீரகம் புகினு மேலது, விசம்பின் பிடர் த்தலை யேறினும் புடையது, நேமி மால்வரைக் கப்புறம் புகினும், கோள்வாய்த்துக் கொட்குங் கூற்றத்து, மீளி கொடுநா விலக்குதற் கரிதே" ஆசிரியமாலே.

1ழ. கொள்ளார்தேஎக்குறித்த கொற்றமென்னுந் துறைக்கு மேற் கோள்; தோல். புறத்திணை. கு. 10, இளம்.; ஷ. ஷ. கு. 12, ந.

பி - ம். * வருவிருந்தமரும்.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

ககள

தீணை - வாகை; துறை - அரசவாகை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—அமையாத வண்மையையும், பகையைக்கொல்லும் பூசலை யமுடைய தலைவ! நினது யானையும் மலைபோலத் தேன்மும்; பெரும! நிற்படையும் கடல்போல முழங்கும்; 'கூரிய துனையையுடைய வேலும் மின்போல விட்டுவிளங்கும்; இங்ஙனம் உலகத்தின்கண் வேந்து தலை நடுங்குதற்கு ஏதுவாகிய வலியையுடையயாதலால், குற்றம் தீர்ந்தது; அது நினக்குப் பழையதாய் வருகின்றது; குளிர்த்த நீராலுள்ளதாகிய பூசலல்லது வருந்தி 'எமது துயரத்தைத் தீர்ப்பாயாக வாழி வளவ!' என்று சொல்லி, நினது முந்துற்றுச் செல்லும் படையுண்டாக்கும் பூசலைக் கனாவின்கண் ணும் அறியாது, புலி பாதுகாக்கும் குட்டிபோலக் குறைவில்லாத செவ்விய கோலால் நீ பாதுகாப்பப் பெரியவிசேடத்தையுடைய புதுவரு வாயையுடைத்தாய் நெல்லறுப்பார் கடைமடைக்கட் பிடித்துக்கொள்ளப் பட்ட வானையும், உழுவார் படைவாளால் மறிக்கப்பட்ட ஆமையும், கரும் பறுப்பார் கரும்பினின்றும் வாங்கப்பட்ட தேனும், பெரிய துறைக்கண் னீரை முகந்துகொள்ளும் பெண்டிர் பறித்த செங்கழுநீருமென இவற்றை வன்புலத்தினின்றும் வந்தசுற்றத்தார்க்கு விருந்தாக விரும்பிக்கொடுக்கும் மென்புலத்தூர்களை யுடைய நல்ல நாட்டுக்கு வேந்தே! மலையினின் றிழிந்து பெரிய கடலைநோக்கி நிலவெல்லையினின்று இழியும் பல யாறுகளை யொப்பப் புலவார்யாவரும் நின்னை நோக்கினர்; நீதான் அவர்க்குப் பரிசில் கொடுத்தற்பொருட்டுப் பரிகாரமில்லாத கணிச்சி யென்னும் படைக்கலத்தை உயிர்வருந்தச் சுழற்றிக் கூற்றம் சினந்தாற் போலும் வலியுடனே நினக்கு மறுதலையாகிய இருவேந்தருடைய நிலத்தைக் கொள்ள நோக்கினாய்.—எ - று.

அறியாதென்பதனை அறியாமலெனத் திரிப்பினும் அமையும்.

வன்புலம் - குறிஞ்சியும், முல்லையும். மென்புலம் - மருதமும், நெய்தலும்.

கணிச்சியைக் குந்தாலியென்றும், மழுவென்றும் சொல்லுவார்.
யாணர்த்தாகி விருந்தயரும் ஈன்ளுடென்க.

பொருந ! புலவரெல்லாம் நின்னோக்கினர்; நீ அரசதலைபணிக்கும்
ஆற்றலை யாதலின், இருவேந்தர் மண்ணோக்கினை; அதனால், இச்செய்தி
புரைதீர்ந்தது, நினக்குப் புதுவதன்றாகலினெனக் கூட்டிக்.

¹ மருந்து - பரிகாரம்; புறநா. க : 12; கலி. அக : 10.

ககஅ புறநாணாறு மூலமும் உரையும்.

புரைதீர்ந்தன்றென்பதற்கு உயர்ச்சி தீர்ந்ததெனப் பொருளாக்கி,
பொருந! நீ ஆற்றலையாதலின், இருவேந்தர் மண்ணோக்கினை; புலவரெல்
லாம் பரிசில் பெறுதற்பொருட்டு நின்னோக்கினர்; இச்செய்தி நினக்குப்
புதிதன்று; ஆகலின் உயர்ச்சி தீர்ந்ததென்றுரைப்பினும் அமையும். (சஉ)

(சாந) நிலமிசை வாழ்ந ரலமா நீரத்

தெறுகதிர்க் கனலி வெம்மை தாங்கிக்

காலுண வாகச் சுடரொடு கொட்டும்

அவிர்சடை முனிவரு மருளக் கொடுஞ்சிறைக்

5 கூருகிர்ப் * பருந்தி னேறுகுறித் தொரீஇத்
தன்னகம் புக்க குறுநடைப் புறவின்

† தபுதி யஞ்சிச் சீரை புக்க
வரையா வீகை யுரவோன் மருக

2 - 4. “விண்ணெலன் மரபி னையர்” (முருகு. 107) என்பதற்கு
‘ஞாயிற்றின் வெம்மையைப் பல்லுயிரும் பொறுத்தலாற்றுவென்று கருதித்
தமதருளிஞாற் சுடரொடு திரிந்து அவ்வெம்மையைப் பொறுக்கின்ற
முனிவர்’ என்று நச்சினூக்கினியர் விசேடவுரை யெழுதி இவ்வடிகளை
மேற்கோள்காட்டியிருத்தலும், “சுடரொடு திரிதரு முனிவரும்” (சிலப்ப
கஉ) என்பதும், ‘ஆதித்தன் வெப்பந்தணிதல் காரணமாக அவனுடனே
கூடித் திரியும் முனிவரும்’, ‘சுதிரவனுடைய வெம்மை உயிர்களை வருத்தா
மல் அதனைத் தாங்கி அவனுடனே சுழன்று திரிதலைச்செய்யுந் தெய்வ
விருடிகளும்’ என்னும் அதன் உரைகளும் இங்கே அறிதற்பாலன.

6 - 7. ‘என்புமுரியராதல், தன்னகம்புக்க.....சீரைபுக்கோன்
முதலாயினாகட் காண்க’ குறள். 72, பரிமேல்.

6 - 8. இவ்வடிகளாற் கூறிய அவ்வரசன்பெருமை கொடையால்
உண்டாகிய வீரச்சுவைக்குதாரணம்; தோல். மெய்ப்பாடு. கு. 9, பேர்.

4 - 8. புறநா. கூஎ : 5 - 6, அடிக்.; “சேர்ந்த புறவி னிறைதன்.
யிருமேனி, ஈர்ந்திட் டெயர்துலைதா னேறினான்—நேர்ந்த, கொடைவீர
மோமெய்ந் திறைகுறையா வன்கட், படைவீர மோசென்னி பண்பு”
தண்டி. மேற்.

பி - ம். * பருந்தி னெறி. † தபுதிகண் டஞ்சி.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

ககக

நேரார்க் கடந்த முரண்மிகு திருவிற்

10 நேர்வண் கிள்ளி தம்பி வார்கோற்

'கொடுமா மறவர் பெரும கடுமான்
கைவண் டோன்ற லைய முடையேன்
ஆர்புனை தெரியனின் முன்னே ரெல்லாம்
பார்ப்பார் நோவன ட்செய்யலர் மற்றிது

15 நீர்த்தோ நினக்கென வெறுப்பக் கூறி

நின்யான் பிழைத்தது நோலா யென்னினும்
நீபிழைத் தாய்போ னனிநா னினையே
தம்மைப் பிழைத்தோர்ப் பொறுக்குஞ் செம்மல்
இக்குடிப் பிறந்தோர்க் கெண்மை காணுமெனக்

20 காண்டகு மொய்ம்ப காட்டினை யாகலின்

யானே பிழைத்தனென் சிறக்கநின் னாயுள்
மிக்கு ட்வரு மின்னீர்க் காகிரி

எக்க ரிட்ட மணலினும் பலவே.¹

தினையும் துறையும் அவை.

சோழன் நலங்கிள்ளிதம்பி மாவளத்தானும் தாமப்பல்கண்ணனும்
வட்டுப்போருவுழிக் கைகரப்ப வேதுண்டு வட்டுக்கொண்டேறிநீதானைச்
சோழன்மகனல்லையென நாணியிருநீதானைத் தாமப்பல்கண்ணனார்
பாடியது.

இ - ள்.—நிலத்தின்மேல் உயிர்வாழ்வார்க்கு வெம்மையான் உள
தாகிய சுழற்சி நீங்கச் சுடுகின்ற கதிராயுடைய ஞாயிற்றினது வெப்பத்
தைத் தாம் பொறுத்துக் காற்றை உணவாகக் கொண்டு அச்சுடருடனே
குழுவரும் விளங்கிய சடையையுடைய அருந்தவரும் வியப்பான் மயங்க,
வளைந்த சிறகினையும் கூரிய உகிரினையுமுடைய பருந்தினது எறிதலைக்

கருதி அதனைத் தப்பித் தன்னிடத்தை யடைந்த குறிய நடையையுடைய
புருவினது அழிவிற்கு அஞ்சித் தன்னழிவிற்கு அஞ்சாது துலாத்தலையுட்
புக்க வரையாத வணமையையுடைய வலியோனது மரபினுள்ளாய் பகை
வரை வென்ற மாறுபாட்டான் மிக்க செல்வத்தையுடைய தேர்வண்

1 மு. 'நிலமிசைவாழ்நரென்னும் புறப்பாட்டுப் புலவன் அரசனை
வைது ஆறி அது நன்குரைத்தல்; அஃது இயற்கைவகையானன்றிச்
செயற்கைவகையாற் பரவலும் புகழ்ச்சியுந் தொடர்ந்த முன்னோர் கூறிய
குறிப்பு' தொல். புறத்திணை. கு. 27, ந.

டி - மீ. * கொடுவின் மறவர். † செய்யார். ‡ வருநீர்க்.

கஉ௦ புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

கிள்ளிக்குத் தம்பி! நீண்ட அம்பினையும் வளைந்த வில்லினையுமுடைய
மறவர்க்குத் தலைவ! விரைந்த குதிரையையுடைய கைவள்ளியதோன்றால்!
நினது பிறப்பின்கண் ஐயப்பாடுடையேன்; ஆத்தியாற் செய்யப்பட்ட
தாரையுடைய நினக்கு முன்னுள்ளார் யாவரும் பார்ப்பார் வெறுக்கத்
தகுவன செய்யார்; மற்று இவ்வெறுக்கத்தக்க செய்கை நினக்கு நீர்
மையை யுடைத்தோவென்று நீ வெறுக்கச்சொல்லி நினக்கு யான் செய்த
தவற்றிற்கு வெறுமென்னினும், நீ தவறுசெய்தாய்போல மிக நாணிநாய்;
இவ்வாறு தம்மைத் தப்பியவரைப் பொறுக்குந் தலைமை இக்குலத்தின்கட்
பிறந்தோர்க்கு எளிமையுடைத்துக்காணுமெனக் காணத்தக்க வலியை
யுடையோய்! நீ அறிவித்தாய்; ஆகலின், யானே தவறுசெய்தேன்; பெருகி
வரும் இனிய நீரையுடைய காலிரி கொழித்திடப்பட்ட மணலினும்
பலவாக் நின் வாழ்நாள் சிறப்பதாக. — எ - று.

முனிவரென்றது, வேணுவியோரை; அன்றி, சுடர் திரிந்தவழித்
திரிந்து தவஞ்செய்ய முனிவரென்றும் உரைப்ப.

சீரை - துலாக்கோற்றட்டு.

‘மற்றிது, நீர்த்தோ நினக்கென வெறுப்பக் கூறி’ என்றது, குதுபொருவுழிக் கையாற் கவறுபுதைப்ப வெகுண்டு ¹வாட்டுக்கொண்டெறிந்தானை ‘இவ்வாறு செய்தல் நின்பெருமைக்குப் பொருந்துமோ? அதனால் நிற்பிறப்பிலே ஓரையமுடையேன்’ என்ற சொல்லை.

இது, பொறுத்தற்கரிய பிழையைப் பொறுத்த குணவென்றியான் அரசவாகையாயிற்று. (சக)

¹இச்செயல் தருமபுத்திரர்மீது கோபத்தால் விராடவரசன் கவறு கொண்டெறிந்த செய்தியை நினைப்பூட்டுகின்றது.

(சச) இரும்பிடித் தொழுதியொடு பெருங்கயம் படியா
நெல்லுடைக் கவளமொடு *நெய்ம்மிதி பெறுஅ

2. நெற்கவளம் : புறநா. கஅச : 1; கூள : 14; “காய்நெற் கற்றையின், பிடிநலந் தழீஇவரும் பெருங்கைக் குஞ்சரம்” (சீவக. 81.) நெய்ம்மிதி : “நெய்ம்மிதி கவளம்” (பெரும்பாண். 394); “நெய்ம்மலி கவளங்கொள்ளாது” (சீவக. 1076); “நெய்ம்மிதி கவளந் தெவிட்டினின் றடர்க்கு நிழல்களி தறுகண்மால் யானை”, “கைம்முகந் தெடுத்த நெய்ம்மிதி கவளங்களித்தெறி மும்மதக் களிறு” கூர்ம. சூரியன்மரபு. 8, 22.

பு - ம். * நெய்மிகுதி.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

கஉக

திருந்தரை நோன்வெளில் வருந்த *வொற்றி

- நிலமிசைப் புரளுந் கைய வெய்துயிர்த்
 5 தலமரல் யாணை யுருமென முழங்கவும்
 பாலில் குழனி யலறவு மகளிர்
 பூவில் வறுந்தலை முடிப்பவு நீரில்
 வினைபுனை நல்லி லினைகூஉக் கேட்பவும்
 இன்னா தம்ம ிவீங்கினி திருத்தல்
 10 தன்னருந் துப்பின் வயமான் றோன்றல்
 அறவை யாயி னினதெனத் திறத்தல்
 மறவை யாயிற் போரொடு திறத்தல்
 அறவையு மறவையு மல்லை யாகத்
 திறவா தடைத்த திண்ணிலைக் கதவின்
 15 நீண்மதி லொருசிறை யொடுங்குதல்
 நாணுத்தக டுவுடைத்திது காணுந் காலே.¹

நீணையும் துறையும் அவை.

அவன் ஆவூர்முற்றியிருந்த காலத்து அடைத்திருந்த நெடுங்
 கிள்ளியைக் கோலுக்கிழார் பாடியது.

இ - ள்.—கரிய பிடியினது ஈட்டத்தோடு பெரிய கயத்தின்கட்
 படியாவாய் நெல்லையுடைய கவளத்துடனே நெய்யால் மிதித்துத் திரட்டப்

4. பலவிற்பாற் படர்க்கைவினைக்குறிப்புமுற்று வினையெச்சக்
 குறிப்பானதற்கு மேற்கோள்; நன். சூ. 350, மயிலை; நன். வி. சூ. 351;
 இ. வி. சூ. 250.

9. புறநா. நக : 11.

10. வயவென்னும் உரிச்சொல் 'வலி' என்னும் பொருளில் வந்ததற்கு
 மேற்கோள்; இ. வி. சூ. 290, உரை.

11 - 2. புறநா. கூ0 : 1 - 2; “மறவையா யென்னுயிர்மேல் வந்தவிய்
மருண்மாலே” சிலப். ஏ : 42.

16. புறநா. கூ : 13.

11 - 6. “அறவை...காணுங்காலே” என இது செம்பொருட்செவி
யுறை; தோல். செய். கு. 128, பேர்.

¹மு. அகத்தாசற்கு அழிந்து கூறியதற்கு மேற்கோள்; தோல்.
புறத்திணை. கு. 10, இளம்.

பி - ம். *வெற்றி. †சுண்டினிதிருத்தல். ‡ஆயினிற்றெனத்
திறவைதன். †யாகித். ‡உடைத்தது.

16

கஉஉ புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

பட்ட கவளமும் பெருவாய்த் திருந்திய மருக்கையுடைய வலிய கம்பம்
வருந்தச் சாய்த்து நிலத்தின்மேலே புரளும் கையையுடையவாய்வெய்தாக
உயிர்த்துச் சுழலும் யானை உருமேறுபோல முழங்கவும், பாவில்லாத குழவி
அழவும், மகளிர் பூவில்லாத வறிய தலையை முடிப்பவும், நீரில்லாத
தொழில்புனைந்த நல்ல மனையிடத்துள்ளார் வருந்திக் கூப்பிடும் கூப்
பீட்டைக் கேட்கவும், இவற்றிற்கு நாணாது இவ்விடத்து நீ இனிதாக இருத்
தல் இன்னாது; நண்ணுதற்கு அரிய வலியையுடைய வலிய குதிரையை
யுடைய தோன்றல்! அறத்தை உடையையாயின், இது நினதன்றோ
என்று சொல்லித் திறத்தல் செய்வாயாக; மறத்தையுடையையாயின்,
போரால் திறத்தல் செய்வாயாக; அவ்வாறன்றி, அறத்தையும் மறத்தையு
முடையையல்லையாகத் திறவாது அடைக்கப்பட்ட திண்ணிய நிலையை
உடைத்தாகிய கதவினையுடைய நீண்டமதினுள் ஒருபக்கத்தே ஒதுங்குதல்
நாணுந் தன்மையையுடைத்து, இஃது ஆராயுங்காலத்து.—எ - று.

செய்யென ஒருசொல் வருவித்து உரைக்கப்பட்டது.

திறத்தலென்பதனை இது திறக்கவென வியங்கோளீராக உரைப்பினும் அமையும்.

¹அம்ம, கேட்பித்தற்கண் வந்தது.

‘அறவியு மறவியு மல்லையாயின்’ என்று பாடமோதுவாரும் உளர்.

படியா, பெரு என்பன எதிர்மறைவினையெச்சமுற்று.

கையவென்பது, வினையெச்ச வினைக்குறிப்புமுற்று. (சச)

¹“அம்ம கேட்பிக்கும்” தோல். இடை. சூ. 28.

(சந) இரும்பனை வெண்டோடு *மலைந்தோ னல்லன்
கருஞ்சினை வேம்பின் றெரியலோ னல்லன்
நின்ன கண்ணியு மார்மிடைந் தன்றே, நின்னொடு
பொருவோன் கண்ணியு மார்மிடைந் தன்றே
5 ஒருவீர் தோற்பினுந் தோற்பதுங் குடியே
இருவீர் வேற வியற்கையு மன்றே, அதனாற்

1. ‘தோடு’ என்பது புல்லுறுப்பையுணர்த்துதற்கு மேற்கோள்;
தோல். மாபு. சூ. 86, பேர்.

2. புறநா. எக : 4.

3 - 6. முன்னிலைகூடிய படர்க்கையும் முன்னிலைமுடிபேற்றதற்கு
மேற்கோள்; நன். சூ. 333, மயிலை.

பி - ம். *மிலைத்தோனும்ல்லன்.

குடிப்பொரு ளன்று துஞ் *செய்தி கொடித்தேர்
தும்மோ ரன்ன வேந்தர்க்கு
மெய்ம்மலி யுவகை செய்யுமீவ் விகிலே.

திணை - வஞ்சி; துறை - துணைவஞ்சி.

சோழன் நலங்கிள்ளி உறையூர்முற்றியிருந்தானையும் அடைத்திருந்த
நெடுங்கிள்ளியையும் கோலூர்கிழார் பாடியது.

இ - ள்.—பெரிய பனையினது வெளிய தோட்டைச் சூடினோனல்
லன்; கரிய கோட்டினையுடைய வேம்பினது தாரையுடையோனல்லன்;
நின்னுடைய கண்ணியும் ஆத்தியாற் செறியக் கட்டப்பட்டது; நின்னு
டன் பொருவானுடைய கண்ணியும் ஆத்தியாற் செறியக் கட்டப்பட்டது;
ஆதலால், தம்முன், ஒருவீர்தோற்பினும் தோற்பது தங்குடியன்றோ ?
இருவீரும் வெல்லுதல் இயல்புமன்று; ஆதலால், தங்குடிக்குத் தக்கதொன்
றன்று, தமது செய்கை; கொடியாற் பொலிந்த தேரையுடைய தம்மைப்
போலும் வேந்தர்க்கு உடம்பு பூரிக்கும் உவகையைச் செய்யும், இம்
மாறுபாடு; ஆதலான், இது தவிர்தலே தமக்குத் தக்கது.—எ - று.

நினகண்ணியுமென்பது, நின்னகண்ணியுமென விகாரமாயிற்று.

அதனாலென்பதனை ஒழித்தும் பாடமோதுப.

இது, சந்துசெய்தலால் துணைவஞ்சியாயிற்று.

(சுரு)

9. மெய்ம்மலியுவகை : குறுந். ௩௩௮ : 7; கலி. ௪0 : 32.

பி - ம். *செய்கை.

(சகா) நீயே, புறவி னல்ல லன்றியும் *பிறவும்

இடுக்கண் பலவும் விடுத்தோன் மருகனை
இவரே, புலனுழு துண்மார் புன்க ணஞ்சித்
தமதுபகுத் துண்ணுந் தண்ணிழல் வாழ்நர்

5 களிறுகண் டமுஉ மழாஅன் மறந்த
புன்றலைச் சிறுஅர் டீமன்றுமருண்டு நோக்கி
விருந்திற் புன்கணை வுடையர்

1 - 2. புறநா. கள : 5 - 6, அடிக்.

3. புலனுழுதுண்மார்: புறநா. உ0க : 2 - 5, அடிக்.

4 - ம். *பிறவும் பலவும். டீமன்றுமருண்டு.

கஉச புறநாணாறு மூலமும் உரையும்.

கேட்டனை யாயினீ வேட்டது செய்ம்மே.¹

தீணையும் *துறையும் அவை.

சோழன் குளமுற்றத்துத் துஞ்சிய கிள்ளிவளவன் மலையாள
மக்களை யானைக்கீடுவுழிக் கோலூர்கிழார் பாடி உய்யக்கோண்டது.

இ - ள்.—நீதான், புறவின் அல்லலன்றியும் பிறவும் உற்ற துன்பம்
பலவற்றையும் தீர்த்த சோழனுடைய மரபிலுள்ளாய்; இவர்தாம்,
அறிவான் உழுதுண்ணுங் கற்றோரது வறுமையை யஞ்சித் தம்முடைய
பொருளைப் பகுத்துண்ணும் குளிர்ந்த நிழலையுடையாராய் வாழ்வாரதுமாரி
னுள்ளார்; இவர், இப்பொழுது களிற்றைக் கண்டு தம் இளமையால் தாம்

முன்பு வெருவியமுகின்ற அழகையை மறந்த புல்லிய தலையையுடைய சிறுபிள்ளைகள்; மன்றை வெருவிப்பார்த்து முன்பு அறியாத புதியதோர் வருத்தத்தையுடையர்; இது கேட்டாயாயின், நீ விரும்பியதைச் செய்வாயாக.—எ - று.

தண்ணிழல்வாழ்நர் சிறுஅரென இயைப்பினும் அமையும்.

அழாஅல் களிறுகண்டு மறந்தவெனக் கூட்டுக.

நீ புருமுதலாயினவற்றின் துயர்தீர்த்தற்கு உயிர்க்கொடை பூண்டோன் மருகனாதலானும், இவர் கற்றோர் வறுமையஞ்சிப் பருத்துண்ணும் தண்ணிழல்வாழ்நர் மாயினுள்ளாராதலானும், இவர், நின்னால் அருளத்தகினல்லது முனியத்தகாரென்பதாம்.

இதாவும், இவரைக் கொல்லாமற் சந்துசெய்வித்தவின் துணைவஞ்சி ஆயிற்று.

1ழ. துணைவஞ்சியென்னுந் துறைக்கு மேற்கோள் (தொல். புறத் துணை. கு. 7, இளம்.); இப்பாட்டு மேற்செலவின்கண் அடங்காமையின் துணைவஞ்சியன்றென்றும், பாடாண்டிணையென்றும் கூறுவர்; ஷே. ஷே. 8, ந.

பி - ம். துறை இயன்மொழி.

(சுஎ) வள்ளியோர்ப் படர்ந்து புள்ளிற் போகி

நெடிய வென்னாது சுரம்பல கடந்து

1. புறநா. கூஎ: 11; “பழுமா முள்ளிய பறவையின்...புக்கு”

(பொருந். 64 - 7); “பழமார் தேரும் பறவை போல..பாண” (பெரும்பாண். 20 - 22); “பழந்தேர் வாழ்க்கைப் பறவை போல.....துவன்றி” (மதுரைக்.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

கஉடு

வடியா நாவின் வல்லாங்குப் பாடிப்
பெற்றது மகிழ்ந்து சுற்ற மருத்தி
5 ஓம்பா துண்டு கூம்பாது வீசி
வரிசைக்கு வருந்துமிப் பரிசில் வாழ்க்கை
பிறர்க்குத் *தீதறிந் தன்றோ வின்றே, திறப்பட
நண்ணார் நாண வண்ணார் தேகி
ஆங்கினி தொழுகி னல்ல †தேர்ங்குபுகழ்
10 மண்ணாள் செல்வ ‡மெய்திய
தும்மோ ரன்ன செம்மலு முடைத்தே.¹

நீனையும் துறையும் அவை.

சோழன் நலுங்கிள்ளியுழைநீன்று உறையூர்புதந்த ஈஇளந்தத்த
னென்னும் புலவனைக் காரியாற்றுத்துஞ்சிய நெடுங்கிள்ளி ஒற்றுவந்தா
னென்று நீகொல்லப்புக்குழிக் கோலூர்கிழார் பாடி உய்யக்கொண்டது.

576 - 80); “கனிபொழி கானங் கிளையொ டெனீஇய, துனைபறை நிவக்கும்
புள்ளின மான்...என்னற் படர்ந்த கொள்கையொடு” மலைபடு. 54 - 64.

‘படர்’ என்பது உள்ளுதலாகிய குறிப்புணர்த்துதற்கு இவ்வடிமேற்
கோள்; தொல். உரி. கு. 44, செ.; தெய்வகீ; இ. வி. கு. 282, உரை.

3. “வல்லாங்குச் செய்து” மணி. உக : 44.

6. ழு. புறநா. உ0௬ : 4.

குவ்வுருபு பொருட்டுப்பொருண்மைக்கண் வந்ததற்கு 'வரிசைக்கு வருந்தும்' என்பது மேற்கோள்; சிலப். பதி. 5, அடியார்.; நன். கு. 297, மயிலை.

¹மு. துணைவஞ்சியென்னுந் துறைக்குமேற்கோள் (தொல். புறத் துணை. கு. 7, இளம்.); இப்பாட்டு மேற்செலவின்சண் அடங்காமையின் துணைவஞ்சியன்றென்றும், பாடாண்டிணை யென்றும் கூறுவர் (சை. சை. 8, ந.); "வள்ளியோர்ப் படர்ந்து.....செம்மலு முடைத்தே: இது சோழன் நலங்கிள்ளியுழைநின்று உறையூர்புக்க இளந்தத்தன் என்னும் புலவனைக் காரியாற்றுத் தஞ்சிய நெடுங்கிள்ளி ஒற்றுவந்தானென்று கொல்லப்புக்குழி அவ்வாசற்கு வருகின்ற துகளினைக் கோலூர்கிழார் புலப்படாமற் செய்யுள்செய்து, தமது சொல்லை அரசன் கேட்டு அஞ்சினு னென்னும் பொருளை கிறுத்துதலிற் பழிகரப்புச்செவியுறையங்கத மாயிற்று; இவ்வாறே புறத்தினுட் செவியுறைச்செய்யுட்கள் பலவும் வருவனவுள்; அவ்வேறுபாடுணர்ந்துகொள்க" சை. செய. கு. 128.

டி - ம். * திங்கறிந்தன்றோ. † ஒங்கிய. ‡ எய்தினு
இளந்தத்தனைக். † இகொழுபுருவுழித்.

கஉசா புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

இ - ள்.—வண்மையையுடையோரை நினைத்துப் பழமார்த்தேரும் பறவைபோலப் போகி நெடியவென்றுகருதாது அரியவழி பலவற்றையுந் கழிந்து ¹திருந்தாத நாவால் தாம்வல்லபடி பாடி ஆண்டுப்பெற்ற பரிசிலான் மகிழ்ந்து சுற்றத்தையுட்டித் தாமும் பொருளைப்பாதுகாவாது உண்டு உள்ளம் மலர்ந்து வழங்கித் தம்மைப் புரப்போராற்பெறும் சிறப்பு ஏதுவாக வருந்தும் இப்பரிசிலான் வாழும் வாழ்க்கை, பிறர்க்குச் செய்யும் கொடுமை யறிந்ததோவெனின், இல்லை; கூறுபடக் கல்விமுகத்தால் தம்மொடு மலைந்தோர் நாணத் தமது கல்வியான் வென்று தலையெடுத்துநடந்து அவ்

விடத்து இனிதாக ஒழுகினல்லது, உயர்ந்த புகழுடைய நிலமானும் திருப்
பொருந்திய தும்மை யொக்கும் தலைமையுமுடைத்து.—எ - று.

ஒக்கியவென்பது உம், செல்வமுமுடைத்தென்பது உம் பாடம்.

சுரம்பல கடந்து புள்ளிற் போகியென மாறிக் கூட்டுக.

பரிசில்வாழ்க்கை, தும்மோரன்ன செம்மலுமுடைத்து; ஆதலால்,
நண்ணர் நாண *இனிதொழுகினல்லது, பிறர்க்குத் தீதறிந்தன்றோ?
இன்றெனக் கூட்டுக.

இக்கோவூர்கிழார் தாமும் பரிசில்வாழ்நருள் ஒருவராதலான்,
‘வடியா நாவின் வல்லாங்குப் பாடி’ எனப் பணிந்துகூறினானென்க. (சஎ)

¹வடியாநாவென்பதற்கு இங்கே எழுதியுள்ள உரையோடு, “வடி.நா”
(கலி. கச்ச : 18) என்பதற்கு, ‘வழுவின சொற்கள் சொல்லாதபடி
தெள்ளிய நா’ என நச்சினர்க்கினியர் எழுதிய உரை கருதற்குரியது.

பி - ம். * இனிதொழுகினல்லது.

(சஅ) கோதை மார்பிற் கோதை யானும்

கோதையைப் புணர்ந்தோர் கோதை யானும்

மாக்கழி மலர்ந்த நெய்த லானும்

கண்ணு றும்மே கானலந் தொண்டி

5 அஃதெம் மூரே யவனெம் மிறைவன்

அன்னோற் படர்தி யாயி னீயும்

1 - 2. மோனைத்தொடைக்கும் (தொல். செய். சூ. 92, பேர்.),
பிறவடிதொடுத்த கட்டளையடிமோனைக்கும் (சை. சை. சை. ந.) மேற்
கோள்.

4. தொண்டி: புறநா. கள : 13; ஐந்தறு. களவு.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

க.உள

* எம்மு முள்ளுமோ முதுவா யிரவல

அமர்மேம் படுஉங் காலைநின்

புகழ்மேம் படுநனைக் கண்டன மெனவே.

திணை - பாடாண்டிணை; துறை - புலவராற்றுப்படை.

1சேரமான் கோக்கோதையார்பனைப் போய்கையார் பாடியது.

இ - ள்.—கோதையுடையமார்பிற்கு அணிந்த கோதையானும், அக்
கோதையைப் புணர்ந்த மகளிர்க்குடிய கோதையானும், கரியகழியின்கண்
மலர்ந்த நெய்தற்பூவானும் தேன் நாராநிற்கும் கானலையுடைய தொண்டி;
அஃது எம்முடைய ஊர்; அவன் எம்முடைய தலைவன்; அத்தன்மையோ
னிடத்தே போகின்றாயாயின், நீயும் எம்மையும் நினைப்பாயாக; முதிய
வாய்மையையுடைய இரவல ! நீ அமரின் கண் மேம்படுங்காலத்து நினக்கு
உளதாகிய புகழை மேம்படுத்துமவனைக் கண்டேம் . யாமெனச்
சொல்லி.—எ - று.

இரவல ! நீயும் அன்றோற் படர்குவையாயின்,

நின்புகழ்மேம்படு நனைக் கண்டனமென எம்மையும் உள்ளெனக் கூட்டுக.

கண்டனமென எம்முமுள்ளென்றோனும், உள்ளிக்
கண்டன மெனச் சொல்லென்பது கருத்தாகக் கொள்க.

மோ: முன்னிலை அசைச்சொல். நீயுமென்பதூஉம்,
எம்முமென்ப தூஉம் எச்சவும்மை.

தலைவனது இயல்பையும் ஊரையுங் கூறி, முதுவாயிரவல்!
எம்மும். உள்ளெனத் தன் தலைமைதோன்றக் கூறினமையால், இது
புலவராற்றுப் படை ஆயிற்று.

(சஅ)

7. முதுவாயிரவல்: புறநா. கஅ0 : 9; பதிற். கூசு; சிறுபாண். 40.

1இப்பாட்டின் முதலடியில் தலைவன்பெயர் அமைந்துள்ளது.

பி - ம் * எம்மையு முள்ளுமோ.

(சக) நாட நென்கோ லூர நென்கோ

பாடிமிழ் பனிக்கடற் சேர்ப்ப நென்கோ ,

யாங்கன மொழிகோ வோங்குவாட் கோதையைப்

2. “பாடிமிழ் பனிக்கடல்” ஸல்லேப. 4.

1 - 3. சோனது காடு நானிலவனமுடையது :

“திரைசெய்யு

கடலின் பெருவளனுந் திருந்து நிலனின் செழுவளனும்,
வரையின்

வளனு முடன்பெருகி மல்கு நாடி மலைநாடி." பேரிய. எ : 1. 11

கஉஅ

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

புனவர் தட்டை புடைப்பி *னயல

5 திறங்குகதி ரலமரு கழனியும்

பிறங்குநீர்ச் சேர்ப்பினும் புள்ளொருங் கெழுமே.

தீயையும் துறையும் அவை; துறை - இயன்மொழியுமாம்.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள். — குறிஞ்சிநிலமுடைமையால், நாடெனென்று சொல்லுவேனோ? மருதநிலமுடைமையால், ஊரெனென்று சொல்லுவேனோ? நெய்தனிலமுடைமையால், ஒலிமுழங்குகின்ற குளிர்த் த கடலையுடைய சேர்ப்பெனென்று சொல்லுவேனோ? எவ்வாறு சொல்லுவேன் மேம்பட்ட வாணையுடைய கோத்தைய? புனங்காப்போர் கிளிகடிகருவியைப் புடைப்பின், அப்புனத்திற்கு அயலாகிய வளைந்த நெற்கதிர்சுழலும் வயலின்கண்ணும், மிக்கநீரையுடைய கடற்கரையின்கண்ணும் உளவாகிய புட்கள் சேர எழுமாதலான். — எ - று.

‘புனவர்தட்டைபுடைப்பின்’ எனக் குறிஞ்சிக்கும் முல்லைக்கும் ஏற்பக் கூறினமையான், நாடெனென்பதூஉம், அவ்விரண்டு நிலத்துக்கும் கொள்ளப்படும்; எனவே முல்லைநிலமும் உடையனென்றவாறும்.

புனவர் தட்டைபுடைப்பின், தழனியிலும் சேர்ப்பினும் புள்ளொழு
மாதலால், கோதையை யாங்கனம் மொழிகோவெனக் கூட்டுக.

இது, நானிலமுமுடையனாதலிற் பெருஞ்செல்வமுடையன்; நீ
அவன்பாற் செல்வென ஆற்றப்படுத்தவாறு; அவனது இயல்பைப்
புகழ்ந்தமையான் இயன்மொழியுமாயிற்று. (சசு)

4. தட்டை: “வெதிர்புனை தட்டையேன்” (நற். கசஎ); “தழுவந்
தட்டையு முறியுந் தந்து” (குறுந். உஉக); “தழலை வாங்கியுந் தட்டை
யோப்பியும்” (அகநா. கஅஅ); “ஒலிகழைத் தட்டை புடையுநர்
புனந்தொறும்” (மலைபடு. 328); ‘தட்டையாவது:—மூங்கிலைக் கண்ணுக்
குக்கண் உள்ளாக நறுக்கிப் பலவாகப் பிளந்து ஒசையுண்டாக ஒன்றிலே
தட்டுவதொரு கருவி’ குறிஞ்சி. 43, ந.

4 - 6. திணைமயக்கத்திற்கு மேற்கோள்; திருச்சிற். 63, பேர்.

பி - ம். அயலினிர்ங்கு.

(ரு0) மாசற விசித்த வார்புறு *வள்பின்
மைப்படு மருங்குல் பொலிய மஞ்ஞ

பி - ம். * வளப்பின், வள்ளின்,

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

கஉசு

ஒலிநெடும் பீலி யொண்பொறி மணித்தார்

- பொலங்குழை யுழிஞையொடு பொலியச் சூட்டிக்
 5 குருதி வேட்கை யுருகெழு முரசம்
 மண்ணி வாரா வளவை யெண்ணெய்
 துரைமுகந் தன்ன மென்பூஞ் சேக்கை
 அறியா தேறிய வெண்ணைத் தெறுவா
 இருபாற் படுக்குநின் வாள்வா யொழித்ததை
 10 அதுஉஞ் சாலுந் றமிழ்முழு தறிதல்
 அதனொடு மமையா தணுக வந்துநின்
 மதனுடை முழவுத்தோ ளோச்சித் தண்ணென
 வீசி போயே வியலிடங் கமழ
 இவணிசை யுடையோர்க் கல்ல தவண
 15 துயர்நிலை யுலகத் துறையு ளின்மை
 விளங்கக் கேட்ட மாறுகொல்
 வலம்படு குருசினீ யீங்கிது செயலே.¹

3. புறநா. உளச: 2.

5. “குருதி வேட்ட, மயிர்முதை மாக்கண் கடிய கழற்” (பதிற்.
 உக);
 “கூற்றுக்கண் விளிக்குங் குருதி வேட்கை, முரசு” மணி. க: 30 - 31.

1 - 5. “விரவிய சந்தமென் சேறு மட்டித்துப், பிரவியந்
 தழை யொடு பிணையல் வேய்ந்தன, பரவிய பலிபெறு முரசம் பன்மையி,
 லரவியந்

கதிர்கொள் வதிர்ந்த றைந்ததே” (குளா. சுயம். 210); பெருங். உ.
 2: 26 - 30.

7. மு. அகநா. கூக : 13.

14-5. புறநா. உள : 7 - 9, அடிக்; “புகழ்வெய் யோர்க்குப்

புத்தேனா

டெளிது” முதுமொழிக். 71.

14 - 6. ‘ஒருவர்க்கு இம்மை மறுமைகட்கு இன்பத்தைத்

தந்து

பூமியுள்ளவரும் நிற்பது புகழெனலுமாம்; ஒன்றவுலகத் . . .
தொன்றிலெ

னவும், இவ்விண்சையுடையோர்க்

மாறுகொல்லெனவும்

கூறினாராகலின்’ சிலப். கக: 112-7, அடியார்.

15. உயர்நிலையுலகம்; மதுரைக். 197; கலி. ககக: 36.

1மு. முரசுநாட்சோடலுக்கும் (சிலப். இ: 89 - 94, அடியார்.), இயன்

மொழிக்கும் (தொல். புறத்திணை. கு. 35, ந.) மேற்கோள்.

17

கூகO புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

திணை - அது; துறை - ஓயன்மொழி.

சேரமான் தகடுரேறிந்த பெருஞ்சேரலிநம்பொறை முரசுகட்டில்
அறியாதேறிய *மோசிகிரைத் தவறுசெய்யாது அவன் துயிலெழுந்
துணையும் கவரிகொண்டு வீசியானை மோசிகிரனார் பாடியது.

இ - ள்.—குற்றந்தீர வலித்துப் பிணித்த வாரப்பட்ட வாயுடைய கருமரத்தாற் செய்தலான் இருட்சிபொருந்திய பக்கம் பொலிவுபெற மயிலினது தழைத்த நெடிய பீலியால் தொக்கப்பட்ட ஒள்ளிய பொறியையுடைத்தாகிய நீலமணிபோலும் நிறத்தையுடைய தாரைப் பொற்றளிரையுடைய உழிஞையுடனே பொலியச் சூட்டப்பட்டுக் குருதிப்பலிகொள்ளும் விருப்பத்தையுடைய உட்குப்பொருந்திய வீரமுாசம் நீராடிவருவதன் முன்னே எண்ணெயினது துரையை முகந்தாற்போன்ற மெல்லிய பூவையுடைய கட்டிற்கண்ணே இதனை முாசட்டிலென்பதறியாது ஏறிக்கிடந்த என்னை வெகுட்சிதோன்ற இருகூறாக்கும் நின்னுடைய வாளை வாயை. மாற்றியதாகிய அதுவும் அமையும், நல்ல தமிழ்முழுதும் அறிந்தமைக்கு; அவ்வெகுட்சியொழிந்து அதனாலும் அமையாதே குறுக வந்து நினது வலியையுடைய முழவுபோலும் தோளையெடுத்துச் சாமரத்தாற் குளிர லீசிளுய்; இவ்வகன்ற உலகத்தின்கண்ணே பாக்கும்பரிசு இவ்வுலகத்துப் புகழுடையோர்க்கல்லது, அவ்விடத்ததாகிய உயர்ந்த நீலமையையுடைய உலகத்தின்கண் உறைதலில்லாமையைத் தெரியக்கேட்ட பரிசாலேயோ வெற்றி பொருந்தப்பட்ட தலைவா ! நீ இவ்விடத்து இச்சாமரையை வீசுதல்? அதற்குக் காரணம் சொல்லுவாயாக.—எ - று.

சூட்டியென்பதனைச் சூட்டவென்று திரிப்பினும் அமையும்.

உழிஞை - கொற்றான்; அது குடநாட்டார் வழக்கு.

முழவுத்தோளோச்சியெனவும், தண்ணெனவீசியோயெனவும் கூறிய வாற்றால், சாமரையென்பது பெற்றும்.

கமழ்தல் ஈண்டுப் பாதத்தற்பொருட்டாய் நின்றது.

1. தமிழென்பதற்குத் தமிழ்நாடெனினும் அமையும்.

குருசில்! நீ இதுசெய்தல், இசையுடையோர்க்கல்லது உறையுளின்மை கேட்ட மாறுகொலெனக் கூட்டுக.

எண்ணென்பது, கருதெனவுமாம்.

1 "மண்மணி கிடக்கைத் தண்டமிழ்த் திழுவர்", "தண்டமிழ் பொதுவென்ப பொருதுன்" புறநா. கூடு : 3, இக : 5.

டி - மீ * மோசகோனார்.

புறநாணுறு மூலமும் உரையும்.

காக்க

- (௫க) நீர்மிகிற் சிறையு மில்லை தீமிகின்
மன்னுயிர் நிழற்று நிழலு மில்லை
வளிமிகின் வலியு மில்லை யொளிமிக்
கவற்றோ ரன்ன சினப்போர் வழுதி
5 தண்டமிழ் பொதுவெனப் பொருதுன்போரெதிர்த்து
கொண்டி வேண்டிவ னாயிற் கொள்கெனக்
கொடுத்த மன்னர் நடுக்கற் றனரே
அளியரோ வளியரவ னளியிழந் தோரே
துண்பல சிதலை யரி துமுயன் நெடுத்த
10 செம்புற் றீயல் போல
ஒருபகல் வாழ்க்கைக் குலமரு வோரே.

தீணை - வாகை; துறை - அரசவாகை.

பாண்டியன் கூடகாரத்துத் துஞ்சிய மாறன்வழுதியை ஈஐயுர்
முடவனார் பாடியது.

1. “ஒலித்துடன், நீர்மிகி னில்லை சிறை” (பழ. 190); “சிறையு முண்டோ செழும்புனல் மிக்குழீஇ” (மணி. இ: 19); “சிறையென்ப தில்லை செவ்வே செம்புனல் பெருகு மாயின்” துளா. கல்யாண. 155.

3. ஒளியாவது: அரசர்பாலுள்ள தெய்வத்தன்மை; அதனை, “இனைய ரினமுறைய ரென்றிகழார் நின்ற, ஒளியோ டொழுகப் படும்” (குறள். 698); “உறங்கு மாயினு மன்னவன் தன்னொளி, கறங்கு தெண் டீரை வையகம் காக்குமால்” (சீவக. 248) என்பவற்றால் அறிக.

5. புறநா. அ: 2, அடிக். ‘ஞாலம் பொதுவெனப் பொருவரசர்’ (குறள். 492, பரிமேல்.); “வையம்பொதுக் கடித்து”, “பூவலயம் பொது நீக்கி யாண்டருளி” (பேரிய. மனுநீதி. 33, கோச்செங்கட். 17); ‘தனி கோலுகையாவது பூசக்கரம் பொதுக்கடிதல்’ தக்க. 2, உரை.

6. கொண்டி - கொள்ளப்படுவது; ஆவது திறை; “கட்கொண்டிக் குடிப்பாக்கத்து” மதுரை. 137.

8. “அளியனோ வளியனென் னெஞ்சமர்ந் தோனே” குறுந். இசு:5.

10. செம்புற்றீயல் : புறநா. ககக : 3.

9-10. “சிறுபுன் சிதலை சேண்முயன் நெடுத்த, நெடுஞ்செம் புற் றத்து” அகநா. கசக.

9-11. “மண்ணுள்வாழ் சிதலைச் சாதி மற்றவை வாழுந்நான், எண்ணியாந் கிகந்த பின்னை யிறகுபெய் தெழும்” துளா. அரசியல். 316.

டி - ம் * தண்டமிழ்ப். † கலம்வருவோரே. ‡ ஐயூர் கிழார். ககக2 புறநாணுறு மூலமும் உரையும்.

இ - ள்.—நீர் மிகுமாயின், அதனைத்தாங்கும் அரணுமில்லை; நெருப்பு மிகுமாயின், உலகத்து நிலைபெற்ற உயிர்களை நிழல்செய்யும் நிழலுமில்லை; காற்று மிகுமாயின், அதனைப்பொறுக்கும் வலியுமில்லை; விளக்கம் மிக்ரு அவற்றையொத்த சினம்பொருந்திய போரையுடைய வழுதி குளிர்ந்த தமிழ்நாடு மூவேந்தர்க்கும் பொதுவென்று கூறப் பொருளாய்ப் போரையேற்றுத் திறையை வேண்டுவனாயின், கொள்கவென்று சொல்லி முன்னே கொடுத்த மன்னர் நடுக்கந் தீர்த்தார்; கொடாமையின், யாவராலும் மிக இரங்கத்தக்கார், அவனது அருளையிழந்த அரசர், துண்ணிய பல கறையான் அரிதாக உழந்தெடுக்கப்பட்ட செம்புற்றினின்றும் புறப்பட்ட ஈயலைப்போல ஒருபகற்பொழுதின்கண் வாழும் உயிர்வாழ்க்கையின் பொருட்டுச் சுழல்வோர்.—எ - று.

வழுதி, தமிழ்ப்பொதுவெனப் பொருளாய்க் கொண்டி வேண்டுவனாயின், கொடுத்தமன்னர் நடுக்கற்றனர்; கொடாமையின் அவன் அளியிழந்தோர், ஒருபகல் வாழ்க்கைக்கு அலமருவோர்; ஆதலான், அவர் அளியரோ அளியரெனக் கூட்டி வினைமுடிவு செய்க; அவன் அளியிழந்தோராகிய அலமருவோர் அளியரெனக் கூட்டியுரைப்பினும் அமையும்.

அளியரோ அளியரென இரங்கற்குறிப்புத் தோன்ற அடுக்கினின்றது. (ருக)

(ருஉ) அணங்குடை நெடுங்கோட் டளையக முனைஇ
முணங்குரிமிர் வயமான் முழுவலி யொருத்தல்

*ஊனசை யுள்ளந் தூர்ப்ப விரைகுறித்துத்
தான்வேண்டு மருங்கின் வேட்டெழுந் தாங்கு

5 வடபுல மன்னர் வாட வடல்குறித்

தின்ன வெம்போ ரியறேர் வழுதி
இதுநீ கண்ணிய தாயி னிருநிலத்
தியார்கொ லனியர் தாமே யூர்தொறும்

1. அணங்குடை நெடுங்கோடு: “அணங்குடை நெடுவரை”
அகநா. உஉ: 1.

1-4. புறநா. எஅ: 1-4; திருப்பாவை, உக: 1-5.

7-8. “இதுநீ கருதின யாயி னேற்பவர், முதுநீ ருலகின் முழுவத
யில்லை” சிலப். உடு: 166-7.

பி -ம். *ஊன்மிசையுள்ளந்.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

கரிநா

மீன்சடு புகையின் புலவுநாறு நெடுங்கொடி

10 வயலுழை மருதின் வாங்குசினை வலக்கும்

பெருநல் யாணரி னொர் இ யினியே

*கலிகெழு கடவுள் கந்தங் கைவிடப்

பலிகண் மாறிய பாழ்படு பொதியில்

நரைமு தாளர் நாயிடக் குழிந்த

15 வல்லி னல்லக நிறையப் பல்பொறிக்

கான வாரண மீனும்

காடாகி விளியு நாடுடை யோரோ.

தீனையும் துறையும் அவை.

அவனை மருதனினநாகனார் பாடியது.

9. “கொழுவின் சுடுபுகை மறுகினுண் மயங்கி” (நற். ௯௧௧); “தாமக் கொடியும்” மணி. சு: 64.

12. “மாஞ்சேர் மாடத், தெழுதணி கடவுள் போகலிற் புல்லென், ரெழுகுபலி மறந்த மெழுகாப் புன்றிணை”, “கடவுள் போகிய கருந்தாப் கந்தம்” (அகநா. ௧௧௭, ௧௦௭); “கந்துடைப் பொதியில்” (பட்டின. 249); “அருந்திறற் கடவுட் டிருந்துபலிக் கந்தமும்”, “இலகொளிக் கந்த மும்” மணி. சு: 60, உச: 162.

‘கலி’ என்பது ஒலித்தற்றெழுதிற் பண்பில் வந்ததற்கு மேற்கோள்; நன். கு. 458, மயிலை.

14. நாய் - குதாடுகருவியுளொன்று; “பளிக்குநாய் சிவப்பத் தொட்டு” கம்ப. மிதிலைக்காட்சி. 17.

16. கானவாரணம்: புறநா. ௧௨௦: 11, ௧௧௮: 10.

15-6. பல்பொறிக்கானவாரணம்: “அந்துண் பல்பொறிக், காமரு தகைய கான வாரணம்” நற். உக: 7-8, மருதனிளநாகனார்.

14-6. “உமண ருயங்குவயி னெழித்த, பண்ணழி பழம்பார் வெண் குரு கீனும், தண்ணந் துறைவன்” நற். ௧௧௮.

13-6. “நரைமூ தாள ராதிர்தலை யிறக்கிக், கவைமனத் திருத்தும் வல்லுவனப் பழிய பொதியில்” அகநா. ௧௭௭.

16-7. “கானங் கோழிக் கவர்கூர்ச் சேவ, லொண்பொறி யெருத்திற் றண்சித ருறைப்ப” குறுந். உசஉ.

கோழியை வாரணமென்றல் மாபென்பதற்கு மேற்கோள்; தொல். மாபு. கு. 68, பேர்.

பி - ம். *கலிகெழு மூதூர்க்கந்த. †மருதனிளநாகனார்.

இ - ள்.—தெய்வங்களையுடைத்தாகிய நெடிய கொங்களையுடைய
மலையின்கண்ணே முழையின்கண் துயிலவெறுத்து ¹மூரிநிமிர்ந்த புலியா
கிய நிரம்பிய வலியையுடைய ஏற்றை ஊனை விரும்பிய உள்ளம்செலுத்
துதலான் அவ்விரையைக் கருதித் தான்வேண்டிய இடத்தே விரும்பிச்
சென்றாற்போல வடநாட்டு வேந்தர் வாட அவரைக் கொல்லுதலைக்
கருதி ²இன்றை வெய்ய போரைச் செய்யும் இயற்றப்பட்ட தேரினை
யுடைய வழி! நீ கருதியது இப்பேராயின், பெரிய உலகத்தின்கண்
யாரோ அளிக்கத்தக்கார்தாம்? ஊர்தோறும் மீன்செகின்ற புகையினது
புலால் நாளும் நெடிய ஒழுங்கு வயலிடத்து மருதினது வளைந்த
கோட்டைச் சூழும் பெரிய நல்ல புதுவருவாயின் நீங்கி இப்பொழுது
முழவுமுதலாகிய ஒலிபொருந்திய தெய்வங்கள் தூணத்தைக் கைவிடும்
பரிசு பலி இடத்தின்மாதிரிய பாழ்ப்பட்ட அம்பலத்தின்கண் முற்காலத்து
நரையையுடைய முதியோர் சூதாடுங்கருவியை இடுதலாற் குழிந்த அச்
சூதுகருவியினது நல்லமனையாகிய இடம்நிறையப் பலபெரிறையையுடைய
காட்டுக்கோழி முட்டையிடும் காடாய்க் கெடும் நாடுடையோர்.—எ - று.
கலி - புகழும் அரவமுமாம்.

வழுதி! அடல்குறித்து நீகருதியது இதுவாயின், விளியும்நாடுடை
யோர்தாம் யார்கொல் அளியரெனக் கூட்டுக. (இஉ)

¹ மூ ரி நி மி ர் த ல் - துயின்றெழுந்தவுடன் இரண்டுகைகளையும்
நிமிர்த்துச் சோம்பைப்போக்குதல்; “மூரி நிமிர்வன போல” (பேருங்.
உ. 6 : 102); “பொய்த்தேநர் மூரியா னிமிர்ந்து போக்குவான்” (கூடல்
உண்டாட்டு. 35); இக்காலத்துச் சோம்பல்முறித்தலென வழங்கும்.

² இன்றை - பகைவர்களுக்கு இன்றை; “இன்றை வாகப் பிறர்
மண் கொண்டு” (புறநா. கட : 4) என்பதையும் அதன் உரையையும்
பார்க்க.

(௫௩) முதிர்வா ரிப்பி முத்த வார்மணற்
கதிர்விடு மணியிற் கண்பொரு மாடத்
திலங்குவளை மகளிர் தெற்றி யாடும்

1. முதிர் முத்தம்: “விளைந்துமுதிர்ந்த விழுமுத்தின்” (மதுரை.
135.) முத்தவார்மணல்: பேரும்பாண். 335; கலி. ககக: 5; பெருங்.
க. 48: 88, உ. 7: 142, இ. 6: 41.

1 - 3. புறநா. கக: 3 - 5.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

ககரு

விளங்குசீர் விளங்கில் விழுமங் கொன்ற
5 களங்கொள் யானைக் கடுமான் பொறைய
விரிப்பி எனகலுந் தொகுப்பி நெஞ்சம்
மம்மர் நெஞ்சத் *தெம்மனோர்க் கொருதலை
கைம்முற் றலநின் புகழே யென்றும்
ஒளியேயார் பிறந்தவிம் மலர்தலை யுலகத்து
10 வாழே மென்றலு மரிதே தாழாது
செறுத்த செய்யுட் செய்செந் நாவின்
வெறுத்த கேள்வி விளங்குபுகழ்க் கபிலன்
இன்றுள னாயி னன்றும நென்றநின்
ஆடுகொள் வரிசைக் †கொப்பப்
15 பாடுவன் மன்றாற் பகைவரைக் கடப்பே.

தீணையும் துறையும் அவை.

சேரன் ¹மாந்தரஞ்சேரலரும் பொறையைப் பொருந்தில் ளங்கீரார்

பாடியது.

4. விளங்கில் - ஒருநகரம்; “மாவண் கடலன் விளங்கி லன்னவெம், மையெழி லுண்கண்” அகநா. அக.

5. ‘களங்கொள் பொறைய’ என்றது போர்க்களம் வென்ற வேந்தர்க்குரித்தாதலான்; புறநா. ச: 3, சுஉ: 12; சீலப். உஅ: 104 - 5; “எந்து வாட்டானே யிரிய வுறைகழித்துப், போந்துவாண் மின்னும் பொருசமத்து-வேந்த, ரிருக்களி யானே யினமிரிந் தோடக், கருங்கழலான் கொண்டான் களம்”, “வென்று களங்கொண்ட வேல்வேந்தே” (பு. வெ. 180, 225); “தேன்மிடைந்த தாரினான் செங்களஞ் சிறந்ததே” (சீவக. 279, உரை); “கொன்று களங்கொள்ளுந் கொல்யானே வேந்தனை, வென்றுகளங் கொள்ளுமேல் வேந்து” தோல். புறத். சூ. 5, ந. மேற்.

12. வெறுப்பென்னும் உரிச்சொல் செறிவென்னும்பொருளில் வந்ததற்கும் (தோல். உரி. சூ. 51, சே.; சூ. 49, ந.; இ. வி. சூ. 281, உரை), ‘வெறுப்பு’ புறப்பொருட்கண்வந்ததற்கும் (தோல். பொருளியல், சூ. 53, ந.) மேற்கோள்.

11 - 2. “மறம்புரி கொள்கை வயங்குசெந் நாவின், உவலை கூராக் கவலையி னெஞ்சின், நனவிற் பாடிய நல்லிசைக் கபிலன்” பதிற். அடு:

10-13.

13 - 5. பழிகாப்பு அக்கதத்திற்கு மேற்கோள்; தோல். செய். சூ. 126, பேர். . .

1. “பலர்மேள் தோன்றிய கலிகை வள்ளல், நிறையருக் தானே வெல் போர் மாந்தான், பொறையன்” அகநா. கசுஉ: 3 - 5.

பு - ம். *தெமக்கோவொருநின். †கேற்பப்.

இ - ள்.—முற்றி நீண்ட சிப்பிக்கண் முத்துப்போலும் வெளிய
ஒழுங்குபட்ட மணற்கண்ணே ஒளிவிடுகின்ற மணிகளாற் கண்ணைப்
பொருகின்ற மாடத்திடத்து விளங்கிய வளையையுடைய மகளிர் வேதி
கைக்கண்ணே விளையாடும் விளங்கிய சீர்மையையுடைய விளங்கிற்ருப்
பகைவரான் வந்த இடம்பையைத்தீர்த்த, போர்க்களத்தைத் தனதாக்கிக்
கொண்ட, யானையையும் விரைந்த குதிரையையுமுடைய பொறைய! விரித்
துச்சொல்லிற் பாக்கும்; தொகுத்துச்சொல்லிற் பொருள் ஒழிவுபடும்;
ஆதலான், மயக்கம்பொருந்திய நெஞ்சையுடைய எங்களுக்கு ஒருதலை
யாக முடியா, நினதுபுகழ், எந்நாளும்; கல்வியால் விளக்கமுடையோர்
பிறந்த இப்பெரிய இடத்தையுடைய உலகத்தின்கண்ணே வாழேமென்
றிருத்தலும் கூடாது; விரைய, பல பொருளையும் அடக்கிய செய்யுளைச்
செய்யும் செவ்விய நாவிலையும் மிக்ககேள்வியையும் விளங்கிய புகழையு
முடைய கபிலன் இன்று உளாகுப்பெறின் நன்று; அது பெற்றிலே
னென்று சொல்லிய நினது வென்றிகொண்ட சிறப்பிற்குப் பொருந்தப்
பாடுவேன், நீ பகைவரைவென்ற வெற்றியை.—எ - று.

மாடத்துமகளிர் மணலிடத்துத் தெற்றிக்கண் ஆடும் விளங்கிலென்க.

தெற்றியென்பதனைக் கைகோத்தாடும் குரவையென்பாரும் உளர்.

பொறைய! கபிலன் இன்று உளனாயின், நன்றுமென்ற நின் ஆடு
கொள்வரிசைக்கொப்பப் பகைவரைக்கடப்பை யான் தாழாது பாடுவேன்;
நின்புகழ் விரிப்பின் அகலும்; தொகுப்பின் எஞ்சும்; ஆதலான், எமக்குக்
கைம்முற்றல் ; ஒளியோர் பிறந்த இம்மலர்தலையுலகத்து வாழேமென்ற
லும் அரிதென மாறிக்கூட்டுக.

தாழாது செய்யுட்செய் செந்நாவென இயைப்பினும் அமையும்.

‘ஒளியோர்’ என்றது, கபிலன்முதலாயினோரை.

வாமேமென்றலும் அரிதென்றகருத்து, பாடாதிருத்தலும் அரிதென்றதாக்கி, யாமும் ¹வல்லபடி பாடிப்போதுவேமென்றதாகக் கொள்க. நன்றுமனென்பது, கழிவின்கண் வந்தது.

பாடுவன்மன்னொலென்றவழி, மன்னும் ஆலும் அசைநிலை.

பாடுவன்மன்னென்பதனை அல்லீற்றுத் தனித்தன்மைவினையாக்கி, நின்வரிசைக்கொப்ப, நின்பகைவரைக்கடப்பைப் பாடுவேன்; அதனால், விரிப்பின் அகலும்; தொகுப்பின் எஞ்சும்; மம்மர்நெஞ்சத்து எமக்கு நின் புகழ் கைம்முற்றலென அவன்புகழை மேம்படுத்துக்கூறியவாறாக உரைப்பினுமமையும். இப்பொருட்குப் பாடுவன்மனென்றதனை ஒழியிவை யாகக் கொள்க.

‘சிறந்தசெய்யுள்’ என்றும், ‘செய்யுட்செய்தசெந்நா’ என்றும் பாடம். (இரு)

¹“வடியா நாவின் வல்லாங்குப் பாடி” புறநா. சஎ: 3.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

சுரு

(இச) எங்கோ னிருந்த கம்பலை மூதூர்

உடையோர் போல விடையின்று குறுகிச்
செம்ம னுளவை யண்ணந்து *புகுதல்

எம்மன வாழ்க்கை யிரவலர்க் கெளிதே

5 இரவலர்க் கெண்மை யல்லது புரவெதிர்ந்து

வான நாண வரையாது சென்றோர்க்
காண தீயுங் கவிகை வண்மைக்
கடுமான் கோதை துப்பெதிர்ந் தெழுந்த
நெடுமொழி மன்னர் நினைக்குங் காலைப்

10 பாசிலைத் தொடுத்த வுவுலைக் கண்ணி

†மாச ணுடுக்கை மடிவா யிடைபன்

1. 'கம்பலை என்னும் உரிச்சொல் அரவமாகிய இசைப்பொருண்மை யுணர்த்தும்' நோல். உரி. சூ. 53, கே.

2. இடை - சமயம்; "தளரிடை யறியுந் தன்மையன்" (மணி. ச : 98); "நம்பன் சிறிதே யிடைதந்திது கேட்க" சீவக. 1975.

3. நாளவை: புறநா. உக : 5. "நசையுநர்த் தடையா நன்பெரு வாயி, லிசையேன் புக்கு" (பொருந. 66 - 7); "பொருநர்க் காயினும் புலவர்க் காயினு, மருமறை நாவி னந்தணர்க் காயினுங், கடவுண் மால் வரை கண்விடுத்தன்ன, அடையா வாயிலவ னருங்கடை குறுகி" (சீறு பாண். 203 - 6); "தும்மில் போல நில்லாது புக்கு", "அருங்கடி வாயி ஷயிராது புகுமின்" (மலைபடு. 165, 491); "நசையுநர்க் கடையா நன்பெரு வாயில்" (கூர்ம. சூரியன்மரபு. 13); "தடைஇய வாயி றடையாது தழைந்து" தணிகையாறு. 231.

7. ஆனது நதல்: புறநா. சஉ : 1. கவிகை - கொடுத்தற்குக் கவிந்த கை; "தேர்வீசு கவிகை" (மலைபடு. 399); "கலம்பெயக் கவிந்த கழறொடித் தடக்கை" (அகநா. உகந); பெருங். ச. 10 : 106 - 7.

6 - 7. "மாரி பொய்க்குவ தாயினுஞ், சேர லாதன் பொய்யல னையே" (பதிந். கஅ : 11-2); "நின், சூத்தலும் வண்மையும் மாரியுள்", "வண்மைபோல் வானம் பொழிந்தநீர்" (பரி. ச : 27, உஉ : 8); "தளியிற் சிறந்தனை வந்த புலவர்க், களியொடு கைது வலை" கலி. இ0 : 16 - 7.

9. நெடுமொழி: புறநா. உடு : 5, அடிக்.

8 - 9. புறநா. கக : 8 - 9, கூஅ : 10.

11. “மடிவாய்க் கோவலர்” (பெரும்பாண். 166); “இடையன் மடிவிடு வீளை” அகநா. உஎச.

பு - மீ. *புகுதற்கெம்மன. †மாகுணடுக்கை.

18

கருய புறநாணுறு மூலமும் உரையும்.

சிறுதலை யாயமொடு குறுகல் செல்லாப்

புலிதுஞ்ச விபன்புலத் தற்றே

வலிதுஞ்ச தடக்கை யவனுடை நாடே¹.

தீணையும் துறையும் அவை.

சேரமான் துட்டுவன் கோதையைக் கோலுட்டு எறிச்சிலார்
மாடலன் மதுரைக்குமரன் பாடியது.

இ - ள்.—எம்முடைய இறைவன் இருந்த ஓசையையுடைய பழைய
ஊரிடத்து அதனையுடையவர்களைப்போலக் காலம்பாராதே அணுகித்
தலைமையையுடைய நாளோலக்கத்தின்கண்ணே தலையெடுத்துச் செம்
மாந்து சென்று புகுதல் எம்மைப் போலும் வாழ்க்கையையுடைய இரப்
போருக்கு எளிது; இங்ஙனம் இரப்போர்க்கு எளிதாவதல்லது, பாதுகாத்
தலை ஏற்றுக்கொண்டுமழை நாளும்படி எப்பொருளையும் வரையாது
தன்பாற்சென்றவர்கட்கு இடக்கவிந்த கையால் அமையாதுகொடுக்கும்
வண்மையையுடைய கடுமான் கோதையது வலியோடு மாறுபட்டெழுந்
திருந்த வஞ்சினங்கூறிய வேந்தர் கருதுங்காலத்து, பசிய இலையால்
தொடுக்கப்பட்ட தழைக்கண்ணியையும் மாசண்ட உடையையும்² மடித்த
வாயையுமுடைய இடையன் சிறிய தலையையுடைய ஆட்டினத்தினோடு

கூட அனுசுல்செல்லாத புலி தங்கும் அகன்ற நிலத்தை யொக்கும், வலி தங்கிய பெரிய கையையுடையவனுடைய நாடு.—எ - று.

எங்கோனிருந்தழுதூர்ப்புருதல், இராவலர்க்கு எளிது; அவனுடைய நாடு, மன்னர் நினைக்கும்காலே, இடையன் சிறுதலையாயமொடு குறுகல் செல்லாப் புலிதுஞ்சு வியன்புலத்தற்றெனக் கூட்டி வினைமுடிவுசெய்..

மன்னர்க்கு இடையனும், அவர்படைக்குச் சிறுதலையாயமும், கோதை நாட்டிற்குப் புலிதுஞ்சு வியன்புலமும் உவமையாகக் கொள்க.

³உவலைக்கண்ணியென்றதனைப் பெயராகக் கொள்க.

புலியுடை வியன்புலமென்பதூஉம் பாடம்.

(இச)

12. “சிறுதலை வெள்ளைத் தோடு” துறுந். ககக: 2.

¹ழ. கருத்து: புறநா. ககக: 4 - 5.

²வாயைமடித்தல் சிழ்க்கையொலிசெய்தற்கு; ‘சிழ்க்கைபிடித், வாலே மடித்த வாயையுடைய இடையர்’ பெரும்பாண். 166, உரை.

³‘பாசிலைத் தொடுத்த’ என்றதனால் உவலைக் கண்ணி யென்பதனைப் பெயர் என்றார்; ‘தொடுபொறி, பெயர் மாத்திரையாய் நின்றது’ புறநா. இஅ: 30, உரை.

புறநாணாறு மூலமும் உரையும்.

கககக

(௩௩) ஓங்குமலைப் பெருவிற் பாம்பு ஞாண் கொளிஇ
ஒருகணை கொண்டு மூவெயி லுடற்றிப்
பெருவிற லமரர்க்கு வென்றி தந்த
கறைமிடற் றண்ணல் காமர் சென்னிப்

5 பிறைதுதல் விளங்கு மொருகண் போல
வேந்துமேம் பட்ட பூந்தார் மாற

கடுஞ்சினத்த கொல்களிறுங் கதழ்பரிய கலிமாவும்

நெடுங்கொடிய நிமிர்தேரு நெஞ்சுடைய

புகன்மறவரும்

நான்குடன் மாண்ட தாயினு மாண்ட

[1]என்

10 அறநெறி முதற்றே யரசின் கொற்றம்

1. நேர்புநிலை ஆசிரியத்துள் வந்ததற்கும் (தொல். செய். சூ. 14, பேர். ந), தலைநிலைவகையான் வந்து கட்டளையாய்
இன்னேசைபெற்ற தற்கும் (ஷே. ஷே. சூ. 54, ந.) மேற்கோள்.

3. தருசொல் படர்க்கைக்கண்வந்ததற்கு மேற்கோள்;
தொல். கிளவி. சூ. 29, சே. ந; இ. வி. சூ. 301, உரை.

1 - 4. “தொடங்கற்கட் டோன்றிய முதியவன் முதலாக, அடங்கா
தார் மிடல்சாய வமார்வத் திரத்தலின், மடங்கல்போற் சினைநு மாயஞ்
செயவுணரைக், கடந்தடி முன்பொடி முக்கண்ணான் மூவெயிலு, முடன்றக்
கான் முகம்போல வொண்கதிர் தெறுதலின்” (கலி. உ.); “திரிபுர மெரி
யத் தேவர் வேண்ட, எரிமுகப் போம் பேவல் கேட்ப” சிலப். சு: 40-41.

4 - 5. புறநா. க: 9, அடிக். கூக: 5 - 6; “பிறைதுதல்
விளங்கும்”, “தேய்பொடி வெள்ளை பூசி யதன் மேலோர் திக்க
டிலகம் பதித்த நுதலர்” தே.

7. புறநா. கச : 1, அடிக்.

பதினெட்டெழுத்தான் வந்த ஆசிரிய அடிக்கு மேற்கோள்;
தொல்.

செய். கு. 49, இளம்.

8. பத்தொன்பதெழுத்தான் வந்த ஆசிரிய அடிக்கு
மேற்கோள்;

தொல். செய். கு. 49, இளம்.

7-8. புறநா. எஉ : 3-5, ஈடுக : 1-3.

7 - 9. 'திணைவிராயெண்ணப்பட்ட பெயர் செய்யுளகத்து
அகற்றினைச்' சொற்கொண்டு முடியுமென்பதற்கு மேற்கோள் ; தொல்.
கிளவி. கு. 51,

சே. ந; இ. வி. கு. 298, உரை.

10. புறநா. உஎ : 17 - 8, அடிக்.

9 - 10. "அறனிமுக்கா தல்லவை நீக்கி மறனிமுக்கா, மான்

முடைய

பி - ம். *நாண். †எனும்.

கச0 புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

அதனால், நமரெனக் கோல்கோடாது

பிறரெனக் குணங்கொல்லாது

ஞாயிற் தன்ன *வெந்திற லாண்மையும்

திங்க ளன்ன தண்பெருஞ் சாயலும்
 15 வானத் தன்ன வண்மையு மூன்றும்
 †உடையை யாகி யில்லோர் கையற
 ‡நீநீடு வாழிய நெடுத்தகை தாழ்நீர்
 வெண்டலைப் புணரி யலைக்குஞ் செந்தில்

தரசு", "வேலன்று வென்றி தருவது மன்னவன், கோலதூஉங் கோடா தெனின்" (384, 546) என்னுந் திருக்குறள்களின் விசேடவுரையில், 'மாண்ட, அறிநெறி முதற்றே யரசின் கொற்றம்' என்னும் இப்பகுதியை. மேற்கோளாக எடுத்துக் காட்டினர் பரிமேலழகர்.

"உருளு நேமியு மொண்குட ரெகிகழு, மருளில் வாணியும் வல்லவர் மூவர்க்குந், தெருளு நல்லற மும்மனச் செம்மையும், அருளு நீத்தபி னுவதுண் டாகுமோ", "அறத்தினு லன்றி யமரார்க்கு மருஞ்சமங் கடத்தல், மறத்தி னாலரி தென்பது மனத்திடை வலித்தி" கம்ப. மந்தரை. 11; முதற்போர். 225.

11. புறநா. சு : 9 - 10; "எங்க ணினைய ரெனக்கருதி னேதமால், தங்கண்ண ரானுந் தகவில கண்டக்கால், வன்கண்ண னாகி யொறுக்க வொறுக்கல்லா, மென்கண்ண னொர னரசு" பழமொழி, 322.

15. புறநா. இச: 6 - 7, அடிக். ககக: 6 - 7, கசஉ : 3 - 5, கடுஅ: 7, ககஎ: 16; சிறுபாண். 124 - 6; மலைபடு. 580; "பொழிபெயல்வண்மை யான்" கலி. இஎ: 12.

13 - 5. "நின், வெம்மையும் விளக்கமு ஞாயிற்றுள, நின், தண் மையுஞ் சாயலுந் திங்களுள, நின், சுரத்தலும் வண்மையு மாரியுள" பரி. ச: 25 - 7.

13 - 6. புறநா. இக : 6 - 7; “சுண்டிரீர் மிசைத்தோன்றி யிருள்
 சீக்குஞ் சுடரோபோல், வேண்டாதார் நெஞ்சுட்க வெருவந்த கொடுமையும்,
 நீண்டதோன் றுயர்குடை நிழலெனச் சேர்ந்தார்க்குக், காண்டரு
 மதியென்னக் கதிர்விடு தண்மையும், மாண்டநின் னொழுக்கத்தால்” (கலி.
 ௧௦௦); “நண்ணுநர் பகைவரென் றிவர்க்கு நாளினும், தண்ணியன் வெய்
 யனந் தாளை மன்னனே” துளா. நகா. 17.

பி - ம். *வெந்தெற.

†உடையாயாதலினில்லோர்.

‡நீடுவையொழிய.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

௧௪௧

நெடுவே ணிலைஇய காமர் வியன்றுறைக்
 20 கடுவளி தொகுப்ப வீண்டிய

வடுவா முக்கர் மணலினும் பலவே.

தீணை - பாடாண்டிணை; துறை - செவியறிவுறாஉ.

பாண்டியன் இலவந்திகைப்பள்ளித்துஞ்சிய நன்மாறனை மதுரை
 மருதனிளநாகனார் பாடியது.

இ - ள்.—உயர்ந்தமலையாகிய பெரியவில்லைப் பாம்பாகிய நாணைக் கொளுத்தி ஒப்பில்லாததோர் அம்பைவாங்கி மூன்றாமதிலையும் எய்து பெரிய வலியையுடைய தேவர்கட்கு வெற்றியைக்கொடுத்த கரியநிறஞ்சேர்ந்த திருமிடற்றையுடைய இறைவனது அழகிய திருமுடிப்பக்கத்த அணிந்த பிறைசேர்ந்த திருநெற்றிக்கண்ணே விளங்கும் ஒரு திருநயனம்போல மூவேந்தருள்ளும் மேம்பட்ட பூந்தாரையுடைய மாற ! கடிய சினத்தை யுடையவாகிய கொல்களிறும் விரைந்த செலவையுடையவாகிய மனஞ் செருக்கிய குதிரையும் நெடிய கொடியையுடையவாகிய உயர்ந்த தேரும் நெஞ்சவலியையுடைய போரைவிரும்பும் மறவருமென நான்குபடையுங் கூட மாட்சிமைப்பட்டதாயினும் மாட்சிமைப்பட்ட அறநெறியை முதலாக வுடைத்து, வேந்தரது வெற்றி; அதனால், இவர் நம்முடையரென அவர் செய்த கொடுத்தொழிலைப் பொறுத்துக் கொல்வனையாது, இவர் நமக்கு அயலாரென்று அவர் நற்குணங்களைக் கெடாது, ஞாயிற்றைப்போன்ற வெய்யதிறலையுடைய வீரமும், திங்களைப்போன்ற குளிர்ந்த பெரிய மென் மையும், மழையைப்போன்ற வண்மையுமென்ற மூன்றையுமுடையை யாகி இல்லாதோர் இல்லையாக நீ நெடுங்காலம் வாழ்வாயாக, நெடுங் தகாய்! தாழ்ந்த நீரையுடைய கடலின்கண் வெளிய தலையையுடைய திரை

18 - 9. செந்தில்: “திருமணி விளக்கி னலைவாய்ச், செருமிரு சேஎய்” (அகநா. உசுசு); “அலைவாய்ச் சேறலு நிலைஇய பண்பே” (முருகு. 125); “சீர்கெழு செந்திலுஞ் செங்கோடும் வெண்குன்றும், ஏகமு நீங்கா விறைவன்” (சிலப்: உச); “நஞ்செந்தின் மேய வள்ளி மனாளுற்குத் தாதைகண்டாய்” (தே); “முருகன் நீம்புன லலைவாய்” தோல். களவு. கு. 23, ந; “பையுண்மலை.”

21. மு. மலைபடு. 556. ஏக்கர்மணல்: “காண லணிந்த வுயர்மண லெக்கர்”, “முத்துறழ் மணலெக்கர்” கலி. ககக: 2, ககக: 5.

மணலைப் பன்மைசுட்டற்கு உவமித்தல்; புறநா. ககந: 4; மதுரை. 236, அடிக்.

17 - 21. புறநா. க: 8 - 11, அடிக். சந: 21 - 3, ககந: 26, ககஅ: 17 - 23.

கசஉ புறநாணுறு மூலமும் உரையும்.

அலைக்கும் செந்திலிடத்து நெடிய முருகவேன் நிலைபெற்ற அழகிய அகன்ற துறைக்கண் பெருங்காற்றுத் திரட்டுதலால் குவிந்த வடு அழுந்திய எக்கர் மணலினும் பலகாலம்.—எ - று.

‘குணங்கொல்லாது’ என்பதற்கு முறைமையழிய நீ வேண்டியவாறு செய்யாதெனினுமாம்.

பூந்தார்மாற ! நெடுந்தகாய் ! நான்குடன்மாண்டதாயினும், அரசின் கொற்றம் அறநெறிமுதற்ற; அதனால், கோல்கோடாது, குணங்கொல்லாது, ஆண்மையும் சாயலும் வண்மையும் உடையையாகி இல்லோர் கையற நீ மணலினும் பலகாலம் நீவொழியவெனக் கூட்டி வினைமுடிவு செய்க. (டுடு)

(டுசு) ஏற்றுவல னுயரிய வெரிமரு ளவிர்சடை
மாற்றருங் கணிச்சி மணிமிடற் றோனும்
கடல்வளர் புரிவளை புரையு மேனி
அடல்வெந் நாஞ்சிற் பனைக்கொடி யோனும்

1. பதினைந்தெழுத்தான் வந்த ஆசிரியவடிக்கு மேற்கோள்; தோல். செய். சூ. 49, இளம்.

எரிமருளவிர்சடை: “எரியகைந் தன்ன வலிர்ந்துவினங்கு புரிசடை” (அகநா. கடவுள். 10); “ஊழியெரி, முத்தனீல மோலியென முடவோத மீதெரிய” தகீக. 469.

2. “சேறும் கணிச்சியோன்” (கலி. உ); “மழுவா னெடியோன் றலைவ னாக” மதுரை. 455.

1 - 2. “வெள்ளேறு, வலவயி னுயரிய...முவெயின் முருக்கிய முரண் மிகு செல்வனும்”. ழுநது. 151 - 4.

3. “வலம்புரி வண்ண” (பரி. க : 88); “சங்கமேனிப் புதுநிறத் தோன்” மதுரைக்கோவை, 143.

4. ‘கொடி’ என்னும்சொல் ‘பனை’ என்னுஞ் சொல்லுக்குமுன் வரின் ஐகாரம் கெடாது நின்றற்குப் ‘பனைக்கொடி’ என்பது மேற்கோள்; தோல். உயிர்மயங்கு. சூ. 83, இளம். ந.

3 - 4. “மாயுடை மலர்மார்பின் மையில்வால் வனைமேனி..... வாய்வாங்கும் வனைகாஞ்சி லொருகுழை யொருவனை” (பரி. க : 3 - 5); “வாணுற வோங்கிய வயக்கொளிர்ப் பனைக்கொடிப், பானிற வண்ணன்” கலி. க0ச: 7 - 8.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

கசந

5 *மண்ணுறு திருமணி புரையு மேனி
விண்ணுயர் புட்கொடி விறல்வெய் யோனும்
மணிமயி லுயரிய மாற வென்றிப்
பிணிமுக ளூர்தி யொன்செய் யோனுமென

ஞாலங் காக்குங் கால முன்பிற்
 10 றோலா நல்லிசை நால்வ ருள்ளும்
 கூற்றொத் தீயே மாற்றருஞ் சீற்றம்
 வலியொத் தீயே வாஸி யோனைப்

5. மு. சிலப். ௨௨: 97.

5 - 6. “மண்ணுறு மணிபா யுருவினவை” பரி. க : 59, என்பதன் விசேடக்குறிப்பைப் பார்க்க.

7. “பல்பொறி மஞ்ஞை வெல்கொடி யுயரிய, ஓடியா விழவி னெடியோன்” (அகநா. கசக : 15 - 6); “பல்பொறி மஞ்ஞை வெல்கொடி யகவி” முருகு. 122, அடிக்.

7 - 8. “மணிநிற மஞ்ஞை யோங்கிய புட்கொடிப், பிணிமுக மூர்ந்த வெல்போ ரிறைவ” பரி. கள : 48 - 9.

1 - 10. “முக்கட் பகவ் னடிதொழா தார்க்கின்னா, பொற்பனை வெள்ளையை யுள்ளா தொழுகின்னா, சக்கரத் தானை மறப்பின்னா தாங்கின்னா, சத்தியான் ருடொழா தார்க்கு” (இனினா. 1); “கண்மூன்றுடையான் ருள் சேர்தல் கடிதினிதே, தொன்மாண் டொழாய்மால யானைத் தொழலினிதே” (இனியது. 1); “பிறவா யாக்கைப் பெரியோன் கோயிலும், அறுமுகச் செவ்வே ளணிதிகழ் கோயிலும், வால்வளை மேனி வாலியோன் கோயிலு, நீல மேனி நெடியோன் கோயிலும்”, “துதல்விழி நாட்டத் திறையோன் கோயிலும் உவணச்சேவ லுயர்த்தோ னியமமு, மேழிவல னுயர்த்த வெள்ளை நகரமும், கோழிச் சேவற் கொடியோன் கோட்டமும்” (சிலப். ௫ : 169 - 72, கச : 7 - 10); “துதல்விழி நாட்டத் திறையோன் முதலா” மணி. க : 54.

11. புறநா. க : 12, சஉ : 22; “மடங்கல்போற் சினைஇ” (கலி. உ : 3); “கால னனைய கடுஞ்சின முன்ப” (பதிற். நக); “தென்புலத் தவன்போற் செய்த சேற்றமும்” (திருக்கழக்துன்ற. நாராயண. 12); “மாற்றருஞ் சேற்றத்துக் கூற்றுவனே” கலாநால், 15.

12. ‘வால்வளை மேனி வரலியோன்’ என்பதற்கு மேற்கோள்; சிலப். 6 : 171, அடியார்.

பு - ம். *மண்ணிய.

கசச புறநாணுறு மூலமும் உரையும்.

- புகழொத் தியே யிகழுந ரடுநனை
முருகொத் தியே முன்னியது முடித்தலின்
15 ஆங்காங் கவரவ ரொத்தலின் யாங்கும்
அரியவு முளவோ நினக்கே யதனால்
இரவலர்க் கருங்கல மருகா தீயா
யவனர், நன்கலந் தந்த தண்கமழ் தேறல்
பொன்செய் புனைகலத் தேந்தி நாளும்
20 ஒண்டொடி மகளிர் மடுப்ப மகிழ்சிறந்
தாங்கினி தொழுகுமதி யோங்குவாண் மாற
அங்கண் விசம்பி னாரிரு ளகற்றும்
வெங்கதிர்ச் செல்வன் போலவுங் குடதிசைத்
தண்கதிர் மதியம் போலவும்
25 நின்று நிலைஇய ருலகமோ டெனே.¹

நீணை - அது; துறை - பூவைநிலை.

அவனை *மதுரைக்கணக்காயனார்மகனார் நக்கீரனார் பாடியது.

இ - ள்.—ஆனேற்றை வெற்றியாக உயர்த்த அழல்போலும் விளங்
கிய சடையினையும் விலக்குதற்கரிய மழுப்படையையுமுடைய நீலமணி
போலும் திருமிடற்றையுடையோனும், கடற்கண்ணே வளரும் புரிந்த
சங்கையொக்கும் திருநிறத்தையுடைய கொலையைவிரும்பும் கலப்பையை
யும் பனைக்கொடியையுமுடையோனும், கழுவப்பட்ட அழகிய நீலமணி.

வாலியோன்வலி: “விறன்மிகுவலி.....நாஞ்சிலோன்” (பரி.
கந: 32-3); “கொடுமிட னாஞ்சிலான்” (கலி. கந: 1); “விறல்வெள்ளை
யாயவன்” சிலப். கள.

13. புறநா. இள: 2 - 3; “எண்ணிறந்த புகழவை” (பரி. க: 60);
“தேயா விழுப்புகழ்த் தெய்வம்” (கலி. கந: 76); “உரைசால் சிறப்பி
னெடியோன்” சிலப். உஉ: 60.

18. தண்கமழ்தேறல்: புறநா. உச: 32, அடிக். உகஉ: 1.

18 - 21. புறநா. உச: 31 - 3, அடிக்.

¹மு. பூவைநிலையாவது ஒன்றினையொன்றுபோற்கூறுந்துறை; அஃத
ஓராசனுக்குத் திருமாளையும் ஏனைத் தேவர்களையும் உவமைகூறுதலென
றுரைத்து இச்செய்யுளை மேற்கோள் காட்டினர்; தொல். புறத்திணை.
கு. 5, ந; இ. வி. கு. 617, உரை.

பி - ம். *அவர் பாடியது.

புறநாணுறு மூலமும் உரையும்.

கசுரு

போலும் திருமேனியையும் வானுற ஒங்கிய கருடக்கொடியையுமுடைய
வென்றியை விரும்புவோனும், நீலமணிபோலும் நிறத்தையுடைய
¹மயிற்கொடியை எடுத்த மாறாத வெற்றியையுடைய ²அம்மயிலாகிய
ஊர்தியையுடைய ஒள்ளிய செய்யோனுமென்று சொல்லப்பட்ட உலகம்

காக்கும் முடிவுகாலத்தைச் செய்யும் வலியுழையும் தோல்வியில்லாத நல்ல புகழினையுமுடைய நால்வருள்ளும், விலக்குதற்கரிய வெகுட்சியாற் கூற்றத்தை ஒப்பை; வலியால் வாலியோனை ஒப்பை; புகழாற் பகைவரைக் கொல்லும் மாயோனை ஒப்பை; கருதியது முடித்தவான் முருகனை ஒப்பை; அப்படி அப்படி அவரை அவரை ஒத்தவான், எவ்விடத்தும் அரியனவுமுளவோ நினக்கு? ஆதலால், இரப்போர்க்குப் பெறுதற்கரிய அணிகலங்களைப் பெரிதும் வழங்கி, யவனர் நல்ல குப்பியிற் கொடுவரப்பட்ட குளிர்ந்த நறுநாற்றத்தையுடைய தேறலைப் பொன்னாற் செய்யப்பட்ட புனைந்த கலத்தின்கண்ணே வந்தி நாடோறும் ஒள்ளிய வளையையுடைய மகளிர் ஊட்ட மகிழ்ச்சி மிக்கு இனிதாக நடப்பாயாக; வென்றியானாய்ந்த வானையுடைய மாற! அழகிய இடத்தை யுடைய வானத்தின்கண்ணே நிறைந்த இருளைப்போக்கும் வெய்ய கதிரையுடைய ஞாயிற்றையொப்பவும் மேலைத்திக்கிற்றோன்றும் குளிர்ந்த கதிரையுடைய பிறையைப்போலவும் இவ்வுலகத்தோடுகூட நின்று நிலை பெறுவாயாக.—எ - று.

3 பிணிமுகம் - பிள்ளையாரேறும் யானையென்றும் சொல்லுப.

காலமுன்பென்றது, தம்மை யெதிர்த்தோர்க்குத் 4 தாம் நினைந்த பொழுதே முடிவுகாலத்தைச் செய்யும் வலியை.

1 'பிள்ளையாருடைய துவச வாகனமான தோகைமயில்கள்' தக்க.

114, உரை.

2 "பிணிமுகமேற் கொண்டவுணர் பீடழியும் வண்ணம், மணி விசும்பிற் கோனேத்த மாறட்ட வென்வேலே" (சிலப். உச); "பிணிமுக மஞ்ஞை செருமுகத் தேந்திய, மூவிரு திருமுகத் தொருவே லவற்கு"

கல்லாடம், 7.

³இதனை, “சேயுயர் பிணிமுக மூர்ந்த” (பரி.: ௫), “ஓடப் பூட்கைப் பிணிமுகம் வாழ்த்தி” (முருகு. 247) என்பவற்றின் உரைகளா லுணர்க.

⁴புறநா. சக : 1 - 3.

19

தசக புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

¹மணிமிடற்றோனைக் கூற்றமென்றது, அழித்தற்றொழிலையுடைமை யான.

வாலியோனென்றது; ²நம்பிமூத்தபிரானே.

இகமுநரடுகெனென்றது, மாயோனே.

ஆரிருள்கற்றும் வெங்கதிர்ச்செல்வெனென்றது, எழுகின்ற ஞாயிற்றை.

³மதி - இளம்பிறை.

இது, தேவரோடு உவமித்தமையாற் புவைநிலை ஆயிற்று. (௫க)

¹இவர் காலக்கடவுளெனவுங் கூறப்படுவார்; “எரியெள்ள வன்னஇளம்பிறை சேர்ந்த நுதலன் களங்கனி, மாறேற்கும் பண்பின் மறுமிடற்றன் நேறிச், சூலம் பிடித்த சுடர்ப்படைக், காலக் கடவுட் குயர்கமா வலனே” (தொல். புறத்திணை. கு. உசு, ந. மேற்.); “கொலை வன்” கலி. ௧௦௩ : 15, ந.

2 நம்பிமூத்தபிரான் - பத்தேவர்; கலி. உசு : 1, ந.

3 “இருகோட் டொருமதி யெழில்பெற மிலைத்தனை” 11 - ஆம் திருமுறை, திருவெழுசுற்றிருக்கை.

(ருள) வல்லா ராயினும் வல்லுந ராயினும்
புகழ்த லுற்றோர்க்கு மாயோர் னன்ன
உரைசால் சிறப்பிற் புகழ்சான் மாற
நின்னொன்று கூறுவ துடையே னென்னெனின்

5 நீயே, பிறர்நாடு கொள்ளுங் காலை யவர்நாட்
புறங்குக்கதிர்க் கழனிநின் னினையருங் கவர்க
நனந்தலைப் பேரூ ரொரியு நைக்க.
மின்னுநிமிர்ந் தன்னநின் னொளிறிலங்கு நெடுவேல்
ஒன்னார்ச் செகுப்பினுஞ் செகுக்க வென்னதூஉம்

2 - 3, புறநா. இசு : 13, அடிக்.

1 - 3, புறநா. உசு : 15; “வல்லினும் வல்லா ராயினுஞ் சென்றோர்க்

கு.....நிறைய வீசு, மாஅல் யானை யாஅய்” அகநா. கருஉ.

5. ‘நீ’ என்பது ஆண்பாலின் லுத்ததற்கு மேற்கோள்; தொல.
பெயர். கு. 39, பேர். ந.

7. “ஒன்னெரி நைப்ப வுடம்பு மாய்ந்தது” புறநா. உசு : 10.

5 - 7, புறநா. கசு : 16 - 7, அடிக்.

10 கடிமரந் தடித லோம்புநின்

நெடுநல் *யானைக் கந்தாற் றுவே:1

தீணை - வஞ்சி; துறை - துணைவஞ்சி.

அவனைக் காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக் கார்க்கண்ணனார் பாடியது.

இ - ள்.—யாதொரு கல்வியை மாட்டாராயினும் அதனை வல்லாராயினும் புகழ்தலைப் பொருந்தியவர்கட்கு மாயோனையொத்த சொல்லுதலமைந்த தலைமையையுடைய புகழ் அமைந்த மாற! நினது ஒரு காரியஞ் சொல்லுதலுடையேன்; அது யாதெனின், நிற்பகைவர் நாட்டைக் கொள்ளுங்காலத்து அவர் நாட்டின்கண் வளைந்த கதிரையுடைய வயலை நின்னுடைய வீரரும் கொள்ளுகொள்க; அகலிய இடத்தையுடைய பெரிய ஊரைத் தீயுஞ் சுடுக; மின்னிமிர்ந்தாற்போன்ற நினது பாடஞ் செய்கின்ற விளங்கிய நெடிய வேல் பகைவரை அழிக்கினும் அழிக்க; யாவதும் காவன்மாததை வெட்டுதலைப் பாதுகாப்பாயாக, நின்னுடைய நெடிய நல்லயானைகட்கு முன்பு நட்டுநிற்கின்ற தறிகள் ஆற்றமாட்டாவாதலான். —எ - று.

3 அவை இளமரமாதலால், நின் நெடுநல்யானைக்குத் தறியாதற்குப் பெற்றையாற்றுவென்று உரைப்பாருமுள்.

4 வல்லவார்க்கும் மாட்டார்க்கும் ஒப்பப்புகழ்ந்து முடியவொண்ணை மையான், மாயோனன்னவென்றார்; அன்றி அவ்விருவார்க்கும் ஒப்ப அருள்பண்ணுதலின், அவ்வாறு கூறிற்றென்னினும் அமையும்.

மாற! நின்யானைக்குக் கந்து ஆற்றுவாதலால், கடிமரந்தடிதலோம் பெனக் கூட்டுக.

நின்றுயானைக்குக் கந்து ஆற்றுவாதலாற் கடிமரத்தடிதலோம்பெனக்
கூறுவான்போற் சந்துசெய்விக்கும். நினைவாற் கூறினமையின், இது
துணைவஞ்சி ஆயிற்று (௫௭)

10. புறநா. உக : 8 - 9, அடிக்.

11. நெடுநல்யானை: புறநா. எஉ : 4.

¹மு. '.....கூறுதல் கருத்தாயின் வஞ்சியாம்; புகழ்தல் கருத்தாயிற்
பாடாண்டிணையாம்' (தொல். புறத்திணை. கு. 28, இளம்.); பாடாண்
கொற்றவள்ளையென்பர்; ஷ. ஷ. ஷ. 34, ந.

²பாட்டம் - சோதி; "திலகபாட்டமிருள் பருகவந்து" (நகீக. 27);
"பல்லாயிர மாமணி பாடமுறும்" கம்ப. சரபங்கர். 11.

³"ஆடுகோ டாகி யதரிடை நின்றதுடங்கு, காழ்கொண்ப கண்ணை
களிறினைக்குங் கந்தாகும்" நாலடி. 192.

⁴பரி. கூ : 28 - 30, பரிமேல்.

பி - ம். *யானைக் குக்கந்து.

செய் புறநாணாறு மூலமும் உரையும்.

(௫௮) நீயே, தண்புனற் காவிரிக் கிழவனை யிவனே

முழுமுத றெலைந்த கோளி யாலத்துக்

கொழுநிழ னெடுஞ்சினை வீழ்பொறுத் தாங்குத்

தொல்லோர் மாய்ந்தெனத் துளங்கல் செல்லாது

- 5 நல்லிசை முதுகுடி நடுக்கறத் தழீஇ
இனைய தாயினுங் கிளையரா வெறியும்
அருநரை யுருமிற் பொருநரைப் பொறாஅச்
செருமாண் பஞ்சவ ரேறே நீயே
அறந்துஞ் சறந்தைப் பொருநனை யிவனே
- 10 நெல்லு நீரு மெல்லார்க்கு *மெளியவென
வரைய சாந்தமுந் திரைய முத்தமும்
இமிழ்குரன் முரசு மூன்றுட னானும்

2. “கோடுபல முாஞ்சிய கோளி யாலத்து” மலைபடு. 268.

‘கோளி - பூவாது காய்க்கும் மரம்; என்னை? கோளியாலத்து
என்றார்’ சிலப். கசு : 22 - 8, அடியார்.

2 - 5. “சிதலை தினப்பட்ட வால மாத்தை, மதலையாய் மற்றதன்
வீழுன்றி யாங்குக், குதலைமை தந்தைகட் டோன்றிற்றான் பெற்ற,
புதல்வன் மறைப்பக் கெடும்” (நாலடி. 197); “தூங்குசிறை வாவலுறை
தொன்மாங்க ளென்ன, ஓங்குகுல நையவத னுட்பிறந்த வீரர், தாங்
கட னாகும்” சீவக. 498.

4 - 5. “துளங்குகுடி திருத்திய வலம்படு வென்றி” பதிற். கூ : 7.

6 - 7. அராவெறியும் உரும்: புறநா. கள : 38 - 9, அடிக்.; கள : 1 - 4,
அடிக்.; கஉச : 19; ககச : 3.

7 - 8. “நரையுருமி னேறனையை” மதுரை. 63.

6-8. “இனையராயினும் பகையாசு கடிபுஞ், செருமாண் டென்னர்”
 (சிலப். ச : 21 - 2); “மழைதவழும் பெருங்குன்றத்திசு, செயிருடைய
 வாவெறிந்து, கடுஞ்சினத்த மிடறபுக்கும், பெருஞ்சினப்புய லேறனையை”
 பதிந். இச : 25 - 8.

9. புறநா. கூ : 8 - 9, அடிக்.

10. புறநா. எ : 9, கஅக : 1.

பி - ம். *மெளியவரைய.

புறநாணுறு மூலமும் உரையும்.

கச்சு

தமிழ்கெழு கூடற் றண்கோல் வேந்தே
 பானிற வருவிற் பனைக்கொடி யோனும்

15 நீனிற வருவி னேமி யோனுமென்

நிருபெருந் தெய்வமு முடனின் றாஅங்
 குருகெழு தோற்றமொ டிட்டுவர விளங்கி
 இன்னீ ராகலி னினியவு முளவோ

இன்னுங் கேண்மினும் மிசைவா ழியவே

20 ஒருவீ ரொருவீர்க் காற்றுதி ரிருவீரும்

உடனிலை திரியீ ராயி னிமிழ்திரைப்
 பெளவ முடித்தவிப் பயங்கெழு மாகிலம்
 கையகப் படுவது பொய்யா காதே

அதனால், நல்ல போலவு நயவ போலவும்

25 தொல்லோர் சென்ற நெறிய போலவும்
காத னெஞ்சினும் மிடைபுகற் கலமரும்
ஏதின் மாக்கள் பொதுமொழி கொள்ளா
தின்றே போல்கதும் புணர்ச்சி வென்றுவென்
றகிளத் துயர்கதும் வேலே கொடுவரிக்

13. “செழியன், தமிழ்நிலை பெற்ற தாங்கரு மரபின், மகிழ்நனை
மறுகின் மதுரை” (சிறுபாண். 65 - 7); “மலையாத, தண்டாரான் கூடற்
தமிழ்” மதுரை. இறுதிவேண்பா.

11 - 3. “சீர்மிகு சிறப்பினோன் றொல்குடிக் குரித்தெனப், பார்வளர்
முத்தமொடு படுகடல் பயந்த, ஆர்கலி யுவகையர்” கலி. ௧0௫ : 3 - 5.

15. “நீனிற வருவி னெடியோன்” (பெரும்பாண். 402); “நீல
மேனி நெடியோன்” சிலப். ௫ : 172.

14 - 5. புறநா. ௫௬ : 3 - 6, அடிக்.; நற். ௯௨ : 1 - 2.

14 - 6. “மன்புன லினவெயில் வளாவவிருள் வளர்வெனப்,
பொன்புனை யுந்கையோன் புணர்ந்தமர் நிலையே” பரி. ௧௫ : 27 - 8.

25. “பெரியோர் சென்ற வடிவழிப் பிழையாது” மதுரை. 192.

28. “இன்றை யன்ன நட்பு” குறுந். ௧௧௧.

“புணர்ச்சி பழகுதல் வேண்டா புணர்ச்சிதா, னட்பாற் கிழமை
தரும்” (குறள், 785) என்பதன் உரையில், ‘புணர்ச்சி-ஒருதேயுத்தாராதல்;
இன்றே போல்கதும் புணர்ச்சி யென்றதும் அதனை’. என்பர்
பரிமேலழகர்.

கடு0. புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

30 கோண்மாக் குயின்ற சேண்விளங்கு தொடுபொறி
நெடுநீர்க் கெண்டையொடு பொறித்த
குடுமிய வாகபிறர் குன்றுகெழு நாடே.

தீணை - பாடாண்டிணை; துறை - உடனிலை.

சோழன் தூராப்பள்ளித்துஞ்சிய பெருந்திருமாவளவனும் பாண்டியன்
வெள்ளியம்பலத்துத்துஞ்சிய பெருவழியும் ஒருங்கிருந்தாரைக் காவிரிப்
பூம்பட்டினத்துக் காரிக்கண்ணனார் பாடியது.

இ - ள்.—நீ, குளிர்ந்த நீரையுடைய காவிரிக்குத் தலைவன்; இவன்,
பரிய அடி மாய்ந்த கோளியாகிய ஆலத்துக் கொழுவிய நிழலையுடைய
கெடிய கொம்பை அதன்வீழ் தாங்கினுற்போலத் தனக்கு முன்னுள்
ளோர் இறந்தாராகத் தான் தளராது நல்லபுகழையுடைய பழைய குடியைத்
தடுமாற்றமற அணைத்துத் தான்சிறிதேயாயினும் கிளையுடனே பாம்பை
எறியும் பொறுத்தற்கரிய வெள்ளிய உருமேறுபோல இளமைக்
காலத்தும் பகைவரைக் காணப்பொறுத போரின்கண் மாட்சிமைப்பட்ட
பாண்டியர் குடியுள் ஏறுபோல்வான்; நீ, அறந்தங்கும் உறையூரின்கண்
அரசன்; இவன், நெல்லும். நீரும் யாவார்க்கும் எளியவெனக் கருதி
அவைபோலாது யாவார்க்கும் பெறுதற்கரிய ¹பொதியின் மலையிடத்துச்
சந்தனமும் கடலிடத்து முத்துமென இவற்றை ஒலிக்கும் குரலையுடைய
²முரசும் முன்றுடனே ஆளும் தமிழ் பொருந்திய மதுரைக்கட்

எழுதுவீத்தல் மாபு; “கயலெழுதிய விமயநெற்றி” (சிலப். கள : 1, உரைகள்); “பருப்பதத்திற் கயல்பொறித்த பாண்டியர் குலபதிபோல்” (பெரியாழ்வார்திருமொழி); “நககோடி பலகோடி புலியேறு தனியேற”, “பொறைகுழ் வரைவிற் புலியே நெழுதும்” தக்க. 4, 185, அடிக்.

29 - 32. பரி. கூ : 17 - 8, பரிமேல். மேற்.

¹புறநா. கூஅ; “தன்கடற் பிறந்த முத்தி னாரும், முனைதிறை கொடுக்குந் துப்பிற் றன்மலைத், தெறலரு மாபிற் கடவுட் பேணிக், குறவார் தந்த சந்தி னாரும்.....அணியும்.....தென்னவன்” (அகநா. கக); “குட மலைப் பிறந்த வாரமு மகிலந், தென்கடன் முத்தும்” (பட்டின. 188 - 9); “தென்கடன் முத்தந் தென்மலைச் சந்தும்”, “கொற்கையம் பெருந்துறை முத்தொடு பூண்டு, தெக்கண. மலயகச் செழுஞ்சே றாடி”, “கோவா மலையாரக் கோத்த கடலாரம்” (சிலப். அ : 19, கச : 80 - 81, கள : “உள்வரி”); “வெண்டினாத் தென்கடன் முத்தந் தென்மலைச் சந்தும்” தஞ்சை, 93.

²“முரைசுமூன் றுள்பவர் முரணியோர் முரண்டப்” (கலி. ககஉ); முரசு முள்றவன:—வீரமுரசு தியாகமுரசு நியாயமுரசென்பன; தன்

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

கருக

குளிர்த். செங்கோலையுடைய வேந்தன்; நீர், பால்போலும் நிறத்தை யுடைய பனைக்கொடியையுடையோனும் நீலநிறம்போலும் திருமேனியை யுடைய ஆழியையுடையோனுமென்று சொல்லப்படும் இரண்டு பெரிய தெய்வமும் ஒருங்கு நின்றாற்போல உட்குப்பொருந்திய காட்சியோடு அச்சம்வர விளங்கி இத்தன்மையீராகுதலின், இதனினும் இனிய பொருள் உளவோ? இன்னமும் கேளீர்; தும்முடைய புகழ் நெடுங்காலம் செல்வதாக; தும்முள் ஒருவீர் ஒருவீர்க்கு உதவுவீராக; நீங்களிருவீரும்

கூடிநிற்கின்ற இந்நிலையின் வேறுபடியாயின் ஒலிக்கும் திரையையுடைய கடல்கூழ்ந்த இப்பயன் பொருந்திய உலகங்கள் கையகத்தே அகப்படுதல் பொய்யாகாது; ஆதலால், நல்லன்போலே யிருக்கவும் நியாயத்தையுடையன்போலே யிருக்கவும் பழையோரொழுதியு முழுக்கமுடையன்போலே யிருக்கவும் அன்புபொருந்திய நெஞ்சையுடைய தம் இடையே புக்குத் தம்மைப் பிரித்தற்கு அலமரும் அயலோருடைய சிறப்பில்லாத மொழியைக் கேளாது இன்று போல்க, தமது சுட்டம்; வென்றுவென்று கொலைக்களத்தின்கண் மேம்படுக, தம்முடைய வேல்; வளைந்த வரிகையுடைய புலிவடிவாகச் செய்யப்பட்ட செய்மைக்கண் விளங்குகின்ற தோண்டிய இலாஞ்சனையைப் பெரிய நீரின்கண் வாழும் கயலுடனே பொறித்த சிகரங்களையுடையவாக, பிறருடைய குன்றையுடைய நாடுகள்.

—எ - று.

⁴குன்றகெழுநாடென்றதாயினும்; கருதியது பிறர்நாட்டுக்குன்றக ளென்றதாகக் கொள்க.

கோளியென்றது, பூவாதுகரய்க்கும் மாம்.

தழீஇப் (5) பொறுவென (7) இயையும்.

முரசும் சேரன்முரசும் சோழன்முரசுமென மூன்றெனலுமாம்” (சு. உரை); “மன்றல்பே ருதலி வலனுறு வெற்றியால், முன்றிலின் முழங்கு முவ்கை முரசும்” சுரபேந்திர. துற. ௩௦ : 35 - 6.

³“பொதுக்கொண்டகவ்வை” (சுலி. சுசு. : 11) என்புழி, பொது என்பதற்குச் சிறப்பில்லாமையென்று நச்சினுர்த்தினியர். எழுதியவுரையும், “இவை, பதினாறாம் சிறப்பின்மையிற் பொதுச்சீரென்பது காரணக்குறி; பொது சிறப்பின்மையைச் சொல்லுமோவெனிற சொல்லும்; என்னை? “புலமிக் கவரைப் புலமை தெரிதல், புலமிக் கவர்க்கே புலனும் - நலமிக்க, பூம்புன லூர பொதுமக்கட் காகாவாம், பாம்பறியும் பாம்பினது கால்”

இதனுட் பொதுவைச் சிறப்பின்மைக்கட் புணர்த்தார்; சான்றோராதலின் (யா. வி. கு. 13, உரை) என்பதும் "இங்கே கூறிய உரையை வலியுறுத்தும்.

4 "குன்றுகெழு நாடென்றாயினும் நாகெழுஞ்ஞென்பது" கருத்தாயினுற்போல் பரி. கூ : 17 - 8, பரிமேல்.

கருஉ புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

முரசுமுன்றவன:—லீரமுரசும் நியாயமுரசும் தியாகமுரசும்; மணமுரசுடனே ஏனை இரண்டுமுரசென்பாரும் உளர்.

நெல்லும் நீரும் எல்லார்க்கும் எளியவென முற்றாக உரைப்பாரும் உளர்.

1தொடுபொறி: பெயர்மாத்திரையாய் நின்றது.

ஒருவீர் ஒருவீர்க்கு உதவியாய் வலியையுடையாய் நீங்கள் இருவீருமென்பாரும் உளர்.

இருவாரசர் ஒருங்கிருந்தாரைப் பாடினமையின், இஃது உடனிலை ஆயிற்று. (இஅ)

1பொறித்த எனப் பின்வருதலின் இங்ஙனம் உரையெழுதினர்; புறநா. செ : 10.

(ருக) ஆரந் தாழ்ந்த *வணிகிளர் மார்பிற்
 றுடோய் தடக்கைத் தகைமாண் வழுதி
 வல்லை மன்ற நீநயந் தளித்தல்
 தேற்றாய் பெரும பொய்யே பென்றும்
 5 காய்கினந் தவிராது கடலூர் பெழுதரும்

ஞாயி றனையைநின் பகைவர்க்குத்
திங்க ளனையை யெம்ம னோர்க்கே.

திணை - அது; துறை - பூவைநீலை.

பாண்டியன் சித்திரமாடத்துக்குஞ்சிய நன்மாறனை மதுரைக்
கூலவானிகள் சீத்தலைச்சாத்தனார் பாடியது.

இ - ள்.—ஆரந்தாழ்ந்த அழகுமிக்க மார்பினையும் முழந்தாளிலே
தோய்ந்த பெரிய கையினையுமுடைய அழகுமாட்சிமைப்பட்ட வழுதி! நீ
யாவர்க்கும் உவந்து அருளைப் பண்ணுதலைத் தெளிவாக வல்லை! மெய்யாக

-
1. புறநா. கடுஉ : 10.
2. தாடோய்தடக்கை : புறநா. கச : 11, கூ0 : 10; பு. வே. 205.
4. “பொய்ச்சொற் கேளா வாய்மொழி மன்னன்” கம்ப. கை
கேயி. 31.

தேற்றலென்பது ‘அறிதல்’ என்னும் பொருளில் வந்ததற்கு மேற்
கோள்; சீவக. 257, 770, ந.

5 - 6. “கதிர்சினத் தணிந்த” துறுநீ. கூஅஎ; கலி. கக : 11 - 2.

6 - 7. புறநா. இடு : 13 - 4, அடிக்க.

பி - மீ. *வம்பகட்டு மார்பிற்.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

கருநா

யாவரிடத்தும் தெளியாய், பெரும! பொய்யை; எந்நாளும் சுடும்
வெம்மை யொழியாது கடலிடத்தே கிளர்ந்தெழுதின்ற ஞாயிற்றை
ஒப்பை, நின் பகைவர்க்கு; எம்போல்வார்க்குத் திங்களை ஒப்பை.—
எ - று.

தேற்றயென்றது, ¹தேற்றயெனத் தன்வீனையாய் நின்றது; தேற்றயென்பதற்குப் பொய்தெளிக்கப்படாயெனினும் அமையும்.

ஞாயிற்றோடும் திங்களோடும் உவமித்தமையால், இது புவைநிலை ஆயிற்று. (கெ)

¹புறநா. ௨௦௨: 16, உரை.

(சூ0) முந்நீர் நாப்பட் டிமிற்சுடர் போலச்

*செம்மீ னிமைக்கு மாக விசும்பின்

உச்சி நின்ற வுவுவுமதி கண்டு

கட்சி மஞ்ஞையிற் சுரமுதல் சேர்ந்த

5 சில்வளை விறலியும் யானும் வல்விரைந்து

தொழுதன மல்லமோ பலவே கானற்

கழியுப்பு முகந்து கண்ணாடு மடுக்கும்

ஆரைச் சாகாட் டாழ்ச்சி போக்கும்

உரனுடை நோன்பகட் டன்ன வெங்கோன்

1. முந்நீர்: புறநா. கூ : 10, அடிக்கீ.

2. மாகவிசும்பு: புறநா. கூடு : 18, அடிக்கீ.

1 - 2. “மீன்றியில் விளக்கமும்” என்பதற்கு இவ்வடிகளை மேற் கோளாகக் காட்டினர்; சீலப். கூ : 142, அடியாரீ.

5. சில்வளைவிறலி : புறநா. கூசு : 2, கூடு : 4; பதிநீ. சூ0 : 21, இள: 6, எடி : 3; ‘சில்வளை விறலியென்றது பல்வளையிடுவது பெதும்பைப் பருவத்தாகலின், அக்தன்றிச் சில்வளையிடும் பருவத்தானென அவன் ஆடல்

முதலிய துறைக்குரியளாதல் கூறியவாறு பதீந். ௫௭ : 6, உரை.

7 - 9. புறநா. அச : 6, கூ0 : 6 - 8; “கதுமென மண்ட, அள்ளற்
பட்டுத் தள்ளுபு தூப்ப, நல்லெருது முயலு மளறுபோகு விழுமத்துச்,
சாகாட் டாளர் கம்பலை” (பதீந். ௨௭ : 12 - 4); “அள்ளற் றங்கிய பகடுற்
விழுமங், கள்ளார் களமர் பெயர்க்கு மார்ப்பே” (மதுரை: 259: 60);
“மடுத்தவா யெல்லாம் பகடன்னுன்” (குறள், 624); “நிரம்பாத நீரியாத்
பி - ம். *செய்ம்மீன்.

20

கருசு புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

10 வலனிரங்கு முரசின் வாய்வாள் வளவன்

வெயின்மறைக் கொண்ட வுருகெழு சிறப்பின்

மாலை வெண்குடை *யொக்குமா லென்வே.

நீணை - அது; துறை - குடைமங்கலம்.

சோழன் தூரப்பள்ளித் துஞ்சிய பெருந்தீருமாவளவனை உறையூர்

மருத்துவன்தாமோதரனார் பாடியது.

இ - ள்.—கடல் நடுவே தோன்றுகின்ற திமிலின்கண் இடப்பட்ட
வினக்குப்போலச் செவ்வாய்மீன் விளங்கும் மாசுமரகிய விசும்பின்து
உச்சிக்கண்ணேநின்ற உவாநாளின் மதியத்தைக் கண்டு காட்டுள் வாரும்
மயிலைப்போலச் சாத்திடைப்பொருந்திய சிலவாகிய வளையையுடைய
விறலியும் யானும் கடிதின் விரைந்து தொழுதேமல்லேமோ பலகால் ?
கடற்கரையிடத்துக் கழியினீரான் விளைந்த உப்பை முகந்துகொண்டு மலை
காட்டை நோக்கிச் செல்கின்ற ஆரையுடைய சகடையினது குழிப்பாய்
தலைத் தீர்த்துச் செலுத்தும் வலையையுடைய பாரம்பொறுக்கும் பகட்டை

யொக்கும் என்கோன், வென்றியாக முழங்கும் முரசினையும் தப்பாத
வாளினையும் உடைய வளவனது வெயிலை மறைத்தற்கு எடுத்த உட்குப்
பொருந்திய தலைமையையுடைய தாமம்பொருந்திய வெண்கொற்றக்
குடையை ஒக்குமெனக் கருதி.—எ - று.

செம்மீன் இமைக்கும் விசம்பின் உச்சி நின்றமதியை உவமித்தமை
யின், இது தலைப்பேயலுவமையாய் நின்றது.

கானல் - கடற்கரை.

வெயிலென்றது, ¹பகைவராணும் - கொடியோராணும் வரும் வெம்
மையை.

றிமேணலு ளாழ்ந்து, பெரும்பார வாடவர்போற் பெய்ப்பண்டந் தாங்கி”
(சீவக. 2784); “குண்டுதுறை யிமேணற் கோடுற வழந்திய, பண்டிதுறை
யேற்றும் பகட்டினை போல” பெருங். க. 53 : 53 - 4.

11 - 2. புறநா. கூடு : 19 - 21, அடிக். “எறித்தரு கதிர்தாங்கி
யேந்திய குடை” கலி. க : 1.

தலைவன்புகழ் குடையடுத்துவந்ததற்கு மேற்கோள்; தோல். புறத்.
திணை. கு. 31, ந்.

¹புறநா. ௨0 : 8-9; “வருந்திய குடிமறைப் பதுவே” புறநா. கூடு :
19 - 20.

டி - மீ. *யோர்க்குமால்.

புறநாணுறு முலமும் உரையும்.

கருநீ

இராச்சியபாரத்தைப் பொறுத்து நடத்துமாறு நோக்கி நோன்பகட்
டோடு உவமித்தமையின், 1 இறப்ப இழிந்த ஆனந்தவுவமை அன்றாயிற்று.

உவாமிதியைக் கண்டு வளவன் வெண்குடையை ஒக்குமென
விறலியும் யானும் பலகால் தொழுதே மல்லேமோவெனக் கூட்டி வினை
முடிவு செய்க.

வளவன் வெண்குடையைக்காட்டித் தொழுமினென்றார்க்கு 2 நிறை
மதி தொழப்படாதாயினும், குடையோடு ஒப்புமைகண்டு தொழுத யாம்
குடைதன்னைக் கண்டால் தொழுதல் சொல்லவேண்டுமோவென அதன்
சிறப்புக் கூறியவாறு.

செம்மீன் - திருவாதிரையுமாம். (சு0)

1 இறப்ப இழிந்த ஆனந்தவுமையாவது, உயர்ந்த பொருளுக்குத்
தாழ்ந்த பொருளையுமாம் கூறுவது; "இறப்ப விழிந்தது மிறப்ப வுயர்ந்ததும்,
அறத்தகை வழீஇய வானந்த வவமை" என்பது விதி.

2 நிறைமதி தொழப்படாதென்றது, - பிறை தொழப்படுமென்பது
கருதி; இதனை, புறநா. க : 9 - 10-ஆம் அடிக்குறிப்பாலும், "வளையுடைத்
தனைய தாகிப் பலர்தொழச், செவ்வாய் வானத் தையெனத் தோன்றி,
இன்னம் பிறந்தன்று பிறையே" (குறுந். ௩௦௭) என்பதனாலும் அறிக.

(சூக) : கொண்டைக் கூழைத் தண்டழைக் கடைசியர்
சிறுமர் னெய்த லாம்பலொடு கட்கும்

மலங்குமிளிர் செறுவிற றளம்புதடிந் திட்ட
பழன வாளைப் பளுஉக்கட் டினியல்

5 புதுநெல் வெண்சோற்றுக் கண்ணுறை யாக
விலாப்புடை மருங்கு விசிப்ப மாந்தி

1. தழை - ஒருவகையுடை ; அஃது ஆம்பல் முதலிய மலர்களினு
லேனும், தளர்களினுலேனும், வீரவிய இவ்விரண்டினுலேனும் ஆக்கப்
படுவது ; இதனை, புறநானூறு, ககசு : 1-2, உசஅ : 1-2-ஆம்
அடிகளாலும், “முடித்தருல்லை யிலையுடை நறும்பூச், செங்கான் மரஅத்த
வாலிண ரிடையிடுபு, சுரும்புணத் தொடுத்த பெருந்தண் மாத்தழை...
உஉஇ” (முருகு. 201 - 3) என்னும் அடிகளாலும் உணர்க.

3... மலங்குமிளிர் செறு : சிலப். ௧0 : 80.

6. ‘விலாப்புடை மருங்குல் விசிப்ப மாந்திய உழவர்’ என இவ்
வழியை உரைநடையிலீட்டு எழுதுவர் பரிமேலழகர்; பரி. ஏ : 38 - 9,
உரை.

கருகா புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

நீடுகதிர்க் கழனிச் சூடுதடு மாறும்

வன்கை வினைஞர் புன்றலைச் சிறுஅர்

தெங்குபடு வியன்பழ *முனையிற் றந்தையர்

10 குறைக்க னெடும்போ ரேறி விசைத்தெழுந்து

செழுங்கோட் பெண்ணைப் பழந்தொட முயலும்

வைகல் யாணர் நன்னாட்டுப் பொருநன்
எஃகுவிளங்கு தடக்கை யியறேர்ச் சென்னி
சிலைத்தா ரகல மலைக்குந ருளரென்றிற்

15 ஸுமறி குவர்தமக் குறுதி யாமவன்
எழுவுறழ் திணிதோள் வழுவின்று மலைந்தோர்
வாழக் கண்டன்று மிலமே தாழாது
திருந்தடி பொருந்த வல்லோர்
வருந்தக் காண்ட லதனினு மிலமே.

திணை - வாகை; துறை - அரசவாகை.

சோழன் †இலவந்திகைப்பள்ளித் துஞ்சிய நலங்கிள்வி
1சேட்சென்னியைக் கோனுட்டு எறிக்சிலார் மாடலன் மதுரைக்குமரனார்
பாடியது.

இ - ள்.—கொண்டையாகிய மயிரையும் குளிர்ந்த தழையையும்
உடைய கடைசியர் சிறிய மாட்சிமையுடைய நெய்தலை ஆம்பலுடனே
களையும் மலங்கு பிறழ்கின்ற செய்யின்கண்ணே தளம்புதுணித்து இடப்
பட்ட பொய்கையிடத்து வாணையினது பரிய இடத்தையுடைய தடியைப்
புதிய நெல்லினது வெள்ளிய சோற்றிற்கு மேலீடாகக் கொண்டு விலாப்
புடைப்பக்கம் விம்மவுண்டு நெடிய கதிரையுடைய கழனியினிடத்துச்
சூட்டை இடுமிடம் அறியாது தடுமாறும் வலிய கையையுடைய உழவர்
புல்லியதலையையுடைய சிறுவர் தெக்குதரும் பெரிய பழத்தை வெறுப்பின்,
தந்தையருடைய தலைகுவியாமல் இடப்பட்ட குறைந்த இடத்தையுடைய
நெடிய போரின்கண்ணே யேறி உகைத்தெழுந்து வளவிய கோட்புக்க

7. குடி: புறநா. கக : 11.

14. சிலைத்தார்: புறநா. க0 : 9 - 10, கச : 12, அடிக். “திருவிற்
ரூன் மாரி கற்பான் றுவலைநாட் செய்வ தேபோல், உருவிற்றாய்த் துளிக்
குத் தேற லோக்குதார்” சீவக. 2070.

18. புறநா. க0 : 5 - 6. திருத்தடி: புறநா. ஏ : 2, உரை.

1‘சென்னி’ எனத் தலைவன் பெயரில் ஒரு பகுதி 13-ஆம் அடியில்
வந்துள்ளது.

பி - ம். * முணையிற்.

†காலேகப்பள்ளி.

புறநாணாறு மூலமும் உரையும்.

கருள

பனையினது பழத்தைத் தொடுத்தற்கு முயலும், நாடோறும் புதுவருவாயை
யுடைய நல்ல நாட்டிற்கு வேந்தனாகிய வேல்விளங்கும் பெரியகையினையும்
இயற்றப்பட்ட தேரினையுமுடைய சென்னியது இத்திரவிற்போலும்
மாலையையுடைய மார்போடும் மாறுபடுவோருளராயின், தாமறிசுவர் தமக்
குற்ற காரியம்; யாங்கள், அவனுடைய கணையமரத்தோடு மாறுபடும்
திணிந்த தோளைத் தப்பின்றாக மாறுபட்டோர் வாழக் கண்டதும் இலமே;
விரைய அவனது திருந்திய அடியை அடையவல்லோர் வருந்தக்காண்டல்
அவ்வாழக்கண்டதனினும் இலம்.—ஏ - று.

தனம்பென்றது, சேறுகுத்தியை.

வழுவின் று மலைதலாவது, வெளிப்பட நின்று மலைதல்.

(சுக)

(சுஉ) வருதார் தாங்கி யமர்மிகல் யாவது

பொருதாண் டொழிந்த மைந்தர் புண்டொட்டுக்

குருதிச் செங்கைக் கூந்த றீட்டி

நிறங்கிள ருருவிற் பேளய்ப் பெண்டிர்

- 5 எடுத்தெறி யனந்தற் பறைச்சீர் தூங்கப்
 பருந்தருந் துற்ற தானையொடு செருமுனிந்
 தறத்தின் மண்டிய *மறப்போர் வேந்தர்
 தாமாய்ந் தனரே குடைதுளங் கினவே
 உரைசால் சிறப்பின் முரைசொழிந் தனவே
- 10 பன்னா றடுக்கிய வேறுபடு பைஞ்ஞிலம்
 இடங்கெட வீண்டிய வியன்கட் பாசறைக்
 களங்கொளற் குரியோ ரின்றித் தெறுவா

1. தொல். புறநா. கு. 5 : 15. பு. வே. 28.

4 - 5. “இடிக்குரன் முரசின்மு நெழுந்தன னாடி” (பெருங். க. 37 : 246); “தானையா டெம்பேய், பறைபெற்றா லாடாதோ பாய்த்து” புறத்திரட்டு.

7. புறநா. க : 1 - 6.

10. பைஞ்ஞிலம். - தொகுதி; பஞ்ஞிலம் பனிலமெனவும் வழங்கும்; “நனந்தலைப் பைஞ்ஞிலம் வருகவிந் நிழலென”; “உண்ணப் பைஞ்ஞிலம் பனித்துறை மண்ணி” (பதிந். கள, கக); வேறுபடு பைஞ்ஞிலம் : “வேறுபல் பெரும்படை” முல்லை. 43.

12. புறநா. இக : 5, அடிக்.

பு - ம். *விறற்போர், வயற்போர்.

உடன்வீழ்ந் தன்ற லமரே பெண்டிரும்
 பாசடகு மிசையார் பணிநீர் மூழ்கார்
 15 மார்பகம் பொருந்தி யாங்கமைந் தனரே

வாடாப் பூவி னிமையா நாட்டத்து

நாற்ற வுணவி னோரு மாற்ற

அரும்பெற லுலக நிறைய

விருந்துபெற் றனராற் பொலிகதும் புகழே.¹

திணை - தும்பை; துறை - தொகைநிலை.

சேரமான் தடக்கோநெடுஞ்சேரலாதனும் சோழன்வேற்பஃறடக்
 கைப் பேருவிறற்கிள்ளியும் போர்ப்புறத்துப் பொருது வீழ்ந்தாரைக்
 கழாத்தலையார் பாடியது.

இ - ள்.—வருகின்ற தூசிப்படையைத்தடுத்துப் போரின் கண் ஒருவர்
 ஒருவரை வெல்வேமென மிகுதல் எங்ஙனமாவது? பொருது அக்களத்தின்
 கட்டப்பட்ட வீரரது புண்ணைத்தோண்டி அவ்வுதிரந்தேர்யந்த செய்யகையால்
 தமது மயிரைக் கோதி நிறமிக்கவடிவையுடைய பேய்மகளிர். மேன்மேலும்
 கொட்டுகின்ற மந்தமான் ஓசையை யுடைய பறையினது தாளத்தே
 யாடப் பருந்து ஊனைத் தின்னப் பொருந்திய படையானே போரின் கண்
 வெருண்டு அறத்தான் அடர்த்துச் செய்த வலியபோரையுடைய அரசர் இரு
 வரும் பட்டார்; அவர்கொற்றக்குடையும் தளர்த்தன; புகழ்மைந்த தலைமை

13 - 5. “தயங்கினர்க் கோதை தன்றுயர் பொரு அன், மயங்கின்
 கொல்லென மலாடி வருடித், தலைத்தா ணெடுமொழி தன்செவி கேளான்,

கலக்கத் கொள்ளாள். கடும்துயர் பொறுஅள், மன்னவன் செல்வுழிச்
செல்க யானெனத், தன்னுயிர் கொண்டவ னுயிர்தே டினள்போற்,
பெருங்கோப் பெண்டு மொருங்குடன் மாயந்தனள்" (சிலப். உடு : 80-86);
4. "கந்தல, நிறப்பிற் கணையெரி பொத்தி, ஊதுலைக் குருகி னுயிர்த்தகத்
தடங்கா, தின்னுயி ரீவர். . . பத்தினிப் பெண்டிர்" (மணி. உ : 42 - 8);
"நாடினார் நாடியே கணைவருங் கொம்பனார், வாடினார் கணவர்தம்
மார்புறத் தழுவியே, வீடினார்" (கம்ப. அக்ககுமான். 48); பு. வெ. 262.

16-7, "வீட்டாப் பூவி னிமையா நாட்டத்து, நாற்ற வுணவி
னுருகெழு பெரியோர்" மதுரை. 457 - 8

19. புகழ்வாழ்க் புறநா. இஅ : 19.

1. தும்பைத்திணையுள், வாள்வாய்த்து இருபெருவேந்தர் தாழும்
சுற்றமும் ஒருவரும் ஒழியாததொகையென்னுந்துறைக்கு மேற்கோள்;
தொல். புறத்திணை. கு. 14, இளம்.; ஷ. ஷ. ஷ. IV; ந.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

கடுக

யையுடைய முரசவீழ்ந்தன; பலதூறுக அடுக்கப்பட்ட பதினெண்பாடை
மாக்களாகிய படைத்தொகுதி இடயில்லையாம்படி தொக்க அகன்ற
இடத்தையுடைய பாடிவீட்டின்கட் போர்க்களம் தமதாக்கிக்கொள்ளு
தற்கு உரியோர் ஒருவரின்றிக் கண்டார்க்கு அச்சம்வர உடனே மடிந்தது

பூசல்; அவர் ²பெண்டிரும், பச்சையில்தின்னாராய்க் குளிர்த நீரின்கண்
மூழ்காராய் அவர் மார்பத்தைக்கூடி அக்களத்தின்கண்ணே உடன்கிடந்
தார்; வாடாத கற்பகத்தின் தாரிணையும் இமையாத கண்ணினையும் ³நாற்ற
மாகிய உணவையுமுடைய தேவர்களும் மிகப்பெறுதற்கரிய உலகம் நிரம்ப
விருந்து பெற்றார்; அதனைப் பொலிக் துங்கள் புகழ்.—எ - று.

அனந்தல் - பறைகொட்டுவார்கை புண்படுத்தலின், மந்தமாக ஒலித்தல்.

அறத்தின்மண்டுதலாவது, படைபட்டின் பெயராகு சென்று
இருவேந்தரும் பொருதல்.

பட்ட இருவேந்தரும் அக்களத்துக் கிடக்கின்றபடியைக் கண்டு தம்
மனத்தோடு நொந்து அவரைநோக்கிக் கூறுகின்றாராதலான், தும்
புகழென முன்னிலையாக்கிக் கூறினார்.

வேந்தர் மாயந்தனர்; குடை துளங்கின; முரசு ஒழிந்தன; அமர்
உடன்வீழ்ந்தது; பெண்டிரும் மார்பகம்பொருந்தி அமைந்தனர்; நாற்ற
உணவினோரும் விருந்துபெற்றனர்; இவ்வாறான பின்பும், யாம்,
அமரினை மேற்கொண்டு பொருது வெல்வேமென்று தாம் தாம் கினைந்த
நினைவு எவ்வண்ணமாவதென்று தம்நெஞ்சொடு கூறிப் பின் பொலிக்
தும்புகழேயென அவ்வரசர் கிடந்தவாறு கண்டு கூறியவாறு.

மறத்தின் மண்டியவென்று பாடமோதுவாரும் உள்.

வருதார்தாகி அமர்மிகல் யாவதென்பதற்கு இவர்கள் செய்தபடி
கண்டு.....இனிச் சிலர் பொருது வேறல் என்கேயுளதென வியந்து
கூறியதாக உரைப்பாரும் உள்.

(சுஉ)

1. “பதினெட்டுப் பாடையுங், கண்டவர்” (திருமந்திரம்); “முட்டிலா மூவறு பாடை மாக்கள்” (சீவக. 93); “விரவுமொழிக் கட்டுர்” (பதிந். ௧௦ : 30); “ஐம்பதி னிரட்டி யவனச் சேரியும், என்பதி னிரட்டி யெறிப்பைப் பாடியும், அளப்பருஞ் சிறப்பி னாயிர மாகிய, தலைப்பெருந் சேனைத் தமிழ்ச் சேரியும்” பெருந். ௧. 4 : 8 - 11.

2. பெண்டிர் பச்சையிலே தின்னுதலென்றது, கணவர் இறந்தபின்னர் அவர் மனைவியர் வேளைக்கேர முதலியவற்றைத் தின்று கைம்மை விரதங் காத்தலைக் குறிப்பித்தது; புறநா. உசக; பு. வெ. 257. இச் செய்யுளிற கூறப்பட்ட பெண்டிர் தலையாகு கற்பையுடையார்தலின் தம் கணவ ரோடு உயிர் துறந்தார்; மணி. ௧. : 42 - 7.

3. “நாற்றவுணவு - அவியாகிய வுணவு” மதுரை. 458; ந.

௧௯0 புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

(௬௩) எனைப்பல் யானையு மம்பொடு துளங்கி

விளைக்கும் விளையின்றிப் படையொழிந் தனவே

விறற்புகழ் மாண்ட புரவி யெல்லாம்

மறத்தகை மைந்தரொ டாண்டுப்பட்ட டனவே

5 தேர்தர வந்த சான்றோ ரெல்லாம்

தோல்கண் மறைப்ப வொருங்குமாய்ந் தனரே

விசித்துவினை மாண்ட மயிர்க்கண் முரசம்

பொறுக்குந ரின்மையி னிருந்துவிளிந் தனவே

சாந்தமை மார்பி னெடுவேல் பாய்ந்தென
 10 வேந்தரும் பொருதுகளத் தொழிந்தன ரினியே
 என்னு வதுகொ ருளே கழனி
 ஆம்பல் வள்ளித் தொடிக்கை மகளிர்
 பாசவன் முக்கித் தண்புனற் பாயும்

5. “நோன்புரித் தடக்கைச் சான்றோர்” பதிற். சுச : 12.

7. புறநா. ௫௦ : 1 - 5, ௨௮௮ : 1 - 4; “ஒடா நல்லேற் றுரிவை
 தைஇய, பாடுகொண் முரசம்” (அகநா. ௩௬௪); “கொல்லேற்றுப்
 பைந்தோல் சீவாது போர்த்த, மாக்கண் முரசம்” (மதுரை. 732 - 3);
 “ஏற்றுரிய னிமிழ்முரசம், கூற்றுட்க் வெழீஇச் சிலைப்ப” (யா. வி. மேற்.
 ‘தாழிரும்பிணர்’); “மயிர்க்கண் முரசமொடு வான்பலி யூட்டி” (சிலப்.
 ௫ : 88); “புனைமருப் பழுந்தக் குத்திப் புலியொடு பொருது வென்ற
 கனைகுர லுருமுச் சேற்றக் கதழ்விடை யுரிவை போர்த்த, துனைகுரன்
 முரசம்” (சீவக. 2899); “பசும்பொற் பலவார் விசித்துப் பிணியுறீஇ...
 ஏற்றுரி போர்த்த.....முரசம்” பெருங். உ. 2 : 26 - 9.

9. புறநா. ௩௦௮ : 6 - 7; “பாடுபுலர்ந்த நறுஞ்சாந்தின், விழுமிய
 பெரியோர்” மதுரை. 226 - 7.

12. ழ. புறநா. ௩௫௨ : 5; ஆம்பல் வள்ளித்தொடி: “ஆம்ப
 ளுடங்கு மணிவளையும்” (பு. வே. 329); “பவள வளைசெறித்தாட் கண்
 டணிந்தான் பச்சைக், குவளைப் பசுந்தண்டு கொண்டு”. பரி. கக : 101 - 2.

13. முக்குதல் - உண்ணுதல்; “முதிய வானமீன் வாரிமுக்கி”,
 “மலைகள் வாரியனவேழு முக்கி”. (தக்ச. 358, 410); “முத்தைக், கொக்கு
 முக்கிக்கக்கி விக்ருமச் சோலைக் குறுக்குடியே” (தனிப்பாடல்); “கங்க
 முக்கின சிறுமீ னெல்லாம்” கீருவினை. இத்திரன். 56

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

ககக

யாண ருறு அ வைப்பிற்

15 காமர் கிடக்கையவ ரகன்றலை நாடே.

தீணையும் துறையும் அவை.

அவரை அக்களத்திற் பரணர் பாடியது.

இ - ள்.—எத்தினையும் பலவாகிய யானையும், அம்பாற்கலங்கி இனிமேல் உண்டாக்கும் போரின்றிப் படையிடத்துப் பட்டன; 1 வெற்றிப் புகழ் மாட்சிமைப்பட்ட குதிரையெல்லாம், ஆண்மைக்கேற்ற வீரக்கூறு பாட்டையுடைய மேலாட்களுடனே அக்களத்தே பட்டன; தேர்கொடுவா வந்த போரிற்கு அமைந்தோரெல்லாம் தாம் பிடித்த பரிசை தம் கண்மறைப்பச் சேரப்பட்டனர்; வாரால் விசிக்கப்பட்டுத் தொழில் மாட்சிமைப்பட்ட மயிர்சீவாது போர்க்கப்பட்ட கண்ணையுடைய முரசமெல்லாம், பரிப்பார் படுதலான் இருந்துகெட்டன; சாந்தமைந்த மார்பின் கண்ணே நெடியவேல் பாய்ந்தனவாக அரசரும் பொருது அக்களத்தின் கண்ணே மடிந்தனர்; இனி, என்னவருத்தமுறுவதோதான்? கழனிக்கண் ஆம்பற்றண்டாற் செய்த விளையணிந்த கையினையுடைய மகளிர் செவ்வி அவலை முக்கிக் குளிர்த் புனற்கண்ணே பாயும் புதுவருவாய் அருத ஊர்களையுடைய அழகிய கிடையையுடைய அவரது அகன்ற இடத்தை யுடைய நாடு.—எ - று.

அன்றோ என்னுவதுகொலென்று பாடமோதுவாரும் உளர்.

நாடுதான் என்னுவதுகொலெனக் கூட்டுக.

நாடென்னும் ஒருமைநோக்கி, என்னுவதுகொலென ஒருமையாற்

14. “அரு அ யாண ரகன்றலைப் பேரூர்” பொருந. 1.

15. புறநா. கூஅ : 20.

16. “மறம் வீங்கு பல்புகழ்” பதிந். ௧௨.

(சுரு) நல்யாழாகுளி பதலைபொடு சுருக்கிச்
செல்லா மோதில் சில்வளை விறலி

1. புறநா. கடு௨ : 14-8; “சூரல்புணர் நல்யாழ் முழுவோ டொன்றி,
நுண்ணீ ராகுளி யிரட்ட” மதுரை. 605 - 6.

2. “செல்லா யோதில் சில்வளை விறலி”, “செல்லா மோதில்
சில்வளை விறலி” பதிந். ௪௦ : 21, ௫௪ : 6.

சில்வளைவிறலி: புறநா. ௪௦ : 5, அடிக்க.

1 - 2. புறநா. ௪௦௩ : 1; மலைபடு. 1 - 13; பதிந். ௪௧ : 1 - 5.

21

கசு௨ புறநாணுறு மூலமும் உரையும்.

களிற்றுக்கணம் பொருத் கண்ணகன் பறந்தலை

*விசும்பா டெருவை பசந்தடி தடுப்பப்

5 பகைப்புல மரீஇய தகைப்பெருஞ் சிறப்பிற்

குடுமிக் கோமாற் கண்டு

நெடுநீர்ப் புற்கை நீத்தனம் வரற்கே.¹

திணை - பாடர்ணடிணை; துறை - விறலியாற்றுப்படை.

²பாண்டியன் பல்யாகசாலை முதுகுமீப் பெருவழியை ³நேடும் பல்லியத்தனார் பாடியது.

இ - ள்.—நல்ல யாழையும் சிறுபறையையும் ஒருதலைமாக்கினை யுடனே கட்டிப் போவேமல்லேமோ? சொல்லுவாயாக, சிலவனையை யுடைய விறலி! யானையணிபொருத இடமகன்ற பாசறைக்கண் ஆகாயத்தின்கண்ணே பறக்கும் எருவையைப் பசிய ஊன்றடி தகைப்ப மாற்றார் தேயத்தின்கண்ணே மருவிய அழகிய பெரிய செல்வத்தினை யுடைய முதுகுமியாகிய கோமானைக் கண்டு மிக்கநீரான் அடப்பட்ட புற்கையைக் கைவிட்டு வருவதற்கு.—எ - று.

எருவை - தலைவெழுத்து உடல் சிவந்திருக்கும் பருந்து; ⁴கழு கெனினும் அமையும்.

விறலி! குடுமிக்கோமாற்கண்டு புற்கையை நீத்தனம் வரற்குச் செல்லாமோவெனக் கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

தகைப்பருஞ் சிறப்பினென்பதூஉம் பாடம். (கச)

3. நிராபுநிரா ஆசிரியத்துள் வந்ததற்கு மேற்கோள்; தொல். செய். கு. 14, ந.

4. “கரும்பின் பாத்திப் பூத்த நெய்தல், இருங்க ணெருமையி னிரைதடிக் குறவும்” (பதிற். கக : 3 - 4) என்பதும், “நெய்தலானது அக் கரும்பு முதலாய மற்றோரிரையின் பாங்கரிற் செல்லாது தன்னையே நின்று தின்னும்படி தான் போதவுண்ட எருமை நிரையைத் தடுக்குமிடங் களும்” என்னும் அதன் உரையும், “செல்ல விலங்குதேன்” (தக்க. 360) என்பதும் இவ்வடியின் பொருளோடு ஒப்பு நோக்கற்குரியன.

7. புறநா. அச: 1; “தெண்ணீ ரடுபுற்கை” குறள், 1065.

1. பரிசில்பெறப்போகல்வேண்டுமென்னுங் குறிப்பிற்கு மேற்
கோள்; தொல். புறத்திணை: கு. 30, இளம்; ஷே. ஷே. 36; ந.

2. பாட்டுடைத்தலைவன் பெயரின் ஒரு பகுதி 6 - ஆம் அடியில் வங்
துள்ளது.

3. இவரது பெயர்க்காரணத்தை முதலடி அறிவிக்கின்றது.

4. தக்க. 562, உரை.

பு. 4. ம. *விசும்புபெருநனை.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

ககந

(கூடு) மண்முழா மறப்பப் பண்யாழ் மறப்ப
இருங்கட் குழிசி கவிழ்ந்திழுது மறப்பச்
சுரும்பார் தேறல் சுற்ற மறப்ப
உழுவ ரோதை மறப்ப விழவும்
5 அகலு ளாங்கட் சிறார் மறப்ப

உவவுத்தலை வந்த பெருநா ளமயத்
திருசுடர் தம்மு ணேக்கி யொருசுடர்
புன்கண் மாலை மலைமறைந் தாங்குத்
தன்போல் வேந்தன் முன்புகுறித் தெறிந்த
10 புறப்புண் ணணி மறத்தகை மன்னன்
வாள்வடக் கிருந்தன னீங்கு
நாள்போற் கழியல ஞாயிற்றுப் பகலே.

திணை - பொதுவியல்; துறை - கையறுநிலை.

சேரமான் *பெருஞ்சேரலாதன் சோழன் கரிகாற்பெருவளத்தா

ஜேடு பொருது புறப்பண்ணை வடக்கிருந்தானைக் கழாத்தலையார் பாடியது.

1. புறநா. கடுஉ: 14.

8. புன்கண்மலை: துறுந். சசு : 6. மலைமறைதல்: "மலைமறைத் தொளித்தி" புறநா. அ : 8.

9 - 11. புறநா. சசு : 8; மேலுலகத்தை அடைய விரும்பினோர் இவ்வுலகநகர்ச்சியைத் துறந்து விரதத்தால் உடலை மெலிவித்து யோகப்பயிற்சியால் உயிரை நீத்தற்குத் தாம் உறைந்த இடத்தை விட்டுப் புண்ணியதிசையாகிய வடதிசையிற் சென்று தங்குதலும், மீளாமல் நியமத்துடன் வடதிசையிற் செல்லுதலும் மாபு; அங்ஙனஞ் செல்லுதல் உத்தரகமனமென்றும், மகாப்பிரத்தானமென்றும் கூறப்படும் (புறநா. உகச, உகசு, உகஅ; சிறுபஞ்ச. 73); கருத்து: "கரிகால் வளவனொடு வெண்ணிப் பறந்தலைப், பொருதுபுண் ணணிய சேரலாத, னழிகன மருங் கின் வான்வடக் கிருந்தென, இன்னா வின்னுரை கேட்ட சான்றோ, ரரும் பெற லுலகத் தவனொடு செல்லியர், பெரும்பிறி த்கியாகு" (புறநா. 106); "நிறக்கவல் விரும்புச் செம்பொனும் வண்ண நிகழ்த்திய விர தமே நிகர்ப்பப், பிறக்கமும் வனமு மொழித்தவ ணமைத்த பெரும்பதிக் குவினையும் பெரும்ல், மறக்கடுங் களிற்றுக் குபேரன்வா முன்கை வடக் கிருந்தது" (வில்லி. பா. இந்நிரப. 25); "வாணந்தென் முறைவில் வாழ்; நின்றோரை கற்பி னிலையெண் ணதெதிர் நின்றவென்னிட, டன்றோ வடக்கிருத் தாண்மடப் பாண்வ யருந்திவே" (தஞ்சை. 374); போரில் தோல்வியுற்றோர் வடபாற்சென்றிருத்தல் மரபென்றுக் கூறுவது.

பு - ம். *பெருந்தோனாதன்.

ககசு

புறநாணாறு மூலமும் உரையும்.

இ - ள்.—முழா மார்ச்சனையிடுதலொழிய, யாழ் பண்ணையொழிய, பெரிய இடத்தையுடைய பாணை பாலின்மையிற் கவிழ்ந்து செய்கடைதலை யொழிய, தம்முடைய கிளை வண்டார்த்த மதுவை உண்ணுதொழிய,

உழுவார் தொழில்செய்யும் ஒசையையொழிய, அகன்ற தெருவினையுடைய
சீறார் விழாவினையொழிய, உவாவந்துகூடிய பெரியநாளாகிய பொழுதின்
கண் ஞாயிறும் திங்களுமாகிய இருசுடரும் தம்முள் எதிர்பின்றுபார்த்து
அவற்றுள் ஒருசுடர் புல்லிய மாலைப்பொழுதின் கண் மலையுள்ளையொளித்
தாற்போலத் தன்னையொக்கும்வேந்தன் முன்றாகக் கருதியெறிந்த புறத்
துற்ற புண்ணுக்கு நாணி மறக்கூறுபாட்டையுடைய வேந்தன் வாளோடு
வடக்கிருந்தான்; ஆதலால், இவ்விடத்து யாம் அவனையன்றித் தனித்து
உயிர்வாழும் ஞாயிற்றையுடைய பகல் எமக்கு இனி முன்புகழிந்த நாள்
போலக் கழியா.—எ - று.

‘மண்முழா மறப்ப’ என்பது முதலாகிய செயவெனெச்சங்க
ளெல்லாம், வான்வடக்கிருந்தனனென்னும் வினையோடு முடிந்தன.

எறிந்தபுண் - எறிதல் ஏதுவாக உற்ற புண்.

‘முன்புகுறித் தெறிந்த புறப்புண் ஞாணி’ என்றது, 1மார்பில்
தைத்துருவின புண்ணும் புறப்புண்ணுதலையொக்குமென நாணியென்ற
தாகக் கொள்க. (கூடு)

¹ இராவணனது மார்பில் திக்கயங்களின் கோடுகள் பாய்ந்து உருவின
அடையாளத்தை இராமன் புறப்புண்ணென்று நாணிய செய்தி இங்கே
நினைவுக்கு வருகிறது; கம்ப. இராவணன்வதை. 207 - ஆம் செய்யுள்;
முதலியவற்றைப் பார்க்க.

(கூகூ) நளியிரு முந்நீர் நாவா யோட்டி
வளிதொழி லாண்ட வுரவோன் மருக
களியியல் யானைக் கரிகால் வளவ
சென்றமர்க் கடந்தநின் னுற்ற றேன்ற
5 வென்றேய் நின்னிணு நல்ல னன்றே

1. “நளியிரு முந்ரீர்” புறநா. கூடு : 1; மணி. கட : 92.

1 - 2. முற்காலத்திற் சோழ்நெருவன் கடலிற் காற்றை ஏவல்
கொண்டமை, “வாத ராசனை வலிந்துபணி கொண்டவனும்” (கலிங்க.
இராச. 16) என்பதனாலும் விளங்குகின்றது.

4. புறநா. உசஉ : 4.

புறநாணுறு மூலமும் உரையும்.

ககூடு

கலிகொள் யாணர் *வெண்ணிப் பறந்தலை

மிகப்புக மூலக மெய்திப்

புறப்புண் னாணி வடக்கிருந் தோனே.

திணை - வாகை; துறை - அரசவாகை.

1சோழன் கிரகாம்பெருவளத்தானே †வெண்ணிக் குயத்தியார்
பாடியது.

இ - ள்.—நீர்செறிந்த பெரிய கடலின்கண்ணே மரக்கலத்தையோட்
டிப் போர்செய்தற்குக் ²காற்றின்றி நாவாய் ஓடாதாக ஆண்டு வளிச்செல்
வனையழைத்து ஏவல்கொண்ட வலியோன் மரபினுள்ளானே! மதம்
பொருந்திய யானையையுடைய கரிகால்வளவி மேற்சென்று போரைஎதிர்
நின்றகொன்ற நினது வலிதோற்ற வென்றவனே! நின்னினும் நல்லனல்
லவே?தழைத்தலைக்கொண்ட புதுவருவாயையுடைய வெண்ணியென்னும்
ஊர்ப்புறத்துப் போர்க்களத்தின்கண் மிகப்புகழை உலகத்துப்பொருந்திப்
புறப்புண்ணிற்கு நாணி வடக்கிருந்தோன், அவ்வாறிருத்தலான்.—எ-று.
புகழெய்தியென்றது, புறப்புண்ணிற்கு நாணுதல்தன்னை.

ஒட்டியென்பதனை ஒட்டவெனத் திரிக்க.

எய்தி, எய்தவெனத் திரிப்பினும் அமையும்; எய்தவென்று பாட
மோதுவாரும் உளர்.

உரவோன்மருக! கரிகால்வளவ! வென்றோய்! வெண்ணிப்பறந்தலைப்
பட்ட புறப்புண்ணாணி உலகத்துப் புகழ்மிகவெய்தி வடக்கிருந்தோன்,
நின்னினும் நல்லனன்றேயெனக் கூட்டுக.

இது கரிகால்வளவன் வென்றிகூறியதாகலின் அரசவாகையாயிற்று,
(கூசு)

3 - 8. அகநா. ௫௫ : 10 - 15; “காய்சின மொய்ம்பிற் பெரும்
பெயர்க் கரிகா, லார்கலி நறவின் வெண்ணி வாயிற், சீர்கெழு மன்னர்
மறலிய ஞாட்பின்...வேந்தர் சாய, மொய்வலி யறுத்த ஞான்றை” (அகநா.
உசக : 8 - 13); “இரும்பனம் போந்தைத் தோடுங் கருஞ்சினை, அரவாய்
வேம்பி னன்குழைத் தெரியலு, மோங்கிருஞ் சென்னி மேம்பட மிலைந்த,
இருபெரு வேந்தரு மொருகனத் தவிய, வெண்ணித் தாக்கிய வெருவரு
நோன்றாட், கண்ணார் கண்ணிக் கரிகால் வளவன்” பொருந. 143 - 8.

¹பாட்டுடைத்தலைவன் பெயர் 3 - ஆம் அடியில் வந்துள்ளது.

²“வாயுவினை நோக்கியுள மாண்டவினை நாவாய்” துண்டலகேசி.

பி - ம். *வெண்ணிப்பறந்தலை. †வெண்ணிற்குயத்தியார்.

கககக புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

(கூசு) அன்னச் சேவ லன்னச் சேவல்
ஆடுகொள் வென்றி யடுபோ ரண்ணல்
நாடுதலை யளிக்கு மொண்முகம் போலக்

கோடுகெடு மதிய முகிழ்நிலா விளங்கும்

5 மையன் மாலையாங் கையறு பிணையக்

குமரியம் பெருந்துறை யயிரை மாந்தி
வடமலைப் பெயர்குவை யாயி னிடையது
சோழநன் னாட்டுப் படினே கோழி

உயர்நிலை மாடத்துக் குறும்பறை யசைஇ

10 வாயில் விடாது கோயில் புக்கெம்

பெருங்கோக் கிள்ளி கேட்க விரும்பிசர்

ஆந்தை யடியுறை யெனினே மாண்டநின்
இன்புறு பேடை யணியத்தன்

நன்புறு நன்கல நல்குவ னினக்கே.1

1. தொல். கிணவி. கு. 52, தேய்வக். மேற்.

4. மதியக்கோடு: "இருகோட் டொருமதி யெழில்பெற மிலைத்
தனை" நக்கீரர் திருவேழகூற்றிருக்கை.

6 - 7. குமரியும் வடமலையும் : புறநா. சு : 1 - 2, கள : 1;
மதுரைக். 70 - 71.

8 - 9. புறநா. சுசு : 12. 10. புறநா. சுசு : 17.

11. பிசர் - பாண்டிநாட்டிலுள்ளதோர் ஊர்; புறநா. உகடு : 6 - 7.

12. அடியுறை - அடியில் வாழ்வேன்; புறநா. சுசுஅ : 26, உரை;
"அடியுறை யருளாமை யொத்ததோ" (கலி. இசு : 4); "காவலற் குறுகி,
அடியுறை யருண்மொழி யான்பணிந் துரைப்ப" பெருங். க. 47 : 7 - 8.

11 - 4. நற்செய்தி கேட்டோர் சொன்னவர்களுக்குத் தாமணிந்த
அணிகலம் நல்குதல்: "அணிகலம் பரிந்து நன்கை யணிமரு ளருவந்
தந்த, மணிமருண் முறுவற் செவ்வாய் மாதவ சேனைக் கீந்து" (துளா.

கல்யாண. 182); “ஆயபே ரன்பெனு மளக்க ரார்த்தெழுத், தேய்விலா-
 முகமதி விளங்கித் தேசுறத், தூயவ ஞ்வகைபோய் மிகச்ச டர்க்கெலா,
 நாயக மனையதோர் மாலை நல்கினான்” கம்ப. மந்தரை. 52.

1மு. “நாராய் நாராய்” என்னும் சத்தீழற்றிப்புலவர் பாடல் ஞாப
 கத்திற்கு வருகின்றது.

‘அன்னச் சேவ’ லன்னச் சேவலென்னும் பாட்டினுள் ‘இரும்பிசி
 ராந்தையடியுறைமெனினென்பது.....குறிப்புமொழி’ நோல். எச்ச.
 கு. 25, தேய்வகி..

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

கக௭

திணை - பாடாண்டிணை; துறை - இயன்மொழி.

1கோப்பெருஞ்சோழனைப் *பிசிராந்தையார் பாடியது.

இ - ள்.—அன்னச்சேவலே ! அன்னச்சேவலே ! கொல்லுதலைப்
 பொருந்திய வென்றியையுடைய அடிபோரண்ணல் தன்னாட்டைத் தலை
 யளிசெய்யும் விளங்கிய முகம்போல இரண்டுபங்கும் வந்து பொருந்திய
 மதியம் அரும்புநிலாவினக்கும் தமியோராயினார்க்கு மயக்கத்தைச்செய்யும்
 மாலைப்பொழுதின்கண் யாம்செயல்ற்று வருந்தக் குமரியாற்றினது பெரிய
 துறைக்கண்ணே அயிரையை. மேய்த்து வடதிசைக்கண் இமயமலைக்
 கண்ணே போகின்றாயாயின், இவ்விண்ணிற்கும் இடையதாகிய நல்ல
 சோழநாட்டின்கட் சென்று பொருத்தின், உறையூரின்கண் உயர்ந்த
 நிலையையுடைய மாடத்தின் கண்ணே நினது குறும்பறையேர்நி தங்கி
 வாயில்காவலர்க்கு உணர்த்திவிடாதே தடையின்றிக் கோயிற்கண்ணே
 புக்கு எம்முடைய பெருங்கோவாகிய கின்னிகேட்பப் பெரியபிசிரென்னும்
 ஊரின்கண் ஆந்தையுடைய அடிக்கீழென்று சொல்லின், மாட்சிமையை

யுடைய நினது இன்புறும் பேடை பூணத் தனது விருப்பமுறும் நல்ல அணிகலத்தை அளிப்பன், நினக்கு.—எ - று.

‘ஆடுகொள்வென்றி’ என்பதற்கு வென்றியுன்மிக்கவென்றி யெனினும் அமையும்.

குறும்பறையென்றது, பேடையை.

வாயில்விடாதென்றதற்கு வாயில்காவலர் விடவேண்டாதெனினும் அமையும்.

முகிழ்நிலாவென்பது, ஒருசொன்னடைத்தாய் மதியம் முகிழ்நிலா விளங்குமென முதல்வினைகொண்டது; மதியம் முகிழ்க்கும் நிலா வெனினும் அமையும்.

111 - 2 - ஆம் அடிகளில் தலைவன் பெயரும் புலவர்பெயரும் அமைந்திருக்கின்றன.

‘புணர்ச்சி : ஒரு தேயத்தாராதல்; பழகுதல் : பலகாற்கண்டும் சொல்லாடியும் மருவுதல்; இவ்விரண்டிமின்றிக் கோட்பெருஞ்சோழனுக்கும் பிசிராந்தையார்க்கும்போல உணர்ச்சியொப்பின் அதுவே உடனுயிர் ஈக்கும் உரிமைத்தாய் கட்பினைப் பயக்குமென்பதாம்’ (குறள், 785, பரிமேல்); ‘கோப்பெருஞ்சோழன் துறந்துழிப் பிசிராந்தையாரும் பொத்தியாரும் போல்வார் துறந்தாரென்று கூறும் புறச்செய்யுட்கள் உதாரணம்’ என்னும் நச்சினுக்கீனியர் வாக்கியம் ஈண்டறியத்தக்கது; தொல். கற்பியல், கு. 52.

உ - ம். *இரும்பிசிராந்தையார்.

ஆந்தையடியுறையென்பதற்கு ஆந்தை நின் அடிக்கண் உறைவா
னென்றுரைப்பாரும் உளர்.

பேடையணிய நன்கலம் நல்குவனென்பதனாற்பயன் : மறவாது
போதல்வேண்டுமென்னும் நினைவாயிற்று. (சுஎ)

(சுஅ) உடும்புரித் தன்ன வென்பெழு மருங்கிற்
கடும்பின் கடும்பசி களையுநர்க் காணாது
சில்செவித் தாகிய கேள்வி நொந்துநொந்
திங்கெவன் செய்தியோ பாண பூண்சுமந்

5 தம்பகட் டெழிலிய செம்பொறி யாகத்து
மென்மையின் மகளிர்க்கு வணங்கி வன்மையின்
ஆடவர்ப் பிணிக்கும் பிடுகெழு நெடுந்தகை
புனிற்றுநீர் குழவிக் கிலிற்றுமுலை போலச்
சுரந்த காவிரி மரங்கொன். மலிநீர்

10 மன்பதை புரக்கு நன்னாட்டுப் பொருநன்

3. “சில்செவித் தாகிய புணர்ச்சி” அகநா. ௧0 : 4.

“புலவவாய்ப் பாண” (பெரும்பாண். 22) என்பதற்கு, ‘கற்ற
கல்வியை வெறுத்துக் கூறுகின்ற வாயினையுடைய பாணனே’ என்று
பொருள்கூறி இவ்வடியையே மேற்கோளாகக் காட்டினார் நச்சினூர்க்
கிளியர்.

5. மார்பில் மூன்று வரிகள் கிடத்தல் ஆடவர்க்கு உத்தம இலக்
கணம் ; புறநா. ௧௬௧ : 27; “மார்பிற், செம்பொறி வாங்கிய மொய்ப்பு”
(முருது. 104 - 5); “பொறிசுலாய்க் கிடந்த மார்பிற் புண்ணியன்”
(சீவக. 1706); “செவ்வரை யாகத்தான்” சீகாளத்தி. நக்கீர. 31.

6 - 7. புறநா. ௧0 : 9 - 10, அடிக்.

8. ‘புனிது’ என்னும் உரிச்சொல் ஈன்றணிமையாகிய குறிப்புப்
பொருளை உணர்த்தியதற்கு மேற்கோள் ; தொல். உரி. கு. 77, ந.

8 - 9. கலி. ௧௧ : 4 - 5; “மணற்கிளைக்க நீருறு மைந்தர்கள் வாய்
வைத், துணச்சுரக்குந் தாய்முலை யொண்பால்” (திருவள். ௧௧); “சாயு
வென்பது தாய்முலை யன்னதிவ், வுரவு நீர்நிலத்தோற்கு முயிர்க்கெலாம்”
(கம்ப. ஆற்று. 12); “பிள்ளை தைவரப் பெருகுபால் சொரிமுலைத் தாய்
போல், மன்னர் வேனிலின் மணற்றிடர் பிசைந்துகை வருட, வெள்ள
நீரிரு மருங்குகால் வழியிதத் தேறிப், பள்ள நீள்வயற் பருமடை யுடைப்
பது பாலி” பேரிய. திருக்குறிப்பு. 22.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

௧௬௬௯

உட்பகை யொருதிறம் பட்டெனப் புட்பகைக்
கேவா னாகலிற் சாவேம் யாமென
நீங்கா மறவர் வீங்குதோள் புடைப்பத்

தணிபறை யறையு மணிகொ டேர்வழிக்
 15 கடுங்கட் பருகுநர் நடுங்குகை யுகுத்த
 நறுஞ்சே ருடிய வறுந்தலை யாணை
 நெடுநகர் வரைப்பிற் படுமுழா வோர்ச்சும்
 உறந்தை யோனே குருசில்
 பிறன்கடை மறப்ப நல்குவன் செலினே.

தீணை - அது ; துறை - பாணுற்றுப்படை.

சோழன் நலங்கிள்ளியைக் கோலூர்கிழார் பாடியது.

இ - ள்.—உடம்புரித்தாற்போன்ற எலும்பெழுந்த
 விலாப்புடையை யுடைய சுற்றத்து மிக்கபசியைத் தீர்ப்பாரைக்காண்தே
 கேட்டார் பலரும் அறிதற்கரிதாய் அறிவார் சிராநலின்
 சில்செவிக்கண்ணதாகிய யாழை இப்பாண்சாதியது உணவிற்கு
 முதலாகப்பெற்ற பரிசு என்னென்று வெறுத்து இங்கே
 என்செய்கின்றாயோ பாண ! பூணைத்தாங்கி அழகிய

11 - 2. “நாளும் புள்ளும் கேளா லுக்கமொ, டெங்கோ
 னேயின னாதலின்” தோல். புறத். கு. 3, ந. மேற்.

11 - 3. “எகும்மன வையின்வந்தன வலமும்மயி லிடமும்,
 காகம்முத லியமுந்திய தடைசெய்வன கண்டா, னாகம்மன
 னிடையிக்குள திடை யுறென நடவான், மாகம்மணி யணிதேரொடு
 நின்றானெறி வந்தான்”

(கம்ப. பரசராம. 5); புள்ளின் தீய நிமித்தத்தையும்
 மதித்திலரென மறவரின் வீரச்சிறப்புக்கறிஞர் ; “ உறினுயி ரஞ்சா
 மறவ ரிறைவன்,

செறினுஞ்சீர் குன்ற லிலர் ” (778) என்னும் குறளும்,

‘போர்பெற்று

அறியாமையின், அதுபெற்றால் அரசன் தடுப்பினும்
நில்லாரென்பதாம்;

பிறரும்.....’ புட்பகைக், கேவானாகலிற் சாவேம் யாமென,
நீங்கா

மறவர் வீங்குதோள் புடைப்ப ’ என்றுங் கூறினார் ’ என்று
வந்துள்ள.

பரிமேலழகர் வாக்கியங்களும் ஈண்டறியத்தக்கன.

16. “கீழு மேலுங் காப்போர் நீத்த, வறுந்தலைப்
பெருங்களிற்”

நற். கஅஉ : 8 - 9.

17. ஓர்க்கும்: “நென்னீ ரொறிந்து விரிச்சி யோர்க்கும்”
(புறநா.

உஅ0 : 6) ; கலி. சசு : 13; அகநா. அஅ : 3.

16 - 7. “நாறுமலிர் மடப்பிடி தழீஇ வேறுநாட்டு, விழவுப்படர்
மன்

ளரின் முழுவெடுத்த துயரிக், களிறதர்ப் படுத்த ” அகநா. கஅசு : 4 - 6.

19. புறநா. உஉ : 31 - 3, அடிக்.

22

சுஎ0 புறநாணுறு மூலமும் உரையும்.

பெருமையையுடைய எழில்பெற்ற செம்பொறிபொருந்திய மார்பினை யுடைய மென்மையான் மகளிர்க்குத் தாழ்ந்து வன்மையான் வீரரை அகப்படுக்கும் பெருமைபொருந்திய நெடுந்தகை, ஈன்றணிமை பொருந்தி அது தீர்ந்த குழவிக்குச் சாக்கும்முலைபோல நீர்மிக்ககாவிரியினது கரை மரத்தைச்சாய்க்கும் மிக்கவெள்ளம் உலகத்து உயிர்ப்பன்மையைப் பாது காக்கும் நல்லசோழநாட்டையுடைய வேந்தன், உட்பகை ஒருகூற்றிலே பட்டதென்னும்படி எம்மைப் புட்செய்யும் பகையீடத்து ஏவாளுகலான் யாம் எம்மிற்பொருது மடியக்கடவேமென்று நீங்காத மறத்தையுடையோர் தம்முடைய பூரித்த தோள்களைத் தட்ட அவருடைய மேற்கோள் தணிதற்குக் காரணமாகிய பறையறையும் அழகுபொருந்திய தேர்வழிக் கண் வொய்ய கள்ளைப்பருகுவார் தம் நடுங்கு கையான் உகுக்கப்பட்ட நறிய அச்சேற்றின்கண் ஆடிய பாகரேறாத யானை நெடிய ககரிடத்து ஒலிக்கும் பறையினது ஒசையைச் செவிதாழ்த்துக் கேட்கும் உறையூரிடத்தான் ; அவ்விறைவன், நீ பிறன்வாயிலைநினையாமை நினக்கு அளிப்பன், அவன் பாற் செல்வையாயின்.—எ - று.

செம்பொறியென்றது, 1“ வரையகன் மார்பிடை வரையு மூன்றுள் ” என்னும் இலக்கணத்தை ; 2 திருமகனெனினும் அமையும்.

உறந்தையோனென்பது, வினைக்குறிப்புமுற்று.

பூண்சுமந்தெழிலிய அம்பகட்டாகத்து நெடுந்தகையென இயையும்.

பாண ! நீ செலின், நெடுந்தகை, பொருநன், குருசில், உறந்தையோன் ; அவன் பிறன்கடைமறப்ப நல்குவன் ; நீ ஈங்கு எவன் செய்தியோவெனக் கூட்டுக.

‘உட்பகையொருதிறம் பட்டென’ என்பதற்கு உள்ளபகை சந்தாகிய

ஒருகூற்றிலே பட்டதாகவென்று உரைப்பினும் அமையும்.

பசட்டினுடையதோற்றம் பொலிவுபெறவென்பாரும் உளர்.

‘புட்பகை யேவானாகலின்’ என்றோதி, உள்ளபகை தம்மிற்
கூடிற்றாக, புள் நிமித்தத்திற்குப்பகைவன் ஏவானாகலிற் சாவேம்யாமென
மறவர் தோள்புடைப்பவென்று உரைப்பாரும் உளர். ³புட்பகையென்று
இவனுக்கு ஒருபெயர். (சுஅ)

¹ சீவகசிந்தாமணி, 1462.

² புறநா. ஏ : 5; “திருமறு மார்பீ யருளல் வேண்டிம்”, “பொன்
னிற்றேன்றிய புனைமறு மார்ப” (பு. க : 36, ச : 59); “இருகிலங்
கடந்த திருமறு மார்பின், முநீர் வண்ணன்” (பெரும்பாண். 29 - 30);
“குருந்த மொசித்தஞான் றுண்டா லதனைக், கரந்த படியெமக்குக்
காட்டாய்—மார்பெரு, போர்பிற் குருகுறக்கும் பூம்புன னீர்நாட,
மார்பிற் கிடந்த மறு” தோல். புறத். கு. 5, ந. மேற்.

³ பு. வெ. 33.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

களக

(சுஅ) கையது கடனிறை யாழே மெய்யது
புரவல ரின்மையிற் பசியே யரையது
வேற்றிழை துழைந்த * வேர்நனை சிதாஅர்
ஓம்பி யுடுத்த வயவற் பாண

5 † பூட்கை யில்லோன் யாக்கை போலப்
பெரும்புல் லென்ற விரும்பே ‡ ரொக்கலை
வையக முழுதுடன் வளைஇப் பைபென

என்னை வினவுதி யாயின் மன்னர்

அடுகளி றுயவுங் கொடுகொள் பாசறைக்

- 10 குருதிப் பரப்பிற் கோட்டுமா தொலைச்சிப்
புலாக்களஞ் செய்த கலாஅத் தானையன்
பிறங்குரிலை மாடத் துறந்தை யோனே
பொருநர்க் கோக்கிய வேல நெருநிலைப்
பகைப்புலம் படர்தலு முரியன் றகைத்தார்
- 15 ஒள்ளெரி. புரையு முருகெழு பசம்பூட்
கிள்ளி வளவற் படர்குவை யாயின்
நெடுங்கடை நின்றலு மிலையே கடும்பகற்
றேர்வீ சிருக்கை யார நோக்கி
நீயவற் கண்ட பின்றைப் பூவின்
- 20 ஆடும்வண் டிமிராத் தாமரை
சூடா யாத லதனினு மிலையே.

3. “வேரொடு நனைந்து வேற்றிழை துழைந்த, துன்னற் சிதாஅர்”

பொருந. 80 - 81.

4. உயவல் : மணி. க : 90.

11. “செற்றமுங் கலாழுஞ் செய்யா தகலுமின்” மணி. க : 63.

12. புறநா. சுள : 8 - 9 ; பட்டின. 285.

உறையூரென்பதனை உறந்தையென முன்னோர் திரித்து வழங்கிய
தற்கு மேற்கோள் ; தோல். செய். சூ. 80, பேர். ந.

13. “திருமா வளவன் நெவ்வர்க் கோக்கிய, வேலினும் வெய்ய”
பட்டின. 299 - 300.

18. “ நயந்தோர்க்குத், தேரீயும் வண்கை யவன் ” சலி. சஉ.

17 - 8. மதுரை. 714 - 752.

20. “ ஆடுவண் டிமிரா வழலவிர் தாமரை ” பெரும்பாண். 481.

16 - 21. புறநா. ௧0 : 11 - 7, அடிக்.

௮ - மீ. * வெயர்நனை. † பூண்டகை. ‡ ரொக்கலொடு.

இ கேற்றியுலில்லன்.

களஉ புறநாணுறு மூலமும் உரையும்.

நீணையும் துறையும் அவை.

சோழன் குளமுற்றத்துத் துஞ்சிய கிள்ளிவளவனை ஆலத்தூர்கிழார் பாடியது.

இ - ள்.—நின் கையகத்தது, இலக்கணமுதையமை நிரம்பிய யாழ் ; உடம்பின் கண்ணது, 1 ஈத்தளிப்போரில்லாமையாற் பசி ; அரையதாகிய வேற்றிழை ஊடுபோன வோர்ப்பால் கனைந்த சீரையை 2 அற்றம் மறைத்து உடுத்த வருத்தத்தையுடைய பாண ! மடியால் மேற்கோளில்லாதவன் உடம்பையொப்பப் பெரிதாகப் புற்கென்ற மிகப்பெரிய சுற்றத்தை யுடையயாய் உலகமெல்லாவற்றையுஞ் சூழ்வந்து பின்னை என்னை, மெல்ல வறுமைதீர்ப்பார் யாரெனக் கேட்கின்றயாயின், கேளாய் : வேந்தரது கொல்யானை புண்பட்டுவருந்தும் கொடியெடுக்கப்பட்ட பாடி வீட்டின்கட் குருதிப்பரப்பின்கண்ணே யானையைக் கொன்று புலாலையுடைய போர்க்கனத்தையுண்டாக்கிய போர்செய்யும் படையையுடையவன், உயர்ந்தநிலையையுடைத்தாகிய மாடத்தையுடைய உறையூரிடத்திருந்தான் ; அவன், பொருவோர்பொருட்டு எடுக்கப்பட்ட வேலையுடையனாய் ஒருபெற்றியே பக்கவர் நாட்டின்கட் போதலும் உரியன் ; சுற்றப்பட்ட மாலையையும் ஒள்ளிய எரிமையொக்கும் நிறம்பொருந்திய பசும் பொன்றாற் செய்யப்பட்ட பூணியையும் உடைய கிள்ளிவளவனிடத்தே செல்குவையாயின் அவனது நெடியவாயிலின்கட் காலம் பார்த்துநின்றலும் உடையயல்லே ; விளங்கிய பகற்பொழுதின்கண் அவன் பரிசிலர்க்குத் தேர்வழங்கியிருக்கும் இருப்பை நின் கண்ணாரப் பார்த்து நீ அவனைக் கண்டயின்பு பூலின்கண்ஆடும் வண்டு ஊதாத பொற்றாமரைப்பூவைக் குடாயாதல் அந்நெடுங்கடை நின்றவினும் உடையயல்லே ; அதனால், ஆண்டுச் செல்வாயாக.—எ - று.

தகை தார், தகைத்தாரென நின்றது ; மேம்பட்ட தாருமாம்.

பாண ! ஒக்கலையாய் விளைஇ வினவுதியாயின், தானையையுடையவன், உறத்தையோன் ; அவன்பாற் படர்குவையாயின், நின்கையது யாழாதலானும், மெய்யது பசியாதலானும், நெடுங்கடை நின்றலுமிலை ; நீ அவற்கண்டயின்றைத் தாமரை குடாயாதல் அதனினுமிலையென மாறிக் கூட்டுக.

பூவாகிய தாமரையெனினும் அமையும் ; அதற்கு இன், அல்வழிச் சாரியை.

‘புகழ்த்தகையில்லோன்’ என்பது உம் பாடம்.

1“ இன்சொலா லீத்தளிக்க வல்லாற்கு ” துறள், 387.

2“ அற்றம் காவாச் சுற்றுடைப் பூந்துகில் ” மணி. க : 139.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

சுஎரு

1 ஒருநாளான் முதலன பத்துநாழிகையும் அறத்தின்வழிபொழுதிப் பின் பத்துநாழிகையும் இறையின் முறைமைகேட்டுச் செய்த பொருளைப் பரிசிலர்க்குக் கொடுத்து மகிழ்ந்திருத்தலால் கடும்பகற்றோர்வீசிருக்கை யென்றார்.

(சுக)

1 ‘தலைமகனால் தலைநின்று ஒழுக்கப்படுவன தருமார்த்த காமமென்பன; அம்மூன்றினையும் ஒரு பகலை மூன்று கூறிட்டு முதற்கட்ட பத்து நாழிகையும் அறத்தொடுபட்டுச் செல்லும்; இடையன பத்து நாழிகையும் அருத்தத்தொடு பட்டுச்செல்லும்; கடையன பத்து நாழிகையும் காமத்தொடு பட்டுச் செல்லும்; ஆதலால் தலைமகன் நாழிகையளந்துகொண்டு தருமத்தொடு படுவான், தலைமகளும் வேண்டலே தானும் வேண்டப் போந்து அத்தாணி புகுந்து அறக்கேட்பதும் அறத்தொடு பட்டுச் செல்வதும் செய்யும்; நாழிகை யளந்து இடையன பத்து நாழிகையும் இறையும் முறையும் கேட்டு அருத்தத்தினொடுபட்டு வாழ்வானும்’ இறை. சூ. 40, உரை.

(எ0) தேளந் தீந்தொடைச் சீறியாழ்ப் பாண

கயத்துவாழ் யாமை காழ்கோத் தன்ன
துண்கோற் றகைத்த தெண்கண் மாக்கினை
இனிய காண்கிவட் டணிகெனக் கூறி

5 வினவ லானு முதுவா யிரவல

தைஇத் திங்கட் டண்கயம் போலக்

1. “தீந்தே, னணிபெற வொழுகி யன்ன வமிழ்துறழ் நரம்பி
னல்யாழ்” சீவக. 722.

2 - 3. புறநா. உசக : 3 - 4; “பருவா யாமை, கம்பு ளியவ னாக
விசிபிணித், தெண்கட்கிணையிற் பிறழும்” (அகநா. கூடுக: 2 - 4); “ஆமை
யகடுபோ லங்கட் டாரி”, “யாமை, யள்ளகட் டன்ன வாரிக்கினை”
பு-வே. 186, 206.

5. புறநா. அக: 4.

6. “தைஇத் திங்கட் டண்கயம் படியும்” (நற். அ0: 7); “பனிச்
சுனைத் தெண்ணீர், தைஇத் திங்கட் டண்ணிய தரினும்” (குறுந். ககக);
“தைஇத் தண்கயம் போலப் பலர்படிந்து” ஐங்குறு. அச.

கஎச

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

கொளக்கொளக் குறைப்டாக் கூழுடை வியனகர்

அடுதி யல்லது சுடுதி யறியா

திருமருந்து விளைக்கு நன்னாட்டுப் பொருநன்

10 கிள்ளி வளவ னல்லிசை யுள்ளி

நாற்ற நாட்டத் தறுகாற் பறவை
 சிறுவெள் ளாம்பன் ஞாங்க ஞாநம்
 கைவள் வீகைப் *பண்ணன் சிறுகுடிப்
 பாதிரி கமழு மோதி யொண்ணுதல்
 15 இன்னகை விறலியொடு மென்மெல் வியலிச்
 செல்வை யாயிற் செல்வை யாகுவை
 விறகொய் மாக்கள் பொன்பெற் றன்னதோர்

7. “கொளக்கொளக் குறையாச் செல்வத்து” (பதிந். அஉ : 12);

“கொளக்கொளக் குறையாது தாத்தா மிகாது.....நாடு” மதுரை. 426 - 8.

செயவெனெச்சம் இருதொழிலும் நிகழ்காலமும் ஏற்றுவந்ததற்கு
 மேற்கோள்; நன் - மயிலை. கு. 343; நன் - வி. கு. 344.

6 - 7. “கொளக்குறை டடாஅக் கோடுவளர் குட்டத்து” அகநா. ககஉ.

8. புறநா. உ0 : 7 - 9.

9. புறநா. ௫௮ : 10; “சோறு” மருந்தெனப்படுதலை, மணி. கக : 48, 117 - ஆம் அடிகளாலும் அறிக; “சோழ வளநாடு சோறுடைத்து” ஓளவையார்.

12. ஊதும் - துகரும்; கல். சுசு; அகநா. ககஉ.

13. பண்ணன் சிறுகுடி : “தனக்கென வாழாப் பிறர்க்குரியானன், பண்ணன் சிறுகுடி”, “பண்ணன் சிறுகுடி வடாஅது, தீநீர்க் கான்யாறு”, “கழற்காற் பண்ணன் காவிரி வடவயி, னிழற்கயம்” அகநா. ௫௪, ககள, ககள.

14. “கானப் பாதிரிக் கருந்தகட் டொள்வீ, வேணி ல்திரலொடு விரைஇக் காண்வாச், சில்லைம் கடந்தல்” அகநா. உகக : 1 - 3.

15. “நன்மா மயிலின் மென்மெல் வியலி” மதுரை. 608.

16. செல்வு-செல்வம்; “செல்வாய செல்வந் தருவாய் நீயே”, “செல்வாய்த் திருவானாய் நீயே” தே.

17. ஒய்தல் - செலுத்துதல்; புறநா. க்கக் : 8 ; நற். எச : 4 ;
பதிற். எசு : அள.

பி - ம். *பாணன்.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

கஎரு

தலைப்பா டன்றவ னீகை

நினைக்க வேண்டா வாழ்கவன் றுளே.

நீணையும் துறையும் அவை,

அவனைக் *கோலூர்கிழார் பாடியது.

இ - ள்.—தேன்போல இனிய நரப்புத்தொடை பொருந்திய சிறிய யாழையுடைய பாண! 'கயத்தின்கண் வாழும் யாமையை நாராசத்தின் கண்ணே கோத்தாற்போன்ற துண்ணிய கோலாற் றிணிக்கப்பட்ட தெளிந்த கண்ணையுடைய பெரிய உடுக்கையோசை இனிய காண்க; இவ் விடத்தே சிறிது ஆறிப்போவீராக' என்றுசொல்லிப் பலவும் என்னைவினவு தலமையாத முதிய வாய்மையையுடைய இரவலனே! யான்சொல்லுவ தனைக் கேட்பாயாக; தைமாதத்தின்கட் குளிர்ந்த பொய்சையைப்போலக் கொள்ளக்கொள்ளத் தொலையாத சோற்றையுடைய அகன்ற நகரிடத்து அடுநெருப்பல்லது சுடுநெருப்பறியாது ¹ சோற்றையும் தண்ணீரையும் விளைக்கும் நல்ல நாட்டுக்கு வேந்தன், கிள்ளிவளவனது நல்லபுகழை நினைத்து மணத்தை ஆராயும் ஆராய்ச்சியையுடைய வண்டு சிறிய வெளிய ஆம்பலின்மீதே ஊதும் கையான்வள்ளிய கொடையையுடைய பண்ண னது சிறுகுடிக்கட்பா திரிநாறும் மயிரினையும் ஒள்ளியதுதலினையும் இனிய முறுவலையுமுடைய விற்வியுடனே மெல்ல மெல்ல நடந்து செல்வையா யின் செல்வத்தையுடையயாவை; விறகைக்காட்டினின்றும் ஊரகத்துச் செலுத்துமாந்தர் அக்காட்டகத்து விழுப்பொருள் எடுத்துக்கொண்டாற் போல்வதொரு கோர்பாடன்று, அவனது வண்மை; அது பெறுவேன்கொ லென்று கருதவேண்டா; அவனது தாள் வாழ்க.—எ - று.

பாண! தணிக எனக்கூறி வினவலாளு இரவல! விற்வியொடு மென் மெலச் செல்குவையாயினென இயையும்; வியனகர்ச் செல்வையாயி னெனவும் அமையும். நகரையுடையகாடென இயைப்பாரும் உளர்.

'விற்கொய்மாக்கள் பொன்பெற்றன்னதோர் தலைப்பாடன்று' என்பதற்கு விற்விற்குச் சென்றோர் பொன்பெற்றாற் போல்வதொரு தலைப்பாடென்று பொருளுரைப்பாரும் உளர்; அதுபொருந்துமேல் அறிந்துகொள்க:

19. தாள்வாழ்க வென்றல் மர்பு; புறநா. க0க : 10, க0க : 12, க0க : 15; "நாதன்னுள் வாழ்க" திருவாசகம்.

1 "தண்ணீருஞ் சோறு மனிப்பான் றிருப்பன் காட்பட்டினை" தனிப்பாடல்.

பி - மீ. *கோஜரழகியார்.

களக புறநாணுறு மூலமும் உரையும்.

(எக) மடங்கலிற் சினைஇ மடங்கா வுள்ளத்
தடங்காத் தாணை வேந்த ருடங்கியைந்
தென்னெடு பொருது மென்ப வவரை

ஆரம ரலறத் தாக்கித் தேரொ

5 டவர்ப்புறங் காணை னாயிற் சிறந்த

பேரம ருண்க னிவளினும் *பிரிக

1. "மடங்கல்போற் சினைஇ" கலி. 2.

2. புறநா. சுஅ : 11 - 3.

3 - 5. புறநா. எஉ : 7 - 9.

6. "மெல்லிய லரிவைநின் னல்லகம் புலம்ப, நிறுநற் தமைகு வெ
னாயி னெற்றுநர், திரவலர் வாசா வைகல், பலவா குகயான் செலவுறு
தகவே" (குறுந். ககஎ); "கருந்தடங்கண் மங்கையரை நோக்குற்ற
கண்ணும், பெருந்தடந் தோட்பிணித்த கையும் - பருந்தின், விலாவாயிற்
பெய்யேனெல் வந்திரந்தார் துன்பம், களையாது மாற்றுகவென் கை" வீர.

பொருள். 17, மேற்.

போமருண்கண்: நற். உக: 9, சச: 2; துறள், 1083.

4 - 6. இவனென்றது தன் தேவியை; அவள் கற்பிற் சிறந்தவள். இத்தால் உசச - ஆம் செய்யுளின் கருத்தில், 'பூதப்பாண்டியன் தேவி பெருங்கோப்பெண்டு தீப்பாய்வாள் சொல்லியது' என்று இருத்தலின், அவள் கல்வியிற் சிறப்புற்றுச் செய்யுள் செய்யும் ஆற்றலையுடையளாயிருந்தாளென்பதும் இவன் அவளிடத்தே மிக்க அன்புடையவனாயிருந்தது போலவே அவளும் இவனிடத்துப் பேரன்புடையவளாயிருந்து இல்லறத்தை இனிது நடத்தி இவன் இறந்தவுடன் தீப்பாய்ந்து தானும் இறந்தாளென்பதும் வெளியாகின்றன; தன்னுடைய குற்றமற்ற மனைவியை மனத்தால் அங்கீகரியாது விட்டவன் மிக்கபாவியாய்ப் பிணிவாய்ப்பட்டு வருந்துவானென்று நீதிதூல்கள் கூறுதலின் 'இவளினும் பிரிக' என்றான்; "குழற்சிகைக் கோதை சூட்டிக் கொண்டவ னிருப்ப மற்றோர், நிழற்றிகழ் வேலி னனை நேடிய நெடுங்க னானும், பிழைப்பிலாட் புறந்தந் தானும் குரவரைப்பேணல் செய்யா, திழுக்கிஞ ரிவர்கள் கண்டா யிடெம்பேனோய்க் கிரைக ளாவார்" (சீவக. 252) என்னுஞ் செய்யுள் இதனை நன்கு புலப்படுத்தும்.

"கடிசொலில்லைக் காலத்துப்படினே" என்பதற்கு இவ்வடிகள் மேற்கோள்; தொல். எச்ச. கு. 50, தெய்வகீ.

பி. ம. * பிரிஞ்.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

கௌ

அறனிலே திரியா வன்பி னவையத்துத்
 திறனி லொருவனை நாட்டி முறைதிரிந்து
 மெலிகோல் செய்தே னாகு மலிபுகழ்
 10 வையை சூழ்ந்த வளங்கெழு வைப்பிற்
 பொய்யா யாணர் மையற் கோமான்

மாவனு மன்னெயி லாந்தையு முரைசால்
 அந்துவஞ் சாத்தனு மாத *னழிசியும்
 வெஞ்சின வியக்கனு முளப்படப் பிறரும்
 15 கண்போ னண்பிற் கேளிரொடு கலந்த
 இன்களி மகிழ்நகை யிழுக்கியா னென்றோ
 மன்பதை காக்கு நீள் குடிச் சிறந்த
 தென்புலங் காவலி னொரீ இப்பிறர்

7. “சிறந்த, அவைநல மன்பின் விளங்கும்” நான்மணி. 26.

8 - 9. கலி. ௧0: 5-7.

7 - 9. புறநா. எஉ: 10 - 12; “நடுவிகந் தொரீஇ நயனில்லான் வினை
 வாங்கக், கொடிதோர்த்த மன்னவன்” (கலி. அ); “உடைப்பெருஞ்
 செல்வத் துயர்ந்த பெருமை, அடக்கமி லுள்ளத்த னாகி - நடக்கையின்,
 ஒள்ளிய னல்லான்மேல் வைத்தல் குரங்கின்கைக், கொள்ளி கொடுத்து
 வீடல்”, “முறைதெரிந்து செல்வர்க்கு நல்குந் தவர்க்கும், இறை
 திரியா னேரொக்கல் வேண்டும் - முறைதிரிந்து, நேரொழுகா னயி
 னதுவா மொருபக்கம், நீரொழுகப் பாலொழுகு மாறு” பழ. 200,
 206.

15. “காவா துவந்தியுந் கண்ணன் னார் கண்ணும், இரவாமை கோடியுறும்” (குறள், 1061); பேருங். உ. 10: 101, 11: 166, 17: 161; ச. 3: 61.

10 - 16. “கலந்தாரைக் கைவிடுதல் கானக் நாட, விலங்கிற்கும் வின்ன லரிது” நாலடி. 76.

17 - 8. “மன்பதை காக்குந் தென்புலங் காவல், என்முதற் பிழைத் தது” (சிலப். ௨0 : 76 - 7) என்பவையும் இவ்வடிகன்போலவே பாண்டியருடைய குலப்பெருமையைப் புலப்படுத்துகின்றன

பி - ம். இழிச்சியும். † குடிப்புறந்த.

23

கௌ. புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

வன்புலங் காவலின் மாறியான் பிறக்கே.¹

நீணை - காஞ்சி; துறை - வஞ்சினக் காஞ்சி.

²ஒல்லையூர்தந்த *பூதப்பாண்டியன் பாட்டு.

கு - ள்.—சிக்கம்போலச் சினந்து மீளாத மேற்கோள் பொருந்திய உள்ளத்தினையும் மிகைத்துச் செல்லும் படையையுமுடைய வேந்தர், தம்மில் ஒப்பக்கூடிவந்து என்னொடு பொருவேமென்று சொல்லுவர்; அவ் வேந்தரைப் பொறுத்தற்கரிய போரின்கண்ணே அலறப்பொருது தேருடனே அவர் உடைந்தோடும் புறக்கொடையைக் கண்டிலேனாயின், எனக்குச் சிறந்த பெரியவாய் முகத்தோடு பொருந்தின மையுண்ட கண்ணினை யுடைய ³இவளினும் நீங்குவேனாக; அறமானது நிலைகலங்காத அன்பினை

யுடைய அவைக்களத்து அறத்தின் திறப்பாடில்லாத ஒருவனை வைத்து முறைகவங்கிக் கொடுங்கோல் செய்தேனாகு; மிக்க புகழையுடைய வையையாற் குழப்பட்ட செல்வம் பொருந்திய ஊர்களிற் பொய்யாத புதுவருவாயையுடைய மையலென்னும் ஊர்க்குத்தலைவனாகிய மாவனும், நிலைபெற்ற எயிலென்னும் ஊரையுடைய ஆந்தையும், புகழ்மைந்த அந்தவஞ்சாத்தனும், ஆதனழிசியும், வெய்ய சினத்தையுடைய இயக்கனும் மென இவருட்படப் பிறரும் எனது கண்போலும் நண்பினையுடைய நட்பா ரோடு கூடிய இனிய செருக்கையுடைய மகிழ்க்கையைத் தப்பியவனாகிப் பலவுயிரையும் பாதுகாக்கும் அரசார்குலத்திற் சிறந்த பாண்டிநாடுகாக்கும். காவலின் நீங்கிப் பிறருடைய வன்புலங்களைக் காக்கும் காவற்கண்ணே இக்குடிப்பிறப்பின் நீங்கி யான் பிறப்பேனாகு. — எ - று.

‘மெலிகோல் செய்தேனாகு’ என்பதனுள் ஆகுவென்பது, எஞ்சுந் தந்துரைக்கப்பட்டது.

4 ஒன்றேவென்பது எண்ணின்கண்வருவதோரிடைச்சொல்; அதனை முன்னும் பின்னும் கூட்டுக. (எக).

1 மு. காஞ்சித்திணைத்துறைகளுள் இன்னதுபிழைப்பின் இதுவாகிய ரெனத் தன்னருஞ் சிறப்பின் வாஞ்சினத்தானுமென்பதன் விசேடவுரையில், ‘நகுதக்கனரோ (எஉ), மடங்கலிற் சினைஇ (எக) யென்னும் புறப் பாட்டுக்கள் உயிரும் செல்வமும் போல்வன நிலையும் பொருளென நினை யாது வாஞ்சினஞ் செய்தன்’ என்பர்; தோல். புறத்திணை. கு. 24, ந.

2 சோழநாட்டிலுள்ள ஒலியமங்கலமென்னும் ஊர் இதுவென்று தெரிகிறது.

3 தன் தேவியை இவளென்றது, தன் கருத்துக்கண் அணிமையாச இருத்தலின்; புறநா. எஉ. : 2, உரையைப் பார்க்க.

4 புறநா. கூஉ. : 2, உரை.

பி - மி. * பூதபாண்டியன்.

(எஉ) நகுதக் கனரே நாடுமீக் கூறுநர்
 இளைய னிவனென ஷ்ளையக் கூறிப்
 படுமணி யிரட்டிம் பாவடிப் பணைத்தாள்
 நெடுநல் யானையுந் தேரு மாவும்
 5 படையமை மறவரு முடையம் யாமென்
 றுறுதுப் பஞ்சா துடல்சினஞ் செருக்கிச்
 சிறுசொற் சொல்லிய சினங்கெழு வேந்தரை

1. நாடு மீக்கூறுநர் : “காட்சிக் கெளியன் கடுஞ்சொல்ல னல்ல
 னேல், மீக்கூறு மன்ன னிலம்” துறள், 386.

எள்ளல் நகையை விளக்குமிடத்து ‘நகுதக்கனரே நாடுமீக்
 கூறுநர்’ என்றாற்போல வீரத்தெழுந்த வெகுளிநகையும் எள்ளல் நகை
 யின்கண் அடக்கவேண்டும்’ என்பர்; தொல். மெய்ப்பாடி. சூ. 4, பேரீ.

2. புறநா. ௫௮, எ௭, எ௮; “பாம்பு மரசும் பகையுஞ் சிறிதென,
 ஆம்பொரு னோதின ரிகழார்” (பெருங். ச. 10 : 130-31); “இளைய ரின
 முறைய ரென்றிகழார் நின்ற, ஒளியோ டொழுகப் படும்” (துறள், 698);
 “அளையுறை பாம்பு மரசும்.....இளைய வெளிய பயின்றனவென்
 றெண்ணி, இகழி னிழுக்கந் தரும்” (ஆசார. 84); “சீர்த்தகு மன்னர்...
 இளைதென்று பாம்பிகழ்வா ரில்” பழ. 383.

4. நெடுநல்யானை: புறநா. ௫௭ : 11.

3 - 4. “படுமணி யிரட்டி மருங்கின்.....வேழம்” (முருகு. 80 -

83.) பாவடி: புறநா. கடு : 8.

4 - 5. 'திணைவிராயெண்ணல் வழுவென்பதே கருத்தாயின், 'நெடு

நல் யானையுந் தேரு மாவும், படையமை மறவரு முடையம்யாம்' எ - ம்,
'இருமனப் பெண்டிருங் கள்ளுங் கவறும்'. எ - ம் படர்க்கைச் சொல்லும்
அகிறிணைக் கிளவியும் விராயெண்ணுதல் வழக்குப் ப்பிற்சியுடைமையான்
அவையும் அடங்க 'உயர்திணைச் சொல்லே யகிறிணைக் கிளவி' எனப்
பொதுப்பட ஒதாது 'தன்மைச் சொல்லே யகிறிணைக் கிளவி' எனத்
தன்மைச்சொல்லையே விதந்தோதல் குன்றக்கூறலாமாகலானும் அவர்க்
கது கருத்தன்மையறிக' தோல். கிளவி. கு. 45, கே.

3 - 5. நாற்படை: புறநா. இடு : 7 - 8, கூடுக : 1 - 3.

4 - 6. உடைமையென்னும் மெய்ப்பாட்டிற்கு மேற்கோள்; தோல்.
மெய்ப்பாடு. கு. 12, இளம்.

7. சிறுசொல் : சீவக. 207; துளா. அரசியல். 317.

6 - 7. 'உறுதுப்பஞ்சா.....வேந்தரையென்பது கொலை பொரு
ளாக வெகுனிச்சுவை பிறந்தது; என்னை? சிறுசொற்சொல்லுதலென்பது
கஅர் புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

அருஞ்சமஞ் சிதையத் தாக்கி முரசுமொ
டொருங்ககப் பட்டேள னாயிற் பொருந்திய

10 என்னிழல் வாழ்நர் சென்னிழற் காணாது
கொடியனெம் மிறையெனக் கண்ணீர் பரப்பிக்
குடிபழி தூற்றுங் கோலே னாகுக
ஓங்கிய சிறப்பி னுயர்ந்த கேள்வி

மாங்குடி மருதன் றலைவ னாக

- 15 உலகமொடு நிலைஇய பலர்புகழ் சிறப்பிற்
புலவர் பாடாது வரைகவென் னிலவரை
புரப்போர் புன்கண் கூர
இரப்போர்க் கீயா வின்மையா னுறவே.¹

புகழ்கொன்றுரைத்தலாகலின்' (தொல். மெய்ப்பாடு. சூ. 10, பேர்.);
இ. வி. சூ. 578, மேற்.

8 - . புறநா. உரு : 5 - 7-ஆம் அடிகளின் குறிப்பைப் பார்க்க;
“துளங்குடி விழுத்தினை திருத்தி முரசுகொண், டாண்கட னிறுத்த”,
“இருபெரு வேந்தரையு முடனிலை வென்று, முரசுக் குடையுங் கலனுங்
கொண்டு” பதீற். கூக; 8 - ஆம் பத்துப்பதிகம்.

6 - 9. வெகுளிச்சுவைக்கு இவ்வடிகள் மேற்கோள்; தொல்.
மெய்ப்பாடு. சூ. 10, இளம்.

12. “வன்பழி தூற்றுங் குடியதே மாமதுரை”, “குடிபழி தூற்றுங்
கோலனு மல்லன்” சீலப். கூக; 28, உக : 34.

11-2. ‘பெயர்’ என்பதற்கு ‘வஞ்சினம்’ எனப் பொருள் கூறி,
‘கொடியனெம் கோலே னாகு’ என்னும் பகுதியை மேற்
கோள்காட்டி, ‘கூறும் வஞ்சினத்தால் தனக்கு ஒருபெயர் பெறுதலின்
வஞ்சினத்தைப் பெயரென்றார்’ என விசேடவுரையும் எழுதினர்; பட்டின.
289, ந.

18. “சாதலி னின்றாத தில்லை யினிததூஉம், ஈத லியையாக்
கடை” (குறள், 230) என்பதும் இவ்வடியின் பொருளை வலியுறுத்து
கின்றது.

17 - 8. புறநா. எக : 6, அடிக்.; “கலிமா னேயே கலிமா னேயே, நாகத் தன்ன கன்னெடுந் தடக்கைக், காய்சின யானைக் கலிமா னேயே, வெள்ளத் தானைமுன் . . . முன், னுள்ளழித்துப் புகேள னாய் னுள்ள, திரப்போ னின்மை கண்ணெ, கரப்போன் சிறுமை யானுறு கவ்வே” தகடுயாத்திரை.

1. மு. காஞ்சித்திணைத்துறைகளுள், இன்னது பிழைப்பின் இதுவாகிய

புறநாணுறு மூலமும் உரையும்.

கடிக

தீனையும் துறையும் அவை.

பாண்டியன் தலையாலங்கானத்துச் செருவேன்ற நெடுஞ்செழியன் பாட்டு.

இ - ள். நம்மாற் சிரிக்கத்தக்கார் இவன் ஆளும் காட்டை மிகுத்துச் சொல்லுவாரெனவும் இவன்றான் இனையனெனவும் யான் வெறுப்பச் சொல்லி ஒலிக்குமணி இருமருங்கும் ஒன்றோடொன்று மாறியிசைக்கும் பரந்த அடியினையும் பெரிய காலினையுமுடைய உயர்ந்த நல்ல யானை யினையும் தேரையும் குதிரையையும் படைக்கலத்தொழில் அமைந்த வீரரையும் உடையேம் யாமென்று எனது மிக்க வலிக்கு அஞ்சாதே மாறுபடுஞ் சினம் பெருகிப் புல்லிய வார்த்தைகளைக் கூறிய சினம்பொருந்திய அரசரைப் பொறுத்தற்கரிய போரின்கண்ணே சிதறப் பொருது முரசத் தோடுகூட அவரைக் கைக்கொண்டிலேனாயின், பொருந்திய எனது குடைநிழற்கண் வாழ்வார், தாங்கள் சென்றடையும் நிழல் காணாதே கொடியன் எம்முடைய வேந்தனென்று கருதித் கண்ணீரைப் பரப்பிக் குடிமக்கள் பழிதூற்றும் கொடுங்கோலையுடையேனாகுக; உயர்ந்த தலைமையுடனே மேம்பட்ட கேள்வியையுடைய மாங்குடிமருதன் முதல்வனாக

உலகத்தோடு நிலைபெற்ற பலரும் புகழும் தலைமையையுடைய புலவர் பாடாது நீங்குக, எனது நிலவெல்லையை, என்னுற் புரக்கப்படுங் கேளிர்துயரம் மிக இரக்குமவர்கட்குக் கொடாத வறுமையை யான் உற.—எ-று.

என் நிழல் வாழ்நராகிய குடியென்க.

உளையக்கூறியதனைத் தம்மிடத்திருந்து கூறியதாகவும், சிறுசொற் சொல்லியதனைப் போர்க்களத்து எதிர்ப்பட்டிக் கூறியதாகவும் கொள்க.

இவனென்றார், தம் கருத்துக்கண் அணுமையான்.

அகப்பேடேனாயினென்றது, ஈண்டுப் பிறவினைமேல் நின்றது.

வேந்தரைத் தாக்கி அகப்பேடேனாயின், கோலேனாகுக; இன்மையானுற என் நிலவரை புலவர்பாடாது வரைகவேன மாறிக் கூட்டி வினைமுடிவு செய்க.

ரெனத் துன்னருஞ் சிறப்பின் வஞ்சினம் கூறியதற்கு மேற்கோள்; (தொல். புறத்திணை. கு. 19, இளம். 24, ந); “மன்னர் துங்கள் புறக்கொடை கண்டு சுலப்ப லன்றே, லெரிசுடர் வழங்கும் வையத் தென்பெயர் கெடுக வென்றான்” (சீவக. 773) என்பதன் விசேட வரையில், ‘இது சீவகன் வஞ்சினம். இது, முன் இளமை முதலியவற்றை அவ்வாசர்கொன்று கூறுதலின் அக்கொலை பொருளாகப்பிறந்த வெகுளியென்னும். மெய்ப்பாடி. இது, நகுதக்கனரே என்னும் புறப்பாட்டி னுட் கண்டு கொள்க’ என்று எழுதியிருக்கின்றனர் நீச்சினர்க்கினியர்.

கஅஉ புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

‘நகுதக் கனரே நாடுமீக் கூறுநர்’ என்பதனை, நாட்டாரால்

கூறப்பட்ட மந்திரிச்சுற்றமுதலாயினார் நகுதக்கனரெனப்
பிரித்துரைப்

பினும் அமையும்.

‘நிலவரைப் புரப்போர்’ எனவும் பாடம்.

(எஉ)

- (எங) மெல்ல வந்தென் னல்லடி பொருந்தி
ஈயென விரக்குவ ராயிற் சீருடை
முரசுகெழு தாயத் * தரசோ தஞ்சம்
இன்னுயி ராயினுங் கொடுக்குவெ னிந்நிலத்
5 தாற்ற லுடையோ ராற்றல் போற்றுதென்
உள்ள மெள்ளிய மடவோன் றெள்ளிதிற்
றுஞ்சுபுலி யிடறிய சிதடன் போல
உய்ந்தனன் பெயர்தலோ வரிதே மைந்துடைக்
கழைதின் யாணைக் காலகப் பட்ட
10 வன்றிணி நீண்முளை போலச் சென்றவண்
† வருந்தப் பொரேள னாயிற் பொருந்திய

3. புறநா. எடு : 12.

‘முரசுகெழு தாயத் தரசோ தஞ்சமெனத் தஞ்சக்கிளவி

அரசு

கொடுத்தலெளிதென எண்மைப்பொருளுணர்த்தியவாறு
கண்டுகொள்ந்’

தொல். இடை. கு. 18, சே; ந; தெய்வக். இ - வி. கு. 271, உரை.

1 - 4. இவ்வாடியிலுள்ள மொழிகளால், சோழன்
நலங்கிள்ளியின்

மேம்பாடும் வீரமும் வண்மையும் விளங்குகின்றன; புறநா. ௧0 : 5 -
6-

ஆம் அடிக்குறிப்பும், “தனதுமேம் பாடுரைத்த ஞானெடு மொழி”,
“தன்

னுடை யாற்ற லுணரா ரிடையினுந், தன்னை மறுதலை பழித்த
காலையுந்,

தன்னைப் புகழ்தலுந் தகும்”, “ஈயென் கிளவி யிழிந்தோன்
கூற்றே”,

“கொடுவென்கிளவி யுயர்ந்தோன் கூற்றே” என்பவைகளும்
இங்கே

அறியற்பாலன.

7. இந்த அடியும், “எழுப்புபவோ, தஞ்ச புலியைத் தாயில்” (பழ
மொழி, 33) என்பதும் ஒருபொருளன.

9 - 11. புறநா. ௮0 : 7; “நெற்கொ ணெடுவெதிர்க் கணந்த
யானை”

(குறிஞ்சிப். 35); “சேயுயர் பணைமிசை யெழில் வேழம்” (பரி. ௧ :
4);

“வார்முகின் முழக்கின் மழகளிறு மிகிஇத்தன், கான்றனை மூங்கிற் கவர்
கிளை போல, உய்தல் யாவதுநின் னுடற்றி யோரே” பதிந். ௮௪ : 11 - 3.

பு - ம். *தரசே.

†வருந்த வொற்றேனாயிற்.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

கஅரு

தீதி நெஞ்சத்துக் காதல் கொள்ளாப்
பல்லிருங் கூந்தன் மகளிர்

ஒல்லா முயக்கிடைக் குழைகவென் றுரே.¹

நீணையும் துறையும் அவை.

சோழன் *நலங்கிள்ளி பாட்டு.

இ - ள்.—மெல்ல வந்து எனது நல்ல அடியையடைந்து எமக்கு ஈய
வேண்டுமென்று தாழ்ந்திரப்பாராயின், அவர்க்குச் சீர்மையையுடைய முரசு
பொருந்திய பழையதாய் வருகின்ற உரிமையையுடைய எனது அரசாட்சி
கொடுத்தலோ எளியது; இனிய உயிரோயாயினும் கொடுப்பேன், இந்நிலத்
தின்கண்; அமைச்சர் படைத்தலைவர் முதலாகிய வலியையுடையோரது
வலியைப் பாதுகாவாது என்னுள்ளத்தை இகழ்ந்த அறிவில்லாதோன்
யாவார்க்கும் விளங்கத் துயில்கின்ற புலியை இடறின குருடன்போலப்
பிழைத்துப்போதலோ அரிது; மூங்கிலைத் தின்னும் வலியையுடைய
யானையினது காலின்கண் அகப்பட்ட வலியு டி திண்ணியமூங்கிலது
நீண்ட முனையையொப்ப மேற்சென்று ²அவ்விடத்து வருந்தும்படி
பொருதிலேனாயின், கூடிய தீதில்லாத நெஞ்சத்தாற் காதல்கொள்ளாத
பலவகைப்பட்ட கரியகூந்தலையுடைய பொதுப்பெண்டிரது பொருந்தாத
புணர்ச்சியிடை என் மாலை துவன்வதாக.—எ - று.

‘இரக்குவிராயின்’ என்று பாடமோதுவாரும் உளர்.

13 - 4. “முகைவாய்த்த முலைபாயக் குழைந்தநின் றார்”, “கூருகிர் சாடிய மார்புங் குழைந்தநின் றாரும்”, “சாயலின் மார்பிற் கமழ்தார் குழைத்தநின்.....தடமென்றோள்” (கலி. சுஅ: 14, கூக : 11-2, கூகஉ : 23); “செழுந்தார் குழையச் சேர்ந்தார்”, “புல்லி.....குழைந்து தார் திவண்ட தன்றே” (சீவக. 2034, 2062); பு. வே. 317.

12 - 4. “அன்பின் விழையார் பொருள்விழையு மாய்தொடியா, ரின்சொ லிழுக்குத் தரும்” (குறள், 911.) ஒல்லாமுயக்கு : “வேளா முயக்கம்” கலி. சுஅ.

காமம்பற்றியும் பெருமிதம் பிறக்குமென்பதற்கு, ‘பல்லிருங்கூந்தல்தாரோ’ என்பது மேற்கோள்; தோல். மெய்ப்பாடு. சூ. 9, பேர்.

¹மு. காஞ்சித்திணையுள் இன்னது பிழைப்பின் இதுவாகியனெனத் தன்னருஞ் சிறப்பின் வஞ்சினங்கூறியதற்கு மேற்கோள்; தோல். புறத் திணை. சூ. 24, ந.

²அவ்விடம் - பகைவரார்; புறநா. எஅ : 9 - 12.

பி - ம். * நல்லுருத்திரன்.

† திணிய.

கஅசு புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

தீதில்காதல்கொள்ளாவென இயைப்பினும் அமையும்.

உள்ளமென்றது, உள்ளத்தாற் சூழும் சூழ்ச்சியை.

தன்மேம்பாடு கூறுகின்ற இடமாதலின், நல்லடியென்பது தற்புகழ்த் டென்னும் குற்றமாகாது. (எக).

(எசு) குழவி யிறப்பினு மூன்றடி பிறப்பினும்

* ஆளன் நென்று வாளிற் றப்பார்

தொடர்ப்படு ஞமலியி னிடர்ப்படுத் திரீஇய

கேளல் கேளிர் வேளாண் சிறுபதம்

5 மதுகை யின்றி † வயிற்றுத்தீத் தணியத்

தாமிரந் துண்ணு மளவை

† ஈன்ம ரோவில வுலகத் தானே.1

1 - 2. அரசர்களில், போர்க்களத்து வீழ்ந்தோரோ துறக்கம் பெறுவர்; அங்ஙனமின்றி நோயால் இறந்தோர்நடும்பைத் தருப்பையிற் கிடத்தி வாளாற் போழ்ந்து, 'போரில்மாண்டோரடையும் கதியை இவர் அடைக' எனக்கடவுளேவேண்டி அவ்வுடம்பை அடக்குதல் விதியென்பது ஈண்டறியற்பாலது; இதனை, "திண்பிணி முரசம்" (புறநா. கூ); "தருப்பையிற் கிடத்தி.....நாணுத்தக வுடைத்து" (மணி. ௨௩ : 13 - 6); 'மூப்பினும் பிணியினும் இறவாது அமர்க்களத்து வீழ்ந்தோரோ துறக்கம் பெறுவர்' (தொல். அகத்திணை. கு. 44, ந.) (கம்ப. மந்திர. 20, 28); என்பவற்றாலும் அறிக.

3 - 7. "மான வருங்கல நீக்கி யிரவென்னு, மீன விவிவினால் வாழ். வேன்ம - னீனத்தா, லூட்டியக் கண்ணு முறுதிசேர்ந் திவ்வுடம்பு, நீட்டித்து நிற்கு மெனின்." (நாலடி. 40); "மறனிழுக்கா, மான முடைய தாக", "மருந்தோமற் றானேம்பும் வாழ்க்கை பெருந்தகைமை, பீடழிய வந்த விடத்து", "மயிர்நீப்பின் வாழாக் கவரிமா வன்னு, ருயிர்நீப்பர் மானம் வரின்", "இளிவரின் வாழாத் மான முடையா, ரொளிதொழு தேத்து முலகு" (குறள், 384, 968 - 70); "மான மழிந்தபின் வாழாமை முன்னினிதே" (இளியது. 14) என்பவை இச்செய்யுளின் பொருளை விளக்குகின்றன.

‘தொடர்ப்படு.....உலகத்தானே : இது தன்மாட்டு வருத்தத்தான் இழிப்புப் பிறந்தது’ நோல். மெய்ப்பாடு. கு. 6, இளம்.

¹ம. காஞ்சித்திணையுள், தாமேயேங்கிய தாக்கரும் பையுள் என்னுந் துறைக்கு மேற்கோள் (தொல். புறத்திணை. கு. 19, இளம்); ‘தாமே. யேங்கிய வென்பதற்குச் சிறைப்பட்டார் தாமே தனித்திருந்த வென்று கூறி, குழவி.....உலகத்தானேயென்னும் புறப்பாட்டைக் காட்டுவாரு முனர்’ ஷை. ஷை. ஷை. 24, ந.

பி - ம். * மானவியின்னொனவானில். †வயிற்றலந்தித்.
‡உண்பரோ..

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

க ௨௫

திணை - பொதுவியல்; துறை - முதுமொழிக்காஞ்சி.

சேரமான் கணைக்காலரும்பொறை சோழன்செங்கணாறு *தீநுப் போர்ப்புறத்துப் பொருது பற்றுக்கோட்பட்டுக் தடவாயிற்கோட்டத்துச் சிறையிற்கிடந்து தண்ணீர் தாவென்று பெறது பெயர்த்துப்பெற்றுக் கைக்கோண்டிருந்து உண்ணான் சோல்லித் ¹துஞ்சிய பாட்டு.

இ - ள்.—பிள்ளை இறந்துபிறப்பினும் தசைத்தடியாகிய மனை பிறப் பினும் அவற்றையும் ஆளல்லவென்று கருதாது வானோக்குதலில் †தவறார் அராசராயிருக்க, பகைவார்வாளாற் படாது, சங்கிலியாற் பிணிக்கப்பட்ட நாய்போலப் பிணித்துத் துன்பத்தைச்செய்து இருத்திய கேளல்லாத கேளிருடைய உபகாரத்தான் வந்த தண்ணீரை இரந்துண்ணக்கடவே மல்லேமென்னும் மனவலியின்றி வயிற்றின்கட் டையை யாற்றவேண்டித்

தாமே இரந்துண்ணும் அளவினையுடையாரை அவ்வரசர்பெறுவார்களோ இவ்வுலகத்தின்கண்.—எ - று.

அளவையுடையாரை அளவையென்றார்.

இதன்கருத்து : சாக்குழவியும் ஊன்பிண்டமுமென இவற்றின் மாத்திரையும் பெற்றிலேமெனப் பிறர்மேல் வைத்துக் கூறியவாறு.

கேள்கேளிரொன்றது, சிறைக்கோட்டங் காவலரை.

அன்றி, இவன் ஆண்மையுடையனல்லெனென்று வாளாற் கொல்லா ராய்த் தொடர்ப்படுமலிபோல இடர்ப்படுத்திருத்திய கேள்கேளிர் வேளாண் சிறுபதத்தை மதுகையின்றி வயிற்றுத்தீத் தணிக்கவேண்டித் தாம் இரந்துண்ணுமளவாகக் குழவி செத்துப்பிறப்பினும் ஊன்தடி பிறப்பினும் இவ்வுலகத்து மகப்பெறுவாருளரோவென உரைப்பினும் அமையும்.

அரசர்க்கு மானத்தின்மிக்க அறனும் பொருளும் இன்பமுமில்லை யென்று கூறினமையின், இது முதுமொழிக்காஞ்சியாயிற்று. (எச)

¹துஞ்சிய வெண்பதற்கு மூர்ச்சித்தவென்று பொருள்கொள்ள வேண்டும் போலும்.

பி - மீ. *போர்ப். †தவிரார்.

(எடு) *மூத்தோர் மூத்தோர்க் கூற்ற முய்த்தெனப்

பாறா வந்த பழுவிறற் றுயம்

1. “எனக்குத்தா யாகியா னென்னையிங் கிட்டத், தனக்குத்தாய். நாடியே சென்றான்” நாலடி. 15.

கஅசு

புறநாணுறு மூலமும் உரையும்.

எய்தின மாயி நெய்தினஞ் சிறப்பெனக்

குடிபுர விரக்குங் கூரி லாண்மைச்

5 சிறியோன் பெறினது சிறந்தன்று மன்னே

மண்டமர்ப் பரிக்கு மதனுடை நோன்றாள்

விழுமியோன் பெறுகுவ *னாயி னுழ்நீர்

அறுகய மருங்கிற் சிறுகோல் வெண்கிடை

என்றுழ் வாடுவறல் போல நன்றும்

10 நொய்தா லம்ம தானே மையற்று

விசம்புற வோங்கிய வெண்குடை

முாசுகெழு வேந்த ராசுகெழு திருவே.

தீணை - அது; துறை - †பொருண்மொழிக்காஞ்சி.

சோழன் நலங்கிள்ளி பாட்டு.

இ - ள்.—தம் குடியின் முதியோரை முதியோரைக் கூற்றம்

கொண்டுபோயிற்றாக, விதி தரப்பட்டித் தம்பால்வந்த பழையவெற்றியால்

உண்டாகிய அரசரிமையைப் பெற்றேமானால் இத்தலைமையைப்பெற்றே

மெனக்கொண்டு தங்குமிழக்களை இறைவேண்டியிரக்கும் மிகுதியில்லாத

ஆண்மையையுடைய உள்ளஞ்சிறியோன் பெறின், அத்தாயம் அவனுக்குப்

பரிக்கவொண்ணாதாம்படி கனத்தது, மிகவும்; அடுத்துப்பொரும்

போரைப்பொறுக்கும் மனவெழுச்சியையுடைத்தாகிய வலிய முயற்சியை யுடைய சீரியோன் பெறுவனாயின், தாழ்ந்தநீரையுடைய வற்றிய கயத்தி டத்துச் சிறிய தண்டாகிய வெளிய கிடேச்சின்து கோடைக்கண் உலர்ந்த சுள்ளியைப்போலப் பெரிதும் நொய்து, குற்றமற்று விண்ணின்கண்ணே பொருந்த உயர்ந்த வெண்குடையினையும் முரசினையுமுடைய அரசாது அரசாட்சியைப் பொருந்திய செல்வம்.—எ - று.

குடிபுரவிரக்குமென்பது, குடிமக்களைக் கொள்ளுங்கடமையன்றி மிகத்தரவேண்டுமென்று இரத்தலை.

தாயம் சிறியோன் பெறின், அது மிகவும்சிறந்தன்று; வேந்தர் அரசு கெழுதிரு விழுமியோன் பெறுகுவனாயின், நன்றும் நொய்தாலெனக் கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

மன்: ஆக்கத்தின்கண்வந்தது. அம்ம: அசைநிலை. (எடு)

2 - 3. “உருகெழு தாய முழி நெய்தி” பட்டின. 227.

4 - 5. “வேலொடு நின்ற னிடுவென் றதுபோலும், கோலொடு நின்ற னிரவு” துறள், 552.

பு - ம். *வாயிற்கழுநீர். †பொதுமொழிக்காஞ்சி.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

க.அள

(எசு) ஒருவனை யொருவ னடுதலுந் தொலைதலும்

புதுவ தன்றிவ் வுலகத் தியற்கை

இன்றி னூங்கோ கேளலந் திரளரை

மன்ற வேம்பின் மாச்சினை யொண்டளிர்

5 நெடுங்கொடி யுழினைப் பவரொடு மிடைந்து
 செறியத் தொடுத்த தேம்பாய் கண்ணி
 ஒலியன் மாலையொடு பொலியச் சூடிப்
 பாடின நெண்கிணை சுறங்கக் காண்டக
 நாடுகெழு திருவிற் பசம்பூட் செழியன்
 10 பிடுஞ் செம்மலு மறியார் கூடிப்

பொருது மென்று தன்றலை வந்த
 புனைகழ லெழுவார் நல்வல மடங்க
 ஒருதா னாகிப் பொருதுகளத் தடலே.1

நீணை - வாகை; துறை - அரசவாகை.

பாண்டியன் தலையாலங்கானத்துச் செருவேன்ற ²நெடுஞ்சேழ்
 யனை இடைக்குன்றார்கிழார் பாடியது.

இ - ள்.—ஒருவனை ஒருவன் கொல்லுதலும் ஒருவற்கு ஒருவன்
 தோற்றலும் புதிதன்று; இந்தவுலகத்தின்கண் முன்னேதொட்டு இயல்பு;
 இன்றையின்முன் கேட்டறியேம்; திரண்ட தானையுடைய மன்றத்திடத்து
 வேம்பினது பெரியகொம்பின்கண் உண்டாகிய ஒள்ளியதளிரை நீண்ட
 கொடியாகிய உழினைக்கொடியுடனே விரவிச் செறியத்தொடுக்கப்பட்ட
 தேன்மிக்க மாலையை விளையமாலையுடனே சிறப்பச் சூடி ஓசையினிய

2. புறநா. சஉ : 6; “பண்டுமில் வுலகத் தியற்கை யகிதின்றும்,
 புதுவ தன்றே” (கலி. உஉ : 3 - 4); “புதுவ தன்றே தொன்றியல்
 வாழ்க்கை” சிலப். கூ0 : 140.

4. மன்றவேம்பு: புறநா. சஇ : 2, எக : 2, கஎக : 7, மாச்சினை:
 பொருந. 143 - 4.

4 - 5. புறநா. உஉ: 20 - 21, அடிக்; எஎ: 2 - 3; “போர்ப்படு மள்ளர்
போந்தொடு தொடுத்த, கடவுள் வாகை”. பதிற். சுசு.

8. கிணைகறங்கச் செல்லுதல்: புறநா. எஅ : 12, எக : 3.

9 - 13. புறநா. கக : 17, அடிக்.

¹மு. துழிலென்னுந் துறைக்கு மேற்கோள்; தொல். புறத்திணை.
சூ. 14, இளம்.

²9 - ஆம் அடியில் தலைவன்பெயரின் ஒருபகுதி வந்துள்ளது.

கஅஅ புறநாணாறு மூலமும் உரையும்.

தெளிந்த போர்ப்பறை யொலிப்பக் காட்சிதக நாடுபொருந்திய செல்வத்
தினையுடைய பசும்பொன்றாற்செய்த பூணை அணிந்த நெடுஞ்செழியனது
பெருமையையும் உயர்ந்ததலைமையையும் அறியாராய்த் தம்மிற்கூடிப்
பொருவேமென்று தன்னிடத்து வந்த புனைந்த வீரக்கழலினையுடைய
¹இருபெருவேந்தரும் ஐம்பெருவேளிருமாகிய ஏழரசருடைய நல்ல
வென்றி அடங்கத் தான் ஒருவனாய் நின்று பொருது களத்தின்கட்
கொல்லுதல்.—எ - று.

ஒருவனை ஒருவன் அடுத்தலும் தொலைதலும் புதுவதன்று; இவ்வுல
கத்து இயற்கை; செழியன் பொருதுமென்று வந்த எழுவர் நல்வலம்
அடங்க ஒருவனாகித் தெரியலை மாலையொடு காண்டகச் சூழிக் கிணை
கறங்கப்பொருது களத்து அடல் இன்றின் ஊங்கோ கேளமெனக்
கூட்டி வினை முடிவுசெய்க. (எசு)

¹ மதுரைக். 55 - 6, அடிக்.

(எஎ) கிண்கிணி களைந்தகா லொண்கழ றொட்டுக்
 குடுமி களைந்த துதல் வேம்பி னொண்டளிர்
 நெடுங்கொடி யுழிஞைப் பவரொடு மிலைந்து
 குறுந்தொடி கழித்தகைச் சாபம் பற்றி
 5 நெடுந்தேர்க் கொடுஞ்சி பொலிய நின்றோன்
 யார்கொல் வாழ்கவவன் கண்ணி தார்பூண்டு

1. கிண்கிணிக்கால் : புறநா. ககஅ : 5. கழல் தொட்டு : புறநா.

அந : 1.

2. குடுமி களைதல் : “ஏந்து, நெடுமதில் கொண்டு நிலமிசையோ
 ரேத்தக், குடுமி களைந்தானென் கோ” பு - வெ. 209.

2 - 3. புறநா. எச : 4 - 5, அடிக்.

1 - 4. புறநா. எஉ : 2, அடிக்.

5. நெடுந்தேர்க் கொடுஞ்சி: மதுரை. 752; மணி. ச : 48; “நெடுந்
 தேர்க் கொடுஞ்சி பற்றி, நின்றோன்” (அகநா. கக0 : 24 - 5); கலி. அடு : 18.

6. கண்ணியை வாழ்த்தல்: புறநா. ககஅ : 11; “வாழ்கநின்
 கண்ணி வாய்வுள் வேந்தென” (மணி. கஅ : 63); “வாழ்கதுங் கண்ணி
 மாதோ” (சீவக. 1890); “வண்டார் கமழ்கண்ணி வாழ்கென்று” பு. வெ.
 13.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

கஅசு

தாலி களைந்தன்று மிலனே பால்விட்

டயினியு மின்றயின் றனனே வயின்வயின்

உடன்றுமேல் வந்த வம்ப மள்ளரை

10 வியந்தன்று மிழிந்தன்று மிலனே யவரை

அழுந்தப் பற்றி யகல்விசும் பார்ப்பெழக்

கவிழ்ந்துநிலஞ் சேர வட்டதை

மகிழ்ந்தன்று மலிந்தன்று மதனினு மிலனே.1

தீனையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

7. தாலி - ஐம்படைத்தாலி; இதனைப்பஞ்சாயுதமென்றும், பிறந்த ஐந்தாநாளில் பிள்ளைகளுக்கு இதனை அணிவித்தல் மாபென்றுங் கூறுவர்; “பொன்னுடைத் தாலி பென்மகன்” (அகநா. ௫௪); “மழலை, சிந்துபு சின்னீ ரைம்படை நனைப்ப”, “ஐம்படைத் தாலி.....புதல்வர்” (மணி. ௩ : 137 - 8, எ : 56 - 7); “எழிலார் திருமார்பிற் கேற்கு மிவை யென், றழகிய வைம்படையு மாரமுங் கொண்டு” (பெரியாழ்வார் திருமொழி, சு. 4 : 5); “பண்டுவசு தேவன்மக னாகினில மாதின் படர்க்கையு மாயனிவ னென்றுதெளி வெய்தத், தண்டுதெனு வாள்பணில கேமியெனு காமத் தன்படைக ளானதிரு வைம்படை தரித்தே” (கலிங்க. அவதாரம், 9); “தாலி யைம்படை தழுவு மார்பிடை” (கம்ப. காடு. 58); “ஐம்படை மார்பிற் காணேன்” திருவிளா. ௩௩: 25.

9. வம்பமள்ளர் : புறநா. எஅ : 7, எக : 5.

7 - 10. 'இந்த நகரஉகரம் 'தாலிகளைத்தன்றுமில்லை' எ - ம், 'வியந்தன்றுமிழிந்தன்று மில்லை' எ - ம் உயர்திணைக்கண்ணும் வந்ததாலெனின், அவை 'களைந்தான்' 'வியந்தான்' 'இழிந்தான்' என்பனவற்றிற்கு மறையாய்க் 'களைந்திலன்' 'வியந்திலன்' 'இழிந்திலன்' எனநிற்கின்றவை 'களைந்தன்றுமில்ன்' 'வியந்தன்றுமில்ன்' 'இழிந்தன்றுமில்ன்' என முற்றுவினைத்திரிசொல்லாய் நின்றன' தோல். வினை. சூ. 20, ந.

10 - 11. பெரும்பாண். 419; மலைபடு. 386.

13. அகத்தடக்கல்: புறநா. சு. : 25, ககஉ : 13.

¹மு. உழிஞைத்திணைத்துறைகளுள், ஒன்றாகிய 'திறற்படவொருதான் மண்டிய குறுமையும்' என்பதற்கு மேற்கோள் (தோல். புறத்திணை.. சூ. 10, இளம்.); 'மதிமை சாலா மருட்கையானே.....கிண்கிணி களைந்தகாலொண்கழ ரொட்டென்னும் பாட்டுச் சிறியோர் பெருந்தொழிலைச் செய்து' ஷ. மெய்ப்பாடு. சூ. 7, பேர்; இ. வி. சூ. 578, உரை.

ககஉ

புறநாணுறு மூலமும் உரையும்.

இ - ள். சதங்கை வாங்கப்பட்ட காலிலே ஒள்ளிய வீரக்கழலினைச் செறித்துக் குடுமியொழிக்கப்பட்ட சென்னிக்கண்ணே வேம்பினது ஒள்ளிய தளிரை நெடியகொடியாகிய உழிஞைக்கொடியோடு சூழிக் குறிய வளைகையொழிக்கப்பட்ட கையின்கண்ணே வில்லைப் பிடித்து நெடிய தேரினது மொட்டுப் பொலிவுபெற நின்றவன் யாரோதான்? யாரே யாயினும், அவன் கண்ணி வாழ்வதாக; தாரையணிந்து ஐம்படைத்தாலி

கழித்ததும் இலன்; பாலையொழித்து உணவும் இன்றுண்டான்; முறை முறையாக வெகுண்டு மேல்வந்த புதியவீரை மதித்ததும் அவமதித்ததும் இலன்; அவரை இறுகப் பிடித்துப் பார்த்த ஆகாயத்தின்கண்ணே ஒலி யெழக் கவிழ்ந்து உடலம் நிலத்தின்கண்ணே பொருந்தக் கொன்றதற்கு மகிழ்ந்ததுவும், இவ்வாறு செய்தேமென்று தன்னை மிகுத்ததுவும். அதனினும் இலன்.—எ - று.

யார்கொலென்றது, வியப்பின்சட் குறிப்பு.

இழித்தன்றென்பது, இழிந்தன்றென மெலிந்துநின்றது. (எஎ)

(எஅ) வணங்குதொடைப் பொலிந்த *வலிகெழு நோன்றாள்
அணங்கருங் கமிந்திற லென்னை முணங்குநிமிர்ந்
தளைச்செறி யுழுவை யிரைக்குவந் தன்ன
மலைப்பரு மகல மதியார் சிலைத்தெழுந்து
5 விழுமியம் பெரியம் யாமே நம்மிற்
பொருநனு மினையன் கொண்டியும் பெரிதென
எள்ளி வந்த வம்ப மள்ளர்
புல்லென் கண்ணர் புறத்திற் பெயர

2. என்னை - எனதுதலைவன்; புறநா. அச : 1, அடு : 1, அக : 9, உசுஉ : 5; “என்னைமுன் னில்லன்மின்” (குறள், 771.) முணங்குநிமிர்தல்: புறநா. இஉ : 2, அடிக்.

4. புறநா. சு0: 9 - 10, அடிக்.

1 - 4. புறநா. டுஉ : 1 - 4, அடிக்.

6. இளையன்: புறநா. எஉ : 2, அடிக்.

7. வம்பமள்ளர்: புறநா. என: 9, என: 5.

15 - மீ. *மதனுடை நோன்றான்.

புறநாணுறு மூலமும் உரையும்.

கசுக

சுண்டவ ரடுதலு மொல்லா னுண்டவர்

10 மாணிழை மகளிர் நாணினர் கழியத்

தந்தை தம்மூ ராங்கட்

டெண்கிணை கறங்கச்சென் றுண்டட் டனனே.

நீனையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள். வளைந்த ¹சந்துகளாற் பொலிந்த வலிபொருந்திய போரின் கண் நிலைதளராத பொறையினையுடைய தாளினையும் வருத்துதற்கரிய மிக்க வலியையுமுடைய என் இறைவன் மூரிநிமிர்ந்து முழையின்கட் கிடந்த புலி தான் விரும்பியதோர் இரையை நோக்கிவந்தாற்போன்ற மாறுபடுதற்கரிய மார்பத்தை மதியாராய் ஆர்த்து எழுந்திருந்து, 'சிறப் புடையேம், படையாற் பெரியேம் யாங்கள், நம்மிற் பொருவானும் இளையன், கொள்ளையும் பெரிது' என இகழ்ந்துவந்த ²நிலையில்லாத வீரர், புற்கென்ற கண்ணராய் நின்றவிடத்து நிலலாது புறத்தே போக அவரை இப்போர்க்களத்தின்கண்ணே கொன்றிடுதலும் உடம்படாளுய் அவ்

விடத்து அவர் மாட்சிமைப்பட்ட ஆபரணத்தையுடைய மகளிர் நாணினராய் இறந்துபடத் தந்தையருடையவாகிய தங்களுரிடத்துத் தெளிந்த. போர்ப்பறை யொலிப்பச் சென்று அவ்விடத்தே கொன்றான்.—எ - று.

தந்தைதம்மூரென்றதனை, “எவ லினையர் தாய்வயிறு கறிப்ப” என்றாற்போலக் கொள்க. தந்தைதம்மூரென்றது, தாம் தோன்றிச் செய்த நகரியன்றி உறையூரும் கருஆருமுதலாகிய ஊர்களை. (எஅ).

12. கிணைகறங்கச் செல்லல்: புறநா. எசு: 8, அடிக்.

9 - 12. “சிறுபடையான் செல்லிடஞ் சேரி னுறுபடையா, னூக்க மழிந்து விடெம்”, “சிறைநலனுஞ் சேரு மிலரெனினு மாந்த, ருறைநிலத்தோ டொட்ட லரிது” (குறள், 498 - 9.) உழிஞையைச் சூடிய வீரன் பகை வருடைய மதுலைச்சூழ்ந்து போர்செய்ய வேண்டுமென்பது விதியாத லாலும் இச்செழியன் உழிஞை சூடியவனாதலாலும் இங்ஙனம் போர்செய் வாணாயினென்பதுமொன்று; புறநா. எசு, எஎ - ஆம் பாடல்களைப் பார்க்க.

1சந்து - மூட்டுவாய்; “இருகாலுஞ் சந்துபோ னால்” காளமேகம்.

2“வம்புநிலை யின்மை” நொல். உரி. சூ. 29.

(எக) மூதூர் வாயிற் பனிக்கய மண்ணி
 மன்ற வேம்பி நெண்குழை மலைந்து
 தென்கிணை முன்னர்க் களிற்றி னியலி
 வெம்போர்ச் செழியனும் வந்தன நெதிர்த
 5 வம்ப மள்ளரோ பலரே
 எஞ்சவர் கொல்லோ பகறவச் சிறிதே.

நீணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—தனது பழைய நகரிலாயிற்கட் குளிர்த பொய்கையின்
 கண்ணே மூழ்கி மன்றத்திடத்து வேம்பினது ஒள்ளிய தளிரைச் சூடித்
 தெளிந்த ஓசையைடைய ¹பறைமுன்கைக் களிறுபோலப் பெருமிதத்
 தோடு நடந்து வெய்ய போரையுடைய நெடுஞ்செழியனும் வந்தான்;
 அவனோடு பகைத்த நிலையில்லாத மறவர் பலரே; பகற்பொழுது மிகச்
 சிறிதாதலால், அவருட் சிலர் படாதொழியவும் கூடும்.—எ - று.

²போர்மடந்தையைப் புணர் வருகின்ற ³*கண்ணிப்போராதலாற்
 பனிக்கயமண்ணியென்றார்.

1. “என்னு மெல்லையி னன்றென வவுணர்கோ நெழுந்து, தன்ன
 தாகிய வுறையுள்போய்த் தடம்புன லாடி” கந்த. சூரபன்மன்வதை. 16.

2. புறநா. எக : 4.

இவ்வடி ஏழாம்வேற்றுமைத் தொகைக்கு மேற்கோள்; தொல்.
 எச்ச. சூ. 17, ந.

3. தெண்கிணை : எழு : 12. சிறந்த ஆடவர் நடைக்குக் களிற்றின் நடை உவமை: “மங்கல மழகனி ற்றைய செல்கையன்” (துளா. குமார கால. 9); “பொன், னாகமு நாகமு நாண நடந்தான்” கம்ப. கார்முக. 32.

1 யானைக்குமுன் பறைசெல்லுதல் மரபு: “வெருஉப்பறை துவலும் பருஉப்பெருந் தடக்கை, வெருவரு செலவின் வெகுளி வேழம்” (பொருந. 171 - 2); “நிறையழி கொல்யானை நீர்க்குவிட் டாங்குப், பறையறைந் தல்லது செல்லற்க” (கலி. இசு: 32 - 3); “பாகும் பறையும் பருந்தின் பந்தரும், ஆதல் மாக்களு மலவுற்று விளிப்ப” (மணி. ச : 41 - 2); “பறைநிறை கொல்யானை”, “அறைபறை யானை” ழுத்தோள்ளாயிரம்.

2 “இவ்விலம்பகம் வீரமகளைச் சேர்ந்தமை கூறிற்று” சீவக. கோவிந்தை. ந.

3 “கடிக்கண்ணி வேந்தரை யாற்றுக் கடிக்கன்னி வாகைகொண்டே.

டி - மீ. *கண்ணிப்போர்:

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

கச்சுந

கிணை முன்னர்வருதல், யானைக்கும், இவனுக்கும் ஒக்கும். (எசு)

முடிக்கண்ணி மேல்வைத்த மும்மதில் வேந்தன்” (பாண்டிச்சோவை); “காண்மெிக் காளைதன் கன்னிப் போரென” (துளா. அரசியல். 79); “காருத்தன் கன்னிப் போரில்” (கம்ப. தாடகை. 77); “கன்னி வேட்டை மகன்போக” (பெரிய. கண்ணப்பர். 47); “மழலிடை கன்னி வேட்டம் வாய்த்துடன் வருக வென்றான்” (சீகாளத்திப். கண்ணப்பர். 70); “கன்னிப்போர் செய்தருளி” ஸ்ரீபராந்தகதேவர் மேய்க் கிர்த்தி.

(அ) இன்கடுங் கள்ளி னுழ ராங்கண்

மைந் துடை மல்லன் மதவலி முருக்கி

ஒருகான் மார்பொதுங் கின்றே யொருகால்

வருதார் தாங்கிப் பின்னொதுங் கின்றே

5 நல்கினு நல்கா னுயினும் வெல்போர்ப்

*போரருந் தித்தன் காண்கதி லம்ம

பசித்துப்பனை முயலும் யானே போல

இருதலை பொசிய வெற்றிக்

களம்புகு ட்மல்லற் கடந்தடு நிலையே.¹

நீணை - தும்பை; துறை ²எருமைமறம்.

சோழன் போர்வைக்கோப்பெருநற்கிள்ளி முக்காவலுட்டு ³ஆழர்
மல்லனைப் பொருது அட்டுநீன்றனைச் சாத்தந்தையார் பாடியது.

1. இன்கடுக்கள் : நந். ௧0 : 5; குறுந். ௨௯௮ : 5; அகநா. எக : 3, கக௭ : 6.

2. மதவலி : முருகு. 232.

5. நல்கல் - உவத்தல்; “நறுமலர்க் கோதாய் நல்கினை கேளாய்”
மணி. கஉ : 56.

6. தித்தன் - உறையூரிலிருந்த ஒரு சோழன்; புறநா. நடுஉ : 9 - 10, நகடு : 18 - 9; “மோச்சி வேலித் தித்த னுறந்தை” அகநா. கஉஉ : 21.

7. புறநா. எக : 9 - 11, அடிக்.

9. கடந்ததெல்: புறநா. அ : 5, உரு : 16, ஸ0 : 2, கடிக்கீ. ; கலி. க0க: 31, க0டு : 1; பரி. கடு : 45.

¹மு. மல்வென்றிக்கு மேற்கோள்; நோல். புறத்திணை. கு. 16, இளம்; ஷை. ஷை. கு. 20, ந.

²புறநா. உஎச; சீவக. 2259; ந.

³இவன் பெயர் இப்பாட்டின் முதலிரண்டடிகளிற் காணப்படுகிறது.

பு - ம். *பொரலருந்தித்தன். †மன்னர்க்கடந்தடு.

25

ககசு . புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

இ - ள்.—இனிய அழன்ற கள்ளினையுடைய ஆமூரிடத்து வலியை யுடைய மல்லனது மிக்க வலியைக் கெடுத்து ஒருகால் மண்டியாக மார் பிலே மடித்துவைத்து ஒருகால் அவன் செய்கின்ற உபாயத்தை விலக்கி முதுகின்கண்வளைத்துப் பசித்து மூங்கிலைத் தின்றற்கு முயலும் யானையையொப்பத் தலையும் காலுமாகிய இரண்டிடமும் முறிய மோதி அக்களத்தின்கட் புக்க அம்மல்லனை எதிர்த்துநின்று கொன்ற நிலையை, கண்டால் உவப்பினும் உவவாளுயினும், இவன் தந்தையாகிய வெல்லும் போரினையுடைய பொருதற்கரிய தித்தன் காண்பானாக.—எ - று.

என்றது, தந்தையுடன் வெறுத்துப்போந்தான் அமருட் புருந்து இப்போர்செய்தானே அவன் விரும்பின் உவக்கின்றான்; விரும்பாவிடின் அஞ்சுகின்றனென்பதாம்.

‘பணமுயலும் யானைபோல பொருதலை யொசிய வொற்றி’ என்று பாடமோதி, அம்மல்லன் முற்கூறியினும் பிற்கூறியினும் ஒருதலை முறிய மோதியென்று உரைப்பாரும் உளர்.

1 “நல்கியா ணல்கியவை” (கலி. ௧௩௮ : 13) என்ற இடத்து, ‘என்னாலே காமிக்கப்பட்டவன் எனக்குக் காதலித்துத் தந்தவை’ எனப் பொருளுழுதுவர் நச்சினர்க்கினியர்.

(அக) ஆர்ப்பெழு கடலினும் பெரிதவன் களிநே
கார்ப்பெய லுருமின் முழங்கலா னுவே
யார்கொ லளியர் தாமே யார்நாரச்
செறியத் தொடுத்த கண்ணிக்
5 கவிகை மள்ளன் கைப்பட்டோரே.

திணை - வாகை; துறை - அரசவாகை.

அவனை அவர் பாடியது.

1 - 2. யானைமுழக்கிற்கு இடிமுழக்கு உவமை: “யானை முழக் கங் கேட்டி, கதியிற்றே காரின் குரல்” (பரி. ௮ : 17-8); “விசும்பின், ஏறெழுந்து முழங்கினு மாறெழுந்து சிலைக்கும், கடாஅ யானை” (அகநா. ௧௪௪); “கார்ப்பெய லுருமிற் பிளிறி.....மையல் வேழ மடங்கலின்” (குறிஞ்சி. 162 - 5); “களிமுக களித்ததிருங் கார்” பு - வே. 37.

3 - 4. ஆர்க்கண்ணி: புறநா. ௮௨ : 6.

இ - ள்.—படையினது ஆரவாரம், எழுகடலுங் கூடி ஒலிக்கும் ஒலியினும் பெரிது; அவனுடைய களிறு, கார்காலத்து மழையின்கண் இடியினும் முழங்குதலை அமையா; நாராற் பயிலத்தொடுக்கப்பட்ட ஆத்திக்கண்ணியையும் இடக் கவிந்த கையினையுமுடைய வீரனது கையின் கட் பட்டோராகிய இரங்கத்தக்கார்தாம் யார்கொல்?—எ - று. (அக)

(அஉ) சாறுதலைக் கொண்டெனப் பெண்ணீற் றுற்றெனப்

பட்ட மாரி ஞான்ற ஞாயிற்றுக்

*கட்டி னினக்கு மிழிசினன் கையது

†போழ்தூண் டீசியின் விரைந்தன்று மாதோ

5 ஊர்கொள வந்த பொருநனொ

டார்புனை தெரிய னெடுத்தகை போரே.¹

தீனையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

2. ஞான்றஞாயிறு - அத்தமிழ்த் தூரியன்; “ஞான்றுதோன் றவிர் சடர்” அகநா. நக.

தோல். தொகைமரபு, சூ. 29, இளம். மேற்.

3. நிணக்கும் - பிணிக்கும்; “நிணந்தெ னெஞ்சு நிறைகொண்ட கன்வனை” (சீவக. 1311.) இழிசினன் - இழிவையுடையான்: புறநா. ௨௮௭ : 2, ௨௮௯: 11; “இழிசினர்க்கே யானும் பசித்தார்க ணீதல், கழி சினன் காத்தல் கடன்” சிறுபஞ்ச. 77.

4. ‘விரைவு’ என்னும் மெய்ப்பாட்டிற்கு மேற்கோள்; தோல். மெய். சூ. 12, இளம்.

¹ ழ. சாறு.....போரேயென்பது இழிந்ததன்மேல் வந்ததா லெனின்...ஊசியினது விரைவு மற்றுள்ள விரைவின் உயர்ந்ததாதலின் அதுவும் உயர்ந்ததாம்’ (தோல். உவம. சூ. 3, இளம்.); ‘சாறுதலைக் கொண்டென.....என்னும் பாட்டினுள் உவமப்பொருளாகிய போழ்துண் டுசிக்குப் பல அடைகூறி அதனோடு உவமிக்கப்படும் போர்த்தொழிலினை யாதுமோரடையின்றி வாளாது கூறினாலும் உவமப்பொருளானே போர்த்தொழிற்குற்றதும் உணரக் கூறினாம்; என்னை? உண்டாட்டும் கொடையும் உரனோடு கோக்கி மறுத்தலுமுதலாகிய உள்ளக்கருத்தினால் ஒரு கணத்துள்ளே பலவேந்தரை ஒருங்கு வேறற்கு விரைகின்றது. பி : மீ. *கட்டினிணர்க்குமிழிசனன். †போழ்துன்னுசி.

கககக புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

இ - ள்.—ஊரின்கண் விழாத் தொடங்கிற்றாக அவ்விழாவிற்கு உதவப் போகவும் தன்மனைவி பிள்ளைபெறுதலைப் பொருந்தினாலாக அவள் ¹மெய்ந்நோவிற்கு உதவப்போகவும் வேண்டி, பெய்கின்ற மழையை யுடைய சூயிறு வீழ்ந்தபொழுதின்கட் கட்டிலைப்பிணிக்கும் புலமகன்

கையதாகிய வாரைச் செலுத்தும் ஊசியினும் விரைந்தது, ஊரைக் கொள்ளவந்த வீரனோடு ஆத்தியாற்றொடுக்கப்பட்ட கண்ணியையுடைய பெருந்தகையது போர்.—எ - று.

நெடுந்தகைபோர், பட்ட மாரி ஞான்ற ஞாயிற்றின்கட் சாறுதலைக் கொண்டெனப் பெண்ணீற்றுற்றென இழிசினன்கையதாகிய ஊசியின் விரைந்தன்றெனக் கூட்டுக.

சாறுதலைக்கொண்டென அதற்கு உதவப்போகவும், பெண் ஈற்றுற்றென அதற்கு உதவப்போகவுமென வேறுவேறு கொள்க; ஒன்றாக உரைப்பாரும் உளர். (அஉ)

போர்த்தொழிலென்பது தெரியப்பட்டமையின்' (ஐ. ஐ. ஐ. 20, பேர்.); 'சாறுதலைக் கொண்டென.....நெடுந்தகை போரே : இதனுள் ஆர்புனை தெரியல் நெடுந்தகை போர்த்தொழிலுவமையாகிய போழ்தூண் டிசித்தொழிற்குப் பல அடை புணர்ப்பினும் அவையனைத்தும் போர்த் தொழில் விரைவையே சிறப்பித்து வந்தமையால் வழுவாகாது இலக்கண மாம்' இ - வி. சூ. 641, உரை.

1 "அகத்தடியான் மெய்க்கோவ" தனிப்பாடல்.

(அங்) அடிபுனை தொடுகழன் மையணற் காளைக்கென் தொடிகழித் திடுதல்பான் யாயஞ் சுவலே

* அடுதோண் முயங்க லவைநா னுவலே

†என்போற் பெருவிதப் புறக வென்றும்

1. தொகழல் - செறித்த கழல்; புறநா. எள : 1. மையணற்
காளை: "செய்வினைப் பொலிந்த செறிகழ் னேன்றான், மையணற் காளை
யொடு" (ஐங்குறு. ௩௮௬); "மையணற் காளை மகிழ்துடி" பு - வெ. 12.

4. மு. புறநா. உடுடு : 3, உகக : 5.

‘என்போற் பெருவிதப் புறக வென்புழி, போலென்பது போல
வென்னுஞ் செயவெனெச்சக்குறிப்பாகிய உவ்வுருபு’ தோல். எச்ச. சூ.
18, ந்.

பி - ம். *அதொறுமுயங்கல். †எம்போற்பெருவிதிர்ப்பு.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

கக௯

5 ஒருபாற் படாஅ தாகி

இருபாற் பட்டனம் மைய லூரே.1

நீனை - கைக்கிளை; துறை - பழிச்சுதல்.

அவனைப் பெருங்கோழிநாய்கள் மகன் நக்கண்ணையார் பாடியது.

இ - ள்.—அடியின்கட் புனைந்த செறிந்த வீரக்கழலினையும்
மைபோன்ற ²தாடியினையுமுடைய இளையோன்பொருட்டு எனது விளை
என்னைக் கைவிடுதலான், யான் யாயை அஞ்சுவேன்; அவன்பகையைக்
கொல்லுந் தோனைத் தழுவுதற்கு அவையின்கணுள்ளாரை நாணுவேன்;
என்னைப்போல மிக்க நடுக்கமுறுவதாக, எந்நாளும், யாயேயாதல்
அவையேயாதல் ஒருகூற்றிற் படாதாகி யாயும்அவையுமாகிய இருகூற்றிற்
பட்ட இம்மயக்கத்தையுடைய ஊர்.—எ - று.

மையலூர் பெருவிதுப்புறுகவெனக் கூட்டுக.

யாயில்லையாயின், வளைகழலுதற்கு அஞ்சவேண்டா; அவையில்லையாயின், முயங்குதற்கு அஞ்சவேண்டாவென்பது கருத்தாகக் கொள்க.

‘ஒருபாற் படாஅ தாகி யிருபாற் பட்டலிம் மையலூர்’ என்பதற்கு³ அச்சமும் நாணுமுண்டாய் வருந்தும் என்குற்றிலும் நில்லாது என்காதலறிந்த அவனோடு கூட்டநினையாத யாய்குற்றிலும் நில்லாது இருவர் கூற்றிலும் நின்ற மயங்குகின்ற ஊரெனினும் அமையும். (அக)

6. மையலூர்: குறுந். களச : 7.

¹மு. ‘அடிபுனை தொடுகழன்...மைய லூரே : இது பெருங்கோழி நாய்கன்மகனொருத்தி, ஒத்த அன்பினுற் காமமுருதவழியும் குணச்சிறப்பின்றித் தானே காமமுற்றுக் கூறியது இதனின் அடக்குக்’ தொல். புறத்திணை. கு. 23, ந.

²தாடி-வீசை; “இரலை, மருப்பிற் றிரிந்து மறிந்துவீழ் தாடி” (கலி. கடு); “கலையிரு மருப்பிற் கோடிக் காதள வோடுந் தாடி” திருவிளை. உசு : 22.

³“அச்சமு நாணு மடனுமுந் துறுத்த, நிச்சமும் பெண்பாற் சூரிய வென்ப” (தொல். களவு. கு. 8); “உட்கு நாணு மொருங்குவந் தடைதர” பெருங். கூ. 6 : 87, ச. 13 : 100.

(அச) என்னை, புற்கை யுண்டும் பெருந்தோ ளன்னே
யாமே, புறஞ்சிறை யிருந்தும் பொன்னன் னம்மே

1. என்னை: புறநா. எசு: 2, அடிக்.

போரெதிர்ந் தென்னை போர்க்களம் புகினை
கல்லென் பேரூர் விழவுடை யாங்கண்

5 ஏழுற்றுக் கழிந்த மள்ளர்க்

சூமணர் வெருஉந் துறையன் னன்னே.¹

தினையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள். என்னுடைய தலைவன், தன் நாடிழந்த வறுமையாற்
புற்கை நுகர்ந்தானுயினும் பகைவர் அஞ்சத்தக்க பெரியதோளையுடையன்;
யாம், அவனுடைய சிறைப்புறத்திருந்தும் பலகாலங் காணப்பெறினும்
மெய்யுறப்பெறாமையின் வருந்திப் ²பொன்போலும் கிறத்தையுடையே
மாயினேம்; போரையேற்று என் தலைவன் போர்க்களத்தின்கட் புகிற் கல்
லென்னும் ஒலியையுடைய பெரிய ஊரின்கட் ³போர்செய்தற்கெடுத்த
விழாவினையுடைய இடத்துத் தோள்வலி பேசி இன்பமுற்றுப் போந்த
வீர்க்கு உப்புவிற்பார் அஞ்சத்தக்க ஏற்றிழிவுடைய துறையை
ஒப்பன்.—எ - று.

என்னை, புற்கையுண்டும் பகைவெல்லும் பெருந்தோளானும்; யாம்,
அவன் சிறைப்புறத்திருந்தும் பசப்பை வெல்லமாட்டாமையால் பொன்
போன்றனமெனத் தன் வேட்கையிருதி கூறியவாறு.

அன்றி, இதற்கு என்னை புற்கையுண்டும் வழங்கும் பெரியதோளையுடையனையும் நம்மிடத்து அருளின்மையின், அவன் சிறைப்புறத்திருந்தும் பொன்போற் பசந்தேமென்று அழிந்து கூறியதாகப் பொருளுரைப்பாரும் உளர்.

உமணர் வெருஉம் துறையன்னென்றதனற் பயன் : வருத்துக் கூற்றின் ஆடவரையும் மகளிரையும் ஒக்கவருத்துவதல்லது அருளுமாறு கற்றிலனோவென்னும் நினைவிற்குக்குக. (அச)

6. புறநா. ௧0௨ : 1 - 5.

1மு. பெண்பாற் கைக்கிளைக்கும் (தொல். செய். சூ. 160, பேரீ.), சுட்டியொருவர்ப் பெயர்கொள்ளாத பாடாண்டிணைக் கைக்கிளைக்கும் (சை. சை. சை. ந.) மேற்கோள்.

2பொன்போலும் நிறமென்றது பசலை நிறத்தை ; இது தலைவர் பிரிவினால் மகளிர்க்கு உண்டாவது.

3“விழவுமேம் பட்ட நற்போர்” புறநா. ௮௮ : 5.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

௧௯௯௯

(௮௫) என்னைக் கூரிஓ தன்மை யானும்

என்னைக்கு நாடிஓ தன்மை யானும்

ஆடா டென்ப வொருசா ரோரே

ஆடன் நென்ப பொருசா ரோரே
5 நல்ல பல்லோ ரிருநன் மொழியே

அஞ்சிலம் பொலிப்ப வோடி யெம்மில்
முழாவரைப் போந்தை பொருந்திரின்
றியான்கண் டனனவ னுடா குதலே.

தீணையும் துறையும் அலை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—என்னுடைய தலைவனுக்கு ஊர் இஃது அல்லாமையானும்
என்னுடைய தலைவனுக்கு நாடு இஃது அல்லாமையானும் அவனுக்கு
இயல்பாய வென்றியை அவனது வென்றியென்று சிறப்பாகச் சொல்லுவர்
ஒருபக்கத்தார்; அவனது வென்றியன்றென்று சொல்லுவர் ஒருபக்கத்தார்;
பலரும் ஒத்து ஒவ்வாமற் கூறும் இவ்விருவகைப்பட்ட நல்லவார்த்தையும்
நல்லவாயிருத்தன; அவ்வாறு கூறினராயினும், அழகிய சிலம்பார்ப்ப ஒடிச்
சென்று, எம்முடைய மனையின்கண் முழாப்போலும் பக்கத்தையுடைய
பனையைப் பொருந்திரின்று, 1 எனது வளையும் கலையுமுதலானவை தோற்
கும் ஆண்மையுடைமையின், அவனது வென்றியாதல் யான் கண்டேன்.
—எ - று.

பின்னும் ஒருகால் என்னையென்றதால், 2 இவரது ஆதரவு தோற்றி
நின்றது.

நல்லவென்றது, இகழ்ச்சிக்குறிப்பு.

ஆடென்றது உம் ஆடன்றென்றது உம் அவனைச் சுட்டியே கூறினமை
யின், இருநன்மொழியும் நல்லவென்றாரெனினும் அமையும். (அடு)

1 - 2. புறத்திணைப் பகுதியில், தலைவி தலைவனை 'என்னை' என்பதற்கு மேற்கோள்; தொல். பொருளியல், சூ. 52, ந.

7. புறநா. கூடு: 4; "முழவுமுத லரைய தடவுநிலைப் பெண்ணை" குறுந். கூக : 1.

ஏதாவதொன்றைச் சார்ந்துநின்று ஒருவரைப்பார்த்தலும் அங்ஙனம் நின்று ஒன்றைக்கேட்டலும் நாணமுடைய குலமகளிர்க்கு இயல்பு; புறநா. அக : 1 - 2.

¹புறநா. அக : 2. ²சிந். 47, உரை.
200 புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

(அகா) சிற்றி னற்றாண் பற்றி நின்மகன்

யாண்டுள னோவென வினவுதி யென்மகன்

யாண்டுள னாயினு மறியே னோரும்

புலிசேர்ந்து போகிய கல்லளை போல

5 ஈன்ற வயிரோ விதுவே

தோன்றுவன் மாதோ போர்க்களத் தானே.

நீனை - வாகை; துறை - ஏறண்பூல்லை.

¹*காவற்பெண்டின் பாட்டு.

இ - ள்.—சிற்றிய இல்லின்கண் கல்லதானைப் பற்றிநின்று நின்மகன் எவ்விடத்துளனோவென்று கேட்பை; என்னுடைய மகன் எவ்விடத்துள னாயினும் அறியேன்; புலி கிடந்துபோன கன்முழைபோல அவனைப் பெற்ற வயிரோ இஃது; அவன் செருக்களத்தின்கண்ணே தோன்றுவன்; அவனைக் காணவேண்டின் ஆண்டுச்சென்று காண்.—எ - று.

'ஈன்றவயிரோவிது' என்றகருத்து: புலிசேர்ந்துபோகிய அளைபோல

அவனுக்கு என்னிடத்து உறவும் அத்தன்மைத்தென்பதாம்.

ஒருமென்பதூஉம் மாதோவென்பதூஉம் அசைச்சொல். (அக)

3. புறநா. ௨௮௨ : 3.

4 - 5. “வீணார்ந் தோர்க்கும் வியப்பாமா லிந்நின்ற, வாடன் முதியான் வயிற்றிடக் - கூடார், பெரும்படை வெள்ள நெரிதாவும் பேரா, இரும்புலி சேர்ந்த விடம்” பு - வெ. 54.

¹காவற்பெண்டு - செவிலித்தாய்; மணி. எ : 58; சீலப். ௨௬, அரும் பத்.

பு - மீ. *காதற்பெண்டு.

(அள) களம்புக லோம்புமின் றெவ்வீர் போரெதிர்ந்
தெம்முளு முளனொரு பொருநன் வைகல்
எண்டேர் செய்யுந் தச்சன்
திங்கள் வலித்த காலன் னோனே.¹

1. புறநா. ௭௮ : 2, அடி. ௧.

¹மு. வாகைத்திணையின் துறைகளுள் ஒன்றாகிய, ‘அரும்புகை தாங்கு மாற்றல்’ என்பதற்கு மேற்கோள்; தோல். புறத்திணை. கு. 17, இளம்; 21; ந.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

௨௦௧

திணை - துயில்பை; துறை - தானைமறம்.

*அதீயமான் நெடுமான் அஞ்சியை ஓளவையார் பாடியது.

இ - ள்.—போர்க்களத்தின்கட் புருதலைப் போற்றும்பின், பகைவர் ! போரின்கண் மாறுபட்டு, எங்களுள் வைத்தும் ஒருவீரன் உளன்; ஒருநாள் எட்டுத்தேரைச் செய்யுந் தச்சன் ஒருமாதங்கூடிக் கருதிச் செய்யப்பட்ட தொரு ¹தேர்க்காலையொப்பன்.—எ - று.

போரெதிர்த்து களம்புகலோம்புமின், எம்முளும் உளனெனக் கூட்டுக.

எம்முளுமென்ற உம்மை, சிறப்பும்மை.

தேர்க்காலோடு உவமை, ²விரைவும் திண்மையுமாகக்கொள்க. (அஎ)

¹தேர்க்கால் - தேர்ச்சக்கரம்; புறநா. கூ : 8; “கால்வதேர் கையி னியக்கி” கலி. அக : 8.

²விரைவு: “கடுவரை நீரிற் கடுத்துவரக் கண்டும்” பு. வே. 11.

பு - மீ. *அதிகமானெமொன்வஞ்சி.

(அஅ) யாவி ராயினுங் கூழை தார்கொண்
டியாம்பொருது மென்ற லோம்புமி னோங்குதிறல்
ஒன்றிலங்கு நெடுவேன் மழுவர் பெருமகன்
கதிர்விடு துண்பூ ணம்பகட்டு மார்பின்

5 விழவுமேம் பட்ட நற்போர்
முழவுத்தோ ளென்னையைக் காணு வுங்கே.

தீனையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—எப்பெற்றிப்பட்டாராயினும், அணியையும் தூசியையும்

கொண்டு யாம் அவனோடு பொருவோமென்று சொல்லுதலைப் பாது
காமின், உயர்ந்த வலியையுடைய ¹பாடஞ்செய்யும் விளக்கியநெடியவேலை

3. மழவர் - ஒருவகை வீரர்; (புறநா. கூ0 : 11); “உருவக் குதிரை
மழவர்” (அகநா. க : 2); “கழற்கான் மழவர்”, “பெருந்தோண் மழவர்”
(மதுரை. 395, 687.) ஒளிறிலங்கு நெடுவேல்: புறநா. இள : 8.

4. அம்பகட்டு மார்பு: புறநா. இக : 1, பி-ம்; கூச : 1.

5. புறநா. அச : 4.

6. ஊங்கு - இங்கே காலமுன்; புறநா. எச : 3, கசக : 7.

¹புறநா. இள : 8, உரை, அடிக்.

26

உ02 புறநானாறு மூலமும் உரையும்.

யுடைய இளையோர்க்குத் தலைவனாகிய சுடர்விடுகின்ற துண்ணிய தொழிலை
யுடைய பூணணிந்த அழகிய வலிய மார்பினையும் ¹களவேள்வி முதலாகிய
விழாச்சிறந்த நல்ல போரைச்செய்யும் முழாப்போலுந் தோளினையு
முடைய என் இறைவனைக் காண்பதற்குமுன்; கண்டால் அதுசெய்தல்
அரிதாகலான்.— எ - று.

என்னையைக் காணாங்கு யாவிராயினும் பொருதுமென்றல் ஒம்புமி
னெனக் கூட்டுக. (அஅ)

¹புறநா. கூஎ : 12; “அரசுபட வமருழக்கி, முரசுகொண்டு களம்
வேட்ட” மதுரை. 128 - 9, அடிக்.

(அக) இழையணிப் பொலிந்த வேந்துகோட் டல்குல்

மடவர லுண்கண் வாணுதல் விறலி
பொருநரு முளரோதும் மகன்றலை நாட்டென்
வினவ லானுப் பொருபடை வேந்தே

5 எறிகோ, லஞ்சா வரவி னன்ன

சிறுவன் மள்ளரு முளரே யதாஅன்று
பொதுவிற் றாங்கும் விசியுறு தண்ணுமை
வளிபொரு தெண்கண் கேட்பின்
அதுபோ ரென்னு மென்னையு முளனே.

தீனையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

கு - ள்.—மணிக்கோவையாகிய அணியாற் பொலிந்த எந்திய
பக்கத்தினையுடைய அல்குலினையும் மடப்பத்தினையும் மையுண்ட கண்ணி

2. “மடவரல் வள்ளி” (முருகு. 102); “மடவான் மகளிர்” பேரும்
பாண். 387.

4. வினவலானு: புறநா. எ0 : 5; “வினவ லானுப் புனையிழை”
அகநா. உக : 14.

5 - 6. “அராவ முன்ற தனையதன் னுற்றலால்”, “அரவியற் றறுகண்
வன் னுளான்”, “மூரி வெஞ்சில யிராவண னராவென முனிந்தான்”
(கம்ப. கரன்வதை. 184, முதற்போர். 151, 239); “கதையிற் றுக்கப் படு
மர வென்னப் பொங்கி” காஞ்சிப். பரசிராம. 31.

7 - 8. புறநா. சுஉஅ : 2 - 3.

9. புறநா. கூக : 9, உகக : 7.

னையும் ஒளிதங்கிய துதலினையுமுடைய விறவி ! என்னோடு பொருவாரு
முளரோ தும்முடைய பெரிய இடத்தினையுடைய நாட்டின்கண்ணென
என்னைக் கேட்டலமையாத செருச்செய்யுந் தானையையுடைய வேந்தே !
நீ போர்செய்யுந் கருதுவையாயின், எம்முடைய நாட்டின்கண்ணே
அடிக்குந் கோலுக்கு அஞ்சாது எதிர்மண்டும் பாம்புபோன்ற இனைய
வலியவீரருமுளர்; அதுவேயன்றி, மன்றின்கண் தூங்கும் பிணிப்புற்ற
முழவினது காற்றெறிந்த தெளிந்த ஓசையையுடைய கண்ணின்கண்
ஒலியைக்கேட்பின், அது போர்ப்பறையென்று மகிழும் என்னுடைய
தலைவனும் உளன்.—எ - று.

‘தென்கண்’ என்றது, அதன்கண் ஓசையை.

போரென்றது, போர்ப்பறையை.

(அக)

(கூ0) உடைவளை கடுப்ப மலர்ந்த காந்தள்

அடைமல்கு குளவியொடு கமழுஞ் சாரல்
மறப்புலி யுடலின் மான்கண் முளவோ

மருளின விசம்பின் மாதிரத் தீண்டிய

5 இருளு முண்டோ ஞாயிறு சினவின்

அச்சொடு தாக்கிப் பாருந் நியங்கிய

பண்டச் சாகாட் டாழ்ச்சி சொல்லிய

1. “இவட்கே, அலங்கிதழ்க் கோடல் லீயுரு பவைபோல், இலங்கே

‘ரெல்வளை யிறையு ரும்மே”, “ஊழறு கோடல்போ லெல்வளை யுருப

வால்", "கமழ்தண்டா துதிர்ந்துக ஆமுற்ற கோடல்வீ, இதழ்சோருங்
 குலைபோல விற்றைவீவு வளையாட்கு" (கலி. எ : 15 - 6, சஅ : 11, கஉக :
 13 - 4); "வளையுடைந்தன்ன வள்ளிதழ்க் காந்தன்" (முலைபடு. 519);
 "துணைமலர்க் காந்த னுழ்த்துச் சொரிவபோற் றேன்றி முன்கை,
 அணிவளே நலத்தோடேங்க" சீவக. 1742.

1 - 2. காந்தனும் குளவியும்: "இலையடர் தண்குளவி யேய்ந்த
 பொதும்பிற், குலையுடைக் காந்த ளினவண் டிமிரும்" ஐநீ. எழபது. 3.

3. "பாயும், புவிமுன்னர்ப் புல்வாய்க்குப் போக்கில்" (பழ. 234.)
 மறப்புவி : பதீற். சக : 7; கலி. சஉ : 1; சீலப். கஉ : 27; சீவக. 752.

5. "ஞாயிற்று முன்ன ரிருள்போல மாய்ந்ததென், ஆயிழை
 மேனிப் பசப்பு", "ஞாயிற்று முன்ன ரிருள்போல மாய்ந்ததென், ஆயிழை
 யுற்ற துயர்", "ஆயிழை மடவா வவல மகலப், பாயிருட் பரப்பினைப் பகல்
 களைத் ததுபோல்" கலி. சஉ, கசஇ, கசஅ.

7. சொல்லிய : புறநா. கூ : 1.

200

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

*வரிமணன் னெமரக் கற்பக நடக்கும்
 பெருமிதப் பகட்டுக்குத் துறையு முண்டோ
 10 எழுமரங் கடுக்குந் தாடோய் தடக்கை

வழுவில் லவன்கை மழவர் பெரும

இருநில மண்கொண்டு சிலைக்கும்

பொருநரு முளரோ நீகளம் புகினே.

தீனையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—முறிந்த வளையை ஒப்ப மலர்ந்த வெண்காந்தட்டு
இலை தழைத்த ¹குளவியுடனே நாளும் மலைச்சாரற்கண் மறத்தையுடைய
புலி சீறின் எதிர்நிற்க வல்ல மானினமும் உளவோ? மயங்கிய ஆகாயத்
திடத்தம் திசையின்கண்ணும் செறிந்த இருளும் உண்டோ ஞாயிறு
கொதித்தெழுமாயின்? பாரத்து மிகுதியாற் பார் அச்சமரத்தோடு வந்து
தாக்கி உற இருத்தலின் நிலத்தின்கட் ²குளித்த பண்டத்தையுடைய சக
டத்தினது ஆழ்ச்சியைப் போக்குதற்குப் புனல்கொழிக்கப்பட்ட மணற்
பாக்கவும் கற்பிளக்கவும் நடக்கவல்ல மிக்க மனச்செருக்கினையுடைய
கடாவிற்குப் போதற்கரிய துறையுமுண்டோ? இல்லையன்றே; அவை
போல, கணையமரத்தையொக்கும் முழந்தாளிலேபொருந்திய பெரியகை
யாகிய தப்பாத வன்மையைச் செய்யும் கையினையுடைய வீரர்க்குத்தலைவ!
பெரிய நிலத்தின்கண் நினது மண்ணைக்கொண்டு ஆர்க்கும் வீரரும்
உளரோ? இல்லையன்றே, நீ போர்க்களத்திற் புகின்.—எ - று.

மழவர்பெரும! நீ கனம்புகின் பொருநரும் உளரோ? இல்லையன்றே
யெனக் கூட்டி வினமுடிவுசெய்க.

6 - 9. புறநா. ௬௦ : 7 - 9, அடிக்.

8 - 9. 'வரிமணன் உண்டோவென்றாற்போலும் உவமப் பொருள்களும் இக்காலத்திற்கு ஆகாவாயின' தோல். செய். சூ. 80, ந.

10. எழுமரம் - கோட்டைக்கதவின் உப்புறத்தே குறுக்காகப் போடப்படும் வலியமரம்; (புறநா. கூஎ : 8); கணையமாமெனவும் வழங்கும்; "முழுவிறற் கணையம்" (சிலப். கடு : 215) என்பதன் உரையைப் பார்க்க. தாடோய் தடக்கை : புறநா. இக : 2, அடிக்.

11. 'வழுவில் வன்கை : "கருணையாற் குழைக்குங் கைகள், வானமர் நீந்தும் போழ்தின் வழுவழுத் தொழியு மென்றான்" சீவக. 257.

¹குளவி - மலைமல்லிகை; புறநா. கசுஅ : 12; உரை.

²'குளித்த' என்ற இவ்வுரைக்குரிய மூலமாகிய 'இயங்கிய' என்பது 'இங்கிய' என்றிருக்கவேண்டுமெனத் தோற்றுகிறது.

பி - ம். *வரிமணன்குமல. . . †வன்கை.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

உ௦௫

தடக்கையையுடைய பெருமவெனக் கூட்டி, வன்கையை மழவரோடு கூட்டியுரைப்பினும் அமையும்.

இருநிலமாகிய மண்ணென்பாரும் உளர்.

'மதப்பகடு' என்பதூஉம் பாடம்.

(க௦)

(கூக) *வலம்படு வாய்வா னேந்தி யொன்றார்

களம்படக் கடந்த கழறொடித் தடக்கை

ஆர்கலி †நறவி னதியர் கோமான்

போரடு திருவிற் பொலந்தா ரஞ்சி

5 பால்புரை பிறைதுதற் பொலிந்த சென்னி
 நீல மணிமிடற் றெருவன் போல
 மன்னுக பெரும நீயே தொன்னிலைப்
 பெருமலை விடாகத் தருமிசைக் கொண்ட
 சிறியிலை நெல்லித் †தீங்கனி குறியா

2. களம்படக்கடத்தல் : புறநா. கூக : 2; “செங்கனம் படக்
 கொன்று” (குறுநீ. க : 1.) கழறொடி : புறநா. கஉஅ : 5.

3. ‘அதியர்’ என்பது குடிப்பெயர்.

4. திருவிற்பொலந்தார் : புறநா. க0 : 10, அடிக்.

6. தன்னுடைய ஆக்கக் கருதாமல் விடத்தையுண்டு பல்லுயிர்
 களையும் காத்தருளிய புண்ணியனாதலின், நீலமணிமிடற் றெருவனை
 உவமை கூறினார்; “போகம் மீன்ற புண்ணியன்” (சீவக. 362) என்
 பதையும் அதன் உரையையும் பார்க்க.

5 - 6. ‘பால்புரை பசுங்கதிர்த் குழவித்திங்களைக் குறங்கண்ணி
 யாக வுடைய அழலவிர் சோதியருமறைக்கடவுள்’ (இறை. சூ. 1, உரை.)
 பிறைதுதற்சென்னி ஒருவன் : புறநா. க : 9, அடிக். ௫௫ : 4 - 5, அடிக்.
 “மிக்கொளிர் தாழ்சடை மேவரும் பிறைதுதன், முக்கண்ணான்” கலி.
 க0ச : 11 - 2.

7. புறநா. கூ : 28.

8. ‘விடாகம்’ என்பது அம்மலைப்பெயராகவும் கருதப்படுகின்றது;
 அகநா. உளக, பார்க்க. விடாகம் : புறநா. கூள : 4; கலி. க0க : 19.

9. “சிறியிலை நெல்லிக்காய்”, “சிறியிலை நெல்லித் தீஞ்சுவைத்
 திரள்காய்” அகநா. உஅச, உகக.

பு - மீ. *வளம். †முழவினதிகர்கோமான். †தீங்கனிகுறையாது
 காதனின்.

10 தாத னின்னகத் தடக்கிச்

சாத னீங்க *வெமக்கீத் தனையே.

திணை - பாடாண்டிணை; துறை - வாழ்த்தியல்.

அவனை அவர் நெல்லிப்பழம்பெற்றுப் பாடியது.

இ - ள்.—வென்றியுண்டான தப்பாத வானையெடுத்துப் பகைவர் களத்தின்கட்பட வென்ற கழல இடப்பட்ட வீரனை பொருந்திய பெரிய கையினையுடைய மிக்க ஆரவாரத்தைச் செய்யும் மதுவினையுடைய அதியர் கோமான் ! மாற்றாரைப் போரின்கட்கொல்லும் வீரச்செல்வத்தினையும் பொன்னாற் செய்யப்பட்ட மாலையையுமுடைய அஞ்சி! நீ, பால்போலும் பிறை துதல்போலப் பொலிந்த திருமுடியினையும் நீலமணிபோலும் கரிய திருமிடற்றினையுமுடைய ஒருவனைப்போல நிலைபெறுவாயாக; பெரும் ! நீ, பழைய நிலைமையையுடைய பெரியமலையிடத்து விடரின் கண் அரிய உச்சிக்கட்கொள்ளப்பட்ட சிறிய இலையினையுடைய நெல்லியின் இனிய பழத்தைப் பெறுதற்கரிதென்று கருதாது அதனாற் பெறும் பெரும் பேற்றினை எமக்குக்கூறாது நின்னுள்ளே அடக்கிச் சாதல் ஒழிய எமக்கு அளித்தாயாதலால்.—எ - று.

‘நீல மணிமிடற் றொருவன் போல’ என்றகருத்து, ¹சாதற்குக் காரணமாகிய நஞ்சுண்டும் நிலைபெற்றிருந்தாற்போல நீயும் சாவாதிருத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

10. 'அடக்கி' என்றது, ஆழமுடைமையை; "அட்டதை, மகிழ்ந்து என்று மலிந்தன்று மதனினு மிலனே" (புறநா. எஎ) என்பதும் அது.

9 - 11. "மால்வரைக், கமழ்பூஞ் சாரற் கவினிய நெல்லி, அமிழ்து வினை தீங்கனி யெளவைக் கீந்த,.....அதிகனும்" (சீயுபாண். 99 - 103), "பூங்கமல வாவிரூழ் புல்வெருர்ப் பூதனையும், ஆங்குவரு பாற்பெண்ணை யாற்றினையும் - ஈங்கு, மறப்பித்தாய் வாளதிகா வன்கூற்றி னாவை, அறுப் பித்தா யாமலகந் தந்து" (ஒளவையாடீ பாட்டு), 'இனியகனிகளென்றது, ஒளவையுண்ட நெல்லிக்கனிபோல அமிழ்தாவனவற்றை" (குறள், 100, பரிமேல்.), "நெல்லியமு தெளவைக் கனித்துநெடு வேலதிகன், மல்கு புகழ் கொண்டான் வடமலையே" (வடமலைவேண்பா) என்பவை இந்தச் சரித்திரத்தைப் புலப்படுத்தும்.

11. "விண்ணோ ரமுதுண்டுஞ் சாவ் லொருவரும், உண்ணாத நஞ்சுண்டிருந்தருள் செய்குவாய்" சிலப். ௧2 : 'துண்ணென் றுடியொடு'.

பி - ம். *வெனக்கீத்தோயே.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

௨௦௭

அதியர்கோமான்! அஞ்சி! நெல்லித்தீங்கனி எமக்கு ஈத்தாயாதலால், பெரும! நீ நீலமணிமிடற்றொருவன்போல மன்னுகவெனக் கூட்டி வினை முடிவுசெய்க.

'பிறைததற் பொலிந்த சென்னி' என்பதற்குப் பிறைதான் துதலிடத்தே பொலிந்த சென்னியெனினும் அமையும். (௧௧)

(கூஉ) யாமொடுங் கொள்ளா பொழுதொடும் புணரா
பொருளறி வாரா வாயினுந் தந்தையர்க்
கருள்வர் தனவாற் புதல்வர்தம் மழலை
என்வாய்ச் சொல்லு மன்ன வொன்றார்

5 கடிமதி லரண்பல கடந்த

நெடுமா னஞ்சிநீ யருளன் மாறே.

தீணை - அது; துறை - இயன்மொழி.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—யாமோசைபோல இசையால் இன்பமும் செய்யா; காலத்
தோடும் கூடியிரா; பொருளும் அறியவாரா; ஆயினும், தந்தையர்க்கு
அருளுதல்வந்தன பிள்ளைகளுடைய இளஞ்சொல்; என்னுடைய வாயின்
கட் சொல்லும் அத்தன்மையன, பகைவரது காவலையுடைத்தாகிய மதிலை
யுடைய அரண்பலவற்றையும் வென்ற நெடுமானஞ்சி! நீ அருளுதலால்.—
எ - று.

புதல்வர்மழலை தந்தையர்க்கு அருள்வந்தன; அஞ்சி! நீ அருளுத
லால், என் வாய்ச்சொல்லும் அன்னவெனக் கூட்டுக.

3. மழலை - எழுத்து வடிவுபெறுது தோற்றும் இளஞ்சொல்;
“மெய்ப்பெறு வெழுத்துயிர்க்கு மழலை” சீவக. 181.

1 - 3. “அத்தத்தா வென்னுநின், நேமொழி கேட்ட லினிது” (கலி.
அ0 : 14 - 5); “அவர்மழலை கேட்ட லமிழ்தினு மினிதே” (இளியது
நாற்பது, 15); “குழலினி தியாழினி தென்பதம் மக்கள், மழலைச்சொற்
கேளா தவர்” (குறள், 66); “எழுத்தி னுறழாது வழுத்தபொரு ளின்றிக்,
குறிப்பொடு படாஅது வெறித்தபுன் சொல்லே, ஆயினும் பயந்ததஞ்
சேயவர் சொலுமொழி, குழலினும் யாழினு மழகிதாம்” (நீருக்கழமல
ழும்மணி. ௨௮ : 2 - 5); “செப்ப லுற்ற பொருளின் சிறப்பினால், அப்

பொருட்குரை யாவருங் கொள்வரால், இப்பொருட்கென் னுரைசிறி
தாயினும், மெய்ப்பொருட்குள் யார்கொள்வர் மேன்மையால்” பெரிய.
பாயிரம், 7.

உ௦௨ புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

யாமென்றது, யாழிற்பிறந்த ஓசையை.

பொருளுமென்னும் உம்மை, விகாரத்தால் தொக்கது. (கஉ)

(கூஉ) திண்பிணி முரசு மிழுமென முழங்கச்

சென்றமர் கடத்தல் யாவது வந்தோர்

தார்தாங் குதலு மாற்றார் வெடிபட்

டோடன் மரீஇய பீடின் மன்னர்

5 நோய்ப்பால் விளிந்த யாக்கை தமிழீஇக்

காதன் மறந்தவர் தீதுமருங் கறுமார்

அறம்புரி கொள்கை நான்மறை முதல்வர்

திறம்புரி பசும்புற் பரப்பினர் கிடப்பி

மறங்கந் தாக *நல்லமர் வீழ்ந்த

10 நீள்கழன் மறவர் செல்வுழிச் செல்கென

வாள்போழ்ந் தடக்கலு முய்ந்தனர் மாதோ

வரிஞிமி றுர்க்கும் வாய்புகு கடாஅத்

தண்ணல் யாணை யடுகளத் தொழிய

2. சென்றமா கடத்தல்: புறநா. சுசு : 4. யாவது : சுஉ : 1.

7. முருகு. 180.

9. நனீ. கு. 451, மயிலை. மேற்.

10. செல்வழிச்செல்க : நனீ. கு. 163, வி; இ - வி. கு. 61; உரை, மேற்.

10 - 11. நனீ. கு. 228, மயிலை; இ - வி. கு. 139, உரை, மேற்.

8 - 11. புறநா. எசு : 1 - 2, அடி.

12. வாய்புகுகடாம் : “வாயிழி கடாத்த வான்மருப் பொருத்தல்” (கலி. சுசு : 3); “நாகம் வாய்வழி கடாத்த தாகி” சீவக. 753.

11 - 2. “வண்பெடு பூநாறு கடாஅஞ் செருக்கி” மணி. கக : 21 - 2.

12 - 3. புறநா. உஉ : சு; “வரிஞிமி றூர்க்கும் வாய்புகு கடாஅத்

துப், பொறிதுதற் பொலிந்த வயக்களிறு” (அகநா. எஅ : 3 - 4);

“வரிவண் டார்க்கும் வாய்புகு கடாஅத்த, அண்ணல் யானை” (தொல்.

களவியல், கு. 11, ந. “எண்ணியது”); “சுரும்புணக் களித்த புகர்முக

வேழம்” (ஐங்குறு. உகக); “வரிவண் டோங்குய ரெழில்யானைக் கனை

கடாம்” (கலி. சுசு : 2 - 3); “தண்மதந் திவண்ட வண்டு தங்கிய காட்டுள்

வேழம்” சீவக. 2313.

பி - மீ. *வாளமர்.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

உ0சு

அருஞ்சமந் ததைய நூறிநீ

15 பெருந்தகை விழுப்புண் பட்ட மாறே.¹

நீனை - வாகை; துறை - அரசவாகை.

அவன் பொருது புண்பட்டுநின்றேனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—திண்ணிய பிணிப்பையுடைய முரசம் இழுமென்னும் ஓசையையுடைத்தாய் ஒலிப்ப மேற்சென்று போரைவெல்லுதல் இனி எங்கேயுள்ளது? நின்னோடு எதிர்த்துவந்தோர், நினது தூசிப்படையைப் பொறுத்தற்கும் மாட்டாராய்ச் சிதறிக் கெட்டுப்போகலிலே மருவிய பெருமையில்லாத அரசரது கோயின்பக்கத்தான் இறந்த உடம்பை யணைத்தத் தமது ஆசைத்தன்மையை மறந்து அவர் வாளாற்படாத குற்றம் அவரிடத்தினின்றும் நீக்கவேண்டி அறத்தைவிரும்பிய கோட் பாட்டையுடைய நான்குவைத்தையுமுடைய அந்தணர் நல்லகூற்றிலே பொருந்திய பசிய தருப்பைப்புல்லைப் பாப்பினராய்க் கிடத்தித் தமது ஆண்மையே பற்றுக்கோடாக கல்ல பூசலிலே பட்ட மேம்பட்ட வீரக் கழலினையுடைய வேந்தர் செல்லும் உலகத்திலே செல்கவென்று வாளோக்கியபடக்கும் இழிதகவும் பிழைத்தார்கள், விரியையுடைய தேனீ ஒலிக்கும் வாயின்கண்வந்து புகுகின்ற மதத்தினையுடைய தலைமை பொருந்திய யானை போர்க்களத்தின்கண்ணே படப் பொறுத்தற்கரிய பூசற்கண்ணே சிதற வெட்டி, பெரிய தகைமையையுடையாய்! நீ சீரிய புண்பட்டபடியால்.—எ - று.

பெருந்தகாய்! நீ அருஞ்சமம் ததையதுறி விழுப்புண்பட்டவாற்றால் நின்னோடு எதிர்த்த வந்தோர்தாம் பீடினமன்னர் விளிந்த யாக்கைதழீஇ நீள்கழன்மன்னர் செல்வழிச்செல்கென வாள்போழ்த்தடக்கலும் உய்ந்தன ராதலின், இனி நின்னோடு எதிர்ப்பார் இன்மையின், முரசமுழங்கச் சென்று அமர்கடத்தல் யாவதெனக் கூட்டுக.

சென்றமர்கடத்தல் யாவதென்றதனானும் வாள்போழ்த்தடக்கலும் உய்ந்தனரென்றதனானும் வந்தோர் பட்டமை விளங்கும்.

²இன்னும் இதற்கு நின் வாளாற் பட்டுத். துறக்கம் பெற்றதே யன்றி வாள்போழ்ந்து அடக்கலும் உயர்ந்தனராகலின், அவர்க்குப்

1 மு. வஞ்சித்திணைத்துறைகளுள், 'அடுத்தார்ந்தட்ட கொற்றம்' என்பதற்கு மேற்கோள்; தொல். புறத்திணை. கு. 7, இளம்.

2 இப்பொருள், "நோற்றோர் மன்றநின் பகைவர் நின்னோடி, மாற்றா ரென்னும் பெயர்பெற், ருற்ற ராயினு மான்னொவாழ் வோரே" (புறநா. உசு : 16 - 8) என்பதை நினைப்பிக்கின்றது.

27

உக0 புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

பிறர்மேற் சென்று அமர்கடத்தல் என்ன பயனுடைத்தென்றுரைப்பினும் அமையும்.

இனி, வந்தோராகிய மன்னர் நீ விழுப்புண்பட்டபடியாலே வாள் போழ்ந்தடக்கலும் உய்ந்தார்; இனி நின்னோடி எதிர்ப்பாரின்மையின் மேற்சென்று அமர்கடத்தல் யாவதெனக்கூட்டி அதற்கேற்ப உரைப்பாரும் உளர்.

தார்தாங்கலுமென்ற உம்மை, இழிவுசிறப்பு.

வாள்போழ்ந்தடக்கலுமென்பது, நினக்குத் தொலைந்தாரென்னும் இழிகையென்றித் தமர் வாள்போழ்ந்தடக்கும் இழிவையும் உய்ந்தன ரென எச்சவும்மையாய்நின்றது.

(கக)

(கச) ஊர்க்குறு மாக்கள் வெண்கோடு கழாஅலின்

* நீர்த்துறை படியும் பெருங்களிறு போல

இனியை பெரும வெமக்கே மற்றதன்

துன்னருங் கடாஅம் போல

5 இன்னாய் பெருமநின் னொன்னு தோர்க்கே.¹

நீனையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—ஊரின் கட் சிறுபிள்ளைகள் தனது வெள்ளிய கோட்டைக் கழுவுதல் காரணமாக நீரையுடைய துறைக்கட்படியும் பெரிய களிற்று அவர்க்கு எவ்வாறு எளிதாய் இனிதாம்? அவ்வாறே எங்களுக்குப் பெரும!

1. ஊர்க்குறுமாக்கள்: புறநா. ௧௦௪: 2; “ஒலித்தொருங் கீண்டிய ழூர்க்குறு மாக்களும்” (மணி. ௧௫: 59.) குறுமாக்கள்: புறநா. ௧௫௬: 7; நந். ௨௨௦: 4; கலி. அஉ: 9; மதுரை. 461; மணி. ௧௬: 40.

4. புறநா. ௬: 8.

1. ப. பாடாண்டிணைத் துறைகளுள், ‘இயன்மொழி’ என்பதற்கு மேற் கோள் (தொல். புறத்திணை. கு. 29, இளம்.); ‘ஊர்க்குறுமாக்களென்னும் பாட்டினுள் உவமையாகிய பொருளினையே யானையும் கடாமுமென்று இரண்டாக்கி யானைக்கே ஊர்க்குறுமாக்கள் வெண்கோடு கழாலின் நீர்த்துறை படியுமென்னும் அடைகூறி ஊர்க்குறுமாக்கள் போல்வாரைத் தன்னருக் கடாத்திற்குச் சொல்லாமையின் இதுவும் வேறுபடவந்த உவமத் தோற்ற மென்பப்பட்டது’ தொல். உவம. கு. 32, பேர்.

பி - ம். *நீர்த்துறைப் படி.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

௨௧௧

இனியை; மற்று அதனுடைய அனைதற்கரிய மதம்பட்ட நிலைமை எவ்வாறு இன்னதாம்? அதுபோலப் பெரும! நின் பகைவர்க்கு இன்னாய். —எ - று.

கழாஅலினென்பதற்குக் கழுவப்படுதலாலெனினும் அமையும். (ஈச)

(கூடு) இவ்வே, பீலி யணிந்து மாலை சூட்டிக்

கண்டிர னோன்காழ் திருத்திரெய் யணிந்து

கடியுடை வியனக ரவ்வே யவ்வே

பகைவர்க் குத்திக் கோடுதுதி சிதைந்து

5 கொற்றுறைக் குற்றில மாதோ வென்றும்

உண்டாயிற் பதங்கொடுத்

தில்லாயி னுடனுண்ணும்

இல்லோ ரொக்கற் றலைவன்

அண்ணலெங் கோமான் வைந்துதி வேலே.¹

திணை - பாடாண்டிணை; நுறை - வான்மங்கலம்.

அவன் தூதுவிடத் தொண்டைமானுழைச் சென்ற ஓளவைக்த
அவன் படைக்கலக்கோட்டில் காட்ட 2 அவர் பாடியது.

1. வேலுக்குப் பீலி அணிதல் : “தெடையமை பீலிப் பொலிந்த
கடிகை, மடையமை திண்கரை மாக்காழ் வேல்” அகநா. ககக: 12 - 3.

3. புறநா. உஎஉ : 4; “கடியுடை வியனகர்ச் சிறுகுறுந் தொழுவர்”
நேடுநல். 49.

5. “அழலவாய்க் கிடந்த வைவேல்” (சீவக. 1865) என்பதற்கு,
‘கொல்லனுலையை விரும்பின வேல்’ என்று பொருள்கூறி, ‘கொற்றுறைக்
குற்றில’ என்பதனை மேற்கோள் காட்டினர் நச்சினூர்க்கியார்.

8. “கற்றவர் நற்றுனை பாண ரொக்கல்” திருச்சிற். 400.

¹மு. வாகைத்திணைத்துறைகளுள், ‘பெரும்பகை தாங்கும் வேல்’
என்பதற்கு மேற்கோள்; தோல். புறத்திணை. சூ. 17, இளம்; ஷ. ஷ.
ஷ. 21, ந.

2“இறுதி பயப்பினு மெஞ்சா திறைவற், குறுதி பயப்பதாந் தூது”
என்னும் (690) குறளின்படி தம்முடைய அரசனது மேம்பாட்டைவேற்று
வேந்தனிடத்து ஓளவையார் இச்செய்யுள்வாயிலாக எடுத்துக்கூறிய
வன்மை மிகவும் பாராட்டற்பாலது.

உகஉ

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

இ - ள்.—இவைதாம், பீலி அணியப்பட்டு மாலையைச் சூட்டப்பட்டு
உடலிடம் திரண்ட வலிய காம்பை அழகுபடச் செய்யப்பட்டு நெய்யிடப்
பட்டுக் காவலையுடைய அகன்ற கோயிலிடத்தன; அவைதாம், பகை
வரைக் குத்துதலாற் கங்கும் துனியும் முரிந்து கொல்லனது 1பணிக்களரி
யாகிய குறிய கொட்டிலிடத்தனவாயின எந்நாளும்; செல்வமுண்டாயின்
உணவுகொடுத்து இல்லையாயின் உள்ளதனைப் பலரோடுகூடவுண்ணும்
வறியோருடைய சுற்றத்திற்குத் தலைவனாகிய தலைமையையுடைய எம்
வேந்தனுடைய கூரிய துனியையுடைய வேல்.—எ - று.

பீலியணிந்தென்பதுமுதலாகிய வினையெச்சம் நான்கும் வியனகர
வொன்னும் குறிப்புவினையோடு முடிந்தன; இவற்றைச் செயவெனெச்ச
மாகத் திரிப்பினும் அமையும்.

‘சிறைத்து.....குற்றில’ என்பது, 2பழித்ததுபோலப் புகழ்ந்து
கூறப்பட்டது.

இவை வியனகர; வைத்துதிவேலாகிய அவை கொற்றுறைக்குற்றி
லிடத்தனவெனக் கூட்டுக.

வினைக்குறிப்பாகவின், ஆக்கம் கொடுக்கப்பட்டது.

இது, கொடைச்சிறப்பும் வென்றிச்சிறப்பும் கூறியவாறு. (கூடு)

¹பணிக்களரி - வேலைசெய்யுங் கொட்டில்.

²தண்டி. சூ. 64.

(கூகா) அலர்பூர் தும்பை யம்பகட்டு மார்பிற்
நிரண்மிநீடு தடக்கை யென்னை யினையோற்
கிரண்டெழுந் தனவாற் பகையே யொன்றே
பூப்போ லுண்கண் பசந்துதோ னுணுகி
5 நோக்கிய மகளிர்ப் பிணித்தன் றொன்றே.
விழுவின் றுயினும் படுபதம் பிழையாது
மையூன் மொசித்த வெரக்கலொடு துறைநீர்க்

1. அம்பகட்டு மார்பு: புறநா. அஅ: 4.

7. மொசித்தல் - உண்டல்; “மொய்கொண் மாக்கண் மொசிக்க
ஆண் சாந்தன்” (மணி. கக: 136); “மொசிவா யுழுவை” பெருங். உ.
17: 24.

புறநாணாய் மூலமும் உரையும்.

உகா

கைமான் கொள்ளு மோவென

உறையுண் முனியுமவன் செல்லு முரே.

நீனை - அது; துறை - இயன்மொழி.

அவன்மகன்போதுட்டெழினியை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—மலர்ந்த பூவையுடைய தும்பைக்கண்ணியை அணிந்த அழகிய வலியமார்பினையும் திரண்டு நீண்ட பெரிய கையினையுடைய என் இறைவன்மகன் இனையோனுக்குப் பகை இரண்டிதோன்றின; அவற்றுள், பூப்போலும் வடிவினையுடைய மையுண்டகண்கள் பசுப்பத் தோள் மெலியத் தன்னைப் பார்த்த மகளிரை நெஞ்சு பிணித்ததனால் அவர்துணி கூருதலின் உள்ளதாயது ஒருபகை; அவன் எடுத்துவிட்டுச்சென்றிருக்கும் உணர், விழாவில்லையாயிலும், உண்டாக்கப்படும் உணவு யாவார்க்கும் தப்பாமற் செம்மறியாட்டுத் தசையைத் தின்ற சுற்றத்துடனே யாறுங்குளனு முதலாகியவற்றின் துறைநீரை அவன்யானை முகந்துண்ணுமெனக் கருதி அவ்விடத்தறைதலை வெறுக்கும்; அவ்வெறுத்ததனால் உளதாயது ஒரு பகை; ஆகப் பகை இரண்டு.—எ - று.

பசந்து துணுகி என்னும் செய்தெனெச்சங்களைச் செயவெனெச்ச மாக்கி, அவற்றைப் பிணித்தன்றென்னும் வினையோடு முடிக்க.

ஒகாரம்: அசைநிலை.

இதனால், அவன் இன்பச்சிறப்பும் வென்றிச்சிறப்பும் கூறிய வாறு. (கக)

9. 'முனிதல் - வெறுத்தல்; அஃது அருளும் சினமுமின்றி இடை நிகர்த்தாதல்; 'வாழ்க்கை முனிந்தான்' எ - ம், 'உறையுண் முனியுமவன் செல்லு முரே' எ - ம் சொல்லுபவாதலின்' தோல். மெய்ப்பாடு. கு. 12, பேர்.

7 - 9. புறநா. கடு: 9 - 10, கக: 6, உக: 2.

(கௌ) போர்க்குரைஇப் புகன்றுகழித்தவாள்
 உடன்றவர்காப்புடை மதிலழித்தலின்
 ஊனுற மூழ்கி யுருவிழந் தனவே
 வேலே, குறும்படைந்த வரண்கடந்தவர்
 5 நறுங்கள்ளி னுடுரைத்தலிற்
 சுரைதழீஇய விருங்காழொடு
 உகச புறநாணுறு மூலமும் உரையும்.

மடைகலங்கி நிலைதிரிந்தனவே
 களிநே, எழுஉத்தாங்கிய கதவுமலைத்தவர்
 *குழுஉக்களிற்றுக் குறும்புடைத்தலிற்
 10 பருஉப்பிணிய தொடிகழிந்தனவே
 மாவே, பார்தொருங்கு மலைந்தமறவர்
 பொலம்பைந்தார் கெடப்பரிதலிற்
 களனுழந் தசைஇய மறுக்குளம் பினவே
 ஆவன்றானும், நிலந்திரைக்குங் கடற்றூணைப்
 15 பொலந்தும்பைக் கழற்பாண்டிற்
 கணைபொருத துளைத்தோலன்னே
 ஆயிடை, உடன்றோ ருய்தல் பாவது தடந்தாட்
 பிணிக்கதிர் நெல்லின் செம்மன் மூதூர்
 துமக்குரித் தாகல் வேண்டிற் சென்றவற்

4 - 7. “மடையமை திண்கரை மாக்காழ்வேல்”, “மாக்காழ் நெடுவேல்” (அகநா. ககக, ஈகக); “காழ்மண் டெஃகம்” மதுரை. 739; மலைபடு. 129.

8 - 9. புறநா. க : 9-11, ச : 10 - 11.

முகரஉகரவீற்றுச்சொற்கள் நீண்டு உகரம் பெறுதற்கு மேற்கோள்; தோல். உயர்மயங்கு. சூ.59, ந; இ - வி. சூ. 95, உரை.

8 - 10. “கடிமதிற் கதவம் பாய்தலிற் றொடிபிளந்து, நுதிமுகம் மழுகிய மண்ணை வெண்கோட்டுச், சிறுகண் யானை”, “பெருங்கதவு பொருத யானை மருப்பின், இரும்புசெய் தொடியி னேர வாகி”, “அடுகளம் பாய்ந்த தொடிசைத் தமருப்பிற், பிடிமிடை களிற்றிற் றோன்றும்” அகநா. உச : 11 - 3, உச : 6 - 7. கக : 12 - 3.

11 - 3. புறநா. கூ : 5 - 7.

14. “நிலந்திரைத்தானை” (சிலப். உச : 187); “நிலந்திரைப் பன்ன தானையோய் நினக்கே” பதிற்.

15. புறத்திணைமலை பொன்னாற் செய்யப்படல்: புறநா. உஉ : 20.

16. புறநா. ச : 5.

17. “கடுத்தே றுறுகினை மொசுந்தன தஞ்சம், செழுங்கடு கிளைத்த விளந்துணை மகாரின், அலந்தனர் பெருமநின் னுடற்றி யோரே” பதிற். எக : 6 - 8.

18 - 20. புறநா. இக : 6 - 7.

பி - மி. *சூருஉக்களிற்றுக்.

ஒல்வா னல்லன் வெல்போ ரானெனச்
சொல்லவுந் தேறீ ராயின் மெல்லிபந்
கழற்கனி வகுத்த னுணைச்சில் லோதிக்
குறுந்தொடி மகளிர் தோள்விடல்

25 இறும்பூ தன்றஃ தறிந்தா மினே.

தீணையும் துறையும் அவை.

அத்யமான் நெடுமானஞ்சியை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—போரைச்செய்தற்குப் புடைபெயர்ந்து உலாவி விரும்பி உறைகழித்த வாண்கள்தாம், பகைத்தவரது காவலையுடைய அரணையழித்த லால் அவர்தசையின்கண்ணே உறக்குளித்துக் கதுவாய்போய் வடி விழந்தன; அவன் வேல்கள்தாம், குறும்பர்சேர்ந்த அரண்களை வென்று அப்பகைவரது நறிய மதுவையுடைய நாட்டையழித்தலாற் சுரையோடுபொருந்திய கரிய காம்புடனே ஆணிகலங்கி நிலைகெட்டன; அவன்களிறுதாம், கணையமரத்தால் தடுக்கப்பட்ட கதவைப்பொருது அப்பகைவரது திரண்ட களிற்றையுடைய அரணையழித்தலாற் பரிய பிணித்தலையுடையவாகிய கிம்புரிகள் கழன்றன; அவன்குதிரைதாம், பார்துவந்து ஒக்கப்பொருத வீரரது பொன்னாற் செய்யப்பட்ட பசிய மாலையையுடைய மார்பு உருவழிய ஒதிதலாற் போர்க்களத் தின்கட்பொருது வருந்திய குருதியான் மறுப்பட்ட குளம்பை யுடையவாயின; அவன்தானும், நிலவகலத்தைத் தன்னுள்ளே

யுடக்கும் கடல்போன்ற பட்டையுடனே பொன்னுணியின்ற தம்பைக் கண்ணியையுடைய, கழல்வாடிவாகவும் கிண்ணிவாடிவாகவும் செய்து செறிக்கப்பட்டு அம்புபுடிதலால் துளைபட்ட பரிசையையுடையன்; அவ்விடத்து அவனால் வெஞ்ஞப்பட்டோர் பிழைத்தல் எங்கேயுள்ளது? ²பெரியதாளினையும் ஒன்றோடொன்று தெற்றிக்கிடக்கின்ற கதிரினையு முடைத்தாகிய நெல்லினையுடைய தலைமைபொருந்திய பழையவூர் நுங்கட்கு உரித்தாக வேண்விராயிற் போய் அவனுக்குத் திறைகொடுத்தல் வேண்டும்; கொடராயின், அதற்கு உடம்படுவானல்லன் வெல்லும் பூசலையுடையானென்று யான்சொல்லவும் தெளியீராயின், நமக்கு, மெல்லிய தன்மையையும் கழன்மணியினது கணியால் கூறுபடுத்துச்

¹கதுவாய்போய் - வடுமிக்கு (பெருங். க. 35 : 166, குறிப்புரை); “அரக்கன் கதுவாய்த் தலைகள்பத் தலறியிடக் கண்டான்”, “கதுவாய்த் தலையிற் புலிநீகொள்ளக் கண்டாலடியார். கவலாரோ” தேவாரம்.

³தடவென்பதற்கு வளைவெனப் பொருள்கொண்டு, கதிர்க்கனத்தாலே வளைந்த தாளெனலுமாம்; “முடந்தைநெல்” பதிற். உசு : 3, கூஉ : 13.

உகசு புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

சுருட்டப்பட்ட இனமாகிய சிலவாகிய பனிச்சையையும் குறிய வளையையு முடைய உரிமைமகளிரது. தோளைப் பிரிந்துறைதல் வியப்பன்று; அதனை யறிந்து போர்செய்ம்மின்.—எ - று.

அறிந்தாடுமினென்ற கருத்து, அறியிற் போர்செய்தல் அறிதென்ப தாம். குறும்பு - சிற்றாண்.

- (௬௮) முனைத்தெவ்வர் முரணவியப்
பொரக்குறுகிய நுதிமருப்பினின்
இனக்களிறு செலக்கண்டவர்
மதிர்கதவ மெழுச்செல்லவும்
5 பிணனமுங்கக் களனுழக்கிச்
செலவசைய மறுக்குளம்பினின்
இனநன்மாச் செலக்கண்டவர்
கவைமுள்ளிற் புழையடைப்பவும்
மார்புறச் சேர்ந்தொல்காத்
10 தோல்செறிப்பினின் வேல்கண்டவர்
தோல்கழியொடு பிடிசெறிப்பவும்
வாள்வாய்த்த வடுப்பரந்தரின்
மறமைந்தர் மைந்துகண்டவர்
புண்படுகுருதி யம்பொடுக்கவும்
15 நீயே, ஐயவி புகைப்பவுந் தாங்கா தொய்யென

உறுமுறை மரபிற் புறநின் றுய்க்கும்
 கூற்றத் தனையை யாகலிற் போற்றார்
 இரங்க விளிவது கொல்லோ வரம்பணைந்

5 - 7. புறநா. சுள : 11 - 3; “எறிபிண மிடறிய செம்மறுக்
 குளம்பிற், பரியுடை நன்மா” பதீற். சுடு : 1 - 2.

11. “கழிப்பிணிக் கறைத்தோல்” அகநா. உச : 14, சுள : 13.

15. புறநா. உகச : 2.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

உகள

திறங்குகதி ரலம்வரு கழனிப்

20 பெரும்புனற் படப்பையவ ரகன்றலை நாடே.

தீணை - வாகை; துறை - அரசவாகை; தீணை - வஞ்சியும், துறை
 கொற்றவள்ளையுமாம்.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—போர்முனைக்கட் பகைவாது மாறுபாடு அடங்கப்பொருத
 வால் தேய்ந்து குறைந்த துணையுடைத்தாகிய கோட்டையுடைய நினது
 இனமாகிய யானை போகக்கண்ட பகைவர் தமது மதில்வாயிற் கதவாக்
 களும் கணையமரங்களும் புதியனவாக இடிதற்குப் பழையன போக்கவும்,
 பட்டோரது பிணம் உருவழியப் போர்க்களத்தை உழக்கிச்செல்லுதலால்
 வருந்திய குருதிக்கறைபொருந்திய குளம்பையுடைய நினது இனமாகிய
 நல்ல குதிரை போகக்கண்ட அப்பகைவர்தாம் கவைத்தவேலமுள்ளாற்

காட்டுவாயில்களை அடைப்பவும், நிற்பகைவரது மார்பின்கண் எறிந்த
வழி ஆண்டுத்தைத்து நில்லாது உருவிப்போன ¹உறையின்கட் செறித்த
லில்லாத நின்வேலைக்கண்ட பகைவர் தமது கிடுகைக் காம்புடனே
கைநீட்டுச் செறிக்கவும், வாள்வாய்க்கத் தைத்த வடுப்பாந்த நின்
னுடையமறத்தையுடைய வீராது வலியைக்கண்ட அப்பகைவர் புண்பட்ட
குருதியையுடைய அம்பைத் தூணியகத்து அடக்கிக் கொள்ளவும், நீதான்
²வெண்சிறுகடுகைக் காவலாகப் புகைப்பவும் தரியாது விரைய வந்து
பொருந்துதன் முறைமையையுடைய இயல்பிற் புறத்தேநின்று உயிரைக்
கொடுபோதும் கூற்றத்தையொப்பை; ஆதலாற் பகைவாரங்கக் கெடுவது
கொல்லோ! ³வரம்பைச்சேர்ந்து வளையும் நெற்கதிர் சுழலும் கழனியொடு
மிக்க நீர்ப்பக்கத்தையுடைய அவரது அகன்ற இடத்தையுடைய நாடு.—
எ - று.

செல்லவுமென்பது முதலாய செயவெனெச்சங்கள் கூற்றத்தினையை
யென்னும் வினைக்குறிப்பொடு முடிந்தன.

நீ கூற்றத்தினையாகவிற் போற்றார்நாடு அவாரங்க விளிவது
கொல்லெனக்கூட்டுக.

கொல்லும் ஓவும் அசைநிலை.

(கஅ).

19. புறநா. சக : 5; “இறங்குகதிர்க் கழனியும்” சிலப். கச : 2.

1“உறைகழிப் பறியா வேலோ னாரே” புறநா. கூக : 7.

2“ஐயவி சிந்தி நறைபுகைத் தாய்மலர்தூஉய்... . . யாக்காப்ப”

பு - வெ. 79.

3“அங்க ணகல்வய லார்பெயற் கலித்த, வண்டோட்டு நெல்லின்

வருகதிர் வணங்க” நெடுநல். 21 - 2.

- (கக) அமரர்ப் *பேணியு மாவுதி யருத்தியும்
அரும்பெறன் மரபிற் கரும்பிலட் டந்தும்
நீரக விருக்கை யாழி சூட்டிய
தொன்னிலை மரபினின் முன்னோர் போல
5 ஈகையங் கழற்கா லீரும்பனம் புடையற்
பூவார் காவிற் புனிற்றுப்புலா னெடுவேல்
எழுபொறி நாட்டத் தெழாஅத் தாயம்
வழுவின நெய்தியு மமையாய் செருவேட்
டிமிழ்குரன் முரசி னெழுவரொடு முரணிச்
10 சென்றமர் கடந்துநின் னுற்ற ரோற்றிய
அன்றும் பாடுநர்க் கரியை யின்றும்
பரணன் பாடினன் மற்றொன் மற்றுநீ
முரண்மிகு கோவலூர் னூறின்
அரண்டு திகிரி யேந்திய தோளே.

நீணையும் துறையும் அவை.

அவன் கோவலூரெறிந்தானே அவர் பாடியது.

இ - ள்.—தேவர்களைப் போற்றி வழிபட்டும் அவர்களுக்கு வேள்விக்

கண் ஆவுதியை அருந்துவித்தும் பெறுதற்கரிய முறைமையையுடைய

1. மு. பட்டின. 200; ஞானமீர்தம். கள.

பேணென்னும் உரிச்சொல் பெட்பின்பொருளில் வருதற்கு மேற
கோள்; நோல். உரி. கு. 42, தேய்வகீ; சே; ஷ. ஷ. 40, ந;
இ. வி. கு. 281, உரை.

2. இவன் முன்னோர் விண்ணுலகத்திலிருந்து இவ்வுலகத்திற்குக்
கரும்பைக்கொண்டு வந்தனமென்பது, புறநா. நகஉ : 19 - 21-ஆம் அடி
களாலும் அறியப்படும்.

5. சகை - பொன்; புறநா. நகந : 3 ; “மாயிரும் புடையன் மாக்
கழல் புனைந்து”, “இரும்பனம் புடைய லீகை வான்கழல்”, “இரும்பனம்
புடையலொடு வான்கழல் சிவப்ப”, “புடையலன் கழற்கால்”. (பதிற். நள:
8, சஉ: 1, நள : 2, அ0 : 7); “புடையலன்கழற்கால்” அகநா. உகந : 13.

7. எழுபொறி.- ஏழிலாஞ்சனை; இவை ஏழரசர்க்குரியன; இது,
“கேழன் மேழிகலை யாணி வீணைசிலை கெண்டை யென்றினைய பல்கொடி”
(சுலங்க. கடவுள். 18) என்பதனாலும் ஒருவாறு விளங்குகின்றது.

டி - மீ. *பேணியாகுதி.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

உகசு

கரும்பை விண்ணுலகத்தினின்றும் இவ்வுலகத்தின்கட் கொடுவந்ததந்தும்
கடலுக்குட்பட்ட நிலத்தின்கண்ணே சக்கரத்தை ஈடாத்திய பழைய
நிலைமைபொருந்திய முறைமையையுடைய சிங்குடிப் பழையோரை
யொப்பப் பொன்னுற் செய்யப்பட்ட வீரக்கழல் புனைந்த காவியையும்,

பெரிய பணத்தோடாகிய தாரிணையும் பூநிறைந்த காலிணையும் நாடோறும் புதிய சரம்புலராத புலாலையுடைய நெடிய வேலிணையுமுடைய ஏழிலாஞ் சீனையும் நாடுதலையுடைய ஒருநாளும் நீங்காத அரசவுரிமையைத் தப்பின் ருகப்பெற்றும் அமையாயாய்ப் போரைவிரும்பி ஒலிக்கும் ஓசைபொருந் திய முரசினையுடைய ஏழாசரோடு பகைத்து மேற்சென்று போரின்சண் வென்று நின்வலியைத்தோற்றுவித்த அற்றைநாளும் பாடுவார்க்குப் பாட அரியை; இற்றைநாளும் பரணன்பாடினன், நீ மாறுபாடி மிக்க கோவ லாரை அழித்துவென்று பிறவும் அரண்களை அழிக்கின்ற ஆழியைத் தாங்கிய நினதுதேவீன.—எ - று.

இன்றும் பரணன்பாடினனென்றது, ¹ அவனும் தன்பெருமையாற் பாடினான்; பிறரால் பாடப்படுதலரிதென்றதாம்.

நின் ஆற்றல் தோற்றிய அன்றும் பாடுவார்க்கு அரியை; திகிரியேந்திய தேவீன இன்றும் பரணன் பாடினனெனக் கூட்டுக.

கழற்காலையும் புடையலையும் காவையும் வேலைபழுடைய நின்முன் னோர் போலத் தாயமெய்தியும் அமையாயென மாறிக்கூட்டுக.

நாடுதல் - ஆய்தல்.

‘மூவொடு முரணி’ என்றும், ‘முரணிதிகிரி’ என்றும் பாடம்.

கொல்: ஐயம். மன்: அசைநிலை.

பூவார் கா - வானோர் இவன் முன்னோர்க்கு வரங்கொடுத்தற்கு வந்திருந்ததொரு கா.

இவனுக்குப் பணத்தார்கூறியது, *சோமாதற்கு உறவாதலின்.

எழுபொறிநாட்டமென்பதற்கு ஏழாசர்காடுங்கூடி ஒருநாடாய் அவ் வேழாசர் பொறியும் கூடிய பொறியோடு கூடிநின்று நன்மையும் தீமையும் ஆராய்தலெனினுமமையும்.

(கக)

1இங்கே பாணரைப் பாராட்டிக் கூறியதுபோல, புறநா. நிக : 11-3-ஆம் அடிகளிற் கபிலரைப் பாராட்டிக் கூறியிருத்தல் இங்கே கருதற்பாலது.

பு - ம். * உதயவேந்தாதவின்.

220 புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

(க00) கையது வேலே காலன புனைகழல்
மெய்யது வியரே மிடற்றது பசம்புண்
வட்கர் போகிய வளரிளம் போந்தை
உச்சிக் கொண்ட வூசி வெண்டோடு

5 வெட்சி மாமலர் வேங்கையொடு விரைஇச்
சுரியிரும் பித்தை பொலியச் சூடி
வரிவயம் பெருநத வயக்களிது போல
இன்னு மாறாது சினனே யன்னே

1. கழல்: "ஆடவர் கொடைவீ ரத்தா லணிவது கழலென் றுமே" துடாமணி. எ : 26.

காலன புனைகழல்: "வில்லோன் காலன கழலே" துறுந். எ.

2. மிக்க கோபமுற்றோர்க்கு உடம்பில்லோர்வை தோன்றுதல் இயல்பு: "வெயர்பொடிப்பச் சினங்கடைஇ" (பு - வெ. 139.) உடம்பு முழுதும் புண்படப் போர்செய்தல் வீரர்க்கு இயல்பாதலின், இவனுக்கு

மிடற்றுப்புண் கூறப்பட்டது; (புறநா. ௧௮௦ : 5 - 6); “விழுப்புண் படாதநா னெல்லாம் வழுக்கினுள், வைக்குந்தன் னுளை யெடுத்து” (தறள், 776); “சீறுஞ் செருவிற் றிருமார்பிற் றெண்ணுறும், ஆறும் படுதழும்பி னாகத்தோன்” (குலோத்துங்கசோழனுலா) என்பவற்றிலும் இங்ஙனக் கூறப்பட்டிருத்தல் காண்க.

3 - 4. “வட்கர் போகிய வான் பனங் தோட்டுடன், புட்கைச் சேனை பொலியச் சூட்டி...வஞ்சிசூடுதும்” சிலப். ௨௫ : 146 - 9.

6. மு. பொருந. 160. 5 - 6.. புறநா. ௨௬௫ : 2 - 4.

7 - 8. “கதழ் வாய் வேழம், இருங்கேழ் வயப்புலி வெரீஇ யயலது, கருங்கால் வேங்கை யூறுபட மறவிப், பெருஞ்சினத் தணியுங் குன்ற நாட”, “வயக்களிற் று பொருத வான்வரி வேங்கை, கன்முனைச் சிலம்பிற் குழும்” (நற். ௨௧௭ : 2 - 5, ௨௫௫); “கொடுவரி தாக்கி வென்ற வருத்தமொடு, கொடுவரை மருங்கிற் றுஞ்சம் யானை” (கலி. ௪௬ : 1 - 2); “புலியொடு பொருது சினஞ்சிறந்து வலியோ, நிரவுக்களி றொதுங்கிய மருங்கு”, “சூயவரி விரும்போத்துப் பொருத புண்கூர், துயங்குபிடி தழீஇய மதனழி யானை” (அகநா. ௨௬௧, ௩௬௮); “குருஉப்புலி பொருத புண்கூர் யானை” (மலைபடு. 517); சிலப். ௨௫ : 29.

‘வரிவயம் பொருத.....சினனை : என்பதனுள் அலைபற்றிச் சினம் பிறத்தது; என்னை? புலியான் அலைக்கப்பட்ட யானை பொருது போந்தும் அவ்வலைப்புண்டலை நினைந்து சினங்கொள்ளாநின்றதென்றமையின்’ (தொல். மெய்ப். கு. 10, பேர்); இ - வி. கு. 578, மேற்.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

௨௨௧

உயந்தன ரல்லரின னுடற்றி யோரே

10 செறுவர் நோக்கிய கண்டன்

சிறுவனை நோக்கியுஞ் சிவப்பா இவ்வ.

* தீனையும் துறையும் அவை.

அநியமான்தவமகன்பிறந்தவனைக் கண்டானை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—கையின்கண்ணது வேலே; காலின்கண்ண அணிந்த வீரக் கழல்; உடம்பின்கண்ணது வேர்ப்பு; மிடற்றின்கண்ணது ஈரம்புலராத பசிய புண்; பகைவர் தொலைதற்கு ஏதுவாகிய வளரும் இளைய பனையினது உச்சிக்கண்ணே வாங்கிக் கொள்ளப்பட்ட ஊசித்தன்மையைப்பொருந்திய வெளியதோட்டையும் வெட்சியினது பெரிய மலரையும் வேங்கைப் பூவுடனே விரவிச் சுருண்ட கரியமயிர் பொலிவுபெறச்சூடிப் புலியொடு பொருத வலிய யானையைப்போப்ப இன்னமும் நீங்காது, சினம்; ஆதலால், ஐயோ ! பிழைத்தாரல்லர், இவனைச்சினப்பித்தவர்கள்; பகைவரை வெருண்டு பார்த்தகண் தன்னுடைய புதல்வனைப்பார்த்தும் சிவப்பமையா வாயின.—எ - று.

காலனபுனை கழலென்பது, வீரத்திற்கும் வென்றிக்கும் கட்டின; போர்தோறும் வென்றுகட்டினவெனவுமாம்.

உம்மை; சிறப்பு.

தோட்டையும் மலரையும் வேங்கையொடு விரைஇச் சூடிச்செறுவர் நோக்கிய கண் சிறுவனைநோக்கியும் சிவப்பானா; ஆதலால், அன்னே ! இவனுடற்றியோர் உய்த்தனரல்லரெனக்கூட்டி வீனைமுடிவுசெய்க.

வட்காரென்பது, வட்கரெனக்குறுகிநின்றது; வட்கர் - குற்ற மெனினும் அமையும். (க00)

10. புதல்வன் பிறந்தவுடன் அவன் முகத்தைத் தந்தை பார்த்து மகிழ்வேண்டுமென்பது தருமதூல் விதி; இதனை, 'சிறப்பாவன பிறந்த புதல்வன் முகக்காண்டலும்' (தொல். கற்பு. சூ. 10, ந.); "மாமுனிதன் னொடு மன்னர் மன்னவ, னேழுறப் புனல்படஇ வித்தொ டின்பொருள், தாமுற வழங்கிவெண் சங்க மார்ப்புறக், கோமகார் திருமுகங் குறுகி நோக்கினான்" (கம்ப. திருவாவதார. 112) என்பவற்றாலும் அறிக.

பி - ம். * திணை - வாகை; துறை - அரசவாகை.

உஉஉ

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

(க0க) ஒருநாட் செல்லல் மிருநாட் செல்லலம்

பலநாள் பயின்று பலரொடு செல்லினும்

தலைநாட் போன்ற விருப்பினன்மாதோ

அணிபு னாணிந்த யானை யியறேர்

5 அதியமான், பரிசில் பெறா உங் காலம்

நீட்டினு நீட்டா தாயினும் யானைதன்

கோட்டிடை வைத்த கவளம் போலக்

கையகத் ததுவது பொய்யா காதே

அருந்தே மாந்த நெஞ்சம்!

10 வருந்த வேண்டா † வாழ்கவன் றுளே.

1 - 2. “பன்னா னிற்பினுஞ் சேர்ந்தளிர் செலினும்” (மலைபடு. 452); “ஒருநாள் வாரல னிருநாள் வாரலன், பன்னாள்வந்து” துறுந். ககச : 1 - 2.

1 - 3. புறநா. ௫௮ : 28 - ஆம் அடிக்குறிப்பும், “தலைநா ளன்ன பேணலன்” (நற். ௩௨௨), “பெருவாறா யடுக்கத்துக் கிழவ னென்றும், அன்றை யன்ன டட்பினன்” (துறுந். ௩௮௫), “தண்டாக் காதலுந் தலை நாட் போன்மே” (அகநா. ௩௩௨), “அன்றை யன்ன விருப்பொடு” (குறிஞ்சி. 238), “தலைநா ளன்ன புகலொடு வழிசிறந்து, பலநாள் நிற்பினும்” (மலைபடு. 565 - 6); “பன்னாளுஞ் சென்றக்காற் பண்பிலார் தம்முழை, யென்னாநும் வேண்டிப் வென்றிகழ்ப - வென்னாநும், வேண்டினு நன்றுமற் றென்று விழுமியோர், காண்டொறுஞ் செய்வார் சிறப்பு” (நாலடி. 159), “தலைநாள் விழைவொடு” (வி. பா. குருஞ்சுல. 79). என்பனவும் ஈண்டு அறியற்பாலன.

4. அணிபூ ணணிந்த யாலை : புறநா. கடுக : 3 - 4, கடுக : 2.

6 - 7. “தேம்படு கவுள சிறுகண் யாலை, ஒங்குநிலைக் கரும்பொடு கதிர்மிடைந் தியாத்த, வயல்விளை யின்குள குண்ணாது ததறுடைத், தயினுளை மருப்பிற்றற் கையிடைக் கொண்டென” முல்லைப். 31 - 4.

9. ஏமாந்த - ஆசைப்பட்ட; (புறநா. ககஅ : 8; பொருந். 98); “இரப்போர்க் காணு தேமாந் திருப்ப” மணி. கச : 50.

10. தாள்வாழ்கவென்றல் மரபு; புறநா. எ0 : 19, க0க : 12, ககச : 15.

பி - ம். * தலைநாள் விருப்பினன்னபேணலன். † வாழ்கவ வண்ணோ.

நீனை - பாடாண்டினை; துறை - பரிசில்கடாநிலை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—யாம் ஒருநாட்செல்லேம்; இரண்டொட்செல்லேம்; பல
நாளும் பயின்று பலரோடுகூடச்செல்லினும் முதற்சென்றநாள்போன்ற
விருப்பத்தையுடையன், அணிகலம் அணிந்த யானையையும் இயன்ற
தேரையுமுடைய அதியமான்; பரிசில்பெறுங்காலே நீட்டிப்பினும் நீட்டியா
தொழியினும், யானை தனது கொம்பினிடையே வைக்கப்பட்ட கவளம்
போல நமது கையகத்தது, அப்பரிசில்; அது தப்பாது; உண்ண ஆசைப்
பட்ட நெஞ்சே! நீ பரிசிற்கு வருந்தவேண்டா; அவன் தான்
வாழ்வதாக.—எ - று.

அதியமான்விருப்பினனென முன்னே கூட்டுக.

கோட்டிடைவைத்த கவளம்போலவென்றதற்கு யானைவாயிற்
கொண்டு துகரும் அளவும் கோட்டிடைவைத்த கவளம் போலப் பரிசில்
கையகத்தது வென்க; அன்றிக் களிறுகோட்டிடைவைத்த கவளத்தைச்
சிறிது தாழ்த்ததாயினும் அஃது அதற்குத் தப்பாதவாறுபோலப் பரிசில்
சிறிது தாழ்ப்பினும் நமக்குத் தருதல் தப்பாதென்பதாக்கி உரைப்பினும்
அமையும்.

தானை முயற்சிபென்பாரும் உளர்.

அருந்தவென்பது, அருந்தெனக் கடைக்குறைக்கப்பட்டது; அருந்
தென முன்னிலையேவாஸாக்கி உரைப்பினும் அமையும். (க0க)

(க02) எருதே யினைய நுகமுண ராவே
சகடம் பண்டம் பெரிதுபெய் தன்றே
அவலிழியினு மிசையேறினும்
அவண தறியுநர் யாரென வுமணர்
5 கீழ்மரத் தியாத்த சேமவச் சன்ன
இசைவிளங்கு கவிகை நெடியோய் திங்கள்

5. “கீழ்மரத் தியாத்த சேமவச்சன்னவென்றும் போலும் உவமப் பொருள் இக்காலத்திற்கு ஆகாதாயிற்று” நோல். செய். சூ. 80, ந.

6. கவிகை: புறநா. இச : 7-ஆம் அடிக்குறிப்பையும், “தேம்பாய் கண்ணித் தேர்வீச கவிகை” (மலைபடு. 399) என்பதன் பொருளையும் பார்க்க.

உஉச புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

நாணிறை மதியத் தனையையிருள்

யாவண தோரின் னிழல்வாழ் வோர்க்கே.

தினை - அது; துறை - இயன்மொழி.

அவன்மகன் பொதுட்டெழினியை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—எருதுகள் இனையதாம் நுகம்பூண்டலை, *யறியா; சகடம்

தான் பண்டம் பெரிதாக இடப்பட்டது; ஆதலால், அது பள்ளத்தே இழியினும் மேட்டிலே ஏறினும் அவ்விடத்துவரும் இடையூறு அறிவார் யார்தானென்று நினைந்து உப்புவாணிகர் அச்சமரத்தின்கண்ணே அடுத்துக் கட்டப்பட்ட சேமவச்சப்போன்ற புகழ்விளங்கிய இடக்கவிந்த கையையுடைய உயர்ந்தோய்! நீ திங்களாகிய நான் நிறைந்தமதியத்தை யொப்பை; ஆதலின், நின் நிழற்கண்வாழுமவர்கட்குத் துன்பமாகிய இருள் எவ்விடத்துள்ளது?—எ - று.

திங்கள் நானிறைமதியத்தனையென்றது, ¹அறிவும் நிறைவும் அருளும் முதலாகிய குணங்களால் அமைந்தாயென்றவாரும்.

சேமவச்சன்னவென்றது, ஏற்றிழிவுடையவழி அச்சமுறிந்துழிச் சேமவச்ச உதவினாற்போல நீ காக்கின்ற காட்டிற்கு ஒரிடையூறு உற்றால் அதன்க்கிக் காத்தற்குரியை யென்பதாம்.

‘எருதே யினைய நுகமுண ராவே, சகடம் பண்டம் பெரிது பெய்தன்றே’ என்பது ²உவமங்கருதாது சகடத்திற்குவரும் ஏதங்குறித்து உமணர் சேமவச்ச யாத்தற்குக் காரணமாய் நின்றது. (க௦௨)

6 - 7. “பன்மீ னுப்பட் டிங்கள் போலப், பூத்த சுற்றமொடு பொலிந்து தோன்றலை” (பதிற். ௧௦); “பன்மீ னடுவட் பான்மதி போல, இன் னகை யாயமோ டிருந்தோற் குறுகி” (சிறுபாண். 219- 20); “பன்மீ னடு வட் டிங்கள் போலவும், பூத்த சுற்றமொடு பொலிந்து” (மதுரை. 769-70); “பூண்மின்னு மார்பன் பொலிந்தாக் கிருந்தான் விசம்பிற், கோண்மின்னு மின்குழ் குளிர்மாமதித் தோற்றமொத்தே” சீவக. 882.

¹மருகு. 98; மதுரை. 769, ந.

2“உவமப் பொருளி னுற்ற துணரும், தெளிமருங் கிலவே திறத்திய லான” (தொல். உவம, கு. 20) என்பதையும், ‘இனி, உவமத்தின் உற்றது உணர்க வென்னுது ‘பொருள்’ என்றதனற் பொருட்கு அடுத்த அடையும் உவம அடைக்கேற்றது உணரப்படாதன களையப்படுமென்பது. அது, “பாசடை நிவந்த கணைக்கா னெய்தல், இனமீ னிருங்கழி யோத மல்கு தொறும், கயழுழ்கு மகளிர் கண்ணின் மாணும்” (குறுநீ. கூ) என்ற வழி, பாசடை நிவந்த, கணைக்காலென நெய்தலாகிய பொருட்குவந்த அடை யிரண்டும் கண்ணெனப்பட்ட உவமத்திற்கு ஏற்ப வாராமையான் அவை தெளிமருங்கிலவென்று களைந்து கொள்க’ என்னும் பேராசிரியர் உரையையும் பார்க்க.

பு - மீ. *மதியா.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

உஉரு

(க௦௩) ஒருதலைப் பதலை தூங்க வொருதலைத்
தூம்பகச் சிறுமுழாத் தூங்கத் தூக்கிக்
கவிழ்ந்த மண்டை மலர்க்குநர் யாரொனச்
சுரன்முத லிருந்த சில்வனே விறலி

5 செல்வை யாயிற் சேனோ னல்லன்

முனைசுட வெழுந்த மங்குன் மாப்புகை

மலைசூழ் மஞ்சின் மழகளி றணியும்

புகைப்புலத் தோனே பல்வே லஞ்சி

பொழுதிடைப் படாஅப் புலரா மண்டை

10 மெழுகுமெல் லடையிற் கொழுநிணம் *பெருப்ப

அலத்தற் காலே யாயினும்

புரத்தல் வல்லன் வாழ்கவன் றாளே.

நீணை - அது ; துறை - விறலியாற்றுப்படை.

அத்யமான் நேடுமானஞ்சியை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—காவினது ஒருதலைக்கண்ணே பதலை தூங்க ஒருதலைக் கண்ணே துணையை அகத்தேயுடைய சிறிய முழாவைத் தூங்கும்பரிசு தூக்கி இடுவோரின்மையின் ¹ஏலாது கவிழ்ந்த என்மண்டையை இட்டு மலர்த்தவல்லார் யாரெனச் சொல்லிச் சுரத்திடத்தேயிருந்த சிலவாகிய

1 - 2. புறநா. ககக : 1, ககூ : 14 - 8; “நரம்பின் தீந்தொடை பழுனிய, வணரமை நல்யாழினையர் பொறுப்பப், பண்ணமை முழவும் பதலையும் பிறவும், கண்ணறுத் தியற்றிய ஊம்பொடு சுருக்கிக், காவிற் றகைத்த துறைகூடு கலப்பையர்” (பதிற். சக : 1 - 5); “திண்வார் விசித்த முழவொ டாகுளி, தண்ணுருக் குற்ற விளங்கடர்ப் பாண்டில், மின்னிரும் பீலி யணிதழைக் கோட்டொடு,.....நொடிதரு பாணிய பதலையும்..... நேர்சீர் சுருக்கிக் காய கலப்பையர்” மலைபடு. 3 - 13.

3. மண்டை - ஒருவகை உண்கலம்; வாணய்; புறநா. கககூ : 2, ககூ : 3, ககக : 2 - 3; “பிழற்பெய் மண்டை” மணி. சு : 92.

4. சிலவளைவிறலி : புறநா. சு : 5, அடிக்.

6. புறநா. சு : 22, உக : 9 - 10, இள : 7.

10. “நல்வாரி யிராஅல் புரையு மெல்லடை” (முதுரை. 624);

“தேனி ருலன தீஞ்சுவை யின்னடை” கீனக. 2674.

9 - 10. புறநா. கககூ : 1 - 3, ககக : 5.

12. புறநா. எஃ : 19, சுஃ : 10. அடிக்.

¹புறநா. ககக : 2 - 3.

பு - ம். *பரிப்ப வறத்தற் காலை.

விளையுடைய விறவி ! நீ அவன்பாற்போவையாயின் அவன் சேம்மைக் கண்ணனல்லன்; முனைப்புலத்தைச் சுடுதலான் எழுந்த இருட்சியை யுடைய கரியபுகை மலையைச்சூழும் முகில்போல இளங்குளிறைச் சூழும் பகைவர்தேயத்திருந்தான், பல வேற்படையையுடைய அதியமான்; ஒரு பொழுதும் ஓயாமல் உண்ணவும் தின்னவும் படுதலான் ஈரம்புலராத மண்டை மெழுகான் இயன்ற மெல்லிய அடைபோலக் கொழுத்தநிணம் மிக உலகம் வறுமையுறுதலையுடைய காலமாயினும் பாதுகாத்தலைவல்லன்; அவன்றான் வாழ்க.—எ - று.

பதிலையென்பது, ஒருதலைமுகமுடையதொரு தோற்கருவி.

பகைப்புலத்தோனென்ற கருத்து: ¹பகைவர்பால் திறைகொண்ட பொருளுடையனாதலின், நீ வேண்டியவெல்லாம் தருதல் அவனுக்கு எளி தென்பதாம்.

உம்மை: சிறப்பு.

சேனோனல்லனென்பதற்குப் பரிசில் நீட்டிப்பானல்லனென்று உரைப்பினும் அமையும். (க௦௩)

¹புறநா. உஉ : 26 - 8.

(க௦௪) போற்றும்பின் மறவீர் சாற்றுகு நம்மை

ஊர்க்குறு மாக்க ளாடக் கலங்கும்

தாட்படு சின்னீர்க் களிறட்டு வீழ்க்கும்

ஈர்ப்புடைக் கராஅத் தன்ன *வென்னை

5 நுண்பல் கரும நினைபா

இலையனென் நிகழிற் பெறலரி தாடே.

நீணை - வாகை; துறை - அரசவாகை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—நீங்கள் பாதுகாமின், மறவீர்! துமக்கு நாங்கள் அறிவிப்பேம்; ஊரின் கண் இளம்புதல்வர் ஆடக் கலங்குகின்ற காலளவான

2. ஊர்க்குதுமாக்கள்: புறநா. கச : 1, அடிக். கலி. அஉ : 9.

4. என்னை: புறநா. எஅ : 2, அடிக்.

3 - 4. “உரவுக்களிறு காக்கு மிடங்க ரொடுங்கி” மலைபடு. 211.

1 - 4. “என்னைமுன் னில்லன்மின் றெவ்வீர் பலரென்னை, முன்னின்று கன்னின் றவர்” குறள், 771.

பு - ம். *வெந்தை.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

உஉஎ

அளவிற்பட்ட நீருள்ளே ¹யானையைக் கொன்றுவீழ்க்கும் இழுத்தலையுடைய முதலையை யொக்கும் என் இறைவனது நண்ணிய பல கருமத்தையும் நினைவாதே அவனை இலையனென்று மதியாநிருப்பின் தங்களுக்கு வென்றிபெறுதல் அரிது.—எ - று.

மறவீர்! துமக்குச் சாற்றுதும்; என்னை இலையனென்று இகழின் வென்றிபெறுதல் அரிது; ஆதலால், நீர் போற்றியினெனக் கூட்டுக.

மீப்புடையென்றோதி, மிகுதியையுடையவென்று உரைப்பினும் அமையும்.

(கபச)

(க௦௫) சேயிழை பெறுகுவை வானுதல் விறலி
தடவுவாய்க் கலித்த மாயிதழ்க் குவளை
வண்டுபடு புதுமலர்த் தண்சிதர் கலாவப்
பெய்யினும் பெய்யா தாயினு மருவி

5 கொள்ளுழு வியன்புலத் துழைகா லாக
மால்புடை நெடுவரைக் கோடுதோ றிழி தரும்
நீரினு மினிய சாயத்
பாரி வேள்பாற் பாடினை செலினே.¹

1. விறலி இழைபெறுதல்: புறநா. கக : 11 - 7, அடிக்.; “செல்லா
யோதில் சில்வளை விறலி, மலர்ந்த வேங்கையின் வயங்கிழை யணிந்து,
மெல்லியன் மகளி ரொழிநலஞ் சிறப்ப” பதிற். ச௦ : 21 - 3.

2. தடவு - தாழியுமாம்; “தாழியுண் மலர்ந்த தண்செக் குவளை”
(பெருங். க. 5 : 87); “தாழிவாய்க் குவளை”, “தாழிவாய் மறைக்குந்
தண்ணென் றடம்பெருந் குவளைக் கண்ணூர்” (சீவக. 833, 2974); “தாழி
வாய்க் குவளையும்” (துளா. நகாச். 9); “தாழிநறுந் குவளையந்தார்த்
தருமன்” வி. பா. வசந்தகால. 18.

6. மால்பு: “கலைகை யற்ற காண்பி நெடுவரை, நிலைபெய் திட்ட
மால்புநெறி யாக” (மலைபடு. 315 - 6); “ஈவினை யாட நறவினை
வோர்ந்தெமர் மால்பியற்றும், வோய்வினை யாடும்வெற்பா” சிற்ப. 133.

6 - 7. “பாரி பறம்பிற் பணிச்சுனைத் தெண்ணீர்” (குறுந். ககசு);
“பாரி தீம்பெரும் பைஞ்சுனை பூத்த, தேங்கமழ் புதுமலர்” அகநா. எஅ.

7 - 8. “வானி நீரினுந் தீந்தண் சாயலன்” (பதிற். அசு); “தன்மலை,
நீரினுஞ் சாய லுடையன்”, “வேனிற் புன்னென் னுந் தை” (கலி. சஉ,
அசு); “புனலஞ் சாயல்.....கன்னன்” மலைபடு. 61 - 4.

¹ழ. புறநா. க௦க : 16 - 8, ககசு, கஉஅ : 5 - 7, க௫அ : 1 - 4, க௬அ :
6 - 7.

விறலியாற்றுப்படைக்கு மேற்கோள்; நோல். புறத்திணை. கு.

௨௨௮ புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

நீனை - பாடாண்டினை; துறை - விறலியாற்றுப்படை.

வேள்பாரியைக் கபிலர் பாடியது.

இ - ள்.—சிவந்த அணியைப்பெறுகுவை, ஒளிதங்கிய துதலினை யுடைய விறலி ! பெரிய இடத்தையுடைய ¹சுனையின்கண் தழைத்த கரிய இதழையுடைய நீலத்தினது வண்டிமொய்க்கும் புதியமலரின்கட் குளிரந்த துளி கலக்க மழைபெய்யினும் பெய்யாதொழியினும் அருவி கொள்ளிற்கு உழுத பரந்தநிலத்திடை நீரோடுகாலாக ஓடக் ²கண்ணேணியையுடைய நெடியமலையினது சிகரந்தோறும் இழிதரும் நீரினும் மிக இனிய மென்மைபையுடைய வேள் ³பாரிபக்கலே நீ பாடிச்செல்லின்.—எ - று.

விறலி ! பாரிவேள்பாற் பாடினை செலின், சேயிழை பெறுகுவை யெனக் கூட்டிக.

அவன்மலையாதலால், எக்காலமும் அருவி கோடுதோறிழிதருமெனப் பட்டது.

புதுமலர்த் தண்சிதர் கலாவப்பெய்யினும் பெய்யாதாயினும் உழை காலாகக் கோடுதோறிழிதரும் அருவிநீரினும் இனியவென இயையும்.

எனவே அவன் குணங்கள் தோன்றிநின்றன. (கடு)

¹புறநா. ககசு : 1, அடிக்.

²கண்ணேணி - கணுக்களிலேயே அடிவைத்து ஏறிச் செல்லும்படி அமைத்துள்ள மூங்கில்.

³பாரியின்பெருமையை, “கொடுக்கிலாதானைப் பாரியே யென்று கூறினும்கொடுப்பாரிலை” (தே. சுந்தர.), “கனியானை செம்பொன், றரும் பாரி” (தஞ்சை. 37), “பன்னாசு மாமணி பாவலர்க் கீந்திடும் பாரி” (கரவைவேலன் கோவை, 113) என்பவற்றாலும் உணர்க.

(க0கா) நல்லவுந் தீயவு மல்ல குவியினர்ப்
புல்லிலை யெருக்க மாயினு முடையவை
கடவுள் *பேணே மென்னா வாங்கு
மடவர் மெல்லியர் செல்லினும்

5 கடவன் பாரி கைவண் மையே.

திணை - அது; துறை - இயன்மொழி.

அவனை அவர் பாடியது.

2. “புல்லெருக்கம் கண்ணி” (தொல். கிளவி. கு. 56, செ. “தல்லேம்”); “துன்னியஞ் ரினும்விரைசார்ந் தறியாத புல்லெருக்குஞ் சூழிக் கொண்டாய்” வாட்போக்கிக்கலம்பகம், 99.

பி - ம். *வேண்டே மென்னா.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

225

இ - ள்.—நல்லனவென்றும் தீயனவென்றும் சொல்லப்படுவன குடும் பூராதலால் அவை இரண்டினும்வைத்து எண்ணப்படாத குவிந்த பூங்கொத்தினையும் புல்லிய இலையையுமுடைய எருக்கம்பூவாயினும் ஒருவ

னுடையனவற்றைத் தெய்வங்கள் விரும்பேமென்னு; அதுபோல, யாதும் அறிவில்லாதாரும் புல்லிய குணங்களையுடையாரும் செல்லினும் பாரி கைவண்மை செய்தலைக் கடப்பாடாகவுடையன்.—எ - று.

‘சுவியினர்ப் புல்லிலை யெருக்கம்’ என்றது, முதற்கேற்ற அடையடுத்த ஆகுபெயர்.

உம்மை: இழிவுசிறப்பு.

மெல்லியரென்பதற்கு வறுமையுற்றாரென்றும் உரைப்பர். (க௦௬)

(க௦௭) பாரி பாரி யென்றுபல வேத்தி

ஒருவற் புகழ்வர் செந்நாப் புலவர்

பாரி யொருவனு மல்லன்

மாரியு முண்டண் டிலெகுபுரப் பதுவே¹.

கீணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

¹மு. பாடாண்டிணைத்துறைகளுள், கொடுப்போரோத்தற்கு (தொல். புறத்திணை. கு. 29, இளம்; ஷே.ஷே.ஷே.35, ந.) மேற்கோள்; ‘உவமிக்கப் படும் பொருளொடு உவமை தோன்றவருதலேயன்றி உவமையது தன்மை கூறலும் உவமையாதற்குரித்துப் பயனிலை, பொருந்திய வழக்கின்கண் என்றவாறு; எனவே, இவ்வாறுவருவது பயனிலையுவமைக்கணென்று கொள்க; பாரிபாரி.....புரப்பதுவே : இது மாரிபோலும் பாரியது

கொடையென்னுது இவ்வாறு கூறும் பொருண்மையும் உவமமாம் எ - று' (தொல். உவம. கு. 36, இளம்.); “உவமத் தன்மையும்” என்னும் (சுை. சுை. 34) சூத்திரத்தில், ‘அது ‘பாரிபாரி.....புலவர்’ என்னும் பாட்டினுள் உலகளித்தற்கு மாரியுமுண்டெனப் பாரியை உவமித்துச் சிறப்பித்துக் கூறுவான் மாரியைச் சிறப்பித்துப் பாட்டுடைத் தலைவனாகிய பாரியை உயர்த்துக் கூறுதான் போல இயல்பினுள் உலமை கூறினானும்; இது மாரிக்கும் பாரிக்கும் ஒரிழிவில்லை என்னுந் தன்மைபடக் கூறவே அவன் உயர்வு கூறுதலிற் பயன்லை புரிந்த வழக்கெனப்படுமென்பது’ என்றனர் பேராசிரியர்; விலக்குவமையின்பாற்படுமென்பர் தண்டியுரையாசிரியரும் இலக்கணவிளக்க வுரையாசிரியரும் (தண்டி. கு. 38; இ. வி. கு. 645, உரு0 புறநானூறு மூலமும் உரையும்).

இ - ள்.—பாரிபாசியென்று சொல்லி அவன் பல புகழையும் வாழ்த்தி அவ்வொருவனையே புகழ்வார், செவ்விய நாவையுடைய அறிவுடையோர்; பாரியாகிய ஒருவனுமேயல்லன், மாரியுமுண்டு, இவ்விடத்து உலகத்தைப் பாதுகாத்தற்கு.—எ - று.

உலகுபுரத்தற்கு மாரியும் உண்டாயிருக்கப் பாரியொருவனைப் புகழ்வார் செந்நாப்புலவரெனப் ¹பழித்ததுபோலப் புகழ்ந்தவாறு. (க0எ) உரை); குறிப்புலமையின்பாற்படுமென்பர் காரிரத்தகவிராயர்; மாறன். கு. 100.

“கைம்மாறு வேண்டா கடப்பாடு மாரிமாட், டென்னாற்றுங் கொல்லோ வுலகு” (குறள், 211) என்பது ஈண்டு அறியத்தக்கது.

¹புறநா. கூடு, உரை.

(க௦அ) குறத்தி மாட்டிய வறற்கடைக் கொள்ளி

ஆர மாதலி னம்புகை யயலது

சாரல் வேங்கைப் பூஞ்சினைத் தவழும்

பறம்புபாடின ரதுவே யறம்பூண்டு

5 பாரியும் பரிசில ரிரப்பின்

வாரே னென்னு னவர்வரை யன்னே.

நீணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—குறத்தி மடுத்தெரிக்கப்பட்ட வற்றிய கடைக்கொள்ளி சந்தனமாதலால் அதன் அழகியதாகிய புகை அதற்கு அருகாகிய சாரற் கண் வேங்கையின் பூங்கொம்பின்கட் பாக்கும் பறம்பு பாடுவார்க்குக் கூறிட்டுக்கொடுத்தவின் அவருடையதாயிற்று; தன்மத்தைப் பரித்துப் பாரியும் பரிசிலர் வேண்டுவாராயின் அவ்வழி வாரேனென்னாய் அவ ரெல்லையின்கண்ணே நிற்பன்.—எ - று.

2. புறநா. கஉ௦ : 12.

1 - 2. “சாந்த விறகி னுவித்த புன்கம்” புறநா. க௬அ: 11.

1 - 3. “புனத்து, வெறுகமழ் சந்தனமும் வேங்கையும் வேமே, ஏறிபுனங் தீப்பட்டக் கால்” நாலடி. 180.

4 - 6. “அன்பிலா ரெல்லாந் தமக்குரிய ரன்புடையார், என்பு முரியர் பிறர்க்கு” குறள், 72.

5 - 6. “தம்மை மாறியும் புரிவது தருமமந் நாடு” திருவிளை. நாட்டு. 59.

சந்தனப்புகை வேங்கையின்மிசைத் தவாரும் பறம்பெனவோ, ¹ இவை
யொழிய மாரின்மையும், பகைவார்களும் புகையின்மையும் கூறியவாளு
யிற்று. (க0அ)

1 'சாந்தம் ஏறுதென்றது, மரமாயிற் சாந்தமே உள்ளதென்று'
(அகநா. ௨ : 6, உரை); 'கொன்றையே என்ற வகாரத்தால் மற்ற விருட்
சங்களுள் ஒன்றுமின்று என்றவாறு', 'சந்தனத்தையும் அகிலையும்
காடென்று விருத்தியிட்டது; நீ எழுந்தருளியிருக்கும் அவ்வனத்தில்
மற்று விருட்சமில்லை' தகீக. 62, 228, உரை.

(க0க) அளிதோ தானே பாரியது பறம்பே
நளிகொண் *முரசின் மூவிரு முற்றினும்
உழவ ருழாதன நான்குபய னுடைத்தே
ஒன்றே, சிறியிலை வெதிரி னெல்விளை யும்மே
5 இரண்டே, தீஞ்சளைப் பலவின் பழமுழ்க் கும்மே
மூன்றே, கொழுங்கொடி வள்ளிக் கிழங்குவிழ்க் கும்மே
நான்கே, அணிநிற வோரி பாய்தலின் மீதழிந்து

1. புறநா. ககக : 1.

2. "ஆளிடுஉக் கடந்து வானம் ருழக்கி, வந்துகோட் டியாளை
'வேந்த ரோட்டிய, கடும்பரிப் புரவிக் கைவண் பாரி' அகநா. எஅ.

4. மூங்கில் நெல் : "வெதிரிற் பிறந்த பொதியவி ழுருநெல்"

(பெருங். க. 51 : 12); “வெதிரகண் ணுடைந்து நெல்லுதிரவும்”
 (யா. வி. சூ. 95, மேற்.); “நெற்கொ ணெடுவெதிர்க் கணந்த யானை”
 (குறிஞ்சி. 35); “புல்லிலை வெதிர நெல்வினை காடே” அகநா. ஈசன : 16.

‘சிறியிலை வெதிரி னெல்வினை யும்மே: இது, வினையுமேயெனற்
 பாலது, வினையும்மேயென ஒற்றில்வழி ஒற்றை விரித்தவாறு; இதனுட்
 சிறியவிலை யெனற்பாலது சிறியிலையெனத் தொகுத்தவாறு’ நன். வி.
 சூ. 155.

5. “பல்கோட் பலவின் பயிர்ப்புறு தீங்கனி” கலி. 10 : 12.

6. கிழங்கு கீழே தாழ்விருத்தலை, வீழ்த்தலென்றல் மரபு; “வள்ளி
 கீழ் வீழா வரைமிசைத் தேன்ஞெடா” (கலி. ௩௬); “கீழ்செல வீழ்ந்த
 கிழங்கொடு” (மதுரை. 534); “வயவுப்பிடி முழந்தாள் கடுப்பக் குழி
 தொறும், விழுமிதின் வீழ்ந்தன கொழுங்கொடிக் கவலை” மலைபடு. 127-8.

பி - ம். * ஞாசம். † பழம்வீழ்க் கும். ‡ பாயமீ தழிந்து.

௨௩௨

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

திணினெடுங் குன்றந் தேன்சொரி யும்மே
 வான்க ணற் * றவன் மலையே வானத்து

10 மீன்க ணற்றதன் சுனையே † பாங்கு

மரந்தொறும் பிணித்த களிற்றினி ராயினும்
 புலந்தொறும் பரப்பிய தேரினி ராயினும்

‡ தாளிற் கொள்ளலிர் வாளிற் றுரலன்
 யானறி சுவனது கொள்ளு மாறே

15 சுகிர்புரி நரம்பின் சிறியாழ் பண்ணி

ஈவிரையொலி கூந்தலும் விறலியர் பின்வர
 ஆடினார் பாடினார் செவினே
 நாடுங் குன்று மொருங்கே யும்மே¹.

நீணை - ஸ்ரோதிரீ; துறை - மகண்மறுத்தல்.
 அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—இரங்கத்தக்கது, பாரியுடைய பறம்பு, பெருமையைக்
 கொண்ட முரசினையுடைய நீயர் மூவேந்தரும் சூழினும்; உழவரால்
 உழுது விளைக்கப்படாதன நான்குவினையுடையது; அவற்றுள், முதலா
 வது, சிறிய இலையையுடைய மூங்கிலினது நெல் விளையும்; இரண்டாவது,
 இனிய சுளையையுடைய பலாவினது பழம் ஊழ்க்கும்; மூன்றாவது,
 கொழுவிய கொடியையுடைய வள்ளிக்கிழங்கு தாழ்விருக்கும்; நான்கா
 வது, அழகிய நிறத்தையுடைய ஒரிபாய்தலான் அதன்மேற் ||பவாழிந்து
 கனத்த நெடிய மலை தேனைப்பொழியும்; அகலநீள உயரத்தால் வானிடத்
 தையொக்கும், அவனது மலை; அவ்வானத்தின்கண் மீனையொக்கும்,

4 - 9. “கொளற்கரிதாய்க் கொண்டகூழ்த் தாகி யகத்தார், நிலைக்
 கெளிதாநீர தரண்” குறள், 745.

1 - 13. “பேரிசை யுருமொடு மாரி முற்றிய, பல்சுடைக் கள்ளின்
 வண்மகிழ்ப் பாரி, பலவுறு குன்றம் போலப், பெருங்கவி னெய்திய வருங்
 காப் பினளே” நற். உடுக.

16. ஒலித்தல் - தழைத்தல்; “ஒலிதென்கின்” பதிந். கக : 7.

¹ழ. உழினைத்திணையின் துறைகளுளொன்றாகிய ‘அகத்தோன்
 செல்வம்’ என்பதற்கு மேற்கோள்; தொல். புறத்திணை. கு. 10, இளம்.;
 ஷா. ஷா. 12, ந.

பி - மீ. *அகன் மலையே வான்கணத்து. †ஆக்குப், புலக்.....
 தேரின்ராயினும், மரந்...களிற்றினராயினும். ‡வாளிற்கொள்ள லிற்றா
 ளிற்றாரலன். ஃவிரைபொலி. §காஞ்சி. ||பவணழிந்து.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

உருநா

அம்மலையின்கட்குணை; அவ்விடத்து மரந்தோறும் சுட்டப்பட்ட யானையை
 யுடையிராயினும் இடந்தோறும் பரப்பப்பட்ட தேரையுடையிராயினும்
 உங்கள் முயற்சியாற் கொள்ளமாட்டீர்; துமது வாள்வலியால் அவன்
 தாரான்; யான் அறிவேன், அதனைக் கொள்ளும்பரிசை; வடித்து முறுக்
 கப்பட்ட நரம்பினையுடைய சிறிய யாழைப் பண்ணி வாசித்து நறு
 நாற்றத்தையுடைய தழைத்த கூத்தலையுடைய தும் விறலியர் பின்வர
 ஆடினிராய்ப் பாடினிராய்ச் செல்வின் அவன் துமக்கு நாட்டையும்
 மலையையும் கூடத்தருவன்.—எ - று.

அளிதோவென்பது, ஈண்டு வியப்பின்கண் வந்தது.

ஒரியென்பது, தேன்முதிர்ந்தாற் பாக்கும் நீலநிறம்; முசுக்கலை
 யெனினும் அமையும்.

குன்றம் தேன்சொரியுமென இடத்துநிகழ்பொருளின் தொழில்
 இடத்துமேல் ஏறிநின்றது.

நான்குபயனுடைத்தென்று வைத்து, நெல் விளையும் பழம் ஊழ்க்கும்.
 கிழங்கு வீழ்க்கும் தேன் சொரியுமென்று அவற்றின் செய்கைதோன்றக்
 கூறினாரெனினும், கருதியது நெல்லும் பழனும் கிழங்கும் தேனுமாகக்
 கொள்க.

வான்கணற்றணிமலையேயென்று பாடமோதுவாரும் உளர்.

வான்கணற்றென்பது, மலையின் ஒக்கமும் பரப்பும்.

மீன்கணற்றென்றது, ²சுனையினது பன்மையும், தெளிவும்,

சிறுமையும்.

ஈண்டுக் கண்ணென்பது, அசைநிலை.

தாளென்றது, படையறுத்தலும் அழித்தற்கு வேண்டும் கருவி முதலாயின இயற்றலும்.

விறலியென்றது, அவர் உரிமைமகளிரை.

(க0க).

1“நீனெய்தாழ் கோதை” (பரி. கக : 124); “நீனிற் வோரி பாய்ந் தென நெடுவரை, நேயியிற் செல்லு நெய்க்க ணிருஅல்” மலைபடு. 524-5.

2“எறும்பி யினையிற் குறும்பல் சுனைய” குறுந். கட.

(கக0) கடந்தடி தாளை முவிருங் கூடி

உடன்றணி ராயினும் பறம்புகொளற் கரிதே

1. கடத்தல் - வஞ்சியாது எதிர்நிற்கல்; புறநா. அ : 5.

2. புறநா. க0க : 13, ககக : 2.

30

உருசு

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

முந்தா றார்த்தே தண்பறம்பு நன்னாடு

முந்தா றாரும் பரிசிலர் பெற்றனர்

5 *யாமும் பாரிய முளமே

குன்று முண்டுநீர் பாடினார் செலினே.
நீனையும் துறையும் அவை.

ழலேந்தரும் பறம்புமுற்றியிருந்தாரை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—வஞ்சியாது எதிரின்று கொல்லும் படையினையுடைய
மூன்று திறத்திருங் கடிக் பொருநீராயினும் பறம்பு கொள்ளுதற்கு அரிது;
முந்தாறு ஊரையுடைத்து, குளிர்த நல்ல பறம்புநாடு; அம்முந்தாறாகும்
பரிசிலர் பெற்றனர்; நீயிர் பாடினாராய் வரின், துமக்கு யாமும் பாரியும்
உள்ளேம்; அதுவேயன்றி மலையும் உண்டு.—எ - று.

நீர் பாடிவரின் பறம்புநாடு பரிசிலர் முன்னேபெற்றமையின், அது
துமக்குக் கிடையாதென்பது கருத்தாகக் கொள்க. (கக0)

பி - ம். யானும்.

(ககக) அளிதோ தானே பேரிருங் குன்றே
வேலின் வேறல் வேந்தர்க்கோ வரிதே
நீலத், திணைமலர் புரையு முண்கட்
கிணைமகட் கெளிதாற் பாடினள் வரினே.

நீனையும் துறையும் அவை.

அவனே அவர் பாடியது.

இ - ள்.—இரங்கத்தக்கது, பெரிய கரிய குன்றம்; அது வேலான்
வெல்லுதல் வேந்தர்க்கோ அரிது; நீலத்தினது இணைந்தமலரையொக்கும்
மையுண்ட கண்ணையுடைய கிணையையுடைய விழவிக்கு எளிது, பாடின

ளாய் வரின்—எ - று.

அளிதோவென்றது ஈண்டு வியப்பின்கண் வந்தது.

பாடினளாய்வரினென்றகருத்து : அவட்கும் அவ்வாறன்றித் தன் பெண்மையால் மயக்கி வென்றுகோடல் அரிதென்பதாம். (ககக)

1. புறநா. க0க : 1.

2. புறநா. க0க : 13, கக0 : 2.

2 - 3. “எதிரிதழ் நீலம் பிணைந்தன்ன கண்ணாய்” கலி. கக,

4. புறநா. க0க : 16 - 8

புறநாணாறு மூலமும் உரையும்.

உரு

(ககஉ) அற்றைத் திங்க ளவ்வெண் ணிலவின்
எந்தையு முடையேமெங் குன்றும் பிறர்கொளார்
இற்றைத் திங்க ளிவ்வெண் ணிலவின்
வென்றெறி முரசின் வேந்தரெம்
5 குன்றங் கொண்டார்யா மெந்தையு மிலமே.

திணை - பொதுவியல்; துறை - கையறுநிலை.

பாடிகளில் பாடியது.

இ - ள்.—மூவேந்தரும் முற்றியிருந்த அற்றைத்திங்களின் அவ்
வெள்ளிய நிலாவின்கண் எம்முடைய தந்தையையும் உடையேம்;
எம்முடைய மலைபையும் பிறர்கொள்ளார்; இற்றைத்திங்களது இவ்
வெள்ளிய நிலவின்கண் வென்று அறைந்த முரசினையுடைய அரசர்
எம்முடைய மலைபயன் கொண்டார்; யாம் எம்முடைய தந்தையையும்

இழந்தேம்.—எ - று.

தினகளை மாதமென்பாரும் உளர்.

ஒருவனை மூவேந்தரும் முற்றியிருந்தும் வஞ்சித்துக் கொன்றமை யின், 1^{வென்றெறி முரசின்வேந்தர்} என்றது, ஈண்டு இகழ்ச்சிக் குறிப்பாய் நின்றது. (ககஉ)

4. புறநா. கூக : 5; “வேந்தர், வென்றெறி முரசி னன்பல முழங்கி” குறுந். கூஅ : 1 - 2.

1^{“வஞ்சனை யாலா செய்திய மன்னரும் வந்தாரே”} (கம்ப. சுகப்.

14) என்பதிலுள்ள மன்னருமென்பதும் இப்பொருளதே.

(ககங) மட்டுவாய் திறப்பவு மைவிடை வீழ்ப்பவும்
அட்டான் ருனாக் கொழுந்துவை யூன்சோறும்
பெட்டாங் கீயும் பெருவளம் பழுனி
நட்டனை மன்னோ முன்னே யினியே

5 பாரி மாய்ந்தெனக் கலங்கிக் கையற்று
நீர்வார் கண்ணைந் தொழுதுநிற் பழிச்சிச்

1. புறநா. கூக : 21, உகஉ : 1.

3. “பல்வளம் பழுனிய” மணி. கூ : 28.

6. “நீர்வார் கண்ணை” (நற். கசக); “நீர்வார் கண்ணை” குறுந். உஉ : 1.

தன்மைப்பன்மை வினைக்குறிப்புமுற்று வினையெச்சக்குறிப்பான

சேறும் வாழியோ பெரும்பெயர்ப் பறம்பே
கோறிரண் முன்கைக் குறுந்தொடி மகளிர்
நாறிருங் கூந்தற் கிழவரைப் படர்ந்தே.

தீனையும் துறையும் அவை.

அவன்மகளிரைப் பார்ப்பார்ப்படுக்கக் கோண்டுபோவான் பறம்பு
விடுத்த கரிலர் பாடியது.

இ - ள்.—மது இருந்த சாடியை வாய்திறப்பவும் ஆட்டுக்கிடாயை
வீழ்ப்பவும் அடப்பட்டு அமைந்தொழியாத கொழுவிய துவையையும்
ஊனையுடைய சோற்றையும் விரும்பிய பரிசே தரும் மிக்க செல்வம்
முதிர்ந்து எம்மோடு நட்புச்செய்தாய் முன்பு; இப்பொழுது, பாரி இறந்
தானாகக் கலங்கிச் செயலற்று நீர்வார்கண்ணையுடையேமாய்த் தொழுது
நின்னை வாழ்த்திச் செல்லுதம், பெரிய புகழையுடைய பறம்பே ! கோற்
றொழிலாகச் செய்யப்பட்ட திரண்ட குறிய வளையையணிந்த முன்கை
யினையுடைய மகளிரது மணம் கமழும் கரிய கூந்தலைத் தீண்டெற்கு
உரியவரை நனைந்து—எ - று.

பறம்பே ! பெருவளம் பழுனி நட்டனை முன்; இனி நாறிருங்கூந்தற்
கிழவரைப் படர்ந்து சேறுமெனக் கூட்டுக.

மன்: கழிவின்கண் வந்தது.

வாழியும் ஓவும்: அசைநிலை.

ஆனாக் கொழுந்தவையென்பதற்கு விருப்பம் அமையாத கொழுந்

தற்கு மேற்கோள்; நன். சூ. 350, மயிலை; நன். வி. சூ. 351; இ. வி. சூ. 250, உரை.

9. “கலிமயிற் கலாவத் தன்னவிவன், ஒலிமென் கூந்த லுரியவா
நினக்கே” (குறுந். ௨௨௫ : 6 - 7); “கூந்த லணைகொடுப்பேம் யாம்”
(கலி. ௧0௧); “தோடேந்து பூங்கோதை வேண்டேங் கூந்தல் தொடேல்”
சீவக. 1229.

(ககசு) ஈண்டுநின் றோர்க்குந் தோன்றுஞ் சிறுவரை
சென்றுநின் றோர்க்குந் தோன்று மன்ற
களிறுமென் றிட்ட கவளம் போல
நறவுப்பிழிந் திட்ட கோதுடைச் சிதறல்

புறநாணாறு மூலமும் உரையும்.

௨௩௭

5 வாரசம் பொழுது முன்றிற்

தேர்வீ சிருக்கை நெடியோன் குன்றே.

தீணையும் துறையும் அவை.

அலன்மகளிரைக் கொண்டுபோம் கபிலர் பறம்புநோக்கி நின்று
சொல்லியது.

இ - ள்.—இவ்விடத்து நின்றோர்க்குந் தோன்றும், சிறிது எல்லை
போய் நின்றோர்க்குந் தோன்றும், நிச்சயமாக; யானை மென்று போகடப்
பட்ட சுவளத்தினது கோதுபோல மதுப்பிழிந்து போகடப்பட்ட கோது
டைத்தாகிய சிதறியவற்றினின்றும் வார்த்த மதுச்சேறு ஒழுகும்
முற்றத்தையுடைய தேர்வழங்கும் இருப்பையுடைய உயர்ந்தோனுடைய
மலை.—எ - று.

நெடியோன் குன்று தோன்றுமென்றது, புகழான் உயர்ந்து
காணாதார்க்கும் செவிப்புலனாகத் தோன்றும், அவன் உளனாகலத்து;
இப்பொழுது பிறமலைபோலக் கட்புலனாகத் தோன்றும் அளவாயிற்
றெனக் கையற்றுக் கூறியவாறாகக் கொள்க. (ககச)

6. தேர்வீசுருக்கை : புறநா. ககஅ : 5; “தேர்வீசு கவிகை” மலை
படு. 399, அடிக்.

(ககரு) : ஒருசா ரருவி யார்ப்ப வொருசார்
பாணர் மண்டை நிறையப் பெய்ம்மார்
வாக்க வுக்க தேக்கட் டேறல்
கல்லலைத் தொழுகு மன்னே பல்வேல்
5 அண்ணல் யானை வேந்தர்க்
கின்னா னாகிய வினியோன் குன்றே.

2. மண்டை : புறநா. கரு : 3, அடிக்.

3. “அடற்பொற் சிரகத்தால் வாக்கி” (கலி. இக : 7); “வடியுறு
தீந்தேறல் வாக்கு” பு. வே. 19.

2 - 3. “வண்டபடு நறவிற் றண்டா மண்டையொடு” புறநா.

உகக : 2.

2 - 4. “திந்தொடை நரம்பின் பாலை வல்லோன், பையு ஞாறுப்பிற் பண்ணுப்பெயர்த் தாங்குச், சேறுசெய் மாரியி னளிக்குநின், சாறுபடு திருவி னனைமகி ழானே” பதீம். சுரு : 14 - 7.

5 - 6. பகைவர்க்கு இன்னான்: புறநா. கஉ : 4, கரு : 6.

உருவி புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

நீணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—ஒருபக்கம் அருவி ஆர்த்தொழுக ஒருபக்கம் பாணருடைய மண்டைகள் நிரம்ப வாக்கவேண்டி வாடிக்க உக்க இனிய கள்ளாகிய தேறல் கல்லையுருட்டியொழுகும், பலவேற்படையுடனே தலைமைபொருந் திய யானையையுருடைய வேந்தர்க்குக் கொடியோனாகிய இனியோன் மலை; அது கழிந்தது.—எ - று.

குன்று தேறல் கல்லைத்தொழுகும்; இனி அது கழிந்ததென்று கூட்டுக.

அருவியும் அவன் உளனாயின் உளதாவதென்பது கருத்து.

மன் : கழிவின்கண் வந்தது.

குன்று தேறல் கல்லைத்தொழுகுமென இடத்துநிகழ்பொருளின் தொழில் இடத்துமேல் ஏறிநின்றது. (ககரு).

(கககூ) * தீநீர்ப் பெருங்குண்டு சுனைப்பூத்த குவளைக்

கூம்பவிழ் முழுநெறி புரள்வரு மங்குல்

ஏந்தெழின் மழைக்க ணின்னகை மகளிர்
புன்முசு கவலைய முண்மிடை வேலிப்

1. புறநா. ௧௦௮ : 2, ௧௧௨ : 5; “குவினையம் பைஞ்சுனை” (மலைபடு. 251); “மலிசுனைக் குவினைத், தேம்பா யொண்பூ” அகநா. ௧௦௮.

2. முழுநெறி - புறவிதழொடிந்தமுழுப்பூ; “கழனி யாம்பன் முழு நெறிப் பகைத்தழை” (அகநா. ௧௮௬); “கழுநீர்ப் பீனையன் முழுநெறி” சிலப். ௨ : 34.

1 - 2. தழை : புறநா. ௬௧ : 1, ௧௪0 : 1; “மணிப்பூம் பைந்தழை தைஇ”, “மனைநகு வயலை மரணிவர் கொழுங்கொடி, அரிமல ராம்பலோ டார்த்தழை தைஇ, விழவாடு மகளிர்” (அகநா. ௨0, ௧௪௬); “கிணைவிதழ் பறியாப் பைவிரி யல்குற், கொய்தழை தைஇ” (குறிஞ்சி. 101 - 2); “பைந்தழைமா மகளிரோடு” பட்டின. 91.

“முழுநெறிக்குவினை” (சிலப். ௨ : 14) என்பதற்கு, இதழொடிக்கப் பட்டாத குவினையென்று பொருள்கூறி, இவ்வெடிகளை மேற்கோள் காட்டினர் அடியார்க்குநல்லார்.

1 - 3. “பைஞ்சுனைக், குவினைத் தண்டழையின” குறுந். ௧௪௨ : 4-5.

4. முள்வேலி: “வாழ்முள் வேலி”, “இடிமுள் வேலி” பெரும் பாண். 126, 154.

பி - ம். *தீம்பெருங்.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

உருசு

5 பஞ்சி முன்றிற் சிற்றி ளாங்கட்

பீரை நாரிய சுரையிவர் மருங்கின்

ஈத்திலைக் குப்பை பேறி யுமணர்

உப்பொ யொழுகை யென்னுப மாதோ

நோகோ யானே தேங்கமா காலே

10 பயில்பூஞ் சோலை மயிலெழுந் தாலவும்

பயிலிருஞ் சிலம்பிற் கலைபாய்ந் துகளவும்

கலையுங் கொள்ளா *வாகப் பலவும்

கால மன்றியு மரம்பயம் பசரும்

யாண ராறு அ வியன்மலை யற்றே

15 அண்ண னெடுவரை யேறித் தந்தை

பெரிய நறவிற் கூர்வேற் பாரிய

தருமை யறியார் போரெ திர்ந்து வந்த

6. “சுரையொடுபேய்ப் பீர்க்குஞ் சமந்த” பு. வெ. 60.

8. ஒய்தல் : புறநா. ௭0 : 17, அடி.கீ.

7 - 8. இங்ஙனம் எண்ணுதல் ஒருவகை வினையாட்டு; திமில் முதலியவற்றை எண்ணுதலும் உண்டு; “நிலவுக்குவித் தன்ன மோட்டு மண விடிகரைக், கோடுதுணர்ந் தன்ன குருகொழுக் கெண்ணி”, “உவர்வினை யுப்பி னுழாஅ வழுவர், ஒழுகை யுமணர் வருபத நோக்கிக், தான லிட்ட காவற் குப்பைப், புலவுமீ னுணங்கற் டிபுள் ளோப்பி, மட நோக் காயமொ டுடனுப் பேறி, எந்தை திமிலிது துந்தை திமிலென, வளைநீர் வேட்டம் போகிய கிளைஞர், திண்டியி லெண்ணுந் தண்கடற்

சேர்ப்ப” (நற். ௧௫௧, ௧௬௧); “ஊசன் மேவற் சேயிழை மகளிர், உரல் போற் பெருங்கா விலகுவாண் மருப்பிற், பொருங்கை மதமாப் புகுதரினவற்றுள், விருந்தின் வீழ்பிடி யெண்ணுமுறை பெறாஅ” (பதிற். ௪௩); “திரையுழந் தசைஇய நிரைவனை யாயமொ, மப்பின் குப்பை யேறி யெற்பட, வருதிமி லெண்ணுந் துறைவனொடு” அகநா. ௧௧௦.

13. “கால மன்றியு மாம்பயன் கொடுத்தலின்” (மலைபடு. 134); “பருவ மன்றியும் பயன்கொடுப் பறாஅப், பலவு மாவும் குலைவளர் வாழையும், இருக்கனி நாவலு மிளமா துளமும்” (பேருங். ௨. 20 : 61 - 3); “கால மின்றியுங் கனிந்தன கனி”, “தீக்கனி, கால மின்றிக் கனிவது காண்டிரால்” கம்ப. வனம்புகு. 44, நாடவிட்ட 18.

பி - ம். *வாகிப்.

உசு0 புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

வலம்படு தானை வேந்தர்

பொலம்படைக் கலிமா வெண்ணு வோரே,
நீனையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது

இ - ள்.—இனிய நீரையுடைய பெரிய ஆழ்ந்த சுனைக்கட் பூத்த செங்கழுநீரினது முகையவிழ்ந்த புறவிதழ் ஒடித்த முழுப்பூவாற் செய்யப் பட்ட தழையசையும் அல்குலையும் மிக்க அழகையுடைய குளிர்த்த கண்ணினையும் இனிய முறுவலையுமுடைய மகளிர் புல்மொய்த்த கவலையை யுடையனவாகிய முள்ளால் நெருங்கிய வேலியையும் பஞ்சபாந்த முற்றத்

தையுமுடைய சிறியமலையிடத்தின்கட் பீர்க்கு முளைத்த சுரைபடர்ந்த விடத்தில் ஈத்திலையையுடைய குப்பையின்கண் ஏறி உமணர் உப்புச் செலுத்தும் சகடத்தை எண்ணுவார்; நோவேன் யான்; எனது வாழ்நாள் கெடுவதாக; பயின்ற பூவையுடைய சோலைக்கண் மயிலெழுந்து ஆடவும் பயின்ற பெரியமலையின்கண்ணேயேறி முசுக்கலை தாவிடகளவும் அம்முசுக் கலையும் துகர்ந்து வெறுத்தலாற் கொள்ளாவாம் பரிசு காலமன்றாகவும் மரங் கள் பலவும் காயும்பழமும் முதலாயினவற்றை விளைந்துகொடுக்கும் புதுவரு வாய் ஒழியாத அகன்ற மலையைப்போலும் பயனுடைத்தாகிய தலைமையை யுடைய உயர்ந்த வரையின்கண்ணேயேறித் தம்முடைய தந்தையாகிய மிக்க மதுவினையும் கூரியவேலினையுமுடைய பாரியது பெறுதற்கரு மையை அறியாராய்ப் போரேற்றுவந்த வென்றிப்பட்ட சேனையையுடைய அரசரது பொன்னாற் செய்யப்பட்ட கலமுதலியவற்றையுடைய மனஞ் செருக்கிய குதிரையை எண்ணுவார்.— எ - று.

வியன்மலையென்றது, அரைமலையை.

கெடுவரையென்றது, உச்சிமலையை.

இன்னகைமகளிர், கெடுவரையேறி முன்பு வேந்தர்கலிமாவை எண்ணுவோர், இப்பொழுது ஈத்திலைக்குப்பையேறி உமணர் உப்பொய் ஒழுகையை எண்ணுவார்; இதற்கு நோவேன் யான்; எனது வாழ்நாள் கெடுவதாகவென விளைமுடிவு செய்க.

அற்றேயென்னும் ஏகாரம், அசைநிலை.

வியன்மலை அத்தன்மைத்தென்ப் பிறிதொருதொடராக்கி உரைப் பினும் அமையும்.

(ககக)

கைவண் பாரி" அகநா. எஅ.

19. பொலம்படைக் கலிமா: புறநா. கூடுக: 14; "பொலம்படைப் பொலிந்த கொய்சவற் புரவி" (மலைபடு. 574); "புனையும் பொலம்படைப் பொங்குளைமான்" பு. வெ. 276.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

உசக

(ககௌ) மைம்மீன் புகையினுந் தூமந் தோன்றினும்
தென்றிசை மருங்கின் வெள்ளி யோடினும்
வயலக நிறையப் புதற்பூ மலர

மனைத்தலை மகவை யின்ற வமர்கண்

5 ஆமா நெடுநிரை நன்பு லாரக்
கோலல் செம்மையிற் சான்றோர் பல்கிப்
பெயல்பிழைப் பறியாப் புன்புலத் ததுவே
பிள்ளை வெருகின் முள்ளெயிறு புரையப்

1 - 2. புறநா. கூடு : 6 - 8; சனி கரியநிறமுடையனாதலின் மைம்
மீனென்றார்; சனிபுகைதலாவது, இடபம் சிங்கம் மீனம் இவற்றொடு
மாறுபடுதல்; இவற்றுள், சனி தனக்குப் பகைவீடாகிய சிங்காசியிற்
புகின் உலகிற்குப் பெருந்தீங்கு விளைவிப்பனென்பதை, "மகத்திற் புக்க
தோர் சனியெனக் காளுய்" (தேவாரம்), "அடையார்தமக்கு, மகத்திற்
சனியன்ன சந்திர வாணன்" (தஞ்சை. 48), "மகத்தில் வாழ்சனியாயினே"
(வாயுசங்கிதை, கடவுள். 7), "விசயன் தம்முற் குதவி செய்யாமன்,
மகத்திற் சனிபோல் விளைக்குவம் யாம்" (வி. பா. 11 - ஆம் போர்.

40) என்பவற்றாலுணர்க; (நக்சத்திரங்களுள் மகம், பூரம், உத்தரத்தின் முதற்பாதம் சிங்கராசிக்கு உரியவை.) தூமம், புகைக்கொடியென்றுங் கூறப்படும்; தூமகேது வென்பதும் இதுவே; இது வட்டம், சிலை, துட்டம், தூமமென்னுங் காந்துறை. கோட்கள் நான்கனுள்ளொன்று; இதன் தோற்றம் உலகிற்குப் பெருத்திங்கு விளைவிக்குமென்பர்; “தூம கேது புவிக்கெனத் தோன்றிய” கம்ப. மந்தரைசூழ்ச்சி. 21.

“சரியவன் புகையினும் புகைக்கொடி தோன்றினும், விரிகதிர் வெள்ளி தென்புலம் படரினும்” (சிலப். ௧௦ : 102 - 3) என்பதனுரையில் இவ்வடிகளை மேற்கோள்காட்டினர் அடியார்க்குநல்லார்.

6. புறநா. ௧௧௧ : 4 - 7.

‘கோஞல் செம்மையிற் சான்றோர்பல்கி யெனவரும் பண்பு பொருளியைபின்றேனும் பெயர்கொள வருதற்பாற்படுதலும்.....இதனாற் கொள்க’ தொல். வேற்றுமை. சூ. 5, ந.

8. வெருகு - காட்டுப்பூளை; இதனை, ‘படப்பை வேலியும் புதலும் பற்றி விடக்கிற்கு வேற்றயிர் கொல்வது’ (தொல். மாபு. சூ. 68) என்பர் பேராசிரியர். பிள்ளைவெருகு: துறுந். ௧௦௭ : 4; அகநா. ௨௧௭ : 13 - 4.

31

உசஉ புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

: பாசிலை முல்லை முகைக்கும்

10 ஆய்தொடி யரிவையர் தந்தை நாடே.

தீனையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—சனிமீன் புகைகளோடு கூடிப் புகையினும் எல்லாத் திசையினும் புகை தோன்றினும் தென்றிசைக்கண்ணே வெள்ளி போக் குறினும் வயலிடம் விளைவுமிகப் புதலிடத்துப் பூ மலர மனையிடத்துக் குழுவியையின்ற மேவிய கண்ணையுடைய ஆமாவினது நெடியநிரை நல்ல புல்லை மேயக் கோல் செவ்விதாகலின் அமைந்தோர் பலராக மழை பிழைப்பறியாத புல்லியநிலத்தின்கண்ணது, இளைய வெருகினது கூரிய பல்லையொப்பப் பசிய இலையையுடைய முல்லை முகைக்கும் துண்ணிய தொழிலையுடைய வளையினையணிந்த மகளிருடைய தந்தை நாடு.—
எ - று.

பல்கியென்பதனைப் பல்கவெனத் திரிக்க.

அரிவையர்தந்தை நாடு, பெயல் பிழைப்பறியாப் புன்புலத்ததுவெனக் கூட்டுக.

என்றதனாற் போந்தது: புன்புலத்ததாயிருந்ததே! அது ¹பெயல் பிழைப்பறியாமை, கோல்செம்மையினான் உளதாயதன்றே; அவ்வாறு கோல் செவ்விதாக நிறுத்தியவனை இழப்பதேயென்று அவன் நாடு கண்டு இரங்கியவாறாகக் கொள்க. (ககஎ).

8 - 9. “அருவிசேர் மருங்கிற் பூத்த முல்லை, வெருகுசிரித் தன்ன பசுவீ மென்பினிக், குறுமுன்க யவிழ்ந்த நறுமலர்ப் புறவு”, “வெருக்குப் பல் லுருவின் முல்லை” (குறுந். ௨௨0, ௨௪0); “வெருகுவேட்பச் சிரிப்பன போன் முகைத்த முல்லை” சீவக. 1651.

¹“முறைகோடி மன்னவன் செய்யி னுறைகோடி, ஒல்லாது வானம் பெயல்”, “ஆபயன். குன்று மறுதொழிலோர் தான்மறப்பர், காவலன் காவா னெனின்” (குறள், 559, 560); மணி. எ : 8 - 10; சீவக. 255.

(ககஅ) அறையும் பொறையு மணந்த தலைய
எண்ணுட் டிங்க ளனைய கொடுங்கரைத்
தெண்ணீர்ச் சிறுகுளங் கேள்வது மாதோ

உ. ப. 3. 1. "தேய்யிதை யுருவக் கேணி" (சீவக. 2998); "ஏரி வளாவிக்
கிடந்தது போலு மினம்பிறையே" திருநா. தே.

புறநாணுறு மூலமும் உரையும்.

உசந

கூர்வேற் குவைஇய மொய்ம்பிற்
5 தேர்வண் பாரி தண்பறம்பு நாடே.

நீணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—பாறையும் சிறுகுளங் கூடிய தலையையுடையவாகிய
எட்டாம்பக்கத்துப் பிறைபோலும் வளைந்த கரைகளையுடையதாகிய
தெளிந்த நீரையுடைய சிறியகுளம் பாதுகாப்பார் இன்மையின் உடைவது
போலும், கூரிய வேலையேந்திய நிரண்டதோளையுடைய தேர்வண்மை
யைச் செய்யும் பாரியது குளிர்த் தண்பறம்பு நாடு.—எ - று.

நாடு குளங்கேள்வதென இடத்துநிகழ்பொருளின்னொழில் இடத்து
மேல் ஏறி நின்றது.

மாதோ: அசைநிலை.

(ககஅ)

“சுரும்புண, நறவுவா யுறைக்கு நாக நெடுவழிச், சிறுவீ முல்லைக்குப் பெருந்தேர் நல்கிய, பிறங்குவெள் ளருவி வீழுஞ் சாரற், பறம்பிற் கோமான் பாரியும்” (சிறுபாண். 87 - 91); “முல்லைக்குத் தேரு மயிலுக்குப் போர்வையும், தொல்லை யளித்தாரைக் கேட்டறிதும்” (பழ. 361); “முல்லைக்குத் தேரு மயிலுக்குப் போர்வையும், எல்லைநீர் ஞாலத் திசை வினங்கத் - தொல்லை, இரவாம லீந்த விறைவர்போ னீயும், காவாம லீகை கடன்” பு. வெ. 194.

(ககக) கார்ப்பெய றலைஇய காண்பின் காலைக்
களிற்றுமுக வரியிற் நெறுழ்வீ பூப்பச்
செம்புற் றீயலி னின்னளைப் புளித்து
மென்றினை யாணர்த்து நந்துங் கொல்லோ

1. “தலைப்பெய றலைஇய” முருகு. 9.

2. களிற்றுமுகவரி: நந். களக: 5; கலி. சச: 5; அகநா. ஈசக: 11- 2. நெறுழ்வீ: “அரும்பலிழ்ந், தீர்ந்தண புறவிற் நெறுழ்வீ மலர்ந்தன” (கார்நாற்பது, 25); “நறைநிறம் படுத்த நல்லிணர்த் நெறுழ்வீ” நந். ௧௦௨.

3. “சிறுத்தலைத் துருவின் பழுப்புறு வீளைதயிர், இதைப்புண வாகி னவைப்புமா ணரிதியொடு, கார்வாய்ப் பொழிந்த வீர்வாய்ப் புற்றத், தியல்பெய் தட்ட வின்புளி வெஞ்சோறு” (அகநா. ஈசச: 2 - 5.) சம் புற்றீயல்: புறநா. ௫: 9 - 10, அடிக்.

4. புறநா. ௧௨௦: 16.

5 நிழலி னீளிடைத் தனிமாம் போலப்
பனைகெழு வேந்தரை யிறந்தும்
இரவலர்க் கீழும் வள்ளியோ னுடே.

நீனையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—கார்காலத்து மழை பெய்து மாறிய காட்சியினியகாலத்துக்
களிற்றுமுகத்தின்கட் புகர்போலத் தெறுழினது மலர் பூப்பச் செம்
புற்றின்கண் ஈயலை இனிய மோரொடு கூட்டி அடப்பட்ட புளிக்கறியை
யுடைத்து; மெல்லிய தினையாகிய புதுவருவாயையுடைத்து, முன்பு; இனி
அது கெடுங்கொல்லோ! நிழலில்லாத நெடிய வழிக்கண் கின்ற தனி
மாத்தையொப்ப முரசையுடைய அரசரின் யிருத்தம் இரவலர்க்கு
வழங்கும் வண்மையையுடையவனது நாடு.—எ - று.

பூப்பவென்னும் வினைபெச்சம் இன்னனைப் புளித்தென்னும் குறிப்
பொடு முடிந்தது.

வள்ளியோன் நாடு, இன்னனைப் புளித்து; யாணர்த்து; அது நந்துங்
கொல்லோவெனக் கூட்டுக.

தெறுமென்றது, காட்டகத்ததொரு கொடி; புளிமாவென்றுரைப்
பாரும் உளர். (ககக)

5. “அழன்மண்டு போழ்தி னடைந்தவர்கட் கெல்லாம், நிழன்
மரம்போ னேரொப்பத் தாங்கி” (நாலடி. 202); ‘அருஞ்சாத்தின் மரம்
போல அடைந்தார்க்களித்தல் அவற்கியல்பு’ (கீவக. 3, ந.); “ஆத பத்துக்
கருநிழல் போலருள், வேத வித்தக வீரன்” வி. பா. அருச்சுனன்றவ
நிலை. 6.

(கஉ0) வெப்புள் விளைந்த வேங்கைச் செஞ்சுவற்
 கார்ப்பெயற் கலித்த பெரும்பாட் டூத்துப்
 பூழி மயங்கப் பலவுழுது வித்திப்
 பல்லி யாடிய பல்கிளைச் செவ்விக்
 5 களைகால் கழாலிற்றோடொலிபு.நந்தி
 மென்மயிற் புனிற்றுப்பெடை கடுப்ப நீடிக்

4. பல்லியாதெல், தாளியடித்தல், ஊட்டித்தலென்பன ஒருபொருட்
 சொற்கள்; அது நெருங்கி முனைத்த பயிர்களை விவக்குதற்கும் வருத்த

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

உசரு

கருந்தாள் *போகி யொருங்குபீள் விரிந்து
 கீழு மேலு மெஞ்சாமைப் பலகாய்த்து
 வாலிதின் விளைந்த புதுவர கரியத்

10 தினைகொய்யக் கவ்வை கறுப்ப வவரைக்
 கொழுங்கொடி விளர்க்காய் கோட்பத மாக
 நிலம்புதைப் பழுனிய மட்டின் நேறல்
 புல்வேய் குரம்பைக் குடிதொறும் பகர்ந்து
 நறுநெய்க் கடலை விசைப்பச் சோறட்டுப்

15 பெருந்தோ டாலம் பூசன் மேவர
 வருந்தா யானார்த்து நந்துங் கொல்லோ

இருமபல் கூந்தன் மடந்தையர் தந்தை
ஆடுகழை நரலுஞ் சேட்சிமைப் புலவர்
பாடி யானுப் பண்பிற் பகைவர்

20 ஓடுகழற் கம்பலை கண்ட

செருவெஞ் சேளய் பெருவிற னுடே.

நீணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—வெம்மை முதிர்ந்த வேங்கைமரத்தையுடைய சிவந்த
மேட்டுநிலத்துக் கார்காலத்து மழையான் மிகுந்த 1பெரிய செவ்வியை
யுடைய ஈரத்தின்கட் புழுதி கலக்கப் பலசால்பட உழுது வித்தித் தாளி
யடிக்கப்பட்ட பல கீளையையுடைய செவ்வியின்கட் கீளையை அடியி
னின்றும் களைதலான் இலை தழைத்துப் பெருகி மெல்லிய மயிலினது
சுன்றணிய பேடையையொப்ப ஒங்கிக் கரிய தண்டு நீண்டு எல்லாம்
ஒருங்கு சூல்விரிந்து கதிரினது அடியும் தலையும் ஒழியாமல் மிகக்
காய்த்துச் சீரிதாக விளைந்த புதிய வரகையறுக்கத் தீளையை யரிய
எள்ளிளங்காய் கறுப்ப அவரையினது கொழுவிய கொடியின்கண்
வெள்ளைக்காய் அறுக்கும் செவ்வியாக நிலத்தின்கட் புதைக்கப்பட்டு

மின்றிக் களைபிடுங்குதற்குமாகக் கீழ்நோக்கியுள்ள கூரிய பலமுனைகளை
யுடைய பலகையின் இரண்டுபக்கத்தும் மேற்புறத்திலுள்ள வளையங்களிற்
கட்டிய கயிறுகளைச் சேர்த்துப் பூட்டிய நுகத்தை வாய்கட்டப்பட்டுள்ள
எருதுகளின் பிடரியில் வைத்துப் பூட்டி உழச்செய்தல்.

10. “சிறுதினை கொய்யக் கவ்வை கறுப்ப” மதுரை. 271.

1“மாவீரம் போருதென்று விதைகொண் டோட” தனிப்.

டி - ம். *போக்கி.

†குடிநெறும்.

முற்றிய மதுவாகிய தேறலைப் புல்லாலே வொய்ப்பட்ட சிறியமனையின்கட் குடியுள்ள இடந்தோறும் துகாக்கொடுக்க நறியநெய்யிலே கடலை துள்ள அதனோடு சோற்றையட்டு ஊட்டுதற்குப் பெரியதோனையுடைய மனையாள் கலம்புகுதலைப் பொருந்த வருந்தவெண்டாத புதுவருவாயை யுடைத்து, முன்பு; இனி அது கெடும்போலும்! கரிய பலவாகிய கூந்தலையுடைய மடந்தையர்க்குத் தந்தையாகிய. அசைந்த மூங்கில் இழைந்து ஒலிக்கும் உயர்ந்த உச்சியையுடைய, புலவர் பாடப்பட்டு அமையாத தன்மையை யுடைய பகைவாது ¹புறக்கொடுத்தோடும் வீரக்கழலினது ஆரவாரத்தைக் கேட்டு நாணிப் பின் செல்லாது கண்டுநின்ற போரை விரும்பிய சேயை யொக்கும் பெரிய வென்றியையுடையவானது நாடு.—எ - று.

வித்தி ஆடிய செவ்வியென இயையும்.

நந்தியென்பது முதலாய வினையெச்சங்கள் விளைந்தவென்னும் பெய ரெச்சவினையோடும், அரியவென்பது முதலாக மேவாவென்பதீராக நின்ற வினையெச்சங்கள் யாணர்த்தென்னும் குறிப்புவினையோடும் முடிந்தன.

பகர்த்தென்பது, பகரவெனத் திரிக்கப்பட்டது.

விசைப்பச் சோறட்டு மேவாவென இயையும்.

செருவெஞ்சேய் பெருவிறலது சேட்சிமையையுடைய நாடு, யாணர்த்து; அது நந்துங்கொல்லோவெனக் கூட்டுக.

பெருந்தோளென்பது, பண்புத்தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன் மொழித்தொகை.

வெப்புனென வெம்மைக்கு அதுவும் ஒரு வாய்பாடாய் நின்றது; வெம்மையை உள்ளும் முதிர்ந்தவெனினும் அமையும்.. (கஉ௦)

¹“அழிகுநர் புறக்கொடை யயில்வா ளொச்சாக், கழிதறு கண்மை”

(கடக) ஒருதிசை யொருவனை யுள்ளி நாற்றிசைப்

பலரும் வருவர் பரிசின் மாக்கள்

வரிசை யறிதலோ வரிதே பெரிதும்

ஈத லெளிதே மாவண் டோன்றல்

2. பரிசின் மாக்கள்: புறநா. சு : 16, ட்ச : 30.

3. வரிசை: புறநா. சு : 16; சள : 6; “வரிசை யறிதலும்” (சிறு பாண். 217); “பொதுநோக்கான் வேந்தன் வரிசையா நோக்கின், அது நோக்கி வாழ்வார் பலர்” (குறள், 528); “தத்தம், வரிசையா னின்புற உமேல்” நாளிமணி. 67.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

உசஎ

5 அதுநற் கறிந்தனை யாயிற்

பொதுநோக் கொழிமதி புலவர் மாட்டே.¹

நீனை - அது ; துறை - பொருண்மொழிக்காஞ்சி.

மலையமான் திருமுடிக்காரியைக் கபிலர் பாடியது.

இ - ள்.—ஒருதிசைக்கண் ²வள்ளியோனாகிய ஒருவனை நீனைந்து நான்கு திசையிலுமுள்ள பரிசின்மாக்கள் பலரும் வருவர்; அவர் வரிசை யறிதல் அரிது; கொடுத்தல் மிகவும் எளிது; பெரிய வண்மையையுடைய தலைவ ! நீ அவ்வரிசையறிதலை நன்றாக அறிந்தாயாயின், அறிவுடையோ ரிடத்து வரிசை கருதாது ஒருதாமாகப் பார்த்தலைத் தவிர்வாயாக.

—எ - து.

(கடக)

5. மு. புறநா. கூடு : 30.

¹மு. பாடாண்டிணைக்குரிய விடைகள் பலவற்றுள், சிறிதென்ற விடைக்கு மேற்கோள்; தோல். புறத்திணை. சூ. 36, ந.

²புறநா. சள : 1.

(கஉஉ) கடல்கொளப் படாஅ துடலுந ருக்கார்
கழல்புனை திருந்தடிக் காரிநின் னாடே
அழல்புறந் தருஉ மந்தனா ரதுவே
வீயாத் திருவின் விறல்கெழு தானே
5 மூவரு ளொருவன் றுப்பா கியரென
ஏத்தினர் தருஉங் கூழே றங்குடி
வாழ்த்தினர் வருஉ மிரவல ரதுவே

1 - 3. காரியின்நாடு, மலையும் மலைசார்ந்த இடமுமாதலின் இங்ஙனங் கூறினார்; இவன் இராசதானி பெண்ணையாற்றங்கரையிலுள்ள திருக்கோவலூரென்று, “துஞ்சா முழுவிற் கோவற் கோமான், நெடுந் தேர்க் காரி கொடுங்கான் முன்றுறைப், பெண்ணையம் பேர்யாற்று துண்ணறல்” (அகநா. கூடு) என்பதனாற் தெரிகின்றது; “கறங்குமணி, வாலுளைப் புரவியொடு வையக மருள, ஈர நன்மொழி யிரவலர்க் கீந்த, அழறிகழந் திமைக்கு மஞ்சவரு நெடுவேற், கழறொடித் தடக்கைக் காரியும்” சிறுபாண். 91 - 5.

5. புறநா. கஉகூ, கருத்து; “முரண்கொ டப்பிற் செவ்வேன் மலையன்” குறுநீ. கூஉ : 2.

6 - 7. “வேத்துதரு விழுக்கூழ் பரிசிலர்க் கென்றும், அருகா தீயும்

உசஅ

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

வடமீன் புரையுங் கற்பின் மடமொழி

அரிவை தோளள வல்லதை

10 நினதென விலை பெருமிதத் தையே.

நீணை - பாடாண்டிணை ; துறை - இயன்மொழி.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—கடலாற் கொள்ளப்படாது, அதனைக் கொள்ளுதற்குப் பகைவர் மேற்கொள்ளார், வீரக்கழலணிந்த ¹இலக்கணத்தாற்றிருந்திய-
கல்ல அடியையுடைய காரி ! நினது காடு; அது, வேள்வித்தீயைப் பாது-
காக்கும் பார்ப்பாருடையது; கெடாத செல்வத்தினையும் வென்றிபொருந்-
திய படையையுமுடைய மூவேந்தருள் ஒருவனுக்கு வலியாகவேண்டு-
மென்று அம்மூவர்பானின்றும் வந்தோர் தனித்தனி புகழ்ந்து நினக்குத்-
தரும்பொருள், தமது குடியை வாழ்த்தினராய்வரும் பரிசிலருடையது;
ஆதலால் வடதிசைக்கட்டோன்றும் அருந்ததியையொக்கும் கற்பினையும்
மெல்லிய மொழியினையுமுடைய அரிவையுடைய தோள்மாத்திரை-
யல்லது நின்னுடையதென்று சொல்ல ஒன்றுடையயல்லையாயிருக்கவும்
நீ பெரிய செருக்கினையுடையயாய் இராரின்றாய்; இதற்குக் காரணம்
என்னை?—எ - று.

எத்தினர்தருமென்று பன்மையாற்கூறியது, அவ்வேந்தன் அமைச்-

சரை.

மூவருள் யான் ஒருவன்; எனக்குத் துப்பாகியரென அம்மூவரும்
எத்தினர்தருமென்று உரைப்பினும் அமையும்.

நாதி அந்தணரது; கூழ் இரவலரது; அரிவைதோளளவல்லதை; நினக்கு உரித்தாகக் கூறுதற்கு யாதும் இல்லையாயிருந்தது; நீ பெருமிதத்தை புடையையாயிருந்தாயென வியந்துகூறியவாறு. (கஉஉ)

8. “பெருநல் வானத்து வடவயின் விளங்கும், சிறுமீன் புரையுக் கற்பி னறுதுதல்” (பெரும்பாண். 302 - 3); “வடமீன்போற் றெழு தேத்த வயங்கிய கற்பினான்” கலி. ௨.

¹திருந்தடி யென்பதற்குப் பிறக்கிடாத அடியென்று பொருள் கூறுவர் நச்சினூர்க்கீனியர்; மதுரை. 436, உரை.

(கஉ௩) நாட்கள் ஞண்டு நாண்மகிழ் மகிழின்
யார்க்கு மெளிதே தேரீ தல்லே

1. “துளங்குதகம்பு வாக்கிய பசும்பொதித் தேறல், இளங்கதிர் ஞாயிற்றுக் களங்கடொறும் பெறுகுவீர்” (மலைபடு. 463 - 4.) நாண்மகிழ் : புறநா. உக : 5, அடிக்.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

௨௪௯

தொலையா நல்லிசை விளங்கு மலையன்

மகிழா தீத்த விழையணி நெடுந்தேர்

5 பயன்கெழு முள்ளூர் மீமிசைப்

பட்ட மாரி புறையினும் பலலே.

தீணையுமீ துறையுமீ அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—நாட்காலையே மதுவையுண்டு நானோலக்கத்துமகிழ்ச்சியை மகிழின், தேர்வழங்குதல் யாவார்க்கும் எளிது; கெடாத நல்லபுகழ்

விளங்கும் மலையன் மதுதுகர்ந்து மகிழாது வழங்கிய பொற்படைகளால் அணியப்பட்ட உயர்ந்த தேர், பயன்பொருத்திய முன்னூர்மலையுச்சியின் கண் உண்டாகிய மழையினது துளியினும் பல—எ - று.

இதன்கருத்து : ஏனையோர்கொடை செயற்கையென்றும், இவன் கொடை இயற்கையென்றும் கூறியவாறு. (கஉக)

4. இழையணிதேர் : புறநா. கூடுக : 15; துறுநீ. கூசடு : 1; கலி. கூச : 7. தேர்தருதல் : புறநா. ககச : 6, அடிக்.

5. முன்னூர் மலையனுடைய தென்பது, “ஆரியர் துவன்றிய பேரிசை முன்னூர்ப், பலருடன் கழித்த வொள்வான் மலையன்” (நங். கள0), “முாண்கொ டிப்பிற் செல்வென் மலையன், முன்னூர்க் கானம்” (துறுநீ. கூகஉ), “முன்னூர் மன்னன் கழறெடிச் காரி” (அகநா. ௨0௧) என்பவற்றாலும் விளங்கும்.

6. புறநா. கூச : 20 - 23, அடிக். 5 - 6. புறநா. கஉடு : 18 - 9.

(கஉச) நாளன்று போகிப் புள்ளிடை தட்பப்
பதனன்று புக்குத் திறனன்று மொழியினும்

1. “புலரி விடியற் புள்ளோர்த்துக் கழியின்” (மலைபடு. 448); “நாளும் புள்ளும் கேளா ஆக்கமோ, டெங்கோ னேயின் னாதலின் யாமத்துச், செங்கால் வெட்சியுந் திணையுந் துஉய், மறிக்குறற் குருதி மன்றுதுக ளவிப்ப, விரிச்சி யோர்த்தல் வேண்டா, எயிற்புறந் தருதம் யாம் பகைப்புல நிரையே” தகடூர் யாத்திரை.

‘அன்றி’ என்னும் குறிப்புவினையெச்சத்தின் ஈற்று இகாம் செய்யுளில் உகரமாகத் திரிந்துவந்ததற்கும் (தொல். உயர்மயங்கு. கு. 35, இளம். ந.; நன். கு. 172, மயிலை.; நன். வி. கு. 173; இ. வி. கு. 91, உரை), அது செய்தெனெச்சவினைக்குறிப்பாய் வந்ததற்கும் (தொல். வினை. கு. 34, தேய்லகீ.; ஷ. ஷ. ஷ. 31, ந.; நன். கு. 343,

யயிலை.; இ. வி. சூ. 246, உரை) மேற்கோள்.

2. திறனன்று மொழிதல் : “திறனறிந்து சொல்லுக சொல்லை யறனும், பொருளு மதனினு உங் கில்” குறள், 644.

32

உரு0 புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

வறிது *பெயர்கூற ரல்லர் நெறிகொளப்
பாடான் றிரங்கு மருவிப்

5 பிடுகெழு மலையற் பாடி யோரே.

நீணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—நல்லநாளன்றாகப் போகிப் புன்றிமித்தம் இடையேநின்று
தடுப்பச் செவ்வியன்றாகச் சென்றுகூடிக் கூறுபாடன்றாக முனியும்
வார்த்தைகளைச் சொல்லினும் வறிதாக மீள்வாரல்லர், ஒழுங்குபட
ஒசைநிறைந்து ஒலிக்கும் அருவியையுடைய பெருமைபொருந்திய மலையை
யுடையோனைப் பாடியவர்கள்.— எ - று.

மலையற்பாடியோர், வறிதுபெயர்கூறரல்லரெனக் கூட்டிக்.

அன்றியென்பது, அன்றெனத் திரிந்தது செய்யுளாகலின்.

வறிதென்னும் குறிப்புவினையெச்சம், பெயர்கூறவரல்லரென்பதனுட்
பெயர்தலோடு முடிந்தது. வறியரென்றுரைப்பாரும் உளர். (கஉச)

1 - 3. குறுநீ. கச0.

வினையெச்சக்குறிப்பு அடுக்கிவந்து ஒருவினை கொண்டதற்கு மேற்
கோள் (நன். சூ. 354, யயிலை.); இவை அடுக்காகா வென்பர் விருத்தி
யுரையாசிரியர்; நன். சூ. 355.

4. புறநா. கூசு : 22 - 3.

ழ. புறநா. கூஉ.

பி - மீ. *பெயர்குவர்.

(கஉரு) பருத்திப் பெண்டின் பனுவ லன்ன

நெருப்புச்சினந் தணிந்த நிணந்தயங்கு கொழுங்குறை

1. பருத்திப்பெண்டு : புறநா. கூசு : 5; “ஆளில் பெண்டிர் தாளிற் செய்த, துணங்குதுண் பனுவல் போலக் கணங்கொள” (நற். கூடுக); ‘துண்ணிய பலவாய பஞ்சு துணிகளாற் கைவன் மகடுஉத் தனது செய்கை மாண்பினால் ஓரிழைப் படுத்தலாம் உலகத்து தூல் தூற்றலென்பது’ (இறை. சூ. 1, உரை); “பஞ்சிதன் சொல்லாப் பனுவ லிழையாகச், செஞ்சொற் புலவனே சேயிழையா - எஞ்சாத, கையேவா யாகக் கதிரே மதியாக, மையிலா தான்முடியு மாறு” நன்னூல், சூ. 23.

2. ‘நெருப்புச்சினந் தணிந்த நிணந்தயங்கு கொழுங்குறை..... என இவை இருவகை யுகாரமும் ஒற்றடுத்து உரியசையாயினவாறு’ தோல். செய். சூ. 10, பேர்.

1 - 2. புறநா. கூகக : 12 - 4; “இழுதி னன்ன வானினம்” மலை படு. 244.

‘இன்னுமவ்விலேசானே, நெருப்புச்சினந் தணிந்த நிணந்தயங்கு.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

உருக

பருஉக்கண் மண்டையொ ழீழ்மாறு பெயா
உண்கு மெந்தைபிற் காண்குவந் திசினே

5 நள்ளாதார் மிடல்சாய்த்த

வல்லாளரின் மகிழிருக்கையே,
உழுத நோன்பக டழிதின் ருங்கு

நல்லமிழ் தாகநீ நயந்துண்ணு நறவே,
குன்றத் தன்ன களிறு பெயரம்

10 கடந்தட்டி வென்றோனு நிற்கு றும்மே

வெலீஇயோ னிவனெனக்,
கழலணிப் பொலிந்த சேவடி நிலங்கவர்பு
விரைந்துவந்து *சமந்தாங்கிய
வல்வேன் மலைய னல்ல னாயின்

15 நல்லமர் கடத்த லெளிதூம னமக்கெனத்
தோற்றோன் றுனு நிற்கு றும்மே

*தொலைஇயோ னிவனென,
ஒருநீ யாயினை பெரும பெருமழைக்
கிருக்கை சான்ற வுயர்மலைத்

20 திருத்தகு சேளய்நிற் பெற்றிசி னோர்க்கே.

நீனை - வாகை; துறை - அரசவாகை.

சேரமான் மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறையும் சோழன் இராசதூயம்
வேட்ட பெருநற்கிள்ளியும் பொருதவழிச் சோழந்தத் [†]துப்பாகிய தேர்
வண்மலையனை வடமவண்ணக்கள் பெருஞ்சாத்தனார் பாடியது.

கொழுங்குதையென்றும் போலச் சினமில்லதனை உள்ளது போலக் கூறுவனவுங் கொள்ளாமோவெனின், உணர்வுடையனவற்றுக்கல்லது சுவைதோன்றாமையின் வெகுளியென்று ஈண்டுக் கூறப்படாவென்பது. இது பிறன்கட் போன்றிய பொருள்பற்றி வரும்¹ நோல். மெய்ப்பாடு. சூ. 10, பேர்.

7. புறநா. கூசு : 14.

‘அழி - வைக்கோல்; ஆளழி வாங்கி யதரி திரிப்ப : இது சிலப்பத் காரம்; உழுத கோன்பக டழிதின் ருங்கு : இது புறநானூறு’ (தக்க. 439, உரை); நோல். உவம. சூ. 20, பேர். மேற்.

¹புறநா. கஉஉ : 5, அடிக்.

பு - ம். *சமரன். †துப்பாகிய வொருவனும்மலையனை வடவண் ணத்தன் பேரிசாத்தன்.

உருஉ புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

இ - ள்.—பருத்திதாற்கும் ¹பெண்டாட்டியது சுகிர்த்த பஞ்சுபோன்ற நெருப்புத் தன்வெம்மை ஆறுதற்கு ஏதுவாகிய நினைமசைந்த கொழுவிய தடிகளைப் பெரியஉடலிடத்தையுடைய கன்வார்த்த மண்டையோடு முறை முறையாக ஒன்றற்கொன்று மாறுபட உண்பேமாக, எம்முடைய தலைவ ! நின்னைக் காண்பேன் வந்தேன், பகைவரது வலியைத் தொலைத்த வலிய ஆண்மையையுடையோய் ! நினது மகிழ்ச்சியையுடைய இருக்கைக்கண்; உழுத வலிய பகடு பின் வைக்கோலைத் தின்றூற்போல நினது ²தாளாற்ற

லாற்செய்த பொருளை யாவார்க்கும் அளித்துப் பின் நீ விரும்பியுண்ணும்
 கள், நல்ல அமிழ்தாவதாக; மலைபோலும் யானை பட எதிரின்று கொன்று
 வென்றவனும், நம்மை வெல்வித்தோன் இவனென நினைவே மகிழ்ந்து
 சொல்லும்; வீரக்கழலாகிய அணியாற்சிறந்த செய்ய அடியாலே போர்க்
 களத்தைக் கைக்கொள்ளவேண்டி விரைந்துவந்து போரைத் தடுத்த வலிய
 வேலினையுடைய மலையன் அல்லனாயின் நல்ல போரைவெல்லுதல் நமக்கு
 எளிதெனத் தோற்றவனும் நம்மைத் தொலைவித்தோன் இவனென
 நினைவே புகழ்ந்துசொல்லும்; ஆதலால், நீ ஒருவனாயினாய், பெரும !
 பெரிய மழைக்கு இருப்பிடமாதற்கு அமைந்த உயர்ந்த மலையையுடைய
 திருத்தக்க சேயையொப்பாய் ! நினை நட்பாகவும் பகையாகவும் பெற்
 ரோர்க்கு.—எ - று.

பனுவலன்ன நிணமென இயையும்.

நிலங்கவர்பென்பது, கவரவெனத் திரிக்கப்பட்டது. எமது நிலத்
 தைக் கைக்கொண்டெனினும் அமையும்.

தானாற்றலாற் செய்தபொருளில் நல்லனவெல்லாம் பரிசிலர்க்கு
 வழங்கி எஞ்சியது உண்டலான், அழிதின்றாகுகென்றார்.

காண்குவாதென்பன, ஒருசொன்னீர்மைப்பட்டு உண்குமென்பதற்கு
 முடிபாய் நின்றன.

உண்குமென்பது சுற்றத்தை உளப்படுத்தி நின்றமையின், பன்மை
 யொருமை வழுவமைதிராய் நின்றது.

மன்: கழிவின்கண் வந்தது.

பெரும ! சேஎய் ! வென்றோனும், வெலீஇயோன் இவனென நிற்குறும்; தோற்றோனும், தொலைஇயோன் இவனெனநிற்குறும்; அதனால், நிற்பெற்றிசினோர்க்கு ஒருநீயாயினையாதலால், நின் மகிழிருக்கைக்

1பெண்டாட்டி - பெண் ; “மழையு மஞ்சம் வளியும் போலும், செலவினா னொருபெண்டாட்டி” (தகடீயாதீதிரை); ‘ஒருபெண்டாட்டி தமரொடு கலாய்த்து’ இறை. கு. 1, உரை.

2“தாளாற்றித் தந்த பொருளென்லாந் தக்கார்க்கு, வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு” துறள், 212.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

உருந

கண்ணே உண்கும் காண்குவந்திசின்; பகடு அழிதின்றருக்கு நீ உண்ணும் நறவு நல்ல அமிழ்தாகவென மாறிக்கூட்டுக.

நெருப்புச் சினந்தணிந்த நிணந்தயங்கு கொழும்புகுறை என்பதற்கு எரியாது 1பூத்துக்கிடக்கின்ற தழல்போலும் நிணந்தயங்குகொழும்புகுறையெனினும் அமையும்.

பருஉக்கண்மண்டை யென்பதற்குக் கண்ணையுடைய உடலிடம் பரியமண்டையெனினும் அமையும். (கஉரு)

1“நீறுமேற் பூத்த நெருப்பு” பு. வெ. 166.

(கஉகூ) ஒன்றார் யானை யோடைப்பொன் கொண்டு
பாணர் சென்னி பொலியத் தைஇ
வாடாத் தாமரை சூட்டிய விழுச்சீர்
ஓடாப் பூட்கை யுரவோன் மருக,

5 வல்லே மல்லே மாயினும் வல்லே

நின்வயிற் கிளக்குவ மாயிற் கங்குல்

துயின்மடிந் தன்ன தூங்கிரு ளிறும்பிற்

பறையிசை யருவி முன்னூர்ப் பொருந்,

தெறலரு மரபினின் கிளையொடும் பொலிய

10 நிலமிசைப் *பரந்த மக்கட் கெல்லாம்

புலனமூக் கற்ற வந்த னுளன்

இரந்துசென் மாக்கட் கினியிட னின்றிப்

பரந்திசை நிற்கப் பாடின னதற்கொண்டு

சினமிகு தானை வானவன் குடகடற்

2 - 3. பாணருக்குப் பொற்றாமரை அளித்தல்: புறநா. கக : 11 - 7, அடிக்.

4. புறநா கக : 7; “ஒடாப் பூட்கை” ழநுது. 247.

6 - 7. “கார்வண்டு, தொக்கிருந்தா லித்துழலுந் தூங்கிருள்வெய்
யோற்கொதுங்கிப், புக்கிருந்தா லன்ன பெரழில்” நள. சுயம். 22.

8. புறநா. உஉக : 14; “பறைக்குர லருவி” (பதிந். ௭0); “பறை
யிசை யருவி” சிலப். உடு : 28.

‘இசை’ என்னும் உரிச்சொல் ஒலித்தற் றொழிற்பண்பில் வந்ததற்கு
மேற்கோள்; நள. கு. 458, மயிலை.; நள. வி. கு. 459.

பி - ம். *பிறந்த.

உருசு புறநாணாறு மூலமும் உரையும்.

15 பொலந்தரு நாவா *யோட்டிய வல்வழிப்

பிறகலஞ் செல்கலா தனையே மத்தை
இன்மை தூப்ப விசைதா வந்துநின்
வண்மையிற் றெடுத்தனம் யாமே, முள்ளெயிற்
றாவெறி யுருமின் முரசெழுந் தியம்ப

20 அண்ணல் யானையொடு வேந்துகளத் தொழிய

அருஞ்சமந் ததையத் தாக்கி நன்றும்
நண்ணுத் தெவ்வர்த் தாங்கும்

பெண்ணையம் ப்டப்பை நாடுகிழ வோயே.

தீணை - பாடாண்டிணை; துறை - பரிசீற்றுறை.

மலையமான் தீநழடிக்காரியை மாறேக்கத்து நப்பசலையார்

பாடியது.

இ - ள்.—பகைவருடைய யானையினது பட்டத்திற் பொன்னைக்
கொண்டு பாணரது தலை பொலியும்படி செய்து வாடாத பொற்றாமரை
யைச் சூட்டிய சிறந்த தலைமையினையும் புறக்கொடாதமேற்கோளினையும்
உடைய பெரியோன்மரபினுள்ளாய்! ஒன்றைக் கற்றறிவேமாயினும்
அறியேமாயினும் விரைய நின்னிடத்துப் புகழைச் சொல்லுமேமாயின்,
இராப்பொழுதுதான் ஓரிடத்தே உறங்குவதுபோன்ற செறிந்த இருளை
யுடைய சிறகாட்டையும் பறையொலிடோலும் ஒலிபொருந்திய அருவி
யையுமுடைய முன்னார்க்கு வேந்தே! அழித்தற்கரிய தன்மையையுடைய
நின்சுற்றத்துடனே பெருக நிலத்தின்மேல் மிக்க மாந்தரெல்லாரினும்
அறிவின்கண் மாசற்ற ¹அந்தணானாகிய கபிலன் இரந்துசெல்லும் புல்
வர்க்கு இனிப் புகழ்தற்கு இடனில்லையாகப்பாந்து புகழ்நிற்பப் பாடினான்;
அதனைக் கொண்டு சினமிக்க, ²சேனையையுடைய ²சேரன் மேல்கடலின்
கட் பொன்னைத்தரும் நாவாய் செலுத்திய அவ்விடத்து வேறுசில மரக்
கலம் போகமாட்டாத அத்தன்மையையுடையேமாயும் எமது மிடி தூக்க

நின்புகழ் கொடுவா வந்து நின்று வண்மையிலே சில சொல்லத் தொடுத்த
னம், யாங்கள்; முட்போலும் பல்லினையுடைய பாம்பை எறியும் இடி
யேறுபோல முரசு கிளர்ந்தொலிப்பத் தலைமையையுடைய யானையுடனே
அரசு போர்க்களத்தின்கட்படப் பொறுத்தற்கரிய பூசலைச் சிதறவெட்டிப்

19. அரவெறியுரும்: புறநா. ௫௮ : 6 - 7, அடிக். முரசுக்கு இடி:
புறநா. ௧௭: 39, அடிக்.

¹அந்தனாளுகிய கபிலன்: புறநா : ௨௦௦: 13, உட்க: 7.

²இச்சேரன், கடல்பிறக்கோட்டிய செங்குட்டுவன்.

பி - ம். *யோட்டிய வழிப்பிறர்கலஞ். †மாறோகத்து.

புறநாணுறு மூலமும் உரையும்.

௨௫௫

பெரிதும் பொருந்தாத பகைவரைத் தமிக்கும் பெண்ணையாற்றுப்பக்கத்தை
யுடைய நாட்டையுடையோய்!—எ - று.

உரவோன்மருக ! பொருந ! நாடுகிழவோய் ! நின்வயிற் கிளக்குவ
மாயின், அந்தனாள் கிளையொடும் பொலிய இசைநிற்பப் பாடினன்;
அதற்கொண்டு பிறகலம் செல்லாத அனையேமாயும், இன்மை தூத்த
லால் இசைதர வந்து நின்வண்மையிற் சிலதொடுத்தேம் யாமெனக்
கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

மக்கட்கெல்லாமென்பது, ஐந்தாவதன்மயக்கம். மக்கட்கெல்லாம்
ஒக்கவெனினும் அமையும்.

வண்மையிற்றெடுத்தனமென்பதற்கு நின் வண்மையால் விளைப்
புண்டனமெனினும் அமையும். (௧௨௬)

(கஉஎ களங்கனி யன்ன கருங்கோட்டுச் சீறியாழ்ப்
பாடின பனுவற் பாண ருய்த்தெனக்,
களிறில வாகிய புல்லரை நெடுவென்ற
கான மஞ்ஞை கணவொடு சேப்ப,

5 ஈகை யரிய விழையணி ம்களிரொடு
சாயின் மென்ப வாழப் கோயில்,
சுவைக்கினி தாகிய ருய்யுடை யடிசில்
பிறர்க்கீ வின்றித் தம்வயி றருத்தி
உரைசா லோங்குபுக முழாரீஇய

10 முரைசுகெழு செல்வர் நகர்போ லாதே.¹

திணை - அது; துறை - கடைநிலை.

ஆயை உறையூர் ஏணிச்சேரி முடமோசியார் பாடியது.

1. புறநா. கசடு : 5; “கருங்கோட்டுச் சீறியாழ் பண்ணுமுறை
நிதுப்ப” (நெடுநல். 70); “கருங்கோட்டுச் சீறியாழ்” மலைபடு. 534.

1 - 6. “ஒப்புரவி னால்வருங் கேடெனி னகிடொருவன், விற்துக்
கோட் டக்க துடைத்து” (குறள், 220); “வள்ளன்மை யில்லாதான் செல்
வத்தின் மற்றையோன், எல்குரவே போலுந்நனிநல்ல” நீதிநெறி. 67.

7 - 10. “நறியன வயலவர் நாலி னீர்வா, உறபத் துங்கிய
வொருவ னாகயான்” கம்ப. பன்னியடை. 111.

¹மு. பாடாண்டிணைத்துறைகளுள், கொடுப்போ ரேத்திக் கொடார்ப்
பழித்தற்கு மேற்கோள்; நொல். புறத்திணை. கு. 29; இளம்.; ஷட. ஷட.
கு. 35, ந.

இ - ள்.—கனாப்பழம்போலும் கரிய கோட்டையுடைத்தாகிய சிறிய யாழைக்கொண்டு பாடும் இனிய ¹பாட்டைவல்ல பாணர் பரிசில்பெற்றுக் கொண்டு போனார்களாக, களிறுகள் இல்லையாகிய புல்லிய பக்கத்தை யுடைய நெடிய தற்பின்கண்ணே காட்டுமயில்கள் தத்தம் இனத்தோடு தங்கப் பிறிதோரணிகலமுமின்றிக் கொடுத்தற்கரிய மங்கலிய சூத்திரத்தையணிந்த மகளிருடனே பொலிவழிந்து சாய்ந்ததென்று சொல்லுப, ஆயுடைய கோயிலை; துகர்தற்கு இனிதாகிய தாளிப்பையுடைய அடிசிலைப் பிறர்க்கு உதவலின்றித் தம்முடைய வயிற்றையே நிறைத்துச் சொல்லு தற்கமைந்த மேம்பட்ட புகழைநீங்கிய முரசுபொருந்திய செல்வத்தினை யுடைய அரசர்கோயில், இதனை ஒவ்வாது.—எ - று.

என்றதன் கருத்து: செல்வர் நகர், பெருந்திருவுடைமையிற் சிறந்தது போன்றிருப்பினும் ஆய்கோயில் வறிதெனினும் இஃது அத னினனுஞ் சிறந்ததென்பதாம்.

ஆய்கோயில் சாயின்றென்ப; ஆயினும், முரசுகெழுசெல்வர் நகர் இதனை ஒவ்வாதெனக் கூட்டுக. (கஉஎ)

¹பாணர் களிறு பெறுதல்: புறநா. கசு0 : 8, அடிக்.

(கஉஅ) மன்றப் பலவின் மாச்சினை மந்தி

இரவலர் நார்த்திய விசிகுடு முழுவின்
 பாடிந் நெண்கண் கனிசெத் தடிப்பின்
 அன்னச் சேவன் மாறெழுந் தாலும்
 5 கழறொடி யாஅய் மழைதவழ் பொதியில்,
 ஆடுமகள் குறுகி னல்லது
 பீடுகெழு மன்னர் குறுகலோ வரிதே.

நீனை - அது; துறை - வாழ்த்து; இயன்மொழியுமாம்.
 அவனை அவர் பாடியது.

1. மன்றப்பலவு : புறநா. கௌ : 5.

1 - 2. புறநா. அக : 7 - 8.

1 - 3. முழவுக்குப் பலாப்பழம்; புறநா. உகௌ : 1.

3. செத்து - கருதி; “தாவற் கவித்த புதுமுகை யூன்செத், தறியா
 தெடுத்த புன்புறச் சேவல்” மலைபடு. 146 - 7.

5. ஐ. துறநீ. அச : 3.

6 - 7. புறநா. இச : 4 - 14, கௌ : 15 - 8, ககக.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

௨௫௭

இ - ள்.—ஊர்ப்பொதுவின்கண் பலவினது பெரிய கோட்டின்கண்
 வாழும் மந்தி பரிசிலர் தூக்கிவைக்கப்பட்ட பிணிப்புப் பொருந்திய
 மத்தளத்தினது ஒசையினிய தெளிந்த கண்ணைப் பலாப்பழமென்று கருதித்
 தட்டினவிடத்து அதன்கண் வாழும் அன்னச்சேவல் அவ்வோசைக்கு
 மாறாக எழுந்து ஒலிக்கும் கழல இடப்பட்ட வீரவளையையுடைய ஆயது

முகில்படியும் பொதியின்மலை, ஆடச்செல்லும் மகள் அணுகினல்லது
பெருமைபொருந்திய அரசர் அணுகுதல் அரிது.—எ -று.

இது, கொடைச்சிறப்பும் வென்றியும் கூறியவாறாயிற்று. (கஉஅ)

(கஉசு) *குறியிறைக் குரம்பைக் குறவர் மாக்கள்

வாங்கமைப் பழுனிய தேறன் மகிழ்ந்து

வேங்கை முன்றிற் குரவை யயரும்

திஞ்சளைப் பலவின் மாமலைக் கிழவன்

5 ஆயு யண்டிர னடுபோ ரண்ணல்

இரவலர்க் கீத்த யானையிற் கரவின்று,

2. “தூம்பகம் பழுனிய தீம்பிழி மாந்தி” (பதிந். அக : 21);
“நெடுங்க ணுடமைப் பழுனிய கடுந்திறற், பாப்புக் கடுப்பன்ன தோப்பி”,
“அம்பனை விளைந்த தேக்கட் டேறல்” (அகநா. ௩௪௮, ௩௪௮), “நீடமை
விளைந்த தேக்கட் டேறல்” முருகு. 195.

1 - 3. தேறலுண்டு குரவையாடுதல் : புறநா. உச : 4 - 6; “மன்ற
வேங்கை மணநாட் பூத்த, மணியே ரரும்பின் பொன்வீ தாஅய், வியலறை
வரிக்கு முன்றிற் குறவர், மனைமுதிர் மகளிரோடு குரவை தூங்கும்”
(அகநா. உ௩௨ : 6 - 10); “வாங்கமைப் பழுனிய நறவுண்டு, வேங்கை
முன்றிற் குரவையுங் கண்டே” (நற். உ௪௬ : 9 - 10); “நறவுநாட்
செய்த குறவார்தம் பெண்டிரோடு, மானரோற் சிறுபறை கறங்கக்
கல்லென, வானரோய் மீயிசை யயரும் குரவை” மலைபடு. 320 - 22.

6. பரிசிலர்க்கு யானை கொடுக்கப்படுதலை, புறநா. ௧௩0, ௧௩௧,

கரு, கசு, கருக-ஆம் பாட்டுக்களாலும், “இராவலர் வருஉ மளவை யண்
 டிரான், புரவெதிர்த்து தொகுத்த யானை போல” (நற். ௨௯), “துடியடி
 யன்ன தூங்குடைக் குழவியொடு, பிடிபுணர் வேழம் பெட்டவை கொள்
 கென” (பொருந. 125 - 6), “குன்றா கியபொன்னும் வேழக் குழாமுங்
 கொடைபுகழ்த்து, சென்றார் முகக்கும்” (நஞ்சு. 149) என்பவற்றாலும்
 அறிக.

பி - ம். *குறையிறை.

33

௨௫௮ புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

வான மீன்பல பூப்பி னா

தொருவழிக் கருவழி யின்றிப்

பெருவெள் ளென்னிற் பிழையாது மன்னே.

நீணை - அது; துறை - இயன்மொழி.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—குறிய இறப்பையுடைய சிறிய மனையின்கட் குறமக்கள் வளைந்த மூங்கிற் குழாயின்கண் வார்த்திருந்து முதிர்ந்த மதுவை துகர்ந்து வேங்கைமரத்தையுடைய முற்றத்தின்கட் குாவைக்கூத்தை யாடும் இனிய சுளையையுடைத்தாகிய பலாமரத்தையுடைய பெரிய மலையை யுடையோன், ஆயாகிய அண்டிரன், கொல்லும் போரைச் செய்யும் தலைவன், அவன் இரப்போர்க்குக் கொடுக்கப்பட்ட யானைத்தொகை போல, மேகம் மறைத்தவின்றி ஆகாயம் பலமீனையும் பூக்குமாயின் அமை யாது, ஓரிடத்தும் கரிய இடம் இல்லையாகப் பெருக வெண்மையைச் செய்யுமாயின் அம்மீன்றொகை அந்நுக்குத் தப்பாது.—எ - று.

யானையிற் பிழையாதென இயையும். மன்: அசை. (கஉக).

(கஉ௦) விளங்கு *மணிக் கொடும்பூ னையுந் நின்னாட்
டிளம்பிடி யொருசூல் பத்தீ னும்மோ

நின்னுநின் மலையும் பாடி வருநர்க்

1. புறநா. ௨௦௦ : 8.

னளரல ஒழிந்த வீணப்புள்ளி சிறுபான்மை விளியேற்றதற்கும்
(தொல். விளி. சூ. 12, இளம்.; சே.; கல்.; ந.), யகார வீற்றுயர்திணைப்
பெயர் அளபெடையாதிய விளியுருபேற்றதற்கும் (நன். சூ. 309, மயிலை.)

மேற்கோள்.

1 - 2. 'விளங்குமணிக் கொடும்பூ னாய் . . . பத்தீனும்மோ :
என்புழி யகாம் விளியேற்றதாலெனின் அவ்வாறு வருவன வழக்குப்
பயிற்சியின்மையின் எடுத்தோதிற்றிலாயினும் செய்யுண் மருங்கினென்
னும் அதிகாசப்புறநடையான் இந்நிகரன வெல்லாம் அமைத்துக்கொள்க'
(தொல். விளி. கு. 35, தேய்வசீ.); யகாவீறு சேய்மைக்கண் அள
பெடுத்தல் விளியுருபாமெனக் கூறி இவ்வடிகளை மேற்கோளாகக் காட்டி
னர்; இ. வி. கு. 212, உரை.

3. மலையைப்பாடுதல் : புறநா. ககக : 3; கசக : 12; "தாங்கரு
மாயிற் றன்னுந் தந்தை, வான்பொரு நெடுவரை வளனும் பாடி." சிறு
பாண். 127 - 8, அடிக்.

டி - ம். *மணிப் பசம்பூணாய், மணிக்கொடும் பூணாய்.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

உருக

கின்முகங் கரவா துவந்துநீ யளித்த
5 அண்ணல் யாளை யெண்ணிற் கொங்கர்க்
குடகட லோட்டிய ஞான்றைத்
தலைப்பெயர்த் திட்ட வேலினும் பல்வே.

தினையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள். விளங்கிய மணிகளான் இயன்ற விரைந்த பூணகிய

ஆரத்தையுடைய ஆயே! நீனது நாட்டின்கண் இனையபிடி ஒருகருப்பம் பத்துக் கன்று பெறுமோதான்? நின்னையும் நின்மலையையும் பாடிவரும் பரிசிலர்க்கு இனிய முகத்தை ஒளியாது வெளிப்படுத்திக் காதலித்து நீ கொடுத்த தலைமையையுடைத்தாகிய யானையை யெண்ணின், நீ கொங்கரை மேல்கடற்கண்ணே ஒட்டப்பட்ட நாளில் அவர் புறக் கொடுத்தலால் தம்மிடத்தினின்றும் பெயர்த்துப் போகடப்பட்ட வேலினும் பல.— எ - று.

தலைப்பெயர்த்திட்ட வேலென்ற கருத்து : ¹படைக்கலமில்லாதாரை ஏதஞ்செய்வாரில்லையாதலின், தம்முயர்க்கு அரணாகப் பெயர்த்திடப் பட்ட வேலென்பதாம்; அன்றி, புறக்கொடுத்தோடுகின்றார் முன்னோக் கிச் சாய்த்துப் பிடித்தவேலென்பாரும் உளர்.

இதனால், கொடைச்சிறப்பும் வென்றிச்சிறப்பும் கூறியவாறு. (கந௦)

3 - 5. புறநா. கஉக : 6, அடிக்.

¹சிறுபஞ்ச. 41; “நிராயுதன், மார்பி லெய்யவோ வில்விதல் வல்லதே”, “நின்ற வன்னிலை நோக்கிய நெடுந்தகை யிவனைக், கொன்ற லுன்னிலன் வெறுங்கைநின்றனனைக் கொள்ளா” (கம்ப. வாலிவதை. 90, முதற்போர். 251); “நிராயுதரைக் கொன்ற ரொணுந்தீமை, எய்தாமை வேண்டும்” பேரிய. ஏனாதி. 39.

(கநக) மழைக்கணஞ் சேக்கு மாமலைக் கிழவன்
வழைப்பூங் கண்ணி வாய்வா ளண்டிரன்
குன்றம் பாடின கொல்லோ

கனிற்றுமிக வுடையனிக் கவின்பெறு காடே.
 தீனையும் துறையும் அவை.
 அவனை அவர் பாடியது.

3. புறநா. கக0 : 3, அடிக். 4. புறநா. கஉக : 6, அடிக்.

உக0 புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

இ - ள்.—முகிலினம் சென்று தங்கும் உயர்ந்தமலைக்குத் தலைவன், சுரபுனைப் பூவால் தொடுக்கப்பட்ட கண்ணியினையும் வாய்த்த வாளினையு முடைய அண்டிரானது மலையைப் பாடினவோ கனிநுகளை மிகவுமுடைய இந்தக் கவினையுடைய காடு?—எ - று.

யானைக்குப் பிறப்பிடமாயிருக்கிற காட்டினும் அண்டிரனைப் பாடி னோர், யானை மிகவுமுடையவென்று அவன் கொடைச்சிறப்புக் கூறிய வாறு.

ஆய்க்கு அண்டிரனென்பதும் ஒரு பெயர்.

(ககக)

(ககஉ) முன்னுள்ளு வோனைப் *பின்னுள்ளி னேனே

ஆழ்கென் னுள்ளம் போழ்கென் னாவே
 பாழூர்க் கிணற்றிற் றூர்கவென் செவியே
 நார்தை நறும்புன் மேய்ந்த கவரி

5 குவளைப் பைஞ்சுனை பருகி யயல

தகரத் தண்ணிழற் பினைபொடு வதியும்

வடதிசை யதுவே வானுறையிமயம்
தென்றிசை யா அய்குடி யின்றாயிற்
பிறழ்வது மன்னோலிம் மலர்தலை யுலகே.

நீணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—யாவரினும் முன்னே நினைக்கப்படுமவனைப் பின்பே
நினைத்தேன் யான்; அவ்வாறு நினைந்த குற்றத்தால் எனதுள்ளம்
அமிழ்ந்திப்போவதாக; அவனையன்றிப் பிறரைப் புகழ்ந்த நாவும் கருவியாற்
பிளக்கப்படுவதாக; அவன் புகழன்றிப் பிறர் புகழைக் கூறக்கேட்ட எனது
செவியும் பாழ்பட்ட ஊரின் கட்கிணறுபோலத் தூர்வதாக; நார்தையையும்
நறியபுல்லையும் மேய்ந்த கவரிமாக் குவளைப்பூவையுடைய பசிய சுனையின்
நீரை துகர்ந்து அதன் பக்கத்தவாகிய தகராத்தினது குளிர்த நிழலின்

5. புறநா. ககக : 1; “குவளையம் பைஞ்சுனை” மலைபடு. 251.

4 - 7. “கவரி, பாந்திலன் கருவியொடு நார்தன் கனவும், ஆரியர்
துவன்றிய பேரிசை யிமயம்” பதிந். கக : 21 - 3.

8. ‘திசை’ என்னுஞ்சொல் ஏழாம்வேற்றுமையுருபாக வந்ததற்கு
மேற்கோள்; நன். கு. 301, மயிலை.

பி - ம். *பின்னுள்ளின் யானே.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

உசூக

கண் தனது பிணையுடனே தங்கும் வடதிசைக்கண்ணதாசிய வானைப்
பொருந்தும் இமயமலையும் தென்றிசைக்கண் ஆய்குடையும் இல்லையாயின்

இந்தப் பரந்த இடத்தைபுடைய உலகம் கீழ்மேலதாகிக் கெடும்.— எ - று.

*‘மூன்னுள்ளு வோனைப் பின்னுள்ளினேன்’ என உள்ளம் ஆழ்தற் குக்காரணங் கூறினமையால், பிறரைப்புகழ்ந்த நானொனவும், பிற்புகழ் கேட்ட செவியெனவும் ஏனையவற்றிற்கும் காரணம் வருவித்த உரைக்கப் பட்டது.

அன்றி வடதிசை தேவருலகோடு ஒத்தலான், இமயத்தால் தாங்க வேண்டவதில்லை; தென்றிசைக்கண் ஆய்குடி தாங்கிற்றில்லையாயின், இவ்வுலகு பிறமும்; அதனால் இமயத்துக்கு முன்னுள்ளப்படுவோனைப் பின்னுள்ளினேனாதலால், எனது உள்ளம் ஆழ்க; எனது நாப் போழ்க; எனது செவி தூர்வதாக வென்றதாக்கி உரைப்பினும் அமையும். (ககஉ).

பி - ம். * இமயத்திற்கு ஒருதரமாக உலகத்தைத் தாங்கும் ஆய் உளனாகவும் பிறரிசையைக் கேட்ட செவிதூர்க; கேட்டிப் பிறரை நினைத்த உள்ளம் ஆழ்க; நினைத்துப் பிறரைப்பாடிய நாப் போழ்வதாக வென உள்ளமொழிந்தனவற்றிற்கும் காரணம் வருவித்துக்கொள்க.

(ககஉ) மெல்லியல் விறலிநீ நல்லிசை செவியிற்

கேட்பி னல்லது காண்பறி யலையே

காண்டல் வேண்டினை யாயின் மாண்டநின்

விரைவளர் கூந்தல் வரைவளி யுளரக்

5 கலவ மஞ்ஞையிற் காண்வர வியலி

மாரி பன்ன *வண்மைத்

4. “உரைத்த சந்தி னூர லிருங்கதுப், பைதுவா லசைவளி யாற்றக்

கைபெயரா, ஒலியல் வார்மயி ருளரினன் கொடிச்சி” அகநா. ௧௦௨ : 3 - 5.

5. “மயில்கண் டன்ன மடநடை மகளிர்” (முருகு. 205); “நன்மா மயிலின் மென்மெல வியலி” மதுரை. 608.

4 - 5. “அணிகிளர் கலாவ மைதுவிரித் தியலும், மணிபுரை யெருத்தின் மஞ்ஞை போலநின், வீபெய் கூந்தல் வீசுவளி யுளர, ஏகுதி மடந்தை” நற். ௨௬௪ : 3 - 6.

6. புறநா. ௧௪ : 6 - 7, அடிக்., ௧௧ : 15, அடிக்.; “மாரிமழை வள்ளல்” (சீவக. 500); “மழையொன்று வண்டடக்கை வள்ளியோற் றி - மீ. *வண்கை.

௨௬௨ புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

தேர்வே ளாயைக் காணிய சென்மே.¹

தீணை - அது; துறை - விறலியாற்றுப்படை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—மெல்லிய இயல்பினையுடைய விறலி ! நீ நல்லபுகழைச் செவியாற் கேட்பினல்லது அவன்வடிவைக் காண்டலறியாய்; காண்டலை விரும்பினாயின், மாட்சிமைப்பட்ட நினது மணம்வளரும் கூந்தலிலே வரையிடத்துக் காற்று வந்தசைப்பப் பீலியையுடைய மயில்போலக் காட்சி உண்டாக நடந்து மழைபோன்ற வண்மையையுடைய தேரினை யுடைய வேள் ஆயைக் காணச் செல்வாயாக.—எ - று.

‘விரைவளர் கூந்தல் வரைவளி யுளர’ என்றது, ‘கொண்டைமேற் காற்றடிக்க’ என்பதொரு வழக்குப்பற்றி நின்றது.

என்றதனற் பயன் : பிறிதொன்றால் இடையூறில்லையென்பதாம்.

ஆய் மாரியன்ன வண்மையனாதலின், விற்றலியை அம்மாரியைக் கண்ட மயில்போலக் களித்துச் செல்லென்றவாரும்.

யாழநின்னென்று பாடமோதுவாரும் உளர்.

(கநக)

பாடி", "எழிலி வான மெள்ளினன் தருஉம், கவிகை வண்கைக் கமொன் றேன்றல்", "மழைவிழை தடக்கை வாய்வா னெவ்வி", "கார்கள்ள வுற்ற பேரிசை யுதவி" தோல். உவம. சூ. 11, 14, பேர். மேற்.

'அன்ன' என்பது பயனுவமத்தின்கண் வந்ததற்கு மேற்கோள்; தோல். உவம. சூ. 13, இளம்.; இ. வி. சூ. 642, உரை.

6 - 7. 'மாரியன்ன வண்மைத், தேர்வே னாயைக் காணிய சென்மே: என்பது பயனுவமம்; என்னை? மாரியான் வினைக்கப்படும் பொருளும் வண்மையாற் பெறும் பொருளும் ஒக்குமென்றவாறு' (தோல். உவம. சூ. 1, பேர்.; இ. வி. சூ. 639, உரை); உவமையினது உயர்ச்சியாற் பொருட்கு உயர்ச்சியாயிற்று என்பதற்கும், தொன்றுதொட்டு வரும் உவமைக்கும் மேற்கோள் (மாறன். 92, 95, உரை); ஈன்றவென் என்னும் கல்லாடச் செய்யுளில், 'மறிதிரை.....மேனியை' (அடி. 12 - 8) என்பதன் விசேட வுரையில் இவ்வடியைப் பயனுவமத்தின் வகை யென்று மேற்கோள் காட்டுவர் மயிலேறும் பெருமாள்பிள்ளை.

1ழ. பாடாண்டிணைத்துறைகளுள் விற்றலியாற்றுப்படைக்கு மேற் கோள்; தோல். புறத்திணை சூ. 30, இளம்.; சை. சை. சை. 36, ந.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

உகநக

(கநச) இம்மைச் செய்தது மறுமைக் காமெனும்

அறவிலை *வணிக னுயலன் பிறரும்

சான்றோர் சென்ற நெறியென

ஆங்குப் பட்டன் றவன்கைவண் மையே.¹

நீணை - அது; துறை - இயன்மொழி.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—இப்பிறப்பின்கட் செய்ததொன்று மறுபிறப்பிற்கு உதவு
மென்று கருதிப் பொருளை விலையாகக் கொடுத்து அதற்கு அறங்
கொள்ளும் வணிகன் ஆய் அல்லன்; அமைந்தோர் பிறரும் போயவழி
யென்று உலகத்தார் கருத அந்த நற்செய்கையிலே பட்டது, அவனது
கைவண்மை.—எ - று.

அன்றி, ஆய் அறவிலை வணிகன் அல்லன்; பிறரும் சான்றோர்சென்ற
நெறியெனக் கருதி அச்செய்கையிலே பட்டதன்று, அவன் கைவண்மை
யென்றுரைப்பாரும் உளர். இதற்குப் பட்டன்றென்பது மறைப்பொருள்
படாமையின், பட்டதன்றென்பது பட்டன்றென விகாரமாகக் கொள்க.()

1 - 2. புறநா. கசக : 14 - 5; “அற்றகை மாற்றுமை யென்னாநூற்
தாம்வரையா, தாற்றுதார்க் கீவதா மாண்கடன்” (நாலடி. 98); “இம்மையாற்
செய்ததை யிம்மையே யாம்போலும், உம்மையே யாமென்பா
ரோரர்காண்” (நீணைமாலே. 123); “வறியார்க்கொன் றீவதே யீகைமற்
றெல்லாங், குறியெதிர்ப்பை நீர துடைத்து” (குறள், 221);
“வைப்பானே வள்ளல் வழங்குவான் வாணிகன்” (சிறுபஞ்ச. 34);
“ஆற்றுநர்க் களிப்போ ரறவிலை பகர்வோர்” (மணி. கக : 92); “சிறுகன்றி
யின்றிவர்க்கியாஞ் செய்தக்கா னுளைப், பெறுநன்றி மன்னும் பெரிதென் -
றுறுநன்றி, தானவாய்ச் செய்வதுஉந் தானமன் றென்பலே, வானவா
முள்ளத் தவர்” யா. வி. கு. 4, மேற்.

¹பு. ‘இது பிறருஞ் சான்றோர் சென்றநெறி யென்றமையின், அய
லோரையும் அடுத்தார்த்தேத்தியது’ (நொல். புறத்திணை. கு. 35) என்பர்

நச்சினூக்கினியர்.

பி - மீ. *வாணிக ஓஅயலன் பிறவும்.

(கநடு) கொடுவரி வழங்குங் கோடியர் நெடுவரை
அருவிடர்ச் சிறுநெறி யேறலின் வருந்தித்
தடவரல் கொண்ட தகைமெல் லொதுக்கின்

உகசு

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

வளைக்கை விறலியென் பின்ன ளாகப்,

5 பொன்வார்த் தன்ன புரியடங்கு நரம்பின்
வரிநவில் பனுவல் புலம்பெயர்ந் திசைப்பப்
படுமலை நின்ற பயங்கெழு சீறியாழ்

* ஒல்க லுள்ளமொ டொருபுடைத் தழீஇப்,
புகழ்சால் சிறப்பினின் னல்லிசை யுள்ளி

10 வந்தனெ னெந்தை யானே, யென்றும்
மன்றுபடு பரிசிலர்க் காணிற் கன்றொடு
கறையடி யானே யிரியல் போக்கும்
மலைகெழு நாடன் மாவே ளாஅய்,
களிறு மன்றே மாவு மன்றே

15 ஒளிதுபடைப் புரவிய தேரு மன்றே,

பாணர் பாடுநர் பரிசில ராங்கவர்
தமதெனத் தொடுக்குவ ராயி னெமதெனப்
பற்ற நேற்றாப் பயங்கெழு தாயமொ
டன்ன வாகநின் னூழி, நின்னைக்

1 - 4. புறநா. ககக : 3 - 4; “உயர்ந்தோங்கு பெருமலை யூறின்
நேறலின், மதந்தபு ளுமலி நாவி னன்ன, துளங்கியன் மெலிந்த கல்பொரு
சீறடிக், கணங்கொ டோகையிற் கதுப்பிசுத் தசைஇ, விலங்குமலைத்
தமர்ந்த சேயரி நாட்டத், திலங்குவளை விறலியர்” மலைபடு. 41 - 6.

6. “வரியெனப் படுவது வகுக்குங் காலைப், பிறந்த நிலனும் சிறந்த
தொழிலும், அறியக் கூறி யாற்றுழி வழங்கல்”, “கண்கூடு காண்வரி
யுள்வரி புறவரி, கிளர்வரி யைந்தோ டொன்ற வுரைப்பிற், காட்சி தேர்ச்சி
யெடுத்துக் கோளென, மாட்சியின் வருஉ மெண்வகை நெறித்தே” சிலப்.
அ : 77, 108, உரை, மேற்.

7. படுமலைப்பாலை - பாலைப்பண் பன்னிரண்டனுள் ஒன்று; அது
கைக்கிளை குரலாகத் தோன்றுவது.

8. ஒல்கல் - தளர்தல்; “ஒற்கா வுள்ளத் தொழியா னாகி” மணி.
கடு : 18.

11. “வயிரிய மாக்கள்...மன்ற நண்ணி” (பதிந். உக); “மன்றில்
வதியுநர் சேட்புலப் பரிசிலர்” மலைபடு. 492.

12. புறநா. கஉக : 6, அடிக்.; பொருந. 125 - 7.

11 - 2. “பொருநர்க், குருகெழு பெருஞ்சிறப்பி, னிருபெயர்ப்
பேராயமொ, டிலங்குமருப்பிற் களிறுகொடுத்தும்” மதுரை. 99 - 102.

புறநாணாறு மூலமும் உரையும்.

உசுரு

20 காண்டல் வேண்டிய வளவை வேண்டார்

உறுமுரண் கடந்த வாற்றற

பொதுமீக் கூற்றத்து நாடுகெழ வோயே.

நீணை - அது; துறை - பரிசீலிப்பதை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—புலி இயங்கும் சிசுரம் உயர்ந்த நெடிய மலையின்கண் எழு
தற்கரிய பிளப்பின்கட் சிறியவழியை யேறுதலான் வருத்தமுற்று உடல்
வளைவைப் பொருந்திய பயில அடியிட்டு நடக்கின்ற மெல்லியநடைபோன்ற
யுடைய வளையையணிந்த கையையுடைய விறலி என்பின்னே வரப் பொன்
னைக் கம்பியாகச் செய்தாற்போன்ற முறுக்கடங்கிய நரம்பினையுடைய
வரிப்பொருண்மையோடு பயிலும் பாட்டு ¹நிலந்தோறும் மாறிமாறி
யொலிப்பப் படுமலைப்பாலை நிலைபெற்ற பயன்பொருந்திய சிறிய யாழைத்
தளர்ந்த நெஞ்சத்தடனே ஒருமருங்கிலே அனைத்துக்கொண்டு புகழ்தற்
கமைந்த தலைமையையுடைய னீனது நல்லபுகழை நீனைத்துவந்தேன், என்
னுடைய இறைவா! யான்; எந்நாளும் மன்றத்தின்கண் வந்த பரிசிலரைக்
காணிற் கன்றுடனே ²கறைபொருந்திய அடியையுடைய யானையை அணி
யணியாகச் சாய்த்துக்கொடுக்கும் மலையையுடைய நாடனே! மாலைளாகிய
ஆயே! யாம் வேண்டியது, யானையுமன்று; குதிரையுமன்று; விளங்கிய
பொற்படையையுடைய குதிரையிற் பூட்டப்பட்ட தேருமன்று; பாணரும்
புலவரும் கூத்தர் முதலாயினருமாகிய அவர்கள் தம்முடைய பொருளுனை
வளைத்துக்கொள்வாராயின் அதனை எம்முடையதென்று அவர்பால் நின்
றும் மீண்டு கைக்கொள்ளுதலைத் தெளியாத பயன்பொருந்திய உரிமை
யோடு கூடி மற்றும் அத்தன்மையவாக, நின்னுடைய வாழ்நாட்கள்;
யான் வந்தது நின்னைக் காண்டல்வேண்டிய மாத்நிரையே. பகைவரது
மிக்க மாறுபாட்டைவென்ற வலியையுடைய, யாவரும் ஒப்பப் புகழும்
நாட்டையுடையாய்.—எ - று.

நாடுகிழுவோய் ! யான் வந்தது, களிற்றுமுதலாயின வேண்டியன்று ;
நின்னைக் காண்டல்வேண்டிய அளவே; நின் ஊழி அன்னவாகவெனக்
கூட்டுக.

22. 'மீக்கூற்றென்பது புகழ்; அது மேலாய சொல்லாற் பிறந்த
புகழென்னும் மேம்பாடெனப் பொருள்தந்து நின்றவிற் பண்புத்தொகைப்
புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை' நன். வி. கு. 178.

¹ஐந்திணைக்கும் உரியனவாக ஐந்துயாமும் பண்களும் உண்மையின்
இங்ஙனம் கூறினார்.

²புறநா. நக : 1 - 2, உரை.

34

உசுசு புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

அல்லது உம், யானைமுதலாயினவன்றிப் பிறவற்றையும் பாணர்
முதலாயினார் தமதெனத் தொடுக்குவராயினென இயைத்துரைப்பினும்
அமையும்.

கொடுவாரி: பண்புத்தொகைப்புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகை;
ஆகுபெயருமாம்.

இனி, 'ததைமெல்லொதுக்கின்' எனவும், 'வடிநவில்பனுவல்'
எனவும், 'ஒளிறுநடைப்புரவிய' எனவும் பாடமோதுவாரும் உளர்.

வடிநவில் பனுவல் புலம்பெயர்த்திசைப்பவென்றுகொண்டு வடித்தல்
பயின்ற பாட்டை இசைதோறும் பெயர்த்து வாசிக்கவென்றுரைப்பாரும்
உளர்.

பொதுமீக்கூற்றம், பொதியிலுமாம்.

(ககடு)

- (கநகூ) பூழ்ப்பத்தர்ப் புறங்கடுப்ப
 இழைவலந்த பஃறுன்னத்
 திடைப்புரைபற்றிப் பிணிவிடாஅ
 ஈர்க்குழாத்தோ டிறைகூர்ந்த
- 5 பேஎற்பகையென வொன்றென்கோ,
 உண்ணாமையி னூன்வாடித்
 தெண்ணீரிற் கண்மல்கிக்
 கசிவுற்றவென் பல்கிளையொடு
 பசியலைக்கும் பகையொன்றென்கோ,
- 10 அன்னதன்மையு மறிந்தீயார்
 நின்னதுதாவென நிலைதளர
 மரம்பிறங்கிய நளிச்சிலம்பிற்
 குரங்கன்னபுன் குறுங்கூளியர்

4 - 5. புறநா. கூக : 3 - 4, அடிகீ., ககஅ : 5.

10. 'செய்த' என்பதன் குறிப்பாய் 'அன்ன' என்பது வந்ததற்கு
 மேற்கோள்; தொல். வினை. கு. 37, ந.; இ. வி. கு. 243, உரை.

13. "மகாஅ ரன்ன மந்தி" (சிறுபாண். 56); "கடும்பறைக்
 'கோடியர் மகாஅ ரன்ன, நெடுக்கழைக் கொம்பர்க் கடுவ னுகளினும்"
 மலைபடு. 236 - 7.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

உகௌ

பரந்தலைக்கும் பகையொன்றென்கோ,

15 ஆ அங், கெனைப்பகையு மறியுனனாய்
எனக்கருதிப் பெயரேத்தி
வாயாரநின் னிசைநம்பிச்

சுடர்சுட்ட சுரத்தேறி
இவண்வந்த பெருநகையம்,

20 எமக்கீவோர் பிறர்க்கீவோர்
பிறர்க்கீவோர் தமக்கீபவென
அனைத்துரைத்தனன் யானாக,
நினக்கொத்தது நீநாடி

நல்கினை விடுமதி பரிசி லல்கலும்

25 தண்புனல் வாயிற் றுறையூர் முன்றுறை
நுண்பல மணலினு மேத்தி
உண்குவம் பெருமநீ நல்கிய வளனே.

கீனை - அது; துறை - பரிசில்கடாநிலை.

அவனைத் துறையூர் *ஒடைகிழார் பாடியது.

இ - ள்.—யாழ்ப்பத்தரினது புறத்தையொப்ப இழைகுழந்த பல
தையலினது இடைக்கண் உளவாகிய புரைகளைப்பற்றி ஒன்றோடொன்று
தொடர்ந்த பிணிப்பு விடாதேடிக்கின்ற ஈரினது திரளோடு தங்குதல்
மிக்க பேனாகிய பகையை ஒரு பகையென்பேனோ? உண்ணாமையின்,
உடம்பு புலர்ந்து கண் தெளிந்தநீரால் நிறைந்து வியர்ப்புற்ற எனது பல
சுற்றத்தோடு பசிகோய் வருத்தும் பகையை ஒருபகையென்பேனோ?
அப்பெற்றிப்பட்ட எனது இயல்பையும் அறியாராய் நின்கைப்பொருளைத்
தாவென்று சொல்லி எம்முடைய நிலைகள் தளரும்படி மாங்கள்செறிந்த
குளிரந்தமலையிற் றூங்குபோலப் பறித்துக்கொள்ளும் இயல்பையுடைய

11 - 4. 'ஒப்போன் கூற்றென்றோனும்' சிறுபான்மை வலியாற்
கொள்ளுமிடத்துத் தாவென்பது வருமெனக் கொள்க; நின்னது...ஒன்
றென்கோ: எனவரும்' தொல். எச்ச. சூ. 50, ந.

21 - 2. புறநா. ககச : 1 - 2, அடிக்.

23 - 4. புறநா. கச௦ : 6 - 8.

25. இச்செய்யுளைப் பாடிய புலவர் துறையூரினராதலின் அவ்வூர்த்
துறைமணலைக் கூறினர்.

ப - ம். * அரிசில்கிழார்.

உகூறு புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

புல்லிய குறிய ஆறலைகள்வர் பார்த்தவந்து அலைக்கும் பகையை ஒருபகை
யென்பேனோ? எல்லாப் பகையும் அறிவான் ஆயேயெனக் கருதி எமது
வாக்கினால் மிகவும் நினதுபெயரை வாழ்த்தி நின்னுடைய புகழை நச்சி
ஞாயிறு சுடப்பட்ட சூரத்தின்கண்ணே யேறி இவ்விடத்துவந்த பெரிய
நச்சதலையுடையேம்; இங்கனம், ¹வறுமையுற்ற எங்களுக்கு ஒன்றை
இடுவோரன்றோ பயன்கருதாது பிறர்க்கு இடுமவர்களாவாரெனவும்
எம்மை யொழிந்த பிறர்க்கு இடுவோரன்றோ பயன்கருதி யிடுதலால் தங்க
ளுக்கே இடுவோரெனவும் அவ்வளவாக யான் சொன்னேனாக, ²நினக்குப்
பொருந்தியது நீ ஆராய்ந்து எமக்குப் பரிசில்தந்தனையாய் விடுவாயாக;
நாடோறும், குளிர்ந்த நீர் ஒடும் வாய்த்தலைகளையுடைய துறையூரின்கண்
துறைமுன்னர் ³துண்ணிய பலமணலினும் பலநான் வாழ்கவென
வாழ்த்தி உண்பேம், பெரும! நீ தந்த செல்வத்தை.—எ - று.

பெரும! நீ நல்கிய வளத்தை அல்கலும் எத்தி உண்பேம்; நினக்கு
ஒத்தது நீ நாடிப் பரிசில் நல்கினை விடுமதியெனக் கூட்டிக.

'ஆயென' என்பதற்கு ஆயென்று பிறர்சொல்லவென்றும், 'எமக்கீ

வோர் பிறர்க்கீவோர்' என்பதற்கு எமக்கீவோர் எம் வறுமைகண்டு வருத்தமுறுவோர் யாவார்க்கும் ஈவோரெனவும், 'பிறர்க்கீவோர் தமக்கீப' என்பதற்குப் பிறர்க்குக் கொடுப்போர் அக்கொடுக்கப்படுகின்றோர் தமக்கே கொடுப்போராவரெனவும் உரைப்பாரும் உளர்.

சசிவுற்றவென்பதற்கு இரக்கமுற்றவெனினும் அமையும்.

பேஎற்பகையெனவென்புழி எனவும், ஆங்கெனைப்பகையுமென்புழி ஆங்கும் அசைநிலை.

கண் தெண்ணீரின்மல்கியெனவும், வாயாரப் பெயரோத்தியெனவும் மாற்றப்பட்டன. $20 \times 25 = 500$ (ககசு).

1“வறியார்க்கொன் தீவதே யீகைமற் றெல்லாம், குறியெதிர்ப்பை நீர துடைத்து” குறள், 221.

2“இரப்பவ ரென்பெறினுங் கொள்வர் கொடுப்பவர், தாமறிவர் தங்கொடையின் சீர்” ஓளவையார் பாடல்.

3புறநா. கூ : 8 - 11, அடிக்., ௫௫ : 17 - 21, அடிக்.

(காஊ) இரங்கு முரசி னினஞ்சால் யாளை
முந்நீ ரேணி விறல்கெழு மூவரை

1. 'இரங்கு' என்னும் உரிச்சொல் ஒலித்தந்தொழிந்தண்பில் வந்ததற்கு மேற்கோள்; நன். கு. 458, மயிலை.; நன். வி. கு. 459.

2. முந்நீரேணி: புறநா. கூ : 1.

இன்னு மோர்யா னவாவழி யேனே,
நீயே, முன்யா னறியு மோனே, துவன்றிய

5 கயத்திட்ட வித்து வறத்திற் சாவாது
கழைக்கரும்பி னொலிக்குந்து,
கொண்டல் கொண்டநீர் கோடை காயினும்
கண்ணன்ன மலர்பூக்குந்து,
கருங்கால் வேங்கை மலரி னுளும்

10 பொன்னன்ன வீசுமந்து
மணியன்னநீர் கடற்படரும்
செவ்வரைப் படப்பை நாஞ்சிற் பொருந
சிறுவெள் ளருவிப் பெருங்க னுடனே!
நீவாழியர்நின் றந்தை

15 தாய்வாழியர்நிற் பயந்திசி னோரே.

தீணை - அது; துறை - இயன்மொழி; பரிசிற்றுறையுமாம்.
நாஞ்சில்வள்ளுவனை ஒருசிறைப் *பேரியனார் பாடியது.

இ - ள்.—ஒலிக்கும் முரசினையும் இனம் அமைந்த யானையையும்
உடைய கடலாகிய எல்லையையுடைய நிலத்தின்கண் வென்றிப்பொருந்திய
மூவேந்தரை இன்னமும் யான் ஒருவனே பாடும் அவாவையறியேன்;
நீதான் முன்னே தொடங்கி யாணறியுமவன்; நீர்நிறைந்த பள்ளத்தின்கண்
விதைத்த வித்து நீரின்மையாற் சாவாது கரும்புபோலத் தழைக்கும்,
மழையால் முகந்து சொரியப்பட்ட நீர் கோடைகாயினும் மகளிர் கண்
போன்ற சுவளைமுதலிய மலர்பூக்கும், கரியதானையுடைய வேங்கைமலரின்

நாடோறும் பொன்போலும் அப்புவைச் சுமந்து மணிபோலும் நீர்
கடற்கட்செல்லும் செவ்விய மலைப்பக்கத்தையுடைய நாஞ்சிலென்னும்
மலையையுடைய பொருந்! சிறிய வெளிய அருவியையுடைய பெரிய
மலையையுடைய நாட்டையுடையாய்! நீ வாழ்வாயாக; நின்னைப் பெற்
றோராகிய நின் தந்தையும் தாயும் வாழ்க.—எ - று.

6. கழைக் கரும்பு: “ஆலைக் கலமருந் தீக்கழைக் கரும்பே” (மலை.
படு. 119); “மோடுகொண்டெழு மூரிக் கழைக்கரும்பு” (தூளா. நாடு.
25); கலி. ௪௦ : 28.

11. மணி - பளிக்கு; புறநா. ௧00: 27.

14 - 5. . நகரவீற்றுவிடங்கோள் வாழ்த்துதற்பொருளில் வந்ததற்கு
மேற்கோள்; நன். கு. 337, மயிலை.; இ. வி. கு. 239, உரை.

பி - ம். *பெயரியனார், பெயுரினார்.

உள0 புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

நீர் மலர்பூக்குமென இடத்துநிகழ்பொருளின்தொழில் இடத்துமேல்
ஏறிநின்றது.

கோடைக்காயினுமென்பது பாடமாயின், கோடைக்கட்காயினு
மென்றானும் கோடைக்கனையினுமென்றானும் உரைக்க.

முன்னின்ற பெயரெச்சம் மூன்றும் நாஞ்சிலென்னும் நிலப்பெயர்
கொண்டன.

தன் பழமை தோன்றப் புகழ்ந்துகூறுவான், மூவரையும் பாடும்
அவாவை இன்னும் அறியேனென்றதாகக் கொள்க. (கங்எ)

(கநஅ) ஆனினங் கலித்த வதர்பல கடந்து
 மானினங் கலித்த மலைபின் னெழிய
 மீனினங் கலித்த துறைபல நீந்தி
 உள்ளி வந்த வள்ளுயிர்ச் சீறியாழ்

5 சிதாஅ ருடுக்கை முதாஅரிப் பாண!
 னீயே பேரெண் னாலையே, நின்னிறை
 மாறி வாவென மொழியலன், மாதோ
 ஒலியிருங் கதுப்பி னாயிழை கணவன்
 கிளிமீ இய வியன்புனத்து

10 மரணனி பெருங்குர லனைய னாதலின்,
 நின்னை வருத லறிந்தனர் யாரே.

நீனை - அது; துறை - பாணற்றுப்படை.

அவனை மருதனினநாகனார் பாடியது.

இ - ள்.—பெற்றத்தினது இனம் மிக்க வழிபலவும் வந்து மானறிசன்
 மிக்கமலை பின்கழிய மீனினந்தழைத்த துறைபலவற்றையும் நீந்திநீனைந்து
 வந்த வள்ளிய ஓசையையுடைத்தாகிய சிறிய யாழையும் சிதாராகிய
 உடையையுமுடைய மூத்தபாணனே! நீதான், அவன்பாற் சிலகருதிப்
 போகின்றமையின் பெரிய எண்ணத்தையுடையை; நின்னுடைய தலைவன்

5. முதாரி - முதுமை; சிலப். கக : 24, உரை.

4 - 5. புறநா. சுக : 3 - 4, கநக : 4 - 5.

7. “இரந்தோர்க் கெஞ்ஞான்றும், காலம் பகராதார் காழி நகர்
 தானே” தேவாரம்.

8. ஆயிழை கணவன்: புறநா. க : 6, அடிக்கீ.

இப்பொழுது போய்ப் பின் ஒருநாட் பரிசிற்குவாவென்று சொல்லான்; தழைத்த கரிய கூந்தலையுடைய ஆயிழைக்குத் தலைவன், கிளி மருவிய அகன்ற புனத்தின்கண் மரப்போதும்பின்கண் வைத்த பெரிய கதிரை யொப்பதைலின், நீ அவன்பாற் பரிசில் பெற்றுவருதற்கண் நின்னைப்¹பழையபாணனென்று அறிவார் யார்?—எ - று.

‘நின்னைவருதலறிந்தனர்யார்’ என்றதன் கருத்து, நின்னை அறிவாரும் அறியாத தன்மையையாவை யென்பதாம்.

அறிவார் யாரென்பது, அறிந்தனர் யாரெனக் காலமயக்கமாயிற்று. நினக்கு அவன் பரிசில் தப்பாமல் தருமென்பான், நின்னிறை யென்றான்.

‘கிளி.....சூலனையன்’ என்றது, கிளியீடு வாய்த்தாற்போல்வ னென்னும் வழக்கைப்பற்றி நின்றது. (கநஅ).

¹பொருந. 96 - 100.

(கநக) சுவலமுந்தப் பலகாய

சில்லோதிப் பல்லிளொருமே

அடிவருந்த நெடிதேறிய

கொடிமருங்குல் விறலியருமே

5 வாழ்தல் வேண்டிப்

பொய்கூறென் மெய்கூறுவல்,

ஓடாப் பூட்கை யுரவோர் மருக :

உயர்சிமைய வழாஅ நான்சிற் பொருந
மாயா வள்ளமொடு பரிசி றுன்னிக்
10 கனிபதம் பார்க்குங் காலை யன்றே,
ஈத லானான் வேந்தே வேந்தற்குச்

1 - 2. புறநா. சுச : 1 - 2, அடிக்.

3 - 4. புறநா. சுசு : 1 - 4.

1 - 4. இளைஞரும் விறலியரும்: "மடமா னேக்கின் வாணுதல்
விறலியர், நடைமெலிந் தசைஇய நன்மென் சேறடி, கல்லா வினையர்
மெல்லத் தைவா" சிறுபாண். 31 - 3.

5 - 6. புறநா. சுசு : 5 - 6.

7. புறநா. சுசு : 4; துறள், 385, பரிமேல். பார்க்க.

8. நான்சிற் பொருநன்: புறநா. சுசு : 1, சுசு : 9.

உளஉ புறநானாறு மூலமும் உரையும்.

சாத லஞ்சாய் நீயே, யாயிடை

இருநில மிளிர்ந்திசி னாஅங் கொருநாள்

அருஞ்சமம் வருகுவ தாயின்,

15 வருந்தலு முண்டென் பைதலங் கடும்பே.

நீனை - அது; துறை - பரிசில் கடாநிலை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—தோள் வடுப்படப் பலமுட்டுக்களையுங் காவிய சிலவாய
மயிரையுடைய பல இனையோரும் அடி வருந்த நெடும்பொழுது ஏறிய
கொடிபோலும் இடையினையுடைய விறலியரும் என இவர் வாழ்தலை
விரும்பிப் பொய்சொல்லேன்; மெய்சொல்லுவேன்; புறக்கொடாத மேற்
கோளையுடைய வலியோர் மரபிலுள்ளானே ! உயர்ந்த உச்சியையுடைய
தாய் உழப்படாத நான்கிலென்னும் பெயரையுடைய மலைக்கு வேந்தே !
மறவாத நினைவுடனே பரிசிற்குவந்து பொருந்திப் பின்புரின்று நின்மனம்
நெகிழும் செவ்விபார்க்கும் காலமல்ல, யான் வறுமையுற்று நிற்கின்ற
நிலைமை; நினக்கு வேண்டிற்றுத்தருதலை அமையான், நின்னுடைய
அரசன்; அவ்வரசன் பொருட்டுச் சாதலுக்கு அஞ்சாய், நீ; அவ்விடத்துப்
பெரிய நிலம் பிறழ்ந்தாற்போல ஒருநாள் பொறுத்தற்கரிய பூசல்
வருவதாயின், வருந்துதலும் உளதாம், எனது பசித்துன்பத்தை
யுடைய சுற்றம்.—எ - று.

அதனாற் போர்வருவதன்முன்னே பரிசில்தந்து விடுவாயாகவென்பது
கருத்து.

வேந்து என்றது சேரனை.

(ககக)

12. ழுதுரை, 6.

1 - 13. புறநா. ௧0௬.

(௧௪௦) த்டவுநிலைப் பலவி னான்கிற் பொருநன்

மடவன் மன்ற செந்நாப் புலவீர்

வளைக்கை விறலியர் *படப்பைக் கொய்த

1. புறநா. ௧௧௧ : 8, ௧௮0 : 9.

அகரவீற்று உரிச்சொல் த்டவுநிலையென உகாம் பெற்றுவந்ததற்கு
மேற்கோள்; தோல். குற்றியலுகாப். கு. 78, ந.

2. செந்நாபபுலவர் : புறநா. ௧0௭ : 2; “செந்நாப் புலவனியான் செல்கின்றேன்” தனிப்பாடல்.

பி - ம். *பட்பை கொய்த.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

௨௭௩

அடகின் கண்ணுறை யாக யாஞ்சில
5 அரிசி வேண்டினெ மாகத் தான் பிற

வரிசை யறிதலிற் றன்னுந் தூக்கி

இருங்கடறு வளைஇய குன்றத் தன்னதோர்
பெருங்களிறு நல்கி யோனே பயன்னதோர்
தேற்ற விகையு ||முள துகொல்

10 ஃபோற்று ரம்ம பெரியோர்தங் கடனே¹.

நீணை - அது; துறை - பரிசில்விடை.

அவனை ஃஒளவையார் பாடியது.

இ - ள்.—பெரிய நிலைமையையுடைய பலாமரத்தையுடைத்தாய காஞ்சின்மலைக்கு வேந்தன், அறிவுமெல்லியன், நிச்சயமாக; ²செவ்விய நாவையுடைய புலவர்! வளையணிந்த கையையுடைய வீறலியர் மனைப் பக்கத்தின்கட் பறித்த இலைக்குமேல் தூவுவதாக யாங்கள் சில அரிசி வேண்டினேமாக, தான் பரிசிலர்க்கு உதவும் வரிசை அறிதலால் எம் வறுமையைப் பார்த்தலேயன்றித் தனது மேம்பாட்டையும் சீர்தூக்கிப் பெரிய சுரஞ்சூழ்ந்த மலைபோல்வதொரு பெரிய யானையை அளித்தான்; ஆதலான், ஒருவற்கு ஒன்றனைக் கொடுக்குமிடத்து அப்பெற்றிப்பட்ட

4. கண்ணுறை - மேலீடு; புறநா. சுச : 5.

5 - 6. 'பிற' என்னும் இடைச்சொல் அசைநிலையாக வந்ததற்கு மேற்கோள்; தொல். இடை. கு. 31, சே.; தெய்வச்.; ந.; இ. வி. கு. 277, உரை.

5 - 8. புறநா. ககச : 20 - 23; "சிரப்பான் மணிமவுலிச் சேரலர் கோன் றன்னைச், சரப்பா டியான்கேட்கப் பொன்னாடொன் றீந்தா, னிரப்பவ ரென்பெறினுங் கொள்வர் கொடுப்பவர், தாமறிவர் தங்கொடை யின் சீர்" தமிழ்நாவலர்சரிதை, 24.

¹ழ. புறநா. ககச; "சேற்றுக் கமலவயற் றென்னுறை வாணனை யான், சோற்றுக் கரிசிதாச் சொன்னக்கால் - வேற்றுக், களிக்குமா வைத்தந்தான் கற்றவர்க்குச் செம்பொன், அளிக்குமா றெவ்வா றவன்" தனிப்பாடல்.

பாடாண்டிணைத்துறைகளுள், கொடுப்போரேத்தற்கு மேற்கோள்; தொல். புறத்திணை. கு. 29, இளம். சை. சை. சை. 35, ந.

²பொய் கூறுமையிற் செந்நாவென்றார்' என்பர் பின்; புறநா. கசஅ, உரை.

பி - ம். கையுறை யாக. †பிறர். ‡இன்னதேற்று.
||உண்டுகொல். §போற்று தம்ம. ||அவர் பாடியது.

35

உஎச புறநாணுறு மூலமும் உரையும்.

தொரு தெளியாக்கொடையும் உளதோ தான்? பெரியோர் தாங்கள் செய்யக்கடவாறுறைமையைத் தெரிந்து பாதுகாத்துச் செய்யார்கொல்?—

எ - று.

பிறவென்பது, அசைநிலை.

(கசுக) பாணன் சூடிய பசும்பொற் றுமரை
மாணிழை விறலி மாலையொடு வினங்கக் .
கடும்பரி நெடுந்தேர் பூட்டுவிட் டசைஇ
ஊரீர் போலச் சுரத்திடை யிருந்தனீர்
5 யாரீ ரோவென வினவ லானாக்
காரெ னொக்கற் கடும்பசி யிரவல!

* வென்வே லண்ணற் காண லுங்கே
நின்னினும் புல்லியே மன்னே யினியே
இன்னே மாயினே மன்னே யென்றும்
10 உடாஅ போரா வாகுத லறிந்தும்
படாஅ மஞ்ஞைக் கீத்த வெங்கோ
கடாஅ யாணைக் கலிமான் பேகன்
எத்துணை யாயினு மீத்த னன்றென
மறுமை நோக்கின்றோ வன்றே
15 பிறர், வறுமை நோக்கின்றவன் கைவண் மையே1.

1 - 2. புறநா. கக : 11 - 7, அடிக். 5. புறநா. கக௦ : 23.

7. வினைத்தொகைக்கு இவ்வடி மேற்கோள்; தொல். எச்ச. கு.

8 - 9. பொருந. 68.

12. புறநா. கசடு : 3, 4.

10 - 12. புறநா. கசடு : 1 - 3; “கான மஞ்ஞைக்குக் கலிங்க நல்கிய, அருத்திற லணங்கி னுவியர் பெருமகன், பெருங்க னுடன் பேசனும்” சிறுபாண். 85 - 7.

13 - 5. புறநா. கசடு; நாலடி. 94; துறள், 222.

14. பாணற்றுப்படைக்கு மேற்கோள்; தோல். புறத்திணை. கு. 30, இளம்.; கச. கச. கு. 36, ந.

15 - மீ. *வெல்வேல்.

புறநாணுறு மூலமும் உரையும்.

உளநு

திணை - அது; துறை-பாணற்றுப்படை; புலவராற்றுப்படையுமாம். வையாவிக் கோப் பெரும்பேசனைப் பாணர் பாடியது.

இ - ள்.—‘பாணன் குடிய ஓட்டற்ற பொன்னுற் செய்யப்பட்ட தாடிரைப்பு மாட்சிமைப்பட்ட அணியினையுடைய விறலி அணிந்த பொன்னரிமாலையுடனே விளங்கக் கடிய சூதிரையைப் பூண்ட நெடிய தேரைப் பிணிப்பைவிட்டு இளைப்பாறி ஊரின்கண் இருந்திர் போலச் சுரத்திடையிருந்திர்! நீர் யாவர் பாணரோ’ என எம்மைக் கேட்டல் அமையாத புல்லென்ற சுற்றத்தையும் மிக்க பசியையுமுடைய இராவலனே! வென்றிவேலையுடைய தலைவனைக் காண்பதன்ருன் யாம் நீன்னினும் வறியேம்; இப்பொழுது அவ்வாறுமை நீங்கி இத்தன்மையேமாயினேம்; எந்நாளும் உடா போராவாதலை அறிந்துவைத்தும் படாத்தினை மயிலுக்குக் கொடுத்த எம் இறைவன், மதமிக்க யானையினையும் மனஞ்செருக்கிய சூதிரையினையுமுடைய பேசன், எவ்வளவாயினும் கொடுத்தல் அழி

தென்று மறுபிறப்பை நோக்கிற்றோவெனின், அன்று; பிறரது மிடியைக் கருதிற்று, அவனது கைவண்மை.—எ - று.

எங்கோ, பேகன்; அவன் கைவண்மை மறுமைநோக்கிற்றன்று; பிறர் வறுமை நோக்கிற்றெனக் கூட்டுக.

‘நின்னினும் புல்லியேமன்’ என்பது, ¹‘பண்டுகாடுமன்’ என்பது போல நின்றது. ஒழிந்த மன்: அசைநிலை. (கசக)

¹ஆக்கப்பொருளில் வந்தது.

(கசஉ) அற்குளத் துருத்து மகல்வயற் பொழிந்தும்
*உறுமிடத் துதவா துவர்நில மூட்டியும்
வரையா மரபின் மாரி போலக்
கடாஅ யாணைக் கழற்காற் பேகன்

3. “மாரிதான் சிலரை வரைந்து பெய்யுமோ” கபிலாகவல்.

1 - 3. “மழைவள்ளல்” சீவக. 899.

4. புறநா. கசக : 12, கசடு : 3.

டி - ம். *உறுநிலத் துதவா;

5 கொடைமடம் படுத லல்லது

படைமடம் படான்பிறர் படைமயக் குறினே.

தினே - அது; துறை - இயன்மொழி.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—வற்றிய குளத்தின்கண்ணே பெய்தும் அகன்ற வினே நிலத்தின்கண்ணே சொரிந்தும் இவ்வாறு குளத்தும் வினேநிலத்தும் பெய்யாது களர்நிலத்தை நிறைத்தும் எவ்விடத்தும் வரையாத மரபினை யுடைய மழைபோல மதமிக்க யானையினையுடைய கழல்புனைந்த காலையுடைய பேகன் கொடையிடத்துத் தான் அறியாமைப்படுதலல்லது பிறர் படை வந்து கலந்துபொரின் அப்படையிடத்துத் தான் அறியாமைப் படான்.— ஏ - று.

1படைமடமென்றது, வீரரல்லாதார்மேலும், முதுகிட்டார்மேலும் புண்பட்டார்மேலும் மூத்தார் இளையார்மேலும் செல்லுதல். (கசஉ)

5. புறநா. கசக : 10 - 12; 'கொடைமடம்படுதல் - அகாரணத் தாற் கொடைகொடுத்தல்' (ஞானமீர்தம், 17, உரை); "கொடைமடம் வரையாது கொடுத்த லாகும்" (தீலாகரம்); "கொடைமட மென்று சொல்ப வரையாது கொடுத்த லாமே" (சூடாமணி. க : 10); "வல்லார்

வல்ல கலைஞருக்கு மறைநூ லவர்க்கும் கடவுளர்க்கும், இல்லா தவர்க்கு முள்ளவர்க்கு யிரந்தோர் தமக்குந் துறந்தவர்க்குந், சொல்லா தவர்க்குந் சொல்பவர்க்குந் குழுந் சமயா திபர்களுக்கு, மல்லா தவர்க்கு யிரவிமகனரிய தான மளிக்கின்றான்" (வி. பா. கிருட்டிணன் றாது. 235) என்னுந் செய்யுளிற் கொடைமடம் விளக்கக் கூறப்பெற்றிருத்தல் காண்க.

'கொடைமடம் படுதலல்லதென்பது வசைபோன்று புகழ்; இது செம்பொருளின்பாற்படும்' நொல். செய். கு. 124, ந.

3 - 5. புறநா. 100 : 15, அடிக்.; ககக : 6 - 7, அடிக்.

1“உடையிட்டார் புன்மேய்வா ரோடுநீர் புக்கார், படையிட்டார் பற்றேது மின்றி - ஈடையிட்டா, ரிவ்வகை யைவரையு மென்று மணு காரே, செவ்வகைச் சேவகர் சென்று” (சிறுபஞ்ச. 41); “சடையின ருடையினர் சாம்பற் பூச்சினர், பிடிக்கைப் பீலிப் பெருநோன் பாளர், பாடு பாணியர் பல்லியத் தோளின, ராடு கூத்த ராகி யெங்கணு, மேந்துவா னொழிய . . . வேண்டுவயிற் பட்டர்தரக், கச்சை யானைக் காவலர் நடுங்க, அதரிதிரித்த வாளே குழுவன்” (சிலப். உசு : 225 - 34) என்பனவும், ‘எந்ததன்’, ‘கைப்படை’, ‘வீறினமையின்’ (கீவக. 2258, 2259, 2261) என்னுஞ் செய்யுட்களும், “மீனாய் வேலையை யுற்றார் சிலர் சிலர் பசுவாய் வழிதொறு மேய்வுற்றா, ரூரூர் பறவையின் வடிவுற் றார்சிலர் சிலர்நான் மறையவ ருருவானார், மானார் கண்ணின மடவா ராயினர் முன்னே தங்குமூல் வகிர்வுற்றா, ரானார் சிலர்சில ரையா நின்சர னென்றார் நின்றவ ராயென்றார்” (கம்ப. அக்க. 40) என்பதும், “படை மயக் குற்ற போதும் படைமட மொன்றி லாதான்” (துடாமணி. கூ : 10) என்பதும் ஈண்டறியற்பாலன.

புறநாணாறு மூலமும் உரையும்.

2௭௭

(கசாநு) மலைவான் கொள்கென வுயர்பலி தூஉய்
மாரி யான்று மழைமேக் குயர்கெனக்
கடவுட் பேணிய குறவர் மாக்கள்
பெயல்கண் மாறிய வுலகையர் சாரற்
5 புனத்தினை யயிலு நாட! சினப்போர்க்
கைவள் ளீகைக் கடுமான் பேக!

யார்கொ லளிய டானே நெருநற்
சுரனுழந்து வருந்திய வொக்கல் பசித்தெனக்
குணில்பாய் முரசி னிரங்கு மருவி

10 நளியிருஞ் சிலம்பிற் சீறா ராங்கண்
வாயிற் றேன்றி வாழ்த்தி நின்று
நின்னுநின் மலையும் பாட வின்னா
திருத்த கண்ணீர் நிறுத்தல் செல்லாள்

1. “குன்றக் குறவ னூர்ப்பி னெழிலி, துண்ப வழிதுளி பொழியு
நாட” (ஐங்குறு. ௨௫௧); “எனற் பசங்கதி ரென்றாழ்க் கழிய வெழிலி
யுன்னிக், காணக் குறவர்கள் கம்பலை செய்யும்வாம் பார்சிலம்பா”,
“இறவரை யும்பர்க் கடவுட் பராய்நின் நெழிலியுன்னிக், குறவரை
யார்க்குங் குளிர்வரை நாட” சிற். 159, 260.

‘என’ என்னும் இடைச்சொல் வீணைப்பொருண்மைகுறித்து வந்த
தற்கு மேற்கோள்; நொல். இடை. கு. 10, சே.; இ. வி. கு. 255,
உரை.

1 - 2. “வையக முற்று மாமழை மறந்து வயலி னீரிலை மாநிலக்
தருகோம், உய்யக் கொள்கமற் நெங்களை யென்ன வொளிகொள் வெண்
முகி லாய்ப்பாந் தெங்கும், பெய்யு மாமழைப் பெருவெள்ளந் தவிர்த்துப்
பெயர்த்தும் பன்னிரு வேலிகொண் டருளும், செய்கை கண்டுநின் றிரு
வடி யடைந்தேன் செழும்பொ ழிற்றிருப் புன்கு ருளானே” தே. கூந்தர.

4. கண்மாதல் : துறுந். ௧௨௫ : 7; கலி. ௪௪ : 18.

5. புறநா. ௧௬௮ : 6 - 7.

9. “பறையிசை யருவி” (புறநா. கஉசு : 8) என்பதன் குறிப்பைப் பார்க்க. “புணரி, குணில்பாய் முரசி னிரங்குந் துறைவன்” குறுந். ஈஉஅ.
12. புறநா. கஈ0 : 3, அடிக். “மலைவளம் புகழ்ந்தும்” பெருங். உ.

12 : 134.

13. இருத்தல் - சொரிதல்; மலைபடு. 226.

உஎஅ புறநாணுறு மூலமும் உரையும்.

முலையக நனைப்ப விம்மிக்

- 15 குழவினை வதுபோ லமுதனள் பெரிதே.

நீனை - பெருந்தீனை; துறை - குறுங்கல்; தாபதநிலையுமாம்.

அவனுல் துறக்கப்பட்ட கண்ணகிகாரணமாக அவனைக் கபிலர்

பாடியது.

இ - ள்.—மலையை மழைவந்து சூழ்கவென்று மிக்க பலியைத் தூவி அம்மழை மிகப்பெய்தலான் அப்பெயல் அமைந்து முகில் மேலே போவதாக வேண்டிமெனத் தெய்வத்தைப் போற்றிய குறமாக்கள் மழை இடத்துமாரிய உவகையராய் மலைச்சாரங்கட் புனத்தினையை உண்ணும் நாட ! சினத்தினுற் செய்யும்போரையும் கைவண்மையாற் கொடுக்கும் கொடையினையுமுடைய விரைந்த குதிரையையுடைய பேக ! அவ்வருளத் தக்காள், யாரோதான்? 1 நெருந்றுச்சுரத்தின்கண்ணே நடந்துவருந்திய எனது சுற்றம் பசித்ததாக, கடிப்பு அறையப்பட்ட முரசுபோல ஒலிக்கப் பட்ட அருவியையுடைய பெரிய உயர்ந்த மலைக்கட் சிறிய ஊராகிய அவ்விடத்து வாயிற்கண்ணே வந்து தோன்றி வாழ்த்திநின்று நின்னையும் நின்மலையையும் பாட, அப்பொழுது இன்னொதாகச் சொரியப்பட்ட கண்ணீரை ஒழித்தல்மாட்டாளாய் அக்கண்ணீர் முலையிடத்தை நனைப்பப் பொருமிக் குழல் இரங்கி ஒலிப்பதுபோல் அழுதாள், மிகவும்.—எ - று.

மழை வேண்டுகாலத்துப் பெய்வித்தற்கும் வேண்டாக்காலத்து ஒழித்தற்கும் பலி தூய்ப் பேணிய குறவராகிய மாக்களென்க.

குறவர்மாக்கள்: இருபெயரொட்டிப்பண்புத்தொகை.

14. “கருங்கால் வெண்குருகு மேயும், பெருங்குள மாயிற்றென் னிடைமுலை நனைந்தே” துறுந். கூஉடு : 5 - 6.

13 - 4. “அரிமதர் மழைக்கண்ணீ ரலர்முலைமேற் றெறிப்பபோல்” (கலி. எ எ : 4); “முலைமேல், வாடிக்கேழ் மலர்நெடுங்கண் வார்புயலுங் காலும்” சீலக. 2049.

15. “நெய்த லுண்கண் பைதல் கூரப், பின்னிருங் கூந்தன் மறை யினன் பெரிதழிந், துதியன் மண்டிய வொலிதலை ஞாட்பி, னிம்மென் பெருங்களத் தியவ ருதும், ஆம்பலங் குழலி னேங்கிக், கலங்கரு ருறுவோன்”. (நற். ககக); “குழலினு மினைகுவன் பெரிதே”. (ஐங்குறு. ௩௦௬); “சிறுகுழல் . . . இளைதியோ வெம்போல” (கலி. கஉக:16 - 8); “குழலேங்கு மாறேங்கி யழுதார் கோதை மடவாரே” (சீவக. 2945); “வேய்க்குழல் விளிகொ ணல்யாழ் வீணையென் றினைய நாண, வேங்கினள்” சுப்ப. கிட்கிந்தா. அரசியல். 3.

1 நெருநற்று: “நெருநற்றுச் சென்றாரெங் காதலர்” குறள், 1278.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

உள்கை

மாக்கள் புனத்தினை அயிலும் நாட! பேக! என் ஒக்கல் பசித்தென வாயிற்றேன்றி வாழ்த்திநின்று நின்னும் நின்மலையும் பாடக் குழல் இளைவதுபோல அழுதாள்; அவ்வளிக்கத்தக்கான் யார்கொல்? அவள்பால் அருள்பண்ணத்தகுமென வினைமுடிக்க.

இது, 1 நின்மலையிற்குறவார்மாக்கள் கடவுட்பேணி மழைவேண்டிய பொழுது பெற்றுத் தாம் வேண்டுமூணவு தகருமாறுபோல் இவளும் நின் அருள்பெற்று இன்ப துகர்வாளாகவேண்டுமென்பதொரு நயந்தோன்ற நின்றது.

மழை மிகப்பெய்தலானென்பது, ஆற்றலாற் கூறப்பட்டது.

பேகனாற்றுறக்கப்பட்ட கண்ணகியை அவனோடு கூட்டலுறுவார்,
அருள்பண்ணவேண்டுமென்று இரந்துகொண்டுகூறினமையின், துறுங்
கலியாயிற்று. (கசக)

1சீந். 159, பேர்.

(கசச) அருளா யாகலோ கொடிதே யிருள்வரச்
சீறியாழ் செவ்வழி பண்ணி யாழநின்
காரெதிர் கானம் பாடினே மாக
நீன்று நெய்தலிற் பொலிந்த வுண்கண்
5 கலுழ்ந்துவா ரரிப்பனி பூணக நனைப்ப

1. ஆகவென்னும் வினைக்குறிப்புச்சொல் சார்ந்துநின்ற சொற்
பொருளையே உணர்த்திநின்றற்கு மேற்கோள்; தொல். இடை. சூ. 32, ந.

2. புறநா. கசக. : 3, கசஎ : 2.

1 - 2. மாலைக்காலத்திற் செவ்வழி பண்ணல்: புறநா. கசக : 2 - 4.

3. புறநா. கசச : 13.

னகாவீற்றுச்சொல் வேற்றுமைக்கண் அம்முப்பெற்று நின்றற்கும்,
(தொல். குற்றியலுகாப். சூ. 78, ந.), செயவெனெச்சம் முற்றாய்த் திரிவுழி
ஆகவென்னும் இடைச்சொல் வந்து அதன் பொருளையே உணர்த்திச்
செயவெனெச்சமாய் நின்றற்கும் (சூ. இடை. சூ. 32, ந.) மேற்கோள்.

4. “கயவாய நெய்தலலர் கமழ்முகை மணநகை.....மதருண்கண்”

உ.அ. புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

இனைய லாஞ ளாக. வினையோய்!

கினைய மன்னெங் கேள்வெய் யோற்கென
பாந்தற் றெழுதனம் வினவக் காந்தள்

* முகைபுரை விரலிற் கண்ணீர் துடையா
10 பாமவன் கினையோ மல்லெங் கேளினி
எம்போ லொருத்தி நலனயந் தென்றும்
வருஉ மென்ப வயங்குபுகழ்ப் பேகன்
ஒல்லென வொலிக்குந் தேரொடு
முல்லை வேலி நல்லூ ரானே¹.

தினையு ம் துறையு ம் அவை.

அவனை அவள்காரணமாகப் பிரணர் பாடியது.

இ - ள்.—அருள்பண்ணியாதல் கொடிது; மாலக்காலம் வந்த அள
விலே சிறிய யாழை இரங்கற்பண்ணாகிய செவ்வழியென்னும் பண்ணிலே
வாசிக்கும் பாசி பண்ணி நினது மழையையேற்றுக்கொண்ட காட்டைப்
பாடினோமாக, நீலநறுநெய்தல்போன்று பொலிந்த மையுண்ட கண்கள்
கலங்கி வீழ்ந்த ¹இடைவிட்ட துளிகள் பூணையுடைய மார்பை நனைப்ப

வருந்துதல் அமையாளாக, ‘இனையோய்! கிளைமையையுடையையோ எம் முடைய கேண்மையை விரும்புவோனுக்கு?’ என யாங்கள் தன்னை

6. செயவெனெச்சம் முற்றய்த் திரிவுழி ஆகவென்னும் இடைச் சொல் வந்து அதன்பொருளையே உணர்த்திச் செயவெனெச்சமாய் நின்றற்கு மேற்கோள்; தொல். இடை. சூ. 32, ந.

8 - 9. “செழுங்குலைக் காந்தள் கைவிரல் பூப்பவும்” சிறுபாண். 167.

14. முல்லை வேலி : “வேலி சுற்றிய வால்வீ முல்லை” (அகநா. நகச : 19); “முல்லைதலை யணிந்த முஞ்ஞை வேலி” பெருங். ச. 2 : 63.

15. ‘அருளா யாகலோ . . . நல்லூரானே : இது கண்ணகிகாரணமாக வையாவிக்கோப் பெரும்பேகனைப் பரணர் பாடிய கைக்கிளை வகைப் பாடாண்பாட்டு; கிளையை மன்னெங் கேள்வெய் யோற்கென வினவு, யாம் கிளையல்லேம், முல்லைவேலி நல்லூர்க்கண்ணே வருமென்று சொல்லுவ ரெனக் கூறுதலின், அஃது ஏனைக்கைக்கிளைகளின் வேறாயிற்று’ தொல். புறத்திணை. சூ. 35, ந.

16. ‘பூப்போலும் மையுண் கண்கள் தாரையாகச் சொரியாது தனித்து வீழ்கின்ற முத்துப்போலுந் துளியைத் துளிப்ப’ முல்லை. 23, ந.

பி - ம். *முகைபுணர். †வன்பரணர்.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

உஅக

வணங்கிக் கேட்டேமாக, அவள், காந்தள்மொட்டிப்போலும் விரலாலே தன் கண்ணீரைத் துடைத்து ‘நாங்கள் அவனுடைய கிளைஞரேமல்லேம்; கேட்பாயாக, நீ இப்பொழுது: எம்மை ஒப்பானொருத்தியுடைய அழகைக்

காதலித்து எந்நாளும் வருமென்று பலரும் சொல்லுவார், விளங்கிய புகழையுடைய பேகன், ஒவ்வென முழங்கும் தேருடனே முல்லைவாயையுடைய நல்லூரின் கண்' என்று கூறினான்.—எ - று.

கிளையையோவென ஓகாரமும், என்றனென ஒருசொல்லும் வருவித்து உரைக்கப்பட்டன.

நின் கானம் பாடினேமாக, இளைதலானாக, யாம் தற்றெழுதனம் வினவ, தன்கண்ணீர் துடைத்துப் பேகன் ஒருத்திநலன் நயந்து நல்லூரின் கண் என்றும் வருமென்பவென்றான்; அவளை அருளாயாதல் கொடிதெனக் கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

எம்போலொருத்தி யென்றது, உவமை கருதாது வன்மையுரைதோன்ற நின்றது; எம்மைப்போலும் பொதுமகனொருத்தியென அவளை இழித்துக் கூறியவாறுமாம்.

இனி, யாம் தற்றெழுதனம் வினவினேமாக, அவள் ஆயத்தார் தம் விரலால் அவள் கண்ணீரைத் துடைத்து யாம் அவள் கிளைஞரோமல்லேம்; இது புருந்தவாறு யாம் கூறக் கேளென முன்பு கூறிப் பின் பேகன் எம்போலொருத்தி நலன் நயந்து நல்லூரின் கட்சென்றுவருமென்று சொன்னார்கள்; இவ்வாறு இளையோளும் ஆயத்தாரும் உறும் துன்புறவு தீர்த்து அருளாயாதல் கொடிதென உரைப்பினும் அமையும். (கசச)

(கசரு) மடத்தகை மாமயில் பணிக்குமென் றருளிப்
படாஅ மீத்த கெடாஅ நல்லிசைக்
கடாஅ யானைக் கலிமான் பேக!
பசித்தும் வாரேம் பாரமு மிலமே,

5 களங்கனி யன்ன கருங்கோட்டுச் சீறியாழ்
நயம்புரிந் துறையுநர் நடுங்கப் பண்ணி,
அறஞ்செய் தீமோ வருள்வெய் யோயென

3. புறநா. கசக : 12, கசஉ : 4.

1 - 3. புறநா. கசக : 10 - 12.

5. ழ. புறநா. கஉஎ : 1; “மருதம் பண்ணிய கருங்கோட்டுச்
சீறியாழ்” மலைபடு. 534.

36

உ.அஉ புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

இஃதிபா மிரந்த பரிசிலஃ திருளின்
இனமணி நெடுந்தே ரேறி

10 இன்ன துறைவி யரும்படர் களைமே.

நீளையும் துறையும் அவை.

அவனை அவள்காரணமாக அவர் பாடியது.

இ - ள்.—மெல்லிய தகைமையையுடைய கரிய மயில் குளிரால்
நடுக்குமென்று அருஞ்செய்து படாங்கொடுத்த அழியாத நல்ல புகழினை
யுடைய மதம்பட்ட யானையையும் மனஞ்செருக்கிய குதிரையையுமுடைய
பேக ! யாம் பசித்தும்வருசிவமல்லேம்; எம்மாற் பரிக்கப்படுஞ் சுற்றமு
முடையேமல்லேம்; களாப்பழம்போன்ற கரிய கோட்டையுடைய சிறிய
யாழை ¹இசையின்பத்தை விரும்பியுறைவார் அவ்விசையின்பத்தால்
தலையசைத்துக் கொண்டாடும்படி வாசித்து, அறத்தைச் செய்வாயாக

அருளை விரும்புவோயென இது, நிற்பால் யாம் இரந்த பரிசில்: இற்றை யிரவின்கண் இனமாகிய மணியையுடைய உயர்ந்த தேரை ஏறிப்போய்க் காண்டற்கு இன்னதாக உறைகின்றவன் பொறுத்தற்கரிய நினைவா லுண்டாகிய நோயைத் தீர்ப்பாயாக.—எ - று.

பேக ! தேரேறி இன்னதுறைவி அரும்படர் களை; யாழைப் பண்ணி யாம் இரந்த பரிசில் இதுவெனக் கூட்டுக.

இதுவென்றது, அப்படிப் படர்களைதலை.

‘மடத்தகை மாமயில் பணிக்குமென்றருளிப், படாஅ மீத்த.....

பேக’ என்ற கருத்து: இவ்வாறு ஒருகாரணமின்றியும் அருள்பண்ணுகின்ற நீ நின்னால் வருந்துகின்ற இவட்கு அருளாதொழிதல் தகாதென்பதாம்.

இனி, அருள்வெய்யோய்! யாம் இரந்த பரிசில், அறஞ்செய்யவேண்டு மென்று கூறும் இது; அவ்வறந்தான் யாதென்று கேட்பின், நிற்பால் அருள் பெறுமையின் இன்னதுறைவி அரும்படரை நீசென்று களைதல்; அதனைச்செய்வாயாகவெனக் கூட்டியுரைப்பினும் அமையும்.

‘பணிக்குமென்றஞ்சி’ என்பதாஊம் பாடம்.

(கசடு)

10. உறைவி: “நோநொந் துறைவி”, “நோயுழந் துறைவி” குறுந். ககஉ : 2, சூ00 : 7.

11. முன்னிலைமுன்னர் ஏகாரம் அந்நிலைமாயின் மெய்யூர்து வருதற்கு மேற்கோள்; தோல். எச்ச. சூ. 52, தேய்வகீ.

¹“பண்வனப்புக், கேட்டார் நன்றென்றல்” (சிறுபஞ்ச. 9), “இசை பெறு திருவின் வேத்தவை” (மலைபடு. 39); ‘இசையை எக்கால்த்தும் கேட்கின்ற செல்வத்தினையுடைய அரசர்களுடைய அவைக்களம்’ (ஐ. உரை) என்பவை இங்கே அறியற்பாலன.

(கசுசு) அன்ன வாகவின் னருங்கல் வெறுக்கை
அவைபெறல் வேண்டே மடுபோர்ப் பேச
சீறியாழ் செவ்வழி பண்ணிநின் வன்புல்
நன்னாடு பாட வென்னை நயந்து

5 பரிசி னல்குவை யாயிற் குரிசின்

* நல்கா மையி னைவரச் சாஅய்
அருந்துய ருழக்குநின் றிருந்திழை யரிவை
கலிமயிற் கலாவங் கால்குனித் தன்ன
ஒலிமென் கூந்தற் கமழ்புகை கொளிஇத்

10 தண்கமழ் கோதை புனைய

வண்பரி நெடுந்தேர் பூண்கநின் மாவோ.

தீனையும் துறையும் அவை.

அவனை அவள்காரணமாக அரிசில்கிழார் பாடியது.

இ - ள்.—அத்தன்மையவாக; நின்னால் தரப்பட்ட பெறுதற்கரிய
ஆபாணமும் செல்வமுமாகிய அவைபெறுதலை விரும்பேம்; கொல்லும்
போரையுடைய பேச ! சிறிய யாழைச் செவ்வழியாகப்பண்ணி வாசித்து
நினது வலிய நிலமாகிய நல்ல மலைநாட்டைப் பாட, என்னைக் காதலித்துப்
பரிசில் தருகுவையாயின், தலைவனே! நீ அருளாமையாற் கண்டார் இரங்க
மெலிந்து அரிய துயரத்தான் வருந்தும் உன்னுடைய திருந்திய அணியை

யுடைய அரிவையது தழைத்த மயிலினது பீலியைக் காலொன்றக்

1. அருங்கல வெறுக்கை: புறநா. கௌஅ : 11; அகநா. கௌஉ : 5; பெருங். ச. 3 : 141.

1 - 2. “அரும்பொருட் பரிசிலே னல்லேன்” சிலப். உஅ : 171.

3. புறநா. கசச : 2, கசஎ : 2.

7. துயருழத்தல்: மணி. பதி. 48.

8 - 9. “கலிமயிற் கலாவத் தன்னவிவள், ஒலிமென் கூந்தல்”

(நற். உசுரு: 8 - 9); “கலிமயிற் கலாவத் தன்னவிவ, னொலிமென் கூந்த லுரியவாம்” (குறுந். உஉரு); சீறுபாண். 14 - 5, அடிக்.

9 - 10. புறநா. கசஎ : 6 - 8, கசச : 3; “பெறுகநின் செவ்வி

பெருமகன் வந்தா, னறுமலர்க் கூந்த னுளணி பெறுகென” சிலப். உஎ : 215 - 6.

7 - 11. “மாணிழை யரிவை காணிய வொருநாட், பூண்க மாளநின் புரவி நெடுந்தேர்” பதிந். அக: 31 - 2.

பி - ம். *நல்கா மையினீ வரச்;

உஅசு புறநாணாறு மூலமும் உரையும்.

குவித்தாற்போன்ற தழைத்த மெல்லிய கூந்தற்கண்ணே மணங்கமழும் புகையைக் கொள்ளுவித்துக் குளிர்ந்த மணங்கமழும் மாலையைச் சூட வளவிய செலவையுடைய உயர்ந்த தேரை நின் குதிரைகள் பூண்பனவாக. —எ - று.

அன்னலாகவென்றது, இரவலர்க்கு அருங்கலவெறுக்கைகளை எளிதிற் கொடுப்பையன்றே! அவ்வெறுக்கை எமக்கும் எளிதாகவென்ற வாரும். (கசசு)

(கசௌ) *கன்முழை யருவிப் பன்மலை நீந்திச்
 சீறியாழ் செவ்வழி பண்ணி வந்ததைக்,
 கார்வா னின்னுறை தமிழள் கேளா
 நெருந லொருசிறைப் புலம்புகொண் டிறையும்

5 அரிமதர் மழைக்க ணம்மா வரிவை :
 நெய்யொடு துறந்த மையிருங் கூந்தல் :
 மண்ணுறு மணியின் மாசற மண்ணிப்
 புதுமலர் கஞல வின்று பெயரின்
 அதுமனெம் பரிசி லாவியர் கோலே¹.

2. புறநா. கசச : 2, கசக : 3.

3. “முடங்கிறைச் சொரிதரு மாத்திர ளருவி, இன்ப விமிழிசை
 யோர்ப்பனள்” ழலலை. 87 - 8.

6. “வாச வெண்ணெ யின்றி மாசொடு, பிணங்குபு கிடந்த
 பின்னுச்சேர் புறத்தொடு” பெருங். ச. 7 : 103 - 4.

6 - 7. பரி. க0 : 89.

8. புறநா. ககச : 3.

6 - 8. புறநா. கசக : 9 - 10; “மாசற மண்ணுற்ற மணியேசு
 யிருங்கூந்தல், வீசேர்ந்து வண்டார்க்குங் கவின்பெறல்” (கலி. எள :
 16 - 7); பெருங். க. 40 : 158, அடிக்.

9. “ஆவியர் பெருமகன், பெருங்க னுடன் பேகனும்” சிறுபாண்.
 86 - 7.

8 - 9. 'புதுமலர்...கோவே: இதனுள் மன்னென்பது ஆமென்பது குறித்து நின்றது' (தொல். இடை. சூ. 4, ந. தேய்வகி.); மன்னென்பது பெயர்ச்சொல்லை அடுத்து வந்ததற்கு மேற்கோள்; நன். சூ. 419, மயிலை.

10. கைக்கிளைவகைப் பாடாண்பாட்டிற்கு மேற்கோள்; தொல். புறத்திணை. சூ. 35, ந.

பி - ம். *சன்முனை யருவி.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

உஅரு

நீணையும் துறையும் அவை.

அவள்காரணமாக அவனைப் பெருங்குன்றார்க்குநார் பாடியது.

இ - ள்.—கன்முழைக்கணினிறும் விழும் அருவியையுடைய பல மலைகளை அரிதிற்கழித்துச் சிறிய யாழைச் செவ்வழியென்னும்பண்ணை வாசிக்கும்படியாகப் பண்ணி வாசித்துவந்ததற்குக் கார்காலத்து மழையினது இனியதுளி வீழ்கின்ற ஓசையைத் தமிழளாகக் கேட்டு நெருநற்று ஒருபக்கத்துத் தனிமை கொண்டிருந்த அரிபாந்த மதர்த்த குளிர்த்தியையையுடைய கண்ணினையும் அழகிய மாமைநிறத்தினையுமுடைய அந்த அரிவையது நெய்யால் துறக்கப்பட்ட மைபோலும் கரியமயிலை ஒப்பமிடப்பட்ட நீலமணியினும் மாசறக் கழுவிச் செவ்வீமலர் நெருங்கும் பரிசு இன்று வருவையாயின், அதுவாகும் எம்முடைய பரிசில்; ஆவியருடைய வேந்தே!—எ - று.

உறை - துளி; என்பது ஆகுபெயரால் துளியிஓசையை. மன்: அசை.

சீறியாழ் செவ்வழிபண்ணி வந்ததற்கு அரிவைகூந்தல் புதுமலர் கஞலும்படி அவன்பால் எம்மொடும் வாரின் எம் பரிசில் அதுவெனக் கூட்டுக.

நெய்ப்பூசதலோடு பேணுதலைத்துறந்தவெனினும் அமையும்.

செவ்வழிபண்ணிவந்தது, புதுமலர்கஞலவென்று இயைத்துரைப் பாடும் உளர். (கசஎ)

(கசஅ) கறங்குமிசை யருவிப் பிறங்குமலை நள்ளிநின்
அசைவி னேன்ற ணசைவள னேத்தி
நாடொறு நன்கலங் களிற்றொடு கொணர்ந்து
கூடுவிளங்கு வியனகர்ப் பரிசின்முற் றளிப்பப்

1. புறநா. கடுஅ : 3; “நளிமலை நாட னள்ளியும்” சிறுபாண். 107.

2. புறநா. கசக : 14 - 5; “மடியிலான் செல்வம்போன் மரநந்த” (கலி. கூடு); “ஆக்க மதர்வினாய்ச் செல்லு மசைவிலா, ஊக்க முடையா னுழை” (குறள், 594); புறநா. உச : 29 - ஆம் அடியையும் அதன் குறிப் பையும் பார்க்க; “ஊக்க வேந்த னுக்கம் போல” பெருங். கூ. 5 : 21.

3. புறநா. கஎக : 10.

3 - 4. புறநா. கடுக : 8 - 9; “இருங்கண் யானையொ டருங்கலந் துறுத்து” (பதிற்.); “நன்கலங் களிற்றொடு நண்ணு ரேந்தி” அகநா. கஉச : 1.

5 பீடின் மன்னர்ப் புகழ்ச்சி வேண்டிச்

செய்யா கூறிக் கிளத்தல்

எய்யா தாகின்றெஞ் சிறுசெந் நாவே.

திணை - பாடாண்டிணை; துறை - பரிசீற்றுறை.

*கண்டரக்கோப் பெருநள்ளியை வண்பரணர் பாடியது.

இ - ள்.—உச்சிக்கணின்றும் †ஆலித்து இழிதரும் அருவியினை யுடைய உயர்ந்த மலையைபுடைய நள்ளி ! நினது தளர்ச்சியில்லாத வலிய முயற்சியானாய் நச்சப்படும் செல்வத்தை வாழ்த்தி நாடோறும் நல்ல அணிகலத்தைக் களிற்றோடே கொண்டுவந்து நெற்கூடு விளங்கும் அகலிய நகரின்கண் இருந்து சூழ்ந்திருந்த பரிசிலர்க்கு †அளித்து விடுத்தலால், ¹பிறர்க்கேயும் பெருமையில்லாத அரசரைப்புகழும் புகழ்ச்சியை விரும்பி அவ்வரசர் செய்யாதனவற்றைச் சொல்லி அவர்குணங்களைக் கூறுதலை அறியாததாயிற்று, எம்முடைய சிறிய செவ்விய நா.—எ - று.

²பொய்கூறுமையிற் 'செந்நா' என்றார்; ³தற்புகழ்ந்தாராகாமற் 'சிறுசெந்நா' என்றார்.

அருவியவென்பது, விகாரம்.

நள்ளி ! நீ பரிசின்முற்றளித்தலான், எம் சிறுசெந்நா நின்நசைவன னேத்தி மன்னரைப் புகழ்ச்சிவேண்டிக் கிளத்தல் எய்யாதாகின்றெனக் கூட்டுக.

நின் நசைவான் ஏத்திக் கொணர்ந்து முற்றளித்தலாலெனப் பரிசிலர்மேலேற்றி உரைப்பினும் அமையும். (கசஅ)

¹புறநா. கஉஎ : 8 - 10.

²"வாழ்தல்வேண்டிப், பொய்கூறேன் மெய்கூறுவல்", "பொய்யாச்

செந்நா" புறநா. கருக : 5 - 6, கசுஅ : 19.

3 புறநா. சள : 3, உரை.

பு - மீ. * கண்டிற்கோப் பெருநற்கிள்ளி.

† ஒலித்து. ‡ ஈந்து.

(க்சுக்) நள்ளி வாழியோ நள்ளி நள்ளென்
மாலை மருதம் பண்ணிக் காலைக்
கைவழி மருங்கிற் செவ்வழி பண்ணி

2 - 3. மாலையிற் செவ்வழிப்பண்ணும் காலையில் மருதப்பண்ணும்
வாசித்தல் வேண்டுமென்பது இசைதுன்மாபு; இதனை, "சாயவென்

புறநாணுறு மூலமும் உரையும்.

உஅஎ

வரவெமர் மறந்தன ரதுநீ

5 புரவுக்கடன் பூண்ட வண்மை யானே.

தீணை - அது; துறை - இயங்கோழி.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—நள்ளி ! வாழ்வாயாக; நள்ளி ! நள்ளென்னும் ஓசையை
யுடைய மாலைப்பொழுதின்கண்ணே மருதமென்கின்ற பண்ணை வாசித்தக்
காலைப்பொழுதின்கண் கைவழியாகிய யாழின்கட் செவ்வழியென்னும்
பண்ணைவாசித்து வரலாற்றுமுறைமையை எம்முடைய பாணர்சான்றி
லுள்ளோர் மறந்தார்; அவ்வாறு மறந்தது, நீ கொடுத்து ஒம்புதலைக்
கடனாக மேற்கொண்ட வண்மையான்.—எ - று.

கையகத்து எப்பொழுதும் இருத்தலான், யாழைக் கைவழியென்றார்,
ஆகுபெயரான்.

‘வரவரவர் மறந்தனர்’ என்பது உம் பாடம்.

(கசக.)

கிளவிபோற் செவ்வழியா ழிசைநிற்ப மாலையும் வந்தன் நிணி”
(கலி. கசக : 38 - 41), “திவவுமெய்ந் நிறுத்துச் செவ்வழி பண்ணி”,
“யாழோர் மருதம் பண்ண” (மதுரை. 604, 658) என மாலைக்கும்
காலைக்கும் உரியனவாக அப்பண்கள் கூறப்பெற்றிருத்தலால் அறிக.

2 - 5. புறநா. கடுக : 7 - 12.

(கடு0) கூதிர்ப் பருந்தி னிருஞ்சிற கன்ன
பாறிய சிதாரேன் பலவுமுதற் பொருந்தித்
தன்னு முள்ளேன் பிறிதுபுலம் படர்ந்தவென்
உயங்குபடர் வருத்தமு முலைவு நோக்கி
5 மான்கணந் தொலைச்சிய குருதியங் கழற்கால்
வான்கதிர்த் திருமணி விளங்குஞ் சென்னிச்
செல்வத் தோன்றலோர் வல்வில் வேட்டுவன்

2. இரவலர் பலவின்கீழ்த் தங்குதல் : புறநா. கஉஅ : 1 - 2.

1 - 2. “நீர்ப்படு பருந்தி னிருஞ்சிற கன்ன, நிலந்தின் சிதாஅர்”

பதீற். கஉ : 19 - 20.

6. “முடியொடு விளங்கிய முாண்மிரு திருமணி, மின்னுற
ழிமைப்பிற் சென்னிப் பொற்ப” ழருது. 84 - 5.

7. வல்வில் வேட்டுவன் : ஒரோகால்த்திற் பல பொருள்களை
ஊட்டுருவிச் செல்லும்படி அம்பையெய்யும் விற்றொழிலையுடைய வீரனை
வல்வில்வியென்றல் மரபு; இதனை, புறநா. ககஉ : 1 - 6-ஆம் அடிக
ளாலும் அவற்றின் குறிப்புரையாலுமுணர்க.

உஅஅ

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

- தொழுதன நெழுவேற் கைகவித் திரீஇ
இழுதி னன்ன வானிணக் கொழுங்குறை
10 கானதர் மயங்கிய விளையர் வல்லே
தாம்வந் தெய்தா வளவை யொய்யெனத்
தான்ஞெலி தீயின் * விரைவனன் சுட்டுநின்
இரும்பே ரொக்கலொடு தின்மெனத் தருதலின்
அமிழ்தின் மிசைந்து காய்பசி நீங்கி
15 நன்மர னளிய நறுந்தண் சாரற்
†கன்மிசை யருவி தண்ணெனப் பருகி
விடுத்த றொடங்கினே னாக வல்லே
பெறுதற் கரிய வீறுசா னன்கலம்
பிறிதொன் றில்லைக் காட்டுநாட் டேமென
20 மார்பிற் பூண்ட வயங்குகா ழாரம்
மடைசெறி முன்கைக் கடகமோ டத்தனன்

எந்நா டோவென நாடுஞ் சொல்லான்
யாரீ ரோவெனப் ‡பேருஞ் சொல்லான்
பிற்பிறர் கூற வழிக்கேட் டிசினே

25 இரும்புபுனைந் தியற்றாப் பெரும்பெயர்த் தோட்டி
அம்மலை காக்கு மணிநெடுங் குன்றிற்

8. “கைகவியாச் சென்று” அகநா. க : 21.

9. “இழுதி னன்ன வானிணஞ் செருக்கி” மலைபடு. 244.

12. குெவிதீ : புறநா. உசஎ : 2.

13. புறநா. கஉ௦ : 14, கஎஅ : 23, ககக : 19, ககக : 10.

15. புறநா. ககக : 12.

19. காட்டுநாடு : “வன்புலக் காட்டுநாட் டதுவே” (நற். ௫௧);
பாண்டிநாட்டின் உள்நாடொன்றற்குக் காட்டுநாடென்று பெயர் வழங்கிய
தாகத் தெரிகின்றது; திருவால. சச : 54.

21. “மடைசெறி கடகத் தோளான்” துடாமணி. க : 10.

24. இசின், தன்மைக்கண் வந்தது; புறநா. உஉ : 36, கடுக : 7;

“கேட்டிசி னல்லனோ” நற். ககடு.

25. “உயர்சிமைய வழாஅ நாஞ்சிற் பொருந்” (புறநா. ககக : 8)
என்பதும் இக்கருத்தே பற்றி வந்தது.

பி - ம். *விராவினன். †கண்முகை யருவி. ‡பெயரும்.

புறநாணாறு மூலமும் உரையும்.

உஅக

பளிங்குவருத் தன்ன திரீர்

நளிமலை நாட னள்ளியவ னெனவே.

திணை - அது; துறை - இயன்மொழி.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—கடநீர்க்காலத்துப் பருந்தினது கரிய சிறகையொத்த துணியாகிய சீரையையுடையேனாய்ப் பலாவடியைப் பொருந்தி, தன்னை யும் நிளையேனாய் வேற்றுநாட்டின்கட்சென்ற எனது ஒய்ந்த செலவா னுளதாகிய வருத்தத்தினையும் மிடியையும் பார்த்து மானினது திரளைத் தொலைத்த, குருதிதோய்ந்த அழகிய வீரக்கழலினையுடைய காலினையும் வாலிய ஒளியையுடைய அழகிய நீலமணிவிளங்கும் உச்சியையுமுடைய செல்வத்தையுடைய தலைவனாகிய ஒரு வலிய வில்லினையுடைய வேட்டுவன், தன்னை அஞ்சலி பண்ணினேனாய் எழுந்திருப்பேனைக் கைகவித்து இருத்தி நெய்யிழுதுபோன்ற வெள்ளிய நிணத்தையுடைய கொழுவின தடியைக் காட்டுவழியின்கண் வழிமயக்கிப்போகிய இளையர்தாம் விரையவந்து பொருந்துவதற்குமுன்னே கடிதாகத் தான்கடைந்த தீயான் விரைந்து சுட்டு நினது மிகப்பெரிய சுற்றத்துடனே தின்மினென்று தருத லான் அதனை யாங்கள் அமிழ்துபோலத் தின்று சுடுகின்ற பசி தீர்ந்ததாக, நல்ல மரச்செறிவையுடைய நறிய குளிர்த் மலைச்சாரற்கண் மலையுச்சியி னின்றும் வீழ்ந்த அருவிநீரைக் குளிரக் குடித்து விடைகொள்ளத் தொடங்கினேனாக, விரைய வந்து பெறுதற்கரிய பெருமையமைந்த நல்ல அணிகலங்கள் தருதற்கு வேறென்றில்லை, யாம் காட்டுநாட்டின்கண்ணே மெனச்சொல்லித் தனது மார்பிற் பூணப்பட்ட விளங்கிய முத்துவடங்களை யுடைய ஆரத்தைக் கொளுத்துச்செறிந்த முன்கைக்கு அணிந்த கடகத் துடனே தந்தனன்; தும்முடைய நாடு எந்நாடோவென்று கேட்ப நாடும்

சொல்லிற்றிலன்; நீர் யாரொனக் கேட்பப் பெயரும் சொல்லிற்றிலன்; அவன்நாடும் பெயரும் பிறர்பிறர் வழியின்கண்ணே சொல்லக்கேட்டேன் யான்; இரும்பாற் புனைந்து செய்யப்படாத மிக்க புகழையுடைய தோட்டி

27. புறநா. ககன : 11 ; “பளிங்குசொரி வன்ன பாய்களை குடைவுழி” குறிஞ்சி. 57, அடிக்.

28. “நளிமலை நாட னள்ளியும்” சிறுபாண். 107.

‘நளி’ என்னும் உரிச்சொல் பெருமையுணர்த்தியதற்கு மேற்கோள்; ‘தொல். உரி. கு. 24, கே.; ஷ. ஷ. ஷ. 26, தெய்வச். ஷ. ஷ. ஷ. 22, ந.; இ. வி. கு. 284, உரை.

37

உகூ0 புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

யாகிய அம்மலையைக் காக்கும், அழகிய பெரிய பக்கமலையினையும் பளிக்கை வகுத்தாற்போன்ற வெளிய நிறத்தையுடைய இனிய நீரையுமுடைய பெரிய மலைநாட்டையுடைய நள்ளி அவனென.—எ - று.

நீங்கி: நீங்க.

பலவுமுதற்பொருந்தித் தொழுதனனெனவும், மலைகாக்கும் நள்ளியெனவும் இயையும்.

அவன் நள்ளியெனப் பிறர்பிறர் கூற வழிக்கேட்டிசினெனக் கூட்டுக.

(கூ00)

(கருக) பண்டும் பண்டும் பாடுந்ருவப்ப

விண்டோய் சிமைய விறல்வரைக் கவாஅற்
கிழவன் சேட்புலம் படரி னிழையனின்து
புன்றலை மடப்பிடி பரிசி லாகப்

5 பெண்டிருந் தம்பதங் கொடுக்கும் வண்புகழ்க்
கண்ட ரக்கோ னுகலி னன்றும்

முயங்க லான்றிசின் யானே, பொலந்தேர்

நன்னன் மருக னன்றியு நீயும்

முயங்கற் கொத்தனை மன்னே, வயங்குமொழிப்

10 பாடுநர்க் கடைத்த கதவி னுடுமழை

அணங்குசா லடுக்கம் பொழியு தும்

2. “மாயோ னன்ன மால்வரைக் கவாஅன்” (நற். ௩௨);
“மழையாடு சிமைய மால்வரைக் கவாஅன்” பட்டின. 138.

3. இழை - ஒருவரால் இழைக்கப்பட்ட அணிகலன்கள்; தொல்.
களவு. கு. 4, ந.

4. “இரும்பிடிப் பரிசிலர் போல” (அகநா. ௩௧௧); “பிடிக்கணஞ்
சிதறும் பெயன்மழைத் தடக்கை” சிறுபாண். 124.

5. “உரைப்பா ருரைப்பவை யெல்லா மிரப்பார்க்கொன், நீவார்மே
னிற்கும் புகழ்” குறள், 232.

7. இசின்: புறநா. ௧௫௦: 24, அடிக்.

11. புறநா. கடுஅ : 10 - 11; “அணங்குடைச் சாரல்.....இறும்பில்”
பெரும்பாண். 494 - 5.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

உச.க

மணங்கமழ் மால்வரை வரைந்தன ரெமரே.

தீனையும் துறையும் அவை.

இளங்கண்டரக்கோவும் ^{1*} இளவிச்சிக்கோவும் ஒருங்கிந்ந்தவழிச்
சேன்ற பெருந்தலைச்சாத்தனார் இளங்கண்டரக்கோவைப் புல்லி
இளவிச்சிக்கோவைப் புல்லாராக, என்னை என்செயப் புல்லாராயினி
ரேன அவர் பாடியது.

இ - ள்.—முன்பேயும் முன்பேயும் பாடுவார் விரும்ப விசம்பைப்
பொருந்திய உச்சியையுடைய சிறந்த மலைப்பக்கத்துத் தம் கணவன் நெடுந்
தூரத்தே செல்லின் ஆபரணத்தை யணிந்து புல்லிய தலையையுடைய
மெல்லிய பிடியைப் பரிசிலாகக்கொண்டு அவர்பெண்டிரும் தம் தரத்திலே
பரிசில் கொடுக்கும் வள்ளிய புகழையுடைய கண்டரக்கோளுதலாலே
பெரிதும் தழுவிக்கொள்ளுதலை அமைந்தேன் யான்; பொன்னாற் செய்யப்
பட்ட தேரினையுடைய நன்னன்மரபினுள்ளாளுதலன்றியும் நீயும் தழுவு
தற்குப் பொருந்தியாயினும் விளங்கும் மொழியையுடைய பாடுவார்க்கு
அடைத்த கதவுகாரணமாக, இயங்குமுகில் தெய்வம் அமைந்த அரை
மலைக்கண்ணே சொரியும் துமது மணநாறும் உயர்ந்த மலையைப் பாடுதலை
நீக்கினார், எம்முள்ளார்; ஆதலான், முயங்கிறிறிலேன்.—எ - று.

பெண்டிரும் தம்பதங்கொடுக்குமெனவோ ஆடவரும் தம் தரத்தே
களிறுகொடுத்தல் போந்தது.

‘கிழவன்’ என்பது, ‘ஏவ லினையர் தாய்வயிறு கறிப்ப’ என்பது போலப் பன்மைசுட்டிநின்றது.

‘நன்னன்மருகனன்றியும்’ என்றதற்கு ²“பெண்கொலை புரிந்த நன்னன் போல, வரையா நிரயத்துச் செவியரோ வன்னை” என்றமையின் அதுவும் வரைதற்கு ஒரு காரணமாக உரைப்பாரும் உளர்.

பதமென்றது, பரிசிலை.

மன்: ஒழியிசைக்கண் வந்தது.

(கருக)

10 - 12. புறநா. கூஎடு : 20 - 21.

5 - 12. கொடுப்போரேத்திக் கொடார்ப்பழித்தல்; தோல். புறத் திணை. சூ. 35.

¹விச்சி - ஒருமலை; இதன் அரசன் விச்சிக்கோ (புறநா. 200 : 8); “வில்கெழு தானை விச்சியர் பெருமகன்” (குறுந். கூஉஅ); “இருபெரு வேந்தரும் விச்சியும் வீழ்” (பதிந். கூ-ஆம் பத்தின் பதிகம்); “விச்சி மலைச்சாரற் பட்டைகொண்டு பகடாடி” தே. ஐயாறு.

²குறுந்தொகை, உகஉ.

பு - ம். *இளவச்சிரக்கோ.

உகஉ புறநாணாறு மூலமும் உரையும்.

(கருஉ) வேழம் வீழ்த்த விழுத்தொடைப் பகழி.

பேழ்வா யுழுவையைப் பெரும்பிறி துறீஇப்.

புழற்றலைப் புகர்க்கலை யுருட்டி யுற்றலைக்

கேழற் பன்றி வீழ்வயல

5 தாமழற் புற்றத் துடும்பிற் செற்றும்

வல்லில் வேட்டம் வலம்படுத் திருந்தோன்,

1. யானையை அம்பாற் கொல்லுதல் : அகநா. களஉ : 7 - 9;

பெருங். உ. 14: 48 - 9.

2. பேழ்வாயுமுலை: புறநா. கூ: 9. பெரும்பிறிது: மணி. உக: 28.

3. புகர்-மான்; "புகராருருவாகி முனிந்தவனை" பேரியதிநுமொழி.

உ. 4: 7.

4. 'வேழக்கரும்பு, கேழற்பன்றியென்புழித் தொக்கனவில்லை
யெனினும் தொகையென வேண்டப்படுமொகலான் அவற்றைத் தழுவுதற்
கும், உருபு முதலாயின தொகுதலிற் றொகையென்பார்க்கும் ஒட்டி ஒரு
சொன்னீர்மைப்படுதலும் தொகையிலக்கணமெனல் வேண்டும்' (தொல்.
எச்ச. கு. 16, சே.); 'கேழற்பன்றி, வேழக்கரும்பென்பனவற்றிற்குத்
தொக்கன இன்மையிற் றொகைச்சொல்லாமாறு என்னையெனின், அவற்
றிற்கும் ஒன்றையொன்று விசேடித்து நிற்கின்ற தன்மையை உணர்த்து
தற்கு வரும் ஆகிய என்னும் வாசகம் தொக்குநின்றதென்றே கோடும்'
(ஐ. ஐ. கு. 16, ந.); 'கேழற்பன்றி...கேழற்பன்றி முதலாயினவும்
சாதிதொக்க பண்புடைமையின் ஈண்டு வேண்டினுமொன்க', 'பூமலர்,
பூம்போது, களிற்றொருத்தல், கேழற்பன்றி யென்றற்றொடக்கத்தன
வோவெனின்,.....கேழலென்பது எய்ப்பன்றி முதலானவற்றை நீக்குத
லானும் பொருள்வோற்பாடுடைமையின் ஒருபொருட்பன்மொழி யாகா;
பண்புத்தொகையுள் அடங்குமென்க' நன். கு. 364, 367, மயிலே.

3 - 4. உரற்றலைக்கேழற்பன்றி: "உரற்றலை யுருவப் பன்றி யிடம்
வலந் திரிய" சீவக. 2202.

5. வல்லில் வேட்டம் - மிக்க வன்மையையுடையதும் பலவற்றை

ஊடுருவிச் செல்லும்படி அம்பை விரைவிற் செலுத்துவதுமாகிய வில் வேட்டம்; புறநா. கடு : 7; “அரக்கர் தலைவன் நன், வற்பார் தின்தோ னோந்நான்குத் துணித்த வல்லி விராமனிடம்” பேரியதிருமொழி, கு. 1 : 4.

1 - 6. இவ்வழிகளுடன், “அலையுருவக் கடலுருவத் தாண்டகைத னீண்டியர்ந்த, நிலையுருவப் புயவலியை நீயுருவ நோக்கையா, உலையுருவக் கனலுமிழ்கட் டாடகைத னுரமுருவி, மலையுருவி மாமுருவி மண்ணுருவிற்

புறநாணுறு மூலமும் உரையும்.

உசுநி

புகழ்சால் சிறப்பி னம்புமிகத் தினைக்கும்
கொலைவன் யார்கொலோ, கொலைவன் மற்றிவன்
விலைவன் போலான், வெறுக்கைநன் குடையன்

10 ஆரந் தாழ்ந்த வம்பகட்டு மார்பிற்.

சார லருவிப் பயமலைக் கிழவன்
ஓரி கொல்லோ, வல்லன் கொல்லோ,
பாடுவல் விறலியோர் வண்ண நீரும்
மண்முழா வமைமின் பண்யாழ் நிறுமின்

15 கண்ணிடு தூம்பிற் களிற்றயிர் தொடுமின்

எல்லரி தொடுமி னுகுளி தொடுமின்
பதலை யொருகண் பையென வியக்குமின்
மதலை மாக்கோல் கைவலந் தமிழென்

நிறைவ குகலிற் சொல்லுபு குறுகி

20 மூவேழ் துறையு முறையுளிக் கழிப்பிக்

கோவெனப் பெயரிய காலை யாங்கது

“ரொருவாளி”, “வெய்ய வாளியை யாளுடை வில்லியும் விட்டான்”, “எழு மாமா முருவிக் கீ மூலகமென் நிசைக்கும், எழு மூடுபுக் குருவிப்பின் னுடனெத் தியன்ற, ஏழி லாமையின் மீண்டதவ் விராகவன் பகழி” (கம்ப. குலமுறை. 26; மராமா. 137, 138) என்பவை ஒப்புநோக்கற்பாலன.

8. கொலைவன் - கொல்லுதற்றொழில்செய்பவன்; “கொலைவ னல்லையோ கொற்றவ னாயினே” (மணி. ௨௫ : 174); கலி. க௨ : 1, க௦௩ : 15, க௪௭ : 25.

10. மு. முருது. 104.

14. புறநா. சுரு : 1.

15. “கண்ணறுத் தியற்றிய தூம்பு” (பதிந். ௪௧); “ஓய்களி றெடுத்த நோயுடை நெடுங்கை, தொகுசொற் கோடியர் தூம்பி னுயிர்க்கும், அத்தம்” (அகநா. ௧௧௧); “கண்ணிடை விடுத்த களிற்றுயிர்த் தூம்பின்” மலைபடு. 6.

17. “கொடிதரு பாணிய பதிலையும்” (மலைபடு. 11) என்பதும், “மாத்திரையைச் சொல்லுந் தாளத்தையுடைய ஒருகண்மாக்கிணையும்” என்னும் அதனுரையும் ஈண்டு அறியற்பாலன.

18. மாக்கோல் : “வெண்கடைச் சிறுகோ லகவன் மகளிர்” (குறுந். ௨௧௮); “தேமுதிர் சிமையக் குன்றம் பாடும், துண்கோ லகவுநர் வேண்டின்” அகநா. ௨௦௮ : 2 - 3.

14 - 8. மலைபடு. 2 - 11.

20: “துறைபல முற்றிய” (மலைபடு. 40) என்பதன் உரையைப் பார்க்க.

தன்பெய ராகலி னுணிமற்றியாம்
நாட்டிட னாட்டின் வருது மீங்கோர்
வேட்டுவ ரில்லை நின்னெப் போரென.

25 வேட்டது மொழியவும் விடாஅன், வேட்டத்திற்
முனுயிர் செகுத்த மானிணப் புழுக்கோ
டானுருக் கன்ன வேரியை நல்கித்
தன்மலைப் பிறந்த தாவி னன்பொன்
பன்மணிக் குவையொடும் விரைஇக் கொண்மெனச்
30 சுரத்திடை நல்கி யோனே; விடர்ச்சிமை
ஒங்கிருங் கொல்லிப் பொருநன்.

ஓம்பா வீகை விறல்வெய் யோனே1.

நீனை - அது; துறை - பரிசீல்விடை.

வல்விலோரியை வன்பரணர் பாடியது.

இ - ள்.—ஆனையைக் கொன்றுவீழ்த்த சிறந்த தொடையையுடைய
அம்பு, பெரிய வரையையுடைய புலியை இறந்துபாட்டையுறுவித்துத், துளை
பொருந்திய கோட்டையுடைத்தாகிய தலையினையுடைய புள்ளிமான்
கலையை உருட்டி, உரல்போலும் தலையையுடைய கேழலாகிய பன்றியை

பொருளையே உணர்த்தி நின்றற்கு மேற்கோள்; தோல். இடை. சூ. 32, ந.

21 - 2. புறநா. கடு0 : 22 - 3; “சான்றோர், புகழுமுன்னர் நாணுப, பழியாக் கொல்பவோ காணுங் காலே” (குறுந். உடுஉ); “தம்புகழ் கேட்டார்போற் றலைசாய்த்து மாந்துஞ்ச” (கலி. ககக); “பிறர்தன்னைப் பேணுங்கா னுணலும்” தீரி. 6.

25. புறநா. ககக : 29; “ஒன்றியான் பெட்டா வளவையின்” (பொருந. 73); “நீசில மொழியா வளவை” சிறுபான். 235.

28. “தாவி னன்பொன் றைஇய பாவை” அகநா. உகஉ.

31 - 2. கொல்லிமலை ஒரிக்குரியதென்பது, “கொல்லி யாண்ட வல்வி லோரி” (புறநா. கடுஅ : 5), “ஒரி, பல்பழப் பலவின் பயக்கெழு கொல்லி”, “வல்வி, லோரிக் கொன்று சேரலற் கீத்த, செவ்வோர்ப் பலவின் பயக்கெழு கொல்லி” (அகநா. உ0அ, உ0க) என்பவற்றாலும் விளங்கும்.

¹ழ. ‘வேழம் வீழ்த்த விழுத்தொடைப்பகழி யென்னும் புறப்பாட்டு, இடைநிலத்திற் பரிசுபெற்றமை கண்டார்க்குக்கூறியது’ தோல். புறத் திணை. சூ. 36, ந.

புறநாணுறு மூலமும் உரையும்.

உசுநூ

வீழ்ச்செய்து அதற்கு அயலதாகிய ஆழ்தலையுடைய புற்றின்கட் கிடக்கின்ற உடம்பின்கட் சென்று செறியும் வல்வில்லா லுண்டாகிய வேட்டத்தை வென்றிப்படுத்தியிருந்தவன், புகழ்மைந்த சிறப்பினையுடைய அம்பு

எத்தொழிலிலே மிகச் சென்று உறுதற்குக் காரணமாகிய கொலைவன்
 யாரோதான் ? கொலைவன் மற்றிவன், விலை ஏதுவாகக் கொன்றானாகமாட்
 டான்; செல்வத்தை மிகவுடையனாயிருந்தான்; சந்தனம்பூசிப்புலர்த்திய
 அழகிய பரந்த மார்பினையுடைய, சாரற்கண்ணே அருவியையுடைய பயன்
 படுமலைக்குத் தலைவனாகிய ஓரியோ அல்லனோதான் ? அவனாகத்தகும்;
 யான் பாடுவேன், விறலி ! ஒருவண்ணம்; நீங்களும் முழாவின்கண்ணே
 மார்ச்சினையை யிடுமின்; யாழிலே பண்ணை நிறுத்துமின்; கண்டிறக்கப்
 பட்ட தும்பாகிய களிற்றினது கைபோலும் வடிவையுடைய பெருவாங்கி
 யத்தை இசையுங்கோள்; சல்லியை வாசியுமின்; சிறுபறையை அறையுங்
 கோள்; பதலையில் ஒருமுகத்தை மெல்லெனைக் கொட்டிமின்; நமது பிறப்
 புணர்த்தும் கரியகோலைக் கையின்கண்ணே தாருங்கோளொன்று சொல்லி
 அணுகித் தலைவனாதலாலே இருபத்தொரு பாடற்றுறையையும் முறையாற்
 பாடி முடித்துப் பின்னர்க் கோவையென்று அவன்பெயர் கூறிய
 காலத்து அவ்விடத்து அவ்வார்த்தை தன்பெயராதலால் நானி, பின்னை
 யாங்கள் 'நாட்டிடந்தோறும் நாட்டிடந்தோறும் சென்றுவருவேம்;
 இவ்விடத்து ஒரு வேட்டுவரில்லை, நின்னை ஒப்போர்' என யாம் விரும்பியது
 கூறவும் அதற்குக் காலந்தராமாய் வேட்டையின்கண் தான் எய்த
 மானினது நிணத்தையுடைய தசையினது புழுக்குடனே ஆவின் நெய்யை
 உருக்கிநாற்போன்ற மதுவைத் தந்து தன்னுடைய மலையின்கட் பிறந்த
 வலியில்லாத நல்ல பொன்னைப் பல மணித்திரளுடனே கலந்து இதனைக்
 கொண்மினெனச் சொல்லிச் சுரத்திடத்தே எமக்குத் தந்தான்; முழையை
 யுடைத்தாகிய உச்சியையுடைய உயர்ந்த பெரிய கொல்லிக்குத் தலைவன்,
 பாதுகாவாத வண்மையினையுடைய வென்றியை விரும்புவோன்.—

புழலென்றது ஆகுபெயரார் புழலையுடைய கோட்டை.

களிற்றுயிரொன்றது, ஆகுபெயரார் களிற்றினது கைபோலும்
வடிவையுடைய பெருவங்கியத்தை.

பாடுவல்விறலியோர் வண்ணமென்றது, நீயும் ஒன்று பாடுவாயாத
வென்னும் நினைவிற்று.

நீருமென்றது, கூட்டத்தை.

14 தன்கோல் - பிறப்புணர்த்துக்கோல்' பதீர். சக : 27, உரை.

உசைசு புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

1 மூவேழ்துறையுமென்றது, 2 வலிவு மெலிவு சமம் என்னும் மூன்று
தானத்திலும் ஒவ்வொன்றில் எழுதானம்முடித்துப்பாடும் பாடற்
துறையை; அன்றி, இருபத்தொருநாம்பாற் ரெடுக்கப்படும் பேரியா
ழெனினும் அமையும்.

தம்மினென்றது, தமிழெனக் குறைந்து நின்றது.

கொல்லிப்பொருளுகிய விறல்வெய்யோன் கோவெனப் பெயரிய
காலை, அது தன்பெயராகலின் காணி வேட்டதுமொழியவும் விடாறாய்
நல்கியோனெனக் கூட்டுக. (கடுஉ)

1 "எழேயேழே நாலேமூன் றியலிசை யிசையியல்பா வஞ்சத்தேய்
வின்றிக்கே மனங்கொளப் பயிற்றுவோர்" (தேவாரம், திருத்தாளகீசதி)
"பண்களுக்கு இன்றியமையாத மூவேழ்திறம்" (சிலப், ௫ : 35 - 7,

அடியார்.) என்பனவும் சண்டறியத்தக்கன.

²பொருந. 55, ந.

(கடுந) மழையணி குன்றத்துக் கிழவ னானும்
இழையணி யானை யிரப்போர்க் கீயும்
சுடர்விடு பசும்பூட் சூர்ப்பமை முன்கை
அமிபோ ரானு வாத னோரி

5 மாரி வண்கொடை காணிய நன்றும்
சென்றது மன்னெங் கண்ணுளங் கடும்பே
பனிநீர்ப் பூவா மணிமிடை சுவளை
வானூர்த் தொடுத்த கண்ணியுங் கலனும்
யானை யினத்தொடு பெற்றனர் நீங்கிப்

10 பசியா ராகன் மாறுகொல் விசிபிணிக்
கூடுகொ ளின்னியங் கறங்க
ஆடலு மொல்லார்தம் பாடலு மறந்தே.

தீணை - அது; துறை - இயன்மொழி.

அவனை அவர் பாடியது.

2. புறநா. கடுக : 3 - 4.

3. சூர்ப்பு - வளைவு; ஆகுபெயராற் கடகத்திற்காயிற்று; "சூர்ப்புறு
கோல்வளை செறிந்த முன்கை" அகநா. கசஉ.

5. புறநா. ககந : 6 - 7.

7. புறநா. ககச : 2 - 3.

8 - 9. புறநா. கசஅ : 3 - 4.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

உசௌ

இ - ள்.—முகில்குழந்த மலைக்குத் தலைவன், நாடோறும் பட்டம் முதலாகிய பூண்களையணிந்த யானையை இரப்போர்க்குக் கொடுக்கும் கதிர்விடுகின்ற பசும்பொன்னாற்செய்த அணியினையும் விளைந்த கடக மமைந்த முன்கையினையுமுடைய கொல்லும்போர் அமையாத ஆதன் ஓரியது மழைபோலும் வள்ளிய கொடையைக் காண்டற்கு மிகவும்சென்றது எம்முடைய கூத்தச்சுற்றம்; அச்சுற்றத்தார் குளிர்த்த நீரின்கட் பூவாத மணியிடைந்த குவளைப்பூவை ¹வெள்ளிநாராற் றெடுக்கப்பட்ட பொன்னரி மாலைவினையும் பிற அணிகலங்களையும் யானையணிகளுடனே பெற்றனராய் நீங்கிப் பசியாராகலானேகொல்லோதான், வாரால்வலித்துப் பிணிக்கப்பட்ட பல கருவியும் தொகுதிகொண்ட இனிய இயங்கள் ஒலிப்ப ஆதிதலும் மாட்டாராயினார், தமது பாடுதலையும் மறந்து.—எ - று. ஞர்ப்புடையதனைச் ஞர்ப்பென்றார்.

²குடிமை ஆண்மைத்தொடக்கத்தன, நின்றாங்கே நின்று உயர்தினை முடிவும் பெறுதலின் இக்கடும்பென்பதும் பொருளைக்கால் முடிவு பெற்றது.

கண்ணுளங்கடும்பென நின்றவழி, அம்: அல்வழிச்சாரியை. மன்: அசைநிலை.

ஓரி வண்கொடை காணிய கண்ணுளங்கடம்பு சென்றது; சென்ற பின்றை அக்கடும்பாயினார் தமது ³பாடலும் மறந்து ஆடலும் ஒல்லா

ராயினார்; அதற்குக் காரணம் பசியாராகன் மாறுகொலெனக் கூட்டி வ்னை முடிவுசெய்க.

‘துண்பூண்’ என்று பாடமோதுவாரும் உளர்.

(கடுக)

1“வெள்ளி நாராற் பூப்பெற் றிசினே” புறநா. கக : 17.

2குடிமை ஆண்மை முதலியவை, “குடிமையான்மை” (தொல். கிளவி. கு. 57) என்பதனால் அறியலாகும்.

3பலநாளாகக் கற்ற கல்வியைப் புதிதாகப் பெற்ற செல்வம் மறப் பிக்குமென்று கூறுமுகத்தால், வல்லிலோரியின் கொடைச்சிறப்பை இங்கே கூறிய வன்பரணரே இந்நூல், கசக-ஆம் பாடலில் நள்ளி யென்னும் வள்ளலின் கொடைச்சிறப்பையும் இங்ஙனமே பாராட்டினர்.

(கடுச) திரைபொரு முந்நீர்க் கரைநணிச் செலினும்
அறியுநர்க் காணின் வேட்கை நீக்கும்

1. நணி: “துறைநணி யூரனை” (ஐங்குறு. ௨0); “நணி நணித் தாயினும் சேவய்ச் சேய்த்து” (பரி. கஎ : 25); “நீர்நணிப்பிரம்பின்” பெரும்பாண். 288.

38

௨௬௮ புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

சின்னீர் வினவுவர் மாந்த ருதுபோல்

அரச ருழைய ராகவும் புரைதபு

5 வள்ளியோர்ப் படர்குவர் புலவ ருதனால்

யானும், பெற்ற தூதியம் பேறியா தென்னேன்
உற்றனெ னாதலி னுள்ளிவந் தனனே
ஈயென விரத்தலோ வரிதே நியது
நல்கினு நல்கா யாயினும் வெல்போர்

10 எறிபடைக் கோடா வான்மை யறுவைத்
தூவிரி கடுப்பத் துவன்றி மீமிசைத்
தண்பல விழிதரு மருவிநின்

கொண்பெருங் கானம் பாடலெனக் கெளிதே.

நீனை - அது; துறை - பரிசீற்றுறை.

கோண்கானங்கிழானே மோசிகீரனார் பாடியது.

1 - 3. புறநா. உ0ச : 5 - 9; “கடல்சார்ந்து மின்னீர் பிறக்கும் மலை
சார்ந்து, முப்பீன் வெரி பிறத்தலால்” (நாலடி. 245); “கடல் பெரிது,
மண்ணீருமாகா ததனருகே சிற்றாற, லுண்ணீரு மாகி விடும்” ழுதுரை, 12.

5. புறநா. சஎ : 1.

‘படர்’ என்னும் உரிச்சொல் நினைத்தலும் செல்லுதலுமாகிய
குறிப்பையுணர்த்துமென்பதற்கு மேற்கோள்; தோல். உரி. கு. 42, ந.

8. புறநா. உ0ச : 1; “நல்லா நென்னுங் கொள நீது” (குறள்,
222); “கொள்ளுந நீது கொடுப்பது நன்றால்” கம்ப. வேள்வி. 29.

ஈயென்கிளவி இழிந்தோன் கூற்றென்பது மேற்கோள்; தோல்.
எச்ச. கு. 49, ந.

10. புறநா. கசுநி : 15; “ஒடாப் பூட்கை . . . அறுவையர்”,
“ஒடாப் பூட்கை மறவர்” (பதிந். கசு, 16); “ஒடாப் பூட்கை வேந்தன்”
(அகநா. ௧00); “ஒடாப் பூட்கைப் பிணிமுகம்” (முருகு. 247); “ஒடாப்

பூட்கை யுறந்தையும் வறிதே” (சீறுபாண். 83); “விழித்தகண் வேல்கொண் டெறிய வழித்திமைப்பி, னோட்டன்றோ வன்க ணவர்க்கு” குறள், 775.

11. மீமிசை : “நவிரத்து மீமிசை” மலைபடு. 579.

10 - 12. துகில் அருவிக்குவமம்; “வேறுபஃ றுகிவி னுடங்கி . . . இழிதருமருவி” (முருகு. 296 - 316); “அவிர்துகில் புரைய மவ்வெள் ளருவி” (குறிஞ்சி. 55, அடிக்.); “மாரீல மாண்ட துகிலுமிழ்வ தொத்தருவி, மாரீல மால்வரை நாடகேன்” தீயைமலை. 6.

13. கொண்பெருங்கானம் : புறநா. கடுகு : 7, கடுக : 2; “பொன்படு கொண்கான நன்னன்” நற். கூகக.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

உச்சுசு

இ - ள்.—திரையலைக்கும் கடலினது கரைக்கண் அணியவிடத்தே போகினும் அறிவாரைக் காணின் நீர்வோட்கையினேத் தணிக்கும் சிறிய நீரைக் கேட்பர், உலகத்துமக்கள்; அதுபோல, வேந்தரிடத்தராகவும், குற்றந்தீர்ந்த வள்ளியோரை நினைத்துச் செல்வர், அறிவுடையோர்; அதனால், யானும் பெற்றதனைப் பயனாகக்கொண்டு பெற்றபொருள் சிறிதாயினும் இவன்செய்தது என்னென்று இகழேன், வறுமையுற்றேனாதலின்; நின்னை நினைத்து வந்தேன்; எனக்கு ிதயாயென்று இரத்தல் அரிது; நீ அப்பரிசிலைத் தரினும் தாராயாயினும் பூசலிடத்து ஏறியும் படைக்கலத்துக்குப் புறத்து அடியிடை ஆண்மையையும், துகிலினது தூயவிரியை யொப்ப நெருங்கி உச்சியினின்றும் பலவாய் இழியும் குளிரந்த அருவியை யுடைய நினது கொண்கானத்தையும் பாடல் எனக்கு எளிது.—எ - று.

புரைதப வென்று பாடமோசிப் புரைதப்பட்டார்குறரோனினும் அமையும்.

நீ அது நல்கினும் நல்காயாயினும் நயெனவிரத்தல் எனக்கு அரிது;
 மினது ஆண்மையையும் கொண்பெருங்கானத்தையும் பாடல் எனக்கு எளி
 தெனக் கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க. (கடுச)

1“நயா யெனக்கென் நிரப்பானே லந்நிலையே, மாயானே மாற்றி
 விடின்” நாலடி. 308.

(கடுரு) வணர்கோட்டுச் சீறியாழ் வாடுபுடைத் தழீஇ
 உணர்வோர் யாரென் னிடும்பை தீர்க்கெனக்
 கிளக்கும் பாண கேளினி நயத்திற்
 பாழார் நெருஞ்சிப் பசலை வான்பூ

5 ஏர்தரு சுடரி நெதிற்கொண் டாஅங்

1. “வணரமை நல்யாழ்” பதீந். சக.
4. “பீரிவர் வேலிப் பாழ்மனை நெருஞ்சி” பதீந். உசு : 10.
5. “வலனோர்பு திரிதரு பலர்புகழ் ஞாயிறு” முருகு. 1 - 2.

4 - 5. நெருஞ்சிப்பூக்கள் ஞாயினையே நோக்குதல் இயல்பு; “ஒங்கு
 மலைநாடன், ஞாயி றினையனென் றோழி, நெருஞ்சி யினையவென் பெரும்
 பனைத் தோளே” (குறுந். கூகடு); “வானிடைச், சுடரொடு திரிதரு
 நெருஞ்சி போல” (அகநா. கூகசு); “வெஞ்சுடர் நோக்கு நெருஞ்சியில்”
 (இறை. கு. 47, உரை, மேற். 296); “நீள்சுடர் நெறியை நோக்கு நிரையி
 தழ் நெருஞ்சிப் பூப்போல்” (சீவக. 461); “அருந்தவர்க் காயினுந் திருந்து
 முக மிறைஞ்சாது, செங்கதிர் விரும்பும் பைக்கொடி நெருஞ்சிப், பொன்
 புனைமலர்” (பெருந். உ. 4 : 13 - 5); “எழுளைப் புரவியொ டெழுகதிர்
 நோக்கிய, சிற்றிலை நெருஞ்சிப் பொற்பூ வென்ன” கல்லாடம், சுரு : 14 - 5.

கிலம்படு புலவர் மண்டை விளங்குபுகழ்க்

கொண்பெருங் கானத்துக் கிழவன்

தண்டா ரகல நோக்கின மலர்ந்தே.

தீணை - அது; துறை - பாணற்றுப்படை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—வளைந்த கோட்டையுடைய சிறிய யாழை உலர்ந்த மருங் கிலே தழுவிக்கொண்டு அறிவோர்யார்தான் எனது துன்பத்தைத் தீர்க்க வென்று நயத்திற் சொல்லும் பாண! யான் சொல்லுகின்றதனை இப் பொழுது கேட்பாயாக; பாழறின் கண் நெருஞ்சியினது பொன்னிறத்தை யுடைய வாலியபூ எழுகின்ற ஞாயிற்றை எதிர்கொண்டாற்போல, வறுமையுற்ற யாழ்ப்புலவரது ஏற்குமண்டை, விளங்கிய புகழையுடைய கொண்பெருங்கானக்கிழானது குளிர்ந்த தாரையுடைய மார்பத்தை மலர்ந்து நோக்கின.—எ - று.

‘ஏர்தரு சுடரினெதிர்கொண் டாங்கு’ என்புறி, இன், சாரியை; அது, 1தோற்றம்வேண்டாததொகுதிக்கண் வந்தது; அன்றி, ஐகாரம், விகாரத்தால் தொக்கதெனினும் அமையும்.

நயத்திற்கிளக்கும் பாணவென இயையும்; நயத்தின் அகலம் நோக்கினவென இயைப்பினும் அமையும்.

மண்டை அகலநோக்கி மலர்ந்தவென்ற கருத்து: கொடுக்கும் பொருள் மார்பின் வலியான் உளதாமாகவின், அகலநோக்கின வென்ற தாகக் கொள்க. (கடுடு)

6. “இலம்படு புலவ ரேற்றகை ஞெமர” (பரி. ௧௦ : 126);
 “இலம்படு புலவ ரேற்றகை கிறைய” (மலைபடு. 576.) மண்டை: புறநா.
 ௧௦௩ : 3, அடிக்.

7. புறநா. ௧௧௪ : 13.

6 - 8. மண்டைமலர்தல் : புறநா. ௧௦௩ : 3, ௧௧௩ : 2 - 3, ௧௧௩ : 4 - 5.

1 “தோற்றம் வேண்டாத் தொகுதிக் கண்ணும்” தோல். புணரியல்.

சூ. 30.

(௧௩௬) ஒன்றுநன் குடைய பிறர்குன்ற மென்றும்.
 இரண்டுநன் குடைத்தே கொண்பெருங் கானம்,
 நச்சிச் சென்ற விரவலர்ச் சுட்டித்
 தொடுத்தணக் கிடப்பினுங் கிடக்கு மஃதான்று

புறநா. ௧௧௩ : 13.

௧௦௩

5 நிறையருந் தானே வேந்தரைத்

திறைகொண்டு பெயர்க்குஞ் செம்மலு முடைத்தே.
 திணை - அது; துறை - இயன்மொழி.
 அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—வண்மையாதல் வலியாதல் நன்மையொன்றுடைய

பிறருடைய மலைகள்; எந்நாளும் இரண்டு நன்மையையுடைத்து, பெரிய
கொண்காணமென்னு மலை; அது, தன்பாற் பரிசில்நச்சிப்போன இரப்போர்
காரணமாகத் தான், அவர்க்கு முன்பு ¹கடன் கொடுத்தோராலே வளைப்
புண்ணப்பட்டிக் கிடப்பினுக் கிடக்கும்; அதுவன்றி, நிறுத்தற்கரிய
படையையுடைய அரசரைத் திறைகொண்டு அவரை மீட்கும் தலைமை
யையுமுடைத்து.—எ - று.

இரவலர்சட்டி யென்று பாடமோதி, இரவலர்கருதிக் கொண்டு
புகழ்களைத் தொடுத்துண்ணக்கிடக்கினும் கிடக்குமெனவும் ²இரவலர்
எமது எமதென்று கூறிட்டுண்ணக் கிடக்கினுக் கிடக்குமெனவும் உரைப்
பினும் அமையும்.

இது, கொடைச்சிறப்பும் வென்றிச்சிறப்பும் கூறியவாறு. (கடுசு)

5. “நிறையருந் தானை வெல்போர் மாந்தரம், பொறையன்” (அகநா.
கசஉ); “நிறையருந் தானை வேந்தனு நேர்த்து” (சீலப். உடு : 178);
“நிறையருந் தானையொடு...நீங்கி” மணி. கூ : 26 - 7.

¹கடன் கொடுத்தோர் - இரவலர்க்குக் கடன் கொடுத்தவர்; அவர்
குழுவது இரவலர்பெறும் பரிசிலைத் தாம் வாங்கிக்கொண்டு செல்லுதற்கு.

²புறநா. ககடு : 16 - 7.

(கடுஎ) தமர்தற் றப்பி னதுநோன் றல்லும்

பிறர்கை யறவு தானு னுதலும்

படைப்புழி தாரா மைந்தின னாகலும்

வேந்துடை யவையத் தோங்குபு நடத்தலும்

1. “அன்பெனப் படுவது தன்கிளை செருமை” (கலி. ககக);
“கண்பொன்றித் தம்மாலே நாட்டப்பட் டார்களைக், கண்கண்ட குற்ற

முளவெனினுங் காய்ந்தீயார், பண்கொண்ட திஞ்சொற் பனைத்தோளா
யாருளரே, தங்கன்று சாக்கறப் பார்” (பழ. 16); “குற்றம் பார்க்கிற் சுற்ற
மில்லை” (கொன்றைவேந்தன், 18); “குற்றமது பார்க்குங்காற் சுற்ற
மில்லை” வில்லி. பாரதம், கிருட்டினன் னூது. 17.

நா02

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

5 தும்மோர்க்குத் தருவன வல்லவெம்மோன்,
சிலைசெல மலர்ந்த மார்பிற் கொலைவேற்
கோடற் கண்ணிக் குறவர் பெருமகன்.
ஆடுமழை தவிர்க்கும் பயங்கெழு மீமிசை
எற்படு பொழுதி னினந்தலை மயங்கிக்
10 கட்சி காணக் கடமா னல்லேறு
மடமா னாகுபிணை *பயிரின் விடர்முழை
இரும்புலிப் புகர்ப்போத் தோர்க்கும்
பெருங்க னுடனெம் மேறைக்குத் தருமே.

தீனையும் துறையும் அவை.

ஏறைக்கோனைக் குறமகள் இளவெயிளி பாடியது.

இ - ள்.—தனக்குச் சிறந்தோர் தன்னைப் பிழைப்பின் அது
பொறுத்தலும், பிறருடைய மிடிமைக்குத் தான் நானுதலும், படை

யிடத்துப் பிறப்பழிக்கப்படாத வலியையுடையதாலும், அரசடைத்தாகிய அவைக்களத்தின்கண் மேம்பட்டுடையதாலும் தும்மால் மதிக்கப்படுங் தலைவர்க்குத் தருவனவல்ல; எம்முடைய தலைவன், வில்லைப் பூரணமாக வலித்தலான் அகன்ற மார்பினையும் கொல்லும் வேலினையும் காந்தட் பூவாற் செய்த கண்ணியினையுமுடைய குறவர்க்குத் தலைமகன், இயங்கு கின்ற முகிலைத் தனது உயரத்தால் தடுக்கும் பயன்பொருந்திய மலையினது உச்சிக்கண் ஞாயிறு படுகின்ற காலத்தில் இனத்தினின்றும் தலைமயங்கித் தான்சேரும் சேக்கையைக் காணாத காட்டின்கண் மானினது கல்ல கலை மடப்பத்தினையுடைய மாணாகிய இளம்பிணையைப் பயிரான் அழைப்பின் அவ்வோசையை விடாகிய முழுதயின்கட் கிடக்கின்ற பெரும்புலியாகிய புகர்நிறத்தினையுடைய ஏறு செவிதாழ்த்துக் கேட்கும் பெரிய மலைநாட னாகிய எம்முடைய ஏறைக்கோனுக்குப் பொருந்தும்.—எ - று.

‘சிலைசெல மலர்ந்த மார்பு’ என்பதற்கு மலைதோற்க மலர்ந்த மார் பெனினும் அமையும்.

தலைமயங்கி யென்பதனுள், தலை அசைநிலை.

(கடுஎ)

7. “கோடல், நீடிதழ்க் கண்ணி நீரலைக் கலாவ” (நெடுநல். 5 - 6); “மலைச்செங் காந்தட் கண்ணி” நற். களக.

8. புறநா. கசுசு : 32, 200 : 4. 10. மு. புறநா. 202 : 2.

11. “மான்மறி விழுந்தது கண்மென மயங்கிப், பயிர்க்குரல் கேட்டதன் பான்மைய னாகி” மணி. உக : 115 - 6.

12. ஓர்க்கும் : புறநா. சுஅ : 17, அடிக்; 2அ0 : 6; முருகு. 96; முல்லை. 88; மலைபடு. 23.

பி - மீ. *பயிரழைப்பின், பயிர்ப்பழைப்பின், பயிர்பழைப்பின்.

(கருஅ) முரசுகடிப் பிசுப்பவும் வால்வளை துவைப்பவும்

அரசுடன் பொருத வண்ண நெடுவரைக்
கறங்குவெள் ளருவி கல்லலைத் தொழுகும்
பறம்பிற் கோமான் பாரியும், பிறங்குமிசைக்

5 கொல்லி யாண்ட வல்வி லோரியும்.

காரி யூர்ந்து பேரமார்க் கடந்த
மாரி யீகை மறப்போர் மலையனும்,
ஊரா தேந்திய குதிரைக் கூர்வேற்
கூவிளங் கண்ணிக் கொடும்பூ நெழினியும்.

10 நர்ந்தண் சிலம்பி னிருநேங்கு நளிமுழை

அருந்திறற் கடவுள் காக்கு முயர்சிமைப்
பெருங்க னுடன் பேகனுந், திருந்துமொழி
மோசி பாடிய வாயு, மார்வமுற்
றுள்ளி வருந ருலைவுநனி தீரத்

1. “கடிப்பிகு கண்முரசம்” (நாலடி. 100); “கடிப்பிகு முரசே”
சிலப். கஎ : “என்றியாம்”.

‘துவைத்தல்’ என்னும் உரிச்சொல் இசைப்பொருள் உணர்த்திய
தற்கு மேற்கோள்; தோல். உரி. சூ. 60, ந.; இ. வி. சூ. 285, உரை.

1 - 2. அரசென்றது, சேர சோழ பாண்டியரை; பாரி, தன் மலை
யாகிய பறம்பை முற்றிய இவர்களோடு பொருதமை இந்நூல், க0க,
கக0-ஆம் பாட்டுக்களாலும், அகநானூறு, எஅ-ஆம் பாட்டாலும் உணரப்
படும்.

3 - 4. புறநா. ௨௦௧ : 4 - 5.

5. வல்விலோரி: புறநா. கடு௨ : 1 - 6, அடிக்.; அகநா. ௨௦௪ :

13 - 4. கொல்லியாண்ட ஓரி : புறநா. கடு௨ : 31 - 2, அடிக்.

7. புறநா. ௧௪ : 6 - 7, அடிக். ௧௫ : 15, அடிக்.

8. புறநா. ௧௪௮ : 14. “நெடுநெறிக் குதிரைக் கூர்வே லஞ்சி”
அகநா. ௩௭௨.

8 - 9. கூர்வே லெழினி: “பல்வே லெழினி” (குறுந். ௮௦); “உரவுச்
சினங் கனலு மொளிதிகழ் நெடுவேல், அரவக் கடற்றூனை யதிகன்”
சிறுபாண். 102 - 3.

10. புறநா. ௧௨௪ : 6 - 7.

10 - 11. புறநா. ௧௫௧ : 11.

12. பெருங்கடூன் பேகன் : சிறுபாண். 87.

௩௦௪

புறநாணுறு முல்மும் உரையும்.

15 தள்ளா தீயுந் தகைசால் வண்மைக்

கொள்ளா ரோட்டிய நள்ளியு மெனவாங்

கெழுவர் மாய்ந்த பின்றையழிவரப்

பாடி வருநரும் பிறருங் கூடி--

இரந்தோ றற்றந் தீர்க்கென விரைந்திவண்

20 உள்ளி வந்தனென் யானே விசம்புறக்

கழைவளர் சிலம்பின் வழையொடு நீடி

ஆசினிக் கவினிய பலவி னார்வுற்று
முட்புற முதுகனி பெற்ற கடுவன்
துய்த்தலை மந்தியைக் கையிலேப் பயிரும்

25 அதிரா யாணர் முதிரத்துக் கிழவ .
இவண்விளங்கு சிறப்பி னியறேர்க் குமண
இசைமேந் தோன்றிய வண்மையொடு
பகைமேம் படுகநீ யேந்திய வேலே¹.

திணை - அது ; துறை - வாழ்த்தியல் ; பரிசில்கடாநிலையுமாம்.
குமணனைப் பெருஞ்சித்திரனார் பாடியது.

இ - ள்.—முாசு கடிப்பு அறையவும் வெள்ளிய சங்கு முழங்கவும்
வேந்தருடனே பொருத தலைமையையுடைய நெடிய மலைக்கண் ஒலிக்கும்
வெளிய அருவி கல்லை உருட்டியோடும் பறம்பிற்கு வேந்தனாகிய பாரியும்,
உயர்ந்த உச்சியையுடைய கொல்லிமலையை யாண்ட வலிய வில்லையுடைய
ஓரியும், காரியென்னும் பெயரையுடைய குதிரையைச் செலுத்திப் ²பெரிய

18 - 9. புறநா. கூ : 24 - 6.

24. “துஞ்சுபதம் பெற்ற துய்த்தலை மந்தி” நற். இள.

25. முதிரம் : புறநா. கக௦ ; 13, கசக : 8.

27. புறநா. கடுக : 28.

28. புறநா. இஅ : 29.

1 மு. ‘முாசுகடிப் பிடுப்பவும் வால்வளை துவைப்பவுமென்னும் புறப்
பாட்டு, ‘எழுவர் மாய்ந்த பின்றை’ எனப் புறத்திணைத் தலைவர் பலராய்
வந்தது’, ‘முாசுகடிப் பிடுப்பவும்.....வேலே : இஃது இன்னோர்போல
எமக்கு ஈயென்ற இயன்மொழிவாழ்த்து’ நொல். அகத்திணை.” கு. 55,

சு. புறத்திணை. கு. 35, ந.

2. பெரியபூசலென்றது, வல்விலோரியுடன் இவன் செய்த பூசலை;
“முள்ளூர் மன்னன் கழறொடிக் காரி, செல்லா நல்லிசை நிறுத்த வல்வி,
லோரிக் கொன்று சேரலர்க் கீத்த, செவ்வோர்ப் பலவின் பயங்கெழு
கொல்லி” (அகநா. 20க) என்பதனாலும் விளங்கும்.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

௩௦௫

பூசலை வென்ற மாரிபோலும் வண்மையையும் மிக்க போரினையுமுடைய
1மலையனும், செலுத்தப்படாது உயர்ந்த குதிரையென்னுமலையையும் கூரிய
வேலையும் கூவிளங்கண்ணியையும் வளைந்த ஆரத்தையுமுடைய எழினி
அதியமானும், மிகக் குளிர்ந்த மலையின்கண் இருள்செறிந்த பெரிய முழை
யினையும் மலைத்தற்கரிய வலியினையுமுடைய தெய்வங்காக்கும் உயர்ந்த
சிகரங்களையுடைய பெரிய மலைநாடனாகிய பேகனும், திருந்திய சொல்லையு
டைய 2மோசியென்னும் புலவனாற் பாடப்பட்ட ஆயும், ஆசைப்பட்டுத்
தன்னை நினைந்து வருவாருடைய வறுமை மிகவுநீங்கத் தவிராதுகொடுக்கும்
கூறுபாடமைந்த வண்மையினையுடைய, பகைவரைத் தூரத்திய நள்ளியு
மெனச் சொல்லப்பட்ட 3எழுவரும் இறந்தபின்பு கண்டார்க்கு இரக்கம்
வரப் பாடிவருவாரும் பிறருக்கடி இரந்தோரது தன்பத்தைத் தீர்க்கக்
கடவேன் யானென்று நீ இருத்தலால் விரைந்து இவ்விடத்தே பரிசில்
பெற நினைந்து வந்தேன், யான்; வானகத்தின்கண்ணே பொருந்த மூங்கில்
வளரும் மலையின்கட் சுரபுன்னையோடு ஒங்கி ஆசினியோடு அழகுபெற்ற

¹காரியென்பவன் இவனே ; இவனை மலையமான்நிருமுடிக்காரி யென்றுங் கூறுவர்.

²மோசியென்றது, உறையூர் ஏணிச்சேரி முடமோசியாரென்னும் புலவரை; புறநா. கஉஎ-ஆம் பாடல் முதலியவற்றின் பின்னுகளைப் பார்க்க.

³இச்செய்யுளிற்போலவே “வானம் வாய்த்த வளமலைக் கவாஅற், கான மஞ்ஞைக்குக் கலிங்க நல்கிய, வருந்திற லணங்கி னூயர் பெருமகன், பெருங்க னூடன் பேக்னுஞ் சரும்புண, நறுவீ யுறைக்கு நாக நெடுவழிச், சிறுவீ முல்லைக்குப் பெருந்தேர் நல்கிய, பிறங்குவெள் ளருவி வீழுஞ் சாரற், பறம்பிற் கோமான் பாரியுங் கறங்குமணி, வாலுளைப் புரவியொடு வையக மருள, ஈர நன்மொழி யிரவலர்க் கீந்த, வழறிகழ்ந் திமைக்கு மஞ்சவரு நெடுவேற், கழறொடித் தடக்கைக் காரியு நிழறிகழ், நீல நாக நல்கிய கலிங்க, மாலமர் செல்வற் கமர்த்தனன் கொடுத்த, சாவந் தாங்கிய சாந்துபுலர் திணிதோ, ளார்வ நன்மொழி யாயு மால்வரைக், கமழ்பூஞ் சாரற் கவினிய நெல்லி, யமிழ்துவிளை தீங்கனி யெளவைக் கீந்த, வுரவுச்சினங் கனலு மொளிகிகழ் நெடுவே, லாவக்கடற் றானை யதிகனுங் கரவாது, ஈட்டோ ருவப்ப நடைப்பரி கார, முட்டாது கொடுத்த முனை விளங்கு தடக்கைத், துளிமழை பொழியும் வனிதுஞ்ச நெடுங்கோட்டு, நளிமலை நாட னள்ளியு நளிசினை, நறும்போது கஞலிய நாகுமுதிர் நாகத் துக், குறும்பொறை நன்னாடு கோடியர்க் கீந்த, காரிக் குதிரைக் காரியொடு மலைந்த, வோரிக் குதிரை யோரியு மெனவாங், கெழுசமங் கடந்த வெழுவுறழ் திணிதோ, னெழுவர்” (சிறுபாண். 84 - 113) என வந்திருத் தல் காண்க.

பலாவின் கண் ஆசைப்பட்டி முள்ளைப் புறத்தேயுடைய முதிர்ந்த பலாப் பழத்தைப் பெற்ற கடுவன் பஞ்சிபோலும் மயிரையுடைத்தாகிய தலையினையுடைய மந்திபைக் கையாற் குறிசெய்து அழைக்கும் தளராத புது வருவாயையுடைய முதிர்மென்னுமலைக்குத் தலைவ! உலகமுழுவதிலும் வீளக்குகின்ற தலைமையினையும் இயற்றப்பட்ட தேரினையுமுடைய குமணனே! புகழ் மேம்பட்ட வண்மையுடனே பகையிடத்து உயர்க, நீ எடுக்கப்பட்டவேல்.—எ - று.

ஆசினியொடும் கவினிய வென, ஒடு விரித்துரைக்கப்பட்டது.

ஆசினி யென்பது ஒருமரம்; ஈரப்பலாவென்பாரும் உளர்.

ஆர்வுற்றுப் பயிருமென்க.

பாடிவருநரும் பிறருங்கடி இரந்தோரற்றம் தீர்க்கவேண்டுமெனக் கருதியென்று உரைப்பாரும் உளர். (கடுஅ)

(கடுங்) வாழு நாளோ டியாண்டுபல வுண்மையிற்
நீர்தல்செல் லாதென் னுயிரெனப் பலபுலந்து
கோல்கா லாகக் குறும்பல வொதுங்கி
நூல்விரித் தன்ன கதுப்பினள், கண்டியின்று
5 முன்றிற் போகா முதிர்வினள் யாயும்,

பசந்த மேனியொடு படரட வருந்தி,
 மருங்கிற் கொண்ட பல்குறு மாக்கள்
 பிசைந்துதின வாடிய முலையள், பெரிதழிந்து
 குப்பைக் கிரை கொய்கண் ணகைத்த

10 முற்றா விளந்தளிர் கொய்துகொண் டுப்பின்று
 நீருலை யாக வேற்றி மோரின்

4 - 5. சினைப்பொருட்கண் வந்த வினையெச்சம் காரணகாரியப்
 பொருட்டாய் வினைமுதலோடு முடிந்ததற்கு மேற்கோள் ; தோல். வினை.
 கு. 34, ந.; இ. வி. கு. 248, உரை.

6. “ பசந்த மேனியன் படர்நோ யுற்று ” சிலப். கக : 68.

படரென்னுமுரிச்சொல், உள்ளுதல் செல்லுதலென்னுங் குறிப்புக்
 களை உணர்த்து மென்பதற்கு மேற்கோள் ; தோல். உரி. கு. 42, ந.

7. குறுமாக்கள் : புறநா. கச : 1, அடிக்கீ.

7 - 8. புறநா. கசு : 18 - 9.

புறநாணுறு மூலமும் உரையும்.

நு08

றவிழ்ப்பத மறந்து பாசடகு மிசைந்து
 மாசொடு குறைந்த வுடுக்கைய ளறம்பழியாத்
 துவ்வா ளாகிய வென்வெய் யோளும்

15 என்றாங், கிருவர் நெஞ்சமு முவப்பக் கானவர்
 கரிபுன மயக்கிய வகன்கட் கொல்லை

ஐவனம் வித்தி மையுறக் கவினி

ஈனல் செல்லா வேனற் கிழுமெனக்

கருவி வானந் தலைஇ யாங்கும்

20 ஈத்த நிற்புகழேத்தித், தொக்கவென்

பசிதினத் திரங்கிய வொக்கலு முவப்ப

உயர்ந்தேந்து மருப்பிற் கொல்களிறு பெறினும்

தவிர்ந்துவிடு பரிசில் கொள்ளலெ னுவந்துநீ

இன்புற விடுதி யாயிற் சிறிது

25 குன்றியுங் கொள்வல் கூர்வேற் குமண

அதற்பட வருளல் வேண்டுவல் விறற்புகழ்

வசையில் விழுத்திணைப் பிறந்த

இசைமேந் தோன்றனிற் பாடிய யானே.

தீணை - அது ; துறை - பரிசில்கடாநிலை.

அவனை அவர் பாடியது.

6 - 12 “வளைக்கைக் கிணைமகள் வள்ளுகிர்க் குறைத்த, குப்பை

வேளை யுப்பிலி வெந்ததை, மடவோர் காட்சி நாணிக் கடையடைத்,

திரும்பே ரொக்கலொ டொருங்குடன் மிசையு, மழிபசி” சிறுபாண்.

136 - 40. 14. என்வெய்யோனென்றது மனைவியை.

6 - 14. ‘பசந்த...வெய்யோளுமெனச் செய்தெனச்சத்திடையே

அவ்வினையெச்சமுற்றும் அதன்குறிப்பெச்சமும் உடனெக்கி முடிந்தனவும்

பிறவும் ‘பன்முறையானும்’ என்றதனாற் கொள்க’ தோல். வினை. கு.

36, ந.

15. இருவரென்றது - தாயையும் மனைவியையும்; மிக்க மூப்பினராய் இருமுதுகுரவரும் கற்புடை மனைவியும் குழுவியும் பசியான் வருந்தும் எல்லைக்கண் தீயனபலவும் செய்தாயினும் புறந்தருக வென்பது அறநூற்பொதுவிதி யாதலின் 'இருவாரெஞ்சமுமுவப்ப' என்றார்; குறள், 656, பரிமேல்.

19. "கருவி வானந் துளிசொரிந் தாங்கு" (பேரும்பாண். 24); "கருவி மாமழை கனைபெயல் பொழிந்தென" கீவக. 2752.

18 - 20. புறநா. கக௦ : 1 - 10.

21. புறநா. கக௦ : 4.

28. புறநா. க௮௮ : 27.

நூறு புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

கு - ள்.—தனக்குச் சென்ற ஆண்டுகள் பல உண்டாதலின், இன்னும் போகின்றதில்லை எனதுயிரென்று சொல்லிக்கொண்டு வாழ நாளோடு பலவாக வெறுத்துத் தான்பிடித்த தண்டே காலாகக்கொண்டு ஒன்றற்கொன்று அணுகப்பல அடியிட்டு நடந்து துலை விரித்தாற்போலும் மயிரையுடையவளாய்க் கண்மறைந்து முற்றத்திடத்துப் புறப்பட மாட்டாத மூப்பையுடைய தாயும், பசப்புற்ற மேனியுடனே நீனைவுவருத்த வருந்தி¹ மருங்கிலே எடுத்த பல சிறுபிள்ளைகள் பிசைந்து மெல்லுதலால் உலர்ந்த முலையினையுடையவளாய் மிகவும் வருந்திக் குப்பையின்கண் படுமுதலாக வெழுந்த கீரையினது முன்பு கொய்யப்பட்ட கண்ணிலே கிளைத்த முதிராத இளைய தனிரைப் பறித்துக்கொண்டு உப்பின்றியே நீரை உலையாகக் கொண்டு ஏற்றிக் காய்ச்சி மோரின்றி அவ்விழாகிய உணவை மறந்து பசிய இலையைத் தின்று² மாசோடு கூடித் துணிபட்ட உடையினளாய்

³அறக்கடவுளைப் பழித்து உண்ணாக்கிய என்னை விரும்பியோளுமென்று சொல்லப்பட்ட இருவருடைய நெஞ்சமும் காதலிப்ப, வேடர்சுடப்பட்டுக் கரிந்த புனத்தை மயங்கஉழுத அகன்ற இடத்தையுடைய கொல்லைக்கண் ஐவனநெல்லோடு வித்தி இருட்சியுற அழகுபெற்றுக் கோடைமிகுதியான் ஈன்றலைப் பொருந்தாத தீனைக்கு இழுமெனும் அனுகாணவொலியுடனே ⁴மின்னும் இடியமுதலாகிய தொகுதியையுடைய மழை துளியைச் சொரிந்தாற் போலத் தந்த நின்று புகழை வாழ்த்திப் பசிதினலால் வருத்த முற்ற ஈண்டிய எனது சுற்றமும் மகிழ், மேம்பட்டு ஏந்திய கோட்டையுடைய கொல்யானையைப் பெறினும் முகமாறித் தரும் பரிசிலைக் கொள்ளேன்; மகிழ்ந்து நீ யான் இன்புற விரையத் தந்து விடுவையாயிற் சிறிதாகிய குன்றியென்னும் அளவையுடைய பொருளாயினும் கொள்வேன்; கூரிய வேலையுடைய குமணனே! அவ்வின்புறுதற்கண்ணே பட அருளுதலை வேண்டுவேன், ⁵வென்றிப்புக்கழையுடைய வசையல்லாத சிறந்த குடியின்கட்பிறந்த இசைமேம்பட்ட அண்ணலே! நின்னைப்பாடிய யான்.—எ - று.

¹மருங்கு - ஒக்கலை; பழ. 46.

²“ மாசித் திங்கண் மாசின சின்னத் துணிமுள்ளி, னூசித் துன்ன மூசிய வாடை ” சீவக. 2929.

³“அறனெனு மடவோய் ” சிலப். கஅ : 41.

⁴“ மின்னு முழக்கு மிடியு மற்றின்ன ” ஐந்திணையம்பது, 3.

⁵“ மறம்மீங்கு பல்புகழ் ” (பதிந். கஉ : 8) என்பதனுரையைப் பார்க்க.

குமண ! இசைமேக்தோன்றல் ! நிற்பாடிய யான் கொல்கனிற்
பெறினும் தவிர்ந்துவிடுபரிசில் கொள்ளேன்; இருவர்க்குஞ்சமுமுவப்ப,
ஒக்கலுமுவப்ப உவந்து இன்புறவ்விதியாயிற் குன்றியும்கொள்வேன்;
அதற்பட அருளல்வேண்டிவெலெனக் கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

‘வாழு நாளோ டியாண்டிபல வுண்மையின்’ என்பதற்கு, இன்ப
துகர்ந்து கழிந்த இளமைநாளுடனே மூப்புவந்து துன்பமுற்ற யாண்டி
பலவுண்மையினெனினும் அமையும்.

குன்றியுமென்பதற்குக் குறைந்துமென்று உரைப்பாரும் உளர்.

ஆங்குமென்னும் உம்மை, இசைநிறைவு.

(கநிக)

(கக௦) உருகெழு ஞாயிற் றெண்கதிர் மிசைந்த
முளிபுற் கானங் குழைப்பக் கல்லென
அதிர்குர லேறொடு துளிசொரிந் தாங்குப்.
பசிதினத் திரங்கிய கசிவுடை யாக்கை.

5 அவிழ்புகு வறியா தாகலின் வாடிய

நெறிகொள் வரிக்குடர் குளிப்புத் தண்ணெனக்
சூய்கொள் கொழுந்துவை நெய்யுடை யடிசில்

மதிசேர் நாண்மீன் போல நவின்ற

சிறுபொ னன்கலஞ் சுற்ற விரீஇக்

10 கேடிண் றாக,பாடுநர் கமும்பென

அரிதுபெறு பொலங்கல மெளிதினின் வீசி

நட்டோர் நட்ட நல்லிசைக் குமணன்

மட்டார் மறுகின் முதிரத் தோர்னே,

1. உருவென்னும் உரிச்சொல் உட்கென்னும் பொருளில் வருதற்கு

மேற்கோள்; தொல். உரி. கு. 4, ந.; இ. வி. கு. 290, உரை.

4. புறநா. கடுக : 21.

2 - 4. “பெருவறம் கூர்ந்த கானம் கல்லெனக், கருவி வானம்

துளிசொரிந் தாங்குப், பழம்பசி கூர்ந்தவெம் மிரும்பே ரொக்கல்” பெரும்
பாண். 23 - 5.

1 - 4. புறநா. கஎச : 23 - 8.

7. நெய்யுடை யடிசில் : புறநா. கஅஅ : 5.

8 - 9. பெரும்பாண். 477 ; “தின்கணலஞ் சூழ்ந்ததிரு மீன்களெனச்

செம்பொற், பொங்குகதிர் மின்னுபுகழ்க் கலங்கள்பல பாப்பி” சீவகு. 2025.

நகஃ0

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

செல்குவை யாயி னல்குவன் பெரிதெனப்

15 பல்புகழ் துலுநர் கூற வல்லிரைந்

துள்ளந் துரப்ப வந்தனெ னெள்ளுந்

நில்லுணைத் துறத்தலி னின்மறந் துறையும்
புல்லுணைக் குடுமிப் புதல்வன் பன்மாண்
பாலில் வறுமுலை சுவைத்தனன் பெறாஅன்

20 கூழுஞ் சோறுங் கடைஇ யூழின்

உள்ளில் வறுங்கலந் திறந்தழக் கண்டு
மறப்புலி யுரைத்து மதியங் காட்டியும்
நெரந்தன ளாகி துந்தையை யுள்ளிப்
பொடிந்ததின் செல்வி காட்டெனப் பலவும்

25 வினவ லானு ளாகி நனவின்

அல்ல லுழப்போண், மல்லல் சிறப்பச்
செல்லாச் செல்வ மிகுத்தனை வல்லே
*விடுதல் வேண்டுமெ லத்தைப் படுதிரை
நீர்க்குழ் நிலவரை யுயரநின்

30 சீர்கெழு விழுப்புக மேத்துகம் பலவே.

நீணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

15. பல்புகழ் - கல்வி, ஆண்மை, கொடை முதலியவற்றால் உள
வராய புகழ்; “மறம்வீங்கு பல்புகழ்” (பதிற். கஉ) என்பதனுரையையும்,
231-ஆம் குறளின் பரிமேலழகருரையையும் பார்க்க.

16. “ஊக்கந் தூர்ப்ப” புறநா. அ : 3.

14 - 6. புறநா. கசுக : 21.

18. “புல்லுளைக் குடியிப் புதல்வற் பயந்து” (அகநா. கஎ : 19.)
பன்மாண் : புறநா. கசுநி : 9.

18 - 9. புறநா. கடுக : 7 - 8, கசுச : 3 - 5, உகக : 20 - 21.

21 - 2. “அமுதை மகளிர்க் குழுவை செப்ப” பரி. கச : 12,
உரையைப் பார்க்க.

30. ஏத்துகம் பல : புறநா. கஓ : 13.

29 - 30. புறநா. கசுச : 23; “மண்டேய்த்த புகழினான்” சிலப்.
க : 36.

பி - மீ. *விடுத்தல்.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

நகக

இ - ள்.—உட்குப்பொருந்திய ஞாயற்றினது ஒள்ளிய சுடர், நின்னப்
பட்ட முனிந்த புல்லையுடைய காடு தளிர்ப்பக் கல்லென ஒசையுண்டாக
நடுக்கத்தைச் செய்யும் ஒசையையுடைய உருமெற்றிடனே கூடித் தனி
யைப் பொழிந்தாற்போலப் பசுநின்னப்பட்டு உலர்ந்த வேர்ப்புடைய
உடம்பு அவிழ்புகுவது அறியாதாகலால் வாட்டமுற்ற முடக்கம் சொண்ட
பலவரியையுடைய குடர் தன்கண்ணே மூழ்கும் பாசி சூளிரத்
தாளிப்புச் சேரப்பட்ட கொழுவிய துவையோடுகூடிய தெய்யுடைய
அடிசிலைத் திங்களைச் சேர்ந்த நானாடிய மீனையெப்பப் பயின்ற பொன்னுற்
செய்யப்பட்ட சிறிய நல்ல கலங்களைச் சூழவைத்திருத்தி ஊட்டிக்
கேடில்லையாக, பாடுவாரது சுற்றமெனச் சொல்லிப் பெறுதற்கரிய
பொன்னுற் செய்யப்பட்ட அணிகலங்களை எளிதாக வழங்கித் தன்னுடைய

நட் டோரினும் எம்மோடு நட்புச்செய்த எல்ல புகழையுடைய குமணன்,
 மதுநிறைந்த தெருவினையுடைய முகிராமென்னும் மலையிடத்தான்; நீ
 அவன்பாற் செல்வையாயின், நினக்கு மிகவுந் தருவனென நினது பல
 புகழையும் சொல்லுவார்சொல்ல, அதுகேட்டுக் கடிதாக விரைந்து எனது
 உள்ளம் செலுத்துதலான் வந்தேன்; எனது மனை உண்ணப்படுவெனவற்
 றைக் கைவிடுதலான் அம்மனையை இகழ்ந்து நீனையாது உறைகின்ற
 புல்லிய உளமயிப்போலும் குடுமியையுடைய புதல்வன் பலபடியும்
 பாலில்லாத வறுவிய முலையைச் சுவைத்துப் பால் பெறாளுய்க் கூழையும்
 சோற்றையும் வேண்டி முடுகி முறைமுறையே உள்ளொன்றில்லாத வறிய
 அடிகலத்தைத் திறந்து அங்கு ஒன்றுங் காணாது அழ, அதனைப் பார்த்து
 மறத்தையுடைய புலியை வரவுசொல்லி அச்சமுறுத்தியும் ¹ அம்புலியைக்
 காட்டியும் அவற்றால் தணிக்க அருமையின் வருந்தினளாய் நிற்பிதாவை
 நினைந்து வெறுத்த நின் செவ்விறைப் காட்டெனச்சொல்லிக் கேட்டல்
 அமையாளாய் மிகுதிப்பட நனவின் கண்ணும் தயாமுறுவோள் வளப்ப
 மிகத் தொலையாத செல்வத்தை மிகுத்தனையாய் விரையப் பரிசில் தந்து
 விடுத்தலை விரும்புவேன், யான்; ஒலிக்குந் திரையையுடைய நீராற்
 சூழப்பட்ட நிலவெல்லையிலே ஓங்க நினது சீர்மைபொருந்திய சிறந்த
 புகழைப் பலவாக வாழ்த்துவேம்.—எ - று.

அத்தை: அசைநிலை.

நன்கலமிரீஇ அடிசிலைக் குடர்குளிப்பத் தண்ணென ஊட்டியென்க.
 ஊட்டியென ஒருசொல் தரப்பட்டது.

'நட்டோர்நட்ட' என்பதற்கு நட் டோரை நாட்டிய வெளிணும் அமை
 யும்.

'செல்லாச் செல்வ மீத்தனை' என்பதுஉம், 'நிலவரை யுணர்'
 என்பதுஉம் பாடம். (கக0)

நக2

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

- (ககக) நீண்டொலி யழுவங் குறைபட முகந்துகொண்
 டென்டுசெலற் கொண்மு வேண்டுவயிற் குழீஇப்
 பெருமலை யன்ன தோன்றல சூன்முதிர்
 புருமுரறு கருவியொடு பெயர்கட னிறுத்து
 5 வளமழை மாறிய வென்றுழ்க் காலை
 மன்பதை யெல்லாஞ் சென்றுணக் கங்கைக்
 கரைபொரு மலிரீர் நிறைந்து தோன்றியாங்
 கெமக்கும் பிறர்க்குஞ் செம்மலை யாகலின்
 அன்பி லாடவர் கொன்றாறு கவரச்
 10 சென்றுதலை வருந வல்ல வன்பின்று
 வன்கலை தெவிட்டு மருஞ்சுர மிறந்தோர்க்
 கிறறை நாளொடும் யாண்டுதலைப் பெயரவெனக்
 கண்பொறி *போகிய கசிவெர் டிரனழிந்
 தருந்துய ருழக்குமென் பெருந்துன் புறுவின்
 15 தாள்படு செல்வங் காண்டொறு மருளப்
 பனைமரு டடக்கையொடு முத்துப்பட முற்றிய

1. “கடல்குறை படுத்தீர் கல்குறை படவெறிந்து” (பரி. ௨௦ : 1);
“தடிந்தெழிவி, தானல்கா தாகி விடின” குறள், 17.

4. புறநா. க௭௪ : 28; “உருமுரறு கருவிய பெருமழை” (அகநா.
கடுஅ : 1); “உருமுரறு கருவிய பெருமலை பிற்பட” மலைபடு. 357.

4 - 5. புறநா. ௨0௯ : 1.

9 - 10. புறநா. க௭௭ : 10 - 14; “அற்றம்பார்த் தல்குங் கடுங்கண்
மறவர்தாக், கொள்ளும் பொருளில ராயினும் வம்பலர், துள்ளுநர்க்
காண்மார் தொடர்ந்துயிர் வெளவலிற், புள்ளும் வழங்காப் புலம்புகொ
ளாரிடை” கலி. ச : 3 - 6.

11. தெவிட்டல் : “புரவி புல்லுணுத் தெவிட்ட” (மதுரை. 660);
“புரவி புல்லுணுத் தெவிட்டும்” நேடுநல். 93 - 4.

13. பொறி - ஒளி; “பொறிவரிப் புகர்முகம்” பெரும்பாண். 448.

14. புறநா. க௭௭ : 7.

15. தான்படு செல்வம் : (புறநா. க௭௭ : 2); “தாளாற்றித் தந்த
பொருள்” குறள், 212.

16. புறநா. ௭௭0 : 7; “பனைக்கை மும்மத வேழ முரித்தவன்”
தே.

பி - ம். *மாறிய.

புறநாணுறு மூலமும் உரையும்.

௩௯௩௯

- உயர்மருப் பேந்திய வரைமரு னேன்பக
 டொளிதிகழோடை பொலிய மருங்கிற்
 படுமணி யிரட்ட வேறிச் செம்மாந்து
- 20 செலனசைஇ யுற்றனென் விறன்மீகு குருசில்
 இன்மை தூர்ப்ப விசைதா வந்துநின்
 வன்மையிற் றெடுத்தவென் னயந்தனை கேண்மதி
 வல்லினும் வல்லே னாயினும் வல்லே
 என்னளந் தறிந்தனை நோக்காது சிறந்த
- 25 நின்னளந் தறிமதி பெரும வென்றும்
 வேந்தர் நாணப் பெயர்வேன் *சாந்தருந்திப்
 பல்பொறிக் கொண்ட வேந்தெழி லகலம்
 மாணிழை மகளிர் புல்லுதொறும் புகல
 நாண்முர சிரங்கு மிடனுடை வரைப்பினின்
- 30 தாணிழல் வாழ்நர் நன்கல மிகுப்ப

17. புறநா. கூ, சஉ, கஉடு, கசு0, ககௌ, உகஅ, கூஅௌ; மலை
 படு. 572.

16 - 7. யானைக்கொம்புமுத்தம் : புறநா. கௌ0 : 10 - 11.

19. புறநா. கூ : 10, எஉ : 3, ககடு : 6, கூடு : 1.

23. வல்லினும் - வல்லேனாயினும்; “உணர்த்த வல்லின்” (தொல்.
 உரி. சூ. 94); வல்லேன் - வன்மையில்லேன்; “பரிசின் மாக்கள் வல்லா
 ராயினும்” பதிந். ௨0 : 22; புறநா. இஎ : 1 - 3-ஆம் அடிக்குறிப்பைப்
 பார்க்க.

24 - 5. “சொப்பான் மணிமவுலிச் சேரமான் தன்னைச், சுரப்பாடியான் கேட்பப் பொன்னுடொன் நீந்தா, னிரப்பவ ரென்பெறினுங் கொள்வர் கொடுப்பவர், தாமறிவர் தக்கொடையின் சீர்” (ஒளவையாரீபாடல்) என்பது இங்கே அறியற்பாலது.

27. பொறி - உத்தமஇலக்கணம்; புறநா. சுஅ : 5-ஆம் அடிக் குறிப்பைப் பார்க்க.

29. காண்முரசு : ஐங்குறு. சசஅ; மதுரை. 232; சிலப். கச : 14, கஎ : 6; பு. வெ. 117.

30. தாணிழல் : “வீரன் றாணிழல்”, “அடிநிழற் றருக வென்டெறம் மாணவேந் தருளிச் செய்தான்” சீவக. 409, 1087.

பி - ம். *சாத்தருந்து.

40

நகச புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

வாளம் ருழந்தநின் றுணையும்

சீர்மிகு செல்வமு மேத்துகம் பலவே.

திண்ணை - அது ; துறை - பரிசீற்றுறை.

அவனை அவர் பாடிப் பகடுபெற்றது.

இ - ள்.—பெரிதாய் ஒலிக்கின்ற பாப்பினையுடைய கடல்குறைபட நீரை முகந்துகொண்டு விரைந்த செல்வையுடைய முகில்கள் வேண்டிய இடத்தே திரண்டு பெரிய மலைபோலுந்தோற்றத்தையுடையவாய்ச் சூல் முதிர்ந்து உருமேறிடிக்கும் மின்முதலாகிய தொகுதியுடனே கூடிப் பெயலை முறைமையாகப்பெய்து வளத்தைத்தரும் மழைநீங்கிய கோடைக்

காலத்து உயிர்ப்பன்மைகளெல்லாஞ்சென்று நீருண்டற்குக் கங்கையினது கரையைப் பொருள் மிக்க வெள்ளம் நிறைந்துதோன்றியவாறுபோல எங்கட்கும் பிறர்க்கும் தலைமையையுடையயாதலின், யாவரோடும் உறவில்லாத ஆறலைகள்வர் கொன்று வழியிலே அடித்துப்பறித்தலாற் போய் முடிவானவல்ல அருஞ்சாமாயிருக்கத் தம்முயிர்மேல் அன்பின்றி வலிய கலைகிடந்து அசையிடும் போதற்கரிய அச்சாத்தின்கண்ணே அன்பின்றிப் பிரிந்தவர்க்கு இற்றைநாளோடுங்கூடி யாண்டு கழிகவெனச் சொல்லிக் கண்ணொளி மழுங்கிய இரக்கத்துடனே 1வலிகெட்டுப் பொறுத்தற்கரிய துன்பமுறும் எனது பெரிய வறுமையுறுவோன் நினது 2முயற்சியாலுண்டாகிய செல்வத்தைக் காணுந்தோறும் வியப்பட்டனையெொக்கும் பெருங்கையுடனே முத்தப்பபும்படி முதிர்ந்த உயர்ந்த கொம்பேந்திய மலையை யொக்கும் வலிய் களிற்றை ஒளிவிளங்கும் பட்டம் பொலியப் பக்கத்தே யொலிக்கும்மணி ஒன்றற்கொன்று மாறியொலிப்ப ஏறித்தலைமை தோன்ற இருந்துபோதலை விரும்பினேன்; வென்றிமிக்க தலைவனே! எனது வறுமை பின்னே நின்று தூத்த நின்புகழ் கொடுவாவந்து நினது கைவண்மையிலே சிலவற்றைத் தொடுத்த என்னைக் காதலித்துக் கேட்பாயாக; சிலவற்றைச் சொல்ல அறிவேனாயினும் அறியேனாயினும் விரைய என்கல்லியனவை ஆராய்ந்தறிந்தனையாய் ஆராயாது சிறந்த நின்னளவை அளந்தறிவாயாக, பெருமானே! எந்நாளும்; எனது மிகுதியைக் கண்டு அரசர் நாணும்படி பெயர்வேன்; சாந்து பூசப்பட்டுப் பல நல்ல இலக்கணத்தைப் பொருந்திய மேம்பட்ட அழகினையுடைய மார்பை மாட்சிமைப்பட்ட ஆபரணத்தையுடைய மகளிர் தழுவுந்தோறும் விரும்ப நாட்காலையே

¹புறநா. கசஅ: 2-ஆம் அடிக்குறிப்பையும், “ஊக்க வேந்த னுக்கம் போல” (பெருங். க. 5 : 20) என்பதையும் பார்க்க.

²“ இம்மியன துண்பொருள்க ளீட்டிநிதி யாக்கிக், கம்மியரு மூர்வார் களி றோடைததல் சூட்டி” சீவக. 495.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

ககரு

முரசு முழங்கும் இடனுடைத்தாய எல்லையின்கண் நினது தாணிழற்கண் வாழ்வார் நல்ல ஆபரணத்தை மிகுப்ப வானாற் செய்யும் டோரின்கண்ணே உழக்கப்பட்ட நினது படையையும் நினது சீர்மிக்க செல்வத்தையும் பல படப் புகழ்வேம்.—எ - று.

அருஞ்சரம் சென்று தலைவருவனவல்லவென முற்றாக்கி, அவ் வருஞ்சரமிறந்தோரெனவும், அன்பின்றி யிறந்தோரெனவுங் கூட்டுக.

நின்வண்மையிற் றெடுத்த வெண்பதற்கு நின்வண்மையால் வளைத்துக் கொள்ளப்பட்டவெனினும் அமையும்.

புகல மிகுப்பவென்னும் செயவெனெச்சங்கள், வாளமருழந்த வென்னும் பிறவினையொடு முடிந்தன.

துன்புறுவி மருளப் பகடேறிச் செல்லநசைஇ உற்றனெனெனவும், மகளிர்புகலத் தாணிழல்வாழ்நர் நன்கலமிகுப்ப வாளமருழந்தநின் தானையும் செல்வமும் ஏத்துகமெனவுங் கூட்டுக. (ககக)

(ககஉ) இரவலர் புரவலை நீயு மல்லை

புரவல ரிரவலர்க் கில்லையு மல்லர்
இரவல ருண்மையுங் காணினி யிரவலர்க்
கீவோ ருண்மையுங் காணினி நின்னூர்க்

5 கடிமரம் வருந்தத் தந்தியாம் பிணித்த
நெடுநல் யானையெம் பரிசில்
கடுமான் றேன்றல்! செல்வல் யானே¹.

திணை - அது; துறை - பரிசில்விடை.

அவர் வேளிமானுழைச் சென்றீர்க்து வேளிமான் துஞ்சுவான் தம்பி
யைப் பரிசில்கொடுவேன அவன் சிறிதுகொடுப்பக் கொள்ளாது போய்க்
தமணனைப் பாடிக் தமணன் பகடுகொடுப்பக் கொணர்ந்துநின்று வேளி
மானூர்க் கடிமரத்து யாத்துச்சென்று அவர் சொல்லியது.

5. கடிமரம் - காவன்மரம்; அது பகைவரனுக்காதவண்ணம் வளர்க்கப்
படுவது.

6. யானைப்பரிசில்: புறநா. ககக, கச0, ககச.

5 - 6. பகைவருடைய காவன்மரத்தை அல்லது காவற்சோலையை
வெட்டுதலும் வெட்டாமல் அம்மரத்தில் தம்முடைய யானையைக் கட்டுத
லும் அரசர்க்கியல்பு; (புறநா. உக : 8 - 9, கக : 6 - 9, கௌ : 10 - 11,
ககக : 4, கச0 : 1) என்பதனாலுணர்க; அனுமான் அசோகவனத்தை
அழித்ததும் இங்கே அறிதற்குரியது.

1ழ. அறுவகைப்பட்ட பார்ப்பனப்பக்கத்துள், ஏற்றற்கு மேற்

நகசு

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

இ - ள்.—இரப்போர்க்கு ஈந்து பாதுகாப்பாய் நீயும்ல்லை; புரப்போர் இரப்போர்க்கு இல்லையும்ல்லர்; இனி இரப்போருண்டாதலையும் காண்பாயாக; இனி இரப்போர்க்கு இடுவோருண்டாதலையும் காண்பாயாக; நின்னுடைய ஊரின் கட்காவலையுடைய மரம்வருந்தக் கொடுவந்து யாம் கட்டிய உயர்ந்த நல்ல இலக்கணமுடைய யானை எமது பரிசில்; விரைந்த செலவினையுடைய குதிரையையுடைய தலைவனே! இனி யான்போவால்.—

எ - று.

யான்போவென்றகருத்து : முன்சிறிதுகொடுப்பக் கொள்ளாத மிகுதிதோன்றின்றது.

இரவலருண்மையுங்காணினியென்றகருத்து : இரப்போர்க்குப் பெருந்தன்மையுளதாதல் என்னளவிலே காணென்பதாம்.

‘யாம்பிணித்த’ என்னும் பன்மை ¹பெருமிதந்தோன்ற நின்றது.

²“நடைவயிற் றேன்று மிருவகை விடையும்” என்பதனால், இது பெறுது பெயர்ந்த பரிசில்விடை.

கோள்; ஏற்றலாவது, கொள்வோன் தனது சிறப்பிற் குன்றாமற் கொள்ளுதல்; (தொல். புறத்திணை. கு. 16, இளம்.); “இரவலர்.....யானே : இது பிறன்பாற் பெரிது பெற்றுச் சிறிது தந்தவற்குக் காட்டிய விடை” ஷே. ஷே. 36, ந.

¹‘யாம்’ என்றாள், தம்பிராட்டியாதலால், தன்பெருமிதந்தோன்ற’ சீலப். 20 : 13, அரும்பத.

²தொல். புறத்திணை. கு. 36.

(ககாஹ) நின்னயந் துறைநர்க்கு நீநயந் துறைநர்க்கும்,
 *பன்மாண் கற்பினின் கிளைமுத லோர்க்கும்,
 கடும்பின் கடும்பசி தீர யாமுலின்
 நெடுங்குறி யெதிர்ப்பை நல்கி யோர்க்கும்,
 5 இன்னோர்க் கென்ன தென்னெடுஞ் சூழாது

3. கடும்பு - சுற்றம்; (புறநா. ௨௨: 27.) கடும்பசி - மிக்க பசி;
 புறநா. ௨௬0: 9.

4. “குறியெதிர்ப்பையாவது அளவுகுறித்து வாங்கி அவ்வாங்கிய
 வாறே எதிர்கொடுப்பது” (குறள், 221, பரிமேல்.); “கூற்றங், குறி
 யெதிர்ப்பை கொள்ளுந் தகைமைத்தே...களிறு” ழுத்தொள்ளாயிரம்.
 டி - ம். *மன்மாண்.

புறநாணுறு மூலமும் உரையும்.

நுகளி

வல்லாங்கு வாழ்து மென்னுது நியும்
 எல்லோர்க்குங் கொடுமதி மனைகிழ வோயெ
 பழந்தாங்கு முதிரத்துக் கிழவன்
 திருந்துவேற் குமண னல்கிய வன னை¹.

தீணை - அது; துறை - பரிசில்.

பெருஞ்சித்திரஞர் குமணனைப் பாடிப் பரிசில்கொணர்ந்து மனை
 யோட்துசி சோல்லியது.

இ - ள்.—நின்னைக்காதலித்துறையும் நின்சார்வாய மகளிர்க்கும் நீ அன்புசெய்தொழுகப்பட்ட மகளிர்க்கும் பல குணங்களும் மாட்சிமைப் பட்ட கற்பினையுடைய நினது சுற்றத்து மூத்தமகளிர்க்கும் நமது சுற்றத் தினது மிக்க பரிநீக்க நினக்கு நெடுநாட்படக் குறித்த எதிர்ப்பை தந் தோர்க்கும் மற்றும் இன்னதன்மையாரென்று கருதாது என்னொடுகடி உசாவுவதுஞ் செய்யாது சதாரப்படக் குடிவாழ்க்கைவாழக்கடவேமென்று கருதாது நீயும் யாவார்க்கும் வழங்குவாயாக, எனது மனைக்குரியோயே ! பலாப்பழமுதலாயின துங்கும் முகிரமென்னுமலைக்குத் தலைவனாகிய திருந்திய வேலையுடைய குமணன் நல்கிய செல்வத்தை.—எ - று.

மனைகிழவோய்! குமணன் நல்கிய செல்வத்தை நீயும் எல்லோர்க்குக் கொடுமதியெனக் கூட்டுக.

நின் பன்மாண்கற்பிற் கிளைமுதலோர்க்குமென இயையும்; நின்றாக் குரைப்பினும் அமையும்.

நீயுமென்ற உம்மை, யானுங்கொடுப்பேன் நீயுங்கொடுவென எச்ச வும்மையாய் நின்றது. (கக௯)

6. வல்லாங்கு: புறநா. சள : 3.

1மு. அரசன் விடைகொடுப்பப் போந்தவன் கூற்றிற்கு மேற்கோள்; (தொல். புறத்திணை. கு. 30, இளம்.); 'நின்னயந்துறைநர்க்கு.....வாளே இது மனைக்கு மகிழ்ந்து கூறியது' ஷே. ஷே. ஷே.. 36, ந.

(கக௯) ஆடுநனி மறந்த கோடிய ரடுப்பின்
ஆம்பி பூப்பத் தேம்புபசி யுழவாப்

1. கோடியரடுப்பு : "பல்கோட் டடுப்பிற் பாலுலே தரீஇ" அகநா. கச்ச : 15.

1 - 2. “புனிற்றுநாய் குரைக்கும் புல்லெ னட்டில், காழ்சோர்
முதுசுவர்க் கணச்சித லரித்த, பூழி பூத்த புழற்கா ளாம்பி, யொல்குபகி
புழந்த...வனைக்கைக் கிணைமகள்” சிறுபாண். 132 - 6.

நகஅ

புற்றாணாய் மூலமும் உரையும்.

பாஅ வின்மையிற் றோலொடு திரங்கி

இல்லி தூர்ந்த பொல்லா வறுமுலை

5 சுவைத்தொ றமுஉந்தன் மகத்துமுக நோக்கி

நீரொடு நிறைந்த வீரிதழ் மழைக்கணைன்

மனையோ ளெவ்வ நோக்கி நினைஇ

நிற்படர்ந் திசினே நற்போர்க் குமண

என்னிலை யறிந்தனை யாயி னிர்நிலைத்

10 *தொடுத்தங் கொள்ளா தமையலெ னடுக்கிய

பண்ணமை நரம்பின் பச்சை நல்பாழ்

†மண்ணமை முழுவின் வயிரியர்

இன்மை தீர்க்குங் குடிப்பிறந் தோயே1.

திணை - அது; துறை - பரிசில்கடாநிலை.

தம்பியால் நாடுகொள்ளப்பட்டோர் காடுபற்றியிருந்த குமணனைப்

3 - 5. புறநா. உகக : 20 - 21. 7. புறநா. கடுக : 15, அடிக்.

1 - 7. “சாம்பல்கண் டறியா வாம்பி பூத்த, எலிதுயி லெப்பிற்
தலைமடுத் தொதுங்கிச், சிறுசிறு ரலறப் பெருமனைக் கிழத்தி, குடங்கை
யிற் ருங்கிய கொடிற்றினன். குடங்கைக், கடங்கா வுண்க னுறலைத்
தொழுக, அழுகுரல் செவிசுட விழுமனோய் மிக்குக், களைகண் காண
தலமரு மேல்வையில்’ காசிக்கலம். 57.

4 - 8. ‘ இல்லிதூர்த...குமண என்புழி, முலைப்பசைகாணாது
அழுகின்றது குழவியென்பது தன்கட்டோன்றிய வறுமைபற்றி அவலம்
பிறந்தது; மகமுகனோக்கி அழுகின்றான் என் மனைவியென்பது பிறர்கட்
டோன்றிய வறுமையவலம்’ தோல். மெய்ப்பாடு. கு. 5, பேர்.

10. தொடுத்தும் - விளைத்தும்; புறநா. ககடு : 17, கடுக : 4;
“விளைத்துவாங்கு பொன்னிழுவாதே யென்றார்” திருவால உஅ : 2.

11. பண்ணமை : புறநா. கஎ0 : 13. பச்சை - யாழின் தோற்
போர்வை; “விளக்கழ லுருவின் விசியுறு பச்சை” (பொருந. 5); “புகழ்
விளைப் பெரலிந்த பச்சை” சிறுபாண். 226.

13. புறநா. க : 24 - 6.

10 - 13. “கரப்பிலா நெஞ்சிற் கடனறிவார் முன்னின், நிரப்புகமோ
ரேள ருடைத்த” (குறள், 1053) என்பது இங்கே அறியற்பாலது.

1மு. வாகைத்திணையின் பகுதியாகிய பரிசில்கடைஇய கடைக்கூட்டு
நிலைக்கு மேற்கோள்; (தோல். புறத்திணை. கு. 30, இளம்.); ‘ஆடுகளி
மறந்த...குடிப்பிறந்தோயே : இது பரிசில்கடாநிலை’ ஷே. ஷே. 36, ந.

பி - ம். *தடுத்தும். †மண்ணார்.

இ - ள்.—அதிதலை மிகவும் மறந்த புடையோங்கிய அடிப்பின்கட்
 1காளாம்பி பூப்ப உடம்புமெலியும் பசியான்வருந்திப் பாலின்மையால்
 தோலாந்தன்மையுடனே திரங்கித் துளைதூர்ந்த பொல்லாத வறியழுலையை
 வறிதே சுவைக்குந்தோறும் அழுகின்ற தனது பிள்ளையது முகத்தைப்
 பார்த்து நீரால் நிரம்பிய ஈரிய இமையையுடைய குளிர்த்தகண்ணையுடைய
 என் மனைவியது வருத்தத்தைப் பார்த்து இந்தவருத்தந்தீர்த்தற்குரியாய்
 நீயென நினைந்து நிற்பால் வந்தேன்; நல்லபோரையுடைய குமண!
 எனது வறுமைநிலையை நீ அறிந்தாயாயின், இவ்வாறு வறுமைமுற்றுநின்ற
 நிலைமைக்கண் வளைத்தாயினும் பரிசில்கொள்ளாதுவிடேன்; பலவாக
 அடுக்கப்பட்ட பண்ணுதலமைந்த கரம்பினையுடைய தோலாற்போர்க்கப்
 பட்ட நல்ல யாழையும் மார்ச்சனை நிறைந்த மத்தளத்தினையுமுடைய
 கூத்தரது மிடியைக் கெடுக்கும் குடியின்கட்பிறந்தோயாதலால்.—எ - று.
 அதிலை மிகவும் மறத்தலால் தேய்பின்றி உயர்ந்த அடிப்பென்றாராம்.
 குமண! நீ இன்மைதீர்க்குங்குடிப்பிறந்தோயாதலால் இந்நிலைத்
 தொடுத்தும் கொள்ளாது அமையலென் எனக் கூட்டுக. (ககச)

1காளாம்பி - காளான்.

(ககாடு) மன்னா வுலகத்து மன்னுதல் குறித்தோர்
 தம்புகழ் நிதீஇத் தாமாய்ந் தனரே.

1. 'மன்னாமை' என்பது நிலையாமையையுணர்த்துவதற்கு மேற்
 கோள்; தொல். கிளவி. கு. 34, ந.

2. “தம்புகழ் நிநீஇச் சென்றுமாய்ந் தனரே” புறநா. ௩௬௯: 5.

1 - 2. புறநா. ௧௮ : 3; “நின்றுநீ கெடாஅ நல்லிசை நிலைஇ”
“நல்லிசை நிலைஇய நனந்தலை யுலகத்து” (பதிந். ௧௪, ௮௬); “மண்ணின்
மேல் வான்புகழ் நடடானும்,...சாவா வுடம்பெய்தினார்” (திரி. 16);
“மண்ணியன் ஞாலத்து மன்னு புகழ்வேண்டிப், பெண்ணிய னல்லாய்
பிரிந்தார்” (காரீ. 8); “நில்லா வுலகத்து நிலைமை தூக்கி, யந்நிலை யனுகல்
வேண்டி” (பெரும்பாண். 466 - 7); “தொலையா நல்லிசை யுலகமொடு
நிற்ப்”, “இன்றிவட் செல்லா துலகமொடு நிற்ப்” (மலைபடு. 70, 541);
“ஒருவன திரண்டி யாக்கை யூன்பயி னரம்பின் யாத்த, வருவமும் புகழு
மென்றாக் கவற்றினூழ் காத்து வந்து, மருவிய வருவா யிங்கே மறைந்
துபோ மற்றை யாக்கை, திருவமர்ந் துலக மேத்தச் சிறந்துபின் னிற்கு
மன்றே”, “பொன்று மிவ்வுட வின்டொருட், டென்று நிற்கு மிரும்புக

௩௨௦

புறநானூற்று மூலமும் உரையும்.

துன்னருஞ் சிறப்பி னுயர்ந்த செல்வர்
இன்மையி னிரப்போர்க் கீஇ யாமையிற்
5 றேன்மை மாக்களிற் றொடர்பறி யலரே,
தாடாழ் படுமணி யிரட்டும் பூதுதல்
ஆடியல் யானை பாடுநர்க் கருகாக்
கேடி னல்லிசை வயமான் றேன்றலைப்
பாடி நின்றனெ னாகக் கொன்னே

10 பாடுபெறு பரிசிலன் வாடினன் பெயர்தலென்

நாடி-முந் ததனினு நனியின் னுதென
வாடந் தனனே தலையெனக் கியத்,
தன்னிற் சிறந்தது பிறிதொன் நின்மையின்
ஆடுமலி யுவகையொடு வருவல்

15 ஓடாப் பூட்கைநின் கிழமையோற் கண்டே¹.

நீணை - அது; துறை - பரிசில்விடை.

தம்பியால் நாடுகொள்ளப்பட்டுக் காடுபற்றியிருந்த துமணனைக் கண்டு அவன் தன்வாங்கொடுப்பக் கொண்டுவந்து இளங்குமணந்தூக் காட்டிப் பெருந்தலைச்சாத்தனார் பாடியது.

பரிசில்விடையாவது:—

2 “வேந்தனுண் மகிழ வெல்புக முறைந்தோர்க்
கேந்து பரிசி விற்புற் விடுத்தன்று.”

ழின்று நீர்கழிந் தீர்கனாற், குன்றின் மேற்குடை வேந்திற்கான்” (துளா. சீயவதை. 204; ஞா. அரசியல். 226); “மன்னு வுலகத்து மன்னியசீர்த் தஞ்சை வாணன்” (தஞ்சை. 21), “மாய்ந்தவர் மாய்ந்தவ ரல்லர்கண் மாயா, தேந்திய கைகொ டிரந்தவ ரொந்தாய், வீந்தவ ரொன்பவர் வீந்தவ ரோனு, மீந்தவ ரல்ல திருந்தவர் யாரே” கம்ப. வேள்வி. 30.

2 - 5. மலைபடு. 541 - 3.

6 - 7. புறநா. எஉ : 3 - 4, அடிக்.

11. “கடலங் கான லாய மாய்ந்தவென், நலமிழந் ததனினு நனியின் னுதே” குறுந். உசுடு.

15. ஓடாப்பூட்டை : புறநா. கடுச : 10, அடிக்.

¹மு. வாகைத்திணைத்துறைகளுள் 'இடையில் வண்புகழ்க் கொடை' என்பதற்கு மேற்கோள்; தொல். புறத்திணை. கு. 17, இளம்.; ஷு.. ஷு.. ஷு.. 21, ந.

²புறப்பொருள்வேண்பாமாலை, 214.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

௩௨௧

இ - ள்.—எப்பொருளும் நிலையாத இவ்வுலகத்தின்கண் நிலைபெறு தலைக் கருகினோர் தம்முடைய புகழைப் பூயியிடத்தே நிறுத்தித் தாங்கள் இறந்தார்; நணுகுதற்கரிய தலைமையையுடைய மிக்கசெல்வர், வறுமையால் இரப்போர்க்குக் கொடாமையிற் பழைய வண்மையையுடைய மாக்கள் போலப் பின்னும் தம்பெயரை நிறுத்தி உலகோடு தொடர்ந்துபோது தலை அறியார்; தாளின்கண் தாழ்ந்த ஓசையையுடைய மணி ஒன்றற்கொன்று மாறியொலிக்கும் புகர்துதலையுடைய வென்றியியன்ற யானையைப் பாவலர்க்கு மிகக்கொடுக்கும் அழிவில்லாத நல்ல புகழையுடைய வலிய குதிரையையுடைய தலைவனைப் பாடிநின்றேனாக, பயனின்றியே பெருமைபெற்ற பரிசிலன் வாடினனாகப் பெயர்தல் எனது நாட்டை இழந்ததனினும் மிக இன்னொதென நினைந்து வானைத் தந்தான், தனது தலையை எனக்குத் தருவானாக, ஆங்குத் தருதற்குத் தன்னிற் சிறந்த பொருள் வேறொன்றில்லாமையின்; வென்றிமிக்க உலகையான் வந்தேன், புறக்கொடாத மேற்கோளையுடைய நின் தமையனைக் கண்டு.—எ - று.

வருவென்பது, காலமயக்கம்.

மன்னுதல்குறித்தோர் புகழ்நிறுத்துதலும், புகழ்நிறுத்தாதோர் மன்னுராதலும் இவ்வாறன்றோ வென்பது கருத்தாகக் கொள்க.

நின்கிழமையோற்கண்டு வருவலெனவும், வயமானோன்றலைப்பாடி நின்றேனாகப் பரிசிலன் கொள்ளே பெயர்தல் இழந்ததனினும் இன்ன தெனத் தன்னிற்சிறந்தது பிறிதொன்றின்மையின், தலை எமக்கீய வாள் தந்தனன் ஆதலால், ஆடுமலியுவகையின் வருவலெனவும் கூட்டுக.

‘கிளைமையோற் கண்டு’ என்று பாடமோதுவாரும் உளர். (ககடு)

(கககூ) நன்றாய்ந்த நீனிமிர்சடை

முதுமுதல்வன் வாய்போகா

தொன்றுபுரிந்த வீரிரண்டின்

ஆறுணர்ந்த வொருமுதுநூல்

5 இகல்கண்டோர் மிகல்சாய்மார்

மெய்யன்ன பொய்யுணர்ந்து

1 - 2. புறநா. க : 13, டிசு : 1 - 2; “நிமிர்புன் சடையின் முடியாய்”, “நீர்பாந்த நிமிர் புன்சடை மேலொர் நிலாவெண்மதி சூடி”, “நிமிர் புன்சடை பெய்மிறைவன்”, “நிமிர்புன்சடைப் பெருமான்” தேவாரம்.

2 - 3. “மறைமுது முதல்வன்” சிலப். கஉ : ப. 322.

பொய்யோராது மெய்கொளீஇ

மூவேழ் துறையு முட்டின்று போகிய

உரைசால் சிறப்பி னுரவோர் மருக

10 வினைக்குவேண்டி நீபூண்ட

புலப்புல்வாய்க் கலைப்பச்சை

சுவற்பூண்டுரான் மிசைப்பொலிய

மறங்கடிந்த வருங்கற்பின்

அறம்புகழ்ந்த வலைசூடிச்

15 சிறுதுதற்பே ரகல்குற்

சிலசொல்லிற் பலகூந்தனின்

நிலைக்கொத்தநின் றுணைத்துணைவியர்

தமக்கமைந்த தொழில்கேட்பக்

காடென்ற நாடென்றங்

20 கிரேழி னிடமுட்டாது

நீர்நாண நெய்வழங்கியும்

எண்ணுணப் பலவேட்டும்

மண்ணுணப் புகழ்பாப்பியும்

அருங்கடிப் பெருங்காலை

25 ஐருந்துற்றநின் றிருந்தேந்துநிலை

என்றுங், காண்கதில் லம்ம யாமே குடாஅது

பொன்படு நெடுவரைப் புயலேறு சிலைப்பிற்

13. தோல், தொகை. சூ. 15, ந.; ஷ. கிளவி. சூ. 1, ந.; இ - வி. சூ. 75, உரை, மேற்.

16. தோல், தொகை. சூ. 15, ந.; ஷ. கிளவி. சூ. 1, ந.; இ - வி. சூ. 75, உரை, மேற்.

21. ழ. புறநா. ஈசு : 17. 22. புறநா. கடு : 20 - 21.

23. புறநா. கசு : 29 - 30, ஈசு : 16.

22 - 3. தோல். மாபு. சூ. 73, பேர். மேற்.

28. “காவிரி புரக்கு நாடுகிழ வோனே” பொருந. 248.

26 - 18. “மலைத்தலைய கடற்காவிரி” (பட்டின. 6); “குடமலைப் பிறந்த தண்பெருங் காவிரி” (மலைபடு. 527); “குடமலைப் பிறந்த கொழும்பு றுரமொடு, கடல்வள னெதிரக் கயவாய் நெரிக்குங், காவிரி” சிலப். கடு : 106. - 8.

புறநாணுறு மூலமும் உரையும்.

நினை

தண்புனற் படப்பை யெம்மு ராங்கண்

30 உண்டுந் தின்று மூர்ந்து மாடுகம்

செல்வ லத்தை யானே செல்லாது

மழையண் னாப்ப நீடிய நெடுவரைக்

கழைவள ரிமயம் போல

நிலீஇய சத்தைநீ நிலமிசை யானே.¹

நீனை - வாகை; துறை - பார்ப்பனவாகை.

சோனூட்டுப்* ²பூஞ்சாற்றார்ப் பார்ப்பான் ³கௌணியன் வின்
ணந்தாயனை ஆலூர் மூலங்கிழார் பாடியது.

பார்ப்பனவாகையாவது :—

4“கேள்வியாற் சிறப்பெய்தியானே

வேள்வியான் விறன்மிருத்தன்ம.”

இ - ள்.—பெரிதும் ஆராயப்பட்ட மிக்க நீண்ட சடையினையுடைய
5முதிய இறைவனது வாக்கை விட்டு நீங்காது அறமொன்றையே மேலிய
நான்கு கூற்றையுடைத்தாய் ⁶ஆறங்கத்தாலும் உணரப்பட்ட ஒரு பழைய

30 - 31. எண்ணிடைச்சொல் வினைச்சொற்கண் வந்ததற்கு மேற்
கோள்; தொல். இடை. கு. 45, ந்.

32. புறநா. கடுள் : 8, அடிக்., கூசுஅ : 1 - 3.

33 - 4. புறநா. உ : 20 - 24, அடிக்.

¹மு. அந்தணன் வேட்டதற்கும் (தொல். புறத்தினை. கு. 16,
இளம்.); அந்தணன் வேட்டதற்கும் ஈதற்கும் (ஈ. ஈ. கு. 20, ந்.) மேற்
கோள்.

²பூஞ்சாற்றார் - சோழநாட்டில் முடிக்கொண்டானாற்றங்கரையில்
உள்ளதோளூர்.

³கௌணியன் - கௌண்டின்னியகோத்திரத்திற் பிறந்தவன்.

⁴புறப்போருள்வேண்பாமாலை, 163.

⁵முதிய இறைவன் - சிவபெருமான்.

⁶வேதத்தின் ஆறங்கங்களாவன:—வியாகரணம், சோதிடம், நிருத்
தம், சந்தம், சிக்கை, கற்பமென்பன; “கற்பங் கைசந் தங்கா லெண்கண்,
டெற்ற நிருத்தஞ் செவிசிக் கைமூக், குற்ற வியாகர ணமுகம் பெற்றுச்,
சார்பிற் றோன்ற வாரண வேதக், காதிய ந்த மில்லை” மணி. உள : 100 -

பி - ம். * பூஞ்சிற்றார்.

1128

புறநாணுறு மூலமும் உரையும்.

தூலாகிய வேதத்திற்கு மாறுபட்ட தூல்களைக் கண்டோராகிய புத்தர் முதலாயின புறச்சமயத்தோரது மிகுதியைச் சாய்க்கவேண்டி அவரது மெய்ப்போன்ற பொய்யை உளப்பட்டறிந்து அப்பொய்ம்மையை மெய்யென்று கருதாமல் உண்மைப்பொருளை அவர்களுக்கு ஏற்பச்சொல்லி¹ இருபத்தொரு வேள்வித்துறையையும் குறையின்றாகச் செய்துமுடித்த புகழ்மைந்த தலைமையையுடைய அறிவுடையோர் மாரியுள்ளானே! வேள்வித்தொழிற்கு வேண்டி நீ போர்க்கப்பட்ட காட்டுநிலத்துவாரும்² புல்வாய்க்கலையினது உறுப்புத்தோல் நினது தோளின்கண் இடப்பட்ட பூணுதான்மீதே சிறந்துதோன்றக் கொடுமையை நீக்கிய பெறுதற்கரிய கற்பிணையும், அறதூல் புகழ்ப்பட்ட³ சாலகத்தைச்சூடி, சிறிய நுதலிணையும் பெரிய அகன்ற அல்குலையும் மெத்தென்ற சொல்லையும் பலவாகிய கூந்தலையுமுடைய நின்னுடைய நிலைமைக்கு மனமொத்த நின்னுடைய துணைவியாகிய⁴ காதலிமார் தத்தமக்குப் பொருந்திய ஏவற்றொழிலைக் கேட்டுச் செய்யக் காடென்றும் காடென்றுஞ் சொல்லப்பட்ட அவ்விடத்தின்கட்⁵ காட்டுள் எழுவகைப்பட்ட பசுவானும் காட்டுள் எழுவகைப்பட்ட பசுவானும் முட்டாது நீர் நானும் பரிசுசெய்யை வழங்கியும் எண்ணிறப்பப் பலவேள்விகளை வேட்டும் மண்பொருமற் புகழைப் பரப்பியும் அவ்வாறு

¹இருபத்தொரு வேள்விகளாவன:—ஸோமயஜ்ஞம், எ; ஹவிர்யஜ்ஞம், எ; பாகயஜ்ஞம், எ; அவற்றுள், ஸோமயஜ்ஞங்களேழாவன:—அக்கினிஷ்டோமம், அதியக்கினிஷ்டோமம், உக்தியம், வேடாசி, வாஜபேயம், அதிராத்திரம், அப்தோர்யாமமென்பன. ஹவிர்யஜ்ஞங்களேழாவன:—அக்னியாதேயம், அக்கினிதேஹாத்திரம், தரிசபூர்ணமாசம், சாதூர்மாஸ்யம், நிருடபசுபந்தம், ஆக்கிரயணம், ஸௌத்திராமணி யென்பன. பாகயஜ்ஞங்களேழாவன:—அஷ்டகை, ஆபார்வணம், சிராத்தம், சிராவணி, ஆக்கிரகாயணி, சைத்திரி, ஆச்வயுஜி யென்பன.

²யாகத்தலைவர்கள் யாகஞ்செய்யுங்காலத்துக் கலைமானின் உறுப்புத் தோலைப் போர்த்துக்கொள்ளுதல் மாபு; “கடகரி யுரிவை போர்த்த கண்ணுதற் கடவுண் மாறி, இடம்வல மாகப் பாகத் திறைவியோ டிருந்த வாபோ, லுட்கலை யுறுப்புத் தோலி னொளித்திடப் போர்த்து வேள்விக், கடனினுக் குரிய வெல்லாங் கவினுறச் சார்த்தி னானே” வில்லி--பாரதம், இராசசூய. 104.

³சாலகம்-ஜாலகம்; இது யாகபத்தினிகள் அணியும் அணிவிசேடம்.

⁴யாகங்களுட் சிலவற்றிற் பணிவிடை செய்தற்குப் பத்தினிகள் மூவருக்குக் குறையாகிருத்தல் வேண்டுமென்பது விதி.

⁵காட்டுப்பசு ஆரண்யபசுவென்றும், நாட்டுப்பசு கிராமபசுவென்றும் வழங்கப்படும்.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

௩௨௫

பெறுதற்கரிய விளக்கமுற்ற வேள்விமூட்டாகிய பெரிய காலத்த விருந்தினைப் பொருந்திய நினது நிருத்திய மேம்பட்ட நிலைமையை எந்நாளும்

காண்பேமாக, யாங்கள்; மேற்றிசைக்கண் டொன்படுகின்ற நெடிய சூடக மலைக்கண்ணே முகிலின்கண் இடியேறு முழங்கிற் பூப்பாந்த புதர்நா யுடைய காவிரி உலகத்தைப் பாதகாக்கும் குளிர்த் புனற்சீர்த்தை யுடைய எம் ஊரிடத்தின்கண் உண்ணப்படுவனவற்றையுண்டும் நின்னப் படுவனவற்றைத் தின்றும் ஏறப்படுவனவற்றை யேறியும் கொண்டாடுவே மாகப் போவேன், யான்; போகாது, மழை தலையெறிப்ப உயர்ந்த நெடிய பக்கவரைகளையுடைத்தாய் மூங்கில்வளரும் இமயமலைபோல நிலபெறுவா யாக, நீ நிலத்தின்மேலே.—எ - று.

முதுமுதல்வன் வாய்போகாதென்ற கருத்து: ¹ அப்பொரியோனாலும் எக்காலமும் அத்தியயனம் பண்ணப்படுமென்றதாகக் கொள்க.

‘வாய்போகாதொன்றுபுரிந்த’ என்பதற்கு மெய்ம்மை நீங்காமல் வீடொன்றையுமே புரிந்தவென்றும், ‘பொய்யோராது’ என்பதற்குத் தாம் பொய்ம்மையை விசாரியாதென்றும், ‘மூவேழ்தறை’ என்பதற்கு இருபத் தொரு கூறுபட்ட தருக்கதுவென்றும், ‘ஈரோழின்’ என்பதற்குக் காட்டுள் எழுநாளும் காட்டுள் எழுநாளுமென்றும், ‘கற்பின்வலைகுடி’ என்பதற்குக் கற்பினால் வலைகுடி யென்றுரைப்பினும் அமையும்.

உரவோர் மருக! பொலியக் கேட்ப வழங்கியும் வேட்டும் பரப்பியும் இவ்வாறு விருந்துற்ற நின் திருந்தேந்துநிலை என்றும் இன்றுபோலக் காண்பேமாக, யாமும்; எம்மூரிடத்து உண்டும் தின்றும் ஊர்ந்தும் இவ் வாறு செய்து நீ தந்த பரிசில்கொண்டு கொண்டாடுவோமாகச் செல்வேன் ; நீதானும் இமயம்போல நிலபெறுவாயாகவென முடிக்க.

நன்றாய்ந்த ஒரு முதுதுவெனவும், கற்பையும் துதலையும் அஞ்ஞையும் சொல்லையும் கூந்தலையுமுடைய துணைவியர் வலைகுடித் தொழில் கேட்ப

வெனவும், செல்லாது நிலீஇயரெனவும் இயையும்.

மூவோழ்துறையுமென்பதற்கு இருபத்தொரு கூறுபட்ட அருத்தநூ
லென்பாரும் உளர்.

விருந்தென்றது, அதிதிகளை; அன்றி உறுப்புத்தோல்முதலியவற்
றற் புதுமையுற்றவெனினும் அமையும்.

தில்: விழைவின் கண் வந்தது.

‘காவிரி பரக்கும்’ என்பது உம் பாடம்.

(கசக)

1“வேதநாவின்”, “பாடினார் சாம வேதம்”, “சாமத்தினிசைவீணை
தடவிக் கொண்டார்”, “சாமவேத மோதி” தேவாரம்.

நகஉக புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

(ககௌ) நீபே, அமர்காணி னமர்கடந்தவர்

படைவிலக்கி யெதிர்நின்றலின்

வாஅள் வாய்த்த வடுவாழ் யாக்கையொடு

கேள்விக் கினியை கட்கின் னாயே.

5 அவரே, நிற்காணிற் புறங்கொடுத்தலின்

ஊறநியர் மெய்யாக்கையொடு

கண்ணுக் கினியர் செவிக்கின் னாரே

அதனா, னீயுமொன் றினியை யவருமொன் றினியர்

ஒவ்வா யாவுள. மற்றே வெல்போர்க்

10 கழல்புனை திருந்தடி.க் கடுமான் கிள்ளி;

நின்னை வியக்குமீவ் வுலகமஃ

தென்னோ பெரும வுரைத்திசி னெமக்கே.

தினை - அது; துறை - அரசவாகை.

¹ஏனாதி திருக்கிள்ளியைக் கோலுட்டு 2எறிச்சிலூர் மாடலன் மதுரைக்
துமரனார் பாடியது.

இ - ள்.—நீதான், போரைக் காணின் அப்போரை வென்று அப்
பகைவரது படையை விலக்கி எதிர்பிற்தலான் வாள்வாய்க்கத் தைத்த வடு
அழுந்திய உடம்புடனே கேட்ட செவிக்கு இனியை, கண்ணுக்கு இன்னாய்;
பகைவராகிய அவாதாம், நின்னைக் காணிற் புறந்தருதலாற் புண்ணறியாத
உடம்பாகிய வடிவுடனே கண்ணுக்கு இனியர், செவிக்கு இனியரல்லர்;
அதனால், இம்மனம் நீயும் ஒன்றினியை; அவரும் ஒன்றினியர்; இனி
அவரொவ்வாதன வேறு யாவை யுள; வெல்லும் போரினைச் செய்யும் வீரக்
கழலணிந்த திருந்திய அடியினையும் கடிய செலவினையுடைய குதிரையு

3. புறநா. ஈஉ : 9.

1 - 3. புறநா. சுஉ : 1 - 2, சு00 : 2, அடிக்.

3 - 7. “காணிலும் முருப்பொலார் செவிக்கிதை கீர்த்தியார்,
பேணிலும் வரந்தர மிடுக்கிலாத தேவரை” தீவ். திருச்சந்த. 69.

¹“சோழிக வேனாதி தன்முக நோக்கி” மணி. உஉ : 205.

²புதுக்கோட்டையைச் சார்ந்த ஊர்களுள் 'எறிச்சி' என்று வழங்கு
மூர் இவ்வூர் போலும்; இது கோட்டைச் சார்ந்ததே. இதில், பஞ்ச
பாண்டவர் களையென்று ஐந்து பழைய களைகளும் அவற்றின் பக்கத்தில்
ஒரு பழைய சிவாலயமும் உள்ளன.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

௩௨௭

முடைய கள்ளி! நின்னை மதித்திருக்கும் இவ்வுலகம்; அதற்குக் காரணம்
யாதோ? பெருமானே! எமக்குச் சொல்லுவாய்.—எ -று.

நீ கட்கின்னாயெனப் ¹பழிந்ததுபோலப் புசுந்தலும், அவர் கட்கினிய
ரெனப் புசுழ்ந்ததுபோலப் பழிந்தலும் சில அணிதொன்றின் தன. (க.க௭)

¹ தண்டி. கு. 64.

(க.க௮) அருவி பார்க்குங் கழைபயி னனந்தலைக்
கறிவள ரடுக்கத்து மலர்ந்த காந்தட்
கொழுங்கிழங்கு மிளிரக் கிண்டிக் கிளையொடு
கமிங்கட் கேழ லுழுத பூழி
5 நன்னாள் வருபத நோக்கிக் குறவர்
உழாஅது வித்திய பளுஉக்குரற் சிறுதினை
முந்துவினை யாணர் நாட்புதி துண்மார்
மரையான் கறந்த துரைகொ டம்பால்

மான்றடி புழுக்கிய புலவுநாறு குழிசி

10 வான்கே ழிரும்புடை சுழாஅ தேற்றிச்
சார்த விறகி னுவித்த புன்கம் .

*கூதளங் கவினிய குளவி முன்றிற்

2. “கறிவள ரடுக்கத்து” (குறுந். ௨௮௮); “கறிவளர் சிலம்பில்”
(ஐங்குறு. ௨௪௬; சிலப். ௨௮ : 114); “கறியிவர் சிலம்பின்” அகநா.
௧௧௨ : 14.

5 - 6. “நாளால், உறையெதிர்த்த வித்திடபூழே ழேனல்” திணை
மாலை. 1.

3 - 6. “கிழங்ககழ் கேழ லுமுத சிலம்பிற், நலைவினை கானவர்
கொய்தனர்” (ஐங்குறு. ௨௪௦); “கேழ லுமுத கரிபுனக் கொல்லை” ஐந்.
எழு. 11.

4 - 8. “உய்யாமன் மலைந்தம ராருயிரை, மெய்யாக் விராமன்
விருந்திடலே, கையா முகந்துகொ டத்தகளு, ரையாபுதி துண்ட தறிந்தி
லையோ” கம்ப. சடாபுவுயிர். 96.

11. சார்தவிறகு: புறநா. ௧௦௮ : 1 - 2. உலித்தல்: புறநா. ௧௧௬:
4. புன்கம் : “புன்க மிதவை பொம்மல் போன்கம்” திவாகரம், ஆளுவது.

12. “நாறிதழ்க் குளவியொடு கூதளங் குழைய” (புறநா. ௧௮௦ :
7); “குல்லை குளவி கூதளங் குவளை” (நற். ௬௪௬); “குறுத்தாட் கூதளி

டி - ம். *கூதளங்கவினிய.

செழுங்கோள் வாழை யகலிலைப் பகுக்கும்
 ஊராக் குதிரைக் கிழவ் கூர்வேல்
 15 நறைநார்த் தொடுத்த வேங்கையங் கண்ணி

வடிநவி லம்பின் வில்லோர் பெரும
 கைவள் ளீகைக் கடுமான் கொற்ற
 வையக வரைப்பிற் றமிழகங் கேட்பப்
 பொய்யாச் செந்நா நெளிய வேத்திப்

20 பாடுப வென்ப பரிசிலர் நாளும்

நயா மன்னர் நாண

வீயாது பரந்தநின் வசையில்வான் புகழே.

திணை - பாடாண்டிணை; துறை - பரிசீற்றுறை; இயன்மொழியும்,
 அரசவாகையுமாய்.

பிட்டங்கோற்றனைக் கருவூர்க் கந்தப்பிள்ளைசாத்தனார் பாடியது.

இ - ள்.—அருவி. ஒலித்திழியும் வேய் பயின்ற அகன்றவிடத்து
 மினகுகொடி வாளும் மலைச்சாரலினிடத்து மலர்ந்த காந்தனினது கொழு
 விய கிழங்குபிறழக் கிளறித் தன்னினத்தோடே கூடத் தறுகண்மையை
 யுடைய கேழலுமுத புழுதிக்கண்ணை நல்லநாள் வந்த செவ்வியைப் பார்த்
 துக் குறவர் அந்நிலமுழாதே அதுவே உழவாக வித்திய பரிய தோகையை
 யுடைய சிறிய திணை முற்பட விளைந்த புதுவருவாயாகிய கதிரை நல்ல

யாடிய நெடுவரை” (குறுநீ. ௬௦); “குளவியொடு வெண்கு தாளந்
 தொடுத்த கண்ணிபன்” முருகு. 191 - 2.

14. ஊராக்குதிரை : புறநா. ௧௮௮ : 8; குதிரைமலை பிட்டனுக்
 குரியதென்பதை, “வசையில் வெம்போர் வானவன் மறவு, னசையின்

வாழ்நார்க்கு நன்கலஞ் சுரக்கும், பொய்யா வாய்வாட் புனைகழற் பிட்டன்,
மைதவ முயர்சிமைக் குதிரைக் கவாஅன்” (அகநா. கசக) என்பதனாலு
முணர்க.

11 - 4. “சாந்த ஞெழியி, லூன்புழக் கயருங் குன்ற நாடன்”
அகநா. கஎஉ.

15. நறைநார் - நறைக்கொடியிலிருந்து எடுத்த நார்; “நறைப்பவார்”
(நற். ௫); “தண்கமழ் நறைக்கொடி கொண்டு” (ஐங்குறு. உஎச); “நறை
நார் வேங்கைக் கண்ணி” அகநா. உஅஉ.

18. தமிழகம்: பதீர். 2 - ஆம்பத்தின் பதிகம்; சீலப். க : 37;
மணி. கஎ : 62.

19. புறநா. ௫க : 11 - 2, கசஅ. : 6 - 7.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

௩௨௯

நாளின்கண்ணே புதிதுண்ணவெண்டி மரையவைக் கழந்த துரை
கொண்ட இனிய பாலு மன்றடி புழுக்கப்பட்ட புலால்நாறும் பாணியினது
நிணந்தோய்ந்த வெளிய நிறத்தினையுடைய பெரிய புறத்தைக் கழுவினதே
உலைநீராக வார்த்து ஏற்றிச் சந்தனவிறகன் உலிக்கப்பட்ட சோற்றைக்
கூதாளி கவின்பெற்ற மலைமல்லிகை நாறுமுற்றத்தி னவலிய ஞாலைய
யுடைய வாழையினது அகன்ற இலைக்கண்ணே பலருடனே பகுத்தண்
னும் ஊரப்பட்டாத குதிரையென்னும் மலைக்குத் தலைவ! கூரிய வேலையும்
நறைக்கொடியின் நாராற் றொடுக்கப்பட்ட வேங்கைப்பூமாலைநீனையும்
வடித்தல்பயின்ற அம்பினையுமுடைய வில்லாட்களுக்குத் தலைவ! கையான்

வழங்கும் வள்ளிய கொடையினையும் கடிய குதிரையையுமுடைய
கொற்ற! உலகத்தெல்லையுள் தமிழ்நாடு கேட்கப் பொய்யாத செவ்விய நா
வருந்தும்படி வாழ்த்திப் பாடுவொன்று சொல்லுவர் பரிசிலர், நாடோறும்;
கொடாத வேந்தர் நாணக் கெடாது பரந்த நீனது வசையில்லாத வாலிய
புகழை.—எ - று.

கிழவ! பெரும! கொற்ற! பரிசிலர் நின்புகழை ஏத்திப் பாடுப
வென்ப; அதனால், யானும் நிற்பாற் பரிசில் பெற்றுப் பாடுவொருகவேண்டு
மெனப் பரிசிற்றுறைக்கேற்பக் கூறியதாக்குக.

ஊராக்குதிரை: மலைக்குவெளிப்படை. நறை - ¹பச்சிலைக்கொடி.()

¹பைங்கொடி - பச்சிலைக்கொடி; எல்லாவற்றினும் பசுத்திருத்த
லின், பச்சிலை பென்றுபெயர் பெற்றது' (முருகு. 190, ந.) என்பது
இங்கே அறியற்பாலது.

(கசாங்) நும்படை செல்லுங் காலை யவர்படை
எடுத்தெறி தாணை முன்னரை யெனாஅ,
அவர்படை வளையங் காலை நும்படைக்
கூழைதாங்கிய வகல்யாற்றுக்

5 குன்று விலங்கு சிறையி னின்றனை யெனாஅ,
அரிதாற் பெருமனின் செவ்வி, யென்றும்

4 - 5. புறநா. ௨௮௪, ௩௩௦; “வருபுனற் கற்சிறை கடுப்ப விடைய
றுத், தொன்னு ரோட்டிய செருப்புகன் மறவர்” (மதுரை. 725 - 6);
“வருவிசைப் புனலைக் கற்சிறை போல, ஒருவன் ருங்கிய பெருமை
யானும்” (தொல். புறத்திணை. ௫. 8); “பொருபடையுட் கற்சிறைபோன்,
ஒருவன் ருங்கிய நிலையுரைத்தன்று” பு - வெ. 54.

42

௩௩௦

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

பெரிதா லத்தையென் கடும்பின திடும்பை.

இன்னே விடுமதி பரிசில் வென்வேல்

இளம்பல் கோசர் விளங்குபடை கன்மார்

10 இகலின ரெறிந்த வகலிலை முருக்கின்

பெருமரக் கம்பம் போலப்

பொருநர்க் குலையாநின் வலன்வாழியவே.

திணை - அது; துறை - பரிசில்கூடாநிலை.

அவனைக் காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக் காரிக்கண்ணனார் பாடியது.

இ - ள்.—தும்முடைய படைபகைவர்மேற் போங்காலத்து அவரது
படையாகிய வேல்முதலாயவற்றை ஒக்கியெறியும் படைக்கு முன்னே
நிற்பையாகலானும், அவர்ப்படை அடர்த்துவருந்காலத்து நும்படையினது
அணியைத் தாங்கவேண்டி அகன்ற ஆற்றின்கட் குறுக்கே தடுத்துக்
கிடக்கின்ற மலையையொப்ப அதனைத் தடுத்துநின்றாயாதலானும் பெரும்!

நின்னைக் காணலாங்காலம் பெறுதலரிது, எந்நாளும்; எனது சுற்றத்தி
 னது இடம்பை பெரிதாதலால் நீ இப்பொழுதே எனக்குப் பரிசில் தந்து
 விடுவாயாக; வென்றிவேலையுடைய இனைய பல கோசர் விளங்கிய
 படைக்கலங்கற்பார் மாறுபட்டனராயெறிந்த : அகன்ற இலையையுடைய
 முருக்காகிய பெரிய மரத்தாற் செய்யப்பட்ட துணமாகிய இலக்கைப்
 போலப் பொருவார்க்குத் தொலையாத் தினது வென்றி வாழ்வதாக.—எ-று.

‘என’ என்பன; எண்ணிடைச்சொல்.

‘எளிதலத்தை’ என்று பாடமோதுவாரும் உள். (ககக)

8. புறநா. ககக : 24.

6 - 8. புறநா. ககக : 6 - 15.

9. கோசர் - ஒருவகைவீரர்; புறநா. உஅக, ககக; “நாலூர்க்
 கோசர் நன்மொழி”, “ஒன்று மொழிக்கோசர்” (குறுந். கடு, எக);
 “மெய்ம்மலி பெரும்பூட் செம்மற்கோசர்”, “வடுவுடை முகத்தர், கடுக்கட்
 கோசர்”, “காப்புக்கை நிறுத்த பல்வேற் கோசர்”, “ஒன்றுமொழிக்
 கோசர்”, “வாய்மொழி நிலைஇய சேண்விளங்கு நல்லிசை, வளங்கெழு
 கோசர்”, “பல்விளந் கோசர்”, “புனைதேர்க் கோசர்”, “ஊர்முது
 கோசர்” (அகநா. கடு, கடு, ககக, ககக, உடு, உகக, உடுக, உகஉ);
 “அவையகம் விளங்க, நான் மொழிக் கோசர்”, “கடந்தடு வாய்வா ளிளம்
 பல் கோசர்” (மதுரை. 508-9, 773); “கொங்கினங் கோசர் - குறும்பு
 செலுத்துவார் சிலவீரர்” (சிலப். உரைபெறு. 2, அரும்பத.) என்பவை
 இங்கே அறியற்பாலன.

9 - 11. புறநா. ச : 6, அடிக்.; சீவக. 995, ந.

(கஎ௦) மரைபிரித் துண்ட நெல்லி வேலிப்
பரலுடை முன்றி லங்குடிச் சீறார்
எல்லடிப் படுத்த கல்லாக் காட்சி

வில்லுழு துண்மார் நாப்ப னெல்லென

5 இழிபிறப் பாளன் கருங்கை சிவப்ப
வலிதூர்து சிலைக்கும் வன்கட் கடுத்துடி

புலிதுஞ்சு நெடுவரைக் குடிஞையோ டிரட்டும்.

மலைகெழு நாடன், கூர்வேற் பிட்டற்,

குறுக லோம்புமின் நெவ்வி ரவனே

10 சிறுகண் யானை வெண்கோடு பயந்த

ஒளிதிகழ் முத்தம் விறலியர்க் கீத்து

நார்பிழிக் கொண்ட வெங்கட் டேறல்

1. மரை-மரையா; ஒருவகைவிலங்கு; “மரையாமால்கரை” சுலி. சு.

1 - 2. நெல்லிக்காயை மரையா உண்ணும்; “நெல்லி, மரையின மாரு
முன்றிற், புல்வேய் குரம்பை நல்லோ னாரே”, “புரிமட மரையான் கரு
கரை நல்லேறு, தீம்புளி நெல்லி மாந்தி” (குறுந். ௨௩௫, ௩௧௭); “புல்லி
லைப், பாரை நெல்லி யம்புளித் திரள்காய், கான மடமரைக் கணநிரை
கவரும்”, “பளிங்கி னன்ன தோற்றப், பல்கோ ணெல்லிப் பைங்கா
யருந்தி, மெல்கிடு கவுள மடமரை யோர்க்கும்” அகநா. ௬௬, ௩௬௬.

4. புறநா. ககக : 2; “வில்லேர் வாழ்க்கை விழுத்தெட்டை மறவர்”, “வானம் வேண்டா வில்லே ருழுவர்” (அகநா. கடு, ககக); “வில்லே ருழுவர் பகை கொளினும்” குறள், 872.

6 - 7. புறநா. கஎஃ : 6; “துடிக்குடிஞைக் குடிப்பாக்கத்து” (பொருந. 210); “ஆகுளி கடுப்பக், குடிஞை யிரட்டி நெடுமலை” (மலைபடு. 140 - 41); “உருமடி மகுளியிற் பொருடொரிந் திசைக்கும், கடுங்குறற் குடி னைய நெடும்பெருங் குன்றம்” அகநா. கக : 4 - 5.

8. பிட்டன் : புறநா. கஎஉ : 8; அகநா. எஎ, கசக.

10 - 11. யானைக்கோடு முத்தம் பயத்தல் : புறநா. ககக : 16 - 7; “முத்துடை மருப்பின் மழகளிறு பிளிற” (பதிந். கூஉ); “பெருங்களிற்று முத்துடை வான்கோடு” (முருகு. 304 - 5); “யானை, முத்தார் மருப்பு” (குறிஞ்சி. 35-6); “யானை, முத்துடை மருப்பின்” மலைபடு. 517 - 8.

12. புறநா. உகஉ : 3, ககஎ : 7; “நாரரி நறவம்” (பரி. க : 49); “நாரரி நறவுண் டிருந்த தந்தைக்கு”, “பன்மீன் கொன்பவர் முகந்த லிப்பி, நாரரி நறவின் மகிழ்நொடைக் கூட்டும்” அகநா. உகக, உகச.

நாநஉ புறநாணுறு மூலமும் உரையும்.

பண்ணமை நல்யாழ்ப் பாண்கடும் பருத்தி
நசைவர்க்கு மென்மை யல்லது பகைவர்க்
15 கிரும்புபயன் படுக்குங் கருங்கைக் கொல்லன்
விசைத்தெறி கூடமொடு பொருஉம்
உலைக்கல் லன்ன வல்லா என்னே.

திணை - வாகை; துறை - வல்லாண்முல்லை; தானைமறழமாம்.

அவனை உறைபூர் மருத்துவன் தாமோதரனார் பாடியது.

வல்லாண்முல்லையாவது:—

1“இல்லும் பதியு மியல்புங் கூறி
நல்லாண் னமையை நலமிகுத் தன்று.”

இ - ள்.—மரையாவாற் பிரித்துண்ணப்பட்ட நெல்லியாகிய வேலி யையுடைத்தாய் அதனது விதையாகிய பாலுடைத்தாகிய முற்றத்தினை யுடைய அழகிய குழியையுடைய சிறிய ஊரின்சுட் பகற்பொழுதெல்லாம் வேட்டையாடித் திரிந்த கல்லியில்லாத காட்சியையுடைய வில்லாகிய ஏராலுழுதுண்பாருடைய நடுவே ஓசையையுடைத்தாக இழிந்த பிறப்பினை யுடைய புலையன் தனது வலிய கை சிவப்ப வலியான் முடுக்கிக்கொட்டும் வலிய கண்ணையுடைய அச்சத்தைச் செய்யும் துடி புலி கிடக்கும் நெடிய மலையின்கட் பேராந்தையோடுகடி யொலிக்கும் மலைபொருந்திய நாட்டை யுடையனாகிய கூரிய வேலையுடைய பிட்டனை அணுகுதலைப் பாதுகாமின், பகைவீர்! அவன்றான் சிறுகண்ணையுடைய யானையினது வெளிய கோடு தாப்பட்ட ஒளிவிளங்கு முத்தத்தை விறலியருக்குக் கொடுத்து, நாரைப் பிழிந்து கொள்ளப்பட்ட விரும்பத்தக்க கள்ளாகிய தெளிவைப் பண் பொருந்தின நல்ல யாழிணையுடைய பாணர் சுற்றத்தை துகர்வித்து இவ் வாறு தன்பாற் பாரிசில் நச்சிவந்தோர்க்கு மெல்லியனாயிருத்தலல்லது பகைவர்க்கு இரும்பைப் பயன்படுத்துகின்ற வலிய கையையுடைய கொல்லன் விசைத்தடிக்கப்பட்ட கூடத்தோடே யேற்று மாறுபடும் உலை

யிடத்து அடைகல் போலும் வலிய ஆண்மையையுடையன்.—எ - று.

பிட்டன் நசைவர்க்கு மென்மையல்லது பகைவர்க்குக் கல்லன்ன
வல்லாளனாதலால், தெவ்வீர் ! அவனைக் குறுதலோம்புமினெனக் கூட்டுக.

13. பண்ணமை நல்யாழ் : புறநா. ககச : 11.

12 - 3. புறநா. ககஃ : 10 - 11. 17. உலைக்கல் : குறுநீ. கஉ.

14 - 7. புறநா. கஃ : 11 - 8, கஎஅ : 6 - 11.

¹பு. வெ. 177. ²புறநா. உஉச : 1 - 4.

புறநாணுறு மூலமும் உரையும்.

நீநீநீ

வலி தூந்தென்பதற்கு மாற்றார்வலியைக் கெடுத்தெனினும் அமையும்.

நார்பிழிக்கொண்டவென்பதற்குக் ¹கோதைப் பிழிந்து கொண்ட
வெனினும் அமையும். (கஎஃ)

¹புறநா. ககச : 4.

(ககக) இன்று செலினுந் தருமே சிறுவரை

நின்று செலினுந் தருமே. பின்னும்

முன்னே தந்தனெ னென்னுது தன்னி

வைகலுஞ் செலினும் பொய்யல னாகி

5 யாம்வேண்டி யாங்கெம் வறுங்கல நிறைப்போன்.

தான்வேண்டி யாங்குத் தன்னிறை யுலப்ப

அருந்தொழின் முடியரோ திருந்துவேற் கொற்றன்.

இனமலி கதச்சேக் களனொடு வேண்டினும்

களமலி நெல்லின் குப்பை வேண்டினும்

10 அருங்கலங் களிற்றொடு வேண்டினும், பெருந்தகை
பிறர்க்கு மன்ன வறத்தகை யன்னே

அன்ன னாகலி நெந்தை யுள்ளடி

முள்ளு நோவ வுறற்க தில்ல

ஈவோ ரரியலிவ் வுலகத்து

15 வாழ்வோர் வாழுவவன் றுள்வாழியவே.¹

திணை - பாடாண்டிணை; துறை - இயன்மொழி.

அவனைக் காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக் காரிச்சண்ணா லீ பாடியது.

இ - ள்.—இன்று போகினும் தருவன்; சிறிதுநாட் கழித்துப் போக
னும் தருவன்; பின்னையும் முன்னே தந்தேனென்னுது பயின்று நாடோ

1 - 5. புறநா. கசஉ : 5..

1 - 7. புறநா. சஉ : 1, க0க : 1 - 3, கஅ0 : 1 - 7, உ0க : 1 - 6.

10. புறநா. கடுக : 3 - 4, கடுக : 2.

12 - 3. 'உள்ளங்காலில் முள்ளுத் தையாமலிருக்கவேண்டும்'
என்பது ஒரு பழமொழி.

15. புறநா. எ0 : 19, அடிக்; கூஅஉ, கூஅசு.

¹ழ. 'இன்று செலினும்...தான்வாழியவே: இது படர்க்கையாகிய
இயன்மொழிவாழ்த்து' தோல். புறத்திணை. கு. 35, ந.

றும் செவினும் பொய்யானாகி யாம் வேண்டினபடியே எம்முடைய வறிய கலத்தை நிரப்புவோன்; தான் விரும்பினபடியே தன்னுடைய அரசன் உவப்பச் செய்தற்கரிய போர்த்தொழில்களை முடிப்பானாக, திருந்திய வேலையுடைய கொற்றன்; இனமாகிய மிக்க வெவ்விய சேக்களைத் தொழுமோடே வேண்டினும் களத்தின்கண் மலிந்த நெல்லின் குவையை வேண்டினும் பெறுதற்கரிய அணிகலங்களைக் களிற்றாடனே வேண்டினும், பெரிய தகைமையை யுடையான், பிறர்க்கும் அத்தன்மைய அறஞ்செய்யுங் கூற்றையுடையான்; அத்தன்மையனாதலால், எம்முடைய இறைவனது உள்ளடிக்கண் முள்ளுமுளப்பட நோவச் சென்று உரு தொழிய வேண்டும்; ஈவோரரிதாகிய இவ்வுலகத்தின்கண் உயிர்வாழ்வோர் வாழும் பரிசு அவனது தாள் வாழ்வதாக. — எ - று.

பிறர்க்குமென்பது, எச்சம். தில்: விழைவின்கண் வந்தது.

திருந்துவேற் கொற்றன், பெருந்தகை, சேக் களனொடு வேண்டினும், நெல்லின் குப்பை வேண்டினும், அருங்கலம் களிற்றொடு வேண்டினும் நமக்கே யன்றிப் பிறர்க்கும் அத்தன்மைய அறஞ்செய்யும் தகுதியையுடையன்; யாம் வேண்டியாங்கு எம் வறுங்கலம் நிறைப் போன்; தான் வேண்டியாங்குத் தன் இறையுவப்ப அருந்தொழில் முடிப்பானாக வேண்டுவது; எந்தை உள்ளடி முள்ளும் நோவவுறற்க; வாழ்வோர் வாழ அவன் தாள் வாழியவெனக் கூட்டுக.

‘வாழ்வோர் வாழ்வு’ என்றோதி, வாழ்வோர் வாழும் வாழ்வெல்லாம்

அவன் தான் வாழ்கவென்றுரைப்பினும் அமையும்.

தானே முயற்சியெய்னினும் அமையும்.

(கக)

(க௭௨) ஏற்றுக் வுலையே, யாக்குக சோறே,

கள்ளுந் குறைபட லோம்புக, வொள்ளிழைப்

பாடுவல் விறலியர்கோதையும் புனைக,

அன்னவை பிறவுஞ் செய்க, வென்ன தூஉம்

5 பரியல் வேண்டா, வருபத நாடி

ஐவனங் காவலர் பெய்தீ நந்தின்

ஒளிதிகழ் திருந்துமணி நளியிரு ளகற்றும்

2 - 3. புறநா. கக : 11 - 3.

7. மணி இருளைப் போக்குமென்பதை, “இருள்பருகுமணி” (கீவக. 169) என்பதன் உரையாலும் உணர்க,

புறநாணாறு மூலமும் உரையும்.

நாநாடு

வன்புல நாடன் வயமான் பிட்டன்.

ஆரமர் கடக்கும் வேலு மவனிறை

10 மாவள் ளீகைக் கோதையும்

மாறுகொண் மன்னரும் வாழியர் நெடிதே.
நீனையும் துறையும் அவை.

அவனை வடமவண்ணகீழன் தாமோதரனுர் பாடியது.

இ - ள்.—உலையை ஏற்றுக; சோற்றை ஆக்குக; மதுவையும்
நிறைய உண்டாக்குக; விளங்கிய அணிகலத்தையுடைய பாடுதல் வல்ல
விறவியர் ! மாலையும் குடுக; அத்தன்மையன மற்றும் செய்க; சிறிதும்
இரங்குதல் வேண்டா; மேல் வரக்கடவ உணவை ஆராய்ந்து ஐவன
நெல்லைக் காப்பார் காவற்கிடப்பட்ட தீ அவ்விடத்துக் கெட்ட காலத்து
ஒளி விளங்கும் திருந்தின மாணிக்கம் செறிந்த இரூளைத் தூக்கும் வலிய
நிலமாகிய மலைநாட்டையுடையவன், வலிய குதிரையையுடைய
பிட்டன்; பொருதற்கரிய போரை வெல்லும் வேலும் அவன் தலைவனாகிய
பெரிய வள்ளிய கொடையையுடைய கோதையும், அவனோடு பகைத்த
வேந்தரும் நெடிதும் வாழ்க.—எ - று.

பிட்டன்வேலும் கோதையும் மாறுகொன்மன்னரும் நெடிது
வாழியர்; அதுவேவேண்டிவது; மேல்வரும் உணவைத் தேடி என்னதூஉம்
பரியல் வேண்டா; ஆதலால், ஏற்றுக; ஆக்குக; ஒம்புக; கோதையும்
புனைக; பிறவும் செய்கவென மாறிக் கூட்டுக.

மாறுகொண் மன்னரும் வாழியரென்ற கருத்து : இவன் வென்று
திறைகொள்வது அவருளராயினென்பதாம்.

விறவியரென்பது, ஈண்டு முன்னிலைக்கண் வந்தது.

வேண்டா வென்பது, வினைமேனின்றதொரு முற்றுச்சொல்.

8 - 10. பிட்டன் - சேரனுடைய வீரன்; புறநா. கள0 : 8;

“வானவன் மறவன் வணங்குவிற் நடக்கை, யாளு நறவின் வண்மகிழ்ப் பிட்டன்”, “வானவன் மறவ, னசையின் வாழ்நர்க்கு நன்கலஞ் சாக்கும், பொய்யா வாய்வாட் புனைகழற் பிட்டன்” அகநா. ஏள, கசந.

9. “கைவண் செழிய னுலங் கானத், தமர்கடந் துயர்த்த வேல்” அகநா. கஎடு.

10. “வான நாண வரையாது சென்றோர்க், காளு தீயங் கவிகை வண்மைக், கடுமான் கோதை” புறநா. டச: 6 - 8.

9 - 10. “வானவன் மறவன் வணங்குவிற் நடக்கை, ஆளு நறவின் வண்மகிழ்ப் பிட்டன், பொருந்தர் மன்ன ரருஞ்சமத் துயர்த்த, திருத்திலை யெஃகம் போல” அகநா. ஏள : 15 - 8.

நாநாநா புற்றநாணும் மூலமும் உரையும்.

அன்னவை பிறவுமென்பது, பூசவன உடுப்பன பூண்பன முத லாயினவற்றை.

வருவது நாடி யென்றோதி, ஐவனத்துக்கு வரும் இடைபூறு நாடி யென்று அதனைக் காவலென்பதனான் முடிப்பினும் அமையும். (கஎஉ)

(கஎங) யான்வாழு நாளும் பண்ணன் வாழிய
பாணர்; காண்கிவன் கடும்பின திடும்பை.

யாணர்ப் பழுமரம் புள்ளியிழந் தன்ன
 ஊனொலி யரவந் தானுங் கேட்கும்.
 5 பொய்யா வெழிலி பெய்விட நோக்கி

முட்டை கொண்டு வற்புலஞ் சேரும்
 சிறு துண் ணெறும்பின் சில்லொழுக் கேய்ப்பச்
 சோறுடைக் கையர் *வீறுவீ நியங்கும்

1. “மைந்தநீ கோடி யெங்கள் வாழ்க்கைநாள் யாவு மென்பார்”
 கம்ப. கைகேசிகுழ்வினை. 88.

பண்ணன் : புறநா. எ0 : 13, கஅக : 6, கஅஅ : 10.

1. வாழ்த்துதற் பொருண்மைக்கண் வந்த யகரவீற்று வியங்கோள்
 வினை முற்றிற்கு மேற்கோள்; நன். சூ. 337, மயிலை; இ. வி. சூ. 239,
 உரை.

4. ஊனொலியரவம் : புறநா. ககச : 7; மணி. கஎ : 97; “முட்டாது
 கடாஅ மட்டூண் கம்பலம்” (பெருங். உ. 2 : 87); “அட்டூண் டிழனி”
 நன். சூ. 211, சங்கர. மேற்.

3 - 4. புறநா. சஎ : 1, கஎ0 : 11.

5 - 7. கருத்து : ‘இனித் தெளிவு ஏ - து, ஏறும்பு முட்டை
 கொண்டு தெற்றியேறின் மழை பெய்தது மழை பெய்யு மென்பது’
 (தொல். வினை. சூ. 45, இளம்.); ‘ஏறும்பு முட்டைகொண்டு தெற்றி
 யேறின் மழைபெய்தல் தூலாற்றெளிந்தான் அவை முட்டைகொண்டு
 தெற்றி யேறியவழி, மழை பெய்யாமுன்னும் மழை பெய்தது, மழை

பெய்யும் என்னும்; ஆண்டு எதிர்காலத்திற்குரிய பொருள் இறந்தகாலத் தானும் நிகழ்காலத்தானும் தோன்றியவாறு கண்டுகொள்க', 'ஏறும்பு முட்டைகொண்டு திட்டை யேறியது கண்டுழி மழை பெய்வதாமென் னாது மழைபெய்தது பெய்கின்றதெனக் கூறுதல் தெளிவு' ஷ. ஷ. ஷ. 48, சே; கல்; ந; நன். சூ. 383, மயிலை; நன். வி. சூ. 384.

பு - ம். * வீற்று வீற்று.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

௩௩௩௭

இருங்கிளைச் சிறுஅர்க் காண்டுங்,கண்டும்
10 மற்று மற்றும் வினவுதந் தெற்றெனப்,
பசிப்பிணி மருத்துவ னில்லம்

அணித்தோ செய்த்தோ கூறுமி னெமக்கே.
நீயையும் துறையும் அவை.

சிறுதுடிகிழாள் பண்ணைச் சோழன் குளமுற்றத்துத் துஞ்சிய
கிள்ளிவளவன் பாடியது.

இ - ள்.—யான் உயிர்வாரும் ஊனையும் பெற்றுப் பண்ணன் வாழ்வானாக; பாணரே! காண்பீராக, இந்தப் பரிசிலினது சுற்றத்தின் வறுமையை. புதுவருவாயையுடைத்தாகிப் பழுத்த மாத்நின்கண்ணோ புள்ளினம் ஒலித்தாற் போன்ற ஊனாலுண்டாகிய ஆரவாரத்தாலும் கேட்கும்; காலந் தப்பாத மழை பெய்யுங்காலத்தைப் பார்த்துத் தம் முட்டைகளைக் கொண்டு மேட்டுநிலத்தினையுடையும் மிகச் சிறிய ஏறும்பினது சிலவாகிய ஒழுக்கத்தை யொப்பச் சோறுடைக் கையினராய் வேறு வேறு போகின்ற பெரிய சுற்றத்தோடுங் கூடிய பிள்ளைகளைக் காண்பேம்; கண்ணிவைத்தும் எம் பசிவருத்தத்தாலும் வழிவரல் வருத்தத் தாலும் பின்னரும் பின்னரும் ¹விதப்புற்றுக் கேளாநின்றேம், தெனிய. பசினோய் தீர்க்கும் மருத்துவனது மனை அணித்தோ? தூரிதோ? எங்க ளுக்கு நீர் சொல்லுமின்.—எ - று.

காண்க இவனென்பது, காண்கிவனெனக் கடைக்குறைத்து நின்றது. தானென்பது, அசைநிலை.

இது, பரிசில்பெறப் போகின்றான் வருகின்றவரைக் கண்டு வினவு வான் பண்ணனது இயல்பு கூறி வாழ்த்தியவாறு.

இனி, பரிசிலன்றான், 'அரவமும் கேட்கும்; சிறுரைக் காண்டும்; கண்டும் மற்றும் மற்றும் வினவுதும்; நீர் எமக்குப் பசிப்பிணி மருத்துவ னில்லம் அணித்தோ சேய்த்தோ கூறுமின்' என்னுந்நான்; இவன் கடும்பினது இடும்பையைப் பாணர் காண்க; இங்ஙனம் எம்போலும் இரவலர் வறுமையைத் தீர்க்கின்ற பண்ணன் வாழியவென்று பெறப் போகின்றானைக் கண்டு பெற்று வருகின்றான் பக்கப்பாணரை நோக்கிக்

11. "பசிப்பிணி யென்னும் பாவியது தீர்த்தோ, ரிசைச்சொ ளளவைக் கென்னாநிமிராத", "பசிப்பிணி மருந்து" மணி. கக : 80 - 81, உஅ : 217.

12. வினைக்குறிப்புச்சொல், பிறிதின் கிழமையாகிய உடைமைப் பொருள்பட நின்றற்கு மேற்கோள் ; தோல். வினை. கு. 23, சே; கல்; ந.
¹விதுப்பு - மனத்தின் விரைவு.

43

நாநாடி புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

கூறியதாக உரைப்பினும் அமையும். இதற்கு என்னாகின்றனன ஒரு சொல் வருவித்து உரைக்கப்பட்டது.

அன்றியும், பரிசிற்குச் செல்கின்றான், பசிப்பிணி மருத்துவ னில்லம் அணித்தோ சேய்த்தோவென்று பலகாலும் வினவ, அதனை உட்கொண்டு ஊனொலி யாவமுங் கேட்கும்; இருங்கிளைச் சிறுர்க் காண்டும்; கண்டும் மற்றும் மற்றும் வினவுதுமெனச் சாதியொருமையாலுளப்படுத்திக் கூறிப் பின்பு இங்ஙனம் காணவும் கேட்கவும் படுவது நமக்கு ஏற அணித்தோ சேய்த்தோ கூறுமின் எமக்கென்று அவரை நோக்கிக் கூறி, பின்பு இங்ஙனம் என் வறுமையும் தீர்த்து இவன் வறுமையுந் தீர்க்க விருக்கின்ற பண்ணன் யான் வாழுகளாம் பெற்று வாழ்வாளுகவெனப் பரிசில் பெற்று வருகின்றான் தன் பக்கப்பாணரை நோக்கிக் கூறிய வாளுக உரைப்பாரும் உளர்.

இனி, செல்கின்றான் பக்கப்பாணருள் ஒருவன ஆண்டு நிற்கின்ற பாணன் பக்கப்பாணரை நோக்கிக் கூறியதாக உரைப்பாரும் உளர்.

ஈண்டும் இவனென்றது, பரிசிலனை.

‘மற்று மற்றும் வினவுந் தெற்றென’ என்று பாடமோதுவாரும் உளர்.

(கௌ) அணங்குடை யவுணர் கணங்கொண் டொளித்தெனச்
சேண்விளங்கு சிறப்பின் ஞாயிறு காணு

திருள்கண் கெடுத்த பருதி ஞாலத்

திடும்பைகொள் பருவர றீரக் கடுந்திறல்

5 * அஞ்சன வருவன் றந்து நிறுத்தாங்

கரசிழந் திருந்த வல்லற் காலே

முரசெழுந் திரங்கு முற்றமொடு கரைபொரு

திரங்குபுன னெரிதரு மிகுபெருங் காவிரி

மல்ல னன்னாட் டல்ல றீரப்

10 பொய்யா நாவிற் கபிலன் பாடிய

6. “அரசுகெடுத் தலம்வரு மல்லற் காலே” சிலப். ச : 8, உள : 132.

7. “வன்வார் முரசங் கறங்கும்மணி முன்றில் வேந்தன்” நைடதம், அன்னத்தைத்தூது. 64.

10. “பொய்யாச் செந்நா” (புறநா. கௌ : 19); “மறம்புரி கொள் கை வயங்குசெந் நாவி, னுவலை கூடாக் கவலையி னெஞ்சி, னன்னவிற் பாடிய எல்லிசைக் கபிலன்” பதிற், அடு.

பி - ம். * அஞ்சன வண்ணன்.

மையனி நெவேரை பாங்க னெம்பெனச்

செருப்புகன் மறவர் செல்புறங் கண்ட

எள்ளறு சிறப்பின் முன்னூர் மீமிசை

அருவழி யிருந்த பெருவிறல் வளவன்

15 மதிமருள் வெண்குடை காட்டி யக்குடை

புதுமையி னிறுத்த புகழ்மேம் படு

விடர்ப்புலி பொறித்த கோட்டைச் சுடர்ப்பூட்

சுரும்பார் கண்ணிப் பெரும்பெயர் தும்முன்

நண்டுச்செய் நல்வினை யாண்டுச்சென் றுறா இயர்

20 உயர்ந்தோ ருலகத்துப் பெயர்ந்தன னாகலின்

ஆறுகொன் மருங்கின் மாதிரந் துழவும்

கவலை நெஞ்சத் தவலந் தீர

நீதோன் றினையே நிரைத்தா ரண்ணல்

கல்கண் பொடியக் கானம் வெம்ப

25 மல்குநீர் வரைப்பிற் கயம்பல வுணங்கக்

கோடை நீடிய பைதறு காலை

11. “மைபடு மால்வரை” (நற். ௩௭௩); “மைபடு மாமலை” அகநா.

கடுக.

12. செருப்புகன் மறவர் : புறநா. ௩௧ : 9, அடிக்.; “செருவேட்டுச்

சிலைக்குஞ் செங்க ணடவர்” (அகநா. ௧௫௭); “ஒன்னு ரோட்டிய செருப்

புகன் மறவர்” மதுரை. 726.

10 - 13. முன்னூர்மலை மலையனுடையதென்பதும் அதனைக் கயிலர் பாடியதும் இந்நூல் கஉக - ஆம் பாடல் முதலியவற்றாலும் விளங்கும்.

15. புறநா. கூ : 1; “மதிமருள் வெண்குடை மன்னவான்”, “மதி மருள் வெண்குடை மன்ன” (மணி. ச : 27, உஉ : 194); “மலைமிசைத் தோன்று மதியம்போல் யானைத், தலைமிசைக் கொண்ட குடையர்” நாலடி. 21.

19 - 20. புறநா. கூஅ : 12 - 6; “சண்டுச் செய்வினை யாண்டுதுகர்ந் திருத்தல், காண்டகு சிறப்பினுங் கடவுள ரல்லது” (மணி. கச : 38 - 9); “புண்ணியம் புரிந்தோர் புகுவது துறக்க மென்னுமீ தருமறைப் பொருளே” கம்ப. நகர. 5.

20 - 23. “சுடர்வழக் கற்றுத் தமொறு காலையோ, ரிளவள ஞாயிறு தோன்றிய தென்ன, நீயோ தோன்றினை” மணி. க0 : 10 - 12.

25 - 6. “உருகெழு மண்டிலங், கயங்கண் வறப்பப். பாஅய் கன்னிலம், பயங்கெடத் திருகிய பைதறு காலே” அகநா. உசுந,

நுசு0 புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

இருநில நெளிய வீண்டி

உருமுரறு கருவிய மழைபொழிந் தாங்கே.

நீணை - வாகை; துறை - அராவாகை.

மலையமான் சோழியவேனுதி * திருக்கண்ணனை மாறெக்கத்து நப்பசலையாந் பாடியது.

இ - ள்.—பிறரை வருத்தும் அச்சத்தினையுடைய அசுரர்திரள்
 கொண்டுபோய் மறைத்தார்களாக, சேய்மைக்கண்ணே விளங்காநின்ற
 தலைமையினையுடைய ஞாயிற்றைக் காணாமையால் இருளானது உலகத்
 தாரது கண்ணை மறைத்த வட்டமாகிய உலகத்தினது நோய்கொண்ட
 துன்பம் நீங்கும்பரிசு மிக்கவலியையுடைய அஞ்சனம்போலும் நிறத்தை
 யுடைய திருமேனியையுடைய கண்ணன் அந்த ஞாயிற்றைக்கொண்டிவந்து
 இவ்வுலகத்தின்கண் அந்தகாரம் நீங்கும்பரிசு ஆகாயத்தின்கண்ணே நிறுத்
 தினுற்போலப் பகைவேந்தரொடு பொருது உடைந்துபோதலால் தம்
 வேந்தனை இழந்துழலும் இன்னொமையையுடைய பொழுதின்கண் முரசு
 கிளர்ந்துமுழங்கும் செண்டுவெளியையுடைய கோயிலுடனே கரையைப்
 பொருது முழங்கும் நீராலே உடைந்து ஆழ்ந்தோடிகின்ற மிக்க பெரிய
 காவிரியையுடைய வளவிய நல்ல நாட்டினது துயரக்கெடப் பொய்யாத
 காவினையுடைய கபிலனாற் பாடப்பட்ட முகிலணிந்த பெரிய மலையிடத்து
 விரையப் போரை விரும்புமறவர் ஒடுபுறங்கண்ட இகழ்ச்சியற்ற தலைமை
 யினையுடைய முன்னுரின் மலையுச்சியின்கண் பிறராற் காண்டற்கு அரிய
 இடத்தின்கணிநுந்த பெரிய வென்றியையுடைய சோழனது திங்கள்
 போலும் வெண்குடையைத் தோற்றுவித்து அக்குடையைப் புதுமையுண்
 டாக நிலைபெறுவித்த புகழ் மேம்படுந்! வரைமுறைஞ்சில் வாழும் புலியை
 யெழுதப்பட்ட இலாஞ்சனையையுடைய கோட்டையையும் விளங்குதலை
 யுடைய அணிகலத்தினையும் வண்டார்க்கப்பட்ட கண்ணியையும் பெரிய
 புகழினையுமுடைய தும்முன்னுகிய தந்தை இவ்வுலகத்துச் செய்யப்பட்ட
 நல்ல அறத்தின் பயனை ஆண்டாகிய தெய்வலோகத்துப்போய் துகரவேண்
 டிப் போனானதலின், நல்ல நெறியைக்கொன்ற பக்கத்தினையுடைய திசை
 யெங்குஞ் சூழ்வரும் கவலைபுற்ற மனத்தின்கண் வருத்தக்கெட நீ வந்து
 தோன்றினாய்; இணைந்த மாலையையுடைய தலைவ! மலையிடம்பொடியக்
 காடு தீமிக மிக்க நீரொல்லையையுடைய நீர்நிலைகள் பலவும் முளிய இவ்வாறு

கோடை நீடப்பட்ட பசுமையற்ற காலத்துப் பெரிய நிலங்குழியும்பரிசு

28. புறநா. ககக : 4.

23 - 8. புறநா. கக0 : 1 + 3.

டி - மீ. * திருக்கின்ளியை.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

நசக

திரண்டு உருமேறு முழங்கும் மின்முதலாயினதொருதிமையடைய மழை
சொரிந்தாற்போல.—எ - று.

முற்றமென்றது, அதனையுடைய கோயிலை.

வெளிமுற்றமொடு வெண்குடை காட்டியேன ஐயைப்பீழும்
அமையும்.

கோட்டைவெளியாகிய சுடர்ப்பூணென்றுமாம்.

ஞாயிற்றை அஞ்சனவுருவன் தந்து நிறுத்தாங்கு முற்றமொடு காட்டு
அல்லல் தீர வளவன் வெண்குடை காட்டி அக்குடை நிறுத்த புகழ்
மேம்படு! நிரைத்தாரண்ணல்! நம்முன் பெயர்ந்தனனாகலின், நெஞ்
சத்து அவலந் தீரப் பைதறு கால மழைபொழிந்தாங்கு ி தோன்றினே;
ஆதலால், இவ்வுலகத்திற்குக் குறை என்னைமேனக் கூட்டி வீணமுடிவ
செய்க.

அவுணர் கணக்கொண்டொளித்தென ஞாயிறு காணாத பருவாஸ்தீர
அஞ்சனவுருவன் தந்து நிறுத்தாக்கென்பது, தேவர்களும் அசுரர்களும்
பொருஷிப் பகலும் இராப்போல இயக்கித் தாம் போர்செய்தற்

பொருட்டு அசுரர் ஞாயிற்றைக் காந்தார்கள்; ஞாலம் அதனால் உள்ள
பருவரத்தீரத் திருமால் அதைக் கொண்டுவந்த விட்டதொருகதை.

‘விடர்ப்புவி பொறித்த கோட்டை’ என்றதனால், சோழனோடு
தொடர்புபட்டு ¹அவனுக்குத் துப்பாதல் தோன்றிநின்றது.

‘ஆறுகொண் மருங்கின்’ என்று பாடமோதுவாரும் உளர். (கௌச)

¹“மூவரு ளொருவன் றுப்பா கிடமென, ஏத்தினர் தருஉங் கடழே”
புறநா. கஉஉ : 5 - 6.

(கௌடு) எந்தை வாழி யாத னுங்கவென்

நெஞ்சந் திறப்போர் நிற்காண் குவரே.

நின்னியான் மறப்பின் மறக்குங் காலை

என்னுயிர் யாக்கையிற் பிரியும் பொழுதும்

5 என்னியான் மறப்பின் மறக்குவென். வென்வேல்

விண்பொரு நெடுங்குடைக் *கொடித்தேர் மோரியர்

திண்கதிர்த் திகிரி திரிதரக் குறைத்த

1. ஆதனுங்கள் : புறநா. கஅக : 13.

பி - ம். *கொடித்தே ரோரியர்.

மலர்வாய் மண்டிலத் தன்ன நானும்

10 பலர்புர வெதிர்த வறத்துறை நின்னே.

தினை - பாடாண்டினை ; துறை - இயன்மொழி.

ஆதனுங்கனைக் கள்ளில் ஆநீரையனார் பாடியது.

இ - ள்.—என்னுடைய இறைவ! வாழ்வாயாக; ஆதனுங்க! யான்
ஒன்றைச் சொல்ல நினைப்பின், நினது புகழல்லது சொல்லாமையான்,
எனது நெஞ்சை வெளிப்படுத்திக் காணலுறுவோர் ஆங்கு நின்னைக்
காணுநிற்பர்; நின்னையுடைய யான் நின்னை மறப்பின் மறக்குங்
காலமாவது சொல்லக் கேட்பாயாக; என்னுடைய உயிரானது
என்னுடம்பை விட்டு நீங்குங் காலத்தும் என்னை யான் மறக்குங் காலம்
உண்டாயின் அப்பொழுது மறப்பேனல்லது மறவேன். வென்றி வேலை
யுடைய, விசம்பைத் தோயும் நெடிய குடையினையும் கொடியணிந்த
தேரின்யுமுடைய நிலமுழுதும் ஆண்ட வேந்தரது திண்ணிய ஆர்குழந்த
சக்கரம் இயங்குதற்குக் குறைக்கப்பட்ட வெள்ளிமலைக்கு அப்பாலாகிய
உலகத்திற்குக் கழியும் இடைகழியாகிய அற்றவாயின்கண் தேவர்களால்
நிறுத்தப்பட்டு இருபொழுதும் ஒரு பெற்றியே நிலபெற்று விளங்கும்
பாந்த இடத்தையுடைய ஆதித்தமண்டிலத்தையொப்ப நான்தோறும்
இரவு பகலென்னுமல் பலரையும் காத்தலை ஏற்றுக்கொண்டு ஒருபெற்றியே
விளங்கிய அறத்துறையாகிய நின்னை.—எ - று.

எந்தை! வாழி; ஆதனுங்கனே! மண்டிலத் தன்ன அறத்துறை நின்னை
நின்னுடையேனாகிய யான் மறப்பின் மறக்குங் காலமாவது என் யான்
மறப்பின் மறக்குவென் ; ஆதலால், என்னெஞ்சைத் திறப்போர்
நிற்காண்குவாரெனக் கூட்டி வீணமுடிக்க.

மோரியராவர் சக்கரவாஸசக்கரவர்த்திகள்; விச்சாதாரும், நாகரு
மென்ப.

8. “உலக விடைகழி யொருங்குட னீங்கி” சிலப். ௧0 : 27.

6 - 8. “விண்பொரு செங்குடை யியறேர் மோரியர், பொன்புனை
திகிரி திரிதரக் குறைத்த, அறை”, “வம்ப மோரியர், புனைதேர் தேமி
யுருளிய குறைத்த, விலங்குவென் ளருவிப வறை”, “மோரியர், தென்
றிகை மாதிர முன்னிய வரவிற்கு, விண்ணுற வோங்கிய பனியிருங்
குன்றத், தொண்கதிர்த் திகிரி யுருளிய குறைத்த வறை” அகநா. ௬௩,
உடுக, உஅக.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

௩௩௩௩

‘திகிரி திரிதரக் குறைந்த’ என்றோதி, சக்கரவாஸத்திற்கு அப்பரந்
பட்ட உலகத்து மோரியர் திகிரி ஊடறுத்துச் சேறலிற் குறைந்த பிளவ
பட்ட வாயிற்கு அப்பாலாகிய உதயகிரிக்கண் நிலைபெற்ற ஆதித்த மண்டல
மென்று உரைப்பாரும் உள்.

(௧௭௩)

(௧௭௩) ஓரை யாயத் தொண்டொடி மகளிர்

கேழ லுழுத விருஞ்சேறு கிளைப்பின்

யாமை யின்ற புலவுநாறு முட்டையைத்
தேனா ரும்பற் கிழங்கொடு பெறுஉம்

5 இழுமென வொலிக்கும் புனலம் புதவிற்
பெருமா விலங்கைத் தலைவன் சிறியாழ்

இல்லோர் சொன்மலை நல்லியக் கோடனை
உடையை வாழிபெற் புணர்ந்த பாலே
பாரி பறம்பிற் பனிச்சுனைத் தென்னார்

10 ஒரு ருண்மையி னிகந்தோர் போலக்
காணாது கழிந்த வைகல் காணா

1. “வினையா டாயமொ டோரை யாடாது” (நற். ௬௮); “ஓரை
யாயங் கூற”, “ஓரை மகளிர்” துறுந். ௬௮, ௭௧௬, ௬௦௧.

3. ஆமைமுட்டை : “நிறைச்சூ லியாமை மறைத்தின்று புதைத்த,
கோட்டுவட் இருவின் புலவுநாறு முட்டை” அகநா. ௧௬௦.

5. “புனலம் புதவின் யிழலை” புறநா. ௨௪ : 19.

6. “நெல்லமல் புரவி னிலங்கை கிழவோன்” புறநா. ௭௭௬ : 6.

7. “இல்லோர் செம்மல்” (சிலப். ௧௫ : 90); “அறிந்தோர் சொன்
மலை” ழநுத. 263.

6 - 7. “நன்மா விலங்கை மன்ன ருள்ளும்,...பல்லியக் கோடியர்
புரவலன் பேரிசை, நல்லியக் கோடனை”, “செல்லிசை நிலைஇய பண்பி
னல்லியக் கோடனை” சிறுபாண். 120 - 26, 268 - 9.

8. “நல்லைமன் றம்ம பாலே” துறுந். ௨௨௧.

9. ழ. புறநா. ௭௭௭ : 6.

9 - 10. “இனியே, பாரி பறம்பிற் பனிச்சுனைத் தெண்ணீர்,
தைஇத் திங்கட் டண்ணிய தரினும், வெய்ய வுவார்க்கு மென்றனார்”
குறுந். ௧௯௬.

௩௦௪

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

வழிநாட் கிரங்குமென் னெஞ்சமவன்

கழிமென் சாயல் காண்டொறு நினைந்தே.

தீனையும் துறையும் அவை.

¹ஓய்மான் நல்லியக்கோடனைப் புறந்தீனை நன்னுகளுர்பாடியது.

இ - ள்.—வினையாட்டுத்திரட்சிக்கண் ஒள்ளிய வினையையுடைய மக
னீர் கேழற்பன்றியுழுத கரிய சேற்றைக் கிளநின், அதன்கண்ணே ஆமை
யீனப்பட்ட புலால் நாரும் முட்டையைத் தேன் நாரும் ஆம்பலினது
கிழங்குடனே பெறும் இழுமென்னும் அனுகரணமுண்டாக முழங்கும்
நீர்வழங்கும் வாய்த்தலைகனையுடைய பெரிய மாவிலங்கை யென்னும்
ஊர்க்குத் தலைவன், சிறிய யாழையுடைய வறியோர் தொடுக்கும் புகழ்
மாலைஞரும் நல்லியக்கோடனைத் துணையாக நீ யுடையயாதலான், என்
னைப் பொருந்திய விதியே ! நீ ஒரு குறையுடையயல்லீ, வாழ்வாயாக ;
பாரியது பறம்பின்கட் குளிர்ச்சியையுடைய சுனையிடத்துத் தெளிந்த நீர்,
போய்த்தேடிக்கொள்ள வேண்டாமல் ஒருரின் கண்ணையுண்டா தலின்

அதனை யாம் வேண்டியபொழுது உண்கின்றோமென்று நெகிழ்ந்திருந் தாராயொப்ப அவனைக் காணுதொழிந்த நாட்கள் ²எனக்கு நாட்களாய்க் கழிந்தனவல்ல வென்று உட்கொண்டு அவனோடுதொடர்ந்த ³நட்பு இன்றே போல இடையறாதுசெல்லவேண்டுமென்று பின்வருநாளைக்கு இரங்கா நின்றது என்னுடைய நெஞ்சம், அவனது மிக்க மெல்லிய சாயலைக் காணுந்தோறும் நினைந்து.—எ - று.

என்னெஞ்சம் அவன்சாயலைக் காணுந்தோறும் நினைந்து வழிநாட் கிரங்கும்; என்னைப் புணர்ந்தவிதியே! நீ நல்லியக்கோடனை உடையை யாதலால், நீ என்ன குறையையுடையை; நீ வாழ்வாயாகவெனக்கூட்டி வினைமுடிவு செய்க.

‘இல்லோர்சொன்மலை’ என்பதற்கு இல்லோர்சொல்லைச் சூடு மென்றும், ‘எற்புணர்த்தபாலே’ என்றோதி என்னை அவனோடுகூட்டிய விதியேயென்றும், ‘வழிநாட்கிரங்கும்’ என்பதற்கு இன்னும் இவனோடு தொடர்ந்த நட்பு இடையற்றுக் கழியுங்கொலென்று இரங்குமென்றும் உரைப்பாரும் உளர். (கஎசு)

11 - 2. செய்யாவென்னும் வாய்பாட்டுவினையெச்சம் வினைமுதலும் இறந்தகாலமும் தழுவிவந்ததற்கு மேற்கோள்; நள. சூ. 343, மயிலை.

13. சாயல் ஆண்பாலார்க்கும் கூறப்படுதல், “நீரினு மினிய சாயற் பாரிவேள்” (புறநா. ௧௦௮) என்பதனாலும் அதன் குறிப்பாலும் உணர லாகும்.

¹இவன், பத்துப்பாட்டிலுள்ள சிறுபாணற்றுப்படைத்தலைவன்.

²புறநா. ௬௮ : 12.

³“இன்றே போல்கதும் புணர்ச்சி” புறநா. ௮௮ : 28.

- (௧௭௭) ஒளிறுவான் மன்ன சொண்கடர் நெடுநகர்
 வெளிறுகண் போகப் பன்னாட் டிரங்கிப்
 பாடிப் பெற்ற பொன்னணி யானை
 தமரெனின் யாவரும் புருப வாமரெனின்
 5 நிங்களு அழையா வெந்திரப் படுபுழைக்
 கண்மாறு நீட்ட நனிநணி யிருந்த
 குறும்பல் குறும்பிற் றதும்ப வைகிப்
 புளிச்சவை வேட்ட செங்க னுடவர்
 தீம்புளிக் களாலொடு துடரி முனையின்
 10 மட்டற னல்யாற் றெக்க ரேழிக்
 கருங்கனி நாவ லிருந்துகொய் துண்ணும்
 பெரும்பெய ராதி பிணங்கரிற் குடநாட்
 டெயினர் தந்த வெம்மமா னெறிதசைப்
 பைஞ்ஞினம் பெருத்த பசுவெள் ளமலை
 15 வருநர்க்கு வரையாது தருவனர் சொரிய

1. “ஒளிறுவாட் பொருப்பன்” பரி. ௨௨: 1.

2. கண் வெளிறுபோதல்: “நீளிரை யத்த நோக்கி வாளற்றுக், கண்ணும் காட்சி தெளவின” (நழி. ௩௬௭); “என் கண்ணை, நோக்கி

நோக்கி வாளிழந் தனவே" (துறுந். சசு); "கோலஞ் செய்பவா கோல வெறிப்பினுன், மாலை வண்டின மாலைக்கண் கொண்டவே" (சீவக. 2397.) திரங்கல் - உலர்தல்; "நிழலிடம் பெருது, மடமா னம்மனை மறியொடு திரங்க" ஐங்குறு. கூசு.

1 - 2. "அகத்தாரே வாழ்வாரென் றண்ணுந்து நோக்கிப், புகத் தாம் பெரு அர் புறங்கடை பற்றி, மிகத்தாம் வருந்தி யிருப்பரே மேலைத், தவத்தாற் றவஞ்செய்யா தார்" நாலடி. 31.

6. "நணிநணித் தாயினுஞ் சேஎய்ச் சேய்த்து" பரி. கஎ : 25.

9. "களவுப்புளி" (புறநா. கூடுஉ); "களவும் புளித்தன" அகநா. கூசு.

10. புறநா. ககடு : 3 - 4.

11. "காலி னுதிர்ந்தன கருங்கனி நாவல்" மலைபடு. 135.

10 - 11. எக்கர்...நாவல் : மணி. கஎ : 25 - 30, 34.

14. "ஊன்சோற் றமலை" புறநா. கூக : 14.

14 - 5. "செல்விருந் தோம்பி வருவிருந்து பார்த்திருப்பான்" குறள், 86.

44

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

இரும்பனங் குடையின் மிசையும்
பெரும்புலர் வைகறைச் சீர்சா லாதே.

நீணையும் துறையும் அவை.

மல்லிகழாள் காரியாதியை ஆவூர் மூலங்கிழார் பாடியது.

இ - ள்.—விளங்கிய வானையுடைய வேந்தரது ஒள்ளிய விளக்கத் தினையுடைய உயர்ந்த கோயிற்கண் கண்ணொளி கெடப் பலநாள் நின்று உலர்ந்து அவ்விடத்துப்பாடிப்பெற்ற பொற்படையணிந்த யானை, தமக்குச் சிறந்தாராயின் எல்லாரும் எனிதிற் புகப்பெறுவர், போராயின் திங்களாலும் துழையப்படாத பொறிகளைப்பொருந்திய இட்டிய வாயிலையுடைத்தாய்க் கள்ளை ஒருவார்க்கொருவர் மாறுமாறாக நீட்டிட ஒன்றற்கொன்று அணித்தா யிருந்த குறிய பல அரணின்கண்ணையிருந்து அக்கள்ளை நிரம்பவுண்டு காலங்கழித்துப் பின்னைச் செருக்கினால் விடாய்மிக்குப் புளிச்சவையை விரும்பிய மதத்தாற்சிவந்த கண்ணையுடைய ஆண்மக்கள் இனிய புளிப்பை யுடைய களாப்பழத்தானே துடரிப்பழத்தைத் தின்று வெறுப்பிற் கரை மாத்துப் பைந்தேன் அரித்தொழுகுகின்ற நல்ல கான்யாற்றினது மணற் குன்றின்கண்ணேயேறிக் கரிய நாவற்பழத்தைப்பறித்து இருந்துண்ணும் பெரிய பெயரையுடையனாகிய ஆதியினது, பிணங்கிய அரிப்பட்ட காட்டையுடைய குடநாட்டின்கண் மறவர் எய்து கொடுவாப்பட்ட எய்ப்பன்றியினது கடியப்பட்ட தசையினது செவ்வியையுடைய நிணமிக்க புதிய வெண்சோற்றுக்கட்டியை வருவார்க்கெல்லாம் ஒப்பக்கொடுவது சொரியப் பெரிய பனையோலையானியன்ற குடையிலே துகளும் பெரிய புலர்ச்சியையுடைய விடியற்காலத்துச்சீருக்கு நிகராவ்வாது.—எ - று.

எந்திரப்புழையையுடைய நணிநணியிருந்த குறும்பிற் கண்மாறு நீட்டத் ததும்ப உண்டு வைகிப் புளிச்சவைவேட்ட ஆடவர் முனையின் எக்கரேறியிருந்து நாவற்கனி கொய்து உண்ணுமென வியையும்.

பாடிப்பெற்ற யானையும் பன்னாள் திரங்கிப் பெற்றமையிற் பனங் குடையின் மிசையும் வைகறைச்சீர் சாலாதென்றார்.

வெளிநுகண்போகப்பாடியெனக்கூட்டி, வெண்மை இடத்தினின்
றும் நீங்கப் பாடியெனினும் அமையும்.

16. பனங்குடை - பனையோலையாற்செய்யப்பட்ட உண்கலம்; புறநா.
கடுஉ; “பல்குடைக் கள்ளின் வண்மகிழ்ப்பாரி” (நற். உருக : 7); “வேண்
ருண்ட குடையோ ரன்னர்” (கலி. உக); “ஆறுசென் மாக்கள் சோறு
பொதி வெண்குடை” (அகநா. கஉக); “குடைகலனா, உப்பிலி வெந்தை
தின்று” நாலடி. 289.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

ருசுள

வைகறைச் சீர்சாலாதென்றது, அக்காலத்து அவன்செய்யும்
சிறப்பினை நோக்கி.

‘கைமாறு நீட்டி நணிகணி விரூத்து, குறும்பல் குறும்பிற் ததும்ப
உண்டுவைகி’ என்று பாடமோதுவாரும் உளர். (கள)

(களஅ) கந்துமுனிந் துயிர்க்கும் பாணையோதி பனைமுனிந்து
காலியற் புரவி பாலு மாங்கண்
மணன்மலி முற்றம் புக்க சான்றோர்
உண்ண ராயினுந் தன்னெடு குளுந்
5 றுண்மென விரக்கும் பெரும்பெயர்ச் சாத்தன்
சுண்டோ வின்சா யலனே • வேண்டார்

எழிபடை மயங்கிய வெருவரு ஞாட்பிற்
கள்ளுடைக் கலத்த ஞள்ளூர்க் கூறிய
நெடுமொழி மறந்த சிறுபே ராளர்

10 அஞ்சி நீங்குங் காலை

எம மாகத் தான்முந் துறுமே.

நீணை - வாகை; துறை - வல்லாண்மூலலை.

*பாண்டியன் கீரஞ்சாத்தனை அவர் பாடியது.

1. புறநா. உக : 1 - 2.

2. “காலியக் கன்ன கதழ்பாரி கடைஇ” மதுரை. 440.

1 - 2. “பணைநிலைப் புரவி யாலு மோதையும்” (சிலப். கக : 147);
“பணைநிலைப் புரவி பலவெழுந் தால” மணி. எ : 117.

4 - 5. “உண்ணு நோன்பி தன்னொடு குளுந், றுண்மென விரக்கு
மோர் களிமகன்” மணி. க : 102 - 3.

3 - 5. “இருந்தோம்பி யில்வாழ்வ தெல்லாம் விருந்தோம்பி,
வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு” குறள், 81.

7. மயங்கிய ஞாட்பு : புறநா. ஈசக : 17; “மயங்கமர்” (கலி. கக);
“கழுமிய ஞாட்பு” களவழி. 11.

9. நெடுமொழி : புறநா. இச : 9, கஎக : 22. “சொல்லுத வியார்க்கு
மெளிய வரியவாஞ், சொல்லிய வண்ணஞ் செயல்” குறள், 664.

11. “அழிபடை தாக்கல்” சிறுபாண். 211.

9 - 11. புறநா. இச, கஎ0 : 14 - 7.

டி - ம். *பாண்டிக்குதிரைச்சாக்கையினை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—கம்பத்தை வெறுத்து டெட்டுயிர்ப்புக் கொள்ளும் யானை யோடு பந்தியை வெறுத்துக் காற்றுட்போலும் இயல்புடைய குதிரை ஆலிக்கும் அவ்விடத்து இடுமணல் மிக்க முற்றத்தின்கட் புக்க சான்றோர் அப்பொழுது உண்ணாராயினும் தன்னுடனே சார்த்திச் சூளுற்று உண்மி னென்று அவரை வேண்டிக்கொள்ளும் டெரிய பொரையுடைய சாத்தன் எம்போல்வாரிடத்து இனிய மென்மையையுடையன் ; இங்ஙனம் மெல்லியனாயினும் விரும்பாதார் ஏறியும் படைக்கலம் தம்மிற்கலந்த அஞ்சத்தக்க போரின்கண் வீரபானத்தையுடைய கலத்தினராய் அதனை யுடைய செருக்கான் ஊர்க்குள்ளே யிருந்து சொல்லிய வீரம் மேம்பட்ட வார்த்தையைப் போரின்கண் மறந்த சிறிய பேராண்மையை யுடையோர் போர்க்களத்து அஞ்சிப் புறங்கொடுத்து ஒடுங்காலத்து அவர்க்கு அர னாகத் தான் தன்வலியான் முந்துற்று நிற்பன்.—எ - று.

நெடுமொழி மொழிதலாற் பேராண்மையும், பின் அதனை மறத்தலாற் சிறுமையுமுடைமையின், சிறுபேராளரென்றார்.

‘நெடுமொழி மறந்து’ என்பதூஉம் பாடம்.

(௧௪௮)

(௧௪௯) ஞால மீமிசை வள்ளியோர் மாய்ந்தென
ஏலாது கவிழ்ந்தவென் னிரவன் மண்டை
மலர்ப்போர் யாரென வினவலின், மலைந்தோர்

விசேபினி முரசுமொடு மண்பல தந்த,
 5 திருவீழ் துண்பூட் பாண்டியன் மறவன்,
 படைவேண்டுவழி வாளுதவியும்
 வினைவேண்டுவழி யறிவுதவியும்
 வேண்டுப வேண்டுப வேந்தன் நேளத்
 தசைதுகம் படாஅ வாண்டகை யுள்ளத்துத்
 10 தோலா நல்லிசை நாலை கிழவன்

1 - 3. புறநா. ௧0௩ : 3, அடிசீ.

4 - 5. “நிலந்தர்த டேருதலித், டொலந்தார் டார்பி னெடியோன்”
 (மதுரை. 60 - 61); “நிலந்தரு திருவீழ் பாண்டியன்” தோல். சிறப்புப்.

6 - 8. “புறை வேண்டுநர்க்குங் குறைவேண்டு நர்க்கும், வேண்டுப
 வேண்டுப வேண்டினர்க் கருளி” பெரும்பாண். 443 - 4.

10. தோலா நல்லிசை : புறநா. ௧௦௪ : 10.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

நுசுகு

பருந்துபசி தீர்க்கு நற்போர்த்

திருந்துவே னாகற் கூறினர் பட்டு.

தீனையும் துறையும் அவை.

நாலகிழவன் நாகனை* வடநெடுந்தந்தனார் பாடியது.

இ - ள்.—உலகத்தின்மேல் வண்மைமுடையோர் இதர்தாராகப்
பிறர்பால் ஏலாது கவிழ்த்த எனது இரத்தலைமுடைய மண்ணடைய ஏற்கும்
பரிசு இட்டு மலர்த்தவல்லார் யாரென்று கேட்டவின், தன்னொடு மாறு
பட்டோரது வலித்துப் பிணிக்கப்பட்ட முரசுத்தோடு மண் பலவற்றையும்
கொண்ட திருமகள் விரும்பிய துண்ணிய தொழில் பொருந்திய
ஆபரணத்தையுடைய பாண்டியன் மறவன், அவனுக்குப் படைவேண்டிய
விடத்து வாட்போரை யுதவியும் அரசியற்கேற்ற கருமச்சூழ்ச்சி
வேண்டியவிடத்து அமைச்சியலோடு நின்று அறிவு உதவியும் இவ்வாறு
வேண்டிவன அவ்வரசனிடத்து உதவித் தான் பூண்ட துகம் ஒருபாற்
கோடித் தளராமற் செலுத்தும் பகரிபோல ஆண்மைபினும் சூழ்ச்சியினுந்
தளராத ஆண்மைக்கூறுபாடு பொருந்திய ஊக்கத்தினையும் தோலாத நல்ல
புகழையுமுடைய நாலகிழவன், பருந்தினது பசிதீர்க்கும் நல்ல போரைச்
செய்யும் திருந்திய வேலையுடைய நாகனைப் பலரும் சொன்னார்.—எ - று.
பருந்து பசிதீர்க்கும் வேலென இயையும். (களவு)

பி - மீ. *வடமநெடுந்தந்தனார், வடமநெடுந்தச்சனார்.

(கஅ0) நிரப்பாது கொடுக்குஞ் செல்வமு மிலனே
இல்லென மறுக்குஞ் சிறுமையு மிலனே
இறையுறு விழுமந் தாங்கி யமரசுத்
திரும்புகவைக் கொண்ட விழுப்பு னோய்தீர்ந்து
5 மருந்துகொண் மரத்தின் வாள்வடு மயங்கி

2. புறநா. 20௪ : 2; “இல்லென விரந்தோர்க்கொன் தீயாமை யினிவு” (கலி. ௨); “உன்ன, திரப்போ னின்மை கண்டுந், கரப்போன் சிறுமை யானுறு கவ்வே” தகடீர். “கலிமாளுயே” என்னும் பாடல்.

4. “இரும்புமேய்ந் தொழிந்த மிச்சில் வரைமார்பன்”, “இரும்புண்டு மிகுத்த மார்பு”, “இரும்பெச்சிற் படுத்தமார்பர்” சீவக. 1790, 2281, 2353.

5. “மாஞ்சா மருந்துன் கொள்ளார் மாந்தர்” (நற். ௨௨௪); “மாமுதல் சாய மருந்துகொண் டாங்கு” (பெருங். க. 37 : 188); “பால்கொண்ட வத்தி பெனவே யுடல்வடுப் பட்டவெமர்” வேங்கைக் கோவை, 99.

தொல். உவம. கு. 20, பேர். மேற்.

நூலு
புறநானூறு மூலமும் உரையும்.
வடுவின்று வடிந்த யாக்கையன் கொடையெதிர்ந்
* தீர்ந்தை யோனே பாண்பசிப் பகைஞன்.
இன்மை தீர வேண்டி நெம்மொடு
நீயும் வம்மோ முதுவா யிரவல.
10 யாந்தன் னிரக்குங் காலேத் தானெம்
உண்ணு மருங்குல் காட்டித் தன்னுர்க்;
கருங்கைக் கொல்லனை யிரக்கும்
திருந்திலை நெடுவேல் வடித்திசி னெனவே.¹

நீணையும் துறையும் அவை; துறை - பாணற்றுப்படையுமாம்.

† ஈந்தூர்கிழான் தோயன்மாறனைக் கோனுட்டு எறிச்சிலூர்
மாடலன் மதுரைக்குமரனார் பாடியது.

இ - ள்.—நாடோறும் தொடர்ந்து கொடுக்கும் செல்வமு முடையானல்லன்; இக்கனம் வறிஞனாயினும் இரந்தோர்க்கு இல்லை.

5 - 6. “அலகில் வெற்றியு முரிமையு மிவையென வவய வத்தினி லெழுதிய வறிகுறி யவைமெனப்பல வடுகிரை யுடையவர்” (கலிங்கத். 340); “பயில்வடுப் பொலிந்த யாக்கை வேடர்தம் பதியா நாகற்கு” (பேரிய. கண்ணப்ப. 12); “கொடுஞ்சமரிற் பட்ட வடுத்துளைத்த கல்ல பிராமம்” தனிப்பாடல்.

7. புறநா. களக : 11.

‘சாந்தையோனே...பகைகுனென்புழி, சாந்தையோனென்னுமுற் றிற்கு முடிபாகிய பகைகுனென்னும் பெயரை இடையினின்றசொல் விசேடித்து நின்றது’ தோல். எச்ச. சூ. 59, ந.

9. முதுவாயிரவல : புறநா. சஅ : 7, அடிசீ.

11. உண்ணுமருங்குல் : புறநா. உக0 : 6.

12. புறநா. கள0 : 15.

12 - 3. புறநா. ககஉ : 3.

1மு. தம்பைத் திணைக்குரிய துறைகளுள், ‘தார்நிலை’ என்பதற்கு மேற்கோள்காட்டி, ‘இதனுள், பாணன் அதுதோன்றப் புகழ்ந்தவாறு காண்க’ என்பர் (தோல். புறத்திணை. சூ. 14, இளம்); ‘நிரப்பாது கொடுக்குமென்னும் புறப்பாட்டினுள் இறையறு விழுமந்தாங்கியென்பதும் அது’ ஷே. ஷே. ஷே. 17, ந.

19 - ம். * சாந்தையோன், சந்தையோன். † மருங்கு.

‡ சரந்துர்கிழான் கோயமான்.

யெனச் சொல்லி மறுக்கும் புன்மைபுமுடையனல்லன்; தன் ஐசக்கு வந்துற்ற போரானமைந்த இரிம்பைகளைத் தான் பொறுத்து அந்தப் போரின் கட்டிப் படைக்கலங்கள் சுவைக்கொண்ட சிறந்த புண்ணாகிய நோய் தீர்ந்து, மருந்துவாங்கிக் கொள்ளப்பட்ட மரம்போல வாருற்ற வரி ஒன்றோடொன்று விரலி ஆண்மைக்குறைபாடினமையின் வசையின்றி அழகுபெற்ற உடம்பையுடையனாய் வண்மையை ஏற்றுக்கொண்டு ஈர்ந்ததை யென்னும் ஊரின் கண்ணேயிருந்தான், பாணாது பசிக்குப் பகைவாயு வான்; நினது வறுமை நீங்கவேண்டிலையாயின் எம்முடனே நீயும் வாராய், முதிய வாயையுடைய இரவல! யாம் தன்னை இரக்கும்பொழுது தான் எம் முடைய உண்ணாத மருங்கினைக் காட்டித் தன்னுடைய ஊரின் வலிய கையினையுடைய கொல்லனை வேண்டிக்கொள்ளாநிற்கும் அவன்; திருந்தின இலையையுடைய நெடிய வேலை வடிப்பாயாகவெனச் சொல்லி.—எ - று.

பாண்பசிப்பகைஞன் ஈர்ந்ததையோன்; அவன் தன்னை யாமிரக்குக் காலேத் தான் எம்மருங்கைக்காட்டி வேலைவடித்திடெனெனக் கொல்லனை யிரக்கும்; இரவல! இன்மை தீரவேண்டின், எம்மொடு நீயும் வருவாயாக வெனக் கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

இரக்குமென்று இழித்துக்கூறியது, பலகாலும் வடிக்கவெண்ணித் தலானும் பசிக்கு உதவவேண்டுதலானும்.

(கஅக) மன்ற விளவின் மனைவீழ் வெவ்வரில்
 கருங்க ணையிற்றி காதன் மகனொடு
 கான விரும்பிடிச் சன்றுதலைக் கொள்ளும்
 பெருங்குறும் புடுத்த வன்புல விருக்கைப்
 5 *புலாஅ வம்பிற் போரருங் கடிமினை

1. மன்றமரம் : புறநா. எசு, ஈசு, ஈசு.

4. புறநா. உக : 6; “வன்புலக் காட்டுநாட் டதுவே” நற். 10.

1 - 4. யானையின் கன்றும் குறத்திமகனும் : “முழந்தா ளிரும்பிடிச்
 கயந்தலைக் குழவி, நறவுமலி பாக்கத்துக் குறமக ளீன்ற, குறியிறைப்
 புதல்வரொடு மறுவந் தோடி” குறுந். ஈசு : 1 - 3.

5. புலாவம்பு : “புலவுதுனைப் பகழி” (பெரும்பாண். 269); “புலவுக்
 கனை” (பு. வெ. 10); பு. வெ. 240. போரருங்கடிமினை : “கடிமினைக்
 குண்டுகிடக்கி, னெடுமதி னிரைஞாயி, லம்புடை யாரெயில்” (பதிற்.
 10 : 17 - 9); “அருங்குழுமினை” மதுரை. 64.

பு - மீ. *புலாஅலம்பிற்.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.
 வலாஅ ரோனே வாய்வாட் பண்ணன்
 உண்ண வறுங்கடும் புய்தல் வேண்டின்
 இன்னே சென்மதி நீயே சென்றவன்
 பகைப்புலம் படரா வளவைநின்

10 பசிப்பகைப் பரிசில் காட்டினை கொளற்கே.

தீனையும் துறையும் அவை.

வல்லாரீகிழான் பண்ணனைச் சோனாட்டு முகையலூர்ச் சிறுகருந்
தும்பியார் பாடியது.

இ - ள்.—மன்றத்தின்கண்ணே நிற்கப்பட்ட விளாலினது மனை
யிடத்து வீழ்ந்த விளாம்பழத்தைக் கரிய கண்ணையுடைய மறத்தி காதன்
மகனுடனே காட்டுவாழுங் கரியபிடியினது கன்றுவந்து எடுக்கும் பெரிய
அரண்குழந்த வலிய நிலத்தின்கண் ஊராகிய இருப்பையும் புலால்நாறும்
அம்பினையும் பொருதற்கரிய காவற்காட்டினையுமுடைய வலாரென்கிற
ஊரிடத்தான், வாய்த்தவானையுடைய பண்ணன் ; நினது உண்ணப்பெருத
வறிய சுற்றம் உண்டு பிழைத்தல் வேண்டுவையாயின், நீ இப்பொழுதே
செல்வாயாக; போய் அவன் வேற்றுப்புலத்துச் செல்லாத எல்லையில்
கினது பசிக்குப் பகையாகிய பரிசிலை நினது வறுமையைக் காட்டின
யாய்க் கொள்ளுதற்கு.—எ - று.

‘அம்பிற் போருங்கடிமினை’ என்பதற்கு அம்பாற் பொருதற்கரிய
கடிமினையெனினும் அமையும்.

காட்டிப் பரிசில் கொள்ளுதற்கு இன்னே சென்மதியெனக்கூட்டுக.
மதி: முன்னிலை வினக்கும் அசை. (கஅக)

6. புறநா. கஅ௦ : 7.

7 - 8. “பாசம், பசிப்ப மடியைக் கொளலும்” தீரி. 20.

9 - 10. புறநா. க௯௬ : 14 - 5.

(கஅஉ) உண்டா லம்மவிவ் வுலக மிந்திரர்

அமிழ்த மிழைவ தாயினு மினிதெனத்

1. 'அம்ம' என்னும் இடைச்சொல் அசைநிலையாக வந்ததற்கு மேற்கோள்; தொல். இடை. கு. 173, தெய்வகீ.

1 - 2. "இந்திரர்க்கும் புகழ்வரிதே" சீவக. 173.

'இந்திர குமார்' என்பதற்குத் தேவகுமாரொன்று பொருள்கூறி இவ்வடிகளை மேற்கோள் காட்டினர்; சிலப். கசு : 172, அடியார்,

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

௩௩௩

தமிய ருண்டலு மிலரே முனினிலர்
துஞ்சலு மிலர்பிற ரஞ்சவ தஞ்சப்

5 புகழெழினி னுயிருங் கொடுக்குவர் பழியெனின்

உலகுடன் பெறினுங் கொள்ளல ரயர்விலர்

அன்ன மாட்சி யனைய ராகித்

தமக்கென முயலா நோன்றுட்

பிறர்க்கென முயலுந ருண்மை யானே.¹

கீனை - பொதுவியல்; நுறை - பொருண்மொழிக்காஞ்சி.

கடலுண்மாய்ந்த இளம்பெருவழி பாட்டு.

இ - ள்.—உண்டேகாண், இவ்வுலகம்; இந்திரர்க்குரிய அமிழ்தம்

செய்வதானாதல் தவத்தானாதல் தமக்கு வந்துகூடுவதாயினும் அதனை

2 - 3. "இனியவை பெறினே தனிதனி நுகர்கேம்" (பதிந். ௩௮);

"மருந்தே யாயினும் விருத்தோ ணென்க" கோள்வைவேந்தன்.

4. “அஞ்சுவ தஞ்சாமை பேதைமை யஞ்சுவ, தஞ்ச லறிவார் தொழில்” (குறள், 428); “அறிவ தறித்தடங்கி யஞ்சுவ தஞ்சி, யறுவ துவருவப்பச் செய்து - பெறுவதனா, லின்புற்று வாழு மியல்பினா ரொஞ்ஞான்றுந், துன்புற்று வாழ்த லரிது” நாலடி. 74.

5 - 6. “வாணன் வைத்த விழுசிதி பெறினும், பழிநமக் கெழுக வென்னாய் விழுசிதி, ஈத லுள்ளமொ டிசைவேட் குவையே” (மதுரை. 203 - 5); “அடிபிறக்கிடி லமரர்த முலகொடிவ் வுலகு கைப்படு மெனினும் தொழிபவர்.....உயிரை விற்றுறு புகழ்கொள வுழல்பவர்” கலிங்கத். 340.

8. “தனக்கென வாழாப் பிறர்க்குரி யாளன்” அகநா. ௫௪; மணி. ௫ : 73.

9. “பிறர்க்கற முயலும் பெரியோய்” மணி. ௧௧ : 63.

8 - 9. “தன்னுயிர்க் கிரங்கான் பிறவுயி ரோம்பு, மன்னுயிர் முதல்வன்” (மணி. ௨௫ : 116 - 7); “தனக்கென், ரென்றானு முள்ளான் பிறர்க்கே யுறுதிக் குழந்தான்” குண்டல. கடவுள்.

¹மு. பகட்டினானும் ஆவினானும் தகட்டடி சிறப்பிற் சான்றோர் பக்கமென்பதற்கு இச்செய்யுளை மேற்கோள்காட்டி, நோன்றாட் பிறர்க் கென முயலுநர் வணிகவேளாளரென்பர் இளம்பூரணர் (தொல். புறத் திணை. கு. 17); ‘உண்டாலம்ம.....உண்மையானே : இது, வகைபடமுன்றோர் கூறிய செந்துறைப் பாடாண்பாட்டி; முனிவர் கூறு மாறுபோலக் கூறிப் பாவலும் புகழ்ச்சியுங் கூறுது மறுமைப்பயன் பிறர்க்கு உறுதி பயப்பக் கூறலிற் கைக்கிளைப்புறஞய்ப் பாடாணயிற்று’ ஷே. ஷே. ஷே. 27, ந.

இனிதென்று கொண்டு தனித்து உண்டலுமிலர்; யாரோடும் வெறுப்பிலர்;
 பிறர் அஞ்சத்தகுந் துன்பத்திற்குத் தாமும் அஞ்சி அதுதீர்த்தற்பொருட்டு
 மடிந்திருத்தலுமிலர்; புகழ்க்கிடைக்கின் தம்முடைய உயிரையுக்கொடுப்பர்;
 பழியினின் அதனான். உலகமுழுதும்பெறினும் கொள்ளார்; மனக்கவற்சி
 யில்லார்; அப்பெற்றித்தாகிய மாட்சிமைப்பட்ட அத்தன்மையராகித் தமக்
 கென்று முயலாத வலிய முபற்சிபையுடைய பிறர்பொருட்டென முயல்
 வார் உண்டாதலான்.—எ - று.

அஞ்சித் தஞ்சலுமிலரென மாறக்கூட்டுக.

இவ்வுலகம், பிறர்க்கெனமுயலாருண்மையான் உண்டெனக்கூட்டுக.

ஆலும் அம்மவும், அசை.

(கஅஉ)

(கஅங்) உற்றுழி யுதனியு முறுபொருள் கொடுத்தும்

பிறறைநிலை முனியாது கற்ற னன்றே

பிறப்போ ரன்ன வுடன்வயிற் றுள்ளும்

சிறப்பின் பாலாற் றாயுமனந் திரியும்

5 ஒருகுடிப் பிறந்த பல்லோ ருள்ளும்

மூத்தோன் வருக வென்னு தவருள்

அறிவுடை யோனா றரசஞ் செல்லும்

வேற்றுமை தெரிந்த நாற்பா லுள்ளும்

கீழ்ப்பா லொருவன் கற்பின்

10 மேற்பா லொருவனு மவன்கட் படுமே.¹

தீனையும் துறையும் அவை.

பாண்டியன் ஆரியப்படை *சுடந்த நெடுஞ்செழியன் பாட்டு.

2. குறள், 395, பர்மேல். உரைநடை.

5 - 6. "ஒருகுடியிற், கல்லாது மூத்தானைக் கைவிடுபு கற்றா, னினமைபா பாட்டு மூலகு" நான்மணி. 65.

7. "அறிவுடை யொருவனை யாசனும் விரும்பும்" வேற்றிவேங்கை.

8 - 10. "தோணி யியக்குவான் ரெல்லை வருணத்துக், காணிற் கடைப்பட்டா னென்றிகழார் - காணா, யவந்துணையா வாறுபோ யற்றே னூல். கற்ற, மகன்றுணையா கல்ல கொளல்" நாலடி. 136.

'வேற்றுமை...படுமே: இது வேதமொழிந்த கல்வியோதல் கூறிற்று' தோல். புறத்திணை. கு. 16, இளம்.

1ழ. "சிறப்பின் பாலார் மக்க ளல்லார், மறப்பின் பாலார் மன்னர்க்கு மணி. உக : 31 - 2.

'உற்றுழி...படுமே': இது வேனாளர் ஓதலின் சிறப்புக் கூறியது' தோல். புறத்திணை. கு. 20, ந.

பு - மீ. *தந்த.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

௯௫௫

9 - ள்.—*தன்னாசிரியற்கு ஒருவாமிற்றவிடத்து அது நீர்த்தற்கு வந்து உதவியும் மிக்கபொருளைக் கொடுத்தும் வழிபாட்டுநிலைமையை வெறுது கற்றல் ஒருவற்கு அழகிது; அதற்கு என்னோ காரணமெனின்: பிறப்பு ஒருதன்மையாகிய ஒருவயிற்றுப்பிறந்தோருள்ளும் கல்விவிசேடத்

தால் தாயும் மனம் வேறுபடும்; ஒருகுடியின்கட் பிறத்த பலருள்ளும் மூத்
தோன் வருகவென்னுது அவருள் அறிவுடையோன் சென்ற நெறியே
அரசனும் செல்லும்; வேறுபாடி தெரியப்பட்ட நூற்குலத்துள்ளும் கீழ்க்
குலத்துள் ஒருவன் கற்பின் மேற்குலத்துள் ஒருவனும் இவன் கீழ்க்
குலத்தானென்று பாராது கல்விப்பொருட்டு அவனிடத்தே சென்று
வழிபடுவனானான்.—எ - று. (கஅந)

பி - ம். *தம்மாசிரியர்க்கு.

(கஅச) காய்நெல் லறுத்துக் கவளங் கொளினே
மானிறை வில்லதும் பன்னாட் காகும்.

நூறுசெறு வாயினுந் தமிழ்த்துப்புக் குணினே
வாய்ப்புகு வதனினுங் காற்பெரிது கெடுக்கும்.

5 அறிவுடை வேந்த நெறியறிந்து கொளினே
கோடி யாத்து, நாடுபெரிது நந்தும்.

மெல்லியன் கிழவ னாகி வைகலும்
வரிசை யறியாக் கல்லென் சுற்றமொடு
பரிவுதப வெடுக்கும் பிண்ட நச்சின்

1. நெற்கவளம் : புறநா. ௪௪ : 2, அடிக்.

2. மா - ஒருவகையளவை; “மாமாவின் வயின் வயினெல்” பொருந்.

4. வேற்றுமைக்கண் யகரவீற்றின்முன் பகரம் இயல்பாயதற்கு
மேற்கோள்; நன். கு. 223, மயிலை; நன். வி. கு. 224; இ. வி. கு. 133;
உரை...

5. “நல்லற நெறிநிறீஇ யுலகாண்ட வாசன்” .கலி. கஉக : 4.

5 - 6. “குடியோம்பிக், கொள்ளுமா கொள்வோற்குக் காண்மே
மாநிதியம், வெள்ளத்தின் மேலும் பல” நீதிநெறி. 29.

8. “கல்லென் சுற்றமொடு கால்கிளர்ந்து திரிதரும்” (பெரும்பாண்.
21); “கல்லென் சுற்றக் கடுங்குர லவித்து” குறிஞ்சி. 151.

நூல்கள் புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

10 யானை புக்க புலம்போலத்
தானு முண்ணு னுலகமுங் கெடுமே.¹

*நீனை - பாடாண்டினை; துறை - சேவியறிவுறுஉ.

பாண்டியன் அறிவுடைநம்பியுழைச்சேன்ற பிசிராந்தையார் பாடி
யது.

இ - ள்.—காய்த்த நெல்லையறுத்துக் கவளமாகக் கொள்ளின் ஒரு மாவிற்குறைந்த நிலத்திற்கதிரும் பலநாளேக்காகும் ; நூறுசெய்யாயினும் யானை தனித்துப்புக்கு உண்ணுமாயின் அதனது வாயின்கட்புகுந்த நெல்லினும் கால் மிகவும் கெடுக்கும்; அப்பெற்றியே அறிவுடைய அரசன் இறை கொள்ளும் நெறியை அறிந்து கொள்ளின் அவன்நாடு கோடிபொருளினை ஈட்டிக்கொடுத்துத் தானும் மிகவுந் தழைக்கும்; வேந்தன் அறிவால் மெல்லியனாகி, நாடோறும், தாமறியாத உறுதிகூறுது ² அவன்விரும்புவதனையே தானும் கூறும் ஆரவாரத்தையுடைய சுற்றத்தோடு கூடி அன்புகெடக் கொள்ளும் பொருட்டொருதியை விரும்பின், அந்த யானை புக்க புலம் போலத் தானும் உண்ணப்பெறான், உலகமும் கெடும்.—எ - று.

பரிவுதவவென்றோதி, அக்குடிகட்கு வருத்தமிக வென்றுரைப்பாரும்

உளர்.

‘மெல்லியன் கீழவனாகி’ என்றும் பாடம்.

(கஅச)

5 - 11. புறநா. எடு.

¹ழ. “வாய்ப்படுங் கேடு மின்றும் வரிசையி னறிந்து நாளும், காய்த்தநெற் கவளந் தீற்றிற் களிறுதான் கழனி மேயின், வாய்ப்பட வின்றிப் பொன்றும் வல்லனாய் மன்னன் கொள்ளின், நீத்தநீர் ஞால மெல்லா நிதிநின்று சுரக்கு மன்றே” (சீவக. 2907); “மாநி ரப்புருச் சிறு புலப் பயன்களும் வயக்கரி நிலைநாடித், தான ளித்திடி னடுபசி கெடுமது சார்ந்துபுக் குனின்வேலி, பான தென்னினும் வாலினும் காலினு மழிந்து வாய் புகலின்றிப், போன தாமது போன்றதவ் விறைமகன் புவியெலாம் பொலிவற்றே” சீகாழித்தலபுராணம், பூதவிமோசனமானவத்தியாயம், 7.

வாயுதவவாழ்த்திற்கு மேற்கோள்; தோல். புறத்திணை. சூ. 29, இளம்.; சை. சை. சை. 35, ந.

2“இகழி னிகழ்ந்தான் கிறைமக னென்று, புகழினு மொக்கப் புகழ்ப்” நீதிநெறி. 44.

பி - ம். *தினையும் துறையுமவை.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

௩௫௭

(கஅரு) கா ல்பார் கோத்து *ஞாலத் திாக்கும்

காவற் சாகாடு ¹கைப்போன் மாணின்

ஊறின் றுகி யாறினிது படுமே

உய்த்த நேற்ற னாயின் கைகளும்

5 பகைக்கூ முள்ளற் பட்டு

மிகப்பலி றீநோய் தலைத்தலைத் தருமே.²

திணை - பொதுவியல்; துறை - பொருண்மொழிக்காஞ்சி.

தொண்டைமான் இளந்திரையன் பாட்டு.

இ - ள்.—உருளையையும் பாராயுங் கோத்து உலகின்கண்ணே செலுத்தும் காப்புடைய சகடந்தான் அதனைச் செலுத்தவேண்டுமென் மட்டி மைப்படின ஊறுபாடில்லையாய் வழியை இனிதாகச் செல்லும்; அவன் அதனை இனிதாகச் செலுத்தலைத் தெளியமாட்ட-னாயின் அது நாடோறும் பகையாகிய செறிந்த சேற்றிலே அழுந்தி மிகப்பல தீய தன்பத்தை மேன்மேலும் உண்டாக்கும்.—எ - று.

இஃது, உலகாளுமுறைமை கூறுதலையுட்கொண்டு சகடம்செல்லுறு மாற்றைக் கூறினமையின், நூலாநுவந்தியென்னும் அலங்காரமாயிற்று; ஒட்டென்று கூறுவாரும் உளர்.

அன்றி இதற்கு உலகத்தின்கண்ணே உலகியர்கையை நிறுத்தி அதனோடு ஞாலத்தின்கண்ணே செலுத்தப்படும் காப்பாகிய சகடம் தன்னைச் செலுத்துவோன் மாட்சிமைப்படித் தனக்கு ஓரிடையுறுமின்றாகி நெறி முறைமையே நடக்கும்; அதனைச் செலுத்ததல் தெளியாநாயின் அச்சாகாடு நாளும் மறுதலைபென்னும் செறிந்த அள்ளலிலே அகப்பட்டுத் தனக்கும் தன்கீழ்வாழ்வார்க்கும் மிகப்பலவாகிய தீக்கேட்டினை மேன் மேலே தருமெனவும் பொருளுரைப்பர்; இப்பொருட்குப் பாரொன்றது, உலகியர்கையை.

கால் - உருவோ.

(சஅரு)

2. காவற்சாகாடுகைப்போன்: புறநா. சுப: 7-9, உருசு: 2; 'அவையாறனுள்ளும் காவற்சாகாடு கைத்தற்கண் அவ்வாசர்க்கு இணையய அமைச்சனதியல்பு' குறள், 64 - ஆம் அதி. அவ.

¹கைப்போன் - செலுத்துவோன்.

²மு. "ஆர்வலஞ் சூழ்ந்த வாழி யலைமணித் தேரை வல்லா, நோர் நிலத் தூரு மாயி னீடுபல் காலஞ் செல்லு, மூர்நில மந்த நேற்றா தூரு மேன் முறிந்து வீழுந், தார்நில மாப்ப வேந்தர் தன்மையு முன்ன தாமே" சீவக. 2909.

பு - மீ. * ஞாலத்தியங்கும்.

ருருஅ புறநாணுறு மூலமும் உரையும்.
(சஅரு) நெல்லு முயிரன்றே நீரு முயிரன்றே

மன்ன னுயிர்த்தே மலர்தலை யுலகம்
அதனால், *யானுயி: ரென்ப தறிகை

வேன்மிகு தானே வேந்தற்குக் கடனே.1.

தீனையும் துறையும் அவை.

†மோசிகோஸி பாடியது.

இ - ள்.—வேந்தனாகிய உயிரையுடைத்து, பார்த்த இடத்தையுடைய உலகம்; அதனால், இவ்வுலகத்தார்க்கு நெல்லும் உயிரன்று; நீரும் உயிரன்று; யான் உயிரென்பதனை அறிகை வேலான் மிக்க படையை யுடைய அரசனுக்கு முற்றமை.—எ - று.

மன்னனுயிர்த்தென்ற கருத்து : 2 உயிரையாக்கும் நெல்லும் நீரும் உளவாவது மன்னன் முறைசெய்து காப்பினென்றதாம். (கஅசு)

2. “உலகிற் கோருயிர்ப், பெற்றியான் . பயாபதி . யென்னும் பேருடை” வெற்றிவேன் மணிமுடி வேந்தர் வேந்தனே” (துளா. நகர. 16); “மன்னுயிர் ஞாலக் கின்னுயி ரொக்கு, மிறை” (பெருங். உ. 11 : 17 - 8); “உலகினுக் குயிரா யிருந்தன னிறைகுலோத் துங்கன்” திருவிளை. பழியஞ்சின். 44.

“சிறப்பினால் உயர்தினை அஃறிணையானதற்கு மேற்கோள்; நன் கு. 378, மயிலை; இ. வி. கு. 299, உரை.

3. 1 முதல் “நெல்லுயிர் மாந்தர்க் கெல்லா நீருயி. ரிரண்டுஞ் செப்பிற், பூல்லுயிர் புதைந்து பொங்கு முழங்கழ விலங்கு வாட்கை, மல்வலங் களிற்று மாலை வெண்குடை மன்னர் கண்டாய், நல்லுயிர் ஞாலந் தன்னு

ஒருமேன்மையென்றான்" சீவக. 2908.

2. "இயல்புளிக் கோலோச்ச மன்னவ னாட்ட, பெயலும் விளையுந்
தோக்கு" துறள், 545.

பு - ம்: *யாமுயிர்.

† மர்திமாதிரத்தனார்பாட்டு.

(கஅள்) நாடா கொன்றோ காடா கொன்றோ.

அவலா கொன்றோ மிசையா கொன்றோ

1. 'நாடாகொன்றோ, காடாகொன்றோ வென்பனவற்றையும் நாட்டே
யாக காடேயாக என இதன்பாற்படுத்துக; இவற்றுள் ஏவல் கண்ணாதது
இதுவெனவுணர்க' தேவலி. வினே. கு. 29, ந.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

நாடுசு

எவ்வழி நல்லவ நாடவர்

அவ்வழி நல்லை வாழிய நிலனே.

நீனையும் துறையும் அவை.

ஒளவையார் பாடியது.

இ - ள்.—நிலனே! நீ ஒன்றில் நாடேயாக; ஒன்றிற் காடேயாக;
ஒன்றிற் பள்ளமேயாக; ஒன்றின் மேடேயாக; எவ்வாறாயினும்
எவ்விடத்து நல்லர் ஆண்மக்கள் அவ்விடத்து நீயும் நல்லையல்லது, நீனக்
கென ஒரு நலமுடையையல்லை வாழி!—எ - று.

தீயநிலனையாயினும் கல்லோருறையின் நன்றெனவும் கல்ல நிலனே யாயினும் தீயோருறையின் தீதெனவும், தன்னிடத்து வாழ்வோரியல் பல்லது தனக்கென ஓரியல்புடையதன்றென நிலத்தை இழித்துக் கூறுவதுபோல உலகத்தியற்கை கூறியவாறாயிற்று.

¹ ஒன்றோடுவென்பது, எண்ணிடைச்சொல்.

(கஅஎ)

3 - 4. “காட்சிக் கெளியன் கடுஞ்சொல்ல னல்லனேல், மீத்கூறு மன்ன னிலம்” குறள், 386.

¹ புறநா. உஉ : 2, எக : 16.

(கஅஅ) படைப்புப்பல படைத்துப் பஸ்ரோ மெண்ணும்
உடைப்பெருஞ் செல்வ ராயினு மிடைப்படிக்
குறுகுறு நடந்தா னிறகை நீட்டி
இட்டுந் தொட்டுங் கவ்வியுந் தழிந்தார்

1. படைப்பு : புறநா. உஉ : 30.

1 - 2. “துகடர் பெருஞ்செல்வந் தோன்றியக்காற் றெட்டுப், பித்தி நடந்தகூழ் பல்லாரோ மென்க” (நாலடி. 2); ‘இல்லாழ்க்கையைப் பல படைப்பாகிய செல்வத்தோடே நடத்தி’, ‘பலபடைப்பாகிய செல்வத் தோடே மிக்க கைப்பொருளையும் கொடுத்து’ சிலப். உ : 84 - 90, கநி : 54 - 75, அடியார்.

3. “தளர்நடைப் புதல்வனை” (ஐங். ௬௬); “தளர்பு தளர்போமும் பூங்கட் புதல்வன்”, “குறமேட்டு ஸூதாய் குறகுறேடி” (அகநா. ௮௬)

நளச); “குறுகுறு நடந்து செல்லும்” ஆனந்தா. அகிலாண்ட. 8.

— “மொகு மொகு வென்பது இரட்டைக்கிளவி.... குறுகுறு நடந்து சிறுகை நீட்டி” (தக்க. 90, உரை. மேற்.); “இரட்டைக்கிளவிக் குழை” கோள்; நன். கு. 395, மயிலை; நன். வி. கு. 396.

நளசு

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

5 நெய்யுடை யடிசின் மெய்ப்பட விதிர்த்தும்

மயக்குறு மக்களை யில்லோர்ச்சுப்

பயக்குறை யில்லைத் தாம்வாழு நாளே¹.

நீளையும் துறையும் அவை.

பாண்டியன் அறிவுடைநம்பி பாட்டு.

இ - ள்.—படைக்கப்படும் செல்வம் பலவற்றையும் படைத்துப் பல ருடனே கூடவுண்ணும் உடைமை மிக்க செல்வத்தையுடையோராயினும் காலம் இடையே யுண்டாகக் குறுகக் குறுக நடந்துசென்று சிறிய கையை நீட்டிக் கலத்தின்கட் கிடந்ததனைத் தரையிலேயிட்டும் கூடப்பிசைந்து தோண்டியும் வாயாற் கவ்வியுங் கையால் தழாலியும் நெய்யையுடைய சோற்றை உடம்பின்கட்படச் சிதறியும் இங்ஙனம் அறிவை இன்பத்தன் மயக்கும் புதல்வரை இல்லாதார்க்குப் பயனாகிய முடிக்கப்படும் பொரு ளில்லை, தாம் உயிர்வாழும் நாளின்கண்.—எ - று.

தொட்டென்பதற்குக் கூடவாரிப்பிடித்தெனினும் அமையும்.

குறையென்பது, முடிக்கப்படும்கால் முடிக்கப்படும்பொருள்.

இனிப் பயக்குறையுள்ளதென ஒருசொல் வருவித்தத் தாம் வாரும்
நாளும் இல்லையென்று கூறுவாரும் உளர். (கஅஅ)

4 - 5. குறள், 64, பரிமேல். மேற்.

3 - 6. "முறியிள முல்லை மெல்லரும் பன்ன மூரல்வெண் டயிரளை
பொதிந்து, குறுகுறு நடந்து சிறுவர்வந் தீண்ட" பாசுவத. சு:
விருந்தாவன. 9.

7. 'குறை - இன்றியமையாப்பொருள் ; அது, 'பயக்குறையில்லைத்
தாம் வாரும் நாளே என்பதனுமறிக' (குறள், 612, பரிமேல்.); 'பொரு
ளைச் சொல் இன்றியமையாமையின், அதனைக் குறையென்றார்,...பயக்
குறை...நாளே என்றாற்போல' தோல். உரி. சூ. 100, சே.

1ழ. பொருளொடுபுணர்ந்தபக்கமென்பதில், 'புணர்ந்தபக்கமென்றத
னற் புதல்வர்ப்பெறுதலுங்கொள்க' என்று கூறி இதனை மேற்கோள்
காட்டினர்; தோல். புறத்திணை. சூ. 17, இளம்.; ஷே. ஷே. ஷே. 21, ந.

(கஅக) தென்கடல் வளாகம் பொதுமையின்றி

வெண்குடை நிழற்றிய வொருமையோர்க்கும்;

1. "திரைதரு முந்நீர் வளாக அக மெல்லாம்" கலி. கச்சு ; 28.

1 - 2. புறநா. அ : 1 - 5.

நடுநாள் யாமத்தும் பகலுந் துஞ்சான்
கடுமாப் பார்க்குங் கல்லா லொருவற்கும்.

5 * உண்பது நாழி யுடுப்பவை யிரண்டே.

பிறவு மெல்லா மோரொக் கும்மே.

செல்வத்துப் பயனே யிதல்.

தும்ப்பே மெனினே தப்புக பலவே.

நீணையும் துறையும் அவை.

மதுரைக் கணக்காயனார்மரூர் நக்கீரனார் பாடியது.

இ - ள்.—தெளிந்த நீராற் சூழப்பட்ட உலகமுழுதையும் பிற வேந்தர்க்குப் பொதுவாதலின்றித் தமக்கே உரித்தாக ஆண்டு வெண் கொற்றக் குடையால் நிழல்செய்த ஒருதன்மையையுடையோர்க்கும், இடையாமத்தும் நண்பகலும் துயிலாளாய் விரைந்த செல்வையுடைய மாக் களைப் படுக்கக் கருதிச் செல்லும் கல்லியில்லாத ஒருவனுக்கும் உண்ணப் படும்பொருள் நாழி, உடுக்கப்படுமவை இரண்டே; பிறவுமெல்லாம் ஒக்கும்; ஆதலாற் செல்வத்தாற் பெறும் பயனாவது கொடுத்தல்; செல்வத்தை யாமே துகர்வேமென்று கருதின் தவறுவன பல.—எ - று.

பலவென்றது, அறம்பொருளின்பங்களை.

பகலை ஒருமாத்திரையென்றும், கடுமாவை யானையென்றும், கல்லாத ஒருவனைப் பாகனென்றும் உரைப்பாரும் உளர். (கஅக)

3. நடுநாள்யாமம்: “யாம நடுநாட் டியில்கொண் டொளித்த” உலி. கஉஉ : 21.

“அரையிருள் யாமத்தும் பகலுந் தஞ்சார்” (சிலப். ச : 81, அடியார்.) என்பதற்கு மேற்கோள்.

5. “நாழி யரிசிக்கே நாம்”, “உண்பது நாழி யுடுப்பது நான்குமுழம்” நல்வழி. 19, 28.

வினைப்பெயர், செயப்படுபொருண்மேற் பெயராய்க் காலந் தோன்றி நின்றதற்கு மேற்கோள்; தொல். வேற்றுமை. கு. 9, சல்; ந.

7 - 8. “வழங்கலுந் துய்த்தலுந் தேற்றாதான் பெற்ற, முழங்கு முரசடைச் செல்வந் - தழங்கருவி, வேய்முற்றி முத்துதிரும் வெற்ப வதுவன்றோ, நாய்பெற்ற தெங்கம் பழம்” பழ. 151.

பி - ம். *உண்பவை நாழி யுடுப்பன.

(கக0) வினோபதச் சீறிட நோக்கி வளைகதிர்
வல்சி கொண்டனோ மல்க வைக்கும்

46

நகசுஉ புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

எளிமுபன் றனைய ராகி யுள்ளதம்

வளன்வலி யுறுக்கு முளமி லாளரொ

5 டியைந்த கேண்மை யில்லா கியரோ.

கடுங்கட் கேழ விடம்பட வீழ்ந்தென

அன்றவ னுண்ணு தாகி, வழிநாட்
பெருமலை விடாகம் புலம்ப ட்வேட்டெழுந்
திருங்களிற் றெருத்த னல்வலம் படுக்கும்

10 புலிபசித் தன்ன மெலிவி லுள்ளத்
தூரனுடை யாளர் கேண்மையொ.
டியைந்த வைக லுளவா கியரோ.

தீனையும் துறையும் அவை.

‡சோழன் நல்லுருத்திரன் பாட்டு.

இ - ள்.—வினாந்த செவ்வியையுடைய சிறிய இடத்தைப்பார்த்து
வினாந்த ககிராகிய உண்வைக்கொண்டு முழையின்கண்ணே நிறைய
வைக்கும் எலிமுயன்றாற்போலும் சிறிய முயற்சியராகி உள்ள தம்முடைய
செல்வத்தை துகராத இறுகப் பிடிக்கும் உள்ளமிகுதியில்லாருடன்
பொருந்திய நட்பு இல்லையாக; தறுகண்மையையுடைய கேழ்லாகிய பன்றி
தனது இடப்பக்கத்தேபட வீழ்ந்ததாக, அன்று அவ்விடத்து உண்ணுதாகிப்

4 - 5. இபைபென்னுமரிச்சொல் கூட்டமென்னும் குறிப்புணர்த்து
வதற்கு மேற்கோள்; தொல். உரி. கு. 11, ந; இ. வி. கு. 290; உரை.

10. புலிபசித்தாற் புல்லைத் தின்னாசென்பது ஒரு பழமொழி.

9 - 10. புறநா. உகா : 16 - 7; “நல்லா றெழுக்கின் றலைநின்றார்

நல்கூர்ந்தும், அல்லன செய்தற் கொருப்பட்டார் - பல்பொறிய, செங்கட்
புலியே நறப்பிடுத்துத் தின்னாவாம், பைங்கட் புனத்தபைங் கூழ்” நீதி
நெறி. 61.

6 - 11. “தொடங்குவீனை தவிர வசைவி னோன்றாட், கிடந்துயிர்
மறுகுவ தாயினு மிடம்படிந், வீழ்களிறு மிசையாப் புலியினுஞ் சிறந்த,
தாழ்வி லுள்ளம்” (அகநா. ௨௬); “கடமா தொலைச்சிய் காணுறை
வேங்கை, யிடம்வீழ்ந்த துண்ணு திறக்கும்” (நாலடி. 300); “வாய்வ
தாகிய பொருளினை வல்வினாந் தன்னோ, ஆய்வ தாய்கில ராக்குவான்
புகுந்தழிப் பார்போற், காய்வ தாகிய திறத்தினாற் கதழ்ந்துதா- யிடத்து,
வீழ்வ தாக்கியுண் னைதுபோ தவவிள வேங்கை” ஈனனையப்பாணம்.
நாடு. 43.

12 - ம். *யுடையதம். †வேட்டெழுந் தாங்கிருங்களிற் றெருத்தல்.
‡சோழனல்லுத்திரன்.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

முகுகி

பிறறைநாட் பெரிய மலையின்கண் தனது முழையிடம் தனிமைப்பட்ட உண
வை விரும்பியெழுந்து பெரிய களிறாகிய ஒருத்தலை நல்லவலப்பக்கத்தே
மடப் படுக்கும் புலிபசித்தாற்போலும் குறையில்லாத மேற்கோளையுடைய
வலியையுடையோர் நட்போடு பொருந்திய நாட்கள் உளவாக.—எ-று.
சிறிடமென்றது, வினோந்து முற்றியபின் அறுப்பதற்கு முன்னாகிய
இடத்தை.

இல்லாகியர், உளவாகியரென்பன ஈண்டு வியங்கோட்பொருளவாய்
நின்றன, (௧௬0)

(ககக) யாண்டுபல வாக நரையில் வாருதல்

யாங்கா கியரென வினவுதி ராயின்,

மாண்டவென் மனைவிபொடு மக்களு நிரம்பினர்.

யான்கண் டனையரென் னினையரும். வேந்தனும்

5 அல்லவை செய்பான் காக்கு, மதன்றலை

ஆன்றவிந் தடங்கிய கொள்கைச்

சான்றோர் பலர்யான் வாழு மூரே.

தினையும் துறையும் அவ்வ.

கோப்பெருஞ்சோழன் வடக்கிருந்தானுழைச்சென்ற பிதிராந்தை யாரை, 'கேட்துங்காலம் பலவாலோ? நரைநுமக்கில்லையாலோ?' என்ற சான்றோர்க்கு அவர் சொற்றது.

1 - 2. 'உலகின்புறுதலாவது, இம்மிக்காரோடு தலைப்பெய்து அறி யாதனவெல்லாம் அறியப்பெற்றேமென்றும், யாண்டு பலவாக நரையில் மாயினேமென்றும் உவத்தல்' துறள், 399, பரிமேல்.

3. மாண்டமனைவி: "மனைத்தக்க மாண்புடைய ளாகி", "மனைமாட்சி யில்லாள் கணில்லாயின்", "இல்லவண் மாண்பானால்" துறள். 51 - 3.

4. "மேகமே சேர்கொடை வேந்தமிர்து சேவகனும், ஆகவே செய்யி

னமிர்து" (சிறுபஞ்ச. 4); "வெங்குருதி மல்க வீழுப்புண் ணுகுதொறு உ,
பிங்குலிகஞ் சோரும் வரையேய்க்கும் - பைங்க, ணினம்போக்கி நின்ற
ரிகல்வாட்டி வேந்தன், மனம்போல வந்த மகன்" பு - வெ 26.

5. "அல்லவை செய்தார்க் கறங்கூற்ற மாமென்னும், பல்லவை
யோர் சொல்லும் பழுதன்றே" சிலப். 20 : இறுதிவெண்பா, 1:

7. "நற்றவ முனிவருங் கற்றடங் கினரு, நன்னெறி காணிய
தொன்னாற் புலவரு, மெங்கணும் விளங்கிய வெயிற்புற விருக்கையின்,...
வஞ்சி" மணி. 26 : 74 - 8.

நாசு புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

இ - ள்.—தமக்குச் சென்ற யாண்டுகள் பலவாயிருக்க நரையில்லை
யாகுதல் எப்படியாயினீரெனக் கேட்டீராயின், என்னுடைய மாட்சிமைப்
பட்ட குணங்களையுடைய மனைவியுடனே புதல்வரும் அறிவுநிரம்பினார்;
யான் கருதிய அதனையே கருதுவர், என்னுடைய ஏவல்செய்வாரும்;
¹அரசனும் முறையல்லாதன செய்யானாய்க் காக்கும்; அதற்குமேலே
யான் இருக்கின்ற ஊரின்கண் நற்குணங்களால் அமைந்து பணியவேண்டும்
உயர்ந்தோரிடத்தப் பணிந்து ஐம்புலனும் அடங்கிய கோட்பாட்டினை
யுடைய சான்றோர் பலராதலான்.—ஈ -று.

'ஆன்ரவீந்தடங்கிய' என்பதற்குக் கவியால் நிறைந்து அதற்
கேற்பச் சுவைமுதலியவற்றிற்செல்லும் அறிவாவந்து மனமொழிமெய்
களான் அடங்கியவெனினும் அமையும்.

‘யாங்காகியர்’ என்பதற்கு எவ்வாறாயிற்றென்றும், எப்படியாலாயிற்
றென்றும் பொருள்கூறுவாரும் உளர். (ககக)

1 “முறைசெய்து காப்பாற்று மன்னவன் மக்கட், கிறையென்று
வைக்கப் படும்” குறள், 388.

(ககஉ) யாது மூரே யாவருங் கேளிர்
தீது நன்றும் பிறர்தர வாரா
நோதலுந் தணிதலு மவற்றோ ரன்ன
சாதலும் புதுவ தன்றே வாழ்தல்
5 இனிதென மகிழ்ந்தன்று மிலமே முனிவின்
இன்னா தென்றலு மிலமே மின்னொடு
வானந் தண்டிளி தலைஇ யானாது
கல்பொரு திரங்கும்மல்லற் பேர்யாற்று

1. “யாதானு நாடாமா லாராமா லென்னொருவன், சாந்தனையுந்
கல்லாத வாறு” குறள், 397.

முற்றும்மைக்கு, ‘யாதுமூரே’ என்பது மேற்கோள்; தோல். இடை.
கு. 7 கல்.; ந.

2. “பெருமைக்கு மேனைச் சிறுமைக்குந் தத்தங், கருமமே கட்ட
னைக் கல்” (குறள், 505); “பெருமையுஞ் சிறுமையுந் தாந்தர வருமே”
வெற்றிவேற்கை.

4. “வருந்து முய்ரொண்பான் வாயி லுடம்பிற், பொருந்துத ருனே
புதுமை” நன்னேறி, 12.

8. “கல்லலைத் தொழு மன்னே” (புறநா. ககடு : 4); “கல்பொரு
திரங்குங் கதம்பீ முருவி” குறுந். ககச : 5.

புற்றந்நாறு மூலமும் உரையும்.

நகடு

10 நீர்வழிப் படுஉம் புனைபோ லாருயிர்
முறைவழிப் படுஉ மென்பது, திறவோர்
காட்சியிற் றெளிந்தன மாகலின், மாட்சியிற்
பெரியோரை விபத்தலு மிலமே

சிறியோரை யிகழ்த லதனினு மிலமே.

நீளையும் துறையும் அவை.

கணியன் பூங்குன்றன் பாட்டு.

இ - ள்.—எமக்கு எல்லாம் ஊர் ; எல்லாரும் சுற்றத்தார் ; கேடும்
ஆக்கமும் தாமே வரினல்லது, பிறர் தா வாரா ; கோதலும் அது தீத்தலும்
அவற்றையொப்பத் தாமே வருவன ; சாதலும் புனிதன்று ; கருவிற்
ரோன்றிய நானே தொடங்கியுள்ளது ; வாழ்தலை இனிதென்று உவந்தது
மில்லம் ; ஒரு வெறுப்பு வந்தவிடத்து இன்னதென்றிருத்தலுமில்லம் ;
மின்னுடனே மழை குளிர்த்த துளியைப் பெய்தலுன் அமையாது கல்லை
யலைத்து ஒலிக்கும் வளவிய பேர்யாற்று நீரின்வழியே போம் மிதவை
போல அரியவுயிர் ஊழின்வழியே படுமென்பது நன்மைக்கூறுபாடறிவோர்
கூறிய தூலாலே தெளிந்தேமாகலான், நன்மையான் மிக்கவரை மதித்தலு
மில்லம் ; சிறியோரைப்பழித்தல் அம்மதித்தலினுமில்லம்.—எ - று.

தலைஇபென்பதனைத் தலையவெனத் திரிக்க.

‘முனிவி னின்னா தென்றலு மிலமே’ என்றதற்கு முன்னே கூறிய வாழ்தலைவெறுப்பான் இன்னதென்று இகழ்ந்திருத்தலுமில்லேமெனினும் அமையும். (ககஉ)

9. “செல்யாற்றுத் தீம்புனலிற் சென்மரம் போல” (பரி. சு : 79); “நீர்வழிப் பட்ட புணை” நீதிநேறி. 44.

9 - 10. “முன்னே யொருவன் முடித்தான்றன் றுப்பெலாம்” குற நேறி. 114.

3 - 11. “சாதலும் பிறத்த ருணர் தம்வினைப் பயத்தி னாகு, மாதலு மழிவு மெல்லா மவைபொருட் கியல்பு கண்டாய், நோதலும் பரிவு மெல்லா துண்ணுணர் வின்மை யன்றே” சீவக. 269.

13. அதனினும் இலம்: “பிரியின் வாழ்த லதனினு மிலமே” குறுந். கசுஅ : 7.

(ககஉ) அதனெறிந் தன்ன நெடுவெண் களரின்
: *ஒருவ னாட்டும் புல்வாய் போல

பி - ம். *ஒருவனாட்டும்.

நிகுகூர் புறநாணாறு மூலமும் உரையும்.

ஒடி யுய்தலுங் கூடுமன்

ஒக்கல் வாழ்க்கை தட்டுமா காலே.

நீனையும் துறையும் அவை.

1 ஓரோருழவர் பாட்டு.

இ - ள்.—தோலைப் புடைத்துவைத்தாற்போன்ற நெடிய வெளிய களரின்கண் ஒருவன் அலைக்கும் புல்வாய் எளிதின் ஓடிப் பிழைக்குமா போலே யானும் நன்னெறிக்கண்ணையொழுகிப் பிழைக்கவுங்கடும்; சுற்றத்தோடு கூடிவாழும் இவ்வாழ்க்கை அதன்கட் செல்லவொட்டாது காலத் தனையாநிற்கும்; ஆதலான் உய்தல் கூடாது.— ஏ - று.

மன்: கழிவின்கண் வந்தது. மா: அசைநிலை.

(ககக)

4. “உலோகமா பாலன்”, “அநங்கமாதிலகன்” (சீவக. 385, 2001) என்னுமிடங்களில், ‘ம’, வியங்கோளசையன்றி இசைநிறைத்து நின்றது’ எனக்கூறி இவ்வடியை மேற்கோள்காட்டுவர் நச்சினூர்க்கினியர்; ‘மா’ என்பது முன்னிலையசையன்றி அசைச்சொல்லாக வந்ததற்கு மேற்கோள்; தோல். இடை. சூ. 47, ந. ; இ - வி. சூ. 275, உரை.

1 - 4. “காட்டகத் தொருமகன் றாக்கு மாக்கலை, யோட்டுடைத் தாமெனி னுய்ய நங்கலை, யாட்டியிட் டாருயி ரளேந்து கூற்றுவ, னீட்டிய வினாமதுப் போல வுண்ணுமே” சீவக. 2930.

“ஓரோ ருழவன் போல” குறுந். ககக.

பு - ம். *ஒன்னருழவர்பாட்டு.

(ககச) ஓரி நெய்தல் கறங்க, வேரில்

நாந்தண் முழுவின் பாணி ததும்பப்

புணர்ந்தோர் பூவணி யணியப் பிரிந்தோர்

பைத லுண்கண் பணிவார் புறைப்பப்

1. “நெஞ்ச நடுக்குறா உநெய்த லோசையும்” மணி. க: 71.

1 - 2. “நிறையுஞ் செல்வத் தெதிர்மனைக ளிரண்டி னிகழ்மங்
கலவியங்க, ளறையு மொலியொன் றினிலொன்றி லழுமை யொலிவந்
தெழுதலும்” பேரிய. வெள்ளாலை. 5.

3. புறநா. கசக: 7 - 10, கசுள்: 8 - 9-ஆம் அடிகளின் குறிப்பைப்
பார்க்க.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

கீகள்ளி

5 படைத்தோன் மன்றவப் பண்டி லாளன்.

இன்னா தம்மவிவ் *வுலகம்.

இனிய காண்கித னியல்புணர்ந் தோரே.¹

தீணை - அது ; துறை - பேருங்காஞ்சி.

பக்குடுக்கைநள்கணியார் பாடியது.

இ - ள்.—ஒருமனையின்கண்ணே சாக்காட்டுப்பறை ஒலிப்ப ஒரு
மனையின்கண்ணே மணத்திற்குக்கொட்டும் மிகக்குளிர்ந்த முழவினது
ஒசை மிக ஒலிப்பக் காதலரோடு கூடின மகளிர் பூவணியையணியப்
பிரிந்த மகளிரது வருத்தத்தையுடைய உண்கண்கள் நீர்வார்த்து தளிப்ப
இப்பரிசு-ஒத்து ஒவ்வாமைப்படப் படைத்தான் நீச்சிதமாக, அப்பண்பில்
லாதோனாகிய நான்முகன் ; கொடிது இவ்வுலகினதியற்கை ; ஆதலான்,

இவ்வுலகினது தன்மையறிந்தோர் வீட்டின் த்தைத்தரும் கல்ல செய்கைகளை அறிந்து செய்து கொள்க.—எ - று.

காண்கவென்பது, காண்கெனக் குறைக்கப்பட்டது.

இதன் இயல்புணர்ந்தோர் இவ்வின்னமையை இனியவாகக் காண்கவென்றுரைப்பினும் அமையும். (ககச)

5. படைத்தோன்: “ஐதே கம்மவிவ் வுலகுபடைத் தோனே” (நற். ௨௪௦ : 1); “இரந்து முயிர்வாழ்தல் வேண்டிற் பார்து, கெடுக. வுலகியற்றி யான்” துறள், 1062.

னகரவீற்றுவினைச்சொல்லின் சுற்றயலினின்ற ஆகாரம் செய்யுளுள் ஓகாரமினதற்குமேற்கோள்; நன். சூ. 352, மயிலை; நன் - வி. சூ. 353.

1ழ. “மன்றங் கறங்க மணப்பறை பாயின, அன்றவர்க் காங்கே பிணப்பறையாய்ப் - பன்றை, ஒலித்தலு முண்டாமென் றய்ந்துபோ மாறே, வலிக்குமா மாண்டார் மனம்” நாலடி. 23.

பி - ம். “வுலகினதியற்கை, யினிய..

(ககடு) பல்சான் றீரே பல்சான் றீரே

கயன்முள் என்ன நரைமுதிர் திரைகவுட்

1. புறநா. ௨௪௬ : 1.

‘பல்’ என்னும் சொன்முன் பிறவரின் அகரம் விகற்பித்து வருமென்பதற்கும், (நன். சூ. 169; மயிலை.); ரகரவீற்று உயர்திணைப்பெயரின் சுற்றயலாகாரம் ஈகாரமாய் ஏற்றதற்கும் (நன் - வி. சூ. 309) மேற்கோள்.

2. “கரிந்தனீன் கயன்முள்ளி ன்றையும்” திருவிளை. விருத்த. 20.

பயனின் மூப்பிற் பல்சான் றீரே
 கணிச்சிக் கூர்ப்படைக் கடுந்திற லொருவன்
 5 பிணிக்குங் காலை யிரங்குவீர் மாதோ
 * நல்லது செய்த லாற்றீ ராயினும்
 அல்லது செய்த லோம்புமி னாதுதான்
 எல்லாரு முவப்ப தன்றியும்
 நல்லாற்றுப் படுஉ ி நெறியுமா ரதுவே.¹

திணை - அது ; துறை - பொருண்மொழிக்காஞ்சி.

நரிவேருத்தலையார் பாடியது.

இ - ள்.—பல அமைந்த குணங்களை யுடையீர்! பல அமைந்த குணங்
 களை யுடையீர்! கயலினது முட்போன்ற நரைமுதிர்ந்த திரைந்த கதுப்
 பினையும் பயனில்லாத முதுமையையுமுடைய பல அமைந்த குணங்களை
 யுடையீர்! மழுவாகிய கூரிய படைக்கலத்தினையும் கடிய வலியினையு
 முடைய ஒருவன் பாசத்தாற் கட்டிக்கொண்டு போங்காலத்து இரங்குவீர்
 நீர்; நல்வினையைச்செய்ய மாட்டீராயினும் தீவினையைச் செய்தலைப்
 பரிகரிமின் ; அதுதான் யாவரும் புகழ்வரென்றது ஒழியவும் நல்ல நெறி
 யின் கண்ணே செலுத்தும் வழியும் அதுதான்.—எ - று.

²பலராகிய சான்றீரென்பது, பல்சான்றீரெனத் தொக்கது ;

³“பல் குட்டுவர்” என்பதுபோல.

பலவாகிய குணங்களால் அமைந்தீரெனினும் அமையும்.

பயனின் மூப்பென்றுவைத்துப் பல்சான்ரீரேயென்றது இகழ்ச்சிக் குறிப்பு; அநிக்கு, விரைவின்கண்வந்தது. (ககடு)

1 - 3. சொல்லுவான் குறிப்பினுற் பொருளறியவந்ததற்கு மேற்கோள்; நன். கு. 268, மயிலை; நன் - வி. கு. 269.

6 - 7. “வறுமையா, லீத லிசையா தெனினு மிரவாமை, யீத விரட்டி யுறும்” நாலடி. 95.

பாடாண்டிணைத்தறைகளுள், ஒம்படைபற்றி வந்ததற்கு மேற்கோள்; தொல். புறத்திணை. கு. 30, இளம்.

¹மு. காஞ்சித்திணைத்தறைகளுள் ‘கழிந்தோரொழிந்தோர்க்குக் காட்டியமுதுமை’ என்பதற்கு மேற்கோள் (தொல். புறத்திணை. கு. 19, இளம்.); ‘பல்சான்ரீரே.....அதுவே: இது வீடு ஏதுவாகவன்றி வீடுபெற்றுநெறிக்கட் செல்லும் நெறியேதுவாகக் கூறியது’ ஷே. ஷே. 24, ந.

²தொல். தொகைமாபு, கு. 11, ந. பார்க்க.

³மதுரைக்காஞ்சி, 105.

பி - ம். *நல்லவை.

↑நெறியுமற்றதுவே.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

நகசுசு

(ககசுசு) ஒல்லுவ தொல்லு மென்றலும் யாவார்க்கும்
ஒல்லா தில்லென மறுத்தலு மிரண்டும்
ஆள்வினை மருங்கிற் கேண்மைப் பாடெ-
ஒல்லா தொல்லு மென்றலு மொல்லுவ
5 தில்லென மறுத்தலு மிரண்டும் வல்லே

இரப்போர் வாட்ட லன்றியும் புரப்போர்

புகழ்குறை பவேம் வாயி லத்தை

அனைத்தா கியிரினி *யிதுவே யெனைத்தும்

சேய்த்துக் காணுது கண்டன மதனால்

10 நோயில ராகநின் புதல்வர், யானும்

வெயிலென முனியேன் பனிபென மடியேன்.

கல்குயின் றன்னவென் னல்கூர் வளிமறை

நாணல தில்லாக் கற்பின் வாணுதல்

மெல்லியற் குறுமக ளுள்ளிச்

15 செல்வ லத்தை சிறக்கநின் னாளே.¹

தினை - பாடாண்டினை; துறை - பரிசில்கடாநிலை.

பாண்டியன் இலவந்திகைப்பள்ளித் துஞ்சிய நன்மாறன் பரிசில்
நீட்டித்தானை ஆவூர் மூலங்கிழார் பாடியது.

4 - 5. “இயைவது கரத்தலிற் கொடுமை யில்லை” முதுமோழிக்
காஞ்சி, 55.

1 - 7. “இசையா வொருபொரு ளில்லென்றல் யார்க்கும், வசை
யன்று வையத் தியற்கை”, “கட்டார்க்கு நள்ளா தவார்க்கு முளவுரையா,
லட்டது பாத்துண்ட லட்டிண்ட - லட்ட, தடைத் திருந்த துண்டொழுது
மாவதின் மாக்கட், கடைக்குமா மாண்டைக் கதவு” (நாலடி. 111, 271);
“இசைவ கொடுப்பதாஉ யில்லென் பதாஉம், வசையன்று வையத் தியற்
கையலி தன்றிப், பசைகொண் டவனிற்கப் பாத்துண்ண னாயின், நசை
கொன்றான் செல்லுலக மில்” பழ. 24.

13. “உயிரினுஞ் சிறந்தன்று நானே நாணினுஞ், செயிர்தீர் காட்சிக்
கற்புச் சிறந்தன்று” (தொல். களவியல், கு. 22); “உயிரினுஞ் சிறந்த

நாணும்” (நற். கள); “தாயிற் சிறந்தன்று நாண்டைய லாருக்கந் நாண்ட
கைசால்...தோளிதிண் கற்பின் விழுமிதன்று” (திருச்சிற். 204.); பு. வெ.
278.

14 - 5. ‘அத்தை’ என்னும் இடைச்சொல் முன்னிலைக்கண் அசை
நிலையாய் வந்ததற்கு மேற்கோள்; நன். சூ. 439, மயிலை; நன் - வி. சூ. 440.

¹மு. பாடாண்மனைத்துறைகளுள் கொடார்ப்பழித்தற்கு மேற்

பு - ம். *யதுவெ.

47

நா510

புறநாணுறு மூலமும் உரையும்.

இ - ள்.—தம்மாற் கொடுக்க இயலும் பொருளை இயலுமென்று
சொல்லிக்கொடுத்தலும், யாவார்க்கும் தம்மாற் கொடுக்க இயலாத பொருளை
இல்லையென்று சொல்லி மறுத்தலுமாகிய இரண்டும் தாளாண்மைப்பக்கத்து
உளவாகிய நட்பின் கூற்றினுள்ளன; தனக்கு இயலாததனை இயலுமென்ற
லும் இயலும்பொருளை இல்லையென்று மறுத்தலுமாகிய இரண்டும் விரைய
இரப்போரை மெலிவித்தலன்றியும் ஈவோர்புகழ் குறைபடும் வழியாம்;
இப்பொழுது நீ எம்மனவிற்கெய்த செய்தியும் அத்தன்மைத்தாகுக; இஃது
எத்துணையும் எங்குடியிலுள்ளார் முன்பு காணாதது யாம் கண்டேம்; அத்
தீங்கினால், நன்பிள்ளைகள் கோயின்றியே இருப்பாராக; யானும் வெயி
லென்று நினைந்து போக்கை வெறேனாய்ப் பனியென்றுகொண்டு
மடிந்திரேனாய் விட்டிரீங்காமையாற் கல்லாற்செய்தாற்போன்ற எனது
நல்குவின் மிகுதியான் வளிமறையாகிய மனையிடத்து நாணல்லது
வேறில்லாத கற்பினையும் ஒளியையுடைத்தாகிய துதலினையும் மெல்லிய
இயலினையுமுடைய குறுமகளை நினைந்து போவேன்; நின் ஆயுள் மிகுவ
தாக.—எ - று.

‘நோயிலராக நிற்பதல்வர்’ என்பதூஉம், ‘சிறக்கநின்னான்’ என்பதூஉம் குறிப்புமொழி.

அன்றி, பரிசில்மறுத்தலான் இவன் புதல்வர்க்கும் இவனுக்கும்¹ தீங்கு வருமென்றஞ்சி நோயிலராகவெனவும், சிறக்கநின்னானெனவும் கூறினாராக உரைப்பினும் அமையும்.

நல்குவென்பது, நல்லெனக் குறைந்துநின்றது.

‘கல்குயின் றன்னவென் னல்கூர் வளிமறை’ என்பதற்குக் கல்லாற் செய்தாற்போன்ற பயன் கொள்ளாத யாக்கையையுடைய எனது நல்கூர்ந்த வளிமறையெனவும், கல்லைத் துளைத்தாற்போன்ற காற்றடை மாத்திரையாகச் செய்யப்பட்ட நல்கூர்ந்த என்மனையெனவும் உரைப்பாரும் உளர். (ககசு)

கோள் (தொல். புறத்திணை. கு. 29, இளம்; ஷே. ஷே. ஷே. 35, ந.); ‘ஒல்லுவ தொல்லுமென்னும் புறப்பாட்டினுள், நோயிலராக நிற்பதல்வர் எனவும், சிறக்கநின் னானே எனவும் வரும் மங்கலச்சொல் கெடுகவென்னும் பொருள் பட்டவாறு காண்க’ ஷே. பொருளியல், கு. 48, இளம்.

¹“தம்மை விகழ்ந்தமை தாம்பொறுப்ப தன்றிமற், நெம்மை விகழ்ந்த வினைப்பயத்தா—லும்மை, எரிவாய் நிரயத்து வீழ்வர்கொ லென்று, பரிவதுஉஞ் சான்றோர் கடன்” நாலடி. 58.

(க:கௌ) வளிநடந் தன்ன வாச்செல விவுவியொடு
கொடிதுடங்கு மிசைய தேரின் ரெனாஅக்
கடல்கண் டன்ன வொன்படைத் தானையொடு
மலைமாறு மலைக்குங் களிற்றின ரெனாஅ

5 ஁உருமுரற் றன்ன வட்குவரு முரசமொடு
செருமேம் பரீஉம் வென்றிய ரெனாஅ
மண்கெழு தானை யொன்பூண் வெந்தர்
வெண்குடைச் செல்வம் வியத்தனோ விலமே
எம்மால் வியக்கப் பரீஉ மோரே

10 இடுமுட் படப்பை மறிமேய்ந் தொழிந்த
குறாறு முஞ்ஞைக் கொழுங்கட் குற்றடகு
புன்புல வரகின் சொன்றியொடு பெறாஉம்
சீறார் மன்ன ராயினு மெம்வயிற்
பாடறிந் தொழுகும் பண்பி னாரே

15 மிகப்பே ரெவ்வ முறினு மெனைத்தும்
உணர்ச்சி யில்லோ ருடைமை யுள்ளேம்

1. புறநா. கௌ : 2, அடிக். “காற்கடுப் பன்ன கடுஞ்செல
விவுளி” அகநா. உஉச : 5.

3. “கடன்மரு டானை” அகநா. உகஉ : 15.

1 - 4. ‘வளிநடந்தன்ன.....களிற்றின ரெனாஅ என்பதனுள் என
என்பது எனாவென்று வந்து எண்ணுக்குறித்தது’ நொல், இடை. கு. 40,
தேய்வச்.

5. “கடிப்பிசு முாசின் முழக்கி யிடித்திடித்துப், பெய்தினி வாழி யோ பெருவான்” (குறுநீ. ௨௭௦); “உருமிடி முாசம்” முருகு. 121.

1 - 8. ‘வளரிடடந்தன்ன.....இலமே : என்புழி வினைக்குறிப்பு எண்ணிவந்து தொகைபெறு து நின்றது’ தோல். இடை. கு. 14, தெய்வசீ.

10. இடுமுட்படப்பை : “இடுமு னெடுவேலி” கலி. ௧௨ : 1.

11. முஞ்ஞை. புறநா. ௧௨0 : 1, ௧௨௮ : 14.

10 - 11. “முன்றிலாடு முஞ்ஞை முதிலை கறிக்கும்” தோல். செய். கு. 31, பேர்; ந. மேற்.

14. “பண்பெனப் பவெது பாடறிந் தொழுகல்” கலி. ௧௧௧ : 8.

டி - ம். *வாஅய்செவிவுளி. †தேரினமெனாஅ. ‡களிற்றினமெனா. ‡ உருமுான்றன்ன.

௧௭௨ புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

நல்லறி வுடையோர் நல்குர

வுள்ளுதும் பெருமயா முவந்துநனி பெரிதே.

தீனையும் துறையும் அவை.

சோழன் தூரப்பள்ளித்துஞ்சிய பெருந்தீருமாவளவன் பரிசில் நீட்டித்தானைக் கோனுட்டு எறிச்சிலூர் மாடலன் மதுரைக்குமரனார் பாடியது.

இ - ள்.—காற்று இயங்கினாற்போலும் தாவுதலுடைத்தாகிய கதியை யுடைய குதிரையோடு கொடிதுடங்கும் உச்சியையுடைய தேரினையுடைய

ரொனவும், கடலைக் கண்டாற்போலும் ஒள்ளிய படைக்கலத்தையுடைய
சேனையுடனே மலையோடு மாறுபட்டுப் பொரும் களிற்றினையுடையரொன
வும், இடிமுழங்கிறாற்போலும் அஞ்சத்தக்க முரசத்தோடு போரின் மேம்
படும் வெற்றியையுடையரொனவும் கருதி நிலத்தைப்பொருந்தின படை
யினையுடைய ஒள்ளிய பூணினையுடைய அரசர் வெண்கொற்றக்குடை
நிழற்றப்படுஞ் செவ்வத்தை மதித்தலில்லேம்; எங்களால் மதிக்கப்படு
வோர், இடப்பட்ட முள்வேலியையுடைய தோட்டத்து மறி தின்ன
ஒழிந்து நின்ற குறிய நாற்றத்தினையுடைய முஞ்ஞையது கொழுவின
கண்ணிற் கிளைக்கப்பட்ட குறிய இலையைப் புல்லிய நிலத்தில் விளைந்த வா
கினது சோற்றுடனே பெறுகின்ற சிறிய ஊரையுடைய வேந்தராயினும்
எம்மிடத்துச் செய்யும் முறைமையை அறிந்து நடக்கும் குணத்தினை
யுடையோர்காண்; யாம் மிகப்பெரிய துன்பமுறினும் சிறிதும் அறி
வில்லாதோருடைய செவ்வம் பயன்படாமையின் அதனைநினையேம்;
நல்லறிவினையுடையோரது வறுமை பயன்படுத்தலின் அதனைப் பெரு
மானே ! யாம் உவந்து மிகப் பெரிதும் நினைப்பேம்.—எ - று.

எனவென்பது, எண்ணிடைச்சொல்.

(கக௭)

16 - 8. “நல்லார்கட் பட்ட வறுமையி னின்னாதே, கல்லார்கட்
பட்ட திரு” குறள், 408.

(கக௮) அருவி தாழ்ந்த பெருவரை போல
ஆரமொடு பொலிந்த மார்பிற் றண்டாக்

1 - 2. “மணிமலைப் பனைத்தோண் மாநில மடத்தை, அணிமுலைத்
துயல்வருட மாரம் போலச், செல்புன லுழந்த சேய்வரற் கான்யாறு”
(சிறுபாண். 1 - 3); “அலை ராடை மலைமுலை யாகத், தாசப் பேரியாற்று
மாரிக் கடந்தற், கண்ணகன் பரப்பின் மண்ணக மடத்தை” சிலப். இ:
1 - 3.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

௩௭௩௩

கடவுள் சான்ற கற்பிற் சேயிழை
மடவோள் பயந்த மணிமரு ளவ்வாய்க்

5 கிண்கிணிப் புதல்வர் பொலிகென் நேத்தித்
திண்டே ரண்ண னிற்பா ராட்டிக்
காதல் பெருமையிற் களவினு மரற்றமென்
காமர் நெஞ்ச மேமார் துவப்ப
ஆலமர் கடவு ளன்னநின் செல்வம்

10 வேல்கெழு குருசில் கண்டே னுதலின்
விடுத்தனென் வாழ்கநின் கண்ணி தொடுத்த
தண்டமிழ் வரைப்பகங் கொண்டு யாகப்
பணித்துக்கூட் டெண்ணுந் தணிப்பருங் கடுந்திறல்
நின்றோ ரன்னநின் புதல்வ ரென்றும்

15 ஒன்னார் வாட வருங்கலந் தந்துதம்
பொன்னுடை நெடுநகர் நிறைய வைத்தநின்

முன்னோர் போல்கிவர் பெருங்கண் ணோட்டம்
யாண்டு நாளும் பெருகி யீண்டுதிரைப்

பெருங்கட னீரினு மக்கடன் மணலினும்

20 நீண்டியர் வானத் துறையினு நன்றும்

இவர்பெறும் புதல்வர்க் காண்டொறு நீயும்
புகன்ற செல்வமொடு புகழினிது விளங்கி

3. “கடவுட் கற்பின் மடவோன்” அகநா. ௩௧௪.

4. “மணிபுரை செவ்வாய்” கலி. ௭௬, ௮௧; அகநா. ௧௧௧, ௧௧௨.

3 - 6. “கடவுட் கற்பொடு குடிக்குவிளக் காகிய, புதல்வர்ப் பயந்த
புகழ்மிகு சிறப்பி, னன்ன ராட்டிக் கன்றியு மெனக்கு, மினிதா கின்றூற்
சிறக்கநின் னாயுள்” அகநா. ௧௮௪.

7. கணவினரற்றல்: கலி. ௨௪ : 7 - 12.

8. ஏமாத்தல்: புறநா. ௧0௧ : 9, அடிக்.

11. கண்ணியை வாழ்த்தல்: “வார்கழல் வேந்தே வாழ்கநின்
கண்ணி” (மணி. ௫ : 28); “வாழ்கதுங் கண்ணி மாதோ” சீவக. 1890.

18 - 22. பன்மைக்கு மணலையும் நீர்த்துளிகளையும் உவமம்கூறுதலை,
“எத்துணை யாற்று ளிடுமண னீர்த்துளி, புற்பணி யுக்க மரத்திலை தண்மயி,
ரத்துணை யும்பிற ரஞ்சொல்லி னார்மனம், புக்கன மென்று பொதியறைப்
பட்டார்” (வளையாபதி) என்னுமிடத்தும் காண்க.

நீடு வாழிய நெடுந்தகை யானும்

கேளில் சேளய் நாட்டி.னெந் நாளும்

25 துளிநசைப் புள்ளினின் னளிநசைக் கிரங்கினின்

அடிநிழற் பழகிய வடியுறை

கடுமான் மாற மறவா தீமே.

தீனையும் துறையும் அவை.

பாண்டியன் இலவந்திகைப்பள்ளித் துஞ்சிய நன்மாறனை வடம
வண்ணக்கன் *பேரிசாத்தனார் பாடியது.

இ - ள்.—அருவிதாழ்ந்த பெரியமலைபோல ஆரத்தோடு பொலிந்த
மார்பின்கண் வேட்கைதணியாத தெய்வத்தன்மையமைந்த கற்பினையும்
செய்ய ஆபரணத்தையுமுடைய உன்னுடைய மடவோள் பெறப்பட்ட
பவழமணி போன்ற அழகிய வாயையும் கிண்கிணியையுமுடைய புதல்வர்
பொலிகவென்று வாழ்த்தித் திண்ணிய தேரையுடையவேந்தே! நின்னைப்
புகழ்ந்து பரிசின்மேல் அன்புபெரிதாகவிற் கனவின்கண்ணும் நின்
புகழையே கூறும் எனது விருப்பத்தையுடைய நெஞ்சம் இன்புற்று மகிழ
ஆலிலையின்கண் மேவிய திருமால்போலும் நின்னுடைய செல்வத்தை
பெல்லாம் லேலையுடைய தலைவா! கண்டேன்; ஆதலால் விடைகொண்
டேன்; வாழ்க, நினது கண்ணி! தொடர்புபட்ட குளிர்த் தமிழ்
நாடெல்லு முழுதும் கொள்ளையாகக் கொண்டு நிற்பகைவரைத் தாழ்த்து
அவர்கள் பொருள்களையும் வாங்கிக்கொண்டுண்ணும் தணித்தற்கரிய மிக்க
வலியையுடைய நின்னையொக்கும் வலியையுடைய நின்னுடைய மைந்தர்
எந்நாளும் பகைவர் தேய அவருடைய பெறுதற்கரிய அணிகலத்தைக்
கொண்டுவந்து றம்முடைய பொன்னுடைய நெடிய நகரின்கண் பொலிய
வைத்த நின்னுடைய முன்னுள்ளோரைப்போல்க, இவருடைய பெரிய

கண்ணோட்டம்; யாண்டும் நானும் மிக்குச் செறிந்த திரையையுடைய
பெரியகடல்நீரின்னும் அக்கடல் கொழித்திடப்பட்ட மணலினும் நீண்டயாந்த
மழையிற்றுளியினும் பெரிதும் இவர் பெறும்பிள்ளைகளைக் காணுந்தோறும்
நீயும் விரும்பியசெல்வத்துடனே புகழும் இனிதாக விளங்கி நெடுங்காலம்

23. புறநா. திரு : 17, அடிக்.

25. “தற்பாடிய தளியுணவிற், புன்” (பட்டின. 3 - 4); (கலி. சசு :
20 - 21, கச்சு : 52 - 3); “மலையுறை பகைத்து வானுறைக் கணங்கும்,
புட்குலஞ் சூழ்ந்த பொருப்பு”, “அளிகார்ப் பாடுங் குரனீர் வறந்த, மலைப்
புட் போல” கல். திரு : 10 - 11, கரு : 11 - 2.

26. அடியுறை : புறநா. சசு : 12, அடிக்.

பி - மீ. *பெரியசாத்தன்.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

௩௭௫

வாழ்க ! பெருந்தகாய் ! யானும், உறவில்லாத தூதிய நாட்டின்கண்ணே
நாடோறும் துளியை நச்சதலையுடைய வானம்பாடியென்னும் புட்டோல
நின்னுடைய வண்மைநசையான் இரங்கி நினைவு அடிநீழற்குட் பழகிய
அடியின் வாழ்வேன்; விரைந்த செவ்வையுடைய குடிரையையுடைய
மாறனே ! நீ செய்த செயலை மறவாதொழிவாயாக.—எ - று.

புதல்வார்மார்பிற் பொலிகெனக் கூட்டினும் அமைபும்.

1‘ஆலமர் கடவு என்னநின்’ என்றதற்கு ஆலின்கீழ் அயர்ந்த முக்கட்

செல்வனாகிய கடவுளையொப்ப என்றும் நிலைபெற்றிருப்பேனென்றிருக்கின்ற நின்னென்றுரைப்பினும் அமையும்.

‘நின்றுநோர் போல்கிவர் பெருங்கண்ணோட்டம்’ என்றது, அவரும் வழங்காதுவைத்தலிற் கண்ணோட்டமில்லர்; இவரும் அவரை யொக்கக் கண்ணோட்டமில்லராகவென்பதாயிற்று.

‘முன்னோர்போல்கிவர்பெருங்கண்ணோட்டம்’ எனவும், ‘வாழ்கநின் கண்ணி’ எனவும், ‘நீடுவாழிய’ எனவும் நின்றவை குறிப்புமொழி; ²அன்றி, என்னிடத்து நீ செய்த கொடுமையால் நீனக்குத் தீங்குவரும்; அது வாராதொழிகவென வாழ்த்தியதுஉமாம்.

மறவாதிமேயென்றது, என்னளவில் நீசெய்த செய்தியை மறவா தொழி யென்பதாயிற்று.

‘யாண்டுநாளும் பெருகி’ என்பதற்கு நின்னாளே திக்களனையவாக; அத்திங்கள் யாண்டோரனையவாக; யாண்டே ஊழியனைய வாரம்பின வாக வென்பது கருத்தாகக் கொள்க. (ககஅ)

¹புறநா. கக : 5 - 6; “ஆலமர் செல்வ னண்சால் பெருவிறல்”; “ஆலமர்செல்வன்” (கலி. அக, அக); “ஆல்கெழு கடவுள்” (முருகு. 256), “ஆலமர் செல்வன்” (சிலப் : உச); மணி. க : 144; சிறுபாண். 97.

²புறநா. ககக : 10, உரை.

(ககக) கடவு ளாலத்துத் தடவுச்சினைப் பல்பழம்
நெருந லுண்டன மென்னாது பின்னும்
செலவா னாவே கலிகொள் புள்ளினம்

1. “கடவு ளாலத்து” (நற். கசக); “அழல்புரை குழைகொழு

நிழற்கும் பலசினை, ஆலமுக் கடம்பும்.....வேறுவேறு பெயரோய்" (பரி. ச : 66 - 9); "துறையு மாலமுக் தொல்வலி மராமு, முறையுளிப் பராஅய்", "ஆலுக் கடம்பு மணிமார்" கலி. ௧0௧, ௧0௬.

1 - 3. "புட்பயில் பழுமரப் பொலிவிற் றுகிய, மட்டிலா வனநகர்" சீவக. 93.

நளசு புறநானூறு மூலமும் உரையும்.
அணையர் வாழியோ விரவல ரவரைப்
5 புரவெதிர் கொள்ளும் பெருஞ்செய் யாடவர்
உடைமை யாகுமவ *ருடைமை"

அவர், இன்மை யாகு மவரின் மையே.
நீயையும் துறையும் அவை.

பெரும்பது மனார் பாட்டு.

இ - ள்—தெய்வம் உறையும் ஆலமரத்தினது பெரியகொம்பின்கட் பலபழத்தை நென்னலுமுண்டேமென்னாவாய்ப் பின்னும் அவ்விடத்துப் போதலை அமையா, ஒலி பொருந்தின புள்ளினம்; அத்தன்மையினையுடையார் இரப்போர்; அவரைக் காத்தற்கு எதிர்த்துகொள்ளும் மிக்க செய்கையையுடைய ஆண்மக்களது செல்வமாகும், அவ்விரப்போர் செல்வம்; அவ்வாண்மக்களுடைய வறுமையாகும், அவ்விரப்போருடைய வறுமை.—எ - று.

வாழியும், ஓவும் அசைநிலை.

(௧௧௧)

1 - 4. இரவலருக்குப் புள்ளினமும் உபகாரிக்கு ஆலமரமும் உவமைகள்: "பழுமர முள்ளிய பறவையின்" (பொருந். 64) என்பதன்

அடிக்குறிப்பைப் பார்க்க.

டி - ம். * உடைமையின்மை.

(உ00) பிணிவரை நிவந்த பாசிலைப் பலவின்
கனிகவர்ந் துண்ட கருவிரற் கடுவன்
செம்முக மந்தியொடு சிறந்துசேண் விளங்கி
மழைமிகை யறியா மால்வரை யடுக்கத்துக்
5 கழைமிகைத் துஞ்சங் கல்லக வெற்ப!

நிணர்தின்று செருக்கிய நெருப்புத்தலை நெடுவேற்
களங்கொண்டு கனலுங் கடுங்கண் யானை
விளங்குமணிக் கொடும்பூண் விச்சிக் கோவே!
இவரே, பூத்தலை யறாஅப் புனைகொடி முல்லை

10. நாத்தழும் பிருப்பப் பாடா தாயினும்
கறங்குமணி நெடுந்தேர் கொள்கெனக் கொடுத்த
பரந்தோங்கு சிறப்பிற் பாரி மகளிர்

4. புறநா. ககசு : 32, அடிக். 7. புறநா. இக : 5, அடிக்.

8. புறநா. கக0 : 1. 9 - 11. புறநா. உ0க : 2 - 3.

9 - 12. பாரி, முல்லைக்குத் தேர்கொடுத்தது : புறநா. ககஅ : 5,

அடிக்.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

௩௪௭

யானே, பரிசிலன் மன்னு மந்தன் வீடுப

வரிசையில் வணக்கும் வாண்மேம் படுநன்

15 நினக்கியான் கொடுப்பக் கொண்மதி, சினப்போர்
அடங்கா மன்னரை யடக்கும்

மடங்கா வினையு னுடுகிழ வோயே.

நீணை - அது; துறை - பரிசீற்றுறை.

பாரிமகளிரை விச்சிக்கோனுழைக் கொண்டுசென்ற அபிலர் பாடி.
யது.

இ - ள்.—குளிர்ந்தமலையின்கண் ஓங்கிய பசிய இலையையுடைய பலா
வினது பழத்தைக் கவர்ந்து உண்ட கரியவிலையையுடைய கடுவன் சிவந்த
முகத்தையுடைய தனது மந்தியுடனே பொலிந்து சேய்மைக்கண்ணே
விளங்கி முகிலாலும் உச்சியறியப்படாத உயர்ந்த மலைப்பக்கத்து மூங்கி
லுச்சியின்கண் துயிலும் மலையகத்துத் தாழ்ந்த வரையையுடையோய் !
நினத்தைத் தின்று களித்த நெருப்புப்போலும் தலையையுடைய நெடிய
வேலினையும் களத்தைத் தனதாக்கிக்கொண்டு காயும் தறுகண்மையை
யுடைய யானையினையும் விளங்கிய மணிகளாற்செய்யப்பட்ட விளைந்த
ஆபரணத்தினையுமுடைய விச்சிக்கோவே ! இவர்கள்தாம், பூவைத்
தனது தலையின்கண் மாறாத அலங்கரித்தாற்போலும் கொடிமுல்லைதான்
நாத்தழும்பேறப் பாடாநாயினும் ஒலிக்குமணியையுடைய நெடியதேரைக்
கொள்கவென்று சொல்லிக் கொடுத்த பரந்து மேம்பட்ட தலைமை
யினையுடைய பாரிக்குமகளிர் ; பான் பரிசிலன் ; அதுவன்றியும் நிலபெற்ற
அந்தணன் ; நீ, பகைவரைப் போர்செய்யுமுறைமையாற் பொருது தாழ்
விக்கும் வானான்மேம்படுபவன் ; ஆதலால், நினக்கு யான்தரக் கொள்வா
யாக ; சினத்தையுடைய போராலே பகைவேந்தரை மிகையடக்கும்,

மடக்கப்படாத மிக்க வினாதலையுடைய நாட்டையுடையோய் !—எ - று.

மடக்குதல் - போகமொருக்குதல்.

¹பலவின் கனிகவார்துண்ட கடுவன் மந்தியொடு சிறந்து சேண் விளங்கிக் கழையிசைத்துஞ்சுமென்றதனால், நீயும் இவரை வரைந்து கொண்டு இன்புற்று வாழ்தல் வேண்டுமென்பது தோற்றிநின்றது.

13. புறநா. கஉசு : 11, உ0க : 7.

9 - 17. பெருங். ச. 15 : 23 - 80.

¹“பந்தியின் வாய்ப்பல வின்சுளை பைந்தே னெடுங்கடுவன், மந்தியின் வாய்க்கொடுத்தோம்புஞ் சிலம்ப” சிந். 99.

48

நளவு புறநாணுறு மூலமும் உரையும்.

‘யானே பரிசிலன்’ என்பதனால் நினக்கு என்குறை முடிக்கவேண்டுமென்பதூஉம், அந்தணனென்றதனால் யான், தருதற்குரியேனென்பதூஉம் கொள்ளப்படும்.

¹உலகத்து மகட்பேசிவிடக் கொடுத்தலையன்றித் தாமே இவரைக் கொள்வாயாகவென்று இரந்து கூறினமையின், இது பரிசிற்றுறை யாயிற்று. (உ00)

¹பெருங். ச. 15 : 71 - 2.

(உ0க) இவரியா ரென்குவை யாயி னிவரே

ஊருட னிரவலர்க் கருளித் தேருடன்

முல்லைக் கீத்த செல்லா நல்லிசைப்

படுமணி யானைப் பறம்பிற் கோமான்

5 நெடுமாப் பாரி மகளிர் யானே

தந்தை தோழ னிவரென் மகளிர்

அந்தணன் புலவன் கொண்டுவந் தனனே

நீயே, வடபான் முனிவன் றடவினுட் டோன்றிச்

செம்புபுனைந் தியற்றிய சேனெடும் புரிசை.

10 உவரா வீகைத் துவரை யாண்டு

நாற்பத் தொன்பது வழிமுறை வந்த

வேளிருள் வேளே விற்றப்போ ரண்ணல்

1. புறநா. கக : 1.

2. புறநா. கக0 : 3 - 4.

4. “படுமணி யானை” புறநா. எஉ, ககடு, கூடுக; நந். உஉஎ.

2 - 5. புறநா. உ00 : 9 - 12, அடிக்.

8. தடவு : இச்சொல் தடமெனவும் வழங்கும்; சிந். 202, கொளு, பேர். உரையைப் பார்க்க; “தடத் தெரியை” தக்க. 475.

விசுவபுராணகாரமென்னும் தமிழ்நூலின் பதிகத்தில் 15-ஆம் செய்யுளில், “சம்புமா முனிவன் வேள்வித் தழறரு மாயில் வந்தோன்” எனவும், இரட்டையர்களுளிச்செய்த ஏகாம்பரநாதருலாவில், “சம்பு குலத் தொருவன்” எனவும் வந்திருத்தலின், இதில், ‘வடபான் முனிவன்’ என்றது அச்சம்பு முனிவனாக இருத்தல் கூடுமோ வென்று ஊகிக்கப்படுகின்றது.

9. புறநா. கூஎ : 11, அடிக்.

10 - 12. துவரை - மைஸூரைச்சார்ந்த துவராஸமுத்திரமென்
னும் நகரம்; இந்நகரில் அரசர் பதினெண்மரும் பதினெண்குடிவேளிரும்
இருந்தனரென்றும், அவர்களை அகத்தியமுனிவர் அழைத்துப் போந்து பல

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

௩௪௬

தாரணி யானைச் சேட்டிருங் கோலே

ஆன்கட னுடைமையிற் பாண்கட னுற்றிய
15 ஒலியற் கண்ணிப் புலிகடி மாஅல்

யான்றர விவரைக் கொண்மதி வான்கவித்
திருங்கட லுடுத்தவிவ் வையாகத் தருந்திறற்

பொன்படு மால்வரைக் கிழவ வென்வேல்

உடலுந் ருட்குந் தானைக்

20 கெடலருங் குரைய நாடுகிழ வோயே.

நீனையும் துறையும் அவை.

பாரிமகளிரை இருங்கோலேனுழைக் கோண்டுசேன்று சுடிலர்
பாடியது.

இ - ள்.—இவர் யாரென்று வினவுவாயாயின், இவர்தாம், ஊரெல்லா
வற்றையும் இரப்போர்க்கு வழங்கித் தேரை ஏறுதற்கேற்பச் சமைத்த
அணையோடும் புரவியோடும் கூட முல்லைக்கு வழங்கிய தொலையாத நல்ல

இடத்தும் தாபித்தனரென்றும், அவர்களுள் இருங்கோலேன் சிற்றரச
னென்றும் தெரிகின்றது; இதனை, 'துவராபதிப்போந்து நீலங்கடந்த

நெடுமுடியண்ணல் வழிக்கண் அரசர் பதினெண்மரையும் பதினெண் குடி
வேளிருள்ளிட்டாரையும்.....கொண்டு போந்து', 'மலயமாதவன் நிலங்
கடந்த நெடுமுடியண்ணலுழை நரபதியருடன் கொணர்ந்த பதினெண்
வகைக்குடிப்பிறந்த வேளிர்' (தொல். பாயிரம்; அகத்திணை. கு. 32) என
வரும் நச்சினூர்க்கிரியர் வாக்கியங்களால் உணர்க.

14. புறநா. ௨௦௩ : 11.

15. மு. புறநா. ௨௦௨ : 10; தபங்கரென்னுமுனிவர் ஒருகாட்டில்
தவஞ்செய்கையில் ஒருபுலி அவர்மேற் பாய்தற்கு நெருங்க, அதுகண்ட
அம்முனிவர் அங்கு வேட்டையாடிவந்த சளனென்னும் யாதவ அரசனை
நோக்கி 'ஹோய்ஸள' என்று கூற, அவன் அப்புலியைத் தன் அம்பால்
எய்துகடிந்தமையால் ஹோய்ஸளனென்றும் புலிகடிமாலென்றும் வழங்கப்
பட்டானென்று சிலர் கூறுவர்; சசகபுரத்தையடுத்த காட்டிலுள்ள தன்
குலதேவதையான வாஸந்திகாதேவியைச் சளனென்னும் அரசன்
வணங்கச் சென்றபோது புலியால் தடுக்கப்பட்டு வருத்துகையில், அக்
கோயிலிலிருந்த பெரியவர் அவனை நோக்கி 'ஹோய்ஸள' என்று கூறி ஓர்
இரும்புத் தடியை அருள, அவன் அது கொண்டு அதனைக் கொன்றமை
பற்றி 'ஹோய்ஸளன்' என்றும், 'புலிகடிமால்' என்றும் பெயர்பெற்றன
னென்று வேறு சிலர் கூறுவர்.

71. புறநா. ௩௬௩ : 1.

...

௩௮௦

புறநாணுறு மூலமும் உரையும்.

புகழையும் ஒலிக்கும் மணியையுடைய யானையையுமுடைய பறம்பிற்குத்

தலைவாளுகிய மிக்க பெரிய பாரியுடைய மகளிர்; யான், இவர்பிதாவின் தோழனாதலான் இவர் என்னுடைய மகளிர்; அந்தணனாகிய புலவன்யான் கொண்டு வந்தேன்; நீதான் வடபக்கத்து முனிவனுடைய ஓமகுண்டத் தின்கட் டோன்றிச் செம்பாற் புனைந்துசெய்தாலொத்த சேய்மையை யுடைத்தாகிய நெடிய மதிலையுடைய துவராபதியென்னும் படைவீட்டை யாண்டு வெறுப்பில்லாத கொடையினையுடையராய் நாற்பத்தொன்பது தலைமுறை தொன்றுபட்டுவந்த வேள்களுள்வைத்து வேளாயுள்ளாய்! வென்றிப்போரையுடைய தலைவா! தாராளிந்த யானையினையுடைய பெரிய இருங்கோவே! நீதான், ஆண்டன்மையைக் கடப்பாடாக உடைமையாற் பாணர்க்குச் செய்யக்கடவ முறைமையை உதவிய தழைத்த கண்ணியை யுடைய புலிகடிமாவே! யான் நினக்குத்தர இவரைக் கொள்வாயாக; வாளுற் கவிக்கப்பட்டுப் பெருங்கடல் சூழ்தரப்பட்ட இவ்வுலகத்தின்கண் அணுகுதற்கரிய வலியையுடைய பொன்னுண்டாகும் பெரியமலைக்குத் தலைவா! வென்றிவேலையுடைத்தாகிய பகைவர் அஞ்சும் படையையுடைய கேடில்லாத நாட்டுக்குரியவனே!—எ - று.

உவராவீகை வேளிரெனக் கூட்டுக.

‘வடபான் முனிவன் நடவினுட் டோன்றி’ என்பதற்குக் கதை யுரைப்பிற் பெருகும்; அது கேட்டுணர்க.

புலிகடிமாவென்பது, இவனுக்கு ஒரு பெயர்.

வேளே! அண்ணல்! இருங்கோவே! புலிகடிமாஅல்! கிழவா! நாடுகிழ வோய்! நீ இப்படிப்பட்ட உயர்ந்தகுடியிற் பிறந்தவனாதலால், யான்தர இவரைக் கொண்மதியெனக் கூட்டி வீணமுடிவு செய்க.

யான் இவருடைய தந்தைதோழனானும் அந்தணனானும் யான்தர நீ இவரைக் கோடற்குக் குறையில்லையென்பது கருத்து. (20க)

(202) வெட்சிக் கானத்து வேட்டுவ ராட்டக்

கட்சி காணாக் கடமா நல்லேறு

கடறுமணி கிளரச் சிதறுபொன் மிளிரக்

கடிய கதழு நெடுவரைப் படப்பை

5 வென்றி நிலைஇய விழுப்புக தொன்றி

இருபாற் பெயரிய வருகெழு மூதூர்க்

1. வெட்சிக்கானம்: துறுநீ. ௨௦௯ : 5.

2. மு. புறநா. ௧௫௭ : 10. 1 - 2. புறநா. ௧௯௯ : 1 - 2.

6. மு. மணி. பதி. 32, ச : 39.

புறநாணுறு மூலமும் உரையும்.

நாடிக்

கோடிபல வடுக்கிய பொருணுமக் குதவிய

நீடுநிலை யரையத்துக் கேடுங் கேளினி

தூந்தை தாய நிறைவுற வெப்திய

10 ஒலியற் கண்ணிப் புலிகடி மாஅல்

தும்போ லறிவி னுமரு ளொருவன்

புகழ்ந்த செய்யுட் கழாஅத் தலையை

இகழ்ந்ததன் பயனே யியறே ரண்ணல்

எவ்வி தொல்குடிப் படிஇயர் மற்றிவர்

15 கைவண் பாரி மகளி ரென்றவென்

தேற்றாப் புன்சொ னோற்றிசுற் பெரும
 விடுத்தனென் வெலீஇயர்நின் வேலே படுக்கத்
 தரும்பற மலர்ந்த கருங்கால் வேங்கை
 மாத்தகட் டொள்வீ தாய துறுகல்

20 இரும்புலி வரிப்புறங் கடுக்கும்
 பெருங்கல் வைப்பி னுடுகிழ வோயே.

தீனையும் துறையும் அவை.

இருங்கோவேள் பாரிமகளிரைக்கொள்ளானாகக் கபிலர் பாடியது.

இ - ள்.—வெட்சியையுடைய காட்டின்நடுவண் வேட்டுவர் அலைப்பத்
 தனக்குப் புகலிடங் காணாத கடமாலினது நல்ல ஏறு வரைச்சாரன்மணி

10. புலிகழிமால் : புறநா. ௨௦க : 15, அடிக்.

16. 'தேற்றகில்லேமென்பது, தேற்றாப் புன்சொ னோற்றிசின்;
 என்பதுபோலத் தெளிதற்கண் வந்தது' திருச்சிற். 45, பேர்.

18. "அரும்பற மலர்ந்த கருங்கால் வேங்கை" (நற். ௧௧௨ ; துறுந்.
 ௨௬); "கருங்காற், பொன்னிணர் வேங்கை", "கருங்கால் வேங்கை" நற்.
 ௧௫௧, ௧௬௮, ௨௫௭.

18 - 20. வேங்கைப்பூப் பரந்த பாறை புலிபோற்றோன்றுமென்பது
 பின்வருவனவற்றாலும் விளங்கும்: "கருங்கால் வேங்கை வீயுரு துறுகல்,
 இரும்புலிக் குருனையிற் ரோன்றும்" (துறுந். ௪௭); "மெல்லிணர்

வேங்கை வியலறைத் தாயின, அழகை மகளிர்க் குழுவை செப்ப”
 (பரி. கச : 11 - 2) ; “குறவ ருன்றிய ரூம்பை புதைய, வேங்கை தாஅய
 தேம்பாய் தோற்றம், புலிசெத்து” (அகநா. கட); “கருங்கா லினவேங்கை
 கான்றபூக் கன்மேல், இருங்கால் வயவேங்கை யேய்க்கும்” (திணைமாலை.
 26) ; “நறமனை வேங்கையின் பூப்பயில் பாரையை நாகநண்ணி, மற
 மனை வேங்கை யெனநனி யஞ்சும்” திருச்சிற். 96.

21. தோல். விளிமரபு, கு. 12, ந. மேற்.

நாஅஉ புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

மேலே விளம்பவும் சிதறிய பொன் விளங்கவும் விரையவோடும் நெடிய
 மலைப்பக்கத்து வெற்றிநிலபெற்ற சிறந்த புகழ்பொருந்திச் சிற்றரையம்
 பேரரையமென இருகூற்றூற் பெயர்பெற்ற உட்குப்பொருந்திய பழைய
 ஊரின்கட் பலகோடியாக அடுக்கப்பட்ட பொன்னை துங்களுக்கு உதவிய
 நீடியநிலையையுடைய அரையத்தினது கேட்டையும் இனிக் கேட்பாயாக;
 அது கெடுதற்குக்காரணம்: நினது தாளால் தாப்பட்ட பொருளையன்றி
 துந்தையுடைய உரிமையை நிறையப்பெற்ற தழைத்த கண்ணியையுடைய
 புலிகடிமாலே! தும்மையொக்கும் அறிவினையுடைய தும் குடியுள் ஒரு
 வன், புகழ்ந்தசெய்யுளையுடைய கழாஅத்தலையாரென்னும் புலவரை அவ
 மதித்ததனால் உண்டான பயன்; இயற்றப்பட்ட தேரையுடைய தலைவ!
 இவர் எவ்வியுடைய பழைய குடியிலே பிவார்களாக; பின்னை இவர் கை
 வாண்மைமையுடைய பாரிமகளிரென்று சொல்லிய எனது தெளியாத
 புன்சொல்லைப் பொறுப்பாயாக; பெருமானே! யான் நின்னை விடை
 கொண்டேன்; நின்வேல் வெல்வதாக; அரைமலையில் முகையற மலர்ந்த

கரிய காலையுடைய வேங்கையினது கரிய புறவிதழையுடைய ஒள்ளிய பூப் பரந்த பொற்றைக்கல் பெரும்புலியினது வரியையுடைய புறத்தை யொக்கும் பெரிய மலையிடத்து ஊர்கலையுடைய நாட்டையுடையோய்!—

எ - று.

புலிகடிமால்! அண்ணல்! நாகிழிவோய்! அரையத்துக் கேடும் கேள், இனி; அது கழாத்தலையை இகழ்ந்ததன்பயன்; இப்பொழுது எவ்விதொல்குடிப் படியார், இவர் பாரிமகளிரொன்ற புன்சொல்லைப் பொறுப்பாயாக; பெருமானே! நின்னைவிடுத்தேன்; நின்வேல் வெல்வதாக வெனக்கூட்டி வினைவுமுடிவு செய்க.

ஒலியற்கண்ணி - தளிர்மாலையெனினும் அமையும்.

நீடுநிலை யரையத்துக் கேடும் கழாத்தலையை இகழ்ந்ததன்பயனென்ற உம்மையான், இவ்விதழ்ச்சியும் உனக்குக் கேடுதருமென்பதாயிற்று.

அது கெடுதற்குக்காரணம், கழாத்தலையை துமருள் ஒருவன் இகழ்ந்த தனால்; அவன் வாக்குத் தப்பாதாகலின், அவன் வசையாகப் பாடினென்று சொல்லுவார்; அதுவேயென்பதாம்.

‘வெலீஇயர் நின்வேல்’ என்றது குறிப்புமொழி.

‘நுந்தை தாய நிறைவுற வெய்திய’ என்பதுஉம், ‘நும்போ லறிவின்’ என்பதுஉம் இகழ்ச்சிதோன்ற நின்றன.

வேங்கை தாய துறுகல் இரும்புலி வரிப்புறங் கடுக்குமென்ற கருத்து : ஏதம் செய்யாததுஉம் ஏதம்செய்வதுபோலக் கண்டார்க்கு அச்சம் வரத் தோன்றுமென்றமையான், இதுவும் இகழ்ச்சிதோன்ற நின்றது.

(உ௦௨)

(205) கழிந்தது பொழிந்தென வான்கண் மாறினும்
தொல்லது *விளைந்தென நிவ்வெங் காப்பினும்
எல்லா வுயிர்க்கு ிம்ல்லால் வாழ்க்கை
இன்னுந் தம்மென வெம்மனோ ரிரப்பின்
5 முன்னுங் கொண்டொன தம்மனோர் மறத்தல்
இன்னு தம்ம வியறோ ண்ணல்
இல்லது ிரப்ப லாற்றா தோரினும்
உள்ளி வருநர் நசையிழப் போரே
அனையயு மல்லை நீயே பொன்னார்
10 ஆரெயி லவர்கட் டாகவு துமதெனப்
பாண்கட னிறுக்கும் வள்ளியோய்
பூண்கட னெந்தைநீ யிரவலர் புரவே.1

தீனையும் துறையும் அவை.

சேரமான் பாழஞ்ரேறிந்த நெய்தலங்கானல் இளஞ்சேட்சேன்னியை
ஊள்பொதி பகங்குடையார் பாடியது.

1 - 2. 'தகரவுகரம், கழிந்தது.....காப்பினும் என்னும் புறப்
பாட்டினுள், பொழிந்தா எனவும், விளைந்தா எனவும் இறந்தகாலம்பற்றி
வந்தமையின் னையவற்றிற்குஞ் சிறுபான்மை இறந்தகாலமுமுண்டென
அறிந்துகொள்க', 'கழிந்தது.....காப்பினும் : என்புழிப் பொழிந்தென
வும் விளைந்தெனவும் இறந்தகாலம் உணர்த்தின' (தொல். வினை. கு. 6,

கல்; ந.); 'கழிந்தது...காப்பினும் : எனப் பொழிந்து விளைந்தென்னும் துவ்வீற்றுத் தன்மையொருமைவினைமுற்றுக்கள் இறந்தகாலமும் சிறு பான்மை காட்டுமெனவுங் கொள்க' இ - வி. கு. 50, உரை.

9 - 11. "பெரிய வாயினு மமர்கடந்து பெற்ற, அரிய வென்னு தோம்பாது வீசி" (பதிற். சச); "அரிய வெல்லா மெளிதி னிற்கொண், றரிய வெல்லா மோம்பாது வீசி" மதுரை. 145 - 6.

1ழ. 'கொள்ளார் தேவஞ்ஞறித்த கொற்றமும் - பகைவர் நாட்டினைத் தான் கொள்வதற்கு முன்னேயுங் கொண்டான்போல வேண்டியோர்க்குக் கொடுத்தலைக் குறித்தவெற்றியும்; தன்னையிகழ்ந்தோரையும், தான் இகழ்ந் தோரையும் கொள்ளாரென்ப.....கழிந்தது பொழிந்தென என்னும் புறப்பாட்டினுள், ஒன்னார்...வள்ளியோய் என்பதுமது' தோல். புறத் திணை. கு. 12, ந..

பு - ி. *விளைந்ததுநிலம். †மில்வாழ்க்கையேயின்னுந். ‡நிரப்ப தாற்றாது.

நா. அச்சு புறநானூறு மூலமும். உரையும்.

இ - ள்.—கழிந்தகாலம் பெய்தேனெனக் கருதி மழை பெய்யாது மாறினும் முற்காலத்து விளைந்தேனெனக் கருதி நிலம் விளைவை ஒழியினும் எல்லாவுயிர்கட்கும் உயிர்வாழ்க்கையில்லை ; அதுபோல இன்னமும் எமக்குப் பரிசில் தாருமென்று சொல்லி எம்போல்வார் இரப்பின் அவர்க்கு முன்னும் பரிசில் கொண்டெடுத்து தம்போல்வார் மறுத்தல் இன் னது; கேளாய்: இயற்றப்பட்ட தேரையுடைய அண்ணலே! இல்லாத பொருளைத் தேடி நிரப்பமாட்டாத வறுவியோரினும், அவராற் பரிசில் நினைந்து வரப்பெவார் கொடாராயின் அவ் 1விரப்போரால் நச்சப்படும்

இன்பத்தையிழப்பர் ; தம் வறுமையாற் கொடுக்கமுடியாமையின் நாணி அவரெதிர்முகம் நோக்கமாட்டாது இன்பமிழக்கும் மாந்தர் தன்மையையு மல்லே நீ, ²இறந்துபடுவை; பகைவரது அரிய அரண் அவரிடத்த தாகவும் அதனை அழித்துக்கொள்ளுவதன்முன்னே தும்முடையதெனப் பாணர்க்குக் கடனாகக்கொடுக்கும் வென்றியோடுகூடிய வண்மையை யுடையோயாதலான் எம் இறைவ! நீ இரப்போரைப் பாதுகாத்தலை முறைமையாகப் பரிகரிப்பாயாக.—எ - று.

அனையையும்ல்லையென்பதற்கு இரவலர்வேண்டுமளவும் பாணியாது முன்னே அளித்தலின், நசையிழப்போர்தன்மையையுடையாயல்லையென் றுமாம்.

எம்மனோரென்றது பிறரைநோக்கியன்றெனவுணர்க.

‘பொழிந்தென’, ‘வினோந்தென’ என்பனவற்றை வினையெச்சமாக்கி மாறினும் கரப்பினுமென்னும் வினையோடு முடிப்பினும் அமையும். (உ௦௩)

1“சத்துவக்கு மின்பம்” குறள், 228.

2“இன்மை யுரைத்தார்க் கதுநிறைக்க லாற்றாக்காற், நன்மெய் துறப்பான் மலை” கலி. சூ. 26 - 7.

(உ௦௪) ஈயென விரத்த லிழிந்தன் நதனெதிர்
 ஈயே னென்ற லதனினு மிழிந்தன்று
 கொள்ளெனக் கொடுத்த லுயர்ந்தன் நதனெதிர்
 கொள்ளே னென்ற *லதனினு முயர்ந்தன்று

1 - 2. புறநா. கடுச : 8, கஅ0 : 2 - ஆம் அடிக்குறிப்புக்களைப் பார்க்க.

4. 'அவர், வேண்டாவென்று மறுக்கவும் தாம் வலியப் போகவிட்டென்றவாறு' மதுரை. 220, ந.

பி - ம். *லதனினுயர்ந்தன்று.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

சு.டி.டு

5 தெண்ணீர்ப் பரப்பி னிமிழ்திரைப் பெருங்கடல்

உண்ணா *ராகுப நீர்வேட் டோரே

ஆவு மாவுஞ் சென்றுணக் கலங்கிச்

†சேரொடு பட்ட சிறுமைத் தாயினும்

உண்ணீர் மருங்கி னதர்பல வாகும்

10 புள்ளும் பொழுதும் பழித்த லல்லதை

உள்ளிச் சென்றோர்ப் பழியல ரதனாற்

புலவேன் வாழிய ரோரி.விகம்பிற்

கருவி வானம் போல

வரையாது சுரக்கும் வள்ளியோய் நின்னே.

தீணையும் துறையும் அவை.

வல்வில் ஓரியைக் கழைநீன்யானையா! பாடியது.

இ - ள்.—¹இழிந்தோன்கூற்றால் ஈயெனச் சொல்லி இரத்தல் இழிந்தது; அவ்வீயென்றதனெதிர் ஈயேனென்று சொல்லி மறுத்தல் அவ்விரத்தலினும் இழிந்தது; ஒருவன் ²இரப்பதன்முன்னே ³அவன்குறிப்பை முகத்தானுணர்ந்து இதனைக் கொள்வாயாகவென்று சொல்லித் ⁴தான்

இரங்குகொடுத்தல் ஒருவற்கு உயர்ந்தது; அதனை அவன் அவ்வாறு கொடுப்ப
அதனெதிர் கொள்ளேனென்று சொல்லி மறுத்தல் அக்கொடையினும்

1 - 6. 'சுயெனவிரத்தலென்னும் புறப்பாட்டினுள், தெண்ணீர்...
வேட்டோரோ என்றவழி, நின்செல்வம் கடல்போற் பெரிதேனும்
பிறர்க்கு இனிதாய் துகரப்படாதென வசையைச் செம்பொருளாகாமற்
கூறியவாறு காண்க' நோல். செய். கு. 126, ந.

5 - 9. புறநா. கடுச : 1 - 3.

10 - 11. புறநா. கஉச : 1 - 3.

13. புறநா. கடுக : 19; "கருவி மாமழை" (குறுந். சஉ); "கருவி
வானம்" சீவக. 725.

¹ "சுயென் கிளவி யிழிந்தோன் கூற்றே" நோல். எச்ச. கு. 49.

² இரப்பதன்முன்னே கொடுத்தல் : "இல்லது நோக்கி யிளிவாவு
கூறுமுன், கல்லது வெஃகி வினைசெய்வார்" (பரி. ௧0 : 87 - 8); "இல
னென்னு மெவ்வ முரையாமை யீதல், குலனுடையான் கண்ணே யுள்"
குறள், 223.

³ புறநா. க : 25, அடி.கீ.

⁴ "கவர்வனர் போலக் காதலி னுய்த்தும்" பெருங். க. 39 : 54.

பி - மீ. *ராகுவர்.

†சேற்றொடு.

49

கூறிக்
புற்றாணாற் றுலமும் உரையும்.

உயர்ந்தது; தெளிந்த நீர்ப்பாப்பின் ஒலிக்கும் திரையையுடைய பெரியகடல்

நீரை உண்ணாராவர், தண்ணீரைவிரும்பினோர் ; ஆவும் மாவுஞ்சென்று
 நீரை உண்ணக் கலங்கிச் சேற்றொடுகூடிய சிறுமையையுடைத்தேயாயி
 னும் உண்ணும் நீரையுடைய தாழ்ந்தவிடத்துச் செல்லும்வழி பலவாகும் ;
 தாம் புறப்பட்டிச் செல்லப்பட்ட வழியிடத்து அப்பொழுதுசெய்யும் புன்
 நிமித்தத்தையும் புறப்பட்ட ¹முழுத்தத்தையும் பழித்தலல்லது தாம்பரிசில்
 பெறக்கருதிச் செல்லப்பட்டோரை அவர் ஈத்திலராயினும் பரிசிலர் பழி
 யார் ; அதனால் நீ எனக்கு இன்னையாயினும் வெறேன், வாழ்வாயாக, ஓரி !
 ஆகாயத்தின்கண் மின்முதலிய தொகுதியையுடைய மழைபோல
 யாவார்க்கும் எப்பொருளையும் வரையாது வழங்கும் வண்மையையுடை
 யோய் ! நினை.—எ-று.

ஓரி! வள்ளியோய்! பரிசிலர் புள்ளும் பொழுதும் பழித்தலல்லது
 உள்ளிச்சென்றோர்ப் பழியலர்; அதனால், யானும் நினைப் புலவேன்;
 வாழிபடுனக் கூட்டுக.

மேற்கூறிய இரத்தல்முதல் நான்கிற்கும் ஈயெனவிரத்தலால் இழிபு
 பெற்றுக்கொள்ளெனெனும் உயர்பு யான்பெற்றிலெனென்பதூஉம், அவ்வா
 றிரப்பவும் ஈயெனென்றற்போலப் பரிசில்நீட்டித்தலால் உள்ள இழிபு
 பெற்றுக்கொள்ளெனக் கொடுக்கும் உயர்ச்சி நீ பெற்றிலெனென்பதூஉம்
 கருத்தாகக் கொள்க.

இதனால்; ஈயெனென்னும் இழிபினும் கொள்ளெனக் கொடுக்கும்
 உயர்பினும் நினக்குத் தக்கதறிந்து செய்யென்பது கூறினாராம்.

²பெருங்கட லுண்ணா ராகுப நீர்வேட்டோர்' என்பதனால் செல்வரே
 யாயினும் வள்ளியோரல்லார்பாற் செல்லெனென்பதும், 'உண்ணீர்
 மருங்கி னதர்பல வாகும்' என்பதனால் நீ வள்ளியையாகவின் நிற்பால்
 வந்தேனென்பதும் கொள்ளப்படும்.

¹ முழுத்தம் - முகூர்த்தம்; சீலப். உசு: 30.

² “உவர்க்கட லன்ன செல்வரு முளரே, கிணற்றூற் தன்ன நீயுமா
ருளையே” (பழம்பாடல்); “கடல்பெரிது, மண்ணீரு மாகா ததனருகே
சிற்றூறல், உண்ணீரு மாகி விடும்” ஒளவையார்.

(உ௦௫) முற்றிய திருவின் மூல ராயினும்
பெட்டின் றீதல் யாம்வேண் டலமே.

1 - 2. புறநா. கடுக : 22 - 5.

புறநானூறு மூலமும் உறையும்.

கம்பன்

விறற்சினந் தணிந்த விரைபரிப் புரவி

உறுவர் செல்சார் வாகிச் செறுவர்

5 தாளுளந் தபுத்த வாண்மிகு தானை

வெள்வீ வேலிக் கோடைப் பொருந

சிறியவும் பெரியவும் புழைகெட விலங்கிய

மான்கணந் தொலைச்சிய கடுவிசைக் கதநாய்

நோன்சிலை வேட்டுவ நோயிலை யாகுக

10 ஆர்கலி யாணர்த் தீஇய கால்வீழ்த்துக

கடல்வயிற் குழீஇய வண்ணலங் கொண்மூ
நீரின்று பெயரா வாங்குத் தேரொ

டொளிறுமருப் பேந்திய செம்மற்

களிநின்று பெயரல பரிசுலர் கடும்பே.

நீணையும் துறையும் லவை.

கடியதெடுவேட்டுவன் பரிசில் நீட்டித்தானைப் பெருந்தலைக்காத்தலர்
பாடியது.

இ - ள்.—நிறைந்த செல்வத்தையுடைய மூவேந்தராயினும் எம்மைப்
பேணுதலின்றி ஈதலை யாங்கள் விரும்பேம்; வென்றியான் உளதாகிய சினந்
தீர்ந்த விரைந்த செலவையுடைத்தாகிய குகிரையையுடைய அஞ்சி
வந்தடைந்த பகைவர்க்குச் செல்லும் புகலிடமாய் அவ்வாறன்றிப் போர்
செய்யும் பகைவருடைய முயற்சியையுடைய கிளர்ந்த உள்ளத்தைக்கெடுத்த
வாட்போரின் மிக்க படையினையுடைய வெள்ளிய பூவையுடைத்தாகிய
1 முல்லேவேலியையுடைய கோடையென்னும் மலைக்குத் தலைவ! சிறியனவும்
பெரியனவுமாகிய புழைகளைப் போக்கற விலக்கிய மானினது திரட்சியைத்
தொலைத்த கடிய செலவையுடைய சினமிக்கநாயையும் வலியவில்லையு
முடைய வேட்டுவ! நீ நோயின்றி இருப்பாயாக; இடியினது மிக்க
ஓசையையுடைய புதுப்பெயலைத் தரவேண்டிக் கால்வீழ்த்துக் கடலி
டத்தே திரண்ட தலைமையையுடைய முகில் நீரின்றி மீளாதவாறுபோலத்
தேருடன், விளங்கிய கோடியார்த்த தலைமையையுடைய களிற்றையின்றி
மீளா, பரிசிலரது சுற்றம்.—எ - று.

புரவியையுடைய விற்ற்சினந் தணிந்த உறுவரென இயையும்.

செல்சார்வாகித் தாளுளந்தபுத்த பொருநவென இயையும்.

13. புறநா. கடு : 9.

14. புறநா. கசு : 10,

¹ புறநா. கசு : 14.

புறநா. புறநா. கடு : 9. புறநா. கசு : 10, புறநா. கசு : 14.

புறநா. கடு : 9. புறநா. கசு : 10, புறநா. கசு : 14.

புழைகெட விலங்கிய நாயென இயையும்.

வெள்வீயென்றது அதனையுடைய முல்லையை.

மூவராயினுமென்ற உம்மை சிறப்பும்மை.

கோடைப்பொருக ! வேட்டுவ ! பெட்பின்ரீதல் யாம் வேண்டலம்;
பரிசிலர் கடும்கு களிநின்று பெயரல ; நீ நோயிலையாகுவெனக் கூட்டுக.

யான் களிநின்றிப் பெயராநின்றேனென்பது கருத்தாகலின், நோயிலை
யாகுவென்பது இகழ்ச்சிக்குறிப்பு.

‘புழைகெட விலங்கி’ என்பதூஉம் பாடம்.

(200)

(200) வாயி லோயே வாயி லோயே

வள்ளியோர் செவிமுதல் வயங்குமொழி வித்தித்தாம்
உள்ளியது முடிக்கு முரனுடை யுள்ளத்து

வரிசைக்கு வருந்துமிப் பரிசில் வாழ்க்கைப்

5 பரிசிலர்க் கடையா வாயி லோயே

கடுமான் றேன்ற நெடுமா னஞ்சி

தன்னறி யலன்கொ லென்னறி யலன்கொல்
அறிவும் புகழு முடையோர் மாய்ந்தென
வறுந்தலை யுலகமு மன்றே யதனாற்

10 காவினெங் கலனே சுருக்கினெங் கலப்பை
†மரங்கொஃ றச்சன் கைவல் சீறாஅர்

மழுவுடைக் காட்டகத் தற்றே

1. மு. சீலப். 20 : 24.

வினியேற்கும்பொழுது ஆனீறு ஏகாரம்பெற்று வந்ததற்கும் (தொல்.
வினி. சூ. 12; ந.), இறுதியவ்வொற்றாய் ஈற்றயலாகாரம் ஓகாரமாய் ஏகாரம்
மிக்கதற்கும் (நன். சூ. 306, மயிலை.; நன். வி. சூ. 307.) மேற்கோள்.

2. புறநா. சக : 3, உகன : 4 - 5. 4. மு. புறநா. சள : 6.

2 - 5. புறநா. உகன : 4 - 5; கலி. சுஅ : 3 - 5.

8 - 9. புறநா. உ௦ள : 7.

10. “கேர்சீர் சுருக்கிக் காய கலப்பையிர்”, “காஅய்க் கொண்டதும்
மியம்” மலைபடு. 13, 365.

பி - ம். *முன்னியது †முரணுடை. ‡மரங்கொ றச்சர்.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

நா. பி. சி.

எத்திசைச் செலினு மத்திசைச் சோறே.1

தீனையும் துறையும் அவை.

அத்யமாண் நெடுமானஞ்சி பரிசில் நீட்டித்தானே ஒளவையாச் பாடியது.

இ - ள்.—வாயில்காப்போய் ! வாயில்காப்போய் ! வண்மையுடையோரது செவியிடத்தே விளங்கிய சொற்களை விதைத்துத் தாம் நினைந்த பரிசிலை விளைக்கும் வலியையுடைத்தாகிய நெஞ்சினையுடைய, மேம்பாட்டிற்கு வருந்தும் இப்பரிசிலான் வாழும் இவ்வாழ்க்கையையுடைய பரிசிலர்க்கு அடையாத வாயில்காப்போய் ! விரைந்த குதிரையையுடைய குருசிலாகிய நெடுமானஞ்சி தான் தன் தாமறியான்கொல்லோ? அது கிடக்க, எந்தாமறியான்கொல்லோ? அறிவும் புகழுமுடையோர் இறந்தாராக வறிய இடத்தையுடைய உலகமுடன்றே ; ஆகலாற் காலினேம் கலங்களை; கட்டினேம் முட்டிக்களை; மரத்தைத் துணிக்குந் தச்சன்பயந்த மழுவையுடைய கைத்தொழில் வல்லமகாச் காட்டிடத் தச்சென்றால் அக் காட்டகம் பயன்படுமாறு அவர்க்கு எத்தன்மைத்து.? எமக்கும் யாதொரு திசைக்கட் போகினும் அத்திசைக்கட் சோறு அத்தன்மைத்து.—எ - று.

கலம் - யாழுமாம்.

உள்ளத்தையுடைய பரிசிலரெனினும் அமையும்.

மழுவென்றது வாய்ச்சியை ; தறிகையுமாம்.

காட்டகமென்றாரேனும் கருதியது அதன்கண் மரமாகக் கொள்க.

பரிசிலர்க்குச் சிறாரும், கல்விக்கு மழுவும், செல்லுந்திசைக்குக் காடும், சோற்றிற்குக் காட்டுள் மாமும் உவமையாகக் கொள்க. (20ஈ)

10 - 13. “ஆற்றவுந் கற்றா ரறிவுடையா ரகீதுடையார், நாற்றிசையுஞ் செல்லாத நாடில்லை யந்நாடு, வேற்றநா டாகா தமவோயா மாயினால்,

ஆற்றுண வேண்டிவ தில்" பழ. 55.

1ழ. பாடாண்டிணைத்துறைகளுள், 'சேய்வால் வருத்தம் வீட வாயில், காவலர்க் குரைத்த கடைநிலை' என்பதற்கு மேற்கோள் (தொல். புறத்திணை. சூ. 29, இளம்.); 'வாயிலோயே.....சோதே : இது தலை வனை எதிர்ப்பட்டுக் கூறுது வாயிலோனை நோக்கிக் கூறலிற் பரிசில் கடாயதன்றும்' ஷே. ஷே. ஷே. 35, ந.

உ௦௭) எழுவினி நெஞ்சஞ் செல்கம். பாரோ

1. "எழுவினி வாழியென் னெஞ்சே" குறுந். 4. 1. 2.

சீசகூ

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

பருகு வன்ன வேட்கை யில்வழி

அருகிற் கண்டு மறியார் போல

* அகனக வாரா முகனழி பரிசில்

5 தாளி லாளர் வேளா ரல்லர்

வருகென வேண்டும் வரிசை யோர்க்கே

பெரிதே யுலகம் பேணுநர் பலரே

மீளி முன்பி னுனி போல

உள்ள முள்ளவிந் தடங்காது வெள்ளென

வாபா வன்கனிக் குலமரு வோரே.

தீனையும் துறையும் அவை.

வேளிமான் துஞ்சியபின் அவன் தம்பி இளவேளிமாணப் பரிசில்
கோடுவேன அவன் சிறிது கோடுப்பக் கொள்ளாது பெருஞ்சித்திரனாப்
பாடியது.

இ - ள்.—எழுந்திருப்பாயாக, இனி எம்முடைய நெஞ்சமே ! யாம்
போவேமாக ; யார்தாம், கண்ணாற் பருகுவது போலும் விருப்பமில்லாத
விடத்துத் தம்மருகே கண்டிவைத்தும் கண்டறியாதார்போல உள்ளமகிழ
வாராத ¹தம்முகம் மாறித் தாட்பட்ட பரிசிலைப் பிற்தோரிடத்துச் செல்ல

2. “பருகு வன்ன காத லுள்ளமொடு” (அகநா. ௩௩௯); “பருகு
வன்ன வருகா நோக்கமொடு” (பொருந. 77); “பருகு வன்ன நோக்க
மொடு” (பெருங். ௩. 7 : 80.); “பருகுவ னன்ன வார்க்கத் தன” (நன்.
பாயிரம்); “பருகுவான் போல நோக்கும்”, “பருகுவானன்போ னோக்கி”
(பாக. ௪. தருவன்பதம். 35; ஐ. 10. சகடமுதைத்த. 21); “மலர்த்
தடங் கண்ணே வாயாப், பருகுவான் போல நோக்கி” கூர்ம. திருக்கல்
யாண. 61.

7. இவ்வடியுடன், “காத மிருபத்து நான்கொழியக் காசினியை,
ஒதக் கடல்கொண் டொளித்ததோ - மேதினியிற், கொல்லிமலை தேன்
சொரியுங் கொற்றவா. நீமுனிந்தால், இல்லையோ வெங்கட் கிடம்” (கம்பர்
பாடல்) என்பது ஒப்புநோக்கற்பாலது.

8. “ஆளி நன்மா னணக்குடைக் குருளை, மீளி மொய்ம்பின் யிகுவலி செருக்கி” பொருந. 139 - 40.

11. “நற்றேண் மருவற் குலமரு வோரோ” ஐங்குறு. ௪௬௪.

1 “முகத்திரிந்து, நோக்கக் குழையும் விருந்து” துறள், 90.

பி - டி. * அகன்கு,

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

சுருதி

முயலும் முயற்சியில்லாதோர் விரும்பாரல்லர்? இங்ஙனம் வருவீராக வென்று எதிர்க்கோடல் வேண்டும் தாமுடையோர்க்கு, பெரிது உலகம் ; விரும்புவோரும் பலர் ; ஆதலால், மறம்பொருத்திய வலியையுடைய யாளியையொப்ப, உள்ளம் மேற்கோளின்றித் தணியாது, கண்டோர் யாவார்க்கும் தெரியத் தம்மைக் கண்டு இரங்காதவனிடத்தே நின்று நிரக்கி உள்ளுறக் கணியாத வலிய பழத்தின்பொருட்டுச் சுழல்கோர்.—எ - று.

வன்கனியென்றது, நெஞ்சுநெகிழ்ந்து கொடாத பரிசிலை.

உலமரலும் அலமரல் போல்வதோர் உரிச்சொல்.

வாயா வன்கனிக்கு உலமருவோர் யாரோ? நெஞ்சமே! உள்ளம் உள்ளவிர்தடங்காது யாளிபோல இனி எழுவெனக் கூட்டி வினைமுடிவு செய்க.

வரிசையோர்க்கு யாளிபோல உள்ளம் உள்ளவிர்தடங்காதென முற்றாக்கி உரைப்பாரும் உளர். (உ௦௭)

(உ௦௮) குன்று மலையும் பலபின் னொழிய

வந்தனென் பரிசில் கொண்டனென் செலற்கென
 நின்ற வென்னயந் தருளி யீதுகொண்
 டுங்கனஞ் செல்க தானென வென்னை
 5 யாங்கறிந் தனனோ தாங்கருங் காவலன்
 காணா தீத்த விப்பொருட் கியானோர்
 வாணிகப் பரிசில னல்லேன் பேணித்
 தினையனைத் தாயினு மினிதவர்
 துணையள வறிந்து நல்கினர் விடினே.1

தீனையும் துறையும் அவை.

அநியமான் நேமோனஞ்சியுழைச்சேன்ற பெருஞ்சித்திரனரைக்
 காணாது இதுகொண்டே செல்சென்று அவன் பரிசில்கொடுப்பக் கொள்
 ளாது அவர் சொல்லியது.

இ - ள்.—குன்றுகளும் மலைகளும் பல பின்கழிய வந்தேன் யான்
 பரிசில்கொண்டேனாய்ப் போதற்கெனச் சொல்லி நின்றவென்னை அன்புற்

1 - 2. “சேட்சென்று, நல்குவார் கட்டே நனை” நாலடி. 263.

9. புறநா. கஉக : ௩.

7 - 9. புறநா. கடுக : 22 - 5, ௨௦௫ : 1 - 2.

1ழ. பரிசில்நிலை கூறியதற்கு மேற்கோள் ; தொல். புறத்திணை,
 கு. 36, ந.

றருளி இப்பொருளைக் கொண்டு இவ்வாறு போக, தானெனச்சொல்ல, என்னை எப்பரிசுறிந்தான் பகைவரால் தடுத்தற்கரிய வேந்தன்? என்னை யழைத்துக்காணுதே தந்த இப்பொருட்டு யான் ஓர் ஊதியமே கருதும் பரிசிலனல்லேன்; விரும்பித் தினைத்துணையளவாயினும் நன்று, அந்தப் பரிசிலரது கல்விமுதலாகிய பொருந்திய எல்லையையறிந்து கொடுத்து விடின்.—எ - று.

ஈங்கனஞ் செல்கவென்றது, காணுதே அவன் சொல்லிவிட்ட வார்த்

தையை.

அவர்துணையளவறிந்து பேணி நல்கினர் விடின், துணையளவாயினும் இனிதெனக் கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

யான் தாங்கெடப் பொருள் கொடுபோமவன் அல்லேன்; அவனாயின் இதுவும் கொடுபோவன்; நீ எனக்குத் தாமறிந்து தரவேண்டுமென்பதாம்.

‘அவர்துணையளவு’ எனத் தம்மை உலகின்மேலிட்டிக் கூறினார்.

(௨௦௮)

(௨௦௯) பொய்கை நாரை போர்விற் சேக்கும்

நெய்தலங் கழனி நெல்லரி தொழுவர்

கும்புவிடு மென்பிணி யவிழ்ந்த வாம்பல்

அகலடை யரியன் மாந்தித் தெண்கடற்

5 படுதிரை யின்சீர்ப் பாணி தூங்கும்

மென்புல வைப்பி னன்னாட்டுப் பொருந

பல்கனி நசைஇ யல்குவிசம் புகந்து
பெருமலை விடாகஞ் சிலம்ப முன்னிப்
பழனுடைப் பெருமார் தீர்த்தெனக் கையற்றுப்
10 பெருது பெயரும் புள்ளினம் போலநின்
நசைதர வந்துநின் நிசைநுவல் பரிசிலேன்
வறுவியேன் பெயர்கோ வாண்மேம் படுந்

-
1. போர்வு - நெற்கதிர்ப்போர்; "கயலார் நாரை போர்விற்
சேக்கும்" ஐங்குறு. கூ.
 2. புறநா. உச : 1 ; "நெல்லரி தொழுவர்" நற். ககடு.
 3. மு. புறநா. கூக : 7 ; "ஆம்ப லாயிதழ் கூம்புவிட" குறிஞ்சி. 223.
 6. மு. புறநா. சஉ : 18. 8. புறநா. கூக : 8.
 9. கை, செய்வதென்னும் பொருளில் வந்ததற்கு மேற்கோள்;
தறள், 925, பரிமேல்.
 12. வினையெச்சத் தன்மைவினைக்குறிப்புமுற்றுக்கு மேற்கோள் ;
தொல், எச்ச. சூ. 61, ந.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

1000

சயா யாயினு மிரங்குலே னல்லேன்
நோயிலை யாகுமதி பெரும நம்முட்
15 குறுநணி காண்குவ தாக நாளும்

நதும்ப லொலிவருங் கதுப்பிற் றேமொழித்
தெரியிழை மகளிர் பாணி பார்க்கும்

பெருவரை யன்ன மார்பிற்

செருவெஞ் சேஎய்நின் மகிழ்நுக் கையே.

திணை - அது; துறை - பரிசில்படாநிலை.

1ழவன் பரிசில்நீட்டித்தானைப் பெருந்தலைச்சாத்தனார் பாடியது.

இ - ள்.—பொய்கைக்கண் மேய்ந்த நாரை போரின்கண்ணே
யுறங்கும் நெய்தலையுடைய அழகியவாயற்கண் நெல்லையறுக்கும் உழவர்
முகையவிழ்கின்ற மெல்லிய இதழ்கள் நெகிழ்ந்த ஆம்பலினது அகன்றஇலை
யதனாலே மதுவையுண்டு தெளிந்த கடலினது ஒலிக்குந்திரையின் இனிய
சீராகிய தாளத்தேயாடும் மென்புலத்தூர்களையுடைய நல்ல நாட்டுக்கு
வேந்தே! பல பழத்தையும் நச்சித் தாம் வாழ்த்தற்கிடமாகிய ஆகாயத்தின்
கண்ணே உயரப்பறந்து பெரியமலையின்முழை எதிரொலிமுழங்கச் சென்று
அவ்விடத்துப் பழமுடைய பெரியமரம் பழுத்தமாற்றிற்காக வருக்திப் பழம்
பெருதே மீளும் புள்ளினத்தையொப்ப நினது நச்சப்படுத்தன்மை கொடு
வா வந்து நின்புகழைக் கூறும் பரிசிலேன் யான் வறியேனாய் மீளக்கட
வேனோ? வாட்போரின்கண் மேம்படுவோய்! நீ ஒன்றை ஈத்திலையாயி
னும் யான் அதற்கு வருந்துவோனல்லேன்; அதுநிற்க, நோயின்றியிருப்பா
யாக; பெரும! நம்மிடத்து உளதாகிய அணிய அணுமையைக் காண்பதாக,
நாடோறும் நறிய பலவாகிய தழைத்த மயிரையும் தேன்போலுஞ்
சொல்லையும் ஆராய்ந்த ஆபரணத்தினையும் உடைய மகளிர் ஒருவரினொரு
வர் புணர்தற்குக் காலம்பார்க்கும் பெரிய மலைபோலும் மார்பினையுடைய
போரைவிரும்பும் சேயையொப்பாய்! நினது மகிழ்ச்சியையுடைய

காளோலக்கம்.—எ - று.

பாணிபார்க்கும் மார்பு - பாணிபார்த்தற்கு ஏதுவாகிய மார்பு.

நம்முட் குறுநணி காண்குவதாகவென்றது, நீ என்மாட்டிச் செய்த அன்பின்மையை அவ்விருக்கையன்றிப் பிறரறியாதொழிவாராகவென்னும் நினைவிற்து.

14. புறநா. ௨௦௮ : 9.

1மூவனென்னும்பெயர் நற்றிணை, ௧௮-ஆம் செய்யுளிலும் ஊதுள்ளது

50

புறநா. புறநாணுறு மூலமும் உரையும்.

பொருள ! வாண்மேம்படு ! சேஎய் ! நின் இசைநுவல்பரிசிலேன் வறுவியேன் பெயர்கோ? நீ ஈயாயாயினும் இரங்குவேன்ல்லேன்; பெரும! நோயிலையாகுமதி; நம்முட் குறுநணியை நின் இருக்கை காண்குவதாக; பிறர் காணுதொழிகவெனக் கூட்டுக.

நோயிலையாகென்பது, நீ செய்த தீங்கால் நோயுறுவை, அஃதுறா தொழிக வென்பதாம்; இனி, நின்மகிழிருக்கைக்கண் நம்முள் மிக அணித் தாகக் காணுங் காட்சி உளதாகவென்றமாம்.

இதனாற் காட்சியுண்டாகாதென்பது குறிப்பு.

இனி, 'குறுநணி காண்குவதாக' என்பதற்கு நம்மிடத்து மிகவும் மனத்தாற்காணுங் காட்சி உளதாகவென்பது கூடாது, நீ செய்த கொடுமை யானென்றுரைப்பினும் அமையும். (௨௦௯)

(உக௦) மன்பதை காக்குநின் புரைமை நோக்கா
தன்புகண் மாறிய வறனில் காட்சியொடு
தும்ம னோருமற் றினைய ராயின்
எம்ம னோரிவட் பிறவலர் மாதோ

5 செயிர்தீர் கொள்கை யெம்வெங் காதலி
உயிர்சிறி துடைய ளாயி னெம்வயின்
உள்ளா திருத்தலோ வரிதே யதனால்
அறனில் கூற்றந் திறனின்று துணியப்
பிறனா யினன்கொ ளீழ் இயரென் னுயிரென
10 துவல்வுறு சிறுமையள் பலபுலந் துறையும்
இடுக்கண் மனையோ டரிய விரிநிலை

1. புறநா. எக : 17.

3. 'தும்ம னோருமற் றினையராயி னென்புழி அன்னோரென்பது உவமவுருபாகிய இடைச்சொன் முதனிலையாகப் பிறந்த பெயர்' தோல். எச்ச. சூ. 18, ந.

3 - 4. தோல். எச்ச. சூ. 14, ந. மேற்.; 'தும்ம னோருமற் றினைய ராயி, னெம்ம னோரிவட் பிறவலர் மாதோ : என்புழி அன்னோரென்பது இடைச்சொன்முதனிலையாகப் பிறந்த குறிப்புப்பெயராகலானும், தம்மை யன்னோர் எம்மையன்னோரென இரண்டாவது விரித்தற்கேற்புடைமை யறித' ஷே. ஷே. ஷே. 18, கே.

5. “செயிர்தீர் கற்பிற் சேயிழை கணவ” புறநா. க : 6.

8. மு. புறநா. உருள் : 2.

புறநாணுறு மூலமும் உரையும்.

முகேடு

விடுத்தேன் வாழியர் குருசி லுதுக்காண்
அவல நெஞ்சமொடு செல்லனிற் கறுத்தோர்
அருங்கடி முனையான் போலப்

15 பெருங்கை யற்றவென் புலம்புமுந் துறுத்தே.

நீளையும் துறையும் அவை.

சேரமான் துடக்கோச்சேரலரும்பொறை பரிசில் நீட்டித்தானைப்
பெருங்குன்றார்கிழார் பாடியது.

இ - ள்.—உயிர்ப்பன்மையைக்காக்கும் நினது உயர்ச்சியைப் பாராது
காதல் கண்மாதிரிய அறமில்லாத டாண்வையுடனேகூடி சும்போல்வார்
யாவரும் இதற்கு ஒத்த அறிவையுடையாய் அருள்மாறுவாராயின் எம்
போல்வார் இவ்வுலகத்துப் பிறவாசொழியக்கடவர்; குற்றந்தீர்த்த கற்பினை
யுடையளாய எம்மை விரும்பிய காதலி இறந்துபட்டாது உயிர்வாழ்வுடையா
ளாகக் கூடின் எம்மிடத்து நினையாதிருத்தல் அரிது; அதனால், அறனில்
லாத கூற்றம் திறப்பாடின்றி உயிர்கொளத் துணிய இறந்துபட்டான்
கொல்லோ? என்னுயிர் கெடுவதாகவென்று சொல்லுதலுற்ற கோயை
யுடையாளாய்ப் பலபட வெறுத்துறையும் மனைவியது துன்பந் தீர்க்க
வேண்டி இப்பொழுதே விடைகொண்டேன்; வாழ்வாயாக; இறைவா!
இதனைப் பாராய்: இன்னுமையையுடைய நெஞ்சத்துடனே போவேன்,

நின்னை வெகுண்டாரது அணுகுதற்கரிய காவலையுடைய முனையிடத்து
அரணைப்போலப் பெரிய செயலற்ற எனது வறுமையை முன்போகவிட்டு.
—எ - று.

குருசிலே! தம்மனோரும் இனையராயின் எம்மனோர் இவட்பிறவார்;
எம் காதலி உயிர் சிறிது உடையளாயின் நினையாதிருத்தல் அரிது; அசனல்,
அம்மனையோள் இடுக்கண் தீர்க்கவேண்டி இட்பொழுதே விடுத்தேன்; நிற்
கறுத்தோர் முனையரண்போலக் கையற்ற என் புலம்பு முந்துறுத்துச்
செல்வேன்; வாழியரெனக் கூட்டி வினைமுடிவு செய்க.

‘உதுக்கான்’ என்றது அச்செலவை.

என்வறுமை என்னை விட்டு நீங்கப்போதலையொழியப் புலம்பை முந்து
றுத்துக்கொண்டு போகாநின்றேனென இரங்கிக் கூறியவதனால், ‘வாழியர்
குருசில்’ என்பது இகழ்ச்சிக்குறிப்பாயிற்று.

‘உயிர்வெங் காதலி’ என்று பாடமோதுவாரும் உளர். (உச0)

(உகக) அஞ்சவரு மரபின் வெஞ்சினப் புயலே
றண்ங்குடை யரவி ன்ருந்தலை துமிய

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

நின்றுகாண் பன்ன நீண்டலை மிளிரக்
குன்றுதூ வெறியு மரவம் போல

5 முரசெழுந் திரங்குந் தானையொடு தலைச்சென்
றரைகபடக் கடக்கு முரைசா றேன்றனின்

உள்ளி வந்த வோங்குநிலைப் பரிசிலென்
வள்ளியை யாதலின் வணங்குவ னிவனெனக்
கொள்ளா மாந்தர் கொடுமை கூறநின்

10 உள்ளியது *முடித்தோய் மன்ற முன்னாட்
கையுள் ளதுபோற் காட்டி வழிநாட்
பொய்யொடு நின்ற புறநிலை வருத்தம்
நாணு யாயினு நாணக் கூறியென்
துணங்கு செந்நா வணங்க வேத்திப்

15 பாடப் பாடப் பாடுபுகழ் கொண்டநின்
ஆடுகொள் வியன்மார்பு தொழுதனென் பழிச்சிச்
செல்வ லத்தை யானே வைகலும்
வல்சி யின்மையின் வயின்வயின் மாறி
இல்லெலி மடிந்த தொல்கவர் வரைப்பிற்

20 பாஅ லின்மையிற் பல்பாடு சுவைத்து
முலைக்கோண் மறந்த புதல்வனொடு

†மனைத்தொலைந் திருந்தவென் வாணுதற் படர்ந்தே.

தீனையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—அஞ்சத்தக்க முறைமையையுடைய வெய்ய சினத்தை
யுடைய மழையின்கணுள்ள இடியேறு, அச்சமுடைய பாம்பினது அணு
குதற்கரிய தலை துணியிலவகலத்தை நின்று பார்ப்பதுபோன்ற நீண்ட
மலை பிறழ்ச் சிறுமலைதாவளியும் ஓசைபோல வீரமுரசு இளர்த்தொலிக்

கும் படையுடனே மேற்சென்று வேந்தர் பட எதிரின்றுகொல்லும் புகழ்

1 - 4. புறநா. கள : 38-9, அடிக்; களக : 20 - 21; “உருமெறிந்
தெங்கும், பெருமலை தாவெறிந் தற்றே” களவழி. 6.

6. கலி. கடுகு : 1.

16. மார்பு தொழுதுபழிச்சுதல் : புறநா. கடுகு : 8; பரி. கக : 12 - 3.

20 - 21. புறநா. ககச : 3 - 5.

பி - ம். *செய்தோய். †மனைத்தொலை இந்நிருந்த.

புறநா. மூலமும் உரையும்.

கி.கி.

மைந்த தலைவ ! நீ உள்ளியையாதலான் எமக்குத் தாழ்த்து பரிசில் கல்கு
வன் இவனென்று நின்னைநினைந்துவந்த உயர்ந்த நிலைமையையுடைய பரிசி
லேனாகிய யான் தினக்கு எம்மை எதிரேற்றக்கொள்ளா மாந்தரது
கொடுமையைச் சொல்லவும் நின்னுடைய நினைவேசெய்தாய், நிச்சயமாக;
முன்னோட பரிசில் கையிலே புகுந்ததுபோலக் காட்டிப் பிற்போகாட்
பொய்யைப் பெற்றுநின்ற தினது புறநிலைமைக்கு யான்வருத்திய வருத்தத்
திற்கு நீதான் நானாயினும் நீ நாணச் சொல்லி எனது துண்ணிய ஆராய்ச்
சியையுடைய செவ்விய நா வருத்தப் புகழ்த்து நாடோறும் பாடப் பாடப்
பின்னரும் பாடவேண்டும் புகழை ஏற்றுக்கொண்ட தினது வென்றி
பொருத்திய அகன்றமாப்பை வணங்கி வாழ்த்திப் போவேன் யான்; நாடோ
றும் உணவில்லாமையான் இடந்தோறும் இடந்தோறும் மாறிமாறி அகழ்த
லால் இல்லெலி மடிந்த பழையகவராகிய எல்லையையுடைய, பாலில்லா
மையாற் பலபடி சுவைத்து முலையுண்டிலை வெறுத்த பின்னையுடனே
மனையின்கண்ணே வறுமையுற்றிருந்த என்னுடைய ஒளிபொருத்திய
துதலையுடையானே நினைந்து.—எ - று.

தோன்றல்! நின் உள்ளிவந்த பரிசிலேனாகிய நான் கூற, நின் உள்ளி

யது செய்தாயாதலான் வருத்தங் கூறி ஏத்தித் தொழுதனென்பழிச்சி
வரைப்பின் மனைக்கண்ணே புதல்வனொடு தொலைந்திருந்த என் வானு
தலை நினைந்துசெல்வல் யானெனக் கூட்டி வினைமுடிவு செய்க.

நாணக்கூறியென்றதன்பின்னே ஏத்திப் பழிச்சிச் செல்வென்றமை
யான், அவை குறிப்புமொழி.

வரைப்பின் மனையென இயையும்.

‘வள்ளிய னாகலின் வணங்குவ னிவனென’ என்று பாடமாயின்,
வண்மையையுடையனாதலால் இவன் எமக்குத் தாழ்ந்த பரிசிலளிப்ப
னெனக் கருதியென்க.

‘வள்ளியை யாகலின் வணங்குவ னிவனெனக், கொள்ளா மாந்தர்
கொடுமை கூற’ என்றதற்கு வள்ளியையாதலின் இவனை வணங்குவே
னென நினைந்து வணங்க அதுபாராது நின்றபாற் பரிசில் பெறாத மாந்தர்...

துவவெறியுமென்பது, துவெறியுமென வகாங்கெட முடிதல் புற
கடையாற்கொள்க ; விகாரமெனினும் அமையும்.

‘துவவெறியும்’ என்பதூஉம் பாடம்.

புறநிலை என்பதற்குப் புறங்கடை நின்றநிலையென்றுமாம்.

‘இல்லெலி மடிந்த தொல்சுவர்’ என்பதற்கு இல்லெலிதான் தொழில்
மடிந்த தொல்சுவரென்று உரைப்பினும் அமையும்.

நினைந் கொடுமைகூறவென்று உரைப்பினும் அமையும். (உகக)

புறநாணுற்று மூலமும் உரையும்.

(உகஉ) நுங்கோ யாரென வினவி நெங்கோக்
களமார்க் கரித்த விளையல் வெங்கள்
யாமைப் புழுக்கிற் காமம் வீட வாரா

ஆரற் கொழுஞ்சூ டங்கவு ளடாஅ
5 வைகுதொழின் மடியு மடியா விழவின்

யாணர் நன்னாட் டெள்ளும் பாணர்

பைதற் சுற்றத்துப் பசிப்பகை யாகிக்

கோழி யோனே கோப்பெருஞ் சோழன்

பொத்தி னண்பிற் பொத்தியொடு கெழீஇ

10 வாயார் பெருநகை வைகலு *நக்கே.

நீணை - அது; துறை - இயன்மொழி.

கோப்பெருஞ்சோழனைப் பிச்சாநீதையார் பாடியது.

இ - ள்.—உம்முடைய இறைவன் யார்தானென்று கேட்பாராயின், எம்முடைய இறைவன் களமார்க்கு அரிக்கப்பட்ட முதிர்ந்த விரும்பத்தக்க மதுவை ஆமையிறைச்சியுடனே வேட்கைதீர அக்களமர் உண்டு ஆரன் மீனாகிய கொழுவியருட்டை அழகிய கதப்பகத்தேயடக்கி மதுவுண்ட மயக்கத்தால் வைகுத்தொழிலொழியும் நீங்காத விழவினையுடைய புது வருவாயுளதாகிய நல்ல சோழநாட்டுள்ளும் பாணருடைய வருத்தமுற்ற சுற்றத்தினது பசிக்குப்பகையாய் உறையூரென்னும் படைவீட்டிடத்திருந் தான், கோப்பெருஞ்சோழன்; புரையில்லாத நட்பினையுடைய பொத்தி யென்னும் புலவனொடு கூடி மெய்ம்மையார்ந்த மிக்கமகிழ்ச்சியை னாடோறும் மகிழ்ந்து.—எ - து.

நன்னாட்டுள்ளுமென்ற உம்மை சிறப்பும்மை.

கோழி - உறையூர்.

துங்கோ யாரென, வினவின், எங்கோக் கோப்பெருஞ்சோழன்,

அவன் பசிப்பகையாகிப் பொத்தியொடு வைகலும் நக்குக் கோழியிடத்
திருந்தானெனக் கூட்டி வினைமுடிவு செய்க.

ஆகிக் கெழீஇ நக்கென்னுஞ் செய்தெனச்சங்களைக் கோழியோ
னென்னும் வினைக்குறிப்போடு முடிக்க. (உகஉ)

1. மு. பதிந். ௨௦ : 1.

3 - 4. புறநா. சஉ : 14 - 7.

பு - ம். * மகிழ்ந்தே.

புற்றாந்நாறு மூலமும் உரையும்.

மேகிழ்ச்சை

(உக௩) மண்டம ரட்ட மதனுடை நோன்றாள்
வெண்குடை விளக்கும் விறல்கெழு வேந்தே
பொங்குநீ ருடுத்தவிம் மலர்தலை யுலகத்து
நின்றலை வந்த விருவரை நினைப்பிற்
5 றொன்றுறை துப்பினின் பகைஞரு மல்லர்
அமர்வெங் காட்சியொடு மாறெதிர் பெழுந்தவர்
நினையுங் காலை நீயு மற்றவர்க்
கனையை யல்லை யடுமான் றொன்றல்

பரந்துபடு நல்லிசை யெய்தி மற்றுநீ

10 உயர்ந்தோ ருலக மெய்திப் பின்னும்

ஒழித்த தாய மவர்க்குரித் தன்றே
 அதனால், அன்ன தாதலு மறிவோய் நன்றும்
 இன்னுங் கேண்மதி யிசைவெய் யோயே
 நின்ற துப்பொடு நிற்குறித் தெழுந்த
 15 எண்ணில் காட்சி யினையோர் தோற்பின்

நின்பெருஞ் செல்வம் யார்க்கெஞ் சுவையே
 அமர்வெஞ் செல்வ நீயவர்க் குலையின்

இகழுந ருவப்பப் பழியெஞ் சுவையே

அதனால், ஒழிகதி லத்தைநின் மறனே வல்வினாந்
 20 தெழுமதி வாழ்கநின் னுள்ள மழிந்தோர்க்
 கேம மாகுநின் ருணிழன் மயங்காது

செய்தல் வேண்டுமா னன்றே, வாணோர்

அரும்பெற லுலகத் தான்றவர்

*விதும்புறு விருப்பொடு விருந்தெதிர் கொளற்கே.
 தீணை - வஞ்சி; துறை - துணைவஞ்சி.

அவன் மக்கண்மேற் சென்றனைப் புல்லாற்றார் எயிற்றியனார்
 பாடியது.

1. "மண்டம மட்ட களிதன்னான்" கலி. கக.

3. புறநா. ௧௮ : 11 - 2, கக : 11, ௨0க : 17, ஈகக : 1.

9 - 10. புறநா. ௨௭ : 7 - 9, அடிக்கீ.

10 - 11. புறநா. ௪6 : 1 - 2.

15 - 8. புறநா. சுரு : 5 - 6. 22 - 4. புறநா. சுரு : 18 - 9.

டி - மீ, *விதுப்புறு. ஈயிற்றியார்.

சூ00 புறநாணுறு மூலமும் உரையும்.

இ - ள்.—மடுத்தெழுந்த போரின் கட் கொன்ற மிகுதிபொருந்திய வலியமுயற்சியையுடைய வெண்கொற்றக்குடையான் உலகத்தை நிழல் செய்து புகழால் விளக்கும் வென்றியையுடைய வேந்தே ! கிளர்ந்த நீரையுடைய கடலாற் சூழப்பட்ட இப்பார்த்தவிடத்தையுடைய உலகத்தின்கண் நின்னிடத்துப் போர்செய்யவந்த இருவரையும் கருதின, பழையதாய்த் தங்கப்பட்ட வலியையுடைய நின் பகைவேந்தராகிய சோபாண்டியரு மல்லர், போரின் கண் விரும்பிய காட்சியுடனே நின்னொடு பகையாய் வேறுபட்டெழுந்த அவ்விருவார்தாம்; நினையுங்காலத்து நீயும் அவர்க்கு அத்தன்மையையாகிய பகைவனல்லே; பகையைக் கொல்லும் யானையினையுடைய தலைவர் நீ பார்த்துபட்ட நல்ல புகழை இவ்வுலகத்துப் பொருந்தித் தேவருலகத்தின்கட் போய்ப் பின்பு நீ ஒழித்த அரசாட்சியுரிமை அவர்க் குரித்து; ஆதலால், அப்பெற்றித்தாதலும் அறிவோய்! பெரிதும் இன்னமும் கேட்பாயாக ; புகழைவிரும்புவோய் ! நிலைபெற்ற வலியோடு நின்னைக் கருதிப் போர்செய்தற்கு எழுந்திருந்த சூழ்ச்சியில்லாத அறிவையுடைய நின்புதல்வர் தோற்பின் நினைது பெரியசெல்வத்தை அவர்க்கொழிய யாவர்க்குக் கொடுப்பை? போரைவிரும்பிய செல்வ! நீ அவர்க்குத் தோற் பின் நின்னையிகழும் பகைவர் உவப்பப் பழியை உலகத்தே நிறுத்துவை; ஆதலான், ஒழிவதாக நின்னுடைய மறன்; கடிதின்விரைந்தெழுந்திருப் பாயாக; நின்னுடைய உள்ளம் வாழ்வதாக ; அஞ்சினோர்க்கு அரணாகும் நினதடிநிழல் மயங்காமற் செய்தல்வேண்டும், நல்வினையை; விண்ணோரது பெறுதற்கரிய, உலகத்தின்கண் அமைந்தவர் விரைந்த விருப்பத்தோடு

விருந்தாக ஏற்றுக்கொள்ள.—எ - று.

மற்று : அசை. தில் : விழைவின் கண் வந்தது.

வானோருலகென்றது, ஒட்டன்றி ஒருபெயராய் நின்றது.

வேந்தே! நின்மறனொழிக ; ஆன்றவர் விருந்தெதிர்கொளற்கு நன்று
செய்தல்வேண்டும்; ஆதலால், அதற்கு விரைந்தெழுவாயாக; நின்னுள்ளம்
'வாழ்வதாகவெனக் கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

செல்வமும் பழியும் சினைவினைப்பாற்பட்டு முதல்வினைகொண்டன.
எஞ்சுதல் - இவர்க்குப்பின்னும் நின்றல்.

தாணிழல் மயங்காதென்பதற்கு நினக்கு ஒருதீங்கும் வாராமலென்ற
தாகக்கொள்க.

இனி 'அதனா லன்ன தாதலு மறிவோய்' என்றதற்கு உயர்ந்தோ
ருலகம் எய்துவதுகாரணத்தால் அத்தாயம் அவர்க்கு அப்படியேயுரித்து ;
அன்னதாதல் நீயறிவையென் முற்றாகவும், அழிந்தோர்க்கு ஏமமாகும்

புறநாணாறு மூலமும் உரையும்.

சூக:

நின்தாணிழலென முற்றாக்கி மயங்காது தெளிந்துநின்று நன்றுசெய்தல்
வேண்டுமெனவும் உரைப்பாரும் உளர்.

'மாவெங் காட்சியொடு மாறெதிர்க் தெழுந்தவர்' என்று

(உக௯) செய்குவங் கொல்லோ நல்வினை யெனவே
ஐய *மருஅர் கசமண்டு காட்சி
நீங்கா நெஞ்சத்துத் துணியில் லோரே

யானே வேட்டுவன் யானையும் பெறுமே
5 குறும்பூழ் வேட்டுவன் வறுங்கையும் வருமே
அதனால், உயர்ந்த வேட்டத் துயர்ந்திசி னோர்க்குச்
செய்வினை மருங்கி னெய்த லுண்டெனிற
றொய்யா வுலகத்து நுகர்ச்சியுங் கூடும்
தொய்யா வுலகத்து நுகர்ச்சி யில்லெனின்

10 மாறிப் பிறப்பி னின்மையுங் கூடும்
மாறிப் பிறவா ராயினு மிமயத்துக்
கோடுயர்ந் தன்ன தம்மிசை நட்டுத்
தீதில் யாக்கையொடு மாய்தறவத் தலையே.

நீணை - பொதுவியல் ; துறை - டோருண்மொழிக்காஞ்சி.

அவன் 1வடக்கிருந்தான் சொற்றது.

இ - ள்.— அறவினையைச் செய்வேமோ அல்லேமோவென்று கருதி
ஐயப்பாடு நீங்கார், அழுக்குச்செறிந்த காட்சிநீங்காத உள்ளத்தினையுடைய
தெளிவில்லாதோர்; யானேவேட்டைக்குப்போவோன் யானையையும்

எளிதாகப் பெறுவன்; குறும்பூழ் வேட்டைக்குப்போவோன் அதுபெறுது
வறிய கையினனாயும் வருவன்; அதனால் உயர்ந்த விருப்பத்தையுடைய
உயர்ந்தோர்க்குத் தாம் செய்யப்பட்ட நல்வினைக்கூற்றிலே அதனை

4 - 5. “பொருமால் கரிவேட்டும் பூழ்வேட்டும் போனார், உரியார்
பெறுவ ரொழிந்தார் பெறுரே” தத்துவ. கலிமடல்.

7 - 8. புறநா. களச : 19 - 20, அடிக்.

6 - 9. புறநா. கூ : 12 - 6.

¹புறநா. கூ : 9 - 11, அடிக்.

பி - மீ * மாறார். † துயர்திசினேரே. ‡ பிறப்பின் வன்மையும்.

51

சு02 புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

அனுபவித்தலுண்டாமாயின் அவர்க்கு இருவினையும் செய்யப்படாத உம்ப
ருலகத்தின்கண் இன்பம் அனுபவித்தலுக் *கூடும்; அவ்வுலகத்தின்கண்
துகர்ச்சியில்லையாயின், மாறிப் பிறத்தலிலேகூடும் பிறப்பின்கண் இன்மை
எய்தவுலகூடும்; மாறிப்பிறவாரென்று சொல்லுவாருளராயின் இமய
மலையின் சிகரம் ஒங்கினாற் போன்ற தமது ¹புகழை நிலைபெறுத்தி
வசையில்லாத உடம்பொடு கூடிநின்ற இறத்தல் மிகத் தலையாயது;
அதனால் எவ்வாற்றானும் நல்வினைசெய்தல் அழகிது.—எ - று.

உயர்ந்திசினோர்க்கென்னும் நான்காவதன்றியும் உயர்ந்திசினோர்
செய்வினைமருங்கின் எய்தலுண்டெனின், இவர்க்கு துகர்ச்சியுலகூடுமென்
றுரைப்பினும் அமையும்.

‘பிறவாராயினும்’ என்னும் உம்மை அசைநிலை; உம்மையின்றி ஒதுவாரும் உள்.

‘காட்சிபொடு நீங்கா நெஞ்சத்து’ என்பது உம் பாடம். (உகச)

¹“வசையிலா வண்பயன் குன்று மிசையிலா, யாக்கை பொறுத்த நிலம்” குறள், 239.

பி - ம். * கூட்டும்.

(உகடு) கவைக்கதிர் வரகி னவைப்புறு வாக்கல்
தாதெரு மறுகிற் போதொடு பொதுளிய
வேளை வெண்பூ, வெண்டயிர்க் கொளீஇ
ஆய்மக ளட்ட வம்புளி மிதவை

5 அவரை கொய்யுந ரார மாந்தும்
தென்னம் பொருப்ப னன்னாட் மிள்ளும்
பிசிரோ னென்பவென் னுயிரோம் புநனே .
செல்வக் காலை நிற்பினும்

1. “வரகி னவைப்புமா ணரிசி” (அகநா. கூசு.) கவைக்
கதிர்வரகு : மலைபடு. 112 - 3 ; பேருங். க. 49 : 105.

2. “தாதெரு மறுகு” நம். கூசு; அகநா. ககடு.

3. “வேளை வெண்பூ” புறநா. உக : 21.

3 - 4. “தயிர்மிதி மிதவை” அகநா. கூசு0.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

சு0௯

அல்லற் காலே நில்லலன் மன்னே.

திணை - பாடாண்டினை; துறை - இயன்மொழி.

கோப்பெருஞ்சோழன், பிச்சிராந்தையார் வாராறென்ற
கான்றோர்க்கு அவர் வருவாரென்று சொல்லியது.

இ-ள்.—கவர்த்தகதிரினையுடைய வாகினது குற்றுதலுற்ற வடிக்கப்
பட்ட சோற்றையும் தாதாக உதிர்த்த எருவையுடைய தெருவின் கண்
போதொடுதழைத்த வேளையினது வெள்ளிய பூவை வெளிய தயிரின்கட்
பெய்து இடைமகள் அடப்பட்ட அழகிய புளிக்கடழையும் அவரை
கொய்வார் நிறையவுண்ணும் தென்றக்கின்கட் பொதியின்மலையையுடைய
பாண்டியனது நல்ல நாட்டினுள்ளும் சேய்த்தாகிய ப்சிரென்னும் ஊரிடத்
தானென்று சொல்லுவார், என்னுயிரைப் பாதுகாப்போனே; அவன்
எமக்குச் செல்வமுடைய காலத்து நிற்பினும் யாம் இன்னொமையறுங்
காலத்து ஆண்டு நில்லான்.—எ -று.

மன் : அசைநிலை.

(2௧௫)

—

(2௧௬) கேட்டன் மாத்திரை யல்ல தியாலதும்
'காண்ட லில்லா தியாண்டுபல கழிய
வழுவின்று பழகிய கிழமைய ராகினும்

அரிதே தோன்ற லதற்பட வொழுக்'லென்
5 றையங் கொள்ளன்மி ன்ரறி வாரீர்

இகழ்வில னினிய னியாத்த நண்பினன்
புகழ்கெட வருஉம் பொய்வேண் டலனே
தன்பெயர் கிளக்குங் காலை யென்பெயர்
பேதைச் சோழ னென்னுஞ் சிறந்த
10 காதற் கிழமையு முடைய னதன்றலை
இன்னதோர் காலை நில்லன்
இன்னே வருகுவ னெழிக்கவவற் கிடமே.

தீனையும் துறையும் அவை.

அவன்வடக்கிருந்தான் பிசிராந்தையார்கீது இடனெழிக்கவேன்றது.

1 - 5. “புணர்ச்சி பழகுதல் வேண்டா புணர்ச்சிதான், நட்பாங்
கிழமை தரும்” குறள், 785.

6. “யாத்தன்று நட்பே” குறுந். ௩௧௩.

7. “பொய்யாமை யன்ன புகழில்லை” குறள், 296.

பி - ம். *காண்ட லீயாது.

சு0சு புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

இ - ள்.—‘நின்னை அவன் கேட்டிருக்கும் அளவல்லது சிறிது பொழு
தும் காண்டல்கூடாது பல்யாண்டிசெல்லத் தவறின்றாக மருவிப்போந்த
உரிமையையுடையோராயினும் அரிதே தலைவ! அவ்வழுவாத கூற்றிலே

படவொழுதுதல்' என்று கருதி ஐயப்படாதொழியின்; நிறைந்த அறிவினை யுடையீர்! அவன் என்னை என்றும் இகழ்ச்சியிலனாய் இனிய குணங்களை யுடையன்; பிணித்தகட்பிணையுடையன்; புகழ் அழியவருஉம் பொய்ம்மையை விரும்பான்; தனது பெயரைப் பிறர்க்குச் சொல்லும்பொழுது என்னுடைய பெயர் பேதைமையையுடைய சோழனென்று எனது பெயரைத் தனக்குப் பெயராகச் சொல்லும் மிக்கஅன்புபட்ட உரிமையையு முடையன்; அதற்குமேலே இப்படி யான் துயரமுறுங்காலத்து ஆண்டு நில்லான்; இப்பொழுதே வருவன்; அவனுக்கு இடம் ஒழிக்க.—எ - று.

'அதற்பட' என்பதற்கு அவ்விதந்துபாட்டிலே படவென்றும், 'இகழ் விலன்' என்பதற்கு இகழப்படுவன குணமில்லென்றும் உரைப்பினும் அமையும்.

பேதைச்சோழனென்றது, தான் தன்னை இழித்துக்கூறியது. (உகக)

(உக௭) நினைக்குங் காலை மருட்கை யுடைத்தே
எனைப்பெருஞ் சிறப்பினே டங்கிது துணிதல் .

அதனினு மருட்கை யுடைத்தே பிறனாட்டுத்
தோற்றஞ் சான்ற சான்றோன் போற்றி

5 இசைமா பாக நட்புக் கந்தாக

இனையதோர் காலை யீங்கு வருதல்

வருவ னென்ற கோனது பெருமையும்

அதுபழு தின்றி வந்தவ னறிவும்

வியத்தொறும் வியத்தொறும் வியப்பிறர் தன்றே

10 அதனால், தன்கோ வியங்காத் தேயத் துறையும்
சான்றோ னெஞ்சறப் பெற்ற தொன்றிசை

4 - 6. “இடரொருவ ருற்றக்கா லீர்க்குன்ற நாட, தொடர்புடையே
மென்பார் சிலர்” (நாலடி. 113); “கட்டலர்தார் மார்ப் கலியூழிக்
காலத்துக், கெட்டார்க்கு நடடாரோ வில்” பழ. 59.

புறநாணுறு மூலமும் உரையும்.

சுரு

அன்றோனை யிழந்தலில் வுலகம்

என்ன வதுகொ ளளியது தானே.

திணை - பொதுவியல்; துறை - கையறுநிலை.

அவன் வடக்கீருந்தானுழைச் சென்ற பிசிராந்தையாரைக் கண்டு

பொத்தியார் பாடியது.

இ - ள்.—கருதுங்காலத்து வியக்குந்தன்மையையுடைத்து, எத்துணை
யும் பெரியதலைமையுடனே கூடியும் இவ்விடத்தே இவன் சிறப்புக்களைக்
கைவிட்டுவரத் துணிதல்; இவன் இவ்வாறு துணிந்த அதனினும் வியக்குந்
தன்மையையுடைத்து, வேற்றுவேந்தனது நாட்டின்கண் விளக்கம்
அமைந்த சான்றோன் பாதுகாத்துப் புகழ்மேம்பாடாக நட்பே பற்றுக்
கோடாக இத்தன்மைத்தாகிய ஓர் இன்னாக்காலத்து இவ்விடத்துவருதல்;
இவ்வாறு வருவனென்று துணிந்துசொல்லிய வேந்தனது மிகுதியும் அவன்
சொல்லிய சொற் பழுதின்றாக வந்தவனது அறிவும் வியக்குந்தோறும்

வியக்குந்தோறும் வியப்புக் கைமிக்கது; ஆதலால், தன்செங்கோல் செல்லாத தேயத்துறையும் அமைந்தோனது நெஞ்சைத் தன்னிடத்தேயுரித் தாகப்பெற்ற பழைய புகழையுடைய அப்பெற்றிப்பட்ட பெரியோனை இழந்த இத்தேயம் இடம்பையுறுங்கொல்லோ? ¹இதுதான் இரங்கத் தக்கது.—எ - று.

இதுவென்பது, அரசினைக் கைவிட்டு இறந்துபட்டதுணிதலென்று மாம். (உகஎ)

¹கோப்பெருஞ்சோழனுக்கும் பிசிராந்தையார்க்கும்போல் உணர்ச்சி யொப்பின் அதுவே உடனுயிரீங்கும் உரிமைத்தாய ஈட்டினைப் பயக்கும்' (திருக்குறள், 785, பரிமேல்.); 'இதற்குக் கோப்பெருஞ்சோழன் துறந்தழிப் பிசிராந்தையாரும் பொத்தியாரும்போல்வார் துறந்தாரென்று கூறும் புறச்செய்யுடிகள் உதாரணம்' நோல். கற்பியல், சூ. 52, ந்.

(உகஅ) பொன்னுந் துகிரு முத்து மன்னிய

மாமலை பயந்த காமரு மணியும்

இடைபடச் சேய வாயினுந் தொடைபுணர்ந்

1. பெருங். 'ச. 17 : 75.

'தன்னின முடித்த லென்பதனால், பொன்னுந் துகிருமுத்து... மணியும் என எண்ணுங்காலும் இனமாயபொருளே எண்ணப்படுமென்பது கொள்க' நோல். கிளவி. சூ. 16, இளம்.; சே.; கல்.

2. "கல்விற் பிறக்குங் கதிர்மணி" (நான்மணி. 7); "மலையிடைப் பிறவா மணியே யென்கோ" சீலப். உ : 77.

5 ஒருவழித் தோன்றியாங் கென்றுஞ் சான்றோர்
சான்றோர் பால ராப

சாலார் சாலார் *பாலரா குபவே.

தீனையும் துறையும் அவை.

†பிசிராந்தையார் வடக்கிருந்தாரைக் கண்ட கண்ணகனார் பாடியது.

இ - ள்.—பொன்னும் பவளமும் முத்தும் நிலைபெற்ற பெரிய மலை
தரப்பட்ட விரும்பத்தக்க மணியும் ஒன்றற்கொன்று இடைநிலம்படச் சேய்
நிலத்தினவாயினும் கோவைபொருந்தி அரிய விலையினையுடைய நல்ல
அணிகலங்களைச் செய்யுங்காலத்து ஓரிடத்துத் தோன்றினாற்போல
எந்நாளும் அமைந்தோர் அமைந்தோர்பக்கத்தராவார்; அமைதியில்லார்
அமைதியில்லார் பக்கத்தராவார்.—எ - று.

சான்றோர்குழவினைப் புகழுங்கருத்தாகலின், அவர்க்கேற்ற உவமம்
கூறினார்; சாலாதார்க்கும் ஏற்றவுவமம் வருவித்துக்கொள்க.

தொடைபுணர்ந்து தோன்றியாங்கென இயையும். (உகஅ)

4. பெருங். ச. 2 : 82.

5 - 6. “பண்காணுந் தமிழ்ப்புலவீ ரினத்தொடே யினஞ்சேரும்
பரிசே போல” (தனிப்பாடல்); “நற்றா மரைக்கயத்தி னல்லன்னஞ்
சேர்ந்தாற்போற், கற்றாரைக் கற்றாரே காமுறுவர்” முதுரை, 24.

பி - மீ. *பாலரா குபவே. †பிசிராந்தையாரைக்கண்ட நத்தத்தனார்
பாடியது.

(உகக) உள்ளாற்றுக் கவலைப் புள்ளி நீழல்
முழுஉ வள்ளுர முணக்கு மள்ள
புலவுதி மாதோ நீயே

பலரா லத்தையின் குறியிருந் தோரே.

தீனையும் துறையும் அவை.

அவன் வடக்கிருந்தானைக் கருவூர்ப் பெருஞ்சதுக்கத்துப் பூதநாதனார் பாடியது.

1. “செல்லாற்றுக்கவலை” (குறுந். உசுந : 2); “கனையெரி நிகழ்ந்த விலையி லங்காட், கெழப்பறத் தன்ன புள்ளி நீழல்” அகநா. கௌ.

2. புறநா. கூஉ : 13,

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

சு௦௭

இ - ள்.—யாற்றிடைக்குறையுட் புள்ளிப்பட்ட மாரிழற்கண் இருந்து உடம்பாகிய முழுத்தசையை வாட்டும் வீர! நின் கருத்திற்கேற்ப நின்னோடு வடக்கிருந்தார் பலராதலான், யான் இதற்கு உதவாது பிற்பட வந்ததற்கு என்னை அவனோடு சொல்லி வெறுத்தி நீ.—எ - று.

யான் பிற்படவந்ததற்கு என்னைப் புலந்து என்னோடு சொல்லாடா திருந்தாய் நீயென்றும், இவனுடனே வடக்கிருந்தோர்களும் எதிரேற் றுக் கொள்ளாமையோக்கி நின்குறிப்பிற்கு ஏற்பப் புலந்தார்பலரென்றும் உரைப்பினும் அமையும்.

‘உள்ளாற்றுக்கவலை’ என்பதற்கு வழிக்குள்ளாகிய நாற்றிசையுங் கூடிய இடமென்றுமாம்; கவர்த்தவழிக்குள்ளென்றுரைப்பாரும் உளர்.

¹அரசுதுறந்து வடக்கிருந்து உயிர்நீத்த உள்ளமிகுதியான் மள்ள

¹“திறைமன்ன ருப்ப்பத் திருநிற்பச் செங்கோ னடப்பக், குறை
வின்றிக் கொற்ற முயாத் தெவ்வர் தேர்பணிய, உறைகின்ற காலத்
தறக்கேட் ரெழுற்ற பாம்பின், அறிவன் னடிக்கீ ழாசஞ்சித் துறந்த
வாறும்” சீவக. 27.

(உஉ௦) பெருஞ்சோறு பயந்து பல்பாண்டு புரந்த
பெருங்களி நிழந்த பைதற் பாகன்
அதுசேர்ந் தல்கிய வழங்க லாலை
வெளில்பா ழாகக் கண்டுகலுழந் தாங்குக்
5 கலங்கினே னல்லனோ யானே பொலந்தார்த்
தேர்வண் கிள்ளி போகிய
பேரிசை மூதூர் மன்றங் கண்டே.

நீனையும் துறையும் அவை.

அவன் வடக்கிருந்தானுழைச் சென்று மீண்டுவந்து உறையூர்கண்ட
பொத்தியார் அழது பாடியது.

இ - ள்.—பெரிய சோற்றையுண்டாக்கிப் பல்பாண்டு பாதுகாத்த
பெரிய களிற்றை இழந்த வருத்தத்தினையுடைய பாகன் அவ்வியானே

1. பெருஞ்சோறு : புறநா. உ : 16, உகக : 5.

5. பொலந்தார் : புறநா. உ : 14, உகக : 4.

6. “தேர்வண் கிள்ளி” புறநா. சக : 10.

சேர்ந்து தக்கிய இரக்கத்தையுடைய கூடத்தின்கட் கம்பம் வறிதே நிற்கப் பார்த்துக் கலங்கின தன்மைபோல யான் இறந்துபடுதலின்றிக் கலங்கினே னல்லனோ? பொன்னான் இயன்ற மாலையையுடைய தேர்வண்மையைச் செய்யும் கிள்ளி போகப்பட்ட பெரியபுகழினை யுடைய பழைய உறையூரின் மன்றத்தைப் பார்த்து?—எ - று.

மூதூர்மன்றம் கண்டு கலங்கினேனல்லனோவெனக் கூட்டுக.

மன்றம் - ஈண்டுச் செண்டுவெளி.

அழுங்கல் - முன்புள்ள ஆரவாரமுமாம்.

இறந்தவென்று சொல்லுதல் இன்னுமையால், போகியவென்றார். ()

(உஉக) பாடுநர்க் கீத்த பல்புக ழுன்னே

ஆடுநர்க் கீத்த பேரன் பினனே

அறவோர் புகழ்ந்த வாய்கோ லன்னே
திறவோர் புகழ்ந்த திண்ணன் பினனே

5 மகளிர் சாயன் மைந்தர்க்கு மைந்து

துகளறு கேள்வி யுயர்ந்தோர் புக்கில்

அனைய நென்னு தத்தக் கோனை

நினைபாக் கூற்ற மின்னுயி ருய்த்தன்று

பைத லொக்கற் றழிஇ யதனை
 10 வைகம் வம்மோ வாய்மொழிப் புலவீர்
 நனந்தலை யுலக மரந்தை தூங்கக்
 கெடுவி னல்லிசை சூழ்

3 - 4. சிறுபாண். 207 - 18.

5. “மறவர் மறவ” பெரும்பாண். 455.

1 - 6. புறநா. உருக : 1 - 18.

8. புறநா. க : 12, சஉ : 22.

7 - 8. “தவத்துறை மாக்கண் மிகப்பெருஞ் செல்வர், ஈற்றினம் பெண்டி ராற்றாப் பாலகர், முதியோ ரென்ன னினையோ ரென்னன், கொடுந்தொழி லாளன் கொன்றனன் குவிப்ப” மணி. - க : 97 - 100,

12. கெடு ; “கெடுவாக வையா துலகம்” துறள், 117.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

சு0சு

நடுக லாயினன் புரவல னெனவே.¹

தீணையும் துறையும் அவை.

அவன் நடுகற்கண்டு அவர் பாடியது.

இ - ள்.—பாடுநர்க்குக்கொடுத்த பலபுகழினையும் உடையன் ; கூத் தர்க்குக் கொடுக்கப்பட்ட மிக்க அன்பினையும் உடையன்; அறத்திறமுடையோர் புகழ்ப்பட்ட நீதிதாற்குத்தக ஆராய்ந்து நடத்திய செங்கோலை உடையன்; சான்றோர் புகழ்ப்பட்ட திண்ணிய நட்பினையுடையன்; மகளிரிடத்து மென்மையை யுடையன்; வலியோரிடத்து மிக்கவலியையுடையன்; குற்ற மற்ற கேள்வியையுடைய அந்தணர்க்குப் புகலிடம்; அத்தன்மையையுடையோனென்று கருதாது அத்தகுதியையுடையோனை அவ்வாறு கருதாத கூற்றம் அவனது இனிய உயிர்கொடுப்போயிற்று; அதனால், பையாப்புற்ற நம்முடைய சுற்றத்தை அணைத்துக்கொண்டு அக்கூற்றத்தை வைவேமரக வாரீர், மெய்யுரையையுடைய புலவீர்! *அகலிய இடத்தினையுடைய உலகம் துன்பமிகக் கேடில்லாத நல்ல புகழ்ச்சிமாலையைச்சூடி நடப்பட்ட கல்லாயினான் எம்மைப் பாதுகாப்போனெனச்சொல்லி.—எ - று.

ஈத்தபுகழ் ஈதலாலுளதாகியபுகழெனவும், ஈத்தவன்பு ஈத்தற்கு ஏதுவாகிய அன்பெனவுந் கொள்க.

வாய்மொழிப்புலவீர்! அத்தக்கோனைக் கூற்றம் இன்னுயிருய்த்தது; அதனால் பாவலன் கல்லாயினனென ஒக்கல் தழீஇ அதனை வைகம் வம்மோவெனக் கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

சாயல், மைந்து, புக்கிலென்பன ஆகுபெயர். புக்கில்: வினைத்தொகை.

²கேடென்பது கெடுவெனக் குறைந்துரின்றது. (உஉக)

12 - 3. புறநா. உகச : 1 - 4; “ஆடவார், பெயரும் பீடு மெழுதியதர் தொறும், பீலி சூட்டிய பிறங்குநிலை நடுகல்” (அகநா. ககக); “செல்லா நல்லிசைப் பெயரொடு நட்ட, கல்லேசு கவலை யெண்ணுமிகப் பலவே” மலைபடு. 388 - 9.

¹ழ. காஞ்சித்திணைத்துறைகளுள், மன் அடாது வந்த மன்னைக் காஞ்சிக்கு மேற்கோள்; தொல். புறத்திணை. கு. 24, ந.

²முதனிலைத் தொழிற்பெயரென்பர் பரிமேலழகர்; குறள், 117, உரை. 15 - ம். * நல்ல.

(உஉஉ) அழலவீர் வயங்கிழைப் பொலிந்த மேனி
 நிழலினும் போகாநின் வெய்யோள் பயந்த
 புகழ்சால் புதல்வன் பிறந்தபின் வாவென்

3. “வீறுசால் புதல்வர்ப் பெற்றனை” பதிந். எசு.

52

சக0 புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

என்னிவ னெழித்த வன்பி லாள
 5 எண்ணு திருக்குவை யல்லே
 என்னிடம் யாதுமற் றிசைவெய் யோயே.

நீனையும் துறையும் அவை.

அவனை, தன்மகன் பிறந்தபின் பெயர்த்துக்கீசென்று போத்தியார்
 எனக்கு இடந்தாவென்று சொற்றது.

இ - ள். தீயால் விளங்கிய ஒளியையுடைய ஆபாணத்தாற் சிறந்த
 எழுவியையுடையளாய் நின் நிழலினும் ஒருபொழுதும் நீங்காத நீ விரும்பத்
 தக்க மனைவி பெறப்பட்ட புகழமைந்த பின்னையானவன் பிறந்தபின்
 வாவெனச் சொல்லி என்னை இவ்விடத்துநின்றும் போக்கிய என்னோடு
 உறவில்லாதவனே! உன்னோடு என்னிடை நட்பைக் கருதாதிருப்பை
 யல்ல; புகழைவிரும்புவோய்! நீ எனக்குக் குறித்த இடம் யாது? சொல்லு
 வாயாக.—எ - று.

மற்று : அசை.

அழல்போல்¹ பாடஞ்செய்யும் மேனியெனினும் அமையும். (உஉஉ)

¹பாடம் - ஒளி.

(உஉ௩) பலர்க்குநிழ லாகி யுலகமீக் கூறித்
தலைப்போ கன்மையிற் சிறுவழி மடங்கி
நிலைபெறு நடுக லாகியக் கண்ணும்
இடங்கொடுத் தளிப்ப மன்ற, வுடம்போ
5 டின்னுயிர் விரும்புங் கிழமைத்
தொன்னட் புடையார் தம்முழைச் செலினே.

நீனையும் துறையும் அவை.

கல்லாகியும் இடங்கொடுத்த கோப்பெருஞ்சோழனை வடக்கிருந்த
பொத்தியார் பாடியது.

இ - ள்.—பலர்க்கும் அருளுடைமையான் நிழலையொத்து உலகத்
தார் மிகுத்துச் சொல்ல. ¹உலகத்தையாளுந்தன்மை முடியச்செலுத்து
தற்கு மறுமையை நினைத்தால் முடிவுபோகாமையின் வடக்கிருத்தற்கு
வரைந்த சிறிய இடத்தின்கண் இருந்து உயிர்தீத்தலின் நிலைபெற நடப்
பட்ட கல்லான இடத்தும் இடங்கொடுத்தளிப்பர் நிச்சயமாக; உடம்

3. நடுகல் : புறநா. உஉக : 13.

¹“தருமம் கைதர, மன்னுயிர்க் குறுவதே செய்து வைகினேன், என்
னுயிர்க் குறுவதுஞ் செய்ய வெண்ணினேன்” கம்ப, அயோத்தி.
முந்திர. 15.

புறநானூறு மூலமும் உரையும். சகக

போடு இனியவுயிர் விரும்புமாறுபோல விரும்பும் உரிமையையுடைய
பழையதாகிய நட்பையுடையோர் தம்மிடத்தே செல்லின்.—எ - று.

மீக்கறியென்பது மீக்கறவெனத் திரிக்கப்பட்டது; ஆணைகூறி
யென்றுமாம்.

தொன்னட்புடையோர் தம்முழைச் செலின், இடங்கொடுத்தளிப்

பவெனக் கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

அவன் நட்பினை வியந்து கூறியது.

(உஉ௩)

(உஉ௪) அருப்பம் பேணு தமர்கடர் ததூஉம்
துணைபுண ராயமொடு தசம்புடன் றொலைச்சி
இரும்பா னெனக்கற் கடும்பு புரந்ததூஉம்
அறமறக் கண்ட நெறிமா னவையத்து

5 முறைநற் கறியுநர் முன்னுறப் புகழ்ந்த
தூவியற் கொள்கைத் துகளறு மகளிரொடு
பருதி யுருவிற்ப் பல்படைப் புரிசை

எருவை துகர்ச்சி யூப நெடுந்தூண்

வேத வேள்வித் தொழின்முடித் ததூஉம்

10 அறிந்தோன் மன்ற வறிவுடை யாளன்
இறந்தோன் றானே யளித்திவ் வுலகம்
அருவி மாறி யஞ்சுவரக் கடுகிப்

பெருவறங் கூர்ந்த வேனிற் காலைப்

பசித்த வாயத்துப் பயனிரை தருமார்

15 பூவாட் கோவலர் பூவுட னுதிரக்

1. “அரசநிலை தளர்க்கு மருப்பமு முடைய” மலைபடு. 378.

7. “படையார் புரிசைப் பட்டினம்”, “படையுடை நெடுமெதில்”

தேவாரம்.

8. “பொய்ப்பருந்துகா லொடுபறந்துபோய், மெய்ப்பருந்துடன்
வீண்ணிலாடவே” (தக்க. 507) என்பதையும், “பொய்ப்பருந்தாவது யாகத்

துக்குச் செய்தபருந்து' என்னும் அதன் உரையையும் பார்க்க. "சுமெனற்
கலுழ னாகச் சுருதியின் படியே கோட்டி" வி. பா. இராசசூய. 91.

12 - 3. "அருவி மாமலை நிழத்தவு மற்றக், சுருவி வானங் கடற்
கோண் மறப்பவும், பெருவற னாகிய பண்பில் காலையும்" போருந். 235-7.

15. பூ - கூர்மை; "பூநின்ற வேன்மன்னன்" (இறை. கு. 17,
மேற்.); "பூவெழு மழுவினற் பொருது போக்கிய" (கம்ப. அயோத்தி.
மந்திரப். 77); "அடைவாம்வை நிசிதம் பூவன் எயில்வசி யாறுங் கூர்மை"
துடாமணி. எ : 16.

சுகட புறநானூறு மூலமும் உரையும்.
கொப்துகட் டழித்த வேங்கையின்
மெல்லியன் மகளிரு மிழைகளைத் தனரே.

நீனையும் துறையும் அவை.

சோழன் கரிசாற்பெருவளத்தானைக் கருந்துழலாதனார் பாடியது.

இ - ள்.—அரிய அரண்களைப் பாதுகாவாது போரைச்செய்து அழித்த
துவும், துணையாய்க்கூடிய இனத்துடனேயுங்கூட மதுக்குடங்களைச் சேர
துகர்ந்து தொலைத்துப் பெரிய பாண்சுற்றமாகிய சுற்றத்தைப் பாதுகாத்த
துவும், அறத்தைத் தெளியவுணர்ந்த ஒழுக்கம் மாட்சிமைப்பட்ட அந்தண
ரது அவைக்களத்தின்கண் வேள்விக்குரிய முறைமையை நன்றாக
அறியும் ¹சடங்கலிகள் அம்முறைமையை முன்னின்று காட்டப் பலரா
னும் புகழப்பட்ட தூய இயல்பையுடைத்தாகிய கற்பொழுக்கமாகிய
கொள்கையையுடைய குற்றந்தீர்ந்த குலமகளிரோடு வட்டமாகிய வடி
வினையுடைத்தாகிய பலபடையாகச் செய்யப்பட்ட மதிலாற் சூழப்பட்ட
வேள்விச்சாலையுட் ²பருந்துவிழுங்குவதாகச் செய்யப்பட்டவிடத்து

நாட்டிய பூபமாகிய நெடிய கம்பத்து வேதத்தாற் சொல்லப்பட்ட வேள்வி யினைச் செய்துமுடித்ததுவுமாகிய இவற்றையைய பயனை நிச்சயமாக அறிந்த அறிவினையுடையோன்; அவன்றான் துஞ்சினன்; ஆதலால், இனி இவ்வுலகம் இரங்கத்தக்கது; அருவி நீர் மறுத்து உலகத்தார் அஞ்சும்பரிசு வெம்மையுற்றுப் பெரிய வற்கடமிக்க வேணிற்சாலத்துப்பசித்த ஆயமாகிய பயன்படும் ஆனிரையை ³இரக்கித்தல்செய்வாராகக் கூர்மைபொருந்திய கொடுவாளாற் கோவலரானவர்கள் பூக்களுடனேயுதிநக் கொம்புகளைக் கழித்து அதன்தழைச்செறிவையழித்த வேங்கையினையொப்ப மெல்லிய இயல்பினையுடைய உரிமைமகளிரும் அருங்கலவணிமுதல்வாகிய அணி களையொழித்தார்.—எ - று.

முறைநற்கறியுநர் முன்னுற வேள்வித்தொழின்முடித்ததூஉமென இயையும்.

எருவையென்றது, பருந்தாகச்செய்யப்பட்ட வடிவின்.

16 - 7. ஐங்குறு. உகச.

¹சடங்கலிகள் - ஷடங்கலித்துக்கள்; ஆறங்கங்கங்களையும் அறிந் தோர்; “புத்தூர்ச் சடங்கலி மறையோன்” (பெரிய. தடுத்தாட் கொண்ட. 7); முறையைக் காட்டுவோர்க்கு உபதிருஷ்டாக்கள் என்பது பெயர்.

²பருந்துவடிவமாகச்செய்ததற்குக் கருடசயனம் என்று பெயர்.

³இரக்கித்தல் = ரகித்தல் - காத்தல்.

புறநானூறு மூலமும் உண்மும்.

சுகந்

அறிவுடையாளன் இறந்தான்; மகளிரும் இழை களைந்தனர்; இவனை இழந்த உலகம் அளித்தெனக் கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

‘எருவை துவற்சி’ என்று பாடமோதுவாரும் உளர்.

‘ஆயத்துப் பயனிரை’ என்பதற்கு ஆயத்திற்குப் பயனாகிய இரையெனினும் அமையும். (உஉச)

(உஉடு) தலையோர் துங்கின் தீஞ்சேறு மிசைய

இடையோர் பழத்தின் பைங்கனி மார்தக்
கடையோர், விடுவாய்ப் பிசிரொடு சுடுகிழங்கு துகர
நிலமலர் வையத்து வலமுறை வளை இ
5 வேந்துபி டழித்த ஷேந்துவேற் றுனையொ
டாற்ற லென்பதன் றேற்றங் கேளினிக்
களளி போகிய களரியம் பறந்தலை
முள்ளுடை வியன்காட் டதுவே, நன்றும்
சேட்சென்னி நலங்கிள்ளி கேட்குவன் கொல்லென -

10 இன்னிசைப் பறையொடு வென்றி துவலத்
தூக்கணங் குரீஇத் தூங்குகு டேய்ப்ப
ஒருசிறைக் கொளீஇய திரிவாய் வலம்புரி
ஞாலங் காவலர் கடைத்தலைக்
காலைத் தோன்றினு நோகோ யானே.

நீணையும் நுறையும் அவை.

4. புறநா. நக: 15.

7. மு. புறநா. உசடு : 3 - 13, உரு : 13.

9. சேட்சென்னிநலங்கள்ளி : புறநா. உரு : 10.

12 - 3. “வால்வெண் சங்கொடு வகைபெற் றோங்கிய, காலை முரசுக் கனைஞா வியம்ப” (சிலப். கச : 13 - 4); “இயம்பும்வெண் சங்கெங்கும்”, “குருகு வியம்பின வியம்பின சங்கம்” (திருவா. திருவெம்பாவை, திருப்பள்ளியெழுச்சி); “புள்ளரையன் கோயில், வெள்ளை விளிசக்கின் பேராவங் கேட்டிலையோ” திருப்பாவை, 6.

சகசு

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

இ - ள்.—முன்செல்லும் ¹ தூசிப்படையோர் பனையின்கண் உளதா கிய துங்கினது இனிய செறிவை அயில, இடைச்செல்லோர் பழத்தினது செவ்விக்கனியை துகர, பின்செல்லோர் நீங்கியவாயையுடைய பிசி ருடனே சுடப்பட்ட கிழங்கினை துகர இப்படி ஒழுங்குடைத்தாகி இட மகன்ற உலகத்து வலமுறையாகச் சூழ்ந்து மன்னரை வலிகெடுத்த மேம் பட்ட வேலையுடைய சேனையுடனே கூடிய வலியென்று சொல்லப்பட்டதன் விளைவை இனிக் கேட்பாயாக: கள்ளியோங்கிய களர்நிலமாகிய பாழ்ப்பட்ட இடத்து முள்ளுடைத்தாகிய பெரிய புறங்காட்டின்கண்ணையிற்று, பெரிதும் சேட்சென்னிநலங்கள்ளி கேட்பாண்கொல்லோவென அஞ்சி, இனிய ஓசையையுடைய முரசுடனே வெற்றியைச் சொல்லாநிற்க முன்பு தூக்கணங்குருவியினது தூங்கப்பட்ட கூட்டையொப்ப ஒருபக்கத்தே

தூங்கப்பட்ட வலத்திலேபுரிந்த திரிந்த வாயையுடைய சங்கம்; இப்பொழுது உலகங்காக்கும் அரசரது வாயிலிடத்தே பள்ளியெழுச்சிக்காலத்தே தோன்றினும் அதனைக் கேட்டி இறந்துபடாது நோமளவினேனாயினேன். — எ - று.

முன்பு நலங்கிள்ளிசேட்சென்னி கேட்குவன்கொல்லென ஒரு சிறைக் கொளியு வலம்புரி இன்று வென்றி நுவலாநிற்கப் பறையொடு காலைத் தோன்றினும் யான் நோவேனெனக்கூட்டி வினை முடிவுசெய்க.

கேளினியென்றது நெஞ்சினை.

‘வென்றி நுவலா’ என்றும், ‘காலைதோன்றின’ என்றும் பாடமோது வாரும் உனர். (உஉடு)

¹ தூசிப்படை - முன்படை ; சேனையின் முதலிற்செல்வோர் பனை நங்கின் தீஞ்சேறுமிசையவென்றதும், இடையிற்செல்வோர் பனங்கனி மாந்தவென்றதும், கடையிற்செல்வோர் பனம்பிசிரையும் சுட்ட பனங் கிழங்கையும் நுகரவென்றதும் சேனையின் மிகுதியையும் அது செல்லுதற் குரிய காலநீட்சியையும் உணர்த்தி நின்றன.

(உஉசு) செற்றன் ருயினுஞ் செயிர்த்தன் ருயினும்

உற்றன் ருயினு முய்வின்று மாதோ

பாடுநர் போலக் கைதொழு தேத்தி

இரந்தன் ருகல் வேண்டும் பொலந்தார்

3. “கைதொழுஉப் பரவி” முருகு. 252.

4. புறநா. உஉ0 : 5; “உயிரிக்குங் கொடுக்கற்றி னுளையச் சொன்னான்” கம்ப. கையடை. 10.

5 மண்டமர் கடக்குந் தானைத்

* திண்டேர் வளவற் கொண்ட கூற்றே.¹

நீணையும் துறையும் அவை.

சோழன் குளமுற்றத்துத் துஞ்சிய கிள்ளிவளவனை மாறேக்கத்து நப்பசலையார் பாடியது.

இ - ள்.—தன்மனத்துள்ளே கறுவுகொண்டதாயினும் வெளிப்பட நின்று வெருண்டதாயினும் உற்றுநின்று கையோடு மெய்தீண்டி வருத்திற் றாயினும் அதற்குப் பிழைத்தலுண்டாகாது; பாடுவாரைப்போலத்தோன்றி நின்று கையாற்றொழுது வாழ்த்தி இரந்து உயிர்கொண்டதாகல்வேண் டும்; பொன்னான் இயன்ற மாலையினையும் மண்டியபோரின் கண் எதிர்த்து வெல்லும் படையினையும் திண்ணிய தேரின்யுமுடைய வளவனைக் கொண்ட கூற்று.—ஏ - று.

பொலந்தார்வளவனென இயையும்.

கூற்றம் இரந்ததாகல்வேண்டும்; இம்மூன்றினுள் ஒன்றுசெய்யினும் பிழைப்பின்றெனக் கூட்டுக.

இஃது அவனாண்மையிருதியினையும் வண்மையினையும் வியந்து இரங்கிக் கூறியவாறு. (உஉச)

¹மு. காஞ்சித்திணைத்துறைகளுள், “கழிந்தோர் தேத்துக் கழிபட
ருநீஇ, ஒழிந்தோர் புலம்பிய கையறுநிலை” என்பதற்கும் (தொல்.
புறத்திணை. சூ. 19, இளம்.), மன் அடாது வந்த மன்னைக்காஞ்சிக்கும்
(ஊ. ஊ. சூ. 24, ந.) மேற்கோள்.

பீ - ம். *திண்டோள்.

(உஉ௭) நனிபே தையே நயனில் கூற்றம்
விரகின் மையின் வித்தட் டுண்டனை
இன்னுங் காண்குவை நன்வா யாகுதல்

1. உரிச்சொற்றொடருக்கும் (நன். சூ. 151, 259, 373, மயிலை.;
நன். வி. சூ. 152, 374; இ. வி. சூ. 54, உரை), உரிச்சொல் பெயரை
யடுத்துவந்ததற்கும் (நன். சூ. 441, மயிலை.), நனியென்னு முரிச்சொல்
மிகுதியென்னும் பண்பை விளக்கியதற்கும் (ஊ. ஊ. 455; நன். வி.
சூ. 456) மேற்கோள்.

2. புறநா. உக0 : 13.

சுக்கா புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

ஒளிறுவாண் மறவருங் களிற் று மாவும்
5 குருதியங் குருஉப்புனற் பொருகளத் தொழிய
நாளு மானுன் கடந்தட் டென்றுநின்
வாடுபசி *யருத்திய பழிதீ ராற்றல்

நின்றோ ரன்ன பொன்னியற் பெரும்பூண்
வளவ னென்னும் வண்டுமுக கண்ணி

10 இனையோற் கொண்டனை யாயின்
இனியார் மற்றுநின் பசிதீர்ப் போரே.

நீனையும் துறையும் அவை.

அவனை ஆடுதுறை மாசாத்தனூர் பாடியது.

இ - ள்.—மிகவும் அறிவுடையவல்லே, ஈரமில்லா தகூற்றமே! நினக்குப் போவதொரு விரகில்லாமையினான் மேல் வினாந்து பயன்படும் விதையைக் குற்றியுண்டாய்; ஆயின் நினக்கு இவ்வாறுசொல்லிய வார்த்தை நல்லமெய்யாதல் இன்னமுகம் காண்பை; ஒளிவிளங்கிய வாட்போராவல்ல வீரரும் யானையும் குதிரையும் உதிரமாகிய கிறமுடைய அழகிய நீர்மிக்க போர்க்களத்தின்கண் மாய நாடோறும் அமையானாய் எதிர்நின்று கொன்று நாடோறும் நினதுமெய் வாடுதற்கேதுவாகிய பசிதீர்த்தற்கு ஊட்டிய வசையற்ற வலியையுடைய கொலைத்தொழிலுக்கு நின்னை யொத்த பொன்னானியன்ற பேரணிகலத்தையுடைய வளவனென்று சொல்லப்படும் வண்டுகள் மொய்க்கப்படுங் கண்ணியையுடைய இத் தன்மையினையுடையோனை நீ கொண்டாயாயின், இனி நிற்பசியைக் கெடுப்போர் யார்? சொல்லுவாயாக.—எ - று.

கூற்றமே! இத்தன்மையோனைக் கொண்டாயாயின், நின் பசியைத் தீர்ப்போர் இனி யார்? விரகின்மையின் வித்தட்டுண்டனை; நன்வாயாகு தல் இன்னும் காண்குவையெனக் கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

நயன் - நியாயமுமாம்.

(உஉஎ)

4. “ஒளிறுவான் மறவருந் தேரு மாவும், களிறுஞ் சூழ்தர” மணி.

(உஉஅ) கலஞ்செய் கோவே கலஞ்செய் கோவே
 இருடிணின் தன்ன குருஉத்திரட் பருஉப்புகை
 அகலிரு விசம்பி னூன்றுஞ் சூளை
 நனந்தலை மூதூர்க் கலஞ்செய் கோவே

1. மு. புறநா. உகை : 1.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

சுகள்

- 5 அளியை நீயே யாங்கா குவைகொல்
 நிலவரை சூட்டிய நீணெடுந் தாணைப்
 புலவர் புகழ்ந்த பொய்யா நல்லிசை
 விரிகதிர் ஞாயிறு விசம்பிவர்த் தன்ன ..
 சேண்ணிளங்கு சிறப்பிற் செம்பியர் மருகன்
- 10 கொடிதுடங்கு யானை நெடுமா வளவன்
 தேவ ருலக மெய்தின னாதலின்
 அன்றோற் கவிக்குங் கண்ணகன் றாழி
 வனைதல் வேட்டனை யாயி நெனையதூஉம்
 இருநிலந் திகிரியாப் பெருமலை
- 15 மண்ணா வனைத லொல்லுமோ நினக்கே.

திணை - அது; துறை - ஆனந்தப்பையுள்.

அவனை *ஐயூர் முடவனார் பாடியது.

ஆனந்தப்பையுளாவது :—

1“விழுமம் கூட வேய்த்தோ ளரிவை
கொழுநன் வீயக் குழைந்துயன் கின்று.”

இ - ள்.—அடிகலம்வனையும் வேட்கோவோ! அடிகலம்வனையும் வேட்கோவோ! இருள் நீங்கி ஒரிடத்தே செறிந்து நின்றாற்போன்ற நிறமுடைத்தாய்த் திரண்ட மிக்கபுகை அகலிய பெரிய ஆகாயத்தின்கட் சென்று தங்கும் குளையையுடைய அகலிய இடத்தினையுடைய பழைய ஊரின் கட் கலம்வனையும் வேட்கோவோ! இரங்கத்தருவை; நீ என்ன வருத்தமுறுவைதான்? நிலவெல்லையின்கண் பாப்பிய மிக்க பெரிய சேனையினையுடைய அறிவுடையோர் புகழ்ந்த பொய்யாத நல்ல புகழினையும் பரந்த சுடரினையுமுடைய ஆதித்தன் வானத்தின்கண் பரந்தாலொத்த சேய்மைக்கண்ணே விளங்கும் தலைமையையுடைய செம்பியர்மரபினுள்ளான், கொடிகள் துடங்கா நின்ற யானையினையுடைய மிகப்பெரிய வளவன், அவன் தேவருடைய விண்ணுலகத்தை அடைந்தா னாகலான், அப்பெற்றிப்பட்டோனைக்

11 - 2. புறநா. உகஅ, உகசு, கூசு; “தாழ்வயி னடைப்போர் தாழியிற் கவிப்போர்” மணி. சு : 67.

12 - 4. “மாயிருந் தாழி கவிப்பத், தாவின்று கழிகவெற் கொள்ளாக் கூற்றே” நற். உஎக.

1புறப்போருள்வெண்பாமாலை, 266.

பி - ம். *உறையூர்.

கவிக்கும் இடமகன்ற தாழியை வளைதலை நீ விரும்பினாயின் எப்படியும் பெரிய நிலவட்டம் உருளியாகப் பெரிய மேருமலை மண்ணாக வளைய இயலுமோ? இயலாதன்றே நினக்கு.—எ - று.

அடுக்கு விரைவின் கண் வந்தது.

கலஞ்செய்கோவே! வளவந்தேவருலகமெய்தினனாதலால், அன்றோற் கவிக்கும் தாழி வளைதல் வேட்டனையாயின் இருநிலம் திகிரியாக மாமேரு மண்ணாக வளைதலொல்லுமோ? ஒல்லாமையின் யாங்காகுவை? நீ இரங்கத்தக்காயெனக் கூட்டி வினைமுடிவு செய்க.

இது சுற்றத்தார் இரங்கிக்கூறுதலின், ஆளந்தப்பையுளாயிற்று. (உஉஅ)

(உஉக) ஆடிய லழற்குட்டத்

தாரிரு ளரையிரவில்

முடப்பனையத்து வேர்முதலாக்

கடைக்குளத்துக் கயங்காயப்

5 பங்குனியுய ரமுவத்துத்

தலைநாண்மீ னிலைதிரிய

நிலைநாண்மீ னதனெதி ரோர்தாத்

தொன்னுண்மீன் றுறைபடியப்
பாசிச் செல்லா தூசி முன்னு

1. அழற்குட்பம் : “அழல்சேர் குட்டத் தட்டமி” (சீலப். உக : 134); ஆடு - மேடாசி; அக்கினியை அதிதேவதையாகவுடைமையின் கார்த்திகைக்கு அழலென்பது பெயராயிற்று. அசுவதியின் நான்குகால்களும், பாணியின் நான்குகால்களும், கார்த்திகையின் முதற்காலும் மேடாசிக்குரியன. பங்குனி மாதத்திற் கார்த்திகை நட்சத்திரமுள்ளதினம் பூர்வ ஷஷ்டி அல்லது ஸப்தமி யென்பது கணிததூற்றுணிபாதலால், அத்தினத்தின் பாதிரிவு நிறைந்த இருளையுடைத்தாயிற்று..

3. அனுடத்தின் வடிவமாகிய ஆறு நட்சத்திரங்களின் தொகுதி வளைந்த பனைமரம்போன்ற தோற்றமுடைமையின் அது முடப்பனை யெனப்பட்டது; ‘அனுட மாறு முடப்பனை போலும்’ என்பர்.

9. பாசி, ஊசியென்பன முறையே பிராசி, உதிசி யென்னும் வடமொழிச்சிதைவுகள்; உச்சிமீனுக்கு முன் எட்டாவது மீன் அத்தமிழ்த் தலும் பின் எட்டாவது மீன் உதித்தலும் இயல்பு; ‘உச்சி மீனுக் கெட்டாமீ னுதயமீன்’ என்பர்.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

சககூ

10 தளக்கர்த்தினை விளக்காகக்
கணையெரி பரப்பக் காலெதிர்பு பொங்கி
ஒருமீன் விழுந்தன்றால் விசம்பி னானே
அதுகண், டியாமும் பிறீரும் பல்வே நிரவலர்
பறையிசை யருவி நன்னாட்டுப் பொருநன்

15 நோயில னாயி னன்றுமற் நில்லென
அழிந்த நெஞ்ச மடியுளம் பரப்ப
அஞ்சின மெழுநாள் வந்தன் நின்றே
மைந்துடை யானை கைவைத் துறங்கவும்
திண்பிணி முரசங் கண்கிழிந் துருளவும்

20 காவல் வெண்குடை கால்பரிந் துலறவும்
காலியற் கலிமாக் கதியின்றி வைகவும்
மேலோ ருலக மெய்தின னாகலின்
ஒண்டொடி மகளிர்க் குறுதுணை யாகித்
தன்றுணை யாய மறந்தனன் கொல்லோ

25 பகைவர்ப் பிணிக்கு மாற்ற னசைவர்க்
களந்துகொடை யறியா வீகை
மணிவரை யன்ன மாஅ யோனே.¹

தீனையும் துறையும் அவை.

²கோச்சேரமான் யானைக்கட்சேளய் மாந்தரஞ்சேரல் இரும்பொறை
இன்னநாளிற்றுஞ்சுமேன அஞ்சி, அவன் துஞ்சியவிடத்துக் கூடலூர்
கிழார் பாடியது.

5 - 12. புறநா. உச : 24 - 5; பங்குனிமாதத்தில் நட்சத்திரம் வீழின், இராசபீடை என்பர்; “ஆடு கயறே டனுச்சிங்கத் தெழுமீன் வீழுமே லரசழிவாம்” என்பது சோதிடநூல்.

14. புறநா. கஉச : 8, அடிக்.

19. புறநா. கூ : 1.

22. புறநா. உகூ : 10, உஉஅ : 11, உசக : 11.

¹மு. பாடாண்டிணைத்துறைகளுள், ‘அச்சமு முவகையு மெச்ச மின்றி, நாளும் புள்ளும் பிறவற்றி னிமித்தமும், காலங் கண்ணிய ஓம்படை’ என்பதற்கு மேற்கோள் (தோல். புறத்திணை. சூ. 30, இளம்.); ‘ஆடிய லழற் குட்டத்து...மாயோனே : இதனுள், பாடாண்டிலவனது நாண்மீனை வீழ்மீன் கலிந்தமைபற்றிக் கூறியது’ ஷே. ஷே. சூ. 36, ந.

²புறநா. உஉ, கருத்தின் அடிக்குறிப்பு.

சு20 புறநாணுறு மூலமும் உரையும்.

இ - ள்.—மேடவிராசிபொருந்திய கார்த்திகைநாளின் முதற்காலின் கண் நிறைந்த இருளையுடைய பாதியிரவிற்கண் முடப்பனைபோலும் வடிவையுடைய அனுடநாளின் ¹அடியின்வெள்ளிமுதலாகக் கயமாகிய ²குளவடிவுபோலும் வடிவையுடைய புனர்பூசத்துக் கடையின்வெள்ளி எல்லையாக விளங்கப் பங்குனிமாதத்தினது முதற்பதினைந்தின்கண் உச்சமாகிய உத்தரம் அவ்வுச்சியினின்றும் சாய அதற்கு எட்டாமீனாகிய மூலம் அதற்கெதிரே எழாநிற்க அந்த உத்தரத்திற்கு முன்செல்லப்பட்ட எட்டாம் மீனாகிய மிருகசீரிடமாகிய நக்கத்திரம் துறையிடத்தே தாமுக்கீழ்த்திசையிற் போகாது வடதிசையிற் போகாது கடலாற் சூழப்பட்ட பூமிக்கு விளக்காக முழங்கா நின்ற தீப்பாக்கக் காற்றூற்பிதிர்ந்து கிளர்ந்து ஒரு மீன் வீழ்ந்தது வானத்தினின்றும்; அதனைப் பார்த்து யாமும் பிறருமாகிய

பல்வேறு வகைப்பட்ட இரவலர் எம்முடைய பறையொலிபோலும் ஒலியையுடைய அருவியையுடைய நல்ல மலைநாட்டுக்கு வேந்தனாகியவன் நோயையுடையனல்லனாகப்பெறின் அழகிதென இரங்கிய நெஞ்சத் துடனே மடிந்தவுள்ளம் பரப்ப யாம் அஞ்சினேம்; அஞ்சினபடியே ஏழாம் நாள் வந்ததாகலின் இன்று, வலியையுடைய யானை கையை நிலத்தே யிட்டுவைத்துத் துஞ்சவும், திண்ணிய வாராற் பிணிக்கப்பட்ட முரசம் கண்கிழிந்து உருளவும் உலகிற்குக் காவலாகிய வெண்கொற்றக்குடை கால் துணிந்து உலறவும் காற்றுப்போலும் இயலையுடைய மனஞ்செருக்கிய குதிரைகள் கதியின்றிக் கிடக்கவும் இப்படிக்கிடக்கத் தேவருலகத்தை அடைந்தான்; ஆகையாலே, ஒள்ளிய வளையையுடைய மகளிர்க்கு மேவப் பட்ட துணையாகித் தனக்குத் துணையாகிய மகளிரையும் மறந்தான் கொல் லோ? பகைவரைப் பிணித்துக்கொள்ளும் வலியையும் நச்சியோர்க்கு அளந்துகொடுத்தலறியாத வண்மையையுமுடைய நீலமலைபோலும் மாயேன்.—எ - று.

மன்னும், தில்லும் அசை.

கயத்துக் குளக்கடையென்க.

³நற்றிசையாகிய கிழக்கும் வடக்குஞ் செல்லாது தீத்திசையாகிய தெற்கும் மேற்குமாகிய இரண்டனுள் ஒருதிசைக்கண் வீழ்ந்ததென்றும்

1 அடியின் வெள்ளி - முதல் கட்சத்திரம்.

²புனர்பூசம் கயமாகிய குளவடிவமுடையது; அதனால், அது கய மென்றும், குளமென்றும், எரியென்றும் பெயர்பெறும்; "அதிதி நாள் கழை யாவண மேரி, புனர்நக் கரும்பிவை புனர்பூச மாறும்" பிங்க லந்தை.

³ 'இனி மங்கலமாபிற் காரியஞ்செய்வார் வடக்குங் கிழக்கும் கோக்கியும் சிந்தித்தும் நற்கருமங்கள் செய்வாராதலின் மங்கலமாகிய வட

திசையை முற்கூறினர்' (தோல். பாயிரம், ந.); தண்டி. சூ. 108, மேற்.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

சஉக

ஆம்; அன்றி வடக்குங்கிழக்குஞ் செல்லாதெனவே வடகிழக்கே வீழ்ந்த தென்றுமாம்.

படவென்றல் இன்னமையிற் கைவைத்துறங்கவும் கண்கிழிந்துருள வும் கால்பரிந்துலறவும் கதியின்றிவைகவுமெனத் தகுதிபற்றிக் கூறப் பட்டன.

மாயோன் மகளிர்க்குறுதுணையாகித் தன்றுணையாயம் மறந்தனனோ? இல்லையோ? யாம் மறவாநிலமையமாயினமென இரங்கிக் கூறியவாறு.

‘அஞ்சின மெழுநான் வந்தன் நின்றென’ என்பதுஉம் பாடம். ()

(உந௦) கன்றம் ராயங் கானத் தல்கவும்

வெங்கால் வம்பலர் வேண்டுபுலத் துறையவும்

களமலி குப்பை காப்பில வைகவும்

விலங்குபகை கடிந்த கலங்காச் செங்கோல்

5 வையகம் புகழ்ந்த வயங்குவினை யொள்வாட்

பொய்யா வெழினி பொருதுகளஞ் சேர

ஈன்றோ ணீத்த குழவி போலத்

தன்னமர் சுற்றந் தலைத்தலை யிணையக்.

கடும்பசி கலக்கிய விடும்பைகூர் நெஞ்சமொடு

10 நோயுழந்து வைகிய வுலகினு மிகநனி

நீயிழந் தனையே யறனில் கூற்றம்

வாழ்தலின் வருடம் வயல்வள னறியான்

வீழ்குடி யுழவன் வித்துண் டாஅங்

கொருவ னொருயி ருண்ணு யாயின்

15 நேரார் பல்லுயிர் பருகி

ஆர்குலை மன்னோவவ னமரடு களத்தே.

தீனை - அது; துறை - கையறுநிலை.

அதியமான் தகடீர் பொருதுவிழ்ந்த எழினியை அரிசில்கிழார் பாடியது.

6. எழினி : புறநா. கடுஅ : 8 - 9; அகநா. ஈசு, ௧0௫, ௧௧௭, ௨௧௧.

7. புறநா. ச : 18, அடிக்.

11. புறநா. ௨௧0 : 8. 13. புறநா. ௨௨௭ : 2.

சஉஉ புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

இ - ள்.—கன்றைமேவிய ஆனிரை மேய்ந்தகாட்டிடத்தே பிறிதொன் றால் ஏதமின்றிக் கிடப்பவும் கூர்த்தில் நடத்தலால் வெம்மையுற்ற காலினையுடையவழிபோவார் தாம்வேண்டியவிடத்தே தங்கவும் களத்தின் கண் நிறைந்த நெற்பொலி காவலின்றியே கிடப்பவும் எதிரில்நின்று தடுக்கும் பகையைத் தூர்த நிலக்கலக்காத செவ்விய ஆட்சியினையும்

உலகத்தார் புகழ்ந்த விளங்கிய போரைச்செய்யும் ஒள்ளிய வாளினையும் தப்பாத மொழியினையுமுடைய எழினி பொருது போர்க்களத்தின் கண்ணே லீழப் பெற்றதாயாற் கைவிடப்பட்ட உண்ணாத குழுவியை யொப்பத் தன்னைமேவிய கிளை இடந்தோறும் இடந்தோறும் வருந்த மிக்க பசிவருத்திய கலக்கமுற்ற துன்பமிக்க நெஞ்சமோடு அவனை இழந்து வருத்தமுற்றுக்கிடந்த உலகத்து விதனத்தினும் மிகப் பெரிதாக நீ இழந்தாய், அறமில்லாத கூற்றமே! வாழ்தலேதுவாகவரும் வயவிடத்து விளையும் வருவாயையறியானாய்த் தளர்ந்த குடியையுடைய உழவன் விதையை உண்டாற்போல இந்த ஒருவனது பெறுதற்கரிய உயிரை உண்டியலாயிற் பகைவருடைய பலஉயிரையும் பருகி நிறைவை, அவன் போரிற் பகைவரைக் கொல்லும் களத்தின்கண்.—எ - று.

மன் : கழிவின்கண் வந்தது.

உயிர் உண்ணவும் பருகவும் படுவதன்றாயினும் அவ்வாறு கூறுதல், ¹“அகலிரு விசம்பிற் பாயிருள் பருகிப், பகல்கான் நெழுதரும் பல்கதிர்ப் பருகி” என்றாற்போல ²ஓரணிகுறித்து நின்றது.

எழினி களஞ்சேர ஒருவனாயிற் உண்ணாயின், அவன் அமரடி களத்துப் பல்லுயிரும் பருகி ஆர்குவை; அதுகழிந்ததேயெனக் கூட்டி வினைமுடிவு செய்க.

‘கடும்பசி கலங்கிய’ என்றும் பாடம்.

(உ௬௦)

¹பெரும்பாணாற்றுப்படை, 1 - 2.

²ஓரணியென்றது, சமாதியென்னும் அலங்காரத்தை.

(உ௬௧) எறிபுனக் குறவன் குறைய லன்ன

கரிபுற விறகி னீம வொள்ளழற்
 குறுகினுங் குறுகுக் குறுகாது சென்று
 விசம்புற நீளினு நீள்க பசங்கதிர்த்
 5 திங்க ளன்ன வெண்குடை

5. புறநா. க : 1, உஉ : 11 - 2, கூஉ : 1.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

சுஉந

ஒண்ணாயி றன்னோன் புகழ்மா யலவே.

* தீனையும் துறையும் அவை.

† அதியமான் நேமொனஞ்சியை ஒளவையார் பாடியது.

இ - ள்.—வெட்டிச்சட்ட கொல்லெநிலத்துக் குறவனால் தறிக்கப் பட்ட துண்டம்போன்ற கரிந்த புறத்தையுடைய விறகால் அடுக்கப்பட்ட ஈமத்தின்கண் எரிகின்ற ஒள்ளிய அழலின்கண் உடல் சுடச் சென்று அணுகினும் அணுகுக; அவ்வாறு அணுகாதுபோய் வறிதே ஆகாயத்தையுற ஒங்கினும் ஒங்குக; குளிர்ந்த சுடரையுடைய மதிபோலும் வெண்கொற்றக் குடையையுடைய ஒள்ளிய ஞாயிற்றையொப்போனது புகழ் மாயா. —எ - று.

ஈமமென்பது பிணஞ்சுடுதற்கு அடுக்கும் விறகடுக்கு.

இனி, ஈமவொள்ளழல் இவனுடல் சிதையாமற் சிறுகினுஞ் சிறுகுக; அன்றிச் சிதையும்படி சென்று நீளினும் நீளுக; இவன் புகழ் மாயா வெனினும் அமையும்.

2 - 6. புறநா. உருக : 20 - 21.

பி - ம். * திணை - பொதுவியல்; துறை - கையறுநிலை. † அவனை அவர் பாடியது.

(உருஉ) இல்லா கியரோ காலை மாலை
அல்லா கியர்யான் வாழு நாளே
நடுகற் பீலி சூட்டி நாரரி
சிறுகலத் துகுப்பவுந் கொள்வன் கொல்லோ
5 கோடுயர் பிறங்குமலை கெழீஇய
நாடுடன் கொடுப்பவுந் கொள்ளா தோனே.

* திணையும் துறையும் அவை.
அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—அவனையின்றிக் கழிகின்ற காலையும் மாலையும் இனி இல்லை யாகுக; யான் உயிர்வாழுநாளும் எனக்கு ஒருபயன்படாமைவின் அவை

1. இல்லாகியர் : புறநா. கக0 : 5.

3. புறநா. உசுச : 3 - 4.

பி - ம். * திணை : தும்பை; துறை - பாண்பாட்டு.

சஉச புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

யல்லவாக; நடப்பட்ட கல்லின்கட் பீலியைச் சூட்டி ¹நாரால் அரிக்கப் பட்ட தேறலைச் சிறியகலத்தான் உகுப்பவும் அதனைக் கொள்வனோ, கொள்ளானோ சிகரமோங்கிய உயர்ந்த மலைபொருந்திய நாடுமுழுவதும் கொடுப்பவும் கொள்ளாதவன்?—எ - று.

நாடுடன் கொடுப்பவும் கொள்ளாதோன் நாரரி சிறுகலத்துகுப்பவும் கொள்வன் கொல்லோவெனக் கூட்டி வினைமுடிவு செய்க. (உருஉ)

¹புறநானூறு, உரு : 5 - 6.

(உருரு) பொய்யா கியரோ பொய்யா கியரோ

பாவடி யானை பரிசிலர்க் கருகாச்

சீர்கெழு நோன்றா ளகுதைகட் டோன்றிய

பொன்புனை திகிரியிற் பொய்யா கியரோ

5 இரும்பா னெண்க்கற் றலைவன் பெரும்பூட்

போரடு தானை யெவ்வி மார்பின்

எஃகுறு விழுப்புண் பலவென

வைகுறு விடிய வியம்பிய குரலே.

நீனையும் துறையும் அவை.

வேள் எவ்வியை வேள்ளெருக்கிலையார் பாடியது.

3. அகுதை : புறநா. உரு : 5; “இன்கடுங் கள்ளி னகுதை” (குறுநீ. உருஅ; அகநா. எரு); “நன்மா லீசம் வண்மகி முகுதை”, “வயங்கு பெருந் தானை யகுதை” அகநா. கருஉ, உருஅ.

5. “பாண ரொக்கல்” சிறு. 400.

6. எவ்வி: புறநா. உச : 18, உ௦உ : 14; “எவ்வி யிழந்த வறுமையாழ்ப் பாணர்” (குறுந். கக); “வாய்வான், எவ்வி வீழ்ந்த செரு வீற் பாணர், கைதொழு மார்பின் முறித்திடுஉப் பழிச்சிய”, “பயங்கெழு வைப்பிற் பல்வே லெவ்வி”, “நீரூர் கிழவோன், வாய்வா னெவ்வி யேவன் மேவார், நெடுமிடல் சாய்த்த பசும்பூட் பொருந்தில்.....கள்ளுடைப் பெருஞ்சோற்-நெல்லியி ழன்ன, கவ்வையா கின்றாற் பெரிதே”, “கரை மூ தாளர் கைபினி விடுத்து, நனைமுதிர் தேற னுளையர்க் கீயும், பொலம்பூ டெனவ்வி” அகநா. ககடு, கடசு, உகசு, ஈகசு.

7. “விழுப்புண் படாதநா னெல்லாம் வழுக்கினுள், வைக்குந்தன் னுளை யெடுத்து” குறள், 776.

புறநாணுறு மூலமும் உரையும்.

சஉரு

இ - ள்.—பொய்யாகுக; பொய்யாகுக; பார்த அடியினையுடைய யானையைப் பரிசிலர்க்குக் குறைவறக் கொடுக்கும் சிர்மைபொருந்திய வலிய முயற்சியையுடைய அருதையிடத்து உளதாகிய பொன்னாற் செய்யப்பட்ட ஆழிபோலப் பொய்யாகுக; பெரிய பாணசுற்றத்திற்கு முதல் வன், பேரணிகலத்தினையுடைய, போரின்கட் கொல்லும் படையினையுடைய எவ்வியது மார்பின்கண் வேல் தைத்த சிறந்தபுண் பலவென வைகுதலுற்ற விடியற்காலத்துச் சொல்லிய வார்த்தை.—எ - று.

பெரும்பூண் மார்பென இயையும்.

திகிரியென்றது, திகிரி தைத்ததென்று பிறந்த வார்த்தையை.

பொன் : ஈண்டு இரும்பு.

அடுக்கு விரைவின் கண் வந்தது.

இயம்பிய ரூல் பொய்யாகிய ரொனக் கூட்டுக.

(உகக)

(உகச) நோகோ யானே தேய்குமா காலே

பிடியடி யன்ன சிறுவழி மெழுகித்

தன்னமர் காதலி புன்மேல் வைத்த

இன்சிறு பிண்டம் யாங்குண் டனன்கொல்

5 உலகுபுகத் திறந்த வாயிற்

பலரோ மிண்டன் மரீஇ யோனே.

தீணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—நோவக்கடவேளோ யான்? எனது வாழ்க்கடவ மிக்க நாள்
மாய்வதாக; பிடியினது அடிபோன்ற சிறிய இடத்தினை மெழுகித் தன்னை
மேவப்பட்ட காதலி புன்மேல் வைக்கப்பட்ட இனிய சிறிய பிண்டத்தை
எவ்வாறு உண்டாக்கொல்லோ? 1உலகத்தார் யாவரும் புகும்பரிசு திறந்த
வாயிலையுடைய பலரோடு கூடி உண்டலை மருவியோன்.—எ - று.

இன்சிறு பிண்டமென்றது இகழ்ச்சிக்குறிப்பு.

பலரோடுண்டலை மரீஇயோன் பிண்டம் யாங்கு உண்டனன்
கொலெனக் கூட்டுக.

(உகச)

1. 'செய்கென்பது, நோகோ யானே யெனப் பெயரொடு முடிந்த
தாலெனின் அவ்வாறு வருவனவுளவேனும் சிறுபான்மை; வினைகோடலே
பெரும்பான்மை யென வுணர்க' (தொல். வினை. சூ. 7, கல். ந.)
'செய்கென்பது, நோகோ யானே யெனச்சிறுபான்மை பெயர்கோடல்

உரையிற்கொள்க' இ. வி. சூ. 237, உரை.

1“உலக விடைகழி” சிலப். ௧0 : 27.

54

சஉசு புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

(உருடு) சிறியகட் பெறினே யெமக்கீயு மன்னே

பெரியகட் பெறினே

யாம்பாடத் தான்மகிழ்ந் துண்ணு மன்னே

சிறுசோற் றுனு நனிபல கலத்தன் மன்னே

5 பெருஞ்சோற் றுனு நனிபல கலத்தன் மன்னே

என்பொடு தடிபடு வழியெல்லா மெமக்கீயு மன்னே

அம்பொடு வேனுழை வழியெல்லாந் தானிற்கு மன்னே

நரந்த நாறுந் தன்கையாற்

1. ‘மன்’ என்னும் இடைச்சொல் கழிவின்கண் வந்ததற்கு மேற்
கோள் (தொல். இடை. சூ. 4, இளம். சே. தேய்வச். கல். ந.; நன். சூ. 431,
மயிலை.; நன். வி. சூ. 432; இ. வி. சூ. 263, உரை); ‘சிறியகட் பெறினே
யெமக்கீயு மன்னே யென்புழி மன்னைச்சொல் இனி அது கழிந்ததென்னும்
பொருள்குறித்து நின்றது காணென்றற் பொருளுணராதானே அரிதாகப்

பெற்ற கள்ளை எக்காலமும் எமக்குத் தருகின்றவன் துறக்கத்துச் சேறலின் எமக்குக் கள்ளுண்டல் போயிற்றென்றல் இதன் பொருளுனைத் தொடர் மொழிகூறிப் பொருளுணர்த்துக' (தொல். உரி. சூ. 94, ந.); 'சிறியகட் பெறினே யெமக்கீயு மன்னே யென்றது உளப்பாட்டுத்தன்மையும் படர்க்கையும்பற்றி வந்தது' (ஷே. எச்ச. சூ. 49, ந.); ஒருஉவண்ணத்திற்கும் (தொல். செய். சூ. 228, பேர்.), அளவடிக்கும் (ஷே. ஷே. ஷே. 38, ந.) மேற்கோள்.

2. 'பெரியகட்பெறினே : என இருசீரடி வந்ததாலெனின், அதனைச் சொற்சீரடிபென்று களைக', 'பெரியகட் பெறினே : என்பது சொற்சீராகி அகவலுட்பயிலாது வந்தது' தொல். செய். சூ. 69, 215, பேர்.

1 - 2. ஒருஉவண்ணத்திற்கு மேற்கோள்; தொல். செய். சூ. 227, ந.

1 - 3. 'சிறியகட் பெறினே யெமக்கீயு மன்னே : என்பதன்கண் முதலடி நாற்சீரான் வந்தது; இரண்டாமடி ஆசிரியத்தையொடு பொருந்தி அறுசீரடியாகி வந்தது' தொல். செய். சூ. 60, இளம்.

4. நெடிலடிக்கு மேற்கோள்; தொல். செய். சூ. 38, ந.

4 - 5. 'சிறுசோற்றானும்.....கலத்தன்மன்னே : என்பன ஐஞ் சீரான் வந்த ஆசிரியவடி' தொல். செய். சூ. 63, பேர்.

6 - 7. ஆசிரியத்துள் ஐஞ்சீரடி அருகி வந்ததற்கு மேற்கோள்; யா. வி. ஒழிபு. சூ. 2.

4 - 7. 'சிறுசோற்றானு நனிபல கலத்தன் மன்னே : என்பது முதலாக நான்கடி ஆசிரியத்துள் ஐஞ்சீரடிக்கி வந்தன' தொல். செய். 63, ந.

புறநாணாறு மூலமும் உரையும்.

சுஉஎ

புலவு நாறு மென்றலை தைவரு மன்னே

10 * அருந்தலை யிரும்பாண ரகன்மண்டைத் துளையுரி இ
 இரப்போர் கையுளும் போகிப்
 புரப்போர் புன்கண் பாவை சோர
 அஞ்சொனுண் டேர்ச்சிப் புலவர் நாவிற
 சென்றுவீழ்ந் தன்றவன்

15 ‡ அருநிறத் தியங்கிய வேலே

ஆசா கெந்தை யாண்டுளன் கொல்லோ

இனிப், பாடுநரு மில்லைப் டுபாடுநர்க்கொன் நீருநரு மில்லைப்
 பனித்துறைப் பகன்றை நறைக்கொண் மாமலர்

8 - 9. 'நாந்தநாறும்...தைவருமன்னே : என முச்சீரடி இடையும்
 ஒன்று வந்ததாலெனின், தோற்றமென்றதனான் எருத்தடி முச்சீராய
 காலத்துக் குட்டம் பட்டும் இனிது விளங்கும்', 'நாந்தநாறும்...மன்னே :
 ஏன்றவழி என்சீராதலான் இரண்டு நாற்சீரடி வந்தனவென்று கோடு
 மன்றே தூக்கின்றாயி னென்பது' தொல். செய். சூ. 69, 87, பேர்.

1 - 9. 'இது பலவற்றின் நிலையாமையுறி இரங்குதலின் மன்னைக்
 காஞ்சி என வேறு பெயர் கொடுத்தார்; இது பெரும்பான்மை மன்
 என்னும் இடைச்சொற்பற்றியே வருமென்றற்கு மன் கூறினார்.....சிறிய
 கட்பெறினே...மன்னே : என இப்புறப்பாட்டு மன் அடுத்து அப்பொருள்
 தந்தது' தொல். புறத்திணை. சூ. 24, ந.

2 - 9. 'இருசீர்முதல் ஐஞ்சீர்காறும் பார்து பட்ட அகவ
 லோசையை, பெரியகட் பெறினே எனச் சொற்சீரடியாகவும், யாம்பாடத்
 தான்மகிழ்ந் துண்ணு மன்னே என அளவடியாகவும்; நாந்த நாறந் தன்
 கையால் எனச் சித்தடியாகவும், சிறுசோற் றுனு நனிபல கலத்தன்

மன்னே என நெடிலடியாகவும் தூக்குத்துணிந்தவாறு காண்க; இங்ஙனம் தூக்கின்றென, நாந்த நாறுந் தன்கையாற் புலவு, நாறு மென்றலை தைவரு மன்னே என்றதனை இரண்டு நாற்சீரடியாக அலகிட அகவ லோசை பிறவாமை யுணர்க' தோல். செய். சூ. 87, ந.

16. மு. புறநா. ௩௦௭ : 1; துறுந். ௧௭௬ : 5, ௩௨௫ : 4.

கொல் என்னும் இடைச்சொல் இரக்கங்குறித்து வந்ததற்கு மேற் கோள்; நன். சூ. 420, மயிலே.

18. பகன்றை : புறநா. ௧௬ : 14; "பனித்துறைப் பகன்றைப் பூங்குடைத் தெரியல்" பதிற். ௭௬ : 12.

பி - ம். * அருங்கலை, † துளைவிரப்போர். ‡ பார்வை. †† திருநிறத்தி லங்கிய. § பாடுகருக்கொன். நீயுநரும்.

சஉஅ புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

சூடாது வைகியாங்குப் பிறர்க்கொன்

20 நியாது வீயு முயிர்தவப் பலவே.¹

தீணையும் துறையும் அவை.

அதியமான் நெடுமானஞ்சியை ஓளவையார் பாடியது.

இ - ள்.—சிறிய அளவினையுடைய மதுவைப் பெறின் எங்களுக்குத் தருவன்; அது கழிந்தது! பெரிய அளவினையுடைய மதுவைப் பெற்றானா யின் அதனை யாமுண்டு பாட எஞ்சிய மதுவைத் தான் விரும்பி நுகர்வான்; அது கழிந்தது! சோறு எல்லார்க்கும் பொதுவாதலாற் சிற்றளவினையுடைய சோற்றின் கண்ணும் மிகப்பல கலத்தோடுக்கூட உண்பன்; அது கழிந்தது!

18 - 9. “அள்ளிக்கொள் வன்ன குறுமுகிழ வாயினும், கள்ளிமேற்
கைக்கீட்டார் சூழும்பு வன்மையால்” நாலடி. 262.

20. ‘தவ’ என்னும் உரிச்சொல் மிகுதியாகிய குறிப்பை யுணர்த்து
வதற்கு மேற்கோள்; தோல். உரி. சூ. 93, செ.; ந. இ. வி. சூ. 281, 287,
உரை.

18 - 20. “பொய்யாது வைகிய கோதை போல், மெய்சாயினை” நற். கக.
1ழ. காஞ்சித்திணைத்துறைகளுள் ‘இன்னனென் நிரங்கிய மன்னை’
என்பதற்கு மேற்கோள் (தோல். புறத்திணை. சூ. 19, இளம்.); ‘சிறியகட்
பெறினே.....தவப் பலவே : இப்பதினேழடி ஆசிரியத்துள் ஏழாமடியும்
பன்னிரண்டாமடியும் முச்சீரான் வந்தன; மூன்றும்அடி முதலாக ஆறும்
அடி யீறாக நான்கடியும் பதினொலாம் அடியும் ஐஞ்சீரான் வந்தன; இரண்
டாம் அடியும் பதினென்றும் அடியும் அறுசீரான் வந்தன; ஏனைய நான்கு
சீரான் வந்தன; இவ்வாறு வருதலின் அடிமயங்காசிரியமாயிற்று’ (ஷை.
செய். சூ. 112, இளம்.); ‘சிறியகட் பெறினே...பலவே : இதனுள், காந்த
நாறுந்தன்கையால் எனவும், அருநிறத் தியங்கிய வேலே எனவும் தனித்து
வந்தன; பெரியகட் பெறினே என்பது சொற்சீரடி; இதனைக் குறளடி
யாக்கிக் குறளடியும் வருமென்பர் பின்பு தூல்செய்த ஆசிரியர்’ (ஷை.
ஷை. 69, ந.); ‘சிறியகட் பெறினே.....பலவே : இதனுள் இருசீரும்
முச்சீரும் இடையிடையே வந்தன’ (யா. வி. செய். சூ. 19; யா. கா. செய்.
சூ. 3); ‘சிறிய கட்பெறினேயென்னும் இணைக்குறளாசிரியப்பாவினுள்
ஐஞ்சீரடியும் அருகிவந்தனவெனக் கொள்க’ (யா. வி. செய். சூ. 40);

‘இருசீரடியும் முச்சீரடியும் இடையிடை வந்த இணைக்குறளாசிரியப்பாவிற்குச் செய்யுள்:—சிறியகட் பெறினே.....பலவே’ (இ. வி. கு. 734, உரை); இளம்பூரணர் கொண்ட பாடப்பகுதி அகப்படாமையால், இச்செய்யுளை அவர் கருத்தின்படி 17 - அடியாகப் பிரித்தற்கு இயலவில்லை.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

சஉ௯

உண்பன்; அது கழிந்தது! என்போடுகூடிய ஊன்றடியுளதாகிய தீட முழுதும் எக்களுக்கு அளிப்பன்; அது கழிந்தது! அம்போடு வேல்தைத்து உருவும் இடமாகிய போர்க்களமுழுதும் தான் சென்றுநிற்பன்; அது கழிந்ததே! தான் காதலிப்பார்க்கு மாலை சூட்டுதலான் நரத்தப்பூ நாதும் தன்னுடைய கையால் தான் அருளுடைமையிற் புலால்நாதும் எம்முடைய தலையைத் தடவுவன்; அது கழிந்ததே! அரிய தலைமையையுடைய பெரிய பாணரது அகலிய மண்டையின்கண் துளையையுருவி இரப்பவர் கையுளும் தைத்துருவித் தன்னுற் புரக்கப்படும் சுற்றத்தாரது புல்லிய கண்ணிற்பாவை ஒளிமழுக்க அழகிய சொல்லை ஆராயும் நுண்ணிய ஆராய்ச்சியையுடைய அறிவினையுடையோர் நாவின்கண்ணே போய் வீழ்ந்தது, அவனது அரிய மார்பத்தின்கண் தைத்த வேல்; எமக்குப் பற்றா கிய எம்மிறைவன் எவ்விடத்துள்ளான்கொல்லோ? இனிப் பாடுவாரும் இல்லை; பாடுவார்க்கு ஒன்றீவாரும் இல்லை; குளிர்ச்சியையுடைய நீரையுடைய துறையின்கட் பகன்றையினது தேனைப்பொருந்திய பெரிய மலர் பிறராத் சூடப்படாது கழிந்தாற்போலப் பிறர்க்கு ஒருபொருளைக் கொடுக்காது மாய்ந்துபோம் உயிர் மிகப்பல.—எ - று.

அவன்றிறத்து உருவிய வேல் அவனுக்கு இறந்துபாட்டைச்

செய்தலோடே பாணர் முதலாயினார்க்கும் இறந்துபாட்டினைச் செய்த
லான் ஒருகாலத்தே யாவரிடத்தும் தைத்ததென்றாகக்கொள்க.

மன் கழிவின்கண் வந்தது.

(௨௩௫)

(௨௩௬) கலைபுணக் கிழிந்த முழவுமருள் பெரும்பழம்
சிலைகெழு குறவர்க் கல்குமிசை வாகும்
மலைகெழு நாட மாவண் பாரி
கலந்த கேண்மைக் கொவ்வாய் நீயெற்
5 புலந்தனை யாகுவை, புரந்த யாண்டே
பெருந்தகு சிறப்பி னட்டிற் கொல்லா
தொருங்குவரல் விடாஅ தொழிகெனக் கூறி
இனையை யாதலி னினக்கு மற்றியான்
மேயினே னன்மை யானே யாயினும்
10 இம்மை போலக் காட்டி யும்மை

1. “முழவன பலவின் நீங்கனி” சீவக. 825.

2. “அரிப்பறை வினைஞ ள்குமிசைக் கூட்டம்” ஐங்குறு. ௮௧.

இடையில் காட்சி நின்றே

மெனுவை வாக்கு வாய்ந்த பாலே.

கீழை - அது; துறை - கையறுநிலை.

வேள்பார் துஞ்சியவழி அவன் மகளிரைப் பார்ப்பார்ப்பதேத் தவடிக்
கிருந்த கபிலர் பாடியது.

இ - ள்.—முசுக்கலை கிழித்துண்டலாற் பீறிய முழவுபோலும் பெரிய
பலாப்பழம் வில்லையுடைய குறவாக்கு அதன்பெருமையாற் சிலநாளிக்கு
இட்டுவைத்துண்ணும் உணவாகும் மலையுடைய நாட்டையுடையோய்!
பெரிய வண்மையையுடையபாரி! நீயும் யானுங்கலந்த நட்பிற்குப் பொருந்த
ஒழுகாயாய் நீ என்னை வெறுத்தாயாகக் கடவை, நீ எனக்கு உதவிசெய்த
யாண்டுகளும், பெருமைதக்க தலைமையினையுடைய நட்பிற்குப் பொருந்தா
மல் யானும் நின்றோடு கூடப் போதுதற்கு இயையாது நீ ஈண்டுத் தவிர்க
வெனச் சொல்லி இப்படி வேறுபட்ட தன்மையையுடையயாதவின்,
நினக்கு யான் பொருந்தினேனல்லாமையான்; இங்ஙனம்பொருந்திற்றி
லேனாயினும் இப்பிறப்பின்கண் நீயும் யானுங் கூடி இன்புற்றிருந்தவாறு
போலக் காட்டி மறுபிறப்பினும் இடைவிடாத காட்சியினையுடைய
நின்றோடு கூடிவாழ்தலை உயர்ந்த விதி கூட்டுவதாக.—எ - று.

‘உலந்த யாண்டு’ என்று பாடமாயின், கழிந்த யாண்டென்க.

மற்று: அசைநிலை.

(௨௩௬)

(௨௩௭) நீடுவாழ் கென்றியா நெடுங்கடை குறுகிப்

பாடி நின்ற பசுநாட் கண்ணே .

கோடைக் காலத்துக் கொழுநிழ லாகிப்
பொய்த்த லறியா வரவோன் செவிமுதல்

5 வித்திய பனுவல் வினோந்தன்று நன்றென
நச்சி யிருந்த நசைபழு தாக

அட்ட குழிசி யழற்பயந் தாஅங்
களியர் தாமே யார்க வென்னு

அறனில் கூற்றந் திறனின்று துணிய .

10 ஊழி னுருப்ப வெருக்கிய மகளிர்

4 - 5. புறநா. உ0சு : 2 - 5; கலி. சுஅ : 2 - 5.

5 - 6. "இசைநுவல் வித்தி னசையே ருழவர்" மலைபடு. 60.

10. புறநா. உ0 : 10 - 12.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

சங்க

வாழைப் பூவின் வளைமுறி சிதற

முதுவா யொக்கற் பரிசில் ரிரங்கக்

கள்ளி போகிய களரியம் பறந்தலை

வெள்வேல் விடலை சென்றுமாயந் தனனே

15 ஆங்கு நோயின் ருக வோங்குவரைப்

புலிபார்த் தொற்றிய களிற்றிரை பிழைப்பின்

எலிபார்த் தொற்றா தாகு மலிதிரைக்
கடன்மண்டு புனலி னிழுமெனச் சென்று
நனியுடைப் பரிசிற் றருகம்

20 எழுமதி நெஞ்சே துணிபுமுந் துறுத்தே.

நீனையும் துறையும் அவை.

வேளிமானுழைச்சேன்றூர்க்கு அவன் துஞ்ச இளவேளிமான் சிறிது
கோடுப்பக் கொள்ளாது பெருஞ்சித்திரனார் பாடியது.

இ - ள்.—நெடுங்காலம் வாழ்வாயாகவென்று யான் நெடிய வாயிலை
அணுகிப் பாடினின்ற பசியையுடைய காலத்தின்கண்ணே, கோடையான்
வெம்மையுற்றபொழுதின் கண் அடைந்தார்க்குக் கொழுவிநிழலையொத்து
யார்கண்ணும் பொய்கூறுதல் அறியாத அறிவையுடையோனது செவியி
டத்து நல்லோர் விதைத்த கேள்வியாகிய பயிர் கன்றாக விளைந்ததென
நினைத்துப் பரிசிலை விரும்பியிருந்த அவ்விருப்பம் பயனில்லையாக அடப்
பட்ட பாணியினின்றும் சோறின்றி எரி புறப்பட்டாற்போல அளிக்கத்
தக்கார் உண்பாராகவென்று கருதாத அறமில்லாத கூற்றம் கூறு
பாடின்றாகி அவனுயிரைக் கொள்ளத் துணிய முறையான் வெய்தாக
மார்பின்கண் அறைந்துகொண்ட மகளிர் கையிலணிந்த வளைகளின்
முறிகள் வாகைழப்பூப்போலச் சிதற முதிய வாக்கினையுடைய சுற்றத்தொடு
கூடிய பரிசிலர் இரங்கக் கள்ளியோங்கிய களர்நிலமாகிய பாழ்பட்ட
புறங்காட்டின்கண் வெளியவேலையுடைய வீரன்போய் இறந்துபட்டான்;
கூற்றம் நோயின்றியிருப்பதாக; உயர்ந்த மலையிடத்துப் புலிபார்த்து
வீழ்த்த களிராகிய இரை தப்பின் தனக்கு இரையாதற்குப் போதாத
எலியைப்பார்த்து வீழ்த்தாதாகும்; மிக்க திரையையுடைய கடலின்கண்

மண்டிய ஆற்றுநீர்போல விராயப்போய் மிகுதியையுடைத்தாகிய பரிசிலைக் கொடுவருவேமாக; எழுந்திராய். நெஞ்சே? தெளிவை முன்னிட்டுக்கொண்டு.—எ - று.

13. மு. புறநா. ௨௨௫ : 7, ௨௪௫ : 3.

16 - 7. புறநா. ௧௯0 : 6 - 10.

18 - 9. புறநா. ௪௨ : 19 - 21.

சுருஉ புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

நாசபமுதாக அழற்பயந்தாங்குக் கூற்றந்துணிய விடலைமாய்ந்தன னெனவும், மகளிர் வளைமுறி வாழைப்பூவிற் சிதறவெனவும், துணிபு முந்தறுத்து நெஞ்சமே எழுவெனவுங் கூட்டுக.

நோயின்றாகவென்றது குறிப்பிற்றோன்றல்.

‘ஆங்கது நோயின்றாக’ என்றது இளவெளிமான் சிறிது கொடுப்ப அதனை இகழ்ந்துகூறியதென்பாரும் உளர்.

‘புலிபார்த் தொற்றிய களிற்றிறை பிழைப்பின், எலிபார்த் தொற்ற தாகும்’ என்பதூஉம் இவன் பின்கொடுத்த பரிசிலின் சிறுமைநோக்கி நின்றது.

‘ஊழை யுருப்ப வெருக்கிய மகளிர்’ என்றோதி விதியை வெறுப்ப எருக்கிய மகளிரொன்றுரைப்பினும் அமையும். (௨௯௭)

(உநஅ) கவிசெந் தாழிக் குவிபுறத் திருந்த
 செவிசெஞ் சேவலும் பொருவலும் வெருவா
 வாய்வன் காக்கையுங் கூகையுங் கூடிப்
 பேள யாயமொடு பெட்டாங்கு வழங்கும்
 5 காடுமுன் னினனே கட்கா முறுநன்
 தொடிகழி மகளிரிற் றொல்கவின் வாடிப்

1. புறநா. உஉஅ : 12, அடிக்.
2. செவிசெஞ்சேவல் : புறநா. கூஎ0 : 26, கூஎக : 38; அகநா. எஎ.

1 - 2. 'கவிசெந் தாழிக் குவிபுறத் திருந்த, செவிசெஞ் சேவலும் : என முறைமயங்கி வந்ததாலெனின், ஆண்டுச் செஞ்செவியென்பது மொழிமாறி நின்றது' நோல். கிளவி. கு. 26, தேய்வச்.

3. மு. புறநா. கூஉஉ : 17.
- 1 - 3. செய்யுட்கண் வண்ணச்சினைச்சொல் அடை சினை முத லெனு மூன்றும் முறைமயங்கி வந்ததற்கு மேற்கோள் (நோல். கிளவி. கு. 26, சே., ந.; இ. வி. கு. 314, உரை); 'கவிசெந்தாழிக்.....கூகையுங் கூடி: எனவருவன, கொம்புகூர்மாடு, மடல்விரிதாழை என்றாற்போல வருதலின், உயர்திணைதொடர்ந்த பொருண்முதலாறும் என்னுஞ் சூத்தி ரத்துள் அஃறிணையொடு சார்த்தின் அஃறிணை முடிபினவாமென அமைத்த தன்பாற்படுமெனக்' நன். வி. கு. 403.

6. புறநா. உகக : 18 - 9, உஅ0 : 14,
 புறநாணுறு மூலமும் உரையும்.

பாடுநர் கடும்பும் பைபென் றனவே

தோடுகொண் முாசுங் கிழிந்தன கண்ணே

ஆளில், வரைபோல் யானையு மருப்பிழந் தனவே

10 வெந்திறற் கூற்றம் பெரும்பே துறுப்ப

எந்தை *யாகுல வதற்பட லறியேன்

அந்தோ வளியேன் வந்தனென் மன்ற

என்ன குவர்கொலெற் றுன்னி யோரே

மாரி யிரவின் மாங்கவிழ் பொழுதின்

15 ஆரஞ் ருற்ற நெஞ்சமொ டொராங்குக்

கண்ணி லுமன் கடற்பட் டாங்கு

வரையளந் தறியாத் திரையரு நீத்தத்

தவல மறுசுழி மறுகலிற்

றவலே நன்றுமற் றகுதியு மதுவே.

தீணையும் துறையும் அவை.

வேளிமான் துஞ்சியபின் அவர் பாடியது.

இ - ள்.—பிணமிட்டுப் புதைக்கப்பட்ட கவிக்கப்பட்ட செய்ய தாழி

யினது குவிந்தபுறத்தேயிருந்த செவிசிவந்த கழுகின்சேவலும் பொருவ
லென்னும் புள்ளும் அஞ்சாவாய் வாய்வலிய காக்கையும் கோட்டானும்
கூடிப் பேயினத்துடனே தாம் விரும்பியவழியே வியங்கும் சுகொட்டைத்
தலைப்பட்டான், வீரபானத்தைக் காழுறவான்; அவனுடைய வளைகழிக்கப்
பட்ட உரிமைமகளிரைப்போலப் பழைய அழகு தொலைந்து பாடுவாரது
சுற்றமும் ஒளிமழுங்கின; தொகுதிக்கொண்ட முாசுங்களும் கண்கிழிந்தன;
பாகர்முதலாயின ஆளில்லாத மலைபோன்ற யானைகளும் மருப்பிழந்து
விட்டன; இவ்வாறு வெவ்விய் திறலையுடைய கூற்றம் பெரிய இறந்து

பாட்டை எய்துவிப்ப என் இறைவன்.....அவ்விதந்துபாட்டிலே
படுதலை அறியேனாய் ஐயோ! அளித்தலையுடையேன் வந்தேன்; நிச்சயமாக
என்ன துயரமுறுவர்கொல்லோ என்னையடைந்த சுற்றத்தார்? மழையை

8. முரசு கண்கிழிதல் : புறநா. ௨௨௯ : 19.

10 - 12. 'வெந்திறற் கூற்றம்...அந்தோவளியேன் வந்தனென்
மன்ற : என்றவழி அந்தோவென்பது கேடுகுறித்து நின்றது' தொல்.

இடை. கு. 33, தெய்வக்.

14. மாம் : பு. வெ. 111, உரை.

18 - 9. "சங்கடத்திற் சாவதே கன்று" தனிப்பாடல்.

19 - ம். *யாகுத லதற்பட.

55

சுருசு புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

யுடைய இரவின் கண் மாக்கலம் கவிழ்ந்தகாலத்துப் பொறுத்தற்கரிய துன்
பமுற்ற நெஞ்சுடனே ஒருபெற்றிப்படக் கண்ணில்லாத ஊமன் கடலின்
கண் அழுந்தினுற்போல எல்லையளந்தறியப்படாத திரையரிதாகிய வென்
ளத்தின்கண் துன்பமாகிய மறுசுழியின்கட் பட்டுச் சுழலுமதனின் இறந்து
படுதலே நன்று; நமக்குத் தக்க செய்கையும் அதுவே.—எ - து.

யான் அது செய்யப்பெற்றிலேனென்னும் நினைவிற்று.

மன் கழிவின் கண் வந்தது.

வெருவா வழங்குமென இயையும்.

'முரசும் கண்கிழிந்தன, யானையும் மருப்பிழந்தன' என்ற கருத்து :
அவற்றால் தொழில்கொள்வாரின்மையின், அவை பயனிழந்தனவென்
பதாம்.

(உருஅ)

(உருக) தொடியுடைய தோண்மணந்தனன்

கடிகாவிற் பூச்சுமுனன்

*தண்கமழுஞ் சாந்துநீவினன்

செற்றோரை ஈவழிதபுத்தனன்

5 நட்டோரை யுயர்புகுறினன்

வலியரென ஈவழிமொழியலன்

மெலியரென ஈமீக்கூறலன்

பிறரைத்தா னிரப்பறியலன்

இரந்தோர்க்கு மறுப்பறியலன்

10 வேந்துடையவையத் தோங்குபுகழ்தோற்றினன்

வருபடை யெதிர் ஓதாங்கினன்

பெயர்ப்படை புறங்கண்டனன்

3. புறநா. ககக : 26 - 7.

4 - 5. புறநா. ஈஅ : 5 - 6; பழ. 398; “நட்டவர் குடியுயர்க்குவை,
செற்றவ ராசுபெயர்க்குவை” மதுரை. 131 - 2.

6. “பகைவர்க் கஞ்சிப் பணிந்தொழு கலையே” மதுரை. 201.

6 - 7. ‘வலியரென...மீக்கூறலன் : எனத் தன்கண்ணும் பிறன்
கண்ணுந் தோன்றிய மென்மைபற்றி இளிவரல் பிறந்தன’ தொல். மெய்ப்
பாடு. கு. 6, பேர்.; இ. வி. கு. 578, உரை.

பு - ம. “நீண்கமழ்சாந்த நீவினன். ஈவழிதேய்த்தனன். ஈவாய்
மொழியலன். ஈமேற்செல்லலன் பிறரையொன்றிரப்பு. ஈகழறினன்.

கடும்பரிய மாக்கடவினன்

நெடுந்தெருவிற் *நேர்வழங்கினன்

15 † ஒங்கியல களிற் றார்ந்தனன்

‡ தீஞ்செறி தசம்புதொலைச்சினன்

பா ~~வ~~வப்பப் பசிதீர்த்தனன்

மயக்குடைய மொழிவிடுத்தனன், ஆங்குச்

செய்ப வெல்லாஞ் செய்தன னாகலின்

20 இடுக வொன்றோ சுடுக வொன்றோ

ஐபடுவழிப் படுகவிப் புகழ்வெய்யோன் றலையே.¹

நீனையும் துறையும் அவை.

நம்பிநேடுஞ்சேழியனைப் பேரெயிழையுலலார் பாடியது.

இ - ள்.—இனைய மகளிரது வனையணிந்த தோளை முயங்கினான்; காவலையுடைய இளமரக்காக்களிற் பூவைச் சூடினான்; குளிரந்த மணநாறும் சாந்தைப் பூசினான்; பகைத்தோரைக் கிளையொடுக்கெடுத்தான்; நட டோரை மிகுத்துக்கூறினான்; இவர் நம்மில் வலியவரென்றுகருதி அவர்க்கு வழிபாடு கூறியறியான்; இவர் நம்மில் எளியவரென்று கருதி அவரின் மிகுத்துச்சொல்லியறியான்; பிறரைத் தான் ஒன்றியெனச் சொல்லி இரங் தறியான்; சூழ்ந்துநின்று இரந்தோருக்கு யாதும் இல்லையென்று மறுத்தலை அறியான்; அரசருடைய அவைக்களத்தின்கண் தனது உயர்ந்த புகழை வெளிப்படுத்தினன்; தன்மேல் வரும் படையைத் தன் எல்லையுட் புகுதா மல் எதிர்நின்று தடுத்தான்; புறக்கொடுத்துப் பெயரப்பட்ட படையினது

புறக்கொடைகண்டு அதன்பின் செல்லாது நின்றான்; விரைந்த செல்வையுடைய குதிரையைத் தன் மனத்தினும் விரையச் செலுத்தினான்; கெடிய வீதியின்கண் தேரைச்சூழ இயக்கினான்; உயர்ந்த இயல்பையுடையவாகிய களிற்றைச் செலுத்தினான்; இனிய செறிவையுடைத்தாகிய மதுவையுடைய குடங்களைப் பலர்க்கும் வழங்கித் தொலைவித்தான்; பாணர் உலப்ப அவர் பசியை மாற்றினான்; நடுவுநிலைமையின் மயக்குதலையுடைய சொற்

19 - 21. “கரும்பாட்டிக் கட்டி சிறுகாலைக் கொண்டார், தரும்பெழுந்து வேங்காற் றுயராண் மீழுவார், வருந்தி யுடம்பின் பயன்கொண்டார் கூற்றம், வருங்காற் பரிவ் திலர்” நாலடி. 35.

¹ம. ஈற்றயலடி காற்சீரான் வந்த வஞ்சிப்பாவிற்கும் (தொல். செய். சூ. 67, இளம்.), பிரிந்திசைத்துக்கற்குறளடிவஞ்சிப்பாவிற்கும் (யா. வி. செய். சூ. 37) மேற்கோள்.

டி - மீ. *தேர்மறுக்கினன், தேரோட்டினன். †உடல்சினத்த களிறு. ‡திஞ்சொற்றசம்பு. §படுகுழி.

சுருதி புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

களை அந்நடுவுநிலைமையிற் பிழையாதபடி மயக்கந்தீராக் கூறினான்; அப்படிச் செய்யத்தகுவனவெல்லாம் செய்தாளுதலான், இப்புகழை விரும்புவோனது தலையை வாளான் அறுத்துப் போகடினும் போகடிக; அன்றிச் சுடினும் சுடிக; பட்டபடி படுக.—எ - று.

‘நட்டோரை யுயர்புகறினன்’ என்றது, 1தான் உயர்த்துக்கூறவே யாவரும் உயர்த்துக்கூறுவரென்பதாம்.

‘மயக்குடைய மொழிவிடுத்தனன்’ என்பதற்கு உலகவொழுக்கத்தில் மயக்கமுடைய சொற்கள் தன்னிடைப் புகுதாமல் விடுத்தானென்றும், பொருண்மயங்கிய சொற்களைத் தன்னிடத்துப் புகுதாமல் விடுத்தானென்றும் உரைப்பினும் அமையும்.

ஒன்றோவென்பது எண்ணிடைச்சொல்.

(உகக)

1“மாகஞ் சிறுகக் குவித்து நிதிக்குவை, ஈகையி னேக்கமுத்த மிக்குடைய - மாகொல், பகைமுகத்த வென்வேலான் பார்வையிற் றீட்டிம், நகைமுகத்த நன்கு மதிப்பு” நீதிநெறி. 39.

(உச௦) ஆடுநடைப் புரவியுங் களிறுந் தேரும்

வாடா யாணர் நாடு மூரும்

பாடுநர்க் கருகா வாஅ யண்டிரன்

கோடேந் தல்குற் குறுந்தொடி மகளிரொடு;

5 கால னென்னுங் கண்ணிலி யுய்ப்ப

மேலோ ருலக மெய்தின னெனாஅப்

பொத்த வறையுட் போழ்வாய்க் கூகை

சுட்டுக் குவியெனச் செத்தோர்ப் பயிரும்

களளியம் பறந்தலை யொருசிறை யல்கி

10 ஒள்ளெரி நைப்ப வுடம்பு மாய்ந்தது

புல்லென் கண்ணர் புரவலர்க் காணாது

5. “கூற்றின்பாற், கண்மையு முளதெனக் கருத லாகுமோ” கம்ப.
கிளைகண்டு. 71.

7. புறநா. கசச : 11 - 2.

7 - 8. “சாவோர்ப் பயிருங் கூகையின் குரலும்” மணி. க் : 75.

9. “பறந்தலை : புறநா. ௨௨௫; ௨௪௫; மணி. கஅ : 62.

10. “இறந்தொரி கையாமல்” கலி. கச௫ : 19.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

சுருள்

வாடிய பசிய ராகிப்பிறர்

நாடுபடு செலவின ராயின ரினியே.

நீணையும் துறையும் அவை.

ஆயைக் குட்டுவன்கீரனார் பாடியது.

இ - ள்.—களத்திற்கேற்ப நடக்கும் அசைந்த நடையையுடைய குதிரைகளும் யானைகளும் தேர்களும் அழியாத புதுவருவாயையுடைய நாமும் ஊர்களும் பாடுவார்க்குக்குறையறக்கொடுக்கும் ஆயாகிய அண்டிரன் கோடேந்திய அல்குலினையும் குறிய கைவளைகளையுமுடைய உரிமைமகளி ரோடு காலனென்று சொல்லப்படாநின்ற கண்ணோட்டமில்லாதவன் கொண்டுபோகத் தேவருலகத்தை யடைந்தானாகக்கொண்டு பொந்தாகிய தான் வாழுமிடத்துப் போழ்ந்தாற்போலும் வாயலகையுடைய பேராந்தை சுட்டுக்குவியென்று செத்தோரை அழைப்பதுபோலக் கூவும் கள்ளியை

யுடைய பாழிடமாகிய புறங்காட்டுள் ஒருபுடையிலே தங்கி ஒள்ளிய
தீச்சுட உடம்பு மாய்ந்துவிட்டது; பொலிவழிந்த கண்ணினையுடையராய்த்
தம்மைப் பாதுகாப்போரைக் காணாது ஆரவாரிக்குங் கிளையுடனே
செயலற்று அறிவுடையோர் தம் மெய்யுணங்கிய பசியையுடையராய்ப்
பிறருடைய நாட்டின்கண் தலைப்படும் போக்கையுடையராயினார்
இப்பொழுது; இஃதொருநிலை இருந்தவாறு என்னை!—எ - று.

‘மேலோ ருலக மெய்தின னெனவே’ எனவும், ‘ஒள்ளெரி நைப்ப
வுடம்புமாய்ந் தனனென’ எனவும் பாடமோதுவாரும் உளர். (உச௦)

(உசக) திண்டே ரிரவலர்க் கீத்த தண்டார்

அண்டிரன் வருஉ மென்ன வெண்டொடி

வச்சிரத் தடக்கை நெடியோன் கோவிலுட்

போர்ப் புறு முரசங் கறங்க

5 ஆர்ப்பெழுந் தன்றால் விசம்பி னானே.

தீணையும் துறையும் அவை.

1 அவனை உறையூர் ஏணிச்சேரி முடமோசியார் பாடியது.

இ - ள்.—திண்ணிய தேரை இரவலர்க்கு ஈத்த குளிர்த்தமாலையை
யுடைய ஆய் வருகிறுனென்று ஒள்ளிய தொடியினையும் வச்சிராயுத்தைடி

3 - 4. “வச்சிரக் கோட்டத்து மணங்கெழு முரசம்” மணி. க : 27.

1 “மோசி பாடிய வாயும்” புறநா. கருஅ : 13.

முடைய விசாலமாகிய கையையுடைய இந்திரனது கோயிலுள்ளே
போர்த்தலுற்ற முரசம் முழங்க வானத்தின்கண் ஓசை தோன்றிற்று.—
எ - று.

இப்பெற்றிப்பட்ட வள்ளியோனை வாணோர் எதிர்கோடல் தப்பா
தென்றவாறு.

இது தந்தறிப்பேற்றமென்பதோர் அணிப்பொருட்டாய் நின்றது.
(உசக)

(உசஉ) இளையோர் சூடார் வளையோர் கொய்யார்
நல்லியாழ் மருப்பின் மெல்ல வாங்கிப்
பாணன் சூடான் பாடினி யணியாள்
ஆண்மை தோன்ற வாடவர்க் கடந்த
5 வல்வேற் சாத்தன் மாய்ந்த பின்றை
முல்லையும் பூத்தியோ வொல்லையூர் நாட்டே.

தீணையும் துறையும் அவை.

¹ஒல்லையூர் கிழான்மகன் பெருஞ்சாத்தனைக் *குடவாயிற் கிரத்த
னூர் பாடியது.

இ - ள்.—இளையவீரர் சூடார்; ²வளையணிந்த இளையமகளிர் பறியார்;
நல்ல யாழ்க்கோட்டின் மெல்லவளைத்துப் பாணன் பறித்துச் சூடிக்கொள்

ளான்; பாடினி சூடான்; தன்னுடைய ஆண்மைப்பாடு யாவர்க்கும் வெளிப்பட விரை எதிர்ப்பின்று கொன்று வென்ற வலிய வேலையுடைய சாத்தன் இறந்துப்பட்டபின்பு முல்லையாய நீயும் பூக்கக்கடவையோ அவனது ஒல்லையூர் நாட்டின்கண் ?—எ - று.

அவனையிழந்து கொடியேனாய் வாழ்கின்ற யானேயன்றி நீயும் கொடியையாய்ப் பூக்கின்றயோவென எச்சவும்மையாய் நின்றது; என்றது, பூச்சுடி துகர்வாரின்மையிற் பயனில்லையென்றதாம். (உசஉ)

1. புறநா. சுச : 2.

4. ஆண்மை, ஆளுந்தன்மையெனப்பொருளுரைத்து இவ்வடியை மேற்கோள் காட்டினர் நச்சிஞரீக்கினியர்; தொல். கிளவி. கு. 57.

¹இது கோனாட்டிலுள்ள ஒலியமங்கலமென்னும் ஊர்.

²சில்வனை விறலியென்றது, பல்வனையிவெது பெதும்பைப் பருவத் தாகலின், அந்நன்ரிச் சில்வனையிடும் பருவத்தானென அவன் ஆடல்முத வியத்துறைக்குரியளாதல் கூறப்பட்டது பதிந். இள. 6, உரை.

பி - ம். *சூடவாயினல்லாதனார். பாணிச்சி.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

சாஸ்க

(உசஉ) இனிநினைந் திரக்க மாகின்று திணிமணற் செய்வுறு பாவைக்குக் கொய்ப்பூத் தைஇத் தண்கய மாடு மகளிரொடு கைபிணைந்து தழுவுவழித் தழீஇத் *தூங்குவழித் தூங்கி
5 மறையென லறியா மாயமி லாயமொ

†யெர்சினை மருதத் துறையுறத் தாழ்ந்து
நீர்நணிப் படிக்கோ டேறிச் சீர்மிகக்
கரையவர் மருளத் திரையகம் பிதிர

‡நெடுநீர்க் குட்டத்துத் துடுமெனப் பாய்ந்து

10 குளித்துமணற் கொண்ட †கல்லா விளமை
அளிதோ தானே யாண்டுண்டு கொல்லோ
தொடித்தலை விழுத்தண் ணேறி நடுக்குற்
நிருமிடை மிடைந்த சிலசெரற்

பெருமூ தாளரே மாகிய வெமக்கே.¹

தீணையும் துறையும் அவை.

தொடித்தலை விழுத்தண்டினார் பாடியது.

1. 'இனியென்றது, இனியினைத் திரக்கமாகின்று என்றற்போல இப்பொழுது என்னும் பொருள் தந்தது' (கலி. சு, ந.); 'இரங்கல்' என்னும் உரிச்சொல் இரக்கமென்றாகி ஒருபொருளது கழிவாற்பிறந்த வருத்தமாகிய குறிப்புணர்த்தி நிற்குமென்பதற்கு மேற்கோள்; தொல்.

உரி. கு. 61, ந.

1 - 3. புறநா. கக : 1 - 4.

9. "நெடுநீர்த் தண்கயந் துடுமெனப் பாய்ந்து" நந். ஈஊ.

.'நெடுநீர்க்குட்டத்துத்.. துடுமெனப்.. பாய்ந்து... என்பதும் இசை' (தொல். இடை. கு. 10, ந.; நன். வி. கு. 424); 'துடும்' என்னும் சொல் துசைப்பொருண்மேல் வந்ததற்கு மேற்கோள்; நன். கு. 420, மயிலை.

6 - 9. "கரைசேர் மருத மேறிப், பண்ணை பாய்வோள்" ஐங். எச.

14. "பெருமூ தாள் ரேமஞ் சூழ" மூலலை. 54.

12 - 4. 'தொடித்தலை.....எமக்கே : என்பது தன்கட்டோன்றிய

'மூப்புப் பொருளாக இளிவரல் பிறந்தது; ஏன்னை? இளமைக்காலத்துச் செய்தன செய்யமாட்டாது இளிவந்தனம் இக்காலத்து என்றமையின்' தொல். மெய்ப்பாடு. சூ. 6, பேரீ.; இ. வி. சூ. 578, உரை.

1மு. காஞ்சித்திணைத்துறைகளுள், 'கழிந்தோரொழிந்தோர்க்குக் காட்டிய முதுமை' என்பதற்கு மேற்கோள்; தொல். புறத்திணை. சூ. 24, ந.

பி - மீ. * தங்குவழித் தங்கி. † பாசினமருத.....தாழ்ந்த நீர்க்கணிப் படிந்த. ‡ நிலையருங் குட்டம். †† கள்ளாமை யுள்தோ.

சச0 புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

இ - ள்.—இப்பொழுது நினைந்து இரக்கமாகாநின்றது: செறிந்த மணவிடத்துச்செய்யப்பட்ட வண்டற்பாவைக்குப் பறிக்கப்பட்ட பூவைப் பறித்துச் சூடிக் குளிர்ந்த பொய்கையின்கண் விளையாடும் மகளிரோடு கைகோத்து அவர் தழுவின் இடத்தே தழுவி அசைந்தவிடத்தே யசைந்து ஒளித்துச்செய்யுமகிதறியாத வஞ்சனையில்லாத இளமைந்தருடனேகூட உயர்ந்தகோடுகளையுடைய மருதினது துறையிலே வந்து உறத்தாழ்ந்து நீர்க்கு அண்ணிதாகப்படிந்த கொம்பிலே ஏறி அழகுமிகக் கரையிடத்து நிற்போர் வியப்பத் திரையிடத்துத் திவிலையெழ ஆழத்தால் நெடிய நீரையுடைய மடுவின்கண் தடுமென்று ஒலிப்பக் குதித்து மூழ்கி மணலெழுந்த காட்டிய கல்வியில்லாத இளமை இரங்கத்தக்கது; அவ்விளமை எவ்விடத்

துண்டு கொல்லோ? பூண்டெறிந்த தலையையுடைய பரிய தண்டுக்கோலை
 யூன்றித் தளர்ந்து இருமல் இடையே நெருங்கின சிலவார்த்தையுடைய
 பெரிய முதுமையையுடையேமாகிய எங்களுக்கு?—எ - று.

எமக்கு இளமை யாண்டுண்டுகொல்லோ? அதுதான் இரங்கத்தக்க
 தெனக் கூட்டுக.

இளமைகழிந்து இரங்கிக்கூறுதலான் இதுவும் கையறுநிலையாயிற்று.
 'மறையென வறியார்' என்று பாடமோதுவாரும் உளர். (உசந)

(உசச) பாணர் சென்னியும் வண்டுசென் றூதா
 விறலியர் முன்கையுந் தொடியிற் பொலியா
 இரவன் மாக்களு.....

இ - ள்.—.....
முசுக்கலையினீக்குதற்கு இரலையென விசேடித்
 தனர்.....

...சாத்லென்பது இன்னுதாதலிற் பெரும்பிறிதாயின்றோவென்றான்.
 தானுறுகின்ற துன்பத்தைக் கலைமேல்வைத்துக் கூறியவாறு. (உசச)

1. புறநா. ௯௪௪ : 9; "கண்டோர் மருளும் வண்டுசூழ் நிலையும்"
 பொருந. 97.

(உசடு) யாங்குப்பெரி தாயினு நோய்ள வெணைத்தே
உயிர்செருக் கல்லா மதுகைத் தன்மையிற்

புறநாணுறு மூலமும் உரையும்.

சசக

கள்ளி போகிய களரியம் பறந்தலை

வெள்ளிடைப் பொத்திய விளைவிற சீமத்

5 தொள்ளுழற் பள்ளிப் பாயல் சேர்த்தி

ஞாங்கர் மாயந்தனண் மடந்தை

இன்னும் வாழ்வ லென்னிதன் பண்பே.¹

தீனையும் துறையும் ஆவை.

சேரமான் கோட்டம்பலத்துத் துஞ்சிய மாக்கோதை தன் பெருங்
கோப்பெண்டு துஞ்சியகாலேச் சொல்லிய பாட்டு.

இ - ள்.—எப்படிப் பெரிதாயினும் யானுற்ற நோயினது எல்லே
எவ்வளவாயிற்று, என்னுயிரைப் போக்கமாட்டாத வலியையுடைத்தல்லா
மையால்? கள்ளி வளரப்பட்ட புறங்காட்டுள் வெள்ளிடைவின் மூட்டிய
தீயை விளைக்கும் சிறிய விறகையுடைய படுக்கையின்கண் ஒள்ளிய
அழலாகிய பாயலின்கண்ணே பொருந்தப்பண்ணி மேலுலகத்தே
போயினாள், மடவாள்; அவள் மாயவும் இன்னமும் உயிரிருந்துவாழ்வேன்;
இவ்வுலகியற்கை இருந்தவாறு என்னோ!—எ - று.

எனைத்தென்றது, உயிரைப் போக்கமாட்டாமையின் நோயை

இகழ்ந்து கூறியவாறு.

‘பாவை சேர்த்தி’ என்றோதி அவளுடம்பை அழகுபடப் பள்ளியுட்
கிடத்தியென்று உரைப்பாரும் உளர்.

உயிர்செருக்கலாமைக்குக் காரணம் மதுகையுடைத்தல்லாமையென
வுணர்க.

பாயல்சேர்த்தி இன்னும்வாழ்வென இயையும்.

சேர்த்தவெனத் திரிப்பினும் அமையும்.

‘ஞாய்கர் மாயந்தனன்’ என்பதற்கு என்னை நீத்து முன்னே இறந்தா
னென்றுமாம். (உசடு).

3. மு. புறநா. உஉடு : 7, உ௯௭ : 13.

¹மு. “கழல்சேர்ந்த தாள்விடலை காதலிமெய் தீண்டும், அழல்
சேர்ந்து தன்னெஞ் சயர்ந்தான்—குழல்சேர்ந்த, தாமந் தரியா தசையுந்
தளிர்மேனி, ஈமந் தரிக்குமோ வென்று” தண்டி. கு. 68, மேற்.

காஞ்சித்திணைத்துறைகளுள், ‘காதலியிழந்த தபுதாராநிலை’ என்
பதற்கு மேற்கோள்; தோல். புறத்திணை. கு. 19, இளம்.; ஷே. ஷே. ஷே.
24, ந.

56

சசஉ புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

(உசகா) பல்சான் றீரே. பல்சான் றீரே

செல்கெனச் சொல்லா தொழிகென விலக்கும்

பொல்லாச் சூழ்ச்சிப் பல்சான் றீரே

அணில்வரிக் கொடுங்காய் *லாள்பேர்ழந் திட்ட

5 காழ்போ னல்விளர் நறுநெய் தீண்டா

†தடையிடைக் கிடந்த கைபிழி பிண்டம்
வெள்ளெட் சாந்தொடு புளிப்பெய் தட்ட

வேளை வெந்தை வல்சி யாகப்,

பரற்பெய் பள்ளிப் பாயின்று வதியும்

10 உயவற் பெண்டிரே மல்லே மாதோ

பெருங்காட்டிப் பண்ணிய கருங்கோட் டமம்

துமக்கரி தாருக தில்ல வெமக்கெம்

பெருந்தோட் கணவன் மாய்ந்தென வரும்பற

வள்ளித முனிழந்த தாமரை

15 நள்ளிரும் பொய்கையுந் தீயுமோ ரற்றே.¹

தீணை - அது; துறை - ஆனந்தப்பையுள்.

பூதபாண்டியன்றேவி பெருங்கோப்பெண்டு தீப்பாய்வாள் சோல்
லியது.

1. நன். சூ. 169, மயிலை. மேற்:

4. 'அணில்வரிக் கொடுங்காய் எனப் புறத்தினுக் காட்டினராத
லின், கொடுங்காயென்பது பெயர்; வரி - அடை' (சிலப். கக : 22 - 8,
அடியார்.); குறில் செறியா எனாம் வேற்றுமையில் வலிமுன் திரியாது
இயல்பானதற்கு மேற்கோள்; நன். சூ. 228, மயிலை; நன். வி. சூ. 229;
இ. வி. சூ. 139, உரை.

8. “கலந்தவனைக் கூற்றங் கரப்பக் கழியா, தலந்தினையு மவ்வளைத்
தோளி - உலந்தவன், தாரொடு பொங்கி நிலனசைஇத் தான்மிசையும்,
காரடகின் மேல்வைத்தான் கை” பு. வெ. 257.

7 - 9. ‘துன்புறுவன என்றார், வெள்ளெட் சாந்தொடு.....
வதியும் : என்பதனை ; இது புறம்’ சிலப். கஅ : 34 - 6, அடியார்.

11 - 5. தோல். இடை. கு. 5, தெய்வகீ. மேற்.

7 - 15. “காதல நிறப்பிற் கனையெரி பொத்தி, ஊதுலைக் குருகி
னுயிர்த்தகத் தடங்கா, தின்னுயி ரீவ ரீயா ராயின், நன்னீர்ப் பொய்கையி
னனியெரி புகுவர்,” களியெரி புகாஅ ராயி னன்பரோ, டெனுறை
வாழ்க்கைக்கு சோற்றுடம் படுவர்” மணி. ந : 42 - 7.

¹மு. காஞ்சித்திணைத்துறைகளான், ‘நல்லோன் கணவனொடு நளியழல்
பு - ம். *வான்போந் தட்ட. †தடகிடை மிடைந்த, தடைகிடந்த.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

சசக

ஆனந்தப்பையுளாவது:—

¹“விழுமங் கூர வேய்த்தோ ளரிவை

கொழுநன் லீயக் குழைந்துயங் கின்று.”

இ - ள்.—பலசான்றவிரே! பலசான்றவிரே! நின் தலைவனொடு இறப்ப
கீ போவென்று கூறுது அதனைத் தவிர்கவென்று சொல்லி விலக்கும்
பொல்லாத விசாரத்தையுடைய பலசான்றவிரே! அணிலினது
வரிபோலும் வரியையுடைய வளைந்த வெள்ளரிக்காயை அரிவாளால்

அரிந்திடப்பட்ட விதைபோன்ற நல்ல வெள்ளிய நறிய நெய்தீண்டாமல் இலை இடையே பயின்ற கையாற் பிழிந்துகொள்ளப்பட்ட நீர்ச்சோற்றுத் திரளுடனே வெள்ளிய எள்ளரைத்த விழுதுடனே புளிகுட்டி அடப் பட்ட வேளையிலே வெந்த வேவையுமாகிய இவை உணவாகக்கொண்டு பருக்கைகளாற் படுக்கப்பட்ட படுக்கையின்கண் பாயும் இன்றிக் கிடக்கும் கைம்மைநோன்பால் வருந்தும் பெண்டிருள்ளேமல்லேம் யாம்; புறக் காட்டின்கண் உண்டாக்கப்பட்ட கரிய ²முருட்டால் அடிக்கப்பட்ட பிணப்படுக்கை உங்களுக்கு அரிதாவதாகுக; எமக்கு எம்முடைய பெரிய தோளையுடையனாகிய கொழுநன் இறந்துபட்டானாக, முகையில்லையாக வளவிய இதழ்மலர்ந்த தாமரையையுடைய நீர்செறிந்த பெரிய பொய்கை யும் தீயும் ஒருதன்மைத்து.—எ - று.

தில் : விழைவின்கண் வந்தது.

எமக்குப் பொய்கையும் தீயும் ஒருதன்மைத்து; துமக்கு அரிதாகுக வெனக் கூட்டுக. (உசசு)

புகிஇச், சொல்லிடை யிட்ட மாலையிலே' என்பதற்கு மேற்கோள்; தோல். புறத்திணை. சூ. 19, இளம்.; ஷ. ஷ. ஷ. 24, ந.

¹பு. வெ. 266.

²“வன்ப ராய்முரு டொக்குமென் சிந்தை” திருவா.

(உசௌ) யானை தந்த முனிமர விறகிற்

கானவர் பொத்திய ஞெலிதீ விளக்கத்து

மடமான் பெருநிரை வைகுதுயி லெடுப்பி

- 1 - 2. புறநா. 'உடுக : 5 - 6, அடிக். .
3. 'வைகுதல் - துயிலல்; சீலப். க0: 1.
4. "மந்தி சீக்கு மாதுஞ்சு முன்றில்" பேரும்பாண். 497..

சசச

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

5 நீர்வார் கூந்த லிரும்புறந் தாழப்

*பேரஞர்க் கண்ணள் பெருங்காடு நோக்கித்

தெருமரு மம்ம தானேதன் கொழுநன்

முழவுகண் டியிலாக் கடியுடை வியனகர்ச்

சிறுநனி தமிய ளாயினும்

10 இன்னுயிர் ிடுங்குந்த னிளமைபுறந் கொடுத்தே.

நீளையும் துறையும் அவை.

அவள் தீப்பாய்வானைக் கண்டு மதுரைப்பேராலவாயார் சொல்ல

யது.

இ - ள்.—யானை கொண்டுவரப்பட்ட உலர்ந்த மாத்துவிறகால் வேடர் மூட்டப்பட்ட கடைந்தகொள்ளப்பட்ட எரியாகிய விளக்கினது ஒளியையுடைத்தாகிய மடவிய மாணுகிய பெரியநிரை வைகிய உறக்கத்தை எழுப்பி மந்தி தூக்கும் அணங்குடைத்தேவியையுடைய முற்றத்து நீர் வடிந்த மயிர் மிக்கபுறத்தில் வீழப் பெரிய தன்பமேவிய கண்ணையுடைய னாய்ப் புறங்காட்டைப் பார்த்துத் தான் சுழலும், தன் தலைவன் முழவினது கண் மார்ச்சையுலராத காவலையுடைய அகலியகோயிலுள் மிகச் சிறிது பொழுது தனித்திருப்பினும் இனிய உயிர்தளரும் தன் இளமை புறந் கொடுத்து.—எ - று.

.....யானவற்கு அஞ்சி நடுங்குதல்.....

இளமைபுறங்கொடுத்துப் பெருங்காடி நோக்கித் தான் தெருமரு.
மெனக் கூட்டிக்.

அம்ம : அசை.

(உசஎ)

பி - மீ. * பேரமர்க். † நீங்கும்.

(உசஅ) அளிய தாமே சிறுவெள் ளாம்பல்

இளைய மாகத் தழையா யினவே

இனியே, பெருவளக் கொழுநன் மாய்ந்தெனப் பொழுதுமறுத்

1 - 2. “வயன்மல ராம்பற் கயிலமை துடங்குதழை” (ஐங்குறு-
எஉ); “அயவெள் ளாம்ப லம்பகை நெறித்தழை” (குறுந். உகக);
“ஆம்பல ணித்தழை யாரந் துயல்வரும், திம்புன லூரன் மகள்” திணை
மொழி. 40.

புறநாணாறு மூலமும் உரையும்.

சசடு

தின்ன வைக லுண்ணும்

5 அல்லிப் பழேடம் புல்லா யினவே.¹

திணை - அது; துறை - தாபதநிலை.

.....* ஒக்கூர் மாசாத்தலூர் பாடியது.

தாபதநிலையாவது:—

² “குருந்தலர் கண்ணிக் கொழுநன் மாய்ந்தெனக்
கருந்தடங் கண்ணி கைம்மைகூ றின்று.”

இ - ள்.—இரங்கத்தக்கன, சிறிய வெளிய ஆம்பல்; அவைதாம், யாம் இளையேமாயிருக்க முற்காலத்துத் தழையாயுதவின; இக்காலத்துப் பெரிய செல்வத்தையுடைய தலைவன் இறந்தானாக உண்ணுங்காலே மாறி இன்னுத வைகும்பொழுதின்கண் உண்ணும் தம் அல்லியிடத்துண்டாம் புல்லரிசியாய் உதவின.—எ - று.

தாம் இன்புறுங்காலத்தும் துன்புறுங்காலத்தும் துணையாய் உதவின வாதலான், அளியவாயினவென ஆம்பலேநோக்கிக் கூறியவாறாயிற்று.

³நெல்லலாவுணவெல்லாம் புல்லென்றல் மாபு. (உசஅ)

4 - 5. புறநா. ௨௮௦ : 4 - 5. 1 - 5. புறநா. ௨௮௦ : 12 - 4.

¹ழ. காஞ்சித்திணைத்துறைகளான், 'காதலனிழந்த தாபதநிலை' என்ப தற்கு மேற்கோள்; தொல். புறத்திணை. சூ. 19, இளம்.; ஷ. ஷ. ஷ. 24, ந.

² புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, 257.

³'புல்லென்பது பலபொருளொருசொல்லாகலான் நெல்லென்னும் இனத்தானே வேறுபடுத்துப் புல்லென்பது உணவின் மேற்கொள்க' (தொல். மாபு. சூ. 25, பேர்.); "புல்லார் பவர்கணெற் சோறுபெற் றுக்கு" வேங்கைக். 18.

பி - ம். * எக்கூர்.

(உசக) கதிர்மூக் காரல் கிழச்சேற் றொளிப்பக்
கணைக்கோட்டு வாளை மீரீர்ப் பிறழ
எரிப்பும் பழன நெரித்துடன் வலைஞர்

2. “தணைக்கோட்டு வாளைக் கமஞ்சுன் மடளாகு” துறுந். கசச.
4. புறநா. ௪௦ : 2 - 3, அடிக்., கசக : 21.

சசசு

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

5 பனை துகும் பன்ன சினைமுதிர் வராலொ
நெழ்வே லன்ன வொண்கயன் முகக்கும்
அகனாட் டண்ணல் புகாவே நெருரைப்
பகலிடங் கண்ணிப் பலரொடுங் கூடி
ஒருவழிப் பட்டன்று மன்னே யின்றே

10 அடங்கிய கற்பி னாய்றுதன் மடந்தை
உயர்நிலை யுலக மவன்புக ..லரி
நீறாடு சுளகிற் சிறிட நீக்கி
அழுத லானாக் கண்ணள்

மெழுகு மாப்பிகண் கலுழநீ ரானே.¹

தீணையும் துறையும் அவை.

.....* துய்ப்சொகினனார் பாடியது.

இ - ள்.—கதிர் துளைபோலும் மூக்கையுடைய ஆரன்மீன் சேற்றின்
கீழே செருகத் திரண்ட (மிசையாகிய) கோட்டையுடைய வாளைமீன் நீர்

மேலே பிறழ் எரிபோலும் நிறத்த பூவையுடைய பொய்கைகளை நெருங்கி உடனே வலைஞரானவர், ஒலிநரம்பால் ஓசையையுடைய கிணையினது முகமேபோலும் யாமைபிறழ்ப்பனையினது துகும்பையொத்த சினைமுற்றிய வராலோடு மாறுபடும் வேல்போன்ற ஒள்ளிய கயலை முகந்துகொள்ளும் முன்னகன்ற காட்டையுடைய குருசிலது உணவு நெருநலைநாளாற் பகுத்த இடத்தைக் கருகிப் பலருடனே இயைந்து ஒருவழிப்பட்டது; அது

5. தொல். மரபு. சூ. 86, பேர். மேற்; 'துகும்பென்பது பனை வாழை மரல் புல் என்பவற்றிற்குரித்து' நன். சூ. 387, மயிலே.

6. புறநா. உஅள : 4.

11. புறநா. உஉக : 22.

12. புறநா. உஈச : 2.

14. சீவக. 2984.

தொல். எச்ச. சூ. 47, ந., இ. வி. சூ. 168, உரை, மேற்; 'மெழுகு மாப்பிகண் கலுழ்நீ ரானே : என்புழிக் கணவனை யிழந்தான் அவற்குப் பலிக்கொடை கொடுத்தற்கு மெழுகுகின்றானைக் கண்ணீரே நீராக மெழுகுகின்றனென்றமையின் இது தன்கட்டோன்றிய இழவுபற்றிப் பிறந்த அவலச்சவையாயிற்று' தொல். மெய்ப்பாடு. சூ. 5, பேர்.; இ. வி. சூ. 578, உரை.

¹மு. காஞ்சித்திணைத்துறைகளுள், 'தாமே யேங்கிய தாங்கரும் பையுள்' என்பதற்கு மேற்கோள்; தொல். புறத்திணை. சூ. 24, ந.

பி - ம். *தும்பிசேர் கிரஞர்.

கழிந்தது; இன்று, தன்கண்ணையடங்கிய கற்பினையும் சிறிய துதலினையு
முடைய மடந்தை உயர்ந்த நிலைமையையுடைய விண்ணுலகத்தே அவன்
சென்று புக அவனுக்கு உணவுகொடுத்தல்வேண்டிச் சளகுபோலச் சிறிய
இடத்தைத் துடைத்து அழுதலமையாத கண்ணையுடையளாய்த் தன்கண்
கலுழ்கின்றநீராலே சாணுகத்தைக் கொண்டு மெழுகுமளவிலே பட்டது.
—எ - று.

மெழுகுமளவாயிற்றென்றது பொருளெனவுரைக்க.

மன் கழிவின்கண் வந்தது.

இது, கண்டார் நிலையாமை கூறி இரங்கியவாறு.

(உசக).

(உரு) குய்குரன் மலிந்த கொழுந்துவை யடிசில்

இரவலர்த் தடுத்த வாயிற் புரவலர்

கண்ணீர்த் தடுத்த தண்ணறும் பந்தர்க்

கூந்தல் கொய்து குறுந்தொடி நீக்கி

5 அல்லி யுணவின் மனைவியோ டுனியே

புல்லென் றனையால் வளங்கெழு திருநகர்

வான்சோறு கொண்டு தீம்பால் வேண்டும்

முனித்தலைப் புதல்வர் தந்தை

தனித்தலைப் பெருங்காடு முன்னிய பின்னே.

தினையும் துறையும் அவை.

.....தாயங்கண்ணியார் பாடியது.

இ - ள்.—தாளிப்போசை மிக்க கொழுவிய துவையோடுகூடிய அடிசில் இரவலரைத் தன்கண்ணே தகைத்த வாயிலினையும் தன்னுற் புரக் கப்படுவோர் கண்ணீரை மாற்றிய குளிர்ந்த நறிய பந்தரினையுமுடைய மனையிடத்து மயிரைக் குறைத்துக் குறியவனையைக் களைந்து அல்லியரிசி யாகிய உணவையுடைய மனையர்ளுடனே இப்பொழுது பொலிவழிந்தாய், செல்வம்பொருந்திய அழகாகிய நகரே! வாஞ்சோற்றைக்கொண்டு இனியபாலை வேண்டும் வெறுப்பைத் தம்மிடத்தேயுடைய புதல்வர் தந்தை தனியிடத்தையுடைய புறங்காட்டை அடைந்தபின்.—ஏ - று.

4. புறநா. ௨௫௩, ௨௫௪, ௨௬௧, ௨௮௦.

5. புறநா. ௨௪௮ : 4 - 5.

6. தோல். குற்றியலுகரப். கு. 76, ந. மேற்.

7. புறநா. ௨௬௧ : 19.

8. “முனித்தலைக் கண்ணி நெற்றிச் சிறுர்” சீவக. 2541.

சசுஅ புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

கொய்து நீக்கியென்னும் வினையெச்சங்களை உணவினையுடைய வென்னுங் குறிப்புவினையோடு முடிக்க.

நகரே! நீ புதல்வர் தந்தை காடி முன்னியபின் புல்லென்றனை யெனக் கூட்டுக.

முனித்தலை - குடிமித்தலையெனினும் அமையும்.

(௨௫௦)

(உருக) ஓவத் தன்ன விடனுடை வரைப்பிற்
பாவை யன்ன குறுந்தொடி மகளிர்
இழைநிலை நெகிழ்த்த மள்ளற் கண்டிகும்
கழைக்க னெடுவரை யருவி யாடிக்

5 கான யானை தந்த விறகிற்
கடுந்தெறற் செந்தீ வேட்டுப்
புறந்தாழ் புரிசடை புலர்த்து வோனே.¹

திணை - வாகை; துறை - தாபதவாகை.

.....மாற்பித்தியார் பாடியது.

1. மு. நற். ௧௮௨ : 2; “ஓவுக்கண் டன்ன வில்” (நற். ௨௬௮ : 1);
“ஓவத் தன்ன வினைபுனை நல்லில்”, “ஓவத் தன்ன வருகெழு நெடுநகர்”
(பதிந். ௬௧ : 3, ௮௮ : 28); “ஓவத் தன்ன வினைபுனை நல்லில்”
அகநா. ௧௮.

‘ஓவத் தன்ன விடனுடை வரைப்பின் என்புழி ... அந்நகரி
னது செயற்கைநலந் தோன்றக் கூறினமையின் அதற்கு நிலைக்களன்
நலனாயிற்று’ தோல். உவம. சூ. 4, இளம்.; பேர்.; இ. வி. சூ. 639;
மாறன். 92, உரை.

2. “செய்வுறு பாவை யன்னவென், மெய்பிறி தாகுதல்” (குறுந்.
௧௬௫); “வல்லவன் றைஇய பாவைகொல்.....செல்வமகன்” கலி. ௫௬ :
7 - 12.

5 - 6. புறநா. உசஎ : 1 - 2; தவஞ்செய்வோர்க்கு யானைகள்
விறகுத்ருமென்பதை, "செந்தீப் பேணிய முனிவர் வெண்கோட்டிக்,
களிறுதரு விறகின் வேட்கும், ஒளிறிலங் கருவிய மலைகிழ வோனே"
(பெரும்பாண். 498 - 500) என்பதனாலும் அதன் அடிக்குறிப்பாலும்
அறிக.

1^{மு}. வாகைத்திணைத்துறைகளுள், 'நாலிரு வழக்கிற் ருபதப்
பக்கம்' என்பதற்கு மேற்கோள்; தோல். புறத்திணை. கூ. 16. இளம்.
கை. கை. கை. 20, 21.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

சசக

இ - ள்.—ஒவியம்போலும் அழகினையுடைத்தாகிய இடமுடைய
இல்லின்கண் ¹தொல்லிப்பாவைபோன்ற வடிவினையுடைய சிறிய
வளையணிந்த மகளிருடைய அணிகலங்களை அவைநிற்கு நிலையினின்றும்
கழலும்வகை ஆதாஞ்செய்தவனைக் கண்டேம்; மூங்கிவிடத்தையுடைய
நெடியமலையிடத்து அருவிநீரை யாடிக் காட்டியானை கொண்டுவரப்பட்ட
விறகால் மிக்க வெம்மையையுடைய செந்தீயை வேட்டு முதுகின்கண்ணே
தாழ்ந்த புரிந்த சடையைப் புலர்த்துவோன்.—எ - று.

ஆடி வேட்டுப் புலர்த்துவோனென இயையும்.

முன்பு இழைநெகிழ்த்த மன்னற் கண்டேம், அவன் இப்பொழுது
புறந்தாழ் புரிசடை புலர்த்தாநின்றோனென அவனைக் கண்டு வியந்து
கூறியவாறு.

பாவையென்றது, பிறிது எவ்வுணர்வுமின்றிக் காமவேட்கையாகிய
ஒரு குறிப்பினை.

கானயானை தந்த விறகென்றது, இவன் தவமிருதியான் அதுவும்

¹கொல்லிப்பாவை : நற். கஅரு, ககஉ, உ௦க; துறுந். அக, க௦௦; அகநா. சுஉ, உ௦க.

(உருஉ) சுறங்குவெள் ளருவி யேற்றலி னிறம்பெயர்ந்து
தில்லை யன்ன புல்லென் சடையோ
டள்ளிலைத் தாளி கொய்யு மோனே.
இவ்வழங்கு மடமயில் பிணிக்கும்

5 சொல்வலை வேட்டுவ னாயினன் முன்னே.¹

தினையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள்.—ஒலிக்கும் வெள்ளிய அருவிநீரை ஏற்றலாற் பழையநிறம்
மாறித் தில்லந்தளிர்போன்ற புற்கென்ற சடையோடு கூடிநின்று செறிந்த

4 - 5. பிறன்கட்டோன்றிய அசைவுபற்றிய. அவலச்சுவைக்கு
மேற்கோள்; தோல். மெய்ப்பாடு. சூ. 5, பேர்.; இ. வி. சூ. 578,
உரை.

¹மு. வாகைத்திணைத்துறைகளுள், 'நாலிரு வழக்கிற் ருபதப் பக்கம்'
என்பதற்கு மேற்கோள்; தோல். புறத்திணை. சூ. 16, இளம்.

இலையையுடைய தாளியைப் பறிப்போன், மனையின்கண் இயங்கும்
மடப்பத்தையுடைய மயிலை அகப்படுத்திக்கொள்ளும் சொல்லாகிய
வலையையுடைய வேட்டைக்காரனுயினான் முன்பு.—எ - று.

இதவும் அவன்நிலைமையைக் கண்டு வியந்து கூறியது. (உருஉ)

(உருஊ) என்றிறத் தவலங் கொள்ள லினியே
வவ்வார் கண்ணி யினையர் தினேப்ப
*நகாஅலென வந்த மாறே யெழாநெற்
பைங்கழை பொதிகளைந் தன்ன விளர்ப்பின்
5 வளையில் வறுங்கை யோச்சிக்
கிளையு ளொய்வலோ கூறுநின் னுரையே.
திணை - பொதுவியல்; துறை - முதுபாலை.
..... †துளம்பாதாயனார் பாடியது.

முதுபாலையாவது:—

1“காம்புயர் கடத்திடைக் கணவனை யிழந்த
பூங்கொடி யரிவை புலம்புரைத் தன்று.”

இ - ள்.—நின்னைப் பிரிந்து ஆற்றேனாகின்றேன்; என்னுடைய
திறத்து வருத்தங்கொன்னாதொழிவாயாக, இப்பொழுது; சுற்றப்பட்ட

கண்ணியையுடைய நின்னோடு கூடி விளையாடப் போந்த இளையோர் விளையாடா நிற்ப அவரோடு நகுகின்றிலேனென்று கருதவந்த நின் இறந்து பாட்டை நெல் எழாத பசியமூங்கில் பட்டையொழித்தாற்போன்ற வெளுத்திருந்த வளையில்லாத வறிய கையைத் தலைமேலே ஏற்றிக்கொண்டு நின் சுற்றத்திடத்தே செலுத்தச் செல்வேனோ இன்னும், இறந்துபடினல்லது? நின்வார்த்தையை எனக்குச் சொல்லுவாயாக.—எ - று.

அவலமென்றது, பிரிந்தவாழி ஆற்றேனென்று வருந்தம் அவலத்தை.

கூறும்நின்னுரையென அவன்சொற்கேட்டல் விருப்பினாற் கூறுவான் போன்று மயங்கிக்கூறியவாறு. (உருக)

1. சீவக. 1453, ந. மேற்கோள்.

5. புறநா. உருச : 4. 6. ஒய்தல் : பதீற். எக, அள.

¹புறப்பொருள்வேண்டாமாலை, 254.

பி - ம். *நகாரென. . . †குளம்பாதயானார்.

புறநாணுறு மூலமும் உரையும்.

சூக

(உருச) இளையரு முதியரும் வேறுபுலம் படா
எடுப்ப வெழாஅய் மார்பமண் புல்ல
இடைச்சரத் திறுத்த மள்ள விளர்த்த
வளையில் வறுங்கை யோச்சிக் கிளையுள்
5 இன்ன னாயின னிலையோ நென்று

நின்னுரை *செல்லு மாயின் மற்று
 †முன்னார்ப் பழுவிய கோளி யாலத்துப்
 புள்ளார் யாணர்த் தற்றே யென்மகன்
 வளனுஞ் செம்மலு மெமக்கென நானும்

10 ஆதாது புகழு மன்னை

யாங்கா குவள்கொ ளளிய டானே.¹

தீனையும் துறையும் அவை.

.....சுயமனார் பாடியது.

இ - ள்.—இளையோரும் முதியோரும் வேற்றுநிலத்தே விலங்கிப்
 போக யான் எடுப்பவும் நீ எழுந்திராயாய் நினது மார்பம் நிலத்தைப்
 பொருந்தச் சாத்திடை மேம்பட வீழ்ந்த இளையோய்! வெளுத்த
 வளையில்லாத வறிய கையைத் தலைமேலே வைத்துச் சுற்றத்தின்கண் இத்
 தன்மையனாயினான் இளையனென்று யான் சொல்ல நின் இறந்துபாடுகடிய
 வார்த்தை செல்லுமாயின், ஊர்முன்னர்ப் பழுத்த கோளியாகிய ஆலமரத்
 தின்கட் புள்ளுக்கள் மிகும் புதுவருவாயையுடைய அத்தன்மைத்து,
 என்னுடைய மகனது செல்வமும் தலைமையும் எமக்கென்று நாடோறும்
 அமையாது புகழும் நின்னுடைய மாதா எவ்வாறு ஆவாள் கொல்! அவள்
 இரங்கத்தக்கவள்தான்!—எ - று.

வளனும் செம்மலும் புள்ளார் யாணர்த்தற்றென்றது, ²புள்ளெல்
 லாஞ் சென்று அணுக ஆலமரம் பயன்பட்டு நின்றாற்போல இவனும் தன்
 சுற்றத்தாரும் பிறரும் டீட்டாரும் துகரும்படி நின்றமை தோன்றின்றது.

4 - 5. புறநா. உடுக : 5 - 6.

8. கோளியாலம்: புறநா. ௫௮ : 2, அடிக்.

7 - 9. "பயன்மா முன்னூர்ப் பழுத்தற்றாற் செல்வம், நயனுடை யான்கட் படின" குறள், 216.

¹ழ. காஞ்சித்திணைத்துறைகளுள், 'நனிமிகு சரத்திடைக் கண வனை யிழந்து, தனிமகள் புலம்பிய முதுபாலை' என்பதற்கு மேற்கோள்; தொல். புறத்திணை. கு. 24, ந.

²நாலடியார், 202.

டி - ம். *சொல்லு மாயின். †முன்னூர். ‡நாட்டாரும்.

சுருஉ புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

'நின்னுரைசெல்லுமாயின் யாங்காகுவன்கொல்' என்ற கருத்து: யான் இறந்துபட்டவாறு சொல்லின் அன்றே அவன் வருத்தமுறவன்; அது யான் மாட்டேனென்பதாம்.

முன்னூர்: முன்மொழிநிலையல். மற்று: அசைநிலை. (உருச)

(உருரு) ஐயோ வெனின்யான் புலியஞ் சுவலே

*அனைத்தனன். கொளினே ய்கன்மார் பெடுக்க வல்லேன்
என்போற் பெருவிதிர்ப் புறுக நின்னை

இன்னா துற்ற வறனில் கூற்றே

5 நிரைவளை முன்கை பற்றி

வரைநிழற் றீசேர்க டடத்திசிற் சிறிதே.¹
நீணையும் துறையும் அவை.

.....வன்பரணர் பாடியது.

இ - ள்.—ஐயோவென்று அரற்றுவேனாயின் அவ்வுரைவழியே வந்து
நின் உடம்பாயினும் யான் காணப்பெறாமல் ஏதஞ்செய்யுமோவென்று
புலியை அஞ்சுவேன்; இவ்விடத்தினின்றும் எடுத்துக்கொண்டு போவே
னென்று நினைப்பின் நினது அகலிய மார்பை எடுக்கமாட்டேன்; என்னை
யொப்பப் பெரிய நடுக்கத்தை உறுவதாக, உன்னை இறந்துபடும்பரிசு வந்து
தாக்கிய அறமில்லாத கூற்றே. யாம் மலையினது நிழற்கண்ணே அடைவே

3. புறநா. உகக : 5.

3-4. 'என்போற் பெருவிதிர்ப் புறக நின்னை, இன்னா துற்றவறனில்
சூரே : என்புழிப் போலவென்பது குறிப்புவினையெச்சமாய் நின்றது'
தொல். எச்ச. சூ. 18, சே.

¹ழ. காஞ்சித்திணைத்துறைகளுள், நனிமிசு சுரத்திடைக் கணவினை
விழந்து தனிமகள் புலம்பிய முதுபாலைக்கும் (தொல். புறத்திணை. சூ.
19, இளம்.), இழவுபற்றி வந்த அழுதைக்கும் (ஊ. மெய்ப்பாடு. சூ. 5,
இளம்.), தன்கட்டோன்றிய இழவுபற்றிப் பிறந்த அவலச்சுவைக்கும்
(ஊ. ஊ. ஊ. பேர்.) மேற்கோள்; 'ஐயோ.....சிறிதே: இதனுள்
அழுதையாகிய மெய்ப்பாடு புலப்பட வந்தவாறு காண்க' தொல். செய்.
சூ. 194, இளம்.

பி - ம். *எடுத்தனன் கொளி னுய்த்தனென்-கோனே மார்பெடுக்
கல்லென்.
ஶீசேரடத்தி.

மாக; எனது நிரைத்த வளையையுடைய முன்கையைப் பிடித்து மெல்ல நடப்பாயாக.—எ - று.

நடவாயென்னும் முன்னிலைவினைச்சொல் சின்னென்னும் இடைச் சொல்லான் அசைக்கப்பட்டு நின்றது. (உருகு)

(உருசு) கலஞ்செய் கோவே கலஞ்செய் கோவே

அச்சடைச் சாகாட் டாரம் பொருந்திய

சிறுவெண் பல்லி போலத் * தன்னொடு

சூரம்பல வந்த வெமக்கு மருளி

5 வியன்மல ரகன்பொழி லீமத் தாழி

அகலி தாக வனைமோ

நனந்தலை முதுநார்க் கலஞ்செய் கோவே.

தீனையும் துறையும் அவை.

.....

இ - ள்.—கலம் வனையும் வேட்கோவே! கலம் வனையும் வேட்கோவே! சகடஞ் செலுத்தும் உருளின்கண் ஆரத்தைப் பொருந்திவந்த சிறிய வெளிய பல்லிபோல் நெருநலைநாளாற் பலசாமும் தன்னொடு கழிந்துவந்த எமக்கும் அருள்பண்ணி (யாமும் அவனோடே கூடியிருக்கும் படி) பெரிய பாப்பினையுடைய அகலிய பூமியிடத்துக் காட்டின்கண்

முதுமக்கட்பாழியை இடமுடைத்தாக வளைவாயாக, பெரிய இடத்தினை யுடைய பழைய ஊரின் கட்ட கலம்வளையும் வேட்கோவே!—எ - று.

‘எமக்கும்’ என்றது, பன்மையும் தலைமையும் கருதாது மயங்கக் கூறி நின்றது.

கோவே! கோவே! மூதூர்க்கலஞ்செய்கோவே! எமக்கும் அருளி அகவிதாக வளைகவெனக்கூட்டுக.

அடுக்கு, விரைவின் கண் வந்தது.

(உருச)

1. ழு. புறநா. உஉஅ : 1.

3 - 4. “பொருந்தலாற் பல்வி போன்றம்” சீவக. 1895.

5. புறநா. உஉஅ : 12, அடிக்.

பு - ம். *தம்மொடு.

சுருச புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

(உருஎ) செருப்பிடைச் *சிறுபர லன்னன் கணைக்கால்
அவ்வயிற் றகன்ற மார்பிற் பைங்கட்

† குச்சி னிரைத்த குருஉமயிர் மோவாய்ச்
செவியிறந்து தாழ்தருங் கவுளன் வில்லொ

5 டியார்கொலோ வளியன் றுனே தேரின்
ஊர்பெரி திகந்தன்று மிலனே யரணெனக்
காடுகைக் கொண்டன்று மிலனே காலேப்

புல்லா ரினிரை செல்புற நோக்கிக்
கையிற் சுட்டிப் பையென வெண்ணிச்

10 சிலையின் மாற்றி யோனே யவைதாம்
மிகப்பல வாயினு மென்றோ மெனைத்தும்
வெண்கோ டோன்றாக் குழிசியொடு :

நாளுறை மத்தொலி கேளா தோனே.¹

திணை - வெட்சி; துறை - உண்டாட்டு.

.....
உண்டாட்டாவது:—

2“தொட்டிமிழும் கழன்மறவர்
மட்டுண்டு மகிழ்தூங்கின்று.”

இ - ள்.—.....திரண்ட காலையும் அழகிய வயிற்றினையும்
பரந்த மார்பினையும் பசிய கண்ணினையும் குச்சுப்புல் நிரைத்தாற்போன்ற
நிறம்பொருந்திய மயிரினையுடைய தாடியினையும் செவியிறந்து முன்னே
தாழ்ந்த கதுப்பினையுமுடையனும் வில்லுடனே யார்தான் இவ்வளிக்கத்
தக்கான்றான்? ஆராயின், ஊரைப் பெரிதும் நீங்கினதும் இலன்; தனக்கு
அரணெனக் கருதிக் காட்டைக் கைக்கொண்டதும் இலன்; இற்றைநாட்
காலையே பொருந்தாதாது இனமாகியநிரை போகின்ற இடத்தைப் பார்த்
துத் தன் கையாற் குறித்து மெல்ல எண்ணிக் கார்த்தையார்செய்யும்பூசலை
மாற்றி வில்லாலே கொடுபோந்தனன்; அந்நிரைதாம் மிகப்பலவேயா
யினும் என்னபயன்படும் எத்தன்மைத்தும், பால்முதலியன பெய்யப்படா
மையிற் சிறிதும் வெள்ளிய முகந்தோன்றாத பாணையைக் காண்டலுடனே,
நாட்காலத்து உறைதெறிப்பக் கடையும் மத்தின் ஒலியைக் கேளாதபடி
சீபிறருக்கு நோக்கக் கொடுத்தல் வல்லனாயினான், அவனுக்கு?—எ - று.

¹மு. வெட்சித்திணைத்துறைகளுள், ‘நோயின் றுய்த்தல்’ என்ப தற்கு மேற்கோள்; தொல். புறத்திணை. கு. 3, இளம். ²பு. வெ. 15.

பு - ம். *செறுபால். †குச்சிரிணா.....மேவாய். ‡நீங்கின்றும்லன். கீபிறர்க்கு நோக்கிக் கொடுத்தல்.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

சுருநு

¹பகைவர் மேல்நடக்கவொட்டாது எதிரில் நின்று விலக்குதலின், ‘செருப்பிடைச் சிறுபர லன்னன்’ எனப்பட்டான்.

‘அன்ன’ என்று பாடமோதி, செருப்பிடைச் சிறுபரலோசைபோல நெடிய ஓசையையுடைய காலென்றுரைப்பாரும் உளர்.

யார்கொலென்றது அறியான்வினாதலன்றி வியப்பின்கண் வந்தது.

‘ஊர்பெரி திகந்தன்று மிலனே’ என்பது நிராகோட்கடுமை.

சிறுபரலன்னன் கவுளனாகிய அளியனானவன்றான் யார்கொல்லோ? தோரின் வில்லோடு ஊர்பெரிது இகந்தன்றும் இலனாய்க் காடி கைக்கொண்டதும் இலனாய் நோக்கி எண்ணி மாற்றினான்; மாற்றிக் குழிசிகாண்டலோடு மத்தொலிகேளாதோனாயினான்; அவனுக்கு அவைதாம் மிகப்பலவாயினும் என்னும் எனக்கூட்டுக.

கேளாதோற்கென உருபுவிடுத்து உரைப்பினும் அமையும் (உருஎ)

¹“தருக்கி யொழுதித் தகவல்ல செய்தும், பெருக்க மதித்தபிற்பேணாத செய்தும், காப்புடை யுள்ளக் கனற்று பவரே, செருப்பிடைப்பட்ட பால்” பழமொழி, 224.

(௨௫௮) முட்காற் காரை *முதுபழ னேய்ப்பத்
 தெறிப்ப வினோந்த †தீங்கந் தாரம்
 நிறுத்த வாயந் தலைச்சென் றுண்டு
 ‡பச்சூன் நின்று பைந்நினம் பெருத்த
 5 எச்சி லீர்ங்கை விற்புறந் திமிரிப்
 புலம்புக் கனனே புல்லணற் காளே

3. புறநா. கள : 14.

6. ஏழாம்வேற்றுமை வினையோடு முடியும்வழித் திரிந்ததற்கும்
 (தொல். தொகை. கு. 15, இளம். ந.), வேற்றுமைக்கண் மகரவொற்றுப்
 பகரம்வந்தழிக் கெடாது நின்றதற்கும் (ஐ. புள்ளியயங்கு. கு. 17,
 இளம். ந; இ. வி. கு. 129, உரை) மேற்கோள்.

பு - ம். *முதுகனியேய்ப்ப. †தீங்கட்டாரம். ‡பைச்சூன்.

சுருக

புறநாணுறு மூலமும் உரையும்.

ஒருமுறை யுண்ணு *வளவைப் பெருநிரை
 ஊர்ப்புற நிறையத் தருகுவன் யார்க்கும்
 தொடுத லோம்புமதி முதுகட் சாடி
 10 †ஆதரக் கழுமிய துகளன்
 காய்தலு முண்டக் கள்வெய் யோனே.¹

தீனையும் துறையும் அவை.

.....உலோச்சுனர் பாடியது.

உண்டாட்டாவது:—

2“தொட்டியிழுந் கழன்மறவர்

மட்டுண்டு மகிழ்தூங்கின்று.”

இ - ள்.—முட்டாளையுடைய காரையினது முதிர்ந்த பழத்தை யொப்ப முற்ற விளைந்த இனிய கந்தாரமென்னும் பெயரையுடைய மது வையுடைய வேற்றுப்புலத்துத் தான்கொண்டுவந்து நிறுத்தின நிரையைக் கள்விலைக்கு நேராகக் கொடுத்து உண்டு செவ்வித்தசையைத் தின்று செவ்விநிணமிக்க எச்சிலாகிய ஈரமுடைய கையை வில்லினது புரத்தே திமிர்ந்து வேற்றுநாட்டின்கட் புக்கானே, புல்லிய தாடியையுடைய காளை; இவ்விருந்தமறவர் ஒருகால் உண்பதன்முன்னே பெரிய ஆனிரையை இவ் ஆர்ப் புறமெல்லாம் நிற்பக் கொடுத்தருகுவன்; யாவர்க்கும் வாராது அதற் பொருட்டித் தொடுத்தலைப் பாதுகாத்துவைப்பாயாக, முதிர்ந்த மதுவை யுடைய சாடியை; ஆவைக் கொண்டுவரக் கலந்த தாளியையுடையனும் அம்மதுவை விரும்புவோன் விடாய்த்தலும் உண்டாம்.—எ - று.

தலைச்சென்றென்பது, தலைச்செலவெனத் திரிக்கப்பட்டது. இதற் குக் கள்விலையாட்டியிடத்தே செல்லவென்றுமாம்.

‘தின்கட்டாரம்’ என்றோதிக் கள்ளாகிய இனிய பண்டமெனினும் அமையும்.

‘காய்தலுமுண்டு’ என்பதற்குக் கள்வெய்யோளுகலின், நின்னை வெகுளவுக்கடிமென்பாரும் உளர்.

இவன் நிரைகொள்ளச் செல்கின்றமைகண்டார் கள்விலையாட்டிச்
சூக் கூறியது. (உருஅ)

10. “கழுமிய துன்பமொடு கண்ணீ ருருத்து” மணி. கக : 18.

¹ழ. ‘முட்காற் காரை.....வெய்யோனே : இது வெட்சித்திணை
பெயர்கொள்ளாது வந்தது’ தோல். அகத்திணை. கு. 54, ந.

²பு. வெ. 15.

டி - டி. *வளவை பெருநிலை. †ஆத்தா.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

சுருள்

(உருக) ஏறுடைப் பெருநிலை பெயர்தரப் பெயரா
திலைபுதை பெருங்காட்டுத் தலைகரந் திருந்த
வல்வின் மறவ ரொடுக்கங் காணாய்
செல்லல் செல்லல் சிறக்கநின் னுள்ளம்
5 முருகுமெய்ப் பட்ட புலைத்தி போலத்
தாவுபு தெறிக்கு மான்மேற்.

புடையிலங் கொள்வாட் புனைகழ லோயே.¹

திணை-கரநீதை; துறை - செருமலைதல்; பிள்ளைப்பெயர்ச்சியுமாம்.

.....கோடைபாடிய பெரும்பூதனார் பாடியது.

செருமலைதலாவது:—

2“வெட்சி யாரைக் கண்ணுற்று வளைஇ

உட்குவரத் தாக்கி யுளர்செருப் புரிந்தன்று”

இ - ள்.—தாம் கொள்ளப்பட்ட ஏற்றையுடைய பெரிய ஆனிரை முன்னே போக மீட்கவருவாரைக்குறித்து அந்நிரையோடு தாம் போகாது தழையால் மூடிய பெரிய காட்டின்கண் தலைகாந்திருந்த வலிய வில்லை யுடைய மறவரது ஒடுங்கிய நிலையைக் கருதாய்; போகாதொழி, போகா தொழி, நினது மேற்கோள் சிறப்பதாக, தெய்வம் மெய்யின்கண் ஏறிய புலமகளையொப்பத் தாவித் துள்ளும் ஆனிரைமேல்; மருங்கிலே விளங்கா நின்ற ஒள்ளிய வாளினையும் வீரக்கழலினையுமுடையோய்!—எ - று.

புனைகழலோய்! காணாய்; ஆன்மேற் செல்லல், செல்லல்; நின் உன்னம் சிறப்பதாகவெனக் கூட்டுக.

செல்லலென்றது அவரைக் கண்டு பொருது கொன்றன்றிச் செல்ல லென்பதாம். (உடுக)

1மு. வெட்சித்திணைத்துறைகளுள், ‘ஆபெயர்த்துத்தருதல்’ என்ப தற்கு மேற்கோள்; நோல். புறத்திணை. கு. 5, இளம்.; ந.

2பு. வெ. 25.

(உகூ0) வளரத் தொடினும் வெளவுபு திரிந்து
விளரி யுறுதருந் தீர்தொடை நினையாத்
தளரு நெஞ்சந் தலைஇ, மனையோள்
உளருங் கூந்த னோக்கிக் களர

5 கள்ளி நீழற் கடவுள் வாழ்த்திப்

பசிபடு ம்ருங்குலை கசிபுகை தொழாஅக்
காணலென் கொல்லென் வினவினை வருஉம்
பாண கேண்மதி யாணரது நிலையே

58

சுருஅ

புறநாணறு மூலமும் உரையும்.

புரவுத்தொடுத் துண்குவை யாயினு மிரவெழுந்

10 தெவ்வங் கொள்குவை யாயினு மிரண்டும்

கையுள போலுங், கடிதண் மையவே

முன்னூர்ப் பூசலிற் றோன்றித் தன்னூர்

'நெடுநிரை தழீஇய மீளி யாளர்

விடுகனை நீத்தந் துடிபுனை யாக

15 வென்றி தந்து கொன்றுகோள் விடுத்தது

வையகம் புலம்ப வளைஇய பாம்பின்

வையெயிற் றுய்ந்த மதியின் மறவர்

கையகத் துய்ந்த கன்றுடைப் பல்லான்

நிரையொடு வந்த வுரைய னாகி

20 உரிகளை யரவ மானத் தானே

அரிதுசெல் லுல்கிற் சென்றன னுடம்பே

கானச் சிற்றியாற் றருங்கரைக் கா லுற்றுக்

கம்பமொடு துளங்கிய ஃவிலக்கம் போல

அம்பொடு துளங்கி யாண்டொழிந் தன்றே

25 உயரிசை வெறுப்பத் தோன்றிய பெயரே

மடஞ்சான் மஞ்ஞை யணிமயிர் சூட்டி

இடம்பிறர் கொள்ளாச் சிறுவழிப்

படஞ்செய் பந்தர்க் கன்மிசை யதுவே.¹

திணை - 5அது; துறை - கையறுநிலை; ஈபாண்பாட்டுமாம்.

.....²வடமோதங்கிழார் பாடியது.

15 - 9. “வான்வாயு மின்றி வடிவெவ்க்கணை வாயுமின்றிக், கோள் வாய் மதிய நெடியான்விடுத் தாங்குமைந்தன், தோள்வாய் சிலையினொலி யாற் றொறுமீட்டு மீள்வான், நாள்வாய் நிறைந்த நகைவெண் மதிசெல்வ தொத்தான்” சீவக. 454.

20 - 21. “படநாகந் தோலுரித்தாற் போற்றுறந்து”, “பாம்புரி போன் முற்றத் துறந்து” சீவக. 1546, 3039.

23. புறநா. ச : 6, கசுக : 10 - 11.

25 - 8. புறநா. உசுக : 12 - 4 ; உசுச : 1 - 4.

14. ஆபெயர்த்துத்தருதலென்னுந் துறைக்கு மேற்கோள்காட்டி, ‘இதனுள் தன்னுரென்றலிற் குறுநிலமன்னன் நிராமீட்டுப் பட்ட நிலை யைப் பாணர் கையற்றுக்கூறியது’ என்பர்; தொல். புறத்திணை. கு. 5, ந.

²அகநானூறு, ககஎ.

பி - ம். *நெடுவெறி. †காலறக். ‡விலங்கு. §பாடாண்டிணை; துறை - செருவிடைவீழ்தல்; கையறுநிலையுமாம். ஈபாடாண்பாட்டுமாம்.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

சஞ்சுக

இ - ள்.—ஒசையிகவேண்டுமென்று *எறியினும் ஒசையை உள்வாங்கி
 வேறுபட்டு இரங்கற்பண்ணாகிய விளரியைச் சென்று உறுகின்ற இனிய
 நரப்புத்தொடையினது தீங்கை நினைந்து நடுங்கும் நெஞ்சத்தைத் தலைப்
 பட்டுப் புறப்பட்டவளவின் நிமித்தவழியாக ஒருமனைவி விரித்துவருகின்ற
 மயிரைப் பார்த்துக் களர்நிலத்துள்ள கள்ளிமரத்தின் நிழற்கண் உண்
 டாகிய தெய்வத்தை எத்திப் பசிதங்கிய வயிற்றையுடையையாய் இரங்கிக்
 கையாற்றொழுது நம் குருசிலைக் காணமாட்டேன்கொல்லோவென்று
 எதிர்வருவாரைப் பார்த்துக் கேட்டுவருகின்ற பாண! கேட்பாயாக, நமது
 செல்வம்பட்ட நிலைமை: இனி நீ அவன் நமக்கு விட்ட விளைநிலங்களைக்
 கைப்பற்றி உண்பாயாயினும் அன்றி அவனோடுகூடி இன்புற்றிருந்த
 விடத்து அவனையின்றி உயிர்வாழ்தற்பொருட்டு இரக்கக்கடவோமென்
 றெழுந்திருந்துவருத்தங்கொள்வாயாயினும் இரண்டும் நினது கையகத்துள்
 ளன; மிக்க அணுமையையுடைய ஊர்முன்னாகச் செய்யப்பட்ட பூசலின்
 கட்டோன்றித் தன்னுடைய ஊரின்கண் மிக்க நிரையைக்கொண்ட மறத்
 தினையுடைய வீரர் எய்யப்பட்ட அம்புவெள்ளத்தைத் தன்துடியே புனை
 யாகவென்று பகைவரைக் கொன்று அவர் கொண்ட நிரையை மீட்டு
 உலகம்தனிப்பச் சூழ்ந்துகொண்ட பாம்பினது கூரிய பல்லினின்றும்
 பிழைத்துப்போந்த திக்களைப்போல மறவருடைய கையினின்றும்
 பிழைத்துப்போந்த கன்றையுடைய பலவாகிய ஆனிரையுடனே வந்த
 சொல்லையுடையனாய்த் தோலுரித்த பாம்புபோலத் தான் ஒருவனுமேயாக
 அரிதாகச்செல்லப்படும் தேவருலகத்தின்கட்போயினான்; அவனது உடம்பு,
 காட்டுச் சிற்றியாற்றினது அரிய கரையிடத்துக் காஹுற நின்ற நடுக்கத்
 தோடுசாய்ந்த இலக்கத்தையொப்ப அம்பாற் சலித்து அவ்விடத்து வீழ்ந்

தது; உயர்ந்தகீர்த்தியிகவுந் தோன்றிய மறவன் பெயர் மென்மையமைந்த
மயிலினது அழகிய மயிராகிய பீலிமைச் சூட்டப் பிறர் இடங்கொள்ளப்
படாத சிறியவிடத்துப் புடைவையாற் செய்யப்பட்ட பந்தர்க்கீழ் நட்ட
கண்மேலது.—எ - று.

சூட்டியென்பது, சூட்டவெனத் திரிச்சப்பட்டது; சூட்டப்பட்
டெனினும் அமையும்.

‘மனையோள் கூந்தலோக்கி’ என்பதற்கு ‘பாண ! என் மனைவியது
சரியும் மயிரை நோக்கி’ எனவும், ‘புரவுத்தொடுத்து’ என்பதற்கு ‘அன்று
உம்மைப் புரந்த பரிசைப் பாடி’ எனவும் உரைப்பாரும் உளர். (உசு0)

பி - ம். *அறையினும். †அப்புவென்னம்.

சுசு0 புறநாணுறு சூலமும் உரையும்.

(உசுக) அந்தோ வெந்தை யடையாப் பேரில்
வண்டுபடு நறவிற் றண்டா மண்டையொடு
வரையாப் பெருஞ்சோற்று *முரிவாய் முற்றம்
வெற்றியாற் றம்பியி னெற்றற் றுகக்

5 கண்டனென் மன்ற சோர்கவென் கண்ணே

வையங் காவலர் வளங்கெழு திருநகர்

மையல் †பாணை யயாவுயிர்த் தன்ன

‡நெய்யுலை சொரிந்த மையூ னோசை

புதுக்கண் மாக்கள் செதுக்க னாரப்

10 பயந்தனை மன்னான் முன்னே யினியே

பீபல்லா தழீஇய கல்லா வல்வில்

உழைக்குரற் கூகை யழைப்ப ஈவாட்டி

நாகுமுலை யன்ன நறும்பூங் கரந்தை

விரகறி யாளர் மரபிற் சூட்ட

15 நிரையிவட் டந்து நடுக லாகிய

வென்வேல் விடலை யின்மையிற் புலம்பிக்

கொய்ம்மழித் தலையொடு னுகைம்மையுறக் கலங்கிய

கழிகல மகடேஉப் போலப்

புல்லென் றனையாற் பல்லணி யிழந்தே.¹

†† தீனையும் துறையும் அவை.

.....ஆலூர் முலங்கிழார் பாடியது.

1. அந்திற்று ஒ இரக்கக்குறிப்பு உணர்த்திநின்றற்கு மேற்கோள்; தோல். இடை. சூ. 34, ந.

5. “கற்கொலோ சோர்ந்திலவெங் கண்” பு. வெ. 31.

6. வளங்கெழு திருநகர் : புறநா. ௨௫௦ : 6.

7. “மையல் யானையின் மருட்டலு மருட்டினன்” சுலி. இச : 14.

9. செதுக்கண் : சுலி. சுஅ : 3.

17. புறநா. ௨௫௦ : 4 - 5, ௨௮௦ : 11 - 4.

18. புறநா. ௨௮௮ : 6, ௨௮௦ : 14. 19. புறநா. ௨௫௦ : 6.

¹காந்தையாவது தன்னுறு தொழிலாக நிராயீட்டோர் பூச்சுதெ
விற்பெற்ற பெயராதலின் வெட்சித்திணைபோல ஒழுக்கமன்று; அந்தோ
வெந்தையென்னும் புறப்பாட்டினுள், நாகுமுலை யன்ன நறம்பூங் காந்
தை, விரகறியாளர் மாபிற் சூட்ட, நிராயிவட் டந்து என்றவாறு காண்க
தோல். புறத்திணை கு. 5, ந.

டி - ம். *முரவுவாய் முற்றம் பெற்றியாற்று. †யானையவர்.
‡நெய்யுலைச் சொரிந்த. §பல்லாத் தழீஇ. †ஆட்டி னொருமுலை.
¶கைமிகக். ††திணை - காந்தை; துறை - கையறுநிலை.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

சங்க

இ - ள்.—*அந்தோ! என் இறைவனது அடையாத பொரிய இல்லே!

வண்டிகள் படியும் மதுவினால் ஒழியாத மண்டையுடனே யாவார்க்கும்
வரையாமல் வழங்கும் மிக்க சோற்றையுடைய முரிந்த குறட்டையுடைத்
தாகிய முற்றம், நீராற்ற யாற்றின் ஓடம் எத்தன்மைத்து அத்தன்மைத்தாகக்
கண்டேன், நிச்சயமாக; என் கண்மணி சோர்ந்து வீழ்வனவாக; உலகத்
தைக் காக்கும் வேந்தருடைய செல்வமிக்க திருநகரின்கண் மதத்தான்
மயங்கிய யானை உயங்குதலான் நெட்டுயிர்ப்புக்கொண்டாற்போன்ற நெய்
காய்கின்ற உலையின்கண் சொரியப்பட்ட ஆட்டிறைச்சியினது ஓசை
யுடைய பொரியலைப் புதுமார்தருடைய ஒளிமழுங்கின கண்கள் நிறைய
உண்டாக்கினாய் முன்பு; அது கழிந்தது! இப்பொழுது பல ஆனிரையைக்
கற்கவேண்டாத வலிய விற்படையைத் தன்னிடத்தே குலை மிகவுடைய
கூடை தன் இனத்தை அழைக்கும்படி அலைத்து நாகினது முலைபோன்ற
நறிய பூவையுடைய காந்தையை அறிவுடையோர் சூட்டுமுறைமையிலே
சூட்ட நிரையை இவ்வூரின்கண் மீட்டுத் தந்து நடப்பட்ட கல்லாகிய

வென்றிவேலையுடைய இறைவன் இல்லாமையால் தனித்துக் கொய்யப் பட்ட †மொட்டையாகிய தலையுடனே கைம்மைநோன்புமிசைக் கலக்க முற்ற ஒழிக்கப்பட்ட அணிகலத்தையுடைய அவன்மனைவியையொப்பப் பொலிவழிந்தனை, பல அழகும் இழந்து.—எ - று.

அம்பியினென்புழி, இன் அசைநிலை.

‘அம்பியினற்றாக’ என்று பாடமோதுவாரும் உளர்.

கண்: அசை; மன்: கழிவின் கண் வந்தது.

எந்தைபேரில்லே ! செதுக்கணூப் பயந்தனை முன்; இனி மகடூஉப் போலப் பல அணியும் இழந்து புல்லென்றனையாய் அம்பியற்றாகக் கண்டேன்; கண்ட என்கண் சோர்கவெனக் கூட்டிக்.

ஒசையென்றது ஆகுபெயரான் ஒசையையுடைய கறியை; இஃது ஒரு திசைச்சொல்.

‘செதுக்கணூ’ என்பதற்குச் செதுக்கின குடர்நிறையவென்றுமாம்; கைம்மிஞ்சுவென்றுமாம். (உசுச)

பி - ம். *ஐயோ.

†மட்டை.

(உசுஉ) நறவுந் தொடுமின் விடையும் வீழ்மின்

1. “மதவலி நிலையு மாத்தாட் கொழுவிடை” (முருகு. 232); “மல்லன் மன்றத்து மதவிடை கெண்டி” (பெரும்பாண். 143); “செங்கண் மழவிடை கெண்டிச் சிலம்பறவர், வெங்கண் மகிழ்ந்து” (பெரும்பேருளே விளக்கம்); விடை - ஆட்டுக்கிடாய்.

பாசவ லிட்ட * புன்காற் பந்தர்ப்
புனறரு மிளமண னிறையப் பெய்ம்மின்

ஒன்றார் முன்னிலை முருக்கிப் பின்னின்று

5 நிரையொடு வருஉ மென்னைக்

குழையோர் தன்னினும் பெருஞ்சா யலரே.¹

நீனை - வேட்சி; துறை - உண்டாட்டு; தலைத்தோற்றமுமாம்.

.....மதுரைப் பேராலவாயார் பாடியது.

தலைத்தோற்றமாவது:—

2“உவவையோ னினந்தழீஇ

வரவுணர்ந்து கிளைமகிழ்தன்று.”

இ - ள்.—மதுவையும் அலைத்தண்ணும்படி பிழியின்; ஆட்டுவிடையையும் படுமின்; பசிய தழையாலே வேயப்பட்ட புல்லிய காலையுடைய

பந்தரின்சண் நீர் †கொழித்துக் கொடுவார்ப்பட்ட இளைய மணலை நிரம்பப் பரப்புகின்; பகைவாது தாசிப்படையை முறித்துப் பெயர்ந்துபோகிற தனது படைக்குப்பின்னே நின்று நிரையுடனே வருகின்ற என் இறைவனுக்குப் பக்கமறவராய் நிரைகொண்டிருவோர் அவன்றன்னினும் பெரிய இளைப்பையுடையர்.—எ - று.

சாயல் - விடாயா லுண்டான மென்மை.

என்னைக்கு உழையோர் தன்னினும் பெருஞ்சாயலர்; அவர்க்கு நறவும் தொடுமின்; விடையும் வீழ்மின்; பெய்ம்மினெனக்கூட்டுக. (உசஉ)

2. “உவலிடு பதுக்கை” (அகநா. ௧0௯); உவல், உவலையெனவும் வழங்கும்; முல்லை. 29; பு. வே. 169.

6. உழையோர்: எழுவாய்.

¹பு. வெட்சித்திணைத்துறைகளுள் 'துவல்வழித் தோற்றம்' என்பதற்கும் (தொல். புறத்திணை. கு. 3, இளம்.), 'உண்டாட்டு' என்பதற்கும் (சை. சை. சை. 3, ந.) மேற்கோள். ²பு. வெ. 12.

பு - ம். *பைங்கால்.

†கழித்து.

(உகாந்) ¹பெருங்கனிற் றடியிற் றோன்று மொருகண்
இரும்பறை யிரவலுசேறி யாயிற்

1 - 2. புறநா. நகஅ : 14 - 5, நகஉ : 4 - 5.

¹இதுமுதலிய மூன்றுபாட்டுக்களின் உரையும், உகச-ஆம் பாட்டும் அதனுரையும் மிதிசைப்பட்டி அழகியசீற்றம்பலக்கவி ராயரவர்கள் வீட்டுப் பிரதியில்பட்டும் இருந்தன.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

சகாந்

றொழாதனை கழித லோம்புமதி வழாது

வண்டுமேம் படுஉமில் வ்றநிலை யாறே

5 பல்லாத் திரணிரை பெயர்தரப் பெயர்தந்து

கல்லா விளையர் நீங்க நீங்கான்

வில்லுமிழ் கடுங்களை முழ்கக்

கொல்புனற் சிறையின் விலங்கியோன் கல்லே.¹

திணை - காந்தை; துறை - கையறுநிலை.

.....

இ - ள்.—பெரிய களிற்றின் அடிபோலத் தோன்றும் ஒரு கண்ணினை யுடைத்தாகிய பெரிய பறையினையுடைய இரவலனே! நீபோகின்றாயின் தொழாய்ப் போதலைப் பரிகரிப்பாயாக; தவறாதே.....யிடைவிடாது வண்டிகள் மேம்பட்டி வாழும், இக்கொடியவழி; பல ஆக்களாகிய திரண்ட நிரை மீண்டு தன்னோடு போதரப்போந்து இயல்பாகிய போர்த்தொழிலையுடைய வீரர் இரிந்தோடத் தான்போகானாய் வில் உமிழப்பட்ட விரைந்த அம்பு குளிப்பக் கரையைக்கொல்லும் புனலின்கண் அணைபோல எதிரின்று விலக்கியவனது கல்லை.—எ - று.

புனற்சிறையின் விலக்கியோன்கல்லைத் தொழாதனை கழிதலை ஒம்பு; தொழவே அவ்வறநிலையாறு வண்டுமேம்படுமெனக் கூட்டிக.

தொழுது போகவே கொடுங்கானம் மழைபெய்தலாற் குளிர்மென்பான், காரியமாகிய வண்டு மேம்படுதலைக் கூறினான்.

வண்டென்பது, மறவருள் ஒருசாதியென்பாரும் உளர்.

ஆறு வண்டுமேம்படுமென இடத்துநிகழ்பொருளின்றொழில் இடத்துமேல் ஏறிநின்றது. (உசுசு)

8. புறநா. கசுசு : 4 - 5, அடிக்.

¹பு. கண்டோர் கையற்றுக் கூறியதற்கும், நடப்பட்ட கல்லினைத் தெய்வமாக்கி வாழ்த்தியதற்கும் மேற்கோள்; தோல். புறத்துணை. சூ. 5, ந.

(உசுசு) பரலுடை மருங்கிற் பதுக்கை *சேர்த்தி
மரல்வகுந்து தொடுத்த செம்பூங் கண்ணியொ

2. “தளிர்ொடு மிடைந்த காமர் கண்ணி, திரங்குமர னூரீற் பொலி
யச் சூடி” மலைபடு. 430 - 31.

பு - மீ. *சேர்த்து.

சுசுசு

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

டணிமயிற் பீலி சூட்டிப் பெயர்பொறித்

தினிரட் டனரே கல்லுங் கன்றொடு

5 கறவை தந்து பகைவ ரோட்டிய

நெடுத்தகை கழிந்தமை யறியா

தின்றும் வருங்கொல் பாணர து கடும்பே.¹

நீணையும் துறையும் அவை.

.....† உறையூர் இளம்போள்வாணிகனார் பாடியது.

இ - ள்.—பருக்கைகளையுடைய †இடத்துத் திட்டையைச் சேர்த்தி
ஆண்டுள்ள மரல்க்கீறித் தொடுக்கப்பட்ட சிவந்த பூவையுடைய கண்ணி
யுடனே அழகிய மயிலினது பீலியைச் சூட்டிப் பெயரை யெழுதி இப்
பொழுது நட்பார், கல்லையும்; கன்றுடனே கறவையையும் மீட்டுக்கொண்டு
வந்து மறவரை ஓட்டினோக்கிய நெடுத்தகை பட்டமை யறியாது இன்றும்
வருங்கொல்லோ பாணரது சுற்றம்?—எ - று.

பட்டமையறிந்து வாராதொழியுமோ அறியாது வருமோ வென ஐய
மாக்குக.

பதுக்கை சேர்த்ததேயன்றிக் கல்லும் கட்டனரென உம்மை எஞ்சி
நின்றது.

(உசுசு)

3 - 4. புறநா. உசு0 : 26 - 8; “கல்லமர்க் கடந்த நானுடை மறவர்
பெயரும் பீடு மெழுதி யதர்தொறும், பீலி சூட்டிய பிறங்குநிலை நடுகல்”;
“பெயரும் பீடு மெழுதி யதர்தொறும், பீலிசூட்டிய பிறங்குநிலை நடுகல்”
அகநா. சுள, ககக.

1 மு. “இனிப், பாலுடை மருங்கிற் பதுக்கையென்னும் புறப்பாட்டி
னுள், அணிமயில்.....கல்லும் எனக் கன்னாட்டுதல் பெரும்படைக்குப்
பின்னாகக் கூறிற்றாலெனின் நீர்ப்படுத்த பின்னர்க் கற்படுத்துப் பெயர்
பொறித்து காட்டுதல் காட்டுநாட்டோர் முறைமையென்பது, சீர்த்தரு
சிறப்பின் என்பதனாற் கொள்க’ தோல். புறத்திணை கு. 5, ந.

பி - ம். * அறியா நின்று மிவருங்கொல்.

†.....ன் சர்த்தன் கொற்றனார். ‡ பதுக்கைக்கல்லை.

(உசு0) ஊர்நனி யிறந்த பார்முதிர் பறந்தலை
ஒங்குநிலை வேங்கை யொள்ளினர் நறுவீப்
போந்தையந் தோட்டிற் புனைந்தனர் தொடுத்துப்

புறநாணாய் மூலமும் உரையும்.

சுகுரு

பல்லான் கோவலர் படலை சூட்டக்
5 கல்லா யினையே கடுமான் றேன்றல்
வானேறு புரையுரின் றுணிழல் வாழ்க்கைப்
பரிசிலர் செல்வ மன்றியும் விரிதார்க்

கடும்பகட் டியானை வேந்தர்

ஒடுங்கா வென்றியு நின்னொடு செலவே.¹

தீனையும் துறையும் அவை.

.....சோனாட்டு முகையலூர்ச் சிறுகருந்தும்பியார் பாடியது.

இ - ள்.—²ஊரை : மிகவுங் கடந்த முரம்புநிலமாகிய முதிர்ந்த பறந்தலை

யிடத்து உயர்ந்த நிலையையுடைய ²வேங்கையினது ஒள்ளிய கொத்தாகிய

நறிய பூவைப் பனையோலையால் அலங்கரித்துத் தொடுத்த.....(உசுடு)

4. படலை - தழைவிரவித் தொடுத்த மலை.

¹மு. 'ஊர்நனி.....செலவே : இது கோவலர் படலைகுட்ட

என்றலிற் கடவுளாகியபின் கண்டது' நொல். புறத்திணை. கு. 5, ந.

²வேங்கைப் பூமலை : புறநா. உக : 9, கசுஅ : 15. மலர்களைப்

பனந்தோட்டில் தொடுத்தல் : "கொம்மைப் போந்தைக் குடுமி வெண்டோ,

டத்த வேம்பி நமலை வான்பூச், சுரியா ருளைத்தலை பொலியச் சூடி'

(குறுந். ௨௮௧.)

(உசுசு) பயங்கெழு மாமழை பெய்யாது மாறிக்

கயங்குளி முளியுங் கோடை யாயினும்

புழற்கா லாம்ப லகலடை நீழற்

கதிர்க்கோட்டு நந்தின் சுரிமுக வேற்றை

5 நாகிள வளையோடு பகன்மணம் புகூஉம்

1. 'கெழு' என்னுஞ் சாரியை, லகர னகரவீற்றுச்சொற்கள் ஒழிந்த பிறசொற்களிடத்து நிலைமொழி நற்றெழுத்துத் திரியவந்ததற்கு மேற்கோள்; தொல். குற்றியலுகரப். சூ. 76, ந.

3. தனிக்குறிலையொழித்த லகரம் வல்லினம் வா அல்வழியில் திரிந்துவந்ததற்கு மேற்கோள்; நள. சூ. 228, மயிலே.

4. கதிர் - பொற்கொல்லர்களின் கருவிவிசேடம்; புறநா. உ.சக: 1.

5. 'நாகு' என்பது நந்தின் பெண்பாற்கு வருதல் மரபென்பதற்கு மேற்கோள்; தொல். மரபு. சூ. 63, பேர்.

59

சு.சு.சு.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

நீர்திகழ் கழனி நாடுகெழு பெருவிறல்.

வான்றோய் நீள்குண வயமான் சென்னி

சான்றோ நிருந்த வவையத் துற்றோன்

ஆசா கென்னும் பூசல் போல

10 வல்லே களைமதி யத்தை யுள்ளிய

விருந்துகண் டொளிக்குந் திருந்தா வாழ்க்கைப்

*பொறிப்புண ருடம்பிற் றோன்றியென்

அறிவுகெட நின்ற நல்கூர் மையே.

திணை - பாடாண்டிணை; துறை - பரிசில்கடாநிலை.

சோழன் உருவப்பட்டுமேர் இளஞ்சேட்சென்னியைப் பெருங்குன்றார் கிழார் பாடியது.

இ - ள்.—பயன்பொருந்திய பெரிய முகில் பெய்யாது ஒழிதலால் நீர்நிலைகள் களியாய் முளியும் கோடைக்காலமாயினும் துளைபொருந்திய தாளையுடைய ஆம்பலினது அகலிய இலையின் நிழற்கண் கதிர்போலுங் கோட்டையுடைய நத்தையினது சுரிமுகத்தையுடைய ஏற்றை நாகாகிய இளைய சங்குடனே பகற்காலத்தே மணங்கூடும் நீர்விளங்கும் வயிலே யுடைத்தாகிய நாட்டையுடைய பெரிய வென்றியையுடையோய்! ஆகாயத் தைப் பொருந்தும் நெடிய குடையினையும் வலிய குதிரையினையுமுடைய சென்னி! அறிவானமைந்தோர் தொக்கிருந்த அவையின்கண் சென்று பொருந்தினான் ஒருவன் யானுற்ற துன்பத்திற்குத் துணையாய் எனக்கு நீர் பற்றுகவேண்டுமென்னும் ஆரவாரத்தை அவர் விரையத் தீர்க்குமாறு போல விரையத் தீர்ப்பாயாக, என்னைக் கருதிவரப்பட்ட விருந்தினரைக்

8 - 10. கலி. ககக : 33 - 7.

13. “அழிபசி வருத்தம் வீட” (சிறுபாண். 140) என்பதும், ‘அறிவு முதலியன அழித்தற்குக் காரணமான பசியால் உளதாகிய வருத்தங்கள் விட்டுப் போம்படி’ என்னும் அதன் உரையும், “அற்றா ரழிபசி தீர்த்தல்”, “அறிவினை, நிச்ச நிரப்புக்கொன் றாங்கு”, “தொல்வாவுந் தோலுங் கெடுக்குந் தொகையாக, நல்குர வென்னு நகை” (குறள், 226, 532, 1043), “குடிப்பிறப் பழிக்கும் விழுப்பங் கொல்லும், பிடித்த கல்விப் பெரும்புனை விடுஉம், நாணணி களையு மாணெழில் சிதைக்கும்..... பசிப்பிணி பென்னும் பாவி” (மணி. கக : 76 - 80), “மானங் குலங்கல்வி வண்மை யறிவுடைமை, தானந் தவமுயற்சி தாளாண்மை - தேனின், கசிவந்த் சொல்லியர்மேற் காமுறுதல் பத்தும், பசிவந் திடப்போம் பறந்து” (நல்வழி, 26) என்பனவும் ஈண்டு உணர்த்தக்கன.

பி - மீ. * பொறியுணர்.

கண்டிவைத்தும் அவர்க்கு விருந்தாற்றமாட்டாமல் ஒளிக்கும் நன்மையில் லாத இல்வாழ்க்கையையுடைய ஐம்பூறியும் குறையின்றிப்பொருந்திய எனது யாக்கையின்கட்டோன்றி அவற்றையு பயன்கொள்ளாதபடி. எனது அறிவுகெட நிலைபெற்ற வறுமையை.—எ - று.

மதியும் அத்தையும், அசைநிலை.

பெருவிறல் ! சென்னி ! சான்றோரிருந்த அவையத்தற்றோன் பூசலை அவர் விரையக் களைந்தாற்போல எனது நல்கூர்மையை வல்லே களை யெனக் கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

நந்து வளையொடு பகன்மணம் புகுஉமென்றகருத்து: அவை தம் செருக்கினால் சாதியறியாது மயங்கிப் புணருமென்று நாட்டின்மிகுதி கூறியதனால் அவன் செல்வமிகுதி கூறியவாறு.

1 'நாகினர் தவளையொடு பகன்மணம் புகுஉம்' என்று பாடமோதி, நந்தினேற்றை நாகினந்தவளையுடனே தத்தம் இனத்தொடு மணம்புகுஉ மென்று உரைப்பினும் அமைபும்.

'ஆசாகு' என்பதனை இரங்கற்குறிப்புப்படுமொழி யென்பாரும் உளர்.

பெருவிறலையுடைய வயமான்சென்னியெனினுமாம்.

2 'பொறிப்புண ருடம்பிற் றோன்றி' என்பதற்குப் டாவைபோலும் வடிவுமாத்திரையேதோன்றித் தோன்றிய பயன்கொள்ளாமையால் என் அறிவுகெட நின்ற நல்கூர்மையென்றும், 'விருந்துகண்டொளிக்கும்' என்ப தற்கு வறுமைகண்டு, வந்தவிருந்து தாம் அது காணமாட்டாது ஒளிக்கு மென்றும் உரைப்பாரும் உளர்.

மாறியென்பது மாறவெனத் திரிக்கப்பட்டது.

(உசசு)

1“சேற்றவளை தன்கணவ னருகிருப்பச் சினந்திருகிச், சூற்றவளை
கீழுக்குந் துறைகெழுநீர் வளநாடா” கம்ப. சூர்ப்பகைப். 122.

2 குறள், 410, பரிமேல்.

1(உகூ௭).....

1(உகூஅ).....

1 இவ்வெண்களுக்குரிய பாட்டுக்கள், கிடைத்த கையெழுத்துப்
பிரதிகளுள் ஒன்றிலும் காணப்படவில்லை.

சகூஅ புறநானூறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

(உகூகூ) 1 குயில்வா யன்ன கூர்முகை *யதிரல்

பயிலா தல்கிய பல்காழ் மாலை

மையிரும் பித்தை பொலியச் சூட்டிப்

புத்தகற் கொண்ட புலிக்கண் வெப்பர்

5 ஒன்றிரு முறையிருந் துண்ட பின்றை

உவலைக் கண்ணித் துடியன் வந்தெனப்

பிழிமகிழ் வல்சி வேண்ட மற்றிது

†கொள்ளா யென்ப கள்ளின் வாழ்த்திக்
கரந்தை நீடிய வறிந் துமாறு செருவிற்
10 பல்லா னினநிரை தழீஇய வில்லோர்க்

கொடுஞ்சிறைக் குருஉப்பருந் தார்ப்பத்
தடிந் துமாறு †பெயர்த்ததிக் கருங்கை வாளே.

தீணை - வேட்சி; துறை - 2 உண்டாட்டு.

ஒளவையார்.

(உசுக)

1. அதிரல் - புனலிக்கொடி; மூலலை. 51, குறிஞ்சி. 75; மோசு
மல்லிகை, காட்டிமல்லிகை; சிலப். கக : 156.

1 - 3. “கொய்குழை யதிரல் வைகுபுல ரலரி, சுரியிரும் பித்தை
சுரும்புபடச் சூடி” அகநா. உசுக.

4. புதிய அகவிடத்திற்கொண்ட புலியினது கண்போன்ற நிறத்தை
புடைய சூடான உணவு; வொப்பர் = வெவ்வர் - வெம்மை; பதிற். சக.

6. புறநா. உசுக : 2; உவலைக்கண்ணி-தழைவிரவித்தொடுத்த மாலை.

7. பிழி மகிழ் வல்சி - பிழிந்தெடுத்த மதுவாகிய உணவு.

8. என்ப : அசைநிலை. கள்ளின் வாழ்த்தல் : புறநா. ககக : 1.

9. கரந்தை - ஒருவகைப் புதற்பூ; இப்பூவாற் றெடுத்த மாலையை
நிரைமீட்போர் குடுவது. மரபு.

வாள் (12) கொள்ளாயென (8) முடிக்க.

¹ இதுமுதற் பின்வரும் பாடல்களுக்கு உரை அகப்படவில்லை; சில பாடல்கள் இடையிடையே சிதைந்தும் பொருளின் உண்மை காணக்கூடாதவண்ணம் பிறழ்ந்தும் போயிருக்கின்றன.

² உண்டாட்டு - கள்ளுண்டு களித்தாடல்.

பி - ம், *யதரல். † கொள்ளா னென்ப. ‡ பெயர்த்தவிக்.

புறநானூறு மூலமும் குறிப்புவையும்.

சுசுசு

(உஎ௦) பன்மீ னிமைக்கு மாக விசும்பின்

இரங்கு *முரசி னினஞ்சால் யானை
நிலந்தவ வருட்டிய நேமி யோரும்
சமங்கண் கூடித் தாம்வேட் பவ்வே

5 நறுவிரை துறந்த நாறு நரைத்தலைச்
சிறுவர் தாயே பேரிற் பெண்டே
நோகோ யானே நோக்குமதி நீயே
மறப்படை தவலு மரிக்குரற் றண்ணுமை

இன்னிசை கேட்ட துன்னரு மறவர்

10 வென்றிதரு வேட்கையர் மன்றங் கொண்மார்
பேரம ருழந்த வெருவரு பறந்தலை
விழுநவி பாய்ந்த மரத்தின்
வாண்மிசைக் கிடந்த வாண்மைபோன் றிறத்தே.

திணை - கரந்தை; துறை - கையறுநிலை.

சுழாத்தலையார்.

கண்டார் தாய்க்குச் சொல்லியது.

(௨௭0)

1. மாகவிசம்பு : புறநா. கூடு : 18, அடிக்.

2 - 3. ஒலிக்கும் முரசினையும் இனமிக்க யானைகளை நிலத்தில்
மிகச்செலுத்திய ஆஞ்ஞாசக்கரத்தைபுழுடைய அரசர்களும்.

4. வேட்ப - விரும்புவார்.

5. நல்ல மணமுடைய பொருள்களை நீக்கியதனால் மணமில்லாத
வெளுத்த தலைமயிரையுடையதாய் (6) எனக் கூட்டுக; புறநா. உளக : 1.

8. அரிக்குரற்றண்ணுமை : புறநா. உசக : 4, கூக : 21, கூக : 4.

12. நவி - கோடாலி. மரத்தின் - மரத்தைப்போல.

13. “கணையும் வெலுந் துணையுற மொய்த்தலிற், சென்ற வுயிரி
னின்ற யாக்கை, இருநிலந் திண்டா வகை” (தொல். புறத்திணை. கு. 16);
“அப்பணைக் கிடந்த கானை” நகரீயாத்திரை.

ஆண்மையோன்றிறத்தை (13) நேயியோரும் (3) வேட்ப (4)
என்க; பு. வெ. 76-ஆம் பாடலைப் பார்க்க.

பி - மீ. * முகிலி னினஞ்சால்.

(உஎக)* நீரற வறியா நிலமுதற் கலந்த

†கருங்குர னெச்சிக் கண்ணார் குருஉத்தழை

‡மெல்லிழை மகளி ரைதக ல்குற்

றொடலை யாகவுங் கண்டன மினியே

5 வெருவரு குருதியொடு மயங்கி யுருவுகரந்

ஃதொறுவாப்ப் பட்ட தெரிய ஈலுன்செத்துப்

பருந்துகொண் டுகப்பயாங் கண்டனம்

மறம்புகன் மைந்தன் மலைந்த மாறே.¹

திணை - நொச்சி; துறை - செருவிடை வீழ்தல்.

||வேறிபாடிய சாமக்கண்ணியார்.

(உஎக)

1. நீரறவறியா : புறநா. க : 12.

2. புறநா. உஎஉ : 1; “மாக்குர னெச்சி” (நற். ௯௦௫; அகநா. கக௭);

“கருங்குர னெச்சி” தகடுரீயாத்திரை.

1 - 4. புறநா. உஎஉ : 1 - 5; “ஐதக ல்குற் றழையணிக் கூட்டும், கூழை நொச்சி” அகநா. உஎநி.

5 - 7. புறநா. ௯௯ : 12 - 4; “தியி னன்ன வொன்செங் காந்தட், டுவற் கலித்த புதுமுகை யூன்செத், தறியா தெடுத்த புன்புறச் சேவல்” மலைபடு. 145 - 7.

¹மு. உழிஞைத்திணைத்துறைகளுள், ‘அகத்தோன் வீழ்ந்த நொச்சி’ என்பதற்கு மேற்கோள்; நொல். புறத்திணை. கு. 11, இளம்.

பி - ம். *நீன்ற வறியா நிலமுதற் கரந்த. | கருங்கா னெச்சிக்
கண்ணார் குவவுத்தழை. ‡மெல்லி மகளிர்க்கல்கும். ஸ்தெற்றுவாய்.
≠லுரன் செத்துப் பருந்துகண் வெப்பவும். ||வெறியாடிய.

(௨௭௨) மணிதுணர்ந் தன்ன மாக்குர னெச்சி!

போதுவிரி பன்மா னுள்ளுஞ் சிறந்த

காத னன்* மர நீமற் றிசினே

கடியுடை வியனகர்க் காண்வரப் பொலிந்த

1. நீலமணி பூத்தாற் போன்ற கரிய கொத்துக்களையுடைய
நொச்சியே; “மணியேர் நொச்சி”, “மணிக்குர னெச்சி” நழ். கஅச,
உகந.

1 - 3. நொச்சியே ! நீ காதல் நன்மாமென்க.

4. கடியுடை வியனகர்: புறநா. கூடு : 3.

பி - ம். *மரனீழற் றிசினே.

புறநானூறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

சஎக

5 *தொடியுடை மகளி ரக்குலங் கிடத்தி

காப்புடைப் புரிசை புக்குமா றழித்தலின்

ஊர்ப்புறங் கொடாஅ நெடுந்தகை

பீடுகெழு சென்னிக் கிழமைபு நினதே.¹

தீனையும் துறையும் அவை.

மோச்சாத்தனார்.

(௨௭௨.)

1 - 5. புறநா. உகை : 1 - 4.

6 - 8. “எயில்கரத்த னொச்சி” (“வெட்சிநிரைகவர்தல்” என்னுஞ் செய்யுள்); “கருங்குர னொச்சி மிலைந்த, திருந்துவேல் விடலை” தகடீர் யாத்தீரை; “பல்சான்றீரே” என்னுஞ் செய்யுள்.

‘மு. உழிஞைத்திணைத்துறைகளுள், ‘அகத்தோன் வீழ்ந்தனொச்சி’ என்பதற்கு இதனை மேற்கோள்காட்டி, ‘இது குடினநொச்சியைப் புகழ்ந்தது’ என்பர்; தோல். புறத்திணை. சூ. 13, ந.

பி - ம். *கொடியணிமகளிர், தொடையுடை.

(உளநு) மாவா ராதே மாவா ராதே

*எல்லார் மாவும் வந்தன வெம்மிற்

புல்லுனைக் குடுமிப் புதல்வற் றந்த

செல்வ னூரு மாவா ராதே

5 †இருபேர் யாற்ற வெருபெருங் கூடல்
விலங்கிடு பெருமரம் போல

‡உலந்தன்று கொல்லவன், மலைந்த மாவே.¹

திணை - துய்ப்பை; துறை - குநிரைமறம்.

எருமைவேளியனார்.

(உளநு)

1. நெடுஞ்சீர்வண்ணத்திற்கு மேற்கோள்; தோல். செய். சூ. 220, பேர்.; ந.

3. புறநா. கூக0 : 7 - 8.

3 - 4. புதல்வற்றந்த செல்வனென்றது, கணவனை.

5. கடலென்றது, இரண்டாற்றாரும் கூடுமிடத்தை.

5 - 7. புறநா. உசு0 : 22 - 4; “ஆற்றங் கரையின் மரமு மரசறிய,
வீற்றிருந்த வாழ்வும் வீழுமன்றே” நல்வழி, 12.

1மு. தும்பைத்திணைத் துறைகளுள், ‘குதிரைநிலை’ என்பதற்கு மேற்
கோள்; தொல். புறத்திணை. கு. 17, ந.

பு - ம். *எல்லா மாவும். †இரும்பே ராற்ற லொருபெருங் கடலை.
‡உலங்கின்று.

சுஎஉ புறநானூறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

(உஎசு) நீலக் கச்சைப் பூவா ராடைப்

பீலிக் கண்ணிப் பெருந்தகை மறவன்

மேல்வருங் களிற்றொடு வேறுரந் தினியே

தன்னுந் * தூரக்குவன் போலு மொன்னலர்

5 எஃகுடை வலத்தர் மாலொடு பரத்தரக்

கையின் வாங்கித் தழீஇ

மொய்ம்பி னூக்கி †மெய்க்கொண் டனனே.¹

திணை - அது; துறை - எருமைமறம்.

உலோச்சுனர்.

(உஎசு)

1 - 2. “கொன்றைகமழ் முடியோனும் வேணியினைப் பின்னல்படு
குஞ்சி யாக்கித், துன்றுமயிற் பீலிநெடுங் கண்ணிதிரு நெற்றியுறச் சுற்றி

னே” (வி. பா. அருச்சுனன்றவநிலை. 82); “கானிறை குஞ்சிச்
 சூட்டிற் களிமயிற் கலாபஞ் சூடி”, “வேடுரு வாகி நின்றான்”, “குஞ்சிக்
 கக்குல்வாய்ச் சிலைபோல் வெட்சிக் கண்ணிகூழ் கலாபச் சூட்டும்” தீரு
 வினா. ௨௨ : 25, ஈன : 13 - 4.

3. “கைவேல் களிற்றொடு போக்கி வருபவன், மெய்வேல் பறியா
 நகும்” (தறள், 774); “மறவன் நெருப்பிமையாச், கைக்கொண்ட வெஃகங்
 கடுங்களிற்றின் மேற்போக்கி” பு. வெ. 140.

2 - 7. “கொல்லேறு பாய்ந்தழிந்த கோடுபோற் தண்டிற்றுத்து,
 மல்லேறு தோள்வீமன் மாமனைப்—புல்லிக்கொண், டாருத போர்மலைந்தா
 னங்கரசர் கண்டார்த்தார், ஏறுட லாய ரென” பாரதம்.

¹மு. தும்பைத்திணைத்துறைகளுள், படையறுத்துப் பாழிகொள்ளு
 மேமமென்பதற்கு மேற்கோள்; தொல். புறத்திணை. சூ. 14, இளம்.;
 ஷே. ஷே. ஷே. 17, ந.

பு - ம். *தூக்குநன். †மெய்கொண்டனனே.

(௨௭௫) கோட்டங் கண்ணியுங் கொடுத்திரா யாடையும்
 வேட்டது சொல்லி வேந்தனைத் தொடுத்தலும்

1. “கோட்டங்காழ் கோட்டி நெடுத்துக்கொண் டாட்டிய” கலி.
 ௧0௭ : 7.

‘கோட்டுப்பு’ என்பதற்கு, கோடுதலைச் செய்யும்மாலையென்று
 பொருள்கூறி, இவ்வடியை மேற்கோள் காட்டினர் பரிமேலழகர்; தறள்,
 1313.

புறநானூறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

சௌந

ஒத்தன்று மாதோ விவற்கே செற்றிய

* திணிநிலை யலறக் கூவை போழ்த்துதன்

5 வழிமா னெஃகங் தகடிமுதகத் தேந்தி

ஒம்புமி னோம்புமி னிவனென வோம்பாது

தொடர்கொள் பாணையிற் குடர்கா றட்பச்

சன்றமர் கறவை மான

முன்சமத் தெதிர்த்ததன் னோழற்கு வருமே.¹

நீணையும் துறையும் உவை.

ஒருஉந்தனார்.

(உஎந்)

3. 'ஒத்தன்று' என்பதைக் கோட்டங்கண்ணி முதலிய மூன்ற
னோடும் தனித்தனியே கூட்டுக.

4. திணிநிலை - நெருங்கியிருந்த சேனையின் நிலை.

5. புறநா. உஅஉ : 1. எஃகம் - வான்; முல்லை. 68, ந.

7. தொடர் - சங்கிலி. தட்ப - தடுக்க; "புள்ளிடை தட்ப" புறநா.
கஉச.

8. "கற்றுவின் மனம்போலக் கசிந்துருக வோண்டுவனே" (நீருவாச
கம், திருப்புலம்பல், 3); "ஈற்று விருப்பிற் போற்றுபு கோக்கி" (பொருந.
151); "தாவா விருப்பொடு கன்றியாத் துழிச்செல்லும், ஆபோற் படர்ச்சக
நாம்", "கன்றுசேர்ந்தார்கட் கதவீற்றாச் சென்றாக்கு" உலி. அக : 37,

ககசு : 8.

9. எதிர்த்த தோழற்கு - பகைவரை எதிர்த்த நண்பனைக் காத்தற்கு. இது பாரதப்போரில் அபிமன்னுவைப் பாதுகாத்தற்குச் சென்ற வீமன் செய்தியை நினைப்பிக்கின்றது.

8 - 9. “கன்றுசேர்ந் தார்கட் கதவிற்றாச் சென்றாங்கு, வன்கண்ண ளாய்வா லோம்பு” சுலி. ககக.

விரைவென்னும் மெய்ப்பாட்டிற்கு மேற்கோள்; தொல். மெய்ப்பாதி. கு. 12, இளம்.

¹மு. தும்பைத்திணைத்துறைகளுள், ‘ஒருவனொருவனை யுடைபடை புக்குக் கூழைதாங்கிய வெருமை’ என்பதற்கு மேற்கோள் (தொல். புறத் திணை. கு. 14, இளம்.); இதனைத் தானிலைக்கு மேற்கோள் காட்டி,

‘இஃது உதவியது’ என்பர்; ஷே. ஷே. ஷே. 17, ந.

பு - ம். * தினிநிலை மலரக் கூழை. † கழிமுகத். ‡ சமத் தொழிந்ததன்.

60

சஎச புறநானூறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

(உஎசு) நறுவிரை துறந்த நரைவெண் கூந்தல்
* இரங்கா முன்ன திரங்குகண் வறுமுலைச்
செம்முது பெண்டின் காதலஞ் சிறுஅன்
மடப்பா லாய்மகள் வள்ளுகிர்ந் தெறித்த
5 குடப்பாற் சில்லுறை போலப்
படைக்குநோ யெல்லாந் தானா யினனே.¹

நீணை - அது; துறை - தானைநிலை.

மதுரைப் பூதனிளநாடனார்.

(உளசு)

1. புறநா. உள0 : 5, உளஎ : 2.

2. இரங்காழ் - இராமரத்தின் வீதை; இரவென ஒருமாமுண்டென்
பர்; புறநா. உஅக : 1; “இரங்கா முன்ன வரும்புமுதி நீக்கை” (அகநா.
கஉடு : 3); “இரவு மிண்டிற் குரவுந் கோங்கும்...வாகையும் பிறவும்
வன்மர மொடுங்கி” (பெருங். க. 52 : 40 - 44); இப்பெயர், இரா, இரவு,
இரவம் எனவும் தூல்களில் வழங்கும்.

3. செம்முதுபெண்டி : புறநா. உஅ0 : 7.

4. ஆம்மகள் - இடைச்சி.

5. குடம் நிறைய வுள்ளபாலிற் நெறித்த சிறிய மோர்த்துளியைப்
போல.

5 - 6. புறநா. கூஅ : 7; “பாலுறு பிரையெனப் பார்த் தெங்கு
மே” கம்ப. மிதிலை. 41.

2 - 6. இ. வி. கு. 641, உரை, மேற்.

1ழ. தும்பைத்திணைத்துறைகளுள், தானைநிலையின்பாற்படுமென்பர்;
தொல். புறத்திணை. கு. 14, இளம்.; ஷ. ஷ. ஷ. 17, ந.

பி - ம். *ஈங்கா முன்ன திரங்குதலை. †சிறுன் முட்பாற் றில.

(உள்ள) மீதுண் கொக்கின் றாவி யன்ன
வானரைக் கூந்தன் முதியோள் சிறுவன்
களிறெறிந்து பட்டன னென்னு முவகை

1 - 2. "சுயிலொத் திருள்குஞ்சி கொக்கொத் திருமல், பயிலப்
புகாமுன்ன நெஞ்சே" 11-ஆம் கீருழறை, கேத்திரத். 12.

3. புறநா உள்ள : 4.

பி - ம். *வெண்சிறகன்ன.

புறநானூறு மூலமும் குறிப்புரையும். சுளநு

சன்ற ஞான்றினும் பெரிதே சுண்ணிர்
5 *நோன்கழை துயல்வரும் †வெதிரத்து
‡வான்பெயத் தூங்கிய சிதிரினும் பல்வே.¹

கீயை - அது; துறை - உவகைச் சுவழ்ச்சி.

§புங்கணத்திரையார். (உள்ள)

3 - 4. புறநா. உளஅ : 9, உகநி : 5 - 7; “ஈன்ற பொழுதிற் பெரி
துவக்குந் தன்மகனைச், சான்றோ னெனக்கேட்ட தாய்” (குறள், 69);
“மற்ற வன்சொன்ன வாசகங் கேட்டலு மகனைப், பெற்ற வன்றினும்
பிஞ்ஞகன் பிடித்தவப் பெருவில், இற்ற வன்றினு மெறிமழு வாளவ
னிழுக்கம், உற்ற வன்றினும் பெரியதோ ருவகைய னான” சம்ப.
அயோத்தி. மந்திர. 42.

5. வலியமூங்கில் அசைகின்ற வெதிரத்தில்; வெதிரம் - ஒருமலை.

6. மேகம் மழைபொழிய வீழ்ந்த துளிகளிலும் பலவாகும்.

¹ழ. காஞ்சித்திணைத்துறைகளுள், ‘பேரிசை, மாய்ந்த மகனைச்
சுற்றிய சுற்ற, மாய்ந்த பூசன் மயக்கம்’ என்பதற்கு மேற்கோள்; தோல்.
புறத்திணை. கு. 19, இளம்.; ஷட. ஷட. ஷட. 24, ந.

பீ - ம். *கோன்கழையலமரும். †வெதிரத்துச்சிமையத்து, வெதிர்
.....வானலியற் றாங்கிய. ‡வான்பெயற் றாங்கிய. §பூங்கண்ணுத்திரை.

(உளஅ) நரம்பெழுந் *துலறிய நிரம்பா மென்றோள்
முளரி மருங்கின் முதியோள் சிறுவன்

படையழிந்து மாறின னென்று பலர் கூற
மண்டமார்க் †குடைந்தன னாயி னுண்டவென்

4. மண்டமா : புறநா. உகந: 1.

பு - மீ. * தூறிய. † குலைந்தனனாயின்.

சஎசு புறநானாறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

5 * முலையறுத் தடுவென் யானெனச் சினைஇக்
கொண்ட வாளொடு படுபிணம் பெயராச்
செங்களந் துழவுவோள் சிதைந்துவே றுகிய
படுமுகன் கிடக்கை † காணூஉ.
ஈன்ற ஞான்றினும் பெரிதுவந் தனளே.

நீணையும் துறையும் அவை.

சாகீகைபாடினியார் † நச்செள்ளையார்.

(உஎஅ)

5. சினைஇ - சினந்து.

2 - 5. 'நீன்மகன் படையழிந்து.....சினைஇ : என்பது குடிகோள்
பற்றிவந்த வெகுளி; எண்ணை ? தன்மகன் மறக்குடிக்குக் கேடு சூழ்ந்தா
னென்று சினங்கொண்டாளாகலின்' நொல். மெய்ப்பாடு. கு. 10, பேரீ.;
இ. வி. கு. 578, உரை.

6. பெயரா - பெயர்த்து; புரட்டிப்பார்த்து.

7. புறநா. உகந : 5; செங்களம் - உதிரத்தாற் சிவப்பாகிய போர்க்
களம்; "செங்களம் படக்கொன்று" (குறுந். க.) துழவுதல் - கையாற்
றடவுதல்.

6 - 7. படுபிணம் நீங்காத போர்க்களத்தைச் சூழ்பவனென்றுமாம்;
துழவல் - சூழுவருதல். "மாதிரந் துழவுந், கவலை நெஞ்சத்து" புறநா.
கஎசு : 21 - 2.

9. புறநா. உஎஎ : 3 - 4, அடிக்.

8 - 9. 'ஊகாரம் பின்வரும் தொழிற்கு இடையின்றி விரைவு உணர்த்தி முன்வருந்தொழின்மேல் இறந்தகாலம் பற்றிவரும்' (தொல். வினா. சூ. 33, தெய்வச்.; ஷே. ஷே. ஷே. 31, ந.; இ. வி. சூ. 246, உரை); செய்யு என்னும் வினையெச்சம் வினையுதல் வினையொண்டு முடிந்த தற்கு மேற்கோள்; நன். சூ. 343, மயிலை.; நன். வி. சூ. 344.

சீ - மீ. *முனையறுத்திடுகுவன். †காணவீன்ற. ‡நெச்செனையார், நச்சென்னையார்.

(உளக) கெடுக சிந்தை கடிதிவ மணிவே
மூதின் மகளி ராத் தருமே

1. இவ்வென்றது, கோலஞ்செய்து மகனைப் போர்க்கணுப்புந் தான்ய.
2. மூதின் மகளிர் - மூதிய மறக்குடியிற் பிறந்த மகளிர்; புறநா. கக : 15; மறக்குடியை மூதிலென்றது, "கற்றேன்றி மண்டோன்றக் காலத்தே வானோடு, முற்றேன்றி மூத்த குடி" (பு. வெ. 35) என்ப வாகலின்.

புறநானூறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

சுள

மேனா னுற்ற செருவிற கிவடன்னே

யானே யெறிந்து களத்தொழிந் தனனே

5 *நெருந லுற்ற செருவிற கிவட்கொழுநன்

பெருநிறை விலங்கி யாண்டுப்பட்ட டனனே

இன்றும், செருப்பறை கேட்டு விருப்புற்று மயங்கி
வேல்கைக் கொடுத்து †வெளிதுவிரித் துடிஇப்
பாறுமயிர்க் குடுமி பெண்ணெய் நீவி

10 ஒருமக னல்ல தில்லோள்

செருமுக நோக்கிச் செல்கென விடுமே.¹

தீணை - வாகை ; துறை - ² முதிர்முல்லை.

ஒக்கூர் மாசாத்தியார்.

(உளக)

3. தன்னை - தமையன்.

8. வெளிது - வெள்ளிய ஆடை; புறநா. உஅக : 5, உகக : 2.

9. பாறுமயிர் - விரிந்த மயிர்; புறநா. கஎச : 3.

10. “ஒருமைந்தன் தன்குலத்திற் குள்ளானென் பதுமுணரான்”

பேரிய. திருவாரூர்ச்.

¹ழ. “கன்னினரூன்...ஐறு” பு. வே. 176.

வெட்சித்திணைத்துறைகளுள், மறங்கடைகூட்டிய குடிநிலைமகளிர்
இயல் கூறியதற்கும் (தொல். புறத்திணை. கு. 4, இளம்.), ‘வான்
வாய்த்துக் கவிழ்தல்’ என்பதற்கும் (ஐ. ஐ. ஐ. 5, ந.) மேற்கோள்.

² “வந்த படைநோஞன் வாயின் முலைபறித்து, வெந்திற லெல்க
மிறைக்கொளீஇ - முந்தை, முதல்வர்கற் றுன்காட்டி மூதின் மடவான்,
புதல்வனைச் செல்கென்றான் போர்க்கு” பு. வே. 175.

பி - மீ. *நெருகை யுற்ற. †முயங்கி. ‡வெளிது.

(உஅ௦) என்னை மார்பிற் புண்ணும் வெய்ய
நடுநாள் வந்து தும்பியுந் துவைக்கும்
நெடுநகர் வரைப்பின் விளக்கு நில்லா

1. தலைவினைத் தலைவி 'என்னை' எனப் புறத்திணைக்கட் கூறியதற்கு
மேற்கோள்; தொல். பொருளியல், சூ. 52, ந.

2. தும்பி - ஒருவகை வண்டு.

பு - மீ. * மார்பமாப் புண்ணும்.

சஎஅ புறநானூறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

- துஞ்சாக் கண்ணே துயிலும் வேட்கும்
5 அஞ்சவரு குராஅற் குரலுந் தூற்றும்
நென்னீ ரெறிந்து விரிச்சி யோர்க்கும்
செம்முது பெண்டின் சொல்லு நிரம்பா
துடிய பாண பாடுவல் விறவி.
என்னு குவீர்கொ லளியிர் துமக்கும்
10 இவனுறை வாழ்க்கையோ வரிதே யானும்
மண்ணுறு மழித்தலைத் தெண்ணீர் வாரத்
தொன்றுதா முடுத்த வம்பகைத் தெரியற்
சிறுவெள் ளாம்ப லல்லி யுண்ணும்
கழிகல மகளிர் போல
15 வழிநினைந் திருத்த லதனினு மரிதே.

தீணை - பொதுவியல்; துறை - ஆனந்தப்பையுள்.

மாறேக்கத்து நப்பசலையார்.

(உஅ0)

4. வேட்கும் - விரும்பும்.

5. குரால் - கூகைப்பெடை; மதுரைக். 170, ந.; கோட்டானுமாம்.

6. விரிச்சி - நற்சொல்; புறநா. சுஅ : 17, அடிக்.

7. செம்முதுபெண்டு : புறநா. உஎசு : 3.

6 - 7. “நெல்லொடு, நாழி கொண்ட நறுவீ முல்லை, அரும்பவி மூலரி
துஉய்க்கை தொழுது, பெருமுது பெண்டிர் விரிச்சி நிற்ப” முல்லை. 8-11.

10. இவண் - இவ்வீடத்து.

13. புறநா. உசஅ : 1 - 5.

12 - 3. புறநா. உசஅ; ஆம்பலல்லி - ஆம்பலாகிய அல்லிக்காயரிசி;
சீவக. 355.

11 - 3. மழித்தலை - மழித்தலையுற்ற தலை; புறநா. உடு0 : 4 - 5;
உசக : 17 - 9.

14. கழிகலமகளிர் - விதவைகள்; புறநா. உகஅ : 6.

15. வழிநினைந்து - பிற்காலவினாவை எண்ணி. ‘அதனினும்’
என்றது, ‘வாழ்க்கையோ வாரிது’ (10) என்றதைச் சுட்டியது. இவ்வாடி
‘அழிவுநினைந் திருத்த லதனினு மரிதே’ என்றிருக்கலாம்போலும்.

பி - மீ. * துஞ்சா கண்ண. † வாட்கையோ.....வறிதே.

(உஅக)* தீங்கனி யிரவமொடு வேம்பு †மனைச் செரீஇ

வாங்குமருப் பியாமொடு பல்லியங் கறங்கக்
‡கைபயப் பெயர்த்து மையிழு திழுகி

ஐயவி சிதறி யாம்ப லுதி

5 இசைமணி யெறிந்து காஞ்சி பாடி

நெடுநகர் வரைப்பிற் கடிநறை புகைஇக்

ஓகாக்கம் வம்மோ காதலந் தோழி

வேந்துறு விழுமந் தாங்கிய

பும்பொறிக் ‡கழற்கா நெடுந்தகை புண்ணே.¹

தீணை - காஞ்சி; துறை - பேய்க்காஞ்சி.

அரிசில்கிழார்.

(உஅக)

1. இரவமொடு - இரவந்தழையோடு. செரீஇ - செருகி.

2. மருப்பு - யாழின் உறுப்புக்களுள் ஒன்றாகிய கோடு.

3. மையிழுது இழுகி - மையிட்டி.

4. ஐயவி - வெண்சிறுகடுகு. ஆம்பல் - ஆம்பலங்குழல்.

5. காஞ்சி - காஞ்சிப்பண்.

6. நறை புகைஇ - நறுநாற்றமுள்ள அகில் முதலியவற்றைப்

புகைத்து.

1 - 6. புறநா. உகக : 1 - 2.

5 - 8. “கொழுநர் மார்பின், நெடுவசி விழுப்புண் டணிமார்
காப்பென, வறல்வாழ் கூத்தற் கொடிச்சியர் பாடல்” மலைபடு. 302 - 4.

1ழ. “ஐயவி சிந்தி நறைபுகைத் தாய்மலர்நாய்க், கொய்யாக் குறிஞ்சி
பலபாடி - மொய்யிணர்ப், பூப்பெய் தெரிய னெடுத்தகைபுண் யாங்காப்பப்,
பேய்ப்பெண் பெயரும் வரும்” பு. வே. 79.

காஞ்சித்திணைத்துறைகளுள், ‘இன்னகை மனைவி பேஎய்
புண்ணோற், றன்னுதல் கடிந்த தொடர்அக் காஞ்சி’ என்பதற்கு மேற்
கோள்; தோல். புறத்திணை. ஞ. 19, இளம்.; ஷ. ஷ. ஷ. 24, ந.

பு - ம். தீங்கனி யசவமொடு, தீங்கண விரமொடு. †மனைசொர்இ
யாங்கு மருப்பியானே. ‡பையப் பெயர்த்து மைவிழுதிழுதி. §காக்க
வம்மோ. ||உடையநெடுந்.

சுஅ0 புறநானூறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

(உஅஉ) எஃகுளங் கழிய விருநில மருங்கின்
அருங்கட னிறுத்த பெருஞ்செ யாளனை
யாண்டொ ளோவென வினவுதி யாயிற்
.....
வருபடை தாங்கிய கிளர்தா ரகலம்

5 அருங்கட னிறுமார் *வயவ ரெறிய

உடம்புந் தோன்று வுயிர்கெட் டன்றே
மலையுநர் மடங்கி மாறெதிர் †கழியத்
.....

அலகை †போகிச் சிதைந் துவே ருகிய
பலகை யல்லது களத்தொழி யாதே

10 சேண்விளங்கு நல்லிசை நிநீஇ

நாநவில் புலவர் வாயு ளானே.

திணை -

பாலைபாடிய பெருங்கடுங்கோ.

(உஅஉ)

1. எஃகு - வேல்.

2. பெருஞ்செயாளனை - பெரிய செய்கையை ஆளும் வீரனை;

“பெருஞ்செ யாடவர்” புறநா. ககக : 5.

3. புறநா. அக : 2.

5. இறுமார் - முடித்தற்கு.

4 - 5. அகலம் - மார்பு. அகலத்தை எறிய.

6. படைக்கலங்களுக்குட் கிடக்கின்றமையின், உடம்பு தோன்ற
தாயிற்று. கெட்டன்று - கெட்டது; நீங்கிற்று.

7. மடங்கி - மீண்டு.

9. பலகை - கேடகம்.

10. சேண் - செடுத்தாரம்; “சேண்விளங்கும் புகழ்” (புறநா. கப:
11); “சேண்விளங்கு நல்லிசை” அகநா. 200.

11. நவிலுதல் - கூறிப்பழகுதல்; “மறைநலி லந்தணர்” (புறநா. க : 6); “நவிரொறு தூனயம் போலும்” குறள், 783.

10 - 11. . துறக்கத்தில் விளங்குதற்குக் காரணமாகிய நல்ல புகழென்றுமாம்; புறநா. உள் : 7 - 9, அடிக்.

பி - மீ. *வாய ரெறிய. †கழறிய. ‡போற்கச். .
புறநானூறு மூலமும் குறிப்புரையும். சமூக

(உஅந) ஒன்செங் *குரலித் தண்கயங் †கலங்கி
வாளை ‡நீர்நாய் நாளிரை பெறுஉப்
பெளவ வுறையள வா....வி மயக்கி
மாறுகொண் முதலையொ ழேம்மாறு ‡பெயரும்
5 அழும்பிலனடாங்காறகையுமென்றும்(?)
வலம்புரி கோச ரவைக்களத் தானும்
மன்று ளென்பது கெட.....ரானே பாங்கற்
கார்குழ் குறட்டின் வேனிறத் ||திங்க

1. குரலி - ஒருவகைக்கொடி; “சிறுசெங் குரலி” குறிஞ்சி. 72; பெருங். உ. 12 : 29.

2. நாளிரை - காலையுணவு; வாளையை நீர்நாய் நாளிரையாகப் பெறும்; “அரிந்ப்வர்ப்பிரம்பின் வரிப்புற நீர்நாய், வாளை நாளிரை பெறுஉ மூன்” (குறுந். நகச : 1 - 2); “வாளை மேய்ந்த வள்ளெயிற்று நீர்நாய்”, “நாளிரை தரீஇய வெழுந்த நீர்நாய், வாளையொ டுழப்ப”, “பொய்கை நீர்நாய்ப் புலவுநா நிரும்போத்து, வாளை நாளிரை தேரு மூர்” அகநா. கூ,

4. மாறு - பகை; “கடுமுரண் முதலை” (புறநா. ௩௭ : 10); ஊழ் - முறை.

5. அழும்பில் : இப்பெயருள்ள ஊர் சோழநாட்டிலொன்றும் சேர நாட்டிலொன்றும் உண்டென்று தெரிகிறது; “பிணையலங் கண்ணிப் பெரும்பூட் சென்னி, அழும்பில்” (அகநா. ௪௪); “மான விறல்வே ளழும் பில்” (மதுரை. 344 - 5); “அறைபறை யென்றே யழும்பில்வே ளுரைப்ப” சிலப். ௨௫ : 177.

6. வலம் புரி - வெற்றியை விரும்பும்; கோசர் - ஒருவகை வீரர்; புறநா. ௧௬௯ : 9, அடிக். அவைக்களம் - பழையனென்னும் சிற்றரச னுடைய மோகூரிலுள்ள அவைக்களம்; “பழையன் மோகூ ரவையகம் விளங்க, நான்மொழிக் கோசர் தோன்றி யன்ன” மதுரை. 508 - 9.

7. பாக்கற்கு - தோழன்பொருட்டு.

8. ஆர் - ஆரக்கால்; குறடு - வண்டிபுருளையின் குடம்; வேல் நிறத்து இங்க - வேற்படைகள் மார்பில் தங்க. வேற்படைகளால் தைப்புண்ட வீரனுக்கு ஆரக்கால் சூழ்ந்த குறடு உவமை; “நோன்குறட் டன்ன ஆன் சாய் மார்பின்” (மதுரை. 742); “வீரவே லுடம்பெலாஞ் சூழ வெம்புலால்,

பி - ம். *சூவித். †களைநீர் காய, களையுளானே. ‡மாளீநாய் காளிரைபெறும யெளவவவுறையளவா. §கதிர் பெயருமழிம்பிலினண் டாங்காற்கையும். ||திக்கனூயிறுயிர்ப் படாஅ.

உயிர்புறப் படாஅ வளவைத் தெறுவாத்
 10 தெற்றிப் பாவை திணிமண லயரும்
 மென்றோண் மகளிர் நன்று புரப்ப
ண்ட பாசிலைக்

கமழ்பூந் தும்பை துதலசைத் தோனே.

திணை - தும்பை; துறை - †பாண்பாட்டு.

†அடைநெடுங்கல்வியார்.

(உஅந)

சோருஞ்செக் குருதியுண் மைந்தர் தோன்றுவார், ஒருமே லொண்மணிச்
 சூட்டு வைக்கிய, ஆரமே யமைந்ததேர்க் குழிசி யாயினார்” (சீவக. 790);
 “நெடுவேல் பாய்ந்த மார்பின், மடல்வன் போந்தையி னிற்கு மோர்க்கே”
 (புறநா. உகௌ) என்பன இங்கே கருதற்பாலன. இங்கல் - தங்கல்;
 “செம்பொ னிங்குவார் கழலினனும்”, “இங்குகவை யின்னமிர்தம்” சீவக.
 1083, 2025.

8 - 9. புறநா. உக௦: 4 - 5.

10. தெற்றி - திண்ணை.

13. தும்பை - தும்பைமாலையை. அசைத்தல் - சுட்டுதல்.

பு - ம். *கலிழ். †பாடாண்பாட்டு. ‡அண்டநெடுங்க...யார்.

(உஅச) வருகதில் வல்லே வருகதில் வல்லென

வேந்துவிடு விழுத்தூ தாங்காங் கிசைப்ப

1. விரைவில் வருக விரைவில் வருகவென்று; “வருகதில் லம்ம வெஞ் சேரி சேர” அகநா. உஎசு.

நன். வி. கு. 420, மேற்.

2. தூது - தூதர்.

1 - 2. சிறந்த வீரனைத் தமக்குத் துணையாக வரும்வண்ணம் அரசர் அழைத்தல் இந்துல் கஉஉ - ஆம் பாடலாலும் விளங்கும்.

3. தூலரிமாலை - தூலை அரிந்து கட்டிய மாலை; காலின் - கால் களால்; காற்றைப்போலென்றுமாம்.

பி - ம். *சூட்டிநக் காலிற் றனியன்.

புறநானூறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

சஅரு

றமியன் வந்த மூதி லாளன்

5 அருஞ்சமந் தாங்கி முன்னின் றெறிந்த

ஒருகை யிரும்பிணத் தெயிறு *மிறையாகத்

†திரிந்த வாய்வா டிருத்தாத்

‡தனக்கிரிந் தாணைப் பெயர்புற நகுமே.¹

நீணையும் துறையும் அவை.

3 - 4. ஊர்தியின்றித் தனியே வந்த மறவன். மூதில் - மறக்குடி.

1 - 4. 'வருகதில்வல்லே...வந்த: இது காலக்குறித்தது' தோல்.

இடை. சூ. 5, ந.

5. தடுத்தற்கரிய போரைத் தடுத்து.

6. "தானால் விலங்காற் றணித்தாற் பிறன்வரைத்தால், யானே யெறித விளிவரவால் - யானே, ஒருகை யுடைய தெறிவிலோ யானும், இருகை சுமந்துவாழ் வேன்" தோல். புறத்திணை. சூ. 5, ந: மேற்.

6 - 7. ஒருகையிரும்பிணத்தெயிறு - இறந்த யானையின் கொம்பு. மிறையாகத் திரிந்தவாள் - வளைவாக வேறுபட்ட கத்தியை; திருத்தா - திருத்தி; "புண்ணிடங் கொண்ட வெஃகம் பறித்தலிற் பொன்ன னூர்தம், கண்ணிடங் கொண்ட மார்பிற் றடாயின காது வெள்ளேல், மண்ணிடங் கொண்ட யானே மணிமருப் பிடையிட்டம்ம, விண்ணிட மள்ளர் கொள்ள மிறைக்கொளீஇத் திருத்தி னானே" (சீவக. 284); "வெந்திற வெஃக மிறைக்கொளீஇ" பு. வெ. 175.

8. தனக்குத் தோற்றோடியவனது முதுகை நோக்கிச் சிரிப்பான்; "போர்தொலைத் திருந்தாரைப் பாடெள்ளி நகுவார்போல்" கலி. கஉ0 : 14.

தாங்கித் (5)-திருத்தா (7) க்குமென்க (8.)

¹ம. வஞ்சித்திணைத்துறைகளுள், 'அழிபடைதட்டோர் தமிழஞ்சி' என்பதற்கும் (தோல். புறத்திணை. சூ. 7, இளம்.), 'வருவிசைப் புனைலக் கற்சிறை போல, வொருவன் றுங்கிய பெருமை' என்பதற்கும் (நா. சூ.

சு. 8, ந.) 'திறப்பட்ட வொருதான் மண்டிய குதுமை' என்பதற்கும் (சு. 8, ந. 12, ந.) மேற்கோள்.

பு - ம். பிறையாக. †திருந்த. ‡தனக்கிருந் தானை, தனக்கிரி தானை பெயர்.

சு. 9 புறநானூறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

(29) பாசறை யீரே பாசறை யீரே

துடியன் கையது வேலே யடிபுணர்
வாங்கிரு மருப்பிற் றீந்தொடைச் சீறியாழ்ப்
பாணன் கையது தோலே காண்வரக்

5 கடுந்தெற்று மூடையின்.....

வாடிய மாலை மலைந்த சென்னியன்
வேந்துதொழி லயரு மருந்தலைச் சுற்றமொடு
*நெடுநகர் வந்தென விடுகணை மொசித்த

†மூரி வெண்டோள்.....

10 சேறுபடு குருதிச் ‡செம்மலுக் கோலு

மாறுசெறு நெடுவேன் மார்புளம் போக
நிணம்பொதி கழலொடு நிலஞ்சேர்ந் தனனே
அதுகண்டு, †பரந்தோ ரெல்லாம் புகழத் தலைபணிந்
திறைஞ்சி யோனே குருசில் பிணங்குகதிர்

2. துடியன் - துடிப்பறை கொட்பெவன்.

3. வளைந்த கரிய கோட்டையும் இனிய நரப்புத் தொடையையு
முடைய சிறிய யாழ்.

4. தோல் - கேடகம்.

3 - 4. “தேஎந் தீந்தொடைச் சீறியாழ்ப் பாண” புறநா. எ0 : 1.

5. கடுத்தெற்று மூடை - நெருங்கத் தெற்றின தானியக்
கோட்டை; மூடை - குதிருமாம்; “கடுத்தெற்று மூடையி னிடங்கெடக்
கிடக்குஞ், சாலி” பொருந். 245 - 6.

6. மலைந்த - குடிய.

7. அரசுகாரியத்தைச் செய்யும் அரிய தலைமையையுடைய சுற்றம்.

8. மொசிதல் - மொய்த்தல்; பதிந். கக : 12, சக : 8.

10. செம்மல் உக்கு ஒது.

11. பகைவரைக் கோயிக்கின்ற நெடியவேல் மார்பினுட் போத
லால்; “எஃகுளங் கழிய” புறநா. ௨௮௨ : 1.

14. குருசிலென்பது, அவனென்னும் பொருளில் வந்தது.

13 - 4. புகழுக்கு நானுதல் : புறநா. கடுஉ : 21 - 2, அடிக்.

பி - மீ. *நடுகா. †முரி வெண்டோல். ‡செம்பறுக் கோடு மாறு
படு நெடு. §பார்த்தோர்.

15 அலமருங் கழனித் தண்ணடை யொழிய

*இலம்பா டொக்கற் றலைவற்கோர்

கரம்பைச் ிசீறார் றல்கின னெனவே.

திணை - வாகை; துறை -மூலலை.

அரிசில்கிழார்.

(உஅரு)

15. தண்ணடை ; மருதநிலத்தூர்; புறநா. உஅரு : 10.

14 - 5. பிணங்குகதிர் அலமரும் கழனி - பின்னிய நெற்கதிர்
சுழலும் வயல்; புறநா. கூஅ : 10.

16. வறுமையையுடைய சுற்றத்தார்க்குத் தலைவனென்றது, ஓரிர
வலனை.

நல்கினனெனப் (17) பரந்தோரெல்லாம் புகழ்க் (13) குருசில்
இறைஞ்சியோனென்க (14.)

டி - மீ. *வலப்பாடு. ிசெறார், களறார்.

(உஅரு) வெள்ளை வெள்யாட்டுச் செச்சை போலத்

தன்னே ரன்ன விளைய ரிருப்பப்

பலர்மீது *நீட்டிய மண்டையென் சிறுவனைக்

கால்கழி கட்டிலிற் கிடப்பித்

5 தூவெள் ளறுவை ிபோர்ப்பித் திலதே.¹

தீணை - கரந்தை ; துறை - வேந்தியல்.

ஒளவையார்.

(உஅசு)

1. யாட்டுச்செச்சை - ஆட்டுக்கிடாய்.

2. தன்னோன்ன - தன்னையொத்த; ஓர்: அசைநிலை.

3. மண்டை - ஒருவகை உண்கலம்; எழுவாய்.

4. கால்கழிகட்டில் - பாடை; கிடப்பி - கிடத்தி; புறநா. கூக : 8.

5. தாவெள்ளறுவை - மிகவெண்மையான ஆடை; புறநா. உகக :

8, உகக : 2.

மண்டை (3) போர்ப்பித்திலதென்க (5.)

¹மு. தொல். புறத்திணை. சூ. 8, ந. மேற்.

மு - மீ. *கீட்டிப்பண்டையென். †போர்ப்பித்திலனே, போர்ப்

பித் திலவே,

சஅசு

புறநானூறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

(உஅஎ) துடியெறியும் புலைய

எறிகோல் கொள்ளு *மிழிசின

கால மாரியி னம்பு தைப்பினும்

வயற்கெண்டையின் வேல்பிறழினும்

5 பொலம்புனை யோடை யண்ணல் யானை
 இலங்குவான் மருப்பி னுதிமடுத் தூன்றினும்
 ஓடல் செல்லாப் பிடுடை யாளர்.
 நெடுநீர்ப் பொய்கைப் பிறழிய வானை
 நெல்லுடை நெடுநகர்க் கூட்டுமுதற் புரளும்

1. தமிழ் - ஒருவகைப்பறை.

2. எறிகோல் - பறையை அடிக்குங் குறுந்தடி. இழிசின - புலையா;
 புறநா. அஉ : 3, உஅக : 10.

3. கார்காலத்து மழை எய்யப்படும் அம்புகளுக்கு உவமை; “ஒடுங்கா
 ருடன்றவன் ருனை வில்விசை, விடுங்கனை யொப்பிற் கதழுறை
 சிதறாஉ” (பரி. உஉ : 5 - 6); “பெயலுறழக் கணைசிதறி” (மதுரை. 183);
 “மால்வரைத் தொடுத்து வீழ்ந்த மணிநிற மாரி தன்னைக், காலிரைத்
 தெழுந்து பாறக் கல்லெனப் புடைத்த தேபோன், மேனிரைத் தெழுந்த
 வேடர் வெந்துனை யப்பு மாரி, கோனிரைத் தமிழும் வில்லாற் கோமகன்
 விலக்கி னானே” சீவக. 451.

4. வேலுக்குக் கெண்டை யுவமம்; புறநா. உசக : 6.

5. பொலம்புனையோடை - பொன்னாற் செய்யப்பட்ட பட்டம்;
 புறநா. க : 7 - 11.

5 - 6. வால்மருப்பு -வெண்மையான கொம்பு. யானை...ஊன்றினும்:
 “கூற்றம்போற் கொடிய யானைக் கோடுமு தகன்ற மார்பம், கீற்றுப்பட்ட
 டழகி தாகக் கிடக்கெனக் கொடுத்து நிற்பார்”, “முளரிமுக நாகமுனை
 பெயிறுமுது கீற” சீவக. 782, 2870.

7. பீடு - பெருமை.

8. பொய்கையிற் பிறழ்ந்த வானைமீன்

9. கூட்டுமுதல் - நெற்கூட்டிடத்தே.

10 - 11. * அறிசன, கால்மளியினம்புகைப்பினும். † யானை யிலங்கு
 வாண். ‡ பிறழும்.

புறநானூறு மூலமும் குறிப்புகளையும்.

சுஅள

10 தண்ணடை பெறுதல் யாவது படினை

மாசின் மகளிர் * மன்ற னன்றம்

உயர்நிலை யுலகத்து துகர்ப வதனால்

வட்ப வேந்தன் றானை

இப்பர் நின்றுங் காண்டிரோ வாவே.¹

தினை - கரந்தை ; துறை - நீண்டமொழி.

சாத்தந்தையார்.

(உஅள)

10. தண்ணடைபெறுதல் இயல்பென்றபடி; “தண்ணடை பெறுதலு
 முறித்தே” (புறநா. உஅள : 8.) படி - இறந்தால்.

11. தெய்வமகளிருடைய மணத்தை. நன்று - மிகுதியாக; உம்:

அசைநிலை.

12. சுவர்க்கத்தில் அனுபவிப்பார்.

13. பகையரசனுடைய சேனே,

14. வரவுகாண்டிர் - வருதலைப் பார்ப்பீராக.

¹ந. வஞ்சித்திணைத்துறைகளுள், 'மாராயம்பெற்ற நெடுமொழி' என்பதற்கு மேற்கோள்; தோல். புறத்திணை. சூ. 7, இளம்.; சை. சை. சை. 8, ந.

பி - மீ. 'மண்ணென்று.

(உஅஅ) மண்கொள வரிந்த வைந் துதி மருப்பின்
அண்ண னல்லே றிரண்டுடன் மடுத்து
வென்றதன் பச்சை சீவாது போர்த்த
திண்பிணி முரசு மிடைப்புலத் திரங்க

1. மண்கொள வரிந்த - கோட்டுமண்கொள்ளுதலால் வரிபட்ட.

2. இரண்டு கால்கள்.

3. வென்றதன் - வென்ற ஏற்றினது. பச்சை - தோல்.

1 - 4. பச்சைபோர்த்த முரசம்: "ஓடா நல்லேற் றுரிவை

தைஇய, பாடுகொண் முரசம்" (அகநா. ௩௩௪); "கொல்லேற்றுப்
பைந்தோல் சீவாது போர்த்த, மாக்கண் முரசு மோவில கறங்க"

(மதுரை. 732 - 3); “ஏற்றுரி போர்த்த விடியரு முழக்கின்,.....முரசு” (மணி. க : 29 - 31); “ஏற்றுரி போர்த்த வள்வா ரிடிமுரசு”, “புனை மருப் பழுந்தக் குத்திப் புலியொடு பொருது வென்ற, கனைஞர் லுருமுச்

சுடிஅ புறநானூறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

5 ஆரமர் மயங்கிய ஞாட்பிற் நெறவர
நெடுவேல் பாய்ந்த நானுடை நெஞ்சத்

* தருகுகை.....மன்ற

குருதியொடு துயல்வரு மார்பின்
முயக்கிடை யியாது மொய்த்தன பருந்தே.

திணை - தும்பை ; துறை - ழதீன்முல்லை.

கழாத்தலையார்.

(௨௮௮)

சேற்றக் கதழ்விடை யுரிவைபோர்த்த, தனைஞரன் முரசம்” (சீவக. 2152, 2899); “சாற்றிடக் கொண்ட வேற்றுரி முரசம்”, “ஏற்றுரி முரசு னிறைவன்” (பெருங். க. 38 : 100, 43 : 195); “ஏற்றுரியி னிமிழ் முரசம்” யா. வி. செய். கு. 40; ‘தாழிரும்’ என்னுஞ் செய்யுள்.

“ஏற்றுரி முரச நான” (சீவக. 2142) என்னும் பகுதிக்கு இவ்விடிகளை மேற்கோள் காட்டுவர் நச்சினர்க்கிரியர்.

5. அமர் - போர். ஞாட்பு - போர்க்களம்.

9. மகளிர் வந்து தழுவுதற்கு இடங்கொடாமற் பருந்துகள் மொய்த்தன.

(உஅக) ஈரச் செவ்வி யுதவின வாயினும்

பல்லெருத் துள்ளு நல்லெருது நோக்கி

வீறுவீ ருய முழவன் போலப்

பிடுபெறு தொல்குடிப் பாடுபல தாங்கிய

5 *மூதி லாள ருள்ளுங் காதலிற்

1. ஈரச்செவ்வி - ஈரமாகிய பருவம்.

2. பல உழுவெருதுகளுள்ளும்.

3. வீறு வீறு ஆயும் - அவ்வெருதின் குணங்களை வேறு வேறு ஆராய்கின்ற.

4. குடிப்பாடு - குலத்திற்குப் பொருந்திய பழைய வழக்கம்.

5. மூதிலாளர் - மறக்குடியிற் பிறந்தவர். காதலின் - அன்பினால்.

பி - ம். *முரண்டலை களித்தமியளும், முளைததலை, கழிதமீளும்.

புறநானூறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

சுமிகு

றனக்குமுகர் *தேந்திய பசும்பொன் மண்டை

†இவற்சீ கென்னு மதுவுமன் றிசினே

கேட்டியோ வாழி பாண பாசறைப்
‡பூக்கோ ளின்றென் றறையும்

10 மடிவாய்த் தண்ணுமை யிழிசினன் குரலே.¹

நீணை -; துறை.....முல்லை.

கழாத்தலையார்.

(உஅக)

6. பசும்பொன் மண்டை யென்றது, பசிய பொன்றற் செய்யப்
பெற்ற கட்பெய்கலத்தை; மண்டை, அதனிலுள்ள கள்ளுக்கு ஆகுபெயர்.

6 - 7. இவற்கு ஈகென்னும் - இவ்வீரனுக்குக் கொடுவென்பான்;
“இவற்கீத் துண்மதி கள்ளே” புறநா. உக0 : 1.

8. பாசறை - படைவீட்டில்.

9. பூக்கோள் - பூவைக் கொள்ளுதல்; அஃதாவது, வெட்சிமுதலிய
புறத்திணைக்குரிய பூக்களைத் தம் தொழிலுக்கேற்பச் சூடுதற்கு நல்ல
நாளிற் கைக்கொள்ளல்; “பூக்கோ னெனவோளய்க் கயம்புக் கனனே”
புறநா. ஈசக : 9.

10. மடிவாய்த் தண்ணுமை - தோலை மடித்துப் போர்த்த வாயை
யுடைய மத்தளம்; “மடிவாய்த் தண்ணுமை நடுவ ணார்ப்ப” (நழீ. கக0 :
2); “மடிவாய்த் தண்ணுமை நடுவட் சிலைப்ப” (பெரும்பாண். 144.)
இழிசினன் : புறநா. உஅஎ : 2, அடிசீ.

9 - 10. புறத்திணைக்குரிய பூக்களைக் கொள்ளுதற்குத் தண்ணுமை
அறைதல் மரபென்பது, “பூக்கோ ளேய தண்ணுமை” (அகநா. கஎச : 4);
“பூக்கோட் டண்ணுமை கேட்டொறுங் கவிழ்ந்தே” (தகடீயாத்தீரை)
என்பவற்றாலும் விளங்கும்.

¹ஐ. வெட்சித்துணைத்துறைகளுள், மறங்கடை கூட்டிய குடிநிலை
கூறியதற்கு (தொல். புறத்திணை. கு. 4, இளம்.) மேற்கோள்.

பி - மீ. *தெய்திய. †இவற்கீதென்றதற்குமனறிசினே. ‡பூக்கோளி

(உகூ0) * இவற்கீத் துண்மதி கள்ளே சினப்போர்

1. “ ஈயென் கிளவி யிழிந்தோன் கூற்றே” என்னுஞ் சூத்திர வுரையில் இவ்வடியை மேற்கோளாகக் காட்டி, ‘இவனென்பது முன்னிலையும் படர்க்கையுமென்று உணர்க’ என்பர் நச்சிஹர்க்கினியர்; தோல். எச்ச. சூ. 49.

பி - ம். *எற்கீத்து.

62

சகூ0

புறநானூறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

இனக்களிற் றியாளை *யியறேர்க் குருசில்
துந்தை தந்தைக் கிவன்றந்தை தந்தை
எடுத்தெறி ஞாட்பி னிமையான் றச்சன்

5 அடுத்தெறி †குறட்டி னின்றாமாய்ந் தனனே

மறப்புசுழ் நிறைந்த மைந்திலே னிவனும்

‡உறைப்புழி யோலை போல

§மறைக்குவன் பெருமநிற் குறித்துவரு வேலே.¹

2. களிற்றியாளை - ஆணயாளை. இயல் தேர் - செல்லுகின்றதேர், குருசில்: விளி.

3. துந்தை தந்தைக்கு - நின் பாட்டனுக்கு.

4. எடுத்தெறி ஞாட்பு - படைக்கலங்களை எடுத்தெறியும்

போரில். இமையான் - கண்ணிமையானாய்; “விழித்தகண் வேல்கொண்
டெறிய வழித்திமைப்பின், ஒட்டன்றோ வன்க ணவர்க்கு” குறள், 775.

5. குறட்டின் - உருளையின் குடம்போல; புறநா. உஅந : 8.

6. மறப்புக்கும் - வீரத்தால் வரும் கீர்த்தி; “மறம்வீங்கு பல்புகழ்”
பதிந். கஉ.

7. உறைப்புழி ஒலைபோல - மழை பெய்யுமிடத்து அம்மழைத்துளி
கள் மேலே வீழாதபடி காக்கும் குடையைப்போல; ஒலை - தாழை,
தென்னை, பனை இவற்றின் மடல்; இங்கே குடைக்கு ஆகுபெயர்.

‘உழி’ என்பது இடப்பொருளுருபாய் வருதற்கு இவ்வடி மேற்கோள்;
நன். சூ. 301, மயிலை. ; நன். வி. சூ. 302.

6 - 8. இவன் மறைக்குவன் - இவன் வேல் உன்மீது படாதபடி
தடுத்தற்கு முயலுவான்; இதனை, “இலக்கு வற்குமுன் வீடணன் புகுமிரு
வரையும், விலக்கி யங்கதன் மேற்செலு மவனையும் விலக்கிக், கலக்கும்
வானாக் காவல னதுமன்முன் கடுக, அலக்க ணன்னதை யின்னதென்
றுரைசெய லாமே” (கம்ப. வேலேற்று. 31) என்பதனாலும் உணர்க.

7 - 8. குடும்பத்தைக் குற்றமறைப்பானென்னும் இடத்துத் தன்
குடியைத் துன்பமுறாமற் காக்க முயல்வானென்று பொருள்கூறி, ‘உறைப்
புழி.....வேலே என்புழியும் மறைத்தல் இப்பொருட்டாயிற்று’ என்பர்
பரிமேலழகர்; குறள், 1029.

1ழ. “முந்தை முதல்வர் துடிய ரிவன்முதல்வர், எந்தைக்குத்
தந்தை யிவனெனக்கு - வந்த, குடியொடு கோடா மாபிடுறை கின்னும்,

பி - ம். *யியற்றேர். †குடடினிதுனதுமநதனனே. ‡ உறைப்
பெயலோலை. §மறைவல...காந்தை.

திணை - கரந்தை; துறை - துடிநீலையுறைத்தல்.

ஒளவையார்.

(உக0)

வடியுறு தீந்தேறல் வாக்கு" (பு. வெ. 19) என்பதை இச்செப்பன் நினைப்பிக்கின்றது.

இது, தார்நிலையின்பாற்படுமென்பர் ; நோல். புறத்திணை. கு. 17, ந.

(உகக) சிறுஅஅர் *துடியர் பாடுவென் மகாஅஅர்
துவென் ளறுவை மாயோற் குறுகி

†இரும்புட் பூச லோம்புமின் யானும்

‡விளரிக் கொட்பின் வெண்ணரி கடிருவென்

5 §என்போற் பெருனிதுப் புறுக வேந்தே
கொன்னுஞ் சாதல் வெப்போற்குத் தன்றலை

1. சிறுஅஅர் - சிறுவர்களே. துடியர் - துடிப்பறை கொட்டுபவர்களே. பாடுவென் மகாஅஅர் - பாடுதலில் வல்ல பாண்மக்களே.

இவ்வடி, சகரவீற்று அளபெடைப்பெயர் மாத்திரைமிக்கு இயல்பாய் விளியேற்றற்கு மேற்கோள் ; நோல். விளி. கு. 24, ந.

2. தூ வென் அறுவை - மிகவும் வெள்ளிய ஜடை; புறநா. உகக :

8, உஅசு : 5; மாயோற் குறுகி - கரியநீர்த்தையுடையோனை நெருங்கி.

3. இரும்புட்பூசல் - பறவைகளின் ஆரவாரத்தை ; பறவைகளைப் போலப் பெருமூழக்கஞ்செய்தல்; அவனுற்ற பெரும்புண்ணைக் குறித்து அழுதலைச் செய்த லெனினுமாம். ஒம்புமின் - பரிகரியுமின்.

4. விளரி - இரங்கற்பண்ண. கொட்பு - சுழற்சி. கடிசுவென்-விலக்கு வென். இரங்கற்பண்ணைப் பருந்தின் சுழற்சிபோல வட்டமிட்டுப் பாடுதலால், அங்கே வரும் நரிகளை ஒட்டுவேன்-; இந்த இசையொலியைக் கேட்டு நரிகள் ஒடுமென்றபடி.

5. அசன் என்னைப்போலப் பெரிய நடுக்கத்தையடைவானாக; புறநா. உடுடு : 3; நந். உசுசு : 5 - 6.

6. கொன்னஞ்சாதல் வெய்யோற்கு - ஒருபயனின்றியும் போரிற் சாதலில் விருப்பமுள்ளவனுக்கு ; "மண்டமர் நசையொடு கண்படை பெறாஅது" (முல்லை. 67); "புட்பகைக், கேவா னுகலிற் சாவோம் யாமென", "பொதுவிற் றாங்கும் விசியுறு தண்ணுமை, வளிபொரு தெண்கண் கேட்பின், அதுபோ ரென்னு மென்னையு முளனே" (புறநா. ம. *துடியபாடி. †இரும்புபூட்பூசல், இரும்பூட் பூசல். ‡விளரிக் கோடின வெண்ணரிசுவென். §எம்போல்.

சசுஉ

புறநானூறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

மணிமருண் மாலை சூட்டி யவன்றலை

ஒருகாழ் மாலை தான்மலைத் தனனே.1

தினை - அது; துறை - வேத்தியல்.

நெடுங்கழுத்துப் பரணர்.

(உசுக)

சுஅ, அக) என்பவற்றால் வீரர்க்குப் போர்விருப்பமும் போரிற் சாதலில் விருப்பமும் உண்மை அறியலாகும்.

7. மணிமருள்மாலே சூட்டி - பலவகை மணிகள் விரவிய பலவட முள்ள மாலையை அவ்வீரனுக்குச் சூட்டி ; மருளுதல் - கலத்தல்.

8. ஒருகாழ் - ஒற்றைவடம். மலைந்தனன் - சூடினான்.

1ழ. 'கொடுத்த லெய்திய கொடைமை' என்பதற்கு மேற்கோள்; தொல். புறத்திணை. சூ. 8, ந.

(உகஉ)*வேந்தற் கேந்திய தீந்தண் ணறவம்

யாந்தனக் குறுமுறை வளாவ விலக்கி
வாய் |வாள் பற்றி நின்றனெ னென்று
சினவ லோம்புமின் சிறுபுல் லாளர்.

1. தீந்தண் நறவம் - இனிய குளிர்த நறுநாற்றத்தையுடைய மதுவை; "தண்கமழ் தேறல்" புறநா. ஓசு : 18.

2. உறுமுறை வளாவ - உற்ற முறையாற் கலந்துகொடுக்க.

3. வாய்வாள் - தப்பாத வான்.

1 - 3. “ஆளமர் வெள்ளம் பெருகி னதுவிலக்கி, வாளொடு வைகு
வேன் யானாக - நாளும், கழிமகிழ் வென்றிக் கழல்வெய்யோ யீயப்,
பிழிமகி முண்பார் பிறர்” (பு. வெ. 32) என்பது இவ்வடிகளின் பொருளை
ஒருவாறு தழுவி யது.

4. சினவல் ஒம்புமின் - கோபித்தலை ஒழியின். சிறுபுல்லாளர்: விளி.
பி - ம். *வேந்தர்க்கு. †வாள மற்றி நின்றனன்,

புறநானூறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

சச்சுரி

5 ஈண்டே போல வேண்டுவ னாயின்

என்முறை வருக வென்னான் கம்மென

எழுதரு பெரும்படை விலக்கி

ஆண்டு நிற்கு மாண்டகை யன்னே.

நீண - வஞ்சி; துறை-பெருஞ்சோற்றுநீல.

விரிச்சியூர் நன்னுகனார்.

(உகஉ)

5. இவ்விடத்திற் செய்ததுபோலப் போர்செய்யவேண்டுவனாயின்.

6. என் முறைவருக என்னான் - யான் போர்செய்ய வேண்டிய

முறைவருக வென்று நினையானாகி; போரில் முறையுண்டென்பதை,
“விருந்தாயினை யெறிநீயென விரைமார்பகம் கொடுத்தாற், கடும்பூணற்
வெறிந்தாங்கவ னினதுழிநி யெனவே, எரிந்தாரயி லிடைபோழ்ந்தமை
யுணராதவ னின்றான், சொரிந்தார்மல ராமங்கையர் தொழுதார்விசம்
படைந்தான்” (சீவக. 2265), “உணராநெடி துயிராவுரை யுதவாவெரி
யுமிழா, இனையாருமி லவனேர்வா வெய்தாவலி செய்தாய், அனையாயினி

யெனதுமென வடராவெளி படரப், பணையார்புய முடையானிடை
 சிலவிம்மொழி பகர்ந்தான்” (கம்ப. முதற்போர். 180) என்பவற்றால்
 உணர்க. கம்மென - விரைய; தேய வழக்கென்பர்; அகநா. ௧௧, உரை.

(உகந)* நிறப்புடைக் கொல்கா யானே மேலோன்

†குறும்பர்க் கெறியு மேவற் றண்ணுமை

நாணுடை மாக்கட் கிரங்கு மாயின்

1. குத்துக்கோலைக் காய்தலையுடைய யானையின் மேலுள்ளான்;
 வள்ளுவன்.

2. குறும்பர்க்கு - புறமதிலைச்சூழ்ந்த சிற்றரசரோடு போர்செய்தற்
 பொருட்டு. வவற்றண்ணுமை - காஞ்சிப்பூக்கொள்ளுகைக்கு வீரரை
 வவுதலைச் செய்யுந் தண்ணுமைப்பறை; புறநா. ௨௮௧ : 9 - 10.

3. போர்ப்பறை கேட்டவுடன் புறப்படாமற் பூக்கோட்பறை அறை
 யப்படுங்காறும் தாமதித்துநிற்பவர்கள், ‘நாணுடைந்தமாக்கள்’ எனநி
 கழ்ந்து கூறப்பட்டனர்; “நாணுத்தக வுடைத்து”, “நாண்முறை தபுத்தீர்”
 (புறநா. ௩௬, ௨௯௪) என்பர்; “பல்லாக் கொண்டா ரொல்லா ரென்னும்,
 பூசல்கேட்டுக் கையது மாற்றி” (பன்னிருபடலம்), “நிரைகோள் கேட்டுச்

பி - ம். *நிறப்புடைகலனை மேலோன துவமபறகெறியும். †குறும்பற
 கெறியுமோவற், குறும்பறவெறியும்.

*எம்மினும் பேரெழி லிழந்து †வினையெனப்

5 பிறர்மனை ‡புகுவள் கொல்லோ.

§அனிய டானே பூவிலைப் பெண்டே.

தீனை - காஞ்சி ; துறை - பூக்கோட்காஞ்சி.

≠ நொச்சி நியமங்கிழார்.

(2௧௩)

செய்தொழி லொழிய” (பு. வே. 23), “முரசெருக்கலு முண்டியையிடை
நீத்துமொய்குழன் மாதரின், விரசியாட லிடைக்கணீத்தும் வினோதநீத்து
கடத்தொடு, பரசபாடல்கணீத்தும் வெய்துபல் வீரரும்படை நான்கொடும்,
அரசவீதியில் வந்துதொக்கன ராழிபோலொலி மிக்கதே” (விநாயக.
பித்தியமயூரேசர். 405) என்பவற்றாற் போர்ப்பறை முதலியவற்றைக்
கேட்டவுடன் வீரர் போருக்குப் புறப்பட்டமை அறியலாகும்.

7. அனியன் - இரங்கத்தக்காள். பூவிலைப்பெண்டு: “பூவிலை மகளிர்
புலம்படர்ந் தனரே” பழம்பாடல்.

பு - ம். *எம்மிதும். †விலையெனப். ‡புகுவர். §அனியடானே.
≠ நொச்சிநீயககிழார்.

(2௧௪) வெண்குடை மதிய மேனிலாத் திகழ்தரக்

*கண்கூ டிறுத்த கடன்மருள் பாசறைக்

குமரிப்படை †தழீஇய கூற்றுவினை யாடவார்

1. குடையாகிய பூரணசந்திரன் மேலிடத்து ஒளி வீச.
2. கண்கூடிற்றுத்த - சேர்ந்து தங்கின. கடல் மருள் பாசறை - கடலை யொத்த படைவீடு; கண்டோர் கடலென்று மயங்கத்தக்க போர்க் களமுமாம்; "கடலென வானீர்க் கூக்குந் தானே"; "கடல்கிளர்ந் தன்ன கட்டுர் காப்பண்" (புறநா. கள, ௨௯௫); "படுகீர்ப் புணரியிற் பார்த பாடி" (முல்லை. 28); மருள் : உவமவுருபு.
3. குமரிப்படை - அழியாப்படை; புதிய படைபுமாம். கூற்று வினையாடவர் - யமனைப்போலக் கொல்லுதற்றொழிசை செய்கின்ற வீரர்; கூற்று - உடலையும் உயிரையும் வேறுவேறுகப் பிரித்துக் கூறுபடுத்தும் கடவுள்.
4. தம்மவரென்றும் அயலாரென்றும் அறியாத போர் மயங்கிய களப்பரப்பில்; தமர்பிறாறியாமை படைமடமெனப்படும்.
பி - மீ. *கண்கூடியத்த. †தழீஇக் கூற்று. ... தீரந்யா தமர்.

புறநாணாறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

சககூ

- 5 திறையும் பெயருந் *தோற்றி தாமருள்
நாண்முறை †தபுத்தீர் வம்மி னீங்கெனப்
போர்மலைந் ‡தொருகிறை நிற்ப யாவரும்
அரவுமிழ் மணியிற் குறுகார்

நீநிரைதார் மார்பினின் கேள்வனைப் பிறரே.¹

திணை - தும்பை; துறை - தானைமறம்.
ஈபெருந்தலைச்சாத்தனார்.

(உகச)

5. இறையும் பெயரும் தோற்றி - தம்முடைய தலைவன் பெயர்
இன்னதென்பதையும் தம்பெயர் இன்னதென்பதையும் தோன்றச்செய்து;
பெயர் - புகழுமாம். துமருள் - உங்களுள்.

6. நான் - நாணம்; நான் - வாழ்நாளுமாம்.

5 - 6. 'இறையும்.....சங்கு' என்றது ஒருவீரன் கூற்று.

7. போர்த்தொழிலை மேற்கொண்டு ஒருபக்கத்தே நிற்ப.

8. பாம்பு மணியை உமிழ்ந்துமேயச்சென்று அதனையே நினைத்
திருக்குமென்பதும் அதனை அணுகுபவர்களைத் துன்புறுத்துமென்பதும்
சுண்டு அறியற்பாலன; "கொந்தொளி மாமணி யிட்டுப் போதுங் கோளா
விற்கருத் திட்டுப் போந்தார்" தணிகை. விடையருள். 7.

¹மு. தும்பைத் திணைத்துறைகளுள் 'தானைநிலை' என்பதற்கு இது
மேற்கோள் (தொல். புறத்திணை. சூ. 14, இளம்.; ஷே. ஷே. ஷே. 17, ந.);
இப்பாட்டு, மறக்குடிமகளொருத்தியை நோக்கி ஒருவர் கூறியது.

பு - மீ. *தோற்றினு துமரு ணன். †தவத்தீர். ‡தொருதிற.
§நிரைகாழ் மாலபெங்கேள் வனை ஈபெருத்தலைச்சாத்தனார்.

(உகரு) கடல்கிளர்ந் தன்ன கட்டீர் நாப்பண்

வெந்துவாய் மடித்து வேறலைப் *பெயரித்

†தோடுகைத் தெழுதருஉத் துரந்தெறி ஞாட்பின்

1. புறநா. உகச : 2, அடிச்.

2. வெந்து மனம்புழுங்கி, வாய்மடித்து : புறநா. உகக : 4, உகஅ : 5. பெயரி - பெயர்த்து; அசைத்து.

3. தோடு - சேனையின் தொகுதியை. உகைத்து - செலுத்தி; கைத்து - செலுத்தி என்றமாம். எழுதருஉ - எழுந்து. ஞாட்பின் - போரில்.

பு - மீ. *பெயராததொழுகைத் தெழுதரு நதொரந்தேறி, பெயரித் தோறுவைத் தெழுதருந். †தோறுடைத்து, தோறுணித்து.

சூகிசு புறநானூறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

வருபடை போழ்ந்து *வாய்ப்பட விலங்கி

5 இடைப்படை யழுவத்துச் சிதைந்துவே ருகிய
சிறப்புடை யாளன் மாண்புகண் டருளி
†வாடுமுலை யூறிச் சுரந்தன

ஓடாப் பூட்கை விடலை தாய்க்கே.

நீணை - அது ; துறை - உவகைக் கலுழ்ச்சி.

ஒளவையார்.

(உகடு)

4. முன்வருகின்ற படையைப் பிளந்து இடமுண்டாக விலக்கி; புறநா. உகக : 3.

5. அழுவம் - பாப்பு. “சிதைந்துவே ருகிய” புறநா. உஎஅ : 7.

6. சிறப்புடைமை - மறக்குடிக்கே யுரிய விசேடகுணம்; “பிறப் பொக்கு மெல்லா வுயிர்க்குஞ் சிறப்பொவ்வா, செய்தொழில் வேற்றுமை யான்” குறள், 972.

7. வாடிமுலை : புறநா. உஎச : 2. ஊறுதல், பாலின்னொழில்.
6 - 7. புறநா. உஎஎ : 3 - 4.

8. பூட்டை - மேற்கோள்; ஓடாப்பூட்டை: "ஓடாப் பூட்டை யுற்றதை"
சிறுபாண். 83.

5 - 8. "செங்கனந் துழவுவோள் சிதைத்துவே ராகிய, படுமகன்
கிடக்கை காணாஉ, ஈன்ற ஞான்றினும் பெரிதுவந் தனளே" புறநா.
உஎஅ : 7 - 9.

பி - ம். *வாய்ப்படை. ிமாடு.

(உகக) வேம்புசின்னை யொடிப்பவந் காஞ்சி பாடவும்
நெய்யுடைக் கைய ரையனி புகைப்பவும்

1. சின்னை - தழையையுடைய கிளையை. காஞ்சி - காஞ்சிப்பண்;
புறநா. உஅக : 5.

2. ஐயலி - வெண்சிறுகடுகு: "ஐயலி புகைப்பவந் தாங்காது"
புறநா. கஅ : 15.

1 - 2. புண்பட்டோரைப் பேய்கள் அணுகாதிருத்தற் பொருட்டு
வேப்பந்தழையை வீட்டின் முன்றிறப்பிற்செருகுதலும் காஞ்சிப்பண்ணைப்
பாடுதலும் ஐயவியைப் புகைத்தலும் மாபு; புறநா. கூஅ : 15, உஅக :
1 - 6.

புறநானூறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

சசுள்

எல்லா மனையுங் *கல்லென் றனவே
வெந்துடன் நெறிவான் †கொல்லோ

5 நெடிதுவந் ‡தன்றா நெடுந்தகை தேரே.1

தீணை - வாகை ; துறை - ஏறண்மூலலை.

வேள்ளைமாளர்.

(உகசு)

5. நெடிது - நெடுநோம்.

¹போர்க்குச் சென்ற ஏனைவீரர் தம்மிடத்தை அடைந்தும் ஒருவீரன்
வாராமலிருக்க அவன்தேர்மட்டும் தாமதித்து வந்ததைக் கண்ட அவன்
தாய் கூறியது; கண்டோர் கூறியதுமாம்.

பு - ம். *கல்லென்றவ்வே. †கொல்லென. ‡தன்றாநெடுந்.

(உகசு) பெருநீர் மேவற் றண்ணடை யெருமை

இருமருப் புறமு *நெடுமா நெற்றின்
பைம்பய றுதிர்த்த கோதின் †கோலனைக்
கன்றுடை மரையாத் துஞ்சுஞ் சீறார்க்
5 கோளிவண் வேண்டேம் புரவே, ‡நாரரி

1. மிக்க நீர் பொருந்துதலையுடைய மருதநிலத்தாரிலுள்ள எருமை யின்.

2. இருமை - கருமை. மருப்பு - கொம்பு. நெற்றின் - நெற்றி னுடைய.

3. கோது - சக்கை. கோலனை - வளைந்த படுக்கையில்.

1 - 3. பயற்றின் நெற்றினுக்கு எருமைக்கொம்பு உவமை.

4. மரையா - ஒருவகை விலங்கு; “பெற்றமு மெருமையு மரையு மாவே” (தொல். மாபு. சூ. 60) என்பதனால், மரையா’ என்றார்; “மரையா மால்கவா” (கலி. சு.) தஞ்சுதல் - கிடத்தல்.

5. கோள் - கொள்ளுதலை. புரவு - இறையிலி நிலம்; புறநா. உக0 : 9. நார் - பன்னாடை.

4 - 5. சிறிய ஊரைப் புரவாகக் கொள்ளுதலை இப்பொழுது விரும் பேம்.

பு - மீ. *நெடுமா நெற்றின். †கோலனைக் குன்றுடை...துஞ்சுர்க் கோளி. ‡நாரிநிறைமுதிராடிநறபின.

நனைமுதிர் சாடி நறவின் வாழ்த்தித்
துறைநனி கெழீஇக் கம்பு ளீனும்
தண்ணடை பெறுதலு முரித்தே †வைந்றுதி
நெடுவேல் பாய்ந்த மார்பின்

10 மடல்வன் போந்தையி னிற்கு மோர்க்கே.¹
தீணை - வேட்சி; துறை - உண்டாட்டு.

(உக௭)

6. நறவின் வாழ்த்தி - கள்ளை வாழ்த்தி; புறநா. நகக : 1.

5 - 6. நாராலரிக்கப்பட்டதும் பூவாலாக்கியதும் விளைந்ததும்
சாடியிலுள்ள துமாகிய மது; “நார்பிழிக் கொண்ட வெங்கட் டேறல்”
(புறநா. க௭0 : 1 - 2) என்பதையும் அதன் அடிக்குறிப்பையும், “நாரரி
சிறுகலத் துகுப்பவும்”, “நனைக்கள்ளின் மனைக்கோசர், தீந்தேற
னறவுமகிழ்ந்து” (ஐ. உகஉ : 3 - 4, நகக : 7 - 8), “தூம்பகம்
பழுதிய தீம்பிழி” (பதிந். அக), “நெடுங்க ணுடமைப் பழுதிய கடுத்திற்,
பாப்புக்கடுப் பன்ன தோப்பி” “அம்பனை விளைந்த தேக்கட் டேறல்”
(அகநா. நசஅ, நகஅ), “நீடமை விளைந்த தேக்கட் டேறல்” (முருகு. 195),
“வல்வாய்ச் சாடியின் வழைச்சற விளைந்த, வெந்ரீ ராரியல் விரலலை
நறும்பிழி” (பெரும்பாண். 280 8 - 1), “தேம்பிழி தேறன் மாந்தி”
(குறிஞ்சி. 155), “வேய்ப்பெயல் விளையுட் டேக்கட் டேறல்”, “திருந்தமை
விளைந்த தேக்கட் டேறல்” (மலைபடு. 171, 522) என்பனவற்றையும்
பார்க்க.

7. கம்புள் - நீர்வாழ்பறவையுள் ஒருசாதி; “கதிர்த்ததண் பூணிக்
கம்புடாழ் பீலிக் கனைகுரனரை வண்டான, மெதிர்த்ததண் புனல்சூழிந்
கதிக்கரை” (சீவக. 2108) என்பதனுரையில், ‘கம்புளென்பது இறந்த
கால வழக்கு’ என்பர் நச்சினூர்க்கினியர்.

8. தண்ணடை - மருதநிலத்தூர்; நாடுமாம்; புறநா. உஅள் : 10.

10. தன்வடிவு முழுதும் கருக்குமட்டைகளையுடைய வலிய பனை, தம்மார்பில் வேல்கள் ஊடுருவி நிற்பத்தோன்றும் வீரர்க்கு உவமை. நிற்குமோர் - நிற்போர்.

9 - 10. ஒரு வீரன் உடம்பில் வேல்கள் மொய்த்து நின்றதற்கு மேற்கோள்; தோல். புறத்திணை. சூ. 16, ந.

¹ழ. 'பெருநீர்.....நிற்குமோர்க்கே : மடல்வான் போந்தைபோல் நிற்பவென நெடுமொழி தன்னொடு புணர்த்தவாறு காண்க; சீறார் புவாகக்கொள்ளேன்; தண்ணடை கொள்வேனெனத் தன்னுறு தொழில் கூறினான்' தோல். புறத்திணை. சூ. 5, ந.

பு - மீ. * துறைநனிக் கொகந்ண். † வைக்கண்

புறநாணுறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

சசசச

(உகஅ) எமக்கே கலங்க றருமே தானே

தேற லுண்ணு மன்னே நன்றும்

இன்னான் மன்ற வேந்தே யினியே

நேரா ராரெயின் முற்றி

5 வாய்மடித் * துரறிநீ முந்தென் னானே.

திணை - சுரந்தை; துறை - நெடுமொழி.

† ஆலியார்.

(உகஅ)

1 - 2. கலங்கிய கள்ளை எமக்கே கொடுப்பான்; தான் தெளிந்த கள்ளை யுண்பான் முன்பு; என்றது, தலைவன் எம்மை மேலாக மதித்து முன்பு இனியது செய்வானென்றபடி. 'எமக்கு' என்பது தன்போல்வாரையும் உளப்படுத்தி நின்றது. மன், கழிவுப்பொருளது.

3. வேந்து இனி இன்னான்-வேந்தன் இப்பொழுது இன்னாதவனாயினான்; அதனைப் பின் கூறுவார்.

5. வாய்மடித்து : புறநா. உகடு : 2.

4 - 5. பகைவருடைய மதிலைச் சூழ்ந்து இதழைக் கவ்வி முழங்கிக் கொண்டு நீ முற்படுக வென்னாகித் தான் முற்படுவான்; ஆதலால், இன்னானென்க.

பி - ம். * தூறிய நீமூன் தெனவே. † ஆனியார், ஆவியார்.

(உச்சு) பருத்தி வேலிச் சீறார் மன்னன்

* உழுத்தத ருண்ட வோய்நடைப் புரவி

கடன்மண்டு தோணியிற் படைமுகம் போழ

1. பருத்திவேலி : புறநா. கூசு : 7; "பன்னல் வேலியிப் பணைநல்லாரே" புறநா. கூசு : 20.

2. உழுத்ததர் - உழுந்தின் சக்கை; உழுத்தரென்ற பாடத்திற்கு உழுந்தென்று பொருள்கொள்க.

3. தோணியின் - தோணியைப்போல; போழ - பிளந்துசெல்ல; "வருபடை போழ்ந்து", "மான் மேல்.....கரைபொரு முந்நீர்த் திமிலிற் போழ்ந்து" புறநா. உகடு : 4, கூசு : 2 - 7.

புரவி (2) போழ (3.)

2 - 3. "நெல்லொடு வந்த வல்வாய்ப் பஃறி, பணைநிலைப் புரவியி

னணைமுதற் பிணிக்கும்” (பட்டினப். 30 - 31); “செறிதரு செருவிடையெறிதொழி லினையவர், நெறிதரு புரவியின் மறிதருந் திமில்” யா. வி. சூ. 86, மேற்.

பு - ம். *உழுத்த ருண்ட, உழுத்ததழுண்ட.

சூ00 புறநானூறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

நெய்ம்மிதி *யருந்திய கொய்சுவ லெருத்திற்
5 †றண்ணடை மன்னர் தாருடைப் புரவி
அணங்குடை முருகன் கோட்டத்துக்
‡கலந்தொடா மகளிரி னிகழ்ந்துநின் றவ்வே.¹

திணை - நொச்சி; துறை - துதிரைமறம்.

பொன்முடியார்.

(உகக)

4. நெய்ம்மிதி - நெய்யை வார்த்து மிதித்த உணவை; “நெய்ம்மிதி கவளம்” (பெரும்பாண். 394); குதிரை நெய்ம்மிதியருந்தல் : “கொய்ம் மயி ரெருத்தம் பிணர்படப் பெருகி, நெய்ம்மிதி முனைஇய கொழுஞ்சோற் றூர்கை...வாமான்” (அகநா. ௪00.) “கொய்சுவற் புரவி” (அகநா. ௧௫௪; சீவக. 3049.) எருத்து - புறக்கழுத்து.

5. தார் - கிண்கிணிமால.

6. அணங்குடைமுருகன் - வருத்துதலையுடைய முருகன்; “செவ்
வேள்.....மரத்தண்சாயை நின்றணங் குந்தைய னீநிற்க சாரலிலே”
(தஞ்சை. 132.) கோட்டம் - கோயில்; முருகன்கோட்டம் - குமரகோட்டம்.

7. கலந்தொடாமகளிர் - பாண்டங்களைத் தொடுத்திருந்த தாய்மை
யில்லாத மகளிர்.

புரவிகள் (5) நின்ற (7.)

1ழ. ‘குதிரைநிலை’ என்பர்; தோல். புறத்திணை. கு. 17, ந.

பு - மீ. *யருத்தகொய், யருந்தக்கொய். †தண்டை மன்னர்
தாருடைக் கலிமான். ‡கலங்கொடா...நின்றனவே.

(100) தோறு தோறு வென்றி தோலொடு

*துறுகன் மறையினு முய்குவை போலாய்

1. தோல் தா தோல் தா. என்றி - கேடகத்தைக் கொடு, கேடகத்
தைக் கொடு என்கின்றாய்.

2. துறுகல் - குண்டுக்கல் ; ஐங்குறு. உக0, உகக ; துறுகல்லிலே
உன்னை மறைத்துக் கொள்வாயாயினும் பிழைப்பாய்.

‘கு’ என்பது சாரியையாக வந்ததற்கு ‘உய்குவை போலாய்’
என்பது மேற்கோள்; நன். கு. 243, மயிலை; நன். வி. கு. 244.

பு - மீ. *துறுகண்மறை.

நெருந லெல்லை யெறிந்தோன் தம்பி

* அகற்பெய் குன்றியிற் சுழலுங் கண்ணன்

5 பேரு ரட்ட கள்ளிற்

†கோரிற் கோயிற் நேருமா னின்னே.

திணை - தும்பை; துறை - தானைமறம்.

அரிசில்கிழார்.

(௩௦௦)

3. நெருநலெல்லை - நேற்றைப்பகலில்; “நெருந லெல்லை யேனற் றேன்றி” அகநா. ௩௨.

3 - 4. நேற்றுப்பகலில் நின்னாலே ஏறியப்பட்டவனுடைய தம்பி, அகலினிடத்துப் பெய்த குன்றிமணியைப்போலக் கோபத்தாற் சுழலுங் கண்களே யுடையவனாகி; “வென்றிக் கணத்தை விடுத்தானகன் மீது பெய்த, குன்றிக் கணம்போற் சுழல்கண்ணழல் கொப்பு ளிப்பச், சென்று” திருவினா. ௫ : 30.

குடிக்கோள்பற்றி வந்தவெருளிக்கு மேற்கோள்; தோல். மெய்ப்பாடு. கு. 10, பேர்.

6. ஒளிற்கோயிற்...னின்னே - ஒருவீட்டினுள்ளே கட்கோயைத் தேடுவதுபோல நின்னைத் தேடுகின்றான்; கோய்- கன்முகக்கும் பாத்திராம்; “கோய்வாயிற் கீழுயிர்க்கீ துற்றுக் குரைத்தெழுந்த, நாய்வாயு ணல்ல

தசை” (சிறுபஞ்ச. 17); “சாத்துக் கோயும் பூத்தகைச் செப்பும்,”
 “கோலக் கோயுட் கொண்டுநிறை யமைத்த, சூடமை சாந்தும்” (பெருங்.
 க. 5 : 78, 9 : 43 - 4); “கோய்சொரி நறவ மென்னத் தண்புன லுக்குக் குந்
 குன்றின்” கம்ப. சேதுபந்தன. 25.

5 - 6. தொல். உவம. சூ. 37, பேர். மேற்.

பு - ம். *கற்பெய். †போதரிற் கோரிற் நேரு, கோரிற்கோரிற்.

(நடக) பல்சான் தீரே பல்சான் தீரே
 குமரி மகளிர் கூந்தல் புரைய

1. சான்றோர் - போர்வீரர்; “தேர்தர வந்த சான்றோ ரெல்லாம்”
 (புறநா. கூ) என்பதும், “சான்றோர் மெய்ம்மறை” (பதிற். கச : 12)
 என்னுமிடத்து ‘சண்டுச் சான்றோரென்பது போரில் அமைதியையுடைய
 வீரரை’ என்னும் அதன் உரையும் அறிதற்பாலன.

ரு02 புறநானூறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

அமரி னிட்ட வருமுள் வேலிக்

கல்லென் பாசறைப் பல்சான் தீரே

5 முரசுமுழங்கு *தானை து மரசு மோம்புமின்
 ஒளிநேந்து மருப்பினுங் களிறும் போற்றுமின்
 எனை† நாட் டங்குதும் போரே ‡யனைநாள்

எறியா ரெறிதல் யாவண தெறிந்தோர்

எதிர்சென் றெறிதலுஞ் செல்லா னதனால்

10 = அறிந்தோர் யாவன் கண்ணிய பொருளே

பலமென் றிகழ்த லோம்புமி னுதுக்காண்

நிலனளப் பன்ன நில்லாக் குறுநெறி

வண்பரிப் புரவிப் பண்புபா ராட்டி

2 - 3. மணஞ்செய்யப்பெருத கண்ணியரின் கூந்தல் ஓராடவராலும் தீண்ட வொண்ணாமையால், பகைவராற் நீண்டமுடியாத முள்வேலிக்கு அஃது உலமை கூறப்பெற்றது.

4. கல்லென்பாசறை - கல்லென்னும் ஓசைபட ஒவிக்கின்ற படை வீடு.

5. “முரசுமுழங்குதானே...மூவர்” புறநா. கூடு : 3 - 4, அடிக்.

6. “ஒளிநேந்து மருப்பிற் களிற்” (புறநா. கூடு : 10 ; நற். உஅச : 9.)

7. எனைநாள் - எத்தனைநாள்.

8 - 9. தன்னை எறியாதாரா எறிவதென்பது எங்குள்ளது? எதிர்ந்தோரையும் எதிர்த்து எறிதல் செய்யாநாகச்செய்தே எறியாரா இவனெறிதல் யாண்டெனது? இல்லை யென்றபடி.

10. அவன் கருதிய காரியத்தை அறிந்தவர் யாவர்?

11. பலம் - பலராகவுள்ளேம்; புறநா. எக : 5 - 6; ‘வீரால்லாதார் பலர்திரண்டு ஆர்த்தால் அதற்கு வீரனஞ்சான்’ (குறள், 763, பரிமேல்.) என்பதும், “மறுமனத்த னல்லாத மாநலத்த வேந்த, னுறுமனத்த னாகி யொழுகிற் - செறுமனத்தார், பாயிரங் கூறிப் படைதொக்கா லென்

செய்ப, ஆயிரம் காக்கைக்கோர் கல்" (பழ. 165) என்பதும், "தடத்தி
டைக் காக்கை யொன்றே யாயிரம் கோடி கூடை, இடத்திடை யழுங்கச்
சென்றும் கின்னுயிர் செகுத்த தன்றே" (சீவக. 1927) என்பதும் இவ்
வடியின் கருத்தை வலியுறுத்தும்.

13. பரி - நடை; "வளிதொழி லொழிக்கும் வண்பரிப் புரவி"
புறநா. ௧௦௪ : 3.

பி - ம். *தானையு மரசும். †நாட்டாகு. ‡யனைநான். ≡சொல்லா
னதனால். §அறிந்தோ ராடவன்.

புறநானூறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

௫௦௯

*எல்லிடைப் படர்தந் தோனே கல்லென

15 வேந் தூர் யானைக் கல்ல

தேந் துவன் †போலான்ற னிலங்கிலை வேலே.¹

‡நீனையும் துறையும் அவை.

ஆவூர்மூலங்கிழார்.

(௧௦௧)

14. எல் - இரவு.

16. ஏந்துவன் போலான் - ஏந்தான்.

15 - 6. யானைப்போர்க்கு வேல் உரித்தென்பர்; "மேல்வருக் களிற்
றொடு வேறுர்து", "வேலினட்டகளிறு", "கறையடி யானைக் கல்ல,
துறைகழிப் பறியா வேலோன்" (புறநா. ௨௪௪, ௧௦௨, ௧௨௬); "ஒன்றா
யினும் பலவாயினு மோரோச்சினு னெறிய, வென்றாயின மதவேழமு
முளவோவென வினவிப், பொன்றாழ்வரைப் புலிப்போத்தெனப் புனைதார்
மிஞ்ஞார்ப்பச், சென்றானிகல் களிறுயிர மிரியச்சின வேலோன்"
சீவக. 2262.

13 - 6. “கரிமேலோன், தொட்டது கழலே கையது வேலே,
சுட்டி யதுவுங் களிதே.....யானே காமினவன் பிற்தெறி யலனே”
இச்செய்யுள் புறத்திரட்டிற் கண்டது.

1மு. பொருளின்றியுய்த்த போண்பக்கத்தின்பாற் படுமென்பர்;
தோல். புறத்தினை. சூ. 8, ந.

பி - மீ. *எல்லிடப் பட்டாதந்தோனே. †போலா னினங்கிலை.

(நூல்) வெடிவேய் கொள்வது போல வோடித்

*தாவு புகளு மாவே பூவே

விளங்கிழை மகளிர் கூந்தற் கொண்ட

நரந்தப் பல்காழ்க் கோதை †சுற்றிய

-
1. வெடிகொள்ளல் - மேல் எழல்.
 2. தாவுபு - தாவி. உகளும் - துள்ளும். மா - குதிரை. பூ - பொற் பூக்கள்.

1 - 2. விளைத்துவிட்ட மூங்கில் மேலேவிரைந்தெழுதல், குதிரை
ஒடித் தாவிச்செல்லற்கு உவமம்; “விட்ட குதிரை வியப்பி னன்ன,
விசம்புதோய் பசுங்கழைக் குன்ற நாடன்” குறுந். எசு.

3. மகளிர் - இங்கே விறலியர்.

2 - 3. பூக்கள் கூந்தலிற் கொள்ளப்பபட்டன.

4. நரந்தம் - நாரத்தை மலர்; துறிஞ்சி. 94. காழ் - வடம்.

பி - மீ. *தாவ வுகளும். †சுற்றி யைதமை.

5 ஐதமை பாணி வணர்கோட்டுச் சீறியாழ்க்

*கைவார் நரம்பின் பாணர்க் கோக்கிய

நிரம்பா வியல்பிற் கரம்பைச் சீறார்

நோக்கினர்ச் செகுக்குங் காளை யூக்கி

யேலி னட்ட களிறுபெயர்த் தெண்ணின்

10 விண்ணிவர் விசம்பின் மீனும்

தண்பெய லுறையு முறையாற் றுவே.

திணை - அது; துறை - குதிரைமறம்.

§வேறிபாடிய காமக்கண்ணியார்.

(௬௦௨)

5. ஐது அமை - அழகிதாக அமைந்த. பாணி - தாளம். வணர் வளைவு. கோடு - மருப்பென்னும் உறுப்பு.

4 - 5. நரந்த மலர்களாலாகிய மாலைசுற்றிய யாழ். யாழின் கோட்டில் மாலையைச் சுற்றுதல் மாபு; "அன்ன மாலையை யாழிடைப் பிணித்தய னுலகம், கன்னி மீடலும்" கம்ப. அகலிகை. 6.

6. வார்தல் - எட்டுவகை இசைக்காணங்களுள் ஒன்று; அது சுட்டுவிசலாற் செய்யப்படும் ஒருதொழிலென்பர் (சிலப். எ : 1, அரும்பத.); நரம்புகளைக் கூடத்தழுவலென்பர் நச்சினுக்கினியர் (பொருந. 23.) ஒக்கிய - அறுதியாகக் கொடுத்தவை.

5 - 6. "வணர்கோட்டுச் சீறியாழ் வாடுபுடைத் தழீஇ, உணர் வோர் யாரென் னிடும்பை தீர்க்கெனக், கிளக்கும் பாண" புறநா. ௧௫௫ -

ஒக்கிய (6) சிறார் (7.)

8. கோபித்துப்பார்த்த பகைவர்களைக் கொல்லுகின்ற வீரன்;
“எள்ளுநர்ச் செகுக்குங் காளை” (புறநா. ந௦௩ : 3.) ஊக்கி - மேற்கொண்டு.

9. வேலின் அட்டகளிறு : ந௦௧ : 15-6, அடிக்.

10. விண் - மேகம். இவர்தல் - பரத்தல். மீன் - நட்சத்திரம்.

11. உறை - மழைத்துளி.

10 - 11. மீன்களும் மழைத்துளிகளும் உறையிடப்போதா;
புறநா. ந௦௪ : 20 - 23, அடிக். “யானைத் தாமருப் பியன்ற வென்செப்,
பந்தரத் தலர்ந்த பன்மீ னெனைத்துள வனைத்து மாதோ” சீவக. 3048.

12 - 13. *கைகவர் நரம்பின். †ஆக்கு. ‡வேலினிட்ட. §வெறிபா
பாடிய காமக்கணியார்.

புறநானூறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

௫௦௫

(௩௦௩) நிலம்பிறக் கிடுவது *போற்குளம்பு கடையூஉ

உள்ள மொழிக்குங் †கொட்பின் மான்மேல்

எள்ளுநர்ச் செகுக்குங் காளை கூர்த்த

‡வெந்திற லெஃக நெஞ்சவடு விளைப்ப

5 §ஆட்டிக் காணிய வருமே நெருறை

உரைசால் சிறப்பின் ‖வேந்தர் முன்னர்க்

|| கரைபொரு முந்நீர்த் **திமிலிற் போழ்ந்தவர்

கயந்தலை மடப்பிடி புலம்ப

1. பிறக்கு - பின். கடையூஉ - செலுத்தி; “நிலம்பிறக் கிடுவ
போலுங் கொய்சவற் புரவி” சீவக. 3049.

2. மனத்தின் விசையையும் ஒப்பன்றென்று நீக்குகின்ற கதி
விசேடத்தை புடைய குதிரையின்மேல்; “உள்ளம் போல வற்றுழி யுதவும்,
புள்ளியற் கலிமா வுடைமை யான” (தொல். கற்பு. கு. 53); “மானுரு வாக
நின் மனம்பூட் டினையோ” (அகநா. ௩௮௪); பகைவருடைய ஊக்கத்தை
ஒழித்தற்குக் காரணமான சுழற்சியையுடைய குதிரையென்றலுமாம்.

3 - 4. கூர்த்த எகெமெனக் கூட்டுக; எகெகம் - வேல்.

5. ஆட்டி - அசைத்து; திரித்தென்றுமாம். காணிய வரும் - காணும்
பொருட்டு வருவான். நெருகை - நேற்று.

6. உரைசால் - புகழ் அமைந்த; “உரைசால் சிறப்பி னரைசலிழை
திரு”; “உரைசால் சிறப்பின், மன்னன் மாறன்” சிலப். உ : 1, அ : 5 - 6.

7. திமிலின் - தோணிபோல. போழ்ந்து - படையைப் பிளந்து;
புறநா. உகக : 3.

8. கயந்தலை - மெல்லிய தலை; “கன்றுடை மடப்பிடிக் கயந்தலை
மண்ணிச், சேறுகொண் டாடிய வேறுபடு வயக்களிது” (அகநா. கஉக);
“கயந்தலை மடப்பிடி” அகநா. கக௭, உ0௨; மலைபடு. 307.

‘கய’ என்னும் உரிச்சொல் மென்மையை உணர்த்துதற்கு இவ்வடி
மேற்கோள்; தொல். உரி. கு. 26, சே.

பு - மீ. *போற்குளங்குடைய. †கொடையின் மான. ‡வெந்தெறல்.
§வாடிக் காணிய, வாட்டிடக்காணிய. ||வேந்தன், வேந்தர்தாமுன்னர்
கரைபொரு முன்னர். ||கங்கரைபொருமுன்னர். **திரையிற்.

*இலங்குமருப் பியாளை யெறிந்த வெற்கே.¹
தீணையும் துறையும் அவை.

எருமைவேளியனார்.

(௩௦௩)

9. “இலங்குமருப்பிற் களிற்” மதுரை. 142.

8 - 9. அவ்வரசருடைய பெண்பாளைகள் துணையிழப்ப விளங்கு
கின்ற கொம்பினையுடைய களிற்றியாளைகளைக் கொன்ற என்பொருட்டு;
புலம்ப - வருந்தவென்றலுமாம்; “புல்லார் பிடிபுலம்ப” முத். 28.

¹மு. ‘குதிரைநிலை’ என்னுந் துறைக்கு மேற்கோள்; தோல். புறத்
திணை. கு. 14, இளம். ; ஷே. ஷே. ஷே. 17, ந.

பி - ம். * இடு மருப்பியாளை.

(௩௦௪) கொடுங்குழை மகளிர் கோதை *சூட்டி
†நடுங்கு ‡பனிக் களைஇயர் நாரரி பருகி
வளிதொழி லொழிக்கும் வண்பரிப் புரவி
பண்ணற்கு விரைதி நீயே நெருநை

1. சூட்டி - சூட்ட.

2. குளிரீங்க வீரபானமாகிய மதுவைக் குடித்து; மதுவுக்கு வெம்மைசெய்தல் இயல்பு; “வெப்புடைய மட்டுண்டு”, “வெங்கட் டொலைச்சியும்”, “இன்கடுங் கள்ளின்”, “வெங்கட்டேறல்” (புறநா. ௨௪ : 5, ௨௬ : 15, ௮0 : 1, ௧௭0 : 12); “உண்ணமது”, “உக்கிரவூறல்” (பெருங். க. 38 : 60, ௨ : 2: 180); பரி. ஏ : 61 - 2.

3. காற்றைத் தொழிலொழியச் செய்கின்ற வளவிய செலவை யுடைய குதிரை; என்றது, அதனினும் விரைய நடக்கும் குதிரையென்ற படி; “காலியற் புரவீ”, “வளிநடந் தன்ன வாச்செல விவுளி”, “வெவ்வி சைப் புரவி வீசவளி யாக” (புறநா. ௧௭௮ : 2, ௧௯௭ : 1, ௧௯௯ : 7); “காற்கடுப் பன்ன கடுஞ்செல விவுளி”, “வான்வழங் கியற்கை வளியூட் டினையோ, மானுரு வாக” (அகநா. ௨௨௪, ௧௮௪); “காலியக் கன்ன கதழ்பரி” மதுரை. 440.

4. பண்ணற்கு - சமைத்தற்கு. விரைதி - விரைவாய்.

பி - ம். *குடி. †கடுங்குமணி களையார் காரி பருகி, கடுங்குமணி களையா நாளரிபருகி. ‡பணிக்கசாஅய்.

புறநாணுறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

௫௦௭

5 எம்முற் றப்பியோன் றம்பியொ டொராங்கு

*நானைச் †செய்குவெ னமரெனக் கூறிப்

‡புன்வயி றருத்தலுஞ் செல்லான் §பன்மான்
கடவு மென்ப பெரிதே யதுகேட்டு

வலம்படு ஈமுரசின் வெல்போர் ||வேந்தன்

நிரண்டா காதவன் கூறிய தெனவே.

தினையும் துறையும் அவை.

அரிசில்கிழார்.

(க0ச)

5. எம்முன் தப்பியோன் தம்பியொடு - என் தமையனைக் கொன்ற வனுடைய தம்பியுடன். ஓராங்கு - ஒருபடியாக; “நால்வேறு நனந்தலை யோராங்கு நந்த” பதிற். சுசு : 16.

6. நாளே யான் அமர்செய்து அவனைக் கொல்வேன்.

7. பன்மான் - ஆராய்ந்த குதிரை.

8. கடவும் - செலுத்தும். என்ப: அசை.

7 - 8. பகையை வென்றபின்பே உண்ணுங்கருத்தினனாதலால் இவ் வாறு கூறினார்; “காலை முரசு மதிலியம்பக் கண்கனன்று, வேலை விறல் வெய்யோ னோக்குதலும் - மாலை, அடுக மடிசிலென் றம்மதினு ளிட்டார், தொடுகழலார் முழை துடிப்பு” (பு. வெ. 117) என்பதையும், ‘அம் மதி லுள் இட்டார், இதனை அழித்து இன்றுபோய் உண்பேமென்று’ என்னும் அதன் விசேடவுரையையும் பார்க்க.

9. வலம்படுமுரசு - வெற்றியுண்டாதற்குக் காரணமாகிய முரசு; “வலம்படு வியன்பிணை” (பதிற். கள : 5) என்பதும், ‘போர்செய்து வருந் தாமற் பகைவர் வெருவியோட முழங்கி அரசனுக்கு வென்றி தன்பாலே படநின்ற முரசம்’ என்னும் அதன் உரையும் ஈண்டு அறியற்பாலன.

11. கூறியது - சபதம்; வஞ்சினம் கூறுதல். ஒன்றுமொழிதலென்று கூறப்படுதலும், “வைத்த வஞ்சினம் வாய்ப்ப வென்று” (பதிற். கூ. பதி.) என்பதும் ‘இரண்டாகாதவன் கூறியது’ என்பது சபதமென்று பொருள் படுதலை வலியுறுத்தும்.

9 - 11. அவன் கூறியது இரண்டாகாதென்று அரசனது பெரிய பாசறை நடுங்கியது.

பி - மீ. *நாடனைச். †செய்குவமமரெனக், செய்குவனமரெனக்.
‡புன்மயிருஞ்சுத்தலுஞ் செய்யான் வன்மான், புன்மையிற். §பண்மாண்.
||முரசில் வெல். ||வேந்த நிலங்கிரும்.

௫௦௮ புறநானூறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

(௫௦௫) வயலைக் கொடியின் வாடிய *மருங்குல்
உயவ லுர்திப் பயலைப் பார்ப்பான்
எல்லி வந்து நில்லாது புக்குச்
†சொல்லிய சொல்லோ சிலவே யதற்கே
5 ஏணியுஞ் சீப்பு மாற்றி

மாண்வினை யானையு மணி ‡களைத் தனவே.¹
தினை - வாகை; துறை - பார்ப்பனவாகை.

1. வயலைக்கொடி - பசலைக்கொடி. மருங்குல் - இடை.

2. வருந்துதலையுடைய ஊர்ந்து செல்லுகின்ற நடையினையுடைய. இளம்பருவத்து அந்தணன்; “ஒல்லெனீர் ஞாலத் துணர்வோ விழுமிதே, நல்லிசை முச்செந்தீ நான்மறையோன் - செல்லவும், வென்றன்றி மீளா விறல்வேந்தர் வெம்பகை, என்றன்றி மீண்ட திலர்” பு. வெ. 172.

தன்மையென்னும் மெய்ப்பாட்டிற்கு இவ்வடி மேற்கோள்; ‘தன்மை யாவது - சாதியியல்பு; பார்ப்பார் அரசர் இடையர் குறவரென்றின்றோர் மாட்டி ஒருவரையொருவர் ஒவ்வாமற் கிடக்கும் இயல்பு’ தோல். மெய்ப்பாதி. கு. 12, இளம்.

3. எல்லி - இரவு. நில்லாது புக்கு - வாயில்காவலனாற் சொல்லி விடாதே அரசனிடம் போய்; “அருமறை நாவி னந்தணர்க் காயினும், அடையா வாயிலவ னருங்கடை குறுகி” சிறுபாண். 204 - 5.

4. சொல்லிய சொல்லோ சில : “பலசொல்லக் காழுறுவர் மன்
தமா சற்ற, சிலசொல்ல தேற்றா தவர்” குறள், 649.

5. சீப்பு - கதவுக்கு வலியாக உள்வாயிற்படியிலே நிலத்தேவீழ்
இடம் மாம் ; சிலப் கடு : 215, அடியார். இஃது ஒருவகைத் தாழ்.

6. மாண்வினையானை - மாட்சிமைப்பட்ட தொழிலையுடைய யானை;
மாட்சிமையாவது, போரிலே எதிர்த்தாலன்றி மற்றஇடத்து ஒருயிரை
யும் தன்புறுத்தாமை; “வினைநவில் யானை”, “தொழினவில் யானை”
(பதிந். அஉ, அச.) மணி - யானையின் இருபக்கத்தும் அணியப்படும்
மணி; “மணியிலாக் குஞ்சரம் வேந்தூர்த லின்னா” இன்னு. 14.

1ழ. அந்தணன்துது சென்றதற்கும் (தொல். அகத்திணை. கு. 28,
இளம் ; ஷை. ஷை. ஷை. 26, ந.; நம்பி. கு. 75; இ. வி. 443, உரை), தூத
ருரைகேட்ட அகத்துழிகுையோன்றிறம் கண்டோர் கூறியதற்கும்
(தொல். புறத்திணை. கு. 12, ந.) மேற்கோள்.

பி - ம். *மருங்கின், மருங்கினுயவமது வேளரசன். †சொல்லியது
சொல்லோ. ‡களைந்தனனே, களந்தனனே.

புறநானூறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

௫௦௯

(௫௦௯) களிறுபொராக் *கலங்கு †கழன்முள் வேலி

அரிதுண் கூவ லங்குடிச் சீதூர்

ஒலிமென் கூந்த லொண்ணுத லரிவை

நடுகற் கைதொழுது ப்ரவு மொடியாது

5 விருந்தெதிர் பெறுகதில் யானே யென்னையும்

ஒ.....வேந்தனொடு

நாடுதரு விழுப்பகை பெய்துக வெனவே.¹

நீணை - அது; துறை - ழநீன்ழல்லை.

அள்ளுநீநன்ழல்லையார்.

(க0சு)

1. கழல் - கழற்கொடி. முள்வேலி : பெரும்பாண். 154,

184 - 5; ழல்லை. 27.

2. கூவல் - கிணறு.

1 - 2. யானை உழக்குதலாற் கலங்கிய கூவல்; முள்ளையுடைய

கழற்கொடியாலாகிய வேலியையுடைய சீறார்.

3. தழைத்த மெல்லிய கூந்தலையும் ஒள்ளிய நெற்றியையும் உடைய

அரிவை; “ஒலிமென் கூந்தல்” புறநா. கசக : 9; குறுந். உஉடு.

4. நடுகல்லைத் தொழுதல் மாபு; “அடம்புகழ் பாடி யழுதழுது

நோனா, திடம்பையுள் வைகிற் றிருந்த - கடம்பொடு, கைவண்

குருசில்கற் கைதொழுஉச் செல்பாண, தெய்வமாய் நின்றான் றிசைக்கு”

(பு. வெ. 252.) பாவும் - துதிப்பாள். ஒடியாது - ஒழியாது; தவிராது.

5. யான் விருந்தைப் பெறுவேனாக; தில், விழைவின் கண் வந்தது.

என் றியும் - என் கணவனும்.

7. பகை எய்துக வென்று வேண்டியது, தன்கணவன் நிச்சயமாக

வெல்லுவானென்று துணிந்து; புறநா. கஎஉ : 11, உரை.

எனப் (7) பாவுமென்க (4.)

¹இது கண்டோர் கூற்று.

டி - ம். *கலங்கி. †கண்முன்.

(௩௦௭) ஆசா கெந்தை யாண்டுளன் கொல்லோ
குன்றத் தன்ன களிற்றொடு பட்டோன்

1. ழ. புறநா. ௨௬௦ : 17; குறுந். ௧௭௬; பற்றுக்கோடாகிய என்
தலைவன் எங்கே உள்ளானோ?

2. பட்டோனென்பது சுட்டுப்பொருளது.
௩௧௦ புறநானூறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

வம்பலன் போலத் தோன்று முதுக்காண்
வேனல் வரியணில் வாலத் தன்ன

5 கான லுகின் கழன்றுகு முதுவீ

அரியல் வான்குழற் சுரியற் றங்க

நீரும் புல்லு ிமீயா துமணர்

யாருமி லொருசிறை முடத்தொடு துறந்த

வாழா வான்பக டேய்ப்பத் ிதெறுவர்

10 ிபேருயிர் கொள்ளு ிமாதோ வதுகண்டு

வெஞ்சின யானை வேந்தனு மிக்களத்

தெஞ்சலிற் சிறந்தது பிறிதொன் றில்லெனப்

பண்கொளற் கருமை நோக்கி

நெஞ்சற வீழ்ந்த புரைமை யோனே.¹

திணை - துயிழை; துறை - களிற்றுடனிலை.

.....

(௩௦௭)

3. வம்பலன் - அயலான். உதுக்கான் - அவ்விடத்தே பார்;
“எவன்விரைந்து சேறி யுதுக்கான்” கலி. ௧0௮.

4. வேனல் - வேனிற்காலம். வரியணில் - முதுகில் மூன்று
வரிகளையுடைய அணிப்பிள்ளை; “மூவரி யணில்” (தொல். மாபு. கு. 6.)
வாலம் - வால்.

5. ஊரு - ஊதம்புல். வீ - பூ; எழுவாய்.

4 - 5. அணில்வால் ஊதம்புல்லிற்கு உவமை.

7. உமணர் - உப்புவாணிகள்.

8. யாருமில் ஒருசிறை - ஒருவரும் இல்லாத ஒருபக்கத்தில்.

9. பகடு - எருது. தெறுவர் - பகைவர்.

10. பெரிய உயர்களைக் கவருகின்றான்.

பட்டோன் (2) பேருயிர் கொள்ளும் (10.)

11. தும்பைத்திணைத்துறைகளுள், ‘களிறெறிந் தெதிர்ந்தோர்பாடு’
என்றதற்கு மேற்கோள்; தொல். புறத்திணை. கு. 14, இளம்.

பி - ம். *வம்பல போலத். †மீயா துமன்ற. ‡தெறுவவர்,
தெறுவா. §பேருயிர்க். ||மாதோவ.....கெகன.

புறநானூறு மூலமும் குறிப்புகளையும்.

ருக்க

(௩௦௮) பொன்வார்த் தன்ன புரியடங்கு நரம்பின்
மின்னேர் பச்சை மிஞ்றிற்றுக்குரற் சீறியாழ்
நன்மை நிறைந்த நயவரு பாண

சீறூர் மன்னன் சிறியிலை யெஃகம்

5 வேந்தூர் யானை யேந்துமுகத் ததுவே

வேந்துடன் நெறிந்த *வேலே யென்னை

சார்தா ரகல முளங்கழிந் தன்றே

உளங்கழி சுடர்ப்படை யேந்திரம் †பெருவிறல்

ஓச்சினன் றுரந்த காலை ‡மற்றவன்

10 புன்றலை மடப்பிடி நாணக்

குஞ்சர மெல்லாம் புறக்கொடுத் தனவே.¹

திணை - வாகை; துறை - முதின்துல்லை.

கோலூர்கிழார்.

(ஈ0அ)

1 - 2. “பொன்வார்த் தன்ன புரியடங்கு நரம்பின், இன்ருரற் சீறி யாழ்” (சிறுபாண். 34 - 5); “பொன்வார்த் தன்ன புரியடங்கு நரம்பிற், நெடையமை கேள்வி” (பெரும்பாண். 15 - 6); “பொன்வார்த் தனயாழி னரம்புளர்து” பாகவதம், ௧0. கோவத்தன. 39.

1 - 3. பொற்கம்பியினை ஒத்த முறுக்கு அடங்கின நரம்பினையும், மின்னலை ஒத்த தோலினையும் மிஞ்நென்னும் வண்டுச்சாதியின் குரல் போன்ற ஓசையையுமுடைய சிறிய யாழ்க்கல்வியின் நன்மை நிறைந்த விருப்பம்வந்த பாண !

4. சீறூர் மன்னன் - குறுநிலமன்னன். எஃகம் - வேல்; எழுவாய்.

5. வேந்தன் ஊருகின்ற. ஏந்துமுகம் - எடுத்தமுகம்.

4 - 5. எஃகம் முகத்தது: “வேந்தூர் யானைக் கல்ல, தேந்துவன்

போலான்ற னிலங்கில வேலே” புறநா. ௩0௧ : 15 - 6.

6 - 7. அரசன் கோபித்தெறிந்த வேல் என் தலைவனது சந்தனம்

பூசிய மார்பினுள்ளே சென்றது; புறநா. கூ. 9.

8 - 9. நம் பெருவிறல், தன் மார்பின் உட்சென்ற அவ்வொளி
பொருந்திய வேற்படையைப் பறித்து எடுத்துச் செலுத்தி ஒட்டிய
காலத்து; பெருவிறல் - மிக்க வலியை யுடையவன்.

9 - 11. பிடி - பெண்யானை; அது வேந்தனாகி. அவ்விடத்துப்
புல்லிய தலையையுடைய பிடி நாணக் களிறுகளெல்லாம் புறங்கொடுத்து
ஒடின.

¹ழ. ஆரமரோட்டலென்னுந் துறைக்கு மேற்கோள் காட்டி, 'இது
சீறார் மன்னன் வேந்தனைப் புறக் கண்டது' என்பர்; தோல். புறத்தினை.
சூ. 5, ந.

பி - மீ. *வேலேயன்னை. †பெருவ...வாபுன்றலைமடப்பிடி. ‡மற்றவர்.

ருகட புறநானூறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

(ந.0கூ) இரும்பு*முகஞ் சிதைய நூறி யொன்றார்

இருஞ்சமங் கடத்த லேனோர்க்கு மெளிதே

நல்லரா வுறையும் புற்றம் போலவும்

கொல்லேறு திரிதரு மன்றம் போலவும்

5 ஆற்றருந் துப்பின் மாற்றோர் பாச்சறை

†உளனென வெருஉ மோரொளி

வலனுயர் நெடுவே ‡லென்னைகண் ணதுவே.¹

தினை - தும்பை; துறை - தூழிலாட்டு.

மதுரையினங்கண்ணிக் கௌசிகனார்.

தங்கள் படைக்கலங்களால் அவருடையபோரை வெல்லுதல் மற்றவர்க்கும் எளிதாகிய காரியம். இரும்பு : படைக்கலத்துக்கு ஆகுபெயர். ஏனோர் : வனையோ ரென்பதன் விகாரம்.

3. நல்லரா - நாகம்; “நாம நல்லரா” (அகநா. எஉ) எனச் செய்யுளிலும், ‘நல்ல பாம்பு’ என வழக்கிலும் உண்மை அறிக. இஃது உறையு மிடத்தைப் பிறர் அஞ்சி யணுகாரென்பது, “வாரிமிடற், நரவுறை. புற்றத் தற்றே நாளும், புரவலர் புன்க ணைக்கா திரவலர்க், கருகா தீயும் வண்மை, உரைசா னெடுத்தகை யோம்பு மூரே” (புறநா. ஈஉக : 5-9) என்பத னாலும் விளங்கும்,

4. கொல்லுகின்ற இடபம் திரிகின்ற மன்றம்; மன்றம் - பசுக்கள் தங்கும் பொதுவிடம்; “கொல்லேற்றுக் கோடஞ்சு வாளை மறுமையும், புல்லாளே யாய மகள்” கலி. ௧0௩.

5 - 6. குணமடியாகத் தோன்றிய வினைக்குறிப்புச்சொற்கள் பல விகற்பப்பட்டிவருமென்று கூறி, “மாற்றருந் துப்பின் மாற்றோர் பாசறை யுளன்” என்பதை ஒருவகைக்கு மேற்கோளாகக் காட்டினர்; நனீ.வி.சூ.321.

6. ஒளி - பிறர்க்கு அச்சமுண்டாதற்குக் காரணமான நன்மதிப்பு; ஒளியென்பதற்குப் பரிமேலழகர் (குறள், 698) எழுதிய விசேடக்குறிப்பு, “உறங்கு மாயினு மன்னவன் நன்னொளி, கறங்கு தெண்டிரை வைய கங் காக்குமால்” (கீவக. 248) என்பதும் இங்கே அறியற்பாலன.

7. வென்றோர் வேலை யுயர்த்தல் மரபு; “வென்று.....உயர்கதம் வேலே” (புறநா. ௫௮); “வெங்கனத்து வேலுயர்த்த வேந்து” பு. வெ. 199.

5 - 7. மாற்றுதற்கரிய வலியொடு பகைவர் பாசறைக்கண்ணே இவன் இருக்கின்றனென்று வெருவுதற்குக் காரணமாகிய ஒப்பற்ற ஒளி, வெற்றியால் உயர்த்தும் நெடிய வேற்படையை யுடைய என் தலைவனிடத் தேயுள்ளது. 6 - 7. ஒளி என்னைகண்ணது.

1ழ. “பெரும்பகைதாங்கும் வேலினனும்” என்பதனுரையில், சான் றோர் பெரும்பாலும் வேற்படையையே சிறப்பித்துக் கூறுவரென்றுகூறி, இதனை மேற்கோள் காட்டினர்; தோல். புறத்தினை. கு. 21, ந.

பி - மீ. *முகளு...யொன். †உளனெவருடம், உளனெனவெருடம். ‡லென்னைக்கண், லென்னைக் கண்ண துவே.

புறநானூறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

ருகந

(நக0) பால்கொண்டு மடுப்பவு முண்ணு கைலிற்

செருஅ தோச்சிய சிறுகோ லஞ்சியொ

டுயவொடு வருந்து மன்னே யினியே

புகர்நிறங் கொண்ட சுளிறட் டானுள்

5 முன்னுள் வீழ்ந்த வரவோர் மகனே

உன்னில நென்னும் புண்ணென் றம்பு

மானுளை யன்ன குடுமித்

தோன்மிசைக் கிடந்த *புல்லண லோனே.

திணையும் துறையும் அவை.

பொன்முடியார்.

(நக0)

1. மடுப்ப - உண்பிக்க. 2. அஞ்சி-ஒருகுறுதிலமன்னன். ஒடு-ஆல்.

1 - 2. “பிரசங் கலந்த வெண்சுவைத் தீம்பால், விரிகதிர்ப் பொற்

கலத் தொருகை யேந்திப், புடைப்பிற் சுற்றும் பூந்தலைச் சிறுகோ, லுண்
'ணென் றோக்குபு புடைப்ப' நந். கக0 : 1 - 4.

3. உயவு - கவலை. இனி - இப்பொழுது.

4. ஆனான் - அமையானாகி. 5. முன்னான் - முதல்நாள்.

6. புண்ணில் ஒன்றிய அம்பை யான் உன்னிலனென்பான்.

7. புறநா. உளக : 3; ஐங்குறு. 202.

8. தோல் - யானை; கேடகமுமாம். அணல் - தாடி; "மையணற்
காலை" புறநா. அக.

பி - மீ. *புல்லனலோனே.

(நுகக) களர்ப்படு கூவற் றோண்டி நாளும்

புலைத்தி கழீ அய துவெள் ளறுவை

1. களர் - உவரநிலம். கூவல் - கிணறு; "பூவற் படுவிற் கூவற்
'றோண்டிய' புறநா. ககக.

2. புலைத்தி - வண்ணாத்தி; "உடையோர் பான்மையிற் பெருங்கை
தாவா, அறனில் புலைத்தி" (நந். கூ0); "கலத்தகைப் புலைத்தி பசை
தோய்த் தெடுத்துத், தலைப்புடை போக்கித் தண்கயத் திட்ட, நீரிற்பிரியா"
(குறுந். கூக0); "ஆடைகொண் டொலிக்குநின் புலைத்திகாட் டென்
றானோ" (கலி. எஉ); "பசைகொன் மெல்விரற் பெருந்தோட் புலைத்தி",
"பசைவிரற் புலைத்தி நெடிதுபிசைந் தூட்டிய, பூந்துகில்" (அகநா. கூச :

நுகச புறநானாறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

தாதெரு *மறுகின் மாசண விருந்து

பலர்குறை செய்த மலர்தா ரண்ணற்

5 கொருவரு மில்லை மாதோ செருவத்துச்

சிறப்புடைச் செங்கண் புகையவோர்

தோல்கொண்டு மறைக்குஞ் ஠்சால்புடை யோனே.¹

நீணை - அது; துறை - பாண்பாட்டு.

ஒளவையார்.

(நகக)

11, நஅஎ: 6 - 7.) தாவென் னறுவை - மிக வெள்ளிய ஆடை; “தாவென் னறுவை போர்ப்பித் திலதே” புறநா. உஅசு : 5.

3. தாதெருமறுகு - எருப்பொடிகளையுடைய வீதி; “தாதெரு மறுகிற் பாசறை” புறநா. நக : 11.

2 - 3. அறுவை அழுக்குண்ணும்படி இருந்து. 4. குறை-காரியம்.

5. உதவி செய்தற்கு ஒருவருமில்லை. 7. தோல் - கேடகம்.

¹தலைவனது ஆற்றல் கூறியதனாற் பாண்பாட்டாயிற்று.

பி - மீ. *மறுகிறன. ஠்சால்புடை யோரோ.

(நககஉ) ஈன்றுபுறந் தருத லென்றலைக் கடனே

சான்றோ னுக்குத றந்தைக்குக் கடனே

*வேல்வடித்துக் கொடுத்தல் கொல்லற்குக் கடனே

†நன்னடை நல்கல் வேந்தற்குக் கடனே

1. பெற்றுப்பாதுகாத்தல் என்னிடத்திலுள்ள கடமையாம் ;
 “ஈன்றுபுறந் தந்த வெம்மு முள்ளாள்” (அகநா. ௩௫.) தலைக்கடன் -
 முதன்மையான கடனுமாம்.

2. தன் குலத்துக்குரிய படைக்கலப்பயிற்சியாகிய கல்வி அதற்
 குரிய அறிவு அதற்குரிய செய்கைகள் ஆகிய இவற்றால் நிறைந்தவனாகச்
 செய்தல் தகப்பனுக்குக் கடமையாம்.

“உயர்மிக்க தந்தை” என்பதற்கு, ‘பிள்ளை உயர்ச்சிமிகுதற்குக்
 காரணமான தந்தை’ என்று பொருள்கூறி இவ்வடியை மேற்கோள்
 காட்டினர்; சீவக. 473, ந.

3. படைக்கலத்தைத் திருத்தமாகச் செய்துகொடுத்தல் கொல்ல
 னுக்குக் கடமையாகும்; வடித்தல் - கூரிதாக்கலுமாம். ‘கொல்லன்’
 என்பதற்கு வேல்வடிக்கும் கொல்லனென இவ்வடியை உட்கொண்டு
 அடியார்க்குநல்லார் பொருளெழுதியிருத்தல் ஈண்டு அறியற்பாலது;
 சிலப். ௧௨ : “இளமா வெயிற்றி”.

பி - ம். *வேலடித்து. †தண்ணடை, உ.....ண்ணடை.

புறநானூறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

௫௧௫

5 ஒளிற்று *வா ளருஞ்சம முருக்கிக்

கனிநெறிந்து பெயர்தல் காளைக்குக் கடனே.¹

திணை - வாகை; துறை - ழநின்றுழல்லை.

பொன்முடியார்.

(௩௧௨)

5 - 6. “செல்சம முருக்கி” (முருகு. 99); “பொருந்தா மன்ன ரருஞ்
சம முருக்கி, யக்களத் தொழிதல் செல்லாய் மிக்க, புகர்முகக் குஞ்சா
மெறிந்த வெலிகம், அதன்முகத் தொழிய நீபோந் தனையே” துருய்யாத்
திரை, “வாதுவல்”.

¹மு. தோல். புறத்திணை. கு. 24, ந. மேற்.

பி - ம். *வாள்வெஞ்சம.

(நகந) அத்த நண்ணிய நாடுகெழு பெருவிறல்
கைப்பொருள் யாதொன்று மிலனே நச்சிக்
காணிய சென்ற விரவன் மாக்கள்

*களிறொடு நெடுந்தேர் வேண்டினுங் †கடவ

5 உப்பொய் சாகாட் மெணர் காட்ட

கழிமுரி குன்றத் தற்றே

எள்ளமை வின்றவ னுள்ளிய பொருளே.¹

திணை - அது; துறை - வல்லாண்மூலலை.

மாங்குடிச்சிழார்.

(நகந)

1. அத்தம் - அரிய வழி. பெருவிறல் - தலைவன்.

2. நச்சி - விரும்பி. 3. காணிய - காண்பதற்கு.

4. கலி. 10 : 15 - 7; கடவ - ஈதற்குரியன.

5. உப்பைக் கொண்டுசெலுத்துகின்ற வண்டிகளையுடைய உப்பு
வாணிகர்; ஒய்தல் - செலுத்துதல்; “உமணர், உப்பொ யொழுகை யெண்
னுப மாதோ” புறநா. ககச : 7 - 8.

2 - 6. “ஒன்றார், ஆரெயி லவர்கட் டாகவு துமதெனப், பாண்கட

னிற் றுக் கும் வள்ளியோய்” (புறநா. ௨௦௬ : 9 - 11), “கிளைபொரு ளில் லான் கொடையே கொடைப்பயன்” (நாலடி. 65) என்பவற்றை இவ் வடிகளின் பொருள் நினைப்பிக்கின்றது.

7. அவன் கருதியபொருள் இகழற்பால்தன்று; எள்ளுதல் - இகழுதல்.

1ழ. ‘வேந்தன் சீர்சால் சிறப்பெடுத்த துரைத்தல்’ (தொல். புறத் திணை. கு. 5, ந.) என்பதற்கு, ‘வேந்தற்குரிய புகழ்மைந்த தலைமைகளை ஒருவற்குரியவாக அவன் பட்டையாளரும் பிறரும் கூறல்’ என்று பொருள் பி - மீ. *களிறொடு கடுந்தேர். †கடல, கடவு.

ருக்கா புறநானூறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

கூறி, இதனை மேற்கோள் காட்டி, இது படையாளர் கூற்றென்றும், இதற்கு முடிவேந்தன். சிறப்பெடுத்துரைத்தலென்று கூறின் அது பொது வியலிற் கூறலாகாதென்றுணர்கவென்றும் கூறுவர்.

(நுகசு) மனைக்குவிளக் காகிய வாணுதல் கணவன்
முனைக்குவரம் பாகிய வென்வே நெடுந்தகை
நடுகற் பிறங்கிய வுலலிடு பறந்தலைப்
புன்காழ் நெல்லி வன்புலச் சீறார்க்
5 குடியு மன்னுந் தானே கொடியெடுத்து

*நிறையழிந் தெழுதரு தானைக்குச்
சிறையுந் தானேதன் னிறைவிழு முறினே.

தீனையும் துறையும் அவை.

ஐயூர் முடவனார்.

(௩௧௪)

1. "மனைக்கு விளக்க மடவான்" நான்மணி. 104.
 2. முனை - போர். வென் - வெற்றி.
 3. நடுகல் மிகுந்த பறந்தலை, உவலிடு பறந்தலையெனக் கூட்டுக; உவலிடு - தழைகளைப் பெய்த; பறந்தலை - பாழ்பட்ட இடம்.
 4. புல்லிய கொட்டையையுடைய நெல்லி. வன்புலம் - குறிஞ்சியும் மல்லையும்.
 5. குடிமக்களுனொருவனும் தானே; மன், உம்: அசைநிலை.
 6. நிறை-நிறுத்தப்படுதல்; "நிறையருந் தானே" சிலப். உடு : 178.
 7. சிறை - காவல். இறைவிமுமுறின் - அரசன் துன்பமுற்றால் "வேந்துவிழு முறவே" புறநா. ௩௧௪ : 12.
- பி - ம். *நிறையறிந் தெழுந்தரும், நிறையறிந் தெழுதரு.

(௩௧௫): உடைய னாயி னுண்ணவும் வல்லன்

கடவர் மீது மிரப்போர்க் கீயும்

மடவர் மகிழ்துணை நெடுமா னஞ்சி

3. மடவர் - அறிவில்லார்; புறநா. ௧௦௪ ; 4. நெடுமானஞ்சி - ஒரு தலைவன்.

2 - 3. கடவர் - படைவீரர் முதலியோர். மீதும் - மேற்பட்டும். ஈயும் அஞ்சி. 'மடவர் மகிழ்துணை' என்பது, "பாணரோக்கல்" (திருச்சிற். 400) என்பது போல்வது.

இல்லிறைச் செரீஇய நெலிகோல் போலத்
5 தோன்றா திருக்கவும் வல்லன் மற்றதன்
கான்றுபடு கணையெரி போலத்

தோன்றவும் வல்லன்றான் நேன்றுங் காலே.
தீணையும் துறையும் அவை.
நெமோனஞ்சியை *ஒளவையார்.

(ருகடு)

4 - 5. அவன் வீட்டின் இறப்பிற் செருகப்பட்ட தீக்கடைகோலைப்
போலத் தன்வலி வெளிப்பட வேண்டாத காலத்து அடங்கியிருக்கவும்
வல்லன்.

5 - 7. நெலிகோலாலே சுக்கப்பட்டுத் தோன்றுகின்ற காட்டுத்
தீயைப்போல வெளிப்படத் தோன்றவேண்டிய காலத்துத் தோன்றவும்
வல்லன்.

பு - மீ. *ஒளவையாராள்.

ருககூ) கள்ளின் வாழ்த்திக் கள்ளின் *வாழ்த்திக்
காட்டொடு மிடைந்த சீயா முன்றில்

நாட்செருக் †கணந்தர்த் துஞ்சு வோனே
 அவனெம் †மிறைவன் பாமவன் பாணர்
 5 நெருநை வந்த விருந்திற்கு மற்றுத்தன்
 இரும்புடைப் பழவாள் வைத்தன னின்றிக்

1. கள்ளினை வாழ்த்தி; புறநா. உசுஎ : 6.

2. சீத்தல் - தூத்தல்; பெருக்கல்; “மந்தி சீக்கு மணங்குடை முன்
 றிலில்” (புறநா. உசுஎ : 4); “மந்தி சீக்கு மாதுஞ்சு முன்றில்” பேரும்
 பாண். 497.

3. நாட்செருக்கு அனந்தர் - விடியற்காலத்துக் கள்ளைக் குடித்த
 தால்.

1 - 4. காட்டு - செத்தை; “துடைப்பர் துகட்காட்டுப் புல்லிதழ்”,
 “காட்டுக் களைந்து” (ஆசார. 45 - 6.) ஒழி : அசை. தூவாத முன்வாயிலி
 னிடத்தே. தானுண்ட கள்ளைவாழ்த்தி நாட்கால அனந்தரால் துயில்
 வோன்; “முன்றிற்கிடந்த பெருங்களி யாளர்” (புறநா. உசுஎ : 2.)
 தூங்குவோனாகிய அவனே எம் தலைவன்.

5 - 6. நேற்றுவந்த விருந்தினரை உபசரித்தற்காகத் தன்பழைய
 வாப்படையை ஈடாகவைத்தான். இன்று - இன்றைத்தினம்.

பு - ம்.*வாழ்த்திகள்ளின்...தசீயா. †களந்தரத்துஞ்சு. †மிறையவன்.
 ருகடி புறநானூறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

கருங்கோட்டுச் சீறியாழ் பணைய மிதுகொண்

*மவதி லாள நென்னாது நீயும்

†வள்ளி மருங்குல் வயங்கிழை யணியக்

10 கள்ளுடைக் கலத்தேம் யாமகிழ் தூங்கச்

‡சென்றுவாய் சிவந்துமேல் வருக

சிறுகண் யானே வேந்துவிழு முறவே.

நீணையும் துறையும் அவை.

மதுரைக்கள்ளி நீகடையத்தன் வெண்ணுகனார்.

(ககக)

7. பண்பம் - சி.

8. ஈயாதவனென்று கருதாமல் நீயும்.

9. பூங்கொடிபோன்ற இடைபயபுடைப நின் விறவி விளங்கிய

அணிகலத்தை அணியவும்; வள்ளி - பூங்கொடி.

¹ழ. 'மறவன் ஆரமரோட்டல் கூறியது' என்பர்; தொல். புறத் திணை. சூ. 5, ந.

பி - ம். *உதலிலானன். †வள்ளியலகு விளங்கிழை. ‡சென்று நசி வந்து மேவருநிறுகண், செறுவர்சிவந்து, செறுநர்சிவந்து. ஓகடையத்தனார் வெண்ணுகனார்.

(நுகள) வென்வேல்.....நது

முன்றிற் கிடந்த பெருங்களி யாளற்

கதளுண் டாயினும் பாயுண் டாயினும்

யாதுண் டாயினுங் கொடுமின் வல்லே

5 வேட்கை மீளப.....

2. முன்வாயிலிற் பதித்துக்கிடந்த மிக்க களிப்பினையுடையா னுக்கு.

3. அதன் - தோல். இதற் சிலசாகியார் படுத்தல் இயல்பு; அது, “மான்னோற் பள்ளி மகவொடு முடங்கி” (பெரும்பாண். 89), “உழைய தட்பள்ளி, உவலைக் கண்ணி வன்சொ லினோஞர்” (மதுரை. 310 - 11), “வாரியதட் படுத்த சேக்கைத் தெரியிழைத், தேனாறு கதுப்பிற் கொடிச் சியர் தந்தை” (அகநா. இஅ: 4 - 5), “சீறார் மரையத ளிற்றங்கு கங்குற் சிறுதுயிலே” (நிருச்சிம். 398) என்பவற்றாலும் அறியலாகும்.

4. வல்லே - விரைவாக.

புறநானூறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

நுகசு

.....கு மெமக்கும் பிறர்க்கும்

யார்க்கு மீய்ந்து * துயிலேற் பினனே.

நீணையும் துறையும் அவை.

†வேம்பற்றூர்க் துமரனார்.

(நுகள்)

7. துயிலேற்பினன் - துயிலேற்றலையுடையான். ஆதலால் அக் களியாளனுக்கு யாதுண்டாயினும் வல்லே கொடுமினென்க.

பி - ம. * துயிலேற்பினனே. †வேப்பத்தூர்க்குமான்.

(நுகஅ) கொய்யடகு வாடத் தருவிற குணங்க

மயிலஞ் சாயன் மாஅ யோளொடு
பசித்தன் றம்ம பெருந்தகை யூரே
மனையுறை குரீஇக் கறை*யணற் சேவல்

5 பாணர் †நரம்பின் சுசிரொடு வயமான்

‡சூர்ந்செய் பீலியி னிழைத்த குடம்பைப்
பெருஞ் §செய் நெல்லி னரிசி யார்ந்துதன்
புன்புறப் பெடையொடு வதியும்

1. கொய்த இலைக்கறிகள் வாடவும் கொண்டுவந்த விறகு உணங்

கவும்.

2. மாஅயோள் - மாமை நிறத்தினையுடையவன்; மனைவி. மாமை -

அழகிய நிறம்; “மாமைக் கவினே” ஐங்குறு. கூடு; ௧0௩, ௧௩௪.

3. பசித்தன்று - பசித்தது. ஊர் பசித்தது.

4. கழுத்திற் கறப்பினையுடைய ஆண்குருவி; “உள்ளிறைக் குரீஇக்

காரணற் சேவல்” நற். ௧௮௧.

5. வயமான் - சிங்கம்.

6. குடம்பை - கூடு.

7. நெல்லின் அரிசி - நெல்லொடு கூடிய அரிசி. ஆர்ந்து - உண்டு.

8. வாடிய ஆம்பற்பூவைப்போன்ற சிறகுடையாற் புன்புறப்

பெடை யென்றார்; “புன்புறப் புறவின் கணநிரை” பதிந். ௩௬ : 11.

4 - 8. “ஆம்பற் பூவின் சாம்ப லன்ன, கூம்பிய சிறகர் மனையுறை

குரீஇ, முன்றி லுணங்கன் மாந்தி மன்றத், தெருவி னுண்டாது குடைவன

வாடி, இல்லிறைப் பள்ளித்தம் பிள்ளையொடு வதியும்” குறுந். ௪௬.

பி - ம். *யணற் செல்லப், பாண. †நரம்பிசைநீரோடு. ‡ஞாசை
பிலியினிளமை மூத்தகுடம்பை, ஞாசெய்பீலியினிமைமூத்த, பூத்த.
‡செய்செல்லின்.

௫௨௦ புறநானூறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

யாணர்த் தாகும் வேந்துவிழு முறினே.
நீனையும் துறையும் அவை.
பெருங்குன்றூர்கிழார்.

(ககஅ)

9. யாணர்த்து - புதுவருவாயினையுடையது. வேந்து - பகை
வேந்தன். விழுமுறின் = விழுமமுறின் - தன்பமுற்றல்; "தன்னிறை
விழுமுறினே" புறநா. ககச : 7.

(ககக) பூவற் படுகிற் கூவற் *ரோண்டிய
செங்கட் சின்னீர் பெய்த சீறில்
முன்றி லிருந்த முதுவாய்ச் சாடி.
†யாங்கஃ டெண்டென வறிது ‡மாசின்று
5 படலை முன்றிற் சிறுதினை யுணங்கல்
||புறவு மிதலு ஈமறவு முண்கெனப்
பெய்தற் கெல்லின்று பொழுதே யதனால்

முயல்சட்ட வாயினுந் தருகுவேம் ஸ்புகுதந்
 **திங்கிருந் தீமோ முதுவாய்ப் பாண

1. பூவல் - செம்மண்; “தருமணற் ருழப்பெய் தில்பூவலாட்டி”
 (கலி. ககச : 12); “புனைமா ணிஞ்சி பூவ லாட்டி” (அகநா. ககடு : 3);
 “பூவலங் குன்றம்” (சுளவழி. 12.) படு - மடு. தோண்டிய - தோண்டித்
 லால் உண்டாகிய; “கனர்ப்படு கூவற் றோண்டி” புறநா. ககக : 1.

‘பூவல் - செம்மண்; பூவற் படுவிற் கூவற் றோண்டிய வென்றார்
 புறத்தினும்’ சிலப். கக : 3 - 6, அடியாரீ.

2 - 3. பெய்த சாடி.

4. அந்நீர் மாகில்லாதது.

5. படலை - தழை; படலுமாம். உணங்கல் தினை - உலர்ந்த தினை.

6. இதல் - ஒருவகைப் பறவை; “இதல்கவார்ந் துண்டென”
 (புறநா. கூஉ : 11); “இதன்முட் செந்நனை, நெருங்குகுலைப் பிடவம்”
 (அகநா. உக : 3.) அறவும் - மிகவும்.

7. பொழுது எல்லின்று - சூரியன் ஒளிமழுங்கியது; “ஏகுதி மடந்
 தை யெல்லின்று பொழுதே” நற். உகச.

9. இருந்தீமோ - இரு. முது - போறிவு; “முதுவா யிராவல்”
 புறநா. சஅ, கஅ0; பதிற். சுசு.

பி - ம். *றொடிய. †யாககிண்டென, யாறுகிணை. ‡மாகின்று.
 ||புறவுமீதலு. ‡மறவுமுண்டெனப். ஸ்புகுநீர்க்கிரு. **நங்கிருந்தீமோ.
 இருந்தீமோமுது.

புறநாணுறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

ருக

10 கொடுங்கோட் டாமா னடுங்குதலைக் குழவி

புன்றலைச் சீறாஅர் கன்றெனப் பூட்டும்

சீறார் மன்ன நெருரை ஞாங்கர்

வேந்துவிடு தொழிலொடு சென்றனன் வந்துநின்

பாடினி மாலை யணிய

15 வாடாத் தாமரை சூட்டுவ னினக்கே.

தீணையும் துறையும் அவை.

ஆலங்குடி வங்குனார்.

(நகக)

10. ஆமான்கன்றை.

11. புன்றலை - சிவந்த தலை.

12. மன்னன்: எழுவாய். நெருரை ஞாங்கர் - நேற்று.

13. பகைமேற் சென்றனன்.

14. பாடினி - பாணிச்சி.

15. வாடாத்தாமரை - பொற்றாமரைப்பூ; "எரியகைத் தன்ன
வேடி ருமரை, சுரியிரும் பித்தை பொலியச் சூட்டி" (பொருந. 159 - 60);

"பைம்பொற் ருமரை டாணர்ச் சூட்டி" பதிந். சஅ.

14 - 5. புறநா. கக : 11 - 7, அடிச்சி.

(நஉ௦) முன்றின் முஞ்ஞையொடு முசண்டை பம்பிப்

பந்தர் வேண்டாப் பலர் தூங்கு நீழற்

கைம்மான் வேட்டுவன் களைதுயின் மடிந்தெனப்

பார்வை மடப்பிணை தழீஇப் பிறிதோர்

5 தீர்தொழிற் றணிக்கலை * திளைத்துவிளை யாட .

1. முஞ்சை - முன்னை; “தாளிமுத னீடிய சிறுநறு முஞ்சை, முயல்வந்து கறிக்கு முன்றில்” (புறநா. கூஉ : 14 - 5); “முன்றிலாடு முஞ்சை மூதிலை கறிக்கும்” (தொல். செய். சூ. 31, பேர். மேற்.) முசுண்டை - முசுட்டைக்கொடி. பம்பி - பாவி.

3. கைம்மான் வேட்டுவன் - யானைவேட்டையாடுபவன்; “யானை வேட்டுவன் யானையும் பெறுமே” (புறநா. உகச : 4.) கனை - மிகுதி. துயில்மடிந்தென - தூங்க.

4. பார்வை - பார்வை மிருகம்; மிருகங்களை வேட்டையில் ஊகப்படுத்துவதற்காக வளர்த்துப் பழக்கஞ்செய்யப்படுவது; பேரிய. கண்ணப்ப. 3. பிணையை.

5. தொழில் தீர்ந்த ஆண்மான்.

பி - மீ. *தினைத்துவினையாட்.

66

ரூ22 புறநானூறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

இன்புறு * புணர்நிலை கண்ட மனையோள்

கணவ னெழுதலு மஞ்சிக் கலையே

பிணைவயிற் றீர்தலு மஞ்சி யாவதும்

இவ்வழங் காமையிற் கல்லென வொலித்து

10 மானதட் பெய்த வுணங்குதினை வல்சி

கானக் கோழியோ டிதல்கவர்ந் துண்டென

ஆர நெருப்பி ஞா னறத்
தடிவார்ந் திட்ட முழுவன் ஞாம்

இரும்பே ரொக்கலொ டொருங்கினி தருந்தித்
15 தங்கினை சென்மோ பாண தங்காது

வேந்துதரு விழுக்கூழ் பரிசிலர்க் கென்றும்
அருகா தீயும் வண்மை

†உரைசா நெடுந்தகை யோம்பு மூரே.

தினையும் துறையும் அவை.

வீரை வேளியஞர்.

(௩௨௦)

6. மான்களின் சேர்க்கையை.

6 - 9. கணவன் எழுதற்கும் கலை பிணையினின்றுந் தீர்த்தற்கும் அஞ்சி
மனையோள் புடைபெயர்ந்து நடவாமையால். ஒலித்தல், கானக்கோழி
முதலியவற்றின் ஞெழில்.

10. மான்ஞெலில் உலர்த்திய தினையாகிய உணவை.

11. இதல் - ஒருவகைப்பறவை; புறநா. ௩௧௧ : 6, அடிக்.

12. ஆரம் - சந்தனம். ஆரல் - ஒருவகைமீன்.

13. தடிவு - தடிதல்; அறுத்தல்; தடி - துண்டழுமாம். வள்ளுரம்-
இறைச்சி; "முழுவன் ஞாம்" புறநா. ௨௧௧ : 2.

14. கரிய பெரிய சுற்றத்தாருடன் ஒருங்குண்டு. 15. தங்கிச்செல்.

16. கூழ் - பொருள்; "படைகுடி கூழமைச்சு" குறள், 381.

18. உரை - புகழ். ஊர்க்குச் (18) செல் (15.)

பி - ம். *புணராரிலை. †உரைசொல்.

(௩௨௧) *பொறிப்புறப் பூழின் போர்வல் ிசேவல்
மேந்தோல் களைந்த தீங்கொள் வெள்ளெட்

1. பொறி - புள்ளி. பூழ் - குழம்பூழ்ப்பறவை.

2. மேந்தோல் - மேலேயுள்ள தோல்.

பி - மீ. *பொரிப்புறப். ிசெலவன.

புறநாணுறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

௩௨௩

*சளகிடை யுணங்கற் செவ்வி ிகொண்டின்
வேனிற் ிகோங்கின் பூம்பொகுட் டன்ன

5 குடந்தையஞ் செவிய கோட்டெலி யாட்டக்

கலியார் வரகின் பிறங்குபி ளொளிக்கும்

வன்புல வைப்பி னதுவே சென்று

தின்பழம் பசிஇ.....னனோ பாண

வாள்வடு விளங்கிய சென்னிச்

10 செருவெங் குருசி லோம்பு மூரே.

நீணையும் துறையும் அவை.

உறையூர் மருத்துவன் தாமோதரனார்.

(௩௨௧)

3. உணக்கல் - உலருகின்ற வெள்ளெள்ளை; செவ்வியுணக்கலை.

கொண்டு உடன்.

4. செய்யுளிடத்து, காலத்தை அடையாக அடுத்துவருமொழி

இனத்தைக்காட்டாததற்கு மேற்கோள்; நன். கு. 400, மயிலை.; நன். வி. கு. 401; இ. வி. கு. 312, உரை.

5. குடந்தை - வளைவு; “குடந்தைபஞ் செவிய கோட்பவ ரொடுங்கி” (அகநா. உஅச.) கோடு - கரை. ஆட்ட - அலைத்தற்கு. சேவல் எலியை அலைக்க.

6. பீள் - கரு. வரகின் பீளிற் சேவல் ஒளிக்கும்; பீனொன்றது கதிர்ப் போரை.

10. செரு வெங் குருசில் - போரை விரும்புதலையுடைய தலைவன். பி - மீ. *களகிடை. †கொண்டென. ‡வேனிடகொண்.

(௩௨௨)*உழுதூர் காளை யூழ்கோ டன்ன

கவைமுட் கள்ளிப் பொரியரைப் பொருந்திப்

புதுவர கரிகாற் கருப்பை பார்க்கும்

1. காளையின் செவ்வியழிந்த கொம்பைபொத்த.

2. பொருந்தியவர், சிறார்.

1 - 2. கள்ளியின் முள்ளுக்குக் கோடு உவமை; “குண்டைக் கோட்ட குறுமுட் கள்ளி” அகநா. கஅச : 8.

3. வரகு அரிகால் - வரகம்பயிரின் அரிந்த தான். கருப்பை - எலியை; “வேலிக் கருப்பை பார்க்கும்” புறநா. ௩௨௪ : 7.

பி - மீ. *உழுதூர்க்காளை.

புன்றலைச் சிறுஅர் வில்லெடுத் தார்ப்பிற்
5 பெருங்கட் குறுமுயல் கருங்கல னுடைய

*மன்றிற் பாயும் வன்புலத் ததுவே
கரும்பி னெந்திரஞ் சிலைப்பி ினயல
திருஞ்சுவல் வாளை பிறழு மாங்கட்
டண்பனை யானும். வேந்தர்க்குக்

10 கண்படை யியா வேலோ னாரே.

நீளையும் துறையும் அவை.

ஆலூர்கிழார்.

(கஉஉ)

3 - 4. எய்த சிறுர் முழங்குவராயின்.

5. முயல் : எழுவாய். கருங்கலன் - மண்ணுற் செய்யப்பட்ட
அடிசிற்பாண்டம்.

4 - 6. “தாமயிர்க் குறுந்தா னெடுஞ்செவிக் குறுமுயல், புன்றலைச்
சிறுஅர் மன்றத் தார்ப்பிற், படப்பொடுங் கும்மே” புறநா. கூச : 2 - 4.

7. எந்திரம் - ஆலை; “கரும்பி னெந்திரம்” ஐங்குறு. 60.

8. சுவல் - பிடர்.

9. தண்பனை - மருதநிலத்தைச் சார்ந்த ஊர்கள்.

ஊர் (10) வன்புலத்ததுவே (6.)

பி - ம். *முனறினறபாயும். ினயலினிருஞ்சுவலி.....யானே
பிறழுமாங்கட்.

(௩௨௩) புலிப்பாற் *பட்ட வாமான் குழலிக்குச்

சினங்கழி மூதாக் கன்றும்புத் தூட்டும்

கா.....க்

குள்ளியது சுரக்கு மோம்பா வீகை

5 வெள்வே ட்லாவ மாயி னெள்வாள்

1. புலியினிடத்தே அகப்பட்ட ஆமானினது கன்றினுக்கு.
2. மூதா - முதிய டசு. மடுத்து - சேர்த்து.
4. சுரக்கும் - இடைவிடாமல் அளிக்கும்.
- 5 - ம். *பட்டவிரமான். ட்லாப.

புறநாணாறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

௩௨௩

கறையடி யானைக் கல்ல

துறைகழிப் பறியா வேலோ னூரே.

.....
.....டார்கிழார்.

(௩௨௩)

7. வேலும் உறையும்: “நெய்துடைத் தடையலர் நேய மாதர்கண்,
மைதுடைத் துறைபுகும் வயங்கொள் வேலினும்”, “பொய்யுரைத் துல
கினிற் சினவினார் குலமறப் பொருது தன்வேல், நெய்யுரைத் துறையி
னிட்டு” கம்ப. நகரீங்கு. 159; யுத்த. மந்திர. 84.

5 - 7. 'பெயர்நிலைக் கிளவியி னாஅ குறவும்' என்பதற்குத் தத்தம் பொருளுணர்த்தாது பெயர்ந்த நிலைமையையுடைய சொல்லான் வருஞ் செய்யுளுமென்பபொருள்கூறி, 'ஒள்வாட....வேலோனாரே : என்புழி, வேலோனென்பது வேலையுடையோனென்னும் பொருள் பெயர்ந்து ஒரு பெயர்த்தன்மையாய் நின்றது' என்பர்; தோல், எச்ச. கு. 53, ந.; இ. வி. கு. 370, உரை.

(நஉச) வெருக்குவிடை யன்ன *வெகுணைக்குக் கயந்தலைப்
புள்ளான் நின்ற புலவுநாறு கயவாய்
வெள்வாய் †வேட்டுவர் வீழ்துணை மகாஅர்
சிறியிலை ‡யுடையின் சுரையுடை வான்முள்
5. ஊக துண்கோற் செறித்த வம்பின்
வலாஅர் வல்விற் §குலாவாக் கோலிப்

1. வெருக்குவிடை - காட்டுப்பூனையின் ஆண். கயந்தலை - மெல்லிய தலை.

வெருகினை விடைமென்று கூறுவதற்கு இவ்வடி மேற்கோள்; தோல். மாபு. கு. 68, பேர்.

2. கயவாய் - மெல்லிய வாய். 2 - 3. கயவாய்மகார்.

4. சிறிய இலைகளையுடைய உடைமாத்தின் உட்டுளையையுடைய வெள்ளிய முள்ளை; "உடையிலை நடுவண திடைபிறர்க் கின்றித், தாமே யாண்ட" புறநா, கூசுந : 2 - 3.

5. ஊகதுண்கோல் - ஊகம்புல்வின் ஈர்க்கில்.

4 - 5. உடைமுள்ளை ஊகங்கோலிற் கோத்த அம்பினை உடையராய்.

6. வலார் - வளார்; மலாரென வழங்கும். குலாவா - வளைய.

டி - ம். *வெருணுக்குக். †வேட்டுவன். ‡யுடையினை சுரையடை

வானஞ்சதுண்கோற். ∴ தீகுலா புறக்.

ருஉகா புறநானூறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

பருத்தி *வேலிக் கருப்பை பார்க்கும்

புன்புலந் தழீஇய வங்குடிச் சீறார்க்

குமிழுண் வெள்ளை †பகுவாய். பெயர்த்த

10 ‡வெண்காழ் தீதாய ||வண்காற் பந்தர்

இடையன் பொத்திய சிறுதீ விளக்கத்துப்

பாணரொ டிருந்த நாணுடை நெடுந்தகை

வலம்படு தானே வேந்தற்

குலந்துழி யுலக்கு நெஞ்சறி துணையே.¹

தீணையும் துறையும் அவை.

ஆலத்தாடீழார்.

(ருஉச)

7. நோல். எச்ச. கு. 17, ந. மேற்.

3 - 7. “ஆர்நாரின் நிண்கயிற்றா லமைச்சிறுகோல் வளைத்த

வில்லுக், கூர்வாய்முண் ணுனிபதித்த கோற்கோலும் கைக்கொண்டு,

கார்மேனி மைந்தரொடு கான்புருந்து கொடுவிலங்கின், வர்வாய்மென்

குருளைபல வெய்தல்செய்தான் விளையாட்டால்” (சீகாளத்திப்.

கண்ணப்ப. 29) என்பது இவ்வடிகளின் பொருளை ஒருவாறு தழுவி

வந்திருத்தல் காண்க.

7 - 8. “பருத்தி வேலிச் சிறார்” புறநா. உகக : 1.

9. குமிழுண் வெள்ளை - குமிழம்பழத்தை உண்ணும் வெள்ளாடு.

10. காழ் - கொட்டை. தாய் - பார்த்த. பந்தரின்னீழ்.

11. இடையன் : புறநா. கூக : 4 - 5. பொத்திய - மூட்டிய.

12. நாண் - மானம். 14. உலக்கும் - இறக்கும்.

நெடுத்தகை (12) துணை (14.)

1ழ. வேந்தற்குத் துணையாகச் செல்வோரைக் கூறியதற்கு மேற்
கோள்; தோல். புறத்திணை. கு. 5, ந.

டி - ம். *வேலி கருபலிப்பார்க்கும். †மதுவாய், மறுவாய்,
மறுவாய். ‡வெண்காழ்ப்பத்தரிடை. §காய. ||வன்காழ்ப்பந்தர்.

(நஉரு) களிற்று நீ ருடிய விடுநில மருங்கின்

வம்பப் பெரும்பெயல் வரைந்துசொரிந் திறந்தெனக்

1. நீறு - புழுதி; “நீறடங்கு தெரு” (சிறுபாண். 201); “கரம்
பைப் படுநீ ருடி” பெரும்பாண். 93.

2. வம்பப்பெரும்பெயல் - புதிய மழை; “வம்ப மாரியைக் காரென
மதித்தே” (குறுந். கூக.) இறந்தென -- போக.

புறநானூறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

ருஉ௭

குழிகொள் சின்னீர் குராஅ லுண்டலிற்
சேறுகிளைத் திட்ட கலுழ்கண் ணூறல்

5 முறையி னுண்ணு நிறையா வாழ்க்கை

* முளவுமாத் தொலைச்சிய முழுச்சொ லாடவர்
உடும்பிழு தறுத்த ிவொடுங்காழ்ப் படலைச்
சீறின் முன்றிற் கூறுசெய் திடுமார்
கொள்ளி வைத்த கொழுவினை நாற்றம்

10 மறுகுடன் கமழு மதுகை மன்றத்
தலந்தலை யிரத்தி ியலங்குபடு நீழற்
கயந்தலைச் சிறுஅர் கணைவிளை யாடும்

3. குரால் - ஒருவகைப்பசு; கோட்டானுமாம்.

4. சேற்றைத் தோண்டிதலால் உண்டாகிய கலங்கிய ஊறல்நீரை;

“மணற்கிளைக்க நீருறும்” திருவள்ளுவமாலை, 31.

5. “ஊண்முறை யூட்டும்” புறநா. கூக : 8.

6. முளவுமா - முள்ளம்பன்றியை; தொலைச்சிய - கொன்ற;

“முளவுமா வல்சி” (ஐவ்நுறு. கூகச); “முளவுமாத் தொலைச்சிய பைந்
நிணப் பிளவை” மலைபடு. 176.

4 - 6. “கல்லறுத் தியற்றிய வல்லுவர்க் கூவல், வில்லேர் வாழ்ச்
கைச் சீறார் மதவலி” புறநா. கூக : 1 - 2.

7. உடும்பிழுது - உடும்பினது நிணத்தை; “உடும்பின் விழுக்கு
நிணம்” (புறநா. கூகச : 9 - 10.) அறுத்த உடும்பிழுதையென்க. ஒடுங்
காழ்ப்படலை - ஒடுமரத்தின் கழிகளாலாகிய கட்டுக்கதவு; படலுமாம்;
ஒடு - ஒருவகை மரம்; “ஒடுமரக் கிளவி” தோல். உயிர். கு. 60.

8. முன்றிலில். கூறுசெய்திடுமார் - பிறர்க்குப் பகுத்துக் கொடுப்
பாராய்.

10. மன்றத்து - பொதுவிடத்துள்ள.

9 - 10. “செய்க்கறைக் கொளீஇய மங்குன் மாப்புகை, மறுகுடன்

கமழும்” புறநா. கூஉக : 3 - 4.

11. அலந்தலை : “அலந்தலை மாமும்” (சிலப். கக : 75.)
இரத்தி - இத்திமாம்; இலந்தையுமாம்; அலங்குதல் - அசைதல். நீழலில்.

10 - 11. “இரத்தி நீடிய வகன்றலை மன்றம்” புறநா. கூச : 12.

12. . வேட்டுவர் சிறுஅர் : புறநா. கூச : 1 - 7.

பி - ம். *முழவுமா தொலைச்சிய. †தொடுங்காழ், தொடுங்காழ்.
‡யிலங்குபடு.

கூஉஅ புறநானூறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

*அருமினை யிருக்கை யதுவே வென்வேல்

வேந்துதலை வரினுந் தாங்கும்

15 தாங்கா வீகை நெடுந்தகை யூரே.

தீணையும் துறையும் அவை.

உறையூர் முதுகண்ணன் சாத்தலூர்.

(கூஉஇ)

13. மினை - காவற்காடு; புறநா. கூஉச : 7.

14. அசன் தன்னிடத்தே வந்தாலும் தாங்குதற்குரிய.

14 - 5. “வாருகட னிரக்கு நெடுந்தகை, அசவரிற் றுக்கும் வல்லா னன்னே” புறநா. கூஉச : 7 - 8.

ஊர் (15) இருக்கையது (13.)

பி - ம். *அருமுனை.

(கூஉசா) ஊர்முது வேலிப் பார்நடை வெருகின்

இருட்பகை வெரீஇய நாகினம் பேடை
 உயிர்நடுக் குற்றுப் *புலாவிட் டரற்றச்
 சிறையுஞ் செற்றையும் புடையுந ளெழுந்த
 5 பருத்திப் பெண்டின் சிறுதீ விளக்கத்துக்

1. வேலியைச் சார்ந்துள்ள காட்டுப்பூனையால்; பார் நடை வெருகு - தான் கவர்ந்துகொள்ளுதற்குரிய கோழிமுதலியவற்றைப் பார்த்து மெல்ல நடத்தலையுடைய வெருகு; “நர்முள் வேலிப் புலவுநாறு முன்றில், எழுதியன்ன கொடிபடு வெருகின், பூனை யன்ன பொங்குமயிர்ப் பிள்ளை” (அகநா. உகஎ : 12 - 4) என்பதையும், “வெவ்வாய் வெருகினைப் பூசையென்றலும்” (தொல். மாபு. சூ. 68) என்பதையும், ‘படப்பை வேலியும் புதலும்பற்றி விடக்கிற்கு வேற்றுயிர்கொள்ளும் வெருகு’ என்னும் பேராசிரியருரையையும் பார்க்க.

1 - 2. வெருகாகிய பகைக்கு அஞ்சிய கோழிப்பேடை; எழுவாய்.

3. புலா - புலாவை; வாயிலுள்ள தசையை; அகநா. எக : 14.

2 - 3. “மனையுறை கோழிக் குறுங்காற் பேடை, வேலி வெருகின் மாலை யுற்றெனப், புகுமிட னறியாது தொகுபுடன் குழீஇப், பைதற் பிள்ளைக் கிளைபயிர்ந் தாஅங்கு” குறுந். ககக : 1 - 4.

4. சிறை - பக்கம். செற்றை - சிறுதூறு; “செற்றை வாயில்” (பெரும்பாண். 149.) புடையுந் - அடித்துத் தூத்தலையுடையளாய்.

5. பருத்திப்பெண்டின் - பருத்திதூற்கும் மங்கையின்; “பருத்திப் பெண்டின் பனுவ லன்ன” (புறநா. கஉடு : 1.) விளக்கத்தாற்காணப்பட்ட.

பு - மீ. *புலாவிட்டியாற்றச்.

புறநானூறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

ருஉக

*கவிர்ப்பூ நெற்றிச் சேவலிற் றணிபும்

†அருமினே யிருக்கை யதுவே மனைவியும்
வேட்டச் சிறுஅர் சேட்புலம் படராது

§படமடைக் கொண்ட குறுந்தா னும்பின்

10 விழுக்குறினம் பெய்த தயிர்க்கண் விதவை
யாணர் நல்லவை பாணரொ டொராங்கு
வருவிருந் தயரும் விருப்பினள் கிழவனும்
அருஞ்சமந் ததையத் தாக்கிப் பெருஞ்சமத்
தண்ணல் யானை யணிந்த

15 பொன்செ யோடைப் பெரும்பரி சிலனே.

நீணை - வாகை; துறை - முதிர்நீர்.

†தண்காற் பூட்கோல்லனார்.

(கஉக)

6. கவிர்ப்பூ - முன்னுமுருங்கைப்பூ. சேவலின் - ஆண்கோழியால்;

“கவிரலர் பூத்த சென்னி வாரணம்” (கல். பாயிரம், 2.) தணியும்-நீங்கும்.

கோழிப்பேடை (2) அந்நடுக்கந் தணியும் (6.)

7. “அருமினே யிருக்கை யதுவே” புறநா. கஉடு : 13.

8. சேட்புலம் - நெடுந்துரமாகிய இடம்.

10. விழுக்காகியறினம்; விழுங்குதற்குரிய நிணமுமாம்; “விழுக்
கொடு வெண்ணஞ்சு” (சீவக. 1584.) விதவை - கூழ்.

9 - 10. பெரும்பாண். 132 - 3.

11. யாணர் - புதிது. நல்லவை - நல்ல உணவுகளை. ஓராங்கு -

ஒருபடியாக.

9 - 11. “உடம்பிழு தறுத்த வொடுங்காழ்ப் படலைச், சீறின் முன்றிற்
கூறுசெய் திடமார், கொள்ளி வைத்த கொழுநீண நாற்றம்” புறநா. கூடு :
7 - 9.

மனைவியும் (7) விருப்பினன் (12.)

12. கிழவன் - தலைவன்.

13. ததைய - சிதைய; “அருஞ்சமஞ்சிதையத் தாக்கி” (புறநா. எஉ :
8); “ததைந்த காஞ்சியொடு” பதிந். உக : 19.

15. ஓடை - நெற்றிப்பட்டம். 14 - 5. புறநா. கூசு : 8 - 10.

டி - ம். *கதிர்ப்பூ. †தணிவும். ‡அருமுனை. §படபடைக்.
≠தண்காற்.....பொற்கொல்லனார், முடக்கொல்லனார் தங்கான்றாட
கோலரை, தங்கால நாட் கோவலனார்.

67

நூலு புறநானூறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

(நூலு) எருதுகா லுறுஅ திளைஞர் கொன்ற
*சில்வினை வரகின் புல்லென் குப்பை
தொடுத்த கடவர்க்குக் கொடுத்த மிச்சில்
பசித்த பாண †ருண்டிகடை தப்பலின்
5 ஒக்க லொற்கஞ் சொலியத் தன் னார்ச்
சிறுபுல் லாளர் முகத்தவை கூறி
‡வரகுட னிரக்கு நெடுந்தகை

அரசவரிற் றுங்கும் வல்லா ளன்னே.¹

தீனையும் துறையும் அவை.

.....

(கஉஎ)

1. கடாவிடுதலின்றி இளைஞர் அடித்த.

‘எருதுகாஹுருஅது’ என்பது (தொல். மொழி. சூ. 8, இளம்.) மேற்.

2. சில்வினை - சிலவாக விளைந்த. குப்பை - பொலி.

3. தொடுத்த கடவார்க்கு - தன்னை விளைத்துக்கொண்ட கடன்காரர் களுக்கு; “தொடுத்துணக் கிடப்பினுந் கிடக்கும்” (புறநா. கடுசு : 4.) கொடுத்த மிச்சில் - கொடுத்து மிஞ்சிய வாகை.

4. கடை - வாயில்.

5. ஒக்கல் ஒற்கம் சொலிய - சுற்றத்தாருடைய வறுமையை ஒழித்தற்கு.

‘ஒற்கம்’ என்னும் உரிச்சொல் வறுமையாகிய குறிப்புணர்த்துவதற்கு மேற்கோள்; தொல். உரி. சூ. 64, சே.; ஷே. ஷே. ஷே. 62, ந.; இ. வி. சூ. 281, உரை.

7 - 8. “வேத்துதலை வரினுந் தாங்கும், தாங்கா லீகை நெடுந்தகை” புறநா. கூஉஇ : 14 - 5.

¹மு. வாகைத்தினைத்துறைகளுள், ‘புல்லா வாழ்க்கை வல்லாண் பக்கம்’ (தொல். புறத்தினை. சூ. 17, இளம்.) என்பதற்கும், ‘அரும்பகை தாங்குமாற்றல்’ (ஷே. ஷே. ஷே. 21, ந.) என்பதற்கும் மேற்கோள்.

பு - ம். *சில்வினை. †ருண்டிகன...தலொற்கஞ். ‡வாகுகட னீர்க்கு.

(௩௨௮)டைமுதற் புறவு *சோர்ந் திருந்த
புன்புலச் சீறார் நெல்வினை யாதே

1. புறவு - முல்லைநிலம். 2. புன்புலம் - புன்செய்.

பி - ம். *சோர்ந்திருந்த.

புறநானூறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

நூலக

வரகுந் தினையு முள்ளவை யெல்லாம்
இரவன் மாக்களுக் *கீயத் தொலைந்தன

5டமைந் தனனே

அன்ன னாயினும் †பாண நன்றும்

†வெள்ளத் திடும்பா லுள்ளுறை தெர்ட.....

களவுப் புளியன்ன வினே.....

.....வானேன் கொழுங்குறை

10 கொய்குர லரிசியொடு நெய்பெய் தட்டுத்

துடுப்பொடு சிவணிய களிக்கொள் வெண்சோ

றுண்டினி திருந்த பின்.....

.....தருகுவன் மாதோ

‡தாளிமுத னீடிய சிறுநறு முஞ்ஞை

15 முயல்வந்து கறிக்கு முன்றிற்

சீறார் மன்னனைப் பாடினை செலினே.

‡தினையும் துறையும் அவை.

பங்து.....

(௩௨௮)

3 - 4. “வாகுந் தினையு முன்னவை யெல்லாம், இரவன் மாக்க
ளுணக்கொளத் தீர்ந்தென” புறநா. கூகூ : 9 - 10.

7. “குடப்பாற் சிவ்லுறை” புறநா. உஎசு : 5.

8. களவுப்புளி - களாப்பழத்தின் புளிப்பு. 10. குரல் - கதிர்.

14. தாளி - ஒருவகைக் கொடி. செலின் (16) தருகுவன் (13.)

14 - 5. புறநா. கூஉ : 1.

பு - மீ *சீயாததா...டமைந்த. †மன்ன. ‡வெள்ளத்தீடும்.

§தாழி முதல். †இதுவுமது.

(கூஉசு) இல்லடு கள்ளின் சில்குடிச் சீறார்ப்

புடைநடு கல்லி னாட்*பலி யூட்டி

1. வீட்டில் அட்ட கள்ளையுடைய; “இல்லடு கள்ளின் றோப்பி
பருகி” பெரும்பாண். 142.

2. நடுகல்லிற்கு விடியற்காலப் பலியை ஊட்டி. புறநா.
கூஉ : 3 - 4.

பு - மீ. *பலியூட்டி நெய்நிறை.

கூகூ புறநானூறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

*நன்னீ ராட்டி நெய்ந்நறைக் கொளீஇய
 மங்குன் மாப்புகை மறுகுடன் கமழும்
 5 அருமுனை யிருக்கைத் தாயினும் வரிமிடற்
 றாவுறை புற்றத் தற்றே நாளும்
 புரவலர் புன்க ணோக்கா திரவலர்க்
 கருகா தீயும் வண்மை
 உரைசா னெடுத்தகை யோம்பு மூரே.¹

நீணையும் துறையும் அவை.

மதுரை அறுவைவாணிகள் இளவோட்டினர்.

(௩௨௬)

3. நறை - தூபம்; “நறையும் விரையும்” (குறிஞ்சி, 7.) கொளீஇய - கொளுத்திய; சேர்த்திய.

4. மங்குல் - மேகம். உடன் - ஒருங்கு.

5. முனை - முதன்மை. ஊர் இருக்கையை உடையதாயினும்.

6. அரவுறையும் புற்றைப்போல்வது ஊர்; “நல்லரா வுறையும் புற்றம் போலவும்” (புறநா. ௩௦௬ : 3); ஊர் அணுகுதற்கரியதென்றபடி.

8 - 9. புறநா. ௩௨௦ : 16 - 8, ௩௬௭ : 8.

¹மு. கல்சட்டுக் கால்கொண்டதற்கு மேற்கோள்; தொல். புறத்திணை. சூ. 5, ந.

பு - ம். *நன்ன ராட்டி.

(௩௩௦) வேந்துடைத் தானே முனைகெட நெரிதர
 ஏந்து *வாள் வலத்த னெருவ னுகித்
 தன்னிறந்து வாராமை விலக்கலிற் பெருங்கடற்
 காழி யனையன் மாதோ வென்றும்

1. முனை - சண்டை. நெரிதர - நெரிய.

3. அப்பகைவர் சேனையானது தன்னைக் கடந்து வாராதபடி தடுத்தலால்,
 4. ஆழி - கரை.

3 - 4. "கடல்விலக் காழியிற் கலக்க மின்றி, அடல்விலக் காளார்த்தன ரடர்ப்பவும்" பெருங். க. 46 : 75 - 6.

குறள், 989, பரிமேல். மேற்.

பி - மீ. *வாள் வல்லத்தன், வல்லத்தன்.

புறநானூறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

௩௩௩

5 பாடிச் சென்றோர்க் கன்றியும் வாரிப்
 புரவிற் காற்றாச் சீறார்த்

தொன்மை *சுட்டிய வண்மை யோனே.¹

தீனையும் துறையும் அவை.

மதுரைக் கணக்காயனார்.

(௩௩௦)

5. வாரி - வருவாய்.

6. புரவு - இறையிலி நிலம்; புறநா. உசு0 : 9, கூசு : 6.

¹ழ. வஞ்சித்திணைத்துறைகளுள், 'வருவிசைப் புனைகை' கற்சிறை போல, ஒருவன் றுங்கிய பெருமை' என்பதற்கு மேற்கோள்; தோல். புறத்திணை. கு. 7, இளம்.; ஷே. ஷே. ஷே. 8, ந.

பி - மீ. *சூடிய வன்மை.

(நடநக) கல்லறுத் தியற்றிய வல்லுவர்க் கூவல்
வில்லேர் வாழ்க்கைச் சீறார் மதவலி
நனிநல் கூர்ந்தன னாயினும் பனிமிகப்
புல்லென் மாலைச் சிறுதீ னெலியும்
5 கல்லா விடையன் போலக் குறிப்பின்
இல்லது படைக்கவும் வல்ல னுள்ளது
தவச்சிறி தாயினு மிகப்பல ரென்னாள்

1. "வல்லுற் றுவரி தோண்டி" (பெரும்பாண். 97 - 8); "குடம்பு
காக் கூவற் கொடுக்கானம்" (சிலப். உசு : காவற்பெண்டுகொல்.) கூவல் -
கிணறு.

2. விற்போராகிய உழவுத்தொழிலால் வாழும் வாழ்க்கையை
யுடைய தலைவன்; "வில்லுழு துண்மார்" (புறநா. கள0.) மதவென்பது
வலியை யுணர்த்துவதோருரிச்சொல்; மதவலி - மிக்க வன்மையுடைய

தலைவன்; “மதவலி விடுப்ப வேகி” சீவக. 204.

3. மிக வறுமையையுற்றானாயினும்.

4. குலியும் - கடையும்..

4 - 5. “இடையன் பொத்திய சிறுதி விளக்கத்து” (புறநா. கூச: 11); “இடையன்.....குலிகோற் கொண்ட பெருவிறன் குலிழிச், செந்தி” பெரும்பாண். 175 - 8.

நூற்ச

புறநானூறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

*நீனெடும் பந்த நுண்முறை யூட்டும்
இற்பொலி மகடேப் போலச் சிற்சில
10 வரிசையி னளிக்கவும் வல்ல னுரிதினிற்
காவன் மன்னர் கடைமுகத் துருக்கும்
போருபலி வெண்சோறு போலத்
†தாவவும் வல்லனவன் றாவங் காலே.
தீனையும் துறையும் டிவை.

‡உறையூர் முதலுத்தலார்.

(நூலக)

8. பந்தரில். முறை - வரிசை; “முறையி னுண்ணு சிறையா வாழ்க்கை” புறநா. கூடு : 6.

9. மகடே - மனைவி; புறநா. கூகூ : 8.

6 - 9. “குடநீரட் டெண்ணு மிடுக்கட் பொழுதும், கடனீ ரறவுண் ணுங் கேளிர் வரினும், கடனீர்மை கையாராக் கொள்ளு மடமொழி, மா தர் மனைமாட்சி யான்” நாலடி. 382.

9 - 13. புறநா. நகச : 7 - 11.

பி - ம். *நீனெடுபந்தருண். †தூஉவும். ‡உறையூர்முதுகூற்றன்.

(ந.ந.உ) பிறர்வேல் போலா தாகி யிவ்வூர்
மறவன் வேலோ பெருந்தகை யுடைத்தே
*இரும்புற நீறு மாடிக் கலந்திடைக்
†குரம்பைக் கூரைக் கிடக்கினுங் கிடக்கும்
5 மங்கல மகளிரொடு மாலை ‡சூட்டி
இன்குர ழிலிரும்பை யாழொடு ததும்பத்
தெண்ணீர்ப் படுவினுந் தெருவினுந் திரிந்து
மண்முழு தழுங்கச் ஈசெல்லினுஞ் ||செல்லுமாந்

3. நீறு - புழுதி.

4. குரம்பை - சிறகுடிலின்.

6. குரல் - மகளிர் இசை. இரும் பை - பெரிய பை; யாழுறை.
ததும்ப - ஒலிக்க.

7. படு - மடு.

பி - ம். *இரும்புற நீருமாடிக் கலத்திடை. †குரம்பைக் கூரைக்
கினுங் கிடக்கு. ‡சூடி. ழிலிரும்பை யாழெடுத்தியம்ப, யிரும்பெயர்.
ஈசெல்லினுஞ். ||செல்லுந் கண்ணுறின், செல்லுமாங்குடற்றானே.

புறநானூறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

௫௩௫

கிருங்கடற் றுணை வேந்தர்

10 பெருங்களிற்று முகத்தினுஞ் செலவா னாதே.¹

நீணையம் துறையும் அவை.

*விரியூர் நக்கனார்.

(கூகூஉ)

10. செலவு ஆளுது - செல்லுதல் தவிராது.

¹49. பாடாண்டிணைத்துறைகளுள், 'மாணர்ச்சட்டிய வான்மங்கலம்'

என்பதற்கு இதனை மேற்கோள் காட்டினர் இளம்பூரணர் (தொல். புறத்திணை. கு. 30); உழிஞைத்திணைத்துறைகளுள் 'வென்ற வானின்மண்ணல்' என்பதற்கு 'ஒன்றெனமுடித்தலான் இருவர்பேவற்குஞ் சிறுபான்மை மண்ணுதல் கொள்க' என விசேடவுரை கூறி இதனை மேற்கோள் காட்டினர் நச்சிஞர்க்கினியர்; கௌ. ஷே. ஷே. 13.

பு - ம். *விரியூகநக்கனார்.

(கூகூகூ) நீருட் பட்ட மாரிப் பேருறை

மொக்கு ளன்ன பொருட்டுவிழிக் கண்ண

கரும்பிடர்த் தலைய பெருஞ்செவிக் குறுமுயல்

உள்ளூர்க் குறும்புதற் றுள்ளுவன வுகளும்

5 தொள்ளை மன்றத் தாங்கட் படரின்

உண்கென வுணரா வுயவிற் றுயினும்

*தங்கினிர் சென்மோ புலவீர் நன்றும்

1. உறை - துளி. 2. மொக்குள் - சேற்றிலெழுந்த கொப்புளம்.

3. "நெடுஞ்செவிக் குறுமுயல்" புறநா. கூகூச : 2, கூகூகூ : 4;

1 - 3. “சிறியிலை நெல்லிக் காழ்கண் டன்ன, குருவிழிக் கண்ண
கூரலங் குறுமுயல்” ஆகநா. உஅச : 1 - 2.

4. புதல் - புதரில்.

5. தொன்னை - துவாரம். மன்றம் - இரவலர் தங்குதற்குரியது.

6. உயவு - வருத்தம்.

7. சென்மோ - செல்லும்; செல்லுமென்னும் ஏவற்பன்மை உயிர்
மெய் கெட்டு ஓகாரம் பெற்றுவந்தது; “வருங்குலங் கேண்மோ”
(மணி. கந : 93) என்றாற்போல.

டி - மீ. *தங்கி நீர்.

நூல்கள் புறநானூறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

சென்றதற் கொண்டு மனையோள் விரும்பி
வரகுந் தினையு முள்ளவை யெல்லாம்

10 இரவன் மாக்க ளுணக்கொளத் தீர்ந்தெனக்
குறித்துமா நெதிர்ப்பை பெறாஅ மையிற்
குர லுணங்கு விதைத்தினை யுரல்வாய்ப் பெய்து
சிறிது *புறப்பட்டன் றோவில டன்னூர்
வேட்டக் குடிதொறுங் கூட்டு.....

15†உடும்புசெய்

பாணி நெடுந்தேர் ‡வல்லரோ ரோ
வம்பணி யானை வேந் துதலை வரினும்
உண்பது மன்னு மதுவே

பரிசின் மன்னுங் குரிசில்கொண் டதுவே.
நீனையும் துறையும் அவை.

(௩௩௩)

8. மனையோள் - தலைவி; புறநா. ௩௩௧ : 8, ௩௩௨ : 5. சென்றதற்
கொண்டு - வந்ததனால்.

10. தீர்ந்தென - தீர்ந்தனவாக. குறித்துமாறெதிர்ப்பை - குறியெ
திர்ப்பை; 'குறியெதிர்ப்பையாவது அளவுகுறித்து வாங்கி அவ்வாங்கிய
வாறே எதிர்கொடுப்பது' என்பர் (குறள், 221, பரிமேல்.); "கூற்றுங்,
குறியெதிர்ப்பை கொள்ளுந் தகைமைத்தே...களிறு" முத்தொள்ளாயிரம்.

9 - 10. "வரகுந் தினையு முள்ளவை யெல்லாம், இரவன் மாக்களுக்
கேத் தொலைந்தன" புறநா. ௩௨௮ : 3 - 4.

8 - 13. "இவ்வது படைக்கவும் வல்ல னுள்ளது, தவச்சிறி தாயினு
மிகப்பல ரென்னுள், நீணெடும் பந்த ருண்முறை யூட்டும், இற்பொலி
மகடுஉப் போலச் சிற்சில, வரிசையி னளிக்கவும் வல்லன்", "மனையோள்,
பாண ரார்த்தவும் பரிசில ரோம்பவும், ஊனொலி யரவமொடு கைது
வாளே" புறநா. ௩௩௧ : 6 - 10, ௩௩௨ : 5 - 7.

14. வேட்டக்குடி - வேட்டிவர் வீடு.

15 - 6. உடம்புசெய் பாணி - உடம்புத்தோலாற் செய்த கைச்சாதி.

17. வம்பு - கச்சு.

19. கொண்டது பரிசில் - பகைவரோடு போர்செய்ததற்காக அரச
ரிடம் பெற்றபொருளே பாணர்முதலியோர்க்கு அவன் கொடுக்கும் பரிசி
லாகும்.

பி - ம். *புறப்படனரோவிலனே. †உழுமெபுசெய். ‡வலவரோடூ.

(௩௩௪) காமரு பழனக் கண்பின்னன்

தாமயிர்க் குறுந்தா னெடுஞ்செவிக் குறுமுயல்
புன்றலைச் சிறுஅர் மன்றத் தார்ப்பிற்
படப்பொடுங் கும்மே.....பின்பு.....

5 லாரே *மணியோள்

பாண ரார்த்தவும் பரிசில ஠்ரோம்பவும்
ஊனெலி யரவமொடு ஠்கைதூ வானே
உயர்மருப் பியானைப் புகர்முகத் தணிந்த
பொலம்.....

10 ஠்பரிசில் பரிசிலர்க் கீய

உரவுவேற் காளையுங் கைதூ வானே.

தீனையும் துறையும் அவை.

மதுரைத் தமிழ்க்கூத்தனார்.

(௩௩௪)

1. கண்பு - ஒருவகைக் கோரை; “கண்பின், புன்காய்ச் சுண்ணம்
புடைத்த மார்பின்” (பெரும்பாண். 220 - 21); “களிறுமாய் செருந்தி
யொடு கண்பமன் றார்தா” (மதுரை. 172); “கண்பமல் பழனக் கமழ”
(மலைபடு. 454); “கண்பகத்தின் வாரணமே” தே. திருநா. தோணிபுரம்,
“வண்டரங்க” 3.

2. புறநா. ௩௩௩ : 3.

4. படப்பு=படப்பை - வைக்கோற்போர்.

3 - 4. “புன்றலைச் சிறுஅர் வில்லெடுத் தார்ப்பின்.....மன்றிற்

பாயும் வன்புலத் ததுவே” புறநா. கஉஉ : 4 - 6.

6. ஆர்த்த - நிறைய உண்பிக்க; “ஏதிலா ராரத் தமர்ப்சிப்பர்”
குறள், 837.

7. ஊனொலியரவம் - ஊனாஹண்டாகிய ஆரவாரம்; “புள்ளியிழந்
தன்ன, ளூனொலி யரவம்” (புறநா. கஎக : 3-4.) கைதுவாள் - கையொழி
யாள்; “கள்ளாண வாட்டியுங் கைது வாளே” புறத்திரட்டிற் கண்டது
இது.

மனையோன் (5) கைதுவாள் (7.)

11. காளை - தலைவன்.

8 - 11. “ஒன்றார் யானை யோடைப் பொன்கொண்டு, பாணர்
சென்னி பொலியத் தைஇ”, “அண்ணல் யானை யணிந்த, பொன்செ
யோடைப் பெரும் பரி சிலனே” புறநா. கஉசு : 1 - 2, கஉசு : 14 - 5.

பி - ம். *மனையோர். †ஓம்பும். ‡கைத்துவாளே. §பரிசிலர்.

68

ருகடி புறநானாறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

(௩௩௩) அடலருந் துப்பின்.....

.....குருந்தே முல்லையென்
நிந்நான் கல்லது பூவு மில்லை

கருங்கால் வரகே யிருங்கதிர்த் தினையே

5 சிறுகொடிக் கொள்ளே பொறிகிள ரவரையொ

டிந்நான் கல்ல துணுவு மில்லை
* துடியன் பாணன் பறையன் கடம்பனென்
றிந்நான் கல்லது குடியு மில்லை

1. துப்பு - வலி.

4. "வன்பாலாற் கருங்கால் வாகின்" புறநா. கூச : 4.

7 - 8. 'இனிப் பலவயினும்.....முடியின செய்யுளு னெனவே, சிலவயினுன் அஃறிணைவிரவாது உயர்திணையானெண்ணி அஃறிணை முடிபிற்றுகலும் உண்டு, செய்யுளகத்து; உ-ம்: பாணன்...குடியுமில்லை எனவரும்' (தொல். கிளவி. கு. 51, இளம்.); 'பலவயினுனு மென்றதனாற் சிலவயினுற்றிணைவிரவாது உயர்திணையானெண்ணி அஃறிணையான் முடிவனகொள்கவென்பது; உ-ம்; பாணன்.....குடியுமில்லை: எனவரும்' (சுை. ஷை. ஷை. 51, கல்.) 'பாணன்.....குடியுமில்லை: என.....உரைபா சீரியர் கூறினாராவெனின், பாணன் முதலாயினாரைக் குடியென்று சுட்டிய வழிக் குடிக்கு ஏற்ற தொகைகொடுத்தல் வழுவன்மையான், அவ்வரை போலியரை யென்க; குடியென்று சுட்டாதவழிப் பாணன் பறையன் றுடியன் கடம்பெனன்று அந்நால்வரும்ல்லது குடியில்லை பென்றேயாம்' (சுை. ஷை. ஷை. 51, கே.); 'பாணன் பறையன்.....குடியு மில்லையென் றது பாண்குடி பறைக்குடியெனக் குடியைச் சுட்டினில்லாது பாணன் பறையன் எனப் பால்காட்டி நின்றலான் உயர்திணைப்பொருள் நின்று அஃறிணைமுடிபு கொண்டனவோயாம்' (சுை. ஷை. ஷை. 51, ந.); 'பாணன் பறையன்.....குடியுமில்லை: என்பது உயர்திணை அஃறிணையான் முடிந்தது; இவ்வழு யாண்டு அமைக்கப்படுமோவெனின், அது வழுவாயி னன்றே அமைக்கவேண்டுவது; குடியென்பதனை எல்லாவற்றோடும் கூட்டியுரைக்கப்படுதலின் வழாநிலையாமென்க' (நன். கு. 377, மயிலை.); 'பாணன்...குடியுமில்லை: என உயர்திணையெண்ணி அஃறிணைமுடிபின வாய் வழு யாண்டமைக்கப்படுமெனிற் குடியென்பதனைப் பாணன்முதல் கான்கோடும் கூட்டி யுரைக்கப்படுதலின் வழாநிலையாமென்க' (நன். வி. கு. 378); 'பாணன்...குடியு மில்லை: எனத் திணைவிரவாது உயர்திணையா னெண்ணி அஃறிணையான் முடிந்த இவ்வழு யாண்டமைக்கப்படுமோ

டி - ம். *பாணன் பறையன் றுடியன் கடம்பெனன்று.

ஒன்னாத் தெவ்வர் முன்னின்று விலங்கி

10 ஒளிநேந்து மருப்பிற் களிநெறிந்து வீழ்ந்தெனக்
கல்லே பரவி னல்லது

நெல்லுருத்துப் பரவுங் கடவுளு மிலவே.

தீணையும் துறையும் அவை.

*மாங்குடிகிழார்.

(௩௩௫)

வெனின், பாணன் முதலாயினாரைக் குடியென்று சுட்டியவழிக் குடிக்கு
வற்ற தொகைகொடுத்தல் வழுவன்மையான் அமைத்தல் யாண்டைய
தென்க' (இ. வி. சூ. 298, உரை); 'மக்கட்சுட்டுன்புழி.....அங்கன
முணர்த்திற்றேல், பாணன்.....குடியுமில்லை: என்புழிப் பாணன் முதலி
யன போல மக்களென்பது ஆண்டு அகிறிணைச்சொல்லாதல் வேண்டும்,
வேண்டவே, 'அகிதல பிறவே யென அகிறிணைச்சுட்டுப்பெயராற் கூறுது
அவரல பிறவென்றல் திணைவழுவாய் முடியுமாதலின் அகிதாசிரியர் கருத்
தன்மென்றொழிக' தோல். சூத்திரவிருத்தி.

10. புறநா. ௩௦௧ : 6, அடிக்.

11 - 2. 'பரவுதல்' என்னும் உரிச்சொல் வழத்துதலாகிய குறிப்
புணர்த்தியதற்கு மேற்கோள்; தோல். உரி. சூ. 86, சே.; ஷ. ஷ. ஷ.
84, ந.; இ. வி. சூ. 281, உரை.

பு - ம். *மாறுகுடிகிழார்.

(௩௩௬) வேட்ட வேந்தனும் *வெஞ்சினத் தினனே

†கடவன கழிப்பிவ டந்தையுஞ் செய்பான்
ஒளிமுுகத் தேந்திய வீங்குதொடி மருப்பிற்
களிறு கடிமாஞ் சேரா சேர்ந்த

5 ஒளிமுவேன் மறவரும் ‡வாய்மூழ்த் தனரே

இயவரு மறியாப் பல்லியங் கறங்க

1. வேட்ட - மணஞ்செய்தற்கு விரும்பிய. 2. கழிப்பு - கழித்தலை.

1 - 2. புறநா. ௩௪௬ : 1 - 3.

4. கடிமரம் - காவன்மரம். 5. மூழ்த்தனர் - மூடினர்; முகிழ்த்தனர்.

6. இயவர் - வாச்சியக்காரர்.

டி - மீ. *பெருஞ்சினத்தனனே. †கெடவனகறிப்பிள். ‡வாய்

மூழ்த்தனரே.

௩௪௦

புறநானூறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

அன்னே, பெரும்பே துற்றன் *றில் வருங்கடி மூதூர்
அறனிலண் மன்ற தானே விறன்மலை
வேங்கை வெற்பின் விரிந்த கோங்கின்

10 முகைவனப் பேந்திய முற்றா விளமுலைத்

தகைவளர்த் தெடுத்த நகையொடு

பகைவளர்த் திருந்தவிப் †பண்பி ருயே.

தினை - காஞ்சி; துறை - மகட்பாற்காஞ்சி.

பரணர்.

(௩௩௭)

7. பெரும்பேதுற்றன்று - பெரிய மயக்கத்தை யடைந்தது.

8. மன்ற - நிச்சயமாக. விறன்மலை : “விறன்மலை வியலறை”
கலி. ௫௩ : 2.

9 - 10. “முதிர்கோங்கின் முகையென.....பெருத்தநின்
னினமுலை” கலி. ௫௪ : 23 - 4. முகை - அரும்பு.

11. நகை - மகிழ்ச்சி. தாய் (12) அறனிலன் (8.)

பி - ம். *இல்லல் கடிமூதாரனிலமனற. †பண்பிற்றாமே.

(௩௩௭)* ஆர்கலி யின்னே சோனாட் டண்ணல்
கலிகை மண்ணாள் செல்வ ராயினும்
வாள்வலத் தொழியப் †பாடிச் சென்றார்
வாறொ கமலர.....

5 ஈத லான விலங்குதொடித் தடக்கைப்
பாரி பறம்பிற் பணிச்சுனை போலக்

1. அண்ணல் - தலைவன். 5. ஈதல் ஆன - கொடுத்தல் தவிராத.
6. “பாரி பறம்பிற் பணிச்சுனைத் தெண்ணீர்” (௧௪௬) என முன்
னும் இச்சுனை பாராட்டப்பட்டுள்ளது.

2 - 6. அரசராக இருந்தாலும் போர்செய்தலையொழித்துப் புகழ்ந்து
பாடிக்கொண்டு வருவாராயின், அவர்களுக்கு வேண்டியவற்றைக்
கொடுக்கும் இயல்பினனென்று பாரியின் கொடைச்சிறப்புக் கூறினார்;
புறநா. ௧0௬ - ஆம் பாட்டாலும் விளங்கும்.

பி - ம். * ஆர்கலிவினனே சேனாட்டண்ணல். † பாடிச் சேரார்.
புறநாணூறு மூலமும் குறிப்புரையும். ருசக

காண்டற் கரிய ளாகி மாண்ட
பெண்மை நிறைந்த பெர்லிவொடு மண்ணிய
துகில்விரி கடுப்ப துடங்கித் தண்ணென

10 அகிலார் நறும்புகை யைதுசென் றடங்கிய
கபில * நெடுநகர்க் கமழு நார்ற்றமொடு

மனைச்செறிந் தனளே வாணுத லினியே
அற்றன் ருகலிற் றெற்றெனப் போற்றிக்
காய்நெற் கவளந் தீற்றிக் காவுதொறும்

15 கடுங்கண் யானை காப்பன ரன்றி

வருத லானார் வேந்தர் † தன்னையர்
பொருசமங் கடந்த வருகெழு நெடுவேற்
குருதி பற்றிய வெருவரு † தலையர்
மற்றிவர் மறனு மிற்றூற் றெற்றென

20 யாரா குவர்கொ றுமே நேரிழை

ஃஉருத்த பல்சணங் கணரிந்த

மருப்பிள வனமுலை னெழுக்கு வோரே.

தீனையும் துறையும் அவை.

கபிலர்.

(ருரு)

- 6 - 7. “மன்னுயி ரறியாத் துன்னரும் பொதியிற், குருடை யடுக்
கத் தாஅங் கடுப்ப, வேனி ஷானே தண்ணியள்” (குறுந். நளசு : 1 - 3);
“பொன்னணி திகிரியஞ் செல்வன் பொற்புடைக், கன்னிய மகளிரிற்
காண்டற் கரியன, நன்மணி புரித்தன வாவி நான்குள்” சீவக. 1203.
8. பெண்மை - அமைதித்தன்மை; சீவக. 356, ந.
- 9 - 10. விரிந்த துகில் புகைக்கு உவமை; முருகு. 138.
11. பாடினோர்பெயர் இதிற் குறிப்பிக்கப்பெற்றுள்ளது.
12. வாணுதல் - கன்னி.
14. நெற்கவனம் : புறநா. சச : 2, அடிக்.; தீற்றி - உண்பித்து;
சீவக. 3105.
16. வேந்தர்-மணம்பேசுவந்த அரசர். தன்னையர்-தமையன்மார்.
21. உருத்தல் - தோன்றல்.
22. குழுக்குவோர் - அழுத்துவோர்; சீவக. 2552.
- டி - ம். *நெநெககா: †தன்னையலர். ‡தலைய. §உரித்தல்பல்.

ருசஉ புறநானூறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

(நாநஅ) ஏர்பரந்தவய னீர்பரந்தசெறுவின்
நென்மலிர்தமனைப் பொன்மலிர்தமறுகிற்
படுவண் *டார்க்கும் பன்மலர்க் காவில்
நெடுவே ளாதன் போந்தை யன்ன
5 பெருஞ்சீ ரருங்கொண் டியளே கருஞ்சினை
வேம்பு மாறும் போந்தையு மூன்றும்

மலைந்த ட்சென்னிய ரணிந்த வில்லர்
கொற்ற வேந்தர் வரினுந் தற்றக
வணங்கார்க் கீருவ னல்லன்வண் டோட்டுப்

10 பிணங்குகதிற்க் கழனி நாப்ப னேமுற்

டுறுணங்குகல னாழியிற் றேன்றும்
ஒரெயின் மன்ன னொருமட மகளே.

நீனையும் துறையும் அவை.

துன் றார்க்கிழார்மகனார்.

(நாடா)

4. போந்தை - ஒருர்.

5. கொண்டிச்சீரன் - மிகுதியான சீரையுடையவன்; “அன்பதாய்க்,
கொண்டி யாயின வாறென்றன் கோதையே” தே. திருநா. திருவாரூர்.
‘கொக்கரை’ 7.

6. ஆர் - ஆத்தி. போந்தை - பனை.

5 - 6. கருஞ்சினைவேம்பு: “கருஞ்சினை, யரவாய் வேம்பு” பொருந்.
143 - 4.

8. கொற்றம் - அரசரிமை. தற்றக - தனக்குத் தக.

6 - 9. வீரும்புவோர் பாண்டியன்முதலிய முடிமன்னர் மூவரா
யிருப்பினும் தன்னை வணங்கார்க்குத் தன்மகளை ஈவானல்லன் இவன்.

10. கதிர் - நெற்கதிர்.

11. உணங்குதல் - உலர்த்தல். கலன் - கப்பல். ஆழி - கடல்.

12. எயில் - மதில். ஓரெயின்மன்னன் : அகநா. ஈஎஃ : 18.

10 - 12. குழந்தை கழனிக்குக் கட்டலும் எயிலுக்குப் புறமுலர்ந்த
கப்பலும் உவமம். 'மருதநிலத்து மதிலாதல்...அகநாடுபுக்கவரருப்பம்
வெள்ளி எனப் பாட்டிற் கூறியவாற்றானும், பிணங்குகதிர்க் கழனி...
மன்னனென்றமையானும்...உணர்க' தோல். புறத்திணை. கு. 9, ந.

பி - மீ. . *டார்க்குக்காவிற்ப்புளி, நெடுவேலாதன். †சென்னியா
ரணிந்த. ‡றுணங்குக் குழியிற, றுணங்குகராமியிற.

புறநானூறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

ருசுந

(நாநக) வியன்புலம் படர்ந்த பல்லா *நெடுவேறு

மடலை மாணிழ லசைவிடக் கோவலர்

வீததை முல்லைப் பூப்பறிக் குந்து

குறுங்கோ லெறிந்த நெடுஞ்செவிக் குறுமுயல்

5 நெடுநீர்ப் பரப்பின் வானையொ கெளுந்து

தொடலை யல்குற் றெடித்தோண் மகளிர்

கடலாடிக் கயம்பாய்ந்து

கழிநெய்தற் பூக்குறாஉந்து

பைந்தழை துயல்வருஞ் செறுவிறற....

10லத்தி

வளர வேண்டு மவளே யென்றும்

. †ஆரம ருழப்பது மமரிய ளாகி.

முறஞ்செவி யானே வேந்தர்

மறங்கெழு நெஞ்சங் கொண்டொளித் தோளே.

நீணையும் துறையும் அவை..

(11111)

1. புலம் - மேய்தற்குரிய நிலம்.

2. அசைவிட - அசையிட.

1 - 2. ஏறு அசைவிட.

3. பூப்பறிக்குந்து - பூக்களைப் பறிக்கும்; "புதன்முல்லைப் பூப்பறிக்குந்து" புறநா. 1112 : 4.

4. கோலாலெறிந்த முயல்; "மாலை வெண்காழ் காவலர் வீச, நறும்பூம் புறவி னெடுக்குமுய லிரியும்" ஐங்குறு. சஉக.

5. உகளுந்து - துள்ளும்.

6. தொடலை - மணிக்கோவைகளால் தொடுக்கப்பட்ட மேகலை.

8. பூக்குறுஉந்து - பூக்களைப் பறிக்கும்; குறுதல் - பறித்தல்.

12. அம்ரியளாகி - விரும்பியவ்ளாய்.

13. முறம்போலும் காதுகளையுடைய யானை; "முறஞ்செவி வாரணம்" (கலி. சஉ; சிலப். ௧0; 248); "முறஞ்செவி யானையுந் தேரு மாவும்" மணி. ௧௧ : 121.

பு - மீ. *வெற்றி, மடலை. †ஆரமரொழிப்பதுவுமமரிய.

(௩௪௦) அணித் * தழை துடங்க வோடி மணிப்பொறிக்
ஈரலங் குன்றி கொள்ளு மினையோள்

மாமகள்.....

.....லென வினவுதி கேண்

5 வெடுப்பவெ.....

.....மைந்தர் தந்தை

ஈஇரும்பனை யன்ன பெருங்கை யானை

கார்தையஞ் செறுவிற் பெயர்க்கும்

பெருந்தகை மன்னர்க்கு வரைந்திருந் தனனே.

தினையும் துறையும் அவை.

அ.....

(௩௪௦)

1. தழை - தளிர்களாலும் பலவகைப் பூக்களாலும்

அமைக்கப்பட்ட

ஒருவகை ஆடை; “அம்பூர் தொடலை யணித்தழை” (புறநா. ௩௪௧ : 2);

“தழையுங் கோதைய மிழையு மென்றிவை, தைஇயினர் மகிழ்க்து திளைஇ
வினையாடும், மடமொழி யாயத் தவருன்” கலி. ௧௦௨ : 5 - 7.

2. குரலங்குன்றி - குன்றிமணிக் கொத்தினை.

7. “பனைக்கை மும்மத வேழ முரித்தவன்” தே. திருநா.கோயில்.

‘பனைக்கை’ 1.

8. காரந்தை - ஒருவகைப்பூடு, செறு - வயல்.

7 - 8. “காய்த்த காரந்தை மாக்கொடி

வினாவயல்,

கொண்டன்று தானை” பதிற். ௪௦ : 5 - 6.

வந்திறை

பி - மீ. *தழைத்துடங்க.

†பணிப்பொரி.

‡யெயெப்ப. †மிருபனை, இருபனை.

‡கூறலங்குன்றி.

(நசுக) வேந்துகுறை யுறவுங் கொடாஅ னேந்துகோட்
டம்பூந் தொடலை *யணித்தழை யல்குல்
செம்பொறிச் சிலம்பி †னிளையோ டந்தை

1. வேந்து - அரசன். குறையுறவும் - கேட்பவும். கோடு - பக்கம்.

2. தொடலை - மாலை; "தொடலைக் குறந்தொடி" (குறள், 1135.)
தழை: "அணித்தழை துடங்க வோடி" புறநா. ஈசா: 1.

தந்தை (3) கொடான் (1.)

பி - மீ. *யணித்ததழை. †னிளையோ டந்தை.

புறநானூறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

௫௪௫

எழுவிட் டமைத்த திண்ணிலைக் கதவின்

5 அரைம ணிஞ்சி நாட்கொடி * துடங்கும்

.....
 புலிக்கணத் தன்ன கடுங்கட் சுற்றமொடு
 மாற்ற மாறான் மறவிய சினத்தன்
 †பூக்கோ னெனவேளய்க் கயம்புக் கனனே

10† விளங்கிழைப் பொலிந்த வேளா மெல்லியற்
 சுணங்கணி வனமுலை யவளொடு நானே
 மணம்புகு ^ஃவைக லாகுத லொன்றே
 ஆரம ருழக்கிய மறங்கிளர் முன்பின்
 †நீளிலை யெஃக மறுத்த வுடம்பொடு

4. 'எழு' இன்னதென்பது "எழுவுஞ் சீப்பும்" (சிலப். கடு : 215)

என்பதன் உரைகளால் அறியப்படும்; "சீப்புள் ஞறுத்துத் தின்னெழுப்
 போக்கிக், காப்புள் ஞறுத்த கடிமதில் வாயில்" பெருங். க. 43 : 153 - 4.

5. அரைமண் இஞ்சி - அரைத்த மண்ணால் அமைக்கப்பட்ட மதில்.
 நாட்கொடி - நல்லநாளிலே கட்டினகொடி; நாடோறுஞ்செய்த வெற்றிக்
 குக் கட்டின கொடியுமாம்; "நாட்கொடி துடங்கும் வாயில்" (சிலப். கடு:
 217 - 8); "நாடோ நெடுத்த நலம்பெறு புனைகொடி" மதுரை. 368.

7. கடுங்கட்சுற்றம் - வீரச்சுற்றம்; "வயப்புலி போலத், துஞ்சாக்
 கண்ணா" (மதுரை. 643 - 4), "கொடுவரி கூடிக் குழுஉக்கொண் டனைத்
 தால்.....நிணநிறை வேலார் நிலை", "புலிக்கணமுஞ் சீயமும் போர்க்களி
 றும் போல்வார்", "குயவரி வேங்கை யனைய—வயவர்" (பு. வெ. 9, 25,
 59), "மைதோய் வரையி னிழியும் புலிபோல மைந்தன், பெய்தாம மாலைப்
 பிடியினிழிந் தேகி" (சீவக. 2135) என்பவற்றிலும் வீரார்க்குப் புலி உவ
 மிக்கப்பட்டிருத்தல் காண்க.

8. மாற்றம் - மாறுபட்டுச் சொல்லுஞ் சொல். மறவிய - போர்

செய்தற் கெழுந்த.

9. போர்க்குரிய பூவை அணிந்துகொண்டு போருக்குப் புறப்படுக
வென்று தன் வீரரை ஏவிவிட்டுத் தான் நீராடுதற்குப் பொய்கையின்கட்
புகுந்தான்; போர்செய்தற்குப் புறப்படுமுன் அரசர் நீராடல் மரபு;
புறநா. எக : 1, அடிக்.

10. வேனா - மணஞ்செய்யப்படாத.

14. எலகம் - வேல்.

பு - மீ. * துடங்கப். † பூக்கொளெனபகயமபுக. ‡ வயங்கிழைப்
பொலிந்த வே...ா. § வைகலாகுக வொன்றோ. || நேரிலையெலகம்.
40

ருசுக புறநாணுறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

15 *வாரா வுலகம் புகுத லொன்றென்ப
படைதொட் டனனே குருசி லாயிடைக்
† களிற்றுபொரக் கலங்கிய தண்கயம் போலப்
‡ பெருங்கனி னிழப்பது கொல்லோ

§ மென்புனல் வைப்பினித் தண்ஈபனை யூரே.¹
தீனையும் துறையும் அவை.
பாணர்.

(ருசுக)

15. வாராவுலகம் - வீரசுவர்க்கம்.

12 - 5. ஒன்றோ, ஒன்று : எண்ணிடைச்சொல்; புறநா. ருசுக :

4 - 6.

ஊர் (19) கவினிழப்பது கொல்லோ (18.)

¹இச்செய்யுளின் பொருள், நாச்சித்திணைக்கண்ணதாகிய மகன் மறுத்துமொழிதல் என்னுந்துறைக்கும் இடனாகின்றது.

பி - மீ. *ஓராவலகம். †களிதுபொற கலங்கிய மதகயம். ‡பெரு மகவனிழப். §மென்புல வைப்பின். ††கணையூர்.

(நாசுஉ) கானக் காக்கைக் கலிச்சிற கேய்க்கும்

மயிலைக் கண்ணிப் பெருந்தோட் குறுமகள்

ஏனோர் மகள்கொ லிவளென விதுப்புற

றென்னொடு வினவும் வென்வே நெடுந்தகை

5 திருநயத் தக்க பண்பினிவ ணலனே

பொருநர்க் கல்லது பிறர்க்கா கா தே

பைங்காற் கொக்கின் பருவாய்ப் பிள்ளை

*மென்சேற் றடைகரை †மேய்ந்துண் டதற்பின்

1. கலிச்சிறகு - தழைத்தலையுடைய சிறை.

2. மயிலை - இருவாட்சி.

3. ஏனோர் மகள்கொல் - யாவருடைய மகளோ? விதுப்புற்று - விரைந்து; "கண்விதுப்பழிதல்" (குறள், அதி. ௧௧௮) என்பதன் பொருளால் உணர்க; 4. நெடுந்தகை : விளி.

5. நயத்தக்க - விரும்பத்தக்க. நலன்: எழுவாய்.

6. பொருநர் - போர்வீரர்.

7 - 8. கொக்கின்பிள்ளை மேய்ந்தபின்.

பி - மீ. *மென்சொற்றடைகரை. †மேய்த்துண்கற்பினால், மேய்ந்துண்ட கற்பினாலேன்ற.

ஆர லீன்ற வையவி முட்டை

10* கூர்ந லிறவின் பிள்ளையொடு பெறுஉம்

தண்பணைக் கிழவனிவ டந்தையும் வேந்தரும்

†பெறுஅ மையிற் பேரமர் செய்தலிற்

கழிபிணம் பிறங்குபேர் பழிகளி றெருதா

‡வாடக வைகலு §முழக்கும்

15 மாட்சி யவரிவ டன்னை மாரே.

தீனையும் துறையும் அவை.

அரிசில்கிழார்.

(கூசு2)

9. ஆரல் - ஒருவகைமீன். ஐயவி - வெண்சிறுகடுகு. ஆரல்மீன் முட்டைக்கு ஐயவியுவமை. 10. இறவு - இராமீன்.

11. தண்பணை - மருதநிலம். கிழவன் - உரியவன்.

13. போர்பு - போர். களிறு எருதாக; "படுபிணப் பல்போர் பழிய வாங்கி, எருதுகளி ருக வாண்மட லோச்சி" புறநா. கூஎ0 : 15 - 6.

14. வாள் தக.

15. தன்னைமார் - தமையன்மார்.

பி - ம். *கூனலிறவு. †பெறுமையின்மையிற்பேரமர். ‡வாடகை வைகலு. §முழக்கிமாட்சியிலர்.

(௩௪௩) மீனெடுத்து நெற்குவைஇ

மிசையம்பியின் மனைமறுக்குந்து

*மனைக்குவைஇய கறிமூடையாற்

1. கொடுத்து - விற்று ; “வலைவல் பாண்மகன் வாலெயிற்று
மடமகள், வராஅல் சொரிந்த வட்டியுண் மனையோள், யாண்கெழி
வெண்ணெ னிறைக்கு மூர்”, “அஞ்சி லோதி யசைநடைப் பாண்மகள்,
சின்மீன் சொரிந்து பன்னெற் பெறுஉம்” ஐங்குறு. 48, 49.

‘நொடை - வலை; மீனெடுத்து நெற்குவைஇ யென்றார் புறப்பாட்
டினும்’ சிலப். ௫ : 24, அடியார்.

2. அம்பி - தோணி. மறுக்குந்து - மறுக்கச்செய்யும்.

3. கறிமூடை - மிளகுபொதி; “பொதிமூடைப் போரேறி”
பட்டின. 137.

பி - மீ. . *மனைமறுக்குவைஇய.

௫௪௮ புந்நாணாறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

கலிச் *சம்மைய கரைகலக்குறுந்து

5 கலந்தந்த பொற்பரிசம்

கழித்தோணியாற் கரைசேர்க்குந்து

மலைத்தாரமுங் கடற்றாரமும்

தலைப்பெய்து வருநர்க்கீயும்

புனலங் கள்ளின் பொலந்தார்க் குட்டுவன்

10 †முழங்குகடன் முழவின் †முசுறி யன்ன

நலஞ்சால் விழுப்பொருள் பணிந்துவந்து கொடுப்பினும்
புரைய ரல்லோர் ஈவரையல ளிவளெனத்
தந்தையுங் கொடாஅ னாயின் வந்தோர்
வாய்ப்பட விறுத்த வேணி யாயிடை

15 வருந்தின்று †கொல்லோ தானே பருந்துயிர்த்

4. " கலிச்சம்மைய - மிக்க முழக்கத்தையுடைய. கலக்குறுந்து - கலக்கும்.

5. கலம் - கப்பல். பொன்பரிசுத்தை.

6. தோணி - ஓடம். சேர்க்குந்து - சேர்க்கும்.

7. தாரம் - பலபண்டம்.

8. தலைப்பெய்து - கலந்து.

9. புனலங்களென்றது கள்ளின் மிகுதிபற்றி. குட்டுவன் - குட்டநாட்டை யுடையவன்; "போரடு தானைப் பொலந்தார்க் குட்டுவ" பதீற். உரு : 9.

'பொன்' என்பது 'பொலம்' என்று செய்யுட்கண் வருமென்ப தற்குப் பொலந்தார்க் குட்டுவனென்பது மேற்கோள்; தொல். புள்ளி. கு. 61, ந.

10. முசுறி - சேரநாட்டிலுள்ளதோர் ஊர்.

9 - 10. கள்ளினையுடைய முசுறி.

12. புரையர் - ஒத்தவர். வரையலள் - மணஞ்செய்யப்படாள்;
“நிரலல் லோர்க்குத் தரலோ வில்லென” புறநா. கூசு : 14.

14. வாய்ப்பட - வழிப்பட. ஏணி - மதிலிற் சார்த்தி ஏறுதற்குரியது; எல்லையுமாம்.

பி - மி. *சும்மையககுறுந்து, சும்மையக்குந்து. †முழக்கடன்.
‡முசுறி. †வரையலனி வனலனே. ‡கொல்லெதானே.

புறநானூறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

நூசுக

திடைமதிற் சேக்கும் புரிசைப்

படைமயங் காரிடை நெடுந லூரே.

தினையும் துறையும் அவை.

பரணர்.

(கூசுக)

15 - 6. பருந்து உயிர்த்து இடைமதில் சேக்கும் - பருந்துகள் இடைமதிலில் தங்கி இளைப்பாறும்; “பருந்துபறக் கல்லாப் பார்வற் பாசறை”, “பருந்திருந் துகக்கும் பன்மா ணல்லில்” மதுரை. 231, 502.

17. “ஏறிபடை மயங்கிய வெருவரு ஞாட்பின்” (புறநா. களவு : 7); “மயங்கமர் மாறட்டு மண்வெளவி வருபவர்” கலி. கூசு : 9.

(௩௪௪) செந்நெ லுண்ட பைந்தோட்டி மஞ்ஞை

*செறிவனை மகளி ரோப்பலிற் பறந்தெழுந்து

†துறைநணி மருதத் திறுக்கு மூரொடு
நிறைசால் விழுப்பொரு டருத லொன்றோ

5 புகைபடு கூரெரி பரப்பிப் பகைசெய்து

பண்பி லாண்மை தருத லொன்றோ
இரண்டினு ளொன்றா காமையோ வரிதே
காஞ்சிப் பனிமுறி யாரங் கண்ணி..
கணிமே வந்தவ ளல்குலவ் வரியே.

‡தீனையும் துறையும் அவை.

.....அடை நேடுங்கல்வியார்.

(௩௪௪)

1. மஞ்ஞை - மயில்.

2. ஒப்பலின் - ஒட்டுதலால்.

3. துறைநணிமருதம் - நீர்த்துறைக்கு அண்ணிதான மருதமாம்;
புறநா. கடுச : 1, உசக : 6 - 7; “மருதியிழந் தோங்கிய பெருந்து
றைத், ததைந்த காஞ்சி”, “துறைநணி மருத மேறி” (பதிந். உக : 18;
உள : 6.) இறுக்கும் - தங்கும்.

4, 6. ஒன்றோ : எண்ணிடைச்சொல்; புறநா. ஈசக : 12 - 5.

7. இரண்டினுள் ஒன்று ஆகும்.

8. காஞ்சிமுறி - காஞ்சித்தளிர்.

பி - மீ. *செற்றிவளை மகளிரோம்ப விற்பிறந் தெழுத்து. †துறை
களி. ‡திணை - வாகை; துறை - மூதின்முல்லை.
௫௫௦ புறநானூறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

(௩௪௫) களிற்றனைப்பக் கலங்கின, காஅ
தேரோடத் துகள்கெழுமின, தெருவு
*மாமறுகலின் மயக்குற்றன, வழி
கலங்கழாஅலிற், றுறை, †கலக்குற்றன
5 ‡தெறன்மறவ ரிறைகூர்தலிற்
பொறைமலிந்து நிலனெளிய
வந்தோர் பலரே வம்ப வேந்தர்
பிடியுயிர்ப் பன்ன கைகவ ரிரும்பின்
நோவுற ழிரும்புறங் காவல் கண்ணிக்
10 கருங்கண் கொண்ட ‡நெருங்கல் வெம்முலை
மைய னோக்கிற் றையலை நயந்தோர்
அளியர் தாமேயில டன்னை மாரே
செல்வம் வேண்டார் செருப்புக்ல் வேண்டி
=நிரலல் லோர்க்குத் தாலோ னில்லெனக்

1. "வினைநவில் யானே பிணிப்ப, வேர்துளக் கிளநம் மூருண்
மரனே", "செந்துதல் யானே பிணிப்ப, வருந்தல மன்னெம் பெருந்துறை
மரனே" புறநா. ௩௪௭ : 12 - 3, ௩௪௮ : 8 - 9.

1 - 2. இவை சீர்கூறாய் வந்ததற்கு மேற்கோள்; யா. வி. ஒழிபு. கு. 2.

3. இவ்வடி வஞ்சியடியினிழையில் 'வழி' எனத் தனிச்சொல் வந்ததற்கு மேற்கோள்; யா. வி. ஒழிபு. கு. 1; இ. வி. கு. 751, உரை.

4. கழாலின் - கழுவுதலால்.

வஞ்சியடியின் கடுவில் 'துறை' என்பது தனிச்சொல்லாகியும் கூறியும் வந்ததற்கு-இவ்வடி மேற்கோள்; யா. வி. ஒழிபு. கு. 1, 2; இ. வி. கு. 751, உரை.

5. இறைகூர்தல் - தங்குதல். 6. பொறை - பாரம்.

7. வம்பவேந்தர் - புதிய அரசர்.

6 - 7. சேனைப்பாரத்தால் நிலம்நெளிதல் : புறநா. உக : 15; "கார்விளை மேக மன்ன...நிலநெளி பாரத்த வன்றே" சீவக. 433.

8. கைகவாரும்பு - உலைத்துருத்தியின் வாயிரும்பு.

13. செருப்புக்ல் வேண்டி - போரை விரும்பி; "போரொன்றிற் புகலும் புனைகழன் மறவர்" புறநா. கக : 9.

14. நிரல் - வரிசை. தருதலில்லையென்று; புறநா. கசக : 12.

டி-ம். "மாவழங்கவின். †கலக்காளுதே. ‡செறன்மறவர். §நெருங்கண் வெம்முலை, நெடுங்கண் மென்முலை. ||நீரல்லோர்க்குத்தால்.

புறநானூறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

ருருக

15 கழிப்பிணிப் பலகையர் *கதுவாய் வாளர்

குழாஅங் கொண்ட குருதியம் புலவொடு
 கழாஅத் தலையர் கருங்கடை நெடுவேல்
 †இன்ன மறவர்த் தாயினு மன்னோ
 என்னு வதுகொ றுனே

20 ‡பன்னல் வேலியிப் பணைநல் லுரோ.¹

நீனையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர்.

(கசடு)

15. கழிகளாற் கட்டப்பட்ட கேடகத்தை யுடையர்; “வள்ளித்தண்டை” (சீவக. 2218.) கதுவாய் - வடு; “எறிந்திலை முறிந்த கதுவாய் வேலின்” புறநா. கசஎ : 4.

17. கழாத்தலையர் - கழுவாத தலையினையுடையர்.

19. மு. புறநா. கசஎ : 9;

18 - 9. ‘அன்னோ’ என்பது இரக்கக்குறிப்புணர்த்தியதற்கு இவ்வாடிகள் மேற்கோள்; தோல். இடை. சூ. 34, ந.

20. பன்னல் - பருத்தி; “பருத்தி வேலிச் சீறார்”, “பருத்தி வேலி...அங்குடிச் சீறார்” புறநா. உகக : 1, கடச : 7 - 8.

¹மு. காஞ்சித்திணைத்துறைகளுள், மகட்பாற்காஞ்சிக்கு.மேற்கோள் காட்டி, ‘நிரலல்லோர்க்குத் தரலோவிலென வென்றலின், அரசர்க்கு மகட்கொடைக்குரியரல்லாத அனைநிலைவகையோர்பாற்பட்டது’ என்பர்; தோல். புறத்திணை. சூ. 24, ந.

பு - மீ. *ததுவாய். †இன்னம்பிறவாததாயினும். ‡பன்னெல் வேலி.

(௩௪௬) பிற.....எபாலென மடுத்தலின்
 ஈன்ற தாயோ வேண்டா எல்லள்
 *கல்வியெ னென்னும் வல்லான் சிறுஅன்
 †ஒல்வே னல்ல னதுவா யாகுதல்

5 அழிந்தோ ரழிய வொழிந்தோ ரொக்கற்

3 - 4. தன்மையின்கட் படர்க்கை வந்ததற்கு இவ்வடிகள். மேற்
 கோள்; நன். சூ. 379, மயிலே.; நன். வி. சூ. 380; இ. வி. சூ. 300, உரை.

பு - ம். *கல்வியென்னும் வல்லான். †ஒல்வ...தகுடியே.

௫௫௨ புறநானூறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

பேணுநர்ப் பெறாஅது விளியும்
 புன்றலைப் பெரும்பாழ் செயுமிவ ணலனே.

திணையும் துறையும் அவை.

அண்டீம்கள் தறுவழித்.

(௩௪௬)

(௩௪௭) உண்போன் றுனறுங் கள்ளி னிடச்சில

நாவிடைப் *பஃறேர் கோலச் சிவந்த
 ஒளிறொள வாடக் குழைந்தபைந் தும்பை
 எறிந்திலை முறிந்த †கதுவாய் வேலின்
 5 மணநாறு மார்பின் மறப்போ †ராகுதை
 குண்டிநீர் வரைப்பிற் கூட லன்ன
 குவையிருங் கூந்தல் வீருமுலை சேப்ப

.....
 வென்னு வதுகொ றுளே....

10 விளங்குறு பாரையை வாயினும் வேந்தர்
 வினைநவில் யானை பிணிப்ப

வேர்துளங் கினநம் †முருண் மரனே.

நீனையும் துறையும் அவை.

கபிலர்.

(கசஎ)

4. கதுவாய்வேல் - வடுப்பட்ட வேல்; “கதுவாய் போகிய துதிவா
 யெஃகமொடு” புறநா. கடுக : 15.

5. அகுதை - ஓர் உபகாரி; புறநா. உகக : 3, அடிக்.

6. கூடல் - மதுரை.

9. மு. புறநா. கசடு : 19.

12 - 3. யானை கட்டின மரம்; புறநா. கசடு : 1, கசஅ : 8 - 9.

பி - மீ. *பஃறொகொலச்.

†கதுவாய்நேமி, கதுவாய்வானர்.

†ரஃதை. வீருமுமம வேநதாவினை நவிலயானை பிறணிப்ப, மணநாறு
 மாரபின் மறப்பொராலசேப்ப. †முருனைமரனே.

(௩௪௮) வெண்ணெல் லரிநர் தண்ணுமை *வெரீஇக்
 †கண்மடற் கொண்ட தீந்தே னிரியக்

1. “வெண்ணெ லரிநர் தண்ணுமை. வெரீஇப், பழனப் பல்புன்
 னிரிய” (நற். ௧௫0); “வெண்ணெ லரிநர் பின்றைத் ததம்பும்,
 ௫.- மீ. *வெரீஇப்பக். †கண்ணககொண்ட.

புறநானூறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

௫௫௩

*கள்ளரிக்குங் குயஞ் †சிறுசின்

மீன்சீவும் பாண்சேரி

5 வாய்மொழித் †தழும்ப னூணா ரன்ன

குவளை யுண்க ணிவளைத் தாயே

†ஈனா ளாயின ளாமி னானது

நிழறொறு நெடுந்தேர் நிற்ப வயின்றொறும்

செந் துதல் யாணை பிணிப்ப

10 சீவருந்தல மன்னெம் பெருந்துறை மரணே.

தீணையும் துறையும் அவை.

பரணர்.

(௩௪௮)

தண்ணுமை வெரீஇய தடந்தா னூரை”, “வெண்ணெ லரிநர் மடிவாய்த்
 தண்ணுமை, பன்மலர்ப் பொய்கைப் படுபு ளோப்பும்” (அகநா. ௪0,
 ௨0௪); “வெண்ணெ லரிநர் தண்ணுமை வெரீஇச், செங்க ணெருமை

4. ழு. மதுரைக். 269.

5. வாய்மொழி - மெய்ம்மொழி. தழும்பன் - ஓர் உபகாரி; வழு துணைப்பெரும்பெயர்த்தழும்பனென்றும் இவன் வழங்கப்படுவான் ; “பெரும்பு, ணை எர் தழும்ப னூணூ ராக்கண்” (நற். ௩௦௦); “பிடிமிதி வழுதுணைப் பெரும்பெயர்த் தழும்பன், கடிமதில் வரைப்பி னூணூர்” அகநா. ௨௨௭.

பி - மீ. *கள்ளிரிக்குஞ் சிறுகனவும். †சிறுமீன். ‡தழும்பனூரன்ன. ஈனன். §வருக்தின.

(௩௪௯)* நுதிவேல் கொண்டு †நுதல்விபர் துடையாக்
கடிய கூறும் வேந்தே தந்தையும்
நெடிய வல்லது பணிந்துமொழி யலனே
இஃதிவர் படிவ மாயின் வையெயிற்
5 ‡நரிமதர் மழைக்க ணம்மா வரிவை

4. படிவம் - விரதம்.

பி - மீ. *நுதிபல. †நுதலவினையாதுடை. ‡நெரிமதர்.

மரம்படு *சிறுதீப் போல்

அணங்கா யினடான் பிறந்த லூர்க்கே.¹

தீனையும் துறையும் அவை.

மதுரை மருத்தினநாகனார்.

(சுக)

6 - 7. “முனையின நெருப்பின் முதுக்குறைந் தனளே” தொல்.

அகத். கு. 54, ந. மேற்.

4 - 7. தக்கயாகப்பாணி, 304, மேற்.

¹மு. காஞ்சித்திணைத்துறைகளுள், நிகர்த்துமேல்வந்த வேந்தனெடு முதுகுடி, மகட்பாடு அஞ்சிய மகட்பாற்காஞ்சியென்னுந் துறைக்கு மேற் கோள்காட்டி, ‘இது பெருஞ்சிக்கல்கிழான். மகட்கொடை மறுத்தது’ என்பர்; தொல். புறத்திணை. கு. 19, இளம்.; ஷே. ஷே. ஷே. 24, ந.

பி - ம். *செந்திப்போலடி.

(நடு) தூர்ந்த கிடங்கிற் சோர்ந்த ஞாயிற்

சிதைந்த விஞ்சிக் கதுவாய். மூதூர்

யாங்கா வதுகொ றுனே தாங்காது

படுமழை யுருமி னிரங்கு முரசிற்

5 கடுமான் வேந்தர் காலை வந்தெம்

நெடுநிலை வாயிற் கொட்டுவர் மாதோ

*பொருதா தமருவ ரல்லர் போருழந்

தடுமுரண் முன்பிற் றன்னைய ரேந்திய

வடிவே லெஃகிற் றிவந்த வுண்கட்

10 டொடிபிறழ் முன்கை யிளையோள்

அணிகல் லாகத் தரும்பிய சணங்கே.

நீனையும் துறையும் அவை.

மதுரையோலேக்கடைக் றகண்ணம்புதந்தாராயத்தனார். (நடு)

2. கதுவாய் : புறநா. நசடு : 15, நசஎ : 4.

3. யாங்கு - எப்படி ?

4. “இடிமுர சியம்ப” பரி. ச : 19.

9. “அமருண்கண், ஏந்துகோட் டெழில்யானை யொன்னாதார்க் கவன்
வேலிற், சேந்து” (கலி. இள : 9 - 11); “அடையார்த் தூர்த வுருந்திற
லயிலவன், படைதலைப் பெயர்த்த கறையெஃகம் போலக், கடைசிவந்
தனவே கருங்கயன் மழைக்கண்” நம்பி. கு. 147, மேற்.

பி - ம். *பொருந்தாது. றிவந்தபுண்கட்டொடிமருள் முன்கை.
றகண்ணம் புதந்தாராயத்தனார்.

புறநாணுறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

நடுநடு

(நடுநடு) படுமணி மருங்கின பனைத்தாள் யானையும்

கொடி துடங்கு மிசைய தேரு மாவும்

படையமை மறவரொடு துவன்றிக் கல்லெனக்

கடல்கண் டன்ன கண்ணகன் றானை

5 வென்றெறி முரசின் வேந்த ரென்றும்

வண்கை யெயினன் வாகை யன்ன

இவணலந் தாரா தமைகுவ ரல்லர்
என்னு வதுகொ றுளே தெண்ணீர்ப்
பொய்கை மேய்ந்த செவ்வரி நாரை

10 தேங்கொண் மருதின் பூஞ்சினை முனையிற் .

*காமரு காஞ்சி துஞ்சம்

ஏமஞ்சால் சிறப்பினிப் பனைநல் லாரே.

தீனையும் துறையும் அவை.

மதுரைப் படைமங்கமன்னியார். (கடுக)

1. “படுமணி யிரட்டு மருங்கின்” முருகு. 80.

1 - 3. புறநா. ௫௫ : 7 - 8, அடிக்.

4. “கடலென, வானீர்க் கடக்குந் தானை” புறநா. கள : 36 - 7.

5. “வென்றெறி முரசின் வேந்தர்” புறநா. ககஉ : 4.

6. எயினன் - ஒருபகாரி ; வாகை - அவனுடைய ஊர்.

7. தருதல், தந்தையின் தொழில்.

வேந்தர் (5) அமைகுவரல்லர் (7.)

8. என்னுவது கொறுனே : புறநா. கக : 11, கச௫ : 19, கசஎ : 9.

10. தேம் - இனிமை. முனையின் - வெறுத்தால்.

11. காஞ்சி - ஒருவகைமரம்.

ஊர் (12) என்னுவதுகொல் ? (8.)

பி - ம். *காமர் நாஞ்சில்.

(நடுநடு) தேளங்கொண்ட வெண்மண்டையான்
வீ.....கறக்குந்து

1. தேம் - கள்.

நடுசு புறநானூறு மூலமும் குறிப்புகளையும்.

அவல்வகுத்த பசங்குடையாற்

புதன்முல்லைப் பூப்பறிக்குந்து

5 ஆம்பல் வள்ளித் தொடிக்கை மகளிர்

குன்றேறிப் புன்றபாயிற்

புறவாயாற் புனல்வள.....

.....நொடைநறவின்

மாவண் டித்தன் வெண்ணெல் வேலி

10 உறந்தை யன்ன வுரைசா னன்கலம்

கொடுப்பவுங் கொளாஅ நெ.....

.....ர்தந்த நாகிள வேங்கையிற்

கதிர்த்தொளி திகழு நுண்பல் சுணங்கின்

மாக்கண் மலர்ந்த முலைய டன்னையும்

15 சிறுகோ லுளையும் புரவிடு.....

தீனையும் துறையும் அவை.

பரணர்.

(நடுஉ.)

3. அவல் - பள்ளம், குடை - பனமட்டையாற் செய்யப்பட்ட ஒரு கருவி; பனம்பட்டையெனத் தென்னாட்டில் வழங்கும்; “மாரிப் பித்திகத்து நீர்வார் கொழுமுகை, இரும்பனம் பசங்குடைப் பலவுடன் பொதிந்து” துறுநீ. ககஅ : 1 - 2.

4. புதற்றளவின் பூ : புறநா. நகடு.

5. ழு. புறநா. சுந : 12. வள்ளி - விலை.

6. குன்று - மணற்குன்று ; எக்கர்.

8. நொடை - விலை.

10. கலம் - ஆபரணம்.

9 - 10. தித்தன் - ஒரு சோழன். உறந்தை - உறையூர்; புறநா.. நகடு : 18 - 9; “நொச்சி வேலித் தித்த னுறந்தை” அகநா. கடஉ.

12 - 3. சுணங்கிற்கு வேங்கைப்பூ உவமை: “நளிச்சினை வேங்கை நாண்மலர் நச்சிக், களிச்சுரும் பார்த்துஞ் சுணங்கிற்” (சிறுபாண். 23 - 4); “வேங்கை வென்ற சுணங்கின்” (ஐங். நடச); “வேங்கை, ஊழுறு நறுவீ கடுப்பக் கேழ்கொன, ஆகத் தரும்பிய மாசறு சுணங் கின்”, “பொன்வீ வேங்கைப் புதுமலர் புரைய, நன்னிறத் தெழுந்த சுணங் கணி வனமுலை” (அகநா. கவச : 10 - 12, நகக : 8 - 9); “வேங்கைவீ, முற்றெழில் கொண்ட சுணங்கணி பூணாகம்” கலி. சுச : 26 - 7.

14. மா - கருமை, தன்னை - தமையன்.

(௩௩௩) ஆசில் கம்மியன் மாசறப் புனைந்த
பொலஞ்செய் பல்கா சணிந்த வல்குல்
ஈகைக் கண்ணி யிலங்கத் தைஇத்
தருமமொ டியல்வோள் சாய னோக்கித்

5 தவிர்த்த தேரை விளர்த்த கண்ணை
வினவ லானு வெல்போ ரண்ணல்
யார்மக ளென்போய் கூறக் கேளினிக்
குன்றுகண் டன்ன நிலைப்பல் போர்பு
நாட்கடா வழித்த நனந்தலைக் குப்பை

10 வல்வி லினையர்க் கல்குபத மாற்றாத்
தொல்குடி மன்னன் மகளே முன்னாட்
கூறி வந்த மாமுது வேந்தர்க்கு

.....
.....யுழக்கிக் குருதி யோட்டிக்

15 கதுவாய் போகிய * துதிவா யெஃகமொடு
பஞ்சியுங் களையாப் புண்ணர்
அஞ்சதக வுடையரிவ டன்னை மாரே.

தினையும் துறையும் அவை.

காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக் காரீக்கண்ணனார்.

(௩௩௩)

1. கம்மியன் - பொற்கொல்லன்.

3. ஈகைக்கண்ணி - பொன்னுலாகிய மாலையை ; “ ஈகையன்

கண்ணிபோற், பிணிநெகி ழுலர்வேங்கை விரிந்தபூ” (கலி. ௩௨.)

தைஇ - அணிந்து.

5. நிறுத்திய தேரையுடையையாய்; வெளுத்த கண்ணையுடையையாய்.

6. அண்ணல்; விளி. 8. போர்பு - போர், குன்று - சிறுமலை.

8 - 9. காலையிற் போரையழித்துக் கடாவிட்ட தானியக்குப்பைகளை.

10. அல்குபதம் - இட்டிவைத்துண்ணும் உணவு; “சிலைகெழு குறவர்க் கல்குமிசை வாகும்” (புறநா. ௨௩௬ : 2.) மாற்றா - இல்லை யென்னுத.

12. கூறி - மணம்பேசி.

15. கதுவாய் - வடு. துதி - துதி. எஃகம் - வேல்.

16. பஞ்சி - துகில்; “நெய்க்கிழி வைக்கப்பட்டார்”, “புண்மேற் கிழிபோற் றுறத்தல்” சீவக. 818, 2960.

17. தன்னைமார் - தமையன்மார்.

பி - ம். *துதிவாய்.

௫௫௮ புறநானூறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

(௩௫௪) அரைசுதலை வரினு மடங்க ளானா
நிரைகா மெழுக நீரின் மூழ்கப்

புரையோர் சேர்ந்தெனத் தந்தையும் பெயர்க்கும்
வயலமர் கழனி வாயிற் பொய்கைக்

5 கயலார் நாரை *யுகைத்த வாளை

புனலாடு மகளிர் வளமனை யொய்யும்

ஊர்கவி னிழப்பவும் வருவது கொல்லோ

சுணங்கணிந் தெழிலிய ட்வணந்தேந் திளமுலை
விங்கிறைப் பணைத்தோண் மடந்தை

10 மான்பிணை யன்ன மகிழ்மட நோக்கே.

நீணையும் துறையும் அவை.

பரணர்.

(௩௫௪)

1. அடங்கல் ஆளு - அடங்குதலமையாத.

2. காழ் - காம்பு.

2 - 3. மூழ்குதற்கு எஃகத்தையும் தந்தைபெயர்ப்பான்; மூழ்கல்
இங்கே மண்ணுமங்கலமெனப்படும்; இதுபின் நிகழ்வது; “நீரோந்தி நெய்ம்.
மிதந்து நிணம்வாய்ப்பில்கி யழல்விம்மிப், போரோந்திப் பூவணிந்து புலவு
நாறும் புகழ்வேலோன்” (சீவக. 2599) என்பதனாலும் அறியலாகும்.

4. கழனி வாயிலிலும் பொய்கையிலும்; வாயில் - வழி.

5. கயல் ஆர் - கயல்மீனை உண்ணுகின்ற, நாரையை உடைத்த வானை
மீனை.

6. ஓய்யும் - கொண்டெசல்லும். 8. அணந்து - அண்ணந்து.

9. இறை - சந்து; கலி. ௩௮ : 26.

10. “பிணையெழின் மாளோக்கு” கலி. ௩௮ : 2.

மடனோக்கு (10) ஊர்கவினிழப்பவும் வருவதுகொல்லோ (7.)

பி - ம். *யுதைத்த. ட்வணந்தேந்து.

(௩௫௫) மதிலு ஞாயி லின்றே கிடங்கும்
நீஇ ரின்மையிற் கன்றுமேயந் துகளும்

1. ஞாயில் - மதிலின்மேலுள்ள ஏப்புழைக்கு ஈடுவாய் : எய்து
மறையும் குட்டு; சீவக. 105, ந.

புறநானூறு மூலமும் குறிப்புரையும்

௫௫௬

ஊரது நிலைமையு மிதுவே¹

.....

.....

.....

(௩௫௫)

¹இதன்பின், ௩௭௬ - ஆம் பாட்டுமுழுவதும் ஆசிரியர் பெயருடன்
சில பழைய ஏட்டுப் பிரதிகளில் தவறி வரையப்பெற்றுள்ளது.

(௩௫௬) களரிபரந்து *களளி போகிப்
பகலுங் ட்கவுங் கூகையொடு ட்பிறழ்பல்
ஈம விளக்கிற் பேளய் மகளிரொ
டஞ்சுவந் ஈதன்றிம் மஞ்சபடு முதுகாடு
5 நெஞ்சமர் ¹காதல ரழுத கண்ணீர்
என்புபடு சுடலை வெண்ணீ ரவிப்ப
ஈல்லார் புறனுந் தான்கண் டலகத்து
மன்பதைக் கெல்லார் தானுய்த்

தன்புறங் காண்போர்க் காண்பறி யாதே.²

தினையும் துறையும் அவை.

||தாயங்கண்ணனார்.

(கருசு)

1. கனரி - காடு.

2. புறநா. கூஉ : 17 - 8; "நன்பகலுங் கூகை நகும்" பு. வே. 39.

3. ஈமவிளக்கு - பிணஞ்சும் விறகின் அழல்;

4. அஞ்சுவந்தன்று - அச்சம் வரப்பெற்றது. முதுகாடு - மயானம்.

5. அமர்காதலர் - விரும்பிய காதலையுடைய மகளிர்.

6. என்பு - எலும்பு.

7. எல்லாருடைய பிற்காலத்தையும் தான்கண்டு.

8. மன்பதை - மக்கட்டொகுதி. தானாய் - தானே இருப்பிடமாகி;

"மக்கட் பிணத்த சடுகாடு" நாலடி. 121.

¹இந்தாவின் முதற்பதிப்பில் இதன் முன்பிருந்த பகுதி

சிலபிரதிகளில் கூஎ - ஆம் பாட்டின் முதலில்

வரையப்பட்டிருந்தமையாலும், இச்செய் யுள் பழையவுரைகளில் இந்த அளவிலேயே மேற்கோளாகக் காட்டப்பட்டிருந்தமையாலும், பொருண் முடிபாலும் இங்கனம் பதிப்பிக்கலாயிற்று.

²மு. இச்செய்யுள் காடுவாழ்த்தென்னுந் துறைக்கு மேற்கோள்; தொல். புறத்திணை. கு. 19, இளம்.; ஷே. ஷே. ஷே. 24, ந.

பு - மீ. *கள்ளிபொங்கிப். †கூஉங். ‡பிறழ்வால்.

≠தன்றிமஞ்சு. §எல்லாப். ||கதையங்கண்ணனார்.

(௩௫௭) குன்றுதலை மணந்த மலைபிணித் தியாத்தமண்

பொதுமை சுட்டிய மூவ் ருலகமும்

பொதுமை யின்றி யாண்டிசி னோர்க்கும்

ஆண்ட வன்றே யாண்டிக டிணையே

5 வைத்த தன்றே வெறுக்கை வி.....

.....ணை

புணைகை விட்டோர்க் கரிதே துணையழத்

தொக்குயிர் வெளவுங் காலை

இக்கரை நின்றிவார்ந் துக்கரை *கொள்ளே.

திணை - அது; துறை.....பெருங்காஞ்சியுமாம்.

பிரமலர்.

(௩௫௭)

1. குன்று - சிறுமலை. பிணித்து யாத்த - மிக உறுதியாக யாக்கப் பெற்ற.

2. சுட்டிய - நன்கு மதிக்கப்பெற்ற. மூவ்ருலகம் - சேரசோழபாண்டியருடைய நாடுகள்; 'உலகம்' என்பது பூமியின் ஏதேசத்திற்கும் வழங்கும்; "மாயோன் மேய காடுறை யுலகமும்" நொல். அகத்திணை, கு. 5.

3. பொதுமையின்றி-சிறப்பாக. ஆண்டிசினோர்க்கும்-ஆண்டோர்க்கும்.

4 - 5. ஆண்டிகள் - வாழ்நாட்கள். வெறுக்கை துணை வைத்ததன்றே - பொற்குலியல் துணையாக வைக்கப் பெற்றதன்று; அழியுந் தன்மைய தென்றபடி.

7. புணை - தெப்பம். துணை - மனைவி.

8. கூற்றுவன்தமர் வந்து கூடி உயிரை வெளவுங்காலத்தில்.

9. உக்கரை - அக்கரை; வீட்டுலகம்.

கொளல் (9) அரிது (7.)

பி - ம். *கொளவே.

(௩௩௮) பருதி சூழ்ந்தவிப் பயங்கெழு மாரிலம்
ஒருபக லெழுவ ரெய்தி யற்றே

1. பருதி - சூரியன். பயம் - பிரயோசனம்.

2. பகல் - நாள்; ஒரு முகூர்த்தமுமாம். எழுவரைத் தலைவராக
எய்திய அத்தன்மையையுடையது.

புறநானூறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

௩௩௮

வையமுந் தவமுந் * தூக்கிற் றவத்துக்
† கையவி யனைத்து மாற்றா தாகவிற்

5 கைவிட் டனரே காதல ரதனால்.

விட்டோரை † விடாஅ டிருவே

‡ விடாஅ தோரிவள் விடப்பட் டோரே.¹

தீணை - அது ; துறை - மனையறம் துறவறம்.

≠வான்மீகியார்.

(௩௩௮)

3. வையம் - பூமி. தூக்கின் - சீர் தூக்கினால்.

4. ஐயலி - வெண்சிறுகடுகு. ஆற்றாது - சீர் நில்லாது.

3 - 4. தவத்திற்கு வையம் ஐயலியளவும் நிறையொவ்வாது; “ஏமநீ
ருலகமோ சிம்மிப் பாலென, நாமவே னரபதி நீக்கி நன்கலம், தாமமார்
மாலையுந் துறக்கின் ருனரோ” சீவக. 3027.

5. காதலர் - வீட்டில் விருப்பமுடையோர்.

6. பற்றுவிட்டோரை; “நின்னையே தான்வேண்டி நீன்செல்வம் வேண்
டாதான், நன்னையே தான்வேண்டுஞ் செல்வம்” தீவ். பேருமாள். ௫ : 9.

7. விடாதோர் - விருப்பமொழியாதவர்கள்.

¹ழ. தோல். புறத்திணை. கு. 21, ந. மேற்.

பி - ம். * தூக்கிறவத்திறகைவினையவினைத்தும். † ஐயலித்
துணையும். ‡ விடாது திருவே. § விடாதோரிவண். || வான்மீகையார்.

(௩௫௯) பாறுபடப் பறைந்த புன்மாறு மருங்கின்
வேறுபடு குரல வெவ்வாய்க் கூகையொடு
பிணந்தின் குறுநரி நிணந்திகழ் பல்ல
* பேளய் மகளிர் பிணந்தழுதப் பற்றி
5 விளருன் நின்ற வெம்புலான் † மெய்யர்
களரி மருங்கிற் கால்பெயர்த் தாடி
ஈம விளக்கின் வெருவாப் பேரும்
காடுமுன் னினரே நாடுகொண்டோரும்

1. பாறுபட - கெட. பறைந்த - தேய்ந்த. 2. கூகை - கோட்டான்
3. பல்ல - பல்லையுடையனவாய். 4. தழுதப்பற்றி - தழுவி.
5. விளர் - வெண்மை; “விளருன் நின்ற வீங்குசிலை முறவர்”
“விளருன் நின்ற வேட்கை” அகநா. அக : 10, உகடு : 15.

8. காடு - மயானம்.

டி - மீ. *பேளமகளிர். †மெய்யகளரி.

71

நகூஉ புறநானூறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

நினக்கும் வருதல் வைக லற்றே
10 வசையு நிற்கு மிசையு நிற்கும்

அதனால், வசைநீக்கி யிசைவேண்டியும்
நசைவேண்டாது நன்றுமொழிந் தும்
*நிலவுக்கோட்டுப் பலகளிற்றொடு

பொலம்படைய †மாமயங்கிட

15 இழைகிளர் நெடுந்தே ரிரவலர்க் கருகாது
கொள்ளென †விடுவை யாயின் வெள்ளென
ஆண்டுநீ பெயர்ந்த பின்னும்
நண்டுநீடு விளங்குநீ பெய்திய புகழே.

நீணை - அது ; துறை - பெருங்காஞ்சி.

≠அந் துவன்கீரனைக் காவட்டனார்.

(நடுக)

9. வைகல் - கழிதல். நினக்கும் வைகல் வருதல் அற்று.

10. வசை - பழி. இசை - புகழ்.

10 - 12. “கெடுவ லெனப்பட்டக் கண்ணுந் தனக்கோர், வடுவல்ல
செய்தலே வேண்டு - கெடுவரை, முற்றுநீ ராழி வரையகத் தீண்டிய, கற்
றேயுந் தேயாது சொல்” பழ. 394. 14. பொலம்படை - பொற்கலனை.

15. இழைகிளர் நெடுந்தேர் : புறநா. கடங் : 4, அடிக். ;
அருகாது - குறையாமல்.

16. விடுவையாயின் - கொடுப்பாயாயின்; ‘இடுவை’ என்று பிரிப்
பினும் பொருந்தும். வெள்ளென - யாவர்க்கும் தெரிய; புறநா. ௨௦௭ : 9.

18. புகழ் நீடுவினங்கும்.

பி - மீ. *நிலவுததோடு. †மாமயங்கி. ‡விடுகையாயின. ≡ அந்த
பன கிரணத்தகா நட்டனார்.

(நகூ௦) *பெரிதாராச் சிறுசினத்தர்
சிலசொல்லாற் பலகேள்வியர்
துண்ணுணர்வினாற் †பெருங்கொடையர்.

2. “பலசொல்லக் காழுறுவர் மன்றமா சற்ற, சிலசொல்ல நேற்ற
தவர்” (குறள், 649.) சொல்லால் - சொல்லோடு.

பி - மீ. *பெரிதாரா சிறு சினத்தா. . †பெருங்கொடை.

கலுழ்நனையாற் றண்டேறலர்

5 கனிகுய்யாற் கொழுந் துவையர்

* தாமுவந்து தழுஉமொழியர்

† பயனுறுப்பப் பலர்க்காற்றி

ஏம மாக விர்தில மாண்டோர்

சிலரே பெரும கேளினி நாளும்

10 பலரே தகையஃ தறியா தோரே

அன்றோர் செல்வமு மன்னி நில்லா

தின்னு மற்றதன் பண்பே யதனால்

நிச்சமு ‡மொழுக்க முட்டிலை பரிசில்

நச்சவர் கையி ஁னிரப்ப லோம்புமதி யச்சவர்

15 § பாறிறை கொண்ட பறந்தலை மாகத

களளி ||போகிய களரி மருங்கின்

வெள்ளி னிறுத்த பின்றைக் கள்ளொடு

** புல்லகத் திட்ட சில்லவிழ் வல்சி

புலைய னேவப் புன்மே லமர்ந்துண்

20 டமுல்வாய்ப் புக்க பின்னும்

பலர்வாய்த் திராஅர் பருத்துண் டோரே.

†† தீனையும் துறையும் அவை.

‡‡தந்துமாறனைச் சங்கவருணரேன்னும் நாகரியி பாடியது. (௯௯௦)

4. கலுழ் நனை - கலங்கிய கள்.
5. குய் - நறுமணப்புகை. துவை - துவையல்.
6. தாழ் உவந்து - வணங்குதலை விரும்பி. 7. ஆற்றி - கொடுத்த.
10. தகையஃது - மேற்கூறிய தன்மையை.
13. முட்டிலை - குறைபாடில்லாயாய்.
14. நிரப்பல் ஒம்பு - நிரப்புதலைப் பாதுகாப்பாயாக.
16. புறநா. ௨௨௫ : 7, ௨௪௫ : 3, ௯௫௬ : 1.
17. வெள்ளில் - பாடை. நிறுத்த - நிறுத்திய.
18. புல் - தருப்பை. அவிழ் - பருக்கை. வல்சி - உணவு.
19. “உப்பிலிப் புழுக்கல் காட்டுட் புலைமக னுகுப்ப வேகக், கைப் பலி யுண்டு” (சீவக, 2984) என்பதற்கு இவ்வடி மேற்கோள்.

16 - 9. புறநா. ௯௬௬ : 10 - 14.

பீ - டி. *தாமுவநதமுஉம். †பானுறுப்ப. ‡ஒழுக்கமும். †இரப்ப
வோமபுமதியஞ்சுவரப். ‡பாறிரை. ‥பொதியகளரி. **புககலத்திடட.

††இதுவுமது. ‡‡தந்துமாறனை.

௯௯௪ புறநானூறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

(௩௬௧) காரெதி ருருமி னுரறிக் கல்லென
ஆருயிர்க் கலமரு மாராக் கூற்றம்

நின்வர வஞ்சலன் மாதோ நன்பல
கேள்வி முற்றிய வேள்வி யந்தணர்க்

5 கருங்கல நீரொடு சிதறிப் பெருந்தகைத்

தாயினன்று பலர்க்கீத்துக்
தெருணடை மாகளிரெழுமி *தன்
அருள்பாடுநர்க்கு நன்கருளியும்

உருணடை.....அன்றதன்

10 தாள்சேருநர்க் கினிதீத்தும்
புரிமாலையர் பாடினிருப்ப

பொலந்தாமரைப் பூம்பாணரொடு

•†கலந்தளைய நீளிருக்கையாற்

பொறையொ.....மாணோக்கின்

15 வில்லென ிவிலங்கிய புருவத்து வல்லென

நல்கி னுவஞ்சு முள்ளெயிற்று மகளிர்

அல்கு றுங்கா வசைஇ மெல்லென

.....பொலங்கலத் தேந்தி

அமிழ்தென மடுப்ப மாந்தி யிகழ்விலன்

2. உயிர்க்கு - உயிரைக் கைக்கொண்டு செல்லுதற்கு. ஆரா - தெவிட்
டாத. கூற்றம்: விளி.

3. அஞ்சலன் - அஞ்சான். 5. கலம் - ஆபரணம். நீர் - தாரைநீர்.

4 - 5. "ஏற்ற பார்ப்பார்க் கீர்க்கை நிறையப், பூவும் பொன்னும்
புனல்படச் சொரிந்து" புறநா. கூஎ: 4 - 5.

6. நன்று - மிக.

7. மா - குதிரையை.

12. பொலந்தாமரை - பொற்றாமரை.

13. இருக்கையால் - இருக்கையின்கண்.

15. வல்லென - விரைய; வற்கெனவுமாம். 16. நல்கின் - பேசின்.

15 - 6. பல்லின் கூர்மைக்கு அஞ்சி நா விரையப் பேசாதென்பது :
“அமிழ்துபெர்தி செந்நா வஞ்ச வந்த, வார்ந்திலங்கு வையெயிற்றுச் சின்
மொழி யாரிவை” துறுந். ௧௪.

பி - மீ. *தனராள்பாடுநாககு. †கலந்தலைஇய. ‡விலங்கியவுரு
வத்து.

புறநாணுறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

௫௬௫

20 நில்லா வுலகத்து.....மைநீ

சொல்ல வேண்டா.....முந்தறிந்த

.....
.....ஹீ.

(௫௬௬)

(௫௬௭) ஞாயிற் றன்ன வாய்மணி மிடைந்த

*மதியுற ஞார மார்பிற் புரளப்

பலிபெறு முரசம் பாசறைச் சிலைப்பப்

பொழிலகம் பரந்த பெ.....

5கும விசய †வெண்கொடி

அணங்குருத் தன்ன கணங்கொ டாணைக்

கூற்றத் தன்ன மாற்றரு முன்பின்

ஆக்குரற் காண்பி ினந்த னாளர்

நான்மறைக் குறி.....யின்

10 அறங்குறித் தன்று பொருளா குதலின்
மருடர்ந்து மயக்கொரீஇக்
கைபெய்தநீர் கடற்பரப்ப

1. ஆய்மணி - ஆராய்ந்தெடுத்த மாணிக்கம்; அழகிய மணியுமாம்

2. வட்டப்பூண் புரள; மதியுறழ் ஆரம் - பிறைவடமுமாம்.

3. முரசு பலிபெறுதல், இந்துல் ௫௦-ஆம் பாட்டாலும் அதன் குறிப்
பாலும், “கடம்பறுத் தியற்றிய வலம்படு வியன்பிணை, ஆடுநர் பெயர்ந்து
வந் தரும்பலி தூஉய்” (பதிந். ௧௭), “கோற்றொழில் வேந்தன் கொற்ற
முரசம், பெரும்பிணைக் கொட்டிலு ளரும்பலி யோச்சி” (பெருங். ௨. 2 :
29 - 30) என்பவற்றுலும் அறியலாகும்.

5. வெற்றியைப் புலப்படுத்தும் வெள்ளிய கொடி; “விசயம் வெல்
கொடி யுயரி” (முல்லை. 91); “புலப்படக் கொன்று மிகைதோ லோட்
டிப், புகழ்செய் தெடுத்த விறல்சா னன்கொடி” (மதுரை. 370 - 71); “மலை
நீர், வென்றெழு கொடியிற் றோன்றும்” (மலைபடு. 581 - 2); “வான்றோய்
வெல்கொடி” பதிந். ௬௬ : 1.

6. அணங்கு உருத்தன்ன தானை - தெய்வங்கள் உருக்கொண்டு
வந்தாற்போன்ற சேனை; உருத்தன்ன - கோபித்தாற் போன்றவென்றுமாம்.

7. புறநா. ௫௬: 11; “கூற்றத்தன்ன மாற்றரு மொய்ப்பின்” முருகு. 81.

12. தானநீர் கடலிற் சென்று பாவ.

பு - ம். *மணியுற முரம்...†வென்கொடி. ‡னந்தனாளர்.

ஆமிருந்த வடைநல்கிச் .

சோறு *கொடுத்து மிகப்பெரி தும்

15 வீறுசான.....நன்றும்

சிறுவெள் ளென்பி னெடுவெண் களரின்

வாய்வன் காக்கை கூகையொடு கூடிப்

பகலுங் கூவு மகலு ளாங்கட்

காடுகண் மறைத்த கல்லென் சுற்றமொ

20 டுல்லென் றில்வயிற் பெயர மெல்ல

இடஞ்சிறி தொதுங்க லஞ்சி

உடம்பொடுஞ் சென்மா ருயர்ந்தோர் நாட்டே.

தீணை - பொதுவியல்; துறை - பெருங்காஞ்சி.

அவனைச் சிறுவேண்டேரையார்.

(௩௬௨)

13. ஆம் - நீர். அடை - தண்ணடை; மருதநிலத்து ஊர்.

17. வாய்வன் காக்கை - வலிய வாயையுடைய காக்கை; கூகை - கோட்

டான்; மு. புறநா. ௨௩௮ : 3.

17 - 8. புறநா. ௩௫௬ : 2; "பேணு ரகநாட்டு, நன்பகலுங் கூகை

நகும்" பு. வெ. 39. 19. சுற்றத்தின் மிகுதி கூறியபடி.

20. இல்லென்று - இல்லையென்று.

௮ - ௩. *கொடுக்குமிகப்.

(௩௬௩) * இருங்கட லுடுத்தவிப் பெருங்கண் ட்மாரிலம்
உடையிலை ட்நடுவண திடை டீபிறர்க் கின்றித்
தாமே யாண்ட வேமங் காவலர்
இடுதிரை மணலினும் பலரே சுடுபிணக்

1. “இருங்கட லுடுத்தவிப் பெருங்கண் ஞாலம்” பெருங். உ. 17:105.

2. உடைமரத்தின் இலை மிகச்சிறியது; “சிறியிலை யுடை” புறநா.

௩௬௪ : 4.

3. “ஒருதா மாகிய பெருமையோர்” (புறநா. ௩௬௪ : 4); “ஒருநீ யாகித் தோன்ற” முருகு. 294.

1 - 3. “இருங்கட லுடுத்த, மண்ணார் செல்வத்து மன்னவ ரேறே” மணி. உஉ : 80 - 81.

4. புறநா. ௫௫ : 21, அடிக்.

௫ - மீ. *கருங்கடலுடுத்த, இருங்கடற்றூனையோடு பெருகிலங் கவைஇ. ட்மாரிலத்து. ட்நடுவுபிற.....கின்றி. டீபெறககொழியத்.

புறநாணாறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

௫௬௭

5 காடுபதி யாகப் போகித் தத்தம்

நாடு பிறர்கொளச் *சென்றுமாய்ந் தனரே

அதனால், நீயுங் கேண்மதி ட்பதத்தை வீயா

துடம்பொடு நின்ற வுயிரு மில்லை

மடங்க லுண்மை மாயமோ வன்றே

10 ட்ுகள்ளி லேய்ந்த டீமுள்ளியம் புறங்காட்டு

வெள்ளில் போகிய வியலு ளாங்கண்

உப்பிலாஅ வனிப்புழுக்கல்

கைக்கொண்டு பிறக்குநோக்கா

≠திழிபிறப்பினோ னீயப்பெற்று

15 நிலங்கல னாக விலங்குபலி மிசையும்

இன்னு வைகல் வாரா ||முன்னே

செய்நீர் முன்னிய வினையே

முந்நீர் வரைப்பக முழுதுடன் றுறந்தே.1

3 - 6. புறநா. கூசு : 1 - 5.

7 - 8 'வீயாது....இல்லையென்புழியும், வீயாமை நீங்காமைக்கண் வந்தது' குறள், 207, பரிமேல்.

9. மு. புறநா. கூசு : 23. மடங்கல் - யமன். "வருங்காலன் நிண்ணிதே" சிறுபஞ்ச. 26. 14. சீவக. 2984, ந. மேற்.

10 - 14. புறநா. கூசு : 16 - 9.

14 - 5. 'இழிபிறப்பினோன்...மிசையுமென்புழிப் பெற்றென்னுஞ் செய்தெனெச்சத்திற்கு முடிபாகிய மிசையுமென்னும் வினையை இடைநின்ற சொற்கள் விசேடித்து நின்றன' தோல். எச்ச. கு. 59, ந.

16 - 8. முடிந்தது போன்று முடியாதாகிய புறப்பாட்டு வண்ணத்திற்கு (தோல். செய். கு. 225, பேர். ந.) இவ்வடிகள் மேற்கோள்.

¹இச்செய்யுள், 'மாற்றருங் கூற்றஞ் சாற்றிய பெருமை' (தோல். புறத்திணை. கு. 19, இளம்.) என்னுந் துறைக்கும், 'வீடேதுவாக வன்றி வீடுபெற்று நெறிக்கட் செல்லும் நெறியேதுவாகக்கூறியது' (தோல். புறத்திணை. கு. 24, ந.) என்பதற்கும், 'வாயுறைவாழ்த்து' என்னும் பகுதிக்கும்

(சு. செய். சூ. 107, இளம்.; சு. 112, பேர். ந.) மேற்கோள்; 'இருங்

பி - ம். *சென்று மாயநதோரே, சென்று பாயந்தோரே. †அக்கை.
‡கள்ளிவையநத. §முன்னிய புறங்காட்டு, முளிகடலை நளிகடலை
முள்ளிக்கள்ளிநள்ளிருஞ் சுடலை. ||இப்பிறப பிடுனன். ||இன்ன
செய்தி நீ முன்னியலினையே.

ருசுடி புறநானூறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

*தீனையும் துறையும் அவை.

.....ஐயாதீச்சிறு†வெண்டரையார்.

(ருசுடி)

கடலுடுத்த.....துறந்தே: இதனுள், உப்பிலாஅ வலிப் புழுக்க லென்பது
முதலாக மூன்றடி வஞ்சியடி' (தொல். செய். சூ. 112) என்பது இளம்பூர
ணம்; 'உப்பிலாஅவலிப் புழுக்கல், கைக்கொண்டு பிறக்குநோக்காது' என
வும் காட்டுப; இவை வஞ்சியடியெனப்படுமென்பது. வெண்சீரான் வஞ்சி
யடி வருமோவெனின் வாரா, வஞ்சிச்சீர்விரலினல்லது. உப்பிலாஅ வலிப்
புழுக்கல்: என்பதோவெனின், அது மற்றை இருசீரடியொடு கூட்டத்துக்
காட்டலானும் வஞ்சியடி போன்றது, 'உப்பிலாவலிப் புழுக்கல் முதலி
யன வஞ்சியடி' (தொல். செய். சூ. 69. பேர். ந.); 'இருங்கடல்.....
.....துறந்தே: இதனுள் உப்பிலாஅ வலிப்புழுக்கல்: எனவும், கைக்
கொண்டு பிறக்குநோக்காது, இழிபிறப்பினே னீயப்பெற்று' எனவும்
வஞ்சியடி. விரலி வந்தவாறு" யா. வி. அடியோத்த, சூ. 7; யா. கா.
ஒழிபு. சூ. 4, உரை; இ. வி. சூ. 745, உரை.

பி - ம். *இதுவுமது. †வெண்டரையார்.

(௩௬௪) வாடா மாலை பாடினி யணியப்

பாணன் சென்னிக் *கேணி பூவா

எரிமரு டாமரைப் பெருமலர் த்தயங்க

மைவிடை யிரும்போத்துச் செந்தீச் சேர்த்திக்

5 காயங் கனிந்த கண்ணகன் கொழுங்குறை

1. வாடாமாலை - பொன்னரிமாலை. பாடினி - விறலி.

1 - 3. புறநா. கக : 16 - 7-ஆம் அடிகளையும், அவற்றின் குறிப்பையும், “மங்குல் வானத்தத் திங்க ளேய்க்கு, மாடுவண் டிமிரா வழலவிர் தாமரை, கீடிரும் பித்தை பொலியச் சூட்டி, உரவுக்கடன் முகந்த பருவ வானத்துப், பகற்பெயற் றுளியின் மின்னுநிமிர்ந் தாங்குப், புனையிருங் கதுப்பகம் பொலியப் பொன்னின், தொடையமை மாலை விறலியர் மலைய” (பெரும்பாண். 480 - 86) என்பதையும் பார்க்க.

2 - 3. கேணி பூவாத்தாமரை - பொற்றாமரைப்பூ; “பனிநீர்ப் பூவா மணிமிடை குவளை” (புறநா. கடுக : 7; கலி. இச : 2.); பு. வெ. 216.

4. மைவிடையிரும்போத்து - ஆட்டுக்கிடாய்; “விடைவீழ்த்துச் சூடு கிழிப்ப” (புறநா. ககச : 20) என்பதையும், புறநா. உசஉ-ஆம் பாட்டின் முதலடியையும் அதன் அடிக்குறிப்பையும் பார்க்க.

பு - மீ. *தெணிபூவா. தயங்க.

புறநானூறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

௩௬௪

நறவுண் செவ்வாய் நாத்திறம் பெயர்ப்ப
உண்டுந் தின்று மிரப்போர்க் *கீயந்தும்
தமகிழ்கம் வம்மோ மறப்போ ரோயே

அரிய வாகலு முரிய பெரும

10 நிலம்பக வீழ்ந்த வலங்கற் பல்வேர்

முதுமாப் பொத்திற் கதுமென வியம்பும்

‡குகைக் கோழி யானாத்

தாழிய பெருங்கா §டெய்திய ஞான்றே.

தீணையும் துறையும் அவை.

அவனைக் கூகைக்கோழியார்.

(௩௬௪)

8. மகிழ்கம் - மகிழ்வேமாக. 10. அலங்கல் - அசைதல்.

11. பொத்து - பொந்து. கதுமென இயம்பும் - கேட்போர் திடுக்கிட்டு அஞ்சும்படி சுட்டுக்குவியென்று ஒலிக்கும்; “சாவோர்ப் பயிருங் கூகையின் குரலும்” மணி. சு : 75.

12. கூகை - பேராந்தை; கோட்டானுமாம். கோழி - காட்டுக்கோழி; “கூகைக் கோழி வாகைப்பறந்தலை” (குறுந் ௩௬௩.) இவ்வடியால் ஆசிரியருடைய பெயர்க்காரணம் புலப்படுகின்றது.

13. தாழிய பெருங்காடு - பிணங்களைக் கவிக்கும் தாழிகளையுடைய மயானம்; புறநா. ௨௨௮ : 11, அடிக்.; பெருங். க. 46 : 83 - 5.

பெருங்காடு : புறநா. ௨௮0 : 9.

11 - 3. “பொத்த வறையுட் போழ்வாய்க் கூகைச், சுட்டுக் குவியெனச் செத்தோர்ப் பயிரும், கள்ளியம் பறந்தலை” புறநா. ௨௪0 : 7 - 9, அடிக்.

எய்திய ஞான்று (13) அரியவாகலு முரிய (9) வெணக் கூட்டுக.

பு - ம். *கீந்தும். †மகிழ்கவமமோ. . ‡குகை கோழியானாத்.

§டெய்தியதுஞான்று.

(௩௬௫) மயங்கிருங் *கருவிய விசம்புமுக னா
இயங்கிய விருசுடர் கண்ணெனப் †பெயரிய
‡வளியிடை வழங்கா வழக்கரு நீத்தம்

1. கருவி - மின் முதலியவற்றின் தொகுதி.
2. இருசுடர் - சூரிய சந்திரர்.
3. வளி - காற்று.

ம - மீ. *கருவி விசம்புமுகனக. †பெரிய. ‡வழியிடை.

72

௫௭௦ புறநானூறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

வயிரக் *குறட்டின் †வயங்குமணி யாரத்துப்

5 பொன்னந் திகிரி முன்சமத் ‡தருட்டிப்
பொருநர்க் காணச் செருமிகு முன்பின்

முன்றோர் செல்லவுஞ் †செல்லா தின்னும
‡விலைநலப் பெண்டிரிற் பலர்மீக் கூற

||உள்ளேன் **வாழியர் யானெனப் பன்மாண்

10 நிலமக ளமுத காஞ்சியும்

உண்டென ††வுரைப்பரா லுணர்ந்திசி னோரே.¹

தீணை - காஞ்சி; துறை - பெருங்காஞ்சி.

‡மாரீக்கண்டேயனார்.

(௩௬௫)

5. பொன்னந்திகிரி - சக்கரம்; “பொன்னணி திகிரியஞ் செல்வன்”
சீவக. 1203.

தொல். குற்றியலுகரப். சூ. 78, ந. மேற்.

6. பொருநர் - பேர்ச்செய்யும் பகைவரை. முன்பு - வலி.

7. முன்றோர் - முன்பு ஆண்ட அரசர்கள். செல்ல - வேறு உலகத்
தை யடைய.

8. விலைநலப் பெண்டிர் - விலைமாதர் ; பாத்தையர்.

9. பன்மாண் - பலகால் ; கலி. சள : 8.

10. காஞ்சி - நிலையின்மை.

“நிலமக ணெஞ்சுகை யெறிந்து ளையவும்” (சீவக. 2221) என்பதற்கு
இவ்வடி மேற்கொள்.

¹மு. தொல். புறத்திணை. சூ. 23, ந. மேற்.

பீ - மீ. *சூட்டின. †வயிரமணியாரததுப. ‡உருட்டிய.
≠சொல்லாது. ிவிலைநற். ||உளனேவாழிய. **வாழியனெனனப.
‡‡உரைப்பருணாந். ‡‡மாககண்டயஞர்.

(ஈசுசு)*விழுக்கடிப் பறைந்த முழுக்குரன் முரசம்

ஒழுக்குடை மருங்கி னொருமொழித் தாக

அரவெறி யுருமி †ஹாறுபு சிலைப்ப

ஒருதா மாகிய பெருமை யோரும்

1. கடிப்பு - குறுத்தடி.

3. உாறுபு சிலைப்ப - மிகமுழங்க.

1-3. மேக முழக்கிற்கு முரசு உவமை; புறநா. ௫௮ : 6 - 7, அடிக்.

4. புறநா. கடி : 3 - 4, ககக : 2 - 3.

பீ - மீ. *விழுக்கடிப்படைந்த.

†ஹாறுபரிசைப்ப.

5 தம்புகழ் நிறீஇச் சென்றுமாய்ந் தனரே
அதனால், அறவோன் மகனே மறவோர் செம்மால்
.....உரைப்பக் கேண்மதி

நின்னூற்றம் பிறாறியாது

10 பிறர்கூறிய மொழிதெரியா
ஞாயிற் நெல்லை யாள்வினைக் குதவி
இரவி நெல்லை வருவது நாடி

உரை.....

உழவொழி பெரும்பக டழிதின் ருங்குச்

15 செங்கண் மகளிரொடு சிறு துனியனோடு

அங்கட் டேற *லாய்கலத் துகுப்பக்

†கெடலருந் திருவ.....

மடை ‡வேண்டுநர்க் கிடையருகா

தவிழ்வேண்டுநர்க் கிடையருளி

20 விடைவீழ்த்துச் சூடுகிழிப்ப

நீர்நிலை பெருத்த வார்மண லடைகரைக்

காவு தோறும்.....

மடங்க லுண்மை மாயமோ வன்றே.

தீணையும் துறையும் அவை.

5. “தம்புகழ் நிறீஇத் தாமாய்ந் தனரே” புறநா. ௧௬௫ : 1 - 2.

6. செம்மால் - செம்மலே; தலைவனே.

9. ஊற்றம் - வலி.

10. தெரியா - தெரிந்து.

11. பகற்காலத்தை முயற்சிக்கு உதவி.

12. வருவது - பின்வருங் காரியத்தை.

14. உழுத பெரிய பகடு வைக்கோலைத் தின்றாற்போல; “உழுத

நோன்பக் டழிதின் ருக்கு” புறநா. ௧௨௫ : 7, அடிக்.

15. அளைஇ - கலந்து.

16. கட்டேறல் - கள்ளின் தெளிவை.

18. இடை - சமயம். அருகாது - குறையாமல்.

19. அவிழ் - சோற்றுப்பருக்கை.

20. விடை - ஆட்டுக்கிடாய்; புறநா. ௩௬௪ : 4. குடு - குட்டிறைச்சி.

23. மடங்கல் - யமன்; மு. புறநா. ௩௬௩ : 9.

டி - ம். *ஆயகளதது. †கெடிலருகதிவே. ‡வேண்டுநாகடையரு

தாதிவிழ்.

௫௭௨ புறநானூறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

(௩௬௭) நாகத் தன்ன பாகார் மண்டிலம்

தமவே *யாயினுந் தம்மொடு செல்லா

வேற்றோ ராயினு நோற்றோர்க். கொழியும்.

ஏற்ற பார்ப்பார்க் கீர்ங்கை நிறையப்

5 பூவும் பொன்னும் புனல்படச் சொரிந்து

பாசிழை மகளிர் பொலங்கலத் தேந்திய
நாரரி †தேறன் மாந்தி மகிழ்சிறந்

திரவலர்க் கருங்கல. மருகா.து வீசி

வாழ்தல் வேண்டுமிவண் வரைந்த வைகல்

10 வாழச் செய்த †நல்வினை யல்ல

தாமுந் †காலைப் புனைபிறி தில்லை

1. நாகம் - தேவலோகம்; பவணலோகமுமாம்; தகீகயாகப்
பாணியில், “மாலைநாக மாப்பர்” (510) என்னுந் தாழிசைக்கு இவ்வடி
மேற்கோள். பாகு - பகுதி. மண்டிலம் - நாடு.

2. தம - தம்முடையன.

3. நோற்றோர்க்கு ஒழியும் - தவஞ்செய்தோர்க்கே உரியனவாகும்.

4. ஏற்ற - யாசித்த. ஈர்க்கை - குளிர்த்த கை; புறநா. உருஅ : 5;
நகக : 10.

5. புனல் - தாரைநீர்.

4 - 5. “அந்தணர்க், கருங்கல நீரோடு சிதறி” புறநா. நகக : 4 - 5.

7. நாரரி தேறல் - பன்னாடையால் வடிக்கப்பட்ட கள்ளின்
தெளிவை; புறநா. கஎ0 : 12, அடிக்.

6 - 7. “ஒண்டொடி மகளிர் பொலங்கலத் தேந்திய, தண்கமழ் தேறன்
மடுப்ப மகிழ்சிறந்து” புறநா உச : 31 - 2, அடிக்.

8. “பரிசிலர்க் கென்று, மருகா தீயும் வண்மை”, “இராவலர்க், கருகா தீயும் வண்மை”, “இராவலர்க் கருகாது, கொள்ளென விடுவை” புறநா. ௩௨௦ : 16 - 7, ௩௨௧ : 7 - 8, ௩௨௨ : 15 - 6.

9. மதுரை. 781 - 2; “தெரிகோதை யந்நல்லாய் தேறியல் வேண்டி” கலி. ௧௮ : 9.

‘வேண்டுமென்பது உம்மீற்றான் வந்ததோர் ஏவல் கண்ணிய வியங்கோள்; வாழ்தல்.....வைகல்’ சீவக. 201, ந.; தோல். வினை. கு. 29, ந.; இ. வி. கு. 46, 50, 239, உரை, மேற்.

பி - ம். *யாயினுநதமவேயனறி. †தெற்றவாது நனமகிழநது, தெற்றநாணமகிழதுங்குநது. ‡நாலவினை. §காலத்துத் துணைபிறிது.

புறநாணுறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

௫௭௩

ஒன்றுபுரிந் தடங்கிய விருபிறப் பாளர்

முத்தீப் புரையக் காண்டக விருந்த

கொற்ற *வெண்குடைக் கொடித்தேர் †வேந்தர்

15 யானறி யளவையோ ‡விதுவே வானத்து

வயங்கித் தோன்று மீனினு §மிம்மென

இயங்கு மாமழை யுறையினும்

உயர்ந்துமேர் ‖தோன்றிப் பொலிகுநர் நாளே.

தினை - பாடாண்டினை ; துறை - வாழ்த்தியல்.

சேரமான் மாரி ||வேன்கோவும், பாண்டியன் கானப்பேர் **தந்த
உக்கிரப் பெருவழியும், சோழன் இராசதூயம் வேட்ட பெருநற்கள்ளி
யும் ஒருங்கிருந்தாரை ஓளவையார். (நகன)

12 - 3. “அந்தண ரருங்கட னிறுக்கு, முத்தி” (புறநா. உ : 22 - 3)
என்பதையும் அதன் கீழ்க்குறிப்பையும், “ஒன்றுபுரி கொள்கை யிருபிறப்
பாளர், முத்திச் செல்வத்து” (சிலப். உக : 67 - 8) என்பதையும் பார்க்க.

13. காண் தக - அழகுதக.

14. கொற்றம் - அரசுரிமை.

16 - 8. “இமயத் தீண்டி யின்குரல் பயிற்றிக், கொண்டன் மாமழை
பொழிந்த, துண்பஃ துளியினும் வாழிய பலவே” (புறநா. கூச : 21 - 3);
புறநா. கூக : 24 - 5.

பி - ம். *நீன்குடை. †வேந்தர். ‡விவவெ. §இமமெனப்பரநதியங்
குமாம்ழை. ||தொணமெப்பாலிக. ||வென்கோவும். **கடந்த.

(நகாஅ) களிற் முகந்து பெயர்குவ மெனினே
ஒன்றிமழை தவிர்க்குங் குன்றம் போலக்
கைம்மா வெல்லாங் கணையிடத் தொலேந்தன
*கொடுஞ்சி நெடுந்தேர் முகக்குவ மெனினே
5 கடும்பரி நன்மான் வாங்குவயி நொல்கி
நெடும்பி டழிந்து நிலஞ்சேர்ந் தனவே
கொய்சவற் புரவி முகக்குவ மெனினே

1 - 2.. புறநா. ககௌ : 4, ககக : 24 - 7.

4. “செல்வறு திண்டேர்க் கொடுஞ்சினை கைப்பற்றி” கலி. அடு:18.

7. சுவல் - பிடரி.

பி - ம். *கொடிஞ்சி.

ஞச

புறநானூறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

*மெய்நிறைந்த வடுவொடு பெரும்பிறி தாகி
வளிவழக் கறுத்த வங்கம் போலக்

10 குருதியம் பெரும்புனல் கூர்ந்தனவே யாங்க
†முகவை யின்மையி னுகவை யின்றி
இரப்போ ரிரங்கு மின்னா வியன்களத்
தாளழிப் படுத்த வாளே ருழுவ

கடாஅ யானைக் ‡கால்வழி யன்னவென்
15 தெடாரித் தெண்கண் டெளிர்ப்ப வொற்றிப்
பாடி வந்த தெல்லாங் †கோடியர்
முழவுமரு டிருமணி மீமிடைந்தநின்
||அரவுற ழார முகக்குவ **மெனவே.

தினை - வாகை ; துறை - மறக்களவழி.

சேரமான் துடக்கோநெடுஞ்சேரலாதன் சோழன் ††வேற்பட்டைக்
கைப்பெருநற்கிள்ளியோடு போர்ப்புறத்துப் போருது வீழ்ந்தாரங்கழுத்
தன்னதாக உயிர்போகாது கிடந்தானைக் கழாத்தலையார். (ககஅ)

8. பெரும்பிறிது - மாணம்.

9. காற்றால் போக்குதலொழிக்கப்பெற்ற கப்பல்போல.

“வழக்கு மாறு கொண்டு” (கலி. ௧௦௧) என்பதற்கும், “வழக்குநெறி
மாயம்” (சீவக. 2873) என்பதற்கும் இவ்வடி மேற்கோள்.

11. முகவை - முகந்துசெல்லும் பரிசில்; புறநா. ககக : 27;
உகவை - உகத்தல்.

13. வீரர்களுகிய வைக்கோற்போரைக் கடாவிட்ட வானாகிய ஏரை
யுடைய வீரனே; புறநா. ககக : 15 - 6; “ஆனழி வாங்கி யதரி திரித்த,
வானே ருழவன்” சிலப். உக : 233 - 4.

14 - 5. கால்வழி - காலிடம்; காற்கவமொம். தெடாரி - தடாரிப்பறை;
புறநா. ககக : 4. தெளிர்ப்ப - ஒலிப்ப; “பெருக்களிற் றடியிற் றேன்று
மொருகண், இரும்பறை”, “பணைமரு னெடுத்தாட் பல்பிணர்த் தடக்கைப்,
புகர்முகம்” புறநா. உகக : 1 - 2, ககக : 19 - 20.

16. கோடியர் - கூத்தர்.

18. ஆரத்திற்கு அரவு உவமை; “விரவுமணி யொளிர்வரு மரவுற
ழாரமொடு” புறநா. ககஅ : 26.

பி - ம். *மெய்சிறைகதலி வாடுபெரும பிரிதாகி வழக்கறுத்த.

†முலையினமையினறி. †காலகழிவனனவென, காலகழியனனவென்.
≠கொடியார். சீமிடைந்த நிரையுறுமாரம. ||அறையுறும். **மெனினே.
††வெல்பட்டைக்கை.

- (௩௬௯)* இருப்புமுகஞ் செறித்த வேந்தெழின் மருப்பிற்
 †கருங்கை யானை கொண்மூ வாக
 நீண்மொழி மறவ ரெறிவன ருயர்த்த
 வாண்மின் னாக வயங்குகடிப் ‡பமைந்த
 5 குருதிப் பலிய முரசுமுழக் காக
 அரசராப் பணிக்கு மணங்குறு பொழுதின்
 வெவ்விசைப் புரவி வீசுவளி யாக
 விசைப்புறு வல்வில் வீங்குநா †னுக்கைத்த
 கணைத்துளி பொழிந்த கண்ணகன் கிடக்கை
 10 §சரச் செறுவயிற் றேரோ ராக
 விடியல் புக்கு நெடிய நீட்டினின்

-
1. ழ. புறநா. ௩௭௦ : 20. இரும்பு - தந்தப்பூண் ; கோளகை : ஆகு பெயர்.
 2. கருங்கை - பெரியகை ; கருமை - பெருமை ; “பெருங்கை யானை” (புறநா. ௧: 11.) கொண்மூ - மேகம்.
 3. நீண்மொழி - சபதம். மறவர் - வீரர்.
 4. வானாயுதம் மின்னலாக. கடிப்பு - குறுந்தடி.
 5. குருதிப் பலிய முரசு - இரத்தமாகிய பலியையுடைய வீரமுரசு; “குருதி வேட்கை யுருகெழு முரசம்” புறநா. ௫௦ : 5, அடிக்.
 - 2 - 5. “உருமிசை முரசு முழக்கென விசைப்பச்,

செருகவில் வேழம் கொண்மூ வாக” புறநா. களக : 1 - 2.

6. அரசு அரா - பகையரசர்களாகிய பாம்புகள்.

7. குதிரை காற்றாக ; “காலியற் புரவி” புறநா. களஅ : 2.

8. வல்வில் : புறநா. கடுஉ : 6, அடிக்.

9. கணைத்துளி - அம்பாகிய மழைத்துளி.

1 - 9. “பெரும்படைச் செற்றத் திருங்கடன் மாந்திக்,

குஞ்சரக்

கொண்மூக் குன்றடைந்து குழீஇக், காலிய லிவுளிக் கடுவளி யாட்ட,
வேலிடை மிடைந்து வாளிடை மின்னக், கணைத்துளி பொழிந்த
கார்

வரைச் சரால்” பெருங். க. 27 : 117 - 21.

10. ஈரச்செறுவயின் - ஈரத்தையுடைய போர்க்களமாகிய
வயலின்

தண்; பு. வெ. 159.

9 - 10. கிடக்கையாகிய வயலில்.

பு - ம். *இரும்பு. †பெருங்கையானை. ‡படைநத.
ஈனுவதைத்த.

ஈசசசசெறுவலியிற், ஈசசசெறுவலிற்.

௫௭௬

புறநானூறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

- செருப்படை மிளிர்ந்த திருத்துறு *பைஞ்சாற்
 பிடித்தெறி †வெள்வேல் கணையமொடு வித்தி
 †விழுத்தலை சாய்த்த வெருவரு பைங்கடும்ப்
 15 §பேய்மகள் பற்றிய பிணம்பிறங்கு பல்போர்பு
 கணநரி யோடு ‡கழுதுகளம் படுப்பப்
 பூதங் காப்பப் பொலிகளந் தழீஇப்
 பாடுநர்க் கிருந்த பீடுடை யாள
 தேய்வை ||வெண்காழ் புரையும் விசிபிணி
 20 வேய்வை காணு விருந்திற் போர்வை
 அரிக்குரற் றடாரி யுருப்ப **வொற்றிப்

12. படை மிளிர்ந்த - ஆயுதமாகிய படைவாளால் கீழ்மேலாக
 மறிக்கப்பட்ட; “படைமிளிர்ந் திட்ட” (புறநா. சஉ : 14); “உளிவாய்ச்
 சுரையின் மிளிர் மிண்டி” (பெரும்பாண். 92); படை : சிலேடை. சால் -
 படைச்சாலில்.

13. கணையம் - கணையமாமென்னும் ஆயுதம். கணையமொடு வேலை
 வித்தி.

14. கடும் - பயிர்.

15. போர்பு : சிலேடை.

16. கழுது - பேயில் ஒருசாதி; “கூற்றக் கொஃதேர் கழுதொடு
 கொட்ப” மதுரை. 633.

18. பாடுநர்க்கு - பாடிவருபவர்களுக்கு ஈதற்பொருட்டு.

19. தேய்வை வெண்காழ் - சந்தனக்கட்டை. விசி பிணி - விசித்த வார்க்கட்டு.

20. வேய்வை - குற்றம். “வேய்வை போகிய விரலுளர் நரம்பு” (பொருந். 17.) விருத்து - புதுமை.

19 - 20. “விசிப்புறுத் தமைத்த புதுக்காழ்ப் போர்வை” புறநா. நகக : 24.

21. அரிக்குரத்தடாரி - அரித்தெழுகின்ற ஓசையையுடைய தடாரிப் பறை; ஒலிநரம்பால் ஓசையையுடைய கிணைப்பறை யென்றமாம். உருப்ப - குடு பிறக்க; புறநா. உசக : 4, அடிக். “அகன்கட் டாரி தெளிர்ப்ப வொற்றி”, “அரிக்குரத் தடாரி யிரிய வொற்றி” புறநா. கள0 : 18, நக0 : 7.

பி - மீ. *செஞ்சாற். †வைவேற்கணையொடு. ‡இருந்தலை சாய்த்த. §பேளயன். ††கழுகு. ||வெண்காள். ***வொற்றப்.

புறநானூறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

௫௭௭

பாடி வந்திசிற்பெரும பாடான்

நெழிவி தோயு மிமிழிசை யருவிப்

பொன்னுடை நெடுங்கோட் டிமயத் தன்ன

25 ஓடை துதல வொல்குத லறியாத்

துடியடிக் குழுவிய பிடியிடை மிடைந்த

வேழ முகவை நல்குமதி

தாழா வீகைத் தகைவெய் யோயே.¹

திணையும் துறையும் அவை; துறை - ஓரீக்கள உருவகழமாம்.

சேரமான் கடலோட்டிய *வேல்செழுதட்டுவனைப் பரணர். (ககக)

22. வந்திசின் - வந்தேன்; “காண்கு வந்திசிற் பெரும”, “நிற்காண்கு வந்திசினே”, “மன்னெயின் முகவைக்கு வந்திசிற் பெரும” (புறநா. கள : 33, கடடு : 4, களக : 34.) பாடு ஆன்று. - ஓசை நிறைந்து.

22 - 3. “பாடான் நிரங்கு மருவி” புறநா. கடச : 4.

24. “பொற்கோட் டிமயம்” புறநா. உ : 24, கக : 14 - 5.

26. துடியடிக் குழவிய பிடி - உடுக்கையின் கண்போன்ற அடியை யுடைய கன்றை நீங்காத பெண்யானை; “துடியடிக் கயந்தலை கலைக்கிய சின்வீரை” கலி. கக : 8.

27. முகவை - ஏற்றுக்கொள்ளும் பரிசில்.

26 - 7. “மன்றுபடு பரிசிலர்க் காணிற் கன்றொடு, கறையடி யானை யிரியல் போக்கும்.....ஆயி”, “வரைமருண் முகவைக்கு வந்தனென்”, “புகர்முக முகவைக்கு வந்திசின்” (புறநா. ககடு : 11 - 3, களர : 21, களக : 20); “துடியடி யன்ன தூங்குநடைக் குழவியொடு, பிடிபுணர் வேழம் பெட்டவை கொள்கென” (பொருந. 125 - 6); “இருபெயர்ப் பேராயமொ, டிலங்குமருப்பிற் களிறுகொடுத்தும்” (மதுரை. 101 - 2); “கன்றும் பிடியுமென்னும் இரண்டு பெயரையுடைய பெரிய திரளுடனே விளங்குகின்ற கொம்பினையுடைய களிறுகளைக் கொடுத்தும்” ஷை. உரை.

¹மு. தொல். புறத்திணை. கு. 17, இளம்; ஷை. ஷை. கு. 21, ந.; ஷை. உவம. கு. 9, இளம். மேற்.

பி ம். *வேல்கெழு.

(௩௭௦)ளி

நாரும் போழுஞ் செய்துண் டொராங்குப்

2. நார் - மரங்களின் நார். போழ் - பனங்குருத்து. உண்டு - சுவைத்

துண்டு; புறநா. ௩௭௦ : 5.

73

௭௭௮ புறநானூறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

*பசிதினத் திரங்கிய விரும்பே ரொக்கற்
கார்பதங் கண்ணென மாதிரர் துழைஇ

5 வேருழந் துலரி மருங்குசெத் தொழியவர்
தத்தக் குடிஞைத் துடிமரு டங்குரல்
உழுஞ்சிலங் கவட்டிடை யிருந்த பருந்தின்
பெடைபயிர் குரலொ டிசைக்கு மாங்கட்
கழைகாய்ந் துலறிய வறங்கூர் நீளிடை

10 வரிமாற் திரங்கிய கானம் பிற்படப்
பழுமர முள்ளிய பறவை போல

3. பசிதினத் திரங்கிய இரும்பேரொக்கற்கு - பசிதின்னலால்
வருத்தமுற்ற கரிந்த பெரிய சுற்றத்தார்பொருட்டு; "பசிதினத் திரங்கிய

வொக்கல்”, “பசிதினத் திரங்கிய கசிவுடை யாக்கை”, “இலம்பா மீழ்ந்த வென் னிரும்பே ரொக்கல்”, “இரும்பே ரொக்கல் பெரும்புலம் பகற்ற”, “பசித்தென, வீங்குவந் திறுத்தவென் னிரும்பே ரொக்கல்”, “இரும்பே ரொக்கல் பெரும்புலம் புறினும்” (புறநா. கடுக : 21, ககூ : 4, கௌ : 13, ககூ : 18, ககூ : 7 - 8, ககூ : 16); “பழம்பசி கூர்ந்தவெம் மிரும்பே ரொக்கலொடு” பெரும்பாண். 25.

4. ஆர்ப்பதம் - உண்ணும்உணவு; “தேரிற் றந்தவர்க் கார்ப்பத நல்கும்... இசைசா ரேன்றல்”, “நெல்லின், அம்பண வளவை விரிந்துறை போகிய, வார்ப்பத நல்கு மென்ப” (பதிற். இடு : 11 - 2, ககூ : 7 - 9); ‘ஆர்ப்பதமிக்கு நீரும் நிழலும் பெறுதலிற் களிசிறந்து மாவும் புள்ளும் துணையோடின புற்று விளையாடுவன’ (தோல். அகத்திணை. கு. 6, ந.) மாதிரம் - திசை.. துழைஇ - துழாவி; தேடி.

6. அத்தம் - அருஞ்சரம். குடினா - கோட்டான். குடினாஞ் குரலுக்குத் துடியோசை உவமை; (புறநா. ககூ : 6 - 7, அடிக்.) மருள் : உவமவுருபு. குரல் : எழுவாய்.

7. உழுஞ்சில் - ஒருவகை மரம்; கவடு - கிளை; “கோடலங் கவட்ட குறுங்கா லுழுஞ்சில்” (அகநா. கடுக : 8); உழுஞ்சிலை வாகை பென்பர்; சிலப். கக : 76, அடியார்.

8. பயிர் - அழைத்தல்.

9. வறம் - வறுமை; நீரின்மை.

10. வரிமரல்திரங்கிய - வரியையுடைய மரல் நீர்வற்றித் திரங்கிய; “வரிமரற் றிரங்கிய கரிபுறக் கிடக்கை” (சிலப். கக : 77) மரல், முரு ளென்று வழங்கும்.

11. பழுத்த மாத்தை நினைத்துச் செல்கின்ற வெளவாலைப் போல; புறநா. சௌ : 1, அடிக்.

புறநானூறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

௫௭௯

ஒண்படை மாரி வீழ்கனி பெய்தெனத்
துவைத்தெழு குருதி நிலமிசைப் பரப்ப
விளைந்த செழுங்குர லரிந் துகால் குவித்துப்

15 படுபிணப் பல்போர் பழிய வாங்கி

எருதுகளி ருக வாண்மட லோச்சி
அதரி திரித்த வாளுகு கடாவின்
அகன்கட் டடாரி *தெளிர்ப்ப வொற்றி
வெந்திறல் வியன்களம் பொலிகென் றேத்தி

20 இருப்புமுகஞ் செறித்த வேந்தெழின் மருப்பின்

வரைமருண் முகவைக்கு வந்தனென் பெரும
வடிநவி லெலிகம் பாய்ந்தெனக் கிடந்த
தொடியுடைத் தடக்கை யோச்சி வெருவார்
இனத்தடி விராய் வரிக்குட ரடைச்சி

13. துவைத்து - முழங்கி.

14. குரல் - கழுத்து, தானியக்கதிர்; சிலேடை.

15. பிணப்பல் போர்பு - பலவகைப்பட்ட பிணங்களாகிய போர்கள்;

போர்பு - தானியக்கதிர்ப்போர்; புறநா. ௨௦௯ : 1 ; “பிணனெதிரப் போர்

பழித்து", "அஞ்சா மறவ ராட்போர் பழித்து" (புறநா. களக : 14, களக : 25); "கீர்கூழ் வியன்களம் பொலியப் போர்பழித்து" அகநா. ககக : 2.

16. வாளாகிய மடலைச் செலுத்தி; மடல் - பனங்கருக்கு.

15 - 7 "கழிபிணம் பிறங்குபோர் பழிகனி நெருதா", "யானை யெருத் தின் வாண்மட லோச்சி, அதரி திரித்த வாளுகு கடாவின்", "குடபுலத் ததரி பொலிக" (புறநா. கசஉ : 13, களக : 15 - 6, களக : 26 - 7); "கோட்டுமாப் பூட்டி வாட்கோ லாக, ஆளழி வாங்கி யதரி திரித்த" சிலப். உக : 232-3.

18. "தெடாரித் தெண்கண் டெளிர்ப்ப வொற்றி", "அரிக்குரற் றடாரியுருப்ப வொற்றி", "அகன்கட் டடாரிப் பாடுகேட் டருளி" புறநா. கசஅ : 15, கசக : 21, கஅடு : 4. 20. புறநா. கசக : 1.

21. முகவை : புறநா. கசஅ : 11, கசக : 27, களக : 20.

போல (11) வந்தனென் (21.)

22. வடி நவில் - வடித்தல் பயின்ற ; புறநா. உக : 8.

23. தொடியுடைத் தடக்கை - விளையையுடைய பெரிய கையை.

24. வரிக்குடர் - பலவரியையுடைய குடர்; "நெறிகொள் வரிக்குடர்" (புறநா. கசஉ : 6.) அடைச்சி - சேர்த்து.

டி - மீ. * தெளிர்ப்பவே யொற்றி.

௫௮௦ புறநானூறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

25 அழகுராற் *பேய்மக ளயரக் கழுகொடு
செஞ்செவி யெருவை திரிதரும்

அஞ்சுவரு கிடக்கைய களங்கிழ வோயே.

தீனையும் துறையும் அவை.

கோழன் செநுப்பாழியேறிந்த இளஞ்சேட்சென்னியை ஊன்பொதி
புகங்குடையார். (௩௭0)

26. செஞ்செவி யெருவை : புறநா. உகஅ : 2; “செஞ்செவி யெரு
வைச் சேவல்” அகநா. ககக : 5 - 6.

27. போர்க்களம் வென்றோர்க்கு உரித்தாதலால், ‘களங்கிழவோய்’
என்றார்; புறநா. ககக : 27, க௭க : 39.

பி - ம். *பேஎய்மகள்.

(௩௭௧) அிகன்றலை வையத்துப் *புரவலர்க் காணாது
†மரந்தலைச் சேர்ந்து பட்டினி வைகிப்
போதவி மூலரி நாரிற் றெடுத்துத்
தயங்கிரும் பித்தை பொலியச் சூடிப்
5 பறையொடு தகைத்த கலப்பையென் முரவுவாய்
ஆடுறு குழிசி பாடின்று தூக்கி
மன்ற வேம்பி னெண்பூ வுறைப்பக்

1. புரவலர் - பாதுகாப்போர்.

2. மாந்தலை - இங்கே மரத்தின் கீழிடம்.

3. அலரிப் பூவை நாராற் றெடுத்தது.

4. பித்தை - தலைமயிர்.

3 - 4. “அலரி, சுரியிரும் பித்தை சுரும்புபடச் சூடி” (அகநா. உகக : 4-5), “தாமரை, சுரியிரும் பித்தை பொலியச் சூட்டி” (பொருந. 159 - 60), “தாமரை, நீடிரும் பித்தை பொலியச் சூட்டி” பெரும்பாண். 481 - 2.

5. தகைத்த - கட்டிய. கலப்பை - சமைத்தற்குரிய கருவிகளை யடக்கிய பை; “காவினென் கலனே சுருக்கினென் கலப்பை” (புறநா. உ0க : 10.) முரவு - சிதைவு; “முரவுவாய்க் குழிசி முரியடிப் பேற்றி” பெரும்பாண். 99.

6. ஆடு - சமைத்தல். குழிசி - பாளை. பாடின்று - கெடாதபடி.

7. மன்றம் - பொதுவிடம்; “மன்ற வேம்பு” (புறநா. எக : 4, எக : 2.) உறைப்ப - உதிர.

பி - ம். *புரவறகாணத், பாவறகாணது. †மறநதலைசோகது.

புறநானூறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

௫௮௧

குறைசெயல் வேண்டா நசைய விருக்கையேன்
அரிசி யின்மையி னுரிடை நீந்திக்

10 கூர்வா யிரும்படை நீரின் மிளிர்ப்ப

*வருகணை வாளி.....யன்பின்று தலைஇ

†இரைமுர சார்க்கு முரைசால் பாசறை

வில்லே ‡ருழவினின் னல்லிசை யுள்ளிக்

குறைத்தலைப் படுபிண னெதிரப் போர்பழித்
15 தியானை யெருத்தின் வாண்மட லோச்சி

அதரி திரித்த வாளுகு கடாவின்

மதியத் தன்னவென் விசியுறு தடாரி

அகன்க ணதிர வாகுளி ிதொடாலிற்

பணைமரு ணெடுந்தாட் ஃபல்பிணர்த் தடக்கைப்

8. குறை - காரியம்.

9. ஆரிடை நீந்தி - அரிய இடங்களைக் கடந்து.

10. படை - படைவான்; பாரை. மினிர்ப்ப - கீழ்மேலாகப் புறளச் செய்ய.
12. உரைசால் - புகழ்:விக்க.

13. வில்லேருழுவின் - வில்லை ஏராகக்கொண்டு உழுதலையுடைய;
உழவன் - வீரன்; “வில்லே ருழவர்” (குறள், 872); “மாரி வளம்பெரு
வில்லே ருழவர்” சிலப். கக : 210.

14. குறைத்தலைப் படுபிணன் - கவந்தம். போர்பு - போர்; புறநா.
கௌ0 : 15. 15. யானையாகிய உழும் ஏருது.

14 - 6. “படுபிணப் பல்போர் பழிய லாங்கி, ஏருதுகளி ருக வாண்
மட லோச்சி, அதரி திரித்த வாளுகு கடாவின்” புறநா. கௌ0 : 15 - 7.

17. “மதிபுரை மாக்கினை தெளிர்ப்ப வொற்றி”, “மாக விசம்பின்
வெண்டிங்கண்,.....கடனொடிக் கண்டன்னவென், னியம்” புறநா.
ககக : 20, ச00 : 1 - 4.

18. ஆகுளி - சிறுபறை; “நல்யா ழாகுளி பதலையொடு சுருக்கி”
(புறநா. சுச : 1.) தொடரலின் - கொட்டுதலுடன்; “துடிக்கண் புலையன்
ஒருடும்” பு. வெ. 62.

17 - 8. தடாரியின்கண் அதிர.

19. பணை - ஒருவகைப்பறை. மருள் : உவமவுருபு ; புறநா.

ககஅ : 17.

பி - மீ. *இருகணை. . †உரை சுரும்பார்க்கும், இரைசுரும்பு.

‡ருழவரின். §தொழாலிற. †பகலபிணர்.

௫௮௨ புறநானூறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

20 புகர்முக *முகவைக்கு வந்திசிற்பெரும
களிற்றுக்கோட் டன்ன வாடுலெயி றழுத்தி
விழுக்கொடு விரைஇய வெண்ணிணச் சுவையினள்
குடர்த்தலை †மாலை சூடி யுணத்தின
ஆனப் பெருவளஞ் செய்தோன் வானத்து

25 வயங்குபன் மீனிணும் வாழியர் பலவென
உருகெழு †பேய்மக ளயரக்

குருதித்துக ளாடிய களங்கிழ வோயே.

நீணையும் துறையும் அவை.

தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற நெடுஞ்செழியனைக் கல்லாட
னார். (ககக)

20. புறநா. ககஅ : 11, ககக : 27, கஎ0 : 21. வந்தின் - வந்தேன்.

“முகவைபாடுதல் - பொலிபாடுதல்; ‘முகவை என்றார், நெல்லு
முகந்து கொடுக்கப்படுதலாலே; புகர்முக முகவை போல” சிலப். க0 :
137, அரும்பத.

நீந்தி (9) வந்திசிற்பெரும (20.)

22. விழுக்கு - ஊன்விசேடம் ; “பருத்திப் பெண்டின் பனுவ லன்ன, நெருப்புச்சின் தணிந்த நிணந்தயக்கு கொழுங்குறை”, “கொழுநிணம் கிழிப்பக், கோடைப் பருத்தி வீடுகிறை பெய்த, மூடைப் பண்ட மிடை நிறைந் தன்ன, வெண்ணிண மூரி” (புறநா. கஉடு : 1 - 2, நகுக : 11 - 4) என்பவற்றையும், “விழுக்கொடு வெண்ணஞ்சு” (சீவக. 1584) என்பதையும், ‘விழுக்கும் வெண்ணஞ்சம் ஊன்விசேடம் ; வெண்ணஞ்சு - நிணமு மாம்’ என்னும் அதன் விசேடவுரையையும் பார்க்க.

23. “குடர்த்தொடர் மாலை பூண்பா னல்லன்”, “குடர்த் தொடர் மாலை குழாது” (மணி. கடு : 13, உடு : 72.) உணத்தின : “உண்டுத் தின்று மூர்ந்து மாடுகம்” புறநா. ககக : 30.

24 - 5. புறநா. நகுக : 16 - 8.

26. உரு - அச்சம்.

27. “அஞ்சவரு கிடக்கைய களங்கிழ வோயே” புறநா. கஎஃ : 27, நகுக : 39.

21 - 7. . பின்றோர்க்குாவைக்கு இவ்வடிகள் மேற்கோள் ; தோல். புறத்திணை. கு. 17, இளம்.; ஷ. 21, ந. மேற்.

பி - மி. * முகவை வந்திசிற. † மாலைதயல்வாச்சுடி, மாலைகுடியுணத்தின மாடுப். ‡ பேளயமகளயா.

புறநானூறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

ருஅரு

(நஎஉ) விசிபிணித் தடாரி விம்மென வொற்றி

வத்தி வந்த *தெல்லா முழுத்த

இலங்குவா ளவிரொளி வலம்பட மின்னிக்
கணைத்துளி பொழிந்த கண்கூடு பாசறைப்

5 பொருந்தாத் தெவ்வ ரரிந்ததலை யடுப்பிற்

கூவிள விறகி ினாக்குவரி துடங்கல்

ஆன மண்டை வன்னியந் துடுப்பின்

நனா வேண்மா ளிடந்தழந் தட்ட

மாமறி பிண்டம் ிவாலுவ னேந்த

10 வதுவை விழவிற் புதுவேர்க் கெல்லாம்

வெவ்வாய்ப் பெய்த பூதநீர் சால்கெனப்

புலவுக்களம் பொலிய வேட்டோய்நின்

1. தடாரி விம்மென - கிணைப்பறை ஒலிப்ப; “வார்வலந்த
துடிவிம்ம” பு. வே. 13.

4. கணையாகிய நீர்த்துளி; “கணைத்துளி பொழிந்த கண்ணகன்
கிடக்கை” புறநா. ௩௬௬ : 9.

5. தெவ்வர் தலையடுப்பில் - பகைவருடைய தலைகளாகிய அடுப்பில்;
“ஆண்டலை யணங்கடுப்பு” மதுரை. 29.

9. வாலுவன் - மடையன்.

5 - 9. “முடித்தலை யடுப்பிற் பிடர்த்தலைத் தாழித், தொடித்தோட்
டுடுப்பிற் றழைஇய லுன்சோறு, மறப்பேய் வாலுவன் வயினறிந் தூட்ட”
சிலப். ௨௬ : 242 - 4.

12. களம்வேட்டோய் - களவேள்வியெய்தோய்; களவேள்வி இன்ன

தென்பதை, 'நெற்கதிரைக் கொன்று களத்திற் குவித்துப் போரழித்து
அதரி திரித்துச் சுற்றத்தொடு துகர்வதற்கு முன்னே கடவுட்பலிகொடுத்
துப் பின்னர்ப் பரிசிலர் முகந்துகொள்ள வரிசையின் அளிக்குமாறுபோல
அரசனும் நாற்படையையும் கொன்று களத்திற்குவித்து ஒருது களிராக
வாண்மடலோச்சி அதரி திரித்துப் பிணக்குவையை நிணச்சேற்றொடு
உதிரப்பேருலக்கண் ஏற்றி, ஈனாவேண்மாள் இடந்துழந்தட்ட கடும்பலி
யைப் பலிகொடுத்து எஞ்சிநின்ற யானை குதிரைகளையும் ஆண்டிப்பெற்
றன பலவற்றையும் பரிசிலர் முகந்துகொள்ளக் கொடுத்தலாம்' (தொல்.
புறத்திணை. கு. 21, ந.) என்பதனால் உணர்க.

வந்ததெல்லாம் (2) முகக்குவமென (13.)

பு - மீ. *தெல்லாமழுத்த. †குக்குவதிதுடங்கல. ‡வலவனேந்த.

ருஅசு

புறநானூறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

நிலவுத்திக மூர முகக்குவ மெனவே.

தீணை - வாகை; துறை - மறக்களவேள்வி.

அவனை *மாங்குடிகிழார்.

(கூஎஉ)

பு - மீ. *மாந . . ககிழார்.

(கூஎந) உருமிசை *முழக்கென முரசு மிசைப்பச்
செருநவில் வேழங் கொண்மு வாகத்
தேர்மா வழிதுளி தலைஇ நாமுறக்

கணைக்காற் றெடுத்த கண்ணகன் பாசறை
 5 இழிதரு குருதியொ டேந்திய வொள்வாட்
 பிழிவது போலப் பிட்டுடையூ றுவப்ப
 மைந்த ராடிய மயங்குபெருந் தானைக்
 கொங்குபுறம் பெற்ற கொற்ற வேந்தே
தண்ட மாப்பொறி

1. உருமிசை முழக்கு - மேகமுழக்கு; மேககர்ச்சனை முாச ஒலிக்கு உவமை; “படுமழை யுருமி னிரங்கு முாச” (புறநா. கூடு : 4); “தாழிரு மீயமின்னித் தண்ணென, வீழுறை யினிய சிதறி யூழியிற், கடிப்பிசு முாசின் முழங்கி” (குறுந். உள : 1-3); “முாசதிர் பவைபோன் முழங்கிடி பயிற்றி” (பரி. உஉ : 4); “கொண்மூ, இருண்டியர் விசம்பின் வலனேர்பு வளைஇப், போர்ப்புறு முாசி னிரங்கி”, “இடியுமிழ் முாசம் பொருகனத் தியம்ப” (அகநா. கஅஅ : 1-3, கூசு : 2); “உருமிடி முாசமொடு” (முருகு. 121); “மூரிவான முழங்கிவாய் விட்டதொப்ப, அதிர்குரன் முாசம்”, “இடியுமிழ் முாசம்” (சீவக. 543, 2900); “உருமி னிடிமுா சார்ப்ப” (முத்.); “இடியார் பணைதுவைப்ப” (பு. வெ. 121); “முழங்கின முகிலென முாசமே” தக்க. 530.

2. “கருங்கை யானை கொண்மூ வாச” புறநா. கூகூ : 2.

3-4. “மால்வரைத் தொடுத்து வீழ்ந்த மணிரிற மாரி தன்னைக், காலிரைத் தெழுந்து பாறக் கல்லெனப் புடைத்த தேபோல், மேனிரைத் தெழுந்த வேடர் வெந்துளை யப்பு மாரி, கோனிரைத் துமிழும் வில்லாற் கோமகன் விலக்கி னானே” (சீவக. 451, ந.) என்பதற்கு இவ்வடிகள் மேற்கோள்.

7. ஆடிய - வென்ற. 8. கொங்கு - கொங்கநாட்டு வீரர்களை.
 9 - மீ. முழுகெயிசைய, பீட்டியூறுவப்ப.

புறநானூறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

௫௮௫

- 10 மடக்கண் மயிலியன் மறலி யாங்கு
 நெடுஞ்சுவர் நல்லில் புலம்பக் கடைகழிந்து
 மென்றோண் மகளிர் மன்றம் பேணார்
 புண்ணுவ.....
யணியப் புரவி வாழ்கெனச்
- 15 சொன்னிழ லின்மையி னன்னிழற் சேர
 துண்பூண் மார்பிற் புன்றலைச் சிறுஅர்
 *அம்பழி பொழுதிற் றமர்முகங் காணு
ற் றெக்கான
 வேந்துபுறங் கொடுத்த விய்ந்துரு பறந்தலை
- 20 மாட மயங்கொரி மண்டிக் கோடிது
 புருமெறி மலையி னிருநிலஞ் சேரச்
 சென்றோன் மன்ற சொடு.....
ண்ணிறந் கண்டுகண் ணலைப்ப
 வஞ்சி முற்றம் வயக்கள னாக
- 25 அஞ்சா மறவ ராட்போர் பழித்துக்
 கொண்டனை பெரும குடபுலத் ததரி

பொலிக வத்தையின் பணைதனற...ளம்
 விளங்குதினை வேந்தர் களந்தொறுஞ் சென்று
 புகர்முக முகவை பொலிகென் தேத்திக்
 30+கொண்டன ரென்ப பெரியோர் யானும்

11. புலம்ப - தனித்து வருந்த.

12. மன்றம் - பொதுவிடம். 16. புன்றலை - சிவந்த தலை.

16 - 7. "புன்றலைச் சிறுஅர் மன்றுமருண்டு நோக்கி" புறநா.
 சக : 6.

20. இறுபு - ஒடிந்து. 20 - 21. புறநா. உகக : 1 - 4.

24. வஞ்சி - சேரர் இராசதானி; "வஞ்சி முற்ற நீங்கிச் செல்
 வோன்" சிலப். உடு : 6.

25. ஆள் போர்பு அழித்து - வீரர்களுடைய பிணங்களாலாகிய
 போரை அழித்து; புறநா. ஈகக : 14.

26. குடபுலம் - குடநாடு. அதரி கொண்டனை - கடாவீட்டனை.

28. தினை - குலம்.

29. புகர்முக முகவை - யானைப்பரிசில்; புறநா. ஈகக : 20.

பு - ம். *அம்பாழிலொழிதிற்றமா. †தொண்டரென்ப.

74

ருஅசு புறநானூறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

அங்கண் மாக்கினை யதிர வொற்ற

.....லெனாயினுங் காதலி னேத்தி
 நின்னோரன்னோர் *பிறரிவ ணின்மையின்
 †மன்னையின் முகவைக்கு வந்திசிற் பெரும
 35 பகைவர் புகழ்ந்த வாண்மை ‡நகைவர்க்குத்
 தாவின் றுதவும் பண்பிற் பேயொடு
 கணநரி நீதிரிதரு மாங்க ணினனருந்து
 செஞ்செவி யெருவை குழீஇ
 அஞ்சவரு கிடக்கைய களங்கிழ வோயே.

நீணை - அது. துறை - மறக்களவழி; ஏரீக்கள உருவகழமாம்.

சோழன் குராப்பள்ளித்துஞ்சிய கள்ளிவளவன் கருவூரேறிந்
 தானைக் கோலூர்கிழார். (௩௭௩)

31. கிணை - தடாரிப்பறை.

33. நின்னோர் அன்னோர் - உன்னைப்போன்றோர்.

34. சீவக. 323, ந. மேற்.

33 - 4. தொல். உவம. கு. 24, இளம். மேற்.

35. நகைவர்க்கு - ஈட்டினர்க்கு; "நகைவர்க் கரண மாகிப் பகைவர்க்
 குச், ஞாநிகழ்ந் தற்றுநின் றுணை" (பதிற். நக : 33 - 4); "நகைவ ரார நன்
 கலஞ் சிதறி" ஷட. நள : 4, சந : 20.

38 - 9. "செஞ்செவி யெருவை திரிதரு, மஞ்சவரு கிடக்கைய
 களங்கிழ வோயே" புறநா. நள : 26 - 7.

பி - ம். *பிறரிவர். †மன்னையில். ‡நகைவர்க்கு.
 நீதிரிதருமமாங்கண.

(௩௭௪) கானன் மேய்ந்து வியன்புலத் தல்கும்

புல்வா யிரலை நெற்றி யன்ன

பொலமிலங்கு சென்னிய பாறுமயி *ரவியத்

1. கானல் - மலைப்பக்கம். அல்கும் - தங்கும்.

2. புல்வாய் - ஒருவகைமான்.

‘இரலை’ என்னும் ஆண்பாற்பெயர் புல்வாய்ச் சாதிக்குரியதென்பதற்கு இவ்வடி மேற்கோள் ; தொல். மரபு. கு. 44, பேர்.

3. பொலம் - பொன்; பொற்றாமரைப்பூ; ஆகுபெயர். பாறுமயிர் அவிய - சிதிரிய மயிர் அடங்கும்படி.

பி - மீ. *ரவியப்பத.

புறநானூறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

௫௮௭

தண்பனி *யுறைக்கும் புலரா ஞாங்கர்

5 மன்றப் பலவின் மால்வரை பொருந்தியென்
தென்கண் மாக்கினை தெளிர்ப்ப வொற்றி
இருங்கலை யோர்ப்ப விசைஇக் காண்வரக்
கருங்கோற் குறிஞ்சி யடுக்கம் பாடப்
புலிப்பற் றுலிப் புன்றலைச் சிறுஅர்

10 மான்கண் மகளிர்க் கான்றே ரகன்றுவா
சிலைப்பாற் பட்ட முளவுமான் கொழுங்குறை

4. உறைக்கும் - துளிக்கும்.

3 - 4. “பாறுமயிர்க் குடுமி யெண்ணெய் நீவி”, “பனிபழுதிய பல்யாமத்துப், பாறுதலை மயிர்நீனைய” புறநா. உளக : 9, கூள : 1 - 2.

5. மன்றப்பலவு - பொதுவிடத்திலுள்ள பலா; பொருநர் முதலிய இராவலர் பொதுவிடத்தில் வந்து தங்குதலும் அங்குள்ள மாத்தில் தம் வாச்சியக்களைத் தொக்கக்கட்டிதலும் மரபு; புறநா. கஉஅ : 1; ஐந்திணையேழுபது, 4.

6. புறநா. கூஅக : 12 - 3, கூகூ : 10.

7. ஒர்ப்ப - செவிசாய்த்துக் கேட்கும்படி; புறநா. கடுள : 12; “பாடலோர்த்து நாடக் கயந்தும்” (பட்டின. 113.) இசைஇ - முழக்கி.

8. கருங்கோல் - பெரிய தண்டு; “கருங்கோற் குறிஞ்சி மதனில் வான் பூ”, “பெருங்கோற் குறிஞ்சி” (நற். உசுஅ : 3, கூக : 1); “கருங்கோற் குறிஞ்சிப்பூ” (குறுந். கூ : 4); “கருங்கோற் குறிஞ்சி” (அகநா. கூஅ : 16.) அடுக்கம் - மலைப்பக்கம்; குறிஞ்சியையுடைய அடுக்கம்; தலைவனையும் அவனுடைய மலைமுதலியவற்றையும் பாடுதல் மரபு; புறநா. ககூ : 3, அடிக்; கசகூ : 12, அடிக்.

9. புலிப்பல் தாலி - புலியின் பல்லைக் கோத்துச் செய்த கழுத்தணி; “புலிப்பற் றுலிப் புதல்வர்” (குறுந். கசக : 3); “புலிப்பற் கோத்த புலம்பு மணித் தாலி” (அகநா. எ : 18); “மறங்கொள் வயப்புலி வாய்ப்ளந்து பெற்ற, மாலை வெண்பற்றுவி” சிலப். கஉ : 27 - 8.

11. முளவுமான் கொழுங்குறை - முள்ளம் பன்றியின் கொழுவிய தசை; “முளவுமாத் தொலைச்சிய” (புறநா. உகூ : 6); “முளவுமாவல்சி”

(ஐங்குறு. கூசு : 1); “முளவுமாத் தொலைச்சுங்குன்றம்” (அகநா. கஅஉ : 8);
 “முளவுமாத் தொலைச்சிய பைந்நிணப் பிளவை” மலைபடு. 176.

பி - மீ. *யிறைக்கும்.

ருஅஅ புறநானூறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

விடர்முகை யடுக்கத்துச் சினைமுதிர் *சாந்தம்
 புகர்முக வேழத்து மருப்பொடு மூன்றும்
 இருங்கேழ் வயப்புலி வரியதட் குவைஇ

15 விருந்திறை நல்கு நாட னென்கோன்

கழறொடி யாஅ யண்டிரன் போல

வண்மையு முடையையோ ஞாயிறு

கொன்விளங் குதியால் விசும்பி னானே.

திணை - பாடாண்டிணை ; துறை - பூவைநீலை.

ஆய் அண்டிரனை உறையூர் ஏணிச்சேரி ழடமோசியார். (கூசு)

12. விடர்முகை - வெடிப்பையுடைய குகை; “விடர்முகை முழங்
 கும்” (ஐங்குறு. கூடு : 2); “விடர்முகை யடுக்கம் பாய்தலின்”, “விடர்
 முகை முழங்கும்”, “அஞ்சுவரு விடர்முகை” அகநா. சஎ : 6, கசு : 7,
 உஎ : 4.

13. புகர்முகவேழம் : புறநா. கூசு : 29. மூன்று : குறை, சாந்தம்,
 மருப்பு என்பன.

14. புலித்தோலில் மேற்கூறிய மூன்றையும் குவித்து.

15. இறைநல்கும் - திரையாகக் கொடுக்கும்.

16. ஆயாகிய அண்டிரான்; “கழறொடியா அய் மழைதவழ் பொதியில்”,
 (புறநா. கஉஅ : 5; குறுநீ. அச : 3); “ஆஅ யண்டிர னடுபோ ரண்ணல்”,
 “வழைப்பூங் கண்ணி வாய்வா ளண்டிரன்”, “தண்டாரண்டிரன்” புறநா.
 கஉக : 5, ககக : 2, உசக : 1 - 2.

17. ஞாயிறு : விளி. 18. கொன் - பயனின்மை.

16 - 8. புறநா. அ - ஆம் பாடலின் கருத்து.

ஈ - மீ. *சாநதப்.

(௩௭௫) அலங்குதிரர் சுமந்த கலங்கற் சூழி
 நிலைதளர்வு தொலைந்த வொல்குநிலைப் பல்காற்
 பொதியி லொருசிறை பள்ளி யாக
 முழாவரைப் போந்தை யரவாய் மாமடல்

1. சுதிர - வெயில். சூழி - ஒருவகை நீர்நிலை.

3. பொதியில் ஒருசிறை - மன்றத்தி னொருபக்கம்.

4. மத்தளத்தைப் போன்ற அரையையுடைய பனையின் அரம்போன்ற
 வாயினையுடைய மடல் ; “முழாவரைப் போந்தைப் பொருந்தி”, “மடல்
 வன் போந்தை” (புறநா. அடு : 7, உக௭ : 10); “முழவுத்தா ளொரிவேங்
 கை” கலி. சச : 4.

புறநானூறு. மூலமும் குறிப்புரையும்.

௫௮௬

5 நாரும் *போழுங் கிணையொடு சுருக்கி

ஏரின் வாழ்நர் குடிமுறை புகாஅ
 ஊழிரந் துண்ணு முயவல் வாழ்வைப்
 புரவெதிர்த்து கொள்ளுஞ் சான்றோர் யாரெனப்
 பிரசந் தூங்கு மறாஅ யாணர்

10 வரையணி படப்பை நன்னாட்டுப் பொருந

பொய்யா வீகைக் கழறொடி யாஅய்
 யாவரு மின்மையிற் றினைப்பத் தாவது
 பெருமழை கடற்பார் தாஅங் கியானும்
 ஒருநின் னுள்ளி வந்தனெ னதனாற்

15 புலவர் புக்கி லாகி நிலவரை

நிலீஇய ரத்தை நீயே யொன்றே
 நின்னின் று வறுவி தாகிய வுலகத்து
 நிலவன் மாரோ புரவலர் துன்னிப்
 ிபெரிய வோதினுஞ் சிறிய வுணரரப்

5. “நாரும்போழுஞ் செய்துண்டு” புறநா. ௩௭0 : 2.

6. புகாஅ - புகுந்து. 7. ஊழ் - முறையே. உயவல் - வருத்தம்.

8. புரவு எதிர்த்துகொள்ளும் - பாதுகாத்தலை ஏற்றுக்கொள்ளும்.

9. பிரசந் - தேன்கூடு; “பிரசந்தூங்கு சேட்சிமை” (அகநா.

உசு2 : 21.) அறாஅ யாணர் - இடையறாத செல்வ வருவாயையுடைய ;
 மோருந். 1, ௩.

10. படப்பை - தோட்டம். 11. ஆஅய் : விளி.

13. மழை - மேகம்.

14. நின்னுள்ளி - உன்னை நினைத்து.

15. புக்கில் - எப்பொழுதும் இருத்தற்குரிய வீடு ; “புக்கி லமைந் தின்று கொல்லோ” குறள், 340.

16. நிலீஇயர் - நிற்பாயாக; அத்தை : அசை.

18 - 9. “துன்னி.....உணராவென்புழிப் பெரிய சிறியவென் பன பெருமை சிறுமைப்பண்படியாக வந்தமையின், இவ்வெச்சத்தின் குறிப்பென்றலு மொன்று; இவ்வெச்சப் பொருள்படும் உரிச்சொலென் றலு மொன்று”, “பெரியவோதினு மென்பதற்குச் சிறிய வோதினுமெனக் குறிப்பும் மறைவிகற்பமும் அறிக” (தொல். வினை. சூ. 30, 38, கல்.); “துன்னி...உணராவென அகரம் வினைக்குறிப்புப்பற்றி வருவன வும்” ஷே. ஷே. ஷே. 31, ந.

பி - மீ. *போருந். †யாணாவரையணிப். ‡கின்பப.
பெரியவேத்தினுஞ்.

ருசூ.0 புறநானூறு மூலமும் குறிப்புகளையும்.

20 பீடின்று பெருகிய திருவிற்

*பாடின் மன்னரைப் பாடன்மா ரெமரே.

கீணை - பாடாண்டிணை; துறை - வாழ்த்தியல்.

அவனை அவர்.

(கூஎடு)

21. பாடன்மார் - பாடுதலைத் தவிர்வாராக ; தொல். வினை. சூ. 10, கல்.; ந. மேற்.

20 - 21. தொல். வினை. சூ. 10, கே.; இ - வி. சூ. 232, 239, உரை.

மேற்.

19 - 21. தொல். இடை. கு. 8, கல்.; நன். கு. 326, மயிலை; நன். வி. கு. 327, மேற்.

பி - மி. *பாடிமன்னரை.

(௩௭௯)*விசம்பு நீத்த மிறந்த ஞாயிற்றுப்

பசங்கதிர் மமுகிய சிவந்துவாங் கந்தி

சிறுநனி பிறந்த பின்றைச் செறிபிணிச்

சிதாஅர் வள்பினென் றெடாரி தழீஇப்

பாண ராரு மளவை யான்றன்

யாணர் நன்மனைக் கூட்டுமுத னின்றனென்

1. விசம்பு நீத்தம் - விசம்பாகிய நீத்தத்தை; 'நீத்தம்' என்றார் கடத் தற்கு அருமையின். இறந்த - கடந்த.

2. மமுகிய - ஒளி குறைந்த. அந்தி - மாலைக்காலம்.

1 - 2. "கூடர்கெழு மண்டில மழக ஞாயிறு, குடகடல் சேரும் படர்கூர் மாலை" அகநா. கௌ: 14 - 5.

4. தெடாரி: மோனைநோக்கி எகரமாயிற்று; புறநா. கௌ: 15. "சிதாஅர் வள்பிற் சிதர்ப்புறத் தடாரி" புறநா. கௌ: 12.

5. ஆரும் - உண்ணும்.

6. யாணர் நன்மனை - புதுவருவாயை யுடைய நல்ல வீடு. கூட்டு
முதல் - தானியக் கூட்டின் அடியில் ; புறநா. ௧௯௬ : 19.

பி - மீ. *விசம்பினீத்தமிறந்த, விசம்பினியத்தமிறந்த. †மழுங்
கிய, பழுனிய, மழகிய. ‡கந்திச் சிறுநனியிறந்த. §சிதாஅவனபின்.
ஈபாணர்நன்.....நினறென.

புறநானூறு மூலமும் குறிப்புரையும்

௫௯௯

- இமைத்தோர் விழித்த மாத்திரை ரெரோரெனக்
குணக்கெழு திங்கள் "கனையிரு ளகற்றப்
பண்டறி வாரா வருவோ டென்னரைத்
10 தொன்றுபடு துளையொடு பருவிழை †போகி
நைந்துகரை பறைந்தவென் னுடைய நோக்கி
விருந்தின னளிய னிவனெனப் பெருந்தகை
நின்ற ‡முரற்கை நீக்கி நன்றும்
அரவுவெகுண் டன்ன தேறலொடு குடிதருபு
15 நிரயத் தன்னவென் னீவறன்களைந் தன்றே
இரவி னானே யீத்தோ னெந்தை
அன்றை ஈஞானறினொ டின்றி னூங்கும்
இரப்பச் சிந்தியே னிரப்படு புணையின்
-

7. இமைத்தோர் - இமைகொட்டுவோர். மாத்திரை - அளவு. ஞேரோரென - விரைவாக. 8. குணக்கு - கிழக்கு. கனை - செறிவு.

9. “மாலை யன்னதோர் புன்மையும் காலக, கண்டோர் மருளும் வண்டுஞழ் நிலையும்” (பொருந. 96 - 7). 10. பரு இழை-பரிய தூலிழை.

11. பறைந்த - தேய்ந்த; புறநா. கூடுக : 1.

9 - 11. “அரையது, வேற்றிழை துழைந்த வேர்னை சிதாஅ, ரோம்பி யுடுத்த வயவற் பாண”, “கூருகிர்ப் பருந்தி னிருஞ்சிற கன்ன, பாறிய சிதாரோன்” (புறநா. கூக : 2 - 4, கூடு : 1 - 2); “நரும் பேனு மிருந்திறை கூடி, வேரொடு நனைந்து வேற்றிழை துழைந்த, தன்னற் சிதாஅர்”, “பாசி வேரின் மாசொடு குறைந்த, தன்னற் சிதாஅர்” பொருந. 79 - 81, 153 - 4.

13. முரற்கை - தாளம்; எங்களைப் பாடாதவாறு செய்தென்றபடி.

14. புறநா. கூகஉ : 16; “பாப்புக் கடுப்பன்ன தோப்பி” (அகநா. கூசஅ : 7); “பாம்புவெகுண் டன்ன தேறல்” (சிறுபாண். 237.) குடி - குட்டிறைச்சி; புறநா. கூச, கூகக, கூகடு, கூகஎ.

15. நிரயத்தன்ன வறன் - நாகவேதனை போன்ற துன்பத்தைச் செய்விக்கும் வறுமை.

17 - 8. “இலனென்னு மெவ்வ முரையாமை யீதல், குலனுடையான் கண்ணே யுள” (குறள், 223) என்பதையும் அதற்குப் பரிமேலழகர் எழுதிய விசேடவுரையையும், விநாயக புராணம், அரசியற்கைப்படலம், 38 - ஆம் பாடல் முதலியவற்றையும் பார்க்க. நிரப்படுபுனை - வறுமையைக் கடத்தற்குரிய தெப்பம்.

டி - மீ. *மறையிருள். †போக்கி. ‡முரற்கை மிக்குநன்று. §வறங். ‖கான்றினொடு.

உளத்தி னளக்கு மிளிர்ந்த தகையேன்

20 நிறைக்குளப் புதலின் மகிழ்ந்தனெ னாகி

ஒருநாள், இரவலர் வரையா வள்ளியோர் கடைத்தலை

ஞாங்கர் நெடுமொழி பயிற்றித்

தோன்றல் செல்லாதென் சிறுகிணைக் குரலே.¹

நீணை - அது ; துறை - இயன்மொழி.

* ஓய்மான நல்லியாதனைப் புறத்தீணை நன்னுகனார்.

(நளசு)

20. நிறைக்குளப்புதவு - நீர்நிறைந்திருத்தலையுடைய குளத்தின் வாய்த்தலை; புறநா. உச : 19.

21. இரவலர் வரையா - யாசகரை நீக்காத. வள்ளியோர் - வரையாது கொடுப்போர். கடைத்தலை - தலைவாயில்.

22. ஞாங்கர் - பக்கம். நெடுமொழி - தனது மேம்பாட்டைக் கூறுமொழி.

18 - 23. இவ்வடிகளின் பொருள், “செருமான வேற்சென்னி தென்னுறந்தை யார்தம், பெருமான் முகம்பார்த்த பின்னர் - ஒருநாளும், பூதலத்தோர் தம்மைப் பொருணசையாற் பாராவாம், காதலித்துத் தாழ்ந்திரப்போர் கண்” (தண்டி. உரை, மேற்.) என்னும் வெண்பாவை நினைப்பிக்கின்றது.

¹மு. புறநா. சுஅ : 19, சுசஅ.

டி - ம். * ஓய்மானல், ஓய்மான் வில்லியாதனைப், ஓய்மான் நல்லியக் கோடனைப்.

(௩௭௭) பனிபழனிய பல்யாழ்த்துப்
 பாறுதலை மயிர்நனைய
 இனிது தஞ்சந் திருநகர் வரைப்பின்
 இனைய லகற்றவென் கிணை *தொடாக் குறுகி

1. பழனிய - முதிர்ந்த.

2. பாறுமயிர் - பரந்து மேல்நோக்கிய மயிர்.

1 - 2. "பாறுமயி ரவியத், தண்பனி யுறைக்கும் புலரா ஞாங்கர்"
 புறநா. நவச : 3 - 4.

4. இனையல் - வருத்தல். கிணைதொடா - தடாரிப்பறையை வாசித்து.

பி - ம். *தாடகுறுகி.

புறநானூறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

௫௯௩

5 அலியுணர்வினோர் புறங்காப்ப

அற *நெஞ்சத்தோன் வாழ்நாளென்
 றதற்கொண்டு வரலேத்திக்
 காவில்லாக் கவிவண்கையான்
 வாழ்கவெனப் பெயர்பெற்றோர்

10 பிறர்க்குவமந் தானல்லது
 தனக்குவமம் பிறரில்லென்

அதுநினைந்து மதி மழுக்கி
ஆங்குநின்ற வெற்காணூஉச்
சேய்நாட்டுச் செல்கிணைஞனை

15 நீபுரவலை யெமக்கென்ன

‡மலைபயந்த மணியுங் கடறுபயந்த பொன்னும்
கடல்பயந்த கதிர்முத்தமும்
வேறுபட்ட வுடையுஞ் சேறுபட்ட தசம்பும்
கனவிற் கண்டாங்கு வருந்தாது நிற்ப

5. அவியுணவினோர் - தேவர்; “அவியுணவி னுன்றார்” (குறள், 413.)

தேவர் புறங்காப்ப.

5 - 6. வாழும்படி நாடோறும் புறங்காப்பவென்று.

8. கவி வண்கையான் - கொடையாற் கவிந்த கையோடு.

9 - 10. பெற்றோராகிய பிறர்க்கு.

10 - 11. “பிறர்க்குநீ வாயி னல்லது நினக்குப், பிறருவம மாகா
‘வொருபெரு வேந்தே” (பதிற். எக), ‘பொருநென்றது தான் பிறர்க்கு
உவமிக்கப்படுவானென்னும் பொருட்டு’ மதுரை. 42, ந.

12. அது - உவமயின்மையை. மழுக்கி : “நிறையுமதி யிரவுமழுக்கி
நிலைகெட நகைத்து” தக்க. 36.

13. ஏற்காணூஉ - என்னைக்கண்டு.

14. கிணைஞனை - கிணைஞனாகிய நீ; ஐ : முன்னிலையை விளக்கி
நின்றது. [சொல்லி.

15. புரவலை - எம்மாற் பாதுகாத்தற்குரியாய். என்ன - என்று

16. கடறு - காடு.

18. சேறுபட்ட தசம்பு - கட்டுடம்.

19. “கனவென மருண்டவென் னெஞ்சே மாப்ப” பொருந. 98.

பி - ம். *நெஞ்சத்தோளுளென்று. †பழகி. ‡மல்பெயர்ந்த

பொன்னும்...பயந்தமணியும்.

75

ருசுசு புறநாணாறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

20 நனவி *னல்கியோ னசைசா றேன்றல்
நாடென மொழிவோரவ னாடென மொழிவோர்
வேந்தென மொழிவோரவன் †வேந்தென மொழிவோர்
.....பொற்கோட் டியானையர்
கவர்பரிக் கச்சைநன்மான்

25 வடிமணி வாங்குருள
.....நற்றேர்க்குழுவினர்

கதழிசை வன்கணிநர்
வாளின் வாழ்ந ரார்வமொ டிண்டிக்
கடலொலி கொண்ட தானை

30 அடல்வெங் குருசின் மன்னிய நெடிதே.

தீணை - அது ; துறை - வாழ்த்தியல்.

சோழன் இராசகுயம்வேட்ட பெருநற்கிள்ளியை உலோகச்சுறர். (௯௭௭)

19 - 20. “கனவென மருள வல்லே நனவின், நல்கி யோனே
நசைசா றேன்றல்” புறநா. ௯௮௭ : 26 - 7.

23. பொன் - கிம்புரி ; ஆகுபெயர்.

24. கவர்்பரி - பகுந்து விரையும் செலவு; “கவர்்பரிப் புரவியர்”

(சிலப். ௫ : 159.) மான் - குதிரை.

[வாள்வீரர்.

27. கதழிசை - விரைதல் பொருந்திய. 28. வாளின் வாழ்நர் -

30. மன்னிய நெடிது - நெடுக்காலம் வாழ்வானாக.

பி - ம். *னல்கியோனென்கை. †வேந்தன.

(௩௭௮) தென்பரதவர் மிடல்சாய

வடவடுகர் வாளோட்டிய

1. மிடல் - வலி.

2. வடுகர் - வடுகவீரர்; இவர் வடநாட்டினருள் ஒருவகையார்; “கடுங்குரற் பம்பைக் கதநாய் வடுகர்” (நற். ௨௧௨: 5), “குல்லைக் கண்ணி வடுகர்” (குறுந். ௧௧ : 5), “கல்லா நீண்மொழிக் கதநாய் வடுகர்”, “வானிணப் புகவின் வடுகர்”, “முரண்ய்கு வடுகர்”, “தொடையமை பகழித் துவன்றுநிலை வடுகர்”, “வம்ப வடுகர் பைந்தலை சுவட்டி”, “கதநாய் வடுகர்” (அகநா. ௧௦௭: 11, ௨௧௩: 8, ௨௮௧: 8, ௨௯௫: 15, ௩௭௫: 14, ௩௮௧: 7.) ஒட்டிய - ஒட்ட.

1 - 2. “பரதவர் - தென்றிசைக்கட் குறுநில மன்னர்; ஆது, ‘தென் பரதவர்.....வாளோட்டிய’ என்னும் புறப்பாட்டானும் “உணர்க” மதுரை. 144, ந.

புறநானூறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

௫௯௫

*தொடையமை கண்ணித் திருந்துவேற் றடக்கைக்
கடுமா ிகடைஇய விடுபரி ிவடிம்பின்

5 நற்றூர்க் கள்ளின் சோழன் கோயிற்
புதுப்பிறை யன்ன சதைசெய் மாடத்துப்
பணிக்கயத் தன்ன நீணகர் நின்றென்
அரிக்கடு மாக்கிணை யிரிய வொற்றி
எஞ்சா மரபின் வஞ்சி பாட

10 எமக்கென ஈவகுத்த வல்ல மிகப்பல
மேம்படு சிறப்பி ழுனருங்கல வெறுக்கை
தாங்காது பொழிதந் தோனே யதுகண்
டிலம்பா டுழந்தவென் னிரும்பே ரொக்கல்

3. தொடை அமை கண்ணி - கட்டுதலமைந்த தலைமலை. வேலுக்கு
மாலையூட்டல் மரபு; புறநா. நகஉ: 1 - 5

4. கடைஇய - செலுத்திய. வடிம்பு - இங்கே காலின் விளிம்பு ;
“மாவுடற்றிய வடிம்பு” பதிற். எ0: 2.

5. கோயில் - அரண்மனை.

6. சதை - சுண்ணச்சாந்து ; “வெள்ளி வெண்சதை யிழுகிய
மாடத்து” (மணி. சு: 43); “திங்களுங் கரிதென வெண்மை தீட்டிய,
சங்கவெண் சதையுடைத் தவள மாலிகை” (ஓம்ப. நகரப்.); “வெண்சதை
தீற்றியமாடம்” நைடந். நகர. 5.

7. பனிக்கயம் - குளிரந்த நீரையுடைய குளம் ; நகருக்குக் குளம் உலமை; “கயங்கண் டன்ன வயங்குடை நகர்த்து” (மதுரைக். 484); “நீழற்கயத் தன்ன நீணகர்” அகநா. ௧௦௫: 7.

8. அரிக்குடிமாக்கினை - அரித்தெழும் ஓசையையுடைய பெரிய தடாரிப்பறை; “அரிக் கூடின்னியம்” மதுரைக். 612.

9. வஞ்சி - பகைமேற் செலவு; புறநா. ௧௫: 24, நக: 10.

11. அருங்கல வெறுக்கை - பெறுதற்கரிய ஆபாணமும் செல்வமும்; புறநா. ௧௪௯: 1.

13. இலம்பாடி - இல்லாமை உண்டாதல் ; ஒக்கல் - சுற்றம் ; “இலம்படி காலை யாயினும், புலம்பல் போயின்று பூத்தவென் கடும்பே”, “இரும்பே ரொக்கல் பெரும்புலம் பகற்ற”, “இரும்பே ரொக்கல் பெரும் புலம் புறினும்” புறநா. ந௮௦: 15 - 6, நக: 19, நக: 16.

பி - மீ. *தொடையமைக்கண்ணி. †குடைஇய. ‡வடிம்பின
றறைககிளளிசொழர். †வகுதகுவுல்ல. §னமுதகலவெறுக்கை:

சூசுகா புறநானூறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

விரற்செறி மரபின செவித்தொடக் குறும்
15 செவித்தொடர் மரபின *விரற்செறிக்குறும்
†அரைக்கமை மரபின மிடற்றியாக் குறும்

மிடற்றமை மரபின வரைக்கியாக் குநரும்
 †கந்தெற விராம னுடன்புணர் சீதையை
 வலித்தகையாக்கன் வெளவிய ஸ்ரூன்றை
 20 நிலஞ்சேர் மதராணி கண்ட குரங்கின்

செம்முகப் பெருங்கிளை ஈயிழைப்பொலிந் தாஅங்
 கறாஅ ||வருகை யினிதுபெற் றிருமே
 இருங் **கிளைத் தலைமை யெய்தி
 அரும்பட ரெவ்வ முழந்ததன் றலையே.¹

தீலை - அது ; துறை - இயன் மொழி.

சோழன் செந்ப்பாழியேறிந்த இளஞ்சேட்சென்னியை ††ஊன் பொதி
 புகங்குடையார். (௩௭௮)

14 - 5. விரலிற் செறித்தற்குரிய மோதிரமுதலியவற்றைக் காதிலும்,
 காதிற் செறித்தற்குரிய குழை முதலியவற்றை விரலிலும் செறித்துக்
 கொண்டாரென்றபடி.

16. அரை - இடை. யாக்குநர் - கட்டுகின்றவர். மிடறு -
 கழுத்து.

18. வட்சொற் சிதைத்து பொருத்தமுடையனவாகச் சான்றோர்
 செய்யுளில் வந்ததற்கு இவ்வடி மேற்கோள்; தோல். எச்ச. கு. 6, ந.;
 இ. வி. கு. 175, உரை.

19. அரக்கன் - இராவணன். ஞான்றை - சமயம் ; ஐ : சாரியை.

20. மதராணி - கதிர்த்த ஆபரணங்கள்.

20 - 21. குரங்கின் செம்முகப் பெருங்கிளை - செவ்விய முகத்தை யுடைய பெரிய குரங்கின் குழு; சுக்கிரீவனைச் சேர்ந்த குரங்குகள்; “செம்முக மந்தி”) நம். கடுக: 8); “துய்த்தலைச், செம்முக மந்தி யாடும்” (அகநா. உசக: 14 - 5.) இழை - ஆபரணம்; இழைக்கப்படுதலான் வந்த பெயர்.

22. அருஅ - நீங்காத. பெற்றிகும் - பெற்றோம்.

24. அரும்படரெவ்வம் - நினைவாலுண்டாகும் கோயின் வருத்தம்; புறநா. கசடு: 10.

¹மு. பாடாண்டினைத் துறைகளுள், ‘பெற்ற பின்னரும் பெருவள னேத்தி, ஈடைவயிற் றோன்றிய விருவகை விடை’ (தொல். புறத்தினை. கு. 30, இளம்.; ஷ. ஷ. ஷ. 36, ந.) என்பதற்கு இது மேற்கோள்.

பீ - ம். *விரறசெறிஞருரு. †மனக்கமைமரபினமிடறு.

‡கடுந்தேர். §ஞான்றுநிலஞ். ||மிழைப்பொலிந். ||வருந்தை.

**கினைத்தலைமை. ††மொழி...திபசுக்குடையநர்.

புறநானூறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

இசை

(நளக) யானே பெறுகவன் ருணிழல் வாழ்க்கை
அவனே பெறுகவென் னாவிசை துவறல்
நெல்லரி தொழுவர் கூர்வாண் மழுங்கிற்

*பின்னை மறத்தோ டரியக் கல்செத்

5 தள்ளல் யாமைக் கூன்புறத் துரிஞ்சும்

†நெல்லமல் புரவி னிலங்கை கிழுவோன்

வில்லி யாதன் கிணையேம் பெரும

குறந்தா னேற்றைக் கொழுங்க ணவ்விளர்
நறுநெய் யுருக்கி நாட்சோ நீயா

10. வல்ல நெந்தை பசுதீர்த் தல்லெனக்

‡கொன்வரல் வாழ்க்கைநின் கிணைவன் கூறக்

1. “திருந்துகழ் னேன்றூட்டண்ணிழ லேமே” (புறநா. நகன: 27.)
வாழ்க்கையை யான் பெறுவேன்.

2. இசை - கீர்த்தி. துவறலை அவன் பெறுக.

3. தொழுவர் - தொழிலைச் செய்வோர்; “நெல்லரியு யிருந்தொழுவர்”,
“நெல்லரி தொழுவர்” (புறநா. உச: 1, உரு: 2); “நெல்லரி தொழுவர்”
(நற். ககதி: 6.) வான் - ஆரிவான்.

இவ்வடி, நோல். எச்ச. கு. 19, ந. மேற்.

4. அரிய - அரிதற்கு. கல் செத்து - தீட்டுக் கல்லாக அறிந்து.

5. அள்ளல் - சேறு. புறம் - முதுகு. உரிஞ்சும் - தீட்டும்.

6. அமலுதல் - நெருங்குதல்; “கண்பமல் பழனம்” (மலைபடு. 454.)
புரவு - வினாநிலம்; (புறநா. உசு: 9.) இலக்கை - மாவிலங்கை
யென்னுமார்; புறநா. கசு: 6; “தொன்மா விலங்கைக் கருவொடு
பெயரிய, நன்மா விலங்கை மன்ன ருள்ளு, மறுவின்றி விளங்கிய வடுவில்
வாய்வா, னுறுபுலித் துப்பி னோவியர் பெருமகன்” சிறுபாண். 119 - 22.

3 - 6. “அன்னந் துயிலெழுப்ப வந்தா மரைவயலிற், செந்நெ லரிவார்
சினையாமை - வன்முதுகிற், கூனிரும்பு தீட்டுக் குலக்கோ சலநாடன்”
நள. சுயம்வா. 143.

8. குறுந்தாளேற்றை - ஆண்பன்றி. விளர் - வெண்மை ;
“விளாளுன்” புறநா. கூடுக : 5, அடிக்.

9. நாட்சோறு ஈயா - காலையுணவை அளித்து.

9 - 10. ஈயாப் பசிதீர்த்தல்வல்லன்.

11. கொன்வால் வாழ்க்கை - விடியற்காலத்தில் வந்து தடாரி
வாசித்தலாலுண்டாகிய செல்வம்; கொன் - விடியற்காலம் (சீவக. 173.)
விடியற்காலத்துக் கிணைப்பறைகொட்டித் தலைவன் புகழைப் பாடுதல்
பெர்ருநர்க்கியல்பு.

டி - ம். * பிள்ளைமறத்தோடு. †கெலவமல். ‡கொனவல்.

நுகுஅ புறநானூறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

கேட்டதற் கொண்டும் வேட்கை தண்டாது
விண்டோய் தலைய குன்றம் பின்பட
.....ரவந்தனென் யானே தாயில்

15 தூவாக் குழவி போல வாங்கத்
திருவுடைத் திருமனை யைதுதோன்று கமழ்புகை
வருமழை மங்குலின் மறுகுடன் மறைக்கும்
*குறும்படு குண்டகழ் நீண்மதி லாரே.

நீணை - அது; துறை - பரிசீற்றுறை.

ஓய்மாள் வில்லியாதனைப் புறத்தீணை †நன்னுகளுர். (குகு)

12. தண்டாது - அமையாமல்.

13. விண் தோய் - ஆகாயத்தை அளாவிய. 15. தூவா - உண்ணாத.

14 - 5. “தாயி றாவாக் குழவி போல்” புறநா. ச : 18, அடிக்.

16. ஐது - மெல்லிது.

17. மங்குலின் - மேகம்போல், உடன் - ஒருங்கு.

ஊர் (18) வந்தனென் (14.)

19 - மீ. *குறுமபடுதொடகழிநீண். †நன்றாதன்.

(ந-அ) தென்பவ் வத்து முத்துப் பூண்டு
வடகுன் றத்துச் சாந்த முரீஇ
.....ங்கடற் றுனை
இன்னிசைய விறல்வென்றித்

1. பவ்வம் - கடல்; “தென்கடன் முத்தம்” (பட்டினப். 189);
“தென்கடன் முத்தம்” (சிலப். 4 : 19); “வெண்டிரைத் தென்கடன்
முத்தம்” தஞ்சை. 93.

2. வடகுன்றம் - இம்யம். சாந்தம் - சந்தனம். உரீஇ - உரிஞ்சி;
“வடவர் தந்த வான்கேழ்ச் சந்தம்” அகநா. நச0 : 16.

4. விறல் வென்றி - வென்றிவகை பலவற்றுட் போர்வீரத்தாலுண்
டாகிய வெற்றி.

புறநானூறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

ஞகசு

5 தென்னவர் *வயமறவன்

மிசைப்பெய்தநீர் கடற்பரந்து முத்தாகுந்து

நாறிதழ்க் குளவியொடு கூதளங் குழைய

வேறுபெ.....த்துந்து

தீஞ்சுளைப் பலவி னாஞ்சிற் பொருநன்

10 துப்பெதிர்ந் தோர்க்கே யுள்ளாச் சேய்மையன்

நட்பெதிர்ந் தோர்க்கே யுங்கை நண்மையன்

வல்வேற் கந்த னல்லிசை யல்ல

.....த்தார்ப் பிள்ளையஞ் சிறு அர்

5. தென்னவர் வயமறவன் : “திருவீழ் மார்பிற் றென்னவன்
மறவன்” அகநா. கக.

6. முத்தாகுந்து - முத்தாகும் ; இஃது உம்மீற்றுப்பெயரெச்சம்;
உம், உந்தாயிற்று.

7. குளவி - மலைமல்லிகை. கூதளம் - கூதாளி; இந்த இரண்டும்
சேர்த்து வாழ்க்கப்படும்; “கூதளங் கவினிய குளவி முன்றில்” (புறநா.
ககஅ : 12) என்பதையும் அதன்குறிப்பையும் பார்க்க.

9. தீஞ்சுளைப் பலவு : “தீஞ்சுளைப் பலவின் பழமூழ்க் கும்மே”,
“தீஞ்சுளைப் பலவின் மாமலைக் கிழவன்” (புறநா. க0க : 5, கஉக : 4);
“மன்றப் பலவின் தீஞ்சுளை” (ஐநீ. எழ. 4.) நாஞ்சில் - ஒருமலை; “நாஞ்
சிற் பொருநன்” புறநா. ககஎ, ககக, கச0.

5 - 9. நாஞ்சில்வன்னுவன் மறச்சாதியினனென்றும் பாண்டியர்

களுக்குரிய படைவீரனென்றும் தெரிகிறது.

10. துப்பெதிர்ந்தோர்க்கு - வலியோடு எதிர்த்த பகைவர்க்கு;
“வெப்புடைய வரண்கடந்து, துப்புறுவர் புறம்பெற்றிசினே”, “கடுமான்
கோதை துப்பெதிர்ந் தெழுந்த, நெடுமொழி மன்னர்” (புறநா. கக : 8 - 9,
நிசு : 8 - 9.) உள்ளாச் சேய்மையன் - நினைத்தற்கும் எட்டாத மிக்க
தூரத்துள்ளான்.

11. நட்பு எதிர்ந்தோர்க்கு - அன்பால் அடைந்தவர்க்கு.

10 - 11. “துப்புப் பகையுமாதல், ‘துப்பெதிர்ந்தோர்க்கே.....
நன்மையன்’ என்பதனானும் அறிக” குறள், 1165, பரிமேல்.

12. கந்தனென்பது, நான்குசின்மலைத்தலைவர்பாம்பரையில் உள்ளா
னும் இப்பாட்டிடைத் தலைவனுமாகிய ஒருவன்பெயர்.

சீ - மீ. *வயன்மறவர். †கடதுளங். ‡யங்கையநன்மையன், யங்கை
யன்மையன், யாங்கனீ நன்மையை.

கூ00 புறநானூறு மூலமும் குறிப்புரையும்:

‘அன்ன னாகன் மாறே யிந்நிலம்

15 †இலம்படு காலை யாயினும்

புலம்பல்போ யின்று பூத்தவென் கடும்பே.

நீணை - அது; துறை - இயன்மொழி. . .

நாஞ்சில்வள்ளுவனைக் கருவூர்க்கதப்பிள்ளை.

(நா00)

14. ஆகன்மாறு - ஆதலால்; “அனையை யாகன் மாறே” புறநா.

: 17, 20 : 20; பதீற். அ0 : 12.

15. வற்கடக் காலம் வரினும்.

16. போயின்று - நீங்கப்பெற்றது. பூத்த - பல்வாற்றாலும் பொலிவு
பெற்ற.

15 - 6. புறநா. ஈளஅ : 12, அடிக்.

பு - மீ. *அள்ளனாகன். †இளம்பகோளையாயினும்.

(ந.அ.க) ஊனு முனு *முனையி னினிதெனப்
†பாலிற் பெய்தவும் பாகிற் கொண்டவும்

அளவுபு கலந்து மெல்லிது பருகி

விருந்துறுத் தாற்றி யிருந்தனெ மாகச்

5 சென்மோ பெருமவெம் விழவுடை நாட்டென

-
1. ஊன் - இறைச்சி; ஊண் - அடிசில். முனையின் - வெறுத்தால்.
2. பாகு - வெல்லப்பாகு; “காரகற் கூவியன் பாகொடு பிடித்த,
விழுகுழ் வட்டம்” பெரும்பாண். 377 - 8.
3. அளவுபு கலந்து - நன்றாகக்கலந்து. [107 - 8.]
1 - 3. “சுவைய, வேறுபல் லுருவின் விரகுதந் திரீஇ” பொருந.
4. விருந்து - புதுமை. ஆற்றி - பசியைத் தணித்துக்கொண்டு.
5. சென்மோ - வருவாயாக.

1 - 5. “ஊனு மூனு முனையினென்னும் புறப்பாட்டினுள்
 ‘சென்மோ பெருமவெம் விழவுடை நாட்டென’ என்பதனையும் தன்மைக்
 கண் ‘மோ’ வருமென இவ்வாறு அமைத்தலுமொன்று ; அன்றிப் பெரும!
 எம்விழவுடை நாட்டே நீ செல்லென்று சுற்றத்தார் தலைவனை நோக்கிக்கூற
 அப்பொருளும் பாட்டுடைத்தலைவனை நோக்கிப் பின்னும் கூறினாகப்
 பொருள் கூறதலுமொன்று” தோல். இடை. கு. 27, ந.

பி - ம். *முனைஇயவினிதென. †பாஅறபெய்தவும்.

புறநானூறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

கூடுக

யார்தன் னறியுந் மாகத் தான்பெரி
 தன்புடை மையி னெம்பிரி வஞ்சித்

*துணரியது கொளாஅ வாகிப் பழமுழ்த்துப்
 †பயம்பகர் வறியா மயங்கரின் ‡முதுபாழ்ப்

10 பெயல்பெய் தன்ன செல்வத் தீதாங்கண்
 ஈயா மன்னர் புறங்கடைத் தோன்றிச்
 ||சிதாஅர் வள்பிற் சிதர்ப்புறத் தடாரி

**ஊன்சுகிர் வலந்த தெண்க னெற்றி
 விரல்விசை தவிர்க்கு மரலையில் பாணியின்

15 இலம்பா டகற்றல் யாவது புலம்பொடு
 தெருமா லுயக்கமுந் தீர்க்குவோ மதனால்
 இருநிலங் கூலம் பாறக் கோடை
 வருமழை முழக்கிசைக் கோடிய பின்றைச்
 சேயை யாயினு மிவனை யாயினும்

20 இதற்கொண் ட்டிறினை வாழியோ கிணைவ
 சிறுநனி, ஒருவழிப் படர்கென் றோனே யெந்தை
 ஒலிவெள் ளருவி வேங்கட நாடன்
 உறுவருஞ் சிறுவரு மூழ்மா றுய்க்கும்

6. அறியுநமாக - அறிவேமாக.

6 - 7. “நயந்தனார் சென்ற தம்மினுந் தான்பெரி, துவந்த வுள்ளமோ
 டமர்ந்தினிது நோக்கி” மலைபடு. 559 - 60.

8. துணரியது - குலைகொண்டது; “பைம்பாகற் பழந்துணரிய,
 செஞ்சுளைய கனி” (பொருந. 191 - 2.) ஊழ்த்து - செவ்வியழிந்து.

9. பகர்வு - கொடுத்தல். அரில் - சிறுதுறுகள். முதுபாழில்.

12. சிதாஅர் வள்பு - துண்டித்த வார்; “சிதாஅர் வள்பினென்
 றெடாரி” புறநா. ௩௭௭ : 4.

14. அரலை - குற்றம். பாணியின் - பாட்டால்.

17. கூலம் - பலபண்டம். 19. இவனை - இவ்விடத்துள்ளாய்.

23. உறுவர் - பெரியோர்.

பி - ம். துணரியதுளவாகி. †பயம்பகர்பறியா. ‡முதுபாட்.

தீதாங்கினிதீயா. †புறங்கடைக்கொன்றி. ‡சிதாஅரளமயிற...தடாரிடை.

**ஊனுகிர்வலந்ததென்கண். ††டறிகை.

76

௭௦௨ புறநானூறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

அறத்துறை யம்பியின் மான *மறப்பின்

25 நிருங்கோ ளீராப் பூட்கைக்

கரும்ப னூரன் காதன் மகனே.¹

திணையும் துறையும் அவை.

கரும்பனூர் கிழாநை நன்னுகனூர்.

(நஅக)

24. அறத்துறையம்பி - தருமவோடம்; “பிறவி யென்னும் பெருங்
கடல் விழுஉம், அறவி நாவாய்” மணி. கக : 24 - 5.

மகன் (26) படர் கென்றோனே (21.)

1ழ. தொல். புறத்திணை. சூ. 30, இளம்.; ஷே. ஷே. சூ. 36, ந. மேற்.

பி - ம். *பிறப்பினறிருககொள்ளாப.

(நஅஉ) கடற்படை யடற்கொண்டி

*மண்டுற்ற மலிர்நோன்றுட்

டண்சோழ நாட்டுப் ப்பொருநன்
அலங்குளை யணியிவுளி

5 நலங்கிள்ளி நசைப்பொருநரோம்

பிறர்ப்பாடிப் பெறல் ப்வேண்டேம்
அவற்பாடுது மவன்றாள் வாழியவென
நெய்குய்ய லுனவின்ற

பலசோற்று னீனின்சுவைய

10 நல்குரவின் பசித்துன்பினின்

முன்னாள் விட்ட முகநி சிறுஅரும்

1. கொண்டி - பொருளின்மிகுதி; “கொண்டி பெறுகென் றோனே” புறநா. கூ0 : 23.

2. மலர் - நீருற்று; “மணலாடு மலர்நிறை” ஐங்குறு. கடு.

3. பொருண் - உவமிக்கப்படுபவன்; “போர்மிகு பொருண்” (முருகு. 276); “வரைத்தா முருவிப். பொருப்பிற் பொருண்” (மதுரை. 42); அரசனுமாம்.

5. பொருநரேம் - பொருநராக உள்ளேம். 6. பிறரைப் பாடி.

7. வாழியவென அவனைப்பாடுவேம். 9. சோற்றான் - சோற்றோடு.

பு - ம். *மண்டறற மறனொன்றாட, மண்டறற மலிறனொன். †பொருண் வலகருளை. ‡வேண்டேமயற்பாடுதும். §னினஞசுவையநல் குரவின பசித்துன்பவென்பதின்.

புறநானூறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

சு0௦௩

*யானும், ஏழ்மணியங் கேழணியுத்திக்

கட்கேள்விக் கவை †நாவின

நிறனுற்ற வராஅப்போலும்

15 வறனொஃஇ ‡வழங்குவாய்ப்ப

விடுமதி யத்தை கடுமான் றோன்றல்

நினதே, முந்நீ ருடுத்த ிவில வியனுல கறிய

எனதே, †கிடைக்கா முன்ன தெண்கண் மாக்கினை

கண்ணகத் தியாத்த நுண்ணரிச் சிறுகோல்

20 எறிதொறு துடங்கி யாங்குநின் பகைஞர்

கேட்டொறு நடுங்க ||வேத்துவென்

வென்ற தேர்பிறர் வேத்தவை யானே.

கீணை - அது; துறை - கடைநிலை.

சோழன் நலங்கிள்ளியைக் கோவூர்கிழார்.

(நாஅஉ)

12. ஏழ்மணி - ஏழுச்சியையுடைய மணி. உத்தி - படப்பொறி.

13. கட்கேள்வி - கண்ணாற்கேட்டல். கவைநா - பிளவுபட்ட நாக்கு.

15. வறன் - வறுமை. வழங்கு வாய்ப்ப - பிறர்க்கு யாம் கொடுத்தல்
கைகூடும்படி.

14 - 15. வறுமைக்கு அராவின் விடம் உவமம்.

16. மதியும் அத்தையும் அசைநிலைகள். தோன்றல்: விளி:

17. நினதாகிய உலகறிய.

18. கிடைக்காழ் - நெட்டியின் காம்பு. எனதாகிய கிணையென்க.

18 - 9. கிணையினிடத்து அதனையடிக்கும் சிறுகோல் கட்டப்பட்டி
ருக்கும்; "துண்கோற் சிறுகிணை" புறநா. நாஅக : 3.

21. கேட்டொறும் - கேட்டுத்தோறும்.

22. வென்ற தேர் - ஏனையோரை வென்ற தரையுடைய. பிறர் -
அயலரசர். வேத்தவையான் - இராசசபைக்கண்.

அறிய (17) ஏத்துவென் (21.)

டி - மீ. *யானுமெமணி. †நாவிற்றாநிறத்தவராஅப், நாவிற்றா

நிறத்தவாஅப். ‡வயக்குவாயபப, மமன்குவாயபப. ‡விலவயினுவகு.
‡கிடைகாழன்னவென்றெண்கண். ||வொது, வோதுவென்.

௬௦௪. புறநானூறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

(௩௮௩) ஒண்பொறிச் சேவ லெடுப்பவேற் றெழுந்து

தண்பணி யுறைக்கும் புலரா ஞாங்கர்
துண்கோற் சிறுகிணை சிலம்ப வொற்றி
நெடுங்கடை நின்று பகடுபல வாழ்த்தித்

5 *தன்புகழேத்தினெனாக ஆன்புலந்

தருங்கடி விபனகர்க் ‡குறுகல் வேண்டிக்
கும்புவிடு மென்பிணி யவிழ்த்த வாம்பற்
தேம்பா யுள்ள தங்கமழ் மடருளப்
‡பாம்புரி யன்ன வடிவின காம்பின்

10 கழைபடு சொலியி னிழையணி வாரா

ஒண்பூங் கலிங்க முடிஇ துண்புண்
வசிந்துவாங்கு துசப்பி னல்வாங் குந்திக்

1. சேவல் - ஆண்கோழி. எடுப்ப - எழுப்ப. ஏற்றெழுந்து - துயிலு-
ணர்ந்தெழுந்து; "துமலர்க்க ணேற்க துயில்" (பு. வே. 197); "துயிலி-
டைக் கண்ட துணைநலத் தேவியை, இயல்புடை யங்க ணேற்றபிற்-
காணாது" பெருங். ச. 7 : 91 - 2.

2. ழு. புறநா. கூஎச : 4. உறைக்கும் - துளிக்கும்.

3. துண்கோற் சிறுகிணை : புறநா. கூஅஉ : 18 - 9. சிலம்ப ஒற்றி - முழக்க அடித்து.

4. பகடு - உழும் எருது; எருமைக்கடாவுமாம்.

1 - 4. புறநா. கூஅடு : 1 - 2.

6. குறுகல் - அடைதல்.

குறுகல்வேண்டி (6) ஏத்தினெனாக (5.)

7. ழு. புறநா. உ஠க : 3.

10 - 11. கலிங்கம் - ஒருவகை நல்லாடை. “நோக்குதுழை கல்லா துண்மைய பூக்கனிந், தாவுரி யன்ன வறுவை” (பொருந். 82 - 3); “காம்புசொலித் தன்ன வறுவை யுடஇ” (சிறுபாண். 236); “கண்பொரு புகூஉ மொண்பூக் கலிங்கம்” மதுரைக். 433.

9 - 11. காம்பின் கழை படு சொலியின் - மூங்கிலாகிய கோலின் உட்புறத்தே பெயர்த்தெடுக்கப்படும் வெள்ளிய தோல்போல. இழையணி வாரா - நெய்யப்பட்டுள்ள இழைகளின் வரிசை கண்ணுக்குப் புலப்படாத. சொலி, கலிங்கத்திற்கு உவமை.

12. வசிந்து - தலைவனை வயமாக்கி. உந்தி - கொப்பூழ்.

பீ - மீ. *தான் புகழ்ந்து. †குறுக்கல்வேண்டி. ‡பாம்பு பயனந் தன்னவடிவின் சாமபின்.

புறநானூறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

கூ0௫

கற்புடை மடந்தை தற்புறம் புல்ல . . .
எற்பெயர்ந்த நோக்கி.....

15கற்கொண்

*டழித்துப் பிறந்தன னாகி யவ்வழிப்

பிறர், பாடுபுகழ் பாடிப் ட்படர்பறி யேனே

குறுமுலைக் கலமரும் பாலார் வெண்மறி...

நரைமுக ளுகமொடு கெளுஞ்சென.....

20 ட்கன்றுபல கெழீஇய

காண்கெழு நாடன் கடுந்தே ரவியனென ..

ஒருவனை யுடையேன் மன்னே யானே

அருனெவன் டுபரிகோ வெள்ளியது நிலையே.

நீணையும் துறையும் அவை.

.....மாறேக்கத்து ட்பநப்பசலையார்.

(கஅந)

16. அழித்து - மீட்டும்.

17. படர்பு - செல்லுதல்.

18. மறி - ஆட்டுக்குட்டி.

20. ஊகம் - ஒருவகைக் குரங்கு.

21. அவியன் - ஒருபகாரி; “களிமலி கள்ளி னற்றே ரவிய, னுடிய

விளமழை குடித். தோன்றும், பழந்துங்கு விடாகம்” அகநா. உளக: 12- 4.

23. அருன் - மேற்கூறிய தலைவன் தனது நிலைமை குன்றான்.

வெள்ளியதுநிலை எவன்பரிகோ - சுக்கிரனுடைய நிலைமைக்குச் சிறிதும் வருந்தேன்; புறநா. கஅச: 20, கஅச: 24.

டி - ம். *டளித்துப். ட்படர்பறிவோனே. ட்கன்று பலகெழீஇய

காழகெழு. ஸீபரிசொவெள்ளி. ஈநபபாலையார்.

(௩௮௪)மென்பாலா னுடனணைஇ

வஞ்சிக்கோட் *தெங்குநாரை
†அறைக்கரும்பின் பூவருந்தும்
‡வன்பாலாற் கருங்கால்வரசி

1. மென்பால் - மருதநிலம். 2. வஞ்சிக்கோடு - வஞ்சிமரத்தின்கிளை.
4. வன்பால் - முல்லைநிலம்..

பீ - மீ. *தெவங்குநாரை. †வாடைக்கரும்பின், அடைக்கரும்பின்.
‡வனபாலாற்குக் கருங்.

கூ0கூ புறநானூறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

5

னங்கட் குறுமுயல் வெருவ வயல
கருங்கோட் டிருப்பைப் பூவுறைக் குந்து
விழவின் *ரூபினு முழுவர் மண்டை
இருங்கெடிற்று மிச்சயொடு பூங்கள் வைகுந்து

10 †துணையேம் பெரும

· ‡நெல்லென்னு பொன்னென்னு

||கனற்றக்கொண்ட நறவென்னு
.....மனையென்னு வவைபலவும்

த்யான்றண்டவுந் தான்றண்டான்
15. நிணம்பெருத்த கொழுஞ்சோற்றிடை
மண்ணுணப் புகழ்வேட்டு

நீர்நாண நெய்வழங்கிப்
ஈபுரந்தோ னெந்தை யாமலநதொலை.....
அன்னோனை யுடையே மென்ப.....வறட்

20 கியாண்டு நிற்க வெள்ளி மாண்ட

7. இருப்பைப்பூ உறைக்குந்து - இருப்பைப்பூ உதிரும்; “முள்ளரை யில்வத் தொள்ளிணர் வான்பூ...இருநிலத் துறைக்கும்” ஐந்தறு. கூஉ௦.

8. மண்டை - ஒருவகை உண்கலம் (வாணய்.)

9. கெடிற்றுமிசை - கெடிற்றுமீனாகிய உணவு; “அரிப்பறை வினைஞ ரல்குமிசைக் கூட்டும்” (ஐந்தறு. அக); மிசை, மிசைவெனவும் வழங் கும்; “குறவர்க் கல்குமிசை வாகும்” புறநா. உகக : 2.

11. நெல்லும் பொன்னும் : “நெற்பல பொலிக பொன்பெரிது சிறக்க” (ஐந்தறு. க); “பொன்னு நெல்லும் புரிவின் வழங்குகென்று” பெருங். க. 37 : 196. 12. கனற்ற - வெதுப்ப.

14. யான் தண்டவும் - யான் நீங்கவும்; “தண்டாக் களிப்பி னுடுங் கூத்து” மணி. சு : 126.

17. “நீர்நாண நெய்வழங்கியும்” புறநா. ௧௬௬ : 21.

19. என்ப: அசை. வறட்டு - வறக்கடகாலத்தைத் தரும்பொருட்டு.

20. வெள்ளி யாண்டு நிற்க - மழைக்கோளாகிய சுக்கிரன் எங்கே
நின்றாலென் ? புறநா. ௩௮௩ : 24, ௩௮௪ : 20 - 24.

பி - மீ. *ரூபனுழவா. †கிணையேம். ‡நெல்லென்னும் பொன்
னென்னும். ||கன்னற்கொண்ட, §யானறண்டவுமதுன்றண்டா.
≠புருதெனெந்தை.

புறநானூறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

௯௦௭

உண்ட நன்கலம் பெய்து துடக்கவும்

தின்ற.*நண்ப லுன்றோண்டவும்

வந்த வைக லல்லது

சென்ற வெல்லைச் செலவறி யேனே.

தீணையும் துறையும் அவை.

சரும்பனார்கிழாளைப் புறத்தினைநன்னுகனார்.

(௩௮௪)

22. நண்பல் - பல்லின்நடு.

பி - மீ. *நண்பலுண்டோண்டவும்.

(௩௮௫) வெள்ளி தோன்றப் புள்ளுக்குர வியம்பப்

புலரி விடியற் பகடுபல வாழ்த்தித்
தன்கடைத் தோன்றினு மிலனே பிறன்கடை
அகன்கட் டடாரிப் பாடுகேட் டருளி

5 வறனியா னீங்கல் வேண்டி யென்னரை

*நீன்றச் சிதாஅர் களைந்து

†வெளிய துடிஇயென் பசிகளைந் தோனே

‡காவிரி யணையுந் தாழ்நீர்ப் படப்பை

நெல்விளை கழனி ியம்பர் கிழவோன்

10 நல்லரு வந்தை வாழியர் புல்லிய

1. புள் - கோழிச்சேவல்; பறவைப்பொதுவுமாம்; “வெள்ளியு மிரு
விசம் பேர்தரும் புள்ளும், உயர்சினைக் குடம்பைக் குாற்றோற் றினவே”
புறநா. ககௌ : 1 - 2.

4. பாடு - ஓசை.

5. வறன் - வறுமை.

6. நீலநிறமுள்ள கந்தையை நீக்கி.

7. வெளியது - வென்னாடையை.

8. காவிரியென்றது இங்கே அரிசிலாற்றை. படப்பை - தோட்டம்.

9 - 10. அம்பர் - சோழநாட்டிலுள்ளதோர் ஊர். அருவந்தை - ஓர்

உபகாரி; “கற்ற நாவின்ன கேட்ட செவியின்ன, முற்ற வுணர்ந்த மூதறி
வானன், நாதரிக நாட்டத் தாரிய னருவந்தை”, “காடே பிறர்நாட்டிற்

பு - மீ. *நிலநதினக குறைந்தசிதாஅர், நிலநதினசிதாஅர். †வெளி
துடிஇக்களைந்தோனேபசி. ‡காவிரியகணையுந், காவிரிகணையுந். ியம்பல்.

வேங்கட விறல்வரைப் பட்ட

ஓங்கல் வானத் துறையினும் பலவே.

தீனை அது; துறை - வாழ்த்தியல்.

*அம்பர்கிழான் அருவந்தையைக் கல்லாடனார்.

(௩௮௪)

சுவமை யாரே, காலமறிந் துதவுங் காவிரி தானே, யாடவர் திலக னம்பர் மன்ன, னீ டிசைத் தலைவ ன்ருவந்தை", "வருநற் கங்கை வடதிசைப் பெரு மையுந், தென்றிசைச் சிறுமையு நீக்கிய குறுமுனி, குண்டிகைப் பழம்புனற் காவிரிப் பெரும்பதி, யம்பர்க் கதிபதி" (தீவாகரம்) என்பவற்றிற் காவிரி யும் அம்பரும் அருவந்தையும் பாராட்டப்பெற்றிருத்தல் காண்க.

பி - ம். *அம்பல கிழான ஹைதையை.

(௩௮௬) நெடுநீர் *நிறைகயத்துப்

படுமாரித் துளிபோல

நெய்துள்ளிய வறைமுக்கக்கவும்

சூடு கிழித்து வாளை மிசையவும்

5 ஊன்கொண்ட வெண்மண்டை

ஆன்பயத்தான் முற்றழிப்பவும்

வெய்துண்ட வியர்ப்பல்லது

செய்தொழிலான் வியர்ப்பறியாமை
 ஈத்தோ நெந்தை யிசைதன தாக
 10 வயலே, †நெல்லின் வேலி நீடிய கரும்பின்

1. கயம் - பள்ளமான நீர்நிலை.
3. வறை - வறையல்; ஒருவகை உணவு. முகக்க - முகந்துகொள்ள.
- 1 - 3. சுட்ட நெய்யில் வேரும் வறையின் முழக்கத்திற்குக் கயத்தில்
 வீழும் மாரித்துளியின் முழக்கம் உவமம்.
4. குடு - சுடப்பட்ட இறைச்சி.
5. புறநா. ௩௮௪ : 8 - 9. 6. ஆன்பயம் - பசுப்பால்.
7. உண்டமையாலுண்டான வேர்வையல்லாமல்.
8. அறியாதபடி.
- 10 - 11. கரும்பின்பாத்தி: “கரும்புநடு பாத்தியிற் கலித்த வாம்பல்”
 ஐங்குறு. ௬௫.
- பு - ம். *நிறையக்கயத்துப. †நெல்லி வேலி நீடிய.

புறநானூறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

௬௦௯

பாத்திப் பன்மலர்ப் *பூத்த தும்பின்
 புறவே, புல்லருந்து பல்லாயத்தான்
 வில்லிருந்த வெங்குறும்பின்று
 கடலே, காறந்த கலனெண்ணுவோர்

15 கானற் புன்னைச் சினை நிலைக் குந்து
கழியே, சிறுவெள் ளுப்பின் டுகொள்ளை சாற்றிப்
ஓபெருங்கனன்னாட் டிமனெலிக்குந்து
அன்னன் னாட்டுப் பொருநம் யாமே
பொராஅப் பொருநரேம்

20 ஁குணதிசை நின்று குடமுதற் செலினும்
குடதிசை நின்று குணமுதற் செலினும்
வடதிசை நின்று தென்வயிற் செலினும்
தென்றிசை நின்று குறுகாது நீடினும்
யாண்டு ||நிற்க வெள்ளியாம்

25 வேண்டிய துணர்ந்தோன் றுள்வாழியவே.

நீனையும் துறையும் அவை.

சோழன் குளமுற்றத்துத் துஞ்சிய கிள்ளிவளவனைக் கோலூர்
கிழார். (௩௮௬)

11. ததும்பின - நிறைந்தன.

12. புறவு - முல்லையிலம். ஆயத்தான் - ஆயத்தோடு கூடி.

13. குறும்பு - சிற்றாண்கள்.

14. கால் தந்த - காற்றாற்றுகொண்டுவரப்பட்ட.

15. சினை - கிளை. நிலைக்குந்து - நிலைக்கும்.

17. உமண் - உப்புவிற்றஞ்சாதி.

16 - 7. "சில்பத வுணவின் கொள்ளை சாற்றிப், பல்லெருத் துமணர்

பதிபோகு நெடுநெறி” பெரும்பாண். 64 - 5.

19. பொராப் பொருநர் - கூத்தர்; வெளிப்படை; பொராது - ஒப்
பில்லாதவென்னுவாம். 20. செலினும் - சுக்கிரன்சென்றாலும்.

24. வெள்ளி - சுக்கிரன். 25. வேண்டியது - யாம்வேண்டியதை.

பி - ம். *பூத்ததம்பினுற்றவேபுலருந்து. †நிலகருந்து.

‡கொள்ளைச்சாற்றி. ≡பெருங்கனனாட்டி. §குடதிசை...செலினும்

வடதிசை. ||நிறகவென்றியாம்.

77

காக0 புறநானூறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

(நாஅள்)வள்ளுகிர வயலாமை

*வெள்ளகடு கண்டன்ன

வீங்குவிசிப் புதுப்போர்வைத்

†தெண்கண் மாக்கினை யியக்கி பென்றும்

5 மாறுகொண்டோர் மதிவிடறி

நீளுடிய நறுங்கவுள

பூம்பொறிப் பணையெருத்தின

வேறுவேறு ‡பரந்தியங்கி

§வேந்துடைமினை யயல்பாக்கும்

10 ஏந்துகோட் டிரும்பிணர்த்தடக்கைத்

திருந்துதொழிற் பலபகடு

பகைப்புல மன்னர் பணிநிறை தந்துநின்
ஈநகைப்புல வாணர் நல்குர வகற்றி

மிகப்பொலியர்தன் சேவடியத்தையென்
15 நியானிசைப்பி னனிநன்றெனப்

பலபிற வாழ்த்த விருந்தோ ||ரென்கோ.....
**மருவவினக ரகன்

திருந்துகழற் சேவடி குறுகல் வேண்டி

1. வள் - கூர்மை; “வள்ளணி வளைநாஞ்சிலவை” பரி. கடு : 57.

2. அகடு - வயிறு.

1 - 4. கிணைப்பறை ஆமையின் அகடுபோல்வது; “ஆமை, கம்பு
ளியவ னாக விசிபிணித், தென்கட் கிணையிற் பிறழும்” (அகநா. கூசு);
பு. வெ. 186, 206.

7. எருத்து - பிடரி.

9. மிளை - காவற்காடு.

11. பகடு - யானை.

13. நகைப்புலவாணர் - புலவர்.

12 - 3. பகைவர் அளித்த திறையைத் தம்மைச்சார்ந்த இரவலர்க்குக்
கொடுத்தல் அரசர்க்கியல்பு.

14. தன் சேவடி மிகப்பொலிக.

16. என்கோ - என்பேனோ

17. மருவதற்கு இனிய நகரம்.

பு - மீ. *வெளககொண்டனன. †தென்கண். ‡பாநதியயங்கி
ஓவேந்துடையினை. ஈநகைப்பல வாழ்நர்...மிப்பொலியாத செவடிபொல
யாததையென்றனியானிசப பினனினைனிநனறனித பலபிறன்.

புறநாணுறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

சூகச

*வென்றிரங்கும் விறன்முரசினேன்

20 †என்சிறுமையி னிழித்துநோக்கான்

தன்பெருமையின் றகவுநோக்கிக்

‡குன்றுறழ்ந்த களிநென்கோ

கொய்யுளைய மாவென்கோ

மன்றுநிறையு நிரைபென்கோ

25 §மனைக்களமரொடு களமென்கோ

ஆங்கவை, கனவென மருள வல்லே நனவின்

≠நல்கி யோனே நசைசா றேன்றல்

ஊழி வாழி பூழியர் பெருமகன்

பிணர்மருப் பியாணைச் செருமிகு நோன்றுட்

30 செல்வக் கடுங்கோ வாழி யாதன்

||ஒன்றாத் தெவ்வ ருயர்குடை **பணித்திவன்

விடுவர் மாதோ நெடிதே நி

19. வென்று - போர்க்களத்தில் வஞ்சியாது பகைவர்க்கு முன்னே

நின்று. புறநா. ககஉ :4, அடிக்கீ.

20. என்னை இழித்து நோக்கானாகி.

21. தன்னுடைய மேம்பாட்டை அறிந்து.

23. மா - குதிரை.

22 - 3. ஓகாரம் எண்ணுப்பொருளில் வந்ததற்கும், அதன்பின் வல்
லினம் இயல்பாயதற்கும் இவ்வடிகள் மேற்கோள்; நொல். உயிர்மயங்கு.
கு. 88, இளம். ; ந.

24. நிரை - பசுக்கட்டம்.

26. “கனவென மருண்டவென் னெஞ்சே மாப்ப” (பொருந. 98.)
புறநா. கசு0 : 5 - 8, அடிக்.

26 - 7. “கனவிற் கண்டாங்கு வருந்தாது நிற்ப, கனவி னல்கியோர்
னசைசா றேன்றல்” புறநா. களஎ : 19 - 20.

30. இப்பாட்டுடைத்தலைவன் பெயர் இவ்வடியில் அமைந்துள்ளது.

31. பணித்து - தாழ்த்தி.

பி - ம். *வென்றிரககு முரசினுனெனச சிலம்பினிழித்து.
†எனசசிறுமை. ‡குன்றகழகளிறு. §மகளைககளமரொகெலமென.
||நல்கியோனெனதை நகைசான்றேன்றல். ||என்னாத்தெவ்வர்.
**பணித்திவணிவிடுவர்.

சாக2 புறநானூறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

புல்லிலை வஞ்சிப் புறமதி லலைக்கும்

கல்லென் பொருளை *மணலினு மாங்கட்

35 பல்லுர் சுற்றிய கழனி

எல்லாம் விளையு நெல்லினும் பலவே.

நீனையும் துறையும் அவை.

சேரமான் சிக்கற்பள்ளித் துஞ்சிய சேல்வக்கடுங்கோ வாழியாதனைக்

33. வஞ்சியென்னும் மரவிசேடத்திற்கு உரிய 'புல்லிலை' என்னும் அடை அதன் பெயரையுடையதாகிய நகருக்கும் ஆயிற்று.

34. பொருளை - ஓராறு. "தார்முற்றி யதுபோலத் தகைபூத்த வையைதன், நீர்முற்றி மதில்பொருடும் பகையல்லா னேராதார், போர் முற்றெருன் றறியாத புரிசை" கலி. சுள : 3 - 5.

33 - 4. "ஒளிதிக முத்தி யருகெழு நாகம்" (பரி. கஉ : 4, பரிமேல்.) என்பதற்கு இவ்வடிகள் மேற்கோள்.

34 - 6. "மண்ணுள் வெந்தே நின்வா ணட்கள், தண்ணுள் பொருளை மணலினுஞ் சிறக்க" சிலப். உஅ : 125 - 6.

பி - மீ. * மணலினுமாக்கட்.

(௩௮௮) வெள்ளி தென்புலத் துறைய விளாவயற்

பள்ளம் வாடிய பயனில் காலே

1. வெள்ளிக்கோன் தென்றிசையில் எழுதல் தீய நிமித்தம். இந் நிகழ்ச்சி மழை பெய்யாமைக்கும் வற்கடம் உண்டாவதற்கும் காரண மென்பர்; "மைம்மீன் புகையினுந் தூமந் தோன்றினும், தென்றிசை மருங் கின் வெள்ளி யோடினும்" (புறநா. ககள: 1 - 2), "வசையில்புகழ் வயங்கு வெண்மீன், திசைதிரிந்து தெற்கேகினுந், தற்பாடிய தளியுணவிற், புட் டேம்பப் புயன்மாறி, வான் பொய்ப்பினுந் தான்பொய்யா, மலைத்தலைய

கடற்காவிரி” (பட்டின. 1-6), “வறிதுவடக் கிறைஞ்சிய சீர்சால் வெள்ளி,
பயங்கெழு பொழுதோ டாரிய நிற்ப”, “நிலம்பயம் பொழியச் சுடர்சினங்
தணியப், பயங்கெழு வெள்ளி யாரிய நிற்ப” (பதிற். ௨௪, ௬௬), “கரியவன்
புகையினும் புகைக்கொடி தோன்றினும், விரிகதிர் வெள்ளி தென்புலம்
படரினும்,...காவிரிப் புதுநீர்க் கடுவரல் வாய்த்தலை” சிலப். ௧0 : 102 - 8.

புறநானூறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

சாகித

*இரும்பறைக் கிணைமகன் சென்றவன் பெரும்பெயர்
.....பொருந்தித்

5 தன்னிலை †யறியுந் தாக வந்நிலை

இடுக்க ணிரியல் ‡போக வுடைய

கொடுத்தோ நெந்தை கொடைமேற் தோன்ற

.....னுமருப்பாக

வெல்லும் வாய்மொழிப் புல்லுடைவி.....

10 §பெயர்க்கும் பண்ணற் கெடலொராமக்கிரென

≠வினைப்பக டேற்ற மேழி ||கிணைத்தொடா

நாடொறும் **பாடே னாயி னா

††மணிகிளர் முன்றிற் நென்னவன் மருகன்

பிணிமுர கிரங்கும் பீடுகெழு தானை

15 அண்ணல் ‡‡யானை வழுதி

கண்மா றிலியரென் பெருங்கிளைப் புரவே.

திணை - அது ; துறை - இயன்மொழி.

சிறுதடிகிழான் பண்ணனை மதுரை அளக்கீரூழார் மகனார்
மள்ளனார். (௩௮௮)

3. கிணைமகன் - கிணைப்பறை வாசிப்பவன்; கிணையன். பெரும்
பெயர் - பெரும்புகழ்.

5. தன்னிலை - தன்னுடைய மேம்பட்ட நிலை.

6. இரியல் போக - கெட. உடைய - தன்பால் உள்ளனவற்றை.

10. பண்ணன் - இப்பாட்டுடைத்தலைவன்.

11. வினைப்பகடு - உழவுத்தொழிற்குரிய ஏருது; கடா. ஏற்றம் - நீர்
இறைத்தநீருரியது; இப்பெயர் ஏத்தமெனவும் வழங்கும்.

13. மணி - ஆராய்ச்சிமணி; “வாயிற் கடைமணி நடுநா நடுங்க,
ஆவின் கடைமணி யுருநீர் நெஞ்சுசுடத், தான்ற, னரும்பெறற் புதல்வினை
யாழியின் மடித்தோன்” (சிலப். ௨0 : 53 - 5.) மருகன் - வழித்தோன்றல்.

14. பிணித்தல் - கட்டுதல்.

16. கண்மாறிலியர் - கண்ணோட்டம் ஒழிவானாக. புரவு - காத்தல்.

பு - ம். *இரும்பிறை கிணைமகன். †யறியினனாக. ‡போத.
§பெயாககுமபண்ணறகெடமரொ மககீரென. ††வினைப்பகடெததுமேனி

தினைததொடர், வினைப்பகடெததுமெந்திணைநதொடா. ||தினைத்தாடா.

**பாடெனாபிடுனாகநானா. ††மணிகிளாமுககிறநெனனவன.

‡‡யானைவழுகணமாறிலியா.

(நாஅக) நீர் துங்கின் *கண்வலிப்பக்

கானவேம்பின் காய்திரங்கக்

கயங்களியுங் கோடையாயினும்

ஏலா வெண்பொன் ற்போருறு காலே

5 எம்மு முள்ளுமோ பிள்ளையம் ற்பொருநன்

என்றீத் தனனே யிசைசா நெடுந்தகை

இன்றுசென் றெய்தும் வழியனு மல்லன்

செவினே காணு வழியனு மல்லன்

புன்றலை மடப்பிடி யினையக் கன்றுதந்து

10 குன்றக நல்லூர் மன்றத்துப் பிணிக்கும்

கல்லிழி யருவி வேங்கடங் கிழுவோன்

1. நீர்துங்கு - நீரையுடைய பனதுங்கு. வலிப்ப - நீரின்றி வற்ற.

2. திரங்க - உலர ; "திரங்குமர னுரிற் பொலியச் சூடி" மலைபடு.

3. கயம் - ஆழமான நீர்நிலை. களியும் - நீர்வற்றிக்களியமயமாதற்குரிய.

4. வெண்பொன் - வெள்ளிக்கோள். போர் - மற்றைக் கோள்களோடு அது செய்யும் யுத்தம். இது கிரகயுத்தமென்று சொல்லப்படும்; “ஆதி சான்ற மேதகு வேட்கையின், நாளுங் கோளு மயங்கிய ஞாட்பின், மதியழு ஞாயிறும் பொருவன போல” (பாரதம்); “தோளோடு தோடேய்த் தலிற்றென்னிலந் தாங்க லாற்றாத், தாளோடு தாடேய்த்தலிற்றந்த தழற்பி றங்கல், வாளோடு மின்னோ டிவபோனெடு வானினோடும், கோளோடு கோளுற் றனவொத்தடர்ந் தார்கொ தித்தார்” (கம்ப. வாலி

வதை. 38) என்பது இங்கே அறியற்பாலது.

5. எம்மும் உள்ளுமோ - எம்மையும் நினைப்பானோ.

7. காட்சிக்கு எளியனுமல்லன்.

8. காணுதற்கு அரியனுமல்லன்.

9. புன்றலை - சிவந்த தலை; “புன்றலை மகாரோடு” (மலைபடு. 253, ந.) இனைய - வருந்த.

9 - 11. “கறையடி மடப்பிடி கானத் தலறக், களிற்றுக்கன் றொழித்த வவகையர் கவிசிறந்து, கருங்கான் மராஅத்துக் கொழுக்கொம்பு பினந்து, பெரும்பொளி வெண்ணு ரழுந்துபடப் பூட்டி, நெடுக்கொடி துடக்கு நியம மூதூர், நறவுநொடை நல்லிற் புதவுமுதற் பிணிக்கும், கல்லா வீளையர் பெருமகன் புல்லி, வியன்றலை நன்னாட்டு வேங்கடம்” அகநா. அக : 3 - 10.

பி - ம். *கவைநிறபக. †போருறு....பொருநவென்று. ‡பொருந வென்று.

செல்வுழி யெழாஅ நல்லேர் முதியன்

* ஆத னுங்கன் போல நீயும்

† பசித்த வொக்கற் பழங்கண் வீட

15 வீறுசா னன்கல நல்குமதி ‡ பெரும

ஐதக லல்குன் மகளிர்

நெய்தல்கே ளன்மார் நெடுங்கடை யானே.

தீணையும் துறையும் அவை.

ஆதனுங்கைக் கள்ளிலாத்தீரையனார்.

(நாகு)

12. பகைவர் புறங்கொடுத்துச் செல்லும்போது பின்செல்லாத்;
மதுரை. 177, ந. ; பதிந். கூ0 : 27, உரை.

13. ஆதனுங்கன் - இப்பாட்டுடைத் தலைவன்.

14. ஒக்கல் - சுற்றம். பழங்கண் - துன்பம்.

17. நெய்தல் - நெய்தற்பறை; சாப்பறை.

பி - ம். * ஆறுதுங்கன், ஆகுதுங்கன். † பசித்த வொக்கறபழை.
‡ பெருமவைததல்.

(நகூ0) அறவை நெஞ்சத் தாயர் வளரும்

மறவை நெஞ்சத் * தாயி வாளர்

அரும்பலர் † செருந்தி நெடுங்கான் மலர்கமழ்

.....மன்னமுற்றத்

5 தார்வலர் குறுகி னல்லது காவலர்

‡கனவினுங் குறுகாக் கடியுடை வியனகர்

‡மலைக்கணத் தன்ன மாடஞ் சிலம்பவென்

அரிக்குரற் றடாரி யிரிய வெற்றிப்

பாடி நின்ற ‡பன்னா ளன்றியும்

1. அறவைநெஞ்சம் - அறத்தையுடைய நெஞ்சம் ; “அறவை யாய ரகன்றெரு வடைந்தன” (சிலப். ௨௨ : 116); ‘அறவை நெஞ்சத் தாயர்’ என்பதை, “ஆகாத் தோம்பி யாப்பய ளிக்குங்,கோவலர் வாழ்க்கையொர் கொடும்பா டில்லை” (சிலப். ௧௫ : 120 - 21) என்பது விளக்குகின்றது.

1 - 2. புறநா. சச : 11 - 3. செருந்தி - ஒரு பூமரம்.

5. ஆர்வலர் - பரிசிலர். காவலர் - அரசர். 6. கடி - காவல.

5 - 6. “புலிதுஞ்ச வியன்புலத் தற்றே, வலிதுஞ்ச தடக்கை யவ

னுடை நாடே” புறநா. ௫ச : 13 - 4.

7. சிலம்ப - முழங்க ; முழக்கம், இங்கே எதிரொலி.

பி - ம். *தாயிலினா. †செந்நெடுநெகாமலாகமழு. ‡தாவலர்
‡மலைக்கணத். ‡பன்னா ளன்றியும்.

சூகசு

புறநானூறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

10 சென்ற ஞானறைச் சென்றுபட ரிரவின்

வந்ததற் கொண்டு நெடுங்கடை நின்ற
 புன்றலைப் பொருந னளியன் றுனெனத்
 தன்னுழைக் குறுகல் வேண்டி யென்னரை
 முதுநீர்ப் பாசி யன்ன *வுடைகளைந்து
 15 திருமல ரன்ன புதுமடிக் கொளீஇ
 மகிழ்தரன் மரபின் மட்டே யன்றியும்
 †அமிழ்தன மரபி னூன்றுவை யடிசில்
 வெள்ளி வெண்கலத் தூட்ட லன்றி
 முன்னூர்ப் பொதியிற் சேர்ந்த மென்னடை
 20 இரும்பே ரொக்கல் ‡பெரும்புலம் பகற்ற
 ‡அகடுநனை வேங்கை வீகண் டன்ன
 §பகடுதரு செந்நெல் போரொடு நல்கிக்
 கொண்டி பெறுகென் றோனே யுண்டுறை
 மலையல ரணியுந் தலைநீர் நாடன்

10. சென்றஞான்று - முதல்நாள்.

12. அளியன் - அளிக்கத்தக்கான்.

14. “ஊருண் கேணிப் பகட்டிலைப் பாசி, வேர்புரை சிதாஅர் நீக்கி”

(புறநா. கூஉ : 13 - 4); “பாசி வேரின் மாசொடு குறைந்த, துன்னற்
 சிதாஅர் நீக்கி” (பொருந. 153 - 4); “பாசி யன்ன சிதர்வை நீக்கி” பெரும்
 பாண். 468.

15. மலரென்றது, பகன்றைப்பூவை; புறநா. கூகூ : 17 - 8, அடிக்.

17. துவை - துவையல்.

18. வெள்ளிக்கலம் : பெரும்பாண். 477 - 80, ந.

19. முன்னூர் - ஊர்முன். பொதியில் - அம்பலம்.

20. “இரும்பே ரொக்கல் பெரும்புலம் புறினும்” புறநா. கூசு : 16.

21. அகடுகளை - உள்ளிடம்நனைந்த. வேங்கைவீ-வேங்கைமரத்துப்பூ.

22. பகடுதரு செந்நெல் - எருது முதலியவைகள் உழுதுண்டாக்கிய.

செவ்விய நெல்; “பகடுதரு பெருவளம் வாழ்த்தி” (புறநா. கூசு : 4);

“பகடு நடந்தகூழ் பல்லாரோ கிண்க” நாலடி. 2.

21 - 2. மலைபடு. 434 - 5.

23. கொண்டி - பொருளின் மிகுதி; புறநா. கூஉ : 1.

பி - மீ. *வுடைகளைகததிரும்வானனை. † அமிரதானமரபின.

‡பொருமபுகறறத்தடுகண்வேங்கை. †தகடுகளைவேங்கை. §படுதரு செந்நெல்.

புறநானூறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

சூகள்

25 *கண்டாற் கொண்டுமனை திருந்தடி வாழ்த்தி

.....

வானறி யலவென் பாடுபசி போக்கல்

அண்ணல் யானை வேந்தர்

உண்மையோ வறியல் காண்பறி யலரே.

தீனையும் துறையும் அவை.

அதியமான் நெடுமான் ஓசியை ஒளவையார்.

(கூ0)

27. வான் - மேகம்.

பி - மீ. கண்டாககொண்டுமவனறிருந்தடி.

(நகுக) தண்டினி பலபொழிந் தெழிலி யிசைக்கும்
விண்டு வனைய *விண்டோப் பிறங்கல்
முகடுற வுயர்ந்த ட்நெல்லின் மகிழ்வரப்
பகடுதரு பெருவளம் வாழ்த்திப் பெற்ற

5 திருந்தா மூரி பரந்துபடக் கெண்டி
அரிய லார்கைய ருண்டினி துவக்கும்
வேங்கட வரைப்பின் வடபுலம் பசித்தென
ஈங்குவந் திறுத்தவென் னிரும்பே ரொக்கல்
தீர்கை விடுக்கும் ட்பண்பில முதுகுடி

10 நன.....வினவலின்
முன்னும் வந்தோன் மருங்கில னின்னும்
அளிய னுகலிற் பொருந னிவனென
நின்னுணர்ந் தறியுந ரென்னுணர்ந்து கூறக்

2. விண்டு - திருமால். பிறங்கல் - மலை; இங்கே தானியப்போர்.

3. முகடு - உச்சி. 2 - 3. "விண்டு வனைய வெண்ணெற் போர்வின்"

ஐங்குறு. ௫௮.

4. புறநா. நகுக : 22, அடி.௧.

5. கெண்டி - கிண்டி.

6. அரியல் - கள்.

7. பசித்தென - பசித்ததாக.

8. இரும்பேரொக்கல் - வறுமையாற்கரிந்த பெரிய சுற்றங்கள்.

9. பண்பில - பண்பில்லாதன.

11. மருங்கு - சுற்றம்.

12. ஆதலின் இவன் அளியன்.

12 - 3. முநகு. 282 - 5.

மு - ம். *விண்டெறபயயிறககன. †நெலவினகீழவர். ‡பண்பின.

78

சுககஅ

புறநானூறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

காண்கு வந்திசிற் பெரும.....

15பெருங்கழி * துழைமீ னருந்தும்

துதைந்த தூவியம் புதாஅஞ் சேக்கும்

†ததைந்த புனனின் செழுநகர் வரைப்பின்

நெஞ்சமர் காத ‡னின்வெய் யோளொ

டின்றுயி.....ஞ்சால்

20 துளிபத னறிந்து பொழிய

வேலி யாயிரம் விளைகநின் வயலே.

தீணை - அது; துறை - கடைநிலை.

பொறையாற்று கிழாணைக் ஈகல்லாடனார்.

(சுகக)

15. துழைமீன் - ஒருவகைமீன்; துழைந்து செல்லுகின்ற மீனுமாம்.

16. புதா - ஒருவகைநாரை; இப்பெயர் போதாவெனவும் வழங்கும்;

“உள்ளு மூரலும் புள்ளும் புதாவும்” சீலப். ௧0 : 117.

18. நின்வெய்யோளொடு - நின்னாலுவிருப்பிட்ட மனைவியோடு.

20. பதனறிந்து - காலமறிந்து.

21. ஆயிரம்விளைக - ஆயிரக்கலம் விளைக; “வேலி, யாயிரம் விளையுட்

டாகக், காவிரி புரக்கு நாடு” பொருந. 246 - 8.

பி - மீ. *துழைமீன. †தந்தைதந்த புனயானின செழுநகராவனப
பின். ‡காதனீவெய்யொடு. †காலலஞர்.

(நகூஉ) மதியேர் வெண்குடை *யத்யர் கோமான்
கொடும்பூ னெழினி நெடுங்கடை நின்றியான்
பசலை நிலவின் பணிபடு விடியற்
பொருகளிற் றடிவழி யன்ன வென்கை

1. ஏர் - ஒப்பு; “இலவம் போதே ரொழிற்றகைய சேறடிகன்” சீவக.
1588.

2. கொடும்பூண் - வளைந்த ஆபாணம்; “விளங்குமணிக் கொடும்
பூண் விச்சிக் கோவே” புறநா. ௨00 : 8.

3. பசலைநிலவு - இளநிலவு.

பி - மீ. *உத்யர்.

புறநாணுறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

சாகசு

5 ஒருகண் மாக்கினை யொற்றுபு கொடாஅ
உருகெழு மன்ன ராரெயில் *கடந்து
நிணம்படு †குருதிப் பெரும்பாட் டரத்

தணங்குடை டீமரபி னிருங்களந் தோறும்
 வெள்வாய்க் கழுதைப் புல்லினம் டீபூட்டி
 10 வெள்ளை வரகுங் கொள்ளும் வித்தும்
 வைக லுழவ ஈவாழிய பெரிதெனச்
 சென்றியா ளினின்றனெ னாக வன்றே

5. கொடா - திறைகொடாத.

4 - 5. “பெருங்களிற் றடியிற் றேன்று மொருகண், இரும்பறை
 யிரவல்” புறநா. உசூ : 1 - 2.

3 - 5. “இருணிலாக் கழிந்த பசல்செய் வைகறை, ஒருகண்
 மாக்கிணை தெளிர்ப்ப வொற்றி” புறநா. ஈகச : 6 - 7.

7. குருதிப்பெரும்பாட்டிரத்து - இரத்தப் பெருக்காலுளதாகிய
 சுரத்தையுடைய.

8. களம் - தானியக்கதிரை அடிக்குங்களமும் போர்க்களமும்.

10. வெள்ளைவாகு - கவடி. கொள் - குடைவேல்.

6 - 10. பகைவருடைய அரண்களையழித்துக் கழுதையேரால் உழுது
 அந்நிலத்தில் வெள்ளைவாகும் கொள்ளும்வித்துதல் அரசார்க்கியல்பு.

9 - 11. “வெள்வாய்க் கழுதைப் புல்லினம் பூட்டிப், பாழ்செய் தனை
 யவர் நனந்தலை நல்லெயில்” (புறநா. கடு : 2 - 3), “வடதிசை மன்னர் மன்
 னெயின் முருக்கிக், கவடி வித்திய கழுதையே ருழவன்” (சிலப். உள :
 225 - 6), “எழுதெழின் மாடத் திடனெலா தூறிக், கழுதையேர் கையொ
 ளிர்வேல் கோலா - உழுததற்பின், வெள்வாகு கொள்வித் திடினும் விளி
 யாதாற், கள்விரவு தாரான் கதம்” (பு. டீவ். 120), “இடித்துவெளி செய்து
 நக ரெங்கணு துழைந்தாங், கடுத்தமட வார்வயி றலைத்தன ரிரங்கக்
 கொடுத்திடு வனங்கள்பல கொள்ளைகொடு மண்ணின், எடுத்துவரு வெள்
 வாகு கொள்ளுட னிறைத்து” (காஞ்சிப். நாட்டிப். 28) என்பவைகள் இவ்

வடிகளோடு ஒப்பிடற்பாலன.

10 - 12. “இன்னும் துறையென்றதனானே புறத்தோன் கவடி
வித்துதலும் தொகைநிலைப்பாற்பட்டுழி அகத்தோர்க்குச் செல்லாமை
கொள்க. அது, ‘மதியேர் வெண்குடை’ என்னும் புறப்பாட்டினுள்
‘வெள்ளை வரகுங் கொள்ளும் வித்தும், வைக லுழுவ வாழிய பெரிதெனச்,
சென்றியா னின்றனெ னாக’ எனவரும்” நோல். புறத்திணை. கு. 13, ந.

பு - மீ. *கடந்த. †குருதிபெரும். ‡மார்பின. §பூட்டி...வெள்ளை.
||வாழியபலவென. னின்றனெனாதக.

சுஉ0 புறநானூறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

ஊருண் கேணிப் பகட்டிலைப் பாசி
வேர்புரை சிதாஅர் நீக்கி நேர்கரை
15 துண்ணூற் கலிங்க முடிஇ *யுண்மெனத்
தேட்கடுப் பன்ன நாட்படு தேறல்
கோண்மீ னன்ன †பொலங்கலத் தளேஇ
‡ஊண்முறை யீத்த லன்றியுங் கோண்முறை
வீருந்திறை நல்கி யோனே யந்தரத்
20 தரும்பெற லமிழ்த மன்ன
கரும்பிவட் டந்தோன் பெரும்பிறங் கடையே.¹
திணையும் துறையும் அவை.

13. பகட்டிலை - பெரிய இலை. “ஊருண் கேணி யுண்டுறைத்
தொக்க, பாசி” குறுந். ககக.

14. சிதாஅர் - கந்தைத்துணி; “தன்னற் சிதாஅர் துவர நீக்கி”
பொருந. 81.

13 - 4. புறநா. கக0 : 13; “பாசி வேரின் மாசொடு குறைந்த,
தன்னற் சிதாஅர் நீக்கி” பொருந. 153 - 4.

16. புறநா. ககக : 14, அடிக்.

இவ்வடி, பொருந. 157 - 8-ஆம் அடிகளின் உரையில் மேற்கோ
ளாக வந்துள்ளது.

17. கோன்மீன் - கோள்களாகிய மீன்களை; சிறுபாண். 242 - 4.

18. கோன்முறை - கொள்ளும் முறை.

21. பிறங்கடை - வழித் தோன்றல்; “படிகாத்தவர், பிறங்கடைப்
பெரியோய்” கம்ப. தாடகைவதை. 63.

20 - 21. “அரும்பெறன் மாபிற் கடும்பிவட் டந்தம்” புறநா.
கக : 2.

¹மு. இச்செய்யுள், கடைநிலையென்னுந்துறைக்கு மேற்கோளாகக் காட்டப் பட்டுள்ளது; தொல். புறத்திணை. கு. 36, ந.

பீ - மீ. *யுண்ணென. †பொலங்கலத்தருள...விடுத்தல். ‡ஊன முறை, ஊழமுறை.

புறநாணுறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

சூஉக

(நகூந) பதிமுதற் பழகாப் பழங்கண் வாழ்க்கைக் குறுநெடுந் துணையொடு கூமை வீதலிற் குடிமுறை பாடி யொய்யென வருந்தி ஆடனசை மறந்தவெங் குழிசி மலர்க்கும்

5 கடனறி யாளர் பிறநாட் டின்மையின்

*வள்ளன் மையினெம் வரைவோர் யாரென உள்ளிய வள்ளமொ †டுலைநசை துணையா
....கவக மெல்லா மொருபாற் பட்டென மலர்தா ரண்ணனி னல்லிசை யுள்ளி

10 ஈர்ங்கை ‡மறந்தவெ னிரும்பே ரொக்கல்
§கூர்ந்த வெவ்வம்விடக் கொழுநிணங் கிழிப்பக்
கோடைப் பருத்தி ஈவீடுநிறை பெய்த
மூடைப் பண்ட மிடைநிறைந் தன்ன
வெண்ணிண மூரி யருள நானுற

1. பழங்கண் - துன்பம். 2. துணை - மனைவி.
4. குழிசி - சமைத்தற்குரிய கலம். மலர்க்கும் - நிமிரச்செய்யும்.
6. எம்வரைவோர் - எம்மை ஏற்றுக்கொள்வோர்.
- 4-6. குழிசி மலர்க்குங் கடனறியாளர் - அரிசி முதலியன இல்லா

மையாற் கவிழ்த்துவைக்கப்பட்டுள்ள கலத்தைச் சமைத்தற்பொருட்டு அடுப்பில் நிமிர்த்துவைக்கச் செய்யும் வண்மையையுடையார் ; “கவிழ்ந்த மண்டை மலர்க்குநர் யாரெனச், சுரன்முத விருந்த சில்வனை விறலி”, “ஞால மீயிசை வள்ளியோர் மாய்ந்தென, வலாது கவிழ்ந்தவென் னிரவன் மண்டை, மலர்ப்போர் யார்” (புறநா. ௧௦௯ : 3-4, ௧௧௧ : 1-3) என்பவை இங்கே அறியற்பாலன.

7. உலைகசை - உலைதற்குக் காரணமான இச்சை. 9. அண்ணல் : விளி.

10. ஈர்க்கை - உண்டு பூசிய கை; “ஈர்க்கை விதிரார் கயவர்” குறள், 1077.

11. கூர்ந்த எவ்வம் - மிக்க துன்பம்.

12. பருத்திலீடு - பருத்தியின் சுகிர்த்த பஞ்சு.

13. மூடைப்பண்டம் - பொதியாகிய பொருள்கள்; “பொதிமூடைப் போரேறி” (பட்டின. 137); மூடை மூட்டையென வழங்கும்.

14. நிணமூரி - நிணத்தின் துண்டம்.

12-4. நிணத்திற்குப் பருத்திப்பஞ்சு உவமை; “பருத்திப் பெண்டின் பனுவ லன்ன, நெருப்புச்சினந் தணிந்த நிணந்தயங்கு கொழுங் குறை” புறநா. ௧௨௫ : 1-2.

பி - மீ. *வளளனமெனவவரை. †மறைந்த. ‡கூர்ந்த வேவம்வீட. ††விடுநிறை.

15 *ஈன்ற வரவி னுவுருக் கடுக்குமென்

†தொன்றுபடு சிதாஅர் துவர நீக்கிப்

போதுவிரி பகன்றைப் புதுமல ரன்ன
அகன்றமுடி கலிங்க முடிஇச் செல்வமும்
கேடின்று நல்குமதி பெரும மாசில்

20 மதிபுரை மாக்கிணை தெளிர்ப்ப வொற்றி

ஆடுமக ளக்கு லொப்ப வாடிக்

‡கோடை யாயினுங் கோடி.....

காவிரி புரக்கு நன்னாட்டுப் பொருந

வாய்வாள் வீளவன் வாழ்கெனப்

25 பிடுகெழு நோன்றாள் பாடுகம் பலவே.

தீனையும் துறையும் அவை.

[(நகந)

சோழன் குளமுற்றத் துத்துஞ்சிய கிள்ளி வளவனை நல்லிறையனார்.

16. தொன்றுபடுசிதார் : புறநா. ௪௦௦ : 10. துவர - முற்ற; “துவர

முடித்த துகளறு முச்சி” ஐநகு. 26.

17 - 8. கலிக்கத்திற்குப் பகன்றைமலர் உவமை; “திருமல ரன்ன புதுமடிக் கொளீஇ” (புறநா. ௩௯௦ : 15); “நலத்தகைப் புலைத்தி பனை தோய்த் தெடுத்தத், நலைப்புடைப் போக்கித் தண்கயத் திட்ட, நீரிற் பிரியாப் பருஉத்திரி கடுக்கும், பேரிலைப் பகன்றைப் பொதியவிழ் வான் டு” (குறுந். ௩௯௦); “பனித்துறைப் பகன்றைப் பாக்குடைத் தெரியல், கழுவுறு கலிக்கங் கடுப்பச் சூடி” பதிந். ௪௬ : 12 - 3.

20. கிணைப் பறைக்கு முழுமதி உவமை; “மதியத் தன்னவென் விசியுறு தடாரி”, “மாகவிசம்பின் வெண்டிங்கள், மூவைந்தான் முறைமுற்றக், கடனவெட் கண்டன்னவென் னியம்” புறநா. களக : 17, சூ00 : 1-4.

23. “காவிரி புரக்கு நாடுகிழ வோனே” (பொருந. 248); “காவிரி புரக்கும் நாடு கிழவோற்கு” சிலப். உள : 171.

பு - ம். *சுன்றவாவினாருககடுகும். †தொனறுபடி. ‡கொடியாயினும். §வளருவன.

(நடகூச) *சிலையுலாய் நிமிர்ந்த சாந்தப்டு மார்பின்
†ஒலிபுனற் கழனி வெண்குடைக் கிழவோன்

1. வில் உலாவி நிமிர்ந்த மார்பு; “சிலையுலாய் நிமிர்ந்த மார்பன்” சீவக. 2976.

பு - ம். *சீத்தியுலாநிவாகத. †ஒலிகதிர்க்கழனி.

புறநானூறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

கூஉரு

வலிதுஞ்சு தடக்கை வாய்வாட் *குட்டுவன்
†வள்ளிய னாதல் வையகம் புகழினும்

5 ‡உள்ள லோம்புமி னுயர்மொழிப் புலவீர்

யானும், இருணிலாக் கழிந்த பகல்செய் வைகறை
 ஒருகண் மாக்கினை தெளிர்ப்ப வொற்றிப்
 பாடிமிழ் முரசி னியறேர்த் தந்தை
 வாடா வஞ்சி பாடினே னாக

- 10 அகமலி யுவகைபொ டனுகல் வேண்டிக்
 கொன்றுகினந் தணியாப் புலவுநாறு மருப்பின்
 வெஞ்சின வேழ நல்கின னஞ்சி
 யானது பெயர்த்தனெ னாகத் தானது
 சிறிதென ஃவுணர்ந்தமை நாணிப் பிறிதுமோர்
- 15 பெருங்குளிது நல்கி யோனே ஃயதற்கொண்
 டிரும்பே ரொக்கல் பெரும்புலம் புறினும்
 துன்னரும் பரிசி றருமென

3. வலிதுஞ்சு தடக்கை - வன்மை நிலைபெற்ற பெரிய கையை
 யுடைய. வாய்வான் - குறிதப்பாத வான்.

தடவென்னும் உரிச்சொல் பெருமையை யுணர்த்துமென்பதற்கு
 இவ்வடிமேற்கோள்; தொல். உரி. சூ. 24, சே. ; ஷே. ஷே. ஷே. 22,
 ஈ. ; இ. வி. சூ. 284, உரை.

4. வள்ளியனாதல் - பெரும்கொடையை யுடையானாதலை.
 5. உள்ள லோம்புமின் - நினைத்தலைத் தவிர்ப்பின். 6. வைகறையில்.
 7. “ஒருகண் மாக்கினை யொற்றுபு” புறநா. ஈகஉ: 5.
 8. பாடி - ஒலி. தந்தை - பாட்டுடைத் தலைவன் தந்தை.
 9. வஞ்சி - பகைமேற் செல்லுதலை.

11 - 2. “இருங்கடறு விளைஇய குன்றத் தன்னதோர், பெருக்களிற்
நல்லி யோனே யன்னதோர், தேற்று வீகையு முளதுகொல்” புறநா.
கச0 : 7 - 9.

13. பெயர் ச்தனெனாக - பெயர்க்க.

15. அதற்கொண்டு - அதனால்.

16. “இரும்பே ரொக்கல் பெரும்புலம் பகற்ற” புறநா. கூ0 : 20.

பி - மீ. *குடவன். †வளளயிமுதல, வளளினியெனாதல.

‡உள்ளமோம்புமின். §வுணரமை. ||பகற்கொண்டு, பதற்கொண்டு.

சுஉச புறநானூறு மூலமும் குறிப்புகளையும்.

என்றுஞ் செல்லேனவன் குன்றுகெழு நாட்டே.¹
திணையும் துறையும் அவை.

கடைநிலை யாயினவேல்லாம் பாடாண்டிணை.

சோழிய ஏனாதி திருக்குட்டுவனைக்² கோனாட்டு எறிச்சிலூர் மாட
லன் மதுரைக்குமரனார். (கூசு)

¹ம. புறநா. கச0.

இப்பாட்டிணைப் பொருநராற்றுப்படைக்கு மேற்கோளாகக்காட்
டினர்; தோல். புறத்திணை. கு. 30, இளம். ; ஷ. ஷ. ஷ. 36, ந.

இப்பாட்டு, புகழாப்புகழ்ச்சியென்னும் அணியின்பாற்படும்.

²புதுக்கோட்டைக்குத் தெற்கே கோனாட்டில் எறிச்சியென்று
பழையதோர் ஊருள்ளது ; அதிற் பஞ்சபாண்டவர்களைகளென்று ஐந்து
சுனைகளும் ஒரு சிவஸ்தலமுமுள்ளன. இங்கே எறிச்சிலூரென்றது அவ்

ஆரொன்று கருதப்படுகின்றது.

(௩௩௯௫) மென்புலத்து வயலுழுவார்

வன்புலத்துப் பகடுவிட்டுக்

குறுமுயலின் *குழைச்சூட்டொடு

நெடுவாளைப் பல்லுனியற்

5 பழஞ்சோற்றுப் †புகவருந்திப்

புதற்றளவின் பூச்சுடி

.....

.....அரியலாருந்து

மனைக்கோழிப் பைம்பயிரினனே

1. மென்புலம் - மருதநிலம்.

2. வன்புலம் - முல்லைநிலம். விட்டு - மேய்தற்குவிட்டு.

3. குழைச்சூடு - குழைதலையுடைய சூட்டிறைச்சி.

4. உவியல் - அவியல்; “சாந்த விறகி னுவித்த புன்கம்” புறநா.

ககஅ : 11.

5. புகவு - உணவு; “வானிணப் புகவிற் கானவர்” (அகநா. ககஉ); இச்சொல் புகாவெனவும் வழங்கும்: “அகனாட் டண்ணல் புகாவே”

(புறநா, உசக : 7); “புலிபுகா வுறுத்த புலவுநாறு கல்லனே” துறுந். உடுக.

6. “புதன்முல்லைப் பூப்பறிக்குத்து” புறநா. ககஉ : 4.

8. அரியல் - கள். ஆருந்து - உண்ணும்.

பி - ம். *காழைச்சூட்டொடு நெடுவாளைபல்லுவியற். †புகவருத்திப்.

புறநானூறு மூலமும் குறிப்புகளையும்.

கூஉரு

10 கானக்கோழிக் கவர்குரலொடு
நீர்க்கோழிக் *கூய்ப்பெயர்க் குந்து

வேயன்ன மென்றோளால்
மயிலன்ன †மென்சாயலார்
கிளிகடியினனே

15 அகலள்ளற் ‡புள்ளிரீஇயுந்து
யாங்கப், பலநல்ல புலனணியும்
சீர்சான்ற விழுச்சிறப்பிற்

சிறுகண் யானைப் பெறலருந் தித்தன்
செல்லா நல்லிசை யுறந்தைக் குணது

20 §நெடுங்கை வேண்மா ஈனருங்கடிப் பிடலூர்
அறப்பெயர்ச் சாத்தன் கிளையேம் பெரும

10. புறநா. கூஉ: 16.

11. 'உம்' உந்தாதற்கு இவ்வடி மேற்கோள்; தோல். இடை. கு. 44, இளம்.; சே.; ந.; நன். கு. 340, மயிலை.; நன். வி. கு. 341; இ. வி. கு. 244, உரை. 12. தோளால் - தோளோடு.

13. சாயல் - மென்மை; "களிமயிற் சாயலுங் கார்தன ளாகி" சிலப். அ : 87.

15. இரீஇயுந்து - கெட்டு ஓடும். 16. புலன் - இடங்கள்.

17. சீர்சான்ற - தலைமையமைந்த ; “சீர்சான்ற வுயர்நெல்லினார்”
மதுரை. 87 - 8.

18. தித்தன் - ஒரு சோழன். 17 - 8. புறநா. அ0 : 6, அடிக்.

19. செல்லாநல்லிசை - கெடாத நல்லபுகழ்; “செல்லா நல்லிசைப்
பெயரொடு ஈட்டகல்” (மலைபடு. 388 - 9.) உறந்தை - உறையூர். குணது -
கிழக்கின்கண்ணுள்ளது.

18 - 9. “மாவண் டித்தன் வெண்ணெல் வேலி, யுறந்தை யன்ன
வுரைசா னன்கலம்” புறநா. நடுஉ : 9 - 10.

20. நெடுக்கை வேண்மாமென்பது உழுவித்துண்போரில் ஒருப
காரியின் பெயர்.

தோல். அகத்தினை. கு. 30, ந, மேற்கோள்.

21. அறப்பெயர் - அறத்தாலுளதாகிய புகழ்.

20 - 21. பிடவூரென்பது சோழநாட்டிலுள்ளதொரு லைப்புத்
தலம். அதில் மாசாத்தனார் கோயில் ஒன்று உண்டு. அவர் பெயரே
பி - ம. *கூப்பெயர்க்குந்து. †மென்சாயலாற். ‡புள்ளரீஇயுந்து.

இருக்கேவெணமான். ††நருங்கடலப்பிடவூர்.

79

சூஉசூ புறநானூறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

முன்னு *ணண்பகற் சுரனுழந்து வருந்திக்
கதிர்நனி செ.....மாலேத்

†தன்கடைத் தோன்றி யென்னுற விசைத்தலிற்

25 நீங்குரல்.....கி னரிக்குரற் றடாரியோ

டாங்குநின்ற வெற்கண்டு

சிறி துதில்லான் பெரி துங்குருன்

† அருங்கலம் வரவே யருளினன் வேண்டி

....யென வுரைத்தன்றி நல்கித் தன்மனைப்

30 பொன்போன் மடந்தையைக் காட்டி யிவனை
என்போற் போற்றென் றோனே யதற்கண்
டவன்மறவ லேனே பிறருள்ள லேனே

அகன்ஞாலம் பெரி துவெம்பினும்

மிகவாண டுளெரிதோன்றினும்

35 குளமீனெடுந் ஈதாட்புகையினும்

இப்பாட்டுடைத் தலைவனுக்கு அமைந்துள்ளதுபோலும்; கழறிற்றறிவார்
நாயனார் திருக்கயிலாயத்தில் பரமசிவன் திருமுன்பு விண்ணப்பஞ்செய்து
அரங்கேற்றிய கிருவுலாப்புறத்தைக் கேட்டறிந்துவந்த மாசாத்தனார்
அந்தாலை வெளிப்படுத்திய இடம் இவ்வூரே யென்பார். இவ்வூரும்
இத்தலைவன்பெயரும் பழையநூல் உரைகளிற் காணப்படுகின்றன;
“தெய்வப் புனற்கெடில வீரட்டமுஞ் செழுந்தண் பிடவூரும்.....
தம்முடைய காப்புக்களே”, “பேரருளாளன் பிடவூரன்றம்மானே”
(தேவாரம்); “சேரர் காவலர் விண்ணப்பஞ் செய்தவத் திருவுலாப் புற
மன்று, சாரல் வெள்ளியங் கயிலையிற் கேட்டமா சாத்தனார் தரித்திந்தப்,
பாரில் வேதியர் திருப்ப்ட ஐர்தனில் வெளிப்படப் பகர்த்தெங்கும்,
கார வேலைரு முலகினில் விளங்கிட நாட்டினர் நலத்தாலே” (பெரிய.
வெள்ளாணை. 52); ‘அவருள், உழுவித்துண்போர், மண்டிலமாக்களும்
தண்டத்தலைவருமாய்ச் சோழநாட்டுப் பிடவூரும் அழுந்தாரும்.....
முதலியோருமாய் முடியுடை வேந்தர்க்கு மகட்கொடைக்குரிய வேனா

ளராம்' தோல். அகத்திணை. கு. 30, ந.

22. நண்பகல் - நடுப்பகல். 23. மாலை - மாலைக்காலத்தில்.

27. சிறிதும் - சிறிதுநேரமும்.

34 - 35. ள்ளி; குளமீன், தாள் என்பன வான்மீன் விசேடங்கள்.

இவை முறையே தோன்றுதலும் புகைதலும் உலகவறுமைக்கு ஏதுக்கள்.

பி - ம். *ணன்பகற். †நன்கடை. ‡அயருங்கலம். §இளரித
தொனகரினும். †காட்புரையினும்.

புறநானூறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

கூஉள்

*பெருஞ்செய் நெல்லின் கொக்குகிர் நிமிரல்

பசங்கட் †கருணைச் சூட்டொடு மாந்தி

வினாவொன்றோ வெள்ளங்கொள்கென

உள்ளது மில்லது மறியா

40 தாங்கமைந் தன்றால் வாழ்கவன் றுளே

நீணையும் துறையும் அவை.

(நகடு)

சோழநாட்டுப் பிடலூர்கிழார்மகள் பெருஞ்சாத்தனை மதுரைநகர்கீரர்.

36. செய் - தொழில்; “பெருஞ்செய் நெல்லின் முகவைப்
பாட்டும்” (சிலப். க0 : 137; நன். கு. 289, மயிலை. மேற்.) கொக்குகிர்
நிமிரல் - கொக்கின் நகம்போன்ற நீட்சியையுடைய அவிழ்; “கொக்குகிர்
நிமிர லொக்க லார” (புறநா. நகஅ : 25); “கொக்குகிர் நிமிரல் வெண்சோ
றுட்டுறு கறி” (சீவக. 2972); நற். உருஅ : 6.

பி - ம். *பெருமபெய். †கருணைச்சூளைச்சூடகமாமாந்தி.

(நகசு) கீழ்நீரான் மீன்வழங்குந்து

மீநீராற் கண்ணன்ன *மலர்பூக்குந்து

கழிசுற்றிய விளைகழனி

அரிப்பறையாற் புள்ளோப்புந்து

5 †நெடுநீர்கூஉ மணற்றண்கான்

மென்பறையாற் ‡புள்ளிரியுந்து

நனைக்கள்ளின் மனைக்கோசர்

1. வழங்குந்து - செல்லாநிற்கும்.

2. மேனீரில் கருங்குவளைமலர் பூக்கும்.

4. அரிப்பறை - ஒருவகைப்பறை; அரித்தெழும் ஓசையையுடையது; “அரிப்பறை விளைஞர்” (ஐங்குறு. அக); “அரிக்கூட் டின்னியக் கறக்க வாடுமகள்” (குறிஞ்சி. 193); “அரிப்பறை யனுங்க வார்க்கும் மேகலை”, “அரிப்பறை மேகலை யாகி யார்த்தவே” சீவக. 2082, 2688.

6. மென்பறை - மெல்லிதாகப் பறத்தலையுடைய குஞ்சு; “வெண்டலைக் குருகின் மென்பறை விளக்குரல்” ஐங்குறு. அசு.

7. கோசர் - ஒருவகை வீரர்.

டி - மீ. *மலர்ப்பூங்குந்து. †உண்டுநீர்கூஉறுமணற். ‡புள்ளிரிவுந்து.

தீர்தேற னறவுமகிழ்ந்து

திங்குரவைக் கொளைத்தாங்குந்து

10 உள்ளிலோர்க்கு வலியாகுவன்

கேனிலோர்க்குக் கேளாகுவன்

* கழுமிய வென்வேல் வேளே

வளநீர் வாட்டாற் றெழினி யாதன்

கிணையேம் பெரும

15 கொழுந்தடிய சூடென்கோ

வளநனையின் மட்டென்கோ

குறுமுயலி ினிணம்பெய்தந்த

நறுநெய்ய சோறென்கோ

திறந்து ிமறந்து கூட்டுமுதல்

20 முகந்துகொள்ளு முணவென்கோ

அன்னவை பலபல.....

...ருந்தய

இரும்பே ிரொக்க விருகுசெஞ்சிய

அழித்துவப்ப வீத்தோனென்றை

25 எம்மோ ிராக்கக் கங்குண்டே

மாரிவானத்து ||மீனாப்பண்

விரிகதிர வெண்டிங்களின்

விளங்கித் தோன்றுகவவன் கலங்கா நல்லிசை

(நகளு) வெள்ளிய மிருகசும் பேர்தரும் புள்ளும்
 உயர்சினைக் குடம்பைக் * குரற்றோற் றினவே
 பொய்கையும் போதுகண் விழித்தன ட்பைபயச்
 சுடருஞ் சுருங்கின் றொளியே ட்மாடெழுந்

5 இதிரங்குரன் முரசுமொடு வலம்புரி யார்ப்ப

இரவுப் ட்புறங்கண்ட காலைத் தோன்றி
 எஃகிரு ளகற்று மேமப் பாசறை

வைகறை யரவங் கேளியர் பலகோட்
 செய்தார் மார்ப வெழுமதி துயிலெனத்

10 தெண்கண் மாக்கினை தெளிர்ப்ப வொற்றி

நெடுங்கடைத் ||தோன்றி பேனே யதுநயந்
 துள்ளி வந்த பரிசில னிவனென

நெய்யுறப் பொரித்த குய்யுடை நெடுஞ்சூடு

1. எர்தரும் - எழும். 2. குடம்பை - கூடு.

1 - 2. “வெள்ளி தோன்றப் புள்ளுக்குர லியம்ப”, “மதிநிலாக்
 கர்ப்ப வெள்ளி யேர்தர” புறநா. நகளு : 1, நகளு : 1.

3. கண்விழித்தன - மலர்ந்தன.

4. சுடர் ஒளிகுருங்கின்று - சந்திரன் ஒளிகுறைந்தது; புறநா.
 நகளு : 1. 5. இரங்குரல் - இரங்குரால்.

6. “இரவுப்புறம் பெற்ற வேம வைகறை” (புறநா. நகளு : 6);
 “இரவுத்தலைப் பெயரு மேம வைகறை” மதுரைக். 686.

7. ஏகிகுள் - குறைந்த இருட்டி. ஏமம் - இன்பம்.

8. கேளியர் - கேட்க. பலகோள் - பலவகை.

10. மு. புறநா. ஈசா : 6. 11. நயந்து - விரும்பி.

13. குய் - தாளிப்பு.

பு - மீ. *சூர்நீரூன்றினவே. †பைபபய. ‡பாடெழுந்தது.

§திரங்குசூன். ஈபிறங்கண்ட. ||தோன்றியோனே.

காஈ0

புறநானூறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

- மணிக்கல னிறைந்த மணநாறு தேறல்
15 பாம்புரித் தன்ன வான்பூங் கலிங்கமொடு
மாரி யன்ன *வண்மையிற் சொரிந்து
வேனி லன்னவென் வெப்பு நீங்க
அருங்கல நல்கி யோனே பென்றும்
செறுவிற் பூத்த சேயிதழ்த் தாமரை
20 அறுதொழி லந்தண ரறம்புரிந் தெடுத்த
தீயொடு விளங்கு நாடன் வாய்வாள்
வலம்படு தீவிற் பொலம்பூண் வளவன்
ஏறிதிரைப் பெருங்கட லிறுதிக்கட் செலினும்
தெறுகதிர்க் கனலி தென்றிசைத் தோன்றினும்
25 என்னென் றஞ்சலம் யாமே வென்வேல்
அருஞ்சமங் கடக்கு மாற்றலவன்

திருந்துகழ னேன்றாட்டண்ணிழ லேமே.

திணை - அது ; துறை - பரிசில்விடை ; கடைநிலைவிடையுமாம்.

சோழன் துளழற்றத்துத் துஞ்சிய கிள்ளிவளவனை ¹எருக்காட்டுத்

தாயங்கண்ணனார்.

(ககௌ)

15. கலிங்கத்திற்குப் பாம்பின் தோல் உவமம்; “அரவரி யன்ன வறுவை நல்கி” (பொருந. 83); “கூரெயிற் றரவி னுரிவை யன்ன வானுண் டெகில்” (பாகவந. ௧0 : கோவியர்துகில். 9); “பாழிவா யரவி னுரிநிக ராடை” (இலங்க. அம்பரீடனை. 56); “அரவினுரியன்ன பட்டாடை” (வாயுசங். கிரியா. 13); “பையரா வரியி னன்ன நடைப்படாம்” திருவிளை. திருமண. 147.

16. “பொழிபெயல் வண்மையான்”, “சுரந்தவான் பொழிந்தற்றுச் சூழநின் றியாவர்க்கும், இரந்தது நசைவாட்டா யென்பது கெடாதோ தான்” கலி. ௫௭ : 12, ௧00 : 11 - 2.

15 - 6. பொருந. 82 - 7.

18. கலம் - ஆபரணம். 19. செறு - வயல். 21. தீ - வேள்வித்தீ.

22. தீவொன்றிற் பொன் உண்டாகுமென்பர்; “பைம்பொன் விளை தீவினிதி தடிந்து”, “நன்பொன் விளை தீவமடைந் தஃதே” சீவக. 106, 503.

23. இறுதி - ஊழிக்காலம். 24. கனலி - சூரியன்.

27. “யானே பெறுகவன் றுணியில் வாழ்க்கை” புறநா. நளக : 1.

¹திருவாரூர்க்குத் தென்மேற்கில் எருக்கங்காடென ஒருருள்ள தென்பர்.

பி - ம். *வண்மைநிற்.

(௩௯௮) மதிநிலாக் கரப்ப வெள்ளி யேர்தர

வகைமா ணல்லிற்

பொறிமயிர் வாரணம் பொழுதறிந் தியம்ப்ப

பொய்கைப் பூழுகை மலரப் பாணர்

5 கைவல் சீறியாழ் கடனறிந் தியக்க

இரவுப்புறம் பெற்ற வேம வைகறைப்

பரிசிலர் விசையெ.

வரிசையி னிறுத்த வாய்மொழி வஞ்சன்

நகைவர் குறுகி னல்லது பகைவர்க்குப்

10 புலியின மடிந்த கல்லளை போலத்

* துன்னல் போகிய பெரும்பெயர் மூதூர்

மதியத் தன்னவென் னரிக்குரற் றடாரி

இரவுரை நெடுவா ரிப்ப வட்டித்

துள்ளி வருநர் கொள்கல நிறைப்போய்

15 தள்ளா ிநிலையை யாகிய ரொமக்கென

என்வர ிவறீஇச்

சிறிதிற்குப் பெரிதுவந்து

விரும்பிய முகத்த னாகி யெனதரைத்

துரும்புபடு சிதாஅர் நீக்கித் தன்னரைப்

2. வகைமாணல்லில் - கட்டுக்களால் மாட்சிமைப்பட்ட நல்ல வீடு.
 3. வாரணம் - கோழி; "பொறிமயிர் வாரணம் குறுங்கு விளிப்ப" மணி. எ : 116.
 4. பூமுனை - மலரும் பருவமுள்ள அரும்பு.
 6. புறநா. நகை : 6, அடிக்.
 8. வரிசை - முறை. வஞ்சன் - இப்பாட்டுடைத்தலைவன் பெயர்.
 9. கண்கவர் - கண்பர்; புறநா. நகை : 35, அடிக்.
 11. துன்னல்போகிய - அணுகுதற்கரிய.
 - 10 - 11. புறநா. இச : மு.
 - 9 - 11. புறநா. கள : 14 - 7. 13. புறநா. நகை : 25.
 15. ஆகியர் - ஆகுத. என - என்று யான்குற.
 16. அறிஇ - அறிந்த.
- பு - மீ. * துன்னலம்போகிய. † நினையை. ‡ வறிய.

காந்2

புறநானூறு மூலமும் குறிப்புகளையும்.

20 புகைவிரிந் தன்ன பொங்குதுகி லுடஇ

அழல்கான் றன்ன வரும்பெறன் மண்டை

நிழல்காண் டேற நிறைய வாக்கி

யானுண வருள லன்றியுந் தானுண்

* மண்டைய கண்ட மான்வறைக் கருளை

25 கொக்குகிர் நிமிர லொக்க லார

வரையுறழ் மார்பின் வையகம் விளக்கும்

விரவுமணி யொளிர்வரு † மரவுற ழாரமொடு

புரையோன் மேனிப் பூத்தசல.

முரசைசெல வருளி யோனே

30யருவிப் பாயற் கோவே.

தீணை - அது ; துறை - கடைநிலை.

சேரமான் வஞ்சனைத் தீருத்தாமனார்.

(நகஅ).

20. “புகைமுகந் தன்ன மாசி றாவுடை” (முருகு. 138.) உடஇ -

உடுத்தி.

25. புறநா. நகடு : 36, அடிக்.

27. “அரவுற ழாடி முகக்குவ மெனவே” புறநா. நகஅ : 18.

பு - மீ. *மண்டை. †முழாவுறழாரமொடு, பிறையுறழாரமொடு.

(நகக) அடுமகண் முகந்த வளவா வெண்ணெற்

*றொடிமா னுலக்கைப் பருஉக்குற் றரிசி

காடி வெள்ளுலைக் கொளீஇ நீழல்

ஓங்குசினை மாவின் தீங்கனி நறும்புளி

5 மோட்டிரு வராஅற் கோட்டுமீன் கொழுங்குறை

செறுவின் †வள்ளை சிறுகொடிப் பாகற்

பாதிரி யூழ்முகை யவிழ்விடுத் தன்ன

மெய்களைந் தினனெடு விரைஇ.....

2. தொடி - பூண்.

4. மாக்கனியின் புளி; “வண்டளிர் மாஅத்துக், கிளிபோற் காய
கிளைத்துணர் வடித்துப், புளிப்பத நமைத்த புதுக்குடம்” அகநா. ௩௭.

5. கோட்டுமீன் - சுராமீன்; “கோட்டுமீன் குழாத்தின் மள்ள ரீண்டி
னார்” (சீவக. 2325.) குறை - குறைக்கப்பட்ட இறைச்சி.

பி - மீ. *றொமொண். †வானேச்சிறுகொடி.

புறநானூறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

கோட்டுமீன்

மூழ்ப்பப் பெய்த *முழுவவிழ்ப் புழுக்கல்
10 †அழிகளிற் படுநர் களியட வைகிற்

பழஞ்சோ †றயிலு முழங்குநீர்ப் படப்பைக்

காவிரிக் கிழவன் மாயா நல்லிசைக்

கிள்ளி வளவ னுள்ளி யவற்படர் தும்

செல்லேன் செல்லேன் பிறர்முக நோக்கேன்

15 நெடுங்கழைத் தூண்டில் விடுமீ னெடுத்துக்

கிணைமக ளட்ட ஸீபாவற் புளிங்கூழ்

பொழுதுமறுத் துண்ணு முண்டியே னழிவுகொண்

டொருசிறை யிருந்தே நென்னே யினியே

அறவ ரறவன் மறவர் மறவன்

20 மள்ளர் மள்ளன் றொல்லோர் மருகன்

இசையிற் கொண்டா னசையமு துண்கென

மீப்படர்ந் திறந்து வன்கோன் மண்ணி

வள்பரிந்து கிடந்த.....மணக்க

விசிப்புறுத் தமைந்த புதுக்காழ்ப் போர்வை

25 அலகின் மாலை யார்ப்ப வட்டித்துக்

கடிய முணவென்னக் கடவுட்குந் தொடேன்

ஃகடுந்தே ரள்ளற் கசாவா நோன்சுவற்

பகடே யத்தையான் வேண்டிவந் ததுவென

ஒன்றியான் பெட்டா வளவை யன்றே

30 ஆன்று விட்டன ||னத்தை விசம்பின்

9. மூழ்ப்ப - மூகும்படி; புறநா. ௩௩௯ : 5.

15. நொடுத்து - விற்று.

16. பாவல் - பாவல்.

17. பொழுதுமறுத்துண்ணல் : “பொழுதுமறுத் துண்ணுஞ்சிறுமது கையளே” (நற். ௧௧0 : 13.) உண்ணவேண்டிய காலத்தில் உண்ணாத லைத் தவிர்த்துண்ணும் உணவையுடையேனாய் வருந்துதலை அடைந்து ; தன்வறுமையைத் தெரிவித்தபடி.

25. புறநா. ௩௩௮ : 13.

27. அசாவா - தளராத.

29. ஒன்று யான் பெட்டா வளவை - ஒன்றையான் விரும்பிக் கேட்பதற்கு முன்னே; “ஒன்றியான் பெட்டா வளவையின்” பொருந். 73.

பி - மீ. *முழுவவிநாம பபுகலரி. †அரிகளறபடு. ‡நொகனி

றயருமுடகரு. ஐயா அறபுளியுகழ. ஃகடுந்தேர்ப்பளளறகசாவா. ||னத்தைய.

மீன்பூத் தன்ன வருவப் பன்னிரை
 ஊர்தியொடு நல்கி யோனே சீர்கொள
 இழுமென விழிதரு மருவி
 வன்றோ யுயர் *சிமைத் தோன்றிக் கோவே.

நீணை - அது ; துறை - பரிசில்விடை.

†தாமாந்தோன்றிக்கோனை ஐயூர் முடவனார்.

(நகக)

31. நிரை - பசுக்கூட்டம்; பசுக்களுக்கு, விண்மீன்கள் உவமை;
 “காயமீ னெனக் கலந்து கானிரை மேய” சீவக. 421.

33. “இழுமென விழிதரு மருவிப், பழமுதிர்சோலை” முருகு. 316-7.

பி - மீ. *சிமையத். †தாமானதருனறிககோனை.

(சு00) மாகவிசும்பின் வெண்டிங்கள்

மூவைந்தான் முறைமுற்றக்

கடனடுவட் கண்டன்னவென்

இயமிசையர் மரபேத்திக்

5 கடைத்தோன்றிய கடைக்கங்குலர்நி

பலர்துஞ்சவுந் தான்றுஞ்சான்

உலகுகாக்கு முயர்டு.....க்

கேட்டோ நெந்தையென் நெண்கிணைக் குரலே

கேட்டதற் கொண்டும் வேட்டை தண்டாது

10 தொன்றுபடு ஈசுதாஅர் மருங்கு நீக்கி

மிகப்பெருஞ் சிறப்பின் வீறு.....

.....லவான

கலிங்க ஈமளித்திட் டென்னரை நோக்கி

1. மாகவிசம்பு - மாகமாகிய விசம்பு (புறநா. நடு : 18); மாகமா
வது பூமிக்கும் சுவர்க்கத்திற்கும் நடு; பரி. க : 47, பரிமேல்.

2. மூவைந்து - பதினைந்துதிதி.

4. இயம் - வாச்சியம். இசையா - இசைத்து.

1 - 4. புறநா. நகை : 20.

5. கங்குவின் கடையில்.

8. குரலாக் கேட்டான்.

பி - மீ. *உலகுக்காக்கும். ஈசுதாறருங்கு. ஈமழித்ததோட்டென்
னரை, மழித்ததொட்டொனனரை.

புறநானூறு மூலமும் குறிப்புரையும்.

சுருதி

நாரரி நறவி னுண்மகிழ் தூங்குந்து

15 போதறியேன் பதிப்பழகவும்

ஈதன்பகை கடித லன்றியுஞ் சேர்ந்தோர்

ஈபசிப்பகை கடிதலும் வல்லன் மாதோ

மறவர் மலிந்தத.....

கேள்வி மலிந்த வேள்வித் தூண்த்

20 திருங்கழி யிழிதரு.....கலிவங்கம்

தேறுநீர்ப் பரப்பின் ஸீயாறுசேத் துய்த்துத்

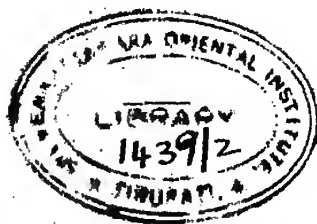
துறைதொறும் பிணிக்கு நல்லூர்

உறைவின் யாணர்.....கிழவோனே.

நீணை - அது ; துறை - இயன்மொழி.

சோழன் நலங்கிள்ளியைக் கோலுர்கிழார்.

(சூ00)

புறநானூறு மூலமும் உரைவகையும்

முற்றுப்பெற்றன.

14. தோல். இடை. சூ. 44, சே.; ந. மேற்.

17. “பசிப்பிணி மருத்துவன்” புறநா. களக : 11, அடிக்.

19. லெஸ்வித்தூண்ம் - பூபத்தம்பம்; புறநா. கடு : 21.

பு - மீ. *நாரரித்தநறவமகிழ்ந்து. †தன்பகைக்கடிதல். ‡பசிப்ப

பகைக்கடிதல். §யாறறசேத்துத்.

உ

புறநா னூறு

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

[எண் - செய்யுளெண்.]

அகநாடு, 28.

அகம் - உன், 5.

அகல், 269, 300.

அகல - நீங்க, 25.

அகலம் - மார்பு, 78.

அகலும் - விரியும், 53. [350, 379.

அகழி - கிடங்கு, 14, 18, 21, 37,

அகற்பெய்குன்றி, 300.

அகற்ற - அகலச்செய்ய, 26.

அகன்ற - விசாவித்த, 3.

அகிற்புகை, 337.

அகுதை - ஒருபகாரி, 233, 347.

அகைத்த - கிளைத்த, 159.

அங்குசம், 14.

அங்கைநண்ணமையன், 380.

அச்சுமரம், 90, 102, 256.

அசம்பு - சேறு, 114. [67.

அசைஇ - இளைப்பாறி, 141; தகை,

அசைஇய - வருந்திய, 97.

அசைநிலை, 2, 5, 6, 11 - 2, 18 - 9,

24 - 6, 29, 35, 37 - 8, 40, 41,

53, 75, 86, 96, 98 - 9, 109, 113,

116, 118, 126, 136, 140, 142, 147,

153, 157, 160, 173, 182, 193, 199,

213 - 5, 222, 229, 236, 247, 254,

261.

அசைநுகம்படா ஆண்டகை, 179.

அசைவிடல், 339.

அஞ்சனவருவன் - திருமால், 174.

அஞ்சி - அதியமான்நெடுமானஞ்சி,

91 - 2, 103, 206, 310, 315.

அஞ்சுவந்தன்று, 356.

அஞ்சுவரத்தரு - அஞ்சத்தருவன்,

அஞ்சவல் - அஞ்சவேன், 83. [41.

அஞர் - துன்பம், 247.

அட்ட - கொன்ற, 23.

அட்டு - குத்தி, 227 ; வென்று, 10.

அடக்கமுடைமை, 30.

அடக்கி - ஒடுக்கி, 1.

அடகு - இலை, 140, 159.

அடங்காதோர் - பகைவர், 35.

அடங்கிய கற்பு, 249.

அடர் - தகடு, 29.

அடர்தல் - நெருங்குதல், 6.

அடர்ந்த - கம்பியாகச்செய்த, 29.

அடார் - கல்லடார், 19.

அடி - பாதம், 10. [மொழி, 67.

அடிக்கீழ் : ஒருவகை வணக்க

அடிசில் - உணவு, 10, 160.

அடியுறை - அடியில்வாழ்வேன், 198.

அடுக்கம் - அரைமலை, மலைச்சாரல்,

மலைப்பக்கம், 2, 168, 200, 374.

அடுக்கு : இரங்கற் குறிப்புத்

தோன்ற வருதல், 51; விராவின்

கண்வருதல், 195, 228, 233, 256.

அடுதல் - கொல்லுதல், 8.

அடுறை - கொல்லுவாய், 36.

அடுப்பு - 164, 372.

அடுமகள், 399.

அடை - இலை, 266.

அடைகரை, 342.

அடைச்சி, 370.

அடைநெடுங்கல்வியார் - ஒருபுலவர்,

283, 344 - 5.

அண்டர்மகன் குறுவழுதி - ஒரு
புலவர், 346.
அண்டிரன் - ஆயென்னும் வள்ளல்,
129, 131, 241, 374.
அண்ணாத்தல், 54.
அண்ணாந்து - தலையெடுத்து, 47.
அண்ணாப்ப, 166.
அணங்காயினன், 349.
அணங்கு - அச்சம், 52 ; தெய்வம்,
211; வருத்தம், 14, 78.
அணங்குருத்தன்ன தானே, 362.
அணல் - தாடி, 83, 258, 310.
அணிநருதிக்கூறல், 19, 167.
அணிந்தன்று - அழகுசெய்தது, 1.
அணியல் - அழகுசெய்தல், 1.
அணில், 246, 307.
அனுமை, 209, 260.

அணைஇ - அணைத்து, 384.
அத்தம் - அருஞ்சரம், 23.
அத்தை - அசைநிலை, 2, 375, 399.
அதப்படுக்கை, 310, 317.
அதர் - சக்கை, 299; வழி, 138, 150.
அதரிதிரித்தல், 370 - 71, 373.
அதன் - தோல், 193, 310, 317, 320.

அதற்கொண்டு, 394.
அதற்பட, 159, 216, 238. [378].
அதன்தலை - அதற்குமேலே, 191,
*அதியமான், 101.
அதியமான் தகடூர்பொருது(எறிந்து)
வீழ்ந்த எழினி, 230.
அதியமான் (அதிகமான்) நெடுமா
னஞ்சி, 87 - 95, 97 - 101, 103-4,
158, 206, 208, 231 - 2, 235, 310,
315, 390.
அதியமான்நெடுமான்னஞ்சிமகன்
பொருட்டெழினி, 96, 102, 392.
அதியர்கோமான், 91, 392.
அதிரல் - புனலிக்கொடி, 267, 269.
அந்தணர், 1, 2, 6, 9, 26, 34, 93,
122, 126, 200, 224, 361 - 2,
367, 397.

அந்தி - அந்திக்காலம், காலையந்தி,
மாலையந்தி, 2, 34, 376.
அந்திய் கிரியை, 363.
அந்துவஞ்சாத்தன் - ஒல்லையூர்தந்த
பூதபாண்டியனுடைய நண்பரு
ளொருவன், 71.
அந்துவன்கோன் - ஒருதலைவன், 359.

வைந்தும் சேரவம்சத்தைச் சேர்ந்த ஓராசனைக்குறிக்கும் ஒருபொருட் பல பெயரென்று தோற்றுகின்றன. அதிகன் என்று சொல்லப்பட்ட ஓர் அரசன் புகழ்ச்சோழ நாயனாருடன் யுத்தம் செய்ததாகப் பெரியபுராணத் திலிருந்து அறியலாம். சித்தாரைச்சார்ந்த போளாருக்கடுத்த திருமலை யென்ற சமணக்கிராமத்திலுள்ள ஒரு கல்வெட்டால் அதிகைமான் அதிகன் என்று கூறப்பட்டுள்ள கோளதேசத்தரசனொருவன் இருந்தானென்பதும் அவனுக்கு இராசஇராசனென்று மற்றொரு பெயருண்டென்பதும் அவன் வம்சத்தில் எழினி அல்லது யவநிகா என்ற ஓராசனிருந்தானென்பதும் இராசராசனுடைய குமாரனான வினோதமுகியபெருமான், தகடா என்று சொல்லப்பட்ட ஊரை ஆண்டானென்பதும் தெரிகின்றன. வட மொழியில் தகடா என்று சொல்லப்பட்ட இந்த ஊர் தமிழில் தகடீர் என்று வழங்கிவந்ததாகத் தோற்றுகின்றது. மைஸூர் இராச்சியத்தில் தகடீர் என்று சொல்லப்பட்ட ஊர் ஒன்றிருக்கிறது : நெடுஞ்சடையன் என்று பெயர்பெற்ற பாண்டிய அரசனாற் கொடுக்கப்பட்டுள்ள ஒரு வட்டெழுத்துத் தாம்பிரப்பட்டயத்தில், அப்பாண்டியன் அதியன் என்ற சிற்றரசனைக் காவிரியின் வடகரையிலிருக்கும் ஆயிரவேலி, அயிரநர், புகழியூர் என்ற ஊர்களில் யுத்தஞ்செய்து ஜயித்ததாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. (ராவ் பகதூர் வி. வெங்கையரவர்கள் எழுதியது.)

காநாடி

புறநானூறு.

<p>அம்பர் - ஓளர் (அம்பல்) ; பாடல் பெற்ற சிவஸ்தலங்களில் இப் பெயரையுடையது ஒன்றுண்டு;</p>	<p>அரசர் ஒருபக்கம் சார்தலாகாதென்பது, 6. அரசர்களில் யுத்தத்திலிறவாமல்</p>
--	--

தஞ்சாவூர்க் கல்வெட்டுக்களில்
அம்பரென்ற ஊர் அடிக்கடி
சொல்லப்படுகின்றது, 385.

அம்பர்கிழாஅன் அருவந்தை - ஒரு
அம்பலம், 52. [தலைவன், 385.

அம்பராத்தூணி, 98.

அம்பி - ஓடம், 261, 343, 381.

அம்பு - பாணம், 9, 13, 19, 23, 43,
152, 168, 287.

அம்புலிகாட்டல், 160.

அம்மவென்பது கேட்பித்தற்கண்

நேரயாலிறந்தவர்கள் சுவர்க்கம்
புகுதற்கு அவர்களுடம்பைத்
தருப்பையிற் கிடத்தி வாளாற்
பிளத்தல், 93.

அரசர்களினியல்பு, 35, 55, 74.

அரசர்களுடைய குடைகள் செல்லு

அரசர்குதிரை, 299. [முறை, 31.

அரசர் கை, 7.

அரசர் கைச்செயல், 14.

அரசர்கோயில், 177.

அரசர் சிவாலயத்தை வலம்வருகை

அம்மாவரிவை, 349. [வருதல், 44.
 அமரியன், 339.
 அமரும் - விரும்பும், 42. [177.
 அமலை - சோற்றுத்திரளை, 33 - 4,
 அமிர்தம், 182, 392.
 அமிழ்து - அமிர்தம், 10.
 அயர்வு - மனக்கவற்சி, 182.
 அயறு - புண்வழலை, 22.
 அயாவுயிர்த்தல், 261.
 அயிரை - ஒருமீன், 67.
 அயினி - உணவு, 77.
 அர்த்தநூல், 166.
 அரக்கன், 378.
 அரசர் (அரசன்), 18, 54, 111, 119,
 127, 154, 156, 177, 186, 189, 265.
 அரசர் அக்கினிகாரியஞ்செய்தல்,
 அரசர் அடி, 7. [251.
 அரசர் அருள், 2.
 அரசர் அறிவு அன்பு கண்ணோட்ட
 முடையராதல் வேண்டுமென்
 பது, 20.
 அரசர் இம்மையிற் செய்யவேண்டி
 யவை, 239. [366.
 அரசர் இராப்பொழுது போக்குதல்,
 அரசர் இறைகொள்ளும் முறை, 184.
 அரசர் இன்சொல்லும் எனியசெவ்
 வியும் உடையராதல் வேண்டு
 மென்றல், 35, 40.
 அரசர் உலகத்தை வலமாகவந்து
 பகைவரை வெல்லுதல், 31, 225.

யில் அவர்குடை தாழவேண்டு
 மென்பது, 6. [லம், 6.
 அரசர் சினந்தணியவேண்டுங்கா
 அரசர்செல்வம், 197. [ளுதல், 30.
 அரசர் தம்வலியை ஆட்க்கிக்கொள்
 அரசர் தமக்குரிய அடையாளமாலே
 யுடனே புறத்திணைமாலையையுஞ்
 சூடுதல், 22. [251 - 2.
 அரசர் துறந்து தவஞ்செய்தல், 217,
 அரசர் நாகொத்தல், 5.
 அரசர் நெறியறிந்து இறைகொள்ள
 வேண்டுமென்றல், 184. [365.
 அரசர் பகற்பொழுதுபோக்கல், 69,
 அரசர் பகைவரது ஊரைக்கொளுத்
 தலும் அவர் காவன்மரத்தை
 வெட்டெதலும், 7, 23.
 அரசர் பகைவரது பிழையைப்
 பொறுத்தலும் அவரையழித்தற்கு
 உசாவதலும், 2. [கொடுத்தல், 66.
 அரசர் பாணர்க்குப் பொற்றாமரை
 அரசர் பாவிசுளோடு சேரலாகா
 தென்றல், 5.
 அரசர் பொதுச்சொற்பொருமை, 8.
 அரசர் போரிற் சபதஞ்செய்தல், 25,
 அரசர் மாப்பு, 3, 7, 29. [71 - 3.
 அரசர் யாசஞ்செய்தல், 26.
 அரசர்வலி, 2, 7.
 அரசர்விலி, 7. [11.
 அரசர்வீரத்தைப் பாடினி பாடுதல்,
 அரசர்வீரம், 31.

அரசருடைய காலிலுலக்கம், 29.
 அரசவாகை - ஒருதுறை; அரசனது
 இயல்பைக் கூறுதல் (பு - வெ.
 157); அரசனது வெற்றியைக்
 கூறுதல் (புறநா. 43, வி); 19 -
 23, 25 - 6, 31, 33, 37, 42 - 4,

51 - 4, 61, 66, 76 - 9, 81 - 2,
 93 - 4, 98 - 100, 104, 125, 167-8,
 அரசாட்சி, 6, 73, 185. [174.

அரசியலடைவு, 2.

அரசுரிமை, 75.

அரண், 9, 17, 20, 97.

அரண்மனைவாயிலிற் பள்ளியெழுச்

சிக்காலத்திற் சங்கம் ஊதப்படு
 அரம், 36. [தல், 225.

அரலை - குற்றம், 381.

அரவம் - பாம்பு, 211.

அரவு, 89, 294, 329, 366, 368, 376,
 393, 398.

அராப்புற்றம், 309.

அராப்போலும் வறன், 382. [36.

அரி - ஐம்மை, 11; பருக்கை, பறை,
 அரிக்குற்றடாரி, 249, 369, 390, 395.

அருங்கலவெறுக்கை, 146, 378.

அருங்குரைத்து - அருமைத்து, 5.

அருஞ்சரம், 23.

அருந்தி, 122. [அரண், 224.

அருப்பம் - அரண், 17; அரிய

அருப்புத்தொழில், 4.

அருமை - செய்தற்கருமை, 9.

அருவாக்கை - அம்பர்கிழான் அருவாந்
 தை யென்போன்; கொடையாளி
 களுள் ஒருவன், 385.

அருவி, 105, 115, 124, 126, 137, 143,
 147 - 8, 150, 152, 154, 158, 168, 198,
 229, 251 - 2, 369, 381, 398 - 9.

அருள் - ஒன்றின் துயர்கண்டாற்
 காரணமின்றித் தோன்றும் இரக்
 கம், 5.

அருளன்மாறு - அருளுதலால், 92.

அரைமண் இஞ்சி, 341.

அரைமலை, 2.

அரையம்: இது சிற்றரையம் பேர
 ரையமென்னும் இரண்டு கூற்
 றினையுடையதொரு பெரியநகரம்,
 202.

அரிக்குரற்றண்ணுமை, 270.

அரிக்கடிகிணை, 478.

அரிகால், 322.

அரிசி, 140, 371, 399.

அரிசில்: இது சோழநாட்டுள்ள நதி
களுள் ஒன்றன்பெயர்; இந்நதித்
கும் காவிரிக்கும் நடுவிலிருந்த
நாட்டுக்கு உய்யக்கொண்டான்
வளநாடென்ற பெயர் வழங்கிவந்
தது, 146, 230, 281, 285, 300, 304,
342.

அரிசில்கிழார் - ஒரு புலவர், 146, 230,
281, 285, 300, 342.

அரித்த கள், 212.

அரிநர் - அறுப்பார், 42.

அரிப்பறை, 396.

அரியல், 395.

அரியல்வான்குழற்சரியல், 307.

அரில், 381.

அரிவான், 348.

அருக்கலநல்கல், 397.

அல்கிய - தல்கிய, 220. [ணவு, 353.

அல்குபதம் - இட்டுவைத்துண்ணுமு

அல்குமிசைவு, 236.

அல்லாகியார், 232.

அல்லி, 248.

அல்லிப்பாவை, 33.

அல்லியக்கூத்து, 33.

அல்லியரிசியுணவு, 250, 280.

அவ்வழிச்சாரியை, 69, 153.

அலகை, 282.

அலங்குதல் - அசைதல், 2, 22.

அலத்தல் - வறுமையுறுதல், 103.

அலந்தலை, 323.

அலரி, 371.

அலை, 2.

அலைத்து - உருட்டி, 115.

அல் - அவை, 95.

அவ்வாய் - அழகிய வாய், 36, 198.

அவணது - அவ்விடத்தது, 50.

அவரை, 120, 215, 335. [நிலம், 6.

அவல் - பள்ளம், 102, 187; விளை

காசு

புறநாணாறு.

அவல்வகுத்தகுடை, 352.

அவலை வாயிலடக்கிக்கொண்டு மடு
விற்பாய்தல், 63. [த்த, 51.

அவற்றோரன்ன - அவற்றை யொ

அவிப்புழுக்கல், 363.

அவிய - அடங்க, 374.

அவியன் - ஒருபகாரி, 383:

அவியுணவினோர், 377.

அறச்சபை, 71.

அறஞ்செய்தீமோ அறத்தைச்
செய், 145.

அறஞ்செய்யவேண்டுமென்றல், 28.

அறத்துறையம்பி, 381.

அறப்போர், 9, 62.

அறம், 362.

அறம்பொருளின்பம், 28, 31.

அவிழ் - சோற்றப்பருக்கை, 159 -
160, 366, 399.

அவைப்பு - குற்றுதல், 215.

அழல் - நெருப்பு, 11.

அழல்கான்றன்ன மண்டை, 398.

அழற்குட்டம்-கார்த்திகைநாள், 229.

அழற்பள்ளிப் பாயல், 248.

அழால் - அழுகை, 46. [125, 366.

அழி - இரக்கம், 158; வைக்கோல்,

அழித்து - மீட்டும், 383, 396.

அழிதுளி, 373.

அழிந்த - இரங்கிய, 229.

அழிப்படுத்த, 368.

அழிவு, 399.

அறல் - அரித்தொழுதுதல், 177.

அறவிலைவணிகன், 134.

அறவு - அறுதல், 1.

அறவை, 44, 390.

அறிதி = அறிதி - அறிவாய், 10.

அறிந்தியார் - அறியார், 136.

அறியலை - அறியாய், 133.

அறியுமோன் - அறியுமவன், 137.

அறிவாரா - அறியவாரா, 92.

அறிவில்லாதோன், 106, 184, 197.

அறிவுடையோன், 183 - 4, 197.

அறுதொழிலந்தணர், 397.

அறுபு - அற்று, 67.

அறுமார் - நீக்கவேண்டி, 93,

அழுகை, 144.
 அழுக - அழிய, 98.
 அழுகல் - இரக்கம், 220.
 அழுந்த - இறுக, 77.
 அழும்பில், - ஒருர், 283.
 அழுவம் - பாப்பு, 14, 161.
 அள்ளிலை-செறிந்த இலை, 252. [306.
 அள்ளுநர் நன்முல்லையார்-ஒருபுலவர்,
 அளந்து-எண்ணி, 36; வரையறுத்து,
 அளவர், 30. [20.
 அளவுபு கலந்து, 381.
 அளவை, 367.
 அளி - அருள், 2. [கத்தக்கது, 109.
 அளிது - அளிக்கத்தக்கது, 5; இரங்
 அளிய - இரங்கத்தக்கன, 248.
 அளியர் - அளிக்கத் தக்கார், இரங்
 கத்தக்கார், 51 - 2.
 அளியை - இரங்கத் தருவை, 228.
 அலை - குகை, 52, 86, 398; மோர்,
 அற்றம் - துன்பம், 158. [119.
 அற்று - ஒக்கும், 22.
 அற - தெளிய, 224.

அறை - அற்றது, 175; பாறை, 118.
 அறைக்கரும்பு, 384.
 அறைநர் - அறுப்பவர், 42.
 அன்பில்லாத பார்வை, 210.
 அன்பு-தன்னாற்புரக்கப்படுவார்மேல்
 உள்ளதாகிய காதல், 5.
 அன்று - அன்றி, 124.
 அன்ன - ஒத்த, 5.
 அன்னச்சேவல், 67, 128.
 அன்னம் மீனை உண்ணுதல், 67.
 அனந்தற்பறை, 62.
 அனுடநாள், 229. [கூக, 196.
 அனைத்தாகியர் - அத்தன்மைத்தா
 அனையை - அத்தன்மையை யுடை
 யை, 20; அதற்கேற்ற செய்கை
 ஆ - பசு, 9. [யை யுடையை, 15.
 ஆக்குரல், 362.
 ஆகம் - மார்பு, 25.
 ஆகன்மாறு - ஆதலால், 380.
 ஆகாயத்தின்மேற்பாகத்திற் காற்
 றுச் செல்லாதென்பது, 35.
 ஆகாயம், 2, 30, 228, 270.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

சுசுக

ஆகியர் - ஆகவேண்டும், 122; ஆயினர், 191; ஆகுசு, 90, 232.
 ஆகிலியர் - ஆகாதொழிக, 29.
 ஆகின்ற - ஆயிற்று, 1, 148, 243.
 ஆகுதிசெய்தல், 99.
 ஆகுப - ஆகுவன, 7.
 ஆகுபெயர், 5, 106, 147, 152, 221.
 ஆகுளி - சிறுபறை, 64, 69, 152, 371.
 ஆங்கு - அசை, 2; அப்படி, 24; அதுபோல, 35, 106.
 ஆசினி - ஒருமாம்; ஈரப்பலாவுமாம், ஆசு - பற்று, 235, 266. [158].
 ஆஞ்ஞாசக்கரம், 99, 270.
 ஆட்டி - அலைத்து, 261.
 ஆட்டிறைச்சி, 261.
 ஆட்டினம், 54.
 ஆட்டுக்கிடாய், 33, 113, 262, 364.

ஆபாணம், 67, 69, 88, 105, 130, 138, 160, 171, 200, 218, 222.
 ஆம்பல், 16, 61, 70, 209, 383.
 ஆம்பல்மலரால் தழையென்னும் உடை செய்தல், 248.
 ஆம்பல்வன்னித்தொடி, 63, 352. [280].
 ஆம்பல்லியின் அரிசியையுண்ணல், ஆம்பலிலை, 206. [209].
 ஆம்பலிலையால் மதுவையுண்டல், ஆம்பலினிடத்துண்டாகும் புல்லரிசியைக் கைம்மைநோன்பினர் ஆம்பற்கிழங்கு, 176. [உண்டல், 248].
 ஆம்பற்குழல், 281. [352].
 ஆம்பற்றண்டாற் செய்தவனை, 63,
 ஆம்பி - காளான், 164.
 ஆமான்குழவி, 319, 323.
 ஆமானிரை, 117.

ஆட்டம் - அலைக்கும், 193.
 ஆட்போர்பு, 373. [197.
 ஆடு - அடிதல், 67; வென்றி, 21, 54,
 ஆடுதுறைமாசாத்தூர் - ஒருபுலவர்,
 ஆடுறுகுழிசி, 371. [227.
 ஆடை, 383
 ஆண்டிசினோர், 357.
 ஆண்டிலி, 52.
 ஆண்மை, 55, 154.
 ஆண்மை தோன்றக்கடத்தல், 242.
 ஆண்யானை, 40.
 ஆத்திமாம், 45, 338.
 ஆத்திமாலை, 43, 45, 81 - 2.
 ஆதன் - நெடுவேளாதன்; இவனது
 ஊர் போந்தையென்பது, 338.
 ஆதனழிசி-ஒல்லையூர்தந்த பூதபாண்
 டியன் நண்பருள் ஒருவன், 71.
 ஆதனுங்கன் - ஒருபகாரி, 175, 389.
 ஆதனோரி - ஒரியென்னும் வன்
 ளல், 153.
 ஆதி - மல்லிகழான்காரியாதி, 177.
 ஆந்தை - ஒல்லையூர்தந்தபூதபாண்டி
 யனுடைய நண்பருள் ஒருவன்;
 இவனுடைய ஊர் எயிலென்பது,
 71.
 ஆப்பி - பசுச்சாணம், 249.
 ஆப - ஆவார், 218.

ஆழார்மல்லன்: (ஆழார் - முக்காவல்
 நாட்டிலுள்ளது; ஆழார்க்கோட்ட
 த்தைச் சேர்ந்த ஆழார்நாட்டில்
 மகாபலிபுரம் இருந்ததாகத்
 தெரியவருகிறது) 80.
 ஆமை, 42, 70, 249, 379, 387.
 ஆமைமுட்டை, 176.
 ஆமையிறைச்சி, 212.
 ஆய் - சிறுமை, 249; தண்மை, 117;
 மென்மை, 22; வள்ளல்களுள் ஒரு
 வனாகிய ஆய்அண்டிரான், 127-36,
 240 - 41, 374 - 5. [129.
 ஆய் இரவலர்க்கு யானைகொடுத்தல்,
 ஆய்குடி - ஆயென்னும் வள்ளலின்
 ஊர்; இது பொதியின்மலைக்கு
 அருகே யுள்ளது, 132.
 ஆய், சுரபுண்ணைப்பூமாலையையுடைய
 ஆயர், 390. [வன், 131.
 ஆயர்மகள், 215, 276.
 ஆயுதக்கட்டில், 41.
 ஆயுதக்காம்பு, 95.
 ஆயுதக்கொட்டில், 95.
 ஆயுதங்களுக்கு நெய்ப்பூசிப் பீலி
 யணிந்து மாலைகுட்டுதல், 95.
 ஆயுதப்புண்ணால் வடுவுற்ற உடம்பு,
 180.
 ஆயுதம், 41, 95.

ஆர் - ஆத்தி, ஆர்க்கால், 283, 338.
 ஆர்கலி நறவு, 91.
 ஆர்கலிவினன், 337.
 ஆர்குழ்குறடி, 283.
 ஆர்த்த - நிறைய உண்பிக்க, 334.
 ஆர்த்தம் - நிறைக்கும், 22.
 ஆர்தல் - உண்ணுதல், 24.
 ஆரந்த - உண்ட, 34.
 ஆர்நார் - ஆத்திநார், 81.
 ஆர்பதம் - உணவு, 370.
 ஆர்வலர் - பரிசிலர், 12.
 ஆர்வுற்று - ஆசைப்பட்டு, 158.
 ஆர - நிரம்ப உண்ண, 398.
 ஆர்க்கால், 256. [தம், 14.
 ஆரணங்கு - ஆற்றுதற்கரிய. வருத்
 ஆரநெருப்பு, 320.
 ஆரம் - முத்தாரம், 19; வண்டியின்
 ஆர்க்கால், 152, 256, 362, 365,
 368, 372.
 ஆரமுகக்குவம், 372.
 ஆரல் - சிறிய வடிவையுடைய ஒரு
 வகை மீன், 18, 249, 320.
 ஆரல்மீன் முட்டை, 342.
 ஆரல்மீனின் சூட்டிதைச்சி, 212.
 ஆல - ஆட, 116.
 ஆலங்கானம் - தலையாலங்கானமென்
 னும் பெயரையுடையதோரார் ;
 இப் பொழுது தலையாலங்
 காடென்று வழங்கப்படுகின்ற
 சிவஸ்தலம்; இதில் நெடுஞ்செழி
 யன் இரு பெருவேந்தரையும்

ஆலமரத்தில்தெய்வமிருத்தல், 198-9.
 ஆலமரம், 58, 254, 364, 370.
 ஆலியார் - ஒரு புலவர், 298. [198.
 ஆலியைன்கண் மேலிய திருமால்,
 ஆலும் - ஒலிக்கும், 128.
 ஆலை - யானைக்கூடம், 220. [14, 323.
 ஆவம் - அம்பரத்தூணி, வேலுறை,
 ஆலியர்கோ - பேசுனென்னும் வள்
 ளல், 147.
 ஆலியார் - ஒரு புலவர், 298. [99.
 ஆவுதி - ஆகுதி, 2; யாகப்புகை, 15,
 ஆஆர் : பாடல் பெற்ற சிவஸ்தலங்
 களில் இப்பெயரையுடையது
 ஒன்றுண்டு ; நித்தவிநோத வள
 நாட்டின் உட்பிரிவான ஆஆர்க்
 கூற்றம், தஞ்சாவூர்க் கல்வெட்
 டிக்களில் அடிக்கடி கூறப்பட்
 டிள்ளது; விளத்தூர், இரும்புதல்
 என்ற ஊர்கள் இக்கூற்றத்தைச்
 சேர்ந்தவை; 38, 40, 44, 66,
 177 - 8, 196, 261, 301, 322.
 ஆஆர்கிழார் - ஒரு புலவர், 322.
 ஆஆர்மூலங்கிழார் - ஒரு புலவர், 38,
 40, 166, 177 - 8, 196, 261, 301.
 ஆஆரமுகியார் - ஒரு புலவர், 322.
 ஆவேறு, 339.
 ஆமல் - ஆழ்தல், 152.
 ஆழி, 338.
 ஆள்வினை, 196.
 ஆளழிப்படுத்த, 368.
 ஆளி, 207.

ஐம்பெருவளாரையும் பொருது
வென்றனன், 23.
ஆலங்குடி - ஒரு சிவஸ்தலம்; இப்
பெயரையுடைய ஊரொன்று
சோழநாட்டிலிருக்கிறது; பழைய
கல்வெட்டுக்களில் இவ்வூரின்
பெயர் இரும்பூளை என்று சொல்
லப்பட்டிருக்கிறது, 319.
ஆலங்குடிவங்கனார்-ஒருபுலவர், 319.
ஆலத்தூர்கிழார்-ஒருபுலவர், 34; 36,
ஆலம்பழம், 199. [69, 225, 324.
ஆலம்பொந்து, 364.
ஆலம்பீழ், 58.

ஆளுகடா, 370 - 71.
ஆற்றல் - வலி, 22.
ஆற்றலாற்சொல்வருவித்தல், 39, 143.
ஆற்றலை - வலியையுடையை, 33, 38,
ஆற்றார் - வலியில்லார், 26, 93. [42.
ஆற்றிடைக்குறை, 219.
ஆற்றின்கடல், 273.
ஆற்றதிர் - உதவுவீர், 58.
ஆற்றநீரை மலை தடுத்தல், 169.
ஆற்றமணலினும் ஆயுள் சிறக்க
ஆறங்கம், 166. [வெணல் 9, 43.
ஆறு, 9, 42, 109, 192, 273.
ஆன் - பசு, 5.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

சாசுந.

ஆன்பயம், 386.
 ஆன்பொருளை - ஆன்பொருந்தமென்
 னும் நதி; இது கருவூர்க்கருகில்
 சூடுவது, 11, 36, 387.
 ஆன்றிசின் - அமைந்தேன், 151.
 ஆன்று - அமைந்தேன், 151.
 ஆனந்தப்பையுள் - ஒருதுறை; ஒரு
 குலமகள் தன்கணவன் மரிக்
 கத் துன்பமுறுதல் (பு. வெ.
 255); ஒருவன் இரந்ததைப்பற்றிச்
 சுற்றத்தார் இரங்கிக்கூறுதல்
 (புறநா. 228, வி); 228 - 9, 246 -
 7, 280.
 ஆற - அமையாத, 10, 42.
 ஆறுது - அமையாத, 6.
 ஆனிலை யுலகம் - கோலோகம், 6.
 ஆனினம், 138.
 ஆனியார் - ஒரு புலவர், 298.
 ஆனெய் மதுவிற்கு உவமை, 152.
 ஆனேறு, 1.
 இக்கரை, 357. [205, 210, 234.
 இகழ்ச்சிக்குறிப்பு, 85, 112, 195,
 இகழ்பு - இகழ்ந்து, 40.
 இகழுநர் - மதியாத பகைவர், 21.
 இருத்த - சொரியப்பட்ட, 143.
 இருப்ப - அறைய, 158.
 இங்க - தங்க, 283.
 இசின்: தன்மைக்கண் வருதல், 21;
 பார்க்கைக்கண் வருதல், 11.
 இசைஇ, 374.
 இசைக்குத் திங்கள் உவமை, 396.
 இசைகேட்போர் தலையசைத்துக்
 இசைமணி, 281. [கேட்டல், 145.
 இசைமேற்கொண்டல் 152 - 9

இடாஅ - குத்தி, 3.
 இடி, 37, 58, 81, 126, 160, 211, 365.
 இடிமுரசு, 17.
 இடி வெள்ளியதென்பது, 58.
 இடிபு - இட்டு, 33.
 இடிம்பை - நோய், 174.
 இடிமுட்படப்பை, 197.
 இடை - இடம், 5; காலம், 54, 366;
 வழி, 3.
 இடைக்காடனர் - ஒரு புலவர், 42.
 இடைக்காடு - ஒருர், 42. [76 - 9.
 இடைக்குன்றார்கிழார்-ஒரு புலவர்,
 இடைகழி (ரேழி), 175.
 இடைமதில், 343.
 இடையர் வேங்கைமரத்தின் கொம்
 பைக் கழித்தல், 224. [390.
 இடையன், 54, 265, 324, 331, 339,
 இணர் - பூங்கொத்து, 24. [11 * 22;
 இதல்-ஒருவகைப்பறவை, 319 -; 20.
 இதழ் - கண்இமை, 164.
 இத்திரர் - தேவர், 181.
 இத்திராவில், 20.
 இத்திரன்கோயில், 241.
 இப்பி - சிப்பி, 53.
 இப்பிறப்பு, 236.
 இம்மென, 367.
 இம்மைமறுமை, 214.
 இம்மை யின்பம், 191.
 இம்மைவினைப்பயன் மறுமையில்
 அனுபவிக்கப்படுதல், 174.
 இமயம் - இமயமலை, 2, 6, 34, 39,
 67, 132, 166, 214, 369.
 இயிமும் - ஒலிக்கும், 15.
 இயக்கன் - ஒல்லையர் தந்த பத

இசைநிறையும்மை, 159.
 இஞ்சி - மதில், 341.
 இட்டிய - சிறிய, 177.
 இடத்து நிகழ் பொருளின் தொழில்
 இடத்து மேலேறி நின்றல், 2, 7,
 22, 109, 115, 118, 137, 263.
 இடந்துழந்தமுதல், 372.
 இடபக்கொடி, 1, 56.
 இடவழுவமைதி, 41.
 இடவாய்வலவாய், 4.

பாண்டியனுடைய நண்பருள்
 இயம்ப - ஒலிப்ப, 36. [ஒருவன், 71.
 இயர்: வியங்கோள்விருதி, 2, 24.
 இயல் - இயல்பு, 9; தன்மை, 25.
 இயலி - நடந்து, 79, 133. [7, 14.
 இயலுதல் - இயற்றுதல், செய்தல்,
 இயலார் - வாத்தியகாரர், 336.
 இயற்கை - தன்மை, 2, 36.
 இயன்மொழி - ஒருதறை; இயல்
 பைக் கூறுதல் (புறநா. 14 - 5; 49).

சூசுசு

புறநானூறு.

173 - வீ); தலைவனெதிர் சென்
 நேறி அவன் செய்தியையும்
 அவன் குலத்தோர் செய்தியை
 யும் அவன்மேலே ஏற்றிப் புகழ்
 தல் (தொல். புறத். கு. 35, ந.);
 இஃது இயன்மொழி வாழ்த்தென
 வும் வழங்கும்; 8-10, 12, 14 - 5,
 17, 22, 30, 32, 34, 38 - 9, 49, 50,
 67, 92, 96 - 7, 102, 106 - 8, 122-
 4, 128 - 32, 134, 137, 142, 149 -
 51, 153, 156 - 7, 168, 171 - 3,
 175 - 7, 212, 215 - 6, 376, 378,
 380 - 81, 388 - 90, 400.

இரங்க - வருந்த, 21.
 இரங்கற் குறிப்புப்படி மொழி, 266.
 இரங்கற்பண்ணை வாசித்தல், 144,
 146 - 7. [276.
 இரங்காழ் - இரவமரத்தின் விதை,
 இரட்டம் - மாறியொலிக்கும், 72.
 இரண்டாகாது அவன்கூறியது, 304.
 இரத்தி - இலந்தைமரம், 34.
 இரத்திமன்றம், 325.
 இரப்போர்க்கு ஆபரணங்களைக் கொ
 இரப்போரியல்பு, 47. [டுத்தல், 56.
 இரமரம், 276.
 இரலைமானின் நெற்றி, 374.
 இரவமரம், 281 - 2.
 இரவல் - இரத்தல், 24.
 இரவலர், 48, 70, 119, 156, 162.
 இரவலர் ஊர்ப்பொதுவில் தங்கல்,
 இரவன்மாக்கள், 328, 333. [128.
 இரவ - இரா. 7.

இருபிறப்பாளர், 367.
 இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை,
 இருபெருவேந்தர், 23. [143.
 இரும் - இரும்பு, 243.
 இரும்பிராந்தை - பிராந்தையா
 ரென்னும் புலவர், 67.
 இரும்பிடர்த்தலையார் - ஒரு புலவர்,
 இரும்பு, 170. [3.
 இரும்பு செறித்த மருப்பு, 369 - 70.
 இரும்புண்டீர், 21.
 இரும்புண்ணெய்திறந்த தோட்டி -
 தோட்டிமலை, 150.
 இருமருந்து - சோறும் தண்ணீரும்,
 இரும்பு, 243. [70.
 இருமூ, 243. [14.
 இருமை - கருமை, 44; பெருமை, 8,
 இருவாட்சி (இருள்வாசி), 342.
 இருவினை, 29, 214.
 இருள், 90, 102, 174.
 இல் - இல்லை, 203, 232, 373; வீடு,
 இல்லடி கள், 329. [329, 398.
 இல்லாசியர் - இல்லையாகுக, 190,
 இல்லி - துளை, 164. [232.
 இல்லையுமல்லர், 162.
 இலக்கம் - குறி, 4, 260. [379.
 இலங்கை-வில்லியாதனுடைய ஊர்,
 இலஞ்சி - மடு, 37.
 இலந்தை மரம், 34, 325.
 இலந்தை மன்றம், 34, 325.
 இலம் - வறுமை, 155.
 இலம்பாடு, 381. [198.
 இலவங்கிகைப்பள்ளி. 55. 61. 196.

இராசநீதி, 2, 3, 157.
 இராமன், 378. [சும், 135.
 இரியல்போக்கும்-சாய்த்துக் கொடுக்
 இரீதிய - இருத்திய, 18, 74.
 இருக்கை - இருப்பிடம், 3.
 இருக்கழி, 400.
 இருக்கோவேள் - ஒரு குறுநிலமன்
 இருசுடர், 65, 365. [ன்ன, 201 - 2.
 இருடிணிர்த்தன்ன புகை, 228.
 இருந்தீமோ, 319.
 இருப்பைப்பு, 384.
 இருபத்தொருபாடற்றுறை, 152.

இலாஞ்சனை, 99.
 இவற்றுதல் - சுரத்தல், 68.
 இவக்கறி, 140, 159, 197.
 இவ் - இவை, 95.
 இவனை, 381.
 இவர்தல் - படர்தல், 116.
 இவளி - குதிரை, 4, 197, 382.
 இழிசினன் - புலமகன், 82, 287,
 இழிசு, 82, 287, 289. [289.
 இழித்தன்று - அவமதித்தது, 77.
 இழித்துக்கறல், 144.
 இழிபிறப்பாளன் - புலையன், 170.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி

சாசுரு

இழிவுசிறப்பும்மை, 93, 106.
 இழுக்கி - தப்பி, 71.
 இழுகி, 281.
 இழுது - நெய், 65; நெய்யிழுது,
 281, 325.
 இழுது நிணத்திற்கு உவமை, 150.
 இழுமெனமுழங்க - இழுமென்னும்
 ஒசையை யுடைத்தாய்

இறப்ப இழிந்த உவமை ஆனந்தவுவ
 மை அன்றென்றல், 61.
 இறமீன் (இறல்), 342.
 இறியர் - இறுக, கெடுவதாக, 210.
 இறுக்கல் - திறைகொடுத்தல், 97.
 இறுக்கும் - தங்கும், 16; பண்ணும்,
 9.
 இறுத்த - தங்கிய, தைத்த, 19, 294.

முழுக, 3.

இழை - ஆபரணம், 3, 11, 376, 378, 383; கயிறு, 127; தூலிழை, 136; மணிக்கோவை, 79.

இழைகளைந்தனர், 224.

இழைகிளர் தேர், 359.

இழையணி நெடுந்தேர், 123.

இழையணியாணை, 153.

இளங்கண் டூர்க்கோ - ஒரு தலைவன், இளங்குளிறு, 103. [151.

இளங்குமணன் - குமணன் தம்பி, 165.

இளந்தத்தன் - ஒரு புலவர், 47.

இளம்பல்கோசர் - ஒருவரை வீரர், இளம்பெருவழுதி, 182. [169.

இளமரச்சோலை, 239.

இளமை, 46.

இளவச்சிரக்கோ - ஒரு தலைவன், 151.

இளவிச்சிக்கோ, 151. [237.

இளவெளிமான் - ஒரு தலைவன், 207,

இளைய பெண், 341.

இளையர் - ஏவல்செய்வோர், 191.

இறங்குதல் - வளைதல், 98.

இறத்தி - போகின்றாய், 8.

இறந்த - கடந்த, 21.

இறந்த ஞாயிறு, 376.

இறந்தபின் செய்யுள் கிரியை, 360.

இறந்தவருடம்பைத் தருட்பையிற் கிடத்தல், 93.

இறந்தவீரன் பெயரை நடுகல்லில் எழுதுவித்தல் முதலியன, 260.

இறந்தன்று - மிக்கது, 217.

இறக்கோருக்காய் பலிகொடுக்க

இறப்பு - இற்று, 373.

இறம்பு - சிறுகாடு, 126.

இறுமார் - முடித்தற்கு, 282.

இறை - உயர்ச்சி, 17; சந்தையுடைய முன்கை, 32; தங்குதல், 136, 345; வீட்டின் இறப்பு, 129, 315.

இறைகொள்ளும் - தங்கும், 17.

இறைச்சி, 14.

இறைஞ்சிய - தாழ்ந்த, 17.

இறைஞ்சுக - வணங்குக, 6.

இறைத்தோள், 354.

இறைப்புரிசை, 17.

இறைவன் - சிவபெருமான், 166.

இன்சொல், 40.

இன்மை - வறுமை, 3.

இன்னை - துன்பம், 12.

இன்னாவைகல், 363. [58.

இன்னார் - இத்தன்மையை யுடையார்,

இன்னேம் - இத்தன்மையை யுடையேம், 141.

இனம் - கூட்டம், 13; நிரை, 15.

இனி - இப்பொழுது, 52, 113, 243,

இனிய - இனியவைகள், 12. [264:

இனிகூஉ - வருந்திக்கூப்பிடும் கூப்,

இனைப்பு - கெடுப்பு, 23. [170, 44.

ஈகை - கொடை, 6; பொன், 98; வண்மை, 8, 369.

ஈகைக்கண்ணி, 353. [127.

ஈகையரியவிழை - மன்கலியஞத்திரம்,

ஈங்கனம், 208.

ஈண்டிய - திரண்ட, 17. [25.

ஈண்டுசெல்லல் - ஒங்கிச்செல்லுதல்,

பிடம், 249. [240.
இறந்தோருடம்பைச் சுடுதல், 231,
இறந்தோனுக்கு மனைவி பிண்டம்
வைத்தல், 234.

சுண்டெல்-செறிதல், 19; விரைதல்,
சுத்த - வழங்கிய, 9. [161.
சுத்தனை - கொடுத்தாய், 91.
சுத்திலைக்குப்பை, 116.

சுசூக

புறநானூறு.

சுந்து - ஒரு மரம், 116.
சுப - சுவார், 136.
சுமம் - பிணஞ் சுடுதற்கு அடுக்கும்
விறகடுக்கு, 231, 246.
சுமவிளக்கு, 356, 359.
சுயர்: வியங்கோள்விசுதி, 166.
சுயல் - சசல், 51, 119, 320.
சுயம் - கொடுக்கும், 22.
சுயெனவிரத்தலரிது, 154.
சுர், 136.
சுர்ங்கை, 258, 367, 393.
சுர்ந்தண்முழவு, 194.
சுர்ந்தூர் - ஓசூர்; இஃது சுர்ந்தை
யெனவும் வழங்கும், 180.
சுர்ந்தூர்கிழான் தோயன் மாறன்,
சுர்ந்தை - சுர்ந்தூர், 180. 180.
சுர்ப்பு - இழுத்தல், 104.
சுரப்பலா - ஆசினி, 158.
சுரிதழக்கண், 124.

உடுக்கை, 70.
உடுத்த - சூழப்பட்ட, 21, 281.
உடும்பு, 68, 152, 325 - 6, 333.
உடை, 356.
உடைந்த வளை, 90.
உடைப்புக்களை அடைத்தல், 7.
உடைப்பை மீனாடைத்தல், 7.
உடைமரம், 324, 363.
உடைமுள், 324.
உண்கண், 110.
உண்கலம், 160, 235, 384.
உண்கும் - உண்பேம், 125.
உண்டாட்டு - ஒரு துறை; வீரர்
மதுவையுண்டு மனங்களித்தல்
(பு. வெ. 15); 257 - 8, 262,
269, 297.
உண்டி - உணவு, 18.
உண்டென்பது பொதுவினையன்
றென்றல், 14.

ஈரைம்பதின்மர், 2.
 ஈற்று - ஈனுதல், 82.
 ஈன்மர் - பெறுவார், 74. .
 ஈன்றஅரவு, 393.
 ஈன்றஞான்று, 277 - 8.
 ஈனுவேண்மாள், 372.
 உக்கரை, 357.
 உக்கிரப்பெருவழுதி, 21, 367.
 உகந்து - உயரப்பறந்து, 209.
 உகவை, 368.
 உகள - தாவ, 15.
 உகிர், 276.
 உகுத்த - உதிர்த்த, 13.
 உட்க - அஞ்சு, 17.
 உட்கு - அச்சம், 58.
 உட்கும் - அஞ்சும், 18, 39.
 உட்பகை, 68.
 உடலுதல் - பகைத்தல், 25, 72.
 உடலுநர் - மாறுபடுவோர், 17.
 உடற்றியோர் - சினப்பித்தவர், 4.
 உடன்கட்டையேறல், 246.
 உடன்று - கோப்த்து, 17, 38, 77.
 உடனிலை - ஒரு துறை; உடனிருந்த
 இருவரைப் பாடுதல், 58; வி.
 உடலு - உடுத்தி, 279, 383, 385, 392.

உண்ணுதல், 61, 212. [189.
 உண்பது நாழி உடுப்பது இரண்டு,
 உண்போர் குளுதல், 178.
 உண்மார் - உண்போர், 46; உண்ண
 வேண்டி, 168. [178, 392.
 உண்மென - உண்ணுமினென்று,
 உண்மை - உண்டாதல், 27. [மை, 338.
 உணங்குகலனுழி ஓர் எயிலுக்குவ
 உணர்த்திய - துயிலெழுப்ப, 28.
 உணர்ந்து - அறிந்து, 3.
 உணவின் சிறப்பு, 18.
 உணவின் பிண்டம் - உடம்பு, 18.
 உணவு, 14, 127, 382.
 உணா நான்கு, 335.
 உத்தாநாள், 229.
 உத்தி, 382. [307.
 உதுக்காண் - இதுனைப் பார், 210,
 உந்தி - கொப்பூழ், 383.
 உப்பிலாப்புழுக்கல், 363.
 உப்பு, 313, 387.
 உப்புவண்டி, 60.
 உப்புவாணிகர், 84, 102, 113, 116.
 உப்பொயொழுக்கை, 116.
 உம் உந்தாதல், 24, 137, 339, 343,
 352, 367, 384, 386, 395 - 6.

உம்பல் - வழித்தோன்றினோன், 18.
 உமண், 386. [307, 313.
 உமணர் - உப்புவிற்பார், 84, 102,
 உய்த்த - செலுத்திய, 3.
 உய்தல் - பிழைத்தல், 181. [34.
 உய்தி - நீக்குதல் (பிராயச்சித்தம்),
 உய்ந்தன்று - பிழைத்தது, 25.
 உயர்ந்திசினோர் - உயர்ந்தோர், 214.
 உயரிய - உயர்த்திய, 56.
 உயவல் - வருத்தம், 69.
 உயவல்காழ்வு, 375.
 உயவலூர்தி, 305.
 உயவற்பெண்டிரோம், 246.
 உயவு - வருத்தம், 3.
 உயவும் - வருத்தம், 69.
 உயிர் - ஒசை, 138.
 உரல், 333.
 உரவு - வலிமை, 25.
 உரவோர் - வலியோர், 18.
 உரற்றலைப்பன்றி, 152.
 உரறிய - முழங்கிய, 23.
 உரறுதல் - ஒலித்தல், 161, 174.
 உரறுபுசிலைப்ப, 366.
 உரன் - வலி, 206.
 உராய் - உலாவி, 4.
 உரிஞ்சும், 379.
 உரீஇ - உரிஞ்சி, 235, 380.
 உரீஇய - உரிஞ்சிய, 7.
 உரு - தன் ஆணையாற் பிறாஞ்சும்
 உட்குடைமை, 6, 25, 50; வடிவு,
 1, 3.
 உருப்ப - அழல், 25; வெய்தாக, 237.

உலகவிடைகழி, 175.
 உலகியற்கை, 76, 194.
 உலகுபுகத்திறந்தவாயில், 234.
 உலந்துழியுலக்குந்துணை, 324.
 உலம்வருவோர் - சுழல்வோர்; உலம்
 வரலும் அலம்வரல்போல்வதோ
 ருரிச்சொல், 51, 207.
 உலை, 159, 170, 172.
 உலைக்கல், 170.
 உலைவு - தரித்திரம், 150. [377.
 உலோச்சனார் - ஒருபுலவர், 258, 274,
 உலோபர்நட்பு ஆகாது, 190.
 உலகைக்கலுழ்ச்சி - ஒரு துறை ;
 வாட்புண்மிக்குந்த உடம்பை
 யுடைய கணவனைக் கண்டு
 மனைவி மகிழ்ந்து கண்ணீர்
 வீழ்த்தல், 277 - 8, 295.
 உவர்க்குவல், 331.
 உவல் - தழை, 262 - 3, 314.
 உவலை - தழை, 54, 269.
 உவவு - உவாநான், 3. [ணல், 4.
 உவற்றியுண்ணல் - ஊற்றி உண்
 உவா, 65.
 உவித்த - அவித்த, 168.
 உவியல் - அவியல், 395.
 உழக்கி - கலக்கி, 26.
 உழக்கும் - வருத்தம், 146.
 உழவர், 13, 42, 65, 109, 209, 239,
 289, 384, 395.
 உழவர்மகளிர், 33.
 உழவர்மண்டை, 384.
 உழவருழாதபயன் நான்கு, 109.

உரும் - இடி, 37.
 உருமிசைமுரசம், 373.
 உருமெறிமலை, 373.
 உருளி, 228.
 உருளை, 185.
 உரை - புகழ், 26, 71.
 உரைஇ - புடைபெயர்ந்துலாவி, 97.
 உரைத்திசின் - உரைப்பாய், 167.
 உலக்கை, 22, 399.
 உலகக்காக்குந்தேவர், 56.
 உலகத்துக்கு அரசன் உயிர், 186.
 உலகம்-உலகு, தேசம், 27, 165, 357.

உழவின் பெருமை, 35.
 உழாதுவித்தியதினை, 168.
 உழாநாஞ்சில் - நாஞ்சில்மலை, 139.
 உழிஞை - கொற்றான்; இது குட
 நாட்டார் வழக்கு, 50.
 உழிஞைக்கொடியைச் சூடுதல், 76-7.
 உழுஞ்சில், 370.
 உழுத்ததர், 299.
 உழுத ஒருமைக்கடா, 125.
 உழுதல், 120.
 உழுந்து, 299.
 உழுபடை - கலப்பை, 35.

சூசுடி

புறநானூறு.

உழுவை - புலி, 78, 152.
 உள் - ஊக்கம், 396.
 உள்ளடி, 171. [குறை, 219.
 உள்ளாற்றுக்கவலை - ஆற்றிடைக்
 உள்ளி - நினைந்து, 121.
 உள்ளிபெருக்கை, 36.
 உள்ளியது சுரக்கும் சகை, 323.
 உளங்கழிபடையையேந்தல், 308.
 உளம்லாளர், 190.
 உளர - அசைப்ப, 133. [260.
 உளருங்கூந்தல் - விரித்துவருமயிர்,
 உளவாகியர் - உளவாகுக, 190.
 உளை-தலை, தலையாட்டம், 222, 310.
 உளைய - வெறுப்ப, 72.
 உற்க - எரிந்து வீழ, 41.

உறையூர் முதுகண்ணன் சாத்தனார்-
 ஒரு புலவர், 27 - 33, 325.
 உறையூர் முதுகூத்தனார் - ஒரு
 புலவர், 331. [புலவர், 331.
 உறையூர் முது கூற்றனார் - ஒரு
 உறைவி - உறைகின்றவன், 145.
 உன்னம் - உன்னமாம், 3.
 ஊக்கம் - மேற்கொள்கை, 8.
 ஊக்கார் - மேற்கொள்ளார், 122.
 ஊக்கி, 274.
 ஊக்கும், 17.
 ஊகங்கோல், 324.
 ஊகம், 383.
 ஊகம்புல், 307, 324, 383.
 ஊகின் வீ, 307.

உற்கம் - எரிகொள்ளி (உற்கை), 41.
 உற்பாதம், 35, 41, 117, 229, 388, 397.
 உற்றுழி, 183.
 உறந்தை - உறையூர், 39, 58, 69, 352, 395.
 உறழ்தல் - மாறுபடுதல், 22.
 உறுநக - உறுதொழிதல்வேண்டும்,
 உறுதி - உற்றகாரியம், 61. [171.
 உறுவர் - எதிர்ந்தவர், 11, 381.
 உறை - ஓரளவு, நீர்த்துளி, 35, 123, 147, 198, 257, 302, 328, 333.
 உறைக்கும், 384.
 உறைகழியா வேலோன், 323.
 உறையுள் - உறைதல், 24, 50, 96.
 உறையூர் - ஓரூர்; சோழர்களுடைய பழைய இராசதானி; உறந்தையென்றும் கோழியென்றும் வழங்கப்படும், 13, 27, 39, 45, 47, 58, 60, 67 - 9, 78, 127, 170, 202, 212, 220, 264, 321, 325, 331, 352, 395.
 உறையூர் இனம்பொன் வாணிகனார் - ஒரு புலவர், 264.
 உறையூர் ஏணிச் சேரி முடமோசியார் - ஒரு புலவர், 13, 127 - 35, 158, 241, 374 - 5.
 உறையூர்ச் சபை, 39.
 உறையூர்மருத்துவன்ருமோதானார் - ஒரு புலவர், 60, 170, 321.
 உறையூர் முடவனார் - ஒரு புலவர், 228.

உறுக்கனோர் - முன்னுள்ளோர், 39.
 உறுக்கு - முன், 76, 88, 141.
 உறுக்கும், 376.
 உறுசி - உதிசி - வடக்கு, 82, 229.
 உறுசிவெண்டோடு, 100.
 உறுண், 381.
 உறுண்முறையூட்டல், 331.
 உறுணார் - தழும்பனது உறுர், 348.
 உறுதல், 70.
 உறுதியம் - பயன், 28, 154.
 உறும் - உறுமை; எண்வகை எச்சத்து உறுமன், 238, [ளொன்று, 28.
 உறுர், 83, 351, 379.
 உறுர்காப்பவர் இடையாமத்தில் விளக்குடன் செல்லல், 37.
 உறுர்தி - ஏற்ப்படுவது, 1.
 உறுர்ப்பொது, 128.
 உறுர்பு - உறுர்த்து, 59.
 உறுரமுதுவேலி, 326.
 உறுரன் - மருதநிலமுடையோன், 49.
 உறுரது நிலைமையுமிது, 355.
 உறுராக்குதிரை - குதிரைமலை, 168.
 உறுராதேந்திய குதிரை - குதிரை உறுருண்கேணி, 392. [மலை, 158.
 உறுருண்மரம், 347.
 உறுரைச்சுடுதல், 70.
 உறுழ் - முறைமை, 29, 125, 381.
 உறுழ்க்கும், 109.
 உறுழ்கோடு, 322.

ஊழ்த்து, 381.

ஊழி - வாழ்நாள், 135.

ஊற்றம், 366.

ஊறு - புண், 167.

ஊன் - தசை, 381, 384.

ஊன்சோற்றுத்திரளை, 33.

ஊன்சோறு, 113.

ஊன்பொதி பசுக்குடையார் - ஒரு புலவர், 10, 203, 370, 378.

ஊன்றடி, 64, 74.

ஊன்றும் - சென்றுதங்கும், 228.

ஊன்றுவைபடிசில், 390.

எலகம் - வேல், 275, 370.

எலகம் நெஞ்சுவடுப்படுப்ப, 303.

எலகம் யானை முகத்தது, 308.

எலகமறுத்த உடம்பு, 341.

எலகிருள், 397.

எலகு - வேல், 26.

எலகு உளங்கழிதல், 82.

எக்கர் - மணற்குன்று, 177.

எக்கர் - ஒக்கர் - ஓரூர்; ஆளுடை

எதிர்த்து-ஏற்றுக்கொண்டு, 84; மாறு

எதிர்ப்பை, 333. [பட்டு, 54, 87.

எதிர்மறைவீனையெச்சமுற்று, 44.

எந்திரம் - பொறி, 177.

எந்தை - என் தலைவன், 19, 381, 384, 386, 388, 400.

எம்மனோர் - எங்கள், 53.

எம்மோன் - எம்முடைய தலைவன், எய்த - அணுக, 10. [157.

எய்ம்மான் - எய்ப்பன், 177. [148.

எய்யாதாகின்று-அறியாதாயிற்று,

*எயில் - பாண்டியநாட்டு ஊர்களு ளொன்று, 71; மதில், 3, 6.

எயிற்றி - மறத்தி, 151, 181.

எயின்முகவை, 373.

எயின்ன-ஒருபகாரி; இவனது ஊர் வாகை, 351,

எரி - ஒரு விண்மீன், 395.

எரிப்பூ - தாமரை, 249.

எரிபரப்பி, 344.

எருக்காட்டூர், 397.

எருக்காட்டூர்த் தாயங் கண்ணனார்- ஒரு புலவர், 397.

எருக்கிய - அறைந்து கொண்ட, எருக்கு, 106. [237.

எருத்து - கழுத்து, 4, 40.

எருது, 60, 102, 289, 327, 399.

யார்கோயிலுக்குத் தெற்கே 4 மைல்தூரத்தில் இப்பெயருள்ள

ஓரூர் உண்டு, 248. [248.

எக்கர் மாசாத்தனார் - ஒரு புலவர்,

எச்சவும்மை, 19, 48, 163, 171, 264.

எட்டாநாட்டிறை, 118.

எடுத்துவிடல், 14.

எடுப்பல், எழுப்பல், 247, 383.

எண்ணலை எண்ணத்தைபுடையை,
138.

எண்ணாட்டிங்கள் சிறுஞரத்திற்கு
உவமை, 118. [187, 197, 240.

எண்ணிடைச்சொல், 32, 71, 169.

எண்ணெய்துரை, 50.

எண்மை - எளிமை, 43.

எண்வகையெச்சம், 28.

எதிர்த்து - மாறுபட்டு, 6.

எருதே களிஞுக, 370.

எருமை, 5, 297.

எருமைக்கடா, 90, 125, 366, 395.

எருமைக்குக்குண்டுக்கல் உவமை, 5.

எருமைக்கொம்பிற்குப் பயற்று
நெற்று உவமை, 297.

எருமை மறம் - ஒருதுறை, மூது
கிட்ட தன் சேனையுக்குப்பின்

பகைவர் சேனையை யஞ்சாது

மிருந்த கோபங்கொண்டு நிற்

றல், (பு.வே. 139); 80, 274 - 5.

*காஞ்சிநகரம், எயிற்கோட்டத்தைச் சேர்ந்திருந்ததென்று கல்
வெட்டுக்களினால் வெளிப்படுகின்றது. தென்னார்க்காடு ஜில்லா திண்டி
வனம் தாலுகாவில் எயில் என்ற கிராமம் ஒன்றுண்டு (ராவ்பகதூர்
வேங்கையராவர்கள் குறிப்பு.)

82

கூடு

புறநானூறு.

எருமைவெளி, 273, 303. [273, 303.

எருமைவெளியூர் - ஒரு புலவர்,

எருவை - தலைவெழுத்து உடல்

என்னதா உம் - சிறிதும், 57.

என்னாவது கொல், 345, 347.

என்னை - என்னிறைவன், 78, 262,

சிவந்திருக்கும் பருந்து; கழுஞ்
 மாம்; 64, 370, 373. [கம், 16, 301.
 எல் - பகற்பொழுது, 170; விளக்
 எல்லரி-சல்லியென்னும் வாத்தியம்,
 எல்லி, 305. [152.
 எல்லின்று, 319.
 எல்லை - பகல், 7.
 எலி, 190, 211, 237, 321 - 2, 324.
 எவ்வம், 393.
 எவ்வி - ஒருவேள், 24, 202, 233.
 எழில் - உயர்ச்சி, 13; பெருமை, 29.
 எழிலி - மேகம், 391.
 எழிலிய - எழில்பெற்ற, 68.
 எழினி - ஒரு வள்ளல்; இவனை
 எழினி அதிகுமாரனென்றுக் கூறு
 வர், 158, 230, 392.
 எழு - கணையமாம், 14, 39, 341.
 எழுமாம், 90.
 எழுவர், 18, 76, 99, 158, 358.
 எழுஉத்தாங்கிய கதவு, 97.
 எள்ளிய - இகழ்ந்த, 73.
 எள்ளிளங்காய், 120.
 எறிச்சிலூர் - இது கோனாட்டுள்ள
 ஊர்களுளொன்று; அறந்தாங்
 கிக்கும் குளகாப்பட்டிக்கும் மத்
 தியிலுள்ளது, 54, 61, 167, 180,
 197, 394.
 எறித்தல் - உறைத்தல், 6.
 எறிதல் - அடித்தல், 98.
 எறிந்த - அறைந்த, 15; கடைந்து
 செறிக்கப்பட்ட, 39.
 எறிந்து - வெட்டி, 19.

280, 306, 309.

எனவ - என்னுடையன, 35.
 எனாஅ : எண்ணிடைச்சொல், 197.
 எனைப்பகையும் - எல்லாப்பகையும்,
 ஏளய் - எலி, 341. [136.
 ஏணி - எல்லை; ஏணி, 35, 105, 137,
 305, 343.
 ஏணிச்சேரி முடமோசியார், 13, 127,
 135, 158, 241, 374 - 5.
 ஏத்தம் (ஏற்றம்), 322.
 ஏத்தி - வாழ்த்தி, 136.
 ஏத்துகம் - புகழ்வோம், 10.
 ஏதின்மாக்கள் - அயலோர், 58.
 ஏந்திய - ஒங்கிய, 2.
 ஏந்துகை, 6.
 ஏமம் - காவல், 1, 3.
 ஏமவைகறை, 398.
 ஏமாந்த - ஆசைப்பட்ட, 101.
 ஏமாந்து - இன்புற்று, 198.
 ஏழுற்று - இன்பழுற்று, 84.
 ஏய்ப்ப - ஒப்ப, 33.
 ஏர் - தோற்றப்பொலிவு, 11, 338.
 ஏர்க்களவுருவகம்: ஒருதுறை; போர்
 க்களத்தைவர்க்களமாக உருவகஞ்
 செய்தல்; “ஏரோர் களவழியன்
 றிக்களவழித், தேரோர் தோற்
 றிய வென்றியும்” (தோல். புறத்.
 உக, உரை); 369, 373.
 ஏர்தல் - எழுதல், 155.
 ஏரின்வாழ்நர், 375.
 ஏழ் - எழுச்சி, 382.
 ஏழிலாஞ்சனை, 99.

எறிபுனம், 231.
 எறியா - முறித்து, 4.
 ஏறம்பு மழைக்குமுன் முட்டையு
 டன் மேட்டுநிலமடைதல், 173.
 ஏறும்முன்பு - மிக்க வலி, 7.
 என்குவை - என்று வினவுவாய், 13.
 என்கோ, 387.
 என்றாழ் - கோடை, 75.
 என்றாழ்க்காலை, 161.

எழுவள்ளல், 158.
 எழெயில், 33.
 ஏற்றம், 388.
 ஏற்றிழிவுடைய துறை, 84.
 ஏற்று - துயிலுணர்ந்து, 383.
 ஏற்றுத்தோல்முரசம், 288.
 ஏற்றை, 379.
 ஏரணமுல்லை - ஒரு துறை; எதிரில்
 லாதபடி ஆண்மைத்தன்மைமேன்

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி

கூடுக

மேல் ஏறாநின்ற குடியொழுக்கத்
 தினை உயர்த்திச்சொல்லுதல்(பு.
 வெ. 176); 86, 296.
 ஏறு - ஒருசார் விலங்கின் ஆண், 1,
 22, 157, 202; இடி, 160; எறிதல்,
 43, 259, 288, 309, 339.
 ஏறை - ஏறைக்கோன் ; ஒருபகாரி,
 ஏனல் - தினை, 28. [157.
 ஏறாதிருக்கின்றி - ஒருபகாரி, 167.
 ஏறோர் - யாவர், 342.

ஒய்தல் - செலுத்தல், 70, 116, 313,
 354.
 ஒய்யென - விரைய, 98. [தே, 253.
 ஒய்வலோ - செலுத்தச் செல்லுவே
 ஓரா - தப்பாத, 4.
 ஓராங்கு - ஒருபெற்றிப்பட, 238,
 304, 326, 370.
 ஓரீஇ - தப்பி, 43; நீக்கி, 29, 52, 71,
 ஒருகட்பறை, 263. [362.
 ஒருகண்மாக்கினை, 394.

ஐ - தலைவன், 78, 262.
 ஐகாரம் முன்னிலையை விளக்கி நிற்
 ஐந்தலைநாகம், 37. [றல், 2, 5, 40, 137.
 ஐம்படைத்தாலி, 77.
 ஐம்பூதம், 2.
 ஐம்பெருவேளிர், 23.
 ஐம்பொறி, 266. [296, 342, 358.
 ஐயவி - வெண்சிறுகமுகு, 98, 281,
 ஐயாதிச்சிறுவெண்டேரையார், 363.
 ஐயூர்கிழார், 51, 223, 314, 399.
 ஐயூர்முடவனார், 51, 228, 314,
 ஐயூர்மூலங்கிழார், 21. [399.
 ஐவர் - பாண்டவர், 2.
 ஐவனம் - மலைநெல், 159, 172.
 ஒக்கல் - சுற்றம், 95, 141, 327.
 ஒக்கலை - சுற்றத்தையுடையை, 69.
 ஒக்கூர்மாசாத்தனார் - ஒரு புலவர்,
 ஒக்கூர்மாசாத்தியார், 279. [248.
 ஒசிய - முறிய, 80.
 ஒட்டென்னும் அலங்காரம், 185.
 ஒடுக்கம் - ஒடுங்கிய நிலை, 259.
 ஒடுங்கா - மடியாத, 8.
 ஒடுங்காழ்ப்படலை, 325.
 ஒடுமாம், 325.
 ஒண்மை - விளக்கம், 11.
 ஒத்தி - ஒப்பை, 8.
 ஒத்துங்கால், 4.
 ஒதுக்கு - இயக்குதல், 33; நடை,
 ஒதுங்கி - நடந்து, 159. [135.
 ஒப்ப - தக, 10.
 ஒப்பயிட்ட நீலமணி, 147.

ஒருகாழ்மாலே, 291. [பிணம், 284.
 ஒருகை இரும்பிணம் - யானைப்
 ஒருசார் - ஒருபக்கம், 115.
 ஒருசிறை, 399. [137.
 ஒருசிறைப்பெரியனார் - ஒரு புலவர்,
 ஒருசொன்னீர்மைப்பாடு, 24, 125.
 ஒருதலை, 53.
 ஒருதலைமாக்கினை, 64, 392, 394.
 ஒருமானிலம், 384.
 ஒருமைச்சொல் பன்மைக்கேற்பநிற்
 ஒருமொழி, 366. [றல், 47, 78, 151.
 ஒருவீர், 45, 58.
 ஒருஉத்தனார் - ஒரு புலவர், 275.
 ஒல்கல் - தளர்தல், 135.
 ஒல்லாய் - உடன்படாய், 31.
 ஒல்லான் - உடன்படான், 78.
 *ஒல்லையூர்கிழான் மகன் பெருஞ்
 சாத்தன், 242 - 3. [246 - 7.
 ஒல்லையூர்தந்தபூதபாண்டியன், 71,
 ஒலிக்குந்து - தழைக்கும், 137.
 ஒலித்தல் - தழைத்தல், 50.
 ஒலிபு - தழைத்து, 120.
 ஒலிமென்கூந்தல் - தழைத்த மெல்
 விய கூந்தல், 146.
 ஒலியல் - தழைத்தல், 201 - 2.
 ஒலியற்கண்ணி - தளிர்மாலே, 202.
 ஒலியன்மாலே - வளையமாலே, 76.
 ஒழிய - சாக, 2.
 ஒழுக - நடக்க, 8.
 ஒழுகை - வண்டி, 116.
 ஒளி, 309.

* ஒல்லையூர் : இப்பெயருள்ள ஊரொன்று பட்டுக்கோட்டைத் தாலுகா மணன்மேற்குடியின் பக்கத்துள்ளது.

சுருட

புறநானூறு.

ஒளித்தி - ஒளிப்பாய், 8.
 ஒளியோர், 53.
 ஒளிர்வருடம் விளங்கும், 7.
 ஒளிறுதல் - விளங்குதல், 177.
 ஒற்கம், 327.
 ஒற்ற, 373.
 ஒற்றி - சாய்த்து, 44, 374.
 ஒற்றிய - வீழ்த்த, 237.
 ஒற்றுமையின்றி பயன், 58.
 ஒறுத்தி - தண்டஞ்செய்வை, 10.
 ஒறுவாய், 271.
 ஒன்றாது - பொருந்தாது, 5. [17.
 ஒன்றுபட்டு - ஒரு பெற்றிப்பட்டு,
 ஒன்றோ: எண்ணிடைச்சொல், 187,
 239, 341, 344.
 ஒன்றோதோர் - பகைவர், 94.
 ஒன்றார் - பகைவர், 6.
 ஒன்றாருழவர், 193.
 ஒ: அசைநிலை, 5, 345; வியப்பின்
 கண் வருதல், 109.
 ஒக்கிய - எடுக்கப்பட்ட, 69.

ஒரன்ன, 51, 183, 192.
 ஒராங்கு - ஒருபெற்றிப்பட, 16.
 ஒரி - ஒரு வள்ளல்; இவனை வல்வி
 லோரியென்றுங் கூறுவர்; 152-3,
 158; தேன்முதிர்ந்தாற் பாக்கும்
 நீலநிறம்; முசுக்கிலையுமாம், 109,
 ஒரியர், 175. [204.
 ஒரெயின்மன்னன், 338.
 ஒரோருழவர் - ஒரு புலவர், 193.
 ஒரை - மகளிர் விளையட்டு, 176.
 ஒரொக்கும், 189.
 ஒலை - குடை, 290.
 ஒவத்தன்ன இடன், 251.
 ஒவாது - ஒழியாது, 4.
 ஒளவையார், 87, 104, 140, 206,
 231-2, 235, 269, 286, 290, 295,
 311, 315, 367, 390, 392.
 ஒளவையார் நெல்லிப்பழம் பெற்
 கங்கு, 95. [மது, 91.
 கங்கையாறு, 161.
 கச்சை, 274, 377.

ஒங்கல் - உயர்தல், 3.
 ஒச்சி - எடுத்து, 50.
 ஓடம், 261.
 ஓடாப்பூட்டை விடலை, 295.
 ஓடை - யானையின் நெற்றிப்பட்டம்,
 3, 126, 161, 326, 333, 369.
 ஓடைப்பரிசில், 326, 333.
 ஓதம், 22.
 ஒப்புநர் - ஒட்டுவோர், 29.
 ஒம்பா - பாதுகாவராத், 8.
 ஒம்பாது, 22, 40.
 ஒம்புற்ற, 40.
 ஒய்மான் - ஒரு சிறுநாட்டின் தலை
 நகரப்பெயர், 176, 376, 379.
 ஒய்மான் நல்லியக்கோடன், 176.
 ஒய்மான் நல்லியாதன், 376.
 ஒய்மான்வில்லியர்தன், 379.
 ஓர் : அசைநிலை, 5, 45, 47.
 ஓர்க்கும் - செவிதாழ்த்துக் கேட்
 கும், 68, 157, 280.
 ஓர்ப்ப; 374.
 ஓரம்போகியார் - ஒரு புலவர், 284.
 ஓற்று - ஒருதன்மைத்து, 246.

கசடு - அழுக்கு, 214.
 கசிந்து - இன்புற்று, 19.
 கசிபு - இரங்கி, 260.
 கசிவு - இரக்கம், 161; வியர்ப்பு,
 கஞல - நெருங்க, 147. [136, 160.
 கட்காழுநான், 238.
 கட்கின்னாய், 167.
 கட்கும் - களையும், 61.
 கட்கேள்வி, 382.
 கட்சாடி, 258. [புகலிடம், 202.
 கட்சி - காடு, 60; சேக்கை, 157;
 கட்டழித்த, 224.
 கட்டில் - அடைவு, சிங்காதனம், 6,
 17, 41, 82, 286.
 கட்டிலெய்தினான், 17.
 கட்டூர், 295.
 கடகப்பெட்டி, 33.
 கடந்து - அழித்து, 11; எதிர் நின்ற
 ழித்து, 40; எதிர் நின்று, 23, 80;
 வஞ்சியாதெதிரின்று, 8. [335.
 கடம்பன் - ஒருவகைக் குடிப்பெயர்,
 கடம்பு - ஒரு மரம், 23.
 கடமானேறு, 157, 202.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

சுருந

கடல், 2, 20, 30, 31, 35, 42, 49, 55,
58, 66, 122, 137, 154, 160 - 61,
204, 386.

கடல்கண்டன்னதானை, 351.

கடல்கினர்ந்தன்னகட்டுர், 295.

கடல்நீர், 198.

கடல்பயந்தமுத்தம், 377.

கடல்முழவு, 343.

கடல்முள்ளிப்பூமலை, 24.

கடலுடுத்தநிலம், 363. [182.

கடலுண்மாய்ந்த இளம்பெருவழுதி,
கடலை, 120.

கடவர், 315, 327.

கடவன் - கடப்பாடாக வுடையன்,
கடவுள், 106, 399. [166, 303.

கடவுள்சான்ற, கற்பு, 198.

கடவுள்வாழ்த்து - ஒரு துறை; மும்
மூர்த்திகளுள் ஒருவரையுயர்த்திச்
சொல்லுதல், 1.

கடவுளாலம், 199.

கடற்கரை, 17, 24, 48 - 9, 60, 386.

கடற்கு ஆழியனையன், 330.

கடமான்கோதை - சேரமான்குட்டு
வன்கோதை, 54.

கடுவளி - பெருங்காற்று, 55.

கடுவன், 158, 200.

கடைஇ - முடுகி, 160.

கடைஇய - செலுத்திய, 7, 378.

கடைக்கங்குல், 400.

கடைக்குறை, 101, 173, 194.

கடைக்கொள்ளி, 108.

கடைகழிந்து, 373.

கடைசியர், 61.

கடைந்துநெருப்பெடுத்தல், 150, 247.

கடைநிலை - ஒருதுறை; வாயிலின்

கண் நின்றல்; 'கடைஇநிலை'
என்று பாடங்கொண்டு வினாவி
நின்றலென்று. பொருள் கூறுவர்

ஒரு சாரார், 127, 382 - 4, 391-5,
398.

கடைநிலைவிடை - ஒரு துறை; ஒரு
புலவன், தலைமகன் வாயிற்க
ணின்று, விடைகூறுதல்; விடை
- விடுத்தல் பெறுதலுமாம், 397.

கடற்றாரம், 343.

கடற்றுளி, 198.

கடற்றெய்வவிழா, 9. [202, 377.

கடறு - சுரம், 140; மலைச்சாரல்,

கடன் - கடமை, 393; கிரியை, 2, 9.

கடன்மணல், 198.

கடனிறுத்த, 282.

கடா, 370 - 71.

கடாம் - யானைமதம், 3.

கடாவழித்தல், 353. [கம், 166.

கடி - காவல், 95; விரைவு, 9; விளக்

கடிந்து - போக்கி, 17. [366, 369.

கடிப்பு-முரசுடிக்குங்குறுந்தடி, 158,

கடிமரம், 57, 162, 336. [யாளி, 205.

கடியகெடுவேட்டுவன்- ஒருகொடை

கடுக்கும் - ஒக்கும், 25.

கடுங்கண்ண-வன்கண்மையையுடை

கடுக்கள்-அழன்ற கள், 80. [ய, 14.

கடுந்தெற்றுமூடை, 285.

கடுப்ப - ஒப்ப, 90.

கடுப்பசி - மிக்கபசி, 230.

கடுப்பு - சுற்றம், 22, 68, 153.

கடைமடை, 42.

கடைமுகம், 331.

கடையூஉ - செலுத்தி, 303.

கண் - அசைநிலை, 109; கரும்பின்

கண்கள் பசுத்தல், 96. [கண், 35.

கண்கூடு, 294. [யிடப்பட்ட, 10.

கண்ட - மனத்தான் ஆராய்ந்தறுதி

கண்டன்று - கண்டது, 61.

கண்டிகும் - கண்டேம், 251.

கண்டிசின் - கண்டேன், 22.

கண்மரக்கோன் - கண்மரக்கோ

(கண்டிற்கோ) ப் பெருநள்ளி,

148 - 51, 158.

கண்மரம், 148.

கண்மியின்று - கண்மறைந்து, 159.

கண்ணகறார் - ஒரு புலவர், 218.

கண்ணகி - வையாவிக்கோப்பெரும்

பேகனுக்கு உரியவன், 143 - 7.

கண்ணலைப்ப, 373.

கண்ணன், 58.

கண்ணன்னமலர், 137.

கண்ணாடி தைத்த கேடகம், 15.

காஞ்சி

புறநானூறு.

கண்ணி-தலைமேற்குடப்படுமலை, 1;

மலை, 24, 39, 76, 143 - 4, 342,

353, 378.

கதுவாய்மூதூர், 350.

கதுவாய்வாளா, 345.

கதுவாய்வேல், 347.

கண்ணிலாமன், 238.

கதுஉம் - கவரும், 18, 37.

கண்ணுக்கினியர், 167.
 கண்ணுளங்கடும்பு, 153.
 கண்ணுறை - மேலீடு, 15, 61;
 மேலே தூவுவது, 140.
 கண்ணேணி, 105.
 கண்ணோடிய - இரங்கிய, 19.
 கண்பு - ஒருவகைக் கோரை, 334.
 கண்போல்நண்பு, 71.
 கண்மடல், 348.
 கண்மாதிலியர், 388.
 கண்விடுதூம்பு-பெருவங்கியம், 152.
 கண்வெளிதுபோக, 177.
 கண்வெறிப்பு, 177.
 கண்நரி, 369, 373.
 கணம்பதினெட்டு, 1.
 கணவனிறந்தபின் மனைவிசுந்தலை
 நீக்கல், 25, 238, 250, 261.
 கணவனையிழந்த மனைவி ஆபரணம்
 நீக்கல், 224; புலம்பல், 253 - 4.

கதையங்கண்ணனார் - ஒரு புலவர்,
 கந்தம் - தூணம். 52. [356.
 கந்தன் - நான்குசிற்பொருளன், 380.
 கந்தாரம் - மது, 258.
 கந்து - கம்பம், 22, 178; தறி, 57;
 பற்றுக்கோடு, 93, 217.
 கப்பல், 13, 26, 30, 66, 126, 238,
 368, 400.
 கப்பற்பாய், 30.
 கபிலநெடுகர், 337.
 கபிலர், 8, 14, 53, 105-111, 113-124,
 126, 143, 174, 200, 202, 236, 337,
 கம்பலை - ஆரவாரம், 7. [347.
 கம்பியாகச்செய்ததூல், 29.
 கம்மியன், 352 - 3.
 கம்மென, 292.
 கமழ்கடாஅம், 3.
 கமழ - பாக்க, 50.
 கயங்களியுங்கோடை, 389.

கணவனோடு சேர்ந்திருக்கும் மக
 ளிர், 194.
 கணிச்சி-ஓர் ஆயுதம்; குந்தாலியென்
 றும் மழுவுவன்றுஞ் சொல்லப்
 படும், 42, 56, 195.
 கணிதகை, 229.
 கணிமேவந்தவன், 344.
 கணியன் பூங்குன்றன் - ஒருபுலவர்,
 கணை - அம்பு, 13, 368. [192.
 கணைக்காற்று, 373.
 கணைத்துளி, 386.
 கணையம், 369.
 கணையமரம், 14, 39, 61, 90, 97 - 8.
 கணை - வாளி, 371.
 கதப்பிள்ளை (கந்தப்பிள்ளை) - ஒரு
 புலவர், 168.
 கதம் - சினம், 33.
 கதவு, 44, 341.
 கதமும் - ஓடும், 202.
 கதிர் - கிரணம், 8; சுடர், 6, 138,
 கதுவாய், -97, 353. [190.

கயத்தன்னனகர், 378.
 கயத்துவிழும்மாரித்துளி, 386.
 கயந்தலை, 303, 324 - 5.
 கயம்-நீர்நிறைந்த பள்ளம், 137, 266.
 கயம்புக்கனன், 341.
 கயமனார் - ஒருபுலவர், 254.
 கயமூழ்கிப் போர்க்குச்செல்லல், 79.
 கயல், 249, 354.
 கயன்மீன், 249.
 கயன்முள், 195.
 கரக்கினும் - மறைக்கினும், 1.
 கரகம் - குண்டுகை, 1.
 கரந்தை, 261, 269, 340.
 கரந்தைத்திணை : பகைவர் கைப்பற்
 றிய பசுக்கூட்டங்களை மீட்டல்
 (பு. வெ. 22); 259 - 61, 263 - 5,
 270, 287, 290 - 91, 298.
 கரப்பு - மறைத்தல், 34.
 கரம்பை, 285, 302.
 கராம் - முதலை, 104; முதலையுள் ஒரு
 சாதி, 37.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

சுருடு

*கரிகால்வளவன்-ஒரு சோழன், 66. , கருஆர்க்கதப்பிள்ளைசாத்தனார்-ஒரு

கரிகாலன், 7, 65 - 6, 224.
 கரிகாற்பெருவளவன் யாகஞ்செய்
 தது, 224.
 கரியமுருடு, 246.
 கரு - கருப்பம், முட்டை, 34.
 கருங்கல், 5.
 கருங்கலன், 322. [224.
 கருங்குழலாதனார் - ஒருபுலவர், 7,
 கருங்கோடு-கரிய முருட்டுக்கட்டை,
 கருக்கொடி, 56. [246.
 கருநெய்தல், 144.
 கருப்பை, 322, 324.
 கரும்பறுப்பார், 42. [384.
 கரும்பனூர்கிழான் - ஒருபகாரி, 381,
 கரும்பிவட்டந்தோன், 392.
 கரும்பின் பாத்தி, 386.
 கரும்பின் பூ, 35, 384.
 கரும்பினெந்திரம், 322.
 கரும்பு, 16, 22, 24, 28, 35, 42, 137,
 322, 384, 386.
 கருமை. - வலிமை, 3, 21.
 கருவி - தொகுதி, 159.
 கருவிகருத்தாவாய்நிற்றல், 23.
 கருவிரற்கடுவன், 200.
 கருஆர் : சேரர்களுடைய இராச
 தானிகளுனொன்று; வஞ்சியெ
 னவும் வழங்கும், 11, 13, 32 - 3,
 36, 78, 168, 219, 373, 380, 387.
 கருஆர்க் கதப்பிள்ளை - ஒருபுலவர்,
 380.

புலவர், 168.
 கருஆர்ப்பெருஞ் சதுக்கத்துப்பூதநா
 தனார் (பூதனாதனார்)-ஒரு புலவர்,
 கருணை, 395, 398. [219.
 கல், 90.
 கல்லடார் - ஒருவகைப்பொறி, 19.
 கல்லளை - கல்முழை, 86.
 கல்லறுத்தியற்றியகுவல், 331.
 கல்லாடனார் - ஒரு புலவர், 23, 25,
 371, 385, 391.
 கல்லென்குற்றம், 240.
 கல்லென்பாசறை, 301.
 கல்லென, 30, 351. [பன், 183.
 கல்வியில்லாதனைத் தாயும் வெறுப்
 கல்வியுடையோன் பெருமை, 183.
 கல்வியுடையோன்வறுமையால் கல்
 வியை வெறுத்தல், 68.
 கல்விவிளக்க முடையோர், 53.
 கலக்குற்றன்று - கலக்கமுற்றது, 41.
 கலங்கல் - கலங்கிய கள், 298.
 கலஞ்செய் கோ - குயவன், 256.
 கலந்தொடாமகளிர், 299.
 கலப்பை-முட்டுக்கள், வாத்தியமுத
 வியன வைக்கும் பை, 19, 20, 56,
 206, 371. [206, 345,
 கலம்-ஆபரணம், 6; குப்பி, 66; யாழ்,
 கலம்வனையும்திகிரி, 32.
 கலவம் - மயிற்பீலி, 133.
 கலன் - கப்பல், 338, 386.
 கலாம் - போர், 69.

* கரிகால்வளவன் : இப்பெயர் வடமொழியில் 'கரிகால்' என்று வழங்
கியதாகத் தெரிகிறது. 'கரிகால்' என்பது 'யானை அல்லது யானைச்சேனை
களுக்கு நமன்' என்று பொருள்படும் ; கால் கறுத்திருந்ததனால் இவன் கரி
கால் வளவன் என்று பெயர்பெற்றானென்று சிலர் கூறுவர் [வளவன்-
சோழன்.] சோழராஜாக்களில், கரிகாலன் என்று பெயர்பெற்றவரிருவர் ;
முதல்வன், பட்டினப்பாலை கொண்டவன் ; இரண்டாங்கரிகாலன், சிறு
பிராயத்தில் வீரபாண்டியனோடு போர்செய்தவன் ; இவன், தஞ்சைக்
கோயிலெடுப்பித்தராஜ ராஜ சோழனுடைய தமையன் ; பொருநராற்றுப்
படையில், " தாய்வயிற்றிருந்து தாயமெய்திப் பிறந்து" என்று கரிகால்
வளவனை முடத்தாமக்கண்ணியார் சிறப்பித்திருக்கிறார் ; இதே விஷயம்
பெரியபுராணத்தில் கோச்செங்கட்சோழநாயனார் புராணத்திற் செரால்
வப்பட்டிருக்கிறது ; ராவ்பகதூர் வி. வேங்கையரவர்கள் எழுதியது.

கூடுகூ

புறநானூறு.

கலாவ - கலக்க, 105.
கலாவம், 133, 146.
கலி - ஓசை, 52 ; செருக்கு, 15, 39,
55 ; தழைத்தல், 66.
கலிங்கம், 383, 392-3, 397, 400.
கலிச்சம்மை - மிக்க ஆரவாரம், 22.
கலித்த - செருக்கிய, 37 ; தழைத்த,
24 ; மிக்க, 138.
கலுழந்து - கலங்கி, 144.
கலுழறல், 325.
கலை, 235.
கலைமான், 116, 152, 320, 374.
கல்வை - எள்ளிளங்காய், 120.
கவசம் - மெய்ப்புகு கருவி, 13.

கழாத்தலை - கழாத்தலையாரென்னும்
புலவர், 62, 65, 202, 270, 288 - 9,
368. [யுடையவர், 345.
கழாஅத்தலையர் - கழுவாத தலையை
கழாஅல் - கழுவுதல், 94, 345.
கழால்-கழுவுதல், 94 ; களைதல், 120.
கழி - காம்பு, 17, 29, 48, 98, 339,
386.
கழிகல மகடுஉ - கைம்மை, 261.
கழிகல மகளிர், 280.
கழித்தோணி, 343.
கழிப்ப - முடித்து, 152.
கழிப்பினிப்பலகையர், 345.
கழிய - இறப்ப, 78.

கவர்த்தவழி, 116.
 கவர்பு-கவர்த்து, 35; கவர்த்து, 16.
 கவரி, 131.
 கவரிமா, 132.
 கவலை - கவர்த்தவழி, 3, 116, 219.
 கவான் - மலைப்பக்கம், 151.
 கவிஞ்ஞந்தாழி, 228.
 கவிசுண்ணோக்கு - கையாற்கவிக்கப்
 பட்ட சுண்ணாற் குறித்துப்பார்க்
 கும் பார்வை, 3.
 கவிஞளம்பு - கவிந்த ஞளம்பு, 15.
 கவிதை - இடக்கவிந்ததை, 54.
 கவிப்பூநெற்றிச்சேவல், 326.
 கவினிய - அழகுபெற்ற, 158.
 கவினை - ஒளியையுடையாய், 4.
 கவுள் - கன்னம், 30.
 கவைஇய - அகத்திட்ட, 19.
 கவை நா, 382.
 கவைமுன் - வேலமுன், 98.
 கழங்கு - கழற்சிக்காய், 36.
 கழஞ்சு, 11.
 கழல்-ஒருகொடி, 97; வீரகண்டை,
 4, 77, 100.

கழியும் - இறக்கும், 29.
 கழுகின் சேவல், 238.
 கழுகு, 370.
 கழுது, 369.
 கழுதை, 14, 392.
 கழுமிய - கலந்த, 258.
 கழுவாய் - போக்கும்வழி, 34.
 கழுஉ - கழுவி, 19.
 கழை - மூங்கில், 158, 370.
 கழைக்கரும்பு, 137. [204.
 கழைதின்யானையார் - ஒரு புலவர்,
 கழைபடு சொலி, 383.
 கள், 29, 68, 80, 115, 125, 172, 212,
 258, 290, 329, 348.
 கள்ளி, 225, 245, 322, 356, 360, 363.
 கள்ளி நீழற்கடவுள், 260.
 கள்ளிமுள், 322.
 கள்ளில், 175, 363. [175, 389.
 கள்ளில் ஆத்திரையனார்-ஒருபுலவர்,
 கள்ளின் கலங்கல், 298.
 கள்ளின்சோழன், 378.
 கள்ளின் தெளிவு, 24, 56, 115, 120,
 170, 360, 392, 397.

கழல் இருவகை, 100.

கழல் பறைந்தன, 4,

கழல்முள்வேலி, 306.

கழனி - வயல், 13, 285.

கழனிவாயில், 354.

கழனிவிளையும் நெல்லினும்வாழியர்,
387.

கள்ளின்வாழ்த்தி, 269, 316.

கள்ளையுண்டோர் புளிச்சுவையையவி

களங்கனி, 127, 145. [ரும்பல், 177.

களங் கொள்ளுதல், 4, 62.

களம் - போர்க்களம், 2; யாகசாலை,

களம் வேட்டல், 372. [15.

களமர், 212, 387.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

கூடுள

களர் நிலக்கிணறு, 311. [311, 362.

களர் நிலம், 142, 193, 225, 245, 260,

களரி - களர்நிலம், 225, 359, 360;

கன்னிப்போர், 79.

கனவி - ஞரியன், 35, 41, 43, 397.

கனவு, 377, 387.

களவுப்புளி, 328. [காடு, 356.

களவேள்வி, 26, 372.

களாப்பழம், 127, 145, 177.

களாப்புளி, 177.

களி (மண்), 266.

களிக்கொள்சோறு, 328.

களிற்றடியன்னகிணை, 392.

களிற்றிரை, 237.

களிற்றுக்கோடு, 371.

களிற்றுடனிலை-ஒரு துறை; ஒருவீர
ன் தன்னாற்கொல்லப்பட்டயானை
யுடன் தானும் வீழ்ந்து இறந்த
தைக் கூறுவது (பு. வெ. 146);

களிற்றுமுகம், 332. [307.

களிற்றயிர் - பெருவங்கியம், 152.

களிற்றையிழந்த பாகன், 220.

களிற்றொருத்தல், 190.

களிற்று - ஆண்பன்றி, 41; யானை,
9, 159, 301, 310, 325, 336, 341,
345, 359, 361, 368.

களைகளைதல், 120.

களைமே - தீர்ப்பாய், 145.

கற்பகச்சோலை, 38.

கற்பு, 198, 249.

கற்புடைமடந்தையர், 383.

கற்றல் நன்றெனல், 183.

கறங்க - ஒலிப்ப, 36.

கறி - மிளகுகொடி, 14, 168.

கறிக்கும் - தின்னும், 23.

கறிமூடை, 343.

கறுழ் - குதிரையின் வாய்க்கருவி,

கனற்ற, 384.

கனி, 370.

களை - மிகுதி, 23.

களைதல் - செறிதல், 15.

களை தூயில், 320.

கா - சோலை, 23; தோட்சமை, 103.

காஅ, 345.

காக்கை, 238, 342, 362.

காக்கை பாடினியார் நச்சென்னை
யார்-ஒரு பெண்பாற்புலவர், 278.

காண்கு - காண்பேன், 17, 125.

காஞ்சித்திணை - பகையாசன் போரு
க்கு வந்துவிட ஓராசன் காஞ்சிப்
பூவைச்சூழத்தன்னிடத்தைப் பா
துகாத்தல் (பு. வெ. 61);
71 - 3, 109 - 11, 281, 293, 336 -
54, 365 - 6.

காஞ்சிப்பண்பாடல், 281, 295.

காஞ்சிப்பூ, 18.

காஞ்சிமரம், 351, 365.

காஞ்சிமலை, 344.

காட்டாறு, 177.

காட்டி - செத்தை, 316.

காட்டுக்கோழி, 52, 320.

காட்டுநாடு, 150.

காட்டுப்பசு, 117.

காட்டுப்பசுக்குழவி, 319, 323.

காட்டுவழி, 150.

காட்டுவாயில், 98.

காடி, 399. [206, 257, 259, 383.

காடு, 5, 52, 60, 144, 157, 160, 177,

காண்கவங்கிசின். 391.

கறை - கறுப்பு, 1.

கறையடியானே - கறைபொருந்திய
அடியினையுடைய யானே, 39, 135.

கறையணல், 318.

கறையான், 51.

கன்மார் - கற்பார், 169.

கன்முழை, 86.

கன்றமர்கறவை, 275.

கன்ற, 323, 383.

83

[4.

காண்பு - காட்சி, 119.

காணூஉ - கண்டு, 377.

காந்தட்கிழங்கு, 168.

காந்தட்பூமலை, 157.

காந்தண்மொட்டு, 144.

காந்தன், 90.

காப்பினை - காவலையுடையை, 20.

காப்பு - காவல், 14.

காமர் - அழகு, 1.

கூடுறு புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

காய்த்தநெல், 184.

காய்தல் - விடாய்த்தல், 258.

காய்ப்பசி, 150.

[139.

காய = காவிய - தோளாற் சுமந்த,

காயம் - ஆகாயம், 20, 30, 364.

கார் - கார்காலம், 1.

கார்க்கொன்றை, 1.

கார்காலமழை, 119 - 20, 147.

காவற்குத் தீயிடல், 172.

காவற்சாகாடு, 185.

காவற்பெண்டு, 86.

காவன்மரம், 23, 36, 57, 162, 336.

காவிய - தோளாற் சுமந்த, 139.

காவிரி - ஒரு நதி, 35, 43, 58, 68,

166, 174, 385, 393, 399.

காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக் காரிக்

கார்த்திகைநாளின் முதற்கால், 229.
 காரணக்குறி இடுகுறிமாத்திரையாய்
 காரி, 6. [நிற்றல், 54.
 காரிக்கண்ணனார்-ஒரு புலவர், 57 - 8,
 காரிக்குதிரை, 158. [169, 171, 353.
 காரிகிழார் - ஒரு புலவர், 6.
 காரிகாடு, 122.
 காரியவாசகம் ஒருசொல்முழுவதும்
 தானாய்நிற்றல், 1. [44 - 5, 47.
 காரியாற்றுத் தஞ்சிய நெடுங்கிள்ளி,

காரியாறு - ஓராறு, 47.
 காரொனெக்கல்-புல்லென்ற சுற்றம்,
 காரை - ஒரு செடி, 258. [141.
 கால் - உருளை, 185.
 கால்கழிகட்டில் - பாடை, 286.

காலம் - முடிவு, 56.
 காலமயக்கம், 23, 138, 165.
 காலமுன்ப - காலன்போலும் வலி
 யையுடையோய், 23.

காலன், 23, 41, 240.
 காலப்பொழுது, 149, 232, 350.
 கால மண்டியாகச்செய்துகொள்ள
 காலமுரசம், 161. [ல், 80.
 காலையந்தி, 34.
 காலையில் மதுவையுண்ணல், 123.
 காலுட்டனார் (காணட்டனார்) - ஒரு
 புலவர், 359.

கண்ணனார், 57-8, 169, 171, 353.
 காவிரிப்பூம்பட்டினம் - சோழநாட்
 டில் கடற்கரைக்கண் இருந்த ஒரு
 பழைய நகரம், 57 - 8, 171, 353.
 காவிரிமணலினும் நின் ஆயுள் சிறக்க,
 காவினெம், 206. [43.
 காவுதல் - தோளாற் சுமத்தல், 139.
 காழ் - கம்பம், 23 ; கம்பு, 325 ;
 கம்பு; 95; நாராசம், 70 ; முத்து
 வட்டம், 150; விதை, 246, 276, 324.

காழகம் - ஆடை, 41.
 காழெகம், 354.
 காளாம்பி, 164.
 காளை, 171, 322, 334.
 காற்று, 2, 30, 41, 51.

காற்றுணவு, 43.
 கான் - காடு, 5.
 காணக்காக்கைச் சிறகு, 342.
 காணக்கோழி, 320, 395.

*காணப்பேர் - காளையார்கோயில்;
 இது பல சிற்றரண்களை யுடைய
 தொருபேரரணையுடையது; இதன்
 தலைவன் வேங்கைமார்பன்; இவ
 னை வென்று இதனைக்கைக்கொ
 ண்டான் உக்கிரப்பெருவழுதி;
 இதனைக் காணப்பெயரென்றுங்
 கூறுவர், 21, 367.

காவல் - காக்கப்படுங் தேயம் (ஆகு
பெயர்), 5.

காவலர் - காக்கும் அரசர், 8.

கானப்பேரெயில் கடந்த (கானப்
பேர்தந்த) உக்கிரப்பெருவழுதி,
21, 367.

*பாண்டிநாட்டிற் பாடல்பெற்ற சிவஸ்தலங்களிற் கானப்பேரென்ற
ஊர் ஒன்றுண்டு (தஞ்சாவூர்க்கல்வெட்டு ஒன்றிற் பாண்டிநாட்டைச் சேர்ந்
த திருக்கானப்பேர்க்குற்றம் கூறப்பட்டுள்ளது. பாளூர் என்ற ஊர் இக்
கூற்றத்தைச் சேர்ந்தது. இது ஈழத்தரசன் பராக்கிரமபாகு என்பவனுடைய
சேனாதிபதியின் கைவசத்திற் சிலகாலம் இருந்ததாக மகாவம்சத்திலிருந்து
தெரியவருகிறது (ரால்பகதூர் வி. வேங்கையரவர்கள் எழுதியது.)

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

சுருகை

கானல் - கடற்கரை, 17, 60.
 கிடக்கை, 35, 278.
 கிடப்பி - கிடத்தி, 93.
 கிடாய், 33, 113, 262, 325, 364.
 கிடுகு, 98.
 கிடை - நெட்டி, 75.
 கிடைக்காழ், 382.
 கிண்கிணி - சதங்கை, 77, 198.
 கிணை - உடுக்கை, 70; போர்ப்பறை,
 76, 78 - 9, 111, 306, 319, 356,
 373 - 4, 377 - 8, 382 - 3, 387,
 கிணைக்குரல், 400. [393 - 4, 397, 400.
 கிணைஞன், 377.
 கிணைப்பறை, 392.
 கிணைமகள் - விறவி, 111, 399.
 கிணைமகள் - கிணையென்னும் பறை
 யைக் கொட்டுபவன், 379, 388.

கீள்வது - உடைவது, 118.
 துக்கை, 52, 152, 157 - 8, 174, 368.
 குச்சு - குச்சுப்புல், 257.
 குட்டம் - ஆழம், 20, 243.
 குட்டுவன் - சோழியவேனாகி திருக்
 குட்டுவன், 343, 394.
 குட்டுவன் கீரனார் - ஒரு புலவர், 240.
 குடக்கு - மேற்கு, 2, 6.
 குடகடல், 130. [தொரு மலை, 166.
 குடகமலை - மேற்றிசையின்கண்ண
 குடந்தை - விளைவு, 321.
 குடநாடு, 17, 177.
 குடபுலம், 373.
 குடபுலவியனார் - ஒரு புலவர், 18-9.
 குடம், 356.
 குடம்பை, 318, 397.
 குடர், 160, 275.

கிணையேம், 379, 396.
 கிணைவன் - கிணைமகன், 326, 379.
 கிம்புரி, 97.
 கிழங்குலீழ்த்தல், 109.
 கிழவோன் - உரித்தாந்தன்மையை
 கிழித்த-தின்ற, 34. [யுடையோன், 13.
 கிள்ளி - ஏறுதி திருக்கிள்ளி, 167;
 சோழன், 220, 399.
 கிள்ளிவளவன் - சோழன் குளமுற்
 மத்துத்துஞ்சிய கிள்ளிவளவன்,
 கிளி, 138, 395. [69, 70.
 கிளிகடிகருவி, 49.
 கிளியீவொய்த்தாற்போல்வனென்
 கிளை-இனம், 17. [னும் வடிக்கு, 138.
 கிளைத்தலைமை, 378.
 கிளைப்பின் - கிளநின், 176.
 கிணையேம், 395. [144.
 கிணையை - கிளைமையை யுடையாய்,
 கிரை, 159.
 கீழ்கடல் சகரரால் தோண்டப்பட்ட
 கீழ்காற்று, 34. [மை, 6.
 கீழ்ச்சேறு, 249.
 கீழ்நீர், 396.
 கீழ்ப்பாலொருவன், 183.
 கீழ்மடை - கடைமடை, 42.
 கீழ்மரம் - அச்சமரம், 102.

குடர்மாலை, 371.
 குடவர் - குடநாட்டார், 17.
 குடவாயில் - ஒருர், 74, 242.
 குடவாயில் நல்லாதனார் - ஒருபுல
 வர், 242. [242.
 குடவாயிற் கீரத்தனார் - ஒருபுலவர்,
 குடாது - மேற்கின்கண்ணது, 6.
 குடிகள், 35, 120, 170.
 குடிகள் நான்கு, 335.
 குடினை - பேராந்தை, 170, 370.
 குடிதாங்கல், 58.
 குடிநிலையுரைத்தல் - ஒருதுறை; பழ
 மையிலும்வீரத்திலும் புகழ்பெற்ற
 குடியின் வரலாற்றைச் சொல்லு
 தல் (பு. வெ. 35); 290.
 குடுமி - பாண்டியன் பல்யாகசாலை
 முதுகுடுமிப்பெருவழுதி, 9, 12, 64,
 77, 160, 279, 310.
 குடுமிகளைந்த துதல், 77.
 குடுமித்து - முடிபையுடைத்த, 32.
 குடை - பனையோலையாற்செய்யப்பட்
 மும் ஒருவகை உண்கலம், 177, 352.
 குடைமங்கலம் - ஒருதுறை; அர
 சன்குடையைப் புகழ்ந்து சொல்
 லுதல் (பு. வெ. 102); 60.

குண்டு - ஆழம், 14, 116. [387.
குண்டிகட்பாலியாதன் - ஒரு புலவர்,
குணக்கு - கிழக்கு, 376.
குறது - கிழக்கின்கண்ணது, 6.
குணில் - முரசடிக்கும் குறுத்தடி,
143.

குதிரை, 2, 4, 14 - 6, 31, 39, 43 - 4,
55, 63, 97 - 8, 116, 141, 146, 178,
197, 205, 229, 240, 273, 303 - 4,
குதிரைக்கதி, 197. [345, 352, 359, 377.
குதிரைத்தொழில், 14.
குதிரைப்பந்தி, 178.
*குதிரைமலை, 158, 168.
குதிரைமறம்-ஒருதுறை; ஒரு வீரனு
டைய குதிரையின் மறத்தைக்கூறு
தல் (பு. வெ. 133); 273, 299,
குந்தாவி, 42, 56, 195. [302 - 4
குப்பி, 56.
குப்பை - திரட்சி, 24, 116, 327.
குப்பைக்கீரை, 159. [65.
குமணன் - ஒரு கொடையாளி, 158-
குமரி - கன்னியாறு, 6, 17, 67.
குமரிப்படை, 294.
குமரிமகளிர் கூந்தல், 301.
குமிழ், 324. [382, 397.
குய் - தாளிப்பு, 10, 127, 250,
குய்கொள் துவை, 160.
குய்யுடையடிசில், 127.
குயம், 348.
குயவன், 228, 256.

குராற்பசு, 325.
குரிசில் (குருசில்) - தலைவன், 14,
16, 50, 68, 146, 161, 198, 210,
285, 290, 321, 333, 341.
குரீதி - குருவி, 19, 225, 318.
குருடன், 73.

குருதி, 150, 345.
குருதிக்கறை, 4, 8.
குருதிப்பலி, 50, 369.
குருதிப்புனல், 227, 368.
குருந்து - ஒரு மரம், 335.
குரும்பை - பனதுங்கு, 24.
குருவிச்சேவல், 318.
குருவிப்பெடை, 318.
குருஉ - கனம், 32; திரட்சி, 97, 271.
குலவு - வளைவு, 11.
குலவு - திரட்சி, 24.
குவினை - செங்கழுநீர், 42, 116;
நீலம், 105, 132, 137.
குவை - குவிவு, 25.
குவைறு - குவித்து, 343, 374.
குவைறிய - திரண்ட, 118.
குவையிருங்கூந்தல், 347.
குழந்தை, 44, 188, 230.
குடிவி-குழந்தை, 4, 319, 323, 379.
குழவிகொள்பவர் - குழந்தையை
வளர்ப்போர், 5.
குழிசி - பாளை, 65, 168, 371, 393.
குழிசிமலர்ப்போர், 393.
குழீஇ - திரண்டு, 161.

குயலவாய, 201, 209.

குரங்கு, 136.

[332.

குரம்பை - சிறிய மனை, 120, 129,

குரல்-ஏழுநாம்பில் முதற்றானம், 11;

கதிர், 138; தோகை, 168.

குரவி - ஒருவகை நீர்க்கொடி, 283.

குரவை - குரவைக்கூத்து, 22, 24,

129, 396. [386, 393, 397.

குராப்பள்ளி, 58, 60; 197, 226, 373,

குரால் - கோட்டான், 280.

குழை-உகுழை - திரட்சி, 97.

குழை - தளிர், 50.

குழைப்ப - தளிர்ப்ப, 160.

குளநெல், 33.

குளம், 44, 75, 341, 386.

குளம்பாதையனார் (குளம்பாதையனார்)-

ஒரு புலவர், 253.

குளம்பு, 15, 303.

குளமீன், 395.

[வன், 41.

குளமுற்றத்துத்துஞ்சிய கள்ளிவள

* தென்கன்னடம் ஜில்லாவில் குதிராமக்குமலை யென்ற ஒருமலை உண்டு (ராய்புகதூர் வி. வேங்கையரவர்கள் எழுதியது.)

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

காக

குளமுற்றம், 34, 46, 69, 173.

குளவி - மலைமல்லிகை, 90, 168, 380.

குளிப்ப - மேல்விழுந்து உள்புக, 6.

குற்ற - பறித்த, 42.

குற்றஞ்செய்தோர் வணங்கி நடந்

தால் அரசன் அவர்களுக்கு அருள்

செய்யவேண்டுமெனல், 10.

குற்றஞ்செய்தோரை அரசன் தக்க

படி தண்டிக்கவேண்டுமென்பது,

குற்றில் - கொட்டில், 95. [10.

குற்றுதல் - நெல்லைக் குற்றுதல், 22.

குறுநணி - அணிமை, 209.

குறுநரி, 359.

குறுநெடுந்துணை, 393.

குறுநெறி, 301.

குறும்படு குண்டகழ், 379.

குறும்பர், 97, 293.

குறும்பல்குறும்பு, 177.

குறும்பலவொதுங்கி, 154.

குறும்பறை - பேடை, 67.

குறும்பு - அரண், 177; குறும்பர்,

97; சிற்றரண், 97, 386.

குறடு, 261, 283, 290, 365.
 குறத்தி, 108.
 குறமகள் இளவெயினி - புலமைவாய்
 ந்த ஒரு பெண்பாலார், 157.
 குறவர், 127, 129, 143, 157, 231, 235-6.
 குறளேகூறுவோர் மொழியைக்கொள்
 குறிஞ்சி, 374. [ளலாகாதென்பது, 35.
 குறித்து - கருதி, 14.
 குறித்துமாறெதிர்ப்பை, 33.
 குறிப்புமொழி, 36, 196, 202, 209, 211,
 குறியஅரண், 177. [237.
 குறிய வளை, 113.
 குறியெதிர்ப்பை-குறித்த எதிர்ப்பை,
 குறுக - அணுகி, 54. [163.
 குறுகிநிந்தல், 100, 152, 196.

குறும்புடைத்தல், 97.
 குறும்புதல், 333.
 குறும்பூழ் வேட்டுவன், 214.
 குறமகள் - மனைவி, 196, 342.
 குறமாக்கள்-சிறுபிள்ளைகள், 94, 104,
 159. [389, 395 - 6.
 குறுமுயல், 322, 333 - 4, 339,
 குறை - முடிக்கப்படும்பொருள், 188,
 குறைச்சூடு, 395. [364.
 குறைத்தலைப்பிணம், 371.
 குறையுறல், 341.
 குன்றம், 368.
 குன்றி, 159, 300, 340.
 குன்றினும் - குறையினும், 35.
 குன்று - சிறுமலை, 17, 211; பக்க

குறுகுறுநடந்து, 388.

குறுங்கலி-ஒருதுறை ; வேறுமகளி
ரை விரும்பிய ஒருவனுடைய கா
தல் கெடும்படி சொல்லுதல் (பு.
வே. 342); ஒருவனால் துறக்
கப்பட்ட அவன்மனைவியை அவ்
னோடு சேர்க்கும்பொருட்டு நீ
இவள் பால் அருள்செய்தல்வேண்
டுமெனவேண்டிதல் (புறநா. 143,
குறுங்கோல், 339. [வி]; 143 - 7.
குறுங்கோழியூர் - ஒருர்; தொண்டை
நாட்டிற் செங்கற்பட்டுக்கு மேற்
கேயுள்ளது (கருங்குழி), 17, 20, 22.
குறுங்கோழியூர்(கோனியூர்) கிழார் -
ஒருபுலவர், 17, 20, 22.
குறுந்தடி, 143, 365.
குறுந்தாளேற்றை, 379.

மலை, 150, 353, 357.

குன்றுர்கிழார்மகனார் - ஒரு புலவர்,
கூஉ - கூவுதல், 44. [338.
கூஉம் - கூப்பிடும், 4; கூவும், 28.
கூகை-கோட்டான், 238, 240, 261,
356, 359, 362.
கூகைக்கோழியார்-ஒருபுலவர், 364.
கூட்டியுரைத்தல், 140.
கூட்டுமுதல், 376, 396.
கூடகாரம், 51. [58, 273, 347.
கூடல்-ஆறுகளின்சேர்க்கை, மதுரை,
கூடலூர்கிழார் - ஒரு புலவர், 229.
கூடு - நெற்கூடு, 148, 287.
கூத்தச்சுற்றம், 153.
கூத்தர், 28 - 9, 164, 221.
கூதளம் - கூதாளி, 168, 380.
கூதிர்க்காலம், 150.

கூந்தல், 67, 133, 138 - 9, 202, 247,
 கூந்தற்கிழவர்-கணவர், 113. [250, 302.
 கூந்தற்கு நீலமணியுவமை, 147.
 கூந்தற்குப் புகையூட்டல், 146.
 கூப்பீடு, 44.
 கூம்பு - பாய்மரம், 30.
 கூம்புலிமும் ஆம்பல், 383.
 கூமை, 393.
 கூர் - மிகுதி, 75.
 கூரை, 22, 332.
 கூலம், 381.
 கூவல், 306, 311, 319, 331.
 கூவிளங்கண்ணி, 158.
 கூவின விறகு, 372.
 கூவை, 275.
 கூவையிலைப்பந்தர், 29.

[160.

கேளக்கேளிர் - சிறைக்கோட்டங்
 காவலர், 74.
 கேளவம் - கேட்டறியோம், 76.
 கேளிர் - சுற்றத்தார், 42.
 கை - கோடாலியின் கை, 36;
 செயல், 59, 67, 90, 96.
 கைக்கிளைத்திணை - ஒருதலைக்காமம்;
 அஃது ஆண்பாற் கூற்றுக்கைக்
 கிளை, பெண்பாற் கூற்றுக்கைக்
 கிளையென இருவகைப்படும், 83-5.
 கைகவரிரும்பு, 345.
 கைகவித்து, 180.
 கைதூவான் - கையொழியான், 314.
 கைதூவான், 334.
 கைநீட்டி - ஆயுதப்பிடி, 98.
 கைபிணைந்து, 243.

கூழ் - சோறு, 70; பொருள், 142,
 கூழள்ளல் - செறிந்தசேறு, 185.
 கூழை - பின்படை, 88; மயிர், 61.
 கூளி, 23. [வர், 23.
 கூளியர் - ஆறலைகள்வர், 136; மற
 கூற்றத்தன்ன முன்பு, 362.
 கூற்றம் - நாட்டின் ஒரு பாகம், 24;
 யமன், 3, 210, 238, 361.
 கூற்று - யமன், 4.
 கூற்றைநோக்கிக் கூறியது, 227, 230.
 கூழறு - ஒருவகைமீன், 18, 384.
 கெடுவின்று - கெடுதலில்லாமல், 39.
 கெண்டி - கிண்டி, 391. [287.
 கெண்டைமீன் வேலுக்கு உவமை,
 கேட்டிசின் - கேட்டேன், 150.
 கேட்பல் - கேட்பேன், 27.
 கேடகம், 4, 15, - 7, 63, 97 - 8, 282,
 285, 345.
 கேண்மதியத்தை, 363.
 கேணி, 364, 392.
 கேழ் - நிறம், 27.
 கேழலுமுத சேறு, 176.
 கேழலுமுத புழுதி, 168.
 கேழற்பன்றி, 152, 176, 190.
 கேள்வி, 53, 72, 360, 400.
 கேள்விக்கிளியை, 167.
 கேள்விமுற்றிய அந்தணர், 361.

கைபிழிபிண்டம், 246.
 கைம்மான்வோட்டுவான், 320.
 கைம்முற்றல் - முடியா, 53.
 கைம்மை - கைம்மைநோன்பு; வித
 வை, 25, 62, 246, 248, 250, 260-61.
 கையறவு - மிடிமை, 157.
 கையறுநிலை-ஒருதுறை; அரசுநிறப்ப
 அவனைச் சேர்ந்தோர் அவ்விதந்து
 பாட்டைச்சொல்லி ஒழுக்கந்தளர்
 தல் (பு. ரெ. 267); கழிந்து
 போனபொருளைக் குறித்து இரம்
 கிக் கூறுதல் (புறநா. 243, வி);
 65, 112 - 20, 217 - 27, 230 - 43,
 கையிடுஉ, 158. [260-61, 263 - 5, 270.
 கைவலம், 152.
 கைவழி - யாழ்; எப்பொழுதும் கை
 யகத்திருத்தலால் இப்பெயர்பெற்
 கைவளைமுறி, 237. [றது, 149.
 கொக்கின்துவி நரைக்கூந்தற்கு உவ
 கொக்கு, 342, 395, 398. [மம், 277.
 கொக்குகிர் நிமிரல், 395, 398.
 கொங்கர், 130.
 கொங்கு, 373.
 கொட்கும் - குழ்வரும், 43.
 கொடாமையால் வருந்திக்கு, 27.
 கொடி - ஒழுங்கு, 22, 52; துவசம்,
 9, 38, 362.

கொடிது - தீத்தொழில், 17.
 கொடிதுடங்கு யானை, 228.
 கொடியணியானை, 228.
 கொடியோரைத் தண்டித்தல், 29.
 கொடுக்கோல், 22, 71.
 கொடுஞ்சி - தேர்மொட்டி, 77, 368.
 கொடுத்தோய் - வழங்கினோய், 2.
 கொடுத்திரையாடை, 275.
 கொடுமை - வளைவு, 39, 118.
 கொடுவரி - புலி; பண்புத்தொகைப்
 புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்
 தொகை; ஆகுபெயருமாம், 135.
 கொடுவான், 224.
 கொடை, 131, 140, 394.
 கொடைப்பெருமை, 27, 29, 39, 42,
 55, 101 - 3, 134, 141, 149, 153,
 171, 180, 189, 203, 366.
 கொடைமடம், 142.
 கொடைமேந்தோன்றல், 398.
 கொடையாளியின் செல்வம் இரப்
 போர்க்கே புரித்து, 199. [6.
 கொண்டகானக்கிழான்-ஒருபகாரி, 154-
 கொண்டகானம் - ஒருமலை (கொங்க
 ணம்), 154 - 6.
 கொண்டல் - கீழ்காற்று, 34.
 கொண்டி - கொள்ளை, 78, 198 ;
 திறை, 51, 338, 382, 390.
 கொண்டை, 61. [வழக்கு, 133.
 கொண்டைமேற்காற்றடிக்களன்னும்
 கொண்டபெருங் கானத்துக் கிழவன்-
 கொண்டகானக்கிழான், 155.

கொல்லி - ஒரு மலை, 22, 152, 158.
 கொல்லிப்பாவை, 251.
 கொல்லிப்பொருநன் - ஒரி, 152.
 கொல்லியோர், 22.
 கொல்லை, 159. [வன், 152.
 கொலைவன் - கொல்லுதலைச் செய்ப
 கொழுமீன் - கொழுவிய மீன், 13.
 கொள், 105, 335, 392.
 கொள்கை - வீரதம், 26, 93.
 கொள்ளார் - பகைவர், 158.
 கொள்ளி, 325.
 கொள்ளேனென்பதன் உயர்வும் கொ
 வேனென்பதன் தாழ்வும், 204.
 கொள்ளை, 78. [து, 26, 390, 399.
 கொள்ளி - கொளுத்தி, 14, 55; பெய்
 கொளுத்துச்செய்த, 150.
 கொளை - பாட்டி, 11, 396.
 கொற்றக்குடை, 367. [55.
 கொற்றம் - அரசவரிமை, வெற்றி, 21,
 கொற்றவள்ளை - ஒருதுறை; அரசனு
 டைய கீர்த்தியைச்சொல்லி அவன்
 பகைவர் தேசம் கெடுத்தற்கு வருந்
 துதல் (பு. வே. 43); 4, 7, 41, 98.
 கொற்றன் - பிட்டக்கொற்றன், 168,
 கொற்றனுழிவை, 50. [171.
 கொற்றுறைக்குற்றில், 95.
 கொன், 374.
 கொன்வால் வாழ்க்கை, 379.
 கொன்றை, 1.
 கொன்றோர் - சிதைத்தோர், 34.
 கொன்... 22

கொண்பெருங்கானம் - கொண்கா
னம், 154 - 6.

கொண்மா - கொள்ளல்வேண்டி, 15.

கொண்மூ, 369.

கொண்மென - கொண்மினெனச்
கொய்குரலரிசி, 328. [சொல்லி, 152.

கொய்து - பறித்த, 11.

கொய்யுமோன் - கொய்வோன், 252.

கொல் ஐயப்பொருளில்வருதல், 99,

கொல்லன், 36, 170, 180, 312. [264.

கொல்லன் பணிக்கனரி, 95.

கொல்லாது - கெடுக்காமல், 55.

கோ - அரண், 20.

கோங்கு, 321, 336.

கோச்சேரமான் யானைக்கட்சேய்
மாந்தாஞ் சேரவிரும்பொறை, 17,
20, 22, 53, 125, 229. [283, 396.

கோசர் - ஒருவகை வீரர், 139, 169,

கோட்டங்கண்ணி - வளைதலையுடை

கோட்டம், 299. [ய மாலை, 275.

கோட்டம்பலம், 245.

கோட்டான், 238.

கோட்டிமீன், 399.

கோட்டை, 174.

கோசு

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

கோட்புக்க தெங்கு, 17.

கோடற்கண்ணிக் குறவர், 157.

கோடாது - வளையாமல், 55.

கோடாவி, 23, 36.

கோடியர் - கூத்தர், 29, 368.

கோடு-கங்கு, 95; கொம்பு, 4; சிகரம்,

2; பக்கம், 35, 164; முருடு, 246;

யாழின் ஒருறுப்பு, 127, 145, 373.

கோடுகூடு மதியம், 67.

கோடுயாடுப்பு, 164. [மலை, 205, 266.

கோடை - கடியநெடு வேட்டுவன்

கோடைக்காலம், 137, 161, 174, 224,

237, 381, 389, 393, 395.

கோள் - குலை, 168. [254.

கோளி - பூவாதுகாய்க்குமாம், 58,

கோனாட்டுஎறிச்சலூர்மாடலன் மது
ரைக்குமரனார்; (கோனாடு - இது
சோழநாட்டின் உள்நாடுகளுனொ
ன்று), 54, 61, 167, 180, 197, 394.

கௌதமனார் - கோதமனார், 366.

கௌரியர் - பாண்டியர், 3.

சக்கரம், 233.

சக்கரவாளசக்கரவர்த்திகள், 175.

சக்கமனம், 62.

சகடம், 102, 185.

சகடை, 90.

கோடைபாடிய பெரும்பூதனார்-ஒரு
கோண்மீன், 392. [புலவர், 259.
கோதமனார் - ஒருபுலவர்; இப்பெயர்
கௌதமனாரெனவும் வழங்கும்,
கோது - சக்கை, 114. [366.
கோதை - சோமான் கோக்கோதை
மார்பன், 48 - 9; சோன், 172;
மாலை, 48. [212- 7, 219 - 23.
கோப்பெருஞ்சோழன், 67, 191,
கோபம், 56, 72.
கோய்-கன்முகக்கும் பாத்திரம், 300.
கோயில் - அரண்மனை, 36, 67, 241.
கோல் - கோற்றொழில், 36, 152.
கோல்காலாக ஒதுங்கி, 159.
கோலனை, 297.
கோலோகம், 6.
கோவதை முதலியவற்றை வாக்காற்
சொல்லலுமாகாது, 34.
கோவலர் - இடையர், 224, 265, [339.
கோவலார்- இது பெண்ணையாற்றின்
கரையின் கண்ணதொரு நகரம்;
இதன் தலைவர் மலையமான் திரு
முடிக்காரிமுதலியோர்; ஒரு
காலத்து அதியமான் நெடுமானஞ்
சியால் வெல்லப்பட்டது; கோவ
லெனவும் வழங்கும், 99.
கோவூர்கிழார்(கோவூரழகியார்), 31-
3, 41, 44 - 7, 68, 70, 308, 373,
382, 386, 400. [364, 383.
கோழி - உறையூர், 28, 52, 67, 212,

சகரர், 6. [ஒரு புலவர், 360.
சங்கவருணரென்னும் நாகரியர் -
சங்கிலி, 74.
சங்கு, 56, 225, 266, 397.
சடங்கு, 224.
சடை, 1, 56, 166, 251 - 2.
சந்தனம், 58, 108, 161, 239.
சந்தனவிறகு, 168.
சந்திரன், 6, 8, 13, 22, 25, 27, 31,
38, 55 - 6, 59, 60, 67, 102, 112,
160, 231, 260, 376, 396, 400.
சந்து, 78.
சந்துசெய்தல், 36.
சபை, 83.
சமம் - போர், 14.
சமைக்கப்பட்ட பாளை, 237.
சல்லி - பறைவிசேடம், 152.
சனிமீன், 117.
சாஅய் - மெலிந்து, 146.
சாக்காட்டுப்பறை, 194.
சாகாடு - உருள், சகடம், வண்டி, 60,
90, 185, 256, 313.
சாடி - கட்சாடி, 297, 319. [287.
சாத்தந்தையார் - ஒருபுலவர், 80-82,
சாத்தன் - ஒல்லையூர்கிழார் மகன்
பெருஞ்சாத்தன், 242; பாண்டி
யன் கோஞ்சாத்தன், 178, 395.
சாந்தம் - சந்தனம், 374, 380.
சாந்து - சந்தனம், 3.
சாபம் - வில், 14, 70.

சாமரம், 50.
 சாயலர் - இளைப்பையுடையர், 262.
 சாயலுக்கு நீர் உவமை, 105.
 சாயா - இளையாத, 3.
 சாயின்று - சாய்ந்தது, 127.
 சார்வு - புகலிடம், 205.
 சாரல், 108.
 சாரியை தோற்றம்வேண்டாத் தொகுதிக்கண் வருதல், 155.
 சால், 35.
 சாறு - விழா, 22, 82.
 சான்ற - அமைந்த, 11.
 சான்றோர் - நற்குணங்களாலமைந்தோர், 34, 191, 218, 375; வீரர், 63.
 சான்றோரவையம், 266.
 சிக்கற் பள்ளி, 387.
 சிகரம், 135.
 சிங்கம், 71.
 சித்திரம், 251.
 சித்திரமாடம், 59.
 சிதடன் - குருடன், 73.
 சிதடி - குருடி ; எண்வகை யெச்சத்துள் ஒன்று, 28.
 சிதர் - துளி, 105, 277.
 சிதர்ப்புறத்தடாரி, 381.
 சிதலை - கதையான், 51.
 சிதறல், 114.
 சிதாஅர், 385, 393, 398, 400.
 சிதாஅர்வள்பு, 376, 381.

சிவந்து - கோபித்து, 4.
 சிவபெருமான், 1, 6, 55 - 6, 91, 166, சிவியின் கதை, 39. [198.
 சிற்றரண், 21, 97.
 சிற்றரையம் - அரையமென்னும் நகரத்தின் ஒருபாகம், 202.
 சிற்றூறு, 260.
 சிற்றூர், 143, 170, 285, 302, 328, 330.
 சிற்றூர் அரசர், 197, 299.
 சிறந்த - மிகுந்த, 1, 6.
 சிறந்த அரசாட்சி, 75.
 சிறந்த குடி, 159.
 சிறந்தன்று - கனத்தது, 75. [57, 72.
 சிறப்பு - செல்வம், 64; தலைமை, 15, சிறப்பும்மை, 19, 33, 87, 100, 103, சிறுஅர், 325, 334, 382. [212.
 சிறிய கள், 235.
 சிறியிலை யெகுகம், 308.
 சிறியிலை வெதிர், 109.
 சிறியோன் அரசாட்சி, 75.
 சிறுகடுகு, 281, 358.
 சிறு காடு, 126.
 சிறு கிணை, 376. [388.
 சிறுகுடிகிழான் பண்ணன், 70, 173, சிறு குடில், 86, 116, 120, 129, 318, சிறு குவடு, 118. [332.
 சிறு குளம், 118.
 சிறு சின்மீன், 348.
 சிறுசெந்நா, 148, 168.

சிதார் - சீரை, 69, 150.

சிதைய - அற, 13; சிதற, 36.

சிப்பி, 53.

சிமை - மலையுச்சி, 120, 158.

சில்குடிச்சீறார், 328.

சில்லவிழ், 360.

சில்லொழுக்கு, 173.

சில்விளை விறலி, 103.

சில்விளை வரகு, 327.

சிலசொல், 360.

சிலம்பு - மலை, 36, 85, 143, 341.

சிலை - வில், 61.

சிலைக்கும் - கொட்டும், 170.

சிலைத்தார் - இந்திரவில்போன்ற மா

சிலைத்து - ஒலித்து, 78. [லை, 10.]

84

சிறுசொல், 82.

சிறுசோற்றுவிழா, 33.

சிறுசோறு, 235.

சிறுதலையாயம் - ஆட்டினம், 54.

சிறுதீ, 331.

சிறுதீவிளக்கம், 324, 326.

சிறுதுணி, 366.

சிறுதுறு, 177.

சிறுநனி, 247, 376.

சிறுநனிதமியள், 247.

சிறுதுண்ணெறும்பு, 173.

சிறுபதம் - தண்ணீர், 74.

சிறுபறை, 64, 152, 371. [373,

சிறுபிள்ளைகள், 46, 61, 94, 104, 173.

சிறுபுல்லாளர், 292, 327.

சூசூசூ

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

சிறுபேராளர் - சிறிய பெரிய ஆண்மை
 சிறுமுழா, 103. [யையுடையோர், 178.
 சிறுவர், 381.
 சிறுவெண்கடுகு, 98, 296.
 சிறுவெண்டேரையார் - ஒருபுலவர்,
 சிறுவெள்ளுப்பு, 386. [362.
 சிறுவெள்ளென்பு, 362.
 சிறை - அரண், 51; காவல், 17;
 சிறகு, 3, 314, 326.
 சின்னீர், 154, 325.
 சின்னென்னுமிடைச் சொல்லால்
 முன்னிலை யொருமைவினைச்சொ
 ல் அசைக்கப்பட்டுகின்றதல், 255.
 சின்னவின் - கொடுத்தெழுமாயின், 90.
 சினை - மாக்கினை, 11.
 சினை இ - கோயித்து, 2, 71, 278.
 சினை இயோர் - சின்பித்தோர், 41.
 சினைவினை முதல்வினையொடுமுடி
 தல், 9, 22, 67, 213.
 சீக்கும் - தூக்கும், 247.
 சீத்துய்த்து, 400. [378.
 சீதை ஆபாணங்களைக் கழற்றினமை,
 சீப்பு, 305.
 சீயா - தூவாத, 316.
 சீர் - அளவு, 6; தலைமை, 24, 126;
 தாளம், 62; கண்மை, 11; பெருமை,
 சீர்த்தி - மிகுபுகழ், 15. [1.
 சீரை - தூலாம், 43.
 சீலைப்பேன், 136. [316, 398.
 சீறியாழ், 144, 146, 155, 302, 308,
 சீறார், 324, 328, 330 - 31.
 சுக்கிரன், 117, 389.

சும்மை - ஆரவாரம், 22.
 சுரபுன்னை, 158.
 சுரபுன்னைப்பூமாலை, 131.
 சுரம் - அரிய வழி, 47, 103, 136,
 140 - 41, 143, 152, 161, 265.
 சுரியல், 307.
 சுருக்கி - கட்டி, 64.
 சுருக்கினெம் - கட்டினெம், 206.
 சுரை - உட்டுளை, 97.
 சுரைக்கொடி, 116.
 சுவர், 211, 373. [லோகம், 6.
 சுவர்க்கத்திற்கு மேற்பட்டது கோ
 சுவர்க்கம்புகுதல், 249. [நிலம், 120.
 சுவல் - தோள், 139, 166; மேட்டு
 சுவைக்க - உண்ண, 127.
 சுளகு, 249, 321.
 சுற்றம் - கிளைகள், 29, 47, 69, 362.
 சுறவு - ஒருமீன், 13.
 சுளை, 109, 116, 131 - 2. [228.
 சூட்டிய - நடாத்திய, 99; பாப்பிய,
 சூட்டிறைச்சி, 212.
 சூடி - சூட்டிறைச்சி, 34, 212; நெற்
 சூடி, 13, 366, 376, 397.
 சூதாடி கருவி, 52.
 சூர் - சூரபன்மா, 23.
 சூர்ப்பு - வினோந்த கடகம், 153.
 சூரியன், 2, 4, 6, 8, 25, 30, 34 - 5,
 38, 41, 43, 55 - 6, 59, 82, 90, 136,
 160, 174, 228, 374, 376.
 சூல் - கருப்பம், 130.
 சூழ்ச்சி - உசாவுதல், 2.

சுகிர், 318, 381.

சுகிர்ந்த பஞ்சு, 125.

சுகிர் புரிநாம்பு, 109.

சுட்டின் - குறிப்பின், 32.

சுடர் - ஒளி, 6; சூரியன், 136.

சுடலை, 356.

சுகொட்டில் தெய்வமிருத்தல், 247.

சுகொட்டுப்பறவை, 238.

சுகொடு, 225, 238, 240, 245, 247,

250, 356, 359, 363.

சுகிழங்கு, 225.

சூளுறல், 178.

சூளை, 228.

செக்கர் - செந்நிறம், 16.

செங்கழுநீர், 176. [117, 221, 230.

செங்கோல், 20, 35, 39, 42, 55.

செங்கோலை - செங்கோலையுடை

செச்சை - கிடாய், 286. [யை, 20.

செண்டு வெளி, 174, 220.

செத்து - அறிந்து, 128, 271, 379.

செதுக்கண் - ஒளிமழுக்கினை கண்,

செந்தில் - திருச்செந்தூர், 55. [261.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அசராதி.

சுசுசு

செந்நாப்புலவர், 107.
 செந்நீர்ப்பசம்பொன், 9. [390.
 செந்நெலுக்கு வேங்கைப்பூ உவமை,
 செம்பியர் - சோழர், 37, 228.
 செம்புற்றியல், 119.
 செம்பூங்கண்ணி, 264.
 செம்மல் - தலைமை, 43, 47. [161.
 செம்மலை - தலைமையையுடையாய்,
 செம்மற்று - தலைமையையுடையது,
 செம்மறிக்கிடாய், 33. [33.
 செம்மறியாட்டுத்தசை, 96.
 செம்மால், 366. [கிரை, 60.
 செம்மீன் - அங்காரகன் ; திருவா
 செம்முகக்ஞாங்கு, 378.
 செம்முகமந்தி, 200.
 செம்முதுபெண்டு, 276, 280.
 செம்மை - நேர்மை, 3.
 செய் - செய்கை, 199.
 செய்தார், 397. [34 ; செய்வை, 12.
 செய்தி - செய்கை, 45; செய்ந்நன்றி,
 செய்திரங்காவீனை, 10.
 செய்தீமோ - செய்வாயாக, 145.
 செய்யம்மே - செய்வாயாக, 46.
 செய்யுள், 53. [படல், 35.
 செய்யுள்நோக்கி அகரம் விரிக்கப்
 செயற்கை - தொழில், 35.
 செயிர் - குற்றம், 3.
 செயிர்த்தன்று - வெகுண்டது, 226.
 செயிர்திகற்பு, 3.
 செரீது - செருகி, 22, 281.
 செரீதியு - செருகிய, 315.
 செரு - சண்டை, 14.

காத் துஇறந்த வீரருடைய வெற்றி
 யைச் சொல்லுதல் (பு. வெ.
 89), 271 - 2.
 செல்சார்பு - புகலிடம், 205.
 செல்ல - பாக்க, 26. [64.
 செல்லாமோ - போலோமல்லேமோ,
 செல்வக்கடுங்கோவாழியாதன்-சேர
 மான்சிக்கற்பள்ளித்துஞ்சிய செல்
 வக் கடுங்கோ வாழியாதன், 387.
 செல்வத்தின்பயன் கொடுத்தல், 189.
 செல்வர், 188.
 செல்வு - செல்வம், 70.
 செல்வை - செல்வமுடையாய், 70.
 செல்ல - செல்லுதல், 8.
 செலவு - வீதி, 30.
 செலியர் - தணிக, 6.
 செலீயா - போவதாக, 24.
 செவ்வரிநாரை, 351.
 செவ்வழி - இரங்கற்பண், 144, 147;
 மாலப்பண், 146, 149.
 செவ்வாய்மீன் - அங்காரகன், 60.
 செவ்வானம் - செக்கர்வானம், 4, 16.
 செவ்வியெளிமை, 35, 40, 54.
 செவ்வியோர் - நடுநிலைமையையுடை
 யோர், 29.
 செவிக்கின்னார், 167. [238.
 செலிசெஞ்சேவல்-கழுகின் சேவல்,
 செலியறிவுறாஉ - ஒரு துறை; மாற்
 சரியமும் கெடுத்தலுமில்லாத
 பெரிய எண்ணத்தை அரசனுக்
 குச் சொல்லுதல் (பு. வெ.

செருக்கிய - களித்த, 200.

செருந்தி, 390.

செருப்பறை, 279.

செருப்பிடைச்சிறுபால், 257.

செருப்புகல்வேண்டி, 345.

செருமலைதல் - ஒரு துறை; பசுக்
களைக்கவர்ந்தோரைக் கிட்டி அவர்
அஞ்சத்தாக்கி மிக்க போர்செய்
தலை மேற்கொள்ளுதல் (பு. வெ.
25), 259.

செருவிடைவீழ்தல் - ஒரு துறை;
அகழியையும் காவற்காட்டையும்

421); அரசன் செய்யவேண்டிய
உலகம் காவன் முறைமையை
அவனிடஞ் சொல்லி அவன்
செவியிற் புகுத்தி அறிவித்தல்
(புறநா. 5, 6, 35, வி); 2, 3, 5, 6,
35, 40, 55, 184.

செழியன் - பாண்டியன், 19, 25.

செற்றல்வேறு செயிர்த்தல்வேறு,
226.

செற்றன்று - கறுவுகொண்டது, 226.

செற்றும் - சென்றுசெறியும், 152.

செற்றை - சிறுதூறு; செத்தை, 326.

சுசுஅ

புறநாணுறு மூலமும் உரையும்.

செறல் - வெகுட்சி, 15.
செறிக்குநர், 378. [யாய், 30.
செறிவினை - அடக்கத்தை யுடை
செறு - வயல், 61, 184, 338, 340,
369, 397.
செறுக்கும் - அடைக்கும், 7.
செறுத்த - அடக்கிய, 53.
செறுவர் - பகைவர், 100, 205.
சென்மார், 362.
சென்மே - செல்வாயாக, 133. [6.
சென்னி - சோழன், 203, 266; தலை,
நேக்கும் - உறக்கும், 24, 209, 343.
சேக்கை - கட்டில், 50. [27, 225.
சேட்சென்னி-சோழன் நலங்கள்ளி,
சேண் - நெடுந்தாரம், 174 ; நெடு
சேண்விளங்கும்புகழ், 10. [நான், 2.
சேப்ப - சிவப்ப, தங்க, 127, 347.
சேமவாச்சு, 102.
சேய் - முருகக்கடவுள், 14.
சேயை, 381. [வன், 49.
சேர்ப்பன் - நெய்தனிலமுடைய
சேர்ப்பு - கடற்கரை, 49.
சேர்பு - பொருத்தி, 22.
சேர்மின் - அடையுமின், 9. [றை, 13.
சேரமான் அந்துவஞ்சேரலிரும்பொ
சேரமான் கடலோட்டிய வேல்கெழு
குட்டுவன், 369. [14, 387.
சேரமான் கடுங்கோ வாழியாதன், 8,
சேரமான் கணைக்காலிரும்பொறை,
74.
சேரமான் கருவூரேறிய ஒள்வாட்கோ

சேரமான் செல்வக்கடுங்கோ வாழி
யாதன், 14. [விரும்பொறை, 50.
சேரமான் தகடுரெறிந்தபெருஞ்சேர
சேரமான் பாமுனரெறிந்த நெய்த
லங்கானல் இளஞ்சேட்சென்னி,
10, 203. கோ, 11, 282..
சேரமான் பாலைபாடியபெருங்கடு
சேரமான் பெருஞ் சேரலாதன், 65.
சேரமான் பெருஞ்சோற்றுஉதியன்
சேரலாதன், 2. [றை, 53, 125.
சேரமான் மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொ
சேரமான்மாரி வெண்கோ, 367.
சேரமான் யானைக்கட்சேய் மாந்த
ரஞ் சேரலிரும்பொறை, 20, 22.
சேரமான் வஞ்சன், 398.
சேரன், 22, 39, 45, 126, 172.
சேவல், 67, 128, 238, 318.
சேறு - செறிவு, 225, 249, 325.
சேறுகுத்தி - ஒரு கருவி, 61.
சேறுபட்ட தசம்பு, 377.
சேறும் - செல்லுதும், 113.
சேனை, 17, 37 - 8, 41 - 2, 62, 71 -
2, 97 - 8, 110, 116, 122, 156, 169,
186, 197, 201, 205, 211, 226, 228,
301, 314, 351, 362, 373. [39, 90.
சொல்லிய - கனையவேண்டி, போக்க,
சொல்வருவித்தல், 3, 8, 10, 14, 17,
22, 39, 44, 143, 160.
சொலி - மூங்கிலின் உப்புறத்துள்ள
வெள்ளிய தோல், 383.
சொலிய - நீக்க, 327.
சொற்பிறம்ச்சி, 3.

பப்பருஞ்சேரலரும்பொறை, 5.
 சேரமான் குட்டுவன்கோதை, 54.
 சேரமான் குடக்கோ இளஞ்சேரலி
 ரும்பொறை, 210 - 11.
 சேரமான் குடக்கோச் சேரலிரும்
 பொறை, 210 - 11. [ன், 62-3, 368.
 சேரமான் குடக்கோடுஞ்சேரலாத
 சேரமான் கோக்கோதை மார்பன்,
 48 - 9. [சிய மாக்கோதை, 245.
 சேரமான் கோட்டம்பலத்துத்துஞ்
 சேரமான் சிக்கற்பள்ளித்துஞ்சியசெ
 ல்வக்கடுக்கோவாழியாதன், 387.

சொன்றி - சோறு, 197.
 சொன்னிழல், 373.
 சோனாட்டுப்பூஞ்சாற்றார் ப்பார் ப்
 பான் கெணணியன் விண்ணந்தா
 யன் - பாடப்பட்டோருள் ஒரு
 வன், 166.
 சோனாட்டு முகையலூர்ச்சிறுகருந்
 தும்பியார் - ஒரு புலவர், 181, 265.
 சோனாடு, 166, 181, 337, 382.
 சோரும் - வடியும், 22.
 சோலை, 33, 36, 338, 345.
 சோழகுலத்தின் பெருமை, 35, 39.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

சோசோசோ

சோழநாட்டு (சோழனாட்டு) ப்பிட
 ளூர் கிழார்மகன் பெருஞ்சாத்தன் -
 ஒருபகாரி, 395.
 சோழநாடு, 13, 35, 38, 40, 61, 67 -
 166, 174, 212, 382. [8,
 சோழன், 58, 378.
 சோழன் இராசசூயம்வேட்ட பெரு
 நற்கிள்ளி, 16, 125, 367, 377.
 சோழன் இலவந்திகைப்பள்ளித்துஞ்
 சிய நலங்கிள்ளி சேட்சென்னி,
 61. [சென்னி, 4, 266.
 சோழன் உருவப்பற்றேரிளஞ் சேட்
 சோழன் கரிகால்வளவன், 7.
 சோழன் கரிகாற்பெருவளத்தான்,
 65 - 6, 224.
 சோழன் குராப்பள்ளித் துஞ்சிய
 கிள்ளிவளவன், 373.
 சோழன்குராப்பள்ளித்துஞ்சிய பெ
 ருந்கிருமாவளவன், 58, 60, 197.
 சோழன்குளமுற்றத்துத் துஞ்சிய
 கிள்ளிவளவன், 34 - 41, 46, 69,
 70, 173, 226 - 8, 386, 393, 397.
 சோழன்கோயில், 378.
 *சோழன்செங்கணன், 74.
 சோழன்செருப்பாழியெறிந்த இளஞ்
 சேட்சென்னி, 370, 378.
 சோழன் நல்லுருத்திரன் (நல்லுத்த
 ான்), 190.
 சோழன் நலங்கிள்ளி, 27 - 33, 43-5,
 47, 68, 73, 75, 225, 382, 400.
 சோழன் நலங்கிள்ளிதம்பி மாவளத்

சோழன் பகைமேற்செலவு, 41.
 சோழன் போர்வைக்கோப் பெரு
 நற்கிள்ளி, 80 - 85. [நற்கிள்ளி, 13.
 சோழன் முடித்தலைக்கோப் பெரு
 சோழன் வேற்பஃறடக்கைப் பெரு
 நற்பெருவிறற் கிள்ளி, 62-3, 368.
 சோழனெருவன் கப்பலைச்செலுத்
 திக்காற்றை வவல்கொண்டது, 66.
 சோழியவேனாதிதிருக்குட்டுவன், 394.
 சோற்றுக்கட்டிகொடுத்தல், 177.
 சோற்றுத்திரை, 33.
 சோறு, 20, 172, 261.
 சோறுகொடுத்தல், 362.
 ஓமலி - நாய், 74.
 ஓமன் - சமன் ; யமன், 6.
 ஓண் - நான், 14, 55.
 ஓயில் - மதிற்கூட்டு, 21, 350, 355.
 ஓயிற்றெல்லை - பகல், 366.
 ஓயிறன்னோன், 321. [376.
 ஓயிறு - ஓரியன், 2, 4, 6, 362, 374,
 ஓன்றோயிறு - அத்தமித்த ஓரியன்,
 ஓன்று, 277 - 8. [82.
 ஓன்றை, 378, 390.
 ஓண்ம் - நிண்ம், 177.
 ஓயிறு - தேனீ, 93.
 ஓமர - பாக்க, 90.
 ஓழுக்குவோர் - அழுக்குவோர்,
 ஓரோரென, 376. [337.
 ஓலிகோல், 315. [150, 247, 331.
 ஓலிதி-கடைந்துகொள்ளப்பட்டதி,
 ஓள்ளல் - தெரு, 15.
 ஈகடு - பாலின் பாலிசும். 202.

சோழன் நெய்தலங்கானலிளஞ்சேட்
சென்னி, 10.

தகடூர் - ஒருர்; இது மைஸூர் ராஜ்
யத்திலுள்ளது; விகோதழகிய

* சோழன் செங்கணன் - கோச்செங்கட்சோழன்; இவன் அறுபத்து
மூன்று நாயன்மார்களில் ஒருவன்; நன்னிலம் அம்பர்முதலான எந்தலங்
களில் எடுப்பித்த சிவாலயங்கள் இவனால் எடுப்பிக்கப்பட்டனவென்று
தேவாரத்திற் கூறப்பட்டுள்ளன; “களவழிக்கவிதை பொய்கையுரை
செய்ய வுகியன், கால்வழித்தளையை வெட்டியரசிட்டவான்” என்று கலிங்
கத்துப்பரணியிற் சிறப்பிக்கப்பட்டவன் இவனே. திருமங்கை மன்னன்
பாடிய பெரிய திருமொழியில் ஆறம்பத்தில் ஆறந்திருமொழியிற் செங்
கணன் சிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறான் (ரால் பகதூர் வி. வேங்கையரவர்கள்
எழுதியது.)

கூஎ0

புறநாணாறு மூலமும் உரையும்.

பெருமானென்பவனால் ஆளப்பட்டது; இதனைத் தருமபுரியென்பாருமுனர், 50, 230.

தகரம் - ஒரு மரம், 131 - 2.

தகவு - தகுதி, 36, 44.

தகுதி - தக்கசெய்கை, 18.

தகை - அழகு, 59; கூறுபாடு, 38; தகுதி, 6.

தகைத்த - கட்டப்பட்ட, 70.

தகைத்தல் - சுற்றுதல், 69.

தங்கால்-பாண்டிநாட்டிலுள்ள திருத்தங்காலென்னுமோரூர்; தண்காலெனவும் வழங்கும், 326.

தங்காற்பூட்ட(ருட்)கோவாலனார், 326.

தச்சன், 87, 290.

தச்சன்சிறுவர், 206.

தசம்பு - குடம், 224; மிடா, 33, 377.

தசை, 258. [34.

தஞ்சம் - எளியது, 73; எளியேன், தட்டும் - தலையாசிற்கும், 193.

தட்டை - கிளிகடிகருவி, 49. [18.

தட்டோர் - தடைப்படச்செய்தோர், தப்ப - தடுப்ப, 124, 275.

தட - பெருமை, 14.

தடக்கை, 90.

தடவரல் - வளைவு, 135.

தடவு - ஓமகுண்டம், 201; சுனை, 105; பெருமை, 140, 199.

தடாரி - கிணைப்பறை, 72, 249, 368, 376, 381, 385, 390, 395.

தடாரிப்பறை, 398.

தந்து - கொண்டு, 6.

தந்துமாதன் - ஒரு தலைவன், 360.

தந்தை, 340 - 41.

தந்தைகடன், 312.

தப்பல் - கொல்லல், 74.

தப்பிய - பிழைத்த, 34.

தபுதி - அழிவு, 43.

தம்மென - தாருமென, 203.

தம்மைப் பிறர்போலக் கூறல், 34.

தமக்கென முயலாமை, 182.

தமர் - தனக்குச்சிறந்தோர், 157.

தமர்பிழையைப்பொறுத்தல், 157.

தமிழ்து - தனித்து, 184. [357.

தமிழ்நாட்டரசர், 35, 109 - 10, 205, தமிழகம், 168.

தயிர், 33, 215, 326.

தயிர்கடைதல், 257.

தயிர்மிடர், 33.

தரமறிதலரிதென்றல், 121.

தரீஇய - தரவேண்டி, 205.

தருப்பை, 93, 234, 360.

தருமத்தின் பெருமை, 55.

தருமதூல், 15, 34.

தருமபுத்திரன், 366.

தருமமொடு இயல்வோள், 353.

தருஉந்து - தரும், 24.

தருஉம் - தரும், 35. [235.

தலை - அசை, 19; இடம், 3; தலைமை, தலைஇ, 192, 260, 371.

தலைஇய - தலைப்பட்ட, 2; பெய்துமாரிய, 119; மிகப்பெய்த, 361.

தடி - ஊனறடி, 435; தசை, 14, 150.
 தடியும் - வெட்டும், 36.
 தண்காற் பூட்டுகொல்லனார் - ஒரு
 தண்ட - நீங்க, 384. [புலவர், 326.
 தண்டம் - தண்டனை, 10.
 தண்டா - தணியாத, 6.
 தண்ணடை, 285, 287, 297 - 9.
 தண்ணுமை - முழவு, 15, 89, 210,
 270, 289, 293, 348. [24.
 தண்மை - குளிர்ச்சி, 11; மென்மை,
 தணிதி - தணியை, 10. [194, 322.
 ததும்ப - நிரம்ப, 177; மிகவொலிப்பு,
 ததைய - சிதற, 93, 126, 326.

தலையாயாகு, 159.
 தலைக்கை - முதற்கை, 24. [ண்ட, 2.
 தலைக்கொண்ட - தன்னிடத்தே கொ
 தலைக்கொண்டென-தொடங்கிற்றாக,
 தலைகுவி யாத நெற்போர், 61. [82.
 தலைச்சுற்றம், 285.
 தலைத்தோற்றம்-ஒருதுறை; ஒருவீரன்
 பகைவர் பசுக்களைக்கைக்கொண்டு
 வருதலறிந்து உறவுமுறையார்
 மனமகிழ்தல் (பு. வெ. 12), 262.
 தலைநீராடன், 390.
 தலைப்பாடு - நேர்படுதல், 70.
 தலைப்டெயா - கழிக, 161.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

சுளக

தலைப்பெயலுவமையணி, 60. [223.

தலைப்போகன்மை - முடிவுபோகா,
தலையங்கிய - கைகலந்த, 19.

தலையாட்டம் - குதிரையின் தலையி
லணியப்பட்ட மயிர், 2, 4, 15.

தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற
நெடுஞ்செழியன், 17 - 9, 23 - 6,
72, 76 - 9, 371 - 2.

தலையாலங்கானம் - தலையாலங்கா
டென்னுமூர்; இதன்வரலாற்றை
'ஆலங்கானம்' என்பதிற காண்க,
17, 19, 23, 72, 76, 371.

தலையாலாகிய அடுப்பு, 372.

தலையோர் - முன்செல்வோர், 225.

தலைவனுக்குச் சூரியன் உலாமை, 4.

தவச்சிறிது, 331.

தவம், 251 - 2, 358.

தவல் - இறந்துபடுதல், 238.

தவழ - பாக்க, 38.

தவிர்ந்துவிடுபரிசில், 159.

தவிரா - ஒழியாத, 3. [கொண்டு, 135.

தழீஇ - தழுவி, 93; அணைத்துக்

தழீஇய - அணைத்துக்கொண்ட, 23.

தழும்பன் - ஒருபகாரி; இவனது

தழுவ, 357 - 60. [ஊர் ஊனார், 348.

தழை - மகளிராணியும் ஒருவகை

உடை, 61, 116, 248, 340 - 41.

தழைப்பந்தர், 262.

தழைமாலை, 54, 269.

தன்னாதோர் - தலையாதவர், 18.

தனம்பு - சேறுகுத்தி, 61.

தாங்கா, 325.

தாங்கி - தடுத்து, 62, 125.

தாங்கிய - தடுத்த, 97.

தாடி, 83, 257 - 8.

தாடோய்தடக்கை, 90.

தாணிமூல் வாழ்க்கை, 2, 65, 379.

தாணிமூல் வாழ்நர், 161 - 2.

தாணிமூலம், 397.

தாதெருமறுகு, 311.

தாபதநிலை-ஒருதுறை; கணவனிறப்ப
மனைவி வைதவியமடைந்த நிலை
யைச்சொல்லுதல் (பு. வே. 257);
143, 248 - 50.

தாபதவாகை - ஒருதுறை; முனிவரு
டைய நடையைக் கூறுவது (பு.
வே. 168); 251 - 2.

தாம்பப்பல்கண்ணனார் - ஒருபுலவர்,
தாமரை, 246, 397. [43.

தாமரைப்பூ, 27 - 8.

தாமரையிலை, 27. [தலைவன், 399.

தாமான் தோன்றிக்கோன் - ஒரு

தாயங்கண்ணியார்-ஒருபுலவர், 250.

தாயம் - உரிமை, 17, 73.

தாயில்குழவி, 379. [படை, 15, 62.

தார் - மாலை, 1, 10, 61; முன்

தாரம் - பலபண்டம், 30, 343.

தாராரீர், 361, 367.

தாலம் - உண்கலம், 120.

தாலி - ஐம்படைத்தாலி; இளமைப்
பருவத்தில் ஆண் குழந்தைகளின்
கழுத்திலணியும் ஒருவகை அணி,
தாலில்நன்பொன், 152. [77.

தனிர், 159.

தற்குறிப்பேற்றவாணி, 241.

தறிகை - மாங்கனைத் தறித்தற்குரிய

தொரு கருவி, 206. [தல், 72.

தன்வினை பிறவினைப்பொருளில் வரு

தன்னை - தலைவன், 279.

தன்னைமார், 342, 345.

தன்னையர், 350.

தா - வலி, 152.

தாக்கி - வெட்டி, 126.

தாகம், 154.

தாங்க - பிடிக்க, 14.

தாழி, 228, 238, 256, 364.

தாழிய பெருங்காடு, 364.

தாழை - தெங்கு, 17.

தான் - முயற்சி, 18, 34, 75, 109 ; ஒரு

தான்சேருநர், 361. [விண்மீன், 395.

தான்பாடல், 34.

தான்பாடுகம், 393. [171, 382, 386, 395.

தான்வாழ்கவென்றல், 70, 101, 103,

தாளி - ஒருசெடி, 252, 328.

தாளியடித்தல் - பல்லியாடல், 120.

தாளிப்பு, 127, 160, 250, 360.

தாளை - சேளை, 228, 327.

தானைநிலை - ஒரு துறை; இரண்டு
சேனையும் தனது வீரத்தைக்கொண்
டாடும்படி ஒரு வீரன் போர்க்
களத்திற் சிறப்பெய்திநின்றல் (பு.
வே. 148); 276.

தானைமறம் - ஒரு துறை; போர்செய்
தற்கெதிர்த்த இருவகைச் சேனை
களும் தம்முட்பொருது மடியாத
வண்ணம் ஒருவீரன் பாதுகாத்த
ஆற்றலின் உயர்ச்சியைச் சொல்
லுதல் (பு. வே. 129); 87 - 90,
170, 294, 300, 301.

திகழ்தல் - விளங்குதல், 25.

திகிரி, 32.

திகங்கள் - சந்திரன், மாதம், 13, 87,

திகங்களன்ன தடாரி, 400. [396.

திகைச்சொல், 261.

திணிந்த - செறிந்த, 2.

திருவில் - இந்திரவில், 20.

திரைக்கும் - சுருட்டும், 97.

திரைகவுள், 195.

தில்ல, 246.

தில்லந்தளிர், 252.

தில்லென்பது விழைவின் கண் வரு
தல், 13, 80, 166, 171, 213, 246,

தில்லை - ஒரு மரம், 252. [284, 306.

திளைப்ப - விளையாடாநிற்க, 253.

திறத்தல் - திறந்துவிடுக, 44.

திறம் - கூறுபாடு, 6; பக்கம், 1.

திறல் - வலி, 3, 39.

திறவோர் - கூறுபாடறிவோர், 192;

திறன் - பக்கம், 1. [சான்றோர், 221.

திறை - கப்பம், 22, 97, 156, 387.

தின்மென - தின்மினென, 150.

தினை, 28, 119 - 20, 143, 159, 168,

திணை - குடி, 24, 27, 159, 373.
 தித்தன் - ஒரு சோழன், 80, 352, 358,
 திதி பதினைந்து, 400. [395.
 திமிரி - திமிர்ந்து; பூசி, 258.
 திமில் - மீன்படகு, 24, 60, 303.
 திரங்க - உலர், 389.
 திரங்கி - உலர்ந்து, 177.
 திரங்கிய, 159 - 60, 370.
 திரியாச் சுற்றம், 2.
 திரியினும் - வேறுபடினும், 2.
 திரியீர் - வேறுபட்டீர், 58.
 திருகி - முறுகி, 37.
 திருகிய - முறுகிய, 25.
 திருச்செந்தூர், 55.
 திருத்தாமனார் - ஒரு புலவர், 398.
 திருத்தி - செவ்விதாக்கி, 17.
 திருந்தடி, 7, 61.
 திருந்தாவாழ்க்கை, 265.
 திருமகள், 358.
 திருமனை, 379.
 திருமால், 56 - 8, 174, 198.

தீ, 51. [319 - 20, 328, 333, 335.
 தீக்கடைகோல், 315.
 திஞ்சாறு - இனிய சாறு, 24.
 திஞ்சுளை - இனிய சுளை, 109.
 திஞ்செறிதசம்பு - கட்டுடம், 239.
 திட்டி - கோதி, 62.
 தீது - குற்றம், 93.
 திரீர் - இனிய இளநீர், 24.
 திரோய், 185.
 திமை - கொடுமை, 10.
 திய கனா, 41.
 திர்தல் - அறுதல், 3.
 திரந்தன்று - திரந்தது, 42.
 திவேட்டி, 251.
 திற்றி - உண்பித்து, 337.
 துக்கக்குறிப்பு, 144, 154.
 துக்கவகை, 242.
 துகிர் - பவழம், 218.
 துகில்விரி புகைக்கு, 337.
 துகிற்கொடி, 197.
 தஞ்சாய் - மடியாய், 22.

* துஞ்சிய, 34, 46, 51, 58, 69, 173,

197, 373, 387.

துஞ்சுதல் - தங்குதல், 54.

துஞ்சம் - தங்கும், 20; தூங்கும், 2.

துடரிப்பழம் புளிப்புடையது, 177.

துடி, 170, 287.

துடிய, 280.

துடியடி, 369.

துடியர், 291, 335.

துடியன், 269, 285.

துடிமெறிபுலபன், 287.

துடுப்பு, 26, 328, 372.

துடைக்கும் - தடவும், 38.

துணரியது, 381.

துணி - துண்டம், 35.

துணியல் - தடி, 61.

துணிவு - தெளிவு, 23, 214.

துணை, 357.

துணைவாஞ்சி - ஒரு துறை; பிறரை
வெல்லவாவது கொல்லவாவது

துணிந்து நிற்கின்றாருருவனைச்
சிலகூறிச் சந்தி செய்வித்தல்

(புறநா. 36, 45 - 6, 57, வி); 36,

துதி - துதி, 353. [45 - 7, 57, 213.

துப்பு - வலி, 11, 54, 122; பகை, 380.

தும்பி - ஒருவகைவண்டு, 280.

தும்பிசொகின்னார் - ஒரு புலவர்,

தும்பை, 2, 96, 283, 347. [249.

தும்பைத்திணை-பகைவரோடு போர்

செய்தலை நினைந்து தும்பைப்

பூவைச் சூதில், 62 - 3, 80, 87 -

90, 273 - 8, 283 - 4, 286, 288,

294 - 5, 300, 304, 307, 309 - 11.

தும்பைமாலை, 96.

* துஞ்சிய : காரியாற்றுத் துஞ்சிய நெடுங்கிள்ளி, சேரமான் கோட்

டம்பலத்துத்துஞ்சிய மாக்கோதை, சேரமான் சிக்கற்பள்ளித்துஞ்சிய

செல்வக்கடுங்கோவாழியாதன், சோழன் இலவந்திகைப்பள்ளித்துஞ்சிய

நலங்கிள்ளிசேட்சென்னி, சோழன் குராப்பள்ளித்துஞ்சிய கிள்ளி

வளவன், சோழன் குராப்பள்ளித்துஞ்சிய பெருந்திருமாவளவன், சோழன்

குளமுற்றத்துத் துஞ்சிய கிள்ளிவளவன், பாண்டியன் இலவந்திகைப்

பள்ளித்துஞ்சிய நன்மாறன், பாண்டியன் கட்டகாரத்துத் துஞ்சிய மாறன்

வழுதி, பாண்டியன் சித்திரமாடத்துத்துஞ்சிய நன்மாறன், பாண்டியன் வெள்ளியம்பலத்துத் துஞ்சிய பெருவழுதி: இவற்றிலுள்ள 'துஞ்சிய' என்னுஞ் சொல்லின் பொருள் 'இறந்த' என்பதே. சிலப்பதிகாரம் மதுரைக்காண்டமுடிவில் 'அரசு கட்டிலிற்றுஞ்சிய பாண்டியன் நெடுஞ் செழியன்' என்று இளங்கோவடிகள் கூறியிருத்தல் காண்க; இன்னும் ஸ்ரீ சுந்தரமூர்த்திநாயனார் கிருத்தொண்டத்தொகையில், "கருஆர்த்துஞ் சிய புகழ்ச்சோழர்" என்று எடுத்தோதியதும் காண்க. அக்காலத்தரசர் புறநாட்டைக் கைப்படுத்தி மாற்றரசரைப் போர்க்களத்தில் முறிய அடித் திருந்ததால் அதனை விளக்கும் தொடர்ச்சொற்களைச் சேர்த்து, 'பாண்டியன் ஆரியப்படைதந்த நெடுஞ்செழியன்' என்றும், 'பாண்டியன் தலையா லங்கானத்துச் செருவென்ற நெடுஞ்செழியன்' என்றும், 'பாண்டியன் கானப்பேர்தந்த உக்கிரப்பெருவழுதி' என்றும் அவர் பெயரைப் பிற்காலத் தார் வழங்கிவந்ததுபோலவே, மேலே கூறப்பட்ட இடங்களில் அவ்வவ் வரசர் இறந்ததனால் அதனையே விசேடணமாக்கி அவர்கள் பெயரைப் பிற்காலத்தார் வழங்கி வந்தார்களென்று தோற்றுகின்றது (ராவ்ப்கதூர் வி. கனகசபைப் பிள்ளையவர்கள் எழுதியது); இப்படியே அரசர்கள் இறந்த இடத்தை அவர்கள் பெயருக்கு விசேடணமாக்கிக் கூறதல், கோழிக்கோட்டு ஸாமுதிரி அரசரின் பரம்பரை வழக்கமென்று தெரிகிறது.

தும்பைமாலை பொன்னாற் செய்யப்
படுதல், 2.

துமிந்து - துண்டமாகி, 19.

துமிய - துணிய, 211.

துய்த்தலை மந்தி, 158.

துயில், 320.

துயின்மடிதல் - உறங்குதல், 126,

தூர்து - செலுத்தி, 14. [320.

தூர்ப்ப - செலுத்த, 8.

தூரியோதனன் முதலிய தூற்றுவார்,

தூரும்புபடுகிதாஅர், 398. [2.

துலாக்கோல் யானைத்தந்தத்தாற்

செய்யப்படுதல், 39.

துலாக்கோற்றட்டு, 43.

துலாம், 39.

துவ்வான் - உண்ணாள், 159.

துவர, 393.

துவராபதி : இது பழைய வேளிர்
களின் நகரம்; இருங்கோவேளு
டையது; துவரை யெனவும்வழங்
கும்; துவாரஸமுத்திரமென்று

துழந்து - துழாவி, 188.

துழவும் - சூழ்வரும், 174.

துழைஇ - துழாவி; சூழ்ந்து, 370.

துளங்கல்செல்லாது - தளராது, 58.

துளங்கிய - நிலைகலங்கிய, 23.

துளங்கின - தளர்ந்தன, 62.

துளங்குதல் - அசைதல், 15.

துளிகசைப்புள் - வானம்பாடி, 198.

துறுகல் - பொற்றைக்கல், 202, 300.

துறை, 21, 84, 166.

துறைநனிமருதம், 344.

துறைமுகம், 30.

துறையூர் ஓடைகிழார், 136.

துன்புறுவி, 161.

துன்னம் - தையல், 136.

துன்னல் - அணுகுதல், 23.

துனித்தமுகம், 6.

துடைய - துவி, 143.

துச்சுணங்குருவியின் கூடு, 225.

துக்கும், 247.

துங்க - ஆட, 62.

இப்பொழுது வழங்கப்படுகின்ற
தென்பர். 'அகத்தியனார்... தவ
ராபதிப்போந்து நிலங்கடந்த
நெடுமுடியண்ணல் வழிக் கண்
அசர்பதினெண்மரையும் பதி
னெண்முடி வேளிருள்ளிட்டா
ரையும் அருவாளரையுங்கொண்டு
போந்து காடுகெடுத்து நாடாக்கி'
எனத் தோல்காப்பியப் பாயிர
வுரையிலும், 'மலயமாதவன்
நிலங்கடந்த நெடுமுடியண்ணலு
ழை நரபதியருடன் கொணர்ந்த
பதினெண்வகைக் குடிப்பிறந்த
வேளிர்க்கும்' என அகத்திணை
யியல், 32-ஆம் குத்திர வுரையி
லும் நச்சினூர்க்கினியர் எழுதிய
குத்தல் காண்க, 201.

தவரை - துவராபதி, 201.

தவன்றிய, 137.

துவை - உணவின் விசேடம், 14,
160, 250, 360, 390. : [113,

துவைத்து - ஒலித்து, 4.

துழந்த - துழாவிய, 26.

துங்குதல் - செறிதல், 126.

துங்குந்து - ஆடும், 24, 400.

துங்கெயிலெறிந்த சோழன், 39.
துசி, 88.

துண், 86.

துண்டில், 399.

துணில் தெய்வமிருத்தல், 52.

துது, 284.

தும்பு - துளை, 19.

துமக்கோள், 117.

துர்க்கும், 247.

துரிய, 198.

துவல் - துவலை, 24.

துவாக்குழவி, 379.

துவாத - உண்ணாத, 4.

துவி, 391.

துவதல், 331.

துவெள்ளறுவை, 286, 291, 311.

துவெறியும் - துவ எறியும், 211.

தெங்கு, 17, 24, 29, 61.

தெடாரி - தடாரிப்பறை(மோனை),

தெண்கண், 381. [368, 376.

தெப்பம், 192.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

கள்ளு

தெய்வத்திற்குரிய ஓசை, 52.
 தெய்வம், 106, 143, 158. [மகள், 259.
 தெய்வம் உடம்பிலேறப்பட்ட புலை
 தெய்வம் எல்லாப்பூக்களையும் ஏற்
 றுக்கொள்ளுமென்றல், 106.
 தெய்வலோகம், 174.
 தெரிகோல் - துலாக்கோல், 6.
 தெரியல் - மாலை, 23, 29, 82.
 தெரு, 345.
 தெய்வர் - பகைவர், 6.
 தெய்வீர் - பகைவீர், 87.
 தெவிட்டிம் - அசையிம், 161.
 தெளிர்ப்ப, 397.
 தெளிவில்லாதோர், 214.
 தெற்றி - திண்ணை, 53; வேதிகை,
 தெற்றிக்கிடத்தல், 97. [36.
 தெற்றிப்பாவை, 283.
 தெற்றென, 337. [251.
 தெறல் - அழித்தல், 2; வெம்மை, 20,
 தெறிக்கும் - துள்ளும், 259.
 தெறித்தல் - துள்ளல், 23.
 தெறிப்ப - முற்ற, 258.
 தெறுகதிர் - சுடுகின்ற கதிர், 43.
 தெறுதல் - சுடுதல், 15; தண்டஞ்
 தெறுவர், 307. [செய்தல், 29.
 தெறுவா - வெகுட்சிதோன்ற, 50.
 தெறுழ்-காட்டிலுள்ளதொருகொடி;
 தென்பரதவர், 378. [புளிமா, 119.
 தென்பலவத்தமுத்து, 380.
 தென்புலவாழ்நர் - தென்றிசைக்
 கண்வாழும் பிதிரர், 9.
 தென்னம்பொருப்பு - பொதியின்

தேர்க்கால் - குயவன் கலம்வினையுந்
 திகிரி; தேர்க்கால் போன்றிருத்த
 வின் இப்பெயர்பெற்றது, 32, 87.
 தேர்க்கொடுஞ்சி, 77.
 தேர்கொடுத்தல், 114, 121.
 தேர்வண்கிள்ளி, 27 - 33, 43 - 5, 47,
 68, 73, 75, 225, 382, 400.
 தேர்வண்பாரி, 118.
 தேர்வண்மலையன், 125.
 தேர்வீசிருக்கை, 69, 114.
 தேரில் மணிகட்டுதல், 200.
 தேவர், 38, 55, 62, 99.
 தேவருலகத்துள்ள குறைவு, 38.
 தேவருலகம், 22, 228.
 தேன், 392.
 தேற்றாய் - தெளியாய், 59.
 தேறல், 397.
 தேறலை - தெளியாய், 10.
 தேனீ, 93. [து, 353.
 தைஇ - செய்து, 126, 243; அணிந்
 தைஇய - செய்துபுனைந்த, 40;
 புனைந்துசெய்த, 33. [தல், 70.
 தைமாதத்திற் குளம் குளிர்த்திருத்
 தையல், 136.
 தைவருதல் - தடவிவருதல், 2.
 தொகுக்கும் - திரட்டிம், 13.
 தொகுத்தல், 33, 69, 92, 155.
 தொகைநிலை - ஒரு துறை; போர்க்
 களத்திலே எல்லாரும் ஒருங்கு
 மாய்ந்ததைச் சொல்லுதல் (பு.
 வெ. 154); 62 - 3.
 தொட்டு - செறித்து, 77; தோண்டி,

தென்னர், 400.	[மலை, 33, 215.]	தொடக்குநர், 378.	[62.]
தென்னவர் மறவன், 380.		தொடர் - சங்கிலி, 74.	
தென்னவன் மருகன், 388.		தொடலை, 271, 339, 341.	
தெனாது - தெற்கின்கண்ணது, 6.		தொடாஅல், 371.	
தேனத்து, 179.		தொடி - பூண், 243, 399; வளை, 24,	
தேட்கடுட்டன்ன தேறல், 392.		83, 238; வீரவளை, 26.	
தேம் - தேயம், 6; தேன், 24.		தொடித்தலைவிழுத்தண்டினார் - ஒரு	
தேமல், 350, 352, 354.		தொடிமருப்பு, 336. [புலவர், 243.	
தேய்வைவெண்காழ், 369.		தொடிமானுலக்கை, 399.	
தேர், 4, 11, 39, 45, 55, 87, 101,		தொடுக்குவர் - வளைத்துக்கொள்வர்,	
109, 123, 141, 144 - 6, 197, 260,		தொடுகழல், 83. [135.	
296, 345, 351, 359, 368 - 9, 377.		தொடுத்தல், 154, 156, 164, 275, 327.	

கள்ளி

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

தொடுதல் - தோண்டிதல், 6.
 தொடுமின் - பிழிமின், 262 - 3.
 தொடை - சந்து, 78; தொடுத்தல்,
 3; யாழ்நரம்பு, 70.
 தொண்டி: இது கடற்கரையிலுள்ள
 தொரு நகரம்; சேரருடையது,
 தொண்டியோர், 17. [17, 48.
 *தொண்டைமான், 95. [185.
 தொண்டைமான் இளந்திரையன்,
 தொய்யாவுலகம் - சுவர்க்கலோ
 கம், 214. [தோன், 125.
 தொலைஇயோன் - தொலைவீத்
 தொலைச்சி - தொலைத்து, 29, 224.
 தொலைச்சிய - தொலைத்த, 150, 205,
 தொலைதல் - தோற்றல், 75. [325.
 தொழில் - செயல், 14.
 தொழுதி - கூட்டம், 44.
 தொழுவர் - உழவர், 24, 209, 379.

தொன்று - பழமை, 217.
 தொன்றுபடுகிதாஅர், 400.
 தொன்மைசட்டியவண்மை, 330.
 தோட்டி - அங்குசம், 14; ஒரு மலை,
 கண்டோர்க்கோப்பெரு நள்ளியுடை
 ய மலை, 150.
 தோடு - இத்தி, 22; இலை, 120;
 தொகுதி, 35, 238.
 தோண்டாது - பறியாமல், 30.
 தோணி, 299, 343.
 தோய்தல் - பொருந்துதல், 14.
 தோல் - கேடகம், 4, 300, 311; பரி
 சை, 16, 97; யானை, 7, 300, 317.
 தோள், 61.
 தோற்றம் - காட்சி, 31.
 தோன்றல் - தலைவன், 21.
 தோன்றிக்கோ, 349.
 †தோன்றிமலை, 399.

*தொண்டைமான்: (தொண்டைமானென்பதற்குப் பொருள் பெரும்
 பாணற்றுப்படையுரையிற் காண்க): ஒரு சோழன் சிறப்புப்பெயராகிய
 ஆதொண்டை யென்னும் பதத்திலிருந்துண்டான காரணப்பெயரென்று
 சிலர் கூறுவர். சோழர் பல்லவர்களை ஜயித்து அவர்களுடைய நாட்டைக்

கைக்கொண்டபின், பல்லவகுலத்தைச் சேர்ந்த மன்னவர்கள் தொண்டை
 மானென்ற பட்டப்பெயரைப் பெற்றுச் சோழராஜாக்களின்கீழ்ச் சிற்றரசு
 ராய்க் காஞ்சிமண்டலத்தையும் அதனைச் சூழ்ந்த நாட்டையும் ஆண்டு
 வந்தார்கள். கலிங்கத்துப்பரணியிற் சிறப்பிக்கப்பட்ட கருணாகரத்
 தொண்டைமான் என்பவன் இத்தன்மையையுடைய சிற்றரசர்களில்

ஒருவன்; தஞ்சாவூரில் சாமந்தநாராயண விண்ணகர் என்று ஒரு விஷ்ணு கோயில் எடுப்பித்துச் சாமந்தநாராயணச் சதுர்வேதி மங்கலமென்று ஒரு கிராமம் உண்டாக்கி அந்தக் கிராமத்தில், வியாக்கியாதாக்களாயிருந்த சதுர்வேதிப்பட்டர்கள் நூற்றாறுபேருக்கு விருத்திகளை நியமித்தாணென்று தஞ்சாவூர்ப் பெரியகோயிற் கல்வெட்டுக்களுள் ஒன்றிற் கூறப்பட்டுள்ள சாமந்தநாராயணத் தொண்டைமான் என்பவன் மற்றொருவன். சேக்கிழார் நாயனார் சகோதரருக்கு அநபாயச் சோழமகாராஜன் தொண்டைமான் என்னும் பட்டப்பெயர் கொடுத்ததாகச் சேக்கிழார் நாயனார் சரித்திரத்தால் தெரியவருகிறது. தொண்டைநாடு என்பது முற்காலத்தில் பல்லவர்கள் அரசாட்சிசெய்த நாட்டின் பெயர்; இந்நாட்டுக்கு ஜயங்கொண்ட சோழமண்டலமென்று மற்றொருபெயருண்டு. (ராவ்பகதூர் வி. வெங்கையரவர்கள் எழுதியது.)

†திண்டுக்கல்லுக்குத் தென்மேற்கே 20-மைலில் தானறிக்குடியென்று ஒருமலையும், மேற்கே 14-மைலில் தோணிமலையென்று ஒருமலையும், கருவூர்க்கு மேற்கே மூன்று மைலில் தானேரூன்றிமலையென்று ஒருமலையும் உண்டு.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

௬௭௭

நகர் - கோயில், 6; நகரம், 23, 148.
 நகரில் - நகரின்மேல், 253.
 நகரத்தினர் - சிங்கத்தக்கார், 72.
 நகை - மகிழ்ச்சி, 212.
 நகைப்புலவாணர், 387.
 நச்சி, 313.
 நச்சவர், 360.
 நச்சென்னை (நச்சென்னை), 278.
 நசை - ஆசை, 15. [373, 387, 398.
 நசைவர் - விரும்புவந்தோர், 170,
 நசைவேட்கை - நச்சியவிருப்பம், 3.
 நட்பிற்குரியோர், 190.
 நட்பு, 190, 216 - 7.
 நடத்தினர் - நடப்பாயாக, 255.
 நடுக்கு - நடுக்கம், 2.
 நடுகல், 221, 223, 232, 260 - 61,
 263 - 4, 306, 314, 329, 335.
 நடுங்க - தலையசைத்துக்கொண்டா
 நடுநாள் யாமம், 189. [ட, 145.
 நடை, 312.
 நண்ணார் - பகைவர், 23.
 நண்பல், 384.
 நண்பு, 71.
 நண்மையன், 380.
 நணி - அணிமை, 154, 209, 243.
 நணிகணியருநத, 177.
 நத்தை, 261.
 நந்தனேற்றை, 266.
 நம்பி - விரும்பி, 136.
 நம்பிகெடுஞ்செழியன், 239.
 நயந்து - மகிழ்ந்து, 59 ; விரும்பி,
 நயம் - இன்பம், 145. [144.

நரை, 195, 270.
 நரைக்கூந்தல், 276.
 நரைத்தலைத்தாயே, 270.
 நரைமூதாளர், 52.
 நரையின்மைக்குக் காரணம், 190.
 நல் - வறுமை; நல்குமென்பது
 நல்லெனக் குறைந்து நின்றது,
 நல்க - அளிக்க, 14. [196.
 நல்கி - கொடுத்து, 6.
 நல்கினும் - உலாப்பினும், 80.
 நல்குர்மை - வறுமை, 266.
 நல்லரா, 309.
 நல்லவர் - பெண்டிர், 14.
 நல்லிசைவஞ்சி - ஒரு துறை; பகை
 வருடைய இடங்கள் கெடும்படி
 சென்றுவிட்ட வீரனுடைய வெற்
 றியைச் சொல்லுதல் (பு. வெ.
 60); 23.
 நல்லியக்கோடன் - ஓய்மானல்லிய
 நல்லில், 391. [கோடன், 176.
 நல்லிதையனார் - ஒரு புலவர், 393.
 நல்லூர் - பேகனார், 144.
 நல்வினை, 195, 214, 367.
 நல்கினள்ளி, 382.
 நல்வி - மான்குட்டி, 2.
 நலி (நலியம்) பாய்ந்தமரம், 270.
 நலியம் - கோடாலி, 36.
 நலியம்பாய்தல் - வெட்டுதல், 23, 36,
 நலிலுதல் - பயிலுதல், 1, 160. [270.
 நள்ளி - கண்டரக்கோப்பெருநள்ளி;
 இவன் ஒரு வள்ளல், 148 - 50,
 நள்ளிநம் பொய்கை, 246. [158.

நயவ - நியாயத்தையுடையன, 58.

நயவரு, 308.

நயன் - ஈரம், 227.

நரகம், 5.

நரத்தக்கோதை, 302.

நரத்தம் - நரத்தப்பூ, 235.

நரத்தைப்புல், 131 - 2.

நரம்பின் சுசுர், 381.

நரம்பு, 308. [தல், 120.

நரலுதல் - மூங்கிலிழைந்தொலித்

நரி, 291, 359, 369, 373. [5, 195.

நரிவெருஉத்தலையார் - ஒரு புலவர்,

நள்ளென்மாலு - நள்ளென்னும்.

ஒசையையுடைய மாலு, 149:

நளி - குளிர்ச்சி, 136; செறிவு, 66;

பெருமை, 26, 109, 143.

நளிய - செறிவையுடைய, 150.

நற்கு - நன்கு, 35, 121.

நற்குணமில்லோர், 105.

நறவின் வாழ்த்தி, 297.

நறுநெய், 120, 246, 379.

நறுநெய்ய சோறு, 396.

நறும்புல் - ஒருவகைப்புல், 132.

நறுமை - நன்மை, 29.

சுளவு

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

நறைக்கொடியின் நார், 168.
 நறைப்புக்கை, 281.
 நன்றியறிதல், 34, 175.
 நன்று - ஆக்கம், 192; நல்வினை, 34;
 பெரிது, 14, 75.
 *நன்னன் - ஒரு சிற்றரசன், 151.
 நன்னன் மருகன், 151.
 நன்னுகனார் - ஒரு புலவர், 381.
 நன்னெறிக்கண் ஒழுகுவதற்கு இல்
 வாழ்க்கை தடையாம், 193.
 நனந்தலை - அகன்ற இடம், 15, 57,
 168, 353.
 நனவிற் காணப்படும் உற்பாதம், 41.
 நனவு, 377, 381.
 நனைக்கள், 396.
 நனையின்மட்டு, 396.
 நா - நடு, 13, 47, 60.
 நாகம் - தேவருலகம், 367.
 நாகன் - நாலேசிழான் நாகன், 179.
 நாகினம்பேடை, 326.
 நாகிளவனை, 266.
 நாகிளவேங்கை, 352.
 நாகு, 261.
 நாகுபினை, 157.
 நாஞ்சில் - கலப்பை, 19.
 நாஞ்சில்வன்னுவன், 137 - 40, 380.
 நாஞ்சிற்பொருகன், 137 - 40, 380.
 நாஞ்சின்மலை, 137, 139 - 40, 351,
 நாட்கடாவழித்த, 353. [380].
 நாட்கள் - காலையிலுண்ணும் மது,
 நாட்கொடி, 341. [123].
 நாட்செருக்கனந்தர், 316.

நாடி - ஆராய்ந்து, 10.
 நாடி, 2, 89, 240.
 நாடுசெய் புகை, 6.
 நாடுமழை, 157.
 நாண்மகிழ், 123, 400.
 நாண்மீன், 24.
 நாணலதில்லாக்கற்பு, 196.
 நாத்தழும்பிருப்பப்பாடல், 200.
 நாத்திகரோடு கூடலாகாது, 29.
 நாப்பண் - நடு, 13, 60.
 நாம் - அச்சம், 16.
 நாய் - சூதாடிகருவி; நா யென்
 னும் மிருகம், 33, 52, 74, 205.
 நார் - பூத்தொடுக்கும் நார்; பன்னா
 டை, 11, 81, 232, 370 - 71, 375.
 நார்பிழிக்கொண்டதேறல், 170.
 நாரரி - கள், 232, 304.
 நாரரிதேறல், 367.
 நாரரிநறவு, 400.
 நாரரிநனை, 297.
 நாராசம், 70.
 நாரை, 24, 209, 351, 354, 384.
 நால்வேதம், 6, 15.
 நாலு - நாலுர், 179.
 நாலேசிழவனாகன், 179.
 நாவற்பழப்புளி, 177.
 நாவாய் - மாக்கலம், 13.
 நாழி, 189.
 நான் - காலு, 29.
 நானவை - நானோலக்கம், 54.
 நாளிருக்கை, 29.
 நாளிரை, 283.

நாட்சோறு, 379.

நாட்டம் - ஆராய்ச்சி, 35, 70.

நாட்டை - நாட்டையுடையாய், 28.

நாட்பலி, 329.

நாடல் - ஆராய்தல், 15. [49.

நாடன் - குறிஞ்சிநிலமுடையோன்,

நாடனை : ஐ, முன்னிலை, 5, 137.

நாளோலக்கம், 54, 123.

நாற்பால் - நால்வருணம், 183.

நாற்றம் - மணம், 70.

நாற்றிசை, 121.

நான்மறை முதல்வர், 93.

நீச்சம், 360.

நிணக்கும் - கட்டும், 82.

*இவன் மலைபடுகடாமென்ற பாட்டிற் சிறப்பிக்கப்பட்டவன்; இவன்

ஆண்ட பல்சூன்றக்கோட்டமென்ற நாடு வடஆர்க்காடு தென்னார்க்காடு
ஜில்லாக்களில் அடங்கியிருக்கின்றது. (ரால்பகதூர் வி. வேங்கையரவர்
கள் எழுதியது.)

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

சுஎசு

நிணங்கிழிப்ப, 393.
 நிணப்புழுக்கு, 152.
 நிணம், 103, 125, 177, 258, 325 - 6,
 நிணமூரி, 393. [371, 384, 393.
 நிமிர்தல் - மிகைத்தல், 14.
 நிமிரல் - நிமிர்ந்தசோறு, 395, 398.
 நிரப்படுபுணை, 376.
 நிரப்பாது, 180.
 நிரயங்கொள்பவர் - நரகத்தைத்
 தமக்கு இடமாகக் கொள்பவர், 5.
 நிரபத்தன்ன வறன், 376.
 நிரலல்லோர், 345.
 நிரனிறை, 19.
 நிரை, 117.
 நிலல்லன், 215.
 நிலத்துக்குமுன் நீருள்ளது, 9.
 நிலம் நல்லதாதலும் தீதாதலும், 187.
 நிலம்பெயரினும் சொற்பெயரல், 3.
 நிலமகள், 365.
 நிலவன்மார், 375.
 நிலவு - நிலைத்தல், 3.
 நிலா, 112.
 நிலியர் - நிற்பாயாக, 2.
 நிலீயர் - நிலைபெறுவாயாக, 167, 375.
 நிலை - நிற்தல், 23, 44.
 நிலைஇய - நிலைபெற்ற, 20, 30, 55.
 நிலைஇயர் - நிலைபெறுவாயாக; நிற்ப
 தாக, 24, 56.
 நிலையுழிந்து - நிலைகலங்கி, 36.
 நிலையாமை, 29.

நிறைக்குளப்புதவு, 376.
 நிறையருந்தானை, 156.
 நிறையழிதானை, 314.
 நிறையாவாழ்க்கை, 325.
 நின்கண்ணி வாழ்க, 198.
 நின்நாண்மீன் நிலைத்திகெ, 24.
 நின்னைந்தறிமதி, 161.
 நின்னிழல் வாழ்வோர், 102. [35.
 நினவ - நின்னுடைய சில காரியம்,
 நீடுவாழ்க, 257.
 நீடுவாழிய, 55.
 நீண்மொழி - ஒரு துறை; ஒரு வீரன்
 போர்க்களத்திற்குறிய சபதத்
 தைக் கூறுவது; 287, 368.
 நீர் - தன்மை, 2, 9, 51, 137, 159.
 நீர்க்கோழி, 395.
 நீர்ச்சண்டை, 42.
 நீர்ச்சோறு, 246.
 நீர்த்து - தன்மையையுடையது, 43.
 நீர்த்துளி, 147, 160.
 நீர்த்துறை, 84, 94, 96, 138, 204, 243.
 நீர்காண நெய் வழங்கி, 166, 384.
 நீர்நாய், 283.
 நீர்நிலை, 266.
 நீர்நிலையைப் பெருக்கவேண்டுமென்
 நீர்நிறைந்தபள்ளம், 137. [தல், 18.
 நீர்துக்கு, 389.
 நீர்வழங்கும் வாய்த்தலை, 24.
 நீர்வழிப்படும் புணை, 192.
 நீரணை, 263.

நிவந்து - ஒங்கி, 4, 31.
 நிவப்பு - ஒங்குதல், 6, 14.
 நிழல், 219.
 நிழல்காண் தேறல், 398.
 நிழலில்லாத இடத்தில் தனிமாம்
 பயன்படுதல், 119.
 நிழற்ற - நிழலைச் செய்ய, 3.
 நிழற்றிய - நிழலைச் செய்த, 189.
 நிழற்றும் - நிழலைச்செய்யும், 9, 51.
 நிற்குமோர் - நிற்போர், 297.
 நிற்பின் - நின்றால், 10.
 நிறப்படை, 293.
 நிறீஇ - நிறுத்தி, 18.
 நிறை, 314.

நீராடல், 243.
 நீரில்லாத ஆறு, 261.
 நீரின்முழுதி மணலெடுத்தல், 243.
 நீரினுமினிய சாயல், 105.
 நீலக்கச்சை, 274.
 நீலகண்டம், 1, 91.
 நீலமணி, 56, 147, 150.
 நீலமணியை உச்சியிற்றறித்தல், 150.
 நீறு, 325, 332.
 நுகம், 102, 179.
 நுகும்பு, 249.
 நுகு, 225, 389.
 நுடக்க, 384.
 நுண்கோற்சிறுகிணை, 383.

துண்பல்கருமம், 104.
 துண்பல்கணக்கு, 352.
 துணற்கு - துண்மை, 211.
 துணுகி - மெலிந்து, 96.
 துதல் - சென்னி, 77; யானைமத்த
 துதி - துனி, 4, 31. [சும, 3, 12.
 தும்முன் - உந்தந்தை, 174.
 தும்மோர், 357.
 தும்மோரன்ன - தும்மைப்போலும்,
 துவல - சொல்ல, 24. [45, 47.
 துவலா துவற்சியணி, 185.
 துழைகல்லா - துழையாத, 21.
 துழைமீன், 391.
 துளையர் தொழில், 24.
 துளை - துனி, 42.
 நூல்விரித்தன்ன சுதுப்பு, 159.
 நூலரிமாலை, 284.
 நூலிழை, 136.
 நூழிலாட்டு - ஒரு தறை; ஒரு
 வீரன் பகைவருடைய சேனை
 கெடும்படி தன் மார்பைத் திறந்து

சிறந்த அரசனுக்கு ஒரு வீரன்
 தன்னுடைய மேம்பாட்டை
 உயர்த்திச் சொல்லுதல் (பு. வெ.
 32), 298.
 நெடுவேள் - முருகன், 55. [338.
 நெடுவேளாதன் - ஒரு சிற்றரசன்,
 நெய், 44, 65, 384.
 நெய்தல் - சாக்காட்டுப்பறை, நெய்
 தற்கொடி, 48, 61, 194, 209, 369,
 389.
 நெய்தலங்கானல் - இளஞ்சேட்
 சென்னியின் ஊர்; நெய்தலங்
 காலையெனவும் வழங்கும், 10,
 நெய்தற்பறை, 194. [203.
 நெய்தற்பூ, 209.
 நெய் துள்ளிய வறை, 386.
 நெய்நறை, 329.
 நெய்ம்மிதி - நெய்யால் மிதித்தத்
 திரட்டப்பட்ட கவளம், 44, 299.
 நெய்யுலை, 261.
 நெரித்து - நெருங்கி, 249.

வேலைப்பறித்து ஏறிதல் (பு.வே.
142); 309 - 10.

தூறி - அறைந்துகொண்டு, 25;

நெஞ்சறவீழ்ந்த, 307. [வெட்டி, 93.

நெஞ்சு - தைரியம், 55. [15.

நெட்டிமையார்: ஒருபுலவர், 9, 12,

நெடியோன் - உயர்ந்தோன், வடம்

பலம்பநின்றபாண்டியன், 9, 114.

நெடுங்கடை, 237, 392, 397.

நெடுங்கழுத்துப் பாணர் - ஒருபுல

நெடுக்கிள்ளி, 44 - 5, 47. [வர், 291.

நெடுங்கைவேண்மான், 395.

நெடுஞ்செழியன், 17 - 9, 23 - 6, 72,

76 - 9, 371 - 2.

நெடுநல் யானை, 57, 72.

நெடுநிலைவாயில், 350.

நெடும்பல்லியத்தனார், 64.

நெடுமாவளவன் - சோழன்குளமுற்

றத்துத்துஞ்சிய கிள்ளிவளவன்,

228. [மானஞ்சி, 92, 206, 315.

நெடுமானஞ்சி - அதியமான் நெடு

நெடுமொழி - வஞ்சினம், 54, 170,

178, 298, 376; ஒரு துறை ;

நெருஞ்சிப்பூ, 155.

நெருநற்று, 143, 147.

நெருரை - கேற்று, 249, 316, 319.

நெருப்பு, 2, 41, 125.

நெல், 24, 33, 65, 97 - 8, 186, 209,

நெல்லரிஞர், 348. [384, 399.

நெல்லரி தொழுவார், 379.

நெல்லறுப்பார், 42, 348.

நெல்லி, 91, 170, 314, 386.

நெல்லிக்கனி, 91.

நெல்லிக்காழ் - நெல்லிவிதை, 314.

நெல்லிவேலி, 170.

நெல்லின் குப்பை, 171.

நெல்லுகுத்துப்பாவுங் கடவுள், 335.

நெளிமருங்கு - குழிந்த இடம், 18.

நெளிய - வருந்த, 168.

நெற்கதிர், 22, 49, 368.

நெற்கதிர்வேய்ந்த கூரை, 22.

நெற்கவளம், 44, 184, 337.

நெற்களம், 337.

நெற்கூடு, 148, 287, 376, 391.

நெற்கூடு - நெற்போர், 61.

நெற்பொலி, 230.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

சு.அ.க

நெற்போர், 24, 61, 209, 690.

நெறி - ஒழுக்கம், 2; முடக்கம், 160.

பகைத்தெரியல், 280. [தல், 15.

பகைமேற்செலவைப் பாடினி பாடு

நெறிமாண் அவையம், 224.

நே - ஈரம், 3.

நேம் - அன்பு, 3.

நேயி - சக்கரம், 3.

நேயியோர், 270.

நைக்க, 57.

நைத்தல் - அழித்தல், 97.

நைப்ப, 240.

நைவா - இரங்க, 146.

நொச்சித்தழை, 271 - 2.

நொச்சித்திணை - மதிலைக் காக்கும்
வீரர்கள் குடிய போர்ப்பூவைப்
புகழ்வது, 109 - 11, 271 - 2, 299.

நொச்சிநியமங்கிழார் - ஒரு புலவர்,
நொச்சிநியமம், 293. [293.

நொடுத்த - விற்று, 343, 399.

நொடை - லீலை, 352. [35.

நொதுமலாளர் - குறளை கூறுவார்,

நொக்கின்று - நொக்கியது, 141.

நொகு - நொவேன், 116, 234.

நொய், 245.

நொற்றிசின் - பொறுப்பாயாக, 202.

நொற்றோர், 367.

நொன் - வலி, 14, 75.

பகையரசர் கொடுத்த திறைகளை
அரசர் பரிசிலர்க்குக் கொடுத்தல்,
பகைவர், 6, 74, 92, 213. [22.

பகைவார்நாட்டைச் சுடும்புகையால்
அரசன்மலை வாடுகவென்றல், 6.

பகைவர் நாண்மீன் நில்லாமற் பட்
டுப் போவதாகவென்றல், 24.

பகைவருடைய அரணிற் கொண்ட
பொருள்களைப் பரிசிலர்க்குக்
கொடுத்தல், 6, 103.

பகைவருடைய இடங்கள் அவரிடத்
தே யிருப்பவும் அவற்றைப்
பாணர்க்குக் கொடுத்தல், 203.

பகைவருடைய காவன்மரத்தில் தம
து யானையைக் கட்டுதல், 57.

பகைவருடைய காவன்மரத்தை
வெட்டுவீத்தல், 23, 36, 57.

பகைவருடைய நாட்டின்கணுள்ள
ஊர்களைச் சுடுதல், 6, 7, 16, 23,
57, 103.

பகைவருடைய நாட்டுவயலில் தமது
குதிரை முதலியவற்றைச் செலுத்
ததல், 15.

பகைவருடைய நாட்டுவயலைக்கொள்

நோன்றல் - டொறுத்தல், 157.
 பஹுளியாறு - வாழும்பலம்பநின்ற
 பாண்டியனால் உண்டாக்கப்பட்ட
 தோராறு, 9.
 பஹேர், 347.
 பக்குகை நன்கணியார் : ஒரு
 புலவர், 194.
 பகட்டிலைப்பாசி, 392.
 பகடு - ஏர், 35; கடா, 60, 90, 366,
 395, 399 ; பாப்பு, 13, 152; வலி,
 88, 96, 390.
 பகடுதரு பெருவளம், 390 - 91.
 பகடுபல வாழ்த்தி, 383.
 பகரும் - கொடுக்கும், 116.
 பகல் - சூரியன், 2; நடுவுநிலைமை,
 17; பகற்பொழுது, 8; பகுத்தல்,
 பகழி - அம்பு, 152. [249.
 பகன்றை - பகன்றைப்பு, 235, 393.

86

னையூட்டுதல், 7, 16, 57.
 பகைவருடைய நாட்டைக்கைக்
 கொண்டு பரிசிலர்க்கு இனியன
 செய்தல், 12.
 பகைவருடைய நாட்டையும் அரண்
 களையும் அழித்தல் கழுதை
 யேரால் உழுது வரகு கொள்
 முதலியவற்றை விதைத்தல், 15,
 392.
 பகைவருடைய பொருள்களில் தாம்
 கொள்வனவற்றைக்கொண்டு பிற
 வற்றைச் சிதறிவிடுதல், 23.
 பகைவருடைய பொருள்களைத் தம்
 வீரரால் கொள்வித்தல், 23.
 பகைவருடைய மனைமரங்களை விற்
 காகக் கொள்ளுதல், 16.
 பகைவருடைய முடிப்பொன்னால்
 கழல்செய்வித்துப் புனைதல், 40.

சு.அ.உ

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

பகைவருடைய முாசத்தை வெளவு
தல், 25 - 6, 72, 179.
பகைவருடைய யானையின் நெற்றிப்
பட்டப்பொன்னால் தாமரைமலர்
செய்வித்துப் பாணர்க்குச் சூட்டு
தல், 126.
பகைவருரை அழிக்கத் தொடங்குங்
கால் பசுமுதலியவற்றை நோக்கி
நீர் விலகுமினென்றல், 9.
பங்குனிமாதம், 229.
பச்சூன் - செவ்வித்தசை, 258.
பச்சை - தோல், 164, 288.
பசந்த மேனி, 159.
பசப்பு, 84.
பசலை - பொன்னிறம், 155.
பசலைசிலவு, 392. [230, 400.
பசி, 69, 136, 141, 150, 163,
பசிதினத்திரங்கிய, 159 - 60, 370.
பசிப்பகைகடிதல் வல்லன், 400.
பசிப்பிணிமருத்துவன், 173.
பசு, 34, 138, 259.
பசுக்கன்று, 275.
பசுத்தொழு, 171.
பசுநிரை, 224, 230, 269.
பசுப்பால், 386.
பசம்புண், 100.
பசும்பொன் - ஒட்டற்ற பொன், 141.
பஞ்சவர் - பாண்டியர், 58.
பஞ்சி - பஞ்ச, 116.
பஞ்சிகளையாப்புண், 353.
பஞிலம் - தொகுதி, 62.
பட்டமாறு - பட்டபடியால், 93.

படர்ந்தி - போகின்றாய், 48.
படர்ந்து - நினைத்து, 47, 113.
படர்பு - செல்லுதல், 383.
படரெவ்வம், 378.
படலை, 319, 325.
படாது - பட்டு, 24.
படாம், 141, 145.
படியினை - படிவித்தனை, 15.
படிவம், 349.
படிஇயர் - படுக, 202.
படு - மடு, 319, 332.
படுக்கும் - உண்டாக்கும், 20.
படுக்கை, 310, 317.
படுத்த - வீழ்த்த, 19.
படுத்து - செய்து, 24.
படுதல் - ஒலித்தல், 72.
படுபு - தோன்றுதல், 34.
படுமகன்கிடக்கை, 278.
படுமணி, 72, 351. [135.
படுமலை - ஒருவகைப் பாலைப்பண்,
படை - ஆயுதம், 3, 15, 371; குதி
ரைக்கலம், 116, 135.
படைக்கலக் கொட்டில், 95. [169.
படைக்கலம்பயில்வோர் செய்கை,
படைத்திசினோர் - படைத்தவர், 18.
படைப்பு - செல்வம், 22, 82.
படைமடம் - வீரரல்லாதார்மேலும்
முதுகிட்டார்மேலும் புண்பட்
டார்மேலும் மூத்தார் இளையார்
மேலும் போர்செய்தற்குச் செல்
லுதல், 142. [அறப்போர், 62.
படையிறந்தபின் தலைவர் பொருதல்

பட்டன்று - பட்டது, 13, 134.
 பட்டினி, 371.
 பட்டென - பட்டதாக, 23.
 பட - மொய்ப்ப, 24.
 படஞ்செய் பந்தர்க்கல், 260.
 படப்பு, 334.
 படப்பை - பக்கம், 6, 98, 126, 166;
 மனைப்பக்கம், 140, 197, 375.
 படமடை, 326.
 படர் - நினைவாலுண்டாகிய கோய்,
 145. [வருதல், 172.
 படர்க்கைப்பெயர் முன்னிலைக்கண்

படையான், 42.
 படையீடு - இராசதானி, 202.
 பண், 307.
 பண்டங்களேற்றிய வண்டி, 90.
 பண்டம், 102, 393.
 பண்டை - முன், 10.
 பண்ண - அமைக்க, ஏற்ப, 12.
 பண்ணன் - சிறகுடிகிழான்பண்ண
 ன், 70, 173; வல்லார்க்கிழான்பண்
 ணன், 181, 388.
 பண்பத்தொகைப் புறத்துப் பிறந்த
 அன்மொழித்தொகை, 120, 135.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

சுஅரு

பண்பொட்டு, 6.

பணி - ஏவல், 17.

பணியிபர் - தாழ்க, 6.

பணை - குதிரைப்பந்தி, 178; பெரு
மை, 15, 72; மருதநிலம்; 16;
யானைக்கூடம், 23.

பணைமருள்தாள், 371.

பணையம், 316. [40.

பதத்தை - செவ்வியையுடையாய்,
பதம் - உணவு, 2, 23, 303; கால்,
4; காலம், 4; செவ்வி, 40, 120,
124; தரம், 151.

பதலை - ஒருகண்மாக்கினை யென்
னும் பறை, 64, 103, 152.

பதிப்பழக, 400.

பதினெண்கணம், 1. [டை, 264.

பதுக்கை - கற்குவியல், 3; திட்

பந்தர், 230, 260, 320, 324, 331.

பயக்குறை, 188.

பயந்த - பூத்த, 27.

பயம் - பயன், 58.

பயம்பு - குழி, 17.

பயலை - பசலை, 305.

பயற்றநெற்று, 297.

பயன் - பிரயோசனம், 7.

பயன்கருதாது கொடுக்க வேண்டு
மென்பது, 134.

பயிர் - மிருகங்களுள் ஒன்றை மற்

பரிசம், 343.

பரிசில், 101, 145, 147, 159, 326, 333.

பரிசில்கடாநிலை - ஒரு துறை; 'யாவ
ரும் பரிசில் பெற்றார்; யான் பெற்
றிலேன்' எனத் தனது பரிசில்
பெற்றும் வேட்கையைப் பரிசில்
கொடுப்போனிடத்தே புலப்படுத்திக்
கூறுதல் (புறநா. 11, வி);
'பரிசிலரை நீங்குதலமையாது
நெடிது கொண்டொழுகிய தலைவ
னுக்குப் பரிசில் வேட்டோன் தன்
கடும்பினது இடும்பை முதலியன
கூறித் தான் குறித்த பொருண்
மையினைச் செலுத்திக் கடாவின
நிலை' (தொல். புறத். கு. 35, ந);
11, 101, 136, 139, 158 - 60, 164,
169, 196 - 9, 209 - 11, 266.

பரிசில்வாழ்க்கை, 47.

பரிசில்விடை - ஒரு துறை; பரிசில்
பெற வந்தவன் அதனைப் பெற்றா
யினும் பெறாமலாயினும் பரிசி
லளிப்பவனை நோக்கிக் கூறும்
விடை (புறநா. 162, வி); அரசன்

தன் புகழைக் கூறினோர்க்குப்
பரிசில் வழங்கி இன்பம் மிகும்
படி அவர்களுக்கு விடைகொடுத்
தல் (பு. வெ. 214); 140, 152, 162,
165, 397, 399.

ஞென்று அழைக்கும் ஒசைக்
 பயிர்சூல், 370. [குறிப்பு, 157 - 8.
 பயிரும் - அழைக்கும், 158.
 பயிலுதல் - செறிதல், 21.
 பயிற்றி - பலகாற் கூறி, 34.
 பரக்கும் - பரவும், 5.
 பரணர், 4, 63, 90, 99, 141 - 2,
 144 - 5, 336, 341, 343, 348, 352,
 354, 369.
 பரதவர் - தென்றிசைக்கட் குறுசில
 மன்னர், 30, 378; துனையர், 24.
 பரம் - பாரம், 30. [170.
 பரல் - பருக்கைக்கல், 264; விதை,
 பாரை, 347. [செலவு, 14, 146.
 பரி - கதி, 4; குதிரைநடை, 55;
 பரிக்கும் - தாங்கும், 75.

பரிசிலர் - இரந்துவந்தோர், 14, 38,
 121, 135, 168, 237.
 பரிசிலர்க்கு அடையா வாயில், 206.
 பரிசிலர்க்குத் தேர்கொடுத்தல், 69.
 பரிசிலர்க்கு யானைகொடுத்தல், 140.
 பரிசிலர்தாமறிந்துகொடுத்தல், 208.
 பரிசிலர்வாழ்க்கை, 206.
 பரிசிறுறை - அரசன்முன்னே பரி
 சிலர் தாம் கருதிய பேறு இஃதெ
 னச் சொல்லுதல் (பு. வெ.
 193); 126, 135, 137; 148, 154,
 161, 163, 168, 200 - 208, 379.
 பரிசின்மாக்கள் - பரிசிலர், 6.
 பரிசை, 16 - 7, 97.
 பரிதல் - ஒத்தல், 97.
 பரிந்து - துணிந்து, 229.

சு.அ.சு

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

பரிப்பு - இயக்கம், 30.
 பரியல் - இரங்குதல், 172.
 பரிவு - அன்பு, இரக்கம், 184.
 பரிஇயிவுளி, 4.
 பருக்கைக்கல், 36, 246, 257, 264.
 பருகுவன்னவேட்கை, 207.
 பருத்தி, 299, 324, 393.
 பருத்திப்பெண்டு - பருத்திதூற்கும்
 பெண்டு, 125, 326.
 பருத்திலீடு, 393.
 பருத்திவேலி, 299, 324.
 பருதி, 174, 224.
 பருதிசூழ்ந்த நிலம், 358.
 பருத்தின் சிறகு, 150.
 பருந்து, 3, 43, 62, 64, 179, 269, 271,
 288, 343, 360, 370, 373.
 பருவிழை, 376.
 பருஉக்குற்றரிசி, 399.
 பல்காழ்க்கோதை, 302.
 பல்காழ்மலை, 269.
 பல்கேள்வி, 360.
 பல்பாடு - பலபடி, 211.
 பல்புகழ், 160.
 பல்லி, 256.
 பல்லியம், 281.
 பல்லியாடுதல் - ஒருவகை உழவு;
 தானியமடித்தலென வழங்கும், 120.
 பலகை - கேடகம், 15, 282.
 பலராமன், 56, 58.
 பலாப்பழம், 109, 200, 235 - 6.
 பலாமரம், 109, 128-9, 140, 150, 158,
 பவி. 52. 143. 363. 374. 1200. 380.

பழி - குற்றம், 9; வசை, 227.
 பழிச்சி - வாழ்த்தி, 113.
 பழிச்சுதல் - ஒரு துறை; துதித்
 தல், 83 - 5. [107.
 பழித்ததுபோலப் புகழ்தல், 12, 95,
 பழிதாரா - பழிக்கப் படாத, 157.
 பழுத்த மரத்திற் பறவைகளொலித்
 தல், 173, 370.
 பழுனி - முதிர்ந்து, 113..
 பழுனிய - முதிர்ந்த, 377.
 பழைய ஊர், 37.
 பழைய சுவர், 211.
 பள்ளம், 102.
 பள்ளி - சாலை, 33.
 பள்ளியெழுச்சிக்காலத்தே சங்கம்.
 ஊதப்படுதல், 225.
 பற்றலிவியர் - பற்றுகொழுக, 6.
 பற்றுக்கோட்படல், 74.
 பறந்தலை - பாசறை, 64; பாழ், 23,
 225, 270, 360; பாழிடமாகிய
 புறங்காடு, 240; போர்க்களம்,
 19, 35, 66, 237, 373.
 பறம்பு - பாரி யென்னும் வள்ளலு
 டைய மலை, 108 - 10, 113, 158,
 176, 201, 337; மூன்று ஊர்களை
 யுடைய அவன தூராடு, 110, 118.
 பறம்புமலைச்சுனை, 176.
 பறவைக்கூடு, 397.
 பறவைநிமித்தம், 68, 124, 204.
 பறை, 68, 371.
 பறைந்த - நீங்கின, 4, 359, 376.
 பறையன், 335.

பல்பெறுநூசம், 362.
 பவணழிந்து, 109.
 பவர் - கொடி, 76, 109.
 பவழம், 218.
 பழக்கண்வாழ்க்கை, 393.
 பழஞ்சோறு, 395, 399.
 பழத்தின் பைக்கனி, 225.
 பழந்துணி, 69, 136, 138, 150, 376,
 385, 390, 392 - 3, 398, 400.
 பழம்புள் போதல் தீயநிமித்தம், 20.
 பழனம் - பொய்கை, 61; வயல், 13,
 334.

பன்மாண் - பலபடி, 160, 365.
 பன்மையொருமைவழுவமைதி, 125.
 பன்றி, 168.
 பன்றி உழுதல், 249.
 பன்னல்வேலி, 345.
 பன்னாடையாற் கள்ளை வடித்தல்,
 170.
 பனங்கருக்கு, 29. [225.
 பனங்கிழங்கைச் சுட்டு உண்ணல்,
 பனங்குடை - பனையோலையாற்
 செய்யப்படும் உண்கலம், 177,
 பனந்துண்டம், 33. [352.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி. சு.அரு

பனந்தோட்டையும் வெட்சிப்பூவை
யும் வேங்கைப்பூவோடு சேர்த்
துத் தலையில் அணிதல், 100.

பனந்தோடு, 22, 43.

பனம்பழம், 225.

பனம்பிளிர், 225.

பனம்புடையல், 99.

பனி, 331, 383, 392.

பனிக்கும் - நடுங்கும், 42, 145.

பனிச்சை - கழன்மணியினது கனி
யாற் கூறுபடுத்துச் சுருட்டப்
பட்ட கூந்தல்முடி, 97.

பனிபடுவிடியல், 374, 392.

பனுவல் - இசைப்பாட்டு, 127, 135;

கேள்வி, 237; சுகிர்ந்த பஞ்சு, 125.

பனை, 24, 35, 45, 61, 85, 100, 161,

பனைக்கை, 340. [225, 297, 338.

பனைக்கொடி, 56.

பனை நுகும்பு, 249.

பனை நுகு, 225, 389. [பிளவு, 22.

பனைப்போழ் - பனந்தோட்டின்

பனையின் அடிக்கு முழா உவமை,

85, 375.

[295.

பனையோலைபால் அலங்கரித்தல்,

பா - பாப்பு, 15, 72.

பாகற்கொடி, 16, 399.

பாகார் மண்டிலம், 367.

சொல்லுதல், 2, 3, 5, 6, 8, 15,
30, 32, 34 - 5, 38, 40, 48, 50, 55 -
6, 58, 60, 64, 68, 70, 91 - 2, 95 -
7, 101 - 3, 105 - 8, 122 - 4, 126 -
42, 148, 165, 168 - 9, 171 - 3,
175 - 7, 184, 196 - 212, 215 - 6,
266, 367, 374, 400.

பாடாண்பாட்டு - ஒருதுறை; ஒருவ
னுடைய ஒளி ஆற்றல் ஈகை
அளி என்னுமிவற்றை ஆராய்ந்து
சொல்லுதல் (பு. வெ. 189); 260,

பாடிற்று - கூறிற்று, 34. [283 - 4.

பாடினி - பாணிச்சி; விறலி, 11,

242, 361, 364. [மை, 197, 289.

பாடி-ஒலி, 49; செவ்வி, 120; முறை

பாடுகம் - பாடுவோம், 32.

பாடுதுறை - பாடப்பெய் போர்த்

பாடுநர் - புலவர், 135. [துறை, 21.

பாடுவோர், 221.

பாடை, 360, 363.

பாண்கடன், 203.

பாண்சேரி, 348.

பாண்டாங்கண்ணனார் - ஒரு புலவர்,

பாண்டவர், 2. [16.

பாண்டிக்குதிரைச்சாக்கையன், 178.

பாண்டிநாட்டில் ஏழாண்களிருந்த

மை, 33.

பாகு - வெல்லப்பாகு, 381.

பாசவல் - செவ்வி அவல், 63.

பாசறை - பாடிவீடு, 22, 31, 33, 62,
64, 69, 285, 293, 301, 304, 309,
362, 371 - 3, 397.

பாசறைக்குக் கடல்உவமை, 294 - 5.

பாசறையீர், 285. [பாசி, 392.

பாசி=பிராசி - கிழக்கு, 229; நீர்ப்

பாசியன்ன உடை, 390.

பாசிவேர்புரை சிதாஅர், 392.

பாடற்றுறை இருபத்தொன்று, 152.

பாடன்மார் - பாடுதலைத்தவிர்வார்,
375.

பாடாண்டிணை - ஒருவனுடையகீர்த்

தியும் வலியும் கொடையும் அளி
யும் ஆகிய இவற்றைத் தெரிந்து

பாண்டியர், 3, 33, 55, 58 - 9, 179.

பாண்டியர் வேம்பின் தளிர்ோடு
உழிஞையை யணிதல், 76 - 7, 79.

பாண்டியன் அறிவுடைம்பி, 184,
188. [நெடுஞ்செழியன், 183.

பாண்டியன் ஆரியப்படை கடந்த

பாண்டியன் இலவந்திகைப்பள்ளித்
துஞ்சிய நன்மாறன், 55 - 7,
196, 198.

பாண்டியன் கருங்கை யொள்வாட்
பெரும்பெயர்வழுதி, 3.

பாண்டியன் கானப்பேர்கடந்த உக்

கிரப்பெருவழுதி, 367.

பாண்டியன் கோஞ்சாத்தன், 178.

பாண்டியன் கூடகாரத்துத் துஞ்சிய
மாறன்வழுதி, 51 - 2.

சுடிசு

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

பாண்டியன் சித்திரமாடத்துத் துஞ்சிய நன்மாறன், 59.

பாண்டியன் தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற நெடுஞ்செழியன், 17, 23 - 6, 72, 76 - 9, 371 - 2.

பாண்டியன் நெடுஞ்செழியன், 18-9.

பாண்டியன் பல்யாகசாலமூது குடுமிட்பெருவழுதி; 6, 9, 12, 15, பாண்டியன்மறன், 179. [64.

பாண்டியன் வெள்ளியம்பலத்துத் துஞ்சிய பெருவழுதி, 58.

பாண்டில் - கிண்ணி, 97.

பாண்பசிப்பகைஞன், 180.

பாண்டாட்டு - ஒரு துறை; பெரும் போர்செய்து பட்ட வீரர்க்குச் சாட்டணைப் பாடிப்பாணர் தம் கடன்கழித்தலைக் கூறுவது (பு. வெ. 137); 260, 283 - 4, 311.

பாணர், 11, 29, 34, 69 - 70, 115, 126 - 7, 135, 141, 173, 212, 235, 242, 244, 285, 324, 326 - 7, 334-5, 364, 398.

பாணர்க்குட்பொற்றாமரைப்பூக்கொடுத்தல், 11 - 2, 29, 69, 319, 364.

பாணர்க்கு மதுக்கொடுத்தல், 224.

பாணர்களை உண்பித்தல், 33 - 4.

பாணர்சுற்றம், 212.

பாணற்றுப்படை - ஒரு துறை; மலை வழியிற் பாணனை வழிப்படுத்துதல் (பு.வெ. 216); 68 - 70, 138, 141, 155, 180.

பாணி - சை. 194:சமயம்.தாளம்.

பாமுஞர் - சேரநாட்டிள்ளதோருர், பாய், 246, 317. [203.

பாய்தல் - பரவுதல், 24.

பாய்மரம், 30.

பாயல் - ஒரு மலை, 398.

பாயுந்து - பாயும், 24.

பார் - முரம்பு நிலம், 265; வண்டிப் பார், 185; வலிய நிலம், 14.

பார் நடை வெருகு, 326.

பார்ப்பனவாகை - ஒரு துறை; சேட்கக் கடனை கேட்டுத் தலைமைபெற்ற அந்தணனை யாகத்தால் வெற்றியைப் பெருக்குதல் (பு. வெ. 163); 166, 305.

பார்ப்பார், 34, 43.

பார்ப்பார்க்குப் பொன்னைத் தாரைவார்த்தக் கொடுத்தல், 367.

பார்ப்பார்ப்படுக்க, 113.

பார்ப்பார்ப்படுத்து, 236.

பார்வல் - டார்த்தற்குரிய இருக்கை,

பார்வை - டார்வையிருகம், 320. [3.

டார்வைமடப்பிணை, 320.

டாரதப்போரில் ஒரு சேரன் இருவகைட்டடையையும் உண்பித்தது, 2.

பாரதம்பாடிய பெருந்தேவனார், 1.

பாரம் - டரிக்கப்படுஞ் சுற்றம், 145.

பாரி - ஒரு வள்ளல், 105 - 20, 158, 176, 200 - 202, 236. [து, 176, 337.

பாரிபரம்பிற்களைகாணுதற்கு அரிய பாரிமகளிர், 112, 200 - 202.

பாரிமுல்லைக்கொடிக்குத்தேர்கொடு

பாத்தி, 386. [209; பாட்டு, 381.
 பாதங்கள், 34.
 பாதியிரவு, 229.
 பாதிரிமரம், 70.
 பாதிரியரும்பு, 399.
 பாம்படிக்குக் கோல், 89.
 பாம்பின் தலைகெடுப்படி இடியொலி
 பாம்பின் பல், 37, 126. [த்தல், 211.
 பாம்பின் புற்று, 309.
 பாம்பு, 17, 58, 366, 382, 393, 397.
 பாம்பு தோலுரித்தல், 260.
 பரம்புரியன்ன கலிக்கம், 383, 397.

பாராவேன, 105. [த்தது, 200 - 201.
 பால் - பக்கம், 22; விதி, 34, 75,
 168, 176, 236, 328.
 பாலில் உறையைத் தெறித்தல், 276.
 பாலேபாடிய பெருக்கடுக்கோ - ஒரு
 பாவடியானே, 233. [புலவர், 282.
 பாவல், 399.
 பாவின் பா, 17. [மை, 11, 33, 235.
 பாவை - கண்மணிப்பாவை, பிரதி
 பரழ், 23, 225, 381.
 பரமூர், 132, 155.
 பரமூர்கெருஞ்சி, 155.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

சு.அ.எ

பாற்பானே, 65.
 பாரிய - துணியாகிய, 150.
 பாறு, 360.

பிழையாத - தவறாத, 3.
 பிள்ளைகள், 117, 198, 211, 250, 273.
 பிள்ளைகளில்லோர் பயனடையா

பாறுபட, 359.
 பாறுமயிர், 29, 374, 377.
 பாறுமயிர்க்குடுமி, 279.
 பாறுமயிர்த்தலை, 29.
 பாறை, 118.
 பாளை, 168, 257, 371.
 பசுர் - பனங்குருத்து, 125; பாண்டி
 நாட்டிலுள்ளதோரூர், 67, 191,
 212, 215 - 6, 225.
 பசிராந்தை = பசிராந்தையார் -
 ஒரு புலவர், 67, 184, 191, 212,
 215 - 7.
 பிட்டன் - பிட்டங்கொற்றன்,
 பிட்டை, 373. [168 - 72.
 பிடர் - கழுத்து, 3.
 பிடலூர் - சோழநாட்டில் உறை
 யூர்க்குக் கிழக்கேயுள்ள தோரூர்,
 395. [பெண்யானை, 308.
 பிடி - கைநீட்டி = கைப்பிடி, 98;
 பிடித்தெறிவேல், 369.
 பிடியும் கன்றும், 181.
 பிடியுயிர்ப்பு, 345.
 பிண்டம் - எண்வகை எச்சத்து
 னொன்று; மனைபோலப் பிறப்
 பது; சோற்றுத்திரள், 28, 234.
 பிண்டித்த பொருள், 184, 372.
 பிண்டோதகக்கிரியை, 9. [245.
 பிணஞ்சுதிதற்கடுக்கும் விறகு, 239,
 பிணத்தைத்தாழியாற் கவித்துப்
 புதைத்தல், 228, 238, 256.
 பிணப்படுக்கை, 245 - 6.

ரென்பது, 188.
 பிள்ளைகளின் இளஞ்சொல், 92.
 பிள்ளைகளின் துயரைத் தாய் பேரக்
 கல், 160.
 பிள்ளைப்பெயர்ச்சி - ஒரு துறை;
 காரியென்னும்புள் தடுக்கவும்
 அந்நிமித்தத்திற்கு அஞ்சாமற்
 டோய்ப் டோர்செய்த வீரனுக்கு
 அரசன் தண்ணளிசெய்தல், 259.
 பிள்ளைப்பேறு, 82.
 பிள்ளையஞ்சிறுஅர், 380.
 பிள்ளையம்பொருநன், 389.
 பிள்ளையாவு, 242.
 பிள்ளையிறு, 342.
 பிற்றைநிலை - வழிபாட்டுநிலை, 183.
 பிறக்கு - பிறப்பேன், 71; பின், 15,
 303, 363.
 பிறங்கிய - செறிந்த, 136. [49.
 பிறக்குதல் - உயர்தல், 69; மிகுதல்,
 பிறர் - பகைவர், 7, 40; வேற்றர
 பிறர்க்கு முயல்வோர், 182. [சர், 12.
 பிறர்குற்றஞ்சொல்வோரைத் தேற
 லாகாதென்பது, 10.
 பிறர்வறுமையைக் காணின் நாண
 வேண்டுமென்பது, 157.
 பிறவலர், 210.
 பிறவினை தன்வினையாய் நின்றல்,
 பிறை, 1, 55, 91. [59.
 பிறையன்ன சதை, 378.
 பின்படை, 88.

பிணி - கட்டு, 25; நோய், 9. [3.
 பிண்கொண்ட - கட்டுதலைச்செய்த,
 பிணிமுகம் - மயில்; முருகக்கட
 வுள் ஏறும் யானை, 56.
 பிணிமுரசு, 388.
 பிணை - பெண்மான், 2, 320.
 பித்தை, 371.
 பிதிரர், 9.
 பிரமதேவர், 194, 357.
 பிரிந்த மகளிர், 194.

பின்றை - பின்பு, 29.
 பீடு - பெருமை, 17, 35, 76; வலி,
 பீரை - பீர்க்கு, 116. [225, 289.
 பீலி - மயிலின் தோகை, 13.
 பீலிக்கண்ணி, 274.
 பீலிசூட்டல், 232, 264.
 பீலித்தார், 50.
 பீலியின் இழைத்த குடம்பை, 318.
 பீள் - சூல், 120, 321.
 புக்கில் - புகலிடம், 221, 375.

கூடிவு புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

புகர் - யானைமத்தகத்துப்புள்ளி, 3.
 புகர்க்கலை - புள்ளிமான்கலை, 152.
 புகர்முகமுகவை, 373.
 புகலுதல் - விரும்புதல், 17, 31, 55.
 புகவு - உணவு, 395.
 புகழ் - கீர்த்தி, 10, 11, 27, 29, 31,
 50, 53, 56, 123, 133, 135, 145,
 148, 159 - 60, 165, 168, 202, 213,
 228, 359.
 புகழ்மலை, 176. [டுத்துபவன், 48.
 புகழ்மேம்படுதல் - புகழை மேம்ப
 புகா - உணவு, 249.

புகத்து - பிடுங்கி, 28.
 புகவலர், 329.
 புகவலை - பாதுகாப்பாய், 162.
 புகவி - குதிரை, 2, 299, 301, 304,
 புகவி வளியாதல், 369. [368.
 புகவி வாழ்க, 373.
 புகவு - ஆரசிறை, 75; வினாநிலம்,
 260, 297, 330, 379.
 புகவுக்கடன், 149.
 புகரி - முறுக்கு, 135.
 புகரிசை - மதில், 17, 224.
 புகரிதல் - ஆராய்தல், 35.

புகார் - ஆற்றுமுகம், 30.
 புகவு - புகுவது, 160.
 புகை, 103, 108, 228.
 புகைஇ - புகைத்து, 281.
 புகைக்கு மங்குல் உவமை, 379.
 புகைவிரிந்த துகில், 398.
 புட்பகை, 27 - 33, 43 - 5, 47, 68,
 73, 75, 225, 382, 400.
 புட்டூசல், 291.
 புடைபெயர்தல் - கீழ்மேலாதல், 34.
 புடையல் - மாலை, 99.
 புண், 281.
 புண்ணியம், 31, 39, 55, 108, 166.
 புண்வழலை, 202.
 புணர்தல் - பொருந்துதல், 11.
 புணர்நிலை, 320.
 புணரி - அலை, 2, 31.
 புணரியோர் - கூட்டினவர்கள், 18.
 புணை, 367.
 புத்தேள் - தெய்வம், 22.
 புதல், 117, 333, 352.
 புதல்வர் - பிள்ளைகள், 9, 19, 250.
 புதவு - சுதவு, 24, 376.
 புதற்றளவு, 395.
 புதா - ஒருவகை நாரை, 391.
 புதிதுண்ணல், 168.
 புதுக்காழ்ப்போர்வை, 399.
 புதுப்புள் வருதல் தீநிமித்தம், 20.
 புதுமடி, 390.
 புதுவது - புதிது, 42, 76, 192.
 புதுவாரு, 120.
 புதைக்கும் தாழி, 228, 238, 256.

புரிந்த - உண்டாக்கப்பட்ட, 11, 29.
 புரிந்து - விரும்பி, 145.
 புரை - குற்றம், 15, 42.
 புரைமை - உயர்ச்சி, 36, 210.
 புரையர் - ஒத்தவர், 343.
 புல், 116 - 7, 160, 248, 360.
 புல்லணலோன், 310.
 புல்லணற்காலோ, 258.
 புல்லரிசி, 248.
 புல்லால் வேய்ந்த சிறுமனை, 120.
 புல்லாற்றூர் எயிற்றியனார் (எயிற்றி
 யார்) : ஒரு புலவர், 213.
 புல்லி : ஒருபுகாரி, 385.
 புல்லிலை வஞ்சி - கருஞ்சி, 387.
 புல்லுளைக்குமிழ்ப்புதல்வன், 160,
 273. [ணர், 78, 240.
 புல்லென்கண்ணர் - புற்கென்றகண்
 புல்லென்சடை - புற்கென்றசடை,
 புல்லென்மாலை, 331. [252.
 புல்லென்ற - பொலிவழிந்த, 141.
 புல்லென்றனை - பொலிவழிந்தாய்,
 புல்வாய் - மான், 193. [250, 261.
 புல்வேய்குரம்பை, 120. [திசை, 9.
 புலம் - அறிவு, 21; இடம், 16;
 புலம்பல், 232, 234 - 5, 242.
 புலம்பு - தனிமை, 147; வறுமை,
 புலம்பெயர்ந்து, 135. [209 - 10.
 புலர்தல் - உலர்தல், 3.
 புலரிவிடியல், 385.
 புலவர் - அறிவுடையோர், 12, 42,
 72, 107, 135, 235, 240.

புலவர்க்கு யானையுந் தேருங் கொடுத்தல், 12.

புலவர் வாயுளான், 282. [121.

புலவரது தகுதியறிந்து கொடுத்தல்,

புலவராற்றுப்படை : ஒரு துறை;

புலவனெருவன் இரவலனுய்வான்

தானெருபுலவனைநோக்கித் தலை

னுடைய இயல்பையும் ஊரையும்

தன்தலைமை தோன்றக்கூறி அவ்

விரவலனை அத்தலைவனிடத்தே

செலுத்துதல் (புறநா. 48, வி);

மிக்க அறிவுடையோனைத் தேவர்

களிடத்து வழிப்படுத்திதல் (பு.

வே. 230); 48 - 9, 141.

புலவர், 333.

புலவு - புலால், 14.

புலவுதி - வெறுத்தி, 219.

புலவேன் - வெறேன், 204.

புலன் - அறிவு, 126.

புலனுழுதுண்மார் - அறிவால் உழு

துண்ணுங் கற்றோர், 46.

புலா - புலவு, 69.

புலாலம்பு, 181.

புலாவிட்டு, 326.

புலி, 2, 23, 33, 42, 52, 54, 73,

78, 86, 90, 135, 152, 170, 190,

255, 323, 398.

புலி இடப்பக்கத்தில் வீழ்ந்த

உணர்வு உண்ணாமை, 190.

புலி தஞ்சுமிடம், 54.

புலிகிறக்கவசம், 113.

புலிப்பற்றுவீச் சிறார், 374.

புலிப்புறம், 202.

புலிப்பொறி, 33, 58, 174.

புலிப்போத்து, 157.

புலிபொறித்த கோட்டை, 174.

புலியதன், 374.

புலி யானையிறைச்சியை விரும்பல்,

புலியேறு, 157. [237.

புலியை அகப்படுத்தும் யந்திரம், 19.

புலியொடு பொருத யானை, 100.

புலைத்தி - புலையகள், வண்ணத்தி,

259, 311.

புலையகன், 82, 360.

புலையன் துடிக்கொட்டல், 170, 287.

புழல் - துளை, 152.

புழற்காலாம்பல், 266.

புழுக்கல், 363, 399.

புழுக்கு - இறைச்சி, 152, 212.

புழுதி, 120.

புழை - காட்டுவாயில், 98, 205.

புள், 47, 49.

புள்ளியித்தம், 204.

புள்ளிமான்சலை, 152.

புள்ளினத்தின் இயல்பு, 209.

புள்ளினம் ஆலம்பழத்தை உண்

புளி, 246, 399. [ணல், 199.

புளிக்கறி, 199.

புளி - 215. 399.

புலிக்கண், 269.

புலிக்கணம், 341.

புலிக்குருளை, 42.

புலிகடிமால் : இருங்கோவேள்;

ஒரு முனிவர் தவஞ் செய்கை
யிற், புலியொன்று அவரைக்

கொல்லவா, அவர் இருங்கோ
வேளை நோக்கி 'இப்புலியைக்

கொல்' (தொய்யஸனா) என்று
கட்டளையிட இவன் அதனைக்

கொன்றமையின் இவனுக்கு
இப்பெயர் வந்ததென்று பழைய

சிலாசாசன ஆராய்ச்சி யுடை
யோர் கூறுவர், 201 - 2.

புவித்தோல், 13, 374.

87

புளியகூழ், 227.

புளிச்சுவை, 177.

புளிமிதவை - புளிக்கூழ், 215.

புற்கை - மிக்க நீரால் அடப்பட்ட

உணவு, 64, 84.

புற்றத்து உடம்பு, 152.

புற்று, 51, 119, 152, 309, 329.

புறக்கொடுத்து - முதுகிட்டு, 8, 308.

புறக்கொடை, 11.

புறக்காடு, 250, 363.

புறங்காப்ப - பாதுகாப்ப, 42, 377.

புறச்சமயத்தோர், 166.

புறஞ்சிறை - வேலிப்புறம், 28, 84.

புறத்தினை நன்குகரை : ஒரு புல்
வர், 176, 376, 379, 381, 384.

கூசூ0

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

புறத்தை - முதுகையுடைய,
14.

புறந்தருநர் - பாதுகாப்பார், 35.

புறந்தரும் - பாதுகாக்கும், 122, 312.

புறநிலை, 211.

புறப்படும் முகூர்த்தம், 204.

புறப்புண் - மார்பில் தைத்துருவின்
புண், 65 - 6.

புறம் - புறக்கொடை, 11.

புறவாய், 352.

புறவின் துயரத்தைச் சிபியாசன்
மாற்றிய கதை, 37, 39, 43, 46.

புறவின் முட்டை, 34.

புறவு, 43, 319, 327 - 8.

புன்கண் - துயரம், 72; வறுமை, 46.

புன்கம் - சோறு, 34, 168.

புன்புலம் - புன்செய், 18, 34, 117,

புன்மேற்பிண்டம், 234. [324, 328.

புன்றலை, 374.

புன்றலைச் சிறுதுர், 319, 322, 334,

புன்றலைப்பெரும்பாழ், 346. [373.

புன்றலைப்பொருகன், 380.

புன்றலைமடப்பிடி, 308 - 9.

புன்னை, 24, 386.

புன்னைமாலை, 24.

புனங்காப்போர், 49.

புனம், 138, 143, 159, 231.

புனர்பூசம், 229.

புனல், 7, 11.

புனலங்கள், 343.

புனலம்புதவு, 176.

புனற்சிறை - கல்லினை. 263.

திணைப்பூக் கொள்ளுதலைக் கூறு
வது; பூக்கோணிலை யென்றும்
வழங்கும் (பு. வெ. 70); 293.

பூக்கோன், 289, 341. [277.

பூங்கணுத்திரையார் : ஒரு புலவர்,

பூங்குன்றன் : ஒரு தலைவன், 193.

பூசல் - ஆரவாரம், 25, 266; ஓசை,
7; கழுவல், 120. [தோர் ஊர், 166.

பூஞ்சாற்றார் : சோழநாட்டிலுள்ள
பூஞ்சோலை, 33, 116.

பூட்கை, 295.

பூட்கைமறம், 9.

பூட்கையிலோன் யாக்கை, 69.

பூட்டு - பிணிப்பு, 141.

பூண்கட்டிய தண்டு, 243.

பூணணிந்த யானை, 101.

பூணூல், 166.

பூத்த தம்பின, 386.

பூதநீர், 372.

பூதநாண்டியன்தேவி பெருங்கோப்

பூதம், 369. [பெண்டு, 246 - 7.

பூநான்கு, 335.

பூம்பொறிக்கழல், 281. [213, 363.

பூமி, 2, 3, 12, 20, 58, 137, 201, 203,

பூமிக்குக் கீழே நீர்நிலையுண்டென்
பூரிக்கப்பட்டல், 30. [பது, 6.

பூவடிவமைந்த ஆடை, 274.

பூவல் - செம்மண், 319.

பூவாராடை, 274.

பூவாவஞ்சி - வஞ்சியென்னுமர், 32.

பூவான், 224.

பவிலை. 32.

புனற்பூசல், 42.
 புனிற்றுதிர் குழவி, 68.
 புனைதல் - அலங்கரித்தல், 12;
 அழகுசெய்தல், 14; செய்தல், 11.
 பூ - கூர்மை, புகர், 165, 224;
 பொலிவு, 13; மலர், 11; யானை
 நெற்றிப்பட்டம், 12.
 பூக்க - பொலிவதாக, 23.
 பூக்குந்தி, 396.
 பூக்கோட்காஞ்சி - ஒரு துறை; ஒரு
 வீரன் தான் போர்செய்வதற்
 குரிய துடையானமாக அணியும்

பூவிலைப்பெண்டு, 293.
 பூவும் பொன்னும், 367.
 பூவுறைப்ப, 371.
 பூவைநிலை : ஒரு துறை; திருமா
 லின் திருவுருவோடு உவமித்துக்
 கூறும் காயாம்பூவைப் புகழ்தல்
 (பு. வெ. 192); மனிதரைத்
 தேவரோடு உவமித்தக் கூறுதல்
 (புறநா. 56, 59, வி); 8, 56, 59,
 பூழ், 371. [374.
 பூழி - பழுதி, 120, 168.
 பூழியர் டெருமகன், 387.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

..கூசுக

பூழின்சேவல், 321.

பூளை, 23.

பெட்டாங்கு - வீரும்பியடடியே,
பெட்டாவாளை, 399. [113.]

பெட்டி - டேனூதல், 205.

பெண் - மனைவி, 82.

பெண்கள் மதுவைப் பொற்கலத்
தேந்தி உண்ப்த்தல், 24.

பெண்டாட்டி - பெண், 125.

பெண்டிர் - மகளிர், 9. [61.]

பெண்ணை - ஓர் ஆறு, 126; டனை,

பெண்ணையட்டட்டைநாடு - நடுநாடு,
126. [303.]

பெண்யானை, 40, 44, 130; 151, 224,

பெய்ம்பார் - வார்க்கலேண்டி, 115.

பெயர்க்குந்து, 395.

பெயர்க - பெயர்வாளுக, 13.

பெயர்த்தம் - பின்னும், 2.

பெயர்தல் - பிறழ்தல், 3.

பெயர்பு - கிளர்ந்து, 22.

பெயர்புறம் - சரிந்து மீளும் புறக்
கொடை, 35, 284. [மும், 3.]

பெயரல் - பிறழாதொழியல்வேண்

பெயரிய - பெயர்கூறிய, 152; பெ
யர்த்த, 7. [209, 221.]

பெயரெச்சமுடிபு, 16, 24, 137,

பெயல் - மறை, 35, 120, 381.

பெரிய கன், 235.

பெருஞ்சித்திரனார் : ஒரு புலவர்,
158 - 63, 207 - 8, 237 - 8.

பெருஞ்செய்யாளன், 282.

பெருஞ்சோற்றுநிலை : ஒரு துறை;
டகைவருடைய வேற்றுப்புலத்
தை அழித்தத் தனக்குத் தருவா
மென்று மிக்க சோற்றை வீரர்
கொள்ளும்படி அரசன் கொடுத்தல்
(பு. வெ. 58); 292.

பெருஞ்சோற்று மிகுப்தம், 2.

பெருஞ்சோறு, 2, 220, 235, 261.

பெருந்தலைச்சாத்தனார், 151, 164 -
5, 205, 209, 294. [143 - 7.]

பெருந்தனை - பொருந்தாக்காமம்,
பெருப்ப, 103.

பெரும்பதமனார் : ஒரு புலவர், 199.

பெரும்பாட்டம், 120, 392.

பெரும்பிறிது - இறந்து படுதல்,

பெரும்புலம்பு, 390, 394. [152, 368.]

பெரும்புலர் கைகறை, 177.

பெரும்பெயர், 388. [வன், 178.]

பெரும்பெயர்ச்சாத்தன் : ஒரு தலை

பெரும்பெயர் மூதூர், 398.

பெரும்பேது - இறந்துபாடு, 138.

பெரும்பேதுறு, 336.

பெரும்பேதுறுப்ப, 238.

பெருமாவிலங்கை : ஒருர், 176.

பெருமிதத்தை - செருக்கினையுடை

பெரிய யாழ், 152.

பெருங்கண் ணுறை, 15.

பெருங்காஞ்சி : ஒரு தறை; நிலையா
மையைக் கருதிச் சொல்லுதல்
(பு. வெ. 270); 194, 357, 359 - 60,
362 - 6.

பெருங்காடு - புறங்காடு, 246.

பெருங்குறம்பு, 181.

பெருங்குன்றார்கிழார் : ஒரு புல
வர்; 147, 210 : 11, 266, 318.

பெருங்கொடை, 320. [சோழன், 67.

பெருங்கோக்கிள்ளி - கோட்பெருஞ்

பெருங்கோழிநாய்கன்மகள் : நக்

கண்ணை (நக்கண்ணையார்) : புல

மைவாய்ந்த ஒரு பெண்பாலார்,

83 - 5.

யாய், 122.

பெருமிதம் - மிக்க மனச்செருக்கு,
90, 122.

பெருமூதாளரேம், 244.

பெருவங்கியம் - யானையின் துதிக்
கைபோலும் வடிவையுடைய
ஒருவகை வாத்தியம், 152.

பெருவளக்கொழுநன், 248.

பெருவிதுப்பு, 83, 291.

பெருவிறல், 303.

பெற்றிகும், 378.

பெற்றிசின் - பெற்றாள், பெற்றான், [11.

பெறலருக்குரைத்து - பெறுதற்

கரிது, 5.

பேகன் - வையாலிக்கோப்பெரும்

பகன்; ஒருவள்ளல், 141 - 6, 158.

சாசூஉ

புறநாணுறு மூலமும் உரையும்.

பேகன் மயிலுக்குப் படாங்கொடுத்த
து, 141, 145.

பேணி - பாதுகாத்து, 9.

பேணுநர், 207.

பேய், 238; 373.

பேய்க்காஞ்சி : ஒரு துறை; போர்க்
களத்திலே பட்டார்க்குப் பேய்
மிகவும் அச்சமுறுத்துதல் (பு.
லோ. 77); 281.

பேய்ப்பெண்டிர், 62.

பேய்மகன், 369 - 71. [வினி], 11.

பேய்மகன் இளவெயினி (இள

பேய்மகனிர், 62, 356, 359.

பேயாயம், 238.

பேரையம் - அரையமென்னும் நக
ரத்தின் ஒருபாகம், 202.

பேராந்தை, 170, 240, 261, 359, 362,

பேரியாழ், 152. [364, 370.

பேரிற்பெண்டு, 270.

பேரெயில், 21. [வார், 239.

பேரெயின் முறுவலார் : ஒரு புல

பேழ்வாய் - பெரியவாய், 33, 152.

பேறு - பெற்றபொருள், 154.

பேன், 136. [நிணம், 177.

பைஞ்ஞிணம் - செவ்வியையுடைய

பைஞ்ஞிலம் - தொகுதி, 62.

பைதல் - துன்பம், 41, 221. [174.

பைதறுகால - பசுமையற்ற காலம்,

பைந்தடி - செவ்வித் தசை, 14.

பைந்தோட்டு மஞ்ஞை, 344.

பைபய, 397.

பையார்ப்பு - சுன்பம். 221.

பொடிந்த - வெறுத்த, 160.

பொத்தவறை, 240.

பொத்தி = பொத்தியார் : ஒரு புல
வர், 212, 217, 220 - 23.

பொத்திய - மூட்டிய, 245, 247.

பொத்து - புரை, 212, 364.

பொதி - பட்டை, 253. [128, 215.

பொதியம் - பொதியின்மலை, 2, 33,

பொதியில் - அம்பலம், பொதியின்
மலை, 52, 128, 375, 390.

*பொதியின் மலைச்சந்தனம், 58.

பொது - மன்று, 89.

பொதுச்சொல் - பூயிபிறவேந்தருக்
கும் பொதுவென்னும் வார்த்தை,

பொதுநோக்கு, 121. [8.

பொதுமகனிர், 73.

பொதுமீக்கூற்றம், 135.

பொதுமை, 189, 357.

பொதுமொழி - உறுதியில்லாத
வார்த்தை, 35; சிறப்பில்லாத
மொழி, 58.

பொதுவியல் : ஒரு திணை; எல்லாத்
திணைகளுக்கும் பொதுவாகிய
இலக்கணங்களைத் தொகுத்துக்
கூறுவது, 18, 24, 27 - 9, 65,
74 - 5, 112 - 21, 182 - 3, 185 -
95, 214, 217 - 43, 250, 253 - 6,
280, 362 - 4.

பொதுவினை, 14.

பொந்து, 240, 364.

பொய், 50. [397 - 8.

பொய்கை, 246, 249, 287, 351, 354.

பையென்றன - ஒளிமழுங்கின, 238.

பைபென - மெல்ல, 69, 257.

பொருட்டு, 335.

பொருட்டுவிழிக்கண் முயல், 333.

பொருட்டுடழிணி, 96, 102, 392.

பொருவல் - ஒரு பறவை, 238.

பொங்க - மேன்மேற் கிளர, 15.

பொய்கையார் : ஒரு புலவர், 48 - 9.

பொய்யாச் செந்நர, 168.

பொர - மாறுபட, 35.

பொரித்த சூடு, 397.

பொரியல், 261.

பொருண்மொழிக்காஞ்சி : ஒரு
துறை; முனிவர் தெளிந்த

* இம்மலை போதல என்றும் போதகை என்றும் பூர்வகாலத்திற்
கூறப்பட்டுள்ளது. அவலோகிதேசுவரன் என்ற பெளத்தமுனி இம்மலை
யின்மீது இருந்ததாகச் சொல்வதுண்டு (ராவ்பகதூர் வி. வேங்கைய
ரவர்கள் எழுதியது.)

அருட்பதமுதலியவற்றின் அசராதி.

சுசுந

பொருளைச் சொல்லுதல் (பு.
வே. காஞ்சிட்டொது, 3); உயி
ருக்கு இம்மை மறுமைகளில்
உறுதிதருகிற பொருளை ஒருவ
னுக்குக் கூறுதல்; 5, 24, 75, 121,
182 - 93, 195, 214.

பொருத - பொரப்பட்ட, 4.
பொருதல் - முட்டுதல், 11.
பொருது - சண்டைசெய்து, 2.
பொருந்தி - அடைந்து, 10.
பொருந்தில் : ஒருர், 53. [வார், 5.
பொருந்திலிளக்கோலார் : ஒரு புல
பொருநம், 386. [டகைவர், 58, 342.
பொருநர் - சண்டைசெய்வார், 14;
பொருநரேம், 382, 386.
பொருநன் - அரசன், 58, 68; பொரு
வான், 78; வீரன், 87, 209, 393.
பொருநை : கருவூர்க்குச் சமீபத்தி
லோடும் ஆன்பொருந்தமேன்
னும் ஆறு, 11, 36, 387.
பொருநைமணலினும் வாழியர், 387.
பொரும - மாறுபடும், 170.
பொருள், 202.
பொருள் டன்மையாயினும் சொல்
வின் ஒருமைநோக்கி ஒருமை
யால் முடித்தல், 63.
பொலக்கலம், 361, 367, 392.
பொலங்காசு, 353.
பொலந்தாமரை, 361.
பொலந்தார், 343.
பொலந்தேர், 4.
பொலம் - பொன் 2 50

பொற்றாமரை, 29, 126, 141, 319.
பொற்றும்பை, 2, 22, 97.
பொறி - இலக்கணம், 161; இலாஞ்
சனை, 58; எந்திரம், 19; ஒளி,
161; கொளுத்த, 13; புள்ளி, 321.
பொறிச்சேவல், 383.
பொறிமயர் வாரணம், 398.
பொறுத்தல் - தாங்குதல், 58.
பொறை - சிறுகுவிடு, 118; டாரம்,
பொறையன் - சேரன், 53. [345.
பொறையாற்றுக் கிழான் - ஒரு தலை
வன், 391.
பொறையாறு : ஒருர், 391.
பொன் - இரும்பு, 14 - 5, 152, 218,
233, 356, 384.
பொன்படுநெடுவரை மேற்குள்ளது,
பொன்படுமாவ்வரை, 201. [166.
பொன்புனை திகிரி, 233.
பொன்புடிபார் : ஒரு புலவர், 299,
பொன்னந்திகிரி, 365. [310, 312.
பொன்னரிமாலை, 91, 97, 141, 153,
பொன்னாடு, 38. [220, 226, 352.
பொன்னுபரணம், 76, 227.
பொன்னுழினை, 50.
போக்கற, 205.
போகம் - தகரும் இன்பம், 8. [245.
போகிய - ஒழிந்த, 10; ஒக்கிய, 237,
போத்து, 364.
போதுகண்விழித்தன, 397.
போந்தை : ஒருர், டனை, 85, 265,
207. 338

பொலம்படைக்கலிமா, 116, 359.
 பொலம்பூந் தும்பை, 2.
 பொலிந்த - சிறந்த, 1.
 பொலியர் - பொலிக, 387.
 பொழிந்து - பொழிந்தேன், 203.
 பொழுதமறுத்துண்ணல், 248, 399.
 பொற்கம்ப, 135.
 பொற்கலத்தில் உண்ணல், 160.
 பொற்படையால் அலங்கரித்த குதி
 ளை, தேர், யானை, 123, 135, 177.
 பொற்பூந்தும்பை, 2.
 பொற்றளிர் உழிஞை, 50.

டோந்தைமடல் - டனைமடல், 375.
 போர்க்களக்காட்சி, 63. [ள்ளல், 53.
 போர்க்களத்தைத் தனதாக்கிக்கொ
 போர்க்களம், 26, 35, 62, 64, 87, 98,
 227, 235, 373, 392.
 போர்செய்ய விழாவெடுத்தல், 84, 88.
 போர்ப்பறை, 76, 78, 279.
 போர்ப்புறம், 74. [369 - 71, 373.
 போர்பு - தானியப்போர், 342, 353,
 போர்வீரர் டகைவர்வாவைப் டார்த்
 துக்கொண்டு பார்வலிருக்கையில்
 இருத்தல், 3.

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

போர்வீரரும் யானையும் போர்ப்
 பறைக் குமுன் னர்ச்செல்ல
 வேண்டு மென்றல், 79.
 போர்வு - தானியப்போர், 209.
 போர்வை, 369, 399.
 போரிற் பகைவனோடு முரசைக்
 கைக் கொள்ளல், 72.
 போழ், 82, 370, 375.
 போழ்க - பிளக்கப்படுவதாக, 132.
 போழ்ந்து, 93.
 போற்றார் - பகைவர், 2.

மகிழ்சிறந்து - உண்டு, 24.
 மகிழ்ந்து - உண்டு, 129.
 மங்கலமகளிர், 332.
 மங்கலியருத்திரம், 127.
 மங்குல் - இருட்சி, 103.
 மங்கையர் - மகளிர், 11.
 மஞ்ஞை - மயில், 13, 50, 344.
 மஞ்ஞைமயிர் - பீலி, 260.
 மட்டாரம்மறுகு, 160. [சாடி, 113, 390.
 மட்டு - மது, 24, 396; மதுவைக்கும்
 மட்டையாகிய தலை, 261.

போற்றி, 217.

போற்றுவின், 87.

போன்ம் - போலும், 19.

போன்றன - ஒத்தன, 4.

போன்று - ஒத்து, 2.

பெளவம் - கடல், 6, 88.

மக்கட்பேறு, 82.

மகட்பாற்காஞ்சி : ஒரு துறை; நின்
மகளைத் தருக வென்னும் அரசு
வேடு மாறுபட்டு நின்றல் (பு.
வே. 84); 335 - 54, 356.

மகரூஉ, 331.

மகண்மறுத்தல் : ஒரு துறை; ஒரு
வீரன் மணங்கோடற்குத் தம்
மகளை வேண்டிச் சிற்றாண்களி
லுள்ளோர் மறுத்துச் சொல்லு
தல் (பு. வே. 94); 109 - 11.

மகத்துமுகம், 164.

மகளிர் - பெண்டிர், 10, 34, 42, 44,
53, 68, 96, 116 - 7, 120, 161, 209,
229, 240, 243, 251.

மகளிர் ஆம்பற்றண்டாற் செய்த
வளையை அணிந்துகொள்ளுதல்,
63; 352.

மகளிர் கண்கள், 111, 144, 147.

மகளிர் கணவருடனிறத்தல், 62.

மகளிர் கூந்தல், 97.

மடக்கண்மரில், 373.

மடங்க - இறைஞ்சு, 40.

மடங்கல் - யமன், 363, 366.

மடம் - பேதைமை, 11; மென்மை,
23, 145, 151. [370 - 71.

மடல் - பனங்கருக்கு, 29, 348.

மடலைநீழல், 399.

மடவர் - யாதும் அறிவில்லாதார்,

மடவரல் - மடப்பம், 89. [106, 315.

மடவோன் - அறிவில்லாதோன், 73.

மடற்போக்கை, 297.

மடியாவிழவு, 212.

மடிவிலை - சோம்புதலையுடையா
மடு, 37, 243. [யல்லை, 29.

மடுப்ப - ஊட்ட, 56. [150, 326.

மடை - ஆணி, 97; கொளுத்து, 25,

மண் - அணு, 2. [சென்று, 6.

மண்டி - மடுத்து, 31; மிக்குச்

மண்டிய - அடர்த்துச்செய்த, 62.

மண்டியாகக் காலை மடித்தல், 80.

மண்டிலம் - சூரிய மண்டிலம், சங்
திரமண்டிலம், 8; நாடு, 367; பார்
வட்டம், 30.

மண்டை - பாணர்கையிலுள்ள பிச்
சைப் பாத்திரம், 103, 115, 125,
179, 235, 261, 286, 289, 352, 372,
384, 386, 398.

மகளிர் கை, 253.
 மகளிர் நடை, 133. [தல், 24, 237.
 மகளிர் மார்பில் அறைந்துகொள்ளு
 மகளிர் முன்கை, 11.
 மகளிர் விரல், 144.
 மகளிர் வினையாட்டு, 176.

மண்டையை மலர்த்தல், 155.
 மண்ணி - முழுதி, 79.
 மண்ணினை - மண்ணையுடையை, 20.
 மண்ணுதல் - ஒப்பமிடுதல், 147.
 மண்மறுத்தல், 7.
 மண்முழா, 65.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

கூகூடு

மணந்த - சேர்ந்த, 118.
 மணப்பறை, 194. [243, 262.
 மணல், 33; 43, 53, 90, 178, 198,
 மணலினும் பலகாலம் வாழ்கவென்
 றல், 9, 43, 55, 136, 363.
 மணற்குன்று, 177.
 மணற்பாவை, 11.
 மணன்மலிமுற்றம், 178.
 மணி - நீலமணி, யானைமணி, 50,
 53, 152, 281, 305, 377, 388.

மதுரைக்கணக்காயனார் : ஒரு புல
 வர், 330.
 மதுரைக்கணக்காயனார் மகனார் நக்
 கீரனார் : ஒரு புலவர், 56, 189.
 மதுரைக் கள்ளிற் கடையத்தன்
 வெண்ணைகனார் : ஒரு புலவர், 316.
 மதுரைக் கூலவாணிகள் சேத்தலைச்
 சாத்தனார் : ஒரு புலவர், 59.
 மதுரைத்தமிழ்க்குத்தனார் : ஒரு
 புலவர், 334.

மணிக்கோவையாகிய ஆபாணம், 89.
 மணித்தலை, 150.
 மணை, 74.
 மத்தளம், 128, 164.
 மத்து, 257.
 மதராணி, 378.
 மதலை, 122.
 மதவலி - மிக்கவலி, 80, 331.
 மதன் - மனவெழுச்சி, 75; மிகுதி,
 213; வலி, 50.
 மதி - அசைநிலை, சந்திரன், 3, 382.
 மதியத்தன்ன தடாரி, 398.
 மதியத்தை, 363, 382.
 மதியுறழாரம், 362.
 மதில், 17 - 8, 21, 36 - 7, 40, 44,
 93, 97, 201, 224, 272, 343, 350,
 355, 387.
 மது, 24, 34, 56, 65, 109, 113 - 4,
 120, 129, 152, 160, 212, 239, 258,
 மதுக்குடம், 224, 233. [262.
 மதுகை - வலி, 74.
 மதுப்பிழிந்த கோதுக்கு யானையுண்
 ட கவளக்கோது உவமம், 114.
 மதுரை, 32, 58, 167, 180, 197, 202,
 347, 349 - 51.
 மதுரை அளக்கர்ஞாழார்மகனார்
 மள்ளனார் : ஒரு புலவர், 388.
 மதுரை அறுவைவாணிகள் இள
 வேட்டனார் : ஒரு புலவர், 329.
 மதுரை இளங்கண்ணிக் கௌசிக
 னார் : ஒரு புலவர், 309.

மதுரை நக்கீரர் : ஒரு புலவர், 395.
 மதுரைப் படைமங்கமன்னியார் :
 ஒரு புலவர், 351. [வர், 276.
 மதுரைப் பூதனிளநாகனார் : ஒரு புல
 மதுரைப் பேராலவாயார் : ஒரு புல
 வர், 247, 262. [புலவர், 55, 349.
 மதுரை மருதனிளநாகனார் : ஒரு
 மதுரை வேளாசான், 305.
 மந்தி, 128, 158, 200, 247.
 மந்திரிச்சுற்றத்தினிலக்கணம், 2.
 மம்மர் - மயக்கம், 53.
 மயக்கி - கலந்து, 34.
 மயங்கிய - கலந்த, 19.
 மயில், 13, 60, 116, 127, 133, 141,
 145 - 6, 252, 344, 395.
 மயில்வாகனம், 56.
 மயிலின் இயலி, 133.
 மயிலைக்கண்ணி, 342.
 மயிற்கொடி முருகக்கடவுளுக்குரித்
 மயிற்பீலிமாலை, 50, 274. [து, 56.
 மயிற்பேடை, 120.
 மரத்துண்டம், 231.
 மரத்தலை, 371.
 மாரிழல், 219.
 மரபு - தன்மை, 126; முறைமை,
 25, 98; மேம்பாடு, 217.
 மரம், 106, 116, 136, 270, 273, 348;
 மாக்கலம், 238.
 மரம்படுகிறுதி, 349.
 மரல், 264, 370.
 மரக்கார், 264.

மதுரை ஒலைக்கடைக்கண்ணம்புருள்
தாராயத்தரை : ஒரு புலவர், 350.

மரீஇய - மருவிய, 64.
மரீஇயோர் - மருவியவர், 13.

சாசன புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

மருக - மரபினுள்ளாய், 126, 343.
மருகனை - மரபினுள்ளாய், 46.
மருங்கு - பக்கம், 3, 23.
மருங்குல் - வயிறு, 260.
மருட்கை - வியப்பு, 217.
மருண்டு - பயந்து, 46.
மருத்துவன், 173.
மருதநிலம், 16.
மருதம் - காலிப்பண், 149.
மருதமரம், 52, 243, 344, 351.
மருதனாளநாகனார் : ஒரு புலவர்,
மருது, 351. [52, 138 - 40.
மருந்தில் கூற்றம், 3.
மருந்து - பரிகாரம், 2, 3, 42.
மருந்துகொள்ளுமரம், 180.
மருப்பு - கொம்பு, யாழ்க்கோடு, 4,
242, 369 - 70.
மருள் - எண்வகை எச்சத்து
ளொன்று; அறிவின்றி மயங்கி
யிருப்பது, 28; ஒப்பு, 56, 174,
மருள் - வியப்ப, 161. [368, 370.
மரை - தாமரை; மரையா, 27, 170.
மரையா, 170, 297.
மரையாவின் பால், 168.
மல்லல் - வளம், 18, 192. [வீரன், 80.
மல்லன் - ஆழார் மல்லனென்னும்

மலைத்தனை - பொருதாய், 36.
மலைத்தாரம், 343.
மலைநாடு, 60.
மலைப்பக்கம், 137, 200.
மலைபயந்த மணி, 218, 377.
மலைமல்லிகை, 168, 380.
மலைய - சூட, 12.
மலையமான் - மலையமான் திருமுடிச்
காரி : ஒரு தலைவன், 121 - 4,
126, 158.
மலையமான் சோழியவேனாதிதிருக்
கண்ணன் : ஒரு தலைவன், 174.
மலையமான் மக்கள், 46.
மலையன் : ஒரு வள்ளல்; மலைய
மான் திருமுடிக்காரி யென்றும்
சொல்லப்படுவான், 123 - 5, 158.
மலையில் தெய்வமிருத்தல், 151.
மலையில் வாழ்வோருணவு, 168.
மலையிற் பொன்னுண்டாதல், 152,
மலையுச்சி, 120, 139. [201.
மலைவழி, 135.
மழகளிறு - ஓளங்களிறு, 22.
மழபுலவஞ்சி : ஒரு துறை; பகைவ
ருடைய வேற்றுப்புலத்தைக்
கொள்ளையுட்டி அவர்கள் வீடு
கள் பாழ்படக் கவாந்த தொழி

மல்லி : ஒருர்; மல்லியமென்று
 ஒருர் சோழநாட்டின் வடபாகத்
 துள்ளது, 177. [வன், 177.
 மல்லிமிழான் காரியாதி : ஒரு தலை
 மலங்கு - ஒருவகை மீன், 61.
 மலர்க்குநர், 103.
 மலர்தல் - பரத்தல், 17.
 மலிர், 382.
 மலை, 22, 42, 52, 91, 109, 111, 125,
 131, 136, 138, 140, 143, 147, 152,
 156 - 8, 170, 198, 211, 255.
 மலைக்குகை, 37.
 மலைக்குநர் - மாறுபடுவோர், 61.
 மலைச்சாரல், 90, 150.
 மலைச்சிகரம், 105.
 மலைசூழ் மஞ்சு, 103.
 மலைத்தல் - மாறுபடுத்தல், 10.

லைச் சொல்லுதல் (பு. வெ.
 50); அரசனொருவன் பகைவர்
 நாட்டை எரியூட்டிக்கொள்ளை
 கொண்டு அழித்ததனைச் சிறப்
 பித்துக் கூறுதல் (புறநா. 7,
 16, வி); 7, 16, 31.

மழலை - இனஞ்சொல், 92.
 மழவர் - ஒருவகை வீரர், 88, 90.
 மழித்தலை - மட்டையாகிய தலை,
 மழு, 56, 206. [261, 280.
 மழுகி, 377.
 மழுகிய, 376.
 மழுக - தேய, 31.
 மழுகிய - தேய்ந்த, 4.
 மழை, 82, 107, 137, 142 - 4, 159,
 மழைத்துளி, 123. [174, 192, 397.
 மழைத்துளியினும் பலகாலம் வாழ்

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

கூகை

கவெனல், 34, 367, 385. [தல், 38.
மழைநீர் கடலில் வீழ்ந்து முத்தா
மழைவேண்டும்காலத்துப் பெய்வித்
தற்கும் வேண்டாதகாலத்து
ஒழித்ததற்கும். குறவர் தெய்வத்
திற்குப் பலிதாவல், 143.
மள்ளர் - வீரர், 10, 77, 219.
மற்போர், 80.

மறக்களவழி : ஒரு துறை; அரசனை
உமும் வேளாளருக மிகுத்துச்
சொல்லுதல் (பு. வே. 159);
368 - 71, 373.

மறக்களவேள்வி : களவேள்வியென்
னுந் துறை; பேய்மகள் வயிரூர
உண்ணும்படி வீரன் களவேள்வி
செய்தல் (பு. வே. 160); 372.

மறக்குடிமகளிர், 19, 277 - 9.
மறத்தி, 181.

மறப்புதல், 290. [93.

மறம் - ஆண்மை, 63; வீரம், 9, 11,
மறலி - கூற்றம், 13.

மறலிய, 341. [274, 336, 369, 400.

மறவர், 43, 68, 177, 258, 270,

மறவாதீமே, 198.

மறவீர், 104.

மறவை, 44, 390.

மறி, 383.

மறகு - தெரு, 160, 215.

மறுசுழி, 238.

மறுத்த - மறுத்தற்கு ஏதுவாகிய, 7.

மன்ற - தெளிவாக, 26, 59, 114,
261, 298, 373. [89.

மன்றத்தில் முழவு தூக்கப்படுதல்,
மன்றத்திற் பரிசிலர் தங்குதல், 135.
மன்றப்பலவு, 128, 374.

மன்றம் - செண்டுலெளி, 46, 76, 79,
181, 220, 270, 309, 325, 333 - 4,
371, 373 - 4, 387, 389 - 90;
பொதியில், 34, 128.

மன்றலிளவு, 181.

மன்றவோம்பு, 76, 371.

மன்று, 322.

மன்றுநிறையும் நிரை, 387.

மன்றுள், 283. [பலி, 331.

மன்னர் கடைமுகத்து உருக்கும்

மன்னனை உயிராகப் பெற்றது உல

மன்னிய, 6. [கம், 186.

மன்னுக - நிலைபெறுக, 6.

மனையறம் துறவறம் : ஒரு துறை;
இல்லறம் துறவறங்களின் வேறு
பாட்டைக் கூறுதல், 358.

மனைக்கு விளக்கம், 314.

மனைக்கோழி, 395.

மனையோன், 333 - 4.

மனைவி, 222.

மனைவி இறந்த கணவனுக்கு
உணவு கொடுத்தற்பொருட்டுச்
சிறிய இடத்தை மெழுகுதல், 249.

மா : எண்வகையெச்சத்துளொன்று;
அது விலக்குவாடிவாகப் பிறப்ப

மறுபிறப்பு, 230.

மறை - வேதம், 1, 6.

மறைக்கொண்ட - மறைத்தற்குக் கொண்ட, 60.

மறைக்கொண்டன்றோ - மறைத் தற்குக் கொண்டதோ, 35.

மன் : ஆக்கத்தின்கண் வருதல், 75;

ஒழியிசைக்கண் வருதல், 151; கழி

வின்கண் வருதல், 53, 113, 115,

125, 183, 230, 235, 238, 261; நிலை

பேறு, 19; மிகவும், 75. [356.

மன்பதை - உயிர்ப்பன்மை, 210,

88

து, 28; ஓர் அளவு, 184; க்ருமை,

4, 48; குதிரை, 4, 14; திருமகள், 7;

மாக்கன், 328, 333. [மாமமரிதம், 147.

மாக்கணை, 378.

மாகம் - ஆகாயம், 35, 400.

மாகவிசம்பு, 35, 270, 400.

மாங்கனிப்புளி, 399.

மாங்குடிகிழார்: ஒருபுலவர், 24, 26,

313, 335, 372, 396.

மாங்குடி மருதன்: ஒரு புலவர், 72.

மாட்சி - நன்மை, 16.

மாட்டிய - கொளுத்திய, 19; மடுத்

தெரிக்கப்பட்ட, 106.

சூசூய

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

மாடம், 53, 67, 69, 378, 390.
 மாணிக்கம், 172, 319.
 மாணின், 185.
 மாதம், 87.
 மாதிரி மாதிரத்தனார், 386.
 மாதிரம் - திசை, 90.
 மாதோ, 330.
 மாமறுத்த மலர்மார்பு - திருமகள்
 பிறர்மார்பை மறுத்தற்கேதுவா
 கிய பரந்த மார்பு, 7.
 மாய்ந்திசினோர் - மாய்ந்தோர், 26.
 மாய்ந்தென - மாய, 58.
 மாயா - மறவாத, 139.
 மாயோன், 57. [282, 325, 375.
 மார் : வினையெச்சம், 15, 93, 168,
 மார்க்கண்டேயனார்: ஒருபுலவர், 365.
 மார்ச்சனை, 152, 164. [கணம், 68.
 மார்பிற் செம்பொறி உத்தம இலக்
 மார்பு, 10, 59, 155, 157, 161, 198,
 மாரி - மறை, 35. [209, 211, 394.
 மாரிப்பேருறை, 333.
 மாரியன்ன வண்மை, 397.
 மாரியினியல்பு, 142.
 மால்பு - கண்ணேணி, 105. [269.
 மாலு, 48, 61, 95, 146, 172, 227,

மாதன் - பாண்டியன், 55, 198.
 மாறிக்கூட்டுதல், 3, 9, 18, 37, 47,
 மாறியுரைத்தல், 36. [125.
 மாறு - ஆல், 92, 153, 380; இறந்து
 பாடு, 253 ; ஏதுப்பொருள் படு
 வதோரிடைச்சொல், 4; பரிசு=
 மாறெதிர்ப்பை, 333. [விதம், 50.
 மாறென்னுடைச்சொல் ஏதுப்
 பொருள்பட்டுவருதல், 4, 20, 22,
 92 - 3, 271, 380.
 மாறோக்கத்து நப்பசலையார் : ஒரு
 புலவர் (மாறோக்கம் - கொற்கை
 யைச் சூழ்ந்த நாடென்பர்; இது
 மாறோகமெனவும் வழங்கும்), 37,
 39, 126, 174, 226.
 மான், 2, 33, 90, 138, 150, 247, 374.
 மான்கலை, 23, 132, 157, 161, 320.
 மான்கூட்டி, 2.
 மான்பனை, 23, 157.
 மான்வதைக்கருணை, 398.
 மான் விளக்கொளியில் தூங்கல், 2.
 மான்றசைப்புழுக்கல், 15.
 மான்றோல், 166.
 மானதன், 166, 320.
 மானிறைச்சி, 168.

மாலைக்காலம், 67, 144, 149, 232.

மாலைப்பந்து, 33.

மாலைபந்தி, 34. [டல், 23.

மாலையில் இலையைச் சேர்த்துக்கட்

மாவளத்தான் : சோழன் நலங்கிள்

: ளியின் தம்பி, 43.

மாவன் : ஒல்லையூர் தந்த பூதபாண்

டியனுடைய நண்பருளொருவன்;

இவனுடைய ஊர் மையலென்ப

து, 71. [கோடனுடைய ஊர், 176.

மாவிலங்கை : ஒய்மானல்லியக்

மாற்பித்தியார்: ஒரு புலவர், 251 - 2.

மாணுனையன்ன குடுமி, 310.

மிச்சில் - ஒழிபொருள், 23, 327.

மிசை - மேடு, 187; மேல், 13, 384.

மிசைவு - உணவு, 236.

மிசூறு - தேனீ, 22.

மிடற்றுப் பசும்புண், 100.

மிடறு - கழுத்து, 1.

மிதவை - கூழ், 215; தெப்பம், 192.

மிருகசீரிடநான், 229.

மிலைந்த - சூடிய, 24.

மிலைந்து - சூடி, 77.

*மிழலைக்கற்றம்-இது வேள் எவ்வி

*இக்கற்றம் தஞ்சாவூர்ப் பெரியகோயிற் கல்வெட்டு ஒன்றிலும் திருப்புவணத்துத் தாம்பிரப்பட்டயத்திலும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. திருப்பெருந்துறை, தஞ்சாவூர், தண்டலை என்ற ஊர்கள் இக்கற்றத் தைச் சேர்ந்தவை (ராவ்பகதூர் வி. வேங்கையரவர்கள் எழுதியது.)

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

சுசுசு

யினுடையது (கூற்றம் - நாட்டின்
 உட்பிரிவுக்கு ஒரு பெயர்), 24.
 மிளகுகொடி, 168.
 மிளகுமுடை, 343. [371.
 மிளிர் தல் - பிறழ்தல், 61, 139, 369,
 மிளிர்ந்திட்ட - மறிக்கப்பட்ட, 42.
 மிளிர் - பிறழ், 168, 249, 325 - 6,
 மிளை - காவற்காடு, 21, 181. [387.
 மிறை - வளைவு, 284.
 மின், 42.
 மீக்கூற்றம் - புகழ், 135.
 மீரீர், 396.
 மீப்பாய் - மேற்பூரிக்கப்பட்ட பாய்,
 மீப்பு - மிகுதி, 83, 104. [30.
 மீமிசை - மேல், 9, 154, 157.
 மீளி - மறம், 207.
 மீளியாளர், 260.
 மீன் - நட்சத்திரம், 7, 13, 29, 138,
 மீன்கண், 109. [396.
 மீன்குடிபுகை, 52.
 மீன்பூத்தன்ன நிரை, 399.
 மீனக்கொடி, 58.
 மீனச்சுடுதல், 52.
 முக்காவல்நாட்டு ஆழர்மல்லன், 80.
 முக்கி - உண்டு, 63.
 முக்கு, 391.
 முகத்தல், 368.
 முகம் - இடம், 12.
 முகவை, 370 - 71, 373.
 முகை - குகை, 374.
 முகையாவர் - செய்யாவர் மலர்

முட்டை, 176, 312.
 முடப்பகடு, 307.
 முடியர் - முடிப்பானாக, 171.
 முண்டகம் - கடல்முள்ளி, 24.
 முணங்கு நிமிர்தல் - மூரி நிமிர்
 முத்தம், 377. [தல், 52, 78.
 முத்தாரம், 19, 150.
 முத்தி - முத்தங்கொண்டு, 41.
 முத்தியின்பத்தைத் தரும் நற்செய்
 கையை யறிந்து செய்தல், 194.
 முத்தி மூவரசர்க்குவமை, 2, 367.
 முத்திவிளக்கு, 2.
 முத்து, 53, 58, 218, 356, 380.
 *முத்தூர்க்கூற்றம் : இது பழைய
 வேளிரால் ஆளப்பட்டது; மருத
 நிலத்துள்ளது; முத்தூற்றுக்கூற்
 தமெனவும் வழங்கும், 24.
 முதல் - அடி, 287; இடம், 60.
 முதல்வஞ்சி : ஒரு துறை; பழைய
 வரலாற்றினையுடைய முன்னோ
 ரது நிலைமையைக் கூறுவது; இது
 முதுமொழிவஞ்சி யெனவும்வழங்
 கும் (பு. வே. 48); 37.
 முதலை, 37, 104, 283.
 முதற்கேற்ற அடையடுத்த ஆகு
 பெயர், 106. [லல், 79.
 முதற்போருக்கு வீரர் நீராடிச் செல்
 முதற்று - முதலாக வுடையது, 55.
 மதுாரி - மதுமை, 138.

தோளூர், 181, 265.
 முசுக்கலை, 116, 236.
 முசுண்டை, 320.
 முசுறி : ஒளூர், 343.
 முஞ்சை, 197, 320, 328.
 முட்டி - குறை, 139, 166.
 முட்டிக்கன், 206.

முதியவன் கூந்தல், 159.
 முதியன் : ஒருபகாரி, 389.
 முதிர்வு - முதிர்ந்து, 161.
 முதிரம் : குமணனுடையமலை, 158,
 160, 161, 163.
 முது - பேரறிவு, 48, 180.
 முதுகாடு, 356.

*இது திருப்புவணத்துத் தாம்பிரப்பட்டயத்தில் அடிக்கடி கூறப்
 பட்டுள்ளது. கயலூர் என்ற ஊர் இதைச் சேர்ந்தது. (ரால்பகதூர்

வி. வேங்கையரவர்கள் எழுதியது.)

முதபாலை : ஒரு துறை; காட்டில்
தன் கணவனை யிழந்த மடத்தை
யினுடைய தனிமையைச் சொல்
லுதல் (பு. வெ. 254); 253 - 6.

முதபாழ், 381.

முதமக்கட்டாழி, 256.

முதமரப்பொத்து, 364.

முதமை, 159.

முதமொழிக்காஞ்சி : ஒரு துறை;
அறிவுடைமையார் குற்றம் நீக்கி
ஆராயும் உலகத்தியலுள் முடிந்த
பொருளாகிய அறம் டொருளின்
பத்தை அறியச் சொல்லுதல் (பு.
வெ. 269); அறம் டொருளின்ப
மென்னும் முட்டொருளினத
உறுதிதரும் தன்மையைக் கூறு
தல் (புறநா. 18, 74, வி); 18,
27 - 9, 74.

முதவாய், 48, 319.

முதவேலி, 326. [டு, 29.

முந்துறுத்து - முன்னிட்டிக்கொண்

முந்தை - முன்னமே, 10.

முந்நீர் - கடல்; ஆற்றுநீரும் ஊற்று
நீரும் மழைநீருமுடையதென்பது

பொருள், 9, 13, 303, 382.

முந்நீர்விழவு, 9.

முந்நூறு ஊர், 110.

முப்புரம் வென்றமை, 55.

முயங்கினேன் - புல்லனேன், 19.

முயல், 322, 328, 333 - 4, 339,

197, 229, 241, 270, 288, 301,

350, 362, 365, 369, 371, 373, 387,

முரசுகட்டில், 50. [397.

முரசுகண் கீழிதல், 238.

முரசுமூன்று, 58. [புலவர், 2.

முரஞ்சீயூர் முடிநாகராயர் : ஒரு

முரண் - மாறுடாடு, 37, 206.

முரணிய - மாறுடட்ட, 2.

முரவுவாய்ச்சுழிசி, 371.

முாற்கை, 376.

முரிவாய்முற்றம், 261.

முருக்கமா இலக்கம், 169. [து, 14.

முருக்கி - கெடுத்து, 18, 80; முறித்

முருகக்கடவுள், 14, 16, 23, 120,

முருகக்கடவுள் கோயில், 299. [125.

முருகக் கடவுள் திருச்செந்திலி
லிருத்தல், 55. [56.

முருகக்கடவுளின் யானைவாகனம்,

முருகு - தெய்வம், 259.

முருடு, 246. [335, 339, 352, 395.

முல்லைக்கொடி, 117, 144, 200, 242,

முல்லைநிலம், 386.

முல்லைப்பு, 335, 339.

முல்லைவேலி, 144, 205.

முழவு - தண்ணுமை, மத்தளம், 15,

65, 85, 88 - 9, 103, 128, 152,

முழவுமுருண்டணி, 368. [194, 236.

முழா, 103, 152.

முழாதுரைட்டோந்தை, 85, 375.

முழுஅவிழ், 399.

384, 389, 395.

முயலின் குட்டிதைச்சி, 34, 319.

முயலின் நிணம், 396.

முயற்சி, 109, 148, 213.

முயற்சியாலீட்டிய பொருளில் நல்ல
வற்றைப் பரிசிலர்க்கு வழங்கி
எஞ்சியவற்றை ஒருவன் உண்ண
வேண்டுமென்றல், 125.

முயற்சி யில்லாதனாடம்பு அழ
கிழந்திருத்தல், 69.

முரசம், 228, 366.

முரசு, 17, 36, 62 - 3, 93, 109, 112,
126, 137, 143, 158, 161, 174, 179,

முழுச்சூரல் முரசம், 366.

முழுச்சொல், 325 - 6.

முழுத்த, 372.

முழுத்தசை, 219.

முழுத்தம், 204. [ட முழுப்பூ, 116.

முழுநெழி - புறவிதழொடிக்கட்டிட்

முழுமுதல், 58.

முழுவலி, 52.

முன், 171, 225.

முன்வேலி, 116, 197, 301.

முன்னம்மன்றி, 177, 325, 374.

முன்னியம்புறக்காடு, 363.

முன்னார்: ஓனார்; மலையமான் திரு

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

௭௦௧

முடிக்காரிக்குரியது, 123, 126,
 முன்னெயிறு, 361. [174, 254.
 முளரிமருங்கின்முதியோன், 278.
 முளவுமா, 325.
 முளவுமான்சுறை, 374.
 முளிதல் - உலர்தல், 160.
 முளிபுற்கானம், 160.
 முற்றம், 170, 178, 261.
 முற்றழிப்ப, 386.
 முற்றி - முடித்து, 15.
 முற்றிய - முடித்த, 21.
 முற்றுக - சூழ்வதாக, 29.
 முற்றுகை, 44.
 முற்றுவினைக்குறிப்பு, 6.
 முறஞ்செவியானை, 339. [நீதி, 35.
 முறை - அடைவு, 23; ஊழ், 192;
 முறைமைசெய்தல், 39.
 முறையினுண்ணல், 325.
 முறைவேண்டல், 35.
 முன்கைக்கடகம், 150, 153.
 முன்ப - வலியையுடையோய், 41.
 முன்படை, 88, 93. [15, 207.
 முன்பு - முன்னிடம், 14; வலி, 5,
 முன்பு ஒரு தொழிலைச் செய்து
 பின்பு பிழைக்கச் செய்தே
 மென்று கருதலாகாது, 10.
 முன்மொழி நிலையல், 254.
 முன்றில், 129, 319, 388.
 முன்றுறை - துறைமுன்னர், 136.
 முன்னம் - மனக்குறிப்பு, 3.
 முன்னமரம், 3.

முனைஇ - வெறுத்து, 23, 52.
 முனையின் - வெறுப்பின், 24, 381.
 முங்கில், 158, 166, 168, 200, 277,
 370, 395.
 முங்கில் இழைந்து ஒலித்தல், 120.
 முங்கில்நெல், 109.
 முங்கில்முனை, 73.
 முங்கிற்பட்டை, 253.
 முடை, 285, 343.
 முடைப்பண்டம், 393.
 முதறிசிறுஅர், 382.
 முதா, 323.
 முதாளர் - முதியோர், 52.
 முதிலாளர், 284.
 முதிற்பெண்டிர் - முதிய மறக்குடி
 யிற் பிறந்த பெண்டிர், 191, 279.
 முதினமுல்லை : ஒரு துறை; வீரர்க
 கல் லாமல் அம்மறக்குடியிற்
 பிறந்தமகளிர்க்கும் கோபமுண்
 டாதலை மிகுத்துச் சொல்லுதல்
 (பு. வெ. 175); 279, 288, 306,
 308, 312.
 மூப்புடையவள், 159, 270, 277 - 8.
 மூப்புடையோர் பேசுதல், 243.
 மூரி, 391, 393.
 மூரிநிமிர்தல், 52, 78.
 மூவகையுலகமும் இன்னவென்பது,
 மூவர், 137, 205, 357. [6.
 மூவன் : ஓர் உபகாரி, 209.
 மூவிர், 109 - 110.
 மூவேந்தர் - சேர சோழ பாண்டி.

முன்னரை - முன்னேறிதற்பை, 169.
முன்னிலைப்பெயரும் படர்க்கைப்
பெயரும் விராய்வந்து முன்னிலை
வினையால் முடிதல், 9.
முன்னிலையசைச்சொல், 40, 48, 181.
முன்னீர் - நிலத்திற்கு முன்னாகிய
முன்னூர் - ஊர்முன், 254. [நீர், 9.
முன்னூர்ப்பொதியில், 390.
முனித்தலைப் புதல்வர், 250.
முனிவர் - அந்தணர், 6, 43.
முனிவு - வெறுப்பு, 182.
முனை, 329, 330.

யர், 10 - 11.
முழ்த்தனர், 336.
முழப்ப, 399.
மெய் - அறிவு, 10, 25.
மெய்ப்புகருவி - கவசம், 13.
மெய்மறந்து - அறிவுமயங்கி, 25.
மெல்லிய - மென்மையையுடையன,
14. [யர், வறுமையுற்றோர், 106.
மெல்லியர் - அற்பகுணங்களையுடை
மெல்லியன், 184.
மெலிந்துவிறந்து, 21, 77.
மெழுகடை நினைத்திற்குவமை, 103.

எ02 புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

மென்பதை - குஞ்சு, 396.
மென்பால், 384. [42, 395.
மென்புலம் - மருதமும் நெய்தலும்,
மென்புனல், 341.
மென்மை, 55.
மே, 14 - 5, 46, 133, 145, 198.
மேகங்கள் மலைபோல் தோன்றல்,
161. [203, 205, 266.
மேகம், 35, 54, 103, 131, 143,

மோசீசாத்தனர் : ஒரு புல்வர், 272.
மோட்டிருவரால், 399.
மோர், 159. [கன், 175.
மோரியர் : சக்கரவாளசக்கரவர்த்தி
மோவாய் - தாடி, 257.
யமன், 3, 19, 42, 56, 75, 98, 209,
226 - 7, 237 - 8, 255, 361 - 3, 366.
யமன் பாசத்தாற் கட்டுதல், 195.
யமனை வைதல், 221.

மேட்டு நிலம், 102, 120.

மேடராசி, 229.

மேந்தோல், 321. [றல், 158 - 9.

மேந்தோன்றல் - மேற்பட்டதோன்

மேல்கடல் பழையகடலென்பது, 6.

மேலீடு - மேலே இடப்பட்டிருந்தது, 61.

மேலை - வீரும்புதலுடையை, 7.

மேழி, 388.

மேற்கோள், 8.

மேற்பாலொருவன் - மேற்குலத்
தள்ளாளொருவன், 183. [96.

மை - இருட்சி, 50; செம்மறியாடு,

மைந்து - மறம், 13; வலி, 15, 73.

மைம்மீன் - சனிமீன், 117.

மையல் : பாண்டிநாட்டில் மாவ
னென்பவனுடைய ஊர், 71.

மைய்முது - அஞ்சனம்; ஆட்டுநெய்
யுமாம், 281.

மையுன், 261. [மறிக்கிடாய், 33, 113.

மைவிடை - ஆட்டுக்கிடாய்; செம்

மைவிடை இரும்போத்த, 364.

மோக்குள், 333.

மொசித்த - தின்ற, 96.

மொட்டையாகிய தலை, 261.

மொய்த்தல், 285.

மொய்ப்ப - நெருங்க, 13.

மொழி - வார்த்தை, 10.

மொழிவல் - சொல்லுவேன், 5.

மோ : முன்னிலையகை, 48, 145, 319.

மோசி : ஒரு புலவர்; இவர் உறை

யூர் : ஏணிச்சேரி. முடமோசியர்

யவனர் தேறல் கொணர்தல், 56.

யா - யாவை, 15.

யாக்குகர், 378.

யாகசாலை, 15, 224.

யாகஞ்செய்வோர் கலைமானினது
உறுப்புத்தோலைத் தோளிலணி
தல், 166.

யாகத்திற்குரிய எழுவகைக்காட்டுப்
புக, 166. [டேணுதல், 166.

யாகத்தின்றுமில் விரும்பினனாப்
யாகடத்தின்கள் நெற்றியில் சால
கத்தைச் சூடிக்கொள்ளுதல், 166.

யாகடத்தின்கள் யாகத்தில் தலை
வர்க்கு வலிச்செய்தல், 166.

யாகம், 15, 122, 166, 224, 400.

யாங்கனம் - எவ்வாறு, 8, 49.

யாங்காருவன், 254.

யாங்காவதுகொல், 350.

யாங்கு - எப்படி, 191, 245.

யாணர் - புதுவருவாய், 2, 375.

யாணர்த்து - புதுவருவாயையுடைத்

யாத்த - பிணித்த, 216. [து, 42.

யாமக்கொன்பவர் - இடையாமத்து
ஊர்காப்பவர், 37.

யாமம் - இடையாமம், 33.

யாமை - ஆமை, 42, 249.

யாமைக்கன்புறம், 379.

யாமைப்புழுக்கு, 212.

யாமைமுட்டை, 176.

யாய் - தாய், 159.

யார் கொலென்பது. வியப்பின்கட்

யரனறம சொல்லப்படுவார், 158.
மோசிகோனார் : ஒரு புலவர், 50, 154 -
6, 186.

குறிப்பாய் வருதல், 77, 257.
யாராகுவார்கொல், 337.
யாரீரோ, 141.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

எஃக

யாவண் - எவ்விடம், 102, 307.
யாவது - எவ்வனமாவது, 62, 93.
யாவீர் - எப்பெற்றிப்பட்டீர், 88.
யாழ், 64 - 5, 69, 92, 127, 138, 144 -
7, 149, 152, 155, 163, 281, 285.
யாழ்த்தொடை, 70.
யாழ்த்தோல், 308.
யாழ்நரம்பு, 109, 135, 164, 308.
யாழ்ப்பத்தர், 136.
யாழ்ப்புலவர், 155.
யாழின் கோடு, 127, 145, 155, 242.
யாளி, 207.
யாறு, 400.

யானைக்கை, 3, 22, 161.
யானைக்கொம்பில் உண்டாகிய முத்
தை விநலியர்க்குக் கொடுத்தல்,
161, 170. [159, 287.
யானைக்கொம்பு, 22, 39, 94, 101,
யானைகொண்மூவாக, 369.
யானை கொம்பால் மதுலைக் குத்து
யானைச்சூல், 130. [தல், 13.
யானைத்தலை, 22.
யானைத்திறை, 357.
யானைத்தொழில், 14.
யானை தந்த விறகு, 251.
யானைநடை, 22.

யான்கண்டனையர் - யான் கருதிய
அதனையே கருதுவர், 191.

யானை, 3, 4, 6, 13 - 7, 19, 22, 24,
26, 30, 31, 35, 37 - 9, 42, 44,
46, 53, 55, 63 - 4, 68 - 9,
72 - 3, 79 - 81, 93 - 4, 96 - 8;
100, 101, 104, 109, 114 - 5, 125-
6, 131, 137, 140 - 42, 145, 148,
152 - 3, 159, 161 - 2, 165, 170,
171, 177 - 8, 184, 197, 200, 220,
228 - 9, 233, 237 - 8, 247, 270;
275, 287, 301, 310, 323, 333 - 6,
339, 345, 351, 359, 368 - 71,
377, 387, 394.

யானை அயாவயிர்த்தல், 261.

யானை எருது, 361.

யானை ஒருவன் எறிந்த கல்லைக்கவு
ளில் அடக்கிக்கொள்ளுதல், 30.

யானை க் கட்சேய் மாந்தரஞ்சேர
லிரும் பொறை : ஒருசேர அரசு
சன், 17, 20, 22. [220.

யானைக்கம்பம், 23, 44, 127, 178,

யானைக்கவளம், 44, 101, 114, 184.

யானைக்கழுத்து, 22.

யானைக்கன்று, 369.

யானைக்கன்றுகளை மன்றத்துப்
பிணித்தல், 389. [தல், 181.

யானைக்கன்று விளங்கனியையெடுத்தல்

யானைக்காந்தவடு தடாரிக்கு உல

யானைக்கூடம், 220. [மை, 368.

யானைநிற்றல், 22.

யானைநெட்டியிர்ப்புக்கொள்ளல், 261.

யானை நெற்றிப்பட்டம், 3, 126, 161,

யானைநோக்கு, 22. [326.

யானைப்பரிசில், 177.

யானைப்பாகன், 220.

யானைப்பிணம், 284.

யானைப்போர், 6, 13, 31. [யது, 301.

யானைப்போர்க்கு வேற்படை உரி

யானைமணி, 3, 22, 161, 165, 202,

யானைமத்தகம், 22. [305.

யானைமதம், 3, 22, 93 - 4.

யானைமுகத்துப்புள்ளி, 119.

யானை முழாவொலியை ஒர்த்தல், 68.

யானை மூங்கிலைத் தின்றல், 80.

யானைமேற்கொடி, 9, 38.

யானையாற் கணையமாததை முறிப்
பித்தல், 14.

யானையாற் பகைவருடைய காவற்
பொய்கையைக் கலக்குவித்து
அதனை அட்பொய்கையிற் படிவித்
தல், 15, 23.

யானையாற் பகைவருடைய மதி
லாண் கொள்ளுதல், 3, 6.

யானையின் அடி, 22.

யானையின் ஆபாணம், 153.

யானையின் ஓடையைப் பரிசிலாக
அளித்தல், 326, 333.

யானையின் தந்தப்பூண், 97.

யானையின் போர்த்தொழில், 3, 26.

எ0ச புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

யானையுங் கன்றங் கொடுத்தல், 135.

யானையைப் பிடிக்குங் குழி, 17.

யானைவடிவு, 22.

யானைவேட்டுவன், 214.

யுத்தத்தில் இறந்தோருடைய உடம்

பை மூடிய கற்குவை, 3.

யுத்தத்தில் மாண்டோர் சுவர்க்கம்

புகுதல், 62.

யுத்தத்திற் கொல்லப்படார் இவ

ரென்பது, 9. [178, 224,

யுத்தம், 4, 62 - 3, 88, 93, 139.

யூப நெடுந்தூண், 224.

யூபம் - யாகத்தூண், 15, 224, 400.

வகுந்து - கீறி, 264.

வகைமாண் நல்லில், 398.

வகைம், 368, 400.

வச்சிரத்தடக்கை கெடியோன், 241.

வசிந்து, 383.

வசை - பழி, 10.

வஞ்சன் : ஒரு சேன், 398.

வஞ்சி : கருவூர், 11, 32, 39, 373,

387; பகைமேற்செலவு, 15.

வஞ்சிக்கோடு, 384.

வஞ்சித்திணை : அரசன் வஞ்சிப்

பூவைத்தலையிலே குடிப் பகை

வருடைய பூமியைக் கைக்கொள்

ளக் கருதுதல், 4, 7, 16, 36, 41,

45 - 7, 57, 98, 213, 292.

வடபுலமன்னர், 52.

வடமநெடுந்தத்தனார் : ஒரு புலவர்,

வடமலை - இமயமலை, 67. [179.

வடமவண்ணக்கன் தாமோதரனார் :

ஒரு புலவர், 172.

வடமவண்ணக்கன் பெருஞ்சாத்த

னார் : ஒரு புலவர், 125.

வடமவண்ணக்கன் பேரிசாத்தனார்,

வடமீன் - அருந்ததி, 122. [198.

வடமோதங்கிழார் : ஒரு புலவர், 260.

வடவடுகர், 378.

வடாஅது - வடக்கின்கண்ணது, 6.

வடி - திருத்தம், 18; வடித்தல், 23.

வடித்தல் - திருத்தமாகச் செய்தல்,

வடித்திசின், 180. [312.

வடிந்த - அழகுபெற்ற, 180.

வடிம்பலம்ப நின்ற பாண்டியன், 9.

வடிம்பு, 9, 378.

வடியா - திருந்தாத, 47.

வடு - தழும்பு, 14, 368.

வடுவாழ் யாக்கை, 167.

வண்டல், 11.

வண்டற் பாலை, 243.

வண்டு, 65, 70, 105.

வண்டுதல், 244. [டைய கலவை, 32.

வண்ணம் - அழகியநிறம், 1; நிறமு

வணர் - விளைவு, 155.

வணிகன், 134.

வதுவைவிழவு, 372.

வஞ்சபாட, 370.

வஞ்சிமுற்றம், 373.

வஞ்சினக்காஞ்சி. : ஒரு துறை;
அரசன் பகைவரைத் தாழ்வித்
தற்பொருட்டு இவ்வாறு செய்வே
னெனச் சொல்லிய கூறுபாட்
டைச் சொல்லுதல் (பு. வே.
காஞ்சி. 6); 71 - 73.

வட்கர் - குற்றம்; பகைவர், 100.

வட்கார் - பகைவர், 100.

வட்டி - கடகம், 33.

வட்டித்து, 42, 398 - 9.

வட்டி, 43.

வடக்கிருத்தல், 65 - 6, 236.

வடகுன்றத்துச் சாந்தம், 380.

வந்ததை, 147.

வந்தனம் - வந்தேம், 10.

வந்தினி - வந்தேன், 17, 125, 369,
371, 373, 391.

வம் - வா, 180; வாரும், 221.

வம்பணி யானை, 333.

வம்பப் பதுக்கை, 3.

வம்பப்பெரும்பெயல், 325.

வம்பலர் - வாழிபோவார், 3, 230.

வம்பலன் - அயலான், 307.

வம்பவேந்தர், 345.

வம்பவேந்தன், 287.

வம்பு - கச்சு, 37; நிலையின்மை, 78 -
9; புதுமை, 3.

வம்மின் - வாரீர், 32.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

எஃகு.

வயம் - வலி, 11, 44.
 வயமான் - சிங்கம், 318; புலி, 52.
 வயல், 14, 29, 49, 52, 57, 61, 98,
 117, 142, 266, 338, 354, 386, 396.
 வயலமர் கழனி, 354.
 வயலைக்கொடி, 305.
 வயவர் - வீரர், 20.
 வயவு - வேட்கைநோய், 20.
 வயாவுற்ற மகளிர் மண்ணுண்ணல்,
 வயிரக் குறடு, 365. [20.
 வயிரியர் - கூத்தர், 9, 164.
 வயிற்றுத்தி, 74.
 வயின்வயின் - முறைமுறை, 77.
 வரகரிசியைப் பாலுலையிற் பெய்து
 சமைத்த அன்னத்தைத் தேனோடு
 கலந்துண்ணல், 34.
 வரகின் குல், 120.
 வரகின் சொன்றி, 197.
 வரகின் சோறு, 34, 215.
 வரகின் பீன், 321.
 வரகு, 34, 120, 197, 199, 215, 321 - 2,
 327 - 8, 333, 335, 384.
 வரம்பு - எல்லை, 16.
 வரவு, 149. [ஒரு மீன், 18, 249.
 வரால் - பெருத்த வடிவமுடைய
 வராவின் இறைச்சி, 399.
 வரி - எழுத்து, 33, 372; ஒருவகைப்
 பொருள், 135; வண்டல், 11.
 வரிக்குடர், 160, 370.
 வரிசை - சிறப்பு, 53; தம்மைப்
 புரப்போரால் வருஞ் சிறப்பு, 47;
 தரம், 184, 200, 207; மேம்பாடு,

வரைக, 72.
 வரைதி - கூறுபடுப்பை, 8.
 வரைப்பு - எல்லை, 3.
 வரையா, 10, 25.
 வரையாவிகை - எப்பொருளையும்
 எல்லாருக்கும் வரையாது கொடுக்
 கும் வண்மை, 17.
 வல் - குதாடுகருவி, 52; வல்ல, 11;
 விரைவு, 10, 126, 317.
 வல்சி - உணவு, 26, 190, 320.
 வல்லபடி, 47.
 வல்லாங்கு - சதூரப்பாடு, 163.
 வல்லாண் சிறு அன், 346.
 வல்லாண்முல்லை - ஒரு துறை; ஒரு
 வீரனுடைய வீட்டையும் ஊரை
 யும் இயல்பினையும் சொல்லி
 அவன் ஆண்மைத்தன்மையை
 நன்மை பெருகச் சொல்லுதல்
 (பு. வெ. 177); 170, 178 - 81,
 313 - 22, 326 - 35.
 வல்லார் - ஒருர், 181; வல்லமை
 யில்லாதவர், 27, 57.
 வல்லார்கிழான்பண்ணன், 181.
 வல்லாள - வலிய ஆண்மையை
 யுடையோய், 125.
 வல்லாளன், 170, 327.
 வல்லாளனை - வலிய ஆண்மையை
 யுடைய, 40.
 வல்லினும் - அறிவேனாயினும், 161.
 வல்லுநர் - வல்லமையையுடையவர்,
 வல்லுவர்க்குவல், 331. [24; 27, 57.
 வல்லென, 361.

121, 140, 206.

வரிசையறியாக்கல்லென் சுற்றம்,

வரிசையின் நல்கல், 6. [184.

வரிந்த, 288.

வரிவயம் - புலி, 100.

வருணம், 183.

வருதி - வருவை, 8.

வருநர் - விருந்தினர், 10.

வருபடைபோழ்த்து, 295.

வருவல் - வந்தேன், 23.

வருவிருந்து; 326.

வரை - எல்லை, 21, 114; மலை, 6.

௨௦

வல்லமை - வல்லமையுடைய, 120.

வல்லை - வல்லமையுடைய, 27,

வல்வில்வேட்டம், 152. [59, 126.

வல்விலோரி, 152 - 3, 158, 204.

வலக்கும் - சூழும், 52.

வலந்த - சூழ்ந்த, 136.

வலம் - வலி, 24; வெற்றி, 4, 19,

வலம்படு தீவு, 397. [56, 91.

வலம்வளையி, 225.

வலவன் - தேர்ப்பாகன், 27.

வலார் - வளார், 324.

வலி, 54.

எஃக

புறநானூறு மூலமும் உரையும்

வலித்த - கருதிச்செய்யப்பட்ட, 87.
 வலித்துநின்றல், 6.
 வலிப்ப - வற்ற, 389. [190.
 வலியுறுக்கும் - இறுகப்பிடிக்கும்,
 வலை - யாகபத்தினிகள் நெற்றியில்
 அணிந்துகொள்ளுவது; இதனைச்
 சாலகமென்பர், 166.
 வலைஞர், 249.
 வழக்கு - வழங்குதல், 368.
 வழங்க - அசைய, 22; செலுத்த, 14.
 வழங்குந்து, 396.
 வழங்கும் - இயங்கும், 13, 135.
 வழலை, 22.
 வழாஅது - பிழையாமல், 25.
 வழி - சுவடு; வழிபாடு, 239, 345,
 368, 392.
 வழிநாள் - பின்வருநாள், 176.
 வழிப்பறி பறிப்போர், 136, 161.
 வழிபடுவோர் - வழிபட்டு நடப்
 போர், 10. [8, 17.
 வழிமொழிதல் - வழிபாடுசொல்லல்,
 வழு - பாதகம், 34.
 வழுகி - பாண்டியன், 3, 51, 59, 388.
 வழை - சுரபுன்னை, 158.
 வழைப்பூங்கண்ணி, 131.
 வன்பு - வார், 50, 376, 381.
 வள்ளல்கள் எழுவர், 158.
 வள்ளி - வளை, 63, 316.
 வள்ளிக்கிழங்கு, 109.
 வள்ளித்தொடி, 352.
 வள்ளிதழ், 246.
 வள்ளியோய், 204.

வளி - காற்று, 2, 20, 51, 365.
 வளிமறை - வீடு, 196. [135, 239.
 வளை, 36, 53, 77, 83, 90, 103, 113,
 வளைஇ - சூழ்ந்து, 18, 69, 225.
 வளைஇய - சூழப்பட்ட, 19.
 வளைகளின் முறி, 237.
 வளையமாலு, 76.
 வற்புலம் - மேட்டுநிலம், 173.
 வற்றல், 41.
 வற்றிய குளம், 142. [224, 370.
 வறம் - நீரில்லாமை, 197; வற்கடம்,
 வறல் - சுள்ளி, வற்றல், 75.
 வறற்கடைக்கொள்ளி, 108.
 வறன், 376, 382, 385.
 வறுமை, 68, 136, 139 - 40, 159 - 60,
 164, 196, 210 - 11, 266, 375 - 6,
 393.
 வறுமையையே அனுபவித்தோர்
 பொருள் கண்டவிடத்து அடை
 வறுவியேன், 209. [யும் மயக்கம், 378.
 வறை, 386.
 வன்கண்மை - தறுகண்மை, 3.
 வன்கனி, 207. [152 - 3, 255.
 வன்பரணர், 144 - 5, 148 - 50,
 வன்புலம் - குறிஞ்சியும் மூலையுமும்,
 42, 146, 314, 321 - 2, 395.
 வன்மையுரைதோன்ற நின்றல், 145.
 வன்னியந்துடுப்பு, 372.
 வனப்பு - அழகு, 4.
 வாக்க - வாடிக்க, 115.
 வாக்கல் - வாடிக்கப்பட்டசோறு, 215.
 வாகை : ஓநூர், 351.

வள்ளியோர் - வண்மையையுடை
 யோர், 47, 204, 376.
 வள்ளுரம் - தசை, 219, 320.
 வள்ளைக்கொடி, 16, 399.
 வளம் - செல்வம், 71.
 வளர்ந்தது தேய்தற்கும், தேய்ந்தது
 வளர்தற்கும், பிறந்தது இறத்தற்
 கும், இறந்தது பிறத்தற்கும்
 சந்திரன் உவமை, 27. [393, 397.
 வளவன் - சோழன், 7, 174, 226 - 7,
 வளாகம், 189.
 வளாவ, 292.

வாகைத்திணை-வாகைப் பூவைத் தலை
 யிலே குடிப்பகைவரைக்கொன்று
 ஆரவாரித்தல், 17, 19 - 23, 25 - 6,
 31, 33, 37, 42 - 4, 51 - 4, 61, 66,
 76 - 9, 81 - 2, 86, 93 - 4, 98, 100,
 104, 125, 166 - 7, 170, 174, 178-
 81, 251 - 2, 279, 285, 296, 305-6,
 308, 312 - 22, 326 - 35, 368 - 73.
 வாச்செல்லல், 197. [வன், 396.
 வாட்டாற்றெழினியாதன் : ஒரு தலை
 வாட்டாறு : ஒருர், 396.
 வாட்டேரர், 161.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

௭௦௭

வாடாத்தாமரை-பொற்றாமரை, 319.
 வாடாமாலை, 364.
 வாடாயாணர்நாடு, 240.
 வாடாவஞ்சி, 39, 394.
 வாடூன் கொழுங்குறை, 328.
 வாண்மங்கலம் - ஒரு துறை; அரசு
 னுடைய வரலாறுப் புகழ்தல் (பு.
 வெ. 223); 95.
 வாண்மடல், 370 - 71.
 வாண்மிசைக்கிடத்தல், 270.
 வாணிகப்பரிசிலன், 208.
 வாணிகம் - ஊதியம், 208.
 வாணிகன், 134. [றுக்கிவருதல், 103.
 வாத்தியங்களைப் பரிசிலர் காவிற்
 வாத்தியம், 152 - 3, 281.
 வாய் - இடம், 22, 105; தாவி, 197 ;
 வாய்த்தலை, 176. [மெய்ம்மை, 166.

367, 375, 377, 385 - 7.
 வாழ்த்து - ஒரு துறை; ஒருதலைவ
 னது கொடையையும் வெற்றியை
 யும் கூறிப் பாராட்டுதல், 128.
 வாழ்நர் - வாழ்வோர், 9, 24, 43.
 வாழிய - வாழ்வானாக, 9.
 வாழியர், 204.
 வாழியர் யான், 365.
 வாழியோர், 149.
 வாழைப்பூ, 237.
 வாழையிலையில் உண்ணல், 168.
 வான், 3, 4, 6, 50, 91, 93, 97, 109,
 246, 269, 345, 379.
 வான் மின், 369.
 வான்வடு, 167.
 வான்வடுச் சென்னி, 321.
 வான்வலத்தன், 330.

வாய்போகா, 166.
 வாய்மடித்தாறி, 295, 298.
 வாய்மூழ்த்தனர், 336.
 வாய்மொழி, 388.
 வாய்வன்காக்கை, 238, 362.
 வாய்வான் - தப்பாதவான், 91;
 வாய்த்தவான், 26, 91, 131, 294,
 வாயா, 207. [393 - 2.
 வாயாகுதல், 346.
 வாயில் - வழி, 196.
 வாயில்விடாது - வாயில்காவலர்க்குச்
 வார், 50. [சொல்லிவிடாமல், 67.
 வார்பு - வார்தல், 50.
 வாரணம் - கோழி, 52.
 வாராவுலகம், 341.
 வாரி - வினைவு, 35.
 வாரிப்புரவு, 330.
 வால் - தூய்மை, 1, 11; வெண்மை,
 வாலம் - வால், 307. [6.
 வாலிய, 155.
 வாலியோன் - பலராமன், 56.
 வாலிழை - வெள்ளிய முத்தாரம், 6.
 வாலுவன், 372.
 வாழ்க்கை, 265.
 வாழ்கவன்றாள், 101, 103.
 வாழ்த்தியல் - ஒருதுறை; தலைவினை
 வாழ்த்துதல், 2, 3, 6, 13, 91, 158,

வான் வலம், 337.
 வான் வீரர், 13.
 வானின் வாழ்கர், 377.
 வானேருழவன், 368.
 வானேமீன், 18, 42, 97, 249, 283,
 287, 322, 339, 354, 395.
 வானேமீன்தடி, 61.
 வான்கதிர் - வாலிய ஒளி, 150.
 வான்மீகியார் : ஒரு புலவர், 358.
 வான்மீனினும் பொலிக் துந்நாள்,
 வானம் - மழை, 84. [367, 371.
 வானம்பாடிப்புள், 198.
 வானவரம்பன் - சேரன், 2.
 வானவன் - சேரன், 39, 126
 வானவூர்தி - விமானம், 27.
 விகாரம், 45, 134, 149, 211.
 விச்சி : ஒரு மலை, 200.
 விச்சிக்கோன் : ஓர் உபகாரி, 200.
 விசயவெண்கொடி, 362.
 விசாரம், 246.
 விசித்த - வலித்துக்கட்டிய, 50.
 விசிப்ப - விம்ம, 61.
 விசிப்புறுத்தமைத்த போர்வை, 399.
 விசம்பு - ஆகாயம், 2, 8, 9.
 விசம்புமுகன், 365.
 விசைத்து, 61.
 விசைப்பு - துள்ள, 120.

வீடர் - குகை, 37; மலையின் பிளப்பு, }
 வீடர்முகை, 374. [135.
 வீடலை, 295.
 விடியல், 369. [8, 400.
 விடியற்காலம்; 374, 385, 392, 397 -
 விடுத்தல் - விடைகொள்ளல், 150,
 198, 202, 210.
 விடுதும் - செலுத்தக்கடவேம், 9.
 விடுநிலம், 325.
 விடுகை - ஒழிவாய், 36.
 விமெதியத்தை, 382.

வினாதி - கலந்து, 152; விரவி, 100.
 வினாவனன் - விராந்து, 150.
 வில், 23, 43, 77, 152, 322.
 வில்லாட்கள், 168.
 வில்லியாதன் : ஒரு கொடையாளி,
 வில்லேர்வாழ்க்கை, 331. [379.
 வில்லேருழவு, 371.
 விலங்கிய, 205.
 விலங்கு - குறுக்கு, 3. [169, 230.
 விலங்குதல் - எதிரின்று தடுத்தல்,
 விலைநலப் பெண்டிர், 365.

விடை - ஆட்டுக்கிடாய், 262, 324,
 விண் - ஆகாயம், 11. [364, 366.
 விண்டு, 391.
 விண்மீன், 109, 129, 160, 270, 367.
 விண்வீழ்கொள்ளி, 41.
 வித்தி - விதைத்து, 206.
 விதவை - கூழ், 326.
 விதி, 176, 236.
 விதிர்த்து - சிதறி, 188.
 விதிர்ப்பு - நடுக்கம், 255.
 விதப்பு - நடுக்கம், விரைவு; இது
 விதிர்ப்பெனவும் வழங்கும், 20, 53,
 விதை, 227, 230. [83, 213, 342.
 விம்மி - பொருமி, 143.
 விம்மென், 372.
 விமானம், 27. [வோர், 197.
 வியக்கப்படுமோர் - வியக்கப்படு
 வியக்கோட் பொருளவாய் நிற்பது,
 190. [217.
 வியத்தொறும் - வியக்குந்தோறும்,
 வியந்தன்று - மதித்தது, 77.
 வியப்பின்கட்டுறிப்பு, 77, 257.
 வியல் - அகலம், 22, 26.
 வியன்புலம் - அகன்ற நிலம், 54.
 விரகு - அறிவு, 227, 261.
 விரிச்சிபார்த்தல், 280. [292.
 விரிச்சியூர் நன்னாகனார் ஒரு புலவர்,
 விரித்து - பரப்பி, 8.
 விரிதல் - பரத்தல், 6.
 விரியூர்நக்கனார் : ஒரு புலவர், 332.
 விருந்து, 46, 381.
 விருதுகண்டொளிக்கும் வறுமை,

விலைவான், 152.
 விலாவென்பு, 68.
 விழவு - திருவிழா, 9, 22, 31, 33,
 65, 82, 84, 96, 212, 372, 381, 384.
 விழவுமேம்பட்ட போர், 88.
 விழு - சிறப்பு, 11.
 விழுக்கு, 226, 371.
 விழுக்கு நிணம், 326.
 விழுத்திணை, 24, 159.
 விழுப்பகை, 306.
 விழுப்புண் - சிறந்த புண், 180, 233.
 விழுமம், 314.
 விழுமியம் - சிறப்புடையேம், 78.
 விழுமியோர் - பெரியோர், 41.
 விழுமுறல், 314, 316, 318.
 விளக்கம் - ஒளி, 7, 16, 247.
 விளக்கு - தீபம், 2, 280, 314.
 விளக்கில் : ஒருர், 33, 53.
 விளங்குதி - விளங்குவாய், 8.
 விளங்குபொன் - கண்ணாடி, 15.
 விளர் - வெண்மை, 246, 379.
 விளர்க்காய், 120.
 விளரி - இரங்கற்புண், 260.
 விளரிக்கொட்பின் கரி, 291.
 விளரூன், 359.
 விளாம்பழம், 181.
 விளைந்த - முதிர்ந்த, 13, 120.
 விளைந்து - விளைந்தேன், 203.
 விற்பொறியை இமயமலையினிடத்
 துச் சோன் எழுதுவித்தது, 39.
 விறகு, 251.
 விறகுவெட்டுவோர், 70.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

எ0க

விறல்வென்றி, 380.

விறலி, 280.

விறலியர், 60, 64, 70, 89, 103, 109, 111, 133, 135, 139 - 41, 152, 172, 242, 244, 247.

விறலியர்க்கு ஆபரணங்கொடுத்தல், 11, 105. [32.

விறலியர்க்குப் பூவிலைகொடுத்தல், விறலியர்க்கு மாலைகொடுத்தல், 364.

விறலியாற்றுப்படை - ஒரு துறை; அரசனுடைய கீர்த்தியைப்

பாடும் பாடினியை வழிப்படுத்தல் (பு. வெ. 219); 64, 103, 105,

விறற்புகழ், 159. [133.

வினை - செய்கை, 10; போர், 6, 63.

வினைக்குறிப்பு ஆக்கம்பெற்று வரு வினைவிலயானை, 347. [தல், 95.

வினையெச்சக்குறிப்பு, 10.

வினையெச்சத்திரிபு, 6, 29, 50, 95 - 6, 120, 124 - 5, 150, 192, 258, 260. [95, 98, 203, 212, 250.

வினையெச்சமுடிபு, 8, 16, 22, 33,

வினையெச்சமுற்று, 33.

வினையெச்சவினைக்குறிப்பு, 44.

வீ - பூ, 36, 307.

வீங்குதல் - மிகுதல், 8.

வீரபானம், 178, 238.

வீரம், 61.

வீரமுரசம், 3, 50, 211.

வீரமேம்பட்ட வார்த்தை, 178.

வீரர், 3, 24, 31, 43, 55, 57, 62, 68, 78, 84, 87, 89, 93, 98, 227, 263,

வீரர் சுவர்க்கம் புகுதல், 260. [351.

வீரர், தம்மிலும் - மேம்பட்டவர்க ளோடு போர்செய்தற்குப் போ கையிற் செய்துகொள்ளுவன, 41.

வீரர்தோள், 39.

வீரர் முல்லைப்பூவைச் சூடுதல், 242.

வீரர் வஞ்சினங் கூறல், 25, 71 - 3.

வீரவிரை, 26, 91, 128.

வீரனது கடன், 312.

வீரை வெளியனார் : ஒரு புலவர், 320.

வீழ் - ஆலம்விழுது, 58.

வீழ்தல் - விரும்புதல், 179.

வீழ்ந்தென - வீழ்க்ததாக, 28.

வீறு - வேறு, 173, 289.

வீறுசால்நன்கலம், 389.

வெகுணோக்கு, 324.

வெகுளி - சினம், 6.

வெங்கன், 29.

வெட்சித்தினை-வீரர் அரசனுடைய கட்டளையைப் பெற்றேனம்

வீசிய - சிதறிய, 23. [தல, 194.
 வீட்டியல்பை அறிய வேண்டுமென்
 வீட்டின் இறப்பு, 129, 315.
 வீட்டின் பக்கத்துள்ள கிரையைப்
 வீட்டுக்கோழி, 395. [பறித்தல், 140.
 வீட்டெலி, 211.
 வீடு, 44, 160, 338.
 வீதி, 338.
 வீயா - கெடாத, 15.
 வீயாது - நீங்காது, 363.
 வீரக்கல், 264.
 வீரக்கழல், 3 - 4, 36, 40, 76 - 7, 83,
 99 - 100, 121 - 2, 125, 142.
 வீரச்செல்வம், 91. [புனைதல், 100.
 வீரத்திற்கும் வெற்றிக்கும் கழல்கள்
 வீரப்பாட்டுக்கூறு, 63.

பெருமலேனும் போய்ப் பகை,
 வர்களுடைய பசக்களைக் கவர்
 தல், 257 - 8, 262, 269, 297.

வெட்சிப்பூ, 100, 202.
 வெடிகொளல், 302.
 வெடிபட்டு - சிதறி, 93.
 வெண்காந்தள், 90
 வெண்காழ், 369.
 வெண்குடை : ஓரூர், 394
 வெண்கொடி, 362.
 வெண்கொற்றக்குடை, 3, 22, 31,
 35, 60, 62, 75, 175, 197, 213,
 229, 231, 296, 367.
 வெண்ணரி, 291
 *வெண்ணி கரிகாற்பெருவளத்

*வெண்ணிக்கூற்றமென்பது அடிக்கடி தஞ்சாவூரக கல்வெட்டுக்

தான் சேரமான் பெருஞ் சேரலா
தனை வென்ற ஊர், 66.
வெண்ணிக் குயத்தியார் (வெண்
ணிக்குயத்தியார்) : ஒரு புலவர்,
வெண்ணெட்டி, 75. [66.
வெண்ணெல், 399.
வெண்ணெல் அரிஞர், 348.
வெண்புடைவை, 286, 291.
வெண்பொன் - சுக்கிரன், 389.
வெண்மண்டை, 352, 386.
வெதிர்நெல், 109.
வெதிரம் - ஒரு மலை, 277.
வெந்தை - வெந்த வேவை, 246.
வெப்பர் - வெம்மை, 269.
வெப்பு - வெம்மை, 11, 397.
வெப்புள் - வெம்மை, 120.
வெம்மை - விரும்பம், 22, 56, 170.
வெய்யோன், 222.
வெய்யோன் - விரும்புவோன், 56.
வெயிலால் வாடிய காடு, 160.
வெயின்மறைக்கொண்டன்றோ, 35.
வெருக்குவிடை - காட்டுப்பூனையின்
வெருகின் பிள்ளை, 117. [ஆண், 324.
வெருகின் பேடை, 326.
வெருவரு - அஞ்சுத்தக்க, 19.
வெருவம், 309.
வெலீதுயோன் - வெல்வித்தோன்,
வெள்ளரிக்காய், 246. [125.
வெள்ளரிவிதை, 246.
வெள்ளறுவை - வெள்ளைஆடை, 286,
வெள்ளாடு, 286. [291.

வெள்ளி விசம்பில் எழுதல், 397.
வெள்ளிவெண்கலம், 390.
வெள்ளெட்சாந்து, 246.
வெள்ளெருக்கிலையார் : ஒரு புலவர்,
வெள்ளென், 246, 321. [233- 4.
வெள்ளென்னின், 129. [359.
வெள்ளென-யாவர்க்குந்தெரிய, 207,
வெள்ளை, 324. [35.
வெள்ளைக்குடிநாகனார் : ஒரு புலவர்,
வெள்ளைமாளர் : ஒரு புலவர், 296.
வெள்ளைவாரு - கவடி, 392.
வெளிதுடித்தல், 279.
வெளிப்படை, 17, 32, 139, 168.
வெளிமான், 162, 237 - 8. [127.
வெளில் - யானைகட்டுங் கம்பம், 44,
வெளிது - இளமை, 35; வெண்மை,
வெளிதுபோக, 177. [23.
வெறி - வெறியாடல், 22.
வெறிப்பு, 177.
வெறிபாடிய (வெறியாடிய) காமக்
கண்ணியார் : ஒரு புலவர்,
271, 302.
வெறுக்கை - செல்வம், 146, 357,
வெறுத்த - மிக்க, 54. [378.
வெறுப்ப - மிக, 260. [325, 342.
வென் - வென்றி, 19, 141, 169,
வென்வோல், 342, 396 - 7.
வென்று வியவாமல், 6.
வென்றெறி முரசு, 112.
வேங்கடங்கிழவோன், 389.
வேங்கடநாடன், 381. [389, 391.
வேங்கடநாடன், 381. 385.

வெள்ளாம்பல, 248.

வெள்ளி - வெண்மை, 41; வெள்ளி

மீன், 11, 35, 333 - 4, 385 - 6,

வெள்ளிக்கலம், 384. [388.

வெள்ளி தென்புலஞ் செல்லல் தீய
நிமித்தம், 388.

வெள்ளிதோன்ற, 385, 388.

வெள்ளில் - பாடை, விளாமரம், 181,
360, 363.

வெங்கை - ஒரு மலர், 108, 109,

வேங்கைச்சினை, 108.

வேங்கைப்பூ, 100, 137, 202, 265,

வேங்கைப்பூமலை, 168. [390.

வேங்கைப்பூவைப் பனையோலையால்
தொடுத்தல், 265.

வேங்கைமரம், 108, 120, 129, 137,
202, 224, 336, 352, 390.

வேங்கைமார்பன், 21.

களிற் சொல்லப்படுகின்றது; பெருங்கைமங்கலம், பூவனார் என்ற ஊர்
கள் இக்கூற்றத்தைச் சேர்ந்தவை (ரால்பகதூர் வி. வேங்கையாவர்கள்
எழுதியது.)

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

எக்க

வேங்கைமுன்றில், 129.

வேங்கைவெற்பு, 336.

வேட்கை - விருப்பம், 3, 50.

வேட்கைநோய், 20.

வேட்கோச்சிறு அர் - குயக்குலத்

வேட்டக்குடி, 333. [தினையோர், 32.

வேட்டச்சிறு அர், 326.

வேட்டம் - விருப்பம், 214 ; வேட்
கை, 31 ; வேட்டை, 152.

வேட்டு - விரும்பி, 20.

வேட்டுவன் - வேட்டைக்காரன்,

வேடன், 33, 214, 252, 324.

வேட்டை, 30, 152.

வேல்பாய்ந்த மாப்பு, 297.

வேலி ஆயிரம் விளைக, 393.

வேலின் உட்டுனை, 97.

வேலின் உறை, 98.

வேலுக்குப் பீலியணிதல், 95.

வேழம் கொண்மூ, 373.

வேழமருப்பு, 374.

வேழமுகவை, 369.

வேள் எவ்வி: 24, 202, 233 - 4.

வேள்பாரி, 105, 111, 115 - 20, 236.

வேள்வித்தீக்குத் தாமரைப்பூ, 397.

வேள்வித்துறை, 166, 400.

வேள்வித்தூணம், 400.

வேடர், 33, 152, 159, 189, 202, 205,
 வேண்டி - விரும்பி, 8. [247, 324.
 வேண்மாடம், 19.
 வேண்மார், 372. [வகையினர், 43.
 வேணுவியோர் - முனிவருள் ஒரு
 வேத்தவை, 382.
 வேத்தியல் - ஒரு துறை; அரச வீரர்
 னது மேம்பாட்டினைக் கூறுவது;
 வேத்தியன் மலிபெனவும் வழங்
 கும் (பு. வே. 34); 286, 291.
 வேதம், 2, 6, 15, 166, 362.
 வேதிகை - திண்ணை, 53.
 வேந்தன் - அரசன், 11, 312.
 வேந்த - அரசன், 21, 319.
 வேப்பமால, 45. [317.
 வேம்பற்றார்க்குமானார்: ஒருபுலவர்,
 வேம்பின் காய், 389.
 வேம்பின் தளிர், 78. [338, 371.
 வேம்பு, 45, 76 - 7, 79, 281, 296,
 வேய், 395.
 வேயங்குழல், 143, 283.
 வேய்வை, 369.
 வேர்வு, 100, 136, 160, 386.
 வேரி, 152.
 வேல், 15, 21, 25 - 6, 42, 57 - 8,
 63, 88, 97 - 9, 111, 116, 118, 130,
 157, 172, 175, 180, 200, 249, 275,
 285, 287, 290, 301, 308, 332, 345,
 354, 362, 370, 395. [349.
 வேல்கொண்டு துதல் துடைத்தல்,

வேள்வியந்தனர், 361.
 வேளா, 341.
 வேளாண்மை - உபகாரம், 74.
 வேளார், 207.
 வேளிர் - குறுநிலமன்னர், 24.
 வேளிர்முனிவரொருவர் ஓமகுண்
 டத்திற் றேன்றியது, 201.
 வேளை - ஒரு செடி, 23, 215, 246.
 வேளைப்பு, 215.
 வேளையிலை வேவை, 246.
 வேளை வெந்தை, 246.
 வேற்றுப்புலம் - பகையிடம், 32.
 வேற்றுமையுருபுமயக்கம், 126.
 வேற்றுவினைப்பொருள்களைப் பொது
 வினையால் முடியாமற் பன்மை
 பற்றி ஒரு வினையால் முடித்தல்,
 வேனல் - வேளில், 301, 307, 397. [14.
 வைகம் - வைவோம், 221.
 வைகல் - நாள், 359, 363.
 வைகறை, 393 - 4.
 வைகுறுவிடியல் - வைகுதலுற்ற
 விடியற்காலம், 233. [42, 63, 209.
 வைப்பு - இடம், 18; ஊர், 2, 7,
 வைவத்திற்கும் தவத்திற்குமுள்ள
 வேறுபாடு, 358.
 வையம் - உலகம், 8.
 வையாவிக்கோப்பெரும்பேகன்: ஒரு
 வள்ளல், 141 - 7, 158.
 வையை - ஒருநதி, 71.
 வேளவிய - கௌவிய, 4.

இந்நூலிலுள்ள சிறந்த பாடல்களையும்

சிறந்த பாடற்பகுதிகளையும் காட்டும்

எண்கள் வருமாறு:—

(ருக்) ரு - வ
 (சு0) எ - க
 (சு2) சு - டு
 (சுச) சு - எ
 (சுடு) சு - க2

(கசுஎ) கசு - வ
 (கஎ0) கசு - வ
 (கஎக - ரு)
 (கஎடு)
 (கஎஎ) கடு - வ

(ருக்0) ரு - ரு
 (ருக்சு)
 (ருக்ரு) உரு - ருக்
 (ருக்எ) க2 - ரு
 (சு00) கசு - வ

PRINTED AT THE MADRAS LAW JOURNAL PRESS, MYLAPORE, MADRAS.